READY
TO
BATTLE
Bảo Người Làm Trò Cho
Người Lại Làm Video CG?
Tiêu Thủy Đích Ca Ba -

BẢO NGƯƠI LÀM TRÒ CHƠI, NGƯƠI LẠI LÀM VIDEO CG?

Tác giả: Tiềm Thủy Đích Oa Ba

Thể loại: Huyền Ảo, Hệ Thống, Sảng Văn, Võng Du

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

(*) Video CG: Là đoạn phim giới thiệu trước khi vào game, hoặc trước khi chuyển sang map mới, nhằm cung cấp thêm thông tin cốt truyện cho người chơi.

- Một nhà thiết kế trò chơi chuyên nghiệp, làm video CG hay một chút, nội dung chân thực một chút cũng không có vấn đề gì, đúng không?

- Mọi người đừng hiểu lầm, đó thật sự chỉ là một đoạn video CG mà thôi.

Trên màn ảnh rộng của một triển lãm trò chơi cỡ lớn nào đó, Trần Lâm nghiêm túc nói thẳng vào ống kính.

Người chơi A:

- Không phải, chỉ là một trò chơi 2D mà anh lại đi làm video CG thành mảng lớn sử thi, như vậy thật sự tốt à?

Người chơi B:

- Người khác làm video CG là để tuyên truyền trò chơi, anh làm trò chơi là để tuyên truyền video CG đúng không?

Vốn dĩ các người chơi đã gần tin tưởng lý do thoái thác của Trần Lâm. Nhưng sau khi chuỗi trò chơi《 Resident Evil 》《 Hoang dã đại biểu ca 》《 Cyberpunk 》《 Con sói 》《 Tinh tế khai hoang 》tuyên bố video CG thì bọn hắn đã không nhịn được nữa.

Mua trò chơi xong còn hải mua cả video CG, đây là chuyện mà con người có thể làm ra được à?

Tinh phẩm hơn 2 triệu chữ "**Lãnh Chúa Toàn Dân: Binh Chủng Của Ta Biến Dị (Dịch)**" đã hoàn thành, xin yên tâm lưu lại truyện này vào tủ sách và học đi.

Mục lục

Chương 1: Ngành Nghề Phong Sát
Chương 2: Kích Hoạt Hệ Thống
Chương 3: Anh Nói Với Tôi Đây Là CG Trò Chơi À? (1)
Chương 4: Anh Nói Với Tôi Đây Là CG Trò Chơi À? (2)
Chương 5: Hãy Vẫn Yêu Thương Cha Con Như Trước Đây (1)
Chương 6: Hãy Vẫn Yêu Thương Cha Con Như Trước Đây (2)
Chương 7: Tập Thể Phá Phòng Ngự (1)
Chương 8: Tập Thể Phá Phòng Ngự (2)
Chương 9: Tuyên Bố Trò Chơi Mới (1)
Chương 10: Tuyên Bố Trò Chơi Mới (2)
Chương 11: Không Đúng, Không Phải Tới Chơi Trò Chơi À?
Chương 12: Lại Đến Ức Đem
Chương 13: Trò Chơi Mới Phát Hỏa
Chương 14: Hoá Ra Tôi Trâu Bò Như Vậy! (1)
Chương 15: Hoá Ra Tôi Trâu Bò Như Vậy! (2)
Chương 16: Bản Cập Nhật Mới (1)
Chương 17: Cập Nhật Phiên Bản Mới (2)
Chương 18: Đỉnh Tháp Chân Chính (1)
Chương 19: Đỉnh Tháp Chân Chính (2)
Chương 20: Chúng Ta Là Quán Quân!
Chương 21: Ngài Chết Rồi (1)
Chương 22: Ngài Chết Rồi (2)
Chương 23: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Hai (1)
Chương 24: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Hai (2)
Chương 25: Lê Minh Cùng Đường
Chương 26: Nếu Cha Không Vứt Bỏ, Xin Nhận Con Một Lạy! (1)
Chương 27: Nếu Công Không Vứt Bỏ, Xin Nhận Con Một Lạy! (2)
Chương 28: Hội Triển Lãm Trò Chơi Chuyên Đề Tình Lữ (1)
Chương 29: Hội Triển Lãm Trò Chơi Chuyên Đề Tình Lữ (2)
Chương 30: Đại Hội So Tài Lập Trình Viên (1)
Chương 31: Đại Hội So Tài Lập Trình Viên (2)
Chương 32: Kịch Bản Cuối Cùng Được Tiết Lộ
Chương 33: Quan Giả
Chương 34: Hội Triển Lãm Bắt Đầu
Chương 35: Cái Tư Thế Này Không Đúng (1)

Chương 36: Cái Tư Thế Này Không Đúng (2)
Chương 37: Chia Tay Đi, Đàn Ông Cặn Bã!
Chương 38: Hắc Mã
Chương 39: Cái Thứ Này Lại Có Mùa 2!
Chương 40: Tầm Quan Trọng Của IP (1)
Chương 41: Tầm Quan Trọng Của IP (2)
Chương 42: Mở Mày Mở Mặt (1)
Chương 43: Mở Mày Mở Mặt (2)
Chương 44: Trò Chơi Mới Đã Được Duyệt
Chương 45: Thợ Săn Quái Vật
Chương 46: Khó Khăn Mở Rộng (1)
Chương 47: Khó Khăn Mở Rộng
Chương 48: Phim Điện Ảnh CG Cấp Sử Thi
Chương 49: Đừng Nói, Bắt Đầu Có Hình Ảnh Rồi (1)
Chương 50: Đừng Nói, Bắt Đầu Có Hình Ảnh Rồi (2)
Chương 51: Thợ Săn Không Trải Qua Va Chạm Không Phải Thợ Săn Giỏi (1)
Chương 52: Thợ Săn Không Trải Qua Va Chạm Không Phải Thợ Săn Giỏi (2)
Chương 53: Mẹ Nó, Đây Là Tôi À?
Chương 54: An Bài Tài Nguyên Mở Rộng Cấp Bậc Cao Nhất Cho Tôi! (1)
Chương 55: An Bài Tài Nguyên Mở Rộng Cấp Bậc Cao Nhất Cho Tôi! (2)
Chương 56: Đỏ Thẫm Cũng Là Đỏ (1)
Chương 57: Đỏ Thẫm Cũng Là Đỏ (2)
Chương 58: Con Mèo Nhà Anh Cao Như Vậy À? (1)
Chương 59: Con Mèo Nhà Anh Cao Như Vậy À? (2)
Chương 60: Phim Điện Ảnh CG Bắt Đầu Được Công Chiếu
Chương 61: Xin Nhận Của Tôi Một Lạy
Chương 62: Toàn Bộ Mạng Lần Đầu Tiên Trực Tiếp Chơi Thử! (1)
Chương 63: Toàn Bộ Mạng Lần Đầu Tiên Trực Tiếp Chơi Thử! (2)
Chương 64: Nói Cho Lão E, Tôi Không Về Được
Chương 65: Thân Thể Sơn Nhạc, Chủng Loại Cổ Long
Chương 66: Tôi Nhìn Thấy Thái Đao Rồi!
Chương 67: Quá Tàn Bạo
Chương 68: Chủ Phòng Bị Hất Tung (1)
Chương 69: Chủ Phòng Bị Hất Tung (2)
Chương 70: Huấn Luyện Viên, Tôi Muốn Học Cái Này (1)
Chương 71: Huấn Luyện Viên, Tôi Muốn Học Cái Này (2)

Chương 72: Cảm Ơn Quà Tặng Của Thiên Nhiên (1)
Chương 73: Cảm Ơn Quà Tặng Của Thiên Nhiên (2)
Chương 74: Mùa Xuân Thứ Hai Của Lão Lý (1)
Chương 75: Mùa Xuân Thứ Hai Của Lão Lý (2)
Chương 76: Trò Chơi Chính Thức Bán
Chương 77: Tôi Và Bạn Cũng Là Một Chuỗi Thức Ăn (1)
Chương 78: Tôi Và Bạn Cũng Là Một Chuỗi Thức Ăn (2)
Chương 79: Tôi Là Đồ Ăn
Chương 80: Cái Này Cũng Gọi Là Khó Khăn À?
Chương 81: Đánh Mặt Đùng Đùng (1)
Chương 82: Đánh Mặt Đùng Đùng (2)
Chương 83: Mở Ra Hình Thức Online
Chương 84: Sau Bình Minh, Mới Là Ánh Sáng (1)
Chương 85: Sau Bình Minh, Mới Là Ánh Sáng (2)
Chương 86: Bắt Tôm Nhà
Chương 87: Xe Bay Cực Phẩm
Chương 88: Xe Bay Cực Phẩm
Chương 89: Hoàn Thành Giai Đoạn Thứ Ba
Chương 90: Chỉ Có Leo Lên? (1)
Chương 91: Chỉ Có Leo Lên? (2)
Chương 92: Dụ Hoặc Về Nhà
Chương 93: Không Phải Có Tay Là Được À?
Chương 94: Đua Xe À? Gặp Nhau Trên Núi Akina! (1)
Chương 95: Đua Xe À? Gặp Nhau Trên Núi Akina! (2)
Chương 96: Mua Trò Chơi Tặng CG
Chương 97: Tôi Thừa Nhận Các Hạ Rất Nhanh, Nhưng...
Chương 98: Trần Lâm, Nhanh, Gửi Cho Tôi Mười Mấy Tập Tiếp Theo
Chương 99: Có Nhanh 86 Cũng Đuổi Không kịp Lao Vụt
Chương 100: Chiến Sĩ Thuần Nhã Tức giận
Chương 101: Nhìn Tôi Chơi Đây (1)
Chương 102: Nhìn Tôi Chơi Đây (2)
Chương 103: Trải Nghiệm Hoàn Toàn Mới
Chương 104: Hoạt Động Đua Tốc Độ Ở Núi Akina
Chương 105: Diêm Vương Đều Phải Gọi Lão 1 Tiếng Đại Ca
Chương 106: Khoác Lác Thì Ai Mà Không Biết Chứ? (1)
Chương 107: Khoác Lác Thì Ai Mà Không Biết Chứ? (2)
Chương 108: Xem Một Chút Rồi Đi Ngủ
Chương 109: Xác Định Hạng Mục, Thuyền Mộng Ảo Vĩnh Viễn Không Chìm (1)

Chương 110: Xác Định Hạng Mục, Thuyền Mộng Ảo Vĩnh Viễn Không Chìm (2)
Chương 111: Cậu Đây Là Làm Video CG Hay Quay Phim Điện Ảnh?
Chương 112: Lựa Chọn Nhân Vật Trò Chơi
Chương 113: Như Vậy Cũng Được À?
Chương 114: Đại Hội Giao Lưu Nhà Đầu Tư (1)
Chương 115: Đại Hội Giao Lưu Nhà Đầu Tư (2)
Chương 116: Chiến Sĩ PPT
Chương 117: Đây Chính Là Trò Chơi Tiếp Theo Mà Hồng Hoang Chúng Tôi Muốn Làm (1)
Chương 118: Đây Chính Là Trò Chơi Tiếp Theo Mà Hồng Hoang Chúng Tôi Muốn Làm (2)
Chương 119: Đầu Gà Và Đuôi Phượng
Chương 120: Phòng Làm Việc Kỳ Hoa (1)
Chương 121: Phòng Làm Việc Kỳ Hoa (2)
Chương 122: Xác Định Bán Ngày
Chương 123: Xuất Phát, Tàu Titanic.
Chương 124: Chờ Chút, Tôi Còn Chưa Lên Thuyền! (1)
Chương 125: Chờ Chút, Tôi Còn Chưa Lên Thuyền! (2)
Chương 126: Vé Tàu Thông Đến Thiên Đường
Chương 127: Người Khác Đều Đang Khoác Lác, Mấy Người Lại Thật Sự Làm Thật?
Chương 128: Âm Thanh Vạch Phá Màn Đêm Vang Lên Trong Đêm (1)
Chương 129: Âm Thanh Vạch Phá Màn Đêm Vang Lên Trong Đêm (2)
Chương 130: Ai Cũng Đừng Hòng Xuống Thuyền
Chương 131: Mở Khoá Nội Dung Chính Tuyến (1)
Chương 132: Mở Khoá Nội Dung Chính Tuyến (2)
Chương 133: Hai Lựa Chọn
Chương 134: Đắm Chìm, Tiếng Hét Tuyệt Vọng
Chương 135: Điện Ảnh Công Chiếu (1)
Chương 136: Điện Ảnh Công Chiếu (2)
Chương 137: Tình Yêu, Nó Chính Là Một Cái Rắm
Chương 138: Dẫn Bạo Toàn Bộ Mạng
Chương 139: Kiếm Lời Một Khoản (1)
Chương 140: Kiếm Lời Một Khoản (2)
Chương 141: Đã Đến Lúc Lấy Ra Chút Đồ Vật Khác Biệt
Chương 142: Vĩnh Sinh Thật Là May Mắn Sao? (1)
Chương 143: Vĩnh Sinh Thật Là May Mắn Sao? (2)

Chương 144: Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại
Chương 145: Sự Quật Cường Cuối Cùng Của Nhà Thiết Kế
Chương 146: Sự Quật Cường Cuối Cùng Của Nhà Thiết Kế (2)
Chương 147: Trò Chơi Này Thật Là Tà Môn (1)
Chương 148: Giao Quyền Điều Khiển Cho Người Chơi (2)
Chương 149: Miệng Đàn Ông Là Quỷ Gạt Người (1)
Chương 150: Miệng Đàn Ông Là Quỷ Gạt Người (2)
Chương 151: Người Mới? Vai Quần Chúng!
Chương 152: Quyết Định Của Tô Bằng (1)
Chương 153: Quyết Định Của Tô Bằng (2)
Chương 154: Người Làm Sếp Đều Cổ Quái Như Vậy À?
Chương 155: Nghi Thức Khai Mạc Bùng Nổ
Chương 156: Buổi Biểu Diễn Chấn Động (1)
Chương 157: Buổi Biểu Diễn Chấn Động (2)
Chương 158: Sau Này Tôi Sẽ Là Lão Phấn
Chương 159: Bắt Đầu Chơi Thử Trò Chơi Mới (1)
Chương 160: Bắt Đầu Chơi Thử Trò Chơi Mới (2)
Chương 161: Con Sói Đói
Chương 162: Thích Trộm À? Vậy Tôi Cũng Tới Trộm!
Chương 163: Đối Nghịch, Tuyên Bố Game Mới! (1)
Chương 164: Đối Nghịch, Tuyên Bố Game Mới! (2)
Chương 165: Tên Đầu Mục Này Chính Là Đưa Tặng Điểm Kinh Nghiệm.
Chương 166: Chết! (1)
Chương 167: Chết! (2)
Chương 168: Giết Người Không Bổ Đao
Chương 169: Ôm Muội Trong Ngực Giết (*)
Chương 170: Hôm Nay Tôi Và Ngưu Ngưu Phải Có Một Người Chết (1)
Chương 171: Hôm Nay Tôi Và Ngưu Ngưu Phải Có Một Người Chết (2)
Chương 172: Đồ Ăn Cẩu
Chương 173: Hứa Tiên, Là Cô À? (1)
Chương 174: Hứa Tiên, Là Cô À? (2)
Chương 175: Đây Là…. Giai Đoạn Hai!
Chương 176: Vĩnh Sinh Thật Sự Là Điều May Mắn Sao?
Chương 177: Vĩnh Sinh Cũng Là Nguyền Rủa
Chương 178: Chūka Ichiban!
Chương 179: Liên Thủ Gây Rối (1)
Chương 180: Liên Thủ Gây Rối (2)

Chương 181: Đăng Nhập Bình Đài Máy Chủ
Chương 182: Anh Chắc Mình Đang Làm Cơm Chiên Chứ?
Chương 183: Pháo Sáng, Tôi Tăng Thêm Pháo Sáng
Chương 184: Ngày Ban Bố Trò Chơi Mới
Chương 185: It Takes Two
Chương 186: Trò Chơi Và Thực Tế
Chương 187: Bản Trù Thần Tiếp Nhận Khiêu Chiến (1)
Chương 188: Bản Trù Thần Tiếp Nhận Khiêu Chiến (2)
Chương 189: Ai Không Có Ước Mơ?
Chương 190: Cuộc Cạnh Tranh Của Ba Bên
Chương 191: Chờ Cậu Đến Tuổi Của Tôi Thì Sẽ Biết (1)
Chương 192: Chờ Cậu Đến Tuổi Của Tôi Thì Sẽ Biết (2)
Chương 193: Tận Thế, Chủ Đề Mới (1)
Chương 194: Tận Thế, Chủ Đề Mới (2)
Chương 195: Tôi Muốn Tố Cáo, Lão Lý Xem Ảnh H+ Trong Lúc Làm Việc!
Chương 196: Ăn Được Một Ngụm Dưa Siêu To Khổng Lồ
Chương 197: Kịch Bản Vào Chỗ, Bắt Đầu Quay Chụp CG Mới
Chương 198: Chuẩn Bị Ổn Thỏa, Tuyên Bố! (1)
Chương 199: Chuẩn Bị Ổn Thỏa, Tuyên Bố! (2)
Chương 200: Virus T
Chương 201: Căn Cứ Thí Nghiệm Dưới Mặt Đất — Tổ Ong (1)
Chương 202: Căn Cứ Thí Nghiệm Dưới Mặt Đất — Tổ Ong (2)
Chương 203: Không Thể Tắt Red Queen
Chương 204: Tính Chất Truyền Nhiễm Kinh Khủng (1)
Chương 205: Tính Chất Truyền Nhiễm Kinh Khủng (2)
Chương 206: Khuếch Tán, Tận Thế Giáng Lâm
Chương 207: Sau Này Chỉ Nhận Chiêu Bài Hồng Hoang Này
Chương 208: Không Mua Trò Chơi Mà Còn Muốn Xem CG? (1)
Chương 209: Không Mua Trò Chơi Mà Còn Muốn Xem CG? (2)
Chương 210: 《 Resident Evil: Thôn Trang 》 Ra Mắt!
Chương 211: Cha Từ Nữ Hiếu (1)
Chương 212: Cha Từ Nữ Hiếu (2)
Chương 213: Phu Nhân Tám Thước
Chương 214: Tay Này Không Thể Nhận
Chương 215: XP Có Thể Ít Chú Ý Nhưng Không Thể Tà Môn
Chương 216: Vợ Anh Không Phải Vợ Anh (1)
Chương 217: Vợ Anh Không Phải Vợ Anh (2)
Chương 218: Mẫu Thần Miranda
Chương 219: Bình Luận Của Khu Trò Chơi Này Có Chút Kỳ Lạ (1)

Chương 220: Bình Luận Của Khu Trò Chơi Này Có Chút Kỳ Lạ (2)
Chương 221: Tại Sao Tuyết Lại Ấm?
Chương 222: Chân Tướng, Nguồn Gốc Của Virus T
Chương 223: Dạy Con Bé Trở Nên Kiên Cường (1)
Chương 224: Dạy Con Bé Trở Nên Kiên Cường (2)
Chương 225: Ông Ơi, Chủ Phòng Mà Ông Theo Dõi Đã Livestream Rồi
Chương 226: Mở Màn, Lang Chi Chương
Chương 227: Mới Đó Mà Đã Gặp Boss À?
Chương 228: Hình Như Tuyết Rơi Nhiều Hơn
Chương 229: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Năm, Khởi Đầu Mới (1)
Chương 230: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Năm, Khởi Đầu Mới (2)
Chương 231: Mùa Hè Năm Đó, Âm Nhạc Làm Người Đau Gan (1)
Chương 232: Mùa Hè Năm Đó, Âm Nhạc Làm Người Đau Gan (2)
Chương 233: Đây Không Phải Là Kịch Bản Cứu Vớt Thế Giới À? (1)
Chương 234: Đây Không Phải Là Kịch Bản Cứu Vớt Thế Giới À? (2)
Chương 235: Đây Không Phải Là Kịch Bản Cứu Vớt Thế Giới À? (3)
Chương 236: Quỳ Xuống! (1)
Chương 237: Quỳ Xuống! (2)
Chương 238: Pháo Cao Xạ Đánh Muỗi (1)
Chương 239: Pháo Cao Xạ Đánh Muỗi (2)
Chương 240: Tuyết, Thật Sự Ngừng Sao? (1)
Chương 241: Tuyết, Thật Sự Ngừng Sao? (2)
Chương 242: Nếu Không Muốn Hợp Tác Thì Cũng Đừng Hợp Tác (1)
Chương 243: Nếu Không Muốn Hợp Tác Thì Cũng Đừng Hợp Tác (2)
Chương 244: Nếu Không Muốn Hợp Tác Thì Cũng Đừng Hợp Tác (3)
Chương 245: Không Phải Bọn Họ Làm Game Offline À? (1)
Chương 246: Không Phải Bọn Họ Làm Game Offline À? (2)
Chương 247: Hôm Nay Lại Là Một Ngày Tràn Ngập Hy Vọng (1)
Chương 248: Hôm Nay Lại Là Một Ngày Tràn Ngập Hy Vọng (2)
Chương 249: Arcade, Hồi Ức Tuổi Thơ Của Vô Số Người (1)
Chương 250: Arcade, Hồi Ức Tuổi Thơ Của Vô Số Người (2)
Chương 251: Trang Bị Này Nhìn Không Đáng Tiền Chút Nào (1)
Chương 252: Trang Bị Này Nhìn Không Đáng Tiền Chút Nào (2)
Chương 253: Cương Thi Ba Ngàn, Đơn Mang Tám Ngàn (1)
Chương 254: Cương Thi Ba Ngàn, Đơn Mang Tám Ngàn (2)
Chương 255: Cương Thi Ba Ngàn, Đơn Mang Tám Ngàn (3)

Chương 256: Đây Là Lời Đáp Lại Của Hồng Hoang Với Người Chơi (1)
Chương 257: Đây Là Lời Đáp Lại Của Hồng Hoang Với Người Chơi (2)
Chương 258: Chiến Ký Arad (1)
Chương 259: Chiến Ký Arad (2)
Chương 260: Triển Lãm Truyện Tranh Và Trò Chơi Châu Á (1)
Chương 261: Triển Lãm Truyện Tranh Và Trò Chơi Châu Á (2)
Chương 262: Tiến Quân, Thức Tỉnh Toàn Chức nghiệp (1)
Chương 263: Tiến Quân, Thức Tỉnh Toàn Chức nghiệp (2)
Chương 264: Tiến Quân, Thức Tỉnh Toàn Chức nghiệp (3)
Chương 265: Hình Như Tôi Cũng Có Trang Bị Này? (1)
Chương 266: Hình Như Tôi Cũng Có Trang Bị Này? (2)
Chương 267: Ma Kiếm – Apophis (1)
Chương 268: Ma Kiếm – Apophis (2)
Chương 269: Nhìn Nha Đầu Này Là Biết Có Thể Đánh Bài Rồi (1)
Chương 270: Nhìn Nha Đầu Này Là Biết Có Thể Đánh Bài Rồi (2)
Chương 271: Nhìn Nha Đầu Này Là Biết Có Thể Đánh Bài Rồi (3)
Chương 272: Một Thẻ Bài Có Giá Trị Bằng Tiền Đặt Cọc Một Căn Nhà (1)
Chương 273: Một Thẻ Bài Có Giá Trị Bằng Tiền Đặt Cọc Một Căn Nhà (2)
Chương 274: Mấy Người Xác Định Là Đang Làm Trò Chơi Chứ? (1)
Chương 275: Mấy Người Xác Định Là Đang Làm Trò Chơi Chứ? (2)
Chương 276: Tư Liệu Trò Chơi Bị Tiết Lộ (1)
Chương 277: Tư Liệu Trò Chơi Bị Tiết Lộ (2)
Chương 278: Đạo Văn? (1)
Chương 279: Đạo Văn? (2)
Chương 280: Đạo Văn? (3)
Chương 281: Người Chơi Lên Tiếng Ủng Hộ, Mở Cửa Khu Triển Lãm (1)
Chương 282: Người Chơi Lên Tiếng Ủng Hộ, Mở Cửa Khu Triển Lãm (2)
Chương 283: Quyết Đấu Bắt Đầu! (1)
Chương 284: Quyết Đấu Bắt Đầu! (2)
Chương 285: Quá Mẹ Nó Âm Phủ (1)
Chương 286: Quá Mẹ Nó Âm Phủ (2)
Chương 287: Làm Một Đợt Lớn (1)
Chương 288: Làm Một Đợt Lớn (2)
Chương 289: Đông Sơn Cư Cầu Viện (1)

Chương 290: Đông Sơn Cư Cầu Viện (2)
Chương 291: Các Anh em, Hãy Làm Nổ Tung Nơi Này! (1)
Chương 292: Các Anh em, Hãy Làm Nổ Tung Nơi Này! (2)
Chương 293: Các Anh em, Hãy Làm Nổ Tung Nơi Này! (3)
Chương 294: Đã Nói Là Mô Hình, Sao Anh Lại Móc Ra Đồ Thật? (1)
Chương 295: Đã Nói Là Mô Hình, Sao Anh Lại Móc Ra Đồ Thật? (2)
Chương 296: Vương Tạc! Long Ngâm Chấn Vỡ Phía Chân Trời! (1)
Chương 297: Vương Tạc! Long Ngâm Chấn Vỡ Phía Chân Trời! (2)
Chương 298: Đây Không Phải Là Quái Thú, Mà Là Thần! (1)
Chương 299: Đây Không Phải Là Quái Thú, Mà Là Thần! (2)
Chương 300: Đây Không Phải Là Quái Thú, Mà Là Thần! (3)
Chương 301: Cực Hot, Mở Bán Thẻ Thực (1)
Chương 302: Cực Hot, Mở Bán Thẻ Thực (2)
Chương 303: Bay Lượn Đi, Rồng Tinh Trần! (1)
Chương 304: Bay Lượn Đi, Rồng Tinh Trần! (2)
Chương 305: Tất Cả Kết Thúc, Hoán Hải Rung Chuyển (1)
Chương 306: Tất Cả Kết Thúc, Hoán Hải Rung Chuyển (2)
Chương 307: Khác Nghề Như Cách Núi (1)
Chương 308: Khác Nghề Như Cách Núi (2)
Chương 309: Bình Đài Lớn Khinh Thường Công Ty Nhỏ (1)
Chương 310: Bình Đài Lớn Khinh Thường Công Ty Nhỏ (2)
Chương 311: Bình Đài Lớn Khinh Thường Công Ty Nhỏ (3)
Chương 312: Một Thế Giới Có Thể Thỏa Mãn Tất Cả Ảo Tưởng Của Bạn (1)
Chương 313: Một Thế Giới Có Thể Thỏa Mãn Tất Cả Ảo Tưởng Của Bạn (2)
Chương 314: Cô Gái Thanh Thuần Diễn Quả Phụ? (1)
Chương 315: Cô Gái Thanh Thuần Diễn Quả Phụ? (2)
Chương 316: Cậu Đã Động Vào Chuyện Không Nên Động Vào (1)
Chương 317: Cậu Đã Động Vào Chuyện Không Nên Động Vào (2)
Chương 318: Cậu Đã Động Vào Chuyện Không Nên Động Vào (3)
Chương 319: Hồng Hoang Khai Thiên (1)
Chương 320: Hồng Hoang Khai Thiên (2)
Chương 321: Phát Hành Tuyên Truyền Va Chạm, Trò Hay Bắt Đầu (1)
Chương 322: Phát Hành Tuyên Truyền Va Chạm, Trò Hay Bắt Đầu (2)
Chương 323: Bạn Có Từng Đặt Câu Hỏi Về Bản Chất Của Thế Giới Hiện Thực Chưa? (1)
Chương 324: Bạn Có Từng Đặt Câu Hỏi Về Bản Chất Của Thế Giới

Hiện Thực Chưa? (2)
Chương 325: Thứ Này Rất Thật Sao? (1)
Chương 326: Thứ Này Rất Thật Sao? (2)
Chương 327: Thứ Này Rất Thật Sao? (3)
Chương 328: Chỉ Có Một Tập? (1)
Chương 329: Chỉ Có Một Tập? (2)
Chương 330: Ai Nhỏ Người Đó Túng (1)
Chương 331: Ai Nhỏ Người Đó Túng (2)
Chương 332: Ai Dạy Anh Làm Trò Chơi Như Phim Điện Ảnh Thế? (1)
Chương 333: Ai Dạy Anh Làm Trò Chơi Như Phim Điện Ảnh Thế? (2)
Chương 334: Ai Dạy Anh Làm Trò Chơi Như Phim Điện Ảnh Thế? (3)
Chương 335: Mẹ Nó, Gửi Mưa Đạn Sai Phòng (1)
Chương 336: Mẹ Nó, Gửi Mưa Đạn Sai Phòng (2)
Chương 337: Kết Thúc Thử Truyền Bá, Một Trận Chiến Phong Thần! (1)
Chương 338: Kết Thúc Thử Truyền Bá, Một Trận Chiến Phong Thần! (2)
Chương 339: Kết Thúc Thử Truyền Bá, Một Trận Chiến Phong Thần! (3)
Chương 340: Muốn Nằm? Cuốn Hết Lên Cho Ông Đây! (1)
Chương 341: Muốn Nằm? Cuốn Hết Lên Cho Ông Đây! (2)
Chương 342: Anh Dám Động Tôi Thì Tôi Dám Đưa Anh Vào Đó! (1)
Chương 343: Anh Dám Động Tôi Thì Tôi Dám Đưa Anh Vào Đó! (2)
Chương 344: Thế Giới Mở Chân Chính (1)
Chương 345: Thế Giới Mở Chân Chính (2)
Chương 346: Thiện Lương Và Gian Ác (1)
Chương 347: Thiện Lương Và Gian Ác (2)
Chương 348: Phòng Quan Sát Móng Ngựa
Chương 349: Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Dẫn Bạo Toàn Mạng (1)
Chương 350: Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Dẫn Bạo Toàn Mạng (2)
Chương 351: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Sáu (1)
Chương 352: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Sáu (2)
Chương 353: Thời Đại Mới Của Ngành Trò Chơi, Đến Rồi! (1)
Chương 354: Thời Đại Mới Của Ngành Trò Chơi, Đến Rồi! (2)
Chương 355: Cái Này Cũng Có Thể Liên Tưởng Tới À? (1)

Chương 356: Cái Này Cũng Có Thể Liên Tưởng Tới À? (2)
Chương 357: Trò Chơi Ma Sói
Chương 358: Trời Tối Xin Hãy Nhắm Mắt Lại (1)
Chương 359: Trời Tối Xin Hãy Nhắm Mắt Lại (2)
Chương 360: Một Triệu Người Theo Dõi, Streamer Cắn Xé Lẫn Nhau (1)
Chương 361: Một Triệu Người Theo Dõi, Streamer Cắn Xé Lẫn Nhau (2)
Chương 362: Học Sinh Tiểu Học Tử Thần? (1)
Chương 363: Học Sinh Tiểu Học Tử Thần? (2)
Chương 364: Chân Tướng Chỉ Có Một! (1)
Chương 365: Chân Tướng Chỉ Có Một! (2)
Chương 366: DLC? Trò Chơi Mới! (1)
Chương 367: DLC? Trò Chơi Mới! (2)
Chương 368: DLC? Trò Chơi Mới! (3)
Chương 369: Niên Hội Hồng Hoang (1)
Chương 370: Niên Hội Hồng Hoang (2)
Chương 371: Bây Giờ Tích Trữ Card Đồ Hoạ Còn Kịp Không? (1)
Chương 372: Bây Giờ Tích Trữ Card Đồ Hoạ Còn Kịp Không? (2)
Chương 373: Lịch Sử Phát Triển Hồng Hoang, Cập Nhật Lớn Xưa Nay Chưa Từng Có (1)
Chương 374: Lịch Sử Phát Triển Hồng Hoang, Cập Nhật Lớn Xưa Nay Chưa Từng Có (2)
Chương 375: Lịch Sử Phát Triển Hồng Hoang, Cập Nhật Lớn Xưa Nay Chưa Từng Có (3)
Chương 376: Con Bạc Thật Sự Nhiều (1)
Chương 377: Con Bạc Thật Sự Nhiều (1)
Chương 378: Chất Lượng Và Lưu Lượng (1)
Chương 379: Chất Lượng Và Lưu Lượng (2)
Chương 380: Chất Lượng Và Lưu Lượng (3)
Chương 381: Lúc Đó Chỉ Cảm Thấy Bình Thường (1)
Chương 382: Lúc Đó Chỉ Cảm Thấy Bình Thường (2)
Chương 383: Đây Mới Là Tây Bộ Thế Giới (1)
Chương 384: Đây Mới Là Tây Bộ Thế Giới (2)
Chương 385: Saint Denis, Mạt Lộ Bắt Đầu (1)
Chương 386: Saint Denis, Mạt Lộ Bắt Đầu (2)
Chương 387: Cái Nhìn Này Có Lẽ Chính Là Lời Tạm Biệt (1)
Chương 388: Cái Nhìn Này Có Lẽ Chính Là Lời Tạm Biệt (2)
Chương 389: Trong Chúng Ta Có Nội Gián (1)
Chương 390: Trong Chúng Ta Có Nội Gián (2)

Chương 391: Nhân Tâm Tan Rã (1)
Chương 392: Nhân Tâm Tan Rã (2)
Chương 393: Nhân Tâm Tan Rã (3)
Chương 394: Hồng Hoang, Các Người Thật Sự Là Đáng Chết Mà! (1)
Chương 395: Hồng Hoang, Các Người Thật Sự Là Đáng Chết Mà! (2)
Chương 396: Ai Chống Đỡ Người Đó Chết, Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Khủng Bố (1)
Chương 397: Ai Chống Đỡ Người Đó Chết, Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Khủng Bố (2)
Chương 398: Tôi Có Một Người Bạn, Anh Ấy Chết Ở Trong Trò Chơi (1)
Chương 399: Tôi Có Một Người Bạn, Anh Ấy Chết Ở Trong Trò Chơi (2)
Chương 400: Chuyển Phát Nhanh Monkfis (1)
Chương 401: Chuyển Phát Nhanh Monkfis (2)
Chương 402: Gặp Chuyện Không Quyết Cơ Học Lượng Tử (1)
Chương 403: Gặp Chuyện Không Quyết Cơ Học Lượng Tử (2)
Chương 404: Đơn Vị Đo Lường
Chương 405: Đơn Vị Đo Lường
Chương 406: Lưu Lạc Địa Cầu
Chương 407: Lưu Lạc Địa Cầu (1)
Chương 408: Lưu Lạc Địa Cầu (2)
Chương 409: Mở Ra Cánh Cửa Khoa Huyễn Trong Nước (1)
Chương 410: Mở Ra Cánh Cửa Khoa Huyễn Trong Nước (2)
Chương 411: Nguy Rồi, Tôi Thành Người Ngoài Hành Tinh (1)
Chương 412: Nguy Rồi, Tôi Thành Người Ngoài Hành Tinh (2)
Chương 413: Nguy Rồi, Tôi Thành Người Ngoài Hành Tinh (3)
Chương 414: Cú Chạm Đất Nảy Lửa (1)
Chương 415: Cú Chạm Đất Nảy Lửa (2)
Chương 416: Mặt Trời Nổ Tung (1)
Chương 417: Mặt Trời Nổ Tung (2)
Chương 418: Đối Thủ Cạnh Tranh Xuất Hiện (1)
Chương 419: Đối Thủ Cạnh Tranh Xuất Hiện (2)
Chương 420: Hất Bay Đỉnh Đầu, Thang Máy Vũ Trụ Chấn Nhiếp Lòng Người (1)
Chương 421: Hất Bay Đỉnh Đầu, Thang Máy Vũ Trụ Chấn Nhiếp Lòng Người (2)
Chương 422: Hất Bay Đỉnh Đầu, Thang Máy Vũ Trụ Chấn Nhiếp

Lòng Người (3)
Chương 423: Một Ngày Nào Đó, Chúng Ta Sẽ Không Còn Tụt Lại Phía Sau! (1)
Chương 424: Một Ngày Nào Đó, Chúng Ta Sẽ Không Còn Tụt Lại Phía Sau! (2)
Chương 425: Có Thể Khoác Lác Ở Âm Phủ Suốt Một Năm (1)
Chương 426: Có Thể Khoác Lác Ở Âm Phủ Suốt Một Năm (2)
Chương 427: Bản Chất Của Người Chơi Là Tìm Đường Chết (1)
Chương 428: Bản Chất Của Người Chơi Là Tìm Đường Chết (2)
Chương 429: Con Mèo Của Schrödinger (1)
Chương 430: Con Mèo Của Schrödinger (2)
Chương 431: Con Mèo Của Schrödinger (3)
Chương 432: Ít Nhất Đến Cuối Cùng, Tôi Không Phải Chết Trong Cô Độc (1)
Chương 433: Ít Nhất Đến Cuối Cùng, Tôi Không Phải Chết Trong Cô Độc (2)
Chương 434: Trò Chơi Quá Hardcore (1)
Chương 435: Trò Chơi Quá Hardcore (2)
Chương 436: 22 Phút Tuần Hoàn Vô Hạn (1)
Chương 437: 22 Phút Tuần Hoàn Vô Hạn (2)
Chương 438: Điểm Kết Thúc, Thứ Nguyên Thăng Duy! (1)
Chương 439: Điểm Kết Thúc, Thứ Nguyên Thăng Duy! (2)
Chương 440: Điểm Kết Thúc, Thứ Nguyên Thăng Duy! (3)
Chương 441: Mở Khóa Lực Tính Toán, Thời Đại Ai Đang Đến (1)
Chương 442: Mở Khóa Lực Tính Toán, Thời Đại Ai Đang Đến (2)
Chương 443: Anh Để Một Đám Đàn Ông Làm Trò Chơi Cho Nữ? (1)
Chương 444: Anh Để Một Đám Đàn Ông Làm Trò Chơi Cho Nữ? (2)
Chương 445: Yên Tâm, Chúng Tôi Sẽ Giữ Mồm Giữ Miệng (1)
Chương 446: Yên Tâm, Chúng Tôi Sẽ Giữ Mồm Giữ Miệng (2)
Chương 447: Yên Tâm, Chúng Tôi Sẽ Giữ Mồm Giữ Miệng (3)
Chương 448: Khoác Lác Lại Không Cần Tính Thuế (1)
Chương 449: Khoác Lác Lại Không Cần Tính Thuế (2)
Chương 450: Hạng Mục Mới Đã Định, Giấy Trắng Có Giá Trị Liên Thành (1)
Chương 451: Hạng Mục Mới Đã Định, Giấy Trắng Có Giá Trị Liên Thành (2)
Chương 452: CG Không Giống Như Xưa (1)
Chương 453: CG Không Giống Như Xưa (2)
Chương 454: Tiền Lương Trả Theo Ngày, Còn Bao Cơm Hộp? (1)
Chương 455: Tiền Lương Trả Theo Ngày, Còn Bao Cơm Hộp? (2)

Chương 456: Tranh Giành Khởi Nguyên Sinh Học (1)
Chương 457: Tranh Giành Khởi Nguyên Sinh Học (2)
Chương 458: Tranh Giành Khởi Nguyên Sinh Học (3)
Chương 459: Nhỏ, Cách Cục Nhỏ (1)
Chương 460: Nhỏ, Cách Cục Nhỏ (2)
Chương 461: Khó Khăn Khu Trục Lương (1)
Chương 462: Khó Khăn Khu Trục Lương (2)
Chương 463: Chờ Đã, Cái Này Không Đúng Thì Phải? (1)
Chương 464: Chờ Đã, Cái Này Không Đúng Thì Phải? (2)
Chương 465: Chờ Đã, Cái Này Không Đúng Thì Phải? (3)
Chương 466: Công Phu Cao Đến Đâu Cũng Sợ Hack (1)
Chương 467: Công Phu Cao Đến Đâu Cũng Sợ Hack (2)
Chương 468: Đừng Đánh Nữa, Các Người Đánh Như Vậy Sẽ Không Chết Người (1)
Chương 469: Đừng Đánh Nữa, Các Người Đánh Như Vậy Sẽ Không Chết Người (2)
Chương 470: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (1)
Chương 471: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (2)
Chương 472: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (3)
Chương 473: Lúc Lái Xe Đẹp Trai Bao Nhiêu, Lúc Chạy Độc Chật Vật Bấy Nhiêu (1)
Chương 474: Lúc Lái Xe Đẹp Trai Bao Nhiêu, Lúc Chạy Độc Chật Vật Bấy Nhiêu (2)
Chương 475: Người Đứng Đắn Ai Lại Phục Kích Ở Đầu Cầu (1)
Chương 476: Người Đứng Đắn Ai Lại Phục Kích Ở Đầu Cầu (2)
Chương 477: Hồng Hoang Khai Thiên, Mở Chính Là Bầu Trời Của Ngành Trò Chơi Này! (1)
Chương 478: Hồng Hoang Khai Thiên, Mở Chính Là Bầu Trời Của Ngành Trò Chơi Này! (2)
Chương 479: Hồng Hoang Khai Thiên, Mở Chính Là Bầu Trời Của Ngành Trò Chơi Này! (3)
Chương 480: Lần Đầu Tiên Phải Làm Lớn! (1)
Chương 481: Lần Đầu Tiên Phải Làm Lớn! (2)
Chương 482: Kỳ Hoa Giới Giáo Thụ (1)
Chương 483: Kỳ Hoa Giới Giáo Thụ (2)
Chương 484: Một Súng Này, Mở Ra Sản Nghiệp Điện Cạnh (1)
Chương 485: Một Súng Này, Mở Ra Sản Nghiệp Điện Cạnh (2)

Chương 486: Chuyên Tình Tra Nam (1)
Chương 487: Chuyên Tình Tra Nam (2)
Chương 488: Chơi Thuốc Cũng Không Mạnh Như Vậy (1)
Chương 489: Chơi Thuốc Cũng Không Mạnh Như Vậy (2)
Chương 490: Mau Mang Bánh Nướng Do Anh Vẽ Lên Đây (1)
Chương 491: Mau Mang Bánh Nướng Do Anh Vẽ Lên Đây (2)
Chương 492: Trò Chơi Mới! (1)
Chương 493: Trò Chơi Mới! (2)
Chương 494: Trò Chơi Mới! (3)
Chương 495: Game Sandbox Đề Tài Chiến Tranh (1)
Chương 496: Game Sandbox Đề Tài Chiến Tranh (2)
Chương 497: Đều Lén Chơi Trò Chơi Này Đúng Không? (1)
Chương 498: Đều Lén Chơi Trò Chơi Này Đúng Không? (2)
Chương 499: Loại Thủ Pháp Này Gọi Là Nghịch Thuật (1)
Chương 500: Loại Thủ Pháp Này Gọi Là Nghịch Thuật (2)
Chương 501: Anh Danh Một Đời Bị Hủy Hoại Chỉ Trong Chốc Lát (1)
Chương 502: Anh Danh Một Đời Bị Hủy Hoại Chỉ Trong Chốc Lát (2)
Chương 503: Anh Danh Một Đời Bị Hủy Hoại Chỉ Trong Chốc Lát (3)
Chương 504: Thủy Triều MMORPG Biến Đổi (1)
Chương 505: Thủy Triều MMORPG Biến Đổi (2)
Chương 506: Ngưu Đầu Nhân Cũng Không Ăn Gạo Nhà Anh (1)
Chương 507: Ngưu Đầu Nhân Cũng Không Ăn Gạo Nhà Anh (2)
Chương 508: Tên Của Ngươi, Gọi Là Azeroth (1)
Chương 509: Tên Của Ngươi, Gọi Là Azeroth (2)
Chương 510: Lần Này Tôi Không Làm Người! (1)
Chương 511: Lần Này Tôi Không Làm Người! (2)
Chương 512: Sao Trò Chơi Này Lại Là Đen Trắng Vậy? (1)
Chương 513: Sao Trò Chơi Này Lại Là Đen Trắng Vậy? (2)
Chương 514: Mục Chiến Pháp Sơ Hiện (1)
Chương 515: Mục Chiến Pháp Sơ Hiện (2)
Chương 516: Mục Chiến Pháp Sơ Hiện (3)
Chương 517: Huyệt Động Tử Vong (1)
Chương 518: Huyệt Động Tử Vong (2)
Chương 519: Sủng Vật Biến Mất (1)
Chương 520: Sủng Vật Biến Mất (2)
Chương 521: Thế Giới Này, Không Giống Bình Thường (1)
Chương 522: Thế Giới Này, Không Giống Bình Thường (2)

Chương 523: Chữ Đỏ Đều Là Quái (1)
Chương 524: Chữ Đỏ Đều Là Quái (2)
Chương 525: Đoàn Chiến Vạn Người (1)
Chương 526: Đoàn Chiến Vạn Người (2)
Chương 527: Tan Cuộc À? Đừng Mơ!
Chương 528: Lôi Đình Chi Nộ, Chúc Phúc Chi Kiếm Của Trục Phong Giả
Chương 529: Giá Vàng Không Hợp Thói Thường (1)
Chương 530: Giá Vàng Không Hợp Thói Thường (2)
Chương 531: Giá Vàng Không Hợp Thói Thường (3)
Chương 532: Tôi Tên Là Ai Mộc Nước Mắt (1)
Chương 533: Tôi Tên Là Ai Mộc Nước Mắt (2)
Chương 534: Khai Hoang, Dung Hỏa Chi Tâm! (1)
Chương 535: Khai Hoang, Dung Hỏa Chi Tâm! (2)
Chương 536: Giai Đoạn Thứ Tám, Lựa Chọn Thay Đổi Hướng Đi Của Thế Giới (1)
Chương 537: Giai Đoạn Thứ Tám, Lựa Chọn Thay Đổi Hướng Đi Của Thế Giới (2)
Chương 538: Giai Đoạn Thứ Tám, Lựa Chọn Thay Đổi Hướng Đi Của Thế Giới (3)
Chương 539: Quái Nhỏ? Môn Thần!
Chương 540: Người Đàn Ông Cứng Và Bền Bỉ (1)
Chương 541: Người Đàn Ông Cứng Và Bền Bỉ (2)
Chương 542: Người Đàn Ông Cứng Và Bền Bỉ (3)
Chương 543: World Of Warcraft, Thanh Xuân Của Vô Số Người (1)
Chương 544: World Of Warcraft, Thanh Xuân Của Vô Số Người (2)
Chương 545: Kẻ Tội Nhân Thiên Cổ Này, Để Tôi Làm! (1)
Chương 546: Kẻ Tội Nhân Thiên Cổ Này, Để Tôi Làm! (2)
Chương 547: Kẻ Tội Nhân Thiên Cổ Này, Để Tôi Làm! (3)
Chương 548: Phá Vỡ Tam Quan, Thăng Quan Phát Tài Tăng Lương (1)
Chương 549: Phá Vỡ Tam Quan, Thăng Quan Phát Tài Tăng Lương (2)
Chương 550: Không Học Tập Cho Tốt Thì Sẽ Giống Anh Ta Như Vậy (1)
Chương 551: Không Học Tập Cho Tốt Thì Sẽ Giống Anh Ta Như Vậy (2)
Chương 552: Không Xong, Nút Đăng Xuất Bị Móc! (1)

Chương 1: Ngành Nghề Phong Sát

- Quản lý Trương, ngài có làm trò chơi thế giới mở không?

Công ty trò chơi Hoán Hải, khu vực hậu trường, trong lối đi dành cho nhân viên.

Trần Lâm cầm xấp tài liệu trên tay, ngăn một đại biểu công ty trò chơi lại.

- Không, cậu tìm người khác đi!

Quản lý Trương nhìn anh một cái, không nhịn được quay người rời khỏi.

Bây giờ chính là lúc tổ chức nghi thức bế mạc sau khi các cuộc thi được hoàn thành, lối đi nhân viên vốn đang trống trải cũng liên tục xuất hiện một lượng lớn bóng người, bọn họ vừa nói vừa cười đi ra bên ngoài.

Trần Lâm hít sâu một hơi, tiếp tục đi về phía mấy người khác.

Nhưng mấy người kia còn không đợi hắn mở miệng, giống như là tránh né ôn thần vội vàng tránh hắn, giống như tới gần hắn sẽ mang đến vận đen.

Cho đến khi công ty thứ sáu, vị đại biểu kia mới vội vàng vung tay lên:

- Đi nhanh lên, chúng tôi cũng không dám hợp tác với cậu đâu.

- Cậu biết mình đã đắc tội với người nào không? Tập đoàn

Hoán Hải!

- Thừa dịp bây giờ còn trẻ tuổi, tôi khuyên cậu vẫn là nhanh chóng đổi nghề, cậu xem như đã hoàn toàn xong nghề nghiệp trò chơi rồi!

Nói xong, anh cũng không quay đầu lại rời khỏi hội trường, chỉ để lại cho Trần Lâm cầm tư liệu trong tay yên lặng đứng tại chỗ.

Những đại biểu công ty khác nhìn anh với ánh mắt thương hại, cũng nhao nhao đi tới bên cạnh, lối đi vốn đang náo nhiệt lại dần dần trở nên yên tĩnh.

Lại thất bại...

Nhìn bóng lưng bọn họ đi xa, Trần Lâm yên lặng không nói một lời.

Anh đã xuyên qua thế giới song song này ba năm, trở thành một sinh viên chuyên ngành trò chơi, vất vả lắm mới có thể học đến khi tốt nghiệp.

Vốn tưởng rằng có thể dựa vào kinh nghiệm kiếp trước để đi đến đỉnh phong của cuộc đời.

Nhưng anh lại không ngờ bởi vì mình từ chối được đầu tư tiền mà đã đắc tội với quái vật khổng lồ là tập đoàn Hoán Hải, làm cho những công ty khác sợ tránh anh còn không kịp.

Ngay cả mấy nhà từng có hợp tác trước đó cũng đều quan hệ nhao nhao từ chối, không còn hợp tác với anh nữa.

- Thật đúng là hiện thực mà!

Trần Lâm thu hồi tài liệu lại, thầm than một tiếng.

Những người khác xuyên qua, hoặc là chụp thơ, chụp ảnh, hoặc là chép nhạc, chơi trò chơi đi lên đỉnh phong cuộc đời.

Nhưng sau khi anh xuyên việt lại phát hiện, căn bản không phải là như vậy.

Bởi vì sự chênh lệch về quỹ đạo phát triển của trò chơi nên hoàn toàn không có mấy người tin tưởng phương án thiết kế của anh sẽ cháy!

Cho dù anh có nhiều phương án ưu tú hơn nữa thì cũng rất khó dựa vào một mình mà hoàn thành trong khoảng thời gian ngắn được, cho nên chỉ có thể dựa vào sức mạnh của những công ty khác.

Nhưng hôm nay.

Anh lại cảm nhận được sự khắc nghiệt của nghề này.

Công ty Hoán Hải nói là rót tiền, nhưng trên thực tế lại là muốn độc chiếm quyền sở hữu trò chơi của anh, cũng bởi vì vừa ý kịch bản trò chơi của anh.

Một khi để công ty Hoán Hải tiếp nhận thì trò chơi này sẽ không còn liên quan gì đến anh nữa.

Yêu cầu ngang ngược bá đạo như thế nênTrần Lâm đương nhiên không thể đáp ứng được, điều này cũng tạo thành việc các công ty trò khác không dám hợp tác với anh.

Thậm chí không cần anh phải mở miệng đã phân rõ giới hạn với hắn, sợ bị liên luỵ.

Đương nhiên.

Anh chỉ có thể tới xem thử có thể tìm nhà đầu tư làm game thế giới mở của mình hay không, trước mắt phải bổ sung lại lỗ hổng tài chính đã nói rồi nói tiếp.

- Tích tích...

Lúc này, điện thoại trong túi đột nhiên vang lên.

Trần Lâm cầm lên xem thử, là trò chơi mà trước kia anh từng hợp tác, vội vàng lướt ngón tay lựa chọn nghe.

- Tiểu Trần, rất xin lỗi, lần trước tôi đã đồng ý cho cậu thiết kế nhân vật, nhưng chúng tôi đã tìm được người thích hợp hơn nên sẽ không làm phiền cậu nữa, số dư còn lại cũng sẽ lập tức chuyển khoản cho cậu.

- Đổi người? Không phải trước đó đã nói để cho tôi làm rồi à?

Trần Lâm nhíu mày một cái, ngay cả bước chân cũng dừng lại.

Đối diện là trầm mặc một phút, cuối cùng cũng thở dài nói:

- Tôi biết rằng chuyện này có chút không tử tế, nhưng chúng tôi cũng không cách nào, thế lực của công ty Hoán Hải không phải người vừa vào nghề như cậu có thể chống lại được.

- Sau này... Tôi thấy cậu vẫn nên tìm nghề khác đi.

Nói xong, đối phương trực tiếp tắt điện thoại, bên tai truyền đến âm thanh nhắc nhở tít tít.

Trần Lâm phản ứng lại, lại mở điện thoại ra gọi lại một lần nữa, nhưng vẫn là âm thanh bên kia từ chối nghe máy.

[Bạn đã bị đá ra khỏi hai nhóm trò chơi thế giới mở.]

[Bạn đã bị đá ra khỏi nhóm giao lưu Mật Mã.]

[Sau này đừng liên lạc nữa, tôi sợ bị Hoán Hải hiểu lầm!]

…

Từng tin tức bắn ra, cộng thêm những người từng có giao lưu công việc với anh trước đó cũng trực tiếp cắt đứt liên lạc với anh.

Một chút đồng nghiệp trong nghề còn nhao nhao chặn anh, chỉ sợ không tránh được.

Chương 2: Kích Hoạt Hệ Thống

Đây cũng là lực ảnh hưởng của tập đoàn Hoán Hải.

Không có ai nguyện ý bốc lên phong hiểm đắc tội Hoán Hải hợp tác với Trần Lâm, chớ nói chi là giúp anh làm trò chơi.

Nhân thủ và tài chính không đủ, chỉ có phương án thiết kế là không được.

Trừ phi đến những thành phố khác tìm kiếm sự hợp tác mới.

Nhưng rời khỏi nơi này để đến những thành phố khác để phát triển là chuyện dễ dàng sao?

Dần dần.

Trần Lâm nắm chặt hai nắm đấm, xương cốt khanh khách vang dội, một cảm giác phẫn nộ dâng lên trong lòng.

[Chúc mừng ngài đã hoàn thành 10 đơn đặt hàng trò chơi, kích hoạt hệ thống CG mạnh nhất.]

[Mở khoá chức năng điện ảnh giống như thật, có thể tiêu hao tài phú để tạo ra video CG cho trò chơi, miễn phí sử dụng lần đầu.]

[Giai đoạn nhiệm vụ thứ hai mở ra, giá trị của trò chơi: 0/100W]

[Phần thưởng: Vạn Năng Du Hí Dẫn Kình]

Hả?

Hoàn thành nhiệm vụ rồi à?

Trong đầu đột nhiên vang lên âm thanh làm cho Trần Lâm sửng sốt một chút, sau đó anh ngạc nhiên mừng rỡ.

Nhịn lâu như vậy, hệ thống đã xuyên qua cùng anh cuối cùng đã kích hoạt!

Xem ra số dư vừa được chuyển đến cũng đã được tính vào trong đơn đặt hàng.

Anh vội vàng bình tĩnh lại tâm thần gọi ra hệ thống, mở ra xem xét chức năng phía trên.

Nhưng một giây sau, vẻ mặt của anh đột nhiên cứng lại.

- Cái gì? Hệ thống CG mạnh nhất?

- Không phải là hệ thống trò chơi mạnh nhất à?

Nói trắng ra là hệ thống này chính là dùng để làm video CG trò chơi, có thể thông qua đủ loại kỹ thuật hoàn mỹ ghi lại cảnh tượng chân thực nhất, chụp ra mảng lớn sử thi cảm giác.

Bên cạnh đó.

Có liên quan đến dấu hiệu, lập trình, thiết lập mô hình, trang trí, phủ lên, động cơ, giao diện người dùng, đặc hiệu, âm tần về trò chơi đều không có, phải tự mình làm mới được.

Phốc!

Trần Lâm phun ra một ngụm lão huyết.

Vất vả lắm mới hoàn thành 10 đơn đặt hàng lập trình trò chơi, lại cho anh đồ vật vô bổ như vậy.

Không có trò chơi, làm CG có tốt đến mấy thì có lợi gì chứ?

Lấy tài nguyên hiện tại của anh căn bản không bằng những đại tác phẩm 3A kiếp trước.

Cũng không thể làm một trò chơi 2D cảm nhận được nhiều cảm giác sử thi lớn chứ?

- Ách...

- Hình như cũng không phải là không thể nào?

Trần Lâm sững sờ cả người.

Ánh mắt anh không khỏi rơi xuống bốn chữ lớn nổi bật trên tài liệu.

Đây là một tác phẩm đề tài chiến tranh vô cùng nóng nảy ở kiếp trước, trình độ của trò chơi này tuyệt đối là không thể nghi ngờ.

Mặc dù chỉ là bản vẽ tranh khắc trên tranh, nhưng lại không thua kém gì những đại tác phẩm có chiều sâu khác khác,

Hoán Hải chính là bởi vì coi trọng thiết kế của trò chơi này nên mới muốn mua lại từ trên tay hắn, từ đó mở ra một loạt chuyện sau.

- Tiểu Mã Dạ Đại Xa...

- Có lẽ thật sự có thể thử xem!

Trong khoảng thời gian này, anh đã chế tạo hệ thống trò chơi không sai biệt lắm, chỉ kém cuối cùng là hoàn thiện mà thôi.

Bây giờ có video CG giải quyết vấn đề, lại tiết kiệm cho anh rất nhiều sức lực và tài chính.

Mặc dù vẫn phải tốn rất nhiều thời gian như cũ, nhưng một người làm xong đã không còn là vấn đề quá lớn.

Nếu không phải trước đó anh vì hoàn thành đơn đặt hàng để kích hoạt hệ thống, thì anh cũng sẽ không lựa chọn hợp tác với những công ty kia, để kiếm lấy đơn đặt hàng bên ngoài.

Bây giờ kích hoạt thành công, anh cũng không cần thiết tiếp tục ở lại nhìn vẻ mặt của đám người kia nữa.

Hạ quyết tâm, Trần Lâm trực tiếp rời khỏi du hí sẽ có tác dụng lớn.

Anh ăn bánh quy qua đường đối phó đơn giản một chút, sau đó lên xe đạp về nhà rồi mở máy tính lên, tiếp tục thiết kế trò chơi.

Cứ như vậy mỗi ngày đi sớm về tối, mặt trời mọc, mặt trời lặn.

Cuối cùng qua hơn mười ngày, anh đã hoàn thành tất cả công việc, sao chép số liệu lên máy tính.

- Cuối cùng cũng làm xong.

Nhìn bình đài và trang mạng trò chơi trước mắt, Trần Lâm bùi ngùi mãi thôi.

Anh hao phí nhiều thời gian và sức lực như vậy cuối cùng đã làm xong trò chơi, thật sự là rất không dễ dàng.

Nhẹ nhàng rê con chuột, nhấn vào xác nhận.

Không lâu lắm.

Một trò chơi tên là “Trái Tim Dũng Cảm: Thế Chiến (Valiant Hearts: The Great War)” xuất hiện trên cửa hàng trò chơi.

Trang đầu còn bổ sung thêm một video CG không tầm thường chút nào, cùng với mấy mấy ảnh chụp màn hình đơn sơ.

…

Tám giờ tối.

Trong ký túc xá của đại học nào đó.

Chu Chính kết thúc một ngày học mệt mỏi, giống như ngày thường ngày nằm xem video.

Là một người yêu thích quân sự.

Trên trang đầu của anh ngoại trừ một vài tiết mục tích luỹ kinh lực ra thì cơ bản đều là những video về diễn luyện quân sự, phim và trò chơi về đề tài chiến tranh.

Mỗi ngày không xem mấy video đều cảm thấy cả người khó chịu.

Chương 3: Anh Nói Với Tôi Đây Là CG Trò Chơi À? (1)

Tám giờ tối.

Trong ký túc xá của đại học nào đó.

Chu Chính kết thúc một ngày học mệt mỏi, giống như ngày thường ngày đang nằm xem video.

Là một người yêu thích quân sự.

Trên trang đầu của anh ngoại trừ một vài tiết mục tích luỹ kinh lực ra thì cơ bản đều là những video về diễn luyện quân sự, phim và trò chơi về đề tài chiến tranh.

Mỗi ngày không xem mấy video thì cảm thấy cả người khó chịu.

Mấy người bạn cùng phòng của anh cũng có sở thích riêng, vừa về đã đắp chăn nằm trên giường, đắm chìm trong tiểu thế giới của mỗi người.

- Ồ? Tự chế 2D hoành bản chiến tranh đề tài hoạt hình?

Đột nhiên, ánh mắt của Chu Chính bị một video trên màn hình hấp dẫn, trên mặt lộ vẻ tò mò.

Đầu năm nay người làm đề tài này đã không nhiều, huống chi còn là hoành bản 2D bị người ta không thích nhất, căn bản không thể hiện được sức hút của chiến tranh.

- Không phải là tác phẩm hoạt hình đắc ý của sinh viên năm ba

năm đó chứ?

Chu Chính cười, trong đầu không khỏi hiện ra các loại hình tượng kỳ quái, ngón tay thuận thế điểm nhẹ một cái ở trên màn hình.

Video mở ra, đập vào mắt hắn đầu tiên là một cánh đồng ruộng màu vàng tươi sáng, còn kèm theo một hồi dương cầm nhẹ nhàng và lời nói bộc lộ.

Trong video chỉ có một đôi vợ chồng.

Chồng ở trong ruộng dọn dẹp rơm rạ, vợ ôm con ngồi dưới tàng cây thâm tình nhìn qua bóng lưng của chồng, hợp thành một hình ảnh hài hoà ấm áp.

- Còn không tệ lắm?

Chu Chính hơi kinh ngạc, dần dần bị nội dung video hấp dẫn.

Nhưng vào lúc này, âm nhạc lại chuyển tiếp, trở nên càng ngày càng gấp rút, mang theo một tia nôn nóng và bất an, hình ảnh trong video cũng bắt đầu nhanh chóng thay đổi.

Chiến tranh bộc phát, hai nước đại chiến, mấy tên binh lính xâm nhập vào nông trường của hai vợ chồng, cưỡng ép trục xuất người chồng, mang anh ta đi.

Máy bay ném bom vọt qua bầu trời, đột ngũ xông pha chiến đấu, tiếng súng đinh tai nhức óc, tiếng gầm thét, thi thể không ngừng nổ tung… Đảo mắt đã tràn đầy toàn bộ màn hình.

Cảm giác áp bách đập vào mặt, kết hợp với âm nhạc hùng vĩ, giống như thật sự ở chiến trường, làm cho trái tim Chu Chính không khỏi đập mạnh lên.

Nhưng vận mệnh lại không cho bọn hắn cơ hội thở dốc.

Mấy ngày sau, cha của người vợ cũng nhận được lệnh trưng binh của nước mình, không thể không bước chân lên chiến trường, đi tìm con rể, cuối cùng lại bao phủ trong máu lửa vô tận.

Đợi sau khi tất cả trở về bình tĩnh.

Tiếng nhạc dồn dập trở nên nhẹ nhàng, những lời bộc bạch trầm thấp vang lên lần nữa.

Lại nhìn về phía hình ảnh, chỉ còn lại một thân ảnh còng lưng đứng trên đống đổ nát thê lương, nhìn tất cả trước mắt.

Sau đó từng cảnh tượng hiện lên.

Nhà tan cửa nát, vợ chồng ly tán.

Còn có những người đang kéo dài hơi tàn trong khói lửa, ôm thi thể khóc rống.

Cuối cùng, hình ảnh dừng lại ở một cây thập tự giá cắm ở trung ương chiến trường, bốn chữ lớn "dũng cảm chi tâm" dần dần hiện lên, chữ viết màu đỏ như nhuộm một tầng máu tươi.

…

Chu Chính ngơ ngác ngồi trước máy tính, lông mày không tự chủ nhíu lại, chỉ cảm thấy trong lòng kìm nén một cỗ khí tức, ngột ngạt, bi thương.

Trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh những binh lính chém giết thảm thiết trên chiến trường và người nhà ở hậu phương mong mỏi ngóng nhìn người thân ở phương xa.

Hai loại cảm xúc cực đoan đan vào nhau làm cho anh vô cùng khó chịu.

Rõ ràng chỉ là một đoạn phim hoạt hình dài bảy tám phút mà thôi.

Lại làm cho anh có cảm giác như đã trải qua một mảng lớn sử thi.

- Video trâu bò!

Lấy lại tinh thần, Chu Chính rốt cục nhịn không được phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Không phải anh chưa từng thấy cảnh dùng chiến tranh để làm đề tài của phim này.

Nhưng lại chưa từng thấy có thể dùng hình tượng khắc hoạ tình cảm chân thực như vậy, quả là chiến tranh tàn khốc hoàn mỹ!

Đây còn không phải là điều làm anh rung động nhất.

Điều làm anh khó có thể tin được nhất là.

Là tiêu chuẩn chế tác của những bộ phim này, quả thực kinh động như gặp thiên nhân!

Những mảnh đạn nổ đều có thể dùng từ mỗi giây cháy để hình dung, gần như có thể nhìn thấy đường bay của từng mảnh đạn và phản ứng khi bị bắn trúng.

Đây không chỉ đơn thuần là một bộ phim hoạt hình.

Mà là một tác phẩm nghệ thuật!

Lấy hình thức của phim hoạt hình cho người xem thấy một chiến trường chân thực!

- Đến cùng là đại thủ bút với công ty nào, chẳng lẽ là trailer của một tác phẩm lớn nào đó?

Trong ấn tượng của Chu Chính, có thể làm được phim hoạt hình đến mức này chỉ có những công ty điện ảnh và truyền hình cỡ lớn mà thôi.

Lại vô thanh vô tức tuyên bố như thế, là sợ người khác biết sao?

Chu Chính lộ vẻ cười cổ quái, kéo trang web xuống phía dưới.

Chương 4: Anh Nói Với Tôi Đây Là CG Trò Chơi À? (2)

Nhưng khi anh nhìn thấy hashtags phía dưới video thì biểu tình đột nhiên cứng lại trên mặt.

Video CG trò chơi #Game offline #Dũng cảm chi tâm #Thiên sứ hồi ức #Chiến tranh.

- WTF!

- Ngươi mẹ nó nói với ta đây là video CG trò chơi?

Chu Chính thiếu chút nữa nhảy dựng lên từ trên giường, hai mắt trừng to.

Hành động khác thường này cũng khiến cho những bạn cùng phòng khác chú ý, đều ngẩng đầu lên.

- Sao lại sợ đến mức như vậy, cậu đang xem chủ bá quan mỹ nhan à?

- Ha ha, tôi thấy tám phần là trước đó có cái gì đó bị lộ ra rồi.

- Người hiện tại thà tin tưởng mình còn hơn là soi gương.

- Đúng đúng đúng, còn nói cái gì mà nội tình không tốt, cho dù mỹ nhan mở nát cũng vô dụng, tôi thật sự là cười chảy nước mắt.

Đám bạn cùng phòng cậu một lời tôi một câu, đảo mắt trong ký túc xá đã bị tiếng cười vui che dấu.

- Không, không phải.

Chu Chính đỏ mặt, vội vàng giơ điện thoại di động của mình ra.

- Là video hoạt hình này, các cậu mau xem hoạt hình này đi!

…

Trong thời gian một đêm ngắn ngủi.

Video Trần Lâm đăng lên đã lên xu hướng, nhanh chóng lan truyền trong phạm vi nhỏ.

Lượng tiêu thụ trò chơi càng kinh người… 30 phần.

- Quả nhiên.

Nhìn giao diện tiêu thụ, Trần Lâm vừa rời giường tỉnh cả ngủ.

Thật ra thì trước khi trò chơi được công bố, anh cũng đã dự liệu được kết quả này, đồng thời cũng không có gì bất ngờ.

Một trò chơi thành công, không chỉ đơn giản là có chất lượng mà thôi, mà còn bao gồm cả danh tiếng và tuyên truyền.

Anh không phải là người nắm giữ tài nguyên trong tay như những công ty lớn.

Một là không có tên tuổi hai là không có tuyên bố, có thể lên hot search mới là lạ.

Trong tiểu thuyết, loại trò chơi tuỳ tiện phát ra đã vừa vặn có đại chủ truyền bá chơi, sau đó bạo liệt, kịch bản đó căn bản không thiết thực.

Bởi vì tối hôm qua sau khi anh tuyên bố trò chơi đã thông qua bình đài pm gửi tin tức cho các đại chủ bá quần trò chơi, đề cử trò chơi này với bọn họ.

Nhưng cuối cùng lại không có một lượt tải nào.

Thậm chí có người ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một cái.

- May mà mình đã chuẩn bị phương án thứ hai.

Trần Lâm mở video, chuẩn bị xem xét hiệu quả tuyên truyền của video CG, thì lúc này một cuộc điện thoại đột nhiên gọi đến.

Nhìn lướt qua, là Studio hợp tác nhiều nhất với anh, thế là anh lập tức cầm lên nghe.

- Trần Lâm, tôi có một công việc lập trình, cậu có làm không?

Vừa kết nối, phía đối diện đã truyền đến giọng nói quen thuộc.

- Anh muốn thuê tôi làm, chẳng lẽ anh không biết tình cảnh của tôi bây giờ à?

Trần Lâm kinh ngạc nói.

Trong mười đơn đặt hàng của anh có năm đơn đều là do đối phương cung cấp, thấy anh là sinh viên vừa tốt nghiệp, cơ bản vừa có đơn đặt hàng sẽ ưu tiên tìm anh.

Dù chỉ là một chút chuyện nhỏ nhưng lại giúp anh không ít.

Bây giờ lại tìm anh hợp tác, không khác gì là liều lĩnh đắc tội Hoán Hải, cũng không phải ai cũng có dũng khí làm việc này.

- Ha ha, phòng làm việc nhỏ giống như công ty chúng tôi sao có thể trèo lên được cành cây cao Hoán Hải, đương nhiên không cần đi nịnh bợ bọn họ giống như những công ty kia.

Người trong điện thoại đối diện cười tự giễu một tiếng, trong giọng nói mang theo vẻ châm chọc.

Có lẽ chính là vì phòng làm việc nhỏ thế nên mới có thể đồng cảm ngộ với Trần Lâm.

Trần Lâm im lặng một lát, cười nói:

- Thôi được rồi, bây giờ tôi đã có chỗ tốt hơn, trong khoảng thời gian này cảm ơn anh nhiều, lão Tống.

- Cậu thật sự đổi nghề rồi à?

Giọng nói của lão Tống dừng lại, một hồi lâu mới phản ứng lại, trong lời nói có thêm mấy phần mỏi mệt.

- Ài… cũng tốt, bây giờ cậu còn trẻ, có thể xông xáo nhiều hơn, sau này nếu có gì cần thì có thể tìm tôi.

- Ừm, tôi hiểu rồi.

Trần Lâm há mồm, vốn còn muốn nói gì đó nhưng trang web video vừa mở ra trước mắt anh lại đột nhiên hiện ra rất nhiều thông báo mới, làm cho anh ngây người một chút.

- Tôi còn có việc, tắt máy trước.

Cúp điện thoại, anh mở ra giao diện thông báo ra.

Chỉ trong một đêm ngắn ngủi, thông báo mới của anh đã tăng lên 999 + !

- Con mẹ nó! Hoạt hình này thực sự là tuyệt vời!

- Rõ ràng chỉ là hình ảnh 2D nhưng lại làm cho lòng tôi cảm thấy dâng trào.

- Ngay từ đầu tôi còn tưởng rằng là trò cười, kết quả đi vào trực tiếp quỳ lạy.

- Nhắc nhở người sau, xem video này có thể bị đau tim đấy.

- Chúc mừng đã phát hiện ra bảo tàng, quả nhiên người mới cũng là quái vật.

- Cuối cùng mấy người kia thế nào rồi, có đoàn tụ một nhà hay không?

- Ai dám tin tưởng đây là video CG trò chơi chứ?

- CG trò chơi? Nẹ nó đang đùa tôi à?

…

Chương 5: Hãy Vẫn Yêu Thương Cha Con Như Trước Đây (1)

Trò chơi của Trần Lâm không nổ, video CG trò chơi lại bạo.

Trong một đêm, số lượng phát ra đã đạt tới một trăm ngàn, còn leo lên trang đầu đề cử.

Đám dân mạng nghị luận ầm ĩ, toàn bộ đều thảo luận về nội dung và cách làm hoạt hình, bình luận mới liên tục hiện lên.

Chuyện này lập tức làm Trần Lâm cảm thấy có chút kì quái.

Nếu video CG đã thành công như vậy thì cũng phải có không ít bị dẫn lưu đến trong trò chơi mới đúng, nhưng vì sao đến bây giờ chỉ mới bán ra mấy chục lượt mua chứ?

Cho dù buổi tối tất cả mọi người nghỉ ngơi thì cũng không nên ít như vậy chứ?

Mang theo nghi hoặc, Trần Lâm lăn con chuột xuống phần bình luận phía dưới.

Cuối cùng hơn mười phút sau, anh đã tìm được nguyên nhân mấu chốt trong đó.

- Xảy ra chuyện gì vậy, không phải nói là đã đăng lên nền tảng Steam à, sao tôi không tìm ra được trò chơi này?

- A a a, vội muốn chết, rốt cuộc làm sao mới có thể tải được trò chơi này đây?

- Giống như trên, tôi đã thử thay đổi quốc gia và ngôn ngữ ta nhưng vẫn không tìm ra được.

- Tôi còn thảm hại hơn, tải trúng nền tảng hàng lậu, nửa ngày không mở ra được cửa hàng trò chơi, còn luôn báo lỗi, làm tôi tức giận đến mức lập tức gỡ cài đặt.

- Có khả năng bản chính đã bị gỡ xuống khỏi nền tảng hay không? (Tôi đùa thôi)

- Cười chết mất, ha ha, máy gia tốc đi ra bị đánh.

Nhìn thấy những tin tức này, Trần Lâm cũng vui vẻ theo.

Anh ngược lại quên mất, nền tảng Steam không có server ở trong nước nên tốc độ tải vô cùng không ổn định, thường xuyên sẽ xuất hiện tình huống không mở cửa hàng được.

Hơn nữa còn có rất nhiều đồ lậu, thường xuyên báo lỗi không cài đặt được, có lẽ những trò chơi không cài đặt được kia chính là đồ lậu.

Anh lập tức bình luận về phương pháp tải trò chơi, sau đó ghim bình luân lên cao nhất chuyên.

Quả nhiên không lâu sau, lượng người chơi đã bắt đầu tăng vọt, chỉ một chút đã bán ra hơn 100 lượt, hơn nữa còn đang tăng lên với tốc độ tăng trưởng mà mắt thường có thể nhìn thấy.

…

- Các anh em, video CG này hay như vậy, hôm nay chúng ta thử chơi trò này xem.

Xem như là một streamer trò chơi có tiếng, lão E đương nhiên cũng chơi trò chơi này, tràn đầy hiếu kỳ đối với trò chơi tên là “Dũng cảm chi tâm” này.

Rất nhiều người xem lần đầu tiên nhìn thấy video CG đều bị kinh động.

- Mẹ nó, đây là CG trò chơi à?

- Cảm giác mỗi một giây đều đang đốt tiền.

- Người khác làm CG là để tuyên truyền trò chơi, nhà thiết kế này làm trò chơi là để tuyên truyền CG à.

- Thuộc về mua CG tặng kèm trò chơi. (mặt cười)

- Nhanh nhanh nhanh, đã không kịp chờ nữa rồi.

Bị mưa đạn thúc giục, lão E rất nhanh đã tải trò chơi về máy, click chuột trực tiếp mở ra.

Lời bộc bạch ngắn ngủi qua đi, cuối cùng thành công tiến vào trò chơi.

Xuất hiện trước mặt bọn họ chính là một màn ban đầu trên video CG, người chồng bởi vì chiến tranh mà bị điều đi tòng quân, chỉ để lại vợ, con và cha vợ ở nhà, cuối cùng ngay cả cha vợ cũng đều bị trưng binh nhập ngũ.

Sau đó hình ảnh dừng lại, quyền khống chế chuyển giao đến tay người chơi.

- A, con mẹ nó, nhân vật chính lại là cha vợ?

Vốn lão E đang đắm chìm trong lời bộc bạch và âm nhạc cũng sửng sốt một chút, trực tiếp ngừng lại.

Ngay từ đầu bọn họ còn tưởng rằng nhân vật chính là người chồng.

Nhưng chuyện này cũng không có tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với bọn họ, bắt đầu đi theo dẫn dắt nhân vật điều khiển,

nội dung trò chơi cũng theo đó hiện ra.

- Chỉ có vậy thôi à?

Lão E cười, trong lời nói tràn đầy nhẹ nhõm.

- Tôi còn tưởng rằng sẽ khó thế nào, hoá ra chỉ là một trò chơi tìm ra lời giải, xem tôi phá đảo trò chơi này cho mọi người xem.

Là streamer trò chơi nổi tiếng, lão E vẫn lý giải trò chơi vô cùng tốt.

Trong một đoạn phim phát sóng trực tiếp, anh vừa đi ngang qua quan trảm tướng, vừa phá giải từng câu đố trong đó, chỉ hai mươi phút sau đã đi tới cửa ải trong kịch bản.

Ở đây anh đã biến thành một người tiên phong, giơ đại kỳ suất lĩnh đội ngũ xông pha chiến đấu, tránh né bom từ trên trời rơi xuống.

Quá trình thao tác đơn giản như vậy, ngay cả khán giả đều vui vẻ.

Lúc đầu hoài nghi chủ nhân có phải là người chơi xấu hay không, thậm chí còn cảm thấy trò chơi này không đặc sắc giống như video CG của trò chơi nữa.

Cho đến khi…

- Ầm!

Một tiếng súng vang lên.

Đạn xuyên qua ngực nhạc phụ, cả người ông ta ôm cờ ngã xuống đất.

Hình ảnh phóng to lên, trong đội ngũ phe địch, người nổ súng chính là người con rể bị ép đi tòng quân trước đây!

- Chết… Chết rồi?

- Tại sao cha vợ lại bị con rể đánh chết?

- Không phải chứ, sao đột nhiên lại như vậ?

- Đây không phải trò chơi tìm ra lời giải à?

- …

Chương 6: Hãy Vẫn Yêu Thương Cha Con Như Trước Đây (2)

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người, bao gồm cả lão E đều phát giác có cái gì không đúng.

Vốn là bởi vì hoạ phong thanh kỳ vô cùng vui vẻ trực tiếp lại biến thành nóng nảy, từng hàng dấu chấm hỏi hiện lên trong mục bình luân.

May mắn.

Sau đó bọn họ lại phát hiện cha vợ cũng chưa chết, mà là biến thành tù binh của quân địch, lúc này mới yên tâm lại.

Thông qua thu thập tin tức để biết được.

Hoá ra lúc đó con rể đã nhận ra cha vợ nên cố ý đánh ngã ông để tránh bị đạn bắn loạn đánh chết.

- Tôi đã nói rồi, nào có nhân vật chính vừa lên đã chết được chứ?

Lão E lau mồ hôi trên trán, vẻ mặt như kiểu tôi đã sớm nhìn thấu tất cả, giơ tay lên tiếp tục thao tác.

Người cha vợ sau khi trở thành tù binh cũng không từ bỏ hy vọng sống sót.

Mà cầm một cái thìa sắt tiếp tục lên đường, bắt đầu chạy ở các nơi trên chiến trường.

Cho dù hình ảnh nhìn vô cùng hài hước, nhưng theo kịch bản tiến lên, bọn họ vẫn bị người cha vợ ôn nhu lại dũng cảm trước mắt khuất phục, đồng thời dẫn động tới trái tim.

Hy vọng có thể sớm nhìn thấy hình ảnh người một nhà đoàn tụ.

Nhưng theo nhân vật điều khiển càng ngày càng nhiều, không khí trực tiếp lại thay đổi.

Từ lúc bắt đầu cười nói vui vẻ giờ đã biến thành trầm mặc ít nói, đến lúc sau đã không nói một lời, những câu nói đùa giỡn kia cũng không còn.

Thông qua nhân vật.

Bọn họ tận mắt chứng kiến từng trận chiến thảm thiết, gia đình tan nát.

Bất luận đi tới như thế nào, bên tai vĩnh viễn tràn ngập tiếng gào thét và hoả lực.

Mỗi người đều điên cuồng giết chóc trong chiến tranh, mất hết lý trí.

Hỗn loạn, kiềm chế, tuyệt vọng…

Giống như là một cái cối xay thịt, cắn nuốt từng sinh mệnh hoạt bát, chỉ khi nào đọc thư từ phương xa gửi đến mới có thể thu được phút chốc yên tĩnh.

Tòng rã ba giờ.

Sau khi chết một lần lại một lần, hai bên cuối cùng nghênh đón đại chiến sau cùng.

Dưới sự bức bách của cấp trên, Emile không thể không mang theo một đội binh lính tàn tật treo đầy hoả lực xông vào chiến trường.

Nhìn đồng đội chết trước mặt mình, cùng với những tên chỉ huy điên cuồng ra lệnh cho bọn họ xung phong, Emile cúi đầu thấp xuống, hồi tưởng lại con đường đi tới sinh ly tử biệt.

Cuối cùng ông đi tới phía sau trưởng quan, giơ xẻng sắt trong tay lên, nặng nề đánh xuống.

Tiếng phịch vang lên, giống như một đòn nặng hung hăng đâm vào ngực của tất cả mọi người, cũng hoàn toàn vẽ nên dấu chấm tròn cho trận chiến này.

Cuối cùng, ông cũng không nói gì.

Emile lấy tội danh sát hại trưởng quan, phán quyết tử hình.

Ông cúi đầu, mang theo xiềng xích đi về phía pháp trường mà đồng bạn từng áp giải, trong đó có một chiếc thập tự giá đã từng xuất hiện trong video CG.

Bối cảnh lời bộc lộ nhớ tới một phong thư cuối cùng ông viết cho con gái.

- Mary thân ái nhất.

- Đối với cha mà nói, chiến tranh đã kết thúc.

- Cha không có bất kỳ tiếc nuối gì, cha đã thấy quá nhiều thảm trạng doạ người rồi.

- Cha hy vọng những năm gần đây, vận mệnh đối với con sẽ nhân từ hơn cha.

- Thời gian chúng ta lưu lại trên thế gian vội vàng trôi qua, mà cha đã sống một đời ngắn ngủi cười đầy hạnh phúc.

- Cha chỉ có thể cảm kích với điều này, cha được chúc phúc nhiều như vậy, nhất là con, con đã mang đến kỳ tích cho sinh mệnh của cha.

- Đây là phong thư cuối cùng của cha.

- Bởi vì một sĩ quan chết, cha đã bị toà án quân sự phán là có tội, giết chết ông ta cũng không phải là bản ý của cha, nhưng chiến tranh khiến người ta điên cuồng.

- Cho dù cha khiến cho Carl thất vọng, nhưng cha biết, cha hy sinh cũng không phải phí công, cha chiến đấu vì quốc gia và tự do của mình, vinh dự của cha sẽ không giảm sút.

- Nếu thượng đế có ý muốn chúng ta chia ly trên thế gian, cha hy vọng ngài còn có thể giúp chúng ta đoàn tụ trên thiên đường, xin hay tiếp tục cầu nguyện cho cha.

- Vẫn yêu thương cha con như trước đây…

Đến lúc một câu cuối cùng dứt lời, tiếng súng vang lên, màn hình trong nháy mắt trở nên tối lại, phòng livestream hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

…

[Chúc mừng bạn, tài phú đạt tới mười ngàn.]

[Có thể tiêu hao tài phú để tạo ra CG trò chơi mới.]

- Nhanh như vậy đã được mười ngàn tài phú à?

Nghe được nhắc nhở, Trần Lâm đang tìm kiếm tài liệu trên mạng cũng lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Anh mở trò chơi ra, phát hiện ra trong lúc vô tình đã bán được hơn 500 lượt.

Dựa theo giá bán 45 tệ mỗi bản, lấy được 50% thu nhập và thuế vụ, vừa vặn còn lại mười ngàn.

Cho nên.

Giá trị tài phú chính là thu nhập khi anh bán đi trò chơi?

Đây cũng là một tin tức không tồi.

Lúc trước anh nhìn thấy, chế tạo video CG 2D tiêu hao mười ngàn tài phú mỗi phút.

3D càng khoa trương hơn, một trăm ngàn tài phú mỗi phút.

Một bộ phim hai giờ tiêu hao trực tiếp mấy chục triệu!

Chương 7: Tập Thể Phá Phòng Ngự (1)

Đương nhiên.

So với quay phim đứng đắn cộng thêm đặc hiệu, mấy chục có thể quay ra một bộ phim đã coi là không tệ, huống chi hệ thống chế tạo còn có bảo đảm chất lượng.

- Chỉ tiếc một phút quá ngắn, trước tiên cứ tích luỹ đã.

Trong đầu Trần Lâm có trò chơi, nhưng với năng lực hiện tại của anh lại không có biện pháp lập tức làm được, nhất định phải tăng thêm một chút nhân thủ mới được.

Nếu có thể thì tốt nhất là có thể sáng tạo một Studio thuộc về mình, để trải đường cho những tác phẩm lớn sau này.

Nghĩ tới đây, anh cầm điện thoại di động lên bấm một dãy số.

- Này, lão Tống, ta có một trò chơi outsource, muốn hỏi các người có làm hay không?

…

Trong phòng trực tiếp.

Trong lúc Trần Lâm đang tập trung phát triển offline.

Phá đảo trò chơi, lão E đang ngơ ngác ngồi trước máy vi tính, nhìn hình ảnh trước mắt dần dần tối lại.

Trên màn hình đen như mực phản chiếu khuôn mặt của anh

ta.

Hốc mắt chẳng biết từ lúc nào đã bị ướt nhẹp một mảng.

Chết…

Người cha vì gia đình đoàn tụ mà không tiếc bất chấp nguy hiểm xâm nhập chiến trường, người cha hiền lành trong lòng con gái cứ thế mà chết đi.

Trong phòng live chat vô cùng an tĩnh.

Liên tục bắn đều ít đến thương cảm.

Bọn họ vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ rằng cố sự này cuối cùng lại có kết cục như vậy, toàn bộ phòng livestream lâm vào một mảnh không khí đè nén.

- Chiến tranh con mẹ nó chứ!

Lão E ném tay cầm, giống như là phát tiết tích tụ trong lòng bỗng nhiên đứng dậy, xoay mấy vòng trong phòng, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn trần nhà.

Hai tay đang chống bên hông, rõ ràng cảm thấy một tia rung động.

- Bộp bộp!

Lúc này, một tiếng gọi đầy tức giận vang lên, một cô bé chỉ khoảng ba bốn tuổi từ bên ngoài chạy vào.

Bộ dáng lảo đảo, rất giống nữ chính đi tìm người cha trong trò chơi.

Vốn lão E và người xem còn cố nén cảm xúc, cuối cùng hoàn toàn không kiềm chế được nữa, mưa đạn bạo phát ra như hồng thuỷ.

- Mẹ nó. Một đao này trực tiếp đâm vào ngực ta!

- Nhà thiết kế đơn giản không phải con người, tôi muốn hắn gửi lưỡi đao cho anh ta!

- Rõ ràng là không khóc, nhưng nước mắt lại không ngăn được, tuổi đã lớn rồi mà còn không nhìn nổi cảnh này.

- Không, tôi không tin, nhất định còn có kết cục tốt đúng không?

- Hu hu, cha vợ của con, cha vợ của con.

- Tôi nhớ ba ba…

Đều nói tình cảm của đàn ông luôn nội liễm, chưa bao giờ tuỳ tiện biểu lộ ra ngoài.

Nhưng giờ khắc này, những người đan ông trong phòng livestream lại tập thể bị phá phòng ngự.

Nhất là lão E.

Khi thấy con gái xuất hiện, anh ta lập tức cảm động, run rẩy lại cưng chiều ôm lấy con gái, vẻ mặt khó coi nhưng lại ôn nhu hơn bất cứ lúc nào.

- Nữu Nữu, hôm nay cha dẫn con đi chơi, có được không?

Nói xong, anh tràn ngập áy náy nhìn về phía ống kính trực tiếp.

- Các anh em, hôm nay trực tiếp đến đây trước đi, hôm nay tôi phải đi chơi với người nhà một chút, xin lỗi nhé.

Trực tiếp đóng lại.

Nhưng lại không có một người nào chỉ trích anh vì đã đóng

livestream sớm hơn thường lệ.

Bởi vì mọi người đều biết chủ phòng đã xem mình là nhân vật chính trong trò chơi kia.

Hoặc có lẽ là.

Bọn họ đều đã xem mình là nhân vật chính đó.

Làm cho bọn họ vừa yêu vừa hận đối với trò chơi này.

- Không được, không thể chỉ có một mình tôi bị phá phòng ngự được!

Cuối cùng.

Có người xem khôi phục lại, nhếch miệng cười xấu xa.

Không lâu sau, từng video trò chơi được biên tập xuất hiện trên các trang mạng lớn và các nền tảng video ngắn.

[Kinh, trò chơi hay nhất năm, đáng chơi thử!]

[Trò chơi này thật là vui, mọi người mau tới chơi đi.]

[Chủ bá EQ, thì ra chính là cái này!]

[Vì sao mấy triệu người xem mà ai cũng khóc thúc thít như vậy? Nguyên nhân sau lưng làm cho người ta ấm lòng.]

Không thể không nói.

Tốc độ truyền bá tin tức trên mạng vô cùng kinh khủng.

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi.

Vốn dĩ là “dũng cảm chi tâm” đã tiến vào tầm mắt của các streamer và người chơi, thu được vô số chú ý.

Nhất là khi nhìn thấy video CG làm cho người ta sợ hãi kia, và đoạn ngắn do streamer lão E trực tiếp, lúc này đã có không ít người chơi mua lại, để cho lượng tiêu thụ lần nữa tăng vọt.

Đương nhiên rồi.

Cũng có một số người cảm thấy quá khoa trương.

Ôm thái độ vạch trần nói dối đã chơi trò chơi.

Nhưng ba bốn tiếng sau, lại có thêm bốn tiếng nữa.

- Hu hu… Tại sao có thể như vậy.. Tôi không chơi nữa không được sao?

Ở trong phòng livestream.

Bị người xem lừa gạt tiến vào trò chơi gối ôm hình con rối khóc bù lu bù loa, trực tiếp bị kết cục của trò chơi phá hết phòng ngự.

Rất nhiều người hâm mộ mà đến, cũng đều điên cuồng phát ra mưa đạn.

- Khá lắm, đừng nói là streamer, ngay cả một lão già như tôi cũng muốn khóc.

- Thật vất vả chịu đựng đến cuối cùng, cứ như vậy đã không còn, ai mà chịu được chứ.

- Không khí thật sự quá trâu bò, những người vào xem sau như tôi đều kìm nén sự bực bội trong lòng.

Chương 8: Tập Thể Phá Phòng Ngự (2)

- Lúc đầu tôi còn cảm thấy giá 45 tệ có hơi cao, bây giờ xem ra thì ra là tôi không xứng.

- Có thể phát triển game 2D thành loại trình độ này, nhà thiết kế này là thần tiên à?

- Sớm biết như vậy thì tôi đã không vào xem rồi, cha vợ lên đường bình an!

Có đôi khi.

Thân ở trong bóng tối không có gì đáng sợ.

Đáng sợ là rõ ràng thân ở trong bóng tối nhưng lại biết trên đời còn có ánh sáng.

Truy tìm ánh sáng, nhưng khi sắp chạm đến ánh sáng thì lại ngã xuống.

Phát huy sự không cam lòng và ý khó bình đến cực hạn, chính là mị lực của trò chơi này.

Trong nước đã rất lâu không xuất hiện trò chơi làm người ta cảm động như thế này.

Hiếm khi xuất hiện một cái, lại còn là cá nhân chế tạo.

Khiếp sợ đồng thời.

Người chú ý tới Trần Lâm cũng trở nên nhiều hơn.

…

Một bên khác.

Buổi sáng, trong phòng họp.

Trần Lâm đang ngồi trên ghế salon, thương lượng với một người đàn ông có tướng mạo khôn khéo lão luyện.

- Trần Lâm, vừa rồi ở trong điện thoại cậu nói muốn mời người của chúng tôi làm một trò chơi, cậu xác định không có đùa tôi chứ?

Lão Tống vẻ mặt nghi ngờ hỏi.

Ngay sáng nay, anh đã phát hiện ra.

Anh còn gọi điện thoại hỏi tình hình của Trần Lâm, biết được anh bị nghề nghiệp xa lánh nên không thể không đổi nghề.

Bây giờ lại đột nhiên chạy tới nói có một trò chơi muốn bao cho bọn hắn, cho dù ai nghe xong cũng cảm thấy thái quá.

Phải biết rằng trò chơi không phải tuỳ tiện nói một câu là có thể làm.

Từ lúc đầu lựa chọn đề tài, đến lúc đánh dấu chương trình, lại đến trang trí đặc hiệu, mỗi một bước đều cần nhân lực vật lực khổng lồ, còn phải có đầy đủ tài chính mới được.

Nếu không phải anh quen thuộc với cách làm người của Trần Lâm thì chỉ sợ sớm đã coi câu ta thành đồ đần rồi.

- Đương nhiên là tôi không nói đùa.

Trần Lâm nghiêm túc nói.

- Phương án trò chơi thì tôi đã mô phỏng tốt, chỉ là phương

diện tiền bạc có thể cần mấy ngày.

- Mấy ngày cũng không phải vấn đề, cậu muốn làm trò gì?

- Chính là cái này.

Trần Lâm lấy ra tài liệu thiết kế đã chuẩn bị sẵn đặt lên bàn.

Mặc dù chỉ là thiết kế sơ bộ nhất, nhưng cũng đủ để nhìn trộm một phần hình dạng.

Lão Tống không nói thêm gì, cầm tài liệu lên cẩn thận xem xét.

Cũng không có một lát nữa, ông đã hít một hơi thật sâu.

- Đây… đây là trò chơi do cậu thiết kế à?

Ông đột nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt không hề che giấu vẻ kinh ngạc.

Bởi vì trong ấn tượng của ông, Trần Lâm chỉ là một sinh viên mới tốt nghiệp không bao lâu mà thôi, có thể hiểu một chút lập trình chuyên nghiệp đã là vô cùng tốt rồi.

Nhưng không ngờ lại lấy ra phương án thiết kế hoàn hảo như vậy.

Thậm chí ngay cả chi tiết đều được ghi lại một cách rõ ràng.

Duy chỉ có điều làm ông có chút không hiểu là loại hình trò chơi này.

- Thẻ bài, sách lược, dưỡng thành, leo tháp, mấy trò này gần đây trên thị trường cũng không có phản hồi gì tốt, cậu nhất định phải làm à?

Hiện tại, trò chơi đang được mọi người chơi nhiều nhất chủ yếu là lấy nhập vai và bắn súng FPS làm chủ, tất cả các vụ cá cược

mới đều dựa vào hai cái này.

Theo lão Tống, trò chơi Sát Lục Tiêm Tháp này của Trần Lâm hoàn toàn không liên quan gì đến chủ lưu, cũng chưa từng thấy có cách chơi tương tự xuất hiện.

Nhất là còn có thêm một cái nói gì không hiểu: thiết lập tháp cao, chỉ sợ các người chơi sẽ không bỏ tiền để chơi.

- Yên tâm đi, mọi người cứ giúp tôi làm là được, dù sao thì trò chơi không lớn, cho dù có lỗ cũng là tôi mà thôi.

Trần Lâm cười nhạt một tiếng, vẻ mặt tràn đầy tự tin.

Lão Tống lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, không biết phần tự tin này của anh là từ đâu mà có.

Nhưng cũng đúng như Trần Lâm nói, chế tạo loại trò chơi thẻ bài này không kh, cho dù thật sự thua cũng không đến mức không thể trở mình, xem như người trẻ tuổi sau khi tốt nghiệp lịch luyện một lần cũng không tệ.

Dù sao thì sau này cũng có lúc phải trải qua.

- Nếu cậu đã tự mình có chừng mực thì tôi cũng không nói thêm gì nữa.

- Làm trò chơi này là được rồi, nhưng bây giờ chúng tôi còn có hạng mục khác, tạm thời không thể rút ra nhiều người như vậy, có thể sẽ làm chậm tiến độ.

- Nếu như cậu không ngại, tôi muốn liên hệ với công ty Tinh Du kết hợp với chúng tôi cùng làm việc.

Lão Tống ngẫm nghĩ một chút, nói:

- Có thể, chỉ cần có thể làm ra thành phẩm dựa theo yêu cầu của tôi là được.

Trần Lâm không thèm suy nghĩ nói.

Bây giờ là lúc anh thiếu tiền bạc nhất.

Làm trò chơi càng nhanh thì càng nhanh chóng lấy lại vốn, cũng có thể giúp anh thực hiện kế hoạch tiếp theo.

- Được, vậy cậu đợi tôi một lát.

Lão Tống cũng không nói nhảm, trực tiếp cầm điện thoại di động lên gọi dãy số phía trên.

Chương 9: Tuyên Bố Trò Chơi Mới (1)

Không lâu sau, điện thoại đã kết nối.

Có thể cảm giác được nét mặt của ông trở nên trịnh trọng hơn rất nhiều.

Sau khi khách sáo vài câu với đối phương thì anh mới nói rõ tình huống một lần.

- Loại trò chơi sách lược thẻ bài này, lão Tống à, không phải tôi nói ông, ông nên biết rằng loại trò chơi này không có phản hồi tốt lắm.

- Mặc dù tôi cũng muốn giúp ông, nhưng trong tay chúng tôi còn rất nhiều hạng mục chưa làm xong, tạm thời không thể phân thân, ông tìm người khác hỏi một chút đi, tôi tắt máy trước.

Tít… Tít…

Người đối diện trực tiếp cúp điện thoại.

Thậm chí không cho lão Tống cơ hội giải thích.

Cùng lúc đó.

Trong văn phòng của công ty, một người đàn ông mặc đồ tây buông điện thoại xuống, miệng hùng hổ.

- Sao lại tức giận như vậy?

Một người bên cạnh mở miệng hỏi.

- Còn không phải là bên phòng làm việc Lê Minh kia à, hạng mục rách nát gì cũng muốn đẩy về chỗ tôi, thật coi tinh anh của chúng ta là rác rưởi à?

Người đàn ông có chút bất mãn nói.

Mỗi một ngành nghề đều có quy củ của ngành nghề đó.

Giống như một nhóm công ty nhận làm bên ngoài trò chơi này, nhất là công ty thể lượng như Tinh Du, không phải tuỳ tiện trò chơi gì cũng nhận.

Bởi vì một khi làm ra trò chơi sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với danh dự của công ty, khiến cho người chơi cảm thấy bọn họ làm trò chơi không tốt.

Cạnh tranh kịch liệt trong này rất nghiêm trọng, tuyệt đối là cái mất nhiều hơn cái được, huống chi còn là một trò chơi bên ngoài do một tư nhân đầu tư.

- …

- Để cho cậu chê cười rồi.

Bên này văn phòng làm việc lúc Lê Minh, lão Tống ngẩng đầu ngượng ngùng nói.

Trà trộn trong nghề này nhiều năm như vậy, ông đương nhiên có thể nghe ra ý tứ của đối phương, chỉ có điều ông không nghĩ rằng đối phương sẽ từ chối dứt khoát như vậy mà thôi.

Trầm ngâm một lát, cuối cùng ông đưa ra phương án.

- Như vậy đi, tôi sẽ tìm một vài bạn bè trong ngành hỗ trợ, tranh thủ trong hai tháng giúp cậu làm ra thành phẩm của trò chơi, cậu cảm thấy thế nào?

- Hai tháng à? Có thể, vậy giao cho mọi người.

Chỉ là tính sơ qua, Trần Lâm đã vui vẻ đáp ứng, bắt đầu thảo luận vấn đề chi tiết.

Mà lúc này.

Nhiệt độ của "Dũng cảm chi tâm" vẫn đang lên men.

Nhờ các streamer lớn và video CG trên trang internet.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một tuần, trò chơi này đã bán ra hơn 10 ngàn lượt.

Trừ việc phí nền tảng Steam và thuế vụ ra thì anh kiếm được khoảng 220 ngàn.

Đây là do Trần Lâm suy xét tới việc danh tiếng của mình không đủ, giá cả tương đối thấp.

Rất nhiều người chơi ôm tâm tính tham gia náo nhiệt, tải thử trò chơi.

Nhưng lại không bị khống chế thân hãm trong đó, không cách nào tự kềm chế, bình luận cũng bắt đầu nhiều hơn.

[Đây đúng là trò chơi tuyệt nhất mà tôi từng chơi, sau khi tiếng súng vang lên, tôi không biết mình đã trầm mặc trước màn hình bao lâu.]

[Khi tôi không kìm nổi mà đè khoá D xuống, tôi biết ngay trò chơi này đã thành công.]

[Thân tình, dũng cảm, chính nghĩa, nghĩ cách cứu viện quân địch, sửa chữa chiến hào, thư nhà quan trọng hơn vạn kim, một trò chơi nhỏ nhìn như đơn giản nhưng lại bộc lộ toàn bộ chiến trường ra trước mặt người chơi.]

[Khó có nhất chính là trong đó có rất nhiều đoạn phim sử thi và chiến tranh HD, khiến cho người ta cảm nhận được cảm giác

gấp rút, đau đớn, tuyệt vọng, còn có… giãy giụa]

[Chúng ta sai rồi à?]

- Không có…

- Bọn họ sai rồi sao?

- Không có…

- Đây chính là chiến tranh.

[Nhà thiết kế trò chơi này nhanh ra đây, tôi đảm bảo không đánh chết anh!]

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là khen ngợi.

Mặc dù có người chơi ngoài miệng rêu rao lợi hại, nhưng cơ thể cũng rất thành thật.

Không chỉ có lễ phép hỏi thăm địa chỉ nhà thiết kế, còn kèm theo quà tặng, quả thực chính là tấm gương cho người dân lương thiện.

Cộng thêm các video trên các trang mạng lớn được người xem cắt ra từ video stream của các streamer nổi tiếng đã khiến cho trò chơi này dần nóng lên, dẫn tới vô số người chơi nói chuyện say sưa.

…

- Trần Lâm, trò chơi thành phẩm đã làm xong, đưa cho cậu.

Hai tháng sau, lão Tống hoàn thành chế tác đúng thời hạn, gửi văn kiện đến hòm thư điện tử của Trần Lâm.

- Được, cảm ơn nhé.

Cảm kích xong, Trần Lâm vội vàng mở hòm thư ra, lấy ra tài liệu trò chơi bên trong, cẩn thận kiểm tra.

Không thể không nói.

Lão Tống này làm việc vẫn là rất có trách nhiệm.

Mỗi chi tiết đều dựa theo yêu cầu của anh để thực hiện, làm ra trò chơi cũng không kém nhiều so với trong ấn tượng của anh.

Thậm chí chất lượng hình ảnh còn cao hơn một chút.

Chuyện này làm cho anh không thể không cảm thán hiệu suất làm việc của Studio.

[Giá trị tài phú của trò chơi: 580 ngàn]

Nhìn giá trị tài phú, gần hai tháng đã tăng tới hơn 500 ngàn.

Chương 10: Tuyên Bố Trò Chơi Mới (2)

Theo lý thuyết ngoại trừ bùng nổ trong tuần đầu tiên, thì lượng tiêu thụ của "dũng cảm chi tâm" vẫn đang từ từ tăng trưởng, xem như một tin tức không tệ.

Nhưng muốn đạt được yêu cầu 1 triệu của nhiệm vụ, bằng vào một trò chơi suy luận thì có lẽ hơi quá sức, phải tranh thủ thời gian tuyên bố trò chơi mới mới được.

May là giá trị tài phú và tiền của anh là không khoá lại.

Cho dù tiêu hết tiền cũng sẽ không bị ảnh hưởng.

- Nhiều tài phú như vậy, cũng không sai biệt lắm đủ.

Trần Lâm một tay sờ lên cằm, đột nhiên khoé miệng hơi nhếch lên.

Gọi ra giao thiệu của hệ thống, làm ra một video CG đặc biệt cho Sát Lục Tiêm Tháp, sau đó công bố trò chơi lên nền tảng Steam và các trang internet lớn.

…

Lúc này đang là tháng bốn.

Xem như bắt đầu quý 2, cũng là thời gian người ta lên internet nhiều nhất.

Bởi vì vào tháng này, trên website sẽ đăng rất nhiều hoạt hình mới.

Nhiệt huyết, yêu nhau, trinh sát hình sự, bản gốc, dị thế giới…

Đủ loại đủ loại phim theo mùa, luôn có một cái mà bạn yêu thích.

Mặc dù những năm gần đây đã có chút bão hòa, nhưng cũng không ảnh hưởng đám dân mạng tìm thú vui, làm giảm áp lực cuộc sống.

Mà bây giờ.

Chính là lúc mấy bộ vương bài phát hành mùa mới.

Rất nhiều người vừa tan tầm tan học đã không nhịn nổi đi tới trước mặt máy tính, mở ra website không ngừng đổi mới.

- Kỳ quái, sao mùa mới lại có nhiều hơn một bộ?

Đột nhiên, có người phát hiện có chỗ không đúng, nhìn chằm chằm vào một bộ phim theo mùa lạ lẫm.

- Sát Lục Tiêm Tháp, bản gốc hoạt hình Nhiệt Huyết Mạo Hiểm?

- Trong danh sách đổi mới trước đây hình như không có bộ này nhỉ?

- Chẳng lẽ là mới tiến vào, hoặc trước đó không cẩn thận để sót?

- Đã lâu không thấy bản gốc, không biết là do công ty nào sản xuất.

Vì tò mò nên đám dân mạng nhao nhao bấm vào xem thử.

…

- Không có ý nghĩa.

- Những trò chơi gần đây không có một trò nào nên hồn cả.

Lại chơi xong một trò chơi, lão E buông hai tay xuống, một mặt vô vị dựa vào ghế.

Những streamer làm về trò chơi giống như hắn, đã từng chơi không đến một ngàn cũng có tám trăm trò chơi, rất khó có trò chơi nào có thể làm bọn họ thật sự chìm đắm trong trò chơi.

Mỗi lần phá đảo một trò chơi.

Bọn họ đều có một cảm giác ở chỗ cao vô cùng lạnh lẽo.

Làm anh không thể không cảm thán bản thân thật sự là một thiên tài chơi trò chơi.

- Giả vờ, dùng sức giả vờ nữa đi.

- Một trò nhảy khối lập phương chết mấy chục lần, ngươi đắc ý cái gì.

- Xem ngươi có thể, tại sao không lên trời luôn đi?

- Cảm tạ còn mạnh miệng đưa tặng máy bay.

- Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, tôi cũng cảm thấy mấy trò chơi gần đây rất nhàm chán, không có trò chơi nào hấp dẫn cả.

- Chỉ có mấy kiểu chơi lặp đi lặp lại, thật là chán.

- Hay là tìm chút niềm vui đi, đã rất lâu rồi không thấy lão E Phá phòng ngự.

Phá phòng ngự?

Nhìn thấy mấy chữ này, trong lòng khán giả không khỏi mỉm cười.

Hồi tưởng lại lúc trước chơi Dũng Giả Chi Tâm, lão E thiếu chút nữa đã đập tay cầm.

Cho dù là bọn họ, đã biết trước tình huống kịch bản, nhưng khi tự mình chơi một lần đều vẫn cảm thấy kích động trong lòng, thật lâu không thể lắng lại.

Con mẹ nó vậy mới gọi là trò chơi hay.

So sánh một chút, xem ra.

Trên thị trường, những trò chơi khờ khạo kia suốt ngày chỉ biết nạp tiền mở thẻ, hay ra mắt trang phục mới, chỉ một lòng muốn kiếm tiền, quả thực là rác rưởi!

- Đúng rồi, nhà thiết kế đó có còn trò chơi nào khác không?

Lúc này, một đầu đạn mưa trực tiếp xẹt qua trong phòng phát sóng.

Lão E đang lo lắng nên chơi cái gì tiếp theo thì hai mắt toả sáng.

Đúng vậy, đúng vậy.

Có thể làm ra loại trò chơi này thì trình độ cũng không thấp mới đúng.

Thế là anh lập tức mở cửa hàng ra tìm kiếm thử.

Nhưng một giây sau, động tác của anh dừng lại, hơi ngẩng đầu lên.

- Nhà thiết kế đó tên là gì nhỉ?

Cũng không trách anh không nhớ kỹ.

Dù sao thì trong lĩnh vực game offline, người chơi chỉ quan

tâm trò chơi có hay hay không mà thôi.

Ngoại trừ những công ty lớn có danh tiếng ra thì không có mấy người sẽ cố ý chú ý đến người tạo ra trò chơi đó là ai.

- Hình như tên là "tiện ngư" thì phải, lúc trước tôi có chút ấn tượng với nó.

Tiện ngư? Cá ướp muối?

Khá lắm, đây là đang nói mình à?

Nhìn thấy màn đạn này, lão E mở mục tìm kiếm ra gõ và, rất nhanh đã hiện ra hai trò chơi, một trò trong đó chính là Dũng Cảm Chi Tâm mà trước đó anh đã từng chơi.

- Ồ... Thật sự có trò chơi mới, hơn nữa còn vừa công bố hôm nay.

Anh click chuột vào ảnh đại diện trò chơi, một trò chơi tên là Sát Lục Tiêm Tháp đập vào mắt, bên cạnh được gắn nhãn: thẻ bài, sách lược, dưỡng thành, tháp canh.

Chương 11: Không Đúng, Không Phải Tới Chơi Trò Chơi À?

Nhìn thấy mấy chữ này, mưa đạn không kềm được.

- Thẻ bài, dưỡng thành, sẽ không phải là trò chơi rác rưởi gì đó chứ?

- Bây giờ tôi chỉ vừa nhìn thấy rút thẻ là đã cảm thấy buồn nôn rồi.

- Một cây lục sắc thập giá cũng không có, chỉ có mấy mảnh vụn đúng không?

- Cái tên thiết kế này cũng sa đọa nha, vừa kiếm được ít tiền đã bắt đầu học người khác lừa tiền.

- Đáng tiếc, còn tưởng rằng gặp được người có lương tâm rồi chứ, không ngờ lại bị làm hư nhanh như vậy.

- Hình như không đúng, danh sách CG này sao lại kỳ quái như vậy?

- Mẹ nó, một lần đăng 6 video CG trò chơi à?

Trong lúc nghị luận, khán giả trực tiếp chú ý tới chỗ khác thường của trò chơi này.

Con mẹ nó, lại có tới 6 video CG!

Hả?

Khán giả ngây ngốc.

Streamer lão E cũng mơ hồ.

Trò chơi này tuyên truyền cường độ lớn như vậy à?

Còn không đợi anh click vào, video CG đầu tiên đã tự động phát ra.

Tiếng nhạc vang lên, trên màn hình xuất hiện một dải mây đỏ thâm thuý vô biên.

Trong tầng mây, sấm sét vang dội, một toà tháp cao kinh khủng đứng thẳng giữa trời đất, xuyên thẳng qua tầng mây.

Dù là cách màn hình cũng có thể cảm nhận được một khí tức đục ngầu đang kiềm chế, dường như tới gần nó sẽ mang đến bất hạnh.

Tiếp theo hình ảnh vừa chuyển.

Đi tới gần lối vào ở tầng một của tháp.

Hơn mười bóng người hoảng hốt chạy trốn, bọn họ vừa quay đầu vừa liều mạng trốn về phía cửa vào.

- Nhanh, vật kia sắp đuổi tới rồi, mau trốn đi!

- Quái vật đáng chết, tao liều mạng với mày!

- Đừng mà, mau trở về đi!

- A… A…

Tiếng kêu thảm thiết thê lương không ngừng quanh quẩn trong tháp, còn kèm theo tiếng thú hống vặn vẹo.

Nhìn thấy mấy bóng đen đuổi theo phía sau, một người đàn

ông cao lớn vung tay lên, một loạt thẻ bài màu đỏ thẫm hiện ra, xoay tròn xung quanh người anh ta.

Sau đó ngón tay liên tục điểm, ba tấm thẻ bài mang đồ án tấm khiên đột nhiên sáng lên, hoá thành ba tấm khiên lớn che trước mặt.

Một thợ săn gầy gò theo sát phía sau cũng kéo căng dây cung, bắn ra mấy mũi tên sắc bén từ thẻ bài về phía bóng đen.

- Lôi điện!

Chỉ nghe một tiếng gầm lên.

Một cô gái trong đội ngũ vừa ôm con nhỏ vừa rút ra một tấm thẻ bài màu vàng, ở trong một mảnh hào quang chói mắt bộc phát ra ngàn vạn lôi đình, hoàn toàn bao phủ một khu vực phía sau.

Cảnh tượng chiến đấu nguy nga, mềm mại kia trực tiếp làm cho người xem trợn tròn hai mắt.

- Con mẹ nó, trận chiến này làm quá rung động rồi!

- Lại là chiến đấu thẻ bài, đã lâu không thấy hoạt hình này.

- Người dựng video này cũng quá tinh tế, có lẽ chất lượng đã vượt qua số đông hoạt hình trên mạng rồi nhỉ?

- Nhìn cũng không tệ, lần này tôi nhất định phải xem hết!

- Hình như cũng là kiểu mà tôi thích.

Trong phòng nghị luận ầm ĩ, dần dần bị hình ảnh tinh mỹ trước mắt hấp dẫn, lực chú ý đều ở mấy bóng người đang chiến đấu và thẻ bài huyễn khốc.

- Không đúng, không phải chúng ta đang xem trò chơi à?

Đột nhiên, một cơn mưa đạn xẹt qua.

Trong đám người đang thảo luận, còn có streamer lão E, toàn bộ đều sửng sốt một chút, sau đó mới phản ứng lại.

- Hả?

- Đúng rồi, không phải chúng ta đang tìm trò chơi à?

- Tôi cũng mới sực nhớ, sao đột nhiên biến thành xem hoạt hình rồi?

- Mẹ nó, cái tên nhà thiết kế này lại biến CG thành một series phim hoạt hình, hơn nữa còn có cả sáu tập một lúc!

- Ha ha ha, cười chết tôi rồi, lại quản cáo hoạt hình trong trò chơi à.

- Quá đáng, sao lại có nhà thiết kế kỳ lạ như vậy.

- Con mẹ nó, quá thái quá!

Chỉ trong nháy mắt.

Trong phòng chat trực tiếp đã vang lên tiếng tiếng cười ha ha, tất cả mọi người đều không kiềm chế được.

Người khác tuyên truyền trò chơi, hận không thể áp súc tất cả tinh hoa ở trong vài phút, để tăng thêm lực hấp dẫn đối với người chơi.

Nhà thiết kế này ngược lại tốt.

Thế mà lại trực tiếp làm thành một series phim hoạt hình, cứ như vậy mà trắng trợn đặt ở trong phần tuyên truyền của trò chơi.

Không biết còn tưởng rằng đây là trang xem phim hoạt hình đấy.

Quan trọng nhất là,

Chất lượng của bộ phim hoạt hình này còn tốt hơn cả cái khác.

Mặc kệ đánh nhau hay là hiệu ứng đều gần như chính xác đến mức độ miễu sát!

Làm cho bọn họ không khỏi hồi tưởng lại trò chơi lúc trước, video CG tuyên truyền cũng làm vô cùng tinh tế.

- Nga nga nga, ta xem như đã nhìn ra, nhà thiết kế video CG tuyên truyền này là một người đi ngược lại với người bình thường.

- 666, ôi cái bụng của tôi.

- Thiệt thòi, trò chơi này bán 50 quả là thiệt thòi.

- Một CG trò chơi còn làm được tinh tế hơn cả phim hoạt hình, chắc không phải nhà thiết kế mời người của ngành hoạt hình tới làm video CG trò chơi chứ?

Chương 12: Lại Đến Ức Đem

- Nhanh vào chơi thử đi, xem có phải cũng hay như vậy hay không.

- Tôi dám cá, nhà thiết kế đã dùng toàn bộ tài chính để phát hành video CG tuyên truyền, trò chơi chính là tặng kèm.

Bình thường mà nói.

Tỉ trọng của việc chế tạo trò chơi và tuyên truyền phát hành trò chơi là ảnh hưởng lẫn nhau.

Trong đó nếu đầu tư một bên quá nhiều thì một bên khác sẽ bị giảm bớt tương ứng.

Mà trò chơi Sát Lục Tiêm Tháp này tốn công sức để tạo video CG tuyên truyền lớn như vậy, lấy năng lực của một nhà thiết kế thì có lẽ trò chơi cũng không tốt đẹp gì.

- Tới đều tới rồi, xem trò chơi của anh ta xem như thế nào rồi nói sau, chỉ với series CG chất lượng như thế này thì 50 khối tiền đã không lỗ rồi.

Lão E mang theo trêu chọc, anh đã tải xuống trò chơi xong, đang chuẩn bị mở trò chơi ra.

Hai tay điều khiển bàn phím và chuột, trực tiếp tiến vào trò chơi.

Trò chơi mở ra.

Một giao diện chính bình thường đến mức không thể thông thường hơn bắn ra.

Bối cảnh vừa lúc là toà kia tháp cao xuất hiện trong video CG, cùng với hồng vân phiêu phù ở không trung.

Lão E ngựa quen đường cũ rê con chuột, click mở bắt đầu trò chơi, tiếp đó hiện ra 3 nghề nghiệp cho người chơi lựa chọn.

- Hả? Chỉ có 3 cái nghề nghiệp? Chỉ như vậy thôi à? Ta tiện tay viết ra trò chơi thẻ bài còn nhiều nghề nghiệp hơn!

So sánh với trò chơi khác.

Giao diện của Sát Lục Tiêm Tháp đúng là không quá tốt.

Thậm chí có thể nói là vô cùng đơn sơ.

Lão E vốn đang ôm mong đợi rất cao lập tức suy sụp làm khuôn mặt chán nản, biểu lộ ghét bỏ toàn bộ đều viết lên mặt, nhóm thủy quân trong phòng livestream cũng cười theo điên rồi.

- Anh nói xem anh có chơi hay không.

- Nhà thiết kế: Mua CG tặng trò chơi, có thể cho anh 3 lựa chọn cũng không tệ rồi.

- Hãy nhìn chất lượng hoạt hình, tốt xấu cũng giả vờ chơi một chút, đừng để nhà thiết kế đau lòng.

- Giao diện này cũng quá đơn sơ, so với video CG đơn giản chính là không phải sinh ra từ cùng một mẹ.

- Xem ra nội dung quả thật có chút ít.

- Tôi bắt đầu có chút hoài nghi tình trạng tinh thần của nhà thiết kế.

Trong một mảnh hoan thanh tiếu ngữ, lão E cũng không nhàn rỗi.

Anh xem sơ qua giới thiệu nghề nghiệp, cuối cùng chọn một chiến sĩ có vẻ ổn thoả nhất.

[Nghề nghiệp : Thiết Giáp Chiến Sĩ.]

[Sinh mệnh : 80/80]

[Tiền tài : 99]

[Diễm huyết thiêu đốt : Khi chiến đấu kết thúc hồi phục 6 điểm sinh mệnh.]

[Giới thiệu : Quân đoàn binh lính mặc áo giáp bán đứng linh hồn của mình, thu được lực lượng của ác ma, nhưng cũng bị nguyền rủa vĩnh cửu của tháp nhọn.]

Đã lựa chọn nhân vật.

Một NPC cá voi cực lớn xuất hiện, cho phép lựa chọn một trong hai năng lực.

[Lúc chiến đấu ban đầu có hộ giáp +3]

[Tạo thành thương tổn cao thêm 1 điểm.]

Một bên thiên về phòng ngự, một bên lại thiên về tấn công.

- Tôi biết ngay mà, không phải là chọn lưu phái à?

Lão E lộ ra vẻ mặt như kiểu đã biết trước trong lòng.

- Anh trực tiếp chọn tăng sát thương, chiến sĩ mà đi theo hướng phòng ngự là xong rồi!

Xác nhận xong, một tấm bản đồ giống như tàng bảo đồ xuất hiện, bên trên ghi chú mấy đường và từng ô biểu tượng khác nhau.

Có quái vật, tinh anh, tài bảo, thương nhân, nghỉ ngơi, ngẫu

nhiên phân tán ở các nơi, từ dưới đáy liên tiếp đến boss ở đỉnh cao nhất, nhìn lên giống như là từng tầng từng tầng tháp cao.

Nhiệm vụ ban đầu của chiến sĩ rất đơn giản.

Chỉ có mấy tấm thẻ công kích và phòng ngự, ngay cả đặc hiệu kỹ năng cũng không có.

- Mẹ nó, chỉ có như vậy thì chơi cái gì?

Nhìn tổ đội chiến sĩ ban đầu đơn sơ đến cực điểm, lão E nhịn không được chửi bậy.

Phải biết rằng hiện tại thẻ bài trên thị trường đều là kèm theo công thủ và đặc hiệu kỹ năng.

Hơn nữa phẩm chất cấp Sao càng cao thì thuộc tính kỹ năng lại càng mạnh mẽ.

Cách chơi chủ yếu là tiêu diệt thẻ bài, đánh chết anh hùng của quân địch làm chủ.

Nói trắng ra chính là liều mạng đánh cược với tổ khắc độ.

Nạp tiền càng mạnh mẽ thì tổ hợp càng mạnh mẽ, không nạp tiền thì không bằng một con chó.

Có thể nói là vì tiền, những công ty trò chơi kia đã dùng bất cứ thủ đoạn nào, nếu không cũng sẽ không bị nhiều người chơi liên hợp chống lại như vậy.

Mà cái trò chơi này, lại là…

Lại không nhìn thấy bất kỳ chỗ nạp tiền nào.

Giống như ngay cả cách chơi cũng không giống với chủ lưu của trò chơi thẻ bài, làm cho hai mắt lão E toả sáng, bắt đầu kiên nhẫn thao tác.

Cửa thứ nhất.

Anh gặp phải quái nhỏ cấp thấp nhất dưới đáy tháp.

Dựa theo lời hướng dẫn, anh kéo một tấm thẻ công kích phát động tấn công đối với quái nhỏ, lại sử dụng thẻ phòng ngự cộng thêm hộ giáp của bản thân ngăn cản thương tổn.

Rõ ràng chỉ là thao tác đơn giản nhất.

Nhưng trải qua mấy trận chiến, anh lại dần dần hứng thú.

Chương 13: Trò Chơi Mới Phát Hỏa

Bởi vì lần đầu tiên anh thấy cách chơi này.

Thế nhưng không phải loại so đấu thẻ bài đơn thuần, mà là thông qua thẻ bài phối hợp với thẻ bài.

Lúc nào nên tấn công một đợt, lúc nào nên phòng ngự, đều phải nghiên cứu vô cùng kỹ lưỡng.

Hơn nữa theo số tầng không ngừng tăng lên, thẻ bài anh lấy được càng ngày càng nhiều, hiệu quả cũng càng ngày càng phong phú.

Thậm chí những thẻ bài này cũng có thể tạo thành đủ loại liên động và phối hợp, sinh ra hiệu quả xuất bất kỳ ý.

- Tại sao tôi cảm thấy trò chơi này không đơn giản như vậy nhỉ?

Lúc này, cuối cùng trong phòng livestream có người chú ý tới chỗ không giống bình thường.

Vừa nhìn thấy lời này, những người khác cũng phản ứng lại.

- Khoan hãy nói, nhìn có vẻ rất thú vị.

- Không ngờ trò chơi này lại còn không tệ như vậy?

- Tuy nhìn qua hơi đơn sơ, nhưng loại hình thẻ bài lại vô cùng phong phú, phối hợp lại có thể tạo thành rất nhiều lưu phái.

- Còn có những di vật mang đặc hiệu kia, mỗi lần đều không giống nhau, ít nhất có thể phối hợp với mấy chục loại cách chơi!

- Đây vẫn chỉ là một nghề nghiệp trong đó mà thôi!

Kinh ngạc.

Sau khi hiểu rõ Sát Lục Tiêm Tháp, người xem hoàn toàn kinh ngạc.

Vốn cho rằng chỉ là một trò chơi đơn sơ, giả dối lẫn lộn, nhưng không ngờ dưới bức tranh bình thường này lại ẩn chứa một cách chơi thú vị như vậy.

Đơn giản đổi lại nhận thức của bọn họ đối với trò chơi thẻ bài.

Thì ra trò chơi thẻ bài còn có thể chơi như vậy!

- Con mẹ nó, đây là cái quỷ gì?

Đột nhiên, một tiếng kinh hô cắt đứt đám người nghị luận.

Hình ảnh phát sóng trực tiếp, lão E mở ra bảng xếp hạng được đánh dấu bằng biểu tượng đầu lâu tinh anh phía trên bản đồ, nhìn thấy một quái vật dịch nhờn màu xanh lá cây.

Khi anh vừa định dùng thẻ bài cường lực công kích giống như lúc trước.

Quái vật kia trực tiếp cho hắn mười mấy tầng độc, tiếp đó liều mạng chồng giáp, thẻ bài công kích đánh tới trên người nó giống như là gãi ngứa.

Thật không dễ dàng gì.

Cuối cùng, anh ở trạng thái tàn huyết chém giết quái vật, đi vào trong nhiệm vụ chấm hỏi tiếp theo.

[Bạn tiến vào một hồ nước.]

[Nhưng trong đó toàn là chất nhờn của Slime!]

[Bạn cảm giác được dịch nhờn này hình như sẽ đốt bạn bị thương nên liều mạng muốn thoát ra khỏi hồ.]

[Sau khi leo ra ngoài, bạn phát hiện kim tệ của mình dường như đã ít đi, bạn nhìn lại, trong vũng nước chẳng những có kim tệ của bạn rơi xuống mà còn có không ít kim tệ mà đám mạo hiểm giả bất hạnh khác rơi xuống.]

[Thu thập kim tệ : Thu được 66 kim tệ, mất 22 điểm sinh mệnh.]

[Vượt qua hố nước, mất 5 điểm sinh mệnh.]

Hả?

Nhìn 3 điểm sinh mệnh còn sót lại của mình, trong đầu lão E đầy dấu chấm hỏi.

Như vậy chẳng phải là dù anh chọn như thế nào cũng phải chết à?

- Ha ha ha ha, trò chơi này cũng thật quá đáng!

- 3 điểm HP, chọn đường nào cũng sẽ chết, còn có thể như vậy.

- Rõ ràng có thể lấy mạng của bạn nhưng lại để bạn chọn, thật quá đáng, tôi khóc đây.

- Lão E : Xem tôi biểu diễn cho mọi người xem đây!

- Nhà thiết kế trò chơi đáng ghét, thật sự là biết hố người chơi mà.

Lần này khán giả thật sự cười to.

Nhất là nhìn thấy vẻ mặt một vừa ngơ ngác vừa tức giận kia của lão E thì bọn họ càng mừng rỡ không thôi, trò chơi này cũng quá hố rồi.

- Khốn kiếp, lão tử không tin, lại thêm một lần nữa!

Lúc này lão E giống như là hài tử ghiền chơi đồ chơi, lập tức lại chơi lại từ đầu, không có chút ghét bỏ như từ đầu nữa.

Nhưng khi anh một lần nữa lựa chọn xong thiên phú ban đầu, lại đi tới đáy tháp.

Lại phát hiện con đường của bản đồ đã thay đổi!

Ngay cả phân bố nhiệm vụ và quái vật cũng thay đổi!

- Hả? Bản Đồ và quái vật cũng là ngẫu nhiên à?

Hai mắt khán giả toả sáng, lực chú ý lần nữa bị trò chơi hấp dẫn.

Nhìn streamer phải đủ loại quái vật và sự kiện, nếm thử đủ loại sáo lộ mơ hồ.

Chất giáp lưu, nguyền rủa lưu, bộc phát lưu, vô hạn lưu, điểm huyệt lưu.

Đợi đến lúc bọn họ bừng tỉnh thì đã qua hơn ba giờ, hơn nữa không có cảm thấy chán chút nào.

Cho đến lúc này, bọn họ mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

Đây không phải trò chơi tặng kèm gì cả.

Chế tạo tinh mỹ, cách chơi phong phú, chất lượng hoàn toàn không thua gì video CG tuyên truyền kia, thậm chí còn hơn một

bậc!

- Không chịu nổi, tôi cũng muốn chơi thử!

Nhìn lão E chơi đến quên cả trời đất, trong lòng khán giả cuối cùng ngứa ngáy khó nhịn, đều mở nền tảng Steam ra tải trò chơi về máy, tự mình thể nghiệm một phen.

Sát Lục Tiêm Tháp phát hoả.

Các người chơi truyền miệng, chỉ trong ngắn ngủi một ngày đã bán được hơn sáu ngàn lượt, tình thế so với Dũng Cảm Chi Tâm thì mãnh liệt hơn rất nhiều.

Lập tức làm cho giá trị tài phú của Trần Lâm lại tăng thêm mấy trăm ngàn.

Hơn nữa bởi vì cách chơi mới lạ, thoải mái nhàn nhã, lưu phái đa dạng còn không lặp lại nhàm chán nên đã hấp dẫn lượng lớn người chơi vào bẫy, đủ loại bài viết thảo luận chiến lược được đăng lên.

Ngay cả các video ngắn trên phòng livestream cũng xuất hiện đủ loại khoe khoang, nhanh chóng nhấc lên một làn sóng ganh đua.

Chương 14: Hoá Ra Tôi Trâu Bò Như Vậy! (1)

- Ông chủ, xảy ra chuyện lớn rồi, anh mau đến xem đi!

Trong văn phòng lúc Lê Minh.

Lão Tống sáng sớm vừa mới bước vào cửa, một gã lập trình viên đầu trọc đã cầm lấy máy tính bảng tiến lên đón, hai mắt trừng tròn xoe.

- Mới sáng sớm mà kêu gào cái gì vậy, chương trình hôm qua của cậu lại bị lỗi à?

Lão Tống nhíu mày một cái, người này bình thường nhìn rất an tĩnh, sao hôm nay đột nhiên trở nên nôn nóng như vậy.

- Không phải, là trò chơi, trò chơi chúng ta làm trước đó phát hoả!

Lập trình viên thở hổn hển, nói đứt quãng, trên mặt mang theo vẻ kích động ửng hồng.

Trò chơi của bọn họ phát hỏa à?

Nghe thấy lời này, lão Tống nhất thời không kịp phản ứng.

Nếu như anh nhớ không lầm, lúc trước bọn họ chỉ công bố mấy loại trò chơi du lịch và đua xe mà thôi.

Mặc dù cũng kiếm được một chút tiền, nhưng còn xa mới đạt được trình độ như vậy.

Chẳng lẽ vận khí bạo tăng cọ đến nhiệt độ chủ lưu nào à?

Nghĩ tới đây, anh không có cách nào bình tĩnh được nữa, vội vàng hỏi.

- Cụ thể là trò chơi nào? Chúng ta ban bố trò chơi trước đó đã tạo ra được lên xu hướng à?

- Không, là Sát Lục Tiêm Tháp chúng ta nhận làm bên ngoài, lượng tiêu thụ ngày đầu tiên đã trực tiếp tăng vọt, còn vọt vào bảng xếp hạng ngày!

- Cậu nói cái gì?

Trong lòng lão Tống chấn động mạnh một cái.

Sát Lục Tiêm Tháp không phải là trò chơi mà Trần Lâm đã bao cho bọn họ làm à?

Lúc gửi tài liệu trò chơi tới, anh còn nói chưa từng có ai làm qua loại trò chơi này, phải chuẩn bị tốt tâm lý không được người chơi đón nhận.

Nhưng hiện thực lại nói cho anh biết.

Trò chơi này phát hoả rồi!

- Ở đâu, mau cho tôi xem thử.

Đi vào văn phòng, lão Tống lập tức vô cùng vội vàng đi tới trước máy tính, dưới sự thao tác của lập trình viên ấn mở nền tảng Steam ra, không bao lâu sau, Sát Lục Tiêm Tháp đã đập vào mắt ở ngay trang chủ.

[Trò chơi Sát Lục Tiêm Tháp (Slay the Spire).]

[Loại hình : xây dựng thẻ bài, chiến đấu, dưỡng thành, sách lược.]

[Giới thiệu vắn tắt : Trong hay ngoài tháp cao cũng đều là đám người bị nguyền rủa, linh hồn của bọn họ đều bị giam cầm ở trong tháp, chỉ có leo lên tháp Babel thông tới Thiên Đường này mới có thể tìm về chính mình.]

[Giá bán : 50 tệ.]

[Đánh giá và xác nhận : Khen ngợi như nước thuỷ triều.]

Phía dưới, tất cả đều là một loạt những lời khen ngợi.

Càng làm cho lão Tống rung động chính là, trò chơi này lại thật sự xuất hiện ở trên bảng xếp hạng ngày.

Lấy tư thái cực kỳ cường thế, xông vào top 10!

Là một ông chủ của Studio trong ngành trò chơi, anh rất rõ ràng lượng kim tệ trong danh sách này cao bao nhiêu, toàn bộ dựa vào lượng tiêu thụ thực tế để tính toán.

Đừng nói là top 10.

Cho dù là top 100, bọn họ cũng chưa từng có một trò chơi nào lọt vào top 100!

- Cái này... thật là trò chơi chúng ta làm à?

Lão Tống nuốt một ngụm nước bọt, chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Các nhân viên khác nhận được tin tức cũng đều rời khỏi chỗ ngồi, nhanh chóng xông tới.

- Không sai, chính là trò chơi chúng ta đã làm trước đây, tôi vô cùng quen thuộc với ảnh bìa này!

- Còn có mấy nhân vật kia cũng là tôi dùng công cụ đồ hình hợp thành!

- Mẹ nó, thì ra tôi trâu bò như vậy?

Mọi người ai nấy đều không dám tin thứ này lại có thể là trò chơi do chính tay mình làm ra.

Giống như là đột nhiên có một ngày, người khác nói bạn nhào đất nặn là tác phẩm nghệ thuật vậy.

Bọn họ cũng không cho rằng đây là công lao của mình.

Dù sao thì nếu làm trò chơi dễ dàng như vậy, bọn họ đã sớm đi ăn máng khác đến những công ty lớn kia rồi.

Còn có thể làm việc ở trong văn phòng nho nhỏ này à?

Nói cách khác.

Hoả là bản thân trò chơi.

Là cách chơi và thiết kế này!

Lê Minh chỉ là vận khí tốt đi theo thơm lây mà thôi.

Nhưng dù là như vậy thì bọn họ vẫn vô cùng kích động.

Bởi vì đây là một loại khẳng định đối với năng lực của bọn họ!

Nhất là trong ngành, công ty khác rất dễ dàng có thể tra được trò chơi này là do nhà nào tiếp nhận chế tạo.

Sát Lục Tiêm Tháp hot như vậy không thể nghi ngờ là đã quảng cáo cho văn phòng Lê Minh bọn họ, sau này còn lo không nhận được đơn hàng lớn à?

Thậm chí không cần phải nén giận đi nhận lấy mấy trò chơi rác rưởi bị những công ty lớn kia không thèm!

Lúc này, một hồi chuông điện thoại di động đột nhiên vang

lên, đánh thức lão Tống đang kinh ngạc.

Cầm lấy xem xét.

Là Studio trước kia giúp họ làm trò chơi này, cũng là một trong số không nhiều người bạn trong nghề của anh.

- Lão Tống à, anh làm như vậy có chút không tử tế nha, trò chơi bao bên ngoài có tiềm lực như vậy mà lại nói với tôi là đơn đặt hàng tư nhân, có phải là xem thường người anh em như tôi hay không?

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói tràn đầy trách cứ.

Chương 15: Hoá Ra Tôi Trâu Bò Như Vậy! (2)

- Tôi không có lừa anh, đây quả thật là đơn đặt hàng tư nhân.

Lão Tống đến bây giờ cũng chưa khôi phục lại từ trong rung động, cả người đều ở vào trạng thái ngơ ngác.

- Còn nói không có lừa tôi, tư nhân có thể lấy ra video CG chất lượng cao như vậy à?

- Hơn nữa còn một lần cho ra nhiều video CG như vậy, nói thật đi, có phải là anh nhận được đơn đặt hàng từ tay mấy công ty lớn không?

-Ách…

Lão Tống há hốc mồm, mắt nhìn video CG của Sát Lục Tiêm Tháp, nhất thời cũng không biết nên giải thích như thế nào.

Trầm mặc rất lâu, lúc này anh mới nói rõ một năm một mười toàn bộ chuyện này.

Sau khi nghe xong, phía đối diện lập tức truyền đến một tiếng hít vào.

- Đơn đặt hàng cá nhân có thể làm đến trình độ này, thật không đơn giản, ngày khác nhớ kỹ dẫn tiến cho ta, nếu còn có những đơn đặt hàng tương tự đừng khách khí với tôi, tôi sẽ gọi thêm một số người tới hỗ trợ.

- Được rồi, cúp máy trước đây, bên này tôi còn rất nhiều chuyện phải xử lý.

Cúp điện thoại, lão Tống thở phào một hơi, anh cũng không nghĩ tới người bạn già này lại nhận được tin tức nhanh như vậy.

Nghĩ một lát, anh lại cầm điện thoại di động lên gọi cho Trần Lâm.

Nhưng đáp lại là thông báo máy bận, không thể liên lạc được.

Thử mấy lần không có kết quả, chỉ có thể tạm thời coi như không có gì.

…

Một bên khác.

Trụ sở công ty chính Tinh Du.

- Tổng thanh tra, bảng danh sách trò chơi tuần này đã được công bố.

Một nhân viên cầm tài liệu trong tay đi vào văn phòng.

Anh là người chuyên phụ trách điều tra thị trường, cho nên bảng danh sách vừa mới đổi mới đã lập tức chỉnh lý tốt một phần tư liệu trình lên.

- Ừm, làm tốt lắm.

Dương Lượng nhận lấy tư liệu, vừa đọc vừa mở miệng hỏi.

- Tình huống tiêu thụ của trò chơi chúng ta vừa công bố trước đó như thế nào?

- Cái này… Phản hồi hình như không tốt lắm, chỉ miễn cưỡng đi vào cuối bảng xếp hạng ngày.

Nhân viên thận trọng nói.

- Cuối bảng?

Dương Lượng dừng lại, nhíu mày ngẩng đầu :

- Trò chơi này là sản phẩm chủ lực của chúng ta, không chỉ có đầu tư nhân lực vật lực rất lớn, mà còn hao tốn gần một năm, vậy mà chỉ có chút thành tích này à?

Ầm!

Tư liệu bị đập mạnh vào bàn.

Tiếng nói xuyên qua vách tường truyền khắp toàn bộ khu làm việc khiến cho tất cả nhân viên đều bị doạ cho giật mình, rụt đầu lại không dám ló đầu ra.

Phải biết rằng.

Trò chơi này là hạng mục đầu tiên trong năm nay của công ty bọn họ.

Ngoại trừ việc tuyên truyền nói là đại chế tác, hao tổn hơn trăm triệu tài phú ra, còn mời những tiểu thịt tươi làm quảng cáo, có thể nói là cực kỳ tự tin.

Cuối bảng xếp hạng ngày đối với những công ty nhỏ mà nói mặc dù không tệ, nhưng lại không đạt được như mong muốn của bọn họ, thậm chí ngay cả hồi vốn cũng không làm được.

Cũng khó trách Dương Lượng tức giận như vậy.

Đối với chuyện này.

Người của ban tuyên truyền chỉ có thể khịt mũi coi thường.

Bởi vì bọn hắn rất rõ ràng cái gọi là hao tổn tài phú hơn trăm triệu, trong đó có hơn phân nửa đều dùng để mời ngôi sao có lượng lưu lượng lớn.

Chút tiền còn lại có thể làm ra một trò chơi chen vào bảng xếp hạng ngày cũng coi như là thắp nhang cầu nguyện rồi.

Lại còn đẩy trách nhiệm lên trên việc bọn hắn tuyên truyền phát hành không tốt, khuôn mặt cũng không cần.

Mà lúc này.

Trong văn phòng.

Dương Lượng tiếp tục đọc tư liệu, xem xét những trò chơi khác trên bảng xếp hạng ngày, muốn từ trong đó tìm được phương pháp giải cứu.

Dù sao thì thành tích như vậy cũng không tiện giao phó với bên phía ban giám đốc.

Anh phải nghĩ biện pháp giải vây mới được.

- Hả, đây là…

Đột nhiên, ánh mắt của anh rơi xuống mười vị trí đầu trên bảng xếp hạng ngày.

Sát Lục Tiêm Tháp ở vị trí thứ 5.

Sát Lục Tiêm Tháp?

Đây không phải là trò chơi lúc trước phòng làm việc Lê Minh gọi điện thoại tới mời bọn họ trợ giúp à?

Dương Lượng kinh ngạc.

Nhìn thông tin trên bảng danh sách, anh không dám tin vào mắt mình.

Mặc kệ là trò chơi hay là giới thiệu cách chơi đều giống như lúc trước lão Tống nói với anh.

Thậm chí anh vẫn còn nhớ mang máng cái tên Sát Lục Tiêm Tháp.

Trò chơi bị anh từ chối một câu, nói thẳng là rác rưởi, thế mà lại được công bố nhanh như vậy, hơn nữa còn vọt tới vị trí thứ năm trên bảng xếp hạng ngày?

Sao có thể như vậy được?

Dương Lượng đột nhiên ngẩng đầu lên :

- Nhanh, nhanh đi điều tra xem ai làm trò chơi này, thu thập tất cả tư liệu về người đó cho tôi!

- A, được rồi, tôi lập tức đi làm ngay.

Nhân viên kia hiển nhiên không ngờ Dương Lượng sẽ phản ứng kịch liệt như vậy, anh nhìn thoáng qua tên của trò chơi, rồi lập tức xoay người rời khỏi văn phòng trở lại vị trí làm việc.

Chương 16: Bản Cập Nhật Mới (1)

Mười phút sau, anh mới đi tới.

Một phần tư liệu đã xuất hiện trong tay Dương Lượng.

Dương Lượng bình tĩnh nhìn một cái, ánh mắt nhìn qua nhìn lại.

Khi nhìn thấy mấy chữ to phòng làm việc Lê Minh trên bảng hiệu thì anh mới cảm thấy hô hấp của mình đều hơi chậm lại một chút.

Thật sự là trò chơi bị anh từ chối kia!

Chỉ trong hai tháng ngắn ngủi.

Làm ra trò chơi có tiếng vang trên thị trường như vậy, chuyện này làm cho vẻ mặt của anh càng khó coi hơn.

Thất sách…. Thất sách….

Lại bỏ lỡ một trò chơi có tiềm lực to lớn như vậy.

Nếu như bị hội đồng quản trị biết được, chắc chắn sẽ truy cứu trách nhiệm của anh, cảm thấy anh làm việc không tốt.

Nhưng muốn anh bỏ xuống mặt mũi của mình đi tìm văn phòng Lê Minh thì anh tuyệt đối không làm được, càng không có khả năng vì một văn phòng nhỏ mà tự hạ thân phận.

Dù sao người mở miệng từ chối lúc trước là anh.

Hiện tại đường lui duy nhất, chính là nghĩ biện pháp đền bù khuyết điểm, lấp lại lỗ thủng mới được.

- Ngay lập tức liên hệ tác giả của trò chơi này, đàm phán mua đứt trò chơi này, chúng ta có thể ra giá cao!

Mặc dù không rõ vì sao trò chơi đơn giản này lại đột nhiên bùng nổ, nhưng lại không trở ngại phán đoán của anh.

Muốn tiền, Tinh Du bọn họ không thiếu.

Không sợ một người thiết kế độc lập từ chối.

Chỉ cần nắm được trò chơi này, lại dựa vào công ty đầu tư tăng cường vận hành, tuyệt đối có thể đạt được thành tích vượt xa hiện tại, đến lúc đó cho dù hội đồng quản trị có ý kiến cũng không nói gì.

- Đúng rồi, không phải trước đó bên bộ nghiên cứu có một dự án tương tự nhưng đã tạm dừng à, hình như gọi là Mê Thất Cổ Bảo thì phải, bảo bọn họ đem tài liệu lập hồ sơ điều tra ra, chiếu vào đó làm một trò chơi thẻ bài.

- Được, tôi sẽ lập tức đi thông báo cho bọn họ.

Người kia đáp lại một tiếng rồi vội vàng rời đi, đến bộ nghiên cứu tìm người phụ trách chuyện này.

Là người làm trong nghề trò chơi, khứu giác đối với thị trường người chơi vẫn vô cùng nhạy bén.

Sát Lục Tiêm Tháp đột nhiên bùng nổ này không thể nghi ngờ là mở ra một cách chơi hoàn toàn mới khiến cho trò chơi loại thẻ bài lại lần nữa toả sáng.

Cho dù bọn họ không hành động, công ty trò chơi khác chắc chắn cũng sẽ tranh nhau bắt chước, chui vào muốn chia cắt miếng

bánh ngọt này.

Cho nên phải chuẩn bị tốt hai tay mới được.

Cho dù đến lúc đó thu mua thất bại, bọn họ cũng có thể nhanh chóng đẩy ra một trò chơi thẻ bài thuộc về mình.

Đến lúc đó dựa vào danh tiếng và tài nguyên của Tinh Du.

Còn sợ không sánh bằng trò chơi này à?

…

Quả nhiên là vậy.

Mấy ngày ngắn ngủi.

Không ít công ty trò chơi lần lượt xuất hiện các hạng mục nghiên cứu tương tự, trong đó có mấy trò chơi giống như Sát Lục Tiêm Tháp.

Có mấy công ty chuyên về lĩnh vực trò chơi thẻ bài càng tăng thêm giờ làm việc, sửa chữa hạng mục ban đầu thành cách chơi tương tự, sau đó khẩn cấp tuyên bố, thoáng cái đã dẫn tới rất nhiều người chơi chú ý.

- Thật là, trò chơi thẻ bài trở thành xu hướng rồi à?

- Sao mấy trò chơi ra mắt gần đây đều là loại hình này vậy?

- Anh còn không biết à, trước đó có một trò chơi thẻ bài tên là Sát Lục Tiêm Tháp rất hot, những công ty này đều đang bú fame đấy.

- Ha ha, tôi biết rồi, chính là trò chơi kỳ lạ làm video CG thành series anime kia à!

- Chẳng lẽ không phải là trò chơi FPS à?

- Mọi người đừng nói, video CG đó thật sự rất hay, nhất là đánh nhau vô cùng chân thật, tôi đã xem tới tập 6 rồi.

Trần Lâm phát hành video CG là dựa theo bối cảnh của Sát Lục Tiêm Tháp để chế tạo.

Tháp nhọn tên là Tháp Babel, là cầu thang dẫn tới Thiên Đường.

Thần Minh vì ngăn cản nhân loại tiếp tục xây dựng nên đã tự mình giáng xuống nhân gian thay đổi ngôn ngữ của nhân loại, khiến cho nhân loại phân liệt, lâm vào hỗn loạn, công trình tháp Babel cũng theo đó dừng lại.

Bề ngoài Thần Minh mang đến khoa học kỹ thuật cao cấp (Thẻ Bài) cho tháp cao, nhưng trên thực tế lại mang đến Nguyền Rủa.

Sau khi có được lực lượng cường đại, thế lực trong tháp bắt đầu tranh đoạt, nghi kỵ, công phạt lẫn nhau.

Vô số nền văn minh và mạo hiểm giả chết trong chiến đấu.

Thẻ bài Nguyền Rủa và sinh linh oán hận hủ hoá, thôn phệ toàn bộ mạo hiểm giả mưu toan leo lên tháp cao, đồng thời giam cầm linh hồn của bọn họ.

Mà nhân vật chính trong đó đã xuất hiện ở tập 1, chính là đứa bé trong đội ngũ đào vong kia.

Bởi vì mạnh mẽ rời khỏi tháp nên một nửa linh hồn của đứa bé đã bị giam cầm ở trong tháp, không thể không bước lên con đường tìm kiếm lại một nữa linh hồn của mình.

Đây chính là sự tồn tại của Sát Lục Tiêm Tháp.

Chương 17: Cập Nhật Phiên Bản Mới (2)

- Màu nhìn kìa! Sát Lục Tiêm Tháp vừa có tập 7!

Trong lúc mọi người thảo luận về cốt truyện trong trò chơi thì trên tài khoản của Trần Lâm đột nhiên xuất hiện một trạng thái mới.

[Sát Lục Tiêm Tháp tập 7, trận chiến số mệnh. Đã có tập mới.]

Có tập mới!

Video CG của Sát Lục Tiêm Tháp lại có tập mới!

Nhìn thấy tin tức này, các người chơi đều không kiềm chế được.

Mới qua mấy ngày mà thôi, chưa từng thấy công ty nào ra video CG mới còn nhanh hơn ra bản cập nhật trò chơi.

- Mẹ nó! Tôi còn chưa phá đảo trò chơi mà!

- Nhìn thấy nhiều người bú fame như vậy mà còn có tâm tư ra tập CG mới, lá gan này cũng quá lớn rồi.

- Thật tốt, nhân vật chính cuối cùng cũng triển khai trận chiến số mệnh với một nửa linh hồn còn lại của mình rồi.

- Vù Hồ ~ truy tông, trận chiến số mệnh, thật là mong chờ!

- Sau khi đánh xong Kẻ Thôn Phê Thời Gian của tập 6 thì tôi đã

có cảm giác nhân vật chính sẽ gặp phải linh hồn của mình bị phong ấn trong tháp rồi, không ngờ lại thật sự ứng nghiệm!

- Sau khi dung hợp một nửa linh hồn khác thì có thể leo lên đỉnh tháp à, rất muốn nhanh chóng nhìn thấy đại kết cục!

Giống với bản thể của trò chơi.

Người theo dõi CG của Lục Tiêm Tháp cũng không ít.

Vừa nhận được tin tức đã lập tức tràn vào Bilibili, mở giao diện đổi mới ra xem thử, thậm chí nhiệt độ còn khoa trương hơn trò chơi vài phần.

Nhưng lập tức, chuyện càng quá đáng hơn đã xảy ra.

Bởi vì trên tài khoản của Trần Lâm lại có thêm một dòng trạng thái mới.

[Sau khi nhân vật chính tìm được một nửa linh hồn của mình, lực lượng ăn mòn của tháp cao mất đi trấn áp, xảy ra bạo động, Sát Lục Tiêm Tháp sẽ cập nhật phiên bản mới, phiên bản mới sẽ có thêm 20 độ khó, mời truy cập trang chủ để biết rõ chi tiết.]

- Hả?

- Ngay cả trò chơi cũng có cập nhật mới à?

Các người chơi một mặt kinh ngạc.

Nhà thiết kế này là ba đầu sáu tay à, vừa xong phim hoạt hình đã lập tức cập nhật trò chơi, hơn nữa còn là cập nhật lớn như thế.

- Có ý gì, chẳng lẽ nói bây giờ tôi thông quan chỉ là độ khó thấp nhất à?

- Lúc đầu tôi còn đang định nói độ khó có thể quá đơn giản hay không, không ngờ đây chỉ là món khai vị mà thôi.

- Lại còn có cách chơi mới, dùng 50 tệ mua trò chơi này thật sự là kiếm bộn!

- Vừa vặn có thể thử con đường mà tôi vừa nghiên cứu ra.

- Lên lên lên, tôi muốn trở thành người đầu tiên leo lên đỉnh tháp với độ khó cấp 20!

Hai thứ đồ chơi CG và trò chơi cùng có cập nhật mới, rốt cục đẩy Sát Lục Tiêm Tháp lên đỉnh điểm, lượng tiêu thụ bắt đầu tăng mạnh.

Những công ty trò chơi vừa phát hành trò chơi định bú fame chưa kịp có fame, ngược lại ngay cả người chơi cũ của mình cũng bị hút đi, loay hoay sứt đầu mẻ trán.

Bọn họ thật sự không nghĩ ra, mình rốt cuộc đã thua ở chỗ nào.

…

- Hello người xem và các bằng hữu thân yêu, xin chào tất cả mọi người, hôm nay chúng ta sẽ chơi một trò chơi nhỏ mới bạo hỏa gần đây, Sát Lục Tiêm Tháp……

Bilibili, trong phòng trực tiếp của Vương Lão Cúc.

Vương Lão Cúc vừa mới phát sóng đã thuần thục mở 《 Sát Lục Tiêm Tháp 》, đi vào trong trò chơi.

Xem như một kẻ yêu thích trò chơi thể loại thẻ bài.

Sớm từ vài ngày trước, anh đã mua trò chơi này, hơn nữa đã có thể dễ dàng thông quan cả ba nghề nghiệp.

Nghe nói trò chơi vừa có thêm nội dung mới, anh đương nhiên không dẫn nổi tiến vào trò chơi.

Lúc này trên màn hình toàn là mưa đạn, hoa tươi, nhà lầu, xe hơi, người xem đều đang điên cuồng thúc giục.

- Nhanh nhanh nhanh, nhanh mở trò chơi ra xem đã đổi mới cái gì.

- Một lần cập nhật đã mở ra thêm 20 độ khó, thật sự là quá sướng rồi!

- Trước đó tôi đã cảm thấy trò chơi này thiếu sót một bộ phận nội dung, quả nhiên không đoán sai!

- Vậy mà lại ra đại chiêu khi các công ty khác đang cọ nhiệt độ, nhà thiết kế này thật là trâu bò mà.

Trò chơi trên nền tảng Steam, phần lớn đều là loại mua đứt, không có cách nào giống tạo ra doanh thu lâu dài như trò chơi online, cho nên bình thường sẽ không hạ nhiều công sức để cập nhật phiên bản mới.

《 Sát Lục Tiêm Tháp 》 đột nhiên tăng cập nhật nội dung mới như vậy.

Đương nhiên được người chơi khen ngợi rất nhiều.

Tiến vào trò chơi.

Vương Lão Cúc xe chạy quen đường cũ mở ra giao diện lựa chọn nhân vật, phía dưới quả nhiên có thêm một cái lựa chọn độ khó.

Độ khó từ cấp 1 đến 20.

Cấp độ khó càng cao thì sẽ càng khó.

Phải vượt qua độ khó thấp trước rồi mới có thể thử sức với độ khó tiếp theo.

- Có chút ý tứ, thế mà không phải đơn thuần tăng thêm trị số.

Ấn mở giao diện giới thiệu độ khó liếc mắt nhìn, Vương Lão Cúc lộ ra có chút ngoài ý muốn, cảm giác vô cùng kinh hỉ.

Chương 18: Đỉnh Tháp Chân Chính (1)

Chương 18: Đỉnh Tháp Chân Chính (1)

Độ khó cấp 1: Địch nhân tinh anh xuất hiện thường xuyên hơn.

.....

Độ khó cấp 5: Giảm khả năng hồi máu sau khi đánh thắng Boss.

.....

Độ khó cấp 10: Vừa bắt đầu sẽ bị dính hiệu ứng Nguyền Rủa.

.....

Độ khó cấp 15: Bộ phận sự kiện trở nên bất lợi hơn.

.....

Phải biết.

Trong quá trình leo tháp thì HP sẽ không tự động hồi đầy.

Cho dù có đạo cụ thì cũng chỉ khôi phục một bộ phận mà thôi.

Độ khó càng cao thì sẽ mất càng nhiều HP, độ khó leo lên đỉnh tháp lại càng lớn.

Tầng tầng điệp gia xuống, rất khó tưởng tượng muốn vượt qua độ khó cao nhất là cấp 20 rốt cuộc khó khăn cỡ nào, cũng càng khơi dậy dục vọng.khiêu chiến của các người chơi

- Tôi đã thông quan cả ba nghề nghiệp ở độ khó cấp 0, trước nhìn thử xem độ khó cấp 1 như thế nào.

Vương Lão Cúc làm người khá là cẩn thận, vừa vào đã lựa chọn đấu pháp bảo thủ nhất chiến sĩ hồi máu, tiếp đó đi vào độ khó cấp 1.

Quả nhiên.

Trò chơi vừa mới bắt đầu, số lượng quái vật tinh anh đánh dấu trên Bản Đồ đã trở nên nhiều hơn không ít, thậm chí rất nhiều đều xuất hiện ở trên con đường phải đi qua.

Nếu là lấy trạng thái tàn huyết tiến vào cửa ải tinh anh thì cơ bản sẽ không có bất kỳ khả năng thông qua nào.

- Ô biểu tượng mang theo ngọn lửa tinh anh kia là cái gì? Sao trước đó lại chưa thấy qua bao giờ?

Lúc này, trong phòng trực tiếp, một người xem lanh mắt đột nhiên chú ý tới sự thay đổi trên Bản Đồ, không khỏi phát mưa đạn hỏi thăm.

Có người nhắc nhở, những người khác cũng đều chú ý tới sự thay đổi này.

- Thật đúng là vậy! Tôi nhớ trước đó không có cái này.

- Chẳng lẽ là cường hóa tinh anh à?

- Hoặc là có ban thưởng Thần Khí?

- Mặc kệ nó, đi trước nhìn kỹ hẵng nói.

Dưới mưa đạn giật dây, Vương Lão Cúc cũng tràn ngập hiếu kỳ.

Là một người chơi già dặn kinh nghiệm, ba nghề nghiệp toàn

thông, chút thay đổi ấy hắn vẫn nhìn thấy.

- Nếu đã như thế, vậy chúng ta sẽ thay đổi tuyến đường, đi lên xem một chút đến cùng là cái gì.

Vừa dứt lời, anh đã mở Bản Đồ ra thay đổi tuyến đường, đi thẳng đến vị trí mang theo ô biểu tượng ngọn lửa tinh anh trên bản đồ.

Đợi sau khi anh đi ngang qua ải trảm tướng, tạp tổ dần dần hình thành, cuối cùng ấn mở ô biểu tượng tiến vào cửa ải.

Lại phát hiện không có gì khác biệt với quái vật tinh anh đã gặp trước đó, thậm chí ngay cả kỹ năng tạp tổ cũng không có bất kỳ thay đổi gì.

- Thật kỳ lạ, chẳng lẽ trò chơi có BUG à?

Vẻ mặt Vương Lão Cúc vô cùng nghi hoặc, lặp đi lặp lại quan sát quái vật tinh anh đối diện, nhưng anh thật sự không nhìn ra sự khác biệt gì với quái vật tinh anh bình thường.

Mưa đạn dấu chấm hỏi cũng là đầy màn hình, tưởng rằng bản cập nhật mới có vấn đề.

Mấy phen nghiên cứu không có kết quả, Vương Lão Cúc đành phải sử dụng tạp tổ vừa mới hình thành đánh giết quái vật, tiếp đó một cái danh sách ban thưởng xuất hiện.

Lựa chọn một trong số di vật: Kim tệ, vật phẩm, còn có...

- Đây là cái gì?

Vương Lão Cúc nghi hoặc nhìn một đạo cụ tên là “chìa khoá Ngọc Lục Bảo” trong danh sách di vật.

Khác với kim tệ, vật phẩm, đạo cụ này lại không có bất kỳ một câu giới thiệu nào, cứ như vậy treo ở trang khen thưởng mặt cho

anh lựa chọn.

- Không có giới thiệu, đạo cụ mới à?

- Tôi thấy không giống, chắc là BUG sau khi cập nhật.

- Bản cập nhật này BUG hơi nhiều, chẳng lẽ là bởi vì cập nhật quá gấp à?

- Có lẽ là vậy, nhiều công ty tới cọ nhiệt độ như vậy, cho nên cũng phải vội vàng cập nhật để giữ người chơi lại.

- Nhà thiết kế vẫn là quá vội vàng rồi, một lần cập nhật xuất hiện nhiều vấn đề như vậy, đều không kiểu tra một chút.

- Không có cách nào, không thừa dịp nhiệt độ nhiều vớt chút, chờ khi các công ty trò chơi lớn vào cuộc sẽ không có cơ hội nữa.

Mặc dù trong lòng có chút tiếc hận, nhưng bọn họ vẫn vô cùng lý giải cách làm của nhà thiết kế.

Dù sao bây giờ trò chơi trong nước bị các công ty lớn lũng đoạn, nhà thiết kế độc lập thực sự quá khó ra mặt.

Chỉ có thể nói có chút nóng vội, không làm tốt khâu kiểm tra chất lượng, không công bỏ lỡ cơ hội thành danh tuyệt hảo này.

Mà trong khi bọn họ đang nghị luận.

Những người chơi khác mới vừa tiến vào trò chơi cũng phát hiện ra BUG này.

Trong lúc nhất thời trong khu bình luận lại có thêm rất nhiều thanh âm nghi ngờ, hơn nữa còn nhanh chóng lan rộng với tốc độ cực nhanh.

Thấy cảnh này, nhóm thủy quân ẩn núp lập tức nổi lên.

- Xem đi, tôi đã nói trò chơi độc lập sẽ không lâu dài đâu mà, nhân thủ quá ít, chỉ riêng việc duy trì bản thân trò chơi đã là vấn đề lớn.

- Vừa cập nhật đã xuất hiện nhiều BUG như vậy, trò chơi thẻ bài được hoan nghênh nhất chỉ có vậy thôi à?

- Rõ ràng là vì duy trì nhiệt độ nên đã đưa ra bán thành phẩm, thật sự tưởng người chơi chúng tôi là đồ ngu à?

- Chuồn đi, chuồn đi, chẳng lẽ chỉ có một mình tôi cảm thấy trò chơi này rất nhàm chán à?

- Tôi đánh giá là: Quá kém.

Chương 19: Đỉnh Tháp Chân Chính (2)

Bên trong những thủy quân này có đi không ít là thuỷ quân do những công ty trò chơi phái tới.

Thấy trò chơi nhà mình chơi không lại, từng người đều chạy đến thêm dầu vào lửa, điên cuồng bôi nhọ trong phần bình luận.

Chỉ cần hơi lưu ý một chút là có thể phát hiện.

Thời gian bọn họ đăng ký tài khoản cơ bản đều rất ngắn.

Thậm chí có người vừa mới đạt đến điều kiện đã không dằn nổi bỏ trò chơi, phát biểu bình luận, có ý gì không cần nghĩ cũng biết.

Nhưng hết lần này tới lần khác, các người chơi qua đường lại chỉ cần như vậy.

Nhìn thấy khu bình luận nhiều bình luận chê như vậy đều tin là thật, nhao nhao bỏ đi ý niệm mua trò chơi này.

Chuyện này làm những công ty kia mừng như điên.

Chờ những người chơi này từ bỏ, không có trò chơi thay thế.

Bọn họ chỉ cần thêm chút tuyên truyền trò chơi thẻ bài vừa công bố, không phải có thể nhẹ nhàng thượng vị à?

Rất nhanh từng công ty đều dốc hết sức lực bắt đầu tuyên truyền.

Đại thổi đặc thổi trò chơi nhà mình chế tạo tinh lương cỡ nào, cách chơi phong phú cỡ nào, hơn nữa còn không có BUG, rất có một bộ tư thế trọng chấn trò chơi thẻ bài.

Nhưng mà.

Chuyện khiến cho mọi người đều không ngờ chính là…

Đúng lúc này, hoạt hình Sát Lục Tiêm Tháp tập 7 vừa vặn công chiếu, kịch bản hoàn toàn mới hiện ra ở trước mặt một đám người chơi.

Trong hoạt hình.

Nhân vật chính trải qua thiên tân vạn khổ.

Cuối cùng dựa vào thẻ bài sức mạnh, thành công đánh bại linh hồn của mình bị cầm tù tại trong tháp cao Biến Dị kia.

Khi anh ta dung hợp với một nửa linh hồn của mình, kéo lấy cơ thể trọng thương leo lên đỉnh tháp thì lại phát hiện nguyền rủa trên đỉnh tháp lại chưa bị giải trừ.

Thậm chí ngay cả thứ mà anh vẫn luôn cho là đỉnh tháp cũng không phải là đỉnh tháp chân chính, mà là không gian hư ảo cầm tù linh hồn bọn họ!

Một cánh cửa lớn xưa cũ chặn đường đi của anh lại.

Phía trên chỉ có 3 cái lỗ chìa khóa, theo thứ tự là 3 màu sắc: hồng, xanh lục, xanh lam, tạo thành một đồ án hình Cỏ Ba Lá trên cửa.

Trong nháy mắt khi thấy lỗ chìa khóa màu xanh lục đó, Vương Lão Cúc trong phòng trực tiếp kinh ngạc đứng lên.

Cái hình dáng này……

Hình như rất giống đạo cụ không biết tên mà anh nhìn thấy sau khi đánh bại quái vật tinh anh trước đó?

…

- Chủ tịch, sao tôi cứ có cảm giác dáng dấp của lỗ chìa khóa này rất giống với đạo cụ vừa rồi vậy chứ?

Trong phòng trực tiếp, người xem tỉ mỉ cũng phát hiện sự liên quan giữa hoạt hình và trò chơi, lập tức phát mưa đạn hỏi thăm.

Mà chủ tịch chính là biệt danh được đám fan hâm mộ đặt cho Vương Lão Cúc.

Bởi vì gia hỏa này vẫn luôn tự xưng là ông chủ của công ty trách nhiệm hữu hạn khoa học kỹ thuật tương lai, dần dà cũng hình thành cái ngoại hiệu này.

- Đừng nói, tôi cũng cảm thấy rất giống.

- Sẽ không phải hai thứ này có liên quan gì với nhau chứ?

- Rất có thể, bằng không thì tại sao nhà thiết kế lại phải đồng thời cập nhật trò chơi và hoạt hình? Còn đặc biệt phát thông báo cùng nhau.

- Đáng giận! Kịch bản của tập 7 đến cửa lớn đỉnh tháp lại hết mất, nhà thiết kế là cố ý à?

Mưa đạn nghị luận ầm ĩ, chỉ cảm thấy lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Rõ ràng chân tướng đang ở trước mắt, nhưng lại cách một cánh cửa lớn cổ xưa, làm cho bọn họ có cảm giác xúc động muốn chửi thề.

Những người chỉ muốn đến bình luận cho vui chứ không có ý định chơi trò chơi cũng bắt đầu tò mò đối với kịch bản này, cấp

thiết muốn biết phía sau cánh cửa đó đến cùng cất giấu cái gì.

- Có lẽ, chúng ta có thể giải khai câu đố này ở trong trò chơi?

Lúc này, chủ bá Vương Lão Cúc cuối cùng cũng nói chuyện.

Chỉ thấy ánh mắt của anh tỏa sáng, lập loè tia sáng thăm dò.

Thật giống như phát hiện ra đại bí mật mà người khác không biết, bắt đầu phân tích:

- Các ngươi nói rất đúng, nhà thiết kế đồng thời tuyên bố trò chơi cùng hoạt hình đổi mới, hẳn là không đơn giản như vậy.

- Ta đoán hắn rất có thể là muốn thông qua hoạt hình kịch bản ám chỉ người chơi, bây giờ đỉnh tháp kỳ thực là giả.

- Nhất định phải đạt đến một loại điều kiện nào đó, mở ra cửa lớn, mới có thể đi vào đến chân chính đỉnh tháp!

Vương Lão Cúc nói chắc như đinh đóng cột, càng nói càng cảm thấy mình suy luận không chê vào đâu được, có vẻ hơi kích động.

Giống như trong trận đấu trí đấu dũng giữa người chơi và nhà thiết kế, anh đột nhiên nắm giữ tin tức mấu chốt nhất vậy.

Người xem vốn còn có chút mơ hồ nghe thấy lời của anh thì hai mắt cũng tỏa sáng.

- Tôi hiểu rồi! Đạo cụ chìa khoá trước đó chính là chìa khoá mở ra cánh cửa ở đỉnh tháp!

- Con mẹ nó! Thì ra là như thế!

- 3 lỗ chìa khóa, vậy chỉ cần thu thập 3 chìa khoá là có thể mở cửa!

- Thiết kế thật trâu bò! Lại kết hợp kịch bản video CG vào trò

chơi!

- Chủ bá nhanh, nhanh chóng mở lại, tôi muốn biết kịch bản sớm hơn những truy phiên đảng kia! (Đầu chó)

Chương 20: Chúng Ta Là Quán Quân!

Giờ khắc này.

Tất cả người xem đều trở nên hưng phấn.

Giống như là bóc trần bí mật lớn gì trước người khác một bước, trong lòng hiện ra cảm giác thỏa mãn mãnh liệt.

Càng quan trọng hơn chính là…

Bọn họ rất có thể biết trước được nội dung tập 8 ở trong game!

Đến lúc đó, chẳng phải có thể dùng chuyện này để khoe khoang với những truy phiên đảng kia à?

Tràng cảnh đó, chỉ tưởng tượng thôi cũng đã thấy vô cùng kích động.

Vương Lão Cúc cũng không có nói nhảm, lập tức tắt hoạt hình, ấn mở trò chơi, chọn tốt nghề nghiệp lại bắt đầu hành trình leo tháp của mình.

Lần này.

Anh trực tiếp nhắm ngay con đường có ô biểu tượng ngọn lửa tinh anh, lần lượt từng cửa ải một, vững bước đi về phía trước, hoàn thiện nhóm thẻ cường hóa, thuận tiện thu thập di vật chức năng.

Cuối cùng sau hơn 10 phút, anh đã thành công đánh bại hỏa

diễm tinh anh.

Một giao diện ban thưởng quen thuộc theo đó bắn ra.

- Quả nhiên là có!

Nhìn thấy chìa khoá ngọc lục bảo lần nữa xuất hiện trên giao diện, trong lòng Vương Lão Cúc chấn động, không chút do dự lập tức lựa chọn phần thưởng này.

Mặc dù như vậy sẽ làm cho anh ít đi một di vật.

Nhưng lại có thể có được chìa khoá thông đến đỉnh tháp chân chính.

Không lỗ!

- Như vậy vấn đề tới, hai chìa khoá còn lại ở đâu?

Lúc này, mưa đạn lại có người bắt đầu hỏi thăm.

Nhà thiết kế giấu ba chìa khoá này quá mịt mờ , nếu không phải bọn họ trùng hợp tìm thấy thì căn bản cũng không biết còn có thứ này.

Người khác làm trò chơi chính là hận không thể tuôn ra tất cả điểm sáng để hấp dẫn người chơi.

Tên này ngược lại tốt, thật giống như chỉ sợ người khác biết, để cho bọn họ lại có loại cảm giác đấu trí đấu dũng với nhà thiết kế.

Nhưng hết lần này tới lần khác, loại cảm giác này vẫn rất không tệ, hơn nữa thật có ý tứ.

- Tìm được chìa khoá thứ nhất, chứng minh chúng ta phỏng đoán không sai, hai chìa khóa còn lại chắc chắn đang bị giấu ở chỗ khác, hôm nay tôi không tìm ra đủ 3 chìa khóa quyết không nghỉ

livestream!

Vương Lão Cúc hừng hực khí thế, lại tiếp tục tiến về phía trước.

Lần này anh chuyên tâm cẩn thận hơn bất kỳ lần nào trước đây, quan sát kỹ càng mỗi một chỗ chỗ không giống, chỉ sợ bỏ lỡ manh mối quan trọng gì.

Nhưng mà bởi vì đi quá nhiều lối rẽ, cuối cùng ngay cả Boss còn chưa gặp đã ngỏm giữa đường.

Đây là chuyện từ trước cho tới bây giờ chưa từng xảy ra!

- Độ khó cấp 1 quả nhiên khó hơn cấp 0 rất nhiều.

Vương Lão Cúc từ trong thâm tâm phát ra cảm thán, anh đã bắt đầu cảm nhận được khó khăn.

Nhưng chỉ một lát sau, ánh mắt của anh đã lần nữa kiên định:

- Lại đến!

Cứ như vậy tại trong một lần lại một lần thử lỗi.

Rất nhanh anh đã quen với độ khó cao hơn, đã có thể ổn định thông quan với độ khó dưới cấp 5, tìm tòi mỗi một cái xó xỉnh trong Bản Đồ nhặt bảo.

Cuối cùng ông trời cũng không phụ lòng người.

Ngay khi anh một lần ngẫu nhiên đi qua đống lửa nghỉ ngơi thì phát hiện trên giao diện có thêm một lựa chọn “Hồi ức”.

Chọn vào xem xét, bỗng nhiên xuất hiện chìa khoá hồng ngọc mà anh vẫn luôn tìm kiếm!

Thấy vậy, khán giả đều hưng phấn.

- Con mẹ nó! Thật sự có chìa khoá màu đỏ!

- Chúng ta phỏng đoán quả nhiên là đúng!

- Thì ra ẩn giấu ở nơi như thế này, nhà thiết kế này cũng quá độc ác rồi.

- Chỉ còn thiếu chìa khóa màu xanh lam nữa thôi, lên lên lên!

- Người đầu tiên leo lên đỉnh tháp sẽ là chúng ta!

Phán đoán được chứng thực, tất cả mọi người đều giống như đều trở nên điên cuồng, kích động không thôi.

Mà lần này, Vương Lão Cúc giống như được nữ thần may mắn quan tâm.

Vậy mà lại tìm được một chìa khoá bảo thạch cuối cùng trong một hòm kho báu ở mấy ải sau đó.

Khi chìa khoá này vừa xuất hiện, toàn bộ phòng trực tiếp đều sôi trào.

Mọi người đều có một loại cảm giác đồng tâm hiệp lực phá được đại án.

Thậm chí cũng không phát hiện mình đã trong bất tri bất giác, bị mị lực của trò chơi này hấp dẫn, thân hãm trong đó.

Thủ pháp marketing thật cường hãn!

Nhìn thấy phản ứng trong phòng trực tiếp, dù là Vương Lão Cúc cũng cảm thấy vô cùng sợ hãi và thán phục.

Một loạt thao tác xuống đã xào trò chơi này đến vô tiền độ cao khoáng hậu, nhà thiết kế này không đi làm thị trường marketing thực sự quá khuất tài.

Hít sâu một hơi, anh lớn tiếng hô về phía ống kính:

- Các anh em! Xuất phát tiến về đỉnh tháp!

- Xông lên!

- Chúng ta là quán quân!

Mưa đạn như thủy triều gia trì, Vương Lão Cúc một đi ngang qua ải trảm tướng, mang theo ba chìa khoá leo lên đỉnh tháp, đối mặt với Boss ở cửa ải cuối cùng.

Lúc này, chồng giáp Lưu Tạp Tổ của anh đã cơ bản hình thành, mỗi lần hợp cũng tùy tiện 50 giáp.

Dựa vào năng lực phòng ngự cường đại, rất nhẹ nhàng đã mài chết Boss.

Tiếp đó, tất cả mọi người ngừng thở, chăm chú nhìn màn hình.

Đợi sau khi Vương Lão Cúc chọn ban thưởng xong, hình ảnh thông quan trong tưởng tượng cũng không có xuất hiện, mà ở bên phải màn hình lại bắn ra một lựa chọn “Đi tới” quen thuộc.

Chương 21: Ngài Chết Rồi (1)

- Đỉnh tháp!

- Thật là đỉnh tháp!

- Chúng ta làm được!

- Ohhhhhhhh! Yeah!

Phòng trực tiếp yên tĩnh trong phút chốc, sau đó bỗng nhiên nổ tung.

Vương Lão Cúc tâm tình kích động nhìn giao diện, điều khiển con chuột nhẹ nhàng click vào.

Ngay sau đó.

Cánh cửa lớn cổ xưa từng xuất hiện trong video CG tập 7 lại xuất hiện.

Cắm 3 chìa khoá màu hồng, lam, lục vào trong đó, cửa lớn trong chìa khoá chuyển động từ từ mở ra.

Một trái tim cực lớn đang đập từng nhịp cũng theo đó đập vào tầm mắt mọi người.

【 Thình thịch… Thình thịch… Thình thịch…】

【 Trong cả căn phòng tràn ngập nhịp đập sợ hãi…】

【 Đây chính là "Trái tim" của tháp cao, là đầu nguồn của tất cả tà ác à?】

…

【 Có tiếp tục không?】

Nhìn thấy trái tim khổng lồ xuất hiện trước mắt cùng với lời phụ đề, Vương Lão Cúc và khán giả cũng không khỏi nín thở, trong lòng cực kỳ khẩn trương.

Dù sao thì để leo lên đỉnh tháp, bọn họ đã bỏ ra nhiều cố gắng như vậy, phải tìm tòi từng bước một.

Nếu thất bại, có trời mới biết còn có thể thuận lợi như vậy hay không.

- Tiếp tục!

Hít sâu một hơi, Vương Lão Cúc trực tiếp bấm nút “tiếp tục”.

Sau đó lời bộc bạch nhảy lên, lại là một nhóm chữ viết nhảy ra.

[Hãy nắm chặt trường đao của ngài.]

[Tấn công?]

Không có do dự, Vương Lão Cúc ấn nút tấn công.

Trong phút chốc, một mảnh đao quang kiếm ảnh bao trùm trái tim, tạo thành thương tổn liên tiếp.

[Ngài đã tạo thành 1650 điểm thương tổn!]

[Trái tim vặn vẹo và dòng máu chảy xuống, nhưng cuối cùng lại vẫn đập đều đặn như cũ.]

[Chẳng lẽ ngay cả công kích mạnh nhất vẫn không đủ à?]

[Có tiếp tục không đây?]

Không đánh chết?

Vương Lão Cúc ngây ngẩn cả người, mưa đạn cũng là từng hàng dấu chấm hỏi.

Nhưng anh cũng không suy nghĩ nhiều, lần nữa lựa chọn tiếp tục.

[Ngài tự hỏi: Trước đây mình từng tới nơi này rồi à?]

[Tiếng tim đập càng ngày càng vang dội, ngài cảm giác ý thức của mình dần dần bắt đầu tiêu tán.]

[Nhưng trong nháy mắt, một luồng năng lượng từ sâu trong trong cơ thể ngài bắn ra, làm cho ngài giật mình một cái, tỉnh táo lại.]

[Trái tim chạy trốn lên trên, ở vị trí ban đầu của trái tim xuất hiện một cánh cửa cực lớn.]

[Có đi qua cửa không?]

.....

Cửa!

Vương Lão Cúc liếc mắt đã thấy được tin tức mấu chốt.

Nếu như anh không đoán sai, có lẽ cánh cửa này thông tới lối vào đỉnh tháp chân chính.

Ánh mắt của khán giả cũng vô ý thức tới gần màn hình mấy phần.

Quả nhiên là vậy.

Sau khi Vương Lão Cúc lựa chọn đi tới, một hình ảnh quen thuộc xuất hiện.

Rõ ràng là lỗ chìa khoá ba màu để mở ra cánh cửa trong video

CG!

Mà ba thanh chìa khoá thu thập được cũng theo sát đó mà bùng lên ánh sáng, nhanh chóng chuyển động cắm vào trong đó.

Một giây sau cửa lớn mở ra, trên đỉnh có hai chữ to Bản Đồ chậm rãi hiện lên.

[Màn cuối cùng]

Đúng vậy!

Chính là bản đồ ẩn mà bọn họ chờ mong đã lâu.

Cũng là đỉnh chân chính của Sát Lục Tiêm Tháp!

- Không ngờ lại đi lên thật!

- Đây chính là đỉnh tháp à?

- Thì ra những đạo cụ kia không phải BUG!

- Là tôi trách oan cho nhà thiết kế.

- Thiết kế tuyệt vời như thế, còn có một cặp người đang phun, quả nhiên là thủy quân có ở khắp mọi nơi.

- Không cần lo lắng, qua hôm nay bọn họ sẽ ngậm miệng lại.

- Tôi tuyên bố, người thiết kế này chính là thần của tôi!

Nhìn mưa đạn không ngừng bay qua, Vương Lão Cúc mỉm cười.

Chỉ có tự mình trải qua con đường gian khổ này đi tới đây, mới biết được trò chơi này làm trâu bò đến cỡ nào.

Cho dù anh đã chơi qua vô số trò chơi.

Trong lòng vẫn đánh giá cao trò chơi Sát Lục Tiêm Tháp này.

Thậm chí còn cao hơn cả một số đại tác 3A.

Sau khi thích ứng, ánh mắt của hắn lại lần nữa rơi vào trò chơi.

Cửa ải cuối cùng cũng không nhiều, chỉ có bốn cửa ải ngắn ngủi.

Hai cửa trước theo thứ tự là nghỉ ngơi chế tạo đống lửa, cùng mua sắm thẻ bài vật phẩm cửa hàng.

Hai cửa trước theo thứ tự là tạo ra đống lửa để nghỉ ngơi và cửa hàng mua sắm thẻ bài và vật phẩm.

Lại hướng lên trên chính là một ô biểu tượng ngọn lửa tinh anh, cùng với một trái tim cực lớn với mạch máu nổi lên, giống như là cự thú khủng bố phủ phục trên đỉnh tháp cao, tản ra cảm giác áp bách mãnh liệt.

Cái này.

Chính là Boss cuối cùng của Sát Lục Tiêm Tháp, Trái Tim Biến Dị!

- Được, hôm nay chúng ta một cùng nhau đánh bại BOSS cuối cùng!

Trước ống kính, Vương Lão Cúc hào khí vạn trượng nói.

Khi đống lửa và cửa hàng đã được sửa chữa sơ qua, anh nhanh chóng ấn mở cửa ải đếm ngược thứ hai, tiến vào bên trong, cũng khiến cho khán giả một chút biến thành mong đợi.

Tuy nhiên.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Sau khi tiến vào cửa ải, xuất hiện trước mặt bọn họ lại là hai con quái vật.

Chương 22: Ngài Chết Rồi (2)

Tháp mâu và tháp thuẫn, mỗi người cầm hai thanh trường mâu thuẫn, trên đầu còn khắc hai con số.

[21][6x2]

- Chỉ có chút sát thương này à?

Vương Lão Cúc cười, trên mặt viết đầy nhẹ nhõm.

Trị số đánh dấu trên đỉnh đầu là thương tổn mà quái vật sắp tạo thành.

Nói cách khác, anh chỉ cần có thể kháng trụ 21 +12 = 33 điểm sát thương là được, thậm chí ngay cả hộ giáp của anh cũng không phá được.

Thủ vệ tinh anh chỉ có như vậy à?

- Chuyện nhỏ, xem tôi xử lý bọn chúng như thế nào này.

Hiện tại, tạp tổ của anh đã trải qua vô số lần thí nghiệm mới ra chồng giáp tạp tổ, hai tinh anh này sợ không phải là đưa trang bị cho anh chứ.

Cũng không nhiều lời vô nghĩa, vừa bắt đầu anh đã sử dụng thẻ bài phòng ngự xếp hộ giáp của mình lên.

Ngay cả tấm hộ giáp mà hắn vừa mới lấy được đã dùng hết, kéo giá trị hộ giáp lên trên 100.

Tiếp đó hai tay anh ôm ngực, có chút hăng hái nhìn hai con quái tinh anh kia, muốn nhìn xem bọn chúng lấy cái gì tới phá vỡ

mai rùa của mình.

- Quái tinh anh này có chút đơn giản.

- Quả thật, xem như thủ vệ đại tướng có chút không đáng chú ý.

- Chủ yếu là chủ bá quá khét, ngay cả hộ giáp gấp đôi cũng có.

- Bắt đầu đã một trăm giáp, mai rùa cũng không cứng như chủ bá.

- Quái tinh anh : Sợ hàng, có bản lĩnh gỡ giáp đơn đấu với chúng ta không?

Trong phòng livestream trò chuyện vô cùng vui vẻ, phát mưa đạn nhạo báng chiến thuật mai rùa của chủ phách.

Nhưng không thể không thừa nhận.

Làm như vậy mặc dù vô sỉ, nhưng lại rất hữu hiệu.

Chỉ có điều.

Bọn họ rõ ràng đã đánh giá thấp trình độ âm hiểm của hai con quái tinh anh này.

Đợi đến Vương Lão Cúc kết thúc hiệp, đến phiên trường mâu quái thời điểm, quái vật kia trực tiếp một trường mâu vung đến trên mặt hắn.

Đợi đến lúc Vương Lão Cúc kết thúc hiệp, quái vật kia trực tiếp vung trường mâu đến trên mặt anh.

-6

-6

Hai thương tổn bay lên, đồng thời mạnh mẽ nhét vào hai tấm thẻ bài thiêu đốt vào trong tạp tổ của anh.

- Đợi một chút, chúng nó đã nhét cái gì vào trong vậy?

Vương Lão Cúc bỗng nhiên ngồi thẳng người, cuối cùng phát giác được một tia không thích hợp.

Còn không có phản ứng lại, liền đã đến phiên hắn hiệp, từ tạp trong tổ mặt rút ra ba tấm thẻ bài.

Còn chưa kịp phản ứng lại, đã đến lượt anh, rút từ trong thẻ ra ba tấm thẻ bài.

Nhưng khi hắn nhìn thấy bên trong có hai tấm thiêu đốt, khuôn mặt lập tức tái nhợt.

Mẹ nó!

Hai tấm thẻ bị nhét vào lại thay thế thẻ đã rút ra của anh.

Hơn nữa còn có thể tạo thành thương tổn cho anh khi kết thúc hiệp!

Khán giả thấy một màn này cũng sửng sốt trong nháy mắt, nhưng ngay lập tức lại điên cuồng cười to.

Moá!

Quái vật này cũng quá đáng.

Thảo nào lại trở thành đại tướng giữ chức vụ thủ quan.

Càng làm cho Vương Lão Cúc khó chịu là sau khi công kích xong, con số trên đầu quái vật trường mâu đã biến thành 10 x 4.

Lên tới 40 điểm thương tổn!

Dưới tình huống rút thẻ bị hạn chế, anh căn bản không tạo ra nhiều hộ giáp như vậy!

Một loạt thao tác, anh cũng chỉ có thể miễn cưỡng đạt được 38 điểm mà thôi.

Kế tiếp là.

Phịch một tiếng.

Tấm khiên sau lưng hung hăng đụng vào người anh.

-32

Hộ giáp trực tiếp giảm đi hơn phân nửa.

Con số thương tổn trên đầu quái vật cầm khiên biến thành 57, còn tăng 30 điểm hộ giáp cho hai quái vật.

Cho đến lúc này, Vương Lão Cúc mới phát hiện, sau lưng chịu thương tổn sẽ tăng thêm 50% sát thương!

- Con mẹ nó!

Hai mặt giáp công, cộng thêm thương thế chồng chất, anh đâu còn quan tâm đến nhiều thao tác tay chân luống cuống như vậy.

Hơn một phút đồng hồ sau.

Tấm khiên to lớn vỗ vào mặt anh, mang đi mười mấy điểm HP cuối cùng của anh, biến thành thi thể ngã trên mặt đất.

[Ngài chết rồi.]

Ba chữ to chậm rãi hiện ra trên giao diện mới.

Vương Lão Cúc: ???

- Không phải, độ khó của quái vật này có vấn đề!

Nhìn vẻ mặt ngơ ngác của anh, mưa đạn lập tức cười điên rồi.

- Khi tôi đánh dấu chấm hỏi không phải tôi có vấn đề, mà là tôi cảm thấy anh có vấn đề.

- Chết cười, nói cái gì mà một đợt qua, kết quả ngay cả thủ vệ cũng không đánh qua.

- Chủ bá đang biểu diễn thông quan tốc độ cao cho chúng tôi xem à?

- Quái tinh anh : Mai rùa, không tồn tại.

- 6666, lại bị người thiết kế lừa gạt.

- Ta đã nói rồi, trò chơi này không thể nhanh chóng thông qua như vậy.

- Không được, tôi phải truyền đoạn vừa rồi lên mạng, cười đau bụng, ha ha ha.

Video Vương Lão Cúc trực tiếp, rất nhanh đã bị truyền lên trên mạng.

Xem như một vị streamer nổi danh.

Người theo dõi Vương Lão Cúc cũng không ít.

Rất nhanh đã dẫn tới lượng lớn dân mạng vây xem.

Khi biết được Sát Lục Tiêm Tháp còn cất dấu cửa ải cuối cùng, chuyện BUG đã gây nên huyên náo xôn xao trước đó lại là điều kiện mở ra cánh cửa cuối cùng thì các người chơi đều sôi trào.

Chương 23: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Hai (1)

- Con mẹ nó, thì ra những đạo cụ kia không phải là BUG!

- Thu thập dủ ba chìa khoá là có thể mở ra cửa ải cuối cùng à?

- Lại làm kịch bản hoạt hình liên quan đến nội dung trò chơi, đây cũng quá trâu bò rồi!

- Video CG tuyên truyền còn có thể chơi như vậy à?

- Những thủy quân trước đó đâu rồi, không phải lúc sáng còn kêu rất hoan sao, sao lại không lên tiếng nữa rồi?

- Lão Vương thực sự là đồ ăn hại, xem tôi chơi một lần đăng đỉnh như thế nào này!

Chân tướng được vạch trần, đám thủy quân vốn đang nhảy rất vui vẻ toàn bộ đều ngừng công kích, cuối cùng không dám có chút động tĩnh nào nữa.

Cũng làm cho những người chơi thật lòng thích trò chơi này hung hăng phun ra một ngụm ác khí.

Mà lực chú ý của bọn họ cũng rất nhanh bị hấp dẫn bởi cửa ải mà mình chưa từng thấy trong video, từng người vội vàng tiến vào trò chơi, thề phải làm người đàn ông đầu tiên leo lên đỉnh tháp.

Dư luận trước đó đã trở thành trợ lực tuyên truyền Sát Lục Tiêm Tháp, khiến cho trò chơi này thành công phá vòng.

Trong đó thất thủ nhanh nhất, thuộc về quần thể Weibu.

- Mẹ nó, hoạt hình còn chưa ra đến tập 8 mà trò chơi đã leo lên đỉnh tháp rồi?

- Không được, tuyệt đối không được để cho những người kia biết kịch bản trước, tôi muốn leo tháp!

- Xông lên! Nhất định phải tiến lên chiến lược đỉnh tháp của trò chơi trước!

Chỉ trong nháy mắt.

Vô số người yêu thích hoạt hình Sát Lục Tiêm Tháp tràn vào trò chơi, đua thời gian leo lên đỉnh tháp với quần thể người chơi.

Vốn là lượng tiêu thụ đang tăng trưởng với tốc độ cực nhanh lại càng là đột nhiên bạo tăng!

Cho dù Trần Lâm đang ở trong nhà nghiên cứu trò chơi mới cũng có chút bất ngờ với sự phát triển này.

Bởi vì nó đã vượt xa khỏi dự liệu của anh.

Nhưng rất nhanh anh đã phản ứng lại, mượn gió đông này thông qua tài khoản QQ của mình tuyên bố một thông báo mới.

[Thành tựu mới đổi mới!]

[Người đàn ông đứng trên đỉnh tháp (Duy nhất): Người chơi đầu tiên leo lên đỉnh tháp ở độ khó cấp 20 có thể đạt được .]

[Người nắm giữ xưng hào này có thể thông qua chụp ảnh màn hình xưng hào và chia sẻ đến nhận lấy 10 000 nguyên tiền thưởng.]

Qua mấy ngày nay, số tiền chảy vào tài khoản của Trần Lâm đã tăng vọt lên hơn 200 000.

Tin tức vừa mới phát ra đã có không ít người nhìn thấy, nhấc

lên trong vòng ngươi chơi một cơn cuồng phong kịch liệt .

- Thành tựu duy nhất, hơn nữa còn có tiền thưởng!

- Ra tay chính là 10 000, thật là quá ngang tàng mà!

- Tiền thưởng vẫn là thứ yếu, chủ yếu là thành tựu, thành tựu này Vương Luffy tôi quyết phải lấy được!

- Còn tưởng rằng nhà thiết kế bị chửi tự bế, không ngờ rằng là đang nghẹn đại chiêu.

- Cho tôi mặt mũi, đừng ai cướp thành tựu này với tôi.

Không thể không nói.

Trần Lâm ở phương diện thị trường vẫn có khứu giác vô cùng nhạy bén.

Chỉ cần có thể gia tăng trò chơi tuyên truyền, anh cũng không ngại tốn kém, cũng thật sự hiểu được người chơi rốt cuộc cần cái gì.

Thậm chí không cần anh tuyên truyền.

Tin tức này đã nhanh chóng truyền ra ở trong vòng ngươi chơi .

Ngay cả những cao thủ tự xưng là cao thủ trò chơi cũng đều nghe thấy tiếng hô hoán, phát động công kích, leo lên đỉnh tháp.

Trong lúc nhất thời.

Toàn bộ trong vòng đều là có liên quan đến thảo luận chiến lược leo tháp.

Các người chơi làm không biết mệt, từng lần từng lần một leo lên tháp cao.

Nhóm streamer cũng đều trực tiếp chơi trò này, tiếng cười vui truyền khắp mọi ngóc ngách.

- Aaaa! Thiếu một chút máu nữa là vượt qua rồi!

...

- Ai, không đúng, vừa rồi tôi ấn nhầm, cái này không tính!

.....

- Số liệu trong trò chơi tuyệt đối có vấn đề, tôi không tin có người có thể đánh thắng được hai con quái vật này.

.....

- Tin tưởng tôi, lần này nhất định sẽ qua!

.....

Lần lượt thử từng chút một, các người chơi cuối cùng phát hiện, chỗ khó khăn nhất chính là hai thủ vệ tinh anh cuối cùng và BOSS cuối cùng.

Cơ bản rất nhiều người đều ngã xuống ở đây, thi thể đều có thể xây được một tòa tháp cao.

Nhưng trong trò chơi cũng không thiếu cao thủ thiên phú dị bẩm.

Rất nhanh đã truyền ra đã có người thành công thông quan đỉnh tháp ở độ khó cấp 1, chém giết Boss Trái Tim Biến Dị cuối cùng.

Nhưng chuyện khiến bọn họ phát điên là.

Kịch bản tiếp theo như trong tưởng tượng lại không xuất hiện.

Boss đỉnh tháp ở độ khó cấp 1 chỉ là một hoá thân của Trái Tim Biến Dị mà thôi, chém chết nó căn bản sẽ không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với tháp cao.

Nhất định phải chém giết Trái Tim Biến Dị ở độ khó cấp 20 mới có thể biết được kết cục chân chính, biết được kịch bản sau này.

- Mẹ nó, tôi đã biết là không đơn giản như vậy mà!

Một người chơi tức giận đập bàn phím, thiếu chút nữa trực tiếp đấm vỡ màn hình.

Tuy nhiên phát tiết xong, anh ta lại ngoan ngoãn ngồi trở lại chỗ ngồi, tiếp tục trùng kích độ khó tiếp theo.

Chỉ có thể chửi trong lòng.

...

Chương 24: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Hai (2)

Chương 24: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Hai (2)

[Chúc mừng ngài, tài phú đã đạt đến 1 triệu, hoàn thành giai đoạn thứ hai.]

[Nhận được ban thưởng: Game Engine Vạn Năng.]

[Giai đoạn thứ ba mở ra, giá trị tài phú của trò chơi: 10 triệu.]

[Ban thưởng: kỹ thuật VR]

Đang lúc Trần Lâm cố gắng biên soạn lại văn án tiếp theo cho trò chơi thì một tiếng nhắc nhở đã lâu không gặp cuối cùng vang lên trong đầu anh.

- Không ngờ lại hoàn thành nhanh như vậy!

Trần Lâm dừng động tác trong tay, vui mừng đứng dậy.

Tốc độ tích trữ tài phú này còn nhanh hơn trong dự liệu của anh, xem ra gần đây phản ứng của Sát Lục Tiêm Tháp cũng không tệ lắm.

Cuối cùng cũng giúp anh lấy được ban thưởng của giai đoạn thứ hai.

(*) Game Engine: Là chỉ hệ thống trò chơi điện tử đã biên soạn sẵn, cùng với các hình ảnh ứng dụng tạo ra trò chơi theo thời gian thực.

Nói trắng ra, chính là cung cấp đủ loại công cụ cần thiết để biên soạn trò chơi cho người thiết kế trò chơi .

Ví dụ như các động tác cơ bản của nhân vật, quang ảnh bắn ra, giả lập vật lý, hình ảnh phủ lên và một loạt các loại công việc hỗn tạp, cũng có thể thông qua Game Engine để dễ dàng thực hiện, giảm bớt rất nhiều sức người.

Nếu như anh nhớ không sai thì...

Game Engine tân tiến nhất của ngành nghề trò chơi đời trước hẳn là Game Engine đời thứ 5, tên gọi tắt là UE5.

Bởi vì được ủng hộ kỹ thuật cường đại, nên được ứng dụng trong các đại tác 3A và game online, thậm chí rất nhiều trò chơi đều rêu rao mình dùng UE5 để làm mánh khoé tuyên truyền.

Bây giờ anh cũng có một bộ Game Engine thuộc về mình .

Có thể nói con đường thành công đã hoàn thành một nửa.

- Không biết cái Game Engine này và UE5 thì như thế nào?

Trần Lâm ôm nghi vấn và chờ mong truyền dữ liệu Game Engine lên máy tính, sau đó nhanh chóng mở ra.

Một giao diện việc phức tạp xuất hiện trước mặt anh.

- Dấu hiệu cơ bản dễ hoàn thiện!

Trần Lâm lập tức bị giao diện chức năng này làm cho kinh hãi.

Mở từng công cụ chế tạo ra, trong mắt rung động càng lớn.

Anh dám đảm bảo, trình độ hoàn thiện của Game Engine này tuyệt đối không thua kém UE5, thậm chí còn mạnh mẽ hơn UE5 mấy lần!

Trò chơi giống như vậy, anh chỉ cần một nửa thậm chí càng ít thời gian hơn là có thể hoàn thành.

Hơn nữa chất lượng tốt hơn!

Nếu như mở rộng phạm vi, cho một công ty game sử dụng, trong vòng nửa năm làm ra một đại tác 3A cũng hoàn toàn có khả năng!

- Đồ tốt.

Trần Lâm yêu thích không buông tay thao tác mỗi một công năng của Game Engine Vạn Năng, vui mừng nhướng mày.

Vốn anh còn có chút lo lắng vấn đề nhân thủ, sợ chế tạo trò chơi không theo kịp tiến độ.

Bây giờ đã có Game Engine này, cuối cùng anh đã có thể bắt đầu chuẩn bị về chuyện phòng làm việc.

Nếu không, chỉ bằng vào một mình anh, ngày tháng năm nào mới có thể làm ra trò chơi tiếp theo.

Cũng không thể luôn dùng tiền đi mời bao bên ngoài.

Nhiều như vậy cũng không có lợi lắm.

…

Ngay khi Trần Lâm chuẩn bị ra tay triệu tập nhân thủ.

Trong văn phòng làm việc của Lê Minh.

Lão Tống đang cầm điện thoại di động, vẻ mặt nghiêm túc đứng ở phía trước cửa sổ.

- Lão Tống à, hai nhà chúng ta hợp tác cũng đã nhiều năm rồi nhỉ?

Giọng nói của tổng giám đốc Tinh Du - Dương Lượng vang lên từ đầu kia của điện thoại.

- Đúng là đã nhiều năm rồi, sao đột nhiên Dương tổng lại muốn nói với tôi chuyện này?

Sắc mặt lão Tống hơi trầm xuống, trong lòng đột nhiên dâng lên một dự cảm không tốt.

Lấy hiểu biết của anh về Dương Lượng, tên gia hoả này tuyệt đối là ôm mục đích mà tới.

Quả nhiên là vậy.

Yên tĩnh một lát, Dương Lượng đã đi thẳng vào vấn đề, nói:

- Tinh Du muốn mua đứt trò chơi Sát Lục Tiêm Tháp, hy vọng anh có thể giúp tôi tiến cử một chút.

Mua đứt Sát Lục Tiêm Tháp?

Trong lòng lão Tống lộp bộp một tiếng, vẻ mặt có chút vi diệu.

Rất rõ ràng, nhìn thấy Sát Lục Tiêm Tháp nhanh chóng bạo hoả, cuối cùng Tinh Du không ngồi yên, mới đánh chủ ý lên trên người anh.

Anh hít sâu một hơi, từ tốn nói:

- Nếu như muốn mua đứt, không phải cần liên hệ với bản thân nhà phát hành trò chơi à?

- Chúng tôi đã liên lạc rồi, hơn nữa còn đưa ra một cái giá rất có thành ý, nhưng vị nhà thiết kế này dường như không cảm kích.

Giọng nói của Dương Lượng dần dần lạnh xuống.

- Tôi nghe nói, sau này, việc chế tác trò chơi này sẽ do Lê Minh

mấy anh toàn quyền phụ trách, đúng không?

- Ahn có ý gì?

Trong lòng lão Tống căng thẳng.

- Không có ý gì, lúc trước không phải anh nói muốn chúng tôi hỗ trợ cùng nhau chế tác à, tôi dự định phái mấy người đi qua trợ giúp anh, anh cảm thấy thế nào?

Lời nói của Dương Lượng mặc dù là hỏi thăm, nhưng lại nghe không ra một chút ý tứ trưng cầu nào.

Chương 25: Lê Minh Cùng Đường

Nếu đổi lại là lúc trước, khi trò chơi còn chưa có phát hỏa, lão Tống nhất định sẽ vui vẻ đáp ứng yêu cầu này.

Nhưng bây giờ lại khác.

Sát Lục Tiêm Tháp đã có khuynh hướng bùng nổ, bao nhiêu công ty ở bên ngoài như lang như hổ nhìn chằm chằm vào nó.

Một khi xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, cũng không dễ dàng vãn hồi như vậy.

Thậm chí ngay cả nhân viên trong văn phòng của anh cũng đều ký hiệp nghị bảo mật cao cấp nhất, mới có thể tiếp nhận chế tác trò chơi sau này từ trong tay Trần Lâm.

Bây giờ lại có thêm mấy người bên ngoài đi vào.

Không cần nghĩ cũng biết ý nghĩ trong lòng Tinh Du là gì.

Trong lòng lão Tống vô cùng tức giận.

Mặc kệ là vì uy tín của văn phòng hay là vì quan hệ với Trần Lâm, anh đều không thể đáp ứng yêu cầu vô lễ này.

Đơn giản chính là muốn đẩy cả phòng làm việc của anh vào hố lửa.

- Nếu vì chuyện này, vậy thì xin lỗi, chỉ sợ tôi không giúp được anh rồi.

Nói xong, anh trực tiếp cúp điện thoại, không cho đối phương cơ hội phản ứng.

Bởi vì anh hoàn toàn có thể tưởng tượng ra được, Dương Lượng kia chắc chắn đang mặt đầy tức giận.

Đồng thời trong lòng anh cũng rất rõ ràng, mình từ chối trực tiếp như vậy nhất định sẽ đắc tội với Tinh Du, những ngày tiếp theo có lẽ sẽ không yên ổn?

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Mới trôi qua không đến 10 phút.

Một nhân viên từ bên ngoài vội vàng xông vào.

- Ông chủ, xảy ra chuyện lớn rồi, Hồ Quang còn có Lãnh Nguyệt, vừa nói muốn kết thúc hạng mục hợp tác trước đây với chúng ta!

Tiếp theo là những người khác.

Lại là một cái nhân viên cầm báo cáo xuất hiện.

- Ông chủ, bên Ngân Hà vừa gọi điện thoại tới, nói là bọn họ đã tìm được một bên hợp tác khác rồi.

Văn phòng làm việc tại Tinh Hà chính là văn phòng lớn nhất dưới sự khống chế cổ phần của Tinh Du.

Thái độ của bọn họ cũng tương đương với thái độ của Tinh Du.

Đột nhiên ở thời điểm này thay đổi đối tượng hợp tác, ý tứ này đã rất rõ ràng, chính là muốn thông qua biện pháp này để chèn ép anh, buộc anh phải đi vào khuôn khổ!

Ầm!

Lão Tống một quyền đập ầm ầm vào mặt bàn làm việc, trên cánh tay nổi đầy gân xanh.

Thân là người trong nghề, anh há lại không biết sự thối nát của cái nghề này.

Nhưng dù cho như thế, vì sinh tồn anh vẫn là không thể không ngâm mình trong thùng nhuộm này, nước chảy bèo trôi, bất lực thay đổi.

Chỉ cần có thế lực mới nổi muốn chia bánh ngọt sẽ bị các công ty lớn liên hợp chèn ép, dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Muốn ra mặt thật sự quá khó!

- Quả nhiên mình vẫn không thích hợp với cái nghề này...

Lão Tống chán nản ngồi trên ghế, nhìn người đi đường ngoài cửa sổ.

Anh nhớ tới lúc mình còn trẻ khí phách phấn chấn, nhớ tới lúc mới thành lập văn phòng lẫm liệt, định làm một sự nghiệp lừng lẫy.

Nhưng cuối cùng, cuối cùng...

Nhưng cuối cùng vẫn phải cuối đầu trước những công ty kia.

Làm anh không cầm được tự giễu.

Qua rất lâu, anh mới giống như làm ra quyết định khó khăn gì đó, mệt mỏi ngẩng đầu:

- Đi, gọi tất cả những người khác vào đây, tôi muốn tuyên bố một việc.

...

Mở hội nghị xong.

Mười mấy nhân viên trong văn phòng tâm trạng nặng nề, lần lượt đi ra từ văn phòng.

Lão Tống cũng không giấu giếm bọn họ, nói ratoàn bộ tình trạng hiện tại của văn phòng, chuẩn bị tăng thu giảm chi.

Nếu nguyện ý ở lại, anh sẽ không bạc đãi.

Đồng thời cũng hứa hẹn, nếu ai muốn rời đi, sau khi kết thúc kỳ hạn công trình sẽ trả lương gấp ba lần, coi như là đền bù tổn thất cho họ.

Ở thời đại này.

Ông chủ có thể làm được như vậy đã không nhiều lắm.

Thậm chí lúc rời khỏi văn phòng, hai cô gái làm bên HR đều đang nhỏ giọng khóc nức nở.

Các cô thật sự không nỡ rời bỏ đoàn đội ở chung lâu như vậy, quen thuộc hoàn cảnh như vậy.

Đương nhiên.

Cũng có người lộ vẻ mặt xoắn xuýt, có vẻ hơi do dự.

Sau khi ở ngoài cửa trù tính một hồi, cuối cùng lấy dũng khí trở về, đi tới trước mặt lão Tống đang nhắm mắt dưỡng thần.

- Suy nghĩ kỹ chưa?

Lão Tống không mở mắt, giống như đã sớm biết bọn họ sẽ đến.

Ba người liếc nhau, lúc này mới câu nệ nói:

- Đã suy nghĩ kỹ, mong anh phê chuẩn.

- ...

Lão Tống không nói gì, ngẩng đầu nhìn về phía 3 người đang đứng trước mặt mình.

Ba người này làm việc với anh từ lúc vừa thành lập văn phòng này, cũng coi như là một nhóm nhân viên già nhất.

Mặc dù vô cùng ngoài ý muốn đối với việc bọn họ rời đi, nhưng anh vẫn không biểu lộ ra.

Dù sao người thường đi chỗ cao nước chảy chỗ trũng.

Ở trong cái văn phòng nho nhỏ này nhiều năm như vậy mà không có lời oán giận, cũng coi như là hết tình hết nghĩa.

- Đi thôi, đi đến công ty lớn Đại Hán, quả thật tốt hơn so với chỗ nhỏ này của tôi nhiều, tiền lương đã nói, tôi cũng sẽ phát cho các người như thường lệ.

- Ông chủ.....

Một người trong đó há to miệng, rõ ràng không ngờ lão Tống lại biết chuyện bọn họ bị Đại Hán đào đi.

Chương 26: Nếu Cha Không Vứt Bỏ, Xin Nhận Con Một Lạy! (1)

Trên mặt hai người khác cũng thoáng lộ ra một vẻ bối rối.

Nhưng chuyện đã quyết định thì không còn đường lui nữa.

- Rất xin lỗi, không thể lại tiếp tục ở tại Lê Minh làm việc nữa.

- Cảm ơn ông chủ thành toàn!

Nói xong, hướng về phía lão Tống cúi mình vái chào thật sâu, giống như là cảm ơn những năm này lão chiếu cố.

- Được rồi, được rồi.

Lão Tống khoát tay:

- Giao đơn xin từ chức cho nhân sự, làm xong việc bàn giao là có thể đi.

Nói xong cũng trực tiếp quay lưng đi, không muốn nhìn ba người một cái.

...

Việc bàn giao được xử lý rất nhanh.

Xế chiều hôm đó, anh tạm rời không làm việc, làm xong tất cả thủ tục, sau đó lại cùng những nhân viên khác rời khỏi văn phòng.

Dù sao thì các hạng mục rút vốn, công việc còn lại cũng không

nhiều.

Thay vì khóc lóc van nài, còn không bằng nhanh chóng kết toán rời đi, đây cũng là một điểm tốt của công ty nhỏ.

Mà văn phòng Lê Minh vốn có mười mấy người, cũng giảm dần xuống còn mười người, đều là những nhân viên có lòng trung thành khá mạnh với văn phòng.

Giải quyết xong tất cả mọi chuyện.

Lúc này lão Tống mới cầm điện thoại di động lên liên hệ với Trần Lâm, nói cho anh biết chuyện này, dù sao bây giờ bọn họ còn có hợp tác.

Nhưng mà.

Khiến cho lão Tống hoàn toàn không nghĩ tới.

Nghe thấy anh nói muốn giải tán văn phòng, đầu dây bên kia điện thoại lại đột nhiên truyền đến giọng nói cao hứng của Trần Lâm.

- Lão Tống, đừng giải tán văn phòng, chuyển sang danh nghĩa của tôi đi, vừa vặn tôi đang thiếu người.

- Cậu chắc chứ?

…

- Ầm!

Cánh cửa của văn phòng bị mạnh mẽ phá nát.

Lão Tống cầm điện thoại di động vội vàng từ bên trong chạy ra.

- Mọi người thu thập một chút, ông chủ mới của chúng ta sắp

đến đây!

Mấy nhân viên: ???

Không phải chứ.

Ngươi chờ chút.

Ông chủ mới?

Không phải anh chính là ông chủ à?

Mười nhân viên còn sót lại đầu đầy dấu chấm hỏi, bị câu nói này làm cho sửng sốt một chút.

Không phải là ông chủ bị đả kích nên bị điên đấy chứ?

- Ông... ông chủ à, có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?

- Tôi biết bây giờ anh rất khổ sở, nhưng anh trước tiên đừng buồn nữa, không phải chỉ là bị chèn ép không có đơn hàng thôi à, anh cũng đừng nghĩ quẩn đấy.

- Nói rất đúng, không có gì mà không vượt qua được, cơ thể quan trọng.

Không khí trong văn phòng rất tốt, bình thường lão Tống và nhân viên ở giữa cũng đều nói đùa đã quen, cũng không có nhiều khuôn phép như vậy.

Thấy anh không để ý hình tượng chạy đến, mọi người lập tức lo lắng.

- Đi đi đi, nghĩ quẩn cái gì.

- Tôi nói là thật, văn phòng của chúng ta được người khác thu mua, ông chủ mới chút nữa sẽ đến!

Hả?

Các nhân viên hai mặt nhìn nhau, nghi vấn trên mặt đều sắp sửa thành hình méo mó.

Mặc dù văn phòng của bọn họ không phải là xí nghiệp lớn gì.

Nhưng tất cả tài sản cộng lại ít nhất cũng có năm sáu trăm ngàn, cũng có thiết bị chế tác trò chơi chuyên nghiệp.

Ai lại ngang tàng mua lại toàn bộ văn phòng như thế?

- Thật ra cũng không thể nói là thu mua.

Nhìn thấy biểu tình này của bọn họ, lão Tống giải thích :

- Ông chủ mới mọi người đều biết, chính là Trần Lâm, cậu ta chuẩn bị xây dựng một công ty trò chơi cỡ lớn, đến lúc đó chúng ta sẽ trở thành một bộ phận trong đó, chuyên phụ trách chế tác trò chơi.

Lúc nghe được tin tức này trong điện thoại, lão Tống cũng vô cùng chấn kinh.

Bởi vì bước đi này thực sự quá lớn.

Hoặc có lẽ là dã tâm thực sự quá lớn!

Không ngờ lại muốn anh tạo ra một bộ phận trong công ty, đây không thể nghi ngờ là một lần đánh cược.

Chỉ cần không ngốc, cơ bản đều sẽ không đồng ý loại yêu cầu này.

Nhưng vấn đề là, chuyện này đặt trên người Trần Lâm, anh lại cảm thấy rất hợp lý.

Con mẹ nó, quá thái quá!

Có thể là bởi vì ý tưởng to gan kia của Trần Lâm, cùng hai trò chơi tạo thành phản ứng cực lớn đã làm cho anh có một loại cảm giác, có lẽ người kia có thể làm được chuyện những người khác làm không được.

Cho nên sau khi cân nhắc một phen, cuối cùng anh quyết định đánh cược một lần.

Thay vì tham sống sợ chết, luôn phải làm việc theo vẻ mặt người khác, làm một con chó dưới công ty Tinh Du, còn không bằng đi theo Trần Lâm làm một vố lớn.

Liều một phen, xe đạp biến mô-tô.

Thất bại thì cùng lắm về nhà làm ruộng, dù sao thì bây giờ anh cũng đã nhìn thoáng hơn trước rồi.

Các công nhân viên nghe vậy thì có chút khó có thể tin.

- Ông chủ mới là Trần Lâm?

- Không phải anh đang lừa chúng tôi chứ?

- Ngày Cá Tháng Tư đã qua rồi.

Tiếng chất vấn không ngừng vang lên trong khu vực làm việc, tất cả mọi người đều dừng việc làm trong tay, thật không dám tin vào lỗ tai mình.

- Các cô cậu cứ nói xem…

Lão Tống nói.

Chương 27: Nếu Công Không Vứt Bỏ, Xin Nhận Con Một Lạy! (2)

Sau đó, khoé miệng Lão Tống hơi nhếch lên :

- Tên kia gần đây có thể kiếm được không ít, hứa hẹn với tôi chỉ cần là người trong quá khứ, tiền lương đều tăng lên 30%, hơn nữa sẽ căn cứ vào biểu hiện mà tăng tiền thưởng.

- Tê! 30%!?

- Ông chủ, anh xác định không nói đùa chứ?

- Nghe anh nói như vậy tôi thấy mình không mệt chút nào.

- Nếu cha không bỏ, xin nhận của con một lạy!

Nghe thấy câu trả lời của anh, các nhân viên đang làm việc lập tức vỡ tổ, mồm năm miệng mười hỏi han.

Tiền lương của bọn họ cũng không cao, trong nghề nghiệp nhiều lắm chỉ ở mức trung hạ.

Nhưng nếu tăng thêm 30% thì đã không giống, thậm chí đã gần vượt qua tiền lương của những nhân viên các công ty lớn kia.

Hơn nữa còn có tiền thưởng!

Tuy nói lưu lại là vì tình cảm.

Nhưng không chịu nổi ông chủ mới người ta cho nhiều, lập tức trong bụng mỗi người nở hoa, há miệng đồng ý so với ai khác

đều nhanh hơn, đều không có chút do dự.

- Các người đó, thực sự là một đám bạch nhãn lang.

Lão Tống cười khổ một tiếng, cuối cùng thở dài một hơi.

Vốn anh còn lo lắng những thành viên này không muốn đi cùng mình, hiện tại xem ra là anh quá lo lắng rồi.

Chỉ hy vọng sau này Trần Lâm có thể đối xử tốt với bọn họ.

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Ngay lúc lão Tống khí thế ngất trời dẫn người chỉnh lý văn phòng thì cuối cùng Trần Lâm cũng từ trên xe bước xuống ngoài cửa, dưới sự nhìn chăm chú của một đám nhân viên đi vào cửa chính.

- Chào ông chủ!

Âm thanh vang dội truyền khắp mỗi một xó xỉnh.

Tất cả mọi người đều vẻ mặt hồng nhuận, nhìn Trần Lâm giống như là nhìn đại gia nhiều tiền.

Lão Tống dẫn đầu đứng ở phía trước, có vẻ hơi câu nệ.

không có cách nào.

Thân phận này thay đổi thực sự quá nhanh.

- Được rồi, đều là người quen cũ, không cần làm bộ như vậy.

Trần Lâm cười khoát tay, sau đó nhìn về phía lão Tống :

- Lão Tống, tôi định thiết lập rất nhiều đoàn đội trò chơi, chuyên phụ trách khai phá đủ loại trò chơi, sau này đoàn đội này

được gọi là Lê Minh, vừa vặn có ý tứ bắt đầu, vẫn là do anh dẫn dắt, có vấn đề gì không?

- Yên tâm giao cho tôi đi, sau này Lê Minh chính là đoàn đội lớn nhất dưới trướng của công ty chúng ta!

Lão Tống nhếch miệng cười, hào khí vạn trượng, lão chờ chính là câu nói này của Trần Lâm.

Nếu như Trần Lâm là loại ngay từ đầu đã đoạt quyền của anh sau đó chuyển anh đi thì anh cũng sẽ không lựa chọn đi theo.

Hiện tại xem ra là anh quá lo lắng rồi.

Dã tâm của gia hỏa này còn lớn hơn tưởng tượng của anh nhiều!

Ngay cả các công nhân viên cũng đều kích động, sắc mặt ửng hồng.

Cứ như vậy, bọn họ đã xem như là nguyên lão mới của văn phòng, nói không chừng sau này còn có thể lăn lộn một quan nửa chức.

- Tổng giám đốc Trần, tôi muốn hỏi một vấn đề, sau này chúng ta còn làm Sát Lục Tiêm Tháp nữa không?

Lúc này, cuối cùng có người nhịn không được hỏi.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều ghé mắt nhìn.

Dù sao thì châu ngọc Sát Lục Tiêm Tháp ở phía trước cũng quá bốc lửa rồi!

Chỉ là một trò chơi này, đã giúp văn phòng của bọn họ đạt được doanh thu tương đương với không biết bao nhiêu năm.

Nếu như tiếp tục, vậy tiền thưởng bọn họ tuyệt đối sẽ không

thiếu, còn có thể thu hoạch danh tiếng lớn trong nghề, đương nhiên là vấn đề bọn họ quan tâm nhất.

Nhất là lão Tống.

Bây giờ anh rất muốn giơ ngón cái cho nhân viên kia.

Bởi vì hắn vẫn luôn ngại ngùng hỏi vấn đề này, đồng thời cũng lo lắng Sát Lục Tiêm Tháp chỉ là phù dung sớm nở tối tàn.

- Sát Lục Tiêm Tháp? Ta tạm thời còn không có dự định cập nhật tiếp.

Nhưng không ngờ Trần Lâm lại trực tiếp nói ra câu trả lời như vậy.

- Không tiếp tục làm nữa sao?

Các nhân viên công tác há to miệng, có vẻ hơi thất vọng.

Ngay cả lão Tống cũng đều giơ cánh tay lên, muốn nói lại thôi.

Nhìn thấy phản ứng của bọn họ, Trần Lâm mỉm cười.

- Sát Lục Tiêm Tháp chẳng qua là thức ăn khai vị mà thôi, không cần lãng phí quá nhiều thời gian, chúng ta còn có trò chơi lớn hơn phải làm.

Cái gì?

Thức ăn khai vị?

Các nhân viên công tác kinh ngạc.

Lão Tống cũng là ngây ra như phỗng.

Nếu như trò chơi Sát Lục Tiêm Tháp này cũng chỉ là món khai vị mà thôi, vậy trò chơi trước đó của bọn hắn tính là gì?

Một hồi lâu.

Lão Tống mới từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, do dự nói :

- Ý của cậu là... Trò chơi cỡ lớn?

- Nói như vậy thì chi phí cũng không ít, động một chút là mấy triệu, hơn nữa còn phải chuẩn bị rất nhiều thứ, đi chậm một chút, nếu bước nhanh như vậy sợ sẽ không tốt lắm?

- Yên tâm, tôi tự nhiên có biện pháp.

Trần Lâm nở một nụ cười tự tin.

- Hiện tại, chuyện chủ yếu nhất vẫn là an bài tốt văn phòng làm việc, tôi đã thuê một tầng văn phòng lớn ở gần đây, trước tiên chuyển đồ đạc qua đó rồi nói sau.

- Thuê một tầng lầu?

Đám người hít sâu một hơi.

Ông chủ mới này của bọn họ cũng quá ngang tàng rồi, chẳng lẽ không sợ hao tổn quá lớn, tài chính theo không kịp à?

Chương 28: Hội Triển Lãm Trò Chơi Chuyên Đề Tình Lữ (1)

Công việc bốc vác tài sản của công ty được tiến hành rất thuận lợi.

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi.

Những thứ có được đang được công ty và nhân viên vận chuyển vận chuyển đến văn phòng mới trong toà nhà.

Vốn dĩ Trần Lâm định cho những nhân viên này nghỉ một ngày.

Nhưng bọn họ luôn cảm thấy đột nhiên tăng nhiều tiền lương như vậy không cầm vững được, hơn nữa Studio mới vừa thành lập trong lòng kích động, cho nên đều ở lại tiếp tục hỗ trợ.

Quả nhiên.

Người có thể làm lập trình viên này đều không phải là người phàm.

996 đối với bọn họ mà nói chỉ đơn giản như ăn cơm uống nước vậy.

Lão Tống thấy bọn họ nhiệt tình như vậy, cũng đi theo hỗ trợ.

Sau khi sắp xếp xong mọi thứ, lập tức tìm được Trần Lâm đang ngồi trong văn phòng.

- Trần Lâm, công mới của chúng ta tên gọi là gì?

Dù sao mới đổi một lão bản, tên trước kia khẳng định là không thể dùng nữa, phải nghĩ cái mới mới được.

- Tên à?

Trần Lâm cúi đầu, trầm tư suy nghĩ.

Sau đó anh ngẩng đầu, trong mắt lóe lên một tia sáng:

- Vậy cứ gọi là Hồng Hoang đi, có ý nghĩa là trời đất sơ khai, mục tiêu của chúng ta chính là mở ra một vùng trời mới cho cái ngành nghề trò chơi sắp mục nát này!

Nghề nghiệp trò chơi hôi thối và dậm chân tại chỗ, người trong nghề đã sớm biết rõ.

Mặc kệ trước đây Trần Lâm bị ngành nghề xa lánh hay là lão Tống bị đồng bọn chèn ép, đều không thể rời bỏ Đại Hán sau lưng thêm dầu vào lửa.

Người mới muốn xông ra tên tuổi dưới hoàn cảnh này.

Thật sự quá khó khăn.

Không có cách nào thi triển khát vọng của mình, cuối cùng chỉ có thể buồn bực mà chết.

Đổi nghề, đổi nghề, thoả hiệp, thoả hiệp.

Cuối cùng rơi vào thùng nhuộm, dần dần biến thành loại người mà lúc trước mình xem thường nhất.

- Công ty Hồng Hoang, thiên địa sơ khai.

Lão Tống thấp giọng nỉ non, ánh mắt rung động, bị lời nói cuồng vọng của Trần Lâm làm kinh động.

Nhưng hồi tưởng lại.

Sở dĩ anh xuất hiện ở đây không phải vì mục tiêu này quá xa à?

Mặc dù không biết có thể thực hiện được hay không, thậm chí có khả năng sẽ bị đụng đến đầu rơi máu chảy, nhưng anh vẫn muốn thử xem.

- Được, vậy tôi sẽ gọi tiểu Lệ đi gạch bỏ giấy phép hành nghề, đăng ký lại, thuận tiện đăng ký tài sản một lần.

- Làm phiền anh rồi.

Trần Lâm gật đầu, nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy một bóng người đang bận rộn.

Tiểu Lệ là cô nương trước kia làm việc trong phòng hành chính của văn phòng Lê Minh, chuyên phụ trách nội vụ và ngoại vụ.

Bởi vì đi ra từ trong nông thôn, làm người ta an tâm, lại chịu khó làm việc, cơ bản không có xảy ra sai lầm gì lớn.

Có người tài giỏi như vậy ở đây cũng tiết kiệm cho anh không ít sức lực.

Còn một cô gái khác là tiểu Vi thì được phái đi tuyển dụng, chuẩn bị tuyển thêm một nhóm nhân viên mới vào.

Việc còn lại cần phải tiêu hao thể lực, đương nhiên là giao cho đoàn đội lập trình viên thân thể cường tráng.

Đều nói đầu trọc bạo kích gấp 10 lần.

Lão Lý đầu trọc trong đội ngũ chuyển đồ vật lên gọi là một cái mãnh liệt.

Trên vai đang vác một thiết bị còn có thể rút tay ra nghe điện thoại.

- Alo, vợ à, hôm nay anh được tăng lương, tối nay ăn tiệc nha!

Thanh âm của anh ta vô cùng to, còn tràn đầy vui sướng không che dấu chút nào.

Giọng của anh ta từ cửa thang máy truyền khắp khu vực làm việc, khiến cho người khác cười vang, trong mắt ẩn chứa nước mắt.

Đối với những người cả ngày ngồi trước máy vi tính làm việc như bọn họ.

Còn có chuyện gì đáng vui hơn là tăng lương không?

Nếu có thể thì.

Không ai nguyện ý rời khỏi quê hương.

Bây giờ tiền đồ xán lạn, làm cho bọn họ càng thêm nhiệt tình, khuân đồ cũng không cảm thấy mệt mỏi.

Cứ như vậy mà bận rộn suốt đến buổi chiều, cuối cùng bố trí xong khu vực làm việc, đã có thể dùng để sản xuất.

...

Ba ba ba ——

Trần Lâm đứng trước văn phòng, vỗ vỗ tay.

- Hôm nay mọi người bận rộn cả ngày đều vất vả, ngày mai cho mọi người nghỉ nửa ngày, buổi trưa 12 giờ lại tới làm việc.

- Được đấy!

Trong khu làm việc vang lên tiếng hoan hô rất lớn.

Thu dọn sơ qua một lượt, sau đó mioj người lục tục rời khỏi

văn phòng, mang theo tâm tình vui sướng chạy về nhà.

Đợi đến khi mọi người đều về hết, lúc này lão Tống ở bên cạnh mới đi lên phía trước, vẻ mặt ngưng trọng.

- Trần Lâm, tôi vừa nhận được tin tức, Hoán Hải chuẩn bị sẽ tổ chức hội triển lãm Trò Chơi vào ngày 18 tháng sau, đến lúc đó Tinh Du cũng sẽ tham gia, chúng ta có tham gia không?

- Hoán Hải?

Con mắt Trần Lâm dần dần nheo lại.

Anh cũng không quên, lúc trước đối phương thiếu chút nữa hại mình bị ép đổi nghề, không có cách nào tiếp tục lăn lộn trong ngành trò chơi này.

Mà chuyện này.

Chỉ vì đối phương là một người đại biểu cấp bậc quản lý, muốn thu mua trò chơi của anh mà thành.

Cũng là nguyên nhân làm anh muốn hoàn toàn thay đổi nghề nghiệp trò chơi.

Chương 29: Hội Triển Lãm Trò Chơi Chuyên Đề Tình Lữ (2)

- Đi, tại sao không đi?

Trần Lâm cười cười.

Hắn tự nhận mình không phải là người khoan dung độ lượng gì.

Người khác đều khi dễ đến trên đầu, anh như thế nào cũng phải cố gắng "báo đáp" một chút mới được, dù sao thì bây giờ anh cũng không cần nhìn vẻ mặt của đám người kia nữa.

- Chuyện này..... Chỉ sợ không tốt lắm đâu?

Lão Tống há hốc mồm, có vẻ hơi lo âu :

- Mặc dù chúng ta đã không có ý định phát triển thêm nghiệp vụ bên ngoài, nhưng bọn họ chung quy vẫn là người nói chuyện ở khu vực này, lực ảnh hưởng vẫn vô cùng lớn.

Đừng nói bọn họ.

Cho dù là công ty thể lượng Tinh Du này nhìn thấy Hoán Hải cũng phải nể ba phần, không dám lỗ mãng.

Đủ để thấy được lực ảnh hưởng của Hoán Hải ở trong nghề này lớn bao nhiêu.

Anh cũng không muốn công ty mới vừa được thành lập không bao lâu đã bị ép đóng cửa.

- Nghĩ gì thế? Tôi nói đi, lại không phải đi quấy rối.

- Hội triển lãm Trò Chơi, đương nhiên là dùng trò chơi nói chuyện.

Nói xong, Trần Lâm nhếch miệng cười quỷ quyệt không dễ dàng phát giác, khiến lão Tống không khỏi run lên một cái, cảm giác như bị cái gì đó để mắt tới.

Anh kiểm tra xung quanh, lại không phát hiện có ai đang nhìn trộm mình, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu giảng giải nội dung lần này.

Anh cảm thấy Trần Lâm nói không sai.

Sợ cái này sợ cái kia thì sẽ không làm được gì cả.

Hơn nữa trong lòng anh từ đầu đến cuối vẫn nghẹn một hơi với Tinh Du.

Lúc biết được Tinh Du sẽ tham gia, trong lòng anh cũng rất muốn tham gia, chỉ có điều đầu tiên là cân nhắc lợi ích của công ty nên mới cưỡng chế đi mà thôi.

Bây giờ nhận được sự ủng hộ của Trần Lâm, anh vô cùng vui vẻ, giảng giải cũng không bỏ sót chi tiết nào.

Tóm tắt chính là.

Hoán Hải sẽ tổ chức một buổi triển lãm Trò Chơi chuyên đề Tình Lữ vào ngày 18 tháng 5, kéo dài liên tục ba ngày, đến ngày 20 tháng 5 sẽ kết thúc.

Đề tài giới hạn là hai người tương tác trong trò chơi nhỏ, hơn nữa cwha được công bố trước đó, tiếp theo căn cứ vào người chơi tham gia thí nghiệm bỏ phiếu bình chọn xếp hạng.

Ba hạng đầu không chỉ có thể nhận được tiền thưởng khổng

lồ, còn có thể nhận được tài nguyên nội bộ của Hoán Hải, được trang chủ các đại tuyên truyền miễn phí ba ngày.

Đối với những xí nghiệp và văn phòng cỡ trung, phần thưởng này có sức hấp dẫn cực kỳ lớn.

Nếu như có thể leo lên các vị trí đầu trong các bình đài trò chời thì không khác nào một bước lên trời, hiệu quả tuyên truyền tăng cao.

Đây là chuyện mà rất nhiều văn phòng nhỏ nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Căn cứ vào thống kê của lão Tống, tin tức này vừa phát ra chưa tới hai ngày đã có hơn trăm công ty dự định tham gia, muốn trổ hết tài năng từ trong đó cũng không dễ dàng.

- Chỉ là trên trăm nhà mà thôi, vấn đề không lớn.

Trần Lâm tự tin nói.

Hả? Trên trăm nhà chưa đủ lớn?

Lão Tống sờ lên trán có chút lấm tấm mồ hôi, hỏi :

- Vậy anh định chuẩn bị trò chơi gì để tham gia, bây giờ chỉ còn hơn nửa tháng, thiết bị mới còn chưa tới, không có cách nào làm trò chơi quá lớn.

- Anh đợi lát nữa đi.

Trần Lâm không nói gì mà quay người trở lại văn phòng, lấy một phần phương án trò chơi ra đưa tới trước mặt anh.

[Trò chơi: Người Thỏ Siêu Cấp (Super Bunny Man)]

[Loại hình: Nhiều người, tìm ra lời giải, vượt quan, thư giản.]

[Giới thiệu vắn tắt : Một trò chơi dựa vào động cơ vật lý, bạn đóng vai con thỏ, cùng bạn bè tổ đội để hoàn thành cửa ải, tìm kiếm củ cải trở thành Super Bunny Man.]

[Giá bán: Tạm Định]

Nhìn thấy hình ảnh hai con thỏ ngoại hình trừu tượng, lão Tống hơi ngửa ra sau, lông mày nhíu chặt thành một đoàn.

Cậu xác định đây là trò chơi à?

…

Thật ra thì Trần Lâm còn có hai lựa chọn trò chơi khác.

Nhưng suy nghĩ đến thời gian chế tác không đủ, siêu cấp thỏ nhân này không thể nghi ngờ là thích hợp nhất.

Lão Tống lấy được phương án, sáng hôm sau đã triệu tập tất cả mọi người tới, ngồi trong phòng họp vừa mới chuyển tới.

- Hôm nay triệu tập mọi người tới đây là muốn tuyên bố một chút chuyện liên quan tới tham gia triển hội Hoán Hải lần này.

Trên ghế ngồi, lão Tống một tay ôm trán, tràn đầy xoắn xuýt tuyên đọc nội dung hội nghị lần này.

Anh thật sự không biết nên bình luận bản thiết kế kỳ lạ này như thế nào.

Đúng vậy.

Đúng là kỳ lạ!

Nếu không phải tin tưởng Trần Lâm sẽ không đem chuyện này ra nói đùa, thậm chí anh còn không tiện lấy phương án này ra.

Con mẹ nó, mất mặt quá!

So sánh một chút, xem ra.

Nghe thấy anh nói vậy, các nhân viên trong công ty đều hưng phấn hơn nhiều.

- Tham gia hội triển lãm Hoán Hải?

- Ý là muốn làm trò chơi mới à?

- Tốt quá, cuối cùng cũng sắp bắt đầu rồi!

- Anh Tống à, mau nói cho tôi biết là trò chơi thể loại gì đi?

- Còn phải hỏi à? Đây là tác phẩm do đại sư Cá Ướp Muối tự mình thiết kế đấy.

- Không phải Cá Ướp Muối, là Cá Tiện!

Chương 30: Đại Hội So Tài Lập Trình Viên (1)

Mọi người ai nấy đều nhìn lão Tống với vẻ mặt đầy chờ mong và phương án thiết kế trong tay lão.

Bọn họ vẫn vô cùng tin tưởng đối với người liên tục làm ra hai trò chơi là Dũng Cảm Chi Tâm và Sát Lục Tiêm Tháp là Trần Lâm.

Ít nhất có thể đảm bảo.

Trò chơi thứ ba này hẳn là không yếu hơn quá nhiều.

Một chút đã khơi lên lòng hiếu kỳ của bọn họ, bức thiết muốn biết Trần Lâm lại thiết kế ra trò chơi đại tác gì.

Nhìn vẻ mặt chờ mong của bọn họ, vẻ mặt lão Tống cổ quái.

Anh ho khan hai tiếng để giảm bớt xấu hổ, lúc này mới bật máy tính lên, chiếu hình chiếu phương án thiết kế lên màn hình.

Tiếp theo, anh giống như nhận mệnh, buông tay dựa vào ghế.

- Các cô cậu tự xem đi.

Mọi người đều vui mừng và hưng phấn nhìn về phía màn hình.

Nhưng mà một giây sau lại tập thể hoá đá tại chỗ, dùng ánh mắt yêu mến thiểu năng nhìn lão Tống.

- Được, trò chơi này thật đặc biệt!

Lão Lý Thực đầu hói đang nghĩ không ra từ nào thích hợp hơn để hình dung, thật vất vả mới từ miệng phun ra mấy chữ này.

Những người khác cũng là một mặt ngơ ngác, cho là mình chưa tỉnh ngủ.

Chỉ thấy ở trên màn hình là một cảnh phim hoạt hình với phong cách trời xanh mây trắng, và bãi cỏ xanh biếc mênh mông vô bờ.

Trên đồng cỏ nổi lên từng khối lập phương, có cây cối, gai nhọn và các loại bẩy rập.

Hai con thỏ giống như do sinh viên học ngành anime năm ba vẽ, tay cầm nhảy lên cao, tranh giành củ cà rốt phía trên.

Trừ cái đó ra thì không còn có cái gì khác nữa.

Phong cách vẽ đơn sơ đến mức gần như không có gì để nhìn nữa.

Đây là cái gì?

Bộ phim hoạt hình cho trẻ em à?

Ánh mắt mọi người đều tập trung đến trên người lão Tống.

Lão Tống cũng nhún vai :

- Mấy người cũng nhìn thấy đấy, ông chủ của mấy người biết nhà vẽ tranh nổi tiếng, muốn chúng ta làm trò chơi này, hơn nữa dự định một tháng sau biểu diễn công khai ở hội triển lãm Hoán Hải.

- Cái gì, còn muốn biểu diễn công khai nữa à? Hay là dứt khoát giết tôi luôn đi!

- Tôi mà làm trò chơi này chắc chắn sẽ bị người trong nghề cười chết mất!

- NO!

Nhận được câu trả lời xác thực, trong phòng hội nghị lập tức vang lên tiếng kêu rên, tất cả đều biến thành vẻ mặt đau khổ.

Chỉ có hai cô gái làm hành chính và nhân sự che miệng cười trộm, may mắn tránh được một kiếp nạn.

- A, đúng rồi.

Nhưng không ngờ lúc này lão Tống đột nhiên nhìn về phía bọn họ: \

- Tổng giám đốc Trần nói, hiện tại công ty còn chưa có mở ra thị trường marketing nên ngày đó hai cô cũng đi theo làm quảng cáo, thuận tiện quảng cáo cho văn phòng.

Không... Đừng mà...

Hai cô gái phạch một cái trợn mắt nhìn.

Không ngờ báo ứng lại đến nhanh như vậy.

Liếc nhau, lại thật sự ôm đầu khóc rống lên.

- Ô ô ô, em à, lần này chị phải đi trước một bước rồi, ô ô ô.

- Chị số của chị em mình thật khổ mà. Trái Đất này em đã không thể sống được nữa rồi.

- Là chị không tốt, để em ra ngoài xuất đầu lộ diện, hay là chúng ta cùng đi chết đi cho rồi.

Tiếng khóc truyền khắp phòng hội nghị.

Không biết còn tưởng rằng là đang làm chuyện mua bán phi pháp gì đây.

Lão Tống im lặng:

- Được rồi, hai người diễn Hồng Lâu Mộng à? Các người không muốn thì không đi thôi, 200 tệ được phụ cấp mỗi ngày sẽ chia cho người khác.

- Chờ một chút! Lão đại, anh mới nói cái gì?

Một đám đàn ông bên cạnh đang xem kịch cũng đột nhiên tỉnh táo lại.

Hình như vừa rồi bọn họ đã nghe thấy cái gì đó không đúng.

- Không muốn đi thì không cần đi, có vấn đề gì à?

Lão Tống lấy một gương mặt giả ngu ra, cường điệu lần nữa.

- Không phải, không phải câu này, là câu tiếp theo cơ.

Hô hấp của lão Lý dồn dập, nói.

- Câu tiếp theo à? Mỗi ngày có 200 tệ tiền phụ cấp...

- Tôi đi!

- Tôi muốn đi!

Lão Tống còn chưa dứt lời, bên cạnh đã truyền đến tiếng hô to đồng loạt của hai cô gái.

Hai người vừa rồi còn khóc lóc thảm thiết, mà bây giờ lại giơ tay lên thật cao, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn đến đỏ bừng lên.

Đám đàn ông: ???

Không phải.

Hai ngươi vừa mới nói không muốn sống ở Trái Đất nữa à?

Tốc độ trở mặt này cũng không tránh khỏi quá nhanh một

chút.

Bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, tiểu Lệ và tiểu Vi lập tức ngại ngùng.

- Kiếm tiền nha, không xấu xí.

- Vì điều tra thị trường nên tôi mới đi.

Đối mặt với hành động mặt dày của hai người, lão Tống cũng chỉ biết bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhưng anh lại biết, mặc dù bình thường hai cô gái này rất thích đùa giỡn, nhưng tâm tư đều rất trong sáng, hơn nữa đều xuất thân nghèo khổ.

Nguyện ý xuất đầu lộ diện, đi ra bên ngoài phơi gió phơi nắng, đơn giản chính là muốn kiếm nhiều tiền một chút gửi về nhà mà thôi.

Chương 31: Đại Hội So Tài Lập Trình Viên (2)

Suy nghĩ một chút, anh nói:

- Đã như vậy, vậy thì để hai người các cô thay phiên phụ trách ra mặt đi, nhóm đàn ông bên này cũng chọn ra hai người cùng đi trực ban.

- Tôi, tôi, tôi, lão đại chọn tôi đi!

- Tôi rất khỏe, lại có nhiều hình xăm, chọn tôi đi!

- Cái con vịt này, cái gì mà nhiều hình xăm, triển lãm trò chơi quan trọng nhất là hình tượng!

- Thật ra thì, luận về vẻ đẹp trai thì những người ngồi ở đây có ai hơn được tôi chứ?

- Anh cũng không thèm nhìn trên trán mình có mấy cọng tóc à?

- Lão đầu hói nhà anh không có tư cách nói tôi!

...

Mỗi ngày được phụ cấp 200 tệ, đối với những người làm công ăn lương như bọn họ đã là vô cùng hậu đãi.

Thậm chí đã vượt qua sự ghét bỏ của bọn họ đối với trò chơi mới này, người nào cùng tranh giành đến đỏ mặt tía tai.

Cuối cùng.

Có lẽ không thể không do lão Tống ra mặt chọn hai tiểu tử trẻ

tuổi nhất đi qua, cũng đảm bảo hình tượng của phòng làm việc bọn họ.

- Ai không được chọn cũng không cần nhụt chí, chờ khi trò chơi chính thức phát hành thì mọi người cũng sẽ nhận được một khoản tiền thưởng chia hoa hồng, so với số tiền này chỉ nhiều hơn chứ không ít.

Lão Tống ngồi ở vị trí chủ toạ, mở miệng an ủi.

- Trò chơi này... Thật sự có thể kiếm tiền à?

Nhìn phương án thiết kế trước mắt, bọn họ đều xụ mặt xuống, thật không dám ôm hi vọng quá lớn.

Nhưng nếu như ông chủ đã tự mình lên tiếng.

Vậy bọn họ cũng không dám không nghe theo.

Sau khi phân công công việc đơn giản, mọi người đều vội vàng rời khỏi phòng họp, bắt đầu chế tác trò chơi.

Dù sao thì cũng chỉ còn cách thời gian tổ chức hội triển lãm hơn nửa tháng mà thôi.

Bọn họ còn phải hoàn thành công việc việc còn lại của Sát Lục Tiêm Tháp, chỉ có thể rút ra vài người để làm trò chơi này.

Muốn vượt qua nhiều cửa ải như vậy trước đó, thật sự có chút khó khăn.

Lão Lý phụ trách hạng mục này cau mày, trò chuyện một hồi lâu với đồng nghiệp rồi mới ngồi về vị trí của mình.

Mở máy tính của mình, giao diện quen thuộc dần dần hiện ra trước mắt anh.

- Hả? Đây là cái gì?

Đột nhiên, anh nhìn thấy cái gì đó, nhìn về phía một góc hẻo lánh.

Trên màn hình desktop trống trải lại có thêm một phần mềm tên là Game Engine Hồng Hoang, không biết đã được cài đặt lên đó từ lúc nào.

- Mẹ nó, Game Engine Hồng Hoang?

Công ty lại có Game Engine của riêng mình!

Các lập trình viên khác cũng phát hiện máy tính có thay đổi, trong lúc nhất thời cả phòng vang lên tiếng hoang hô.

…

Có được Game Engine của riêng mình, trong toàn bộ ngành nghề trò chơi này tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy.

Thậm chí hiện tại rất nhiều công ty trò chơi lớn cũng không phải dùng Game Engine của riêng mình, mà cần phải tốn một số lượng lớn phí bản quyền, hơn nữa còn phải xem sắc mặt người khác.

Không có Game Engine của riêng mình cũng tương đương với việc bị người khác nắm thóp, mất đi rất nhiều khả năng tự chủ sáng tạo.

Mà Game Engine này xuất hiện cũng mang tới cho các nhân viên trong công ty lực xung kích tuyệt đối không thua gì động đất cấp 8, tất cả đều đứng dậy khỏi ghế ngồi của mình, hô to gọi nhỏ.

- Thật sự là Game Engine, hơn nữa còn có đánh dấu tiêu chí của văn phòng chúng ta!

- Chúng ta cũng có Game Engine của riêng mình rồi à?

- Cơ sở dữ liệu cơ bản trâu bò như vậy, con mẹ nó, đây là thứ

mà người ta có thể biên soạn ra à?

- Hơn nữa ngay cả kết xuất chính xác 3D và quy trình kỹ thuật cũng có!

- Đúng là kiệt tác, quả nhiên là kiệt tác!

Đối với một lập trình viên trò chơi, một Game Engine xuất sắc tương đương với địa vị của Gunpla trong mắt Gum Guy và sức nặng của Rem Figure trong lòng Erling Ape.

Có được một Game Engine thuộc về mình là chuyện mà trước kia bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Nhưng bây giờ lại đột nhiên thực hiện được.

Hơn nữa chức năng còn mạnh mẽ đến mức bọn họ đều khó có thể tin được, thậm chí còn kinh khủng hơn cả những Engine nổi tiếng trên thị trường.

Chỉ mới thao tác đơn giản một hồi.

Lão Lý đã hoàn thành công việc mà trước kia ít nhất phải mất nửa giờ mới có thể hoàn thành, làm cho anh càng kích động đến mức khoa tay múa chân.

Vừa vặn lúc này, Trần Lâm từ bên ngoài đi vào.

Trong nháy mắt ánh mắt mọi người đều tập trung lên trên người anh.

- Tổng giám đốc Trần, Game Engine Hồng Hoang trong máy tính của chúng tôi...

Lão Lý nhanh chóng đứng dậy, há miệng hỏi.

Những người khác cũng lộ ra vẻ mặt khẩn trương, không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt.

- À, anh nói cái đó à, là tối hôm qua tôi gọi bảo lão Tống cài đặt đấy, Hồng Hoang là Game Engine của công ty chúng ta, sau này mọi người dùng nó để làm trò chơi.

Nói xong, Trần Lâm lập tức cầm điện thoại di động lên, vừa nghe điện thoại vừa bước vào văn phòng, không bao lâu đã biến mất trước mặt mọi người.

Chương 32: Kịch Bản Cuối Cùng Được Tiết Lộ

Thật sự là Game Engine của công ty!

Các nhân viên nhìn thẳng vào mắt nhau, hai con mắt trừng to.

Cuối cùng không kìm nén được niềm vui điên cuồng trong lòng, ngồi xuống bắt đầu thử dùng Engine mới để chế tác trò chơi.

Không lâu sau.

Trong khu làm việc lại truyền tới từng tiếng hô to.

Đủ loại từ ngữ hùng hồn phiêu đãng giữa không trung, thật lâu không thể lắng lại.

...

Một bên khác.

Trong khu bình luận của Sát Lục Tiêm Tháp.

Trải qua mấy ngày cố gắng, người chơi leo tháp ở độ khó cấp 20 cũng trở nên thành càng ngày càng nhiều.

Không ngừng có người chụp ảnh màn hình đăng mạng xã hội khoe khoang.

Các loại nghề nghiệp lưu phái công lược càng tầng tầng lớp lớp.

Mà ngay giữa trưa hôm nay.

Một ảnh chụp màn hình ở đỉnh tháp độ khó cấp 20 rốt cục đánh vỡ sự bình tĩnh này.

- Mẹ nó, nhanh như vậy đã có người trèo lên đỉnh tháp ở độ khó cấp rồi à?

Nhìn thấy ảnh chụp màn hình đó, toàn bộ khu bình luận đều sôi trào, đảo mắt đã có rất nhiều người chơi đến vây xem.

- Thật sự đã thông quan độ khó cấp 20, hơn nữa còn bổ sung thành tựu screenshots!

- Nhanh như vậy à? Tôi mới chỉ vừa thông quan ở độ khó cấp 8 mà thôi.

- Chỉ thiếu một chút nữa là tôi có thể lên tới cấp 20 rồi!

- Người nào mà trâu quá vậy, ta sắp bái anh ta làm sư phụ rồi!

- Hình như người giành được thành tựu Cuồng Ma là Gà Con Hầm Đai Điêu.

- Hoá ra là anh Đại Điêu, vậy không có việc gì.

- Anh Đại Điêu ra tay quả nhiên không tầm thường.

Gà Con Hầm Đai Điêu cũng coi như là streamer nổi tiếng trong làng stream game, gần như mỗi một trò chơi thông qua đều có bóng dáng của anh ta.

Người được gọi là nam nhân có tốc độ tay nhanh nhất trong làng stream game.

Những người chơi đang leo tháp trong Sát Lục Tiêm Tháp nghe thấy tin này đều bình luận hỏi thăm kịch bản sau khi vượt qua độ khó cấp 20 ở dưới ảnh chụp màn hình đó.

Nhưng đáp lại bọn họ cũng chỉ có một câu nói đơn giản.

[Đến kịch bản tiếp theo tôi sẽ không nói trước, chỉ có thể nói là nhà thiết kế ngưu bức, chờ mong gặp lại ở trò chơi tiếp theo!]

Làm một người chơi cao cấp, tố chất của Đại Điêu huynh vẫn vô cùng cao, cũng không để lộ ra kịch bản tiếp theo, tránh ảnh hưởng tới trải nghiệm của người chơi khác.

Nhưng sau khi anh tiêu sái rời đi thì trong lòng các người chơi khác ngược lại càng ngứa ngáy khó nhịn.

Giống như lão hán Vương gia nhìn lén quả phụ tắm rửa ở sát vách, lại không nói cho bọn họ nghe vậy, trên người giống như có hàng triệu con kiến đang bò.

Một ít người chơi đã mở khóa độ khó cấp 20 càng đỏ hai mắt, tiếp tục khởi xướng xung kích leo lên đỉnh tháp, tiếp tục xung kích.

Cuối cùng vào xế chiều hôm đó.

Số người qua cửa càng ngày càng nhiều, kịch bản tiếp theo dần dần bị lộ ra.

Chỉ có điều.

Sau khi bọn họ biết được kết quả, tất cả lại đều không kiềm chế được.

Trong trò chơi.

Nhân vật chính trải qua thiên tân vạn khổ leo lên đỉnh tháp, nhìn thấy Boss cuối cùng - Trái Tim Biến Dị nắm trong tay cả toà tháp cao.

Nhưng sau khi anh trải qua một trận chiến khốc liệt, cuối cùng thành công phá huỷ Trái Tim, cả toà tháp cao lại bắt đầu nhanh chóng sụp đổ, kéo theo cả thế giới cũng sụp đổ theo.

Nếu như ngăn cản chậm trễ thì nhân loại sinh hoạt trong tháp cao cũng sẽ gặp tai hoạ ngập đầu!

Cuối cùng.

Không còn cách nào khác, nhân vật chính chỉ có thể hiến tế mình, trở thành trái tim của tháp cao mới, tiếp tục bị lực lượng biến dị ăn mòn.

Sau đó cảnh tượng thay đổi.

Một năm sau, một thiếu niên đứng ở cửa vào của tầng một tháp cao, tay cầm một tấm thẻ bài lúc đầu, xuất phát đi lên đỉnh tháp.

...

- Kẻ Đồ Long cuối cùng lại thành Ác Long, không ngờ kết cục lại là như thế.

- Cái này... không lên tháp là chết, trèo lên tháp cũng là chết, đây căn bản là một vòng tuần hoàn không có lời giải!

- Tất cả linh hồn của mọi người đều bị giam trong tháp, vĩnh viễn không thể trốn thoát...

- Mẹ nó, vất vả lắm mới lên được lại bị đâm một đao!

- Đừng có cản tôi, tôi muốn liều mạng với nhà thiết kế!

- Mặc kệ là game thủ hay Wibu, khi biết được kịch bản cuối cùng thì tâm tình cũng đều trở nên ngũ vị tạp trần.

Thế hệ này của bọn họ, chẳng phải cũng đang sống trong một tuần hoàn vĩnh viễn không thể giải trừ à?

Cho dù vất vả leo lên đỉnh tháp, đứng ở điểm cao nhất của thế giới này thì thiếu niên đó có còn là thiếu niên lúc trước không?

Không thể không nói.

Đây đúng là một trò chơi có ngụ ý khắc sâu.

Khiến cho người chơi không thể không bội phục sự tỉ mỉ của nhà thiết kế thiết kế.

Mãi cho đến... Trên tài khoản của Trần Lâm đột nhiên bắn ra một thông báo.

[Sau khi đỉnh tháp chân chính nổi lên mặt nước, trận chiến cuối cùng rốt cục đã đến, chân tướng giấu ở phía sau tháp cao cũng hoàn toàn lộ ra.]

Chương 33: Quan Giả

[Sát Lục Tiêm Tháp sẽ có bản cập nhật mới vào 8h sáng mai, chế độ vô tận, đồng thời tăng thêm nghề nghiệp thứ tư : Quan Giả]

[Quan Giả: Một người tu hành mù vừa mới ngộ nhập tháp cao, nắm giữ lực lượng thần thánh, hình như sẽ mang đến thay đổi khác biệt cho tháp cao.]

[Cập nhật video CG đến tập 12: Ngày Kết Thúc.]

...

- Hả?

Ngụ ý khắc sâu đã nói trước đó đâu rồi?

Kết hợp với kịch bản cuối cùng này là phục vụ cho trò chơi!

Chế độ vô tận.

Là ngại hành hạ bọn họ một lần còn chưa đủ, lại mở hình thức hành hạ nhiều lần đúng không?

Các người chơi phản ứng lại, thật sự là bị Trần Lâm làm cho tức cười.

Hoàn toàn không ngờ kịch bản này lại là tuần hoàn vô hạn, thế mà lại làm nền cho chế độ vô tận của trò chơi.

Tuy trong lòng khó chịu, nhưng đồng thời, bọn họ lại không thể không nhìn mà than thở đối với nhà thiết kế này.

Kịch bản của toàn bộ video CG kết hợp hoàn mỹ với quá trình cập nhật của trò chơi.

Đây là lần đầu tiên bọn họ thấy có công ty game làm như thế.

Trong lúc vô tình cũng được hưởng thụ hai phần vui vẻ.

Mặc dù miệng nói hùng hổ như vậy, nhưng bọn họ vẫn hấp tấp chạy tới cập nhật trò chơi, chuẩn bị trải nghiệm một chế độ mới và nghề nghiệp mới.

Mà người hữu ý cũng phát hiện ra.

Tên tài khoản của Trần Lâm cũng từ "Tiện Ngư "biến thành mấy chữ to "Công ty Hồng Hoang", còn kèm theo giấy tờ chứng nhận.

Rất nhiều ngày không gặp, hoá ra là đi thành lập công ty.

Trong phòng làm việc của mình, lão E vừa nhận được tin tức thì vẻ mặt tươi cười, mở tài khoản trang chủ xem thử.

Thấy không có trò chơi mới, lúc này anh mới ngẩng đầu nhìn về phía ống kính.

Các anh em à, gần đây không có trò chơi gì mới, qua một thời gian ngắn nữa sẽ đi đến hội triển lãm Hoán Hải livestream, anh em thấy thế nào?

…

Ngày 18 tháng 5.

Triển lãm trò chơi Hoán Hải đúng hẹn được tổ chức.

Qua hơn nửa tháng, Trần Lâm dẫn dắt công ty trò chơi Hồng Hoang cũng đã hoàn thành trò chơi, đồng thời hoàn thành xong lần kiểm tra cuối cùng.

- Tổng giám đốc Trần, chúng ta thật sự phải công bố trò chơi này ra ngoài à?

Trong phòng nghỉ rộng rãi phía sau của hội triển lãm.

Hai nam hai nữ phụ trách đứng trước quầy triển lãm mặt đầy đau khổ nhìn về phía đám người đông đảo đang chờ đợi bên ngoài.

- Sợ cái gì, các ngươi phải có lòng tin đối với trò chơi mà mấy người lão Lý làm ra chứ.

Trần Lâm mỉm cười an ủi.

Bộ dáng trấn định như thường này khiến bốn người không khỏi oán thầm trong lòng.

Đúng là chúng tôi tin tưởng tài nghệ của mấy người lão Lý, nhưng trò chơi này cũng quá cay mắt rồi.

Không ngờ bên ngoài lại có nhiều người như vậy.

Đám cẩu độc thân này không đi nơi khác chơi à?

- Đi, hội triển lãm sắp bắt đầu rồi, Đỗ Hưng, cậu tương đối thông minh, đi xem tình huống của công ty Hoán Hải và Tinh Du bên kia giúp tôi.

Trần Lâm quay đầu nói.

- Được, tôi đảm bảo sẽ hoàn thành nhiệm vụ!

Đỗ Hưng bị gọi tên lập tức chấn động, vẻ mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

Hoán Hải và Tinh Du, nhất là Tinh Du, lúc trước thiếu chút nữa hại bọn họ mất việc làm, giải tán văn phòng.

Bây giờ gặp mặt kẻ thù, anh ta đương nhiên hết sức đỏ mắt.

Đồng ý một tiếng đã nhanh chóng xoay người rời khỏi, trà trộn vào trong đội ngũ, chạy về phía hai gian hàng kia.

Vừa vặn lúc này.

Tiếng quảng bá vang lên, cửa lớn mở ra.

Người chơi bên ngoài hưng phấn kêu to, giống như thuỷ triều tràn vào trong hội trường.

- Đi thôi, bắt đầu làm việc.

Mặc kệ trong lòng không muốn cỡ nào thì ba người còn lại cũng chỉ có thể cứng ngắc đuổi theo Trần Lâm, đi tới sân khấu nội bộ chuẩn bị.

Vị trí gian hàng bọn họ thuê không quá vắng vẻ.

Nhưng cũng cách trung tâm hội trường một khoảng cách.

Là một gian hàng có quầy bar, trên quầy ba đó có đặt 20 máy tính.

Trên quầy bar hiện đại hoá hình vuông, mỗi một mặt đều treo bốn máy tính, hơn nữa mỗi máy tính đều có hai cái ghế và nguyên bộ tay cầm, bàn phím.

Nhìn qua cũng không kém những gian hàng trung tâm kia là bao.

Nhưng khi những người chơi kia đi ngang qua phòng khách, nhìn thấy màn hình tuyên truyền lớn thì toàn bộ đều không kiềm chế được.

- Phốc! Cái này là sao?

- Đây là đang tuyên truyền phim hoạt hình à?

Trên màn hình lớn của gian hàng chính là ảnh bìa của trò chơi thỏ con kia.

Phong cách hình vẽ quái lạ, cộng thêm màn ảnh lớn đưa lên khiến người chơi qua đường đều cười.

Không biết còn tưởng rằng là đi tới triển lãm hoạt hình trẻ con.

- Được rồi, được rồi, tiếp tục đi về phía trước đi, đi xem gian hàng của Hoán Hải trước đã.

- Nghe nói bọn họ một hơi phô bày ba trò chơi, phải nhanh đi qua đó mới được, bằng không thì sẽ không giành được vị trí.

- Mau lên, đừng lề mề nữa!

Người trưởng thành thận trọng, cuối cùng vẫn khiến bọn họ không thể vượt qua chướng ngại tâm lý, vội vàng đi qua quầy trưng bày của công ty Hồng Hoang.

Chương 34: Hội Triển Lãm Bắt Đầu

Trong sân khấu.

Ngón chân của ba nhân viên đều sắp vỡ vụn, hận không thể chui xuống dưới bàn, tìm một cái lỗ nào đó chui vào.

Thật sự... Quá mẹ nó... Lúng túng!

Từ nhỏ đến giờ, bọn họ đều chưa từng làm chuyện mất mặt như vậy, hơn nữa còn là ở trước mắt bao nhiêu người như vậy.

Ngược lại Trần Lâm lại giống như không có chuyện gì, ngồi ở đó bình chân như vại quan sát những gian hàng khác, thỉnh thoảng gật đầu, thỉnh thoảng lắc đầu.

Có thể nhìn ra được.

Vì triển lãm lần này, các công ty lớn đều ra sức, làm ra không ít trò chơi nhìn rất hay.

Ngắn ngủi mấy phút, những gian hàng kia bên ngoài đều đã chật kín người.

Nhất là gian hàng của Hoán Hải, tức thì bị vây chật như nêm cối, các người chơi tranh nhau xếp hàng đi vào thể nghiệm.

Vừa so sánh như vậy.

Bên này bọn họ vắng vẻ hơn nhiều lắm.

Dù trong lòng ba nhân viên có chút khó xử, nhưng vẫn vô cùng

không cam lòng.

- Không phải là ỷ vào danh tiếng của công ty nên có vị trí tốt hơn thôi à, có gì đặc biệt hơn người chứ!

Nhân sự Tiểu Vi tức giận bất bình nói.

- Không có cách nào, ai bảo bọn họ là ban tổ chức chứ?

Lập trình viên bên cạnh thấp giọng an ủi, trong lời nói tràn đầy bất đắc dĩ.

Sau đó ba người không hẹn mà cùng nhìn về phía Trần Lâm, muốn hỏi anh nên làm cái gì.

Lại không ngờ.

Trần Lâm giống như đã sớm dự đoán được cục diện này.

Bàn tay luồn vào trong túi, không nhanh không chậm lấy ra một cái USB đưa tới trước mặt bọn họ.

- Cầm đi, đổi hình ảnh quảng cáo kia thành cái này.

- Hả? Không tuyên truyền áp phích trò chơi à?

Ba người cùng sửng sờ, vô thức tiếp nhận USB.

- Không tốt.

Trần Lâm lắc đầu.

- Tấm áp phích kia vốn là tôi chỉ bảo lão Lý tuỳ tiện làm, tất nhiên không có hiệu quả tuyên truyền nên cũng không cần thiết phải giữ lại.

Nói xong anh lại xoay người sang chỗ khác, tiếp tục quan sát tình huống trong hội trường.

Ba người vốn còn muốn nói gì đó, nhưng lời đến miệng lại bị nén trở về.

Tình huống đã không có khả năng, bây giờ lại càng nguy hiểm hơn rồi, lấy ngựa chết làm ngựa sống rồi.

Nghĩ xong, bọn họ liếc nhau, lấy USB cắm vào, tiếp theo một video xuất hiện ở trên màn hình lớn.

[Thỏ vượt ngục quý I] .MP4.

Cái này là gì?

Lúc này vẻ mặt của ba người giống như những người chơi vừa đi ngang qua, một mặt ngơ ngác.

- Nhìn qua thì hình như là video CG?

Lập trình viên hơi chần chờ nói.

- Thì ra giám đốc Trần còn có chuẩn bị video CG!

- Tôi đã nói rồi, sao có không chuẩn bị chút gì được chứ?Hai cô gái cũng thở phào nhẹ nhõm, mặt mày hớn hở ấn mở video, trực tiếp lựa chọn đưa lên màn hình lớn.

...

Mà lúc này, trước gian hàng của Hoán HảiMột đoàn người chơi mộ danh xếp thành đội ngũ thật dài, gần như đã sắp không nhìn thấy điểm cuối.

Mấy bóng người mặc Âu phục giày da đứng ở phía sau, tràn ngập ý cười thưởng thức cảnh tượng rầm rộ này.

- Tằng đại biểu, xem ra danh hiệu đệ nhất lần này lại bị Hoán Hải bao trọn rồi.

Một đại biểu đến từ Tinh Du ở bên cạnh vuốt mông ngựa nói.

- Quả thực, dựa theo độ hot của các gian hàng trong triển lãm hiện tại, người đứng đầu không phải là Hoán Hải thì không ai có thể.

Một người khác theo sát đó nói.

- Ha ha, dễ nói, dễ nói, đây là bởi vì có mọi người luôn ở bên cạnh giúp đỡ, cho nên chúng tôi mới có thể có được thành tích tốt như vậy.

Người đàn ông được gọi là Tằng đại biểu kia đỏ mặt, khiên tốn khoát tay.

Giống như trong mắt bọn họ, hội triển lãm lần này đã mười phần chắc chín, không để những trò chơi khác vào trong lòng.

Nếu Trần Lâm ở đây thì nhất định có thể nhận ra.

Tăng đại biểu này rõ ràng là người trước đây muốn cưỡng ép thu mua trò chơi của anh, cũng là một trong những người phụ trách hội triển lãm Hoán Hải lần này.

Tăng đại biểu vẫn vô cùng tự tin đối với ba trò chơi mà nhà mình làm ra.

Dù sao thì trình độ tài nguyên vẫn còn đó, trong thời gian đó, cơ bản không có bao nhiêu công ty trò chơi chất lượng hơn được bọn hắn.

Hơn nữa vì hoạt động lần này, Hoán Hải còn một lần duy nhất đẩy ra ba kiểu trò chơi phong cách khác nhau, lực hấp dẫn đối với người chơi càng tăng lên rất nhiều, muốn không thắng cũng khó.

Không phải à.Người phía trước chỉ chơi vài phút mà người xếp hàng phía sau bắt đầu liều mạng thúc giục.

Cảnh tượng náo nhiệt đó khiến cho những công ty khác chỉ có thể thở dài.

- Ha ha ha... Đây là trò chơi sa điêu gì vậy?

Đột nhiên, một tiếng cười to từ đằng xa truyền đến, cắt đứt tiếng ồn ào của đám người.

Các người chơi nghi hoặc quay đầu, muốn nhìn xem ai lớn tiếng như vậy.

Lại một lần nữa bị video CG đang phát trên màn hình lớn hấp dẫn.

Lúc này, hoạt hình vừa mới bắt đầu phát ra.

Một hồi âm nhạc giống như quỷ súc, trong nhà tù và có hai con thỏ trong phòng giam xuất hiện, một con nằm ở trên giường đọc sách, một con đứng ở trên giường nhảy múa theo nhịp điệu.

Cảnh tượng kỳ quái đó kết hợp với ánh mắt giống như thiểu năng trí tuệ lập tức khiến cho người chơi cười thành tiếng.

- Trác, đây cũng quá sa điêu rồi?

- Nhìn qua giống như là video CG trò chơi.

- Lại lấy thứ đồ này làm video CG, công ty nhà ai kỳ hoa như vậy?

Chương 35: Cái Tư Thế Này Không Đúng (1)

Thỏ Vượt Ngục xuất hiện, trong nháy mắt đã trở thành tiêu điểm của hội trường.

Vô số người chơi đang xếp hàng vừa mới quay đầu, thiếu chút nữa không nhịn được, tiếng cười hết đợt này đến đợt khác vang lên.

Bởi vì đoạn phim hoạt hình CG kia thật sự quá quỷ dị!

Hai con thỏ mập ú bị nhốt trong phòng giam nhỏ hẹp, uốn éo cơ thể theo âm nhạc, động tác muốn hài hước bao nhiêu thì hài hước bấy nhiêu.

Tiếp đó trên cửa sắt đột nhiên xuất hiện hai con mắt, dường như là giám ngục tới đưa cơm.

Theo tiếng cửa sắt và vẻ mặt quỷ dị của tên giám ngục xuất hiện, hai con cá từ lỗ hổng phía dưới bắn ra, bị đưa vào trong phòng giam.

- Mẹ kiếp, trên cửa mọc ra con mắt!

- Đầu óc của tác giả đoạn hoạt hình này có gì vậy.

- Đây là thứ mà người ta có thể làm ra được à?

- Có cảm giác đầu óc của người này có vấn đề.

Lần này tiếng cười trong đám người lớn hơn, toàn bộ đều giống như xem hoạt hình vui vẻ nhìn xem trên màn hình.

Một vài streamer ở hiện trường lập tức hướng ống kính về phía này, lập tức khiến mưa đạn trở nên điên cuồng.

Mẹ nó, cái này... Thật đúng là một nhân tài.

Chiếu hoạt hình như vậy ở chỗ này, không có cảm thấy xấu hổ chút nào à.

Một số người cảm thấy có chút vô nghĩa, không để ý đến tiếp tục xếp hàng.

Cũng không đến một lát sau.

Lại không nhịn được quay đầu liếc nhìn, tiếp theo hai mắt, ba mắt...

Âm nhạc quỷ súc phối hợp với hình ảnh ma tính, tuy rằng mỗi tập chỉ có hơn một phút đồng hồ, nhưng lại càng xem càng cuốn, dẫn tới các người chơi liên tiếp nhìn qua.

Đợi đến lúc bọn họ phản ứng lại thì đã xem hết cả năm tập.

- Hết rồi à... Mẹ nó, có cảm giác chưa thoả mãn!

Quả thực là gặp quỷ.

- Tổng giám đốc Trần, hay là chúng ta tắt đi?

Trong sân khấu, lập trình viên run rẩy nói, lúng túng đến mức cuối gằm mặt xuống đất.

Nếu anh sớm biết trong USB này là thứ gì thì có đánh chết anh cũng không chiếu nó lên màn hình đâu.

Càng không nói đến hai cô gái bên cạnh, gương mặt cả hai đã đỏ như quả táo, hận không thể xoay người bỏ chạy.

Người từ bốn phương tám hướng tập trung tới làm cho các cô

có cảm giác như bị ánh sáng chiếu thẳng vào mặt, căn bản là vô cùng xấu hổ.

- Xin chào, chúng tôi có thể chơi thử trò chơi này không?

Đột nhiên, một tiếng hỏi thăm cắt đứt đối thoại của bọn họ.

Ba người nhân viên sửng sốt, đồng loạt nhìn về phía người tới, rõ ràng là một đội ngũ sinh viên kết bạn mà đi, có nam có nữ, tổng cộng hơn sáu người.

Như vậy cũng được à?

Mấy nhân viên ngơ ngác.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ đã phản ứng lại, liên tục gật đầu.

- Có thể, đương nhiên có thể, máy tính cũng đã mở, mọi người cứ ngồi vào chơi là được.

Sáu người đối diện nghe vậy đều vui mừng, nối đuôi nhau đi vào gian hàng trước mặt, hai người một nhóm, nhiệt nhiệt nháo nháo chọn chỗ ngồi.

Người trẻ tuổi như bọn họ rất ưa thích thiết kế của quầy bar này.

Rất nhanh đã theo thứ tự mà ngồi xuống, điều khiển tay cầm mở ra trò chơi tên là Siêu Cấp Thỏ Nhân kia.

- Tên nghe thật buồn cười.

- Ha ha, tôi lại thích phong cách như vậy.

- Trò chơi này đối với học sinh tiểu học có thể có chút ngây thơ, nhưng đối với sinh viên lại vừa vặn.

- Con thỏ còn có thể chọn màu sắc à? Tôi chọn màu trắng!

- Vậy tôi chọn màu tím!

Tiếng ồn ào náo nhiệt đảo mắt đã trải rộng khắp gian hàng.

Tiến vào trò chơi, chính bọn họ đã bị phong các đồ họa kỳ hoa chọc cười.

Nhất là khi vừa mới vào trò chơi, bốn loại thỏ màu vàng, trắng, đỏ, xanh đã nhảy theo điệu nhảy ma tính.

Cái tên viết ngoáy kia giống như là dùng tranh vẽ lên ngũ quan, quả thực không có giờ khắc nào không làm người ta buồn cười.

Trò chơi còn chưa bắt đầu mà trong khắp gian hàng đã truyền đến từng loạt tiếng cười to, rất nhanh đã khiến cho những người chơi đang xem hoạt hình kia chú ý.

Nhưng khi bọn họ nhìn thấy hình ảnh trò chơi trên màn hình máy tính thì lại nhịn không nổi.

- Phốc, ha ha ha!

- Nhân tài, nhà thiết kế trò chơi này thật là một nhân tài!

- Thậm chí ngay cả trò chơi cũng đều là con thỏ, đi vào chuồng thỏ à?

- Hoá ra là phim hoạt hình kia là để tuyên truyền trò chơi!

- Làm video CG thành hình hoạt hình quỷ súc, tôi đây thật sự tê cả da đầu.

- Anh đừng nói, còn rất xứng.

- Làm cho tôi thật sự muốn chơi thử một chút xem, ha ha ha ha.

Tuy thủ pháp rất dở, nhưng hiệu quả lại vô cùng nổi bật.

Chỉ một hồi đã có người chơi tò mò vây quanh, nhìn mấy sinh viên đại học kia chơi thử trò chơi.

Mà lúc này.

Trong đó có hai sinh viên đại học đã chọn xong nhân vật tiến vào trò chơi, đi tới cửa ải đầu tiên giống như là dạy học.

Hai con thỏ một vàng một trắng đứng trên bãi cỏ, cánh tay duỗi thẳng về phía trước, bày ra một tư thế đứng trung bình tấn.

Chương 36: Cái Tư Thế Này Không Đúng (2)

Hẳn là giống trò chơi điều khiển nhân vật đến điểm cuối vượt quan.

- Kỳ quái, tại sao tay chân của tôi lại không cử động được?

Một người trong đó ấn vào nút điều khiển muốn di động, nhưng lại phát hiện thỏ căn bản không di động được, ngược lại giống như lạnh cóng, duy trì tư thế đứng trung bình tấn thẳng tắp ngã sấp xuống mặt đất.

Tiếp theo hai tay chống đất, cả người quỳ rạp xuống đất.

Đám người chơi: ???

Sao tư thế này lại có chút là lạ vậy?

- Tôi cũng không có cách nào di chuyển, tay cầm mất tín hiệu à?

Lúc này, sinh viên bên cạnh cũng nghi hoặc lên tiếng, tay cầm ấn loạn một trận.

Tiếp theo người điều khiển con thỏ màu trắng cũng ngã xuống theo, vừa vặn hai tay khoác lên trên lưng con thỏ màu vàng.

Mọi người im lặng trong phút chốc, đột nhiên bộc phát ra một tràng cười vang.

- Mẹ nó, loạn quá đi!

- Không thích hợp, tư thế không thích hợp.

- Hai người xếp hình ở đây à?

- Đây là thứ mà tôi không trả tiền có thể xem à?

- Tôi nghi ngờ các người đang làm tư thế đẩy xe bò, hơn nữa chứng cứ vô cùng xác thực!

Một màn quái này, bọn họ thậm chí có lý do hoài nghi là nhà thiết kế cố ý.

Ba nhân viên trong sân khấu lòng xấu hổ bạo tăng, không hẹn mà cùng nhìn về phía Trần Lâm, lại phát hiện anh giống như không có chuyện gì, ngồi ở bên cạnh bàn nhàn nhã uống cà phê.

- Nhìn tôi làm gì? Khách tới kìa, đi chiêu đãi đi chứ.

Là người của hai thế giới, da mặt của Trần Lâm cũng không phải là dày bình thường.

Cho dù biết những người bên ngoài nhạo báng mình thì anh cũng mặt không đỏ tim không đập nhanh, làm bộ không nghe thấy.

Ba nhân viên liếc nhau, trong lòng cảm thấy đắng chát.

Cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng đi tới trước mặt gian hàng, bắt đầu hướng dẫn cách chơi và thao tác cụ thể cho người chơi.

Cho đến lúc này, các người chơi mới biết được.

Con thỏ này căn bản không thể đi đường, chỉ có thể dùng cách lăn lộn hoặc nhún nhảy đi tới, vẻ mặt lập tức cổ quái, trong lúc nhất thời không biết nên bắt đầu chửi bậy từ nơi nào.

Nhưng dù như thế vẫn không ảnh hưởng tới bầu không khí vui vẻ của hai sinh viên kia điều khiển con thỏ tiếp tục vượt ải.

- Mau cứu tôi, tôi sắp té xuống rồi.

- Buông tay ra, đừng kéo tôi!

...

- Xem tôi biểu diễn động tác con thỏ đạp liên tục đây.

- Cậu đừng đẩy, đồ chơi kia sắp đâm vào người tôi rồi!

...

- Này này, cậu đừng có mà nắm lấy chân của tôi không thả như vậy chứ!

- Chết đi, chết đi!

...

Tiếng la hét của mọi người không ngừng vang lên, vang vọng khắp gian hàng.

Bất kể là người chơi đi ngang qua, hay là nhân viên phụ trách duy trì trật tự, toàn bộ đều khó hiểu nhìn qua, cho rằng có người đang tụ tập đánh nhau.

Nhân viên hậu trường nhận được tin tức vội vàng chạy đến, chỉ sợ mang đến ảnh hưởng không tốt đối với triển lãm.

Nhưng khi bọn họ lần theo đầu nguồn âm thanh đi tới bên cạnh gian hàng thì...

Lại phát hiện trên màn hình, hai con thỏ đang dùng tư thế kỳ quái nhanh chóng di chuyển, đại não nháy mắt đứng máy.

Đây là cái quái quỷ gì?

Nhân viên công tác hoá đá tập thể, cảm giác tinh thần bị xung

kích.

Nhưng người chơi bên cạnh cũng đã cười không nhịn được, thiếu chút nữa cười đến mức chia một khối cơ bụng thành tám khối.

- Không được rồi, buồn cười chết tôi mất.

- Trò chơi ngốc này thật sự là người có thể nghĩ ra được à?

- Bây giờ tôi rất muốn biết trạng thái tinh thần của nhà thiết kế.

- Trò chơi Sa Điêu này thật sự là... Mở cho tôi một máy đi.

- Chúng tôi cũng muốn!

Trong nháy mắt, hai mươi máy tính trong gian hàng đã chật ních, một đoàn người chơi điên cuồng xông vào, đều muốn tự mình thể nghiệm trò chơi này.

...

- Chuyện gì vậy? Vì sao người xếp hàng phía sau đều đi hết rồi?

Phía sau gian hàng của Hoán Hải.

Tăng Phú Minh rất nhanh đã chú ý đến sự thay đổi trong hội trường, đột nhiên nghi ngờ lên tiếng.

Ngay vừa rồi, đội ngũ bên ngoài gian hàng của bọn họ còn rất dài, gần như đến mức sắp không nhìn thấy nữa rồi.

Nhưng chỉ mới trôi qua vài phút mà đội ngũ người chơi đã giảm đi rất nhiều, đảo mắt đã giảm đi gần một phần năm, ngay cả người vây xem bên cạnh cũng trở nên thưa thớt hơn rất nhiều.

- Từng đại biểu cho đừng lo lắng, tôi nghĩ chắc là bọn họ cảm thấy chờ quá lâu nên đi thể nghiệm trò chơi khác trước, không bao lâu nữa sẽ trở lại thôi.

- Đúng vậy, dù sao thì vừa mới khai mạc ngày đầu tiên, lúc nào cũng cần phải có nhiều người đến để chia sẻ.

Các đại biểu khác của các công ty nhỏ bên cạnh đều mở miệng, sớm đã không còn cảm thấy kinh ngạc đối với tình huống này.

Với lực ảnh hưởng của Hoán Hải, những người chơi này sớm muộn gì cũng sẽ trở về, chỉ là thời gian dài hay ngắn mà thôi.

- Cũng đúng.

Tăng Phú Minh đắc ý cười, anh vẫn vô cùng tự tin đối với thực lực của Hoán Hải, cũng không để ý tới chuyện này nữa, đi ra sau sân xử lý chuyện khác đi.

Chương 37: Chia Tay Đi, Đàn Ông Cặn Bã!

Tuy nhiên.

Nhưng anh lại không biết.

Ngay khi anh vừa rời khỏi không bao lâu.

Ở một góc xa trong đám người, tiếng cười vang không ngừng truyền đến, lại hấp dẫn người chơi từ bốn phương tám hướng tới.

- Chậm một chút, chậm một chút, qua phải, qua phải!

- Cẩn thận thứ ở trước mặt, đừng rơi xuống!

...

- Ai nha! Chỉ thiếu một chút nữa là đến điểm kết thúc rồi, sao anh lại đần như vậy!

- Con thỏ này quá khó khống chế, đơn giản chính là thao tác phản nhân loại, anh không chơi nữa!

...

- Người anh em, nghe tôi khuyên một câu, không được thì đừng chơi nữa, đôi tình nhân tiếp theo vẫn chờ chia tay đây.

- 666, đây đã là chia tay lần thứ mấy rồi?

...

Các người chơi làm sao cũng không ngờ rằng cái trò chơi gọi là

Siêu Cấp Thỏ Nhân này lại có ma tính lớn như vậy.

Ngay từ đầu vốn cho rằng đây chỉ là trò chơi vượt cấp thông thường, phong cách vẽ nhân vật hơi kỳ quái một chụt.

Nhưng theo số lượng người chơi càng ngày càng nhiều, bọn họ dần dần phát hiện chỗ tinh tuý của trò chơi này.

Đó chính là tâm tính.

Đặc biệt là tâm tính của cặp tình nhân!

Bởi vì là trò chơi hai người cùng vượt qua, cho nên mỗi một cửa ải nhất định phải có hai người hợp tác với nhau, vượt qua đủ loại chướng ngại đến điểm cuối cùng mới được.

Chỉ cần có một người trong đó chết đi thì coi như vượt quan thất bại.

Mà vấn đề chính là ở đây.

Gần như mỗi một đôi tình nhân trước khi đi lên đều vô cùng tự tin, cảm thấy hai người bọn họ ăn ý lạ thường, thân mật vô gian, chắc chắn có thể nhẹ nhàng thông qua cửa ải.

Nhưng tiesp đó lại bị đủ loại đánh vào mặt.

Thậm chí ngay cả cửa thứ ba cũng chưa vượt qua đã bị phương thức thao tác thái quá kia làm nằm sấp trên mặt đất, lặp đi lặp lại.

Không phải lúc nhảy rơi xuống vách núi mà chết thì chính là để cho đồng bạn một cước đạp bay tới trên mặt đất, muốn đảm bảo hai người đồng thời thông quan thật sự quá khó khăn!

Trong bất tri bất giác.

Đối tượng lên chơi trò này đã thay đổi.

Từ hai người hợp tác chơi trò chơi vượt quan, dần dần diễn biến thành tình lữ, bạn bè tốt cùng lên thử sức.

Rất nhiều người nghe tin chạy đến khiêu chiến để kiểm tra sự bền chặt trong tình yêu, tình hữu nghị trong tình bạn.

- Anh yêu em không?

- Đương nhiên là yêu.

- Vậy thì cùng em chơi trò chơi này đi.

- Không thành vấn đề!

Trong đám người, một đôi tình nhân đang yêu nhau, tay nắm chặt tay đi tới trước mặt gian hàng, bắt đầu trò chơi.

5 phút sau.

Nữ sinh bị nam sinh đuổi theo trong đám người đang hừng hực đi ra.

- Anh căn bản không yêu em, chia tay đi! Đàn ông cặn bã!

Nữ sinh hất cánh tay nam sinh ra, cũng không quay đầu lại chạy ra bên ngoài hội trường, chỉ để lại nam sinh đứng tại chỗ ngơ ngác.

Một màn này.

Vừa vặn bị một streamer đang livestream gần đó quay trúng, mưa đạn trong nháy mắt cười vang.

- Chết cười, lại một đôi nữa chia tay rồi.

- Cái trò chơi này còn có thể thái quá hơn nữa à?

- Có lẽ trong lòng người này rất muốn đập sập gian hàng này.

- Tôi thừa nhận là không biết điều mà cười, làm tốt lắm!

- Đột nhiên tôi lại rất muốn chơi trò chơi này, lúc nào mới công bố (đăng bán) vậy?

- Cùng câu hỏi, sớm biết như vậy thi tôi đã mua vé đi xem rồi.

Ai có thể ngờ được, một trò chơi đơn giản chỉ có hai người vượt quan lại hấp dẫn như vậy.

Nhìn không thấy sự náo nhiệt của hiện trường đã làm cho khán giả ở đây cảm thấy ngứa ngáy khó nhịn, hận không thể lập tức chạy đến tham gia cuộc thịnh hội này.

Mà ở bên cạnh, nhóm streamer đang trực tiếp trò chơi này, số người vây xem cũng đang tăng lên, càng là dần dần vượt qua các streamer của các gian hàng khác.

- Nhiệt độ chênh lệch lớn như vậy?

Lưu Hiểu Nhã che miệng giật mình.

Xem như là một nữ streamer có tiếng của app Cá Đấu, bình thường cô cũng chỉ có hơn 50 ngàn người xem.

Nhưng bây giờ lại trực tiếp đột phá 100 ngàn, thoáng cái đã vượt qua nhóm người đồng hành với mình, làm cho cô vui mừng không thôi.

Cô rất rõ ràng.

Cho dù là lưu lượng do hội triển lãm trò chơi mang đến cũng không thể làm cho lượng người xem của cô tăng nhiều như vậy, thậm chí trực tiếp tăng lên gấp đôi.

Như vậy đáp án chỉ có một, là nhờ vào trò chơi Siêu Cấp Thỏ Nhân này!

Nghĩ tới đây, Lưu Hiểu Nhã lập tức tỉnh táo, lập tức nắm chặt cơ hội lần này, càng thêm ra sức trực tiếp, ngay cả video CG Thỏ Vượt Ngục trên màn hình lớn cũng không buông tha một giây nào.

Quả nhiên.

Vốn dĩ lượng người xem đã sắp dừng lại, tiếp tục tăng lên về phía trước, làm cho trong lòng cô lập tức nở hoa.

Lần triển lãm này quả nhiên không đến nhầm!

...

Chương 38: Hắc Mã

Thời gian ròng rã một ngày.

Người chơi trong hội trường cũng không có bất kỳ ý tứ dừng lại nào.

Vừa đi một nhóm lại lập tức tới một nhóm mới tới.

Trên mỗi một vé vào cửa đều kèm theo một số hiệu dành riêng, dùng để bỏ phiếu cho trò chơi mà mình thích.

Mỗi khi buổi tối chuẩn bị đóng lại hội trường, nhân viên công tác đều sẽ thống kê số phiếu một lần, chỉnh lý xong nộp lên, căn cứ vào nhiệt độ để chuẩn bị cho triển lãm ngày hôm sau.

Nhưng bây giờ, bọn họ lại gặp phải phiền phức.

- Chuyện gì vậy? Số phiếu của Hoán Hải chỉ xếp thứ hai?

Vẻ mặt Tăng Phú Minh âm trầm, nhìn số liệu bỏ phiếu vừa mới trình lên.

Bọn họ xem như là chủ nhà, lại chuẩn bị nhiều như vậy.

Vốn tưởng rằng sẽ giữ vững vị trí thứ nhất, nhưng không ngờ rằng số phiếu của ngày thứ nhất lại xếp hạng thứ hai!

Mặc dù không kém bao nhiêu so với hạng nhất.

Nhưng anh vẫn biết, lấy danh khí của Hoán Hải bọn họ và vị trí ưu thế trong hội triển lãm, đứng thứ hai đã tương đương với thua, hơn nữa thua vô cùng triệt để.

Bởi vì vị trí của gian hàng trò chơi xếp hạng thứ nhất kia thậm chí còn không nằm ở khu vực trung tâm!

Chuyện này có nên để cho đám cao tầng tâm cao khí ngạo kia biết không?

- Tổng quản lý, làm sao bây giờ? Có công bố luôn không? Hay là...

Một nhân viên bên cạnh thấp giọng hỏi.

- Đương nhiên phải giao!

Tăng Phú Minh cắn răng:

- Lần này, chúng ta bỏ phiếu công khai, không thể vì một công ty xếp hạng mà tổn hại danh dự, dù sao thì số phiếu chênh lệch cũng không phải quá lớn, cùng lắm thì hai ngày sau nghĩ cách kéo về!

Anh thật sự nghĩ mãi mà không rõ, mình mới rời khỏi nửa ngày mà thôi, sao lại xuất hiện biến cố lớn như vậy.

Còn có hắc mã đột nhiên giết ra, anh còn chưa từng nghe nói về công ty Hồng Hoang bao giờ, thật giống như đột nhiên từ xó xỉnh nào đó nhảy ra.

Mặc dù không cảm thấy Hoán Hải cuối cùng thất bại, nhưng anh vẫn ngẩng đầu lên.

- Đi, điều tra công ty này một chút, tôi muốn toàn bộ tư liệu của bọn họ!

- Hiểu rồi!

Nhân viên đáp lại một tiếng, sau đó vội vàng xoay người rời khỏi.

Hơn 10 phút sau, một phần tư liệu chi tiết xuất hiện trong tay Tăng Phú Minh.

Vừa nhìn thấy, vẻ mặt của anh càng thêm nghi ngờ.

- Người sáng lập... Trần Lâm? Cái tên này có vẻ giống như đã nghe qua ở đâu đó rồi?

...

Ngày 19 tháng 5.

Triển lãm vẫn như cũ tiến hành với khí thế hừng hực.

Tuy đã là ngày thứ hai, nhưng người chơi chạy tới vẫn không ít.

Thậm chí rất nhiều người còn trực tiếp ở lại trong khách sạn gần đó, định đi tham quan triển lãm ba ngày liên tục.

Mà trải qua ngày thứ nhất, các người chơi cũng đã hiểu biết đối với việc tham gia triển lãm trò chơi, bắt đầu tham quan triển lãm có mục đích.

- Nhanh nhanh nhanh, triển lãm Thỏ Nhân chính ở đằng kia, đi qua chiếm vị trí trước đã!

Cửa chính vừa mới mở ra, các thành viên mộ danh đã hô to gọi nhỏ tràn vào hội trường, đi thẳng đến gian hàng của công ty Hồng Hoang.

Rất rõ ràng.

Trong thời gian một đêm, bọn họ đều thông qua đủ loại đường tắt, biết được trò chơi kỳ hoa khiến vô số cặp tình nhân chia tay này, định tự mình thể nghiệm một phen.

- Kỳ quái, bên phía gian hàng của Hoán Hải đang làm hoạt

động gì à?

Đột nhiên, người chơi đang chạy vội trong hội trường chú ý tới thay đổi trong gian hàng của Hoán Hải.

Giống như so với hôm qua thì nơi này có nhiều đồ hơn, ngay cả sân cũng mở rộng hơn không ít.

- Hình như thiết bị trải nghiệm trở nên nhiều hơn!

Lập tức có người chơi phát hiện điểm khác biệt.

- Thật sự đúng là nhiều hơn! Trước đó chỉ có bốn mươi máy mà thôi!

- Nói như vậy chúng ta không cần xếp hàng nữa à?

- Đi, đi qua xem thử!

Trong toàn bộ hội trường có gần 200 trò chơi, muốn trong 3 ngày chơi toàn bộ một lần là rất không có khả năng.

Cho nên rất nhiều streamer trò chơi đều chọn một chiến lược đơn giản.

Bày ra tất cả trò chơi, đánh giá từng chơi nhất định, trò nào đáng chơi một lần, có trợ giúp không nhỏ cho các người chơi đang khẩn trương.

Mà Hoán Hải cũng xem như xí nghiệp nổi tiếng trong nước, nên năng lực vẫn phải có.

Ba trò chơi có hai trò chơi được đánh dấu là chơi nhất định, còn lại một trò hơi kém một chút, nhưng cũng được đề cử mạnh mẽ.

Mắt thấy Hoán Hải bên kia không cần xếp hàng, lập tức rất nhiều người chơi thay đổi phương hướng, dồn dập đi về phía gian

hàng của bọn họ, làm cho khu vực trung tâm trở nên náo nhiệt hơn.

- Tổng quản lý, biện pháp của chúng ta đã có hiệu lực, người chơi còn nhiều hơn hôm qua!

Vài tên nhân viên phía sau gian hàng kích động nói.

- Hừ, chẳng qua chỉ là một chút thủ đoạn nhỏ mà thôi.

Từng Mãn Minh nhếch miệng, liếc mắt nhìn về phía công ty Hồng Hoang.

Chương 39: Cái Thứ Này Lại Có Mùa 2!

Thân là ban tổ chức triển lãm, bọn họ không tiện ra tay trên bỏ phiếu công khai, nhưng lại có thể bỏ công sức trên quy mô của gian hàng.

Chỉ cần trong thời gian có hạn, để cho càng nhiều người chơi thể nghiệm đến trò chơi của bọn họ thì sẽ tăng lên rất nhiều tỷ lệ bỏ phiếu lựa chọn.

Ưu thế sân nhà lớn như vậy.

Sao có thể so sánh với những công ty nho nhỏ được chứ?

Cho nên anh căn bản không lo lắng mình sẽ thất bại.

Hoặc có lẽ là.

Anh cũng không lo lắng Hoán Hải thất bại.

...

- Tổng giám độc Trần, ngài nhanh nghĩ cách đi, nếu cứ tiếp tục như vậy thì người của chúng ta sẽ chạy hết mất.

Trong gian hàng của công ty Hồng Hoang.

Ba nhân viên lo lắng, trơ mắt nhìn càng ngày càng nhiều người chơi chạy về phía Hoán Hải, nhưng lại không thể làm gì.

Tuy các gian hàng xung quanh bọn họ cũng tụ tập không ít người chơi.

Nhưng so với người bên phía Hoán Hải thì vẫn có chút hạt cát trong sa mạc, lực ảnh hưởng của công ty lớn vào thời khắc này đã thể hiện ra vô cùng tinh tế.

Nhiều khi.

Một trò chơi hot không chỉ vì chất lượng của nó, mà còn vì lực ảnh hưởng và tài nguyên của công ty sau lưng.

Đây là kết quả tích lũy quanh năm suốt tháng, công ty Hồng Hoang không sánh bằng cũng là đương nhiên.

- Xem ra trước tiên phải tạo một cái IP thuộc về mình mới được.

Nhìn cảnh tượng người đông nghịt phía xa, cuối cùng Trần Lâm cũng ý thức được tầm quan trọng của nội tình.

Với danh tiếng của bọn họ hiện tại, bằng vào một hai trò chơi kiểu bạo hỏa căn bản không đủ để cho người chơi nhớ kỹ.

Nhiều lắm thì chỉ có thể khen vài câu.

Sau khi chơi chán thì sẽ tiếp tục đổi một trò chơi khác.

Mà các công ty lớn thì có thể thông qua trò chơi kéo dài thời gian hấp dẫn người chơi.

Đây chính là sự khác biệt về bản chất giữa công ty độc lập và những con quái vật khổng lồ kia.

Nghĩ đến đây, bàn tay Trần Lâm móc vào trong túi quần, từ bên trong lấy ra một cái USB đã được chuẩn bị từ trước.

- Đi, đổi video CG tuyên truyền thành cái này đi.

Lại là USB?

Ba nhân viên cùng nhau sửng sốt.

Một màn này có vẻ giống như đã từng quen biết?

Mẹ nó, đây không phải là cảnh hôm qua tổng giám đốc Trần móc ra Thỏ Vượt Ngục à? Lại còn có cái mới!

Tên lập trình viên nhận lấy cái USB. Trên mặt anh lộ ra vẻ nghi hoặc, nhưng vẫn dựa theo lời nói của Trần Lâm, cắm USB vào máy tính rồi chiếu lên màn hình lớn.

Ấn mở xem xét, trên giao diện quen thuộc có thêm một file video.

[Thỏ Vượt Ngục mùa 2].MP4

Hả?

Mùa 2?

Lập trình viên trượt tay, thiếu chút nữa không cầm chắc con chuột.

Anh tò mò mở video ra, tự động phóng lên màn hình lớn bên ngoài gian hàng.

Một hồi âm nhạc quen thuộc và quỷ súc, người chơi đang xếp hàng đi ngang qua theo bản năng ngẩng đầu lên, vẻ mặt cổ quái.

Bọn họ có rất nhiều người cũng đã nhìn thấy Thỏ Vượt Ngục mùa 1 vào hôm qua.

Nhưng bởi vì hoạt hình này thực sự quá ma tính, làm cho bọn họ vẫn không nhịn được xem thêm vài lần.

Tuy nhiên.

Ngoài dự liệu của bọn họ là...

Lần này truyền ra không phải hình ảnh quen thuộc của ngày hôm qua, mà là từ hình ảnh của ngục giam đổi thành rừng rậm.

Đợi đến khi âm nhạc vang lên, tiêu đề Thỏ Vượt Ngục mùa 2 hiện ra, toàn trường trong nháy mắt rơi vào trong sự yên tĩnh hoàn toàn.

Tiếp theo.

Một trận cười vang bộc phát.

- Mẹ nó! Thỏ Vượt Ngục mùa 2?

- Cái đồ chơi này lại còn có mùa 2, anh dám tin không?

- Ngay cả cảnh tượng cũng đổi, còn tiếp nhận kịch bản cuối cùng của mùa đầu tiên!

- Nhà thiết kế muốn tôi cười chết ở đây à?

- Là cố ý à?

- Quá 6!

Cho dù ai cũng không ngờ rằng, sau khi Thỏ Vượt Ngục mùa 1 được chiếu xong, ngay sau đó lại còn có mùa 2!

Chẳng lẽ nhà thiết kế này không có bình cảnh sáng tác à?

Chạy tới đây làm trò chơi đơn giản là khuất tài mà.

Ba nhân viên trong sân khấu cũng là một mặt đờ đẫn.

Bọn họ cũng không nhớ trong phòng làm việc có người làm hoạt hình CG, chẳng lẽ ông chủ có công ty chế tác hoạt hình nào đó ở bên ngoài?

Không kịp nghĩ nhiều.

Trong hội trường, đám người bắt đầu dâng lên.

Rất nhiều người chơi nghe nói Thỏ Vượt Ngục mới thì lập tức thay đổi phương hướng, nhanh chóng hội tụ về phía bên này, thậm chí cũng có thể cảm giác được mặt đất hơi rung lên nhè nhẹ.

Những người không thể đi tới hiện trường, chỉ có thể xem stream cũng đều cười to.

Hoàn toàn không ngờ hôm qua video tẩy não vô số người vẫn còn có mùa 2, không phải phòng làm việc này tới để chọc cười chứ.

- Nghe các anh nói như vậy, tôi thật giống như biết là công ty nào rồi. (Chỉ cười)

Trong phòng trực tiếp, một bình luận đột nhiên xẹt qua từ trên đỉnh.

- Mẹ nó! Tôi cũng đang nghĩ đến một người!

- Phong cách tuyên truyền quen thuộc này, chẳng lẽ là của người kia?

- Ai?

- Còn có thể là ai? Tiện Ngư, nhà thiết kế của Sát Lục Tiêm Tháp!

Chương 40: Tầm Quan Trọng Của IP (1)

(*) IP trong trò chơi là chỉ tuyến nhân vật độc quyền trong trò chơi đó, tuyến nhân vật này thuộc quyền sở hưu của công ty trò chơi, nếu như các công ty khác muốn sử dụng IP này thì phải trả phí. Nói dễ hiểu, giống như trong phim Tây Du Ký, IP sẽ là Đường Tăng, Ngộ Không, Bát Giới, Xa Tăng; hay trong vũ trụ điện ảnh Marvel, IP là Người Sắt, Người Nhện, Người Kiến, Thor, …

- Đúng vậy, chính là anh ta! Tôi vừa nhìn thấy, công ty mà anh ta vừa thành lập gần đây tên là Hồng Hoang!

- Khá lắm, thì ra anh ta cũng tham gia triển lãm lần này.

- Bây giờ tôi chỉ muốn biết, Thỏ Vượt Ngục phải tới đâu mới có thể xem được bản đầy đủ.

- Cùng câu hỏi, thật sự quá ma tính, căn bản không dừng được...

Quy mô triển lãm Hoán Hải ở trong nước mặc dù không tính là quá lớn, nhưng bởi vì có sự tồn tại trực tiếp nên vẫn hấp dẫn rất nhiều người chơi và người trong nghề.

Trong đó bao gồm cả người phụ trách thị trường của Bilibili, Tô Bằng.

Nhìn thấy lượng người thảo luận về Thỏ Vượt Ngục nhiều như vậy, hai mắt của anh lập tức sáng ngời, sau đó cầm điện thoại di động lên, bấm dãy số của công ty Hồng Hoang.

- Tổng giám đốc Trần, có một người tự xưng là nhân viên của

Bilibili gọi điện thoại tới, nói muốn đàm phán về chuyện đại diện bản quyền hoạt hình Thỏ Vượt Ngục...

Hiện trường triển lãm.

Vẻ mặt của tiểu Lệ trở nên cổ quái, cầm điện thoại công ty đi tới trước mặt Trần Lâm.

- Đại diện bản quyền?

Trần Lâm đang ghi chép tin tức trò chơi thì kinh ngạc nhận lấy điện thoại.

Vừa mới đưa điện thoại đến bên tai thì phía đối diện đã truyền đến một giọng nói lễ phép.

- Xin hỏi ngài là Tổng giám đốc Trần đúng không? Tôi là Tô Bằng, người phụ trách thị trường thương mại của BiliBii, muốn nói chuyện với ngài.

- Đúng vậy, chính là tôi, động tác của các người cũng thật là nhanh.

Trần Lâm hơi nhướng mày, có chút ngoài ý muốn.

Hiên tại các web video trên trang internet đã lợi hại như vậy rồi à?

- Tổng giám đốc Trần nói đùa rồi, chúng tôi làm nghề này xem trọng nhất chính là khứu giác đối với thị trường, không biết quý công ty có dự định đại diện bản quyền hay không?

- Có thì có, nhưng mà phải xem giá cả có thích hợp hay không đã.

Hệ thống của Trần Lâm, phải là game sinh ra doanh thu mới có thể thu được giá trị tài phú, những khoản thu nhập khác cũng sẽ không tính vào trong đó.

Nhưng mà không có cách nào, hiện anh đang nghèo rớt mồng tơi.

Vốn dĩ hai trò chơi trước đó kiếm lời hơn 3 triệu.

Nhưng kể từ khi xây dựng công ty, mở rộng thiết bị thì đã không còn lại bao nhiêu.

Lại thêm phía dưới còn có nhiều nhân viên gào khóc đòi ăn như vậy, cùng với phát triển trò chơi mới, tuyển dụng nhân viên, đều là vô cùng tốn tiền.

Chỉ dựa vào doanh thu của hai trò chơi này căn bản không đủ.

Phải nghĩ cách kiếm chút thu nhập thêm mới được.

- Giá cả à...

Tô Bằng ở đầu dây bên kia trầm mặc một lát, sau đó mở miệng nói:

- Ngài thấy 600 ngàn như thế nào? Mua bản quyền đại diện của Thỏ Vượt Ngục mùa 1 và mùa 2 trong 2 năm.

- Quá ít.

Trần Lâm trả lời không suy nghĩ.

- Với nhiệt độ hiện tại của Thỏ Qua Ngục mà mỗi mùa chỉ 300 ngàn, giá cả thấp nhất là 500 ngàn, trừ phi các ngươi từ bỏ bản quyền độc quyền.

Bản quyền đại diện hoạt hình giống như trò chơi, chia làm nhà phát hành độc quyền và nhà phát hành đa nền tảng, hơn nữa bình thường sẽ chỉ bán 2 năm.

Sau đó có muốn tiếp tục hay không thì phải nhìn tình huống.

Chỉ cần không ngốc thì đều biết, bản quyền độc quyền khẳng định tốt hơn rất nhiều so với nhà phát hành đa nền tảng, lợi tức có thể sinh ra đương nhiên cũng sẽ không giống.

Tô Bằng không nói gì, giống như đang đấu tranh tâm lý.

Bởi vì anh không dám chắc chắn nếu mua với giá cao hơn có thể thu hồi vốn hay không, dù sao thì Thỏ Vượt Ngục chỉ là một loại hoạt hình hướng đến một số ít đối tượng mà thôi.

Một khi lên khung nổ chết, biểu hiện không đạt được như mong muốn tạo thành hao tổn, bên phía lãnh đạo cấp cao chắc chắn không thể thiếu mắng anh một trận.

- Tôi còn có thể cung cấp cho các người mùa 3 đầu tiên.

Lúc này, giọng nói của Trần Lâm vang lên, lại đi đến bên cạnh thêm một que củi lửa.

- Được! Thành giao!

Tô Bằng khẽ cắn môi, cuối cùng vẫn đồng ý.

500 ngàn để mua bản quyền đại diện độc quyền mặc dù đắt hơn dự tính rất nhiều, nhưng nếu như tăng thêm quyền được phát sóng mùa 3 đầu tiên thì lại không giống, tuyệt đối có thể hấp dẫn không ít người tới.

- Hợp tác vui vẻ.

- Hợp tác vui vẻ!

Hàn huyên vài câu đơn giản, sau đó Trần Lâm cúp điện thoại.

Tự nhiên lại kiếm lời một số tiền lớn, tâm tình của anh coi như không tệ, ít nhất trong thời gian ngắn vấn đề tiền bạc đã được giải quyết.

Ngược lại làm hoạt hình Thỏ Vượt Ngục mùa 1 chỉ cần 180 ngàn tài phú mà thôi, không lỗ.

Nghĩ xong, anh gọi giao diện ra, liếc mắt nhìn.

[Giá trị tài phú của trò chơi: 1 triệu 470 ngàn / 10 triệu]

Giá trị tài phú hiện tại chỉ còn hơn 1 triệu.

Còn rất xa mới đến mục tiêu 10 triệu .

Cân nhắc đến khi làm trò chơi còn phải tốn một phần, xem ra cách tốt nhất là một lần phải phát hành mấy trò chơi, hoặc một trò chơi lớn mới được.

Chương 41: Tầm Quan Trọng Của IP (2)

Suy nghĩ thật lâu, lúc này anh mới nhìn về phía Đỗ Hưng vừa mới từ bên ngoài trở về.

- Đỗ Hưng, điều tra tình hình của công ty khác thế nào rồi?

- Đã điều tra xong, tổng giám đốc Trần.

Đỗ Hưng vội vàng từ trong lòng lấy ra một phần tư liệu, lặng lẽ tới gần.

- Đây là kết quả mà tôi đã điều tra và thống kê trong hai ngày qua, có một bộ phận là nghe được từ chỗ những người bạn của tôi ở các công ty khác.

Trần Lâm nhận lấy tài liệu xem xét, khá lắm, có rất nhiều bản ghi chép về các công ty lớn và các công ty nhỏ, thậm chí ngay cả các hạng mục kế hoạch trong trò chơi tiếp theo của các công ty lớn cũng có ghi chép lại.

Chuyện này ngược lại làm cho anh càng coi trọng Đỗ Hưng hơn.

Không ngờ rằng gia hỏa này còn có tài năng ở phương diện này như vậy.

- Làm tốt lắm, còn tốt hơn so với tưởng tượng của tôi, có hứng thú đến làm việc ở phòng thị trường hay không?

- Hả? Như vậy không tốt lắm đâu?

Đỗ Hưng gãi đầu một cái:

- Tôi vẫn thích ngồi trước máy vi tính viết code hơn, lần này cũng là may mắn gặp được mấy người bạn cũ nên mới điều tra được nhiều như vậy.

Thích viết code hơn à?

Thật đúng là sở thích kỳ quái!

Những nhân viên phía dưới anh quả nhiên không phải là nhân vật tầm thường.

Nhưng mà Trần Lâm vẫn tương đối tôn trọng sự lựa chọn của cá nhân, nói:

- Được rồi, sau này khi nào muốn chuyển ngành thì có thể nói với lão Tống.

- Cảm ơn tổng giám đốc Trần!

Đỗ Hưng nhếch miệng nở nụ cười, cũng không bởi vì mất đi một cơ hội tấn thăng mà ảo não.

Có lẽ chính là tính cách tiêu sái này của anh mới giúp anh quen biết nhiều bạn bè trong ngành này như vậy, mẹ nó, đều quen biết đến công ty nhà khác rồi.

Điều này làm cho Trần Lâm không khỏi nghĩ đến lúc mình làm coder.

Đó mới thật sự là một người không để ý đến chuyện bên ngoài, trong mắt chỉ có 1 và 0...

Anh lắc đầu, sau đó lại nhìn về phía tài liệu trong tay lần nữa, cẩn thận nghiên cứu.

Rất nhanh, anh đã phát hiện ra manh mối.

Bao gôm công ty Hoán Hải, trong những công ty lớn này lại có gần 60% công ty đang nghiên cứu phát triển trò chơi loại sinh tồn mạo hiểm.

Cho dù 40% còn lại thì cũng đã có một nửa nghiệp vụ đang suy nghĩ đến phát triển phương hướng này.

Nguyên nhân rất đơn giản, là do gần đây nước ngoài xuất hiện rất nhiều các loại phim thám hiểm dã ngoại, các loại chiến trường cầu sinh, làm đề tài này được đẩy lên đến đỉnh điểm, được vô số dân mạng theo dõi.

Một miếng bánh ngọt lớn như vậy, đương nhiên các công ty trò chơi lớn sẽ không buông tha, lập tức sửa đổi kế hoạch, nhao nhao gia nhập vào nghiên cứu phát minh loại trò chơi này.

Trần Lâm rất rõ ràng.

Nhu cầu thị trường mới là yếu tố quyết định nghề nghiệp trò chơi.

Thế giới này, trò chơi hỏa bạo, nhưng đặt ở thế giới khác chưa chắc nó đã có thể chơi hỏa bạo, trong đó có tồn tại rất nhiều nhân tố không xác định.

Mà quỹ đạo phát triển nghề nghiệp của thế giới này lại không giống với trong ấn tượng của anh.

Nếu như anh chỉ có thể cắm đầu làm trò chơi mình cảm thấy hay, mà không đi theo nhu cầu thị trường thì rất có thể sẽ nghênh đón thất bại.

- Tôi nghĩ, tôi biết đại khái tiếp theo nên làm trò chơi gì rồi.

Xem xong tư liệu, khóe miệng Trần Lâm dần lộ ra nụ cười tự tin.

- Trò chơi tiếp theo à? Tổng giám đốc Trần, ngài có kế hoạch cho trò chơi mới rồi à?

Bốn nhân viên đang đón tiếp người chơi nhao nhao quay đầu lại, vừa kích động lại vừa chờ mong.

Suy nghĩ của bọn họ rất đơn giản.

Chỉ cần có trò chơi làm thì bọn họ sẽ có càng nhiều tiền công.

Không cần giống như khi làm trong văn phòng Lê Minh trước đó, đợi khi nào có đơn đặt hàng từ bên ngoài thì mới bắt đầu làm việc, không có đơn đặt hàng thì rảnh rỗi đến phát ngán.

- Ừm, trò chơi loại mạo hiểm sinh tồn, nếu như không có gì ngoài ý muốn thì trò chơi này sẽ là IP thứ nhất của Hồng Hoang chúng ta!

Trần Lâm đứng lên khỏi chỗ ngồi, hào khí ngập trời, cho dù ai cũng có thể cảm nhận được một sự quyết tâm mạnh mẽ từ trên người anh.

Có tư tưởng mới, anh cũng không cần tiếp tục ở lại đây nữa, quay đầu nói:

- Tôi về phòng làm việc chuẩn bị trước, chuyện bên này giao cho các người, không thành vấn đề chứ?

- Không thành vấn đề, giao cho chúng tôi là được!

Bốn người đồng thanh trả lời.

Bởi vì Thỏ Vượt Ngục có sự xuất hiện của mùa 2 nên đã có càng ngày càng nhiều người chơi bị hấp dẫn tới, thậm chí quy mô còn khủng bố hơn hôm qua.

Nếu cứ theo tốc độ này, vượt qua Hoán Hải cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Chỉ cần lưu lượng người chơi đủ là được, dù sao thì bọn họ vẫn vô cùng tự tin đối với trò chơi mà nhà mình cố gắng làm ra.

Chương 42: Mở Mày Mở Mặt (1)

- Rầm!

Một tiếng vang thật lớn quanh quẩn ở phía sau gian hàng của Hoán Hải.

- Nói cho tôi biết, rốt cuộc chuyện này là như thế nào!

Tăng Phú Minh đứng trước mặt mọi người, giống như một con dã thú đang gào thét.

Hai ngày ròng rã, bọn họ sử dụng đủ loại biện pháp, nhưng cũng không thể nào kéo gần được số phiếu chênh lệch với công ty Hồng Hoang.

Ngược lại, càng ngày số phiếu càng bị bỏ xa.

Bây giờ chỉ còn lại nửa tiếng nữa là triển lãm kết thúc, cho dù bọn họ có thủ đoạn thông thiên thì cũng không thể làm được gì.

Bại bởi một công ty nhỏ không có chút danh tiếng.

Chuyện này không thể nghi ngờ là đang đánh vào mặt Hoán Hải bọn họ!

- Tổng quản lý, chúng ta đã cố gắng hết sức, nhưng những người chơi kia lại giống như bị ma ám, toàn bộ đều chạy đến gian hàng của công ty Hồng Hoang, chúng tôi cũng không có cách nào.

Một nhân viên phía dưới cẩn thận từng li từng tí nói.

- Đúng vậy, chủ quản, bọn họ không biết từ đâu làm được video CG vô cùng chất lượng, các người chơi...

- Đừng kiếm cớ nữa!

Tăng Phú Minh trực tiếp cắt đứt lời của nhân viên:

- Chúng ta đầu tư nhiều tài nguyên như vậy mới nghiên cứu ra ba trò chơi này, chính là vì đảm bảo lấy được vị trí đứng đầu triển lãm, bây giờ các người lại nói với tôi rằng nó thậm chí còn không sánh bằng một trò chơi rác rưởi, rốt cuộc là vấn đề của các người hay là vấn đề của tôi!

Lúc này, anh đã không còn tự tin và đắc ý như lúc đầu nữa.

Trong lòng thì đang nghĩ nên làm như thế nào để giao phó với người cấp trên.

Dù sao thì để tiếp nhận triển lãm lần này, anh đã chính miệng ưng thuận hứa hẹn, nhất định sẽ giành được vị trí thứ nhất trong bỏ phiếu.

Bây giờ lại chỉ lấy được vị trí thứ hai.

Cho dù ban giám đốc không nói cái gì, nhưng các đối thủ cạnh tranh khác trong công ty cũng nhất định sẽ mượn đề tài này để nói chuyện, tạo áp lực cho anh.

Vừa nghĩ tới đám người kia còn đang nhìn chằm chằm, vẻ mặt anh đã dần dần âm trầm xuống.

- Tính toán!

- Chuyện đã xảy ra, vậy chúng ta cũng chỉ có thể bù đắp ở hạng mục mới, chỉ cần làm tốt hạng mục mới thì những bộ phận khác cũng không có cách nào làm khó chúng ta, đi thăm dò một chút, tài liệu tôi cần lúc trước đã có chưa?

- Cấp dưới đã gửi lên rồi.

Một tên nhân viên khác vội vàng nói:

- Gần đây, rất nhiều công ty cũng đã bắt đầu nghiên cứu phát minh ra trò chơi loại mạo hiểm sinh tồn, căn cứ vào điều tra thị trường, bắn súng FPS là chủ đề nóng nhất, cho nên cấp trên quyết định làm một trò chơi loại chiến trường chạy trốn góc nhìn thứ nhất.

- Rất tốt! Game bắn súng là trò chơi top đầu hiện nay. Kết hợp với game sinh tồn mạo hiểm mới nổi lên gần đây, thị trường chắc chắn sẽ phản ứng không tệ, thông báo toàn bộ nhân viên trong phòng ban, sáng sớm ngày mai tổ chức hội nghị nghiên cứu triển khai hạng mục mới!

- Vậy... triển lãm bên này thì sao?

- Giải quyết việc công đi, không thể để cho những bộ phận khác nắm được nhiều nhược điểm hơn được.

Tăng Phú Minh âm trầm nói.

Một công việc không dễ dàng gì mới dành được lại bị làm hư, anh nào còn có tâm tư tiếp tục ở lại đây nữa, trực tiếp giao cho cấp dưới, sau đó xoay người rời khỏi hội trường.

Ngay cả kế hoạch xâm nhập điều tra công ty Hồng Hoang cũng tạm thời bị anh bỏ qua, bị ném sau ót.

...

Sau khi Tăng Phú Minh rời khỏi.

Hội triển lãm trò chơi kéo dài ba ngày của Hoán Hải cuối cùng cũng kết thúc thuận lợi .

Không có chút ngoài ý muốn nào, Siêu Cấp Thỏ Nhân, xuất

phẩm của công ty Hồng Hoang đã thành công đoạt được vị trí đầu tiên và nhận được cơ hội mở rộng phát triển ở bình đài trò chơi trong ba ngày.

Những công ty khác làm sao cũng không ngờ được là lần này lại có thể xuất hiện trò chơi lạ lùng như vậy.

Không!

Phải nói là tà môn mới đúng!

Bởi vì công ty này làm game thật sự quá tà môn, trực tiếp làm đến mức có một đám đối thủ cạnh tranh.

Có lẽ ban lãnh đạo của Hoán Hải đều tức đến bể phổi rồi.

Hạng đầu vốn thuộc về bọn họ lại bị cướp đi như vậy.

Ngay cả nhóm lập trình viên của công ty Hồng Hoang, sau khi nghe tin tức này cũng đều là một bộ mặt như gặp quỷ.

- Trò chơi chúng ta làm lại đứng đầu à?

- Hơn nữa còn đạp lên đầu ba trò chơi của Hoán Hải?

- Có nhầm hay không? Chẳng lẽ người chơi ở đây đều mù à?

- Ngay cả trò chơi ngốc ngếch đó cũng có thể đứng đầu?

Mấy người lão Lý chờ ở công ty cảm giác tam quan như sắp sụp đổ, vội vàng ấn mở website tìm kiếm hội triển lãm Hoán Hải.

Kết quả vừa xem xét thì quả thật tên thứ nhất là trò chơi do bọn họ làm .

Phía dưới còn ghi rõ một hàng chữ lớn "xuất phẩm của công ty Hồng Hoang".

Mẹ nó, thái quá rồi!

Càng không cần nói đến lão Tống đang trấn giữ văn phòng làm việc.

Chương 43: Mở Mày Mở Mặt (2)

Sau khi nhận được tin tức này, cả người lão ngơ ngác đứng trước máy vi tính, một hồi lâu mới phản ứng lại được.

Tên kia.

Không ngờ cậu ta lại thật sự làm được!

Lão Tống nhớ lại những lời Trần Lâm nói lúc trước, lão chỉ cảm thấy trong lòng chấn động.

Vốn tưởng rằng chỉ là thuận miệng nói đùa, lại thật sự lấy sức một mình mạnh mẽ quật khởi ở hội triển lãm, hung hăng đè lên ban tổ chức là tập đoàn Hoán Hải!

Sảng khoái biết bao.

Lại là mở mày mở mặt cỡ nào.

Mặc dù còn chưa đủ để tạo thành ảnh hưởng đối với loại quái vật khổng lồ như tập đoàn Hoán Hải, nhưng lại báo được mối thù bị chèn ép lúc trước!

Hơn nữa lão biết.

Đây chỉ là bắt đầu mà thôi!

- Quyết định của mình quả nhiên không sai.

Lão Tống âm thầm nắm chặt nắm đấm.

Lão đang rất chờ mong.

Nếu có một ngày Hồng Hoang vượt qua hỗ độn, lấy tư thế không gì sánh kịp xuất hiện trước mặt mọi người sẽ là cảnh tượng như thế nào.

Tin tưởng.

Ngày đó sẽ không còn xa nữa!

- Ong ong...

Đột nhiên, điện thoại di động ở bên cạnh vang lên.

Lão Tống theo thói quen cầm lên nghe, nhưng giọng nói truyền đến từ phía đối diện lại làm cho vẻ mặt của lão trầm xuống.

- Tống lão đệ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.

Là giọng của Tổng thanh tra Dương Khang của tập đoàn Tinh Du !

- Thì ra là tổng giám đốc Dương, tôi cũng không dám xưng huynh gọi đệ với anh, đột nhiên gọi điện tới có chuyện gì không?

Lão Tống thâm trầm nói, giờ phút quan trọng này, sao anh lại không biết lý do đối phương gọi điện thoại đến đây là gì.

Quả nhiên.

Vừa nghe lão nói như vậy, Dương Khang đã gượng cười hai tiếng:

- Tống lão đệ cũng quá khách khí rồi, tốt xấu gì chúng ta cũng làm việc với nhau lâu như vậy, không có tình cảm cũng có tình người, anh nói xem có đúng không?

Lão hồ ly!

Trong lòng lão Tống thầm mắng một tiếng.

Tên này đơn giản là nhìn thấy tên tuổi của công ty Hồng Hoang bọn họ vang xa trong triển lãm, hiển lộ ra khí thế quật khởi nên muốn tới đây để làm dịu mối quan hệ.

Dù sao thì trong mắt thương nhân không có thù hận vĩnh viễn, mà chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Mắt thấy không thể tiếp tục chèn ép bọn họ nữa, lập tức thay đổi sắc mặt, giả bộ làm người tốt, thật đúng là tính toán thật hay.

Suy nghĩ đến việc Hồng Hoang vừa mới thành lập không nên có quá nhiều kẻ địch, lão Tống mới cưỡng chế cơn tức giận trong lòng, lạnh lùng nói:

- Nếu như anh gọi điện thoại tới chỉ là vì nói những chuyện này, vậy thì tôi tắt máy đây.

- Chờ một chút!

Dương Khang vội vàng lên tiếng ngăn lại, rốt cuộc cũng nói ra ý định lần này của mình.

- Có thể giúp tôi liên hệ với ông chủ của các anh một chút được không? Tôi có chuyện muốn nói với anh ta.

- Ông chu còn chưa trở về, khi nào về tôi sẽ chuyển lời giúp anh, về phần anh ta có liên lạc với anh hay không thì tôi không bảo đảm.

Lão Tống làm người nghiêm túc, còn chưa đến mức bị thù hận che mắt, chỉ thuận miệng nói ra một câu.

- Được, vậy thì làm phiền Tống lão đệ rồi.

Dương Khang tự hiểu đuối lý, cũng không nói gì nhiều nữa mà trực tiếp tắt máy.

Nhìn điện thoại đã chuyển về màn hình chờ, trong mắt lão

Tống tràn đầy sự khinh thường.

- Anh cũng có ngày hôm nay à?

Sảng khoái!

Thật sự là quá sảng khoái!

Đây là lần đầu tiên lão đắc ý vênh vang nói chuyện với lão gia hỏa Dương Khang kia như thế.

Những oán khí tích tụ những năm gần đây cũng tản đi không ít, làm cho thể xác và tinh thần của lão đều rất thư sướng, quả thực giống như là vừa mới từ trong nhà tắm hơi đi ra.

- Thế nào? Sao lại cao hứng như vậy?

Lúc này, một tiếng hỏi đột nhiên vang lên.

Trần Lâm vừa mới trở về từ triển lãm cùng với bốn nhân viên tham gia từ trong thang máy đi ra.

- Trần Lâm, các người trở về rồi à?

Lão Tống phản ứng lại, vội vàng đón tiếp:

- Cậu không biết đâu, vừa rồi tên Dương Khang kia...

Lão thuật lại đơn giản chuyện vừa mới xảy ra một lần nữa.

Sau khi nghe xong, Trần Lâm bĩu môi:

- Có lẽ là đến để bàn chuyện hợp tác, không phải lúc trước anh ta còn muốn nhúng tay vào việc chế tạo Sát Lục Tiêm Tháp à? Trước tiên tạm thời bỏ anh ta qua một bên đi đi, bây giờ chúng ta còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

- Có chuyện gì?

- Quyết định phương hướng trò chơi mới!

Chưa đầy 10 phút.

Mười mấy người trong công ty Hồng Hoang đều tụ tập vào trong phòng họp.

Trên mặt mỗi người đều mang theo sự chờ mong và kích động nồng đậm, vây quanh bàn hội nghị nghị luận ầm ĩ.

- Gọi tất cả mọi người tới, đây là muốn tuyên bố chuyện lớn gì à?

- Nghe nói lão Tống muốn thương thảo hướng đi của trò chơi tiếp theo.

- Trò chơi mới rốt cuộc cũng tới rồi? Sẽ không phải lại là hạng mục Thỏ Nhân như trước nữa chứ?

- Sao anh lại xem thường Thỏ Nhân như vậy? Xem thường vị trí đầu tiên của hội triển lãm à?

Nghe nói như vậy, lão Lý ngồi ở bên cạnh lập tức không đồng ý.

Chương 44: Trò Chơi Mới Đã Được Duyệt

Trò chơi Siêu Cấp Thỏ Nhân này là do anh phụ trách, còn lấy được thành tích tốt như vậy, làm cho anh nói chuyện cũng có lực lượng không ít.

Hoàn toàn không nhìn ra vẻ mặt ghét bỏ khi vừa mới bắt đầu làm trò chơi.

- Thôi đi, cũng không nghĩ đến lúc anh mới tiếp nhận hạng mục này thì vẻ mặt khó coi cỡ nào à.

- Trò chơi này có thể nóng như vậy hoàn toàn là bởi vì tổng giám đốc Trần thiết kế và tuyên truyền video CG, anh cũng chỉ đi theo thơm lây mà thôi.

- Đúng vậy, chiếm tiện nghi còn khoe mẽ.

Mọi người nhao nhao mở miệng trêu chọc, không lưu tình chút nào bóc trần nội tình của anh.

- Tôi... Cho dù tôi không có công lao thì cũng phải có khổ lao chứ? Cả ngày nhìn chằm chằm những thứ kỳ quái kia, các người có biết hơn nửa tháng này tôi làm sao chịu đựng nổi không?

Lão Lý mặt đỏ lên giải thích.

Mọi người nghe vậy cũng cười to theo, trong phòng họp tràn đầy vui vẻ.

Đợi đến khi Trần Lâm và lão Tống từ bên ngoài đi vào, lúc này mọi người mới nghiêm mặt lại, nhanh chóng thu liễm âm thanh,

ngồi thẳng người lại.

- Triệu tập toàn bộ các ngươi tới đây là vì thảo luận kế hoạch một trò chơi.

Vừa mới ngồi xuống, Trần Lâm đã đi thẳng vào vấn đề.

Lão Tống cầm một phần phương án thiết kế, mặt đầy rung động ngồi ở bên cạnh, cả người như là mất hồn.

Các nhân viên khác không chú ý tới sự khác thường này, mà là mở miệng hỏi:

- Tổng giám đốc Trần, chúng ta vẫn tiếp tục làm trò chơi loại vượt quan à?

Mặc kệ là Trái Tim Dũng Cảm hay là Sát Lục Tiêm Tháp, hoặc là Siêu Cấp Thỏ Nhân, bản chất nội hạch của những trò chơi này đều là lấy vượt quan làm chủ, cũng là lĩnh vực mà Studio bọn họ am hiểu nhất, bắt được phương hướng này để tiếp tục phát triển là không sai.

Các người chơi biết sở trường của bọn họ, cơ bản đều sẽ tính tiền.

Đây cũng coi là cách mà công ty lớn thường dùng để củng cố thị trường người chơi.

Tuy nhiên.

Đáp lại bọn họ lại là một tiếng phủ định của Trần Lâm.

- Không, lần này chúng ta không có ý định chơi lại trò chơi cùng thể loại đó nữa.

Không phải là trò chơi tương tự à?

Vậy chẳng phải là uổng phí ưu thế bọn họ đã tích góp trong

thời gian này của à?

Các nhân viên vô cùng không hiểu, không rõ vì sao Trần Lâm lại lựa chọn từ bỏ tiền đồ tốt đẹp mà anh đã không dễ dàng sáng tạo ra.

- Không phải tổng giám đốc Trần định giống như những công ty kia, nghiên cứu phát minh ra trò chơi mạo hiểm sinh tồn chứ?

Đỗ Hưng ở bên cạnh như đoán được cái gì đó, đột nhiên lên tiếng.

Vừa nghe thấy như vậy, vẻ mặt mọi người đều biến đổi.

Trước khi họp bọn họ cũng đều thu được một chút tin tức, coi như hiểu rõ đối với chuyện này, lập tức mở miệng khuyên can:

- Loại trò chơi mạo hiểm sinh tồn này, bây giờ có rất nhiều công ty lớn đều nhìn chằm chằm vào miếng bánh ngọt này.

- Tôi nghe nói ngay cả tập đoàn Hoán Hải và tập đoàn Tinh Du cũng đang chuẩn bị hạng mục này, cũng đã bắt đầu triệu tập nhân viên và tài chính.

- Bằng vào thực lực hiện tại của công ty chúng ta, sợ là sẽ bị cuốn vào ngay lập tức không còn sót lại chút cặn bã nào, tổng giám đốc Trần, anh cũng đừng xúc động!

- Đúng vậy, cạnh tranh lớn như vậy, muốn trổ hết tài năng từ trong đó quá khó khăn!

Là người trong ngành trò chơi này, sao bọn họ lại không biết đây là một miếng bánh ngọt lớn mê người cỡ nào.

Nhưng đồng thời bọn họ cũng hiểu rõ.

Muốn kiếm một chén canh trong miếng bánh này, không có một chút thực lực là không có khả năng.

Đừng nói là Hoán Hải, cho dù là tập đoàn có thể lực lớn hơn Hoán Hải thì cũng chưa chắc có thể đảm bảo ăn được thị trường này.

Một cục diện sói nhiều thịt ít như vậy.

Lao đầu vào chỉ có một con đường chết!

- Nhưng chuyện mọi người vừa nói, tôi đương nhiên đều biết.

Thấy tất cả mọi người đều đang khuyên can, Trần Lâm lên tiếng, quay đầu thông báo cho lão Tống bên cạnh biết một chút.

Lão Tống hít sâu một hơi, cánh tay nắm thật chặt phương án trò chơi, cuối cùng chậm rãi đứng lên.

Mà màn hình laptop của anh cũng theo hình chiếu chiếu đến màn hình ở chính giữa.

- Đây là phương án thiết kế tiếp theo của chúng ta, mọi người xem qua một lần trước rồi nói.

Vừa dứt lời, một trang bìa cực lớn đã được mở ra.

Các nhân viên vốn còn muốn nói chút gì đó, nhưng khi nhìn thấy trang bìa này thì hai mắt đã lập tức trợn tròn.

- Đây... Đây là trò chơi tiếp theo chúng ta phải làm à?

- Tống đại ca, anh xác định không làm sai cảnh tượng nào chứ?

- Ừng ực...

Tiếng nuốt nước miếng hết đợt này đến đợt khác truyền đến, tất cả mọi người đều không chớp mắt nhìn chằm chằm màn hình.

Chỉ nhìn thấy trong hình ảnh đó có một con hung thú với lôi

điện vờn quanh đang ngạo nghễ đứng thẳng, đứng ở giữa trời đất u ám.

Chương 45: Thợ Săn Quái Vật

Màu vàng và màu lam đan xen vào lân phiến khủng bố, bao trùm một tầng lông thật dày, sừng rồng kéo dài từ đỉnh đầu đến tận lưng.

Móng vuốt dữ tợn bá đạo đứng ở đỉnh núi, ngửa mặt lên trời thét dài, giống như đang điều khiển ngàn vạn lôi đình trên đỉnh đầu!

Mà ở trước mặt mãnh thú này là một bóng người cầm đại kiếm, nhỏ như một con kiến hôi.

Vừa nhìn, các nhân viên trong phòng họp đã bị hình ảnh khoa trương này làm cho sợ hãi, thật giống như con hung thú kia sẽ chạy ra từ trong ảnh, làm cho bọn họ cảm nhận được một cảm giác áp bách vô cùng mãnh liệt.

Bọn họ không chút nghi ngờ.

Nếu như gặp phải loại quái vật này ở trong hiện thực.

Đầu của mình tuyệt đối sẽ bị vặn một cái, trốn cũng không thoát!

- Tổng... Tổng giám đốc Trần, đây là cái gì? Không phải anh nói muốn làm trò chơi mạo hiểm sinh tồn à?

Lão Lý không nhịn được quay đầu lại hỏi.

Trong tin tức anh điều tra được, những tập đoàn và công ty lớn kia đều lấy hình thức cầm súng bắn nhau làm chủ, sau đó đưa thêm cách chơi FPS đang hot hiện nay vào trong đó làm các chơi chủ yếu.

Ví dụ như sinh tồn trên chiến trường, tinh tế mạo hiểm, tìm kiếm trong hoang đảo, cơ bản đều là lấy súng làm vũ khí, tiến hành tấn công từ xa với kẻ địch, thuận tiện thêm vào yếu tố mạo hiểm.

Các người chơi cũng cơ bản tương đối quen thuộc với cách chơi này.

Nhưng hình ảnh mà bọn họ đang nhìn thấy này cũng không giống loại trò chơi trước đó, mà giống như lấy vũ khí lạnh làm chủ hơn.

- Mọi người không nhìn lầm đâu, đây chính là một trò chơi mạo hiểm, chỉ có điều tôi cũng không định làm giống những công ty kia, toàn bộ đều chen lên trên FPS.

- Vậy không biết phương pháp chơi của trò này là gì?

- Đi săn!

Trong miệng Trần Lâm thốt ra hai chữ, sau đó trên mặt anh hiện ra một nụ cười.

- Đi săn à?

- Đúng vậy, chính là đi săn, mà lại là đủ loại hình thể khổng lồ của các giống loài viễn cổ!

Trần Lâm trầm giọng nói.

Lão Tống bên cạnh phối hợp với lời của anh, trình chiếu trang tiếp theo lên màn hình, từng bản thiết kế quái vật lộ ra trước mắt mọi người.

Có loại chim thú, có loại long thú, càng có cổ long chủng...

Hơn nữa đều có tập tính và hoàn cảnh nghỉ ngơi của riêng mình.

Mỗi khi nhìn thấy một tấm, các công nhân viên đều hít sâu một hơi, bị thiết kế khoa trương to gan kia làm cho chấn động thật sâu, dần dần đắm chìm vào trong thế giới quái vật màu sắc sặc sỡ này.

Đợi đến khi quan sát hoàn tất, tinh thần của mấy lập trình viên lập tức phấn chấn.

- Thiết kế thật trâu bò! Để cho các người chơi trở thành thợ săn, đi săn những con quái vật to lớn, thậm chí là loại viễn cổ, cảnh tượng chiến đấu đó chỉ tưởng tượng thôi đã làm cho người ta kích động rồi!

- Hơn nữa đặc tính của mỗi một loại quái vật đều không giống nhau, còn có thể đặc biệt thiết kế đủ loại vũ khí công kích và cạm bẫy nhắm vào, dùng để bổ khuyết cách chơi!

- Vật liệu săn được cũng có thể dùng để chế tạo trang bị, còn là cảnh trong thời đại Viễn Cổ!

- Tôi dám đảm bảo, trò chơi này làm được tuyệt đối có thể bùng nổ!

Trong phòng họp.

Các công nhân viên anh một lời, tôi một câu, thảo luận kịch liệt nội dung của trò chơi này, hoàn toàn quên đi bộ dáng lo lắng khuyên can Trần Lâm vừa rồi của mình.

Mà tên của trò chơi cũng dần dần hiện ra trên màn ảnh.

Thợ Săn Quái Vật.

…

Trong trò chơi IP của Trần Lâm, độ bùng nổ tuyệt đối là không thể nghi ngờ.

Hơn nữa quan trọng nhất là.

Thiết kế của trò chơi này vừa vặn phù hợp với nhu cầu thị trường hiện nay, xem như là trò chơi có IP đầu tiên của công ty Hồng Hoang lại rất thích hợp.

Chỉ là anh có chút không ngờ rằng...

Đám người trước mắt này lại thật sự quá chuyên nghiệp.

Vẻn vẹn chỉ nhìn mấy bản đồ và phương án thiết kế mà đã có thể tìm ra nhiều cách chơi như vậy, làm cho anh cũng không khỏi khen ngợi.

Đợi đến khi tiếng nghị luận dần dần ngừng lại.

Anh cũng bắt đầu cẩn thận giảng giải phương án thiết kế trò chơi này, cùng với các hạng mục công việc cần phải chú ý khi khai phá.

Buổi họp kéo dài suốt một giờ.

Khi các nhân viên từ phòng họp đi ra thì cả người đều là ngơ ngác, trong đầu không ngừng quanh quẩn nội dung cuộc họp.

Từ thiết kế trang bị và quái vật, đến biên soạn dấu hiệu cơ sở.

Đây tuyệt đối là trò chơi lớn nhất mà bọn họ từng tiếp xúc, nói không có áp lực là giả.

Chỉ sợ chỉ cần phạm một chút sai lầm sẽ phá hủy phương án thiết kế tuyệt vời như thế.

Nhưng đồng thời bọn họ cũng vô cùng kích động, không ngờ mình lại có một ngày có thể phụ trách hạng mục trọng đại như vậy, quả thực giống như nằm mơ.

Hơn nữa nghe khẩu khí của tổng giám đốc Trần thì hình như

còn muốn chế tạo trò chơi này thành IP đầu tiên của công ty Hồng Hoang của bọn họ, ý nghĩa này lại khác rồi.

Bởi vì IP này là do tự tay bọn họ chế tạo!

Chương 46: Khó Khăn Mở Rộng (1)

- Tôi đã có chút chờ mong phản ứng của các người chơi khác sau khi trò chơi này được phát hành.

Lão Lý vuốt vuốt mi tâm, mệt mỏi nhưng lại phấn chấn nói.

- Thật không biết sao tổng giám đốc Trần có thể nghĩ ra loại thiết kế nghịch thiên này như thế nào, thật sự quá trâu bò!

- Còn không phải à, tôi nghe xong cũng choáng váng, đây không phải trò chơi do thần tiên thiết kế ra đấy chứ?

- Bây giờ tôi chỉ lo lắng trình độ của mình không đủ, không làm tốt trò chơi này, haiz...

- Sợ cái gì, không phải còn có Game Engine Hồng Hoang à?

Bọn họ cũng không quên, công ty của bọn họ còn có một trợ lực Game Engine mạnh mẽ.

Trước đó, khi dùng Game Engine đó làm trò chơi Siêu Cấp Thỏ Nhân, tất cả mọi người đều cảm thấy nó là đang phung phí của trời, uổng cho một Game Engine cao cấp như vậy.

Bây giờ trò chơi mới xuất hiện, cuối cùng nó cũng có đất dụng võ rồi.

Nghĩ tới đây.

Mấy người không khỏi nắm bàn tay thật chặt, dùng sức nắm chặt phương án thiết kế còn quý giá hơn so với bất kỳ bảo vật nào

kia.

...

- Nhanh lên, nhanh lên, Siêu Cấp Thỏ Nhân đã được công bố rồi! Hơn nữa còn được ưu đãi giảm giá 80% trong ba ngày đầu!

- Còn có các trò chơi khác trong hội triển lãm cũng theo đó được công bố!

Trong lúc công ty Hồng Hoang đang hừng hực khí thế chuẩn bị trò chơi mới.

Lần này, trò chơi thử nghiệm mà tập đoàn Hoán Hải triển khai trong hội triển lãm cũng bắt đầu lần lượt được công bố, tiến hành bán trên các sàn lớn.

Có khoảng hơn 100 trò chơi, lập tức làm cho người chơi chìm vào vui mừng, vội vàng truy cập, chọn lựa trò chơi yêu thích.

- Lão Lục, tôi tìm được một trò chơi rất thú vị, mau tới đây chơi với tôi!

Trong phòng livestream, lão E đã chờ đợi rất lâu mở miệng nói, liên hệ bạn bè của mình.

Trước đó mấy ngày, bởi vì người ở hội triển lãm quá nhiều làm cho anh cũng không có cơ hội chơi được mấy trò chơi muốn chơi, hiện tại nói cái gì cũng phải kéo bạn bè cùng nhau thể nghiệm một chút mới được.

Nhất là trò chơi Con Thỏ kia làm anh rất vừa ý.

Nghĩ tới đây, trên khóe miệng lão E dần dần lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Ha ha, ta biết chủ bá muốn chơi trò chơi nào.

- Quá độc ác, vừa đăng nhập trò chơi đã liên hệ với bạn bè trước.

- Chủ phòng cũng là Con Thỏ Tinh Biến. (Haha)

- Lão Lục trốn mau! Có nội gián!

- Tôi rất thích xem trò chơi này, sắp mở bán rồi!

Nhìn thấy vẻ mặt của lão E, khán giả trực tiếp trở nên không có ý tốt.

Sau đó, giọng nói tràn đầy nghi hoặc của Lão Lục vang lên:

- Sao vậy, đột nhiên chạy tới gọi tôi, vừa tìm được trò chơi gì hay à?

- Đúng đúng đúng, trò chơi rất hay, tôi đã gửi lời mời cho anh rồi, nhanh online đi.

Lão E thúc giục nói.

Lúc này hắn đã mở bình đài một cách thuần thục, tiến vào trang chủ trò chơi.

Khi nhìn thấy hai con thỏ quen thuộc, mưa đạn trong phòng livestream càng lợi hại hơn.

Quả nhiên là trò chơi kỳ lạ này.

Chủ phòng này cũng quá xấu rồi.

- Đến rồi, đến rồi, đang mở máy lên đây! Cảm ơn thẻ xử lý của ông chủ!

Lão Lục hình như cũng đang livestream, âm thanh nghe có chút ồn ào.

Một lát sau, trong giọng nói đột nhiên truyền đến một tiếng cười to.

- Ha ha ha! Lão E, anh gửi cho tôi cái gì vậy? Phong cách vẽ này cũng quá mẹ nó ma tính rồi!

- Không thèm nghe anh nói nữa, trò chơi này rất hay, anh trực tiếp vào trò chơi là được, nhớ kỹ chọn hình thức chơi nhiều người.

- Không phải, anh xác định cái đồ chơi này thật sự có thể chơi à? Sẽ không phải là anh đang lừa tôi chứ?

Mặc dù Lão Lục nói thì nói như vậy, nhưng vẫn rất nhanh gọn tải trò chơi xuống, đi vào trong phòng hai người do lão E mở ra.

Toàn bộ quá trình tiếng cười của anh đều chưa từng dừng lại.

Nhất là con thỏ có tướng mạo và động tác cứng ngắc kia thật sự là làm cho anh cười như điên.

- Nhân tài, nhà thiết kế này thật sự là một nhân tài.

Lão Lục chiếu vào nút điều khiển tay cầm, âm thanh vang vọng trong phòng livestream.

- Cũng chưa chắc, trò chơi đạt hạng nhất trong hội triển lãm trò chơi cũng không phải là giả.

Lão E đắc ý nói.

- Không ngờ trò chơi như thế này mà lại lấy được hạng nhất? Có chút thú vị đó, nhanh lên, xem tôi dạy anh làm thế nào để thông quan nhanh chóng.

- Đã nói rồi, hôm nay ai chết nhiều hơn ai thì phải gọi người kia là ba ba.

- Chơi với tôi trận này, tôi làm ba ba của anh chắc rồi!

Hai người không nói nhảm nữa, trực tiếp bắt đầu trò chơi.

Tiếp đó, hình ảnh trong trò chơi trực tiếp thay đổi theo.

Nhưng phàm là người có chút không cẩn thận tiến vào trong phòng livestream này đều sẽ nghe được đủ loại câu nói như "Anh buông tay ra", "Té rồi", "Nhanh cứu tôi", "Không cần",...

Tiếng hô to hô nhỏ, nghe rất náo nhiệt.

Thậm chí ấn mở vào danh sách các phòng livestream khác cũng có thể nhìn thấy rất nhiều phòng livestream đang chơi Siêu Cấp Thỏ Nhân.

Giống như là một phong trào đột nhiên hưng khởi, đảo mắt đã lan truyền khắp các nền tảng livestream lớn, để cho những người chơi không lưu ý đến triển lãm cũng chú ý tới trò chơi này.

Lập tức hô bạn gọi bè.

Thực hiện một hoạt động kết bạn.

Chương 47: Khó Khăn Mở Rộng

- Tăng! Lại tăng!

Trong công ty Hồng Hoang, bên trong khu làm việc.

Nhìn số lượng tiêu thụ tăng lên, các nhân viên kích động hô to lên.

Bọn họ cũng không ngờ lần tuyên truyền này sẽ có hiệu quả tốt như vậy, trò chơi vừa mới công bố một giờ mà đã bán hơn 1000 bản.

Hơn nữa giá mỗi bản còn là 32 tệ!

Giá cả này là do Trần Lâm dựa theo trình độ thị trường trò chơi để quyết định.

Vốn đã cho rằng đã hơi cao, nhưng không ngờ đám người chơi này lại điên cuồng như vậy, ngay cả mắt cũng không chớp lấy một cái đã trực tiếp mua, hơn nữa còn có xu thế ngày càng tăng.

Nếu cứ theo tốc độ này.

Thậm chí, tình hình tăng trưởng lượng tiêu thụ thậm chí còn nhanh hơn cả Sát Lục Tiêm Tháp, trở thành trò chơi có lượng tiêu thụ đứng đầu của công ty Hồng Hoang bọn họ.

- Quả nhiên có tài nguyên mở rộng thật là tốt.

Trần Lâm không nhịn được cảm khái.

Theo anhthấy, chiều sâu của trò chơi Siêu Cấp Thỏ Nhân này còn kém xa Sát Lục Tiêm Tháp.

Nhưng chính là bởi vì nắm giữ tài nguyên mở rộng mà Trang đầu của Hoán Hải giành được nên mới làm cho nó có thành tích khủng bố như vậy.

Đủ để chứng minh tầm quan trọng của việc mở rộng tài nguyên.

Nghĩ tới đây.

Trần Lâm gọi lão Tống tới, hỏi:

- Chuyện trước đó tôi nhờ anh làm thế nào rồi?

- Không có tiến triển gì.

Lão Tống than nhẹ một tiếng, trong mắt lóe lên một tia bất đắc dĩ:

- Những thương hội bình thường đều cảm thấy công ty chúng ta vừa mới thành lập không có danh tiếng, chỉ nguyện ý mở rộng hợp đồng cấp thấp nhất.

- Trừ phi giống như tập đoàn Hoán Hải đã đưa ra thị trường thì bọn họ mới có thể cân nhắc cho tài nguyên tốt nhất.

- Quả nhiên là như vậy.

Chân mày Trần Lâm hơi nhíu lại:

- Nếu không muốn thì thôi, mở rộng tài nguyên cấp thấp nhất đuổi ăn mày còn được, nhưng không xứng với trò Thợ Săn Quái Vật này.

- Hơn nữa... Tôi đã nghĩ ra biện pháp mở rộng tốt hơn rồi.

Trần Lâm ngẩng đầu nhìn về phía giá trị tài phú đang từng bước tăng lên của mình, một kế hoạch to gan dần dần hiện lên trong đầu anh.

…

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Đảo mắt đã là tháng sáu.

Cho dù là một trong mấy tháng nóng nhất trong năm, nhưng tháng sáu cũng nhiệt tình như lửa, giống như ấn tượng của mọi người đối với nó.

Cùng nhiệt tình như lửa còn có các thành phố lớn thông báo tuyển dụng thị trường.

Khi kỳ thi cấp ba và đại học lần lượt kết thúc thì cũng đến lúc tốt nghiệp đại học.

Sau khi tốt nghiệp, anh bắt đầu tìm kiếm công việc đầu tiên trong cuộc đời của mình.

- Đánh ốc vít bao ăn ở... Tiền lương 5-8000 tệ?

- Tuyển dụng sinh viên tốt nghiệp khoá này, đãi ngộ 7000 tệ, cần 10 năm kinh nghiệm làm việc, có nhầm hay không?

- Vị trí bảo vệ, 12 giờ mới được nghỉ một chút, tiền lương mới 5000, ai lại đi làm loại công việc này chứ?

- Mình tốt nghiệp 911 điểm, ít nhất cũng phải được nghỉ hai ngày nghỉ cuối tuần, tiền lương hơn mười ngàn, đãi ngộ này còn muốn mình đi làm à?

Trong chợ thông báo tuyển dụng, tràn ngập đủ loại âm thanh của các sinh viên đại học.

Rất nhiều người đều ghét bỏ nhìn những thông báo tuyển dụng được đăng lên kia.

Đi dạo một vòng.

Hoặc là làm việc luôn cả cuối tuần, hoặc là tiền lương không đạt được như mong muốn.

Người có thể thuận lợi tìm được công việc thích hợp thì ít lại càng thêm ít, ngay cả sơ yếu lý lịch cũng không đưa ra ngoài mấy tấm.

Đương nhiên.

Cũng có một số người có mục tiêu vô cùng rõ ràng, trong lúc học đại học vẫn luôn nỗ lực tăng cường kỹ năng chuyên nghiệp của mình, sơ yếu lý lịch cũng dễ nhìn hơn so với người khác rất nhiều.

Vừa vào đã cẩn thận tìm kiếm việc làm đúng nghề của mình.

- Mau nhìn kìa, bên kia có một công ty đang tuyển nhân viên!

Vài sinh viên tốt nghiệp đại học kết bạn đi chúng, liếc mắt một cái đã nhìn thấy trong quảng cáo, một nhà tên là "Công ty Hồng Hoang" thông báo tuyển dụng.

Chần chờ giây lát, cuối cùng mấy người bọn họ cũng mang theo sự thấp thỏm đi tới.

- Chào... Chào chị, xin hỏi quý công ty đang tuyển lập trình viên đúng không?

Một người trong đó mở miệng trước, lại nhìn tin tức thông báo tuyển dụng xác nhận một lần.

Tiểu Vi đang chỉnh lý sơ yếu lý lịch trên bàn ngẩng đầu lên, nhìn thấy một đám sinh viên trẻ tuổi thì lập tức lộ ra nụ cười nhà nghề.

- Đúng vậy, ngoại trừ lập trình viên ra thì công ty chúng tôi còn tuyển nhận nhân tài có liên quan đến chế tạo trò chơi, thiết

lập mô hình, marketing, chăm sóc khách hàng.

- Hơn nữa, bởi vì gần đây phải mở một trò chơi mới nên cần rất nhiều người, cũng có yêu cầu tương ứng đối với phương diện kỹ thuật.

- Đây... Đây là lý lịch của tôi, chị xem thử có được không?

Tiểu tử vội vàng đưa sơ yếu lý lịch của mình lên.

- Còn có tôi nữa!

- Tôi cũng muốn!

Người trẻ tuổi mới bước chân ra xã hội ai cũng đều ngại ngùng, bước ra bước đầu tiên đối với bọn họ mà nói tuyệt đối là một lần trải nghiệm vừa khẩn trương vừa kích động.

Cho nên trước khi xuất phát, Trần Lâm đã thông báo rằng khi đối mặt với bọn họ phải thân thiện một chút, tránh bỏ lỡ nhân tài nào đó.

Tiểu Vi ghi nhớ trong lòng, trên mặt từ đầu đến cuối đều treo nụ cười, cầm lấy sơ yếu lý lịch trên bàn lên nhìn.

Chương 48: Phim Điện Ảnh CG Cấp Sử Thi

Mấy tiểu tử thì ngồi ở bên cạnh, trong lòng thấp thỏm chờ đợi, giống như là tù phạm sắp đi ra pháp trường.

Một lúc lâu sau.

Tiểu Vi mới bỏ sơ yếu lý lịch xuống, ngẩng đầu lên.

Trong lòng mấy người lại lộp bộp vài tiếng, cảm giác hô hấp đều sắp dừng lại.

- Rất không tệ, tôi đã nhìn qua sơ yếu lý lịch và sản phẩm cá nhân của các cậu, cơ bản phù hợp với yêu cầu của công ty chúng tôi, không biết các cậu có yêu cầu gì đối với phương diện tiền lương không?

Hợp cách!

Mấy người kích động liếc nhau.

Hoàn toàn không chú ý tới trong lòng bàn tay đã sớm chảy ra một vệt mồ hôi.

Sau khi bình tĩnh lại, bọn họ miows bắt đầu đàm phán nội dung công việc, tiền lương và đãi ngộ.

Một mực trôi qua nửa giờ, mấy người mới đứng dậy khỏi chỗ ngồi, trên mặt đều ửng hồng, thậm chí cánh tay cầm sơ yếu lý lịch đều đang run rẩy.

- Mẹ, con đã đậu phỏng vấn rồi!

Một người trong đó lấy điện thoại ra, kích động chia sẻ niềm vui với người trong nhà.

Tình hình tương tự cũng không hiếm thấy trên thị trường việc làm.

Cũng coi như là một phong cảnh đặc biệt trong mấy tháng này.

...

Sáng sớm hôm sau.

Hơn mười nhân viên trẻ tuổi thông qua phỏng vấn mới vào, dưới sự dẫn dắt của Tiểu Vi, đi vào trong phòng làm việc.

Khi cửa thang máy mở ra, nhìn thấy khu vực văn phòng rộng lớn, tất cả nhân viên mới đều sợ đến ngây người, miệng há to.

Bọn họ vốn cho rằng.

Nếu như gọi là Studio thì quy mô chắc sẽ không quá lớn.

Nhưng cảnh tượng trước mắt lại hoàn toàn vượt quá tưởng tượng, lớn hơn nhiều so với bọn họ dự liệu!

Trực tiếp thuê nguyên cả một tầng lầu, cái này mà cũng gọi là văn phòng à?

- U, cuối cùng cũng có nhân viên mới rồi sao?

Đám người lão Lý đang cầm tài liệu ngẩng đầu lên, không có ý tốt nhìn chằm chằm người mới.

Bọn họ nghe tổng giám đốc Trần nói, những người này được tuyển vào để làm trợ thủ cho bọn họ.

Những ngày này, vì để theo kịp tiến độ, làm ra chương trình cơ sở của Thợ Săn Quái Vật đã làm bọn họ mệt mỏi không nhẹ, đã

sớm suy nghĩ tìm thêm mấy người đến đây trợ giúp.

Cho nên nhìn thấy người mới thì hai mắt của bọn họ đương nhiên sẽ sáng ngời.

- Mấy anh thu liễm một chút, đừng làm người mới sợ.

Tiểu Vi trừng mắt nhìn mấy người lão Lý, nào không biết bọn họ đang suy nghĩ gì.

- Tôi dẫn bọn họ đi gặp giám đốc Tống, xem anh ấy an bài như thế nào rồi nói.

Nói xong, cô dẫn theo mười mấy người mới đi về phía khu vực văn phòng của lão Tống.

Mà khi đi ngang qua khu làm việc của Lê Minh, một ít tiểu tử lanh mắt nhìn thấy hình ảnh trên máy tính của mấy người lão Lý, cả đám nhất thời rướn cổ lên.

- Đó là cái gì?

- Giống như là thiết kế nguyên mẫu của quái vật!

- Nguyên cảnh thật tinh xảo!

- Còn có mô hình thiết lập đồ họa bên kia, sẽ không phải là cảnh 3D chứ!

- Chẳng lẽ công ty của chúng ta đang làm trò chơi à?

Những người mới kích động không thôi, chờ mong trong lòng càng tăng lên.

Cứ như vậy đi theo Tiểu Vi một đường tiến lên, cuối cùng cũng tìm được Trần Lâm và lão Tống đang thương lượng với nhau trong phòng làm việc.

- Tổng giám đốc Trần, anh cũng ở đây à.

Nhìn thấy Trần Lâm, Tiểu Vi vội vàng hỏi.

Đám người phía sau nghe vậy đều cả kinh.

Đây chính là giám đốc của công ty à?

Nhìn qua thật trẻ tuổi!

- Đây đều là nhân viên mới tuyển dụng à?

Trần Lâm nhìn lướt qua mười mấy người trước mặt.

- Đúng vậy, chính là dựa theo yêu cầu của tổng giám đốc Trần.

Tiểu Vi nhẹ gật đầu.

- Cuối cùng cũng có người mới đến công ty rồi, đám ngoài kia ngày nào cũng đến tìm tôi để đòi người, làm tôi sắp phiền chết rồi.

Lão Tống ở bên cạnh nói với giọng điều tràn đầy bất đắc dĩ.

- Nếu đã như vậy, vậy những người này sẽ do anh an bài, vừa vặn tăng tốc tiến độ một chút.

CG trò chơi của Trần Lâm cần phải có trò chơi làm vật dẫn mới có thể làm được.

Suy nghĩ của anh là...

Nếu như những bình đài trò chơi kia không muốn cho bọn họ mở rộng tài nguyên, vậy anh sẽ đổi chỗ khác để mở rộng.

Quay trò chơi CG thành phim, mở rộng trên rạp chiếu phim và trang web, tăng cường quảng bá cho trò chơi.

Không sai!

Một trò chơi mở đầu, cho tới bây giờ đều là CG đi trước, dùng đầy đủ nội dung để hấp dẫn người chơi.

Tiếp theo mới là chính thức công bố.

Xem như là trò chơi IP đầu tiên trong công ty Hồng Hoang của bọn họ, tuyên truyền CG tất nhiên phải lớn, đã làm thì làm thành cấp bậc sử thi!

Nghĩ tới đây, Trần Lâm lập tức nhìn về phía lão Tống với vẻ trêu chọc:

- Thế nào? Chuyện tôi nói anh đã suy nghĩ kỹ chưa?

- Cái này... Chỉ sợ không tốt lắm đâu?

Lão Tống có chút khó xử, liếc mắt nhìn mười mấy người mới bên cạnh:

- Tôi là một người làm trò chơi, đột nhiên gọi tôi đi làm nhân vật chính trong bộ phim điện ảnh CG, anh không cảm thấy rất kỳ quái à?

Phim điện ảnh CG!

Công ty muốn quay phim điện ảnh CG?

Những người mới nghe thấy lời của anh thì ánh mắt đều trừng lớn.

Rốt cuộc là trò chơi gì mà lại phải dùng một phim điện ảnh để làm CG vậy?

Chương 49: Đừng Nói, Bắt Đầu Có Hình Ảnh Rồi (1)

Lúc đi ra khỏi văn phòng, vẻ mặt những người mới giống như vừa tỉnh mộng.

Một hồi lâu sau, bọn họ mới bừng tỉnh lại.

Dưới sự dẫn dắt của Tiểu Vi, bọn họ được phân đến bên cạnh các nhân viên kỳ cựu, hỗ trợ xử lý một số việc đơn giản nhưng lại hỗn tạp, để giảm bớt áp lực cho bọn họ.

Các công nhân viên kỳ cựu cũng toại nguyện có trợ thủ của mình.

- Sư phụ, chúng ta đang muốn làm trò gì vậy? CG tuyên truyền nhìn rất trâu bò!

Bên cạnh lão Lý, hai mắt một tiểu tử vừa tới sáng lên, chăm chú nhìn đồ vật trong máy tính.

Mặc dù chỉ là một phần nhỏ.

Nhưng cậu vẫn có thể nhìn ra được đây là một trò chơi vô cùng lợi hại.

Thậm chí ngay cả Game Engine mà bọn họ đang dùng để chế tạo trò chơi cũng là Engine mà cậu chưa từng thấy trên thị trường!

Chức năng mạnh mẽ, sử dụng Engine này để chế tác trò chơi chắc hẳn rất sướng tay.

Quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

- Đừng nhìn nữa, đây là Game Engine tự nghiên cứu của phòng làm việc chúng ta, hôm nay cậu vừa tới, nhiệm vụ chính là nhanh chóng làm quen với Engine, giúp tôi xử lý topic.

Game Engine tự nghiên cứu!

Bọn họ lại có được Game Engine của riêng mình?

Giờ khắc này, cậu đã không biết nên hình dung tâm trạng của mình như thế nào.

Giống như là Lưu mỗ vừa mới vào làm quan viên, bị đủ loại đồ vật trong phòng làm việc làm cho sợ hãi đến mức không nói ra lời.

Những người mới khác cũng như thế.

Sau khi phân công xong việc làm thì tiếng kinh hô vẫn không ngừng phút nào, không ngừng quanh quẩn ở các nơi trong khu làm việc.

...

Mà lúc này.

Trong văn phòng.

Trần Lâm vẫn đang thảo luận vấn đề diễn viên trong bộ phim CG với lão Tống.

Mặc dù anh có thể tiêu hao tài phú để trực tiếp để sản xuất bộ phim, nhưng lại chỉ có thể tạo ra nhân vật tồn tại trong trò chơi, hình ảnh không đủ rung động.

Nhất định phải là người thật mới có thể thể hiện ra cảm giác như đang ở trong kỳ cảnh được.

Hơn nữa anh không muốn tốn quá nhiều tiền để mời diễn viên.

So với mời những tiểu thịt tươi nhu nhược đắt muốn chết kia thì còn không bằng để cho hán tử cẩu thả lão Tống này ra sân, lúc chiến đấu ít nhất còn có chút bộ dáng thợ săn.

Quan trọng nhất là, thuê lão Tống còn rất tiết kiệm tiền!

Tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất trước mắt của anh.

- Không nên, không nên, chỉ bằng vào bộ dáng này của tôi thì sao có thể làm nhân vật chính trong phim được?

Lão Tống lắc đầu như trống lúc lắc.

Anh thật sự không dám tưởng tượng, dáng vẻ xuất hiện trong phim ảnh của mình sẽ là trò hề cỡ nào.

- Sao lại không được chứ? Tổng thanh tra phòng làm nhân vật chính, hiệu quả tuyên truyền tuyệt đối là hàng đầu, hơn nữa còn không tốn tiền!

Trần Lâm khuyên can.

- Nhưng tôi không phải là diễn viên, làm game còn được, nhưng quay phim thì chỉ biết trơ mắt nhìn con số, lỡ như làm hỏng bộ phim thì sẽ không tốt.

- Anh có thể yên tâm, tôi cũng không cần anh phải diễn và nói quá nhiều, chỉ cần làm một chút động tác và quay nhiều góc độ là được, tôi sẽ dùng hiệu ứng VFX xử lý hậu kỳ.

- Cậu chắc chứ?

- Chắc chắn!

Trần Lâm tự tin nói.

Hệ thống của anh cái khác không làm được, nhưng làm CG lại vô cùng tốt.

Chỉ cần ghi động tác và hình ảnh của lão Tống vào trong tài liệu trò chơi là có thể rút ra khỏi trò chơi, trực tiếp trở thành bộ phim CG.

Cho dù đến lúc đó có người hỏi thì anh cũng có lý do để giải thích.

Ví dụ như cảnh này là do hiệu ứng VFX.

Lão Tống rõ ràng còn không quá tin tưởng VFX có thể làm đến mức này.

Nhưng cân nhắc đến tài chính của công ty đúng là đang rất khẩn trương.

Sau một lúc trầm mặc, cuối cùng anh vẫn gật đầu:

- Vậy được rồi, nếu như chỉ là làm một chút động tác bắt tay chân đơn giản thì tôi ngược lại không có vấn đề gì.

Anh thấy.

Trần Lâm muốn làm một bộ phim chiến đấu có cảnh tượng hoành tráng, dùng để thể hiện ra phong cách chiến đấu trong trò chơi, cao lắm có lẽ chỉ dài khoảng vài phút, cũng không tốn quá nhiều thời gian.

- Cậu định khi nào bắt đầu quay?

Anh hỏi.

- Mấy ngày này đi, càng sớm càng tốt.

Trần Lâm suy nghĩ một chút nói.

- Bộ phim này còn cần một số nhân vật phụ đóng vai người qua đường, đến lúc đó anh xem có ai rảnh thì bắt bọn họ lại quay cùng.

- Cứ giao cho tôi.

Lão Tống xoa xoa đôi mắt mỏi nhừ của mình, cảm giác đau đầu.

May mắn là trước đó bọn họ đã mua một bộ thiết bị để quay video cho trò chơi mới, không cần phải chạy ra bên ngoài để quay.

Nếu không thì có nói gì anh cũng không muốn tự mình lên sân khấu.

Sau khi hỏi xong yêu cầu quay phim cụ thể, anh cũng không lãng phí thời gian nữa, đứng dậy rời khỏi văn phòng đi ra bên ngoài, vỗ vỗ vào cái bảng trắng bên cạnh.

- Mọi người trước hết dừng công việc đang làm lại đã.

- Tổng giám đốc Trần vừa nói muốn tìm mấy diễn viên phụ để quay bộ phim CG, ai hứng thú thì có thể tới báo danh, sẽ không tốn quá nhiều thời gian.

...

...

...

Chương 50: Đừng Nói, Bắt Đầu Có Hình Ảnh Rồi (2)

Toàn bộ khu vực làm việc yên tĩnh lạ thường.

Tất cả mọi người đều sững sờ, giống như là đột nhiên trúng phải chiêu hóa đá của Medusa.

Muốn bọn họ... Làm vai phụ trong bộ phim CG?

Trò đùa quốc tế gì đó chứ.

Không phải là đang trêu chọc bọn họ chứ!

- Tống lão đại, anh xác định không phải đang nói giỡn chứ?

Một hồi lâu sau, cuối cùng cũng có người không nhịn được hỏi.

- Cậu thấy bộ dáng của tôi giống như đang rảnh rỗi lắm hả, đùa giỡn với các cậu?

Vẻ mặt lão Tống trầm xuống, bộ dáng nghiêm túc không hề giống đang đùa giỡn.

Lần này, các nhân viên tức thì bị choáng váng, đều hít một hơi thật sâu.

- Tổng giám đốc Trần nói thật à?

- Gọi những lập trình viên chúng tôi đi quay phim?

- Chuyện này cũng quá tùy tiện rồi!

- Đúng vậy, trừ phi Tống lão đại làm nhân vật nam chính!

Lão Tống: ...

Nhân viên: ???

- Mẹ nó, không phải bị tôi nói trúng rồi chứ? Tống đại ca muốn làm nhân vật chính trong phim điện ảnh!

- Phốc, ha ha ha... Không được, hôm nay tôi muốn cười chết ở đây, Tống lão đại lại muốn làm nam chính trong phim!

- Quả nhiên không hổ là tổng giám đốc Trần, tuyển diễn viên đều đặc biệt như vậy.

- Loại chuyện này để lão Lý cũng được đi, nhìn từ sau lưng ít ra cũng thấy đó là kiểu tóc của cường giả. Quay loại phim này là thích hợp nhất.

- Đồng ý! Tôi đề nghị mãnh liệt để lão Lý làm nam chính số 2!

- Đừng nói, bắt đầu có hình ảnh rồi.

Trong giây lát, tiếng cười đã truyền khắp khu vực làm việc.

Nhất là khi nghe thấy lão Tống lại muốn làm nhân vật nam chính, các nhân viên kỳ cựu khác lại càng cười đến sắp khóc, ôm bụng co quắp một hồi.

Mấy cô gái nghe tin chạy đến đều dùng ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm vào lão Tống.

- Tống lão đại, anh thấy tôi có thể quay phim không? Nữ phụ là được!

- Tôi cũng muốn, tôi cũng muốn! Tốt nhất là có nhân vật có lời thoại!

Mí mắt lão Tống trợn lên, thiếu chút nữa không nhịn được chửi ầm lên, nhưng cuối cùng vẫn hít một hơi:

- Tính toán thì cũng chỉ là quay để lấy động tác mà thôi, không cần bao nhiêu thời gian, lát nữa tôi sẽ gọi người xây dựng lại bàn, ai có rảnh thì có thể tới thử một chút.

Nói xong, anh cũng không để ý đến đám người này nữa mà đi đến phòng chụp ảnh bắt đầu chuẩn bị.

Các nhân viên trong đoàn nghị luận ầm ĩ, trong lòng vô cùng tò mò, không hiểu tại sao Trần Lâm lại muốn bọn họ làm những chuyện này.

Bọn họ xem như là người làm việc phía sau màn, cũng không nguyện ý làm loại chuyện xuất đầu lộ diện này, người nào đi người đó ngu ngốc.

- À đúng rồi, tổng giám đốc Trần nói, người tham gia đóng phim, mỗi ngày có thể được thưởng 300 tệ.

Lúc này, lão Tống vừa rời khỏi đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vừa quay đầu bổ sung một câu.

Ầm!

Toàn bộ khu làm việc lập tức òa lên như vỡ tổ.

Các nhân viên kỳ cựu nhao nhao đứng dậy rời khỏi vị trí làm việc, lấy tư thế chạy nước rút trăm mét, chen lấn xông vào trong phòng chụp ảnh.

...

- Alo, Tô chủ quản đúng không?

Ngay khi các nhân viên đang tranh giành đưa đẩy.

Trong văn phòng, Trần Lâm cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Tô Bằng ở phòng marketing của BiliBili.

- Thì ra là tổng giám đốc Trần, sao ngài lại đột nhiên có thời gian gọi điện cho tôi vậy?

Tô Bằng có hơi ngoài ý muốn, anh không ngờ tới Trần Lâm lại đột nhiên gọi điện thoại cho mình.

- Cũng không có gì, chỉ là có chút chuyện muốn tìm anh hỗ trợ.

- Bên chúng tôi định sẽ quay một bộ phim điện ảnh CG cho trò chơi tiếp theo, muốn hỏi anh xem thử có thể đi đâu để mở rộng tài nguyên?

Trần Lâm trực tiếp nói rõ ý đồ của mình.

- Phim điện ảnh CG? Dài bao nhiêu, làm xong trailer chưa?

- Đại khái một giờ, hơn nữa là phim có đặc hiệu 3D, cho nên trailer phải cần một khoảng thời gian nữa mới hoàn thành.

- Hix...

Đối diện truyền đến âm thanh hít thật mạnh:

- Tổng giám đốc Trần, anh thật đúng là đưa ra cho tôi một vấn đề khó, không có trailer, tôi cũng rất khó quyết định có thể lấy được tài nguyên gì.

- Dựa theo quy cách cao nhất là được, bộ phim của chúng tôi tuyệt đối sẽ không làm cho các anh thất vọng.

Trong lời nói của Trần Lâm cực kỳ tự tin:

- Nếu anh cảm thấy khó xử, tôi cũng có thể đi tìm nhà khác.

- Đừng! Để tôi nghĩ trước một chút.

Tô Bằng vội vàng lên tiếng ngăn lại.

Nói thật.

Anh không biết nhiều về thực lực của công ty Hồng Hoang.

Nhưng lần hợp tác trước, hoạt hình Thỏ Vượt Ngục lại thực sự đã giúp đỡ anh rất nhiều.

Mới vừa chiếu được nửa tháng, lượt xem đã vượt xa dự đoán, thu hồi vốn chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Đủ để chứng minh thực lực của Hồng Hoang ở phương diện này mạnh mẽ cỡ nào.

Hơn nữa, anh còn nghe nói có rất nhiều bình đài trò chiow đều từ chối mở rộng hợp tác với Hồng Hoang, rõ ràng là bởi vì vậy mới tìm đến bọn họ.

Nếu từ chối thì chỉ sợ sau này muốn hợp tác sẽ khó khăn hơn, anh không muốn mất đi mối quan hệ hợp tác vừa mới hình thành này.

Nếu các đh thấy hay nhớ để đề cử giúp truyện nhé.

Chương 51: Thợ Săn Không Trải Qua Va Chạm Không Phải Thợ Săn Giỏi (1)

Nghĩ tới đây, cuối cùng Tô Bằng khẽ cắn môi.

- Được! Tôi đồng ý!

Tô Bằng thừa nhận, mình quả thật có phần hơi liều.

Nhưng có thể tham gia vào ngành này, có mấy người không phải dựa vào đánh liều mà ra chứ?

Dù sao thì ai cũng không dám nói mình có thể nắm giữ hướng gió của thị trường một trăm phần trăm, kỳ ngộ thường thường cũng đi kèm với nguy hiểm.

Ngược lại chỉ là một lần mở rộng tài nguyên mà thôi.

Cho dù thất bại thì cũng sẽ không tạo thành hậu quả không thể cứu vãn đối với anh, nhiều lắm thì sau đó anh có thể dùng ít tài nguyên hơn mà thôi.

Nhưng nếu như thành công.

Vậy thì tất nhiên sẽ làm cho địa vị của anh trong công ty càng kiên cố hơn, có thể cơ hội thăng cấp lần sau sẽ rơi vào trên đầu mình thì sao?

Phải biết rằng...

Bây giờ lại còn có một đám người đang nhìn chằm chằm vào vị

trí quản lý thị trường.

Anh nhất định phải đạt được thành tích sáng chói hơn trước khi kết thúc năm mới được!

Ôm ý nghĩ này, hai người hoàn thành đàm phán vô cùng thuận lợi, rất nhanh đã định ra phương án cụ thể, chỉ cần đến lúc đó gặp mặt ký tên hợp đồng là được.

- Đúng rồi, tổng giám đốc Trần muốn phim điện ảnh CG, không biết phương diện diễn viên đã xác định rõ ràng chưa?

Nói xong chính sự, Tô Bằng thuận miệng hỏi theo đề tài này.

Dù sao thì anh cũng phải dùng tài nguyên mở rộng trong tay mình, nếu như có thể mời được tiểu thịt tươi tới diễn thì không còn gì tốt hơn.

Nhưng cân nhắc đến việc mấy người Trần Lâm chỉ là một công ty mới mở, nội tình tích lũy không đủ, cho nên cũng không ôm hi vọng quá lớn.

- Đúng là đã xác định không sai biệt lắm, nhưng mà còn thiếu một nhân vật nữ chính và một số nhân vật quần chúng, Tô Chủ Quản có đề cử nào không?

Nếu như đã quay bộ phim điện ảnh Thợ Săn Quái Vật thì Trần Lâm đương nhiên hy vọng nhân vật nữ chính sẽ liên quan đến chủ đề trò chơi một chút.

Mà mấy cô gái trong phòng làm việc đều quá nhanh nhẹn, không quá phù hợp tham gia vào nhân vật quan trọng này.

- Hay là để tôi đề cử mấy nghệ sĩ của phòng chúng tôi cho anh đi? Cũng là hệ biểu diễn, coi như là khách mời thân tình miễn phí, vai quần chúng thì tôi cũng có thể tìm cho anh, chỉ cần bao tiền công mỗi ngày là được.

Nghe thấy nhân vật nữ chính còn chưa xác định, hai mắt Tô Bằng sáng rực lên, vội vàng đề cử nghệ sĩ đến từ trong nhà mình.

Đây chính là cơ hội tốt.

Đến lúc đó cho dù phim điện ảnh không quá ổn thì bọn họ cũng có thể nhân cơ hội này tuyên truyền ký kết nghệ sĩ dưới tay, mang đến một chút lưu lượng là một chút, tốt xấu gì cũng không lãng phí tài nguyên mở rộng đúng không?

Trần Lâm suy nghĩ một chút, cũng gật đầu đồng ý.

- Được, đến lúc đó để cho bọn họ trực tiếp đến phòng làm việc của tôi.

- Cứ quyết định như vậy đi.

- Hợp tác vui vẻ.

Cúp máy xong, công ty Hồng Hoang và BiliBili cũng coi như chính thức đạt được hợp tác sơ bộ, cũng giải quyết nan đề tuyên truyền trò chơi mới của Trần Lâm.

kế tiếp.

Cũng chỉ thiếu chút nữa làm được chủ thể trò chơi, làm được quảng cáo trò chơi, tin tưởng không cần thời gian bao lâu nữa.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm để điện thoại di động xuống, đứng dậy rời khỏi văn phòng đi ra bên ngoài, dự định xem tiến độ chế tác trò chơi thế nào rồi.

Nhưng anh vừa mới đi tới khu làm việc của Lê Minh đã phát hiện mấy người lão Lý đang tụ tập lại với nhau, mấy cặp mắt nhìn chằm chằm vào hình ảnh đang được chế tạo.

- Thế nào?

Trần Lâm mở miệng hỏi.

Nhìn thấy anh xuất hiện, mấy người lập tức vui mừng:

- Tổng giám đốc Trần, anh tới thật đúng lúc, chúng tôi vừa mới gặp một chút vấn đề.

- Vấn đề? Vấn đề gì?

Trần Lâm vượt qua đám người đi tới trước màn hình máy tính.

- Chính là AI của những quái vật này, sau khi chúng tôi train cho chúng xong thì phát hiện ra rằng công kích của chúng nó quá mạnh mẽ, như vậy sợ là sẽ bởi vì độ khó quá cao mà làm cho người chơi rút lui.

- Đúng vậy, vốn dĩ thao tác vũ khí lạnh đã rất khó, hơn nữa trò chơi thiết lập khung công kích, người chơi vốn đã không dễ dàng thao tác, nếu như quái vật AI quá mạnh thì có lẽ sẽ có phản hiệu quả.

Mấy tên nhân viên lao nhao, nói rõ chỗ không hợp lý.

Những người khác không nói chuyện, nhưng từ động tác gật đầu có thể thấy là rất đồng ý với những gì bọn họ vừa nói.

Dù sao thì người chơi trò chơi là để giải trí, chứ không phải để chịu ngược đãi.

- Tôi hỏi mấy anh, trò chơi này tên là gì?

Trần Lâm không trả lời bọn họ mà đột nhiên hỏi ngược lại.

- Tên? Không phải là Thợ Săn Quái Vật à? Người chuyên đi săn quái vật.

Đỗ Hưng ở bên cạnh không hiểu, hỏi.

Nhưng đáp lại anh lại là sự phủ nhận của Trần Lâm:

- Tôi có nói qua là người chơi phải đi săn giết quái vật không?

Chương 52: Thợ Săn Không Trải Qua Va Chạm Không Phải Thợ Săn Giỏi (2)

- Hả? Không phải thì là cái gì? Tổng giám đốc Trần, không phải là anh đang nói nhầm gì chứ?

Mọi người cho rằng mình nghe sai lầm rồi.

- Tôi không nói nhầm, chính là thợ săn, quái vật chạy đến để săn người, không phải chính là Thợ Săn Quái Vật à?

Trần Lâm nói chuyện đương nhiên.

Nhân viên: ???

Thì ra ý nghĩa của tên trò chơi này chính là như vậy!

Lúc này, bọn họ cũng đã không biết nên chửi mắng như thế nào, bị ý nghĩ thái quá của ông chủ nhà mình làm cho sợ hãi không nhẹ.

Không chờ bọn họ nói chuyện, Trần Lâm đã nói tiếp:

- Cứ làm theo phương án thiết kế là được, đặc biệt là Cổ Long Chủng, trực tiếp tăng tối da công kích AI cho tôi, chết có mấy lần mà đã bỏ cuộc à? Nếu dễ dàng từ bỏ như vậy thì không gọi là thợ săn.

- Hả...

Ông chủ à.

Anh đang định ép người chơi vào chỗ chết à?

Không sợ người khác cầm dao phay chạy đến công ty chúng ta để chém anh một dao hả?

Mặc dù trong lòng thì chửi mắng, nhưng mấy người lão Lý cũng không dám chất vấn quyết định của Trần Lâm

Dù sao thì phương án này cũng là anh ta nghĩ ra, tùy tiện sửa chữa ngược lại có thể sẽ dẫn đến phản hiệu quả.

Chỉ hy vọng những người chơi kia có thể kiên trì lâu một chút!

Trong lòng mặc niệm vài câu, các nhân viên lại lần nữa trở về chỗ ngồi của mình, nắm chặt thời gian chế tạo trò chơi.

Trần Lâm liếc mắt nhìn qua.

Trải qua khoảng thời gian này cố gắng, toàn bộ trò chơi đã dần dần lộ ra hình thức ban đầu, khung nền cũng đã được tạo tốt, nhanh hơn rất nhiều so với dự đoán trước đó của anh.

Có lẽ không bao lâu nữa trò chơi này có thể chính thức gặp mặt với người chơi khác.

…

Giữa trưa ngày hôm sau.

Diễn viên giỏi Tô Bằng đã đồng ý cũng tới đúng lúc.

Hơn 30 người, đi mấy lượt thang máy mới rốt cục toàn bộ lên đến tầng lầu của công ty, tiến vào trong phòng chụp ảnh trống trải.

- Chào tổng giám đốc Trần, tôi là Âu Dương Hiểu, nữ chính mà quản lý Tô Bằng sắp xếp đến thử sức.

Vừa mới đứng vững, một vị mỹ nữ dáng người hiên ngang, cơ thể rắn chắc đi về phía Trần Lâm tự giới thiệu.

Không thể không nói.

Tô Bằng thật sự rất biết chọn người.

Chọn được diễn viên cơ bản đều đúng theo yêu cầu của hắn.

Mà người trước mắt này chính là mỹ nữ giỏi vận động mà anh cần nhất, cô chỉ đứng ở đó cũng tạo cho anh cảm giác giống như đứng trước một nữ thợ săn.

Nhưng Trần Lâm vẫn nhìn sau lưng đối phương một chút, kỳ quái hỏi:

- Chỉ có một mình cô tới thử sức với vai nhân vật nữ chính à?

- Đúng vậy.

Âu Dương Hiểu gật đầu, hơi xấu hổ:

- Những nghệ sĩ khác nghe nói là người trong nghề thì ai cũng không chịu tới, một phần là bởi vì không có thời gian...

- Thì ra là vậy.

Vẻ mặt Trần Lâm bình tĩnh gật đầu một cái.

Không muốn tham gia thương diễn chỉ sợ chỉ là mượn cớ mà thôi.

Ghét bỏ phòng làm việc của bọn họ không có tên tuổi, biểu diễn miễn phí không có tiền mới là sự thật.

- Tô chủ quản đã nói với mọi người về tình huống cụ thể rồi chứ?

- Đã nói rồi, nhưng mà tổng giám đốc Trần, tôi có một vấn đề, chúng tôi thật sự chỉ cần quay hành động và chụp ảnh áp phích tuyên truyền là được rồi đúng không? Không cần trực tiếp đọc lời thoại?

Âu Dương Hiểu xem như là người mới, địa vị trong tất cả các nghệ sĩ ký kết với Bilibili cũng không cao, cơ hội biểu diễn cũng không nhiều.

Cho nên cô rất coi trọng màn biểu diễn này.

Hy vọng có thể thông qua bộ phim CG này để đề cao danh tiếng của bản thân, cho dù chỉ là một chút cũng tốt.

- Đúng vậy, chỉ cần diễn động tác và chụp ảnh để làm áp phích là được, sau này chúng tôi sẽ dùng hiệu ứng VFX, không có vấn đề gì chứ?

- Đương nhiên là không thành vấn đề, vậy thì phiền phức tổng giám đốc Trần và mọi người rồi.

Âu Dương Hiểu hơi cúi đầu, lễ phép nói.

Sau đó.

Bọn họ được Trần Lâm dẫn đến trước mặt lão Tống, bắt đầu tiến hành quay phim.

Toàn bộ phòng chụp ảnh đều bận rộn hẳn lên.

Kéo dài đến lúc tan việc mới dần dần ngừng lại.

...

Một tuần sau.

Lão Tống đang làm việc ở khu giám sát bị Trần Lâm gọi đến phòng họp.

- Đây là... bộ phim điện ảnh CG đã quay lần trước à?

Hai mắt Lão Tống trợn tròn, khó có thể tin nhìn video trong máy tính của Trần Lâm, cùng với mấy chữ to "Phim Điện Ảnh CG Kẻ Săn Quái Vật".

Chỉ trong thời gian một tuần ngắn ngủi.

Anh lại thật sự làm xong bộ phim điện ảnh này.

Hơn nữa còn là một bộ phim điện ảnh dài đến 60 phút!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì có lẽ lão Tống đã tưởng rằng tối hôm qua mình giao quá nhiều lương thực để nộp thuế nên mới bị ảo giác rồi.

- Mặc dù tốn chút thời gian, nhưng cuối cùng cũng làm xong.

Trần Lâm thở ra một hơi dài, kéo file video vào danh sách file chuyển bi gửi.

Chương 53: Mẹ Nó, Đây Là Tôi À?

Cái đồ chơi này nhìn thì đơn giản, nhưng đã tiêu hết toàn bộ tích súc của anh, giá trị tài phú hết chừng 6 triệu, cũng chính là 100 ngàn mỗi phút.

Nếu như không phải vì tuyên truyền cho trò chơi mới thì anh thật sự là có chút không nỡ.

- Tiểu tử cậu, cậu còn có giao thiệp trong phương diện truyền hình, điện ảnh này nữa, ẩn giấu đủ sâu nha.

Lão Tống cố nén rất lâu, cuối cùng mới bừng tỉnh khỏi sự kinh ngạc.

Theo anh thấy, Trần Lâm hẳn là biết công ty điện ảnh và truyền hình lớn nào đó, có chút quan hệ với bên đó.

Thậm chí rất có thể trước khi triển khai kế hoạch nghiên cứu phát triển trò chơi Thợ Săn Quái Vật thì đã liên hệ với bên kia, bắt đầu hỗ trợ chế tạo hiện ứng, nếu không thì sẽ không thể làm được bộ phim này nhanh như vậy.

- Anh nói xem có nhanh hay không.

Trần Lâm mỉm cười nói.

Anh biết lão Tống hiểu lầm.

Nhưng anh cũng không ngại hiểu lầm như vậy.

Có quan hệ với ngành điện ảnh và truyền hình cũng coi như là

một cái cớ rất tốt để che giấu bí mật này.

Chỉ cần anh không nói là công ty nhà ai thì cho dù có người muốn tra cũng không tra được nơi anh làm ra bộ phim này, chứ đừng nói là chế tạo ra như thế nào.

Mà ngay khi hai người đối thoại.

Ngoài cửa cũng truyền đến từng tiếng bước chân.

Nhận được tin tức, mấy người lão Lý từ bên ngoài vội vã chạy vào.

- Đâu? Video CG ở đâu?

- Nghe nói đã làm xong bộ phim điện ảnh CG rồi, là thật à?

- Tổng giám đốc Trần nhanh cho chúng tôi xem với!

Xem như là video CG tuyên truyền từ đầu của trò chơi, các nhân viên đương nhiên rất để tâm.

Nhất là những người tham gia diễn thì càng chờ mong không thôi, muốn nhanh chóng xem bộ dáng mình làm diễn viên đẹp trai cỡ nào.

Dù sao thì ai mà chẳng có một giấc mơ làm diễn viên chứ?

- Được rồi, mọi người ngồi xuống trước đã, tôi chuẩn bị phát video đây.

Nghe thấy lời nói của Trần Lâm, các công nhân viên lập tức an tĩnh lại, nhao nhao chọn một chỗ an vị, trợ thủ của bọn họ thì đứng ở bên cạnh, mắt không chớp nhìn chằm chằm màn hình.

- Lão Tống, bắt đầu đi, tôi đã gửi file video cho anh rồi đó.

- Được.

Lão Tống hít sâu một hơi, thoáng có chút run rẩy hoạt động như một con chuột, trong lòng rất là khẩn trương.

Không có cách nào.

Ai bảo diễn viên nam chính trong phim này là anh chứ?

Trong lúc khẩn trương lại có một cảm xúc kỳ quái xông lên đầu, thật giống như cơ thể bị mở ra một cái nút nào đó, làm cho anh lại có chút hưng phấn?

Lạch cạch!

Một tiếng click chuột vang lên.

Video được mở ra, chiếu đến màn hình lớn trong phòng họp, tất cả mọi người theo bản năng ngừng thở.

Ngay sau đó.

Hình ảnh sáng lên.

Một đôi giày leo núi bằng vải bạt xuất hiện ở trên màn ảnh, lấy góc độ quay sát mặt đất chậm rãi đi ở một chỗ giống như là một cánh rừng rậm viễn cổ.

Xung quanh yên tĩnh đến đáng sợ, chỉ có tiếng bước chân giẫm lên lá khô và cành khô vang lên, cùng với tiếng thở hổn hển.

Cho dù cách màn hình cũng có thể cảm giác được chủ nhân của hai chân này vô cùng cẩn thận, hơn nữa cẩn thận từng li từng tí, giống như đang đề phòng cái gì đó.

Đủ loại dây leo cổ quái to đến khoa trương trải rộng trên mặt đất, giống như là từng con mãng xà chậm rãi nhúc nhích, lại tạo thêm mấy phần quỷ dị cho bầu không khí yên tĩnh này.

Tiếp theo, ống kính kéo ra xa.

Một đội ngũ thợ săn xuất hiện trước ống kính, trên người mỗi người đều được trang bị vũ khí khác nhau, nhìn qua thì uy lực không tầm thường.

Chỉ có điều...

Khi bọn họ nhìn thấy tướng mạo của người dẫn đầu đội ngũ thì lại đồng loạt sửng sốt.

Nhất là lão Tống, trực tiếp đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi.

Bởi vì người dẫn đầu đội ngũ kia lại chính là anh!

- Mẹ nó! Đây là Tống lão đại à?

- Chuyện gì vậy? Từ khi nào Tống lão đại biến thành bộ dáng này?

- Quần áo thật mẹ nó đẹp trai? Là hiện ứng VFX tạo ra à?

- Hiệu ứng này cũng quá trâu bò rồi! Thật sự là giống y như thật!

- Tống lão đại anh mau nhìn kìa, anh trở nên đẹp trai rồi!

Giờ khắc này, tất cả nhân viên đều bị kinh động, mặt mũi tràn đầy rung động nhìn màn hình.

Chỉ thấy trong màn hình, lão Tống mặc áo da thú, đeo một thanh kiếm lớn bằng xương, hai mắt sắc bén nhìn xung quanh, cả người giống như một con mãnh thú vừa ra khỏi lồng.

Mà trên mặt và trên cánh tay của anh còn mang theo mấy vết sẹo dữ tợn, nhìn càng lộ ra vẻ bá khí.

Cái này... Mẹ nó... Là tôi à?

Lão Tống há hốc mồm, có chút hoài nghi nhân sinh.

Anh cũng không nhớ mình từng cảnh này, chớ nói chi là khí thế bá đạo của nhân vật trên màn hình, quả thật giống như là đổi người khác!

Nếu không phải khuôn mặt của người đó giống anh như đúc thì thậm chí anh còn hoài nghi không biết có phải Trần Lâm đã lén đổi diễn viên hay không.

Chương 54: An Bài Tài Nguyên Mở Rộng Cấp Bậc Cao Nhất Cho Tôi! (1)

Nhưng ngay sau đó, anh lại không nghĩ như thế.

Bởi vì lúc này, trong màn ảnh đột nhiên hiện ra một cái đầu trọc sáng bóng.

Một đại hán đầu trọc vác búa xuất hiện, người này vừa xuất hiện đã thu hút ánh mắt của mọi người.

Phòng họp yên tĩnh trong phút chốc, sau đó đột nhiên phát ra một mảng lớn tiếng cười.

- Phốc, ha ha ha... Lão Lý, là lão Lý!

- Lão Lý, anh mau nhìn kìa, anh lại còn tới đây làm gì!

- Mẹ nó! Hóa trang tuyệt với này, đơn giản chính là tạo riêng cho lão Lý!

- Vừa thấy cái đầu này, tôi đã lập tức nhận ra là lão Lý.

- Cho nên lão Lý ở trong đội ngũ là nhân vật mãng phu à?

Nhìn thấy lão Lý dùng phương thức kỳ lạ như vậy xuất hiện trên màn ảnh, tất cả mọi người ở đây đều cười to, hoàn toàn không ngờ lại thật sự nhìn thấy bóng dáng của bọn họ ở trong phim.

Mà lúc này, lão Lý xem như là người trong cuộc cũng đỏ mặt

lên, nhẫn nhịn nửa ngày một câu cũng không nói được, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

- Cẩn thận! Có biến!

Lúc này, trong màn ảnh đột nhiên truyền ra một tiếng hô thấp giọng, cắt đứt tiếng cười to của mọi người.

Tiếng la này là lão Tống, thân là đội trưởng hô ra.

Lập tức hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Chỉ thấy bụi cây xa xa run rẩy một hồi, một bóng người màu đỏ khổng lồ đi ra, chắn ở phía trước tiểu đội thợ săn.

- Hồng Tốc Long! Trước đó tôi đã thiết lập mô hình 3D của con quái vật này!

Một nhân viên phía dưới lên tiếng kinh hô, rung động nhìn quái vật trong ống kính, con quái vật kia cao hơn 2m, đỉnh đầu nhô ra biến chủng của Velociraptor.

Phải biết rằng...

Đây vẫn chỉ là Long có hình thể nhỏ nhất trong thế giới Thợ Săn Quái Vật mà thôi.

Tất nhiên, nếu ngay cả nó cũng được đưa vào trong phim ảnh.

Vậy chẳng phải có nghĩa là...

Các nhân viên trong phòng họp không nhịn được nuốt nước miếng một cái, càng nhìn không chớp mắt.

Mà lúc này.

Tiểu đội thợ săn cũng đang chiến đấu với Hồng Tốc Long hết sức căng thẳng.

Chỉ nghe lão Tống quát lớn một tiếng, tụ lực một cái sau đó ầm ầm đánh xuống, đánh lui thân thể khổng lồ của Hồng Tốc Long.

Các đội viên khác thì nhanh chóng phân tán, rút vũ khí của mình ra tấn công mạnh mẽ, xen lẫn thân ảnh trải rộng trong sân.

- Bang!

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Âu Dương Hiểu dáng người cao ngất vung vẩy Thái Đao, bộc phát ra ánh đao chói mắt.

Đâm, bổ, chém, cắt, khí nhận trảm!

Một loạt công kích liên tục một mạch đánh ra, lưu lại trên người Hồng Tốc Long rất nhiều vết thương, máu tươi như trụ.

Mấy người còn lại nắm lấy cơ hội, xông lên tấn công.

Cuối cùng thừa dịp Hồng Tốc Long ngã xuống đất, bỗng nhiên nhảy lên cao, hình thành thế vây quanh trên không trung.

Tiếng gào của Hồng Tốc Long, còn có tiếng gào của các thợ săn cũng dừng lại toàn bộ vào lúc này, bốn chữ lớn Thợ Săn Quái Vật cường thế đăng tràng, tạo thành dấu chấm tròn cho tập phim này.

Thế là xong rồi à?

Bọn họ còn chưa xem đã mà!

Các nhân viên công đoàn đều lộ ra vẻ mặt ngơ ngác, nhao nhao nhìn về phía Trần Lâm.

- Đây chỉ là bản quảng cáo cho mọi người xem trước thôi, phải chờ tới khi công chiếu mới có thể chiếu toàn bộ.

Trần Lâm mở miệng nói.

Đây cũng là vì phòng ngừa có người để lộ bí mật trước.

Mọi người tuy hiểu nhưng vẫn cảm thấy khó chịu, vội vàng hỏi:

- Tổng giám đốc Trần, đây thật sự là video CG trò chơi mới của công ty chúng ta à?

Làm được cũng quá trâu rồi! So với những phim trước đó tôi đã xem thì trâu bò hơn nhiều rồi!

- Đúng vậy, tôi xem cũng nổi cả da gà.

- Hiệu ứng quá mạnh mẽ! Cảm giác giống như thật sự là rừng rậm viễn cổ!

- Không thể tin được, đây lại là bộ phim điện ảnh do Tống lão đại đóng nhân vật chính!

- Có bộ phim như vậy tuyên truyền còn sợ không bán được trò chơi à?

Các công nhân viên mồm năm miệng mười kể lại kích động trong lòng.

Trần Lâm cũng kiên nhẫn giải đáp vấn đề cho bọn họ.

Mãi cho đến khi hội nghị kết thúc, hắn mới từ bên trong đi ra.

Trên mặt mỗi người đều hiện lên sự kích động khó có thể diễn tả bằng lời.

Nhất là những nhân viên mới kia, tất cả đều bị thủ pháp tuyên truyền khoa trương của công ty làm kinh động.

Lại thật sự vì tuyên truyền trò chơi mà làm ra một bộ phim

điện ảnh CG.

Đây là chuyện mà rất nhiều công ty cỡ lớn cũng không thể làm được?

Cho dù thật sự làm thì cũng tuyệt đối không làm được đến mức khoa trương này!

Điều này làm cho bọn họ càng thêm mong đợi đối với trò chơi sắp hoàn thành này, cũng tràn ngập ước mơ đối với công ty trong tương lai, quyết định cố gắng tăng cường bản thân lên, cố gắng không bị đào thải.

Chương 55: An Bài Tài Nguyên Mở Rộng Cấp Bậc Cao Nhất Cho Tôi! (2)

Một bên khác.

Trong phân bộ của BiliBili.

Từ khi tháng bảy đến gần, toàn bộ công ty cũng rơi vào một mảnh bận rộn, bắt đầu chuẩn bị tài nguyên cho video quý mới.

Mà thời gian này cũng chính là thời kỳ mấu chốt quyết định vị trí quản lý thị trường thuộc về ai.

Tất cả những người muốn ngồi trên vị trí này đều trong tối ngoài sáng, đề cao cơ hội thăng cấp của mình.

Thậm chí ngay cả quản lý cấp cao ngày thường cũng trở nên ôn tồn dễ gần, giống như là biến thành người khác.

- Tô chủ quản, tôi nghe nói anh đã dùng tài nguyên mở rộng quý giá cho một công ty trò chơi mới nổi, chuyện này có thật không?

Bên cạnh Tô Bằng là một người đàn ông trung niên cao gầy đang mỉm cười, dùng giọng trêu chọc hỏi.

- Chuyện này cũng không làm phiền Triệu chủ quản phí tâm.

Anh hừ một tiếng, không thèm ngẩng đầu lên.

Người này cũng giống anh, là quản lý phụ trách một phân khu

thị trường khác, bởi vì quan hệ cạnh tranh nên hai người vẫn không thể hài hòa được với nhau.

Bây giờ đột nhiên tìm đến cửa nói với anh chuyện này, đơn giản chính là muốn mượn cơ hội này để làm anh buồn nôn, Tô Bằng vốn quen thuộc cạnh tranh trong công ty nên đã nhìn mãi thành quen.

Tuy nhiên...

Đối với vẻ mặt lạnh nhạt của anh.

Triệu chủ quản lại giống như không chú ý tới, vẫn không buông tha nói:

- Tô chủ quản hồ đồ rồi, lại đưa tài nguyên quý giá như vậy cho một công ty nhỏ không có chút danh tiếng nào.

- Tôi đã thăm dò được, mấy tên kia vì tranh giành giải thưởng tài chính nên đã lôi kéo không ít quyền phát sóng phim điện ảnh và hoạt hình ở các kênh lớn, sợ là anh không có cơ hội rồi.

Nói xong, anh tiêu sái quay người, đắc ý đi ra phía ngoài, chỉ để lại Tô Bằng với vẻ mặt âm trầm ngồi tại chỗ.

Tô Bằng rất rõ ràng.

Trong tất cả những người cạnh tranh, cơ hội của anh cũng không cao.

Bất kể là tài nguyên trên hay là quan hệ nhân mạch thì những người khách đều cao hơn anh một bậc.

Cho dù trong lòng có không cam lòng cỡ nào thì anh cũng không thể tránh được, chỉ có thể trơ mắt nhìn vị trí kia bị cướp đi.

- Thôi được rồi, cứ để cho bọn họ tranh đi thôi.

Tô Bằng thở dài một tiếng, sau đó mở máy tính lên để chuẩn bị làm việc, vừa vặn nhìn thấy tin nhắn của Trần Lâm.

[Trần Lâm (Hồng Hoang) : Chủ quản Tô, đã chế tạo xong bộ phim CG, file video đã gửi tới cho anh, nhớ phải mở rộng quy cách cao nhất cho tôi.]

- Nhanh như vậy đã làm xong rồi à?

Tô Bằng có chút kinh ngạc.

Anh nhớ rõ là Âu Dương Hiểu cũng mới đi quay phim hơn một tuần mà thôi, không phải là đang đẩy nhanh tốc độ đó chứ?

- Vẫn là trước xem một chút đi...

Tô Bằng cười cười, cũng không ôm hi vọng quá lớn đối với bộ phim CG này, chỉ cần không quá tệ là được.

Rất nhanh, anh đã mở video do Trần Lâm gửi tới, đeo tai nghe lên, khóe miệng còn mang theo một nụ cười.

Tuy nhiên...

Trong nháy mắt khi hình ảnh được hiện ra, âm thanh vang lên.

Nụ cười trên mặt anh đã lập tức biến mất.

- Đây là... Âm thanh mô phỏng hoàn cảnh?

Tô Bằng dần dần ngồi thẳng người, hai tay đặt lên tai nghe.

Thông qua tai nghe, anh như nghe thấy tiếng động rất nhỏ đến từ các phương hướng, ngay cả gió thổi cỏ lay cũng đều rất rõ ràng, giống như thật sự ở trong rừng rậm.

Dựa vào điểm này, ahn đã phát hiện một tia không thích hợp, chăm chú nhìn hình ảnh phát ra.

Sau đó.

Chính là nội dung mà Trần Lâm nhìn thấy khi bọn họ trong phòng họp.

Mà biểu hiện của Tô Bằng từ lúc đầu kinh ngạc, cuối cùng lại biến thành rung động, đồng tử không khống chế được rung động kịch liệt.

Bịch!

Xem xong 10 phút.

Tô Bằng đột nhiên vỗ bàn đứng dậy, giật tai nghe xuống, chạy tới bên cạnh bàn, cầm điện thoại lên bấm dãy số tổng bộ.

- Alo, lão Chu, sắp xếp cho tôi tài nguyên mở rộng toàn bình đài cao cấp nhất! Đúng, đúng vậy, chính là cái mà mỗi năm chúng ta có thể xin một lần...

- Chắc chắn! Tôi còn có thể lấy loại chuyện này để đùa à? Không cần quý thứ ba, tôi muốn ngay bây giờ... Được, cảm ơn, lần sau nhất định mời anh ăn cơm!

Để điện thoại xuống, cuối cùng Tô Bằng thở ra một hơi.

Anh cúi đầu xuống phát hiện cánh tay của mình vẫn đang run rẩy, đó là bởi vì anh đang quá hưng phấn!

Nhìn về phía bên cạnh, toàn bộ nhân viên phía dưới đều vô cùng ngạc nhiên nhìn chăm chú vào anh, cho rằng đã xảy ra chuyện lớn gì đó.

- Không sao, tiếp tục làm việc đi.

Tô Bằng cố gắng đè xuống rung động trong lòng, vẫy tay với bọn họ.

Tiếp đó anh lại trở lại chỗ ngồi, chuẩn bị hồi âm cho Trần Lâm.

Nhưng nghĩ một chút, anh lại cầm lấy điện thoại di động trên bàn, tự mình gọi điện thoại tới.

Bởi vì hắn cảm thấy hợp đồng trước đây không xứng với bộ phim này.

Nhất định phải có một hợp đồng có thành ý hơn mới được!

Chương 56: Đỏ Thẫm Cũng Là Đỏ (1)

- Hiểu Hiểu, mau đến đây xem! Cậu xuất hiện trên trang bìa kìa!

Bilibili ký hợp đồng với nghệ nhân trong ký túc xá.

Một tiếng la dồn dập vang lên, cắt đứt lời Âu Dương Hiểu đang livestream ca hát.

- Ý cậu là gì? Tớ được lên trang bìa à?

Âu Dương Hiểu nghi ngờ quay đầu lại, ánh mắt xuyên qua cửa kính nhìn ra phía ngoài, người bạn cùng phòng với cô đang từ bên ngoài chạy vào.

Bởi vì không có tiếng người nào nên mấy ngàn khán giả trong phòng livestream đều nghe thấy tiếng gọi này, vô ý thức nhấn mở trang đầu của Bilibili.

Tiếp theo toàn bộ phòng livestream như vỡ tổ.

- Mẹ nó! Hiểu Hiểu thật sự trên trang bìa!

- Hơn nữa còn có mặt ở trên áp phích của trang bìa!

- Tình huống gì vậy, vị trí kia không phải dùng để tuyên truyền hoạt động và trò chơi quan trọng à?

- Bản đồ thật đẹp! Có phải chủ phòng tham gia hoạt động quay chụp gì hay không?

- Tôi cũng thấy rồi, thật là đáng kinh ngạc!

Mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream, số lượng nhiều hơn so với bình thường không biết bao nhiêu lần.

Vẻn vẹn chỉ trong một cái nháy mắt mà thôi, Âu Dương Hiểu đã chú ý tới số lượng người xem của mình lại tăng lên hơn mấy trăm người, hơn nữa còn đang tăng vọt, cô giật mình đưa tay che miệng lại, trong đầu cũng ngơ ngác.

Phải biết rằng, một streamer nghiệp dư bình thường cô thì số người xem nhiều nhất cũng chỉ khoảng 5000 mà thôi, tại sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy?

- Hiểu Hiểu nhanh, nhanh mở ra trang đầu xem!

Lúc này, bạn cùng phòng chạy đến bên cạnh cô, cuối cùng làm cô giật mình tỉnh lại.

Đúng!

Trang đầu.

Chắc chắn là do trang chủ bên kia!

Âu Dương Hiểu vội vàng di chuyển con chuột truy cập trang chủ.

Một giây sau, cả người cô đều ngây người tại chỗ.

Chỉ thấy ở trên tấm áp phích lớn nhất có hình ảnh của cô, hơn nữa còn là cảnh tượng cực kỳ rung động, hình ảnh người mặc quần áo da thú, cầm thái đao trong tay nghênh chiến một con thú khổng lồ.

- Làm sao có thể?

Ánh mắt Âu Dương Hiểu trở nên chấn động kịch liệt, quả thực

không dám tin vào hai mắt của mình.

Loại vị trí tuyên truyền quan trọng nhất này, thật sự là một nghệ sĩ ký hợp đồng với tầng dưới chót nho nhỏ như cô có thể đi lên à?

Cô nhớ rất rõ động tác trên áp phích chính là tháng trước cô đã đến công ty Hồng Hoang quay phim.

Hơn nữa đã có hiệu ứng VFX chỉnh sửa hậu kỳ.

Làm cho cả người cô nhìn càng thêm hừng hực khí khái anh hùng.

Đứng trước mặt một con hung thú còn to lớn hơn mình mấy chục lần nhưng cô lại lạnh lùng như vậy, cực kỳ bá khí.

Làm cho cô không thể tin được đây chính là mình!

- Wow! Áp phích tuyên truyền thật là đẹp quá!

- Nhìn kỹ thì cách chế tác này chỉ có thể nói là tinh xảo đến nổ tung!

- Công ty bình thường căn bản không làm được loại hiệu quả đặc biệt này!

- Đây là loại hoạt động tuyên truyền cỡ lớn gì vậy?

- Đứng hàng C đương nhiên là chủ bá, quan hệ trong này lớn đến cỡ nào chứ?

Không chỉ có Âu Dương Hiểu, ngay cả khán giả trong phòng livestream cũng đều kinh ngạc.

Đặc biệt là trình độ tinh xảo của áp phích.

Hoàn mỹ đến mức không giống như là do hiệu ứng VFX làm

ra!

Mà khí chất già dặn của Âu Dương Hiểu càng dung hợp hoàn mỹ với nhân vật, thật giống như cô thật sự đang chiến đấu với con quái vật kia!

- Hiểu Hiểu, cậu thật lợi hại! Đã lấy được tài nguyên mở rộng cao cấp nhất của công ty, mau nói cho tớ biết cậu đã làm sao vậy.

Bạn cùng phòng với Âu Dương Hiểu cũng là nghệ sĩ ký hợp đồng với Bilibili, đương nhiên biết vị trí tuyên truyền này khó nắm giữ đến cỡ nào.

Trong một năm cũng chỉ có một số ít người có cơ hội đi lên mà thôi, chứ đừng nói là những người không được coi trọng như các cô.

Đối mặt với câu hỏi của bạn cùng phòng và khán giả, Âu Dương Hiểu cuối cùng cũng dần dần hoàn hồn lại, có chút hoảng hốt nói:

- Nếu như tôi nhớ không lầm thì đây chính là áp phích của một bộ phim điện ảnh CG tôi đã quay chụp ở một công ty trò chơi vào tháng trước...

- Cái gì? CG trò chơi?

- Chủ phòng, cô xác định không nhớ nhầm chứ?

- Mẹ nó, lại là CG trong trò chơi!

- Chờ đã, hình như tôi vừa nghe thấy cái gì đó rất ghê gớm. Đây là CG của một bộ phim điện ảnh à?

- Ông trời ơi!

Sau khi biết được chân tướng thì khán giả lại lần nữa vỡ tổ, mưa đạn điên cuồng tràn ra, dấu chấm hỏi gần như che kín toàn

bộ màn hình.

Cô làm điện ảnh thì bọn họ có thể lý giải.

Hiệu ứng làm được rất thật thì cũng có thể tiếp nhận.

Nhưng làm video CG của một trò chơi thành phim điện ảnh, còn dùng tới hiệu ứng VFX mạnh mẽ như vậy, trên đời còn có chuyện nào kỳ quái hơn chuyện này à?

Hơn nữa còn... Mẹ nó... Còn là do một công ty trò chơi nhỏ làm ra!

Chương 57: Đỏ Thẫm Cũng Là Đỏ (2)

Công ty nhỏ có nhiều tiền để làm phim điện ảnh như vậy à?

Sợ không phải là dồn toàn bộ tiền làm game để làm bộ phim đấy chứ?

- Cái này... Thật ra ta cũng không rõ lắm.

Trong lúc trực tiếp, Âu Dương Hiểu cố gắng nhớ lại cảnh tượng lúc đó.

- Sau khi tôi đến phòng làm việc kia thì đã lập tức bắt đầu quay phim, không chú ý xem bọn họ đang làm trò gì.

- Đây chắc là CG tuyên truyền trước khi trò chơi được tuyên bô, nếu mọi người rảnh rỗi có thể theo dõi một chút, cảm ơn các vị.

Thật ra trong lòng Âu Dương Hiểu cũng không chắc chắn lắm.

Bởi vì lúc đó cô chỉ chụp một chút tư liệu nhân vật và động tác chiến đấu mà thôi, chỉ tốn thời gian không đến nửa ngày.

Thật sự có thể làm ra một bộ phim như thế à?

Nhưng bất kể nói thế nào thì chính là cô mới có được cơ hội ra mặt như vậy.

Cho nên cô vẫn rất cảm kích công ty Hồng Hoang, bắt đầu cố gắng tuyên truyền trong phòng livestream.

Cho dù đến lúc đó lấy ra một cái film nát thì vẫn tốt hơn so với làm một nghệ sĩ tầng dưới chót.

Dù sao thì đỏ thẫm cũng là đỏ, cô không kén chọn.

...

Mà Âu Dương Hiểu lại không biết là.

Ngay khi cô đang hăng hái trả lời vấn đề của khán giả.

Các nghệ sĩ khác cũng nhận được tin tức này, trong lúc nhất thời một viên đá dâng lên ngàn cơn sóng.

- Dựa vào cái gì, cô ta chỉ là một người mới vừa ký hợp đồng chưa đến một năm, dựa vào cái gì có thể leo lên trang bìa?

- Chính là, số lượng Fan của tôi là gấp mười mấy lần cô ta.

- Công ty rốt cuộc nghĩ gì thế?

- Không được! Tôi phải đi tìm quản lý mới được!

Nhìn thấy Âu Dương Hiểu đột nhiên nhận được lưu lượng khổng lồ như vậy gia trì, những người này đều ngồi không yên, nhao nhao gọi điện thoại đến công ty hỏi thăm.

Mà một nhóm người lại ngây ra như phỗng, ngơ ngác nhìn trang bìa của trang đầu, giống như là trúng tà.

- Tuyết Tuyết, chị Nhã Nhi, vẻ mặt của mấy người có vẻ không tốt lắm?

Một thiếu nữ bên cạnh chú ý tới sự thay đổi của các cô, nghi ngờ hỏi.

- Không có, không có gì, có thể là do tối hôm qua ngủ không ngon mà thôi.

Nhã Nhi khổ tâm nở nụ cười, cười còn khó coi hơn khóc.

Tuyết Tuyết ở bên cạnh liếc qua một cái có thể nhìn thấy vẻ khiếp sợ trong mắt đối phương.

Bởi vì các cô nhận ra rằng tên của công ty được ghi trên tờ áp phích này chính là nơi mà Tô Chủ Quản bảo các cô đến quay thử vào hàng tháng trước!

Mà bởi vì danh tiếng của các cô quá thấp nên không có tiền công, các cô đã dùng đủ loại lý do từ chối lần đó, cuối cùng chỉ có Âu Dương Hiểu là tự mình đi tới.

Lúc đó các cô còn chế giễu Âu Dương Hiểu béo gầy không chọn, hợp tác gì cũng nhận.

Nhưng bây giờ các cô lại hối hận đến tím cả ruột.

Đây chính là áp phích của Bilibili đó!

Cho dù là các cô thì cho tới bây giờ cũng chưa từng được lên một lần!

Cơ hội một bước lên trời như thế lại bị các cô từ chối ở ngoài cửa, rơi xuống trên người một người mới không có chút danh khí.

Nếu không phải bên cạnh còn có nhiều người như vậy thì các cô đều hận không thể cho mình hai cái tát.

- Hay là chúng ta đi nói chuyện với Tô chủ quản một chút, xem còn có cơ hội nào hay không?

Tuyết Tuyết lại gần thấp giọng nói.

- Cũng chỉ có thể như vậy.

Nhã Nhi cười gượng gạo, cho dù ai cũng có thể cảm nhận được vẻ mặt của cô không đúng lắm.

…

Ảnh hưởng của trang bìa và áp phích vẫn đang tăng lên.

Rất nhiều dân mạng vừa mới truy cập vào trang chủ Bilibili cũng đều chú ý đến thay đổi trên trang đầu, thoáng cái đã dẫn phát rất nhiều thảo luận.

Đám dân mạng đều đang suy đoán đây là bộ phim gì mà có thể làm cho Quan Phương gióng trống khua chiêng tuyên truyền như thế.

Tuy chỉ bằng một tấm áp phích thì không nhìn ra gì, cũng không có nghĩa là phim điện ảnh đó có thể sẽ hay, nhưng vẫn khơi gợi lên sự tò mò của không ít người, nhao nhao click vào xem thử.

Tiếp theo xuất hiện ở trước mắt mọi người là một game mới, là một đoạn giới thiệu về một game và một đoạn trailer của phim điện ảnh, hơn nữa là một game mới mà trước giờ bọn họ chưa từng thấy.

- Mẹ nó! Thì ra là video CG trò chơi!

- Tôi còn tưởng rằng đó là một bộ phim lớn gì chứ.

- CG trò chơi thì có gì hay để xem chứ?

- Thợ Săn Quái Vật? Chưa từng nghe nói qua về cái trò chơi này.

- Bilibili thật sự là càng ngày càng hộn xộn, cái gì cũng đều ném lên trang đầu được.

- Trang bìa và áp phích nhìn qua quả thật không tệ, chỉ tiếc lại mời một người mới không có danh tiếng gì.

Đối với những trò chơi quảng cáo vô lương tâm kia, đám dân mạng là vô cùng chán ghét.

Cũng không phải bởi vì bọn họ chán ghét trò chơi.

Mà là bởi vì quảng cáo giả.

Còn chưa chơi phát hành đã nổ đến trên trời.

Chương 58: Con Mèo Nhà Anh Cao Như Vậy À? (1)

Ví dụ như Game Online thế hệ tiếp theo, đại tác 3A sử dụng Game Engine mới nhất chế tác, đảm bảo tuyệt đối không có bán thuộc tính, trọng chấn XX vinh quang, dù sao thì cũng là rất ngưu bức.

Kết quả chờ trò chơi phát hành, tất cả đều là đồ chơi vớ va vớ vẩn, nhìn mấy cái cũng đã cảm thấy buồn nôn.

Cho nên bọn họ cũng không ôm hy vọng quá lớn đối với trò chơi tên là Thợ Săn Quái Vật này, chớ nói chi là bổ sung thêm phim điện ảnh CG.

- Công ty trò chơi bây giờ à, thật sự là không thể tìm được một trò hay nào.

Trong phòng livestream, chủ phòng lão E cũng nhìn thấy giới thiệu về trò chơi, lão chỉ đành lắc đầu.

Khán giả cũng không ngừng gửi mưa đạn, câu được câu không nghị luận, lộ ra vẻ không hứng thú lắm.

Mãi cho đến khi...

- Hả? Không ngờ trò chơi này lại là sản phẩm của công ty Hồng Hoang?

Lão E đang nhìn màn hình thì đột nhiên chú ý tới ghi chú xuất phẩm.

[Công ty Hồng Hoang]

Lúc này, thái độ của anh cuối cùng cũng thay đổi, ngay cả mưa đạn cũng bắt đầu nhiều hơn.

- Thật đúng là sản phẩm của công ty kia!

- Chính là công ty kỳ hoa đã lấy được giải nhất ở triển lãm lần trước à?

- Chính là bọn họ, tôi đã thấy logo của công ty bọn họ trên triển lãm.

- Có gì đó không đúng, có chút không đúng.

- Nếu như trò chơi này là do bọn họ làm thì chẳng phải là...

Đột nhiên, khán giả nghĩ đến cái gì, vẻ mặt trở nên cổ quái.

Bọn họ cũng không quên, mấy lần trước, công ty Hồng Hoang tuyên bố trò chơi mới có đủ loại thao tác, quả thực có thể dùng nghịch thiên để hình dung.

Rõ ràng chỉ là một trò chơi nhỏ đơn giản mà lại dựa vào hiệu quả tuyên truyền của video CG mà đánh bại Hoán Hải, lấy được vị trí thứ nhất.

E rằng toàn bộ ngành trò chời cũng chỉ có công ty này mới có thể làm đến mức độ này.

Nghĩ tới đây, lão E và những khán giả khác không khỏi nở nụ cười, nhao nhao nhìn về video trailer phim điện ảnh CG.

[Tên: Phim Điện Ảnh Thợ Săn Quái Vật.]

[Nơi sản xuất: Công ty Hồng Hoang.]

- Mẹ kiếp! Quả nhiên là phim điện ảnh do bọn họ làm!

- Lúc trước làm hoạt hình coi như xong, bây giờ lại trực tiếp

làm phim điện ảnh, sao bọn họ lại không lên trời luôn đi?

- Hơn nữa còn là video CG để tuyên truyền trò chơi... Ha ha ha...

- Đúng, chính là mùi vị này, vẫn là phong cách quen thuộc này.

- Cười chết mất, công ty này thật sự là lòng tham không đổi.

- Tôi thật sự muốn nhìn xem lần này bọn họ còn có thể sống sót như thế nào. (Đầu chó)

Vốn khán giả không có bao nhiêu hứng thú đối với trò chơi và bộ phim điện ảnh CG này, nhưng khi nhìn thấy bên phía xuất phẩm lại là công ty Hồng Hoang, thái độ lập tức thay đổi: Trở nên sung sướng.

Bởi vì bọn họ đều biết đây là một công ty trò chơi chân chính, video CG cũng rất dụng tâm.

Bọn họ ngược lại muốn xem một chút.

Lần này công ty này lại làm ra CG sa điêu gì đó.

Dù không phải vì trò chơi thì cũng phải đi cổ động mới được.

...

- Trần Lâm, đã làm xong dàn khung vận hành trò chơi!

Trong lúc bên ngoài đang huyên náo, ồn ào và náo động.

Trong văn phòng Hồng Hoang, lão Tống cầm laptop, vẻ mặt kích động đi vào trong văn phòng của Trần Lâm.

- Nhanh như vậy đã xong rồi à?

Trần Lâm đang thiết kế phương án thì ngẩng đầu lên, hơi kinh

ngạc.

- Ừm, sau khi có những người mới kia gia nhập vào, tốc độ đã tăng lên không ít, tôi đã gửi file cho cậu, cậu xem thử như vậy được chưa.

Trần Lâm nghe vậy thì tải file mà lão vừa gửi tới, ấn mở xem thử, rất thuận lợi đã đi vào bảng đăng ký và chọn nhân vật.

Bởi vì chưa có âm thanh cho nên có vẻ tương đối yên tĩnh.

Kiểm tra một lần không có vấn đề, lúc này anh mới đổi sang trang tiếp theo, động tác tiếp theo dừng lại một lát.

- Con mèo này, làm có chút... Không quá ổn.

- Không quá ổn? Tôi cảm thấy cũng không tệ lắm mà.

Lão Tống đi tới, nghi ngờ nhìn về giao diện.

Chỉ thấy trên máy tính trước mặt Trần Lâm, một con mèo nhỏ đang nằm sấp trên mặt đất liếm láp lông của mình, dáng vẻ rất sống động, làm cho người ta nhìn thấy không nhịn được muốn đưa tay ra sờ.

Đây là tiêu chuẩn thấp nhất của mỗi một thợ săn.

Một sủng vật sẽ cùng nhau mạo hiểm.

Không chỉ có tác dụng phụ trợ trong lúc chiến đấu, mà còn có thể đẩy xe nhỏ kéo người về trong thôn trị liệu sau khi người chơi đi săn thất bại bị trọng thương.

Tục xưng là xe mèo.

Xe mèo vừa ra, không chết cũng bị thương.

Cũng chỉ có bọn họ tự nghiên cứu chức năng của Game Engine

mới có thể làm được loại cảnh mô phỏng như vậy, lão Tống thực sự nghĩ mãi mà không rõ không tốt ở chỗ nào.

Chương 59: Con Mèo Nhà Anh Cao Như Vậy À? (2)

- Con mèo này quả thật làm rất tốt.

Trần Lâm nhìn về phía giao diện tản thưởng một tiếng:

- Nhưng cái tôi cần không phải mèo bình thường, mèo bình thường có thể đẩy xe nhỏ chạy khắp nơi à?

- Ách... Hình như cũng đúng.

Lão Tống nhất thời nghẹn lời:

- Vậy chúng ta nên đổi như thế nào đây?

- Như vậy đi, anh nói bọn họ kéo cơ thể nó lên cao một chút, động tác đổi thành nửa đứng thẳng, còn có vác đồ vật trên lưng...

Lúc này, Trần Lâm giống như là nhà thiết kế vạn ác, dùng bút vẽ kế hoạch sửa chữa sủng vật mèo trước mặt lão Tống.

Không bao lâu sau, một con mèo đang đứng thẳng đang mặc trang bị dần dần hình thành, trực tiếp làm cho lão Tống trợn mắt há miệng.

Đây thật sự là mèo à?

Mèo nhà cậu cao như vậy à?

Mang theo biểu cảm hoài nghi nhân sinh, lão cầm bản vẽ thiết kế phác thảo đi ra ngoài.

Không bao lâu sau, bên ngoài đã truyền đến một mảnh tiếng

cười to ầm ầm, còn có tiếng vỗ bàn, rõ ràng đều bị thiết kế mới này làm cho kinh ngạc.

Nhưng nếu ông chủ tự mình lên tiếng, vậy bọn họ cũng chỉ có thể làm theo.

Có Trần Lâm chỉ điểm, bọn họ cũng không nói nhảm nữa, lập tức bắt đầu tiến hành công việc chế tác và khảo sát cuối cùng.

...

Chỉ trong chớp mắt.

Tháng bảy đã đến.

Đám dân mạng chờ đợi đã lâu, cuối cùng cũng nghênh đón bộ phim điện ảnh Thợ Săn Quái Vật CG bắt đầu truyền bá.

Vừa mới tan tầm về đến nhà, rất nhiều người đã mở ra BiliBili lên xem thử có thay đổi gì hay không.

Âu Dương Hiểu trong ký túc xá của nhân viên cũng đã bắt đầu livestream từ rất sớm, mở ra giao diện chờ ở đó.

Trải qua nửa tháng tuyên truyền, lúc này số người theo dõi cô đã tăng lên mấy lần, trực tiếp tăng lên trên 100 ngàn, mưa đạn cũng trở nên nhiều hơn rất nhiều.

Nhưng cho dù như thế, cô vẫn vô cùng sốt ruột.

Dù sao thì đây cũng là bộ phim đầu tiên mà cô tham gia, hơn nữa cô còn là nhân vật nữ chính quan trọng nhất.

Nhìn kỹ lại, thậm chí ngay cả lòng bàn tay cũng đã bắt đầu đổ mồ hôi, con mắt nhìn chằm chằm màn hình không buông.

- Ha ha, lần đầu tiên nhìn thấy chủ phòng khẩn trương như vậy, trán đều đổ mồ hôi.

- Có thể không khẩn trương à? Chủ phòng của chúng ta chính là nhân vật nữ chính đó!

- Ngay cả tôi cũng khẩn trương, không biết sẽ đánh thành bộ dáng gì.

- Đúng vậy, Quan Phương che giấu quá kỹ, ngay cả một chút tin tức cũng không thả ra.

- Chỉ là video CG trò chơi mà thôi, tốt nhất là đừng ôm hy vọng quá lớn.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua màn hình, thoáng cái đã giải được áp lực cho Âu Dương Hiểu.

Vừa vặn lúc này, giao diện lại đổi mới.

Giao diện phát video đột nhiên sáng lên.

…- Đến rồi, đến rồi, sắp bắt đầu rồi!

Giao diện video sáng lên, trong lòng khán giả chấn động, mắt không chớp nhìn chằm chằm vào màn hình, Âu Dương Hiểu cũng ngậm miệng không nói thêm gì nữa.

Ngay sau đó.

Cảnh tượng một cánh rừng rậm xuất hiện.

Theo đó là một loạt tiếng bước chân giẫm lên lá khô.

Giống như đám người Trần Lâm đã thấy trước đó, một tiểu đội thợ săn chậm rãi đi tới, di chuyển ở giữa rừng cây.

Ống kính theo chân bọn họ không ngừng di động, cũng dần dần hiện ra cảnh tượng chung quanh.

- Cảnh tượng rừng rậm thật chân thật!

- Đây là dùng hiệu ứng VFX làm ra à?

- Cái bóng này, lá cây này, không ngờ lại không có một chút cảm giác không tốt nào.

Vốn người xem đang ôm tâm tính trêu chọc tìm thú vui, lập tức bị mở màn phim làm chấn động.

Nhất là những người hành nghề trong ngành công nghiệp điện ảnh, truyền hình.

Lại vô ý tiến tới gần màn hình, gắt gao nhìn chằm chằm hình ảnh trên video, giống như thấy cái gì vượt qua phạm vi hiểu biết của bọn họ.

Mà lúc này, ống kính đã được kéo ra xa.

Toàn bộ tiểu đội đi săn cũng dần dần đập vào mắt mọi người.

Khán giả vốn đang nghị luận độ tinh tế của hình ảnh cũng lập tức bị một bóng người quen thuộc trong đội ngũ hấp dẫn.

Bởi vì người đó không phải là người khác.

Chính là Âu Dương Hiểu, nữ chính cầm thái đao trong tay, mặc áo giáp da!

- Đậu đen rau muốn, đây là chủ phòng à?

- Thật sự là Hiểu Hiểu, giống hệt như trên quảng cáo!

- Nói như vậy tấm áp phích kia là cảnh lấy ra từ trong phim à?

- Hộ giáp da thú, bộ trang bị này cũng rất tốt!

Trực tiếp nhìn thấy vậy thì mưa đạn lập tức bay lên, khiếp sợ nhìn hình ảnh.

Ngay cả Âu Dương Hiểu cũng đưa tay che miệng, cô hoàn toàn không nghĩ tới bóng người khôn khéo kia già dặn lại chính mình.

Ánh mắt theo tiểu đội đi săn không ngừng đi tới, bước đi trong rừng rậm rạp.

Cuối cùng.

Lúc đến bên cạnh một lùm cây, đội trưởng dẫn đầu đột nhiên hét lớn một tiếng, đánh thức bọn họ.

Sau đó hình ảnh loé lên, một bóng dáng màu đỏ từ trong bụi cây xông ra, chắn trước tiểu đội đi săn.

- Đây là Velociraptor?

- Không đúng, Velociraptor dường như không lớn như vậy.

Ánh mắt của khán giả thoáng cái bị con Hồng Tốc Long còn cao hơn người kia hấp dẫn, nghị luận ầm ĩ.

Không đợi bọn họ phân biệt cẩn thận, tiểu đội đi săn đã đại chiến với Hồng Tốc Long hết sức căng thẳng, dưới sự suất lĩnh của đội trưởng khởi xướng tấn công mãnh liệt.

Chương 60: Phim Điện Ảnh CG Bắt Đầu Được Công Chiếu

Trong lúc nhất thời.

Tiếng gầm thét và tiếng hô hoán liên tục vang lên, cảnh tượng vô cùng kịch liệt.

Hồng Tốc Long dựa vào tốc độ kinh khủng của mình, du tẩu trong đội ngũ, càng miễn cưỡng đỡ được sự tấn công của tất cả mọi người!

Động tác lưu loát kia khiến mưa đạn kinh hô không ngừng.

Sau đó, Âu Dương Hiểu trong đội ngũ dậm chân xông ra.

Phong mang bao trùm Thái Đao xé rách không khí, một đao đâm xuyên qua bắp chân của Hồng Tốc Long, trong nháy mắt thu đao bổ xuống, hai tay xoay tròn một vòng, Bán Nguyệt Trảm khí thế mạnh mẽ lập tức cắt đứt hạ bàn của Hồng Tốc Long, làm nó ngã trên mặt đất.

Một bộ động tác này như nước chảy mây trôi, đao quang kiếm ảnh trực tiếp làm cho người xem cảm xúc dâng trào.

- Liên chiêu thật đẹp!

- Sao có thể làm được động tác này?

- Chiêu nào cũng đánh trúng nhược điểm, võ thuật này tuyệt đối là cấp bậc Đại Sư!

- Chủ phòng lại còn học qua chiến đấu vũ khí lạnh à?

Lúc này, cảnh trong phim không có chút dấu vết hiệu ứng nào, giống như Âu Dương Hiểu đang cầm đao chiến đấu vậy.

Nhưng Âu Dương Hiểu lại biết, cô căn bản chưa từng diễn qua cảnh hay như vậy, cùng lắm chỉ là quay một chút động tác tương tự mà thôi.

Bây giờ lại biến thành một trận chiến vô cùng đặc sắc, gần như làm cho cô giật mình nói không ra lời.

Tiêu chuẩn sản xuất phim điện ảnh CG của công ty Hồng Hoang đã vượt xa tưởng tượng của cô.

Thậm chí có thể so với những hãng sản xuất phim đứng đầu kia!

Sự vui sướng cực lớn giống như thuỷ triều đánh thẳng vào trong lòng cô, khiến ánh mắt của cô không cầm được rung động.

Cô biết.

Mình đã dính vào đùi rồi.

Nhất định phải nắm chắc cơ hội lần này mới được!

Cô hít sâu một hơi, lập tức cười nói với ống kính.

- Rất kinh ngạc đúng không? Vậy tôi sẽ cho mọi người biết một chút thông tin mà bây giờ có thể công khai đi. Vũ khí tên là Thái Đao này chính là một trong những vũ khí trong trò chơi Thợ Săn Quái Vật.

- Cái gì, chủ phòng nói thật à?

- Trong trò chơi cũng làm giống như vậy à?

- Người chơi cũng có thể chém ra đao quang giống như phim à?

- Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Người xem phản ứng lại, đột nhiên trở nên càng thêm kích động.

Một bộ phận người tâm tư cẩn thận, càng chú ý tới một trong hai chữ mấu chốt nhất!

Nói cách khác.

Tất cả vũ khí mà tiểu đội thợ săn sử dụng rất có thể toàn bộ đều xuất phát từ trong trò chơi tên là Thợ Săn Quái Vật kia.

Mà bộ phim này chính là vì để cho bọn họ biểu diễn điểm đặc sắc của mỗi loại vũ khí chiến đấu, cho nên mới đặc biệt quay ra.

Dùng một bộ phim để tuyên truyền trò chơi.

Thật sự là thủ bút rất lớn!

Giờ khắc này.

Sự khinh thường của bọn họ đối với bộ phim CG cuối cùng cũng không còn sót lại chút gì.

Dù cho đoạn sau của phim có nát vụn đến đâu thì bọn họ cũng quyết định khi phát hành sẽ vào trong trò chiow xem thử, rốt cuộc là trò chơi gì mà lại tốn tài nguyên tuyên truyền lớn như vậy.

- Không thích hợp, sao tôi lại cảm thấy trận chiến đấu mở màn này chỉ là thức ăn khai vị mà thôi?

Đột nhiên lúc này, một mưa đạn làm cho đám người đang nghị luận đều bị cắt đứt.

Vốn bọn họ cho rằng toàn bộ tinh hoa đều tập trung ở đoạn mở màn bộ phim điện ảnh CG này, nhưng tình thế nhanh chóng đảo ngược, xuất hiện biến cố mới.

Thợ săn tiểu đội vừa giải quyết xong Hồng Tốc Long thì trong rừng rậm lại đột nhiên truyền đến một tiếng gào thét vang trời.

Một lượng lớn Hồng Tốc Long đếm mãi không hết chạy trối chết, lao về hướng bọn họ, thậm chí đều có thể cảm giác được mặt đất đang chấn động.

Trong lúc mơ hồ.

Còn có thể nhìn thấy một mảnh bầu trời mênh mông lờ mờ đè nén ở cuối tầm mắt, giống như kèm theo ngàn vạn lôi đình bao phủ một bóng đen khổng lồ ở bên trong.

- Lôi Lang Long, là Lôi Lang Long trên trang bìa a!

- Con quái vật trên quảng cáo kia cũng có trong phim à?

- Không phải sau này đám người nhân vật chính sẽ đi xử lý đám quái vật đó chứ?

Mưa đạn điên cuồng xẹt qua trong phòng, mọi người đột nhiên cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Theo ánh mắt của bọn họ, cuối cùng tiểu đội thợ săn và đám Hồng Tốc Long đang bạo động chính diện gặp nhau, liều mạng đào vong trong rừng.

Cảnh tượng vạn thú bôn đằng nguy nga, cùng quá trình đào vong cực kỳ nguy hiểm, còn có đủ loại quái vật và thực vật lạ lẫm gặp phải dọc đường đi đều làm cho khán giả kinh hô không ngớt.

Càng chết người là.

Bởi vì nhân vật nữ chính là Âu Dương Hiểu Diễn, chân nhân lại ở trước mắt.

Một chút làm cho bọn họ căng thẳng, nhìn vừa khẩn trương lại kích động.

Trong mắt Âu Dương Hiểu đầy vẻ kinh dị, không thể tin được nữ chính thân thủ xuất sắc, khỏe mạnh trong phim kia lại là mình.

Chương 61: Xin Nhận Của Tôi Một Lạy

Chương 61: Xin Nhận Của Tôi Một Lạy

Chờ tiểu đội thợ săn thoát khỏi nguy hiểm, đi tới một sơn cốc cực lớn thì mưa đạn cuối cùng hoàn toàn bộc phát.

- Oa, sơn cốc thật xinh đẹp.

- Những thứ đó là gì? Nhìn qua có chút giống như Rồng Ăn Cỏ.

- Còn có Dực Long trên trời!

- Tất cả đều là sinh vật thời Viễn Cổ.

- Cảnh tượng này, đơn giản chính là...

Trong âm nhạc hùng vĩ, toàn bộ sơn cốc dần dần hiện ra, tất cả mọi người đều bị cảnh tượng nguy nga trước mắt làm cho chấn động.

Tiểu đội thợ săn đứng trên đài cao quan sát cảnh đẹp này.

Chỉ là một phút ngắn ngủi này, mọi người cũng cảm giác mỗi thời mỗi khắc hiệu ứng VFX đều đang đốt tiền.

Thậm chí ngay cả chi tiết đều xử lý kỹ lượng đến cực hạn, ở trong sơn cốc tự thành hệ sinh thái, làm cho người ta có loại cảm giác thân lâm kỳ cảnh thể nghiệm cảm giác, cảm giác như chính mình đang đứng ở đó.

Đây thật sự chỉ là viedo CG của một trò chơi thôi à?

Khán giả không khỏi nghi vấn như vậy.

Trong lúc bất tri bất giác, bọn họ đã bị bộ phim này hấp dẫn.

Nhìn tiểu đội thợ săn hoá giải những trở ngại nặng nề không ngừng tiến lên, đánh bại một con lại một con quái vật khủng bố, dần dần đắm chìm trong thế giới mạo hiểm màu sắc sặc sỡ này.

Cuối cùng.

Tiểu đội vượt qua vô số nguy hiểm leo lên đỉnh núi, gặp phải ngàn vạn con Lôi Lang Long lôi đình tập trung vào một thân, cũng là BOSS cuối cùng trong phim.

Một trận đại chiến rung trời đột nhiên bộc phát.

Trong phút chốc, sấm sét vang dội, ngọn núi sụp đổ.

Toàn bộ bầu trời đều bởi vì tiếng gào thét của Lôi Lang Long mà run rẩy kịch liệt.

Cảnh tượng hùng vĩ, âm nhạc hùng dũng, đội viên không ngừng hi sinh, hoàn toàn đẩy kịch bản phim điện ảnh lên cao trào.

Một khắc cuối cùng.

Trong lúc nam và nữ chính đang gào thét đầy tức giận, từng đao từng kiếm hung hăng đâm vào ngực Lôi Lang Long, diệt đi nguồn gốc của sự hỗn loạn này.

Đợi đến khi Lôi Lang Long ngã xuống, phim cũng kết thúc.

Khán giả tỉnh hồn lại lập tức hô to, cảm thấy lông tóc cả người thư giãn, thoải mái tràn trề.

- Quá sung sướng, tôi thấy nhiệt huyết của mình đang sôi trào!

- Cái này... mẹ nó, mới gọi là phim mạo hiểm chứ!

- Đánh nhau cũng vô cùng đỉnh cấp, đơn giản chính là một thịnh yến thị giác!

- Một CG trò chơi lại có thể quay tới loại tình trạng này, xin nhận của tôi một lạy.

- Thế này là xong rồi à, sáu mươi phút làm sao đủ xem!

- Tác giả quá ngắn, mãnh liệt đề nghị quay thêm!

- Tôi cũng vậy!

- Thần tán thành!

…

- Tô chủ quản, bạo rồi! Phim điện ảnh của chúng ta bạo rồi!

Phân bộ của BiliBili, trong phòng marketing.

Một nhân viên vừa kích động hô to vừa từ bên ngoài chạy vào.

- Cái gì mà bạo? Còn hô to hô nhỏ cái gì vậy.

Tô Bằng ngồi ở ghế trên quay đầu lại, hơi bất mãn nhìn nhân viên kia.

- Không phải... Là phim điện ảnh CG mà Tô chủ quản ngài đã đưa lên trang đầu tuyên truyền, một đêm công chiếu mà lượt xem đã hơn 7 triệu!

- Cậu nói cái gì?

Tô Bằng bỗng nhiên đứng dậy, cực kỳ không thể tin được.

Sau đó, lão vội vàng ấn mở trang chủ của bộ phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật, lượt xem quả nhiên đạt đến 7 triệu, hơn nữa còn đang điên cuồng tăng lên nhanh chóng!

Tiếp tục kéo dài, tất cả đều là bình luận của đám đông.

[Tuyệt! Phim này thật tuyệt!]

[Đây là phim về chủ đề mạo hiểm mà tôi thấy ngầu nhất trong năm nay, cho dù là kịch bản, hiệu ứng hay là cách phối nhạc cũng không có gì để bắt bẻ!]

[Tôi cũng là một người làm phim điện ảnh, thế nhưng lại không tìm ra một chút sạn nào trong bộ phim này, đúng là gặp quỷ.]

[Tưởng rằng Thanh Đồng, kết quả là Vương giả.]

[Ước gì tôi chưa xem bộ phim này để được xem lại một lần nữa!]

[Chỉ có sáu mươi phút thôi, xem thường ai chứ, nhanh chóng mang đến cho tôi sáu trăm phút!]

[Anh nói với tôi đây chỉ là một phim điện ảnh CG trò chơi thôi à?]

[Bớt nói nhảm đi, trò chơi này bao nhiêu tiền, Vương Đa Ngư tôi mua!]

Tô Bằng không thể tin được.

Chỉ trong một đêm ngắn ngủi mà bộ phim này đã đạt được thành tích kinh người như thế.

Trong lúc rung động, đông thời trong lòng lão cũng bắt đầu nhỏ máu.

Bởi vì lúc đó thảo luận hợp đồng, vì tăng cường độ tuyên truyền trò chơi nên Trần Lâm yêu cầu phát miễn phí phim điện ảnh CG, lão cũng sảng khoái đồng ý.

Vốn cho rằng chỉ là một quyết định bình thường, nhưng bây giờ lại làm cho anh đau lòng đến không thể thở nổi.

Một đêm 7 triệu lượt xem

Cái này cần bao nhiêu tiền chứ!

Vì tuyên truyền một trò chơi, đơn giản là quá phá của!

Đồng thời đau lòng còn có mấy nghệ sĩ trước kia từ chối đi đến công ty Hồng Hoang mà ký hợp đồng.

Nhìn thấy bộ phim này lại bốc lửa như vậy, ai nấy đều hối hận không thôi, vẻ mặt còn khó coi hơn cả khóc.

Chương 62: Toàn Bộ Mạng Lần Đầu Tiên Trực Tiếp Chơi Thử! (1)

Rõ ràng cơ hội thành danh đã đặt ở trước mắt, lại bị các cô bỏ lỡ, sau này muốn gặp được cơ hội như vậy nhưng không còn dễ dàng như vậy nữa.

- Nếu không, chúng ta đi nói chuyện với Hiểu Hiểu một chút, nhờ cô ấy hỗ trợ tiến cử một chút, nếu sau lại có thương diễn như vậy chúng ta chắc chắn không từ chối.

- Được, cứ làm như vậy đi!

Nói xong, mấy nghệ sĩ ký hợp đồng còn có danh tiếng hơn cả Âu Dương Hiểu rời khỏi ký túc xá, vội vàng chạy tới căn phòng livestream của Âu Dương Hiểu.

...

Mà lúc này.

Nhiệt độ của phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật vẫn đang lên men.

Qua một đêm, đám dân mạng truyền miệng, cùng với các video ngắn dẫn lưu, càng ngày càng nhiều người bắt đầu biết đến bộ phim này, nhao nhao tràn vào BiliBili.

Tất cả những người đã xem phim đều bị chiến đấu đặc sắc và kỳ huyễn tráng lệ của thế giới quái săn hấp dẫn, tưởng tượng mình cũng có thể đến thế giới này mạo hiểm như vậy.

Sự thay đổi này khiến Tô Bằng cười lệch cả miệng.

Theo khuynh hướng này, có lẽ lão thật sự có cơ hội cạnh tranh vị trí quản lý thị trường cũng không biết chừng.

Nhưng trước đó.

Lão còn có một chuyện quan trọng hơn cần phải làm.

Lập tức cầm điện thoại di động lên bấm số điện thoại cá nhân của Trần Lâm.

- Này, Tô chủ quản, có chuyện gì à?

- Phim điện ảnh đã được công chiếu tối qua, chắc là Tổng giám đốc Trần đã xem rồi nhỉ?

Tô Bằng hít sâu một hơi, cưỡng chế tâm tình kích động của mình.

- Ừm, nhìn qua cũng không tệ lắm.

Giọng nói bình tĩnh của Trần Lâm Bình từ phía đối diện truyền đến.

Cũng không tệ lắm?

Cái này không còn không tệ lắm?

Tô Bằng há to miệng, hoàn toàn không ngờ Trần Lâm lại bình tĩnh như vậy.

Dù sao lão cũng đã làm việc này lâu như vậy, rất nhanh tỉnh táo lại, cười nói:

- Tóm lại, chúc mừng bộ phim điện ảnh lần đầu tiên của Tổng giám đốc Trần đã bạo hỏa, không biết tiếp theo Tổng giám đốc Trần có tính toán gì không, chỉ cần tôi có thể giúp được gì thì có

thể tìm đến tôi.

Trải qua chuyện này, Tô Bằng đã hiểu rõ thực lực của công ty Hồng Hoang, nhất định phải tạo mối quan hệ trước khi những người khác đến mới được.

Đồng thời trong lòng cũng cảm thấy vô cùng may mắn.

May là lúc trước mình nắm lấy cơ hội, trở thành người đầu tiên nguyện ý hợp tác với Hồng Hoang, mới thu được một đồng minh kiên cố như vậy.

- Nếu tính toán thì quả thật có.

Lúc này, giọng nói của Trần Lâm lại vang lên lần nữa.

- Trò chơi của chúng tôi đã tiến vào giai đoạn khảo sát cuối cùng, muốn thừa dịp lần này nhiệt độ đang lên để công bố nên cần mở rộng đường đi, tôi đã phái người đi trụ sở tổng bộ Steam bàn bạc, nhưng còn thiếu mở rộng bên mảng livestream và video ngắn.

Trần Lâm cũng không cảm thấy bất ngờ khi bộ phim CG bùng nổ.

Dù sao thì chất lượng vẫn còn đó, lại có tờ báo tuyên truyền tuyên truyền nửa tháng nữa.

Nhưng muốn chuyển lượt xem thành lượng tiêu thụ trò chơi thì cũng không dễ dàng như vậy, nhất định phải tăng lượng tuyên truyền trò chơi mới được.

Nếu không thì xem xong phim rồi thì xem xong, không có người nào nguyện ý bỏ tiền ra mua trò chơi nữa.

Ký ức trên mạng vô cùng ngắn ngủi.

Chờ nhiệt độ hạ xuống, những lượng tiêu thụ tiềm ẩn này có lẽ cũng sẽ không còn lại bao nhiêu.

- Mở rộng livestream!

Tô Bằng nghe vậy hai mắt toả sáng, vội vàng nói :

- Nếu Tổng giám đốc Trần tin tưởng thì có thể giao việc này cho tôi xử lý, ta lập tức an bài streamer có hàng triệu lượt theo dõi đến giúp mở rộng, chúng tôi không cần gì khác, chỉ cần quyền livestream toàn bộ mạng là được!

- Anh chắc chứ?

Trần Lâm có chút bất ngờ.

Lực ảnh hưởng của streamer có hàng triệu lượt theo dõi cũng không thấp, anh suy nghĩ ít nhất phải tiêu phí một khoản phí mở rộng, không nghĩ gia hoả này lại hào phóng như vậy.

- Đương nhiên là chắc chắn!

Tô Bằng nghiêm túc nói.

Chút tiền ấy với lão mà nói không đáng kể chút nào.

Cái lão muốn là lưu lượng ẩn giấu sau này!

Chỉ cần dẫn người xem stream đến BiliBili, nắm giữ lượng lớn lưu lượng, vậy quyền nói chuyện trong công ty của lão cũng sẽ trở nên cao hơn!

Nghĩ đến đây, Tô Bằng vội vàng hỏi.

- Tổng giám đốc Trần có muốn chỉ định streamer nào không, chỉ cần dưới trướng của tôi có thì tuỳ anh chọn.

- Lúc trước chỉ có một mình cô ấy là chịu tới, nếu dùng hình của cô ấy để tuyên truyền thì hiệu quả trực tiếp chắc là sẽ tốt hơn một chút.

- Tổng giám đốc Trần nói là Âu Dương Hiểu à?

Tô Bằng hơi kinh ngạc, mở ra số liệu phía sau liếc mắt nhìn.

Trải qua khoảng thời gian tích luỹ này, tuy rằng số người theo dõi của Âu Dương Hiểu đã tăng vọt lên rất nhiều, nhưng vẫn có chênh lệch nhất định so với những streamer nổi tiếng kia.

Xem ra vị Tổng giám đốc Trần này là một người thù dai nha.

Sau này phải chú ý một chút mới được.

Chương 63: Toàn Bộ Mạng Lần Đầu Tiên Trực Tiếp Chơi Thử! (2)

Cúp điện thoại.

Tô Bằng dựa vào ghế thở phào một hơi.

Sau khi thu được hợp đồng này, lão biết mình đã cách vị trí quản lý marketing đã gần một bước.

Kế tiếp cũng chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi, xem rốt cuộc trò chơi Thợ Săn Quái Vật này có thể tạo thành bao nhiêu phản ứng, mang đến cho lão bao nhiêu lưu lượng.

- Đi gọi điện thoại gọi Âu Dương Hiểu tới một chuyến.

Nói với trợ lý một tiếng, Tô Bằng mở máy tính lên, tiếp tục xem xét số liệu quý mới.

Hơn mười phút sau, Âu Dương Hiểu mặc một bộ đồ thể thao đi tới trước mặt lão.

- Tô chủ quản tìm tôi có chuyện gì không?

- Tới đây ngồi trước đi.

Tô Bằng mỉm cười chỉ vào chiếc ghế bên cạnh.

- Gần đây biểu hiện của cô rất không tệ, tôi định dùng tài nguyên trên đầu đẩy lưu cho cô, trong thời gian ngắn nhất kéo nhiệt độ của cô lên, muốn hỏi ý kiến của cô một chút.

- Tổng quản lý nói thật à?

Âu Dương Hiểu vừa ngồi xuống lại đứng dậy, kích động đến chân tay luống cuống, hạnh phúc này tới quá đột ngột.

- Cảm ơn quản lý, tôi nhất định sẽ cố gắng!

- Cô cũng không cần cảm ơn tôi.

Tô Bằng khoát tay áo.

- Sở dĩ làm như vậy là bởi vì có một nhiệm vụ quan trọng cho cô.

- Nhiệm vụ quan trọng?

- Đúng, việc cô cần chỉ có một việc, đó tuyên truyền cho trò chơi Thợ Săn Quái Vật!

...

Động tác của Tô Bằng rất nhanh.

Vừa nói chuyện với Âu Dương Hiểu xong, không bao lâu sau, trên màn hình của bộ phim Thợ Săn Quái Vật CG đã đổi thành một tấm áp phích hoàn toàn mới.

Trên đỉnh của tấm áp phích còn treo một băng rôn chữ viết.

[Trò chơi mạo hiểm Thợ Săn Quái Vật, vào khoảng 8h tối nay, tiến hành chơi thử trong vòng 3 giờ, toàn bộ mạng lần đầu tiên trực tiếp chơi thử!]

…

- Đậu đen rau muốn, vũ khí này thật đẹp!

Bilibili, trong phòng livestream.

Mặt mũi lão E tràn đầy sợ hãi nhìn hình ảnh trong phim điện ảnh, cả người cũng từ trên ghế đứng bật lên.

Giống như các streamer khác, ngày thứ hai sau khi phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật được công chiếu, anh đã thông qua phương thức live xem phim cùng đám fan hâm mộ.

Vốn là ngay từ đầu.

Bọn họ chỉ là ôm tâm tính tìm thú vui ấn mở bộ phim này.

Nhưng theo kịch bản tiến lên, bọn họ phát hiện mình sai, hơn nữa còn sai vô cùng thái quá.

Mẹ nó... Cái này, mẹ nó.

Nói là do hãng sản xuất phim đứng đầu làm bọn họ cũng tin!

- Tuyệt, hiệu ứng này thật sự là tuyệt vời!

- Mặc kệ là cảnh hay là quái vật, đều làm quá giống thật!

- Thậm chí tôi còn hoài nghi có phải đám người Hồng Hoang kia chạy ra ngoài hành tinh để quay phim hay không.

- Này này này... Đây thật sự là thứ tôi có thể xem miễn phí à?

Chiến đấu và kịch bản đầu đào vong 10 phút vừa xem xong, toàn bộ video đều sôi trào, không ngờ một bộ phim CG lại có thể làm đến mức độ này.

Thậm chí làm cho bọn họ có chút hoài nghi.

Đây căn bản không phải CG trong trò chơi gì, mà là một bộ phim điện ảnh do công ty sản xuất phim làm ra!

Bởi vì bọn họ thật sự không tưởng tượng nổi rốt cuộc trò chơi gì mới có thể xứng với CG như vậy!

- Mọi người nói xem trò chơi này là đề tài gì?

Trực tiếp đứng trước ống kính, lão E không cầm được tò mò.

So với phim điện ảnh CG, anh là một streamer trò chơi, ngược lại càng để ý đến bản thể của trò chơi hơn.

- Hồng Hoang không thả ra một chút tin tức nào, ai mà biết được chứ?

- Căn cứ vào phong cách của bọn họ trước đây, tôi đoán có lẽ là thể loại khủng long dưỡng thành.

- Tôi cảm thấy sẽ là loại Hiệp Xuyên quan, kẻ địch đều là những hung thú viễn cổ này.

- Vì sao không thể là trò chơi cỡ lớn?

- Chắc chắn sẽ không, ba trò chơi trước đó của Hồng Hoang cũng là trò chơi vượt quan cỡ nhỏ, muốn làm trò chơi cỡ lớn thật sự là rất khó.

- Tôi cũng cảm thấy dù sao cũng là công ty mới thành lập.

Tính ra thì công ty Hồng Hoang mới thành lập được mấy tháng mà thôi, ngay cả nửa năm cũng chưa tới.

Loại tình huống này sao có thể trong thời gian ngắn làm ra một trò chơi lớn chứ?

Cũng không phải bọn họ hoài nghi năng lực của Hồng Hoang.

Mà là độ khó thật sự là quá lớn.

- Có một thể... Thật ra cảnh trong bộ phim CG này chính là dựa theo trò chơi để làm, hoặc là quay ở trong trò chơi hay không?

Lúc này, một mưa đạn đột nhiên xẹt qua trong phòng

livestream.

Những khán giả khác thấy vậy lập tức cười.

Thời đại này mà vẫn còn có người nói CG và trò chơi là một.

Chẳng lẽ không biết CG bình thường đều là qua đóng gói rồi gia công, sau đó phát sóng à?

Lập tức có không ít người đánh chữ chuẩn bị mở miệng trào phúng.

Nhưng vào lúc này, video trong stream lại ầm ầm lên, một tiếng vang thật lớn cắt đứt động tác của tất cả mọi người.

- WTF?

Đây là gì?

Chương 64: Nói Cho Lão E, Tôi Không Về Được

Lão E phía trước ống kính một lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi, bình tĩnh xem phim.

Ánh mắt của khán giả cũng bị hấp dẫn, một lần nữa trở về video livestream.

Chỉ thấy tiểu đội thợ săn sau khi chỉnh đốn cả đêm, lại gặp phải chuyện ngoài ý muốn ở sa mạc.

Một bóng dáng còn to lớn hơn so với Hồng Tốc Long xông ra khỏi mặt đất, ở trong một mảnh cát đá cuồn cuộn lóng lánh đăng tràng.

Đó là một con Long thú viễn cổ hoàn toàn mới.

Trên một tảng đá giống như cối xay mọc ra một chiếc sừng nhọn dữ tợn.

Trừ hai bên cánh giương ra bên ngoài, toàn thân trên dưới đều hiện đầy nham thạch, giống như là quái vật do tảng đá tạo thành

Mà lúc này, con quái vật này đang dùng cặp mắt đỏ tươi nhìn chằm chằm tiểu đội thợ săn.

Giống như đang nhìn chằm chằm những con sâu kiến bước vào địa bàn của mình.

- Cẩn thận, là Độc Giác Long!

Tiểu đội trưởng hô to một tiếng, nói ra tên của con Nham Long

này, để cho người xem trực tiếp phản ứng lại.

- Thật sự là một con rồng lớn, còn lớn hơn cả Hồng Tốc Long trước đó nữa!

- Lại là từ dưới đất chạy ra.

- Thợ săn đứng trước mặt nó cũng giống như một Bảo Bảo.

- Thì ra trước đó cũng chỉ là quái nhỏ mà thôi?

- Nhưng như vậy cũng quá lớn rồi!

Độc Giác Long vừa xuất hiện đã lập tức cướp đi ánh mắt của mọi người.

Sự chênh lệch hình thể tuyệt đối và cảm giác áp bách mãnh liệt từ trên xuống dưới khiến người ta nhịn không được tán thưởng, bộ phim Quái Vật này làm được rất có phong cách.

Bá!

Vừa vặn lúc này, giao diện lại đột nhiên thay đổi.

Áp phích quen thuộc trên trang bìa kia lại tự động đổi mới, đổi thành một tấm mới.

Lão E và những khán giả khác đều sững sờ. Bọn họ phát hiện ra con quái vật đó chính là một con rồng trong đoạn phim mà bọn họ đang xem.

Còn có trang trí bên trên cũng đổi thành một nhóm chữ viết nổi bật.

[Trò chơi hành động mạo hiểm Thợ Săn Quái Vật, vào khoảng 8h tối nay, tiến hành biểu diễn công khai trong 3 giờ, lần đầu tiên livestream chơi thử toàn bộ mạng lưới!]

Livestream chơi thử!

Trò chơi hành động mạo hiểm!

Khán giả nhìn cảnh phim đang tiến hành chiến đấu kịch liệt một chút, lại nhìn về phía trên áp phích kia, quái vật kia giống như dừng lại.

Không sai được.

Đây chính là trò chơi vừa tuyên bố gần đây nhất của công ty Hồng Hoang!

- Tình huống gì? Sao trò chơi lại làm xong nhanh như vậy?

- Không thể nào, CG mới công bố hai ngày mà thôi.

- Trong thời gian ngắn như vậy có thể làm ra trò gì chứ?

- Hơn nữa đêm nay còn tiến hành livestream chơi thử.

- Không phải cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng đâu?

- Xem ra tôi đoán đúng rồi, hẳn là giống như trò chơi nhỏ vượt qua cửa ải này.

Tin tức này được gửi đi nhiều nhất cũng không phải chờ mong, mà là chất vấn và nghi hoặc.

Bởi vì thật sự quá nhanh!

Công ty game bình thường từ tuyên bố CG đến trò chơi chính thức công bố, trong khoảng thời gian đó cũng phải kéo dài bản beta mấy tháng.

Trong thời gian ngắn như vậy có thể làm ra trò chơi gì tốt chứ?

Bọn họ thật sự không dám ôm hy vọng quá lớn.

Trừ phi là loại trò chơi nhỏ vượt qua cửa ải.

Nhưng nếu thật sự là như vậy, vậy thì uổng công khoảng thời gian làm bộ phim điện ảnh CG tuyên truyền trắng trợn, và chất lượng nổ tung này.

- Mặc kệ nó, dù sao tối nay cũng sẽ livestream chơi thử, đến lúc đó xem một chút chẳng phải sẽ biết à.

Lão E có chút hăng hái nói.

Ít nhất đối với anh, xem phim điện ảnh CG này đã đến max điểm, xem không lỗ.

Mà toàn bộ khán giả đang xem livestream trên nền tảng Bilibili cũng có không ít người ôm ý tưởng giống như lão.

Nhìn thấy trang tuyên truyền đổi mới, rất nhiều người đang xem phim điện ảnh CG tiện tay ấn mở kết nối, đi vào trong phòng chat Quan Phương.

Đầu tiên đập vào mắt mọi người.

Là Âu Dương Hiểu mặc trang phục thợ săn, tay cầm Định Chế Thái Đao.

Ngay cả giao diện trực tiếp cũng đổi thành áp phích trò chơi.

- Ồ, lại là nhân vật nữ chính trong phim điện ảnh CG à?

- Thật là trâu bò nha, cứ như bước ra từ trong phim vậy.

- Thì ra nhân vật nữ chính là streamer trên Bilibili!

- Oa, nhìn thấy chân nhân, táp tiểu tỷ tỷ thật đẹp!

- Nói cho lão E, tôi không về được.

- Không thể quay về +1.

Người xem vừa vào phòng livestream đã bị một màn trước mắt làm cho kinh diễm, hoàn toàn không ngờ rằng trò chơi lần này lại là do nhân vật nữ chính trong phim tới chơi thử.

Mà tin tức này cũng rất nhanh chóng truyền khắp các phòng livestream, lại dẫn tới lượng lớn người xem, khiến cho trong này trở nên náo nhiệt.

- Hoan nghênh mọi người tới cổ động trò chơi Thợ Săn Quái Vật bắt đầu truyền bá, tôi là tuyên truyền quan Âu Dương Hiểu, cũng là diễn viên nữ chính của bộ phim điện ảnh CG, đêm nay để tôi thay mọi người tiến vào trò chơi chơi thử, hy vọng mọi người có thể ủng hộ nhiều hơn.

Chương 65: Thân Thể Sơn Nhạc, Chủng Loại Cổ Long

Phía trước ống kính, vẻ mặt Âu Dương Hiểu khẩn trương, có vẻ hơi kích động.

Đây là lần đầu tiên cô hưởng thụ cảm giác được lượng người xem khổng lồ như vậy, có cảm giác như có vạn người nhìn vào.

Chỉ trong một giờ ngắn ngủi, số lượng người hâm mô của cô đã từ hơn 100 ngàn, tăng vọt lên trên 300 ngàn, trở thành streamer có một triệu người theo dõi cũng không phải là chuyện xa vời nữa.

Nhờ lại trước đó, cô vẫn chỉ là một nghệ sĩ nho nhỏ không có chút danh tiếng, người hâm mộ không đến 5,000 mà thôi.

Hiện tại cũng đã trở thành đại chủ bá trong mắt người khác.

Cảm giác mọi thứ giống như là đang nằm mơ.

Nhưng trong lòng cô hiểu rõ đây là do ai cho.

Ngoại trừ cảm kích, cô chỉ có thể tận lực tuyên truyền trò chơi này, không phí tài nguyên đổ vào trên người cô nhiều như vậy.

Nghĩ đến đây, Âu Dương Hiểu lại tiếp tục giới thiệu trò chơi, cố gắng trả lời vấn đề của từng đám người hâm mộ.

...

Rất nhanh chóng.

Đã đến 8h tối.

Trong nháy mắt chuông điện thoại vang lên, cô ấn mở vào biểu tượng trò chơi đã sớm chuẩn bị sẵn, bắn ra một vòng tròn màu đen.

- Tới đây!

- Bắt đầu chưa?

- Tuyên truyền lâu như vậy, cuối cùng cũng được nhìn thấy rồi.

- Tôi thật sự muốn xem thử đó là trò chơi gì.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua, trò chơi Âu Dương Hiểu mở ra cũng sáng lên, bối cảnh vừa vặn là hình ảnh quái vật nghênh chiến trong phim.

Thấy một màn như vậy, lão E mày liễu nhíu một cái, trong mắt mang theo nghi hoặc.

- Nhìn giao diện và UI này... Sao lại không giống như là trò chơi vượt quan chứ?

…

Đúng vậy.

Giao diện trước mắt này, thật sự là quá tinh tế!

Căn bản không giống như giao diện mà trò chơi nhỏ có thể có.

Trong phòng livestream, khán giả cũng đều chú ý tới vấn đề này, mưa đạn nghi ngờ không ngừng bay lên.

Trò chơi vượt qua cửa ải đã nói đâu?

Chẳng lẽ là bọn họ đoán sai à?

Ngay cả Âu Dương Hiểu cũng là lần đầu tiên tiếp xúc với trò chơi này, nhìn thấy thế giới này thì vui mừng không thôi.

- Nơi này tôi biết, là tiểu đội thợ săn chúng tôi đi săn Lôi Lang Long!

Vì phù hợp với phim điện ảnh CG, thuận theo thị trường bên này.

Trần Lâm đã thay đổi nội dung trò chơi một chút.

Cho nên trò chơi vừa mới mở ra, các người chơi đã thấy hình ảnh quen thuộc nhất, cũng là Lôi Lang Long mà anh đã dùng để làm áp phích tuyên truyền.

Mang theo tò mò mãnh liệt.

Âu Dương Hiểu điều khiển tay cầm, lựa chọn bắt đầu trò chơi.

Ngay sau đó, một giao diện quen thuộc xuất hiện ở trước mắt mọi người, làm cho bọn họ đều sửng sốt.

- Lựa chọn chỉ số cho nhân vật à?

- Trò chơi này có hệ thống chọn chỉ số à?

- Không phải nói là trò chơi nhỏ à?

- Không đúng, nhân vật này giống như không phải là 2D.

- Con mẹ nó, nhân vật 3D!

- Cái này... Mẹ nó, là một trò chơi 3D!

Mặc kệ là phòng livestream của Âu Dương Hiểu, hay là phòng livestream của lão E, vào lúc này toàn bộ đều vỡ tổ, vô cùng kinh ngạc nhìn về phía giao diện.

Cũng không phải bởi vì trò chơi 3D ngưu bức cỡ nào.

Mà là bọn họ căn bản không ngờ Hồng Hoang có thể làm ra trò chơi cấp bậc này trong thời gian ngắn như vậy.

Hồi tưởng lại cảnh tượng trong phim CG, một bộ phận người xem như nghĩ đến cái gì, hô hấp đột nhiên trở nên dồn dập.

- Không phải là... Trong trò chơi cũng giống như phim điện ảnh chứ?

Lời này vừa nói ra, mọi người đều kinh hãi, tinh thần lập tức tỉnh táo, thúc giục Âu Dương Hiểu nhanh chóng tiến vào trò chơi.

Mặc dù bọn họ biết đạt đến cấp độ điện ảnh là rất không có khả năng.

Nhưng trong lòng vẫn giữ lại một tia tưởng niệm.

Lỡ đâu thì sao?

Nếu chẳng may thật sự xuất hiện kỳ tích thì sao?

Ngay cả lão E trong phòng livestream, cũng đều ngồi thẳng người, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm màn hình.

- Mọi người không nên gấp.

Nhìn thấy nhiều người thúc giục như vậy, Âu Dương Hiểu cũng có chút ngơ ngác.

Nhưng cô cũng không quên mục đích của mình, tiếp tục cầm tay điều khiển lên thao tác, đồng thời vừa mở miệng nói.

- Thời gian của chúng ta còn rất nhiều, trước hết đến xem hệ thống này làm được như thế nào đi.

Nói xong, cô nhanh chóng chọn một nhân vật nữ, kéo nhân vật

nữ ra liếc mắt nhìn.

Khá lắm.

Từ ngũ quan đến tứ chi, dáng người đến kiểu tóc, cái gì cần có đều có.

Hơn nữa còn bổ sung thêm mấy bộ trang bị xem trước.

- Ồ... Lại có bộ trang bị Lôi Lang Long à?

Âu Dương Hiểu lập tức nhìn thấy một danh sách các loại trang bị phía dưới, trực tiếp nhấn nút mặc thử trên tay điều khiển.

Tiếp theo là một bộ trang bị màu vàng và màu lam giao nhau, dùng vảy của Lôi Lang Long chế tạo thành xuất hiện trên người nhân vật, khí chất đột nhiên biến đổi.

- Mẹ nó!

- Bộ trang bị này thật phong cách!

- Thật sự là dùng vảy của Lôi Lang Long chế tạo à!

- Hai chiếc sừng rồng trên đầu đẹp đến ngây người!

- Nhanh, nhanh, nhanh, nhanh vào trò chơi đi, tôi chờ không kịp nữa rồi!

Chế tác nhân vật tinh tế và trang bị vẻ ngoài, cuối cùng làm cho khán giả phát hiện ra trò chơi này không thích hợp, càng vội vàng thúc giục.

Mà Âu Dương Hiểu cũng không lãng phí quá nhiều thời gian.

Chương 66: Tôi Nhìn Thấy Thái Đao Rồi!

Sau khi đơn giản phô bày giao diện chọn chỉ số một chút cũng tiến vào giao diện dưới, tiếp theo một sủng vật mèo đứng thẳng đi lại xuất hiện ở trong màn hình.

Thế nhưng cũng có thể làm ra vẻ ngoài được!

Hơn nữa còn có thể lựa chọn chủng loại!

Trong nháy mắt nhìn thấy con mèo này, mưa đạn lập tức cười to.

Con mèo này cũng quá đáng lắm, không nói quần áo trên người, trên đầu còn mang theo kính bảo hộ, còn có thùng thuốc nổ nữa!

Con vật nhỏ này sợ không phải là lấy ra làm trò cười đấy chứ.

- Miêu Miêu thật đáng yêu, đây hẳn là sủng vật tặng kèm, vậy tôi chọn một con mèo vàng nha!

Âu Dương Hiểu nổi lên ái tâm, chọn loại mèo này rất lâu, mới quyết định chọn mèo vàng, bởi vì nhà cô có nuôi một con mèo vàng.

Sau khi xác nhận xong, một video CG xuất hiện.

Mãi đến lúc này bọn họ mới chú ý tới, nhân vật trò chơi đang ở trên một chiếc thuyền mạo hiểm, sóng biển mãnh liệt không ngừng dâng lên.

Trong thuyền cực kỳ náo nhiệt, đám người mạo hiểm tụ tập một chỗ uống rượu nói chuyện phiếm, quả thực giống như là một tụ hội cỡ nhỏ.

Đột nhiên.

Thân tàu chấn động kịch liệt, giống như đụng phải cái gì đó.

Người chơi và thuyền viên đều lao ra khỏi boong tàu, lại phát hiện trên mặt biển phía trước xuất hiện một bóng đen to lớn.

Một con quái vật dung nham có hình thể có thể so với ngọn núi lớn rãi dâng lên, trong lúc nhất thời sóng biển ngập trời, toàn bộ tầm mắt đều run rẩy dữ dội theo.

- Đây là cái gì?

- Quái vật thật lớn, Lôi Lang Long ở trước mặt nó quả thật chính là một đệ đệ.

- Đây chẳng lẽ là BOSS trong trò chơi à?

- Đùa à, quái vật lớn như vậy đánh như thế nào?

- Chẳng lẽ là trong phim có nhắc tới Cổ Long Chủng à?

Khán giả lập tức bị cảnh tượng to lớn này làm cho nghẹn họng, hoàn toàn quên đi ý nghĩ thúc giục Âu Dương Hiểu nhanh chóng tiến vào trò chơi.

Quái vật trước mặt bọn họ, nhân vật bọn họ điều khiển, thậm chí thuyền bè cũng giống như sâu kiến, nhỏ bé không chịu nổi.

Toàn bộ video CG chỉ kéo dài hơn một phút đồng hồ, thuyền của bọn họ đã đụng vào trên người quái vật.

Người chơi cũng bởi vì va chạm kịch liệt mà rơi xuống trên lưng quái vật giống như ngọn núi cực lớn do nham thạch nóng

chảy để nguội thành kia.

Làm theo hướng dẫn, Âu Dương Hiểu luống cuống chân tay điều khiển nhân vật bò qua vách núi, tránh đi nguy hiểm.

Cuối cùng nhảy lên chỗ cao nhất nhảy về hướng không trung, dùng móc câu khóa lấy một con Dực Long, mang theo các cô gái bay khỏi đám quái vật.

Rõ ràng chỉ là một màn mở đầu mà thôi.

Thế nhưng lại làm cho khán giả có loại cảm giác kinh tâm động phách.

- Ghê gớm, sao trò chơi này lại còn trâu bò hơn cả phim điện ảnh thế?

- Không phải nhìn lên, là thật sự trâu bò hơn phim điện ảnh!

- Chủ yếu là do cảm giác của người quá mạnh mẽ, hoặc có lẽ là do cảnh tượng quá mạnh mẽ, nhất là đoạn cuối cùng bị đuổi giết kia.

- Nhìn thôi mà lòng bàn tay của tôi cũng đã chảy một vệt mồ hôi, tôi cảm thấy rất khó chịu.

- Cái này... Mẹ nó, là trò chơi có thể làm ra trong mấy tháng à?

Trong phòng livestream mưa đạn thảo luận kịch liệt bay lên.

Mà nhân vật Âu Dương Hiểu điều khiển cũng đang treo lơ lửng dưới bụng Dực Long vượt qua hải dương, đi tới trên bầu trời một đại lục hoàn toàn mới.

Theo mặt trời chậm rãi mọc lên chiếu rọi mặt đất.

Video CG mở màng đến đây kết thúc.

- Hô...

- Cuối cùng cũng đến rồi.

Âu Dương Hiểu thở dài một hơi, thần kinh cuối cùng cũng trầm tĩnh lại.

Thao tác vừa rồi hầu như đều sắp vượt qua cả ngày vận động ngoài trời của cô, toàn bộ quá trình khẩn trương đến ghê gớm, chỉ sợ sai lầm nào lại phải làm lại từ đầu.

May mắn thay.

Bắt đầu mặc dù độ khó rất cao, nhưng vẫn bị cô thuận lợi vượt qua.

Chắc sau này sẽ không có chuyện gì khó hơn chuyện này... Hả?

Nghĩ tới đây, trên mặt cô lại treo lên nụ cười, nhìn về phía màn hình.

Lúc này nhân vật đã xuất hiện trong một doanh địa đơn sơ của một thợ săn, giống như bị Dực Long bỏ rơi trên đường bay.

Hơn nữa đồng bạn bị thương phải ra ngoài đi săn quái vật thu thập tài liệu.

- Ý là muốn tôi ra ngoài thu thập thuốc trị thương đúng không?

Trước đó, Âu Dương Hiểu đã chơi qua không ít trò chơi, nhưng đối mặt với trò chơi này hai mắt vẫn như cũ khó hiểu.

Mà lúc này.

Người xem tỉ mỉ cũng chú ý tới vũ khí trên lưng cô, lập tức phản ứng lại từ trong rung động.

- Thái Đao, tôi nhìn thấy Thái Đao rồi!

- Là Thái Đao mà nhân vật nữ chính dùng trong phim à?

- Cảnh tượng này, mô hình thiết lập này, hình ảnh này, anh nói với tôi là đại tác tôi cũng tin.

- Động tác mạo hiểm trong trò chơi không phải giống như phim điện ảnh, có thể đi ra bên ngoài đi săn quái vật chứ?

- Chủ phòng mau ra xem bên ngoài có cái gì.

Cuối cùng khán giả nhớ lại mục đích mình tới nơi này, vội vàng phát mưa đạn thúc giục.

Một vài người yêu thích trò chơi mạo hiểm và trò chơi sinh tồn dã ngoại lại kích động không thôi, lòng hiếu kỳ bị trò chơi này câu lên hoàn toàn.

Chương 67: Quá Tàn Bạo

- Trò chơi này xem ra không tệ.

Trong phòng livestream, lão E chăm chú nhìn hình ảnh Âu Dương Hiểu đang chơi thử.

Giờ này khắc này, lão đã cơ bản xác định công ty Hồng Hoang làm ra là một trò chơi 3D cỡ lớn.

Mặc dù trong lòng vô cùng chấn kinh, nhưng phần lớn vẫn là hiếu kỳ.

Lão rất muốn biết cách chơi cụ thể của trò chơi này có thật sự giống như trong phim điện ảnh CG hay không, có xuất hiện lượng lớn sinh vật viễn cổ hoặc quái vật to lớn hay không?

Vốn lão thật sự không dám tin tưởng.

Nhưng sau khi nhìn thấy Thái Đao trên lưng nhân vật thì sự chờ mong trong lòng lại càng ngày càng đậm, hận không thể tự mình ra tay chơi thử.

May mắn thay, cô ấy rất vui mừng.

Âu Dương Hiểu cũng không ở lại quá lâu.

Đơn giản quen thuộc hoàn cảnh và thao tác một chút, lập tức theo hướng dẫn rời khỏi doanh địa, xuyên qua hang động đi ra bên ngoài.

Đập vào mắt cô chính là một mảnh mặt trời chói chang, cự thạch mọc lên như rừng, sa mạc, hoang mạc, chỗ bóng tối sinh trưởng đủ loại thực vật cổ xưa cho tới bây giờ chưa từng thấy.

Vừa vặn có một cơn gió nhẹ thổi qua, nhấc lên mảng lớn bão cát, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng vang ô ô.

- Oa, cảnh tượng thật chân thật!

Âu Dương Hiểu vui mừng la lên, cô vừa điều khiển nhân vật tiến lên vừa thưởng thức cảnh quan xung quanh.

Bởi vì dùng du kịch vạn năng để chiếu nên chất lượng cũng không thua kém so với phim điện ảnh, giống như đặt mình vào hoang mạc chân chính, dẫn tới khán giả cũng kinh hô lên.

Mà lúc này.

Ánh đỏ loé lên.

Một bóng dáng quen thuộc chạy qua phía trước Âu Dương Hiểu.

Nhìn kỹ lại, cũng chính là Hồng Tốc Long từng xuất hiện trong đoạn mở đầu của phim điện ảnh!

- Con mẹ nó! Thật sự có Hồng Tốc Long!

- Chủ phòng mau dùng Thái Đao của cô đâm nó đi.

- Xem thử chiến đấu làm được như thế nào.

- Có Hồng Tốc Long, nói như vậy Lôi Lang Long cũng có à?

- Mẹ kiếp, đừng nói nữa, tôi càng ngày càng muốn chơi trò chơi này rồi.

Dưới mưa đạn giật dây, Âu Dương Hiểu vội vàng rút Thái Đao ra, cẩn thận từng li từng tí nhích tới gần Hồng Tốc Long đang cúi đầu ăn.

Sự thể nghiệm trên đường đi này khiến cô vô cùng tự tin.

- Chỉ là Hồng Tốc Long, để cho mọi người xem thực lực của lão thợ săn như thế nào!

Dứt lời, cô trực tiếp nhấn nút tăng tốc độ xông lên, bổ xuống đầu của Hồng Tốc Long.

Âm....

Thái Đao rơi xuống đất.

Hồng Tốc Long giống như là có mắt sau lưng, lùi về sau nhảy ra bên cạnh, nhe răng trợn mắt với cô.

- Ai, không đúng, rõ ràng tôi đã nhắm chuẩn nó rồi mà mà!

Nhìn thấy một kích của mình thất bại, Âu Dương Hiểu mặt đầy dấu chấm hỏi, mưa đạn trong phòng trực tiếp cũng cười như điên.

Chỉ có vậy thôi à?

Còn lão thợ săn thì sao.

Thậm chí ngay cả tiểu quái cũng không giải quyết được, sợ không phải là tới diễn trò cười chứ.

Người sáng suốt vừa rồi đều có thể nhìn ra, lúc Âu Dương Hiểu đến gần, con Hồng Tốc Long kia đã chú ý tới cô, đồng thời kịp thời né tránh công kích.

Chế giễu đồng thời trong lòng cũng vô cùng bất ngờ.

Bởi vì độ mô phỏng của trò chơi này quá tốt.

- Tôi cũng không tin hôm nay không bắt được tiểu quái vật này.

Âu Dương Hiểu hoàn toàn nổi giận với Hồng Tốc Long, lần

nữa rút đao xông lên chém lung tung.

Cô cũng không để ý chiêu thức liên chiêu gì cả, chỉ chém đại về phía Hồng Tốc Long.

Đao đao chém vào khoảng không, cuối cùng còn bị Hồng Tốc Long nhảy qua cắn mấy cái, HP trong nháy mắt giảm đi một nửa.

Thật không dễ dàng.

Mới rốt cục mài chết tiểu quái này.

Trong phòng livestream đã sớm cười thành một mảng.

- Ha ha ha...Tiểu quái này quá đê tiện, ỷ lại không đi, nhảy tới nhảy lui bên cạnh cô.

- Mấu chốt là khi cô đuổi theo thì nó còn có thể chạy, cũng rất thái quá.

- Tôi nguyện xưng là lão đại của nhảy nhót giới.

- Thôi đi chủ phòng, thừa nhận mình non nớt cũng không mất mặt đâu.

- Chủ phòng : Hôm nay tôi và Hồng Tốc Long chỉ một người có thể sống sót!

Dùng lời nói trong nghề thì thao tác của Âu Dương Hiểu thật sự quá non nớt, hơn nữa chuyên trị các loại huyết áp thấp.

Nhưng không thể không nói.

Mặc dù chỉ là mấy phút chiến đấu ngắn ngủi, nhưng bọn họ lại thấy được hệ thống chiến đấu liên chiêu vô cùng ưu tú, còn có AI quái vật rất cường đại.

Hơn nữa không giống với những trò chơi đang lưu hành trên

thị trường.

Cái tên Thợ Săn Quái Vật này lại có thể vận dụng hình thức chiến đấu không khoá chặt.

Thậm chí trực tiếp bỏ qua kỹ năng thanh tẩy, công kích và kỹ năng cũng là thông qua tổ hợp ấn phím phối hợp để thực hiện.

Rõ ràng chỉ là bổ, đâm, chọn, né tránh đơn giản, nhưng lại làm cho bọn họ thể nghiệm được nguyên trấp và cảm giác chiến đấu với quái vật.

Nhất là khi chiến đấu cận thân với quái vật, vì tránh né công kích nên loé sáng lại tránh, tìm cơ hội khởi xướng tấn công.

Loại cảnh người và quái vật giao chiến khoảng cách gần nhau, mang đến đánh vào thị giác tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng!

Chỉ là một trận chiến đấu ngắn ngủi.

Nhưng đã có không ít người chơi rất yêu trò chơi này.

Tuy nhiên.

Lực xung kích của trò chơi này đối với bọn họ còn không chỉ như thế.

Sau khi giải quyết xong mấy con Hồng Tốc Long cản đường, Âu Dương Hiểu rốt cục đã tới nơi cần đến của nhiệm vụ, trên một bãi cát rộng rãi.

Vừa mới bước vào trong đó.

Mặt đất xa xa đột nhiên nổ tung, bắn ra vô số cát bụi.

Một bóng dáng khổng lồ màu vàng lao ra khỏi mặt đất, mang theo uy thế không gì sánh kịp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Độc Giác Long!

- Là Độc Giác Long đã xuất hiện trong phim à?

Liếc mắt một cái.

Khán giả nhận ra thân phận của quái vật khổng lồ kia.

Chính là quái vật to lớn đầu tiên mà tiểu đội thợ săn gặp phải ở sa mạc.

Thảo nào nó lại được dán trên quảng cáo.

Thì ra thứ này lại chính là BOSS trong nhiệm vụ tân thủ!

- A, nhanh như vậy đã phải đánh BOSS à?

Âu Dương Hiểu rõ ràng không ngờ tới tình huống này. Sau khi sửng sốt một chút, sau đó cô lập tức lộ ra biểu cảm tự tin.

- Vừa vặn, có thể thử kỹ thuật mà tôi luyện ra khi giết Hồng Tốc Long trên đường này một chút!

Kỹ thuật?

Khán giả nghe vậy bật cười.

Chương 68: Chủ Phòng Bị Hất Tung (1)

Cũng không biết người vừa rồi bị hai con Hồng Tốc Long đuổi theo vừa kêu oa oa vừa chạy loạn khắp nơi là ai.

Chỉ tiếc là.

Sự tự tin của Âu Dương Hiểu lúc này tăng vọt, căn bản không để ý tới sự trêu chọc của bọn họ, nhấc Thái Đao lên trực tiếp xông vào.

Mà lúc cô tới gần 50m, Độc Giác Long cũng phát hiện tung tích của cô, đột nhiên quay đầu lại.

Điều này làm Âu Dương Hiểu giật mình.

Ngay cả bước chân đi về phía trước cũng theo đó mà dừng lại một chút, đứng tại chỗ cảnh giác lên.

Có thể nhìn thấy được, giết quái nhỏ dọc theo con đường này quả thật làm cho cô tăng lên không ít, đã biết quan sát tình hình địch trước tiên.

- Xong rồi, để cô ấy học xong đã.

- Biết được trước tiên phải quan sát tình huống, không tệ lắm.

- Không phải là bị cô ta một lần đã hoàn thành nhiệm vụ chứ?

- Tôi cá 5 tệ, Độc Giác Long sẽ thắng.

- Cố lên, đại ca ca trên đầu có 1 sừng!

Mưa đạn điên cuồng gây rối, bầu không khí trong trò chơi cũng dần dần trở nên cháy bỏng.

Một người một rồng đứng cách sa mạc nhìn nhau, giống như là hiệp khách quyết tử chiến.

- Hống!

Cuối cùng,

Độc Giác Long khởi xướng tấn công.

Thân hình khổng lồ cao như một toà lầu cao một tầng đột nhiên đè xuống, sừng rồng hướng về phía trước, giống như là một chiếc xe tăng hạng nặng đâm về phía Âu Dương Hiểu.

Cảm giác áp bách mãnh liệt đè ép xuống kia khiến Âu Dương Hiểu giật mình, vội vàng điều khiển nhân vật né sang bên phải.

Tuy nhiên.

Độc Giác Long lại như khoá chặt lấy cô, thay đổi phương hướng lao thẳng tới.

- Này này này! Chờ chút, xung kích có thể thay đổi phương hướng à, quái vật này không thể không biết võ đức như vậy chứ chứ?

Âu Dương Hiểu gấp đến độ oa oa kêu to, xoay người bỏ chạy, ý đồ né tránh Độc Giác Long đang lao tới.

Nhưng vừa quay đầu lại thì lại phát hiện một chiếc sừng rồng to lớn đã xuất hiện sau lưng.

Phanh một tiếng đánh cô đánh bay lên trời, tiếp theo nặng nề rơi xuống đất, HP trong nháy mắt giảm phân nửa.

- Mẹ nó, cái này quá hung tàn rồi?

…

Bao gồm cả lão E, tất cả khán giả trong phòng livestream đều bị doạ cho giật mình.

Vốn cho rằng chỉ là BOSS ban đầu của nhiệm vụ tân thủ, độ khó sẽ không quá lớn.

Nhưng không ngờ lại mãnh liệt như vậy, thoáng cái đã xử lý nửa ống máu của Âu Dương Hiểu.

Đây không phải là đi săn thú gì cả.

Căn bản chính là một trận đánh nhau sống chết ở dã ngoại!

- Cảm giác áp bách thật sự quá mạnh mẽ, vừa rồi thiếu chút nữa hô hấp không nổi.

- Ngươi không chết thì ta vong, cái này mẹ nó mới gọi là đi săn chứ!

- Đơn đấu như vậy mới kích động chứ!

- Động, DNA người nguyên thuỷ của tôi động.

- Cái này là ý chinh phục chết tiệt.

- Tôi dám cá là chủ phòng không sống được 3 phút.

- Cái gì 3 phút? Quá coi thường đại ca một sừng của tôi rồi, cao nhất 1 phút!

Một con rồng cường đại cũng không có doạ lui những người xem này, ngược lại phát mưa đạn cười trên nỗi đau của người khác.

Mà lúc này.

Âu Dương Hiểu bị sừng rồng đánh bay cuối cùng cũng bò dậy lần nữa, mặt mày xám xịt lớn tiếng ồn ào.

- Không tính cái vừa rồi, nó đánh lén tôi!

Nói xong coo cầm lấy bình thuốc lên uống hết, HP khôi phục lại tối đa, ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh.

Kết quả là cô vừa mới quay người, Độc Giác Long vừa mới quay người lao ra lại lần nữa quay đầu, giống như là trâu rừng nổi điên vọt về phía cô, tiếng bước chân ùng ùng làm người ta sợ hãi.

Tuy nhiên lần này Âu Dương Hiểu hết sức chăm chú.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm sừng rồng đang nhanh chóng ép tới gần.

Khi Độc Giác Long đi tới trước mặt cô chưa đến 2m, bỗng nhiên đè khoá né tránh xuống, điều khiển nhân vật lăn qua bên cạnh.

Một góc thân thể khổng lồ của Độc Giác Long gần như lướt qua bên cạnh cô, nhưng lại không tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với cô, theo quán tính lao ra hơn mấy chục mét mới miễn cưỡng dừng lại.

- Tôi làm được rồi!

Âu Dương Hiểu vui mừng nhìn mình hoàn hảo không hao tổn gì, trong lòng dâng lên một cảm giác thành tựu mãnh liệt, cũng dần dần nắm giữ quyết khiếu trong đó.

Khán giả lại tấm tắc kêu kỳ lạ.

Thì ra còn có thể tránh thoát như vậy,

Nói như vậy thì Độc Giác Long cũng không mạnh lắm, chỉ cần nắm chắc thời cơ để tránh là được.

- Ầm ầm...

Đúng lúc này, video phát sóng trực tiếp vang lên một tiếng thật lớn.

Độc Giác Long lại lần nữa khởi xướng xung phong, một đầu đụng vào trên trụ đá, sau khi đập vỡ mảng lớn đá vụn, lại đứng tại chỗ lắc lư.

- Bị choáng rồi!

- Thậm chí ngay cả va chạm vật lý cũng có à?

- Cơ hội tốt, nhanh chóng tiến lên kết liễu nó.

- Ngươi phải cường hoá, nhanh lên!

Hiệu quả va chạm Vật Lý chân thực khiến Âu Dương Hiểu và khán giả đều kinh ngạc không thôi.

Chương 69: Chủ Phòng Bị Hất Tung (2)

Nhưng ngay lập tức đã phản ứng lại, xách theo Thái Đao xông tới.

Vừa ra tay chính là một đao sắc bén đâm về phía đầu của Độc Giác Long.

Bởi vì theo cô thấy thì đầu rồng là nơi dễ dàng đánh trúng nhất, ngón tay nhấn xuống cũng biến thành dùng sức.

- Oành!

Một tiếng vang giòn quanh quẩn trong phòng chat live.

Một kích xuyên qua đầu lại không xuất hiện như trong tưởng tượng.

Trái lại Thái Đao của cô giống như là đâm trúng nham thạch, bị một lực phản chấn đánh bay trở về, kèm theo nhân vật cũng theo quán tính lui lại mấy bước.

- Hả, cái đồ chơi này còn có thể kháng đao à?

- Đánh cũng không đánh được, tránh cũng không tránh được, thế này còn chơi thế nào nữa?

- Phải có nhược điểm mới đúng.

- Chủ phòng nhanh chóng đổi chỗ tấn công thử xem.

Trong đám người xem có không ít người chơi có kinh nghiệm

phong phú, liếc mắt đã nhìn ra quyết khiếu trong đó, lập tức phát ra lời nhắc nhở như mưa đạn.

Tuy nhiên, mưa đạn gửi đi đã hơi chậm.

Thậm chí Âu Dương Hiểu cũng không kịp nhìn đã "A" Một tiếng, bị đuôi rồng đánh trúng bay ra ngoài, HP lập tức giảm xuống 1/3.

Đợi đến lúc cô đứng dậy chuẩn bị tìm kiếm cơ hội tấn công lần nữa thì lại phát hiện Độc Giác Long không đuổi theo, ngược lại điên cuồng đào đất tại chỗ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, nó chui vào lòng đất biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ để lại Âu Dương Hiểu đang đứng trong gió xộc xệch.

- Nó đây là... Chạy trốn à?

Âu Dương Hiểu ngơ ngác đứng tại chỗ, đầu có chút mơ màng.

Không phải.

Vừa rồi cô chỉ chạm nhẹ vào mà thôi, ngay cả vết thương cũng không tạo thành, sao lại chạy trốn được chứ?

Còn đào hang động chạy trốn.

BOSS tân thủ lại không có mặt mũi như vậy à?

- Có chút không thích hợp, bên kia hình như có thứ gì đó đang đến.

Đột nhiên, một cơn mưa đạn xẹt qua trong phòng phát sóng.

Khán giả mắt sáng nhanh chóng chú ý thấy cát trên mặt đất đang có một đống đất di chuyển với tốc độ cực nhanh, đang tiến

gần về phía bên này.

Nhìn thấy mưa đạn này, trong lòng Âu Dương Hiểu cả kinh, đồng thời cũng phát hiện ra đống đất kia.

Xuất phát từ bản năng nguy hiểm.

Cô lập tức điều khiển nhân vật chạy qua bên cạnh, muốn trốn ở sau cột đá.

Nhưng cô còn chưa đi ra ngoài mấy bước, đống đất kia đã đột nhiên biến mất ở vị trí cách cô mười mấy mét, làm cho sa mạc này yên tĩnh trở lại.

Vẻ mặt Âu Dương Hiểu tràn đầy nghi hoặc.

- Như thế nào...

- Ầm ầm...

Lời còn chưa ra khỏi miệng thì mặt đất dưới lòng bàn chân cô đã nổ tung.

Một bóng đen khổng lồ trực tiếp húc cô bay lên trời, cô giống như bao cát bị đánh bay nặng nề rơi xuống đất.

Biến cố bất ngờ khiến Âu Dương Hiểu hoa dung thất sắc, vội vàng điều khiển nhân vật lăn lộn né tránh.

Nhưng cô vừa đứng dậy, một cái đuôi nham thạch cường tráng đã đánh lên trên mặt cô, bịch một cái quất cô bay ra ngoài, HP lập tức thấy đáy.

[Đã tiêu hao hết thể lực.]

[Trở về doanh trại.]

Theo hai nhắc nhở được bắn ra, màn hình dần dần trở nên tối

xuống.

Âu Dương Hiểu:???

Khán Giả:???

WTF?

Vừa xảy ra chuyện gì vậy?

Độc Giác Long từ dưới đất lao ra, một chiêu giết chết chủ phòng?

Đừng nói là bản thân Âu Dương Hiểu.

Cho dù là người chơi trong phòng livestream, những người già dặn kinh nghiệm cũng đều bị những chuyện xảy ra liên tiếp làm cho giật mình, lâm vào trong sự yên tĩnh ngắn ngủi.

Nhưng sau khi phản ứng lại, lại đột nhiên bộc phát một mảnh cười vang,

- Nếu như tôi không nhìn nhầm thì chủ phòng này bị quái vật cho ăn đòn à?

- Ha ha ha cười chết mất, chủ phòng bị quái vật đánh mặt.

- Quá 6, vậy mà lại lao ra từ dưới đất, còn mẹ nó liên chiêu, ai mà đỡ được chứ?

- Cho nên sừng trên đầu của món đồ chơi này là dùng như vậy à?

- Độc Giác Long: Đều không ngờ đúng không? Biết vì sao sừng rồng của ta lại đỏ như vậy không?

- Nga nga nga nga, đúng rồi.

Ngay khi mưa đạn điên cuồng bay qua, cửa sổ trò chơi cũng lần nữa sáng lên.

Sủng vật của Âu Dương Hiểu là mèo đẩy xe ba gác, đẩy cô trọng thương trở về doanh địa, giống như đổ rác trực tiếp đổ cô xuống đất.

Phòng livestream đầu tiên là an tĩnh.

Kế tiếp cười lớn hơn nữa.

- Mẹ nó!

- Cái trò chơi này tuyệt vời, thật là tuyệt vời.

- Ngay cả một con mèo sủng vật cũng không làm người.

- Nhìn vẻ mặt thoải mái liếm láp lông tóc biểu lộ kia, nụ cười trên mặt Diệp Thần càng rạng rỡ hơn.

Hình như đang nói: Cái gì mà tiểu muội muội nhà người, bản miêu có thể đẩy cô trở về đã không tệ rồi, còn không mau đứng lên tiếp tục tiễn đưa.

- Tôi... Tôi cũng không tin. Hôm nay nhất định phải giết được con rồng kia.

Vẻ mặt Âu Dương Hiểu xanh lét, một hồi tím một hồi xanh, cảm giác trí thông minh của mình bị vũ nhục.

Chương 70: Huấn Luyện Viên, Tôi Muốn Học Cái Này (1)

Lúc cô đang chuẩn bị lần nữa ra ngoài tìm Độc Giác Long giao đấu thì đội viên bị thương bên cạnh lại đột nhiên nói chuyện.

[Săn bắn thất bại à?]

[Quên nói với cô, loại Phi Long có năng lực hành động cường đại giống như Độc Giác Long có thể dùng đạo cụ bẫy rập để hạn chế hành động của nó.]

[Chỗ tôi có mấy món đạo cụ, cô lấy trước đi xem thử đi.]

Nói xong, trong bọc Âu Dương Hiểu có thêm ba bộ đạo cụ.

Sau khi mở tin tức ra xem xét, con mắt của cô lập tức sáng lên.

[Đạn Âm Bạo (3): Lúc bạo phát sẽ phát ra sóng âm cao tần, ném mạnh bạo đạn có thể ép quái vật dưới nền đất ra.]

[Bẫy Rơi Huyệt (3): Lắp đặt bẫy này trên mặt đất, có thể hạn chế hành động của quái vật trong thời gian ngắn.]

[Đá Mài Đao (3): Khiến cho độ sắc bén của vũ khí khôi phục lại trị số tối đa, nhưng chỉ có hiệu ứng đối với đao.]

- Đồ tốt!

Xem xong giới thiệu về ba loại đạo cụ, mưa đạn nhịn không được khen ngợi.

Ba món này, dĩ nhiên đều là chuyên dùng để nhằm vào Độc

Giác Long.

Nói cách khác, chiến đấu trước mắt có lẽ chỉ là nhiệm vụ dẫn đường mà thôi, nhất định là phải thất bại, khó trách quái vật lại công kích mạnh như vậy.

Người xem phản ứng lại, đều không thể không sợ hãi thán phục trình độ hoàn thiện và trình độ dụng tâm chế tác của trò chơi này.

Thợ Săn Quái Vật.

Không chỉ là một cái tên mà thôi.

Còn hoàn mỹ diễn tả cả quá trình săn thú.

Đầu tiên là hình thức chiến đấu nguyên thuỷ nhất, đến đủ loại quái vật ngoại hình khác biệt và thủ đoạn tấn công, lại đến đạo cụ cạm bẫy cần để ứng đối quái vật cường đại.

Gần như thoả mãn tất cả huyễn tưởng mạo hiểm của bọn họ đối với dã ngoại.

Vì bọn họ mà miêu tả ra một thế giới kỳ huyễn nguy hiểm và tráng lệ.

Chỉ mới nhìn một chút.

Bọn họ dã có loại xúc động muốn chơi thử.

- Không tệ, trò chơi này cũng coi như không tệ.

Trong phòng livestream, lão E liên tục gật đầu, hứng thú hoàn toàn bị điều động.

Mưa đạn cũng nghị luận ầm ĩ, gần như chất đầy toàn bộ màn hình.

Lại càng không cần phải nói đến Âu Dương Hiểu.

Ngay từ đầu cô chỉ ôm ý nghĩ hoàn thành nhiệm vụ livestream mà thôi.

Nhưng theo không ngừng xâm nhập chơi thử, cho dù là một người thích vận động nhưng cô cũng dần dần thích trò chơi này.

- Lại đến, tôi cũng không tin hôm nay không hạ được BOSS này!

Sau khi nhận được đạo cụ mới, sự tự tin của Âu Dương Hiểu tăng vọt, lập tức mang theo vũ khí rời khỏi doanh địa, thẳng đến chỗ ở của Độc Giác Long.

Lần này cô càng cẩn thận hơn so với trước đó.

Sau khi giải quyết xong quái nhỏ Hồng Tốc Long trên đường, rất nhanh cô đã đi tới bãi đất cát trống trải, liếc mắt đã phát hiện Độc Giác Long đang du đãng.

- Tôi xem thử... Cạm bẫy Rơi Huyệt có lẽ dùng như vậy à?

Theo lời nhắc nhở, Âu Dương Hiểu chọn vị trí gần thạch trụ nhất chôn đạo cụ cạm bẫy Rơi Huyệt xuống đất.

Bộ dáng cẩn thận từng li từng tí đào cát đất kia làm cho khán giả đều nhìn vui vẻ.

- Chủ phòng đây là bị hất bay nên sợ à?

- Một cây lớn như vậy đổi lấy tôi thì tôi cũng sợ.

- Chỉ là một sợi lông tơ thôi, mắt tôi cũng không chớp lấy một cái.

- Tôi nghi ngờ các người đang lái xe?

- Một cô nương tốt biết bao cư nhiên bị giày vò thành như vậy. (Đầu chó)

- Thiếu nữ hoa quý thảm tao độc thủ, là đạo đức tiêu vong hay là nhân tính thiếu hụt?

...

- Tốt.

Lúc này, Âu Dương Hiểu cuối cùng cũng đã chôn xong bẫy rập, làm xong công tác chuẩn bị.

Chỉ thấy cô hít sâu một hơi, lúc này mới rút vũ khí ra, nhích tới gần Độc Giác Long.

Có thể cảm giác được bây giờ cô đang vô cùng sốt ruột.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm màn hình, chuẩn bị chạy trốn bất cứ lúc nào.

Dù sao thì tên to xác trước mắt này cũng không phải dễ chọc như vậy.

Quả nhiên.

Vừa mới bước vào phạm vi trăm mét, Độc Giác Long đang du đãng đột nhiên quay đầu, nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên vọt về phía cô.

- Má ơi!

Âu Dương Hiểu quát to một tiếng, vội vàng xoay người chạy trốn, chạy về hướng vị trí vừa mới chôn xong bẫy rập.

Theo đó là một hồi tiếng vang ầm ầm và mặt đất chấn động, thân thể khổng lồ của Độc Giác Long nhanh chóng phóng đại ở trong tầm mắt cô, ngay cả khán giả cũng không khỏi ngừng thở.

May là lần này cô phản ứng kịp thời.

Rất nhanh đã trốn ra sau cạm bẫy.

Độc Giác Long một đường hung hăng đâm tới, không có chút ý tứ dừng lại nào.

Cuối cùng khi tâm tình của mọi người căng thẳng đến cực điểm thì nó một cước giẫm lên trên bẩy rập.

"Ầm ầm" một tiếng, toàn bộ thân thể của nó lập tức rơi vào trong đất, liều mạng giãy giụa tại chỗ.

Chương 71: Huấn Luyện Viên, Tôi Muốn Học Cái Này (2)

- Thật sự có hiệu quả!

Âu Dương Hiểu vô cùng vui mừng.

Nào sẽ bỏ qua cơ hội đánh chó mù đường này, đột nhiên xông ra đâm một cái, tinh chuẩn đâm trúng một bụng của Độc Giác Long.

Lần này.

Tình huống đánh đạo lại chưa từng xuất hiện, làm cho cô vừa vui mừng đã nhướng mày, theo tiếng nhắc nhở liên tục đè xuống ấn phím.

Đâm - Bổ từ trên xuống - Tung bổ - Quét ngang - Khí Nhận Trảm.....

Một loạt thao tác như nước chảy mây trôi, quả thực không kém gì trong phim.

Mà thanh năng lượng của thanh đao dưới thanh máu cũng theo cô chém vào nhanh chóng dâng lên, không bao lâu đã vọt tới tối đa.

Oành!

Một tiếng nổ vang lên.

Âu Dương Hiểu trong lúc vô ý phát động kỹ năng chung kết liên chiêu, khí nhận lớn lượn hình vòng cung.

Thái Đao trong tay hoá thành đao mang hình bán nguyệt, xé rách không khí, quét ngang về hướng Độc Giác Long.

Trong phút chốc.

Thanh năng lượng bùng nổ ở góc trái từ màu xám biến thành màu trắng, Thái Đao trong tay cô cũng bị nhuộm lên một tầng trắng muốt, khí thế tăng vọt.

- Oa Oa, phong cách Thái Đao và liên chiêu thật hay.

- Vũ khí lại còn có thể phụ ma à?

- Hình như thương tổn đã tăng cao hơn, hơn nữa còn không có bắn đao.

- Chiêu vừa rồi gọi là gì, huấn luyện viên tôi muốn học.

Hạch tâm của vũ khí Thái Đao chính là tiến hành tích góp khí nhận để tiến hành Khai Nhận.

Thái Đao được Khai Nhận không chỉ có ngoại hình trở nên huyễn khốc hơn, ngay cả lực công kích và độ sắc bén cũng sẽ theo đó tăng lên.

Mà điều kiện phát động là...

Chính là khí nhận lượn vòng lớn mà Âu Dương Hiểu vừa mới dùng ra, khi giá trị khí nhận đạt tối đa, liên chiêu đánh ra một kích cuối cùng.

Nhìn vũ khí trong tay chặt đứt một góc trên thân rồng, Âu Dương Hiểu cực kỳ hưng phấn, ngay cả tốc độ ấn phím cũng nhanh hơn rất nhiều.

Giống như hoá thân thành một kiếm khách.

Những nơi đi qua chỉ để lại một mảnh đao quang kiếm ảnh.

Tuy nhiên.

Tình huống này chưa kịp kéo dài bao lâu thì Độc Giác Long đã từ trong bẩy rập lao ra.

Thậm chí cũng không nhìn cô một cái, cũng không quay đầu lại tiến vào mặt đất, chuẩn bị cho cô một cái Thiên Niên Sát dưới lòng đất.

- Mau dùng Đạn Âm Bạo!

Lúc này, mưa đạn vội vàng nhắc nhở.

Nhìn thấy đống đất quen thuộc đang ép tới gần mình, Âu Dương Hiểu chỉ cảm thấy hạ thể lạnh buốt.

Cô nào dám do dự, lập tức từ trong bọc lấy ra Đạn Âm Bạo quăng về hướng đống đất.

- Ong...

Sóng âm kịch liệt nổ tung, trong nháy mắt quét sạch đất đai trong phạm vi mấy chục mét.

Vốn là muốn từ dưới đất phát động đánh bất ngờ, Độc Giác đột nhiên ló đầu ra, một nửa cơ thể bị kẹt ở trong đất.

- Hả? Vật này hiệu quả tốt như vậy?

Ánh mắt Âu Dương Hiểu lấp lánh sáng ngời.

Sau khi có những đạo cụ này, cảm giác chiến đấu của cô ấy cũng dần buông lỏng hơn rất nhiều, cuối cùng cũng cảm nhận được khoái cảm của việc săn thú.

Thừa dịp Độc Giác Long bị kẹt lại, cô lần nữa rút đao xông lên chém lung tung.

- Ăn một chiêu Đại Hồi Toàn của tôi đi!

Giá trị của nhận khí đã đủ, cô trực tiếp lặp lại chiêu cũ, tiêu hao điểm khí nhận thi triển Đại Hồi Toàn chém ra một Bán Nguyệt Trảm.

Chỉ nghe thấy một tiếng bang, Thái Đao cắt đứt một góc đầu của Độc Giác Long.

Năng lượng bùng nổ bộc phát, thái đao từ màu trắng biến thành màu vàng kim, uy lực lại tăng lên lần nữa.

- Oa, lại tăng cấp rồi!

Âu Dương Hiểu hưng phấn hô to, càng ra sức hơn rất nhiều.

Cô cầm Thái Đao màu vàng kim trong tay giống như nữ võ thần trong chiến trường, trước mắt là một mảnh đao quang kiếm ảnh, du tẩu bên cạnh một con rồng có thân thể cao lớn.

Cảnh tượng chiến đấu kịch liệt và liên chiêu anh tuấn trực tiếp làm cho người xem hâm mộ.

- Mẹ nó, nhìn thôi mà tôi đã muốn chơi rồi.

- Trò chơi này quá sung sướng!

- Đây vẫn chỉ là nhiệm vụ tân thủ mà thôi.

- Quan Phương có nói gì lúc nào sẽ công bố không?

- Cùng câu hỏi, vội vàng gấp gáp!

- Hình như vẫn chưa có thời gian công bố.

- Đáng ghét, tại sao lại để cho tôi nhìn thấy, hại tôi càng ngày càng thèm chứ!

Giờ khắc này, mọi người đều cảm thấy rất khó chịu.

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu có bao nhiêu vui vẻ thì khán giả có bấy nhiêu khó chịu.

Loại cảm giác chỉ có thể nhìn lại không chơi này thật sự quá oan uổng!

Thậm chí đã có người bắt đầu gọi điện thoại cho phòng phục vụ khách hàng của công ty Hồng Hoang, chất vấn bọn họ khi nào trò chơi mới được công bố.

…

Tập đoàn Hoán Hải.

Văn phòng tòa nhà tổng bộ.

- Trưởng phòng Tăng, hạng mục trò chơi gần đây như thế nào?

Tăng Phú Minh đang giám sát công việc của cấp dưới thì nhận được điện thoại của chủ sự.

- Chủ tịch ngài yên tâm, đã làm tốt lắm, chờ kiểm tra xong sẽ công bố lên mạng.

Tăng Phú Minh cúi đầu khom lưng, cung kính nói vào điện thoại.

Chương 72: Cảm Ơn Quà Tặng Của Thiên Nhiên (1)

Vì thị trường trò chơi sinh tồn mạo hiểm đang chiếm giữ phần lớn người chơi, nên trong khoảng thời gian này bọn họ vẫn tăng giờ làm việc, cuối cùng bắt đầu chế tác vào quý thứ ba.

Đối với trò chơi này.

Tăng Phú Minh vẫn vô cùng tự tin.

- Làm không tệ

Chủ tịch hạ giọng nói :

- Tôi vừa nhận được tin tức, những công ty khác cũng đều lần lượt làm xong, phải nắm chặt thời gian mới được, tranh thủ công bố trước bọn họ, nhất là mấy đối thủ cạnh tranh của chúng ta.

- Chủ tịch yên tâm đi, chúng ta đã đầu tư 50 triệu vào hạng mục chiến trường của lính đánh thuê, không chỉ có kết hợp sự hấp dẫn của bắn súng góc nhìn thứ nhất FPS, mà còn dung nhập hoàn mỹ chủ đề mạo hiểm đang nổi gần nhất vào, tuyệt đối có thể áp chế những nhà phát hành trò chơi khác!

- Ừm, vậy chuyện kế tiếp giao cho cậu làm, nhất định phải một hơi lấy được thị trường mới này.

- Hiểu rồi!

Tăng Phú Minh lập tức đứng thẳng sống lưng.

Đợi sau khi điện thoại kết thúc, truyền đến tiếng tít tít thì nụ

cười trên mặt anh cũng dần dần thu liễm, quay đầu nhìn về phía từng hàng nhân viên bên cạnh.

- Mọi người đều nghe rõ chưa, trước đêm nay phải chuẩn bị tốt khảo thí cho tôi, tranh thủ công bố trò chơi trong vòng ba ngày!

- Thế nhưng trưởng phòng, các đạo cụ trong thương thành còn chưa định giá.

Lúc này, một nhân viên mở miệng nói.

- Định giá còn không đơn giản, cứ làm theo thị trường, 10 lần rút liên tiếp sẽ nhận được một súng ống.

Tăng Phú Minh không chút nghĩ ngợi đưa ra quyết định.

Các nhân viên nghe vậy lập tức mặt lộ ra vẻ mặt khó xử, đưa mắt nhìn nhau.

- Như vậy có phải quá mắc không? Dù sao thì rút 10 lần liên tiếp nhiều nhất chỉ có một khẩu súng ống mà thôi, những thứ khác thì đều là linh kiện.

- Đúng vậy, còn công đoạn tối ưu hoá cuối cùng cũng chưa làm, người chơi quá nhiều có thể sẽ vượt qua sức tải của server.

- Được rồi, những thứ này đều không phải là vấn đề.

Tăng Phú Minh đưa tay ra ngăn cản bọn họ nói tiếp.

- Lần này chúng ta đã mời ngôi sao đang hot tới làm quảng cáo, còn mua hot search, đến lúc đó sẽ có người chơi mua là được rồi.

Thời đại bây giờ chính là thời đại lưu lượng lớn nhất.

Dù trò chơi có hay thì cũng có ích gì chứ?

Xưng bá thị trường còn không phải là mấy trò chơi chẳng ra sao kia à?

Sở dĩ bọn họ có thể thành công cũng không phải bởi vì trò chơi làm ra hay cỡ nào.

Mà là nắm chắc lưu lượng!

Đây mới là việc mà bây giờ bọn họ cần làm.

Cho nên bất luận các nhân viên phía dưới nói gì, Tăng Phú Minh cũng không nghe lọt tai nửa chữ, chỉ muốn nhanh chóng làm xong trò chơi, công bố trước những đối thủ khác.

Còn về những công ty nhỏ và văn phòng kia thì anh căn bản không coi vào mắt.

Có lẽ bọn họ còn có cơ hội ra mặt trong trò chơi thể lượng nhỏ.

Nhưng khi nhắc tới trò chơi cỡ lớn thì căn bản sẽ không có cách nào làm được trong thời gian ngắn như vậy.

Nếu thật sự làm được thì có lẽ miếng bánh gati này đã bị chia ra từ lâu rồi, lúc đó ra trận chắc chắn là đang tìm cái chết.

Đây cũng là chênh lệch giữa công ty lớn và công ty nhỏ.

...

Một bên khác.

Trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu.

Lúc này, cô vẫn đang tiến hành chơi trò chơi với khí thế ngất trời.

Ngắn ngủi hơn hai giờ, số người xem video trực tiếp của cô đã

tăng vọt lên trên 1 triệu, mưa đạn từ khán giả càng điên cuồng bay lên.

- Tới đây, con chim kia sắp đi qua kìa!

- Con quái vật này lại đổi màu rồi!

...

- Ha ha ha, con chim này quá tiện nhân, vậy mà lại dùng đầu lưỡi cuốn người lại nôn ra nữa.

- Sư phụ Âu Dương đừng cho nó ăn nữa, nếu còn ăn nữa nó sẽ no bể bụng đó.

- Pukei-Pukei: Cảm ơn quà tặng của thiên nhiên.

...

- Không thích hợp, cái này không phải là để cho cô ta qua được đó chứ?

- Cố lên, Pukei-Pukei, dùng đầu lưỡi liếm cô ta đi.

...

Trải qua hơn hai giờ chơi thử, Âu Dương Hiểu đã cơ bản quen thuộc với thao tác của trò chơi này, đồng thời hoàn thành mấy cái nhiệm vụ thảo phạt.

Giờ khắc này, mọi người đều cảm thấy rất khó chịu.

Cô đã đi tới một đầm lầy trong rừng, đang cố gắng tránh né một con sinh vật tên là Pukei-Pukei, là một giống Điểu Long nhìn giống như Tắc Kè Hoa.

Loại quái vật này công kích vô cùng quỷ dị.

Không chỉ có thể phun ra nọc độc khắp nơi mà còn có thể dùng cái lưỡi mềm mại trơn tuột cuốn lấy người khác, làm cho Âu Dương Hiểu thể nghiệm xúc tu nhiều lần.

Càng chết là.

Quái vật này lại còn biết thay đổi màu sắc cơ thể.

Ẩn thân vào hoàn cảnh chung quanh, công kích quả thực khó lòng phòng bị.

Dù Âu Dương Hiểu đã tích luỹ được rất nhiều kinh nghiệm đi săn phong phú nhưng vẫn bị bắt phải oa oa gọi bậy. Nếu không phải bị hạ độc chết thì cũng là bị đánh lén dẫn đến tử vong.

Chương 73: Cảm Ơn Quà Tặng Của Thiên Nhiên (2)

Cuối cùng.

Lại một trận kịch chiến trôi qua, Âu Dương Hiểu ngã xuống trong một bãi nọc độc, bị Miêu Miêu đẩy xe kéo về doanh địa.

- A a a! Tôi không chơi nữa, xú điểu chết tiệt này căn bản không phải là người chơi!

Trong phòng chat live, giọng nói tức giận của Âu Dương Hiểu vang lên.

Mưa đạn cũng vì vậy mà cười điên dại.

Đây không phải là chơi thử gì, căn bản chính là đưa thức ăn cho Quái Vật Hoa kia.

Nếu cứ tiếp tục như vậy thì sợ rằng sẽ làm cho quái vật ăn no đến bể bụng.

Bọn họ cũng không ngờ rằng hiệu quả trực tiếp của trò chơi này sẽ tốt như vậy, nhìn người khác bị ăn hành thật sảng khoái!

Nhất là Âu Dương Hiểu lần lượt chết đi bị Miêu Miêu kéo thi thể về, trên đỉnh càng xẹt qua vô số chữ "Miêu ca cực khổ rồi".

- Miêu ca vì nhà này đã nhận lấy tất cả mưa đạn, toàn bộ quá trình sung sướng đến cực điểm.

Chuyện này khiến cho những streamer khác thấy mà thèm không ngớt.

Lúc trước bọn họ trực tiếp trò chơi cũng không có gặp được cảnh tượng rầm rộ như vậy.

Có người còn vụng trộm gọi điện thoại đến bản bộ Hồng Hoang hỏi thăm ngày công bố, nhưng đáp lại bọn họ đều là âm thanh máy bận.

Khá lắm.

Chơi thử trò chơi quan trọng như vậy.

Bọn họ lại trực tiếp tan tầm không nhận điện thoại!

Bình thường không nên lưu mấy người trả lời vấn đề à?

Mà ngay khi tất cả mọi người không hiểu.

Trong phòng livestream đột nhiên vang lên một tiếng hô to của Âu Dương Hiểu.

- Nhanh như vậy đã 3 tiếng rồi à?

Âu Dương Hiểu cúi đầu nhìn đồng hồ trên máy tính, trong bất tri bất giác đã trôi qua 3 giờ, hơn nữa cô hoàn toàn không cảm thấy mỏi mệt.

Mặc dù trong lòng tiếc nuối không thể công lược Pukei-Pukei, nhưng cô vẫn tuân thủ nghiêm ngặt bản chức của mình.

Cô hít sâu một hơi điều chỉnh cảm xúc, đổi một bộ khuôn mặt tươi cười nói về phía ống kính.

- Thời gian trôi qua rất nhanh, hôm nay tạm thời chơi thử tới đây, cũng cảm ơn mọi người đã ủng hộ, kế tiếp chính là livestream cá nhân, thuận tiện trả lời một vài vấn đề của mọi người.

Rắc rắc rắc.

Trò chơi trực tiếp đóng lại.

Đổi thành cô giao diện trực tiếp giới thiệu ban đầu.

Khán Giả:???

Không phải.

Thật sự nói đóng là đóng à?

Phản ứng lại khán giả đều rất ngơ ngác.

Sau khi yên tĩnh một lát, mưa đạn lập tức như vỡ tổ.

- Mẹ nó, đừng mà, tôi còn chưa xem đủ mà!

- Mới đó đã ba giờ à? Sao tôi chỉ cảm thấy mới trôi qua một giờ thôi chứ?

- Ít nhất cũng phải đánh bại Pukei-Pukei kia trước rồi mới đóng chứ!

- Còn có những vũ khí khác cũng chưa xuất hiện mà!

- Tôi khuyên cô tự giải quyết cho tốt, đừng ép tôi quỳ xuống cầu xin cô.

- Một mình cầm huyết thư cầu tiếp tục chơi thử.

- Bạn cùng phòng tôi trước khi chết muốn xem thêm một lần.

Nhìn mưa đạn như thuỷ triều trước mặt, Âu Dương Hiểu cũng bị doạ cho giật mình.

Cô thật sự không ngờ trò chơi này sẽ tạo thành phản ứng lớn như thế, thậm chí mơ hồ có xu thế quần tình kích phấn.

Nhưng nhớ lại quá trình chơi thử 3 giờ vừa rồi, cô cũng bình thường lại.

Bởi vì trò chơi này.

Đáng giá!

…

- Mẹ nó chứ! Trò chơi này thực sự là tuyệt vời!

Ban đêm, trong ký túc xá nam sinh của một đại học nào đó.

Một sinh viên nhìn thấy trò chơi vừa mới kết thúc thì kích động hô to gọi nhỏ.

Là sinh viên chuyên ngành thiết kế trò chơi, bọn họ bình thường chú ý nhất chính là đủ loại động tĩnh trong ngành trò chơi, muốn từ đó tìm được nhiều linh cảm thiết kế hơn.

Nhưng trò chơi tên là Thợ Săn Quái Vật trước mắt này lại suýt chút nữa làm cho bọn họ quỳ xuống.

Bởi vì thiết kế thật sự quá trâu bò!

Mặc kệ là hình thức chiến đấu hay là thiết kế đạo cụ, hoặc là cách chơi của trò chơi, anh thấy đều thiết kế không thể bắt bẻ!

Quan trọng hơn chính là.

Trong lúc mà trò chơi bắn súng FPS nổi lên khắp nơi lại có người dám làm một trò chơi không giống người khác, thật sự quá to gan lớn mật.

Một cái không tốt.

Thậm chí có khả năng gặp phải hạng mục nổ chết.

Không phải công ty nào cũng dám làm như vậy.

Nhưng bây giờ.

Anh cũng không nghĩ như vậy.

Bởi vì anh biết trò chơi này nhất định sẽ hot!

Nghĩ đến đây, anh vội vàng cầm điện thoại di động lên liên lạc với bạn học.

- Anh Tùng, nhanh xem tin tức đi, em cho anh xem một video trò chơi vô cùng trâu bò...

...

Tình huống tương tự cũng không hiếm thấy ở trên mạng.

Chỉ trong một đêm ngắn ngủi, video Âu Dương Hiểu trực tiếp chơi thử đã lấy thế như chẻ tre, nhanh chóng lan tràn trong vòng trò chơi.

Phát hỏa chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Đương nhiên.

Điều này cũng không có nghĩa là Trần Lâm có thể thư giãn.

Dù sao thì án lệ tuyên truyền bạo hoả, nhưng lượt bán kéo hông cũng không phải số ít, vẫn phải nhanh chóng quyết định ngày công bố trên mạng mới được.

Chương 74: Mùa Xuân Thứ Hai Của Lão Lý (1)

- Trần Lâm, tôi đã nói với bên phía Steam, bọn họ đồng ý tăng tỷ lệ phân chia của chúng ta lên 70%, hơn nữa còn có thể mở rộng giao diện thứ cấp, bây giờ tôi đang ở bình đại Nghệ Du bàn chuyện hợp tác, tối nay sẽ quay về.

Nhìn tin tức lão Tống gửi tới trên điện thoại di động, Trần Lâm nở nụ cười.

Quả nhiên giao chuyện này cho lão Tống xử lý là chính xác.

Mới mấy ngày mà đã lấy được hợp đồng tỉ lệ ăn chia cao hơn, hiệu suất làm việc không phải cao bình thường.

Suy nghĩ một chút, anh soạn một đoạn tin nhắn gửi qua

- Vất vả anh rồi, ngày khác mời anh uống rượu.

...

Cùng lúc đó.

Phân bộ Công ty Nghệ Du.

Lão Tống đến nơi này đang ngồi ở trong phòng khách, vừa uống trà vừa kiên nhẫn chờ đợi.

Mà sắc mặt của đại biểu Nghệ Dụ ở phía đối diện anh ta rất bình tĩnh, lật xem tài liệu văn kiện mà anh ta mang đến.

- Tống tiên sinh.

Một hồi lâu sau, đối phương cuối cùng ngẩng đầu lên, vẻ mặt áy náy nói.

- Rất xin lỗi vì chúng tôi không thể hợp tác với quý công ty.

- Vì sao?

Lão Tống nhíu mày, một lần nữa nhận lại tư liệu.

Phần văn kiện này là lão tốn thời gian rất lâu để chuẩn bị, cũng không có đưa ra yêu cầu gì quá đáng, theo lý thuyết thì bình dài Nghệ Du phải không có lý do gì từ chối mới đúng.

Tuy nhiên.

Phản ứng của đối phương lại ngoài dự liệu của lão.

Không chút do dự từ chối luôn à?

- Đầu tiên, các người muốn được phân chia quá cao.

Giọng nói trầm thấp của người đàn ông vang vọng trong phòng tiếp khách.

- Công ty Nghệ Du chúng tôi chỉ có công ty có doanh thu đạt đến hàng triệu mới có thể được chia cho 70%.

- Hơn nữa trước khi Tống tiên sinh đến, chúng tôi đã ký hợp đồng trò chơi này với công ty game khác, số lượng đã đạt đến con số bão hoà, đã không còn dư thừa vị trí mở rộng.

Ý tứ rất rõ ràng.

Ông cảm thấy công ty Hồng Hoang không đáng giá như vậy.

Còn không đến mức đẩy công ty khác ra lấy vị trí.

Lão Tống đã làm việc này nhiều năm như vậy, há lại không

biết ý tứ trong lời nói.

Hai nắm đấm của lão nắm thật chặt, lại dần dần buông lỏng, trầm giọng nói :

- Được, tôi xác nhận lại một lần nữa, công ty quyết định không ký hợp đồng với công ty Hồng Hoang chúng tôi đúng không?

- Cũng không thể nói như vậy.

Người đàn ông nâng kính mắt lên một chút.

- Mặc dù không có cách nào phân chia cao hơn, nhưng các người cũng có thể trực tiếp tuyên bố trên bình đài Du Bình, cái này chúng tôi vẫn hoan nghênh.

Nằm mơ à?

Ha ha...

Trong lòng lão Tống cười lạnh một tiếng.

Công ty nhỏ và Studio bình thường tuyên bố trò chơi trên bình đài,đều chỉ có thể được chia 50%.

Nếu là công ty của Lê Minh lúc trước, có lẽ lão có thể sẽ đồng ý, dù sao thể lượng nhỏ không có tên tuổi, cần phải tuyên truyền.

Nhưng bây giờ thì khác.

Hồng Hoang đã sơ hiện tranh vanh, chỉ bất quá thiếu khuyết thời gian lắng đọng thôi, 50%... Nói cái gì lão cũng không đồng ý.

Nhường một nửa lợi nhuận cho đối phương, lão tình nguyện không hợp tác với bình đài này!

- Nếu đã không có cách nào đàm phán thành công, vậy tôi đi trước.

Lão Tống không nói thêm gì, cầm tài liệu lên trực tiếp đứng dậy rời khiori, từ đầu đến cuối đều bảo trì tố chất của lão thân là đại diện của công ty.

Mà ngay khi lão mới bước ra khỏi cửa lớn đi ra bên ngoài thì lại vừa vặn nhìn thấy mấy bóng người đang ở nơi xa nói nói cười cười

Vừa liếc mắt, lão nhận ra thân phận của đối phương

Chính là cao tầng của tập đoàn Hoán Hải!

Thậm chí trong phòng họp bên cạnh cũng có mấy người đại biểu của công ty nổi tiếng đang ngồi, nhìn qua trò chuyện vui vẻ.

- Thì ra là vậy.

Trong lòng lão Tống bừng tỉnh.

Khó trách Nghệ DỤ lại từ chối dứt khoát như vậy, thì ra chính là đã đạt được hợp tác với những công ty lớn này.

Người trong nghề đều biết, gần đây rất nhiều công ty lớn đều đang tận lực nghiên cứu phát minh trò chơi mạo hiểm sinh tồn.

Gần như chỉ có video trên các trang internet lớn điên cuồng tạo thế, mua lưu lượng.

Lại còn nhận được sự chú ý của rất nhiều truyền thông, thêm vào sự chú ý của các nhà truyền thông như thêm dầu vào lửa.

So với công ty Hồng Hoang bọn họ chỉ tuyên truyền ở trên bình đài của BiliBili thì quả thật là quá nhỏ bé, khó trách người khác chướng mắt.

- Được rồi, loại chuyện này vẫn là để Trần Lâm tự mình đau đầu đi.

Lắc đầu, lão Tống trực tiếp rời khỏi phân bộ Nghệ Du, ngồi trên một chiếc xe taxi nghênh ngang rời khỏi.

Đợi sau khi lão trở về công ty Hồng Hoang thì đã là giờ cơm trưa rồi

Nhưng kỳ quái là lúc này khu vực làm việc lại không có bất kỳ người nào.

Ngược lại cửa lớn của phòng họp bên cạnh đóng chặt, mơ hồ truyền đến một trận... Tiếng khóc?

Lão Tống nghi ngờ chậm rãi nhích tới gần, quả nhiên nghe thấy có người đang khóc.

Chương 75: Mùa Xuân Thứ Hai Của Lão Lý (2)

- Hu hu, lão Lý chết thật thảm mà!

- Tại sao lại như vậy, rõ ràng là mọi người cùng nhau trở về mà?

- Không! Đừng mà.

Lão Tống:???

Lão Lý chết rồi à?

Phịch một tiếng, anh ta phá tan cửa lớn đi vào trong phòng họp.

Kết quả liếc nhìn một vòng, lại phát hiện các công nhân viên đang tụ tập một chỗ, vừa ăn trưa vừa nhìn chằm chằm màn hình lớn.

Mấy cô gái thì đang ở bên cạnh khóc bù lu bù loa.

Lão Lý thì lại ngơ ngác quay đầu.

- Tống lão đại, anh đã về rồi.

- Mấy người đây là...

Lão Tống vừa định mở miệng thì thấy cảnh trên màn hình, chính là phim điện ảnh CG của Thợ Săn Quái Vật.

Hơn nữa kịch bản vừa vặn đến cao trào cuối cùng, lão Lý thật thà chân thành vì cứu đội viên, đã dùng cơ thể của mình đỡ ngàn

vạn lôi đình của Lôi Lang Long, tranh thủ được cơ hội quý báu cho các đội viên khác tấn công.

Nhưng cũng bởi vì như vậy, anh và cự chùy trong tay anh cũng hoàn toàn an nghỉ dưới mặt đất, bị cự thạch lăn xuống bao phủ.

Lại phối hợp với âm nhạc oanh liệt hùng dũng kia, trong nháy mắt đã đẩy đoạn kịch bản này lên cao trào.

Biết rõ đây là nội dung phim điện ảnh, nhưng các cô gái vẫn khóc bù lu bù loa, khăn tay từng tờ từng tờ, ngay cả ánh mắt nhìn lão Lý cũng thay đổi.

Đây có lẽ là lần đầu tiên các cô nhìn người đàn ông đầu trọc cẩu thả này thuận mắt như vậy.

Lão Lý rõ ràng đã sắp 40, rốt cuộc lại không hiểu ra sao nghênh đón mùa xuân thứ hai, nhưng làm nhân viên nam khác ghen ghét không thôi.

- Tống lão đại, tôi từ bỏ tiền thưởng tháng này, lần sau cũng an bài cho tôi một vai như vậy được không?

- Tống lão đại, tôi đã làm cẩu độc thân 29 năm rồi, ông có biết 29 năm này tôi sống như thế nào không?

- Một đoạn thời gian này thật sự quá nổ tung, bây giờ rất nhiều người đều gọi điện thoại đến phòng làm việc hỏi chuyện lão Lý, hơn nữa đều là nữ!

- Mẹ kiếp, đừng nói nữa, nói nữa tôi cũng muốn nôn mửa đấy!

- Dựa vào cái gì, chỉ bằng tên trọc đầu lão Lý này à?

Ánh mắt của các nhân viên nam u oán, đồng loạt nhìn chằm chằm vào lão Tống vừa mới đi vào phòng họp.

Lão Lý bị bọn họ bao vây ở bên trong cũng là lúng túng gãi

đầu, anh cũng cảm nhận được một chút cảm giác trở thành công địch của đàn ông.

Chỉ có một mình lão Tống là lộn xộn trong gió.

Mẹ nó chứ, như vậy cũng được à?

…

- Có gì mà náo nhiệt như vậy?

Đang lúc các công nhân viên mồm năm miệng mười bàn chuyện với nhau.

Ngoài cửa phòng họp đột nhiên vang lên giọng nói của Trần Lâm.

- Tổng giám đốc Trần!

Các nhân viên chấn động tinh thần, lập tức rời khỏi chỗ ngồi chạy tới, vội vàng kể rõ yêu cầu của mình.

Không có biện pháp nào khác.

Đây chính là đại sự liên quan đến chung thân cả đời, bọn họ phải nắm chặt cơ hội mới được.

- Thì ra là muốn diễn vai giống như lão Lý à?

Nghe xong lời của bọn họ, Trần Lâm cũng không nhịn được cười to.

Thật ra thì anh cũng không ngờ bộ phim điện ảnh CG này lại tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy.

Suy nghĩ một chút, anh nói :

- Tôi còn có một bộ phim điện ảnh có liên quan đến tình yêu,

có thể sẽ có một chút bi tình, dự định sau này có cơ hội lại làm thành kịch bản chơi thử trò chơi.

- Thật à?

Ánh mắt của mấy nhân viên sáng rực lên, lập tức trở nên hứng thú.

Từ xưa đến nay chân tình không lưu được, chỉ có bi kịch là động lòng người.

Sở dĩ bi kịch động lòng người chính là bởi vì tiếc nuối, bởi vì tiếc nuối mà nhớ mãi không quên.

Kịch bản như vậy.

Bọn họ thích lắm!

- Vì sao tôi có cảm giác cậu định làm gì đó mờ ám vậy?

Lão Tống bên cạnh ho nhẹ hai tiếng, mặt mũi tràn đầy cổ quái.

Đối với chuyện này.

Trần Lâm chỉ cười cười, nói :

- Tôi chỉ muốn cho bọn họ hiểu được tình yêu là đáng ngưỡng mộ mà thôi, hơn nữa tôi cũng không nói bây giờ làm ngay.

- Vì sao vậy?

Các nhân viên hỏi.

- Bởi vì nhân thủ tài chính và kỹ thuật không đủ.

Trần Lâm lại nhìn về phía bọn họ.

- Muốn làm được trò chơi thì sau này các cậu phải cố gắng nhiều hơn mới được, chờ tài chính dư thừa, đương nhiên là có thể

quay càng nhiều phim điện ảnh CG.

Thật ra thì nếu không nói đến tài chính.

Lấy nhân thủ và Game Engine của Hồng Hoang bây giờ đã có thể làm được.

Nhưng Trần Lâm cũng không tính là làm ngay bây giờ, bởi vì điều kiện còn chưa đủ.

Tương tự kịch bản thử nghiệm trò chơi loại này, phương tiện tốt nhất chính là thiết bị VR, có thể mang lại cảm giác cho người chơi như đang sống trong bối cảnh kỳ ảo đó.

Mặc dù trên thị trường đã có không ít sản phẩm VR.

Nhưng đều cần tốn một khoản phí bản quyền khổng lồ để dùng.

Bọn họ vì việc chế tác và tuyên truyền phát hành trò chơi Thợ Săn Quái Vật mà tài chính của công ty đã sớm không còn bao nhiêu, nhất định phải chờ sau khi trò chơi bán được tiền thì mới có thể bổ sung lại tài chính.

Chương 76: Trò Chơi Chính Thức Bán

Huống hồ.

Chỉ cần hắn góp đủ 1 triệu tài phú mở khoá giai đoạn thứ ba là có thể thu được kỹ thuật VR thuộc về mình, hoàn toàn có thể tiết kiệm một khoản phí lớn.

Đây cũng là một trong những kế hoạch của anh.

Đương nhiên.

Các nhân viên cũng không biết điều này.

Nghe thấy sau này còn có cơ hội diễn phim điện ảnh CG, lập tức mỗi người đều trở lại cương vị cố gắng làm việc.

Đợi đến khi bọn họ đều đi về chỗ ngồi.

Lúc này lão Tống mới đi tới nói tình huống bên phía Nghệ Du.

- Đã hợp tác với Hoán Hải và các công ty khác rồi à?

Sau khi nghe xong, Trần Lâm cúi đầu suy tư.

Xem ra tin tức mà anh ta nhận được quả nhiên không sai, quý thứ ba các công ty lớn cuối cùng cũng đã bắt đầu ra tay.

Kế tiếp chỉ sợ sẽ có lượng lớn trò chơi tràn vào thị trường, bọn họ phải sớm ứng đối mới được.

- Nếu không muốn hợp tác với chúng ta thì thôi đi, dù sao cũng không thiếu một bình đài như bên đó, bây giờ chuyện quan trọng

nhất của chúng ta là làm tốt khảo sát, đảm báo chất lượng trò chơi sau khi bán ra và phương sách cập nhật.

- Nhưng như vậy thật sự có thể đánh thắng được những công ty lớn trong ngành trò chơi kia à?

Lão Tống có vẻ hơi lo âu.

Dù sao thì những công ty trò chơi lớn kia đã đầu tư vào khâu quảng cáo tuyên truyền lớn hơn bọn họ nhiều.

- Không sao, tôi tin tưởng ánh mắt của người chơi.

Vẻ mặt Trần Lâm rất chắc chắn.

Bọn họ chuyện gì nên làm thì đã làm.

Kế tiếp chỉ cần đợi thời gian tới nghiệm chứng là được.

- Chỉ mong là vậy.

Lão Tống thở ra một ngụm trọc khí, cũng không xoắn xuýt đối với chuyện này.

Sau khi hai người nói chuyện về thời gian của buổi đấu giá xong xuôi thì rời khỏi phòng họp.

...

Chỉ trong chớp mắt.

Hai ngày trôi qua.

Theo quý thứ ba đến, các công ty lớn lần lượt ra sức, trên thị trường bắt đầu xuất hiện rất nhiều trò chơi.

Đây là một lần đánh cờ giữa các công ty trò chơi.

Đồng thời cũng là lúc các người chơi vui vẻ nhất.

Thân là người chơi, bọn họ cũng mặc kệ cạnh tranh thị trường gì đó, chỉ cần có trò chơi mới chơi là được.

Nguyên tắc căn bản cũng chỉ có một.

Trò chơi của ai chơi vui thì người đó là cha!

- Nghe nói công ty Hoán Hải đã công bố trò chơi Chiến Trường Lính Đánh Thuê rồi!

- Trên nền tảng Steam đột nhiên xuất hiện rất nhiều trò chơi mới, đây là muốn bay lên sao?

- Nghệ Du và các bình đài khác cũng có rất nhiều trò chơi mới!

- Hơn nữa đa số đều là cách chơi mạo hiểm sinh tồn thịnh hành gần đây, quá sung sướng!

Trong mấy ngày ngắn ngủi, trên các nền tảng trò chơi lớn đã xuất hiện gần trăm trò chơi mới.

Có đại diện công ty tư nhân tự nghiên cứu từ nước ngoài, có các sinh viên đại học đang làm đề cương luận văn ở trường đại học, càng có người nửa đường quay đầu sửa đổi phương án để cọ nhiệt độ.

Tóm lại chính là đủ loại đề tài đều hướng về đề tài sinh tồn mạo hiểm.

Nhưng người chơi cũng mặc kệ nhiều như vậy.

Vừa mới tan tầm trở về, đã nhao nhao mở máy tính ra tải trò chơi về, ngay cả các nền tảng stream cũng trở nên náo nhiệt hơn nhiều.

- Nhiều trò chơi như vậy, chúng ta chơi thử trò chơi do Hoán Hải công bố trước đi.

Trong phòng livestream, lão E sớm đã mở ra livestream, vừa chọn trò chơi để tài và giao lưu với khán giả.

Đậm vào tầm mắt đầu tiên chính là trò chơi Chiến Trường Lính Đánh Thuê của Hoán Hải.

Do bình đài Nghệ Du bán độc quyền, hơn nữa cơ bản đều là hashtag hàng đầu nhất bây giờ.

FPS, bắn súng, sinh tồn trên chiến trường, mạo hiểm giả đánh thuê, miễn phí.

- Cũng không tệ lắm, biết bây giờ là lúc hấp thu người chơi, trực tiếp bán miễn phí.

- Trò chơi thể loại bắn súng trên chiến trường à, không phải trước đó Hoán Hải đã từng công bố một trò chơi giống như vậy rồi à?

- Tôi thấy trên quảng cáo thì hình như nói là hệ thống súng ống phong phú hơn, cách chơi cũng sửa lại rất nhiều.

- Vào thử chẳng phải sẽ biết ngay à?

Dưới sự thúc đẩy của mưa đạn, lão E nhanh chóng tải trò chơi hoàn tất và tiến vào trò chơi.

Quả nhiên đúng như bọn họ suy đoán, đây là một trò chơi bắn súng thường thấy trên thị trường.

Nhưng hình ảnh lại tinh tế hơn một chút, thao tác cũng mượt mà hơn rất nhiều.

Bọn họ phải làm chính là đóng vai lính đánh thuê xâm nhập vào chiến trường, hoàn thành từng nhiệm vụ của cố chủ.

- Chất lượng quả thật tăng lên không ít, nhưng mà cách chơi này có chút quá cũ rồi.

Lão E cau mày, có vẻ hơi không mấy hứng thú.

Nhưng nếu như đã tải thì tốt xấu gì cũng phải chơi thử một chút.

Rất nhanh, anh đã hoàn thành cửa ải dạy học ban đầu, lấy được khẩu súng ống ban đầu, bắt đầu thực hiện nhiệm vụ của lính đánh thuê.

Xem như là một người chơi bắn súng già dặn kinh nghiệm, có hơn mười năm chơi trò chơi, mấy nhiệm vụ đầu tiên đối với anh không có chút khó khăn nào.

Chương 77: Tôi Và Bạn Cũng Là Một Chuỗi Thức Ăn (1)

Không đến nửa giờ.

Cho dù đã đánh hạ được mấy cứ điểm của quân địch, cũng không ngừng tiến lên chiến trường, cũng dần dần khơi gợi lên hứng thú của anh đối với trò chơi này.

Tuy nhiên.

Ngay khi hắn anh đang thực hiện nhiệm vụ thứ 10 thì lại phát hiện uy lực của súng ống đã bắt đầu dần dần không theo kịp tiết tấu, cần phải liên tục bắn ra mười mấy phát mới có thể giết chết một kẻ địch.

- Chuyện gì vậy? Sát thương này quá thấp rồi.

Lão E cố gắng thao tác, nhưng kẻ địch ở xung quanh vẫn càng ngày càng nhiều.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ thật lớn.

Cuối cùng trước khi anh kịp đi vào cứ điểm gần đó thì đã bị một kẻ địch bắn chết, nhiệm vụ thất bại.

[Kẻ địch quá mạnh mẽ, chỉ cần tiêu hao GP mở rương quân dụng là sẽ có cơ hội thu được súng ống lợi hại hơn.]

- Cái này à, không phải giống như rút thẻ bài mười lần à?

Lão E lập tức bị giao diện nhắc nhở hiện ra làm cho buồn nôn.

Điều này cho thấy nếu không rút súng thì không có cách nào qua cửa.

Không có tiền thì trực tiếp cút đi đúng không?

Đừng nói là anh.

Ngay cả khán giả cũng không kiềm chế được.

Còn tưởng rằng Hoán Hải đột nhiên có lòng tốt cho chơi miễn phí, kết quả lại là một cái hố.

- Tôi lại tin tưởng thứ chó má này là miễn phí!

Lão E tức đến trực tiếp tắt trò chơi, tâm tình vui vẻ ban đầu bị giảm đi rất nhiều.

Nhưng đúng lúc này, danh sách theo dõi của anh đột nhiên loé lên một cái, có một tin tức mới xuất hiện.

[Công ty Hồng Hoang (Đã theo dõi): Trò chơi hành động mạo hiểm 3D - Thợ Săn Quái Vật sẽ chính thức bán vào khoảng 12 giờ đêm nay!]

Thợ Săn Quái Vật sắp bán rồi!

Sau khi biết được thông tin này, tất cả những người chơi đã từng xem chơi thử đều sôi trào.

Chỉ trong nửa giờ ngắn ngủi, dưới thông báo của công ty Hồng Hoang đã xuất hiện rất nhiều bình luận.

- A a a, rốt cuộc cũng sắp công bố rồi à?

- Quá tốt rồi, tôi đã không đợi được nữa.

- Cuối cùng cũng đến rồi, trước đó xem người khác chơi thử không đã nghiền chút nào, chỉ cần các người dám thì tôi dám mua!

- Những trò chơi mới ra những ngày này, mẹ nó, toàn là trò chơi bắn súng trên chiến trường, không có một chút ý tưởng mới, tôi thật sự là chơi đến buồn nôn rồi.

- Quá dũng cảm, lại dám đăng bán cùng lúc với các công ty lớn khác.

- Đăng bán nhanh lên, đại đao của tôi đã khát khao khó nhịn.

....

Người chơi cũng không ngờ Thợ Săn Quái Vật lại bán được nhanh như vậy, hơn nữa còn bán cùng lúc với các công ty lớn khác.

Dù sao thì một người một lần có thể chơi trò chơi nhiều như vậy.

Muốn hấp dẫn nhiều người chơi hơn thì nhất định phải cạnh tranh với các công ty lớn, cướp người của bọn họ.

Làm như vậy rất nguy hiểm.

Thậm chí chỉ cần có chút không tốt là có thể sẽ bị đè bẹp.

Chuyện này đương nhiên cũng dẫn tới rất nhiều người chơi lo lắng, sợ rằng trò chơi này bị đè chết nữa đường.

- Đè bẹp à? Không thể nào.

Trong phòng livestream, lão E nhìn từng bình luận phía dưới, khinh thường nở nụ cười.

Người xem trong phòng livestream càng không thèm để ý, thúc giục anh nhanh chóng tải trò chơi về.

Mắt thấy chỉ còn hơn mười phút nữa là đến 12h, lão E cũng không chơi những trò chơi kia nữa, trực tiếp truy cập nền tảng Steam, mở ra trang chủ trò chơi Thợ Săn Quái Vật.

Sau khi thấy giá bán là 188 tệ, ánh mắt của anh đều không nháy mắt đã bấm mua, sau đó bắt đầu tải xuống.

- Tôi cá 5 tệ, chủ phòng ít nhất phải chơi ba lần mới có thể vượt qua Độc Giác Long.

- Ba lần, anh cũng quá coi thường đại ca một sừng của tôi rồi, ít nhất là sáu lần!

- Làm BOSS người mới biến thái như vậy, có lẽ cũng chỉ có nhà này mới dám.

- Còn không phải à, bây giờ nhớ lại cả người tôi vẫn còn nổi da gà đây.

- Cảm giác áp bách quá mạnh mẽ!

Lúc đó, mặc dù trực tiếp chơi thử trò chơi chỉ có 3 giờ, nhưng lại mang đến cho bọn họ rung động khó có thể phai mờ.

Cho dù là đến bây giờ, cũng vẫn còn rất nhiều người say sưa nói chuyện.

Rất nhanh chóng.

Trò chơi đã tải xuống hoàn tất, tiếng chuông báo mười hai giờ cũng vừa vặn vang lên.

Lão E điều khiển bàn phím và chuột, không chờ đợi ấn mở trò chơi, đi vào trong giao diện quen thuộc.

- Vũ khí nhất định phải chọn loại khí phách nhất, vậy chọn đại chuy đi.

Trước khi tiến vào trò chơi, lão E đã nghĩ ra mình nên chơi vũ khí gì.

Sau một loạt thao tác trôi chảy, anh thuận lợi đi tiến vào video CG, cũng vô cùng thuần thục thực hiện theo hướng dẫn, bắt đầu nhiệm vụ tân thủ đầu tiên.

Thậm chí thời gian anh sử dụng cũng chưa bằng một nửa của Âu Dương Hiểu trước đây.

- Chỉ vậy thôi à, một tay tôi cũng có thể làm được.

Vẻ mặt lão E rắm thúi nói, chỉ còn thiếu viết hai chữ trâu bò lên mặt.

Chương 78: Tôi Và Bạn Cũng Là Một Chuỗi Thức Ăn (2)

Nhưng nghênh đón anh lại là một trận mưa đạn.

Không phải là chiến lược đã nhìn thấy trước kia à, có ý đâu mà đắc ý?

- Không tin à? Vậy thì cho mọi người xem thực lực chân chính của tôi đây!

Tiếp nhận chủ tuyến xong, lão E trực tiếp rời khỏi doanh địa, đi tới khu vực hoang vu nơi thực hiện nhiệm vụ, lập tức gặp phải hai con Hồng Tốc Long đang chạy về hướng anh.

Anh không nói hai lời, xông lên vung đại chuỳ trong tay ra.

Chỉ nghe một tiếng "Phịch", hai con Hồng Tốc Long trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, ngã trên mặt đất hồi lâu không bò dậy nổi.

- Mẹ của tôi ơi, cảm giác lúc dùng vũ khí thật là chân thật!

Con mắt lão E trừng tròn xoe.

Ngay vừa rồi, khi anh vung đại chuy nện vào đầu của Hồng Tốc Long lại có thể cảm giác được một cảm giác trì trệ rõ ràng.

Sau đó anh tích góp sức mạnh bộc phát, mang theo lực quán tính cường đại đánh bay Hồng Tốc Long, toàn bộ quá trình giống như thật sự cầm búa đập người, đơn giản là cực kỳ sảng khoái.

Đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy mô phỏng vật lý ưu tú như vậy!

- Không tệ, không tệ, sau này Đại Chuy chính là vũ khí bổn mạng của tôi.

Có vũ khí mạnh mẽ trợ lực, cộng thêm kinh nghiệm quan sát chơi thử trước đó, lão E có thể nói là Thần cản giết Thần, Ma cản giết Ma.

Gần hai giờ sau, anh đã đuổi kịp tiến độ của Âu Dương Hiểu, đến đầm lầy rừng rậm gặp phải Pukei-Pukei.

Thậm chí Pukei-Pukei còn không thể ngăn bước chân của anh, chỉ ngồi xe mèo ba lần đã thành công bị anh xử lý, nuốt hận trong lòng.

- Xong rồi, bị tên này tìm được quyết khiếu rồi.

- Chủ phòng không phải là vua trò chơi đấy chứ?

- Sai, mạnh không phải chủ phòng, mà là đại chuy.

- Quả thật là Đại Chuy Yyds!

- Chờ lúc tôi chơi cũng muốn chọn đại chuy làm vũ khí!

Biểu hiện vũ khí của Đại Chuy trên đường này quả thực làm cho người xem kinh diễm.

Không chỉ có cảm giác tấn công ưu tú, mà lực công kích còn có vẻ cao hơn Thái Đao.

Pukei-Pukei lúc trước ép đến Âu Dương Hiểu đến không thể cản nổi, bây giờ lại gần như bị lão E đè xuống đất đánh, ngay cả cơ hội đứng dậy cũng không có.

- Tôi đã nói rồi, trò chơi này cũng không quá khó khăn, chỉ cần nắm giữ quyết khiếu là được.

Lúc này lòng tự tin của lão E có thể nói là đã tăng lên tới cực

điểm.

Cả người hồng quang đầy mặt, so với trước đó chơi những trò chơi của các công ty lớn kia thì thật giống như là hai người.

...

- Trần Lâm, độ khó của chúng ta có phải quá thấp hay không?

Trong văn phòng Hồng Hoang.

Trần Lâm và lão Tống cũng đang chăm chú quan sát phản ứng của thị trường trò chơi, trong lúc vô ý điểm vào phòng chat live của lão E.

Lão Tống hoàn toàn không ngờ rằng thực lực của các người chơi sẽ mạnh như vậy, chỉ trong chốc lát đã thông quan đến đây.

Thua thiệt lúc đầu lão còn tưởng rằng độ khó quá cao.

- Yên tâm đi, những thứ trước đó cũng chỉ là thức ăn khai vị mà thôi.

Trần Lâm cười thần bí, cũng không nói thêm gì.

Vì nghênh hợp thị trường bên này, anh đã làm ra một chút thay đổi đối với quái vật xuất trận, còn đặc biệt lưu lại cho người chơi một chút "niềm vui bất ngờ".

Cho nên cũng không lo lắng các người chơi sẽ cảm thấy quá đơn giản.

Mà ngay khi bọn họ đang nói chuyện thì...

Lão E hoàn thành nhiệm vụ thảo phạt Pukei-Pukei cũng đã lấy được dược liệu cuối cùng để trị liệu cho đội hữu, đang chạy về doanh trại tạm thời.

Một phen chỉnh đốn trôi qua.

Bọn họ đi theo hướng dẫn xuyên qua rừng rậm, cuối cùng đi tới một doanh địa cực lớn của một thợ săn.

- Đến Cuối cùng đã đến chủ thành!

- Đây chính là chủ thành Du Hí à?

- Rất nhiều kiến trúc chưa từng thấy!

Mở khoá khu vực mới làm mưa đạn lập tức trở nên kích động.

Lão E thì đi lại ở khắp các nơi trong chủ thành, xem xét chức năng mới mở khoá.

Trong đó khiến cho anh thèm thuồng nhất chính là vũ khí và trang bị của quái vật phong phú trong lò rèn, cần phải đi săn quái vật thu thập tài liệu thì mới có thể mới có thể chế tạo ra trang bị tương ứng.

Nhìn thấy từng bộ sáo trang thuộc tính hoa lệ kia.

Anh cảm thấy trang bị trên người mình được tặng lúc trước đã không còn đẹp chút nào nữa.

- Thân là một lão thợ săn lão làng, sao anh có thể không có một bộ trang bị do chính mình chế tạo ra chứ?

Lúc này lão E thay đổi chủ ý, đi ra bên ngoài thông báo xác nhận nhiệm vụ đi săn, chuẩn bị chế tạo một bộ trang bị rồi mới tiếp tục lên đường.

Bởi vì vừa rồi lúc đi săn Pukei-Pukei, anh đã có thể cảm giác được có chút phí sức, nhất định phải đổi một bộ khác mới được.

- Hả? Nhiệm vụ này không tệ

Đột nhiên, lão chú ý tới một phần thưởng treo trên bảng thông báo, một phần thưởng vô cùng cao.

Chương 79: Tôi Là Đồ Ăn

[Nhiệm vụ đi săn: Tôi và bạn đều là chuỗi thức ăn (Khủng Bạo Long).]

[Độ nguy hiểm : 6 sao (Thượng vị).]

[Tiền thù lao : 14440 kim]

[Điều kiện : Thợ săn trên cấp 10.]

[Hạn chế thời gian 50 phút.]

[Điều kiện thất bại: Thời gian hạn chế kết thúc, 3 lần hết lực ngã xuống]

...

- Ha ha, nhiệm vụ độ khó 6 sao này hoàn toàn là tặng quà cho tôi mà.

Xem xong giới thiệu nhiệm vụ, lão E cười to nói.

Lúc trước, Pukei-Pukei bị anh đè trên mặt đất đánh là 3 sao, cho dù là 6 sao thì có thể khó bao nhiêu chứ?

Không có do dự, anh trực tiếp nhận nhiệm vụ này rồi nhanh chóng chạy tới địa điểm mục tiêu.

…

Căn cứ theo ghi chép về hệ sinh thái quái vật.

Nơi mà Khủng Bạo Long thường xuất hiện nhất chính là rừng rậm nhiệt đới, ngẫu nhiên cũng sẽ bởi vì một chút nguyên nhân

đặc biệt mà chạy đến những khu vực khác.

Mà lão E nhận nhiệm vụ này cũng không có gì ngoài ý muốn, vừa vặn ở trong rừng mưa nhiệt đới, cũng là hoàn cảnh địa lý mà lão tương đối quen thuộc.

- Khủng Bạo Long, nghe tên đã biết không lợi hại, trực tiếp đi lên.

Sau khi chỉnh đốn ở doanh trại một chút, lão E lập tức mang theo đủ loại tiếp tế và đạo cụ xuất phát, xâm nhập vào rừng rậm.

Trên đường đi, anh vừa tiến hành tương tác với mưa đạn, vừa thanh lý quái nhỏ vượt qua đủ loại chướng ngại địa hình.

Cuối cùng sau mấy phút đồng hồ, anh đã đi tới dưới một chân núi đang đổ mưa to.

Lão E vốn đang nói cười cười đột nhiên bị một tiếng va chạm kịch liệt cắt đứt.

Một bóng dáng cao lớn còn to hơn Độc Giác Long mấy lần đang liều mạng đâm vào cột đá, cảm giác cả ngọn núi đều đang rung động.

- Đây là... Khủng Bạo Long à?

Lão E dừng bước lại, ngơ ngác nhìn bóng dáng ở phía xa kia.

Mưa đạn vốn đang thưa thớt lác đác cũng lập tức náo nhiệt lên.

- Một con thật lớn!

- Hình thể này cũng quá khoa trương rồi, có lẽ còn không sờ tới đầu gối được nữa là.

- Nhưng ngoại hình nhìn như thế nào cũng có chút kỳ quái?

- Ha ha ha, đừng nói nó giống xơ mướp nhé.

- Mẹ nó, xơ mướp thành tinh!

Không thể không nói, ngoại hình của Khủng Bạo Long thật sự quá kỳ lạ.

Khán giả phá lên cười ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Ngay cả lão E cũng đều lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Mặc dù hình thể của con rồng này lớn đến mức chỉ có thể ngước nhìn lên, nhưng trên người nó lại không có giáp xác phòng ngự như vảy rồng, chỉ có một cái miệng rộng mọc đầy răng nanh, và cái đuôi gần như chiếm nửa người.

Hơn nữa vết thương chằng chịt.

Vừa nhìn đã biết rất dễ đối phó.

- Hả? Trong miệng của con Khủng Bạo Long này còn có một con quái vật khác nữa?

Lúc này, khán giả cuối cùng cũng chú ý tới tại sao Khủng Bạo Long lại va chạm vào cột đá, thì ra là đang chiến đấu với một con quái vật khác.

Bọn họ cũng biết con quái vật kia.

Chính là con Đại Tặc Long mà trước đó làm nhiệm vụ đã gặp phải.

Bởi vì trên đỉnh đầu lông tóc được chải chuốt rất kỹ lương nên mọi người cũng nhớ vô cùng rõ ràng.

Lúc này, Đại Tặc Long đang bị Cự Long cắn cổ, điên cuồng đụng vào trên trụ đá, xem ra đã cách cái chết không xa.

Lão E thấy thế thì hai mắt lập tức sáng lên.

- Cơ hội tuyệt vời!

Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi.

Sao anh lại có thể bỏ lỡ thời cơ tốt nhất này, lập tức quơ lấy đại chùy vòng ra phía sau, chuẩn bị khởi xướng một kích trí mạng đối với Cự Bạo Long.

Nhưng sau khi chạy được một nửa thì lão đã phát hiện có gì đó không đúng.

Bởi vì sau khi con Khủng Bạo Long phát hiện anh tới gần thì nó đã trực tiếp phun ra con Đại Tặc Long trong miệng ra, quay đầu nhìn về phía anh rống giận.

- Có rống với tao cũng vô dụng, hôm nay tạo sẽ cho mày xem ai mới là nguwiof đàn ông đứng đầu chuỗi thực vật!

Lão E hét to một tiếng, ra tay bắt đầu tụ lực, mượn nhờ địa thế của ngọn núi bỗng nhiên nhảy lên trên người của Khủng Bạo Long, chuẩn bị cho nó một cái Thái Sơn áp đỉnh.

Lão E đang ngẩng đầu lên, nhảy lên trời cao, giống như đang dừng lại ở thời khắc này, tạo thành một cảnh tượng rung động giống như anh hùng sử thi.

- Hống!

Nhưng không ngờ.

Lúc này, Khủng Bạo Long nổi giận gầm lên một tiếng.

Cái miệng đầy răng nanh của nó đột nhiên mở ra, một ngụm nuốt chửng lão E trên bầu trời vào miệng, cả người và chùy đều biến mất không thấy gì nữa.

Lão E:???

Khán Giả:???

Trong nháy mắt cả phòng livestream lâm vàoyên tĩnh ngắn ngủi, giống như là đột nhiên bị nhấn nút tạm ngừng.

Nhưng một giây sau, mưa đạn đột nhiên bộc phát.

- Ha ha ha ha...

- Mẹ nó... Mẹ nó... Thật thái quá

- Thật sự không ngờ nó lại trực tiếp nuốt vào.

- Nhảy một cái bay thẳng vào trong miệng, hộp cơm đưa đến cũng không chuẩn như vậy.

- Sợ nó đói nên lao vào luôn đúng không?

- Đây chính là thực lực của người đàn ông đứng đầu chuỗi thức ăn à?

- Không được rồi, tôi cười đau bụng quá.

Chương 80: Cái Này Cũng Gọi Là Khó Khăn À?

Biến cố này xuất hiện quá bất ngờ, đến mức lão E một hồi lâu cũng không phản ứng lại.

Vẻ mặt ngơ ngác mơ màng, kết hợp với một màn vừa rồi, thật sự là...

May mắn.

Sau khi bị Khủng Bạo Long nuốt vào mất 1/3 điểm sinh mệnh thì anh đã được phun ra.

- Một... Một phát vừa rồi không tính!

Lão E bò dậy khỏi mặt đất vừa kêu gào vừa xoay người bỏ chạy.

Ở cách con Khủng Bạo Long mấy chục mét, đào xong cạm bẫy rơi huyệt, tiếp theo anh trốn đến sau một tảng đá lớn.

Không lâu sau.

Một tiếng động rất lớn vang lên.

Quả nhiên, Khủng Bạo Long rơi vào trong bẩy rập, ra sức giãy giụa tại chỗ.

- Tiểu tử, muốn đấu với tao, mày còn non lắm.

Lão E quơ lấy đại chùy trong tay nhanh chóng xông ra khỏi viên đá, chạy thẳng đến vị trí của cạm bẫy, chuẩn bị đến bắt rùa

trong lọ.

Tuy nhiên.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Khi anh vừa mới tới gần, Khủng Bạo Long trong cạm bẫy đột nhiên động.

Nó bỗng nhiên mở miệng ra, phun một luồng sương mù nóng bỏng đánh bay anh ra ngoài, điểm sinh mệnh lập tức giảm xuống còn một nửa.

- Không khoa học chút nào! Sao nó bị trúng bẫy mà còn có thể động được chứ?

Lão E từ dưới đất bò dậy, mặt mày xám xịt, vừa định đi lên bổ đao thì Khủng Bạo Long đã chạy thoát khỏi bẩy rập, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm gừ.

Mắt thường có thể thấy sóng âm lan ra, đến mức anh phải lấy tay bịt kín lỗ tai, chấn nhiếp tại chỗ.

Tiếp đó nó xoay người một cái, cái đuôi to lớn quét ngang đến, đánh bay cả người và búa của anh ra ngoài.

Nhưng như vậy còn chưa xong!

Lão E vừa mới đứng dậy.

Khủng Bạo Long ở phía xa hơn mười mét lại trực tiếp nhảy từ trên trời xuống.

Ầm ầm một tiếng, giẫm lên người lão nằm trên đất, HP suýt nữa thấy đáy.

Điều này làm cho lão sợ hãi, vội vàng vừa chạy vừa lấy ra bình thuốc uống vào, khôi phục lại 1/3 lượng máu.

May mà con mèo sủng vật của anh có kỹ năng trị liệu.

Một vệt sáng màu xanh lá rơi xuống, lượng máu cuối cùng cũng khôi phục lại 50%.

Nhưng trong lúc anh vừa buông lỏng một hơi thì trên đỉnh đầu của anh lại lần nữa tối sầm lại

- Mẹ nó! Đừng!

Lão E vội vàng hô to, biết mình chết chắc rồi.

Thậm chí anh còn chưa kịp nhìn rõ thì thân thể to lớn đến mức làm cho người ta ngưỡng mộ kia đã xuất hiện, coi anh như bao cát đụng bay ra ngoài.

Anh lăn mấy vòng rồi mới từ dưới đất bò dậy, một cái miệng rộng khủng bố trực tiếp cắn đến, phanh phanh phanh đập mạnh xuống đất.

Trong một hồi xóc nảy kịch liệt, lượng máu của anh lập tức thấy đáy.

[Hao hết thể lực.]

[Trở về doanh trại.]

...

Nhìn thấy nhắc nhở tử vong xuất hiện trên màn hình, lão E ngơ ngác một hồi, hoài nghi nhân sinh.

Toàn bộ quá trình, anh ngay cả một chút cơ hội phản kháng cũng không có, đã bị tàn bạo mang đi.

Mẹ nó, đây là thứ mà người có thể đánh thắng à?

Không nói đến hình thể to lớn, rất khó né tránh.

Chỉ là tần suất công kích và kháng tính cạm bẫy biến thái này, cho dù là đại thần trong trò chơi tới cũng phải chết.

Không sai!

Thiết kế của con quái vật này chắc chắn có vấn đề!

Lão E lập tức đưa ra kết luận, mà mưa đạn cũng nghị luận ầm ĩ.

- Tôi cảm giác công kích Cuồng Bạo Long này mạnh quá đáng rồi.

- Đúng là như vậy, một chút cơ hội thở dốc cũng không cho, còn không bị dính cạm bẫy, ai đánh thắng được chứ.

- Những vũ khí khác thì còn tốt, vũ khí chậm như đại chùy đánh Khủng Bạo Long hoàn toàn chính là chịu chết.

- Có phải là nhà thiết kế nhầm số liệu hay không? Thiếu sót lớn như vậy sẽ ảnh hưởng đến trải nghiệm của người chơi.

Nói xong, một ít khán giả lập tức mở đài PM đã gửi tin nhắn hỏi thăm đến tài khoản của công ty Hồng Hoang.

Cùng lúc đó.

Rất nhiều chủ phòng và người chơi đang trong lúc săn thú cũng gặp phải vấn đề này.

Sau khi bị quái vật bạo ngược một trận, nhao nhao lưu lại bình luận phía dưới trò chơi, độ khó của Khủng Bạo Long quá cao, dẫn tới các người chơi tranh nhau nghị luận.

Nhưng mà bọn họ lại không biết.

Lúc này, Trần Lâm đang xem bọn họ livestream nên đã sớm nhìn thấy hết tất cả.

Không lâu sau.

Một video thử nghiệm đột nhiên xuất hiện ở phía dưới trang chủ trò chơi, tiêu đề chỉ có một câu nói vô cùng nổi bật.

[Đại Chùy 3 phút 17 giây đánh chết Khủng Bạo Long, cái này cũng gọi là khó khăn à?]

- Đánh bại Khủng Bạo Long trong 3 phút? Còn dùng đại chùy? Chuyện này không thể nào!

Nhìn thấy video chơi thử trên trang chủ, phản ứng đầu tiên của lão E chính là không tin.

Càng đừng nói đến người xem trong phòng livestream.

Bọn họ đều đã tận mắt nhìn thấy quái vật kia tàn bạo cỡ nào, căn bản không phải là người có thể đánh được.

- Tôi ngược lại muốn xem thử anh ta khoác lác như thế nào.

Ôm ý nghĩ vạch trần nói dối, lão E trực tiếp chọn phát video.

Chương 81: Đánh Mặt Đùng Đùng (1)

Một giây sau, một hình ảnh quen thuộc xuất hiện.

Đúng là nhiệm vụ anh vừa mới đi săn thất bại, vũ khí mà nhân vật sử dụng cũng là đại chùy.

Sau khi đi vào khu vực rừng rậm, thậm chí không thèm nhìn vật tư thương khố một cái đã lập tức đi thẳng đến khu vực của Khủng Bạo Long.

- Ngay cả vật tư cũng không mang theo à?

- Thế này cũng quá tự đại rồi.

- Chẳng lẽ anh ta còn có thể đi săn như vậy à?

- Sợ không phải vội đi đầu thai đó chứ!

Mưa đạn nghị luận ầm ĩ, có người càng lộ ra vẻ mặt khinh thường.

Mà dưới sự theo dõi của bọn họ, nhân vật rất nhanh đã tới phía dưới sườn núi, gặp phải con Khủng Bạo Long làm cho người nghe đã sợ mất mật kia.

- Đến rồi, đến rồi!

Bao gồm cả lão E, trong lòng tất cả mọi người đều căng thẳng, không khỏi nhớ lại nỗi sợ hãi vừa rồi.

Nhân vật bên trong lại giống như là đang vội vã chịu chết, vẫn

như cũ chạy thẳng lên núi.

Chạy được một nửa thời gian, Khủng Bạo Long bỗng nhiên quay đầu, ném con mồi trước mắt ra, lao thẳng tới.

Dù cách màn hình cũng có thể cảm nhận được cảm giác áp bách và bạo ngược vô biên kia, làm cho người ta vô ý thức ngừng thở.

Tuy nhiên.

Ngoài dự liệu của bọn họ là.

Khi khoảng cách giữa hai bên còn hơn năm trăm mét, tên kia lại vung đại chùy lên, đập mạnh xuống mặt đất.

- Hả?

- Tình huống gì vậy?

- Khoảng cách xa như vậy, đập không khí để làm gì?

- Không phải là bị doạ sợ nên ấn nhầm chứ?

- Ha ha, chắc là vậy rồi, tôi đã nói gia hỏa này không đáng tin cậy mà.

- Quả nhiên lại là một người muốn làm trò cười mọi người.

Khán giả bất đắc dĩ lắc đầu, lộ ra vẻ cực kỳ thất vọng.

Nhưng khi lão E chuẩn bị tắt video thì một màn quỷ dị lại xảy ra.

Sau khi đập đại chuỳ xuống lần thứ ba, người này bỗng nhiên ra sức vung về phía trước:

- Phịch một tiếng đập trúng đầu của Bạo Long vừa mới xông

tới, đánh lui thân thể khổng lồ của nó ra sau.

Nhìn từ trên xuống giống như là nó cố ý lại gần ăn một cái trọng chuỳ này.

WTF?

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Khủng Bạo Long đột nhiên đổi tính à?

Tất cả mọi người trong phòng livestream đều ngây dại, rất không hiểu nhìn một màn này, nhìn khủng long bạo chúa lui về sau mấy bước.

Mà ngay khi bọn họ đang ngây người thì người kia lại bắt đầu tiến hành tụ lực, trực tiếp từ trên sườn dốc trượt xuống dưới.

Trong ánh mắt khiếp sợ của bọn họ, Phong Hỏa Luân đang mang theo búa xoay tròn nhảy lên, hoá thân thành vô địch trên không trung.

Thân chùy mang theo lực lượng quán tính khổng lồ đập vào trên đầu của Khủng Bạo Long, liên tiếp gây ra thương tổn.

Nó còn chưa đứng vững, người kia đã một cước dẫm lên cột đá bên cạnh rồi nhảy vọt lên, lại một lần nữa nắm lấy đại chùy bắt đầu xoay tròn.

Mấy vòng công kích đánh tới, trực tiếp đánh cho con khủng long này nằm sấp, liều mạng giãy giụa trên mặt đất.

- A!

- Sao anh ta có thể làm được?

- Khả năng nắm bắt thời cơ chuẩn xác như vậy cũng quá trâu rồi!

- Chiêu xoay tròn nhảy nhảy vừa rồi gọi là gì? Động tác thật... Mẹ nó... Đẹp trai

- Lại có thể lợi dụng được địa hình dốc!

- Trò chơi này còn có thể chơi như vậy à?

Giờ khắc này, toàn bộ phòng livestream đều sôi trào.

Hoàn toàn không ngờ trò chơi còn có cách chơi như vậy.

Khủng Bạo Long vốn hung tàn bạo ngược, dưới một loạt các chùy chuẩn xác, nó căn bản không có chút sức phản kháng nào, gần như toàn bộ quá trình đều bị dè trên mặt đất đánh.

Qua mấy chục lần giao chiến, Khủng Bạo Long hoàn toàn tắt thở, bắn ra nhắc nhở săn bắn thành công.

Lại nhìn về thời gian thông qua phía dưới, vừa vặn 3 phút 17 giây.

Tiếp nhận thương tổn, Linh Thương!

Thấy một màn như vậy, lão E trầm mặc.

Người xem trong phòng livestream cũng trầm mặc.

Hồi tưởng lại lời nói của mình lúc đầu, quả thực chính là một thằng hề.

Trò chơi này nào gọi là khó khăn, căn bản chính là bọn họ không biết chơi!

Lại còn chạy ra hậu trường gửi tin nhắn cho PM người ta, thật sự là mất mặt, vứt mặt mũi xuống nhà bà ngoại.

Ấn mở khu vực bình luận nhìn qua, quả nhiên hướng gió cũng đã thay đổi theo.

- Mẹ nó! Video này tuyệt thật, thì ra Đại Chùy còn có thể chơi như vậy.

- Chết cười, một đám người tìm BUG trong trò chơi, kết quả trở tay đã bị đánh mặt đùng đùng.

- 666, kịch cung đấu cũng không đặc sắc như vậy.

- Quá độc ác, Khủng Bạo Long cũng không đứng lên được mấy lần, chúng ta thật sự đang chơi cùng một trò chơi à?

- Tôi xin lỗi vì lời nói vừa rồi, là tôi quá cùi bắp!

Không thể không nói, video này xuất hiện thật sự là vô đúng lúc, vừa vặn kẹt ở lúc các người chơi đang trải nghiệm trò chơi.

Lập tức làm trò chơi nóng hơn bao giờ hết.

Rất nhiều người phát hiện ra lưu lượng đều nhao nhao bắt đầu khiêu chiến đủ loại quái vật, tăng tốc độ thông qua, chuẩn bị gửi lên mạng khoe khoang một phen.

Người chơi bình thường sẽ không biết mệt mỏi tiến hành đủ loại nhiệm vụ đi săn, đắm chìm trong thế giới mạo hiểm và kích động này.

Người chơi thích thu thập cũng tìm được niềm vui của mình, chuyên thu thập một chút tài liệu chế tạo trang bị trân quý từ quái vật.

Tiếp theo bọn họ dần dần phát hiện.

Chủng loại quái vật trong trò chơi này đã đạt mức kinh người.

Loại Giáp Xác, Loại Răng Thú, Điểu Long Chủng, Phi Long Chủng, Ngư Long Chủng, Nha Long Chủng, Thú Long Chủng, Cổ Long Chủng...

Mỗi một loại đều có đủ loại tập tính khác nhau, hoàn cảnh sinh tồn khác nhau, cơ thể khác nhau cùng với phương thức công kích khác nhau.

Ví dụ như Khủng Bạo Long nổi tiếng cao nhất trước mắt.

Chính là lấy bạo thực để thành danh.

Bởi vì thân thể cao lớn cần phải tiêu hao rất nhiều năng lượng, cho nên mỗi thời mỗi khắc đều cảm thấy đói khát, cần phải không ngừng ăn để duy trì sự sống.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nó lại táo bạo như vậy.

Thậm chí có lúc bởi vì đói khát quá độ mà xâm nhập vào lãnh địa của quái vật cỡ lớn khác để tiến hành săn bắn.

Nó đến đâu thì sinh vật nơi đó diệt tuyệt.

Vết thương trên người càng nhiều thì chứng tỏ con Khủng Bạo Long này lại càng mạnh mẽ.

Hiểu rõ tập tính của những quái vật này, cũng như quá trình tìm kiếm biện pháp đối phó với bọn chúng cũng làm cho rất nhiều người chơi cũng không nhịn được thán phục vì thiết lập phong phú này.

Cũng bắt đầu tự phát tuyên truyền cho trò chơi này.

Lại thêm đủ loại xe mèo tặng đầu người làm cho hiệu quả nổ tung trực tiếp.

Cuối cùng cũng làm cho danh tiếng của trò chơi này hoàn toàn bùng nổ, trong vòng một đêm đã truyền khắp hơn phân nửa giới trò chơi.

Chương 82: Đánh Mặt Đùng Đùng (2)

- Nói cho tôi biết đã xảy ra chuyện gì đi?

Phịch!

Một tiếng động rất lớn vang lên trong văn phòng Tổng bộ Hoán Hải.

Tăng Phú Minh mắt phun lửa, nhìn số liệu nhân viên đưa tới.

Một buổi tối, số lượng tiêu thụ cũng chưa tới 300 ngàn, kém gấp ba lần so với dự tính 1 triệu của bọn họ.

Cứ theo tốc độ này.

Đừng nói kiếm tiền, không lỗ vốn cũng coi như là không tệ rồi!

- Chủ... Trưởng phòng, tôi cảm thấy là bởi vì cạnh tranh quá lớn, các người chơi bị phân lưu quá nghiêm trọng cho nên mới làm cho lượt tải vẫn không tăng lên.

Một nhân viên thận trọng nói.

- Còn có, tôi nghe nói bên phía nền tảng Steam xuất hiện một trò chơi vô cùng hot có tên là Thợ Săn Quái Vật, gần như hơn phân nửa người chơi trò chơi thể loại mạo hiểm đều chạy đến đó...

- Thợ Săn Quái Vật? Đây là trò chơi gì?

Lông mày Tăng Phú Minh nhíu một cái, nhìn về phía tên nhân viên kia.

- Vâng... Là trò chơi do công ty Hồng Hoang trước đó đã nắm giữ vị trí số 1 trong triển lãm của chúng ta...

- Lại là bọn họ à?

Vẻ mặt Tăng Phú Minh càng ngày càng khó coi.

Anh nói với anh ta rằng đầu tư 50 triệu vào một trò chơi lại thua trò chơi do một công ty nhỏ như vậy làm ra à?

- Đập cho tôi! Tăng cường tuyên truyền lên, tôi không tin trò chơi của chúng ta còn không sánh bằng trò chơi của một công ty nhỏ!

Hiện tại chính là thời khắc mấu chốt để chiếm đoạt thị trường.

Cho dù tốn bao nhiêu tiền thì Hoán Hải bọn họ cũng phải hành động trước mới được.

Nếu không đợi khi những công ty tư bản thật sự trong nước ra tay thì bọn họ sẽ không còn cơ hội nữa!

…

- Anh nói cái gì, trò chơi của công ty Hồng Hoang bùng nổ à?

Phân bộ công ty công ty Nghệ Du.

Người phụ trách hợp tác nói chuyện với lão Tống trước đây hai mắt ngạc nhiên, nhìn cấp dưới đến đây hồi báo.

Bọn họ cũng giống như Hoán Hải.

Mới vừa đi làm buổi sáng đã nhận được tin tức tương tự.

Cho dù bọn họ nghĩ như thế nào cũng không ngờ rằng trò chơi lúc trước bị bọn họ từ chối hợp tác bùng nổ mạnh mẽ như vậy!

Không chỉ 1đạt doanh thu triệu trong một đêm, còn cướp đi lượng lớn người chơi từ bình đài Nghệ Du.

Người chơi trực tiếp tăng vọt gấp mấy lần!

- Sao có thể như vậy được chứ?

Khuôn mặt người đàn ông đờ đẫn, cả người như mất hồn.

Một triệu một đêm đó!

Sớm biết như vậy, khi đó anh đã không chút do dự ký hợp đồng rồi, bây giờ cũng không đến mức sẽ tạo thành tổn thất lớn như vậy, nhưng bây giờ nói gì cũng đã chậm.

- Đúng rồi!

Đột nhiên, anh phản ứng lại, vội vàng nhìn về phía cấp dưới, nói:

- Mau gọi điện thoại cho công ty Hồng Hoang, hỏi bọn họ có muốn bán thêm trên nhiều bình đài hay không, chúng ta có thể chia cho bọn họ 70% lợi nhuận, cộng thêm ưu tiên hiển thị ở trang đầu!

- Cái này...

Cấp dưới há to miệng, có vẻ hơi khó xử:

- Thật ra vừa rồi tôi đã nói rồi.

- Nói rồi à? Bọn họ trả lời thế nào?

- Bọn họ nói, tạm thời không có ý định hợp tác...

Bịch!

Người đàn ông lại ngồi xuống.

Anh biết.

Sau này muốn hợp tác với công ty này sẽ rất khó khăn.

...

Ngược lại với Nghệ Du bi thảm.

Tình huống về bên phía Steam lại tốt hơn nhiều.

Trời vừa sáng.

Người trước đây phụ trách đàm phán với lão Tống đã được mời vào phòng họp, nhận được sự khen ngợi của lãnh đạo cấp cao.

Bởi vì ngay cả bọn họ cũng không ngờ rằng trò chơi này lại mang đến lượng khán giả lớn như thế.

Số lượng tiêu thụ chỉ là thứ yếu, chèn ép đối thủ cạnh tranh khác mới là quan trọng.

Mặc dù còn chưa đến mức làm được gì đối thủ, nhưng tốt xấu cũng có thể làm cho bọn họ buồn nôn một chút, thuận tiện tăng lên tên tuổi của Nền tảng Steam, hấp dẫn càng nhiều công ty trò chơi vào ở.

Cho nên sau khi bàn bạc, bọn họ đã quyết định để trò chơi Thợ Săn Quái Vật của công ty Hồng Hoang là mục tiêu tuyên truyền quan trọng nhất, hấp dẫn thêm lượng người chơi.

- Chuyện đại khái chính là như vậy.

- Sau này, quý công ty còn có trò chơi gì mới, xin ưu tiên suy nghĩ về nền tảng Steam của chúng tôi.

Trong điện thoại, đại biểu của nền tảng Steam vô cùng khách khí nói.

- Được, chúng tôi đã biết rồi, hợp tác vui vẻ.

- Hợp tác vui vẻ.

Cúp điện thoại, lão Tống thở dài một hơi.

Cho dù lão là người trầm ổn, nhưng sau khi nghe được tin tức này vẫn vô cùng kích động.

Bởi vì bọn họ đã làm được!

Dựa vào quy mô không đến bốn mươi người, trực tiếp đánh ngã một đám công ty lớn, đã trổ hết tài năng trong lần cạnh tranh này.

Giờ khắc này.

Tất cả những nỗ lực trước đây của bọn họ đều đã được trả giá xứng đáng!

- Trần Lâm, nếu không thì thừa dịp này, tuyên bố hướng phát triển sau này ra ngoài?

Lão Tống quay đầu nhìn về phía Trần Lâm đang ở trước máy vi tính đi săn rồng.

- Không vội.

Chương 83: Mở Ra Hình Thức Online

Trần Lâm không ngẩng đầu lên nói:

- Phiên bản này đã đủ cho bọn họ chơi một đoạn thời gian, mấy quái vật sau đó sẽ dần dần phóng ra.

- Cũng đúng, nhưng mà cần phải có người bảo trì mới được, đề nghị của tôi là thành lập một đoàn đội chuyên làm chuyện này, dù sao thì chúng ta cũng đã kiếm lời không ít tiền, là lúc nên mở rộng nhân viên.

- Ừm, tôi cũng đang có ý định này.

Trần Lâm đóng trò chơi lại, nhìn về phía lão:

- Anh có đề cử thích hợp để thêm vào đoàn đội này chưa?

- Tôi thì không có kiến nghị nào, là đề cử hay là chiêu từ bên ngoài phải do ông chủ như cậu quyết định.

Lão Tống nhún vai.

Ban quản lý một công ty thường được chia thành đề cử nội bộ và bên ngoài.

Cái trước thì dễ không đủ uy vọng, cái sau thì dễ trên dưới không hợp.

Nhưng cuối cùng vẫn phải xem năng lực cá nhân, xứng hay không xứng ngồi vào vị trí kia, có thể nhận được sự tin cậy của các công nhân viên khác hay không.

Lựa chọn hạng người nào để quản lý đoàn đội, đối với một ông chủ mà nói cũng là một môn học vấn quan trọng.

Trần Lâm đương nhiên là vô cùng tin tưởng người giống như lão Tống, để lão xử lý chuyện trong ngoài của toàn bộ đoàn đội hoàn toàn không có vấn đề gì.

Nhưng muốn tìm lại được người có năng lực giống vậy cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

- Được rồi, ngược lại vẫn còn có chút thời gian, xem tình huống trước rồi nói sau.

- Ừm, nếu có đề cử thì cứ nói với tôi, tôi cũng dễ tham mưu hơn.

Lão Tống không nói thêm gì nữa, quay người rời khỏi phòng làm việc, đi xử lý một loạt vấn đề sau khi trò chơi đăng bán.

...

Lúc này đã là ngày thứ hai sau khi Thợ Săn Quái Vật đăng bán.

Có nền tảng Stream thêm dầu vào lửa, nhiệt độ của trò chơi một đường tăng vọt, bắt đầu thường xuyên xuất hiện trên các streamer nổi tiếng livestream chơi, và các đoạn ghi hình ngắn.

Các người chơi không biết mệt mỏi đi săn đủ loại quái vật.

Thu thập tài liệu về chế tạo trang bị.

Đủ các loại video chế tạo vũ khí, hướng dẫn thông qua cũng đều liên tục xuất hiện.

Thậm chí đã có đại thần đi săn Khủng Bạo Long thành công.

Video vừa mới phát ra đã thu hút rất nhiều người chơi vây xem, trong trò chơi phát hỏa một phen.

Điều này làm cho những công ty khác hâm mộ muốn chết, nhưng lại chỉ có thể nhàn rỗi đứng ở bên cạnh nhìn.

Ai bảo bọn họ chen chúc thành một đống, toàn bộ đều chạy tới làm game bắn súng chứ?

Kết quả người chơi phân lưu quá lợi hại, ngược lại cho Thợ Săn Quái Vật cơ hội ngư ông đắc lợi.

Đây cũng là một lời nhắc nhở cho các công ty.

Mặc dù FPS vẫn chủ yếu, nhưng cạnh tranh cũng là lớn nhất, chạy theo trào lưu cũng chưa chắc là chuyện tốt.

Phải làm ra đặc điểm của mình mới được.

Hiểu rõ mấu chốt ở trong đó, rất nhiều công ty trò chơi còn chưa tuyên bố nhao nhao sửa đổi hạng mục, đổi hướng sản xuất mới.

Tóm lại, tháng bảy này nhất định là tháng quần ma loạn vũ của ngành trò chơi.

Cuối cùng, các người chơi được lợi cũng vui quên lối về.

Thậm chí bọn họ còn muốn cảm ơn công ty Hồng Hoang đã chạy đến quấy rối vũng nước này, mới có thể để cho bọn họ chơi được nhiều trò chơi như vậy.

- Hả? Tài khoản của công ty Hồng Hoan lại vừa đăng thông báo mới kìa.

Đột nhiên, lúc này, các game thủ vẫn luôn chú ý đến động tĩnh của trò chơi cũng chú ý đến sự thay đổi của tài khoản của công ty Hồng Hoang.

Vậy mà giữa trưa lại ban bố một thông báo hoàn toàn mới.

[Quan phương thông báo: Thật vui vì Thợ Săn Quái Vật có thể nhận được sự yêu thích của tất cả người chơi. Để cảm ơn sự yêu thích này, công ty Hồng Hoang sẽ mở chức năng trò chuyện online, các người chơi có thể thông qua chức năng này cùng đi săn với các đồng bạn của mình.]

...

- Mẹ nó! Hình thức online à?

- Thợ Săn Quái Vật ra mắt phiên bản Online à?

- A a a, tôi muốn nhất chính là chức năng này!

- Nhà thiết kế thật sự hiểu tôi quá rồi!

- Tối lắm, cuối cùng cũng có thể chơi với bạn bè rồi.

- Đến đây nào, xem ai mạnh hơn ai.

- Là lúc thể hiện ra kỹ thuật Giang Hoạt Sạn Đào của tôi rồi!

Hình thức Online xuất hiện không thể nghi ngờ là đẩy nhiệt độ của Thợ Săn Quái Vật lên một độ cao khác.

Vốn có rất nhiều người chơi bởi vì quá đắt mà còn không mua trò chơi đều bị bạn bè kéo tới cùng nhau đi săn, làm cho lượng tiêu thụ trò chơi bỗng nhiên tăng mạnh lên một đợt.

Trong các phòng Livestream vô cùng náo nhiệt, không ngừng truyền đến tiếng tiếng hô lớn gọi nhỏ, nhao nhao bắt đầu trò chuyện, hiệu quả livestream có thể nói là bùng nổ.

Trần Lâm nhìn giá trị tài phú trong một ngày ngắn ngủi đã tăng lên 3 triệu, khấu trừ các chi phí khác cũng chính là gần 30 ngàn.

Chương 84: Sau Bình Minh, Mới Là Ánh Sáng (1)

Đây vẫn chỉ là thành tích ngày thứ nhất mà thôi!

- Cuối cùng cũng có tiền để làm tiếp một trò chơi rồi.

Anh vẫn rất hài lòng với thành tích này, cũng bắt đầu tính toán phương hướng của trò chơi tiếp theo.

Cốc cốc cốc...

Đúng lúc này lại vang lên một tiếng gõ cửa.

- Vào đi.

Trần Lâm đóng giao diện hệ thống lại, nhìn về phía cửa ra vào.

Chỉ thấy lão Lý chậm rãi đẩy cửa đi vào, trên tay còn cầm một tờ giấy trắng có chút nếp nhăn.

Do dự một chút, cuối cùng lão vẫn đưa tờ giấy trắng tới trước mặt anh.

- Tổng giám đốc Trần, tôi muốn từ chức.

Từ chức?

Trần Lâm không cầm lấy tờ đơn xin từ chức mà dùng ánh mắt không hiểu nhìn về phía lão Lý.

- Vì sao?

Trong ấn tượng của anh, mặc dù lão Lý này có đôi khi không

quản được miệng của mình nhưng làm việc lại cẩn thận tỉ mỉ.

Hơn nữa, trong đoàn đội, ngoại trừ lão Tống ra thì lão là người lớn tuổi nhất, kỹ thuật tuyệt đối cứng cỏi nhất, thường xuyên giúp đồng nghiệp giải quyết một chút vấn đề.

Xem như là nhân vật cấp bậc lão đại.

Nếu như lão đi thì nhất định sẽ tạo thành ảnh hưởng không nhỏ đối với đoàn đội, hơn nữa còn rất khó tìm được nhân tài có kỹ thuật như vậy.

Dù thế nào thì Trần Lâm cũng sẽ không dễ dàng thả lão rời khỏi.

- Có phải bởi vì đãi ngộ quá thấp hay không? Hoặc cảm thấy hoàn cảnh công ty không tốt?

Thấy lão Lý trầm mặc không nói, Trần Lâm tiếp tục hỏi.

- Không, không phải, đãi ngộ của tổng giám đốc Trần làm cho tôi rất hài lòng, các đồng nghiệp cũng đều rất tốt, chỉ là...

Nói được một nửa, lão Lý lại lần nữa ngậm miệng lại, giống như có chuyện gì khó nói, có thể nhìn ra được vẻ mặt của lão đang giãy dụa rõ ràng.

Nhìn đến đây, trong lòng Trần Lâm cuối cùng cũng có đã đoán được sơ sơ.

- Trong nhà xảy ra chuyện gì à?

- Sao tổng giám đốc Trần lại biết?

Lão Lý bỗng nhiên ngẩng đầu lên, có chút chấn kinh.

- Anh không cần hỏi vì sao tôi biết được, nếu như là thiếu tiền thì tôi có thể ứng trước giúp anh.

- Nhưng mà...

Lão Lý há to miệng.

Nhìn vẻ mặt do dự xoắn xuýt kia, Trần Lâm biết mình đã đoán đúng.

Chính là bởi vì trong nhà xảy ra chuyện cần dùng tiền gấp, nên gia hỏa này mới không thể không từ chức.

Hơn nữa rất có thể là một con số không nhỏ, bằng không thì lấy tiền lương hiện tại của lão hoàn toàn không cần phải rời khỏi.

Bởi vì cái gọi là một phân tiền làm khó anh hùng hảo hán.

Cho dù anh làm ông chủ cũng có lúc cần tiền gấp, chứ đừng nói gì là lão Lý thân là nhân viên.

Mà lúc này.

Ngoài cửa cũng vang lên một hồi tiếng bước chân hỗn loạn, lão Tống mang theo một đám nhân viên vội vàng chạy vào.

- Lão Lý, tôi nghe nói anh muốn từ chức?

Giọng nói của lão Tống gần như truyền khắp cả tầng lầu, đủ để thấy được lão vội vã cỡ nào.

Nghe tin, các nhân viên khác cũng chạy tới, nhao nhao lên tiếng.

- Anh Lý đừng suy nghĩ không thông suốt như vậy.

- Có chuyện gì khó xử thì có thể tìm mọi người hỗ trợ, tuyệt đối không nên vì tiền mà đi làm việc ngốc nghếch.

- Đúng vậy, đừng vọng động, sẽ luôn có cách.

- Chuyện lớn như vậy mà không nói với tôi một tiếng, còn coi tôi là anh em không?

- Sư phụ, người đi chúng tôi phải làm sao đây?

Trong nháy mắt, trong phòng họp đã vây đầy người.

Mặc kệ là nhân viên cũ hay là nhân viên mới, toàn bộ đều từ khu vực làm việc chạy tới, rõ ràng đều biết chuyện này.

Lão Lý bị vây ở giữa, tiến thoái lưỡng nan, lại có chút áy náy.

Dù sao thì cũng là đồng nghiệp làm việc với nhau lâu như vậy nên lão cũng không muốn làm phiền mọi người, hơn nữa số tiền này cũng không phải những nhân viên bình thường như bọn họ có thể lấy ra được.

- Đều đi ra ngoài trước đi, chuyện này tôi và Trần tổng sẽ giải quyết.

May mắn.

Lão Tống đúng lúc đứng ra giải vây, đuổi những người khác ra ngoài.

Mặc dù các nhân viên khác còn muốn nói chút gì, nhưng vẫn ngoan ngoãn rời khỏi phòng làm việc, đồng thời tiện tay đóng cửa lớn lại.

Đợi đến khi văn phòng yên tĩnh lại, lúc này lão Tống mới nhìn về phía Trần Lâm.

- Thật xin lỗi, tôi không để ý đến bọn họ.

- Không sao, tôi cảm thấy như vậy rất tốt.

Trần Lâm mang theo ý cười, lại nhìn chăm chú lão Lý bên cạnh vài lần.

Anh không ngờ rằng lão Lý trong công ty có uy tín như thế, lại có thể khiến cho các công nhân viên đều chạy tới giúp lão.

Có năng lực, có đảm đương.

Lại có thể nhận được sự tín nhiệm của các công nhân viên.

Không phải là thí sinh thích hợp mà anh đang tìm à?

- Lão Tống, anh cảm thấy... Để cho lão Lý làm người quản lý team mới được không?

- Hả? Để anh ta quản lý team mới à?

Lão Tống sửng sốt một chút, không phản ứng kịp vì sao anh lại đột nhiên nói ra câu này.

Chương 85: Sau Bình Minh, Mới Là Ánh Sáng (2)

Bây giờ là thời gian quan trọng nhất.

Không phải là cần phải giải quyết vấn đề trong nhà lão Lý à?

Tại sao lại lừa gạt lên làm người quản lý team mới chứ?

Nhưng dù sao lão cũng đã già đời.

Chỉ vừa ngây người trong chốc lát đã lĩnh hội ý tứ của Trần Lâm, lập tức bừng tỉnh hiểu ra.

Quay đầu nhìn về phía lão Lý, cũng cười theo.

- Tôi cảm thấy có thể, giao cho anh ta tôi rất yên tâm!

Hai người một xướng một hoạ, làm cho lão Lý hoàn toàn không hiểu gì, trên mặt tràn đầy dấu chấm hỏi.

Lão Tống thấy thế, lúc này mới hận không thể cắt đứt lời nói:

- Còn không mau cảm ơn Tổng giám đốc Trần! Cậu ấy muốn đề bạt anh thành lão đại của team mới đó!

- Hả? Nhưng mà...

- Đừng nhưng nhị gì hết, Tổng giám đốc Trần đã lên tiếng, chẳng lẽ còn có thể mặc kệ chuyện của anh à? Yên tâm đi, tiền phẫu thuật cho em gái anh, chúng tôi sẽ nghĩ cách giải quyết.

Giọng nói của lão Tống dần dần trở nên ôn hòa lại.

Thì ra là bởi vì em gái nằm viện cần một khoản tiền lớn để phẫu thuật, nên anh mới đột nhiên chạy tới từ chức.

Có lẽ là muốn đi làm chuyện mạo hiểm gì đó để nhanh kiếm tiền.

Khó trách đám nhân viên kia lại chạy vào khuyên anh ta đừng làm chuyện điên rồ.

Mà sau khi nghe thấy lời nói của lão Tống, lão Lý lập tức cực kỳ hoảng sợ:

- Tống đại ca muốn giúp tôi à? Đây chính là hơn 2 triệu đó!

Hơn 2 triệu.

Đối với một người bình thường mà nói, đã có thể xem như là một con số trên trời.

Ngoại trừ lúc vay tiền mua nhà ra thì có lẽ đời này bọn họ cũng chưa từng đụng tới nhiều tiền như vậy.

Cũng khó trách lão lại chấn động như vậy, thậm chí khó có thể tin được.

Cả người ngơ ngác đứng tại chỗ rất lâu, tầm mắt cuối cùng trở nên mơ hồ.

Những ngày này, áp lực mà lão phải chịu thật sự quá lớn.

Lúc trước, khi nghe thấy giá tiền trên trời đó qua điện thoại, lão đều không mở miệng nói một tiếng nào, chỉ một mực yên lặng hoàn thành công việc cuối cùng.

Nhưng hôm nay, đối mặt với sự trợ giúp của Trần Lâm và lão Tống, cơ thể lão lại không nhịn được run lên, giống như đang cố hết sức đè nén cảm xúc trong lòng.

Đều nói đàn ông không dễ rơi lệ.

Chỉ là không muốn một mặt yếu ớt của mình bị người khác nhìn thấy thôi.

- Được rồi, được rồi, 2 triệu mà thôi, tôi giúp anh trước, số tiền sẽ ghi nợ cho anh, sau này làm việc cho công ty trả từ từ là được.

Lúc này, cuối cùng Trần Lâm cũng đứng ra nói.

Mặc dù 2 triệu không ít, nhưng đối với anh bây giờ cũng không phải là quá lớn.

So sánh ra thì mất đi một nhân viên kỹ thuật cao sẽ tổn thất lớn hơn đối với công ty.

- Tổng giám đốc Trần nói thật chứ?

Lão Lý khiếp sợ quay đầu lại.

Sau một lúc sững sờ, cuối cùng lão cũng cúi người vái chào Trần Lâm, giọng nói run rẩy:

- Cảm ơn Tổng giám đốc Trần, sau này tôi nhất định sẽ không làm cho cậu thất vọng!

- Không đi à?

Trần Lâm cười nói.

- Không... không đi.

Lão Lý có chút lúng túng.

- Không đi là được, nhưng tôi phải cảnh cáo trước, nếu như anh không quản lý tốt team mới, tôi có thể đuổi việc anh đấy.

- Yên tâm đi, đến lúc đó không cần tổng giám đốc Trần lên tiếng, tự tôi sẽ cuốn gói rời đi!

Lão Lý trực tiếp lập quân lệnh trạng.

Lão biết đây là cơ hội mà Trần Lâm cho mình.

Vì để báo đáp sự tín nhiệm này, lão cũng phải nỗ lực hơn mười phần mới được.

Cảm nhận được quyết tâm của lão, Trần Lâm hài lòng gật đầu, nói:

- Nhân dịp công ty chúng ta có team mới, đi thôi, sắp tan làm rồi, vừa vặn hôm nay rảnh, tôi mời mọi người ra ngoài ăn chực một bữa, chúc mừng trò chơi mới công bố viên mãn.

- Vậy tôi sẽ đi thông báo cho mọi người tranh thủ làm xong việc, lão Lý cũng đi theo tôi đi.

Trên mặt lão Tống mang đầy nụ cười.

Hôm nay đối với lão, thậm chí đối với công ty Hồng Hoang cũng là một ngày thật tốt.

Không chỉ trò chơi mới bán chạy, mà còn thành lập team mới.

Đúng là phải chúc mừng một chút mới được.

Cũng đúng lúc để cho mọi người buông lỏng một chút sau nhiều ngày bận rộn như vậy.

- Đúng rồi, đã quyết định tên của team mới là gì chưa?

Đi tới cửa, lão Tống đột nhiên quay đầu lại.

- Tên của team mới à... Gọi là "Ánh Sáng A" đi, nhân viên cũ của Lê Minh chuyển qua chính là Ánh Sáng, Hồng Hoang chúng ta

cũng nên tiến thêm một bước.

Không đầy hai ngày nữa là hoàn thành việc thiết lập team mới.

Xem như là team thứ hai của công ty Hồng Hoang, nhiệm vụ chủ yếu của nó chính là phụ trách bảo trì Thợ Săn Quái Vật, cùng với việc khai phá sau này.

Tranh thủ tạo nó thành IP đứng đầu Hồng Hoang, tăng cường lực ảnh hưởng của bọn họ ở trong nước.

Cho nên ngoại trừ lão Lý phụ trách quản lý đội ngũ ra thì Trần Lâm còn an bài hai nhân viên cũ và 8 công nhân viên mới đi trợ giúp lão.

Còn về team của Lê Minh cũ thì tiếp tục mở rộng, chuyên phụ trách việc nghiên cứu phát triển trò chơi mới.

Cũng là phòng ban chủ yếu của Hồng Hoang hiện nay.

Sau khi làm xong tất cả, lão Tống cầm một phần văn kiện đi vào trong văn phòng.

- Trần Lâm, trong khoảng thời gian này, hướng gió thị trường đã được chỉnh lý lại.

Nét mặt của lão vô cùng nghiêm túc, giống như là gặp phải vấn đề nan giải gì đó.

- Xảy ra chuyện gì à?

Trần Lâm hỏi.

- Ừm.

Lão Tống gật đầu, đưa văn kiện lên trên bàn:

- Tôi vừa nhận được tin tức, gần đây xu thế của các ngành

nghề khác đang giảm xuống, rất nhiều công ty đầu tư cũng bắt đầu chuyển đổi sách lược, chuẩn bị đầu tư vào ngành trò chơi.

- Nhanh như vậy à?

Ánh mắt Trần Lâm lập tức trở nên ngưng trọng.

Có tư bản tham gia, chuyện này đối với bọn họ không thể coi là tin tức tốt gì.

Bởi vì mục đích chủ yếu của đám người kia chính là kiếm tiền, hơn nữa phạm vi nghiệp vụ gần như bao gồm tất cả các ngành nghề, tài nguyên tích lũy tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng.

So với tư bản thật sự.

Công ty trò chơi như Hoán Hải cũng chỉ là một đứa trẻ con!

Hoặc có lẽ là, bản thân của Hoán Hải là tư bản vận hành, nó chỉ là một công cụ kiếm tiền trong ngành trò chơi mà thôi.

Vào mấy năm trước.

Trần Lâm đã đoán trước sẽ có một ngày như vậy.

Chỉ là lại không ngờ lại đến nhanh như vậy.

Chương 86: Bắt Tôm Nhà

- Cứ theo tốc độ này, có lẽ đến cuối năm sẽ có rất nhiều công ty trò chơi bị thu mua hoặc cổ phần khống chế, chúng ta phải chuẩn bị sẵn sàng trước mới được.

Lão Tống có chút lo lắng nói.

Thật ra trước ngày Thợ Săn Quái Vật công bố đã có người gọi điện thoại đến nói chuyện đầu tư với lão, chỉ có điều bị lão từ chối mà thôi.

Nhưng không thể không thừa nhận.

Đối phương ra giá làm cho lão cũng rất động tâm.

Cho nên lão rất lo lắng, nếu có một ngày Hồng Hoang thật sự được lên sàn thì cổ phiếu sẽ dần dần bị pha loãng, Hồng Hoang còn có thể là Hồng Hoang trước kia không?

Dù sao thì lão cũng đã gặp rất nhiều ví dụ như vậy.

- Yên tâm đi, tôi không định đưa Hồng Hoang lên sàn đâu.

Dường như biết suy nghĩ của lão, Trần Lâm mở miệng nói.

Bây giờ anh đang nắm giữ 95% cổ phần trong công ty Hồng Hoang, nắm giữ quyền phát biểu tuyệt đối.

Nếu như đưa ra thị trường tiếp nhận đầu tư bỏ vốn, vậy kết quả sẽ khác rồi.

Anh cũng không hy vọng có người ở bên cạnh khoa tay múa chân với quyết sách của mình.

Nghe thấy anh nói như vậy, lão Tống cũng thở phào nhẹ nhõm:

- Không đưa lên sàn thì tốt, nhưng chúng ta vẫn phải chuẩn bị sớm hơn, tích góp tài chính và tài nguyên nhiều hơn để đón nhận lần thị trường xung kích này

- Tôi cũng nghĩ như vậy.

Trần Lâm mỉm cười:

- Những cái khác có thể tôi không sánh bằng anh, nhưng nói về kiếm tiền trong trò chơi thì tôi vẫn tương đối sở trường.

- Nói như vậy là cậu đã có kế hoạch mới à?

Hai mắt lão Tống sáng lên.

- Vẫn chưa có.

- Hả...

- Anh có ý kiến gì không?

- Tôi có thể có ý kiến gì chứ? Không phải cậu không biết trò chơi trước đó của chúng tôi kém cỡ nào.

Lão Tống cười khổ một tiếng.

Nếu không phải gặp phải Trần Lâm thì lão cũng không biết trước đây bọn họ làm những trò chơi kia kém đến mức nào, để cho lão nghĩ ra phương án thực sự là quá đề cao lão.

Cũng đúng như lời của Trần Lâm.

Thế mạnh của lão căn bản không phải là thiết kế trò chơi.

- Tôi nhớ hình như lúc trước thể loại trò chơi chủ yếu của mọi

người là đua xe đúng không?

Trần Lâm đột nhiên nghĩ tới cái gì, nói.

- Đúng là trò chơi đua xe, sao vậy?

- Anh cảm thấy nếu chúng ta cũng làm một trò chơi loại này thì như thế nào? Vừa vặn mọi người đều am hiểu, còn có thể phát triển theo phương hướng phòng ban chuyên nghiệp.

- Ách... Như vậy không tốt lắm đâu?

Lão Tống cực kỳ xoắn xuýt nói.

Loại trò chơi đua xe đúng là sở trường của bọn họ, nhưng cũng là tâm bệnh của anh.

Bởi vì trước đó bọn họ làm ra trò chơi căn bản là chưa từng bùng nổ!

Hơn nữa bây giờ trên thị trường cũng có không ít trò chơi đua xe.

Ví dụ như Bạo Tạc Ma Thác, Cuộc Đua Tử Thần, Mô Phỏng Xe Đua,...

Tuy không thể nói là bùng nổ nhưng lại chiếm địa vị không nhỏ trong giới game thủ, những trò chơi tương tự mới chen vào cũng không dễ dàng, nhất định phải có đột phá lớn mới được.

Nghĩ tới đây, lão vội vàng khuyên can:

- Vẫn là thôi đi, bây giờ danh tiếng Thợ Săn Quái Vật của chúng ta đã chậm rãi truyền ra, thật không dễ dàng mới đứng vững ở phân loại mạo hiểm, bây giờ đột nhiên thay đổi thể loại làm đua xe, tôi sợ các người chơi không thèm nể mặt mũi.

- Sao anh biết trò chơi đua xe chúng ta làm không bùng nổ?

Chẳng lẽ không tự tin với nghề cũ của mình như vậy à?

Lông mày Trần Lâm nhướng lên một chút.

Thân là nhân viên Hồng Hoang, sao có thể chỉ làm một hai trò chơi được chứ?

Nhất định phải tạo lòng tin cho đám người này mới được.

- Cũng không thể nói là không tự tin được, tôi chỉ suy nghĩ cho tương lai của công ty mà thôi.

Lão Tống cười gượng gạo:

- Dù sao thì bây giờ là thời kỳ mấu chốt, bằng vào mấy trò chơi trước còn rất khó đối kháng với những tư bản kia, làm ra càng nhiều bạo mới là quan trọng nhất.

- Cho nên, tôi cảm thấy trò chơi đua xe vô cùng phù hợp, anh phải tin tưởng ánh mắt của tôi.

Trần Lâm tiếp lời lão.

Đồng thời mở giao diện tìm kiếm trong máy tính lên, nhanh chóng nhập vào mấy chữ.

[Rất xin lỗi, từ khóa "Bắt tôm nhà" bạn tìm kiếm không tồn tại, xin thay đổi từ khóa khác.]

Nhìn thấy kết quả này, anh nở nụ cười.

Ai nói trò chơi đua xe không thể bùng nổ chứ?

Không phải biện pháp đang ở đây à?

Cũng không nhiều lời vô ích, anh kéo ngăn kéo bàn bên cạnh ra, rút một phần phương án thiết kế đã chuẩn bị sẵn đưa cho lão Tống.

- Xem thử cái này đã, bằng vào nhân thủ của chúng ta bây giờ có thể làm được hay không.

- Ngay cả phương án cậu cũng làm xong rồi à?

Lão Tống ngạc nhiên, vừa rồi không phải cậu đang đùa giỡn tôi đấy chứ?

Nhưng sau khi nhìn phương án một lúc, cả người lão đều đứng lại, trong mắt lộ ra một tia khiếp sợ.

- Cái này... Đây là do cậu làm ra à?

- Ừm, khoảng thời gian trước rút sạch làm ra, độ khó có thể hơi lớn, anh trước tiên tính thử xem có thể làm được hay không rồi mới tính tiếp.

Vì để ứng phó với những tình huống có thể xảy ra sau này, Trần Lâm đã chuẩn bị rất nhiều.

Những phương án thiết kế này chính là bình thường dành thời gian ra để làm.

Vừa vặn vào ngày hôm nay đã phát huy tác dụng, đã giảm bớt rất nhiều công việc chuẩn bị.

- Thoạt nhìn thì độ khó rất lớn.

Lão Tống vừa lật xem vừa gật đầu:

- Nhất là cảnh tượng trên đường đua làm đến mức giống như thật, mô phỏng va chạm vật lý như thật, hai điểm này Game Engine 3D bình thường căn bản không làm được.

- Nhưng chúng ta có Game Engine Hồng Hoang.

Trần Lâm từ tốn nói.

Game Engine Hồng Hoang tuyệt đối là lợi khí lớn nhất trong công ty bọn họ.

Chức năng không chỉ mạnh mẽ hơn các loại Game Engine khác trên thị trường, mà độ chính xác cũng tuyệt đối không gì sánh được.

Công ty khác không làm được không có nghĩa là bọn họ không làm được.

Chỉ là cần tốn nhiều nhân lực và vật lực hơn mà thôi.

- Đúng vậy, chúng ta có Game Engine Hồng Hoang.

Lão Tống hít sâu một hơi:

- Nếu đã như vậy, vậy phương án thiết kế này cứ giao cho Lê Minh chúng tôi đi, bảo đảm làm cho cậu hài lòng!

- Vậy thì đúng rồi, tôi chờ tin tức tốt của mọi người.

Từ đó, hạng mục thứ tư của công ty Hồng Hoang cuối cùng cũng được xác định.

Chương 87: Xe Bay Cực Phẩm

- Hạng mục tiếp theo của chúng ta sẽ là trò chơi đua xe!

Trong khu làm việc của đoàn đội Lê Minh, một tiếng kêu sợ hãi phá vỡ sự yên tĩnh của phòng làm việc.

Tất cả các nhân viên cũ đều ngẩng đầu, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn lão Tống vừa mới báo tin cho bọn họ.

Tổng giám đốc Trần. Lại muốn bọn họ làm trò chơi đua xe?

Chẳng lẽ không biết trước đó bọn họ cũng bởi vì loại trò chơi này nên mới sập tiệm à?

Ngay cả lão Lý và các thành viên trong đoàn đội Ánh Sáng vừa mới thành lập bên kia cũng lộ ra vẻ mặt rất ngoài ý muốn.

- Khụ khụ...

Lão Tống ho khan hai tiếng, giọng điệu có chút xấu hổ.

Đương nhiên lão biết trò chơi đua xe vẫn luôn là ác mộng của toàn bộ Lê Minh.

Không chỉ không kiếm được tiền mà còn hại công ty tốn không ít tiền.

Nếu không phải bởi vì chuyện này thì bọn họ cũng không đến mức bị Tinh Du nhắm vào, sau đó đóng cửa nhanh như vậy.

Bây giờ bảo bọn họ làm trò chơi loại đua xe này.

Đơn giản chính là khởi động lại ác mộng!

Nhưng chuyện đã đến nước này, lão cũng chỉ có thể tiếp tục mở miệng:

- Tôi biết mọi người đang lo lắng, nhưng mục tiêu của chúng ta là muốn tạo nên tên tuổi trong toàn bộ ngành trò chơi, cho nên nhất định phải có đầy đủ thể loại trò chơi.

Đây là lời nói của Trần Lâm lúc ở trong phòng làm việc, lão chỉ nói lại nguyên văn.

Ngược lại, ông chủ của bọn họ đã thổi ngưu bức này xuống rồi.

Bọn họ thân là người cấp dưới, ngoại trừ việc chấp hành thì còn có thể làm gì được chứ?

- Nhưng mà... Tống lão đại à, anh cũng không phải không biết trò chơi đua xe của chúng ta thảm hại cỡ nào mà.

- Đúng vậy, Tống lão đại, anh không nói chuyện này với Tổng giám đốc Trần à?

- Lỡ như trò chơi không bán được thì sẽ lỗ vốn rất nhiều!

Các nhân viên kỳ cựu lao nhao, cả đám đều sắp điên lên.

Nhưng trên mặt nhân viên mới lại lộ ra vẻ nghi ngờ, hoàn toàn không rõ đang xảy ra chuyện gì.

Chỉ có lão Lý và hai nhân viên cũ bị điều đến đoàn thể Ánh Sáng thì cười trên nỗi đau của người khác, may mắn trước đó mình trốn đủ nhanh.

- May mà chúng ta bị điều đến bên này, bằng không thì có lẽ buổi tối ngủ cũng sẽ gặp ác mộng.

- Hắc hắc, sáng nay còn cười đoàn đội Ánh Sáng chúng ta, bây giờ cũng đến lượt bọn họ đau đầu rồi.

Mặc dù hai đoàn đội này thuộc về hai khu vực khác nhau nhưng vì thuận tiện cho việc giao lưu bình thường nên khoảng cách giữa hai bên cũng không xa, đương nhiên có thể nghe được đối thoại của đoàn đội Lê Minh.

Vừa cười trên nỗi đau của người khác, lại vừa có chút không hiểu.

Không rõ tại sao tổng giám đốc Trần lại muốn bọn họ làm mấy trò chơi thất bại nhiều lần như vậy.

Mãi cho đến khi...

- Mẹ nó! Phương án thiết kế này là do Tổng giám đốc Trần làm ra à?

Một tiếng kinh hô vang lên trong đoàn đội của Lê Minh.

Các nhân viên vây quanh bàn làm việc, kinh ngạc nhìn phương án thiết kế mà lão Tống vừa nói.

- Đây là cái gì? Ô tô còn có thể bay lơ lửng như vậy à?

- Nếu như lại có thể kết hợp đường đua và cảnh đường phố thành một thể, cộng thêm việc có thể tương tác với xe bình thường, sao tôi lại không nghĩ ra ý tưởng này sớm hơn nhỉ?

- Còn có cải tiến ô tô, thiết kế linh kiện, thật quá là phong phú!

- Thiết kế cuộc đua truy đuổi cũng rất hay, có thể tăng thêm cảm giác cấp bách!

Tiếng kinh hô hết đợt này đến đợt khác, gần như truyền khắp toàn bộ khu vực làm việc.

Các nhân viên thay đổi tâm tình bài xích vừa rồi, ánh mắt mỗi người đều sáng ngời.

Bọn người lão Lý tò mò lại gần, liếc mắt một cái đã nhìn thấy mấy hàng chữ lớn trên cùng của phương án trò chơi.

[Tên trò chơi: Xe Bay Cực Phẩm - Di chuyển]

[Giới thiệu vắn tắt: Kích thích sự sảng khoái khi di chuyển, va chạm nhiệt huyết phun ra, cảnh sắc phong phú đa dạng, đường đua biến hóa đa đoan.]

[Loại hình: Đua xe, di chuyển, đua tốc độ, du lịch.]

[Giá bán: Chưa xác định]

Không sai!

Đây chính là hai loại trò chơi đua xe mà Trần Lâm biết rõ nhất, Phi Xa Cực Phẩm và Đường Chân Trời.

Hai trò chơi này, trò trước là đua tốc độ tạo sự sảng khoái kích động, cách chơi đa dạng.

Trò sau chủ yếu tập trung ở sự chân thật, phong cảnh lại thay đổi theo bốn mùa như vẽ.

Sở dĩ anh lựa chọn cái trước là bởi vì cách chơi của nó càng thú vị hơn.

Nhưng cùng lúc đó.

Anh cũng dung hợp với Đường Chân Trời, đưa hoàn cảnh đường đua duyên dáng vào.

Để cho người chơi vừa chạy đua tốc độ, vừa có thể trải nghiệm được cảm giác lái xe du lịch.

Cũng có thể thích hợp với thị trường trò chơi ở thế giới này hơn.

Cho dù các nhân viên vẫn còn lo lắng đối với việc trò chơi này có bùng nổ hay không, nhưng đều khen không dứt miệng đối với thiết kế phong phú này.

Dưới sự động viên của lão Tống, cuối cùng mọi người cũng bắt đầu chế tạo hạng mục mới, toàn bộ đoàn đội Lê Minh trở nên bận rộn.

- Xem ra chúng ta cũng phải thêm chút sức mới được, cũng đừng để cho bọn họ bỏ xa quá.

Lão Lý nghiêm túc nói.

- Đó là đương nhiên!

- Tôi cũng không muốn thua bởi bọn họ.

Mấy người liếc nhau, cũng không lãng phí thời gian nữa, quay người trở về vị trí tiếp tục làm việc.

Dù sao thì đoàn đội mới cũng vừa mới lập nên.

Còn rất nhiều chuyện chờ bọn họ đi xử lý và làm quen.

...

Trong khu livestream của BiliBili.

Trong lúc công ty Hồng Hoang đang khí thế hừng hực chuẩn bị trò chơi mới.

Trong phòng trò chuyện, Âu Dương Hiểu cũng đang tiến hành nhiệm vụ săn bắn kịch liệt.

- A a a!! Bọn chúng theo đuổi tôi! Miêu Miêu cứu tôi!

- Đừng! Không! Đại hiệp tha mạng!

- Muội muội Huân Nhi, vậy thì chúng ta chơi đùa một chút nhé!

- Đừng tới đây! Nếu tới tôi sẽ kêu lên đấy!

Chỉ cần là người xem đi vào trong phòng livestream này đều sẽ nghe được từng tiếng kêu sợ hãi gần như phá vỡ căn phòng.

Mới chơi mấy ngày mà thôi.

Hình ảnh huấn luyện viên xinh đẹp cận thân của Âu Dương Hiểu đã hoàn toàn sụp đổ, đã biến thành nữ

Nhưng mà chính là bởi vì cô chân thật thẳng thắn như vậy nên ngược lại càng được khán giả yêu thích hơn.

Chương 88: Xe Bay Cực Phẩm

Fan hâm mộ không giảm mà trái lại còn tăng, đã hoàn toàn trưởng thành lên thành chủ phòng có một triệu người theo dõi.

Mà lúc này.

Cô đang đi săn với 3 nữ MC online khác, bị hai vợ chồng Viêm Vương Long và Viêm Phi Long đuổi theo, chạy loạn khắp bản đồ.

Cảnh tượng bốn người phụ nữ bỏ chạy tán loạn trên màn hình kia thật sự là vô cùng đặc sắc.

- Ha ha ha... cười chết tôi rồi.

- Vậy mà lại trực tiếp chạy vào trong nham tương, chủ phòng muốn uống nước nóng hả?

- Quá thảm, liên tục ăn hai lần Long Xa, đứng lên còn bị một cái rắm nhảy chết.

- Chủ phòng đừng chết nữa, quái vật người ta sắp ngủ thiếp đi rồi.

Người xem mưa đạn cười hì hì, trong lòng chủ phòng chửi "Mẹ nó".

Đó là khắc họa chân thực cảnh tượng trong phòng livestream lúc này.

Không ai ngờ rằng, nhìn 4 nữ thợ săn cùng nhau đi săn sẽ trở thành đồ ăn như vậy.

Toàn bộ quá trình bị đuổi chạy khắp nơi không nói, ngay cả lời

nói thô tục ở quê hương cũng thỉnh thoảng nói ra, có thể nói là không có chút hình tượng nào.

Sau khi chết không biết bao nhiêu lần, cuối cùng trong nháy mắt truyền đến một mảnh reo hò, hai con quái vật toàn bộ đều ngã xuống trước mặt mấy người Âu Dương Hiểu.

- A! Cuối cùng cũng vượt qua kiểm tra rồi.

Âu Dương Hiểu thở dài một hơi, trên mặt mang theo vẻ vui sướng.

3 chủ phòng khác cũng líu ríu trong kênh stream, kể lại sự mạo hiểm và kích động vừa rồi.

- Chơi trò chơi này rất hay, thật hâm mộ chỉ Hiểu Hiểu có thể làm quảng cáo tuyên truyền cho nó.

Quá kích động, chủ phòng tên là muội muội Huân Nhi mở miệng trước.

- Đúng vậy, nhất là bộ phim CG kia, quay rất lợi hại, nếu như tôi cũng có thể đóng vai nữ chính thì tốt rồi.

- Tôi có nghe thông tin, trước đó có rất nhiều công ty điện ảnh và truyền hình gọi điện thoại tới hỏi thăm chuyện của Hiểu Hiểu, muốn đào cô đi, Hiểu Hiểu có biết chuyện này không?

- Nào có khoa trương như mọi người nói đâu, tôi chỉ là hơi may mắn mà thôi.

Âu Dương Hiểu khiêm tốn nói, ánh mắt lóe lên một cái.

Đúng như những gì mấy cô ấy nói.

Gần đây đúng là có không ít công ty điện ảnh và truyền hình liên lạc với cô, hơn nữa còn đưa ra một mức giá cao, nhưng lại bị cô từ chối.

Bởi vì cô rất rõ ràng, một khi rời khỏi BiliBili thì cô coi như đã hoàn toàn cắt đứt con đường từ quản lý Tô đến công ty Hồng Hoang kia.

Cô không ngốc, phân rõ quan hệ lợi hại, cũng biết năng lực của mình.

Đương nhiên không thể là vì một khoản tiền mà làm mất đi tiền đồ tốt đẹp của mình được.

- Đúng rồi, Hiểu Hiểu, cô có biết gần đây công ty Hồng Hoang có định chụp ảnh CG mới hay không? Nếu có thì đừng quên giới thiệu cho tôi với nha.

Lúc này, giọng của muội muội Huân Nhi vang lên trong phòng livestream.

Hai người khác và khán giả nghe vậy thì hai mắt lập tức sáng ngời.

Đúng vậy.

Đã rất lâu rồi không thấy công ty Hồng Hoang ra thông báo gì, không biết bọn họ có quay phim CG mới cho Thợ Săn Quái Vật hay không?

Dù sao thì bây giờ trò chơi này đang bùng nổ như vậy, hoàn toàn có thể đi đến bước thứ hai.

- Ngược lại là cô nhắc nhở tôi, buổi trưa hôm nay tôi nghe bên công ty Hồng Hoang gọi điện thoại cho quản lý Tô, nói muốn tìm diễn viên mới, không biết trên tài khoản Quan Phương của bọn họ có tin tức gì mới hay không.

Nói xong, Âu Dương Hiểu vội vàng mở danh sách theo dõi ra, tìm được tài khoản của công ty Hồng Hoang, vừa vặn fjpYECpỊ thấy một thông báo mới được đưa lên cao nhất.

[Công ty Hồng Hoang (Quan Phương): Bởi vì nhu cầu chế tác đang cần tuyển 3 nam 2 nữ tổng cộng 5 người có kinh nghiệm làm diễn viên đua xe, có thể trực tiếp gọi điện thoại hỏi ý kiến, đãi ngộ từ ưu.]

[Yêu cầu: 18 - 35 tuổi, có giấy phép lái xe cùng với kinh nghiệm đua xe.]

…

- Hồng Hoang đang tuyển diễn viên tạm thời à?

- Hơn nữa còn có phải có kinh nghiệm đua xe à?

- Bọn họ đang muốn làm gì vậy, đổi nghề quay phim à?

- Có gì đó không đúng, bằng vào hiểu biết của tôi về thao tác của Hồng Hoang thì chắc chắn là có vấn đề!

- Có tin tức nội bộ mà quân hữu biết hay không?

Thông báo của công ty Hồng Hoang vừa xuất hiện đã thu hút sự tò mò của khán giả, lập tức bắt đầu nghị luận trong phòng livestream.

Hai mắt Âu Dương Hiểu và 3 nữ MC khác thì sáng ngời, giống như đã đoán được dự định của Hồng Hoang.

Nhưng sau khi nhìn thấy yêu cầu phía sau thì các cô lại vô cùng thất vọng.

Bởi vì các cô căn bản không biết lái xe.

Càng đừng nói đến đạt đến cấp bậc đua xe.

Chỉ có thể bỏ lỡ cơ hội ngàn năm một thuở này.

Ngược lại.

Những nghệ sĩ hợp đồng khác nắm giữ kỹ thuật lái xe thì hưng phấn nhiều.

Kể từ sau khi biết được Âu Dương Hiểu và Hồng Hoang hợp tác một pháo gặp may, bọn họ vẫn chú ý đến công ty Hồng Hoang, hy vọng cũng có thể mượn cơ hội này để thành danh.

Cho nên vừa nhận được tin tức đã có không ít người vội vàng chạy tới công ty, tìm được Tô Bằng đang xử lý văn kiện.

- Trưởng phòng, nghe nói bên Hồng Hoang lại bắt đầu chiêu mộ diễn viên, anh thấy tôi có thể tới không?

Một nghệ sĩ hợp đồng vội vàng hỏi, lời nói cung kính hơn trước không ít.

Lúc này, Tô Bằng.

Bởi vì bộ phim điện ảnh CG và trò chơi Thợ Săn Quái Vật đã mang đến phản ứng cực lớn nên quyền lên tiếng trong công ty cũng tăng lên không ít, còn được tổng bộ khen thưởng.

Làm cho cả người lão nhìn lên, mặt mày tỏa sáng, tinh thần sáng láng.

Lão ngẩng đầu, liếc mắt nhìn các nghệ sĩ gần đó:

- Phản ứng của mọi người rất nhanh, đúng là Hồng Hoang tìm tôi để nhờ tìm diễn viên, nhưng mà đua xe thì đừng nghĩ đến, tôi nhớ là rất nhiều người trong số các người đều không có bằng lái mà?

- Cái này...

Các nghệ sĩ xấu hổ há to miệng, không biết nên trả lời thế nào.

Vẻ mặt cũng dần dần trở nên mất mát.

Tuy nhiên...

Một câu nói tiếp theo của Tô Bằng lại làm cho bọn họ phấn chấn lần nữa.

- Diễn viên đua xe không tới lượt các người, nhưng trong tay tôi còn có mấy vị trí biểu diễn bài hát ngoại ngữ, là tổng giám đốc Hồng Hoang gọi điện thoại chỉ định cho tôi.

- Tổng quản lý nói thật à?

Trong lòng tất cả các nghệ sĩ hợp đồng đều chấn động, lại trở nên mừng như điên.

Chương 89: Hoàn Thành Giai Đoạn Thứ Ba

Bọn họ lái xe thì không biết.

Nhưng thân là nghệ sĩ thì bọn họ vẫn phải có bản lĩnh ca hát, cho dù là bài hát ngoại ngữ cũng có thể thông qua luyện tập để hoàn thành.

Đây là cơ hội của bọn họ.

Tuyệt đối phải nắm chặt mới được!

- Như vậy đi.

Tô Bằng ho nhẹ hai tiếng, cắt đứt cuộc nghị luận của bọn họ:

- Qua một thời gian nữa tôi sẽ tập hợp những người có bản lĩnh âm nhạc lại, mỗi người tự thu một ca khúc Demo, đến lúc đó tôi thống nhất gửi cho Hồng Hoang, có thể được chọn hay không thì xem vận khí và thực lực của mỗi người.

- Được, vậy thì phiền phức quản lý Tô rồi!

- Cảm ơn quản lý Tô!

- Vậy chúng ta đi về chuẩn bị trước đi.

Nhận được câu trả lời chính xác, các nghệ sĩ kích động không thôi, rối rít nói lời từ biệt trở về chuẩn bị.

...

Sau một tuần.

Trong văn phòng của công ty Hồng Hoang.

[Chúc mừng ngài, giá trị tài phú đã đạt đến 10 triệu, đã hoàn thành giai đoạn thứ ba.]

[Nhận được phần thưởng: Kỹ thuật VR]

[Mở ra giai đoạn thứ tư, giá trị tài phú của trò chơi: 1 tỷ]

[Khen thưởng: Kỹ thuật AR.]

- Nhanh như vậy đã hoàn thành à?

Nghe thấy nhắc nhở trong đầu, vẻ mặt Trần Lâm vui mừng.

Quả nhiên trò chơi Thợ Săn Quái Vật này không làm cho anh thất vọng, một tuần ngắn ngủi đã làm cho của cải của anh đột phá 10 triệu, đạt được kỹ thuật VR mà anh chờ mong đã lâu.

Đã như thế.

Công ty Hồng Hoang của bọn họ sẽ lại lần nữa mở rộng, có thể thiết lập một công ty chuyên chế tác trò chơi thực tế ảo VR.

Đến lúc đó, nắm chắc có thể ngăn cản tư bản ra trận trùng kích cũng sẽ lớn hơn một chút.

- Xem ra cần phải tăng tốc độ chiêu mộ nhân thủ mới được.

Trần Lâm nhìn văn kiện được gửi tới trên máy tính, tự lẩm bẩm.

Hiện tại nhân viên kỹ thuật của Hồng Hoang vô cùng khan hiếm, lại vừa mở ra hạng mục mới, trong thời gian ngắn còn không có cách nào chế tác trò chơi VR.

Lại thêm chuyện xin độc quyền, định chế thiết bị, chức năng quen thuộc... Một đống chuyện lớn hỗn tạp, có lẽ còn phải chờ

thêm một thời gian nữa mới có thể tự tay chế tác.

Nhưng anh cũng không vội vàng.

Bởi vì anh muốn làm trò chơi kiểu VR đầu tiên, nên cần một thời gian đặc biệt để tuyên bố mới được.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm lại nhìn về giao diện yêu cầu của giai đoạn thứ tư.

Giá trị tài phú đạt tới 1 triệu đã vượt ngoài dự liệu của anh.

Kỹ thuật AR lại được xưng là kỹ thuật thực tế ảo tăng cường.

Nói trắng ra chính là chiếu hình ảnh của trò chơi vào trong hiện thực, tạo thành hình ảnh ba chiều có thể dùng mắt thường quan sát.

Nếu như vận dụng kỹ thuật này vào trong Thợ Săn Quái Vật, đi tới hiện trường săn bắn thì hiệu quả tuyên truyền tuyệt đối sẽ nổ tung, chỉ tưởng tượng thôi cũng làm cho người ta không nhịn được mong đợi.

Chỉ có điều, giá trị của tài phú một trăm triệu này đối với anh bây giờ mà nói thì có lẽ quá sức, xem là được rồi.

Dù sao thì át chủ bài của Hồng Hoang bây giờ chính là trò chơi PC máy chủ và máy khách, tạm thời còn không dùng được cái này.

- Tổng giám đốc Trần, tôi đã mang theo diễn viên nhận lời mời tham gia đua xe tới rồi.

Đang nghĩ ngợi, một tiếng gọi vang lên ở ngoài cửa.

Trần Lâm đóng lại giao diện, ngẩng đầu lên:

- Để bọn họ vào đi.

Két két...

Cửa lớn mở ra, ba nam hai nữ được Tiểu Vi dẫn đi vào trong văn phòng, nhìn thấy cô gái ăn mặc vô cùng thời trang.

Thế giới này cũng không cấm đua xe cho nên tình cảnh này cũng không kỳ quái.

- Chào Tổng giám đốc Trần.

Năm người cùng chào hỏi.

- Ừm, yêu cầu đều nói rõ ràng với các người rồi chứ?

Trần Lâm gật đầu nói.

- Đã nói rõ, có thể bắt đầu bất cứ lúc nào.

Người dẫn đầu là một người đàn ông có vẻ lớn tuổi nhất nói.

- OK, vậy thì lên đường đi, tôi đã hẹn trước đấu trường ở gần đây.

Trần Lâm nói xong thì trực tiếp đứng dậy, gọi ra đoàn đội vừa mới quay phim gần đây, cuồn cuộn chạy xuống dưới lầu.

Năm tay đua xe theo ở phía sau, hai mặt nhìn nhau.

- Sư phụ, phô trương thật lớn, không phải nói chỉ quay một chút cảnh điều khiển ở hiện trường à?

Trong đội ngũ, thanh niên trẻ tuổi nhất chấn động nói.

Mà người được anh gọi là sư phụ chính là người đàn ông lớn tuổi nhất, cũng là sư phụ của bốn người khác.

Chỉ thấy ánh mắt của anh bình tĩnh, quay đầu trừng mắt thanh niên kia một chút:

- Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, đây chính là vụ làm ăn lớn, một lát nữa các người đừng làm mất mặt mũi của đoàn xe chúng ta!

Là một đội đua xe do tư nhân sáng lập, bọn họ thường xuyên đi tham gia một chút tranh tài được tổ chức trong thành phố, thậm chí trong tỉnh.

Mặc dù cũng chỉ là một ít tranh tài cỡ nhỏ, nhưng ánh mắt vẫn phải có.

Nhìn sơ qua đã biết những thiết bị chụp ảnh này có giá trị không nhỏ, một bộ tuyệt đối không dưới 300 ngàn, cũng không biết bọn họ phải tham gia bao nhiêu trận thi đấu biểu diễn mới đủ.

Đây chính là đại gia nhiều tiền ngàn năm mới gặp một lần, phải biểu hiện thật tốt mới được.

Không chừng sau này còn có thể có cơ hội hợp tác nữa.

Cứ như vậy, trong lúc nói chuyện với nhau, bọn họ rất nhanh đã ngồi xe đi tới một sân thi đấu ở vùng núi gần ngoại ô thành phố.

Sau khi tất cả vào vị trí, bắt đầu khẩn trương quay phim.

Sư đồ năm người cũng phối hợp với yêu cầu của bọn họ, tiến hành biểu diễn đủ các loại độ khó cao trên đường núi.

...

Mãi cho đến buổi chiều.

Quay phim mới rốt cục hoàn thành thuận lợi.

Toàn bộ đường đua dốc xuống, khắp nơi đều là vết tích của lốp xe.

Trần Lâm ngồi trong mái che nắng, hài lòng nhìn tài liệu ảnh chụp trong tay, sau đó ánh mắt rơi xuống trên người năm người thầy trò đã mệt mỏ rã rời kia.

- Hôm nay thật sự là vất vả mọi người rồi, tiền đến lúc đó sẽ trực tiếp gửi vào tài khoản của các người.

- Không khổ cực, đây là việc chúng tôi phải làm, nếu như sau này tổng giám đốc Trần còn cần thì có thể liên hệ với chúng tôi bất cứ lúc nào.

Người đàn ông lau mồ hôi trên trán một cái, nói.

Có thể nghe ra trong giọng nói của anh ta có chút run rẩy.

Cũng không phải bởi vì mệt mỏi, mà là bị sợ hãi.

Chương 90: Chỉ Có Leo Lên? (1)

Anh cũng không ngờ yêu cầu của Trần Lâm lại cao như vậy, lại để cho hai chiếc xe của bọn họ di chuyển song song trên đường núi, thậm chí còn bẻ cua sát vào rãnh thoát nước.

Nếu không phải con đường đủ rộng, cộng thêm kỹ thuật của anh và đại đồ đệ quá cứng thì cũng không dám dễ dàng thực hiện động tác nguy hiểm như vậy.

Nhưng cho dù như thế thì anh vẫn vô cùng kích động.

Bởi vì thù lao Trần Lâm trả rất phong phú, đủ để bọn họ tu chỉnh đội xe một thời gian dài.

Sau này nếu như còn có mối làm ăn như vậy.

Thì tới nhiều hơn một chút!

…

- Tống lão đại, gần đây mọi người thế nào rồi?

Trong văn phòng công ty Hồng Hoang,

Lão Tống yên tĩnh đứng ở phía trước cửa sổ, nghe giọng nói từ điện thoại truyền ra.

Lão không ngờ rằng đối phương sẽ gọi điện thoại cho anh vào lúc này.

- Ừm, cũng còn tốt.

Im lặng rất lâu, cuối cùng lão cũng mở miệng, vẻ mặt có chút

phức tạp.

Đầu dây bên kia không phải là người khác, chính là một trong ba nhân viên lúc trước bị Tinh Du chèn ép, cuối cùng chọn rời khỏi công ty đi đến công ty lớn phát triển.

Bây giờ đã trôi qua nhiều ngày, lão lại đột nhiên nhận được điện thoại của bọn họ, trong lòng khó tránh khỏi xúc động.

- Bên phía các người thì sao? Gần đây như thế nào?

Lão hỏi.

- Vẫn được, chính là... Trong khoảng thời gian này, công việc này không khởi sắc, sắp bắt đầu nghỉ việc rồi.

Giọng nói bên đầu dây điện thoại kia do dự một chút.

Muốn nghỉ việc à?

Ánh mắt lão Tống dời xuống, rơi vào tấm ảnh chụp trên mặt bàn, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Đương nhiên lão biết tại sao đối phương đột nhiên nói ra lời này.

Hồi tưởng lại trước đây, lúc ba người kia rời khỏi phòng làm việc dường như vẫn là hôm qua.

Lão biết bọn họ cũng không sai.

Chỉ là làm ra lựa chọn mà mình cảm thấy chính xác mà thôi.

Nhưng nếu như đã đưa ra lựa chọn thì cũng phải gánh chịu hậu quả cho quyết định của mình, bằng không thì quyết định này cũng quá giá rẻ một chút rồi.

Hơn nữa bây giờ lão đã không còn là ông chủ của công ty nữa.

Lão muốn phụ trách Hồng Hoang, càng phải phụ trách sự tin tưởng của Trần Lâm đối với mình.

Thở dài một tiếng, lão nói:

- Làm việc cho tốt, bên này tôi cũng không giúp được gì cho các người.

- À... Cũng đúng, Tống lão đại thay tôi chào hỏi các anh em nha.

- Tôi biết rồi, các người cũng giống vậy.

- Vậy thì... tôi tắt máy trước.

Tít tít...

Tắt điện thoại.

Chu Viễn chán nản cúi đầu, đến cuối cùng vẫn không nói ra được lời nào.

Hai người vẫn chờ ở bên cạnh thấy thế vội vàng xông tới.

- Thế nào, Tống lão đại nói thế nào?

Lão Chu không trả lời, mà chỉ lắc đầu với bọn họ.

Cái im lặng này lập tức làm cho ánh mắt hai người trở nên u ám, lại có một tia hối hận.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ tình cảnh vốn đã phải chết của Lê Minh trước đây lại phát triển đến bây giờ.

Nếu như lúc đó bọn họ không chọn rời khỏi thì cũng không đến mức rơi vào tình cảnh này, còn gặp phải công ty giảm biên chế.

Nhưng hối hận thì có ích lợi gì chứ?

Tất cả đều đã không thể trở về được nữa.

Bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn Lê Minh dưới sự dẫn dắt của công ty Hồng Hoang không ngừng phát triển, đánh ra danh tiếng trong ngành trò chơi trong nước.

Cuối cùng.

Cách bọn họ càng ngày càng xa.

...

- Trần Lâm, bên phía lão Lý đã làm được không ít việc hậu kỳ, có thể rút ra một ít nhân thủ, hỏi có hạng mục nhỏ nào cho bọn họ làm một chút hay không?

Lão Tống cũng không nói chuyện này cho Trần Lâm biết, mà giống như ngày thường đi tới trước mặt Trần Lâm báo cáo công việc.

Mặc dù đoàn đội của Lê Minh cũng đang nắm chặt việc chế tác Phi Xa Cực Phẩm, nhưng dù sao thì nội dung cũng quá nhiều, phải mất không ít thời gian mới có thể làm xong.

Nếu như có thể thừa dịp này đẩy ra một chút trò chơi nhỏ duy trì nhiệt độ thì cũng có trợ giúp rất lớn đối với việc tuyên truyền và phát hành sau này của bọn họ.

Tránh cho các người chơi qua lâu quên bọn họ.

- Mấy tên kia, có thời gian rảnh rỗi mà còn không hài lòng à?

Vẻ mặt Trần Lâm cổ quái.

Mấy người này là gì vậy, quen thuộc 996 hay là nghiện tăng ca rồi, lại chủ động chạy tới yêu cầu việc làm?

Nhân viên cố gắng như vậy.

Một ông chủ như anh nhìn thấy cũng muốn rơi lệ.

- Còn không phải là do tên quan mới nhậm chức lão Lý kia à, muốn bản thân mình cũng làm một hạng mục để thể hiện một phen.

Lão Tống bĩu môi nói.

Làm việc cùng nhau nhiều năm như vậy, lại uống rượu cùng nhau nhiều như vậy, sao lão lại không biết trong lòng lão Lý đang suy nghĩ gì.

Nhưng như vậy cũng tốt.

Cho một hạng mục nhỏ để cho đoàn đội mới làm, để cho bọn họ rèn luyện trước một chút, cũng không đến nỗi sau này làm hạng mục lớn bị luống cuống.

Trần Lâm đương nhiên biết đạo lý này, nói:

- Vậy được rồi, chỗ tôi vừa vặn có một hạng mục trò chơi đơn giản, để bọn họ cầm lấy đi luyện tay một chút đi.

Nói xong, anh rút từ dưới bàn ra mấy tờ giấy mỏng đã đặt sẵn ở đó.

- Thật sự là có à?

Lão Tống kinh ngạc nhận lấy phương án.

Nhưng sau khi lật ra xem, lão lại đột nhiên cười ra tiếng.

- Trần Lâm, cậu nhất định phải giao cái này cho mấy người lão Lý làm à?

- Thế nào, ahn xem thường trò chơi này à?

Lông mày Trần Lâm nhướng lên một chút:

- Có muốn đánh cược với tôi hay không? Tôi không cần bất kỳ thủ đoạn tuyên truyền nào, nếu như trò chơi này có lượng tiêu thụ cao hơn 10 ngàn thì anh phải giúp tôi diễn một vai trong bộ phim CG tiếp theo.

- Vậy nếu như cậu thua thì sao?

- Nếu như tôi thua, tôi có thể cho anh nghỉ vài ngày để trở về chăm sóc gia đình một chút, như thế nào, rất có lời chứ?

- Được, cược thì cược, tôi cũng không tin.

Lão Tống không tin tà, không chút do dự đồng ý với vụ cá cược này.

Bởi vì lão thật sự không muốn tin rằng phương án kỳ hoa này sẽ có hơn 10 ngàn người chịu bỏ tiền ra mua.

E sợ Trần Lâm đã đổi ý, lão vừa nói vừa dứt câu đã trực tiếp cầm phương án chạy ra ngoài, đi đến chỗ của đoàn đội Ánh Sáng.

- Lão Tống, sao anh lại tới đây? Chuyện mà trước đó tôi nói với anh, thế nào rồi?

Nhìn thấy lão xuất hiện, lão Lý đang phân chia công việc lập tức tiến lên đón.

Chương 91: Chỉ Có Leo Lên? (2)

- Này, đây là phương án mà Tổng giám đốc Trần giao cho tôi.

Lão Tống không nói thêm gì, trực tiếp đưa ra phương án.

- Thật sự là có, cho anh xuất mã quả không sai.

Lão Lý vui mừng nhướng mày, nhận lấy phương án tra nhìn qua.

Không lâu sau, vẻ mặt của lão đã nhíu chặt lại, cố nén một lúc lâu, mới từ trong miệng nói ra mấy chữ.

- Cái này là gì vậy?

Nhìn thấy vẻ mặt này của lão, lão Tống an tâm, lão biết mình đã thắng cược rồi.

Mặc dù lão cũng hy vọng trò chơi nhà mình làm có thê hiệu, nhưng lão vẫn không dám khen tặng trò chơi này.

[Tên trò chơi: Chỉ Có Leo Lên (Only Up)]

[Giới thiệu vắn tắt: Cuộc sống đương nhiên không chỉ có hướng về phía trước, nếu như bạn nhớ nhà, không ngại lui về sau một bước thử xem.]

[Loại hình: Trò chơi 3D, Parkour, làm ruộng, giảm áp lực.]

[Giá bán: Chưa xác định]

Đúng vậy!

Đây chính là một trò chơi Parkour đơn giản.

Căn cứ theo thiết lập của Trần Lâm, việc mà người chơi cần phải làm là không ngừng điều khiển nhân vật leo lên, vượt qua đủ loại chướng ngại khác nhau.

Lão Tống thật sự không tưởng tượng nổi.

Nội dung trò chơi đơn giản như vậy thì có lý do gì sẽ hot.

Cho dù cho những streamer nổi tiếng kia tuyên truyền thì có lẽ cũng không gánh nổi.

Cho nên trận đánh cược này, lão chắc chắn sẽ thắng!

Vừa nghĩ tới sắp có vài ngày nghỉ và khoảng thời gian này đi sớm về trễ, lão lập tức đưa tay vỗ vỗ bả vai lão Lý, ngữ trọng tâm trường nói:

- Đừng xem thường phương án này, đây thật ra là khảo nghiệm của tổng giám đốc Trần đối với đoàn thể mới, nếu ngay cả chuyện này cũng không làm được, sau này làm sao giao hạng mục lớn hơn cho các người được chứ?

Lão Lý vốn còn có chút xoắn xuýt, nhưng khi nghe thấy lời này của lão thì lập tức bất chợt hiểu ra.

- Lão Tống nói rất đúng, nếu như đây là khảo nghiệm của Tổng giám đốc Trần đối với đoàn thể mới, vậy thì nhiệm vụ này tôi sẽ tiếp nhận!

Nói xong, lão cũng không nói nhảm nữa, lập tức xoay người sang chỗ khác bắt đầu tuyên bố chuyện này với thành viên đoàn đội, gọi là tương đối dõng dạc.

Nhìn thấy lão Tống ở bên cạnh thì sửng sốt một chút, cũng không biết nên nói lão dễ bị lừa hay là ngay thẳng hơn.

Nhưng bất kể nói thế nào thì có thể làm cho mọi người động

lòng cũng coi như là một chuyện tốt.

Có lẽ đây chính là điểm khác nhau giữa lão Lý và người khác.

- Đi thôi, chúng ta cũng nên thêm chút sức nhanh làm ra trò chơi, cũng không thể bị đoàn đội mới lập kia vượt qua.

Nói với cấp dưới sang đây xem náo nhiệt một câu, lão cũng xoay người trở về trong đoàn đội của mình, tiếp tục giám sát tiến độ chế tác Phi Xa Cực Phẩm.

Hai đoàn đội Lê Minh và Ánh Sáng mở hết tốc lực.

Toàn bộ công ty đều rơi vào trong không khí bận rộn.

…

[Hao hết thể lực.]

[Trở về doanh trại.]

...

- Lại thất bại, tôi đã nói trò chơi này không phải dành cho người chơi rồi mà!

Trong một phòng livestream trên Bilibili.

Chủ phòng E nhìn thấy thông báo hiện ra trên màn hình, hùng hổ nói.

Vì rửa sạch nhục nhã, anh đã không nhớ rõ mình đã săn bắt Khủng Bạo Long bao nhiêu lần rồi.

Ngược lại, mỗi lần làm xong một bộ trang bị mới, anh đều sẽ khởi xướng khiêu chiến đối với nhiệm vụ này.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Chính là đủ loại xẻng trượt đút ăn.

Khủng Bạo Long cũng bị anh đút cho ăn no căng bụng.

- Nói anh là đồ ăn rồi mà không tin, mấy ngày trước tôi đã hoàn thành nhiệm vụ đó rồi.

- Chỉ là dây mướp, không phải có tay là được à?

- Mấy con Cổ Long Chủng sau đó mới gọi là buồn nôn.

- Đừng nói nữa, tôi đã nổi hết da gà, bây giờ tôi nằm mơ cũng vẫn là hình ảnh bị Long Xa đuổi theo.

- Hay là chúng ta đổi thành trò chơi khác để thả lỏng một chút đi?

- Đồng ý, nếu tiếp tục xem nữa thì tôi sợ tôi sẽ cười vỡ bụng mất.

Đổi trò chơi à?

Hình như cũng không tệ.

Nhìn mưa đạn bay lên trong phòng livestream, ánh mắt lão E sáng lên.

Trò chơi Thợ Săn Quái Vật này quả thật chơi rất vui, mỗi lần đi săn đều làm cho người ta không thể ngừng lại được.

Nhưng sau khi chơi lâu, tóm lại sẽ có chút mệt mỏi, hơn nữa rất hao tâm tốn sức.

Lúc này nên tìm một chút trò chơi nhỏ để thả lỏng một chút.

- Chủ phòng, tôi đề cử một trò chơi, Only Up, chơi rất vui! Hơn nữa là còn là công ty Hồng Hoang mới bán hôm qua.

Lúc này, trong phòng livestream đột nhiên có một mưa đạn bay lên, thoáng cái đã gây nên sự chú ý của lão E và những khán giả khác.

Hồng Hoang lại ra trò chơi mới à?

Sao lại không có một chút tiếng động nào vậy?

Với hiểu biết của bọn họ về Hồng Hoang, mỗi khi tuyên bố trò chơi thì công ty này cơ bản đều sẽ làm đủ loại thao tác, hoặc dùng một số biện pháp không tưởng tượng được để tiến hành tuyên truyền.

Nhưng trò chơi mới này đã nửa ngày rồi.

Mà bọn họ lại không có một chút thông tin nào.

- Được rồi, vậy thì chơi thử trò chơi mới của bọn họ đi.

Lão E cũng có ấn tượng không tệ với công ty trò chơi Hồng Hoang, cho nên rất nhanh đã mở bình đài ra, tìm kiếm tên trò chơi.

Quả nhiên.

Một trò chơi vừa đăng bán hôm qua xuất hiện.

[Tên trò chơi: Chỉ Có Leo Lên (Only Up)]

[Loại hình: Cuộc sống đương nhiên không chỉ có hướng về phía trước, nếu như bạn nhớ nhà, không ngại lui về sau một bước thử xem.]

[Giới thiệu vắn tắt: Trò chơi 3D, Parkour, làm ruộng, giảm áp lực.]

[Giá bán: 27 tệ.]

- Ồ? Vẫn rất tiện nghi, chỉ là giới thiệu này có chút kỳ quái,

nếu như nhớ nhà thì lui về sau một bước là có ý gì?

Trên mặt lão E lộ ra vẻ nghi ngờ, tiện tay bắt đầu tải trò chơi.

Trò chơi này cũng không tính là quá nặng, chỉ nặng khoảng 6GB, không đến 2 phút đã tải xong, trực tiếp mở ra.

Nhìn thấy vậy, mưa đạn cuối cùng cũng không nhịn được chửi rủa.

- Chỉ có 6GB, hơi ít à nha.

- Chẳng lẽ công ty này lại thay đổi phương hướng, bắt đầu trở về làm trò chơi nhỏ à?

- Không phải là làm dở quá, sợ bị người khác nhìn thấy chứ?

- Không ngờ lại đăng bán trong âm thầm như vậy, giống như trộm gà vậy.

Khán giả càng nói càng hăng, lão E bên này cuối cùng cũng tiến vào trò chơi.

Chương 92: Dụ Hoặc Về Nhà

Xuất hiện trước mắt mọi người là một khu vực hoang phế giống như là thành thị của người dân nghèo.

Một thiếu niên mặc áo màu đỏ, quần cụt màu xanh đứng ở phía trước màn ảnh, giống như chính là nhân vật bọn họ muốn điều khiển.

- Nhìn phân loại trò chơi, hẳn là loại trò chơi 3D Parkour, cái tên Chỉ Có Leo Lên, không cần phải nói chắc chắn chính là leo lên cao.

Lão E không hổ là người chơi có kinh nghiệm già dặn trong mười mấy năm chơi trò chơi, chỉ nhìn thiết lập ban đầu một chút đã đoán được cách chơi của trò chơi này.

Tầm mắt chuyển động, quả nhiên cách đó không xa có một căn nhà có thùng đựng hàng và những thanh gỗ, sắt vụn dựng nên, độ cao gần như đạt đến mức mắt thường không nhìn rõ.

Anh điều khiển nhân vật chạy tới xem xét, thật sự là có một mũi tên chỉ lên trên.

- Chủ phòng trâu bò nha, liếc mắt một cái đã nhìn ra phải chơi như thế nào.

- Loại trò chơi Parkour 3D à? Xem ra cũng không tệ.

- Lần thứ nhất nhìn thấy Parkour leo lên cao, vẫn rất mới mẻ.

- Động tác cũng rất lưu loát, không giống như là trò chơi nhỏ?

Người xem vốn không ôm hy vọng quá lớn, nhưng lại lập tức

bị thiết lập mới lạ này hấp dẫn, mưa đạn liên tục bay lên trên màn hình nghị luận.

Lão E thấy hiệu quả cũng không tệ lắm, mà lại là trò chơi hưu nhàn mà anh dùng để giải trí, thế là cũng bình tĩnh lại, bắt đầu điều khiển nhân vật leo trèo phòng ốc.

- Hắc, mọi người đừng nói, trò chơi này chơi rất vui vẻ.

Dưới sự khống chế tinh chuẩn của anh, nhân vật rất nhẹ nhàng thông qua đủ loại tấm ván gỗ trèo lên mái hiên của tầng thứ hai, theo bậc thang bên cạnh chạy một đường.

Không bao lâu sau.

Anh lập tức đi đến một cầu nhảy trên tầng lầu.

Nhẹ nhàng nhảy lên, thuần thục nhảy đến đối diện, tiếp tục thuận theo đường leo lên phía trên.

Mặc dù chỉ là cách chơi đơn giản nhưng lại làm cho anh trải nghiệm được sự khoái hoạt của việc leo núi, thật giống như là trò chơi leo núi trong thành thị.

Theo độ cao không ngừng tăng lên.

Lại nhìn về phía mặt đất, loại cảm giác thành tựu kia là khó có thể diễn tả được.

- Quả nhiên, tôi vẫn tương đối thích hợp với loại trò chơi này, rất giảm áp lực.

- Trước tiên xác định một mục tiêu nhỏ đã, đêm nay, trước khi livestream xong sẽ leo lên chỗ cao nhất!

Lão E hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, cuối cùng cũng tìm lại được lòng tin sau khi bị quái vật cho ăn hành, tốc độ leo trèo cũng trở nên càng lúc càng nhanh, giống như là Spider-Man

vượt nóc băng tường ở trong phòng.

Mới chỉ tốn thời gian mười lăm phút.

Anh đã leo tới nơi mà sắp không nhìn thấy mặt đất nữa.

- Ai, chờ một chút!

Nhưng vào lúc này, anh lại bước hụt, từ trên một cây xà ngang thật nhỏ rơi xuống.

Anh còn chưa kịp phản ứng, nhân vật đã lập tức rợi xuống, "ba" một cái lần nữa trở về mặt đất, bên tai vang lên tiểu khúc ghi-ta du dương nhanh nhẹn.

Hả?

Vừa mới xảy ra chuyện gì vậy?

Tôi là ai?

Đây là đâu?

Vẻ mặt lão E đờ đẫn, mưa đạn cũng lập tức bị chọc cười.

- Chỉ có vậy thôi à?

- Không phải nói muốn leo lên điểm cao nhất à?

- Một đêm trở về trước giải phóng, thật quá ưu tú.

- Cuối cùng thì anh có làm được hay không vậy?

Đối mặt với sự chế giễu của bọn họ, lão E khôi phục rất nhanh, trên mặt vẫn rất thoải mái.

- Sai lầm rồi, chuyện thường xảy ra, nhất định sẽ xảy ra chuyện này!

Nói xong, lão lại giống như trước đó, bắt đầu theo con đường cũ.

Lần này động tác của anh đã thành thục hơn rất nhiều.

Gần như chỉ mất một nửa thời gian đã đi đến phía trước xà ngang hại anh rơi xuống.

Hít sâu một hơi, hắn lập tức chạy lấy đà trực tiếp xông qua, rất thuận lợi leo lên bình đài đối diện.

- Xem đi, tôi đã nói rồi, chút độ khó này căn bản không làm khó được tôi.

Lão E lại bắt đầu đắc ý.

Nhưng nếu quan sát cẩn thận thì sẽ phát hiện anh ta còn cẩn thận hơn vừa rồi rất nhiều, cơ bản sẽ không làm ra động tác nào quá mạo hiểm.

Một đường hữu kinh vô hiểm.

Cuối cùng hai mươi phút sau đã thành công leo lên nóc nhà.

Tấm gỗ vốn làm bằng thép cũng biến thành từng cái ống thép thô to ngang dọc, không ngừng kéo dài lên trên.

- Vẫn còn à?

Lão E ngây ngẩn cả người, cuối cùng cũng phát hiện một tia không thích hợp.

Nhưng trong phút chốc, lão vẫn điều khiển nhân vật tiếp tục đi về phía trước, cẩn thận từng li từng tí bước lên ống thép kết nối với nóc phòng kia.

Nhưng khi anh đang cẩn thận từng li từng tí đi đến cuối cùng, từ một ống thép này nhảy đến một ống thép khác thì nhân vật lại

đột nhiên đạp hụt, cả người từ bên cạnh rơi xuống.

Con ngươi lão E đột nhiên co lại, sợ vỡ mật.

- Không, đừng!

- Đừng!

- Đừng rơi xuống!

Theo tiếng gào khóc của anh, hình ảnh trước mắt nhanh chóng thay đổi.

Lướt qua ống thép vừa mới bò qua, đến sân thượng trên nóc nhà, sau đó lại đến bậc thang nhún nhảy.

Chỉ trong bốn, năm giây ngắn ngủi, anh lại lần nữa rơi xuống đất, tiểu khúc ghi-ta quen thuộc lại vang lên lần nữa.

Chỉ nhìn thôi.

Người xem livestream đều cảm giác trái tim bị hung hăng nắm chặt một cái.

Một đêm trước khi giải phóng, toàn bộ nỗ lực nửa giờ đều uổng phí.

Quá... Mẹ nó... Thảm rồi!

Cũng mãi đến lúc này.

Bọn họ mới ý thức được, trong giới thiệu trò chơi viết về nhà rốt cuộc là có ý gì.

…

- Cái trò chơi này tôi cũng không tin!

Lão E tỉnh hồn lại, vẻ mặt cũng thay đổi.

Mang theo một luồng khí thế không chịu thua, anh lần nữa điều khiển nhân vật leo lên phía trên.

Nhưng theo thời gian, liên tục từ chỗ cao rơi xuống, giọng nói của anh cũng bắt đầu trở nên càng ngày càng nhanh và nóng nảy.

- Đừng, ai dạy các người thiết kế ống thép trượt như thế hả? Lại.

...

- Ổn định, ổn định, đúng... đúng... Đối với NM kích thước! Vừa rồi tôi rõ ràng đã nhảy!

...

- A a a, lại té nữa, nhà thiết kế NMLGB!

...

- Trác! Lại chơi ngốc trò chơi chó này rồi!

...

Ròng rã hai tiếng rưỡi, lão E đều chỉ chơi trò chơi này, lượng người xem trong phòng livestream cũng tăng đến cực cao.

Bộ dáng điên cuồng như muốn đập bàn phím kia lại làm khán giả cười không dừng được.

- Nga nga nga... Trò chơi này quá hay.

- Không biết trong đầu nhà thiết kế chứa cái gì mới làm ra được món đồ chơi này để giày vò người khác như thế này.

Chương 93: Không Phải Có Tay Là Được À?

- Thật sự là quá ức chế, có quỷ mới sẽ đi chơi trò chơi này.

- Khi nhìn thấy chủ phòng rơi xuống, tôi thừa nhận tôi đã không tử tế mà cười to.

- Còn tưởng rằng là trò chơi giảm bớt áp lực, không ngờ nó lại có thể ẩn giấu huyền cơ.

- Đúng là trò chơi giảm bớt áp lực, nhưng mà giảm áp lực cho người xem. (Đầu chó)

Không thể không nói, mình chơi bị ngược đại và người khác chơi bị ngược đãi hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Biết rõ cười trên nỗi đau của người khác là không tốt.

Nhưng mỗi lần vẫn không nhịn được cười ra tiếng.

Quả nhiên là ứng với câu nói kia.

Nụ cười sẽ không biến mất, chỉ có thể từ trên mặt người này chuyển dời đến trên mặt người khác.

Trò chơi này thật đúng là giải thích đạo lý này hoàn mỹ.

- Mẹ nó, tôi không chơi nữa!

Cuối cùng, lão E bị giày vò đến tinh thần thác loạn hoàn toàn bộc phát, trực tiếp ném con chuột và bàn phím xụi lơ trên mặt ghế.

Anh ta bây giờ...

Quả thực rất giống trẻ con cam chịu.

Đây không phải là buông lỏng, mà giống như đang khảo nghiệm áp lực hơn.

So với trò chơi tàn bạo này thì Khủng Bạo Long cũng trở nên mi thanh mục tú hơn nhiều, nếu tiếp tục chơi sợ là sẽ bị chết vì tăng huyết áp mất.

Nhưng rất nhanh, lão E đã linh cơ động một chút.

Anh nhanh chóng đi đến trước máy vi tính mở khung trò chuyện, gửi tới lão Lục trong danh sách bạn bè một tin nhắn.

- Lão Lục, tôi tìm được một trò chơi rất ít áp lực, đề cử anh chơi thử đi, tuyệt đối sẽ vui!

Phát xong tin tức, khóe miệng của anh lộ ra một nụ cười xấu xa, đột nhiên cảm thấy tâm tình của mình thoải mái rất nhiều, lại lần nữa nằm trên mặt ghế.

- Mẹ nó! Quá xấu rồi, lại còn chơi lão Lục.

- Anh làm như vậy lương tâm không đau à?

- Chủ phòng thật tiện, nhưng tôi thích.

- Lúc này, lão Lục vẫn chưa biết mức độ nghiêm trọng của chuyện này.

- Sao tôi lại có cảm giác trò chơi này sẽ bùng nổ chứ?

- Tôi cũng có loại cảm giác này...

Đúng như khán giả đoán, trò chơi tên là “Only Up” này quả thật đã bùng nổ, nhưng mà dùng một phương thức vô cùng khác biệt.

Dưới sự truyền miệng của các game thủ, đủ loại tuyển tập phá phòng ngự giống như là virus lan ra bên ngoài.

Rất nhiều người chơi không chấp nhận sự thật mình bị ngược đãi, nhao nhao giới thiệu trò chơi này cho người thân, bạn bè hoặc chủ blog chú ý.

Kết quả mới không lâu, trên video của các trang internet lớn đã hiện ra rất nhiều video khiêu chiến, những đám dân mạng kia nhìn thấy không hiểu tình huống gì thì mặt tràn đầy nghi hoặc.

- Không phải chỉ là một trò chơi Parkour 3D thôi à, có gì khó chứ, tôi thấy tám phần là đang khoác lác.

...

Phòng livestream Quả Cà.

Quả Cà vừa chơi xong một trận bắn súng, mặt mày coi thường nhìn những video kia, hầu như đều là đủ các đoạn ngắn thất bại.

Có người càng quơ lấy bàn phím đập điên cuồng lên mặt bàn, nhìn lên muốn tan vỡ bao nhiêu thì tan vỡ bấy nhiêu.

- Quá khoa trương, chỉ là từ trên trời rơi xuống mà thôi, cần phải như vậy à? Chắc chắn là đang diễn rồi.

Quả Cà chậc chậc hai tiếng về phía video, vẻ khinh miệt trong mắt càng lớn, tiện tay tải trò chơi xuống.

- Tới đây, cho mọi người xem cái gì gọi là chơi vui vẻ!

Nói xong, anh trực tiếp tiến vào trò chơi.

...

Hai giờ sau.

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn vang lên trong phòng livestream.

- Mẹ nó, sao lại có thể rơi xuống được chứ?

- Mẹ nó...

- Tôi không chơi nữa!

- Đây là trò chơi rác rưởi gì vậy chứ?

Trước ống kính, hai tay Quả Cà dùng sức vuốt mặt mình, cả người nhìn qua rất dữ tợn, cắn răng nghiến lợi.

Bàn phím và con chuột càng là nằm ở bên cạnh, ngay cả phím trên bàn phím cũng bay ra ngoài mấy cái.

Khán giả nhìn đến đây cũng không kềm được nữa, nhao nhao cười ra tiếng.

- Đơn giản là như vậy à?

- Bàn phím: Tôi miễn phí rồi!

- Xem ra cũng có ý tứ, tôi cũng tải xuống xem thử.

- Đơn giản như vậy, không phải có tay là được à?

Mang theo tò mò, rất nhiều người chơi đều tải trò chơi về, bắt đầu thử chơi.

Nhưng mà vẫn chưa tới nửa giờ, tất cả đều mắng chửi trò chơi, lưu lại một đám bình luận thân thiện.

[Tôi đã làm nhiều chuyện ác cả đời, nhưng tôi vẫn đề cử trò chơi này.]

[Chơi rất vui! (Sản phẩm lui khoản).]

[Chơi đùa nhất định sẽ cười, không cần sầu mi khổ kiểm, hắc hắc hắc, vừa chơi vừa cười, chơi NM!]

[Trò chơi này không có chút khó khăn nào, tôi ngã xuống hơn 100 lần cũng không chết.]

[Quả thật rất đơn giản, hơn nữa rất ít áp lực, mạnh mẽ đề cử!]

...

- Thế nào, có chơi có chịu chứ?

Công ty Hồng Hoang.

Trần Lâm mỉm cười nhìn về phía lão Tống đang trợn mắt há miệng bên cạnh.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi hai ngày, trò chơi này đã bán ra hơn 6000 bản.

Mặc dù tỷ lệ lui khoản vô cùng khoa trương, nhưng trong một tuần đột phá mười ngàn là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Lão Tống nào sẽ ngờ, trò chơi về nhà này lại có người bỏ tiền ra mua, hơn nữa còn nhiều như vậy!

Cố gắng chịu đựng một lúc lâu, cuối cùng lão vẫn đứng thẳng người lên.

- Được rồi, tôi thua rồi, nhưng trước tiên cậu cần phải nói cho tôi biết cậu muốn tôi đóng vai gì, nếu như là loại vai bán nhan sắc thì tôi sẽ không làm.

Hai người bọn họ cá cược là lão Tống thua, cho nên lão phải tiếp tục đóng vai nhân vật chính trong bộ phim điện ảnh CG trò chơi tiesp theo của Trần Lâm.

Bây giờ bại cục đã định, lão chỉ có thể lùi lại một bước, hy vọng có thể diễn vai diễn tốt một chút.

- Yên tâm, cho dù có nhân vật như thế cũng không tới lượt anh.

- Vậy là tốt rồi.

Lão Tống nhẹ nhàng thở ra.

Lão thật sự là sợ Trần Lâm cho lão một nhân vật có tiếng là ô uế.

Nói như vậy, hình tượng anh hùng mà lúc trước lão không dễ dàng tạo ra trước mặt vợ con đã hoàn toàn sụp đổ.

Dù sao thì bây giờ tiểu gia hỏa kia cũng rất mê muội đối với bộ phim CG của Thợ Săn Quái Vật.

Mỗi lần về nhà đều quấn lấy anh, muốn anh kể chuyện đi săn mạo hiểm mới chịu đi ngủ.

Nếu như bộ CG mới này cũng có thể làm gia đình của lão trở nên hoà thuận, lão cũng mặc kệ anh sắp xếp như thế nào.

Chương 94: Đua Xe À? Gặp Nhau Trên Núi Akina! (1)

Nghĩ tới đây, lão lại nói tiếp:

- Chuyện này cứ quyết định như vậy đi, còn có một việc phải xác nhận với cậu một chút, chúng tôi đã làm trò chơi đua xe kia không sai biệt lắm, cũng tăng thêm vài nhân vật nguyên hoạ vào dựa theo yêu cầu của cậu, cậu xem thử có muốn tuyên truyền tạo thế trước một chút hay không?

- Sắp xong rồi à?

Ánh mắt Trần Lâm sáng lên:

- Vậy trước tiên hãy gửi đoạn phim đó cho tôi, tôi xem thử làm như thế nào để tuyên truyền và phát hành phù hợp.

- Được, lát nữa tôi sẽ bảo bọn họ gửi cho cậu.

Lão Tống nói xong cũng trực tiếp rời khỏi văn phòng.

Hơn mười phút sau.

Trần Lâm đã nhận được văn kiện trò chơi.

Đồng thời, một tiếng nhắc nhở vang lên trong đầu anh.

[Kiểm tra được vật dẫn trò chơi, có muốn tiêu hao tài phú để định chế ra video CG chuyên dụng không?]

- Định chế.

Trần Lâm không chút do dự lựa chọn định chế.

Trải qua khoảng thời gian tích luỹ này, giá trị tài phú của anh đã đạt đến hơn 30 triệu, hoàn toàn không cần lo lắng không đủ dùng.

Rất nhanh.

Anh đã tiêu tốn 6.5 triệu tài phú để chế tạo một bộ phim CG mà anh cực kỳ quen thuộc.

Bộ phim CG này rất dài, chỉ mới tập phim đầu tiên đã bao gồm 26 tập, mỗi tập dài 25 phút.

May mắn là định chế phim hoạt hình CG chỉ cần 10 ngàn tài phú mỗi phút, nếu không thì đổi thành phim điện ảnh có giá gấp mười thì cho dù anh có nhiều tài phú hơn nữa cũng không chịu nổi tiêu xài như vậy.

- Có series hoạt hình CG này làm tuyên truyền, chắc là cũng đủ rồi.

Trần Lâm hít sâu một hơi, nhìn về phía mấy video trên máy tính.

Asphalt 3D - First Stage (Quý 1)

…

Bilibili.

Phòng marketing của chi nhánh công ty.

Tô Bằng cầm ly trà trong tay, dựa lưng vào trên ghế.

Bên cạnh là một mảnh yên tĩnh, vài nghệ sĩ hợp đồng cầm bản lời bài hát trong tay đứng tại chỗ.

- Trưởng phòng, đây thật sự là lời bài hát của bên Hồng Hoang à?

Các nghệ sĩ ngẩng đầu lên, trên mặt tràn đầy vẻ chấn động.

- Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy nhạc rock bùng nổ như vậy.

- Tiết tấu quá nhanh, người bình thường căn bản không thể hát được.

- Soạn nhạc lợi hại như vậy lại muốn dùng trong trò chơi, quả thực chính là lãng phí!

Giọng nói không lớn của bọn họ, nhưng lại rõ ràng truyền khắp toàn bộ khu vực làm việc, dẫn tới các nhân viên khác tò mò ngẩng đầu lên.

Tô Bằng khoát tay áo, ra hiệu cho bọn họ im lặng, lúc này mới mở miệng nói:

- Những thứ khác thì không cần phải để ý đến, các ngươi chỉ cần xác định mình có thể hát hay không là được, đây chính là thứ tôi không dễ dàng lấy được từ bên Hồng Hoang, nếu như trò chơi bán chạy, danh tiếng của các ngươi chắc chắn cũng sẽ tăng lên.

- Có thể nắm được cơ hội lần này hay không thì phải xem bản lĩnh của các ngươi rồi.

So với những quản lý khác thì Tô Bằng xem như khá hợp với cấp dưới của mình, cơ bản đều cho bọn họ cơ hội biểu hiện.

Còn về chuyện có thể đứng lên hay không thì hoàn toàn dựa vào thực lực của bản thân.

Trong lòng mấy người ở đây vô cùng rõ ràng, muốn trổ hết tài năng trong hoàn cảnh cạnh tranh áp lực cực lớn này thì nhất định phải nắm chắc mỗi một cơ hội.

Nếu không thì chỉ có thể giống như bây giờ, vĩnh viễn đứng ở tầng dưới chót, không có ngày nổi tiếng.

- Được, tôi sẽ nhận bài hát này, bây giờ đi phòng thu âm luyện tập!

- Tôi cũng vậy, phong cách của bài soạn nhạc này vừa vặn phù hợp với tôi, cảm ơn trưởng phòng.

- Sở trường của tôi chính là hát tiếng nước ngoài, điều này không làm khó được tôi.

Rất nhanh, toàn bộ mấy người đều đã tiếp nhận nhiệm vụ này, không một người từ chối.

Dù sao thì bọn họ đều là người được chọn lựa từ trong rất nhiều người, mỗi người đều có khả năng ca hát không kém, chỉ là thiếu cơ hội mà thôi.

Tô Bằng vô cùng hài lòng với điều này, gật đầu nói.

- Đi thôi, mau chóng thu âm bài hát đi.

- Còn có, Hồng Hoang vừa nói muốn ca sĩ hát bài này xuất hiện trong đoạn CG cuối phim, đến lúc đó các người cũng cùng nhau quay chụp đi.

Cuối phim CG!

Mấy người vừa mới chuẩn bị xoay người rời đi thì chấn động trong lòng, mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Bọn họ đều đã nghe nói về chuyện của Âu Dương Hiểu.

Chính là bởi vì quay bộ phim điện ảnh CG tên là Thợ Săn Quái Vật nên mới thu hút sự chú ý của đông đảo fan hâm mộ.

Thậm chí địa vị trong công ty cũng nước lên thuyền lên, vượt qua rất nhiều người lớn tuổi.

Bây giờ lại có cơ hội như vậy đặt ở trước mặt bọn họ, cho dù

chỉ là CG cuối phim cũng đã đủ để bọn họ trả giá mười hai phần nỗ lực.

- Được rồi, trưởng phòng, tôi nhất định sẽ cố gắng!

Mấy người cùng nói, sau đó kích động chạy về phòng thu âm.

Mãi đến khi không nhìn thấy bọn họ nữa, lúc này Tô Bằng mới hít sâu một hơi, nhìn về phía video Trần Lâm vừa mới gửi tới.

- Dùng một cảnh trong hoạt hình để làm CG trò chơi, thật đúng là...

Lắc đầu, lão cũng không nghĩ nhiều nữa, gửi video cho phòng xét duyệt, tiếp theo gửi một tin nhắn cho Trần Lâm.

...

Hai ngày sau.

Một thông báo hoàn toàn mới xuất hiện dưới tài khoản của công ty Hồng Hoang.

[Tin tức nặng ký! Game đua xe mới chế tác hoàn toàn, video CG của trò chơi Đua Xe Cực Phẩm: Di Động đã tuyên bố, xem tình hình hiện tại của trò chơi, bấm vào bên dưới để xem chi tiết.]

[Đua xe à? Gặp nhau trên núi Akina!]

Hả...

- Mẹ nó? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

- Công ty Hồng Hoang lại ra trò chơi mới à?

- Mà còn là trò chơi đua xe, phong cách làm việc của bọn họ đã thay đổi nhiều như vậy à?

- Mẹ kiếp, tôi còn chưa thông quan Only Up đâu!

- Thì ra Only Up là do công ty này làm ra à, mẹ nó trả lại bàn phím cho tôi!

- Còn có mặt mũi tuyên bố trò chơi, nhà thiết kế cút ra chịu chết đi!

Hai ngày này bởi vì chơi Only Up mà oán niệm trong lòng các người chơi lớn biết bao.

Hồng Hoang vừa mới lộ đầu đã bị vô số người chơi dùng ngòi bút làm vũ khí, bình luận đủ loại ân cần thăm hỏi nhà thiết kế, cảnh tượng như sắp mất khống chế.

Đương nhiên.

Cũng có rất nhiều người chỉ nghe nói nhưng lại chưa từng chơi qua trò chơi này, đến đây chỉ vì ôm tâm thái xem trò vui.

Chương 95: Đua Xe À? Gặp Nhau Trên Núi Akina! (2)

Bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng.

Tuyên bố video CG cũng chỉ là vì tạo thế trước đó thôi.

Đợi trò chơi đăng bán chính thức thì có lẽ còn phải đợi một khoảng thời gian rất dài, chờ quá lâu chỉ có thể lãng phí mà thôi.

- Tôi thật sự muốn xem thử bọn họ lại làm ra trò chơi gì.

Trong căn phòng trọ nào đó, một thanh niên xã súc yêu thích đua xe đang điều khiển con chuột, ấn mở thông báo, phía dưới bổ sung thêm video tuyên truyền.

Một giây sau.

Tiếng bô của động cơ vang dội bên tai.

Tiếng ma sát của lốp xe và mặt đất quanh quẩn trong núi.

Là đua xe đường núi!

Trong lòng người thanh niên run lên, chỉ dựa vào âm thanh đã lập tức phân biệt ra nội dung của video.

Đợi đến khi hình ảnh sáng lên, đập vào mắt anh quả nhiên là một đường đua quanh co uốn lượn, hơn nữa còn kèm theo nhạc rock vô cùng sống động.

Nhìn theo âm thanh, hai chiếc xe đua đang chạy với tốc độ cao lao xuống núi.

Lại dùng tư thế cực kỳ tấn mãnh xông vào đường rẽ, di chuyển song song.

Tàn ảnh và dấu vết của lốp xe chợt lóe lên trên con đường, một đường cong hoàn mỹ xẹt qua, như quỷ mị biến mất ở cuối đường.

Toàn bộ video chỉ có ngắn ngủn mười lăm giây.

Lại thấy da đầu của người thanh niên tê dại, mãi cho đến khi hai chiếc đua xe nghênh ngang rời khỏi, anh mới rốt cục bừng tỉnh một chút.

- Kỹ thuật lái xe thật huyễn khốc! Lại mời tay đua chuyên nghiệp đến đây trình diễn xe à!

Người thanh niên chỉ cảm thấy cảm xúc dâng trào, không nhịn được kéo thanh tiến độ trở về xem lại mấy lần.

Chưa biết trò chơi làm như thế nào.

Chỉ riêng video CG này cũng đã đủ để cho anh sợ hãi than, cũng làm cho anh càng tò mò hơn đối với bản thể trò chơi.

Không do dự, anh trực tiếp nhấn nút mở kết nối.

Kết quả không ngờ rằng, người đánh ra cũng không phải website trò chơi chính thức mà là giao diện phim theo mùa của Bilibili.

Vẻ mặt người thanh niên rất mơ hồ.

Mơ màng giống như anh, còn rất nhiều người chơi ôm lòng hiếu kỳ tiến vào, cũng bắt đầu hoài nghi mình có phải có gì sai hay không.

Nhưng ngay lúc đó, bọn họ đã phản ứng lại.

- Mẹ nó, đây mới đúng là CG chứ!

Đám dân mạng trong lúc vô ý điểm vào đều không kềm được, trên mặt toàn bộ đều lộ ra biểu cảm hoài nghi nhân sinh.

Nghe tin, Âu Dương Hiểu chạy đến.

Khán giả trong phòng livestream của cô cũng đều cười không nhịn được.

- Ha ha ha... Quả nhiên bị tôi đoán đúng rồi.

- Vẫn là phối phương quen thuộc, mùi vị quen thuộc.

- Còn tưởng rằng cuối cùng bọn họ đã làm CG đứng đắn, kết quả lại giả vờ thoáng cái đâm lại một thương.

- Trên CG trò chơi, Hồng Hoang chưa từng làm tôi thất vọng.

- Lại làm ra một bộ hoạt hình để tuyên truyền trò chơi, thật sự tôi không ngờ.

- Hơn nữa... Mẹ nó... tổng cộng có 26 tập, mọi người có dám tin không?

Fan hâm mộ của Âu Dương Hiểu có rất nhiều là người chơi trò chơi thuộc công ty Hồng Hoang, đương nhiên rất nhanh đã nhận được tin tức này.

Âu Dương Hiểu thì càng không cần nói nhiều.

Vừa nghe thấy có CG do Hồng Hoang mới công bố thì cô lập tức chuyển nội dung livestream, chạy tới tham gia náo nhiệt.

Ai ngờ được lại gặp phải chuyện tình thao đản như thế, làm cho cô cũng không nhịn được cười lên.

- Nếu đã tới thì mọi người cùng nhau xem đoạn CG hoạt hình

này đi, thuận tiện hiểu một chút về trò chơi mới của Hồng Hoang.

Âu Dương Hiểu nghẹn họng cười nói một câu với ống kính, sau đó thuận thế ấn mở hoạt hình ra xem, trong phòng livestream cũng yên tĩnh trở lại.

Không bao lâu sau.

Hình ảnh sáng lên.

Một chiếc xe hơi hai màu đen trắng xen lẫn đập vào mắt người ta, bên tai theo sát nhịp trống vang lên âm nhạc cực kỳ có tiết tấu.

Sau đó hình ảnh chuyển đổi, chiếc xe chạy trên đường núi tối như mực, phanh lại, vung đuôi, di chuyển, động tác một mạch mà thành.

- Hả? Hình tượng này giống như rất không tệ, di chuyển rất lưu loát.

- Hơn nữa âm nhạc cũng rất tuyệt, nghe xong tôi cũng không nhịn được mà chân run lên.

- Chân run rẩy +1

Trong bất tri bất giác, khán giả bị hình ảnh hấp dẫn, tập trung tinh thần quan sát.

…

Asphalt 3D - First Stage, chủ yếu là nói về chuyện đua xe.

Hơn nữa còn là đường đua xuống núi nguy hiểm nhất, kích thích nhất.

Phối hợp với đủ loại tiết tấu âm nhạc vô cùng có cảm giác, thường bị người gọi là xe đua khoác lên áo khoác âm nhạc.

Tập 1: Kể Chuyện Rất Đơn giản.

Một đội xe tên là "Mặt Trời Đỏ" đi tới Núi Akina, chuẩn bị cướp đoạt danh hiệu nhanh nhất dưới chân núi.

Lúc này, nam chính vẫn chỉ là một con trai của một cửa hàng đậu hũ không có tiếng tăm gì, từ sơ trung đã mở chiếc xe 86 đưa đậu hũ 5 năm trên Núi Akina, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

- Mẹ nó, thuê lao động trẻ em + Không bằng lái, ma quỷ chứ cha ruột gì.

- Lúc sơ trung, tôi ngay cả xe đạp cũng không biết chạy.

- Nhỏ như vậy, chân thật sự có thể đạp phanh à? Sợ không phải là một đường từ đỉnh núi vọt tới chân núi chứ?

Khán giả nhìn đến đây thì cười.

Không hổ là phim hoạt hình do Hồng Hoang tạo ra, ngay cả thiết lập cũng kỳ hoa như vậy.

Nhưng mà...

Bọn họ thích!

Ôm ý nghĩ giết thời gian, bọn họ lại tiếp tục xem.

Rất nhanh.

Kịch bản đã trôi qua hơn phân nửa.

Sáng sớm, nam chính lái xe lên núi đưa đậu hũ trở về, vừa vặn gặp phải người đứng thứ hai trong đoàn xe Mặt Trời Đỏ đang luyện xe.

- O hô, mùi của sảng văn, tôi ngửi thấy mùi của sảng văn.

- Không phải là nam chính sẽ trực tiếp giết chết người đứng thứ hai của đoàn xe đối diện đó chứ?

- Có ý tứ, đến nhiều một chút, tôi thích xem.

Nhân vật chính yên tĩnh vô danh đụng vào tài xế hàng đầu của đoàn xe đối diện, làm cho tinh thần của khán giả tỉnh táo.

Quả nhiên.

Nhìn thấy lại có chiếc xe khác có thể đuổi kịp tốc độ của mình, mặt lạnh lùng lộ ra vẻ khinh thường, tưởng rằng tay đua khác đang khiêu khích anh.

[Ai sợ ai, qua hai khúc cua nữa, tôi sẽ cho anh biến mất khỏi kính chiếu hậu của tôi!]

- Đến rồi, đến rồi, nhân vật phản diện tiêu chuẩn lên tiếng.

- Tôi dám cá là anh ta sẽ bị vượt qua.

- Không thể nào, không thể nào, lái xe hàng đầu sẽ không thật sự bị bán đậu hũ xử lý chứ?

Chương 96: Mua Trò Chơi Tặng CG

Kịch bản cũ rít này chẳng những không làm cho khán giả phiền chán, mà ngược lại từng người còn hứng thú, mong đợi, chờ mong đối phương sẽ vượt qua một khắc này.

Giống như bị người khác nắm lấy, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện nhảy vào trong hố.

Mà theo hai chiếc ô tô đang giao đấu, tiết tấu âm nhạc tràn ngập cảm giác lại lần nữa vang lên.

Lại phối hợp với đoạn phim tốc độ kinh tâm động phách kia, trực tiếp làm cho khán giả cảm thấy ăn no thỏa mãn.

Cuối cùng.

Trong lúc hai chiếc xe trải qua một phen tranh đấu kịch liệt, di chuyển song song tiến vào một con đường ngoằn ngèo hình chữ U, mưa đạn đột nhiên táo động.

- Đây không phải là đoạn đua xe biểu diễn trên thông báo của Quang Phương à?

- Thì ra là cảnh trong phim hoạt hình!

- Lại từ hoạt hình đổi qua thực tế, đây cũng quá rối loạn rồi.

- Hồng Hoang, các người còn có bao nhiêu vui mừng mà trẫm không biết?

Trong lúc nghị luận, Lãnh Giới trong hoạt hình cũng xuyên qua

cửa sổ xe, nhìn thấy rõ chiếc xe đối diện, vẻ mặt khó có thể tin của.

[Lại là 86 à?]

Nói đùa à?

Phải biết rằng bây giờ anh đang lái chính là chiếc FC thế hệ mới nhất, động cơ và mã lực căn bản không phải chiếc 86 từ 10 năm trước này có thể so sánh được.

Nhưng hôm nay anh lại bị chiếc 86 kiểu cũ này đuổi kịp, làm cho anh làm sao có thể nhịn được.

Trực tiếp dùng chân đạp mạnh vào chân ga, muốn bằng vào chênh lệch mã lực kéo dài khoảng cách.

Nhưng mặc kệ lão chạy thế nào, chiếc 86 phía sau đều có thể theo sát phía sau, giống như là u linh.

[Một chiếc 86 kiểu cũ lại có thể vượt mặt chiếc FC của tôi à?]

[Không phải là gặp ác mộng chứ? Đáng chết.]

[Mình chính là người đứng thứ hai trong Mặt Trời Đỏ!]

Trên mặt Lãnh Giới tràn đầy vẻ khiếp sợ, không thể tin được sự thật trước mắt.

Thấy cảnh này, người xem lập tức vui vẻ.

- Không ngờ chứ gì, lão tử đã lái chiếc 86 này đi giao đậu hũ 5 năm rồi đấy!

- Năm năm, anh có biết năm năm này tôi sống như thế nào không?

Từng cơn mưa đạn không ngừng thổi qua, trong phòng livestream vô cùng vui vẻ.

Đúng lúc này, nhạc nền hoạt hình đột nhiên chuyển đổi, chiếc 86 theo ở phía sau đột nhiên tăng tốc, từ bên cạnh FC dần vượt qua.

- Đến rồi, nam chính bắt đầu giả vờ trang bức!

- Làm nhanh lên, tôi chờ chính là cái này.

- Vu Hồ chuẩn bị cất cánh.

- Tăng tiến độ lên một chút!

Vào lúc kịch bản cao trào, số lượng mưa đạn nháy mắt cũng nhiều hơn.

Tất cả mọi người đều tập trung tinh thần nhìn hình ảnh.

Chỉ thấy Lãnh Giới đang vẻ mặt đờ đẫn nhìn qua 86, trên trán tràn đầy mồ hôi rịn.

[Tiến vào khúc cua với tốc độ nhanh như vậy, chẳng lẽ hắn muốn chết à?]

[Không giảm tốc độ thì sẽ vọt xuống đáy cốc!]

Nhìn thấy khúc cua xuất hiện, anh vội vàng đạp phanh, giảm tốc độ lại.

Trong ánh mắt khiếp sợ của anh, chiếc 86 đang đứng trước mặt anh lập tức vẫy đuôi sang bên trái, dựa vào quán tính phanh của ô tô đẩy mạnh thân xe sang bên phải, dùng phương thức gần như trượt ngang tiến vào khúc cua, quỷ mị vượt qua đường rẽ.

[Cái... cái gì?]

[Di chuyển theo quán tính?]

Hai mắt Lãnh Giới trợn tròn nhìn chiếc 86 với hai màu đen trắng đó nghênh ngang rời khỏi, giống như là nhìn thấy cái gì vượt qua tam quan của anh.

Hình ảnh tiếp theo dừng lại, âm nhạc cũng vào lúc này đẩy lên cao trào.

- Quả nhiên, tôi đoán đúng rồi!

- Cái vung đuôi này thật là đẹp trai!

- Ha ha, nhìn vẻ mặt khiếp sợ kia, có lẽ cũng có chút hoài nghi nhân sinh rồi.

- Không ngờ à, tôi chỉ là một thằng bán đậu hũ.

- Phim hoạt hình này xem lại có chút nghiện rồi?

- Chủ phòng nhanh mở tập tiếp theo, chúng tôi đã không chờ kịp rồi.

Âu Dương Hiểu cũng không ngờ bộ phim hoạt hình CG này lại có phản ứng tốt như vậy, mới tập 1 mà đã hấp dẫn nhiều fan hâm mộ như vậy.

Mặc dù cô không hiểu về ô tô, nhưng lại rất thích kịch bản trong bộ phim hoạt hình này.

Bởi vì cô thấy được bóng dáng của mình từ trên người nhân vật chính.

Cũng là ngay từ đầu không có người hỏi thăm, đến từ từ nổi lên, có thể nói là vô cùng có cảm tình, cũng làm cho cô không nhịn được muốn xem kịch bản sau này.

Tuy nhiên...

Tay cô vừa đặt lên trên con chuột thì âm nhạc với tiết tấu hùng vĩ đột nhiên vang lên.

Sau khi nhìn thấy hình ảnh của nhân vật trên đó, cô lập tức lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

- Hả? Hình như là mấy đồng nghiệp mà tôi quen biết, bài này là do bọn họ hát à?

Cuối tập phim Asphalt 3D lại dùng MV do người thật biểu diễn.

Vì để tránh thế giới này không điều tra được người này, Trần Lâm đã đặc biệt đổi MV thành ca sĩ bên này.

Hơn nữa khi chọn người cũng cố gắng chọn người có âm sắc gần nhất, như vậy sẽ không có cảm giác không tốt quá lớn.

- Lại là ca sĩ hợp đồng với Bilibili?

- Đừng nói, hát hay lắm.

- Tên bài hát hình như là Rage Your Dream, là ca khúc mới à?

- Gia nhập vào ca đơn. Ngày mai lái xe nghe máy.

Khán giả vốn chỉ đến xem phim hoạt hình, lại ngoài ý muốn phát hiện âm nhạc trong phim hoạt hình này cũng rất hay, nghe xong trong lòng đều kích động.

Đợi đến khi bài hát kết thúc.

Lúc này, Âu Dương Hiểu mới thỏa mãn di chuyển con chuột, bấm vào tập tiếp theo.

Nhưng mà video tiếp theo trong tưởng của mọi người lại không xuất hiện.

Ngược lại bắn ra một thông báo đơn thuần.

[Phát ra thất bại, mua trò chơi Xe Đua Cực Phẩm, người sử dụng mới có thể xem nội dung tập này.]

Âu Dương Hiểu:???

Khán Giả:???

Mua trò chơi mới có thể tiếp tục xem à?

Đây cũng là thao tác thái quá gì vậy?

Tất cả mọi người trong phòng livestream đều ngơ ngác nhìn thông báo hiện ra.

Một hồi lâu sau, bọn họ mới từ trong kinh ngạc phản ứng lại.

- Mẹ nó! Thì ra còn có thể như vậy!

- Mẹ nó, chơi cũng quá hố rồi, vừa mới chơi sảng khoái đã không cho xem à?

- Ý của bọn h ọ là gì, không mua trò chơi thì không thể xem được đoạn sau à?

- A a a... Hồng Hoang, các người thật là xấu xa! Để cho người ta xem nghiện rồi lại cắt ngang giữa chừng?

- CG trò chơi, thật đúng là... Mẹ nó... Là dùng để tuyên truyền trò chơi.

- Tôi mua còn không được à, mau phát tập 2 cho ông đây!

- Đừng cản tôi, tôi muốn đi xông lên tổng bộ Hồng Hoang!

Chương 97: Tôi Thừa Nhận Các Hạ Rất Nhanh, Nhưng...

Giờ khắc này, tất cả khán giả đều nổ tung, toàn bộ đều la hét đi phá hủy tổng bộ công ty Hồng Hoang.

Thật không dễ gặp phải một bộ phim hoạt hình yêu thích, vừa mới công chiếu đã không cho xem, đây là chuyện mà người có thể làm ra à?

Nếu như không có tập mới thì thôi.

Nhưng mà bộ phim hoạt hình 26 tụ tập này lại cứ như vậy sáng loáng treo ở trên đó, chỉ có thể nhìn không thể sờ, khỏi phải nói là có bao nhiêu khó chịu.

Lập tức có người quơ lấy điện thoại gọi cho dịch vụ chăm sóc khách hàng của công ty Hồng Hoang.

...

- Tăng lên rồi, mọi người mau nhìn kìa, fan hâm mộ thật sự tăng lên rồi!

Đang lúc các người chơi xem phim CG trò chơi mới của Hồng Hoang.

Hậu trường của Bilibili.

Mấy ca sĩ hợp đồng cũng đang chăm chú vào chuyện này, toàn bộ đều kích động nhìn tài khoản Quan Phương của mình.

Alphalt 3D vừa mới gửi đi chưa đầy nửa ngày, nhóm hợp

xướng bọn họ đã nhận được rất nhiều chú ý, lượng Fan hâm mộ vốn đang trì trệ không tiến cũng tăng lên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được.

Mặc dù không khoa trương như Âu Dương Hiểu, nhưng vẫn làm cho bọn họ vô cùng hưng phấn, đã rất lâu rồi bọn họ không thể nghiệm qua cảm giác fan hâm mộ tăng vọt như vậy.

Ấn mở xem xét.

Tài khoản bình luận càng làm cho trong lòng bọn họ thăng hoa.

[Ca khúc này hát không tệ, quan tâm.]

[Xin hỏi có bản đầy đủ của album không? Rất thích mấy bài hát hoạt hình kia.]

[Mới từ Alphalt 3D tới, ủng hộ một chút.]

[Cũng từ Alphalt 3D tới, hình ảnh phối hợp với âm nhạc thật sự rất tốt!]

[Hi vọng có thể ra nhiều ca khúc hay hơn để nghe, cố lên!]

...

- Đáng tiếc, nếu như có thể lấy được quyền biểu diễn mấy bài hát kia thì tốt rồi.

Một người trong đó không nhịn được nói.

- Đúng vậy, ca khúc hay như vậy lại dùng để phối nhạc cho trò chơi, thật sự là quá lãng phí.

- Nhưng mấy bài này cũng đã gợi ý cho tôi, để tôi biết mình thích hợp hát loại ca khúc gì nhất, vẫn phải cảm ơn vị lão sư soạn nhạc của Hồng Hoang này.

- Quả nhiên trưởng phòng nói không sai, chỉ cần ôm chặt đùi Hồng Hoang, bạo hồng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Bắt đầu từ một khắc này, mấy người cuối cùng đã không còn nghi ngờ gì đối với những lời nói của Tô Bằng nữa.

Không nói những cái khác.

Sau này chỉ cần là Hồng Hoang thương diễn.

Bọn họ tuyệt đối là người đầu tiên chạy lên cướp, người nào cản trở cũng không được!

...

Một bên khác.

Công ty Hồng Hoang.

Phim hoạt hình CG vừa mới công bố không bao lâu thì điện thoại của đoàn đội phục vụ mới thành lập đã bị gọi cháy máy.

Rất nhiều dân mạng gọi điện thoại tới thúc canh, giận mắng, khóc lóc om sòm.

Tóm lại là cả một buổi chiều cũng không dừng lại, nhưng làm mấy cô gái phục vụ đầu óc vội vàng choáng váng.

- Trần Lâm, tiếp tục như vậy nữa thì bên chăm sóc khách hàng không gánh nổi nữa, cậu mau nghĩ cách đi.

Lão Tống vô cùng lo lắng đi vào trong văn phòng, mồ hôi trên trán cũng không kịp lau.

Lão cũng không ngờ rằng phản ứng của đoạn phim CG này lại lớn như vậy.

Mới ngày đầu tiên đã trực tiếp phá vỡ tuyến đường chăm sóc

khách hàng của bọn họ.

Thậm chí có người còn la hét bảo cho bọn họ nhanh chóng sản xuất trò chơi, đừng làm chậm trễ việc mọi người xem phim.

Nghe thử đây là tiếng người à?

Không lẽ đám người này mua trò chơi chính là vì xem phim à!

Vậy trò chơi mà bọn họ vất vả tiêu tốn mấy tháng làm ra được thì tính là gì?

- Yên tĩnh một chút, cũng không phải là chuyện gì lớn.

Nhìn thấy lão như vậy, Trần Lâm cũng không nhịn được cười.

Xem như là thành viên lâu năm trong số những wibu này, loại thống khổ khi đang theo dõi một bộ phim mà đột nhiên bị cắt đứt này, không cầm đao chạy đến Hồng Hoang chém bọn họ cũng không tệ rồi.

- Cậu nói tôi làm sao tỉnh táo được chứ? Đám người chơi kia sắp đánh tới cửa rồi!

Lão Tống đi tới cầm lấy ly trà uống một hơi cạn sạch, lúc này mới thoải mái hơn một chút.

Trước đó, khi quản lý công ty lão cũng chưa từng gặp phải tình huống này, tuy trong lòng rất vui, nhưng phần lớn vẫn là lo được lo mất.

Lỡ như người chơi nảy sinh mâu thuẫn với bọn họ thì sao?

Hoặc bởi vì trả lời không tốt dẫn đến lời nói không hay thì làm sao bây giờ?

Dù sao thì càng nghĩ càng thấy phải đứng ngồi không yên, ngay cả cơm cũng không để ý tới ăn.

- Anh chính là như vậy, làm việc quá chấp nhắc, không biết chút biến hóa nào.

Trần Lâm lắc đầu cười.

- Tất nhiên trò chơi không thể tuyên bố nhanh như vậy, chúng ta có thể mở bán trước, người nào mua trước cũng có thể nhận được tư cách xem phim hoạt hình CG, không có vấn đề chứ?

- Bán trước à? Như vậy không tốt lắm đâu?

Lão Tống sững sờ cả người.

Loại như bán trước trò chơi này cũng không phải có thể tùy tiện sờ vào.

Người chơi bỏ tiền mua trò chơi trước, nếu chất lượng không đạt được như mong đợi thì rất có thể sẽ dẫn tới phản hiệu quả, hoàn toàn làm ô uế danh tiếng của một trò chơi.

Đây không thể nghi ngờ là đang đánh cược uy tín của công ty.

- Thế nào, sao anh lại không có lòng tin đối với trò chơi do mình làm ra như vậy?

- Cũng không phải không có lòng tin, chính là cảm giác nguy hiểm quá lớn.

Phong cách hành sự của lão Tống vẫn là lấy ổn thoả làm chủ, lão thật sự không muốn mạo hiểm.

- Làm nghề trò chơi này sao lại không có chút mạo hiểm được? Tôi cũng không thể đảm bảo trò chơi của mình nhất định sẽ hot, không liều mạng một chút thì sao nắm được cơ hội?

Trần Lâm ngẩng đầu hỏi ngược lại.

Đây cũng là chuẩn tắc từ trước đến nay của anh.

Anh làm cũng chỉ là tận khả năng nắm lấy cơ hội, cộng thêm tỷ lệ bùng nổ trong trò chơi mà thôi.

CG tuyên truyền là như thế.

Điều tra thị trường cũng là như thế.

Lão Tống rõ ràng không ngờ rằng anh có thể nói ra những lời này, vẻ mặt có chút cổ quái.

Nhưng lão thân là người trong nghề, há có thể không biết đạo lý này.

Sau khi do dự một chút, cuối cùng lão vẫn cười khổ lên tiếng:

- Thật sự là gặp quỷ, lại bị cậu giáo huấn một trận, tôi có thể nói trước, xảy ra chuyện thì đừng gọi tôi giúp cậu chùi đít.

Nói xong, lão cầm điện thoại lên đi ra bên ngoài gọi một cuộc điện thoại cho người phụ trách bên phía Nền tảng Steam.

...

Chương 98: Trần Lâm, Nhanh, Gửi Cho Tôi Mười Mấy Tập Tiếp Theo

Nửa giờ sau.

Một thông báo mới xuất hiện dưới tài khoản Quan Phương của công ty Hồng Hoang.

[Thông báo: Trò chơi Đua Xe 3D "Xe Đua Cực Phẩm: Di Động" đã chính thức đăng bán, người chơi có thể được ưu đãi giảm giá 9.5% khi mua, đồng thời nhận được tư cách xem hoạt hình CG từ tập 1-20, mời bạn bè đi vào website chính thức của trò chơi để xem chi tiết.]

Bán trước!

Trò chơi đăng bán trước!

Thông báo này vừa xuất hiện, không thể nghi ngờ là một quả bom hạng nặng đã được thả trên mặt hồ Bình tĩnh, lập tức làm cho những người chơi và nhóm mê hoạt hình đang đau khổ chờ đợi sôi trào lên.

- Tình huống gì vậy? Mới vừa tuyên bố CG buổi sáng đã bắt đầu bán ra à?

- Ý là trò chơi đã làm xong rồi à?

- Chơi xong trò chơi rồi à? Tôi còn tưởng phải chờ nửa năm nữa chứ?

- Được được được, cuối cùng Hồng Hoang cũng làm người một lần rồi, Alphalt 3D, tôi tới đây!

- Ai cũng đừng cướp của tôi, người đàn ông xuống núi nhanh nhất chắc chắn phải là tôi!

- Tôi thừa nhận các vị sẽ nhanh chóng mua được, nhưng nếu như tôi đã mua được, đồng thời bắt đầu công bố tập 2, vậy các vị sẽ đối phó như thế nào đây?

Ngoài ý muốn của lão Tống,

Người xuất hiện ở phía dưới khu bình luận nhiều nhất cũng không phải người chơi, ngược lại là những quần thể chờ xem hoạt hình gọi điện thoại tới thúc giục kia.

Thông báo vừa mới gửi đi, áp lực bên phía chăm sóc khách hàng bên kia quả nhiên đã hạ xuống hơn phân nửa, khiến cho các cô gái đang sứt đầu mẻ trán vô cùng ngạc nhiên, cũng làm cho cả người lão ngây ra như phỗng.

Cái gì vậy?

Một bộ phim hoạt hình lại có ma lực lớn như vậy à?

Phải biết rằng giá cả trò chơi này cũng không thấp, 198 tệ, còn cao hơn cả Thợ Săn Quái Vật.

Đám người này vì xem phim hoạt hình.

Ngay cả mắt cũng không nháy một cái đã mua rồi à?

Nhìn số lượng bán trước tăng lên không ngừng, lão Tống có chút hoài nghi hoạt hình CG mới là chủ thể, trò chơi chẳng qua là tặng kèm.

Chính là kiểu mua CG tặng kèm trò chơi.

Đơn giản là đổi mới ba quan mấy chục năm qua của lão.

- Tôi cũng không tin, một bộ hoạt hình lại có thể hay bằng trò chơi của chúng ta!

Ôm tâm tình phê phán, lão ấn vào xem video mà Trần Lâm đã gửi cho lão.

...

Nửa giờ sau.

Phịch một tiếng.

Cửa lớn văn phòng của Trần Lâm mở ra, lão Tống một mặt lo lắng từ bên ngoài chạy vào.

- Trần Lâm, nhanh, gửi cho tôi mười mấy tập tiếp theo của phim hoạt hình CG đi!

…

Công ty Hồng Hoang khởi động bán trước còn hot hơn dự đoán nhiều.

Chỉ trong thời gian một tuần.

Đã bán được hơn 20 ngàn lượt.

Mặc dù không khoa trương bằng Thợ Săn Quái Vật, nhưng thành tích như vậy đã rất không tệ rồi.

Điều này làm cho trái tim của lão Tống và đoàn đội Lê Minh cuối cùng cũng triệt để thả lỏng.

- Chỉ mới bán trước mà đã bán hơn 20 ngàn lượt, đây thật sự là trò chơi đua xe do chúng ta làm ra à?

Một nhân viên cũ có chút khó có thể tin nói.

Cố gắng thời gian dài như vậy, rốt cuộc bọn họ cũng đã loại bỏ được ma chú phải chết của trò chơi đua xe này à?

- Có thể là thật ra bọn họ đang muốn xem phim hoạt hình hay không, dù sao trò chơi còn chưa đăng bán mà?

Nhưng không ngờ, lúc này một nhân viên khác lại đột nhiên hắt một chậu nước lạnh.

Vẻ mặt vốn còn đang phấn chấn của đám người xụ xuống, đồng loạt quăng ánh mắt khó chịu về phía hắn.

Nhân viên cũ kia rụt cổ lại, chỉ cảm thấy trên người lạnh lẽo.

- Được rồi, chỉ cần trò chơi được bán ra ngoài là được, kệ xác dùng thủ đoạn tuyên truyền gì.

Lão Tống ở bên cạnh đứng ra giải vây.

Đối với lão, dùng phương pháp gì để tuyên truyền cũng không quan trọng, chỉ cần trò chơi được bán ra ngoài là được rồi.

Dù sao thì thứ tới tay cũng là Chân Kim Bạch Ngân.

Ra ngoài làm ăn, ai còn ngại nhiều tiền à?

Bây giờ điều duy nhất khiến lão đau đầu vẫn là tình huống bên khu chăm sóc khách hàng.

Bởi vì Trần Lâm cũng không phát ra toàn bộ phim hoạt hình CG ra mà lưu lại sáu tập cao trào cuối cùng, phải chờ tới khi trò chơi chính thức bán mới xem được.

Ba tập cuối cùng càng cần phải tiến vào trò chơi, thông qua cửa ải đặc biệt sau mới có thể mở khoá.

Điều này làm cho bên phía chăm sóc khác hàng khổ sở.

Gần như mỗi ngày đều có lượng lớn dân mạng gọi điện thoại tới chửi đổng, khiến công ty không thể không tuyển thêm mấy nhân viên chăm sóc khách hàng nữa.

- Ai, xem ra chỉ có thể nhanh chóng đăng bán trò chơi, các người đi làm một lần thử nghiệm cuối cùng đi, sau đó đăng thông báo cho người chơi trưa mai sẽ bán.

- Hiểu!

- Hiểu rồi!

Các công nhân viên đều rối rít trở lại chỗ ngồi của mình, bắt đầu tiến hành khẩn trương kiểm tra lại.

...

Mà lúc này.

Trải qua một tuần lên men.

Kịch bản sau này của Alphalt 3D cũng dần dần được công bố, toàn bộ khu bình luận cực kỳ náo nhiệt.

[Mẹ kiếp! Bài hát trong phim có thuốc độc! Tôi vừa lái xe vừa nghe, kết quả bất tri bất giác lái đến 120 km/h, bị cảnh sát giao thông gọi laijrofio, bây giờ tôi phải làm sao đây? Có ai đang online không, gấp lắm rồi!]

[Ha ha ha, chúng ta giống nhau, tôi vừa lái xe vừa nghe bài hát đó lại đột nhiên học di chuyển quán tính (kỹ thuật drift) trong hoạt hình, bây giờ người đã đầy thương tích rồi.]

[Các người có ai thảm như tôi không? Vừa mua được chiếc xe mới đã trực tiếp lật trong khe rồi.]

[Dù có nhanh hơn 86 thì cũng không đuổi kịp cô gái thích ngồi lao vụt kia. (Đầu chó)]

[Hạ Thụ, tôi muốn bắt đầu tăng tốc độ!]

Nếu như nói, người đến xem bộ phim này nhiều nhất là ai, thì chắc chắn là những tài xế.

Thậm chí rất nhiều tài xế đua xe chuyên nghiệp mộ danh đến cũng quay video cảnh mình bắt chước cách di chuyển trong hoạt hình, dẫn tới lượng lớn dân mạng vây xem.

Trong đó bao gồm năm người đã hợp tác với Hồng Hoang trước đó.

- Sư phụ mau nhìn, lượng xem lại tăng lên, sắp đột phá 500 ngàn rồi!

Trong phòng nghỉ của đội xe, một tiểu đồ đệ trẻ tuổi hô to gọi nhỏ, kích động nhìn số liệu phát ra trên máy tính.

- Được rồi, được rồi, đừng nói nữa, tôi đang xem đây.

Chương 99: Có Nhanh 86 Cũng Đuổi Không kịp Lao Vụt

Sư phụ ngồi ở bên cạnh hút thuốc, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm màn hình, khói trắng một ngụm tiếp một ngụm phun ra.

Có thể cảm giác được tay của anh đang rung rẩy.

Chỉ có điều là một người nội liễm nên anh không biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Vốn lúc mới bắt đầu, anh đã cố hết sức phản đối làm như vậy.

Nhưng theo thời gian trôi qua, anh lại dần dần phát hiện mình đã sai, hơn nữa còn sai vô cùng nghiêm trong.

Bây giờ chính là thời đại phát triển nhanh chóng của internet.

Giậm chân tại chỗ, chỉ phát triển trong vòng tròn đua xe nhỏ hẹp, không thể nghi ngờ là vô cùng không sáng suốt, nhất là loại đội xe không có bao nhiêu danh tiếng như bọn họ.

Anh thở ra một hơi khói trắng, cuối cùng chậm rãi mở miệng:

- Quyết định, sau này đội xe sẽ chuyển hình, đi theo con đường truyền thông, bình thường khi mọi người luyện tập thì quay nhiều video một chút, đến lúc đó làm thành video đăng lên mạng.

- Thật không?

- Quá tốt rồi!

- Sư phụ vạn tuế!

Trong đội xe ngoại trừ đại đồ đệ ra thì cơ bản đều là những người trẻ tuổi tương đối mốt.

Nghe thấy sư phụ làm ra quyết định này, nhất thời lớn tiếng hoan hô, toàn bộ phòng nghỉ lại lần nữa lâm vào một mảnh náo nhiệt.

Lại không ai chú ý tới.

Lúc này, tài khoản Quan Phương của công ty Hồng Hoang lại lặng lẽ đổi mới một động thái hoàn toàn mới

...

- Anh nói cái gì, bên Hồng Hoang sắp đăng bán trò chơi mới à?

Tổng bộ tập đoàn Hoán Hải.

Tăng Phú Minh ngồi trong phòng làm việc, lập tức nhận được thông tin về trò chơi đua xe mới của Hồng Hoang.

- Đúng vậy, Hồng Hoang vừa mới gửi một thông báo mới, nói là giữa trưa ngày mai chính thức đăng bán.

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói của nhân viên.

- Mới trôi qua mấy tháng mà thôi, cũng quá nhanh rồi đó.

Chân mày Tăng Phú Minh cau lại.

Từ sau khi thua trận ở triển lãm lần trước, anh vẫn nhớ rõ công ty đột nhiên xông ra này, chỉ là bởi vì quá bận nên mới không đếm xỉa tới mà thôi.

Kết quả lại không ngờ.

Mới hơn nửa năm ngắn ngủi.

Bọn họ trước sau đã làm ra trò chơi Thợ Săn Quái Vật và đua xe mới, nhanh chóng trưởng thành đến mức ngay cả anh cũng không thể bỏ qua.

Hơn nữa không biết có phải là ảo giác hay không.

Ahn luôn cảm giác công ty này vẫn luôn đối nghịch với Hoán Hải bọn họ.

Mỗi khi bọn họ tuyên bố trò chơi mới thì chắc chắn sẽ có bóng dáng của công ty này. Thật giống như âm hồn không tan.

Nhưng anh cũng không nhớ mình từng có va chạm với một người tên là Trần Lâm.

- Là mình nhớ nhầm à?

Tăng Phú Minh lắc đầu, gạt những ý tưởng lung ta lung tung này ra.

- Tính toán thì bây giờ ban giám đốc đang đàm phán chuyện đầu tư vốn, đến lúc đó nhất định sẽ phát ra một khoản tài chính lớn nhanh chóng chiếm lĩnh thị trường, cũng không có thời gian đi quản những công ty nhỏ này.

Mặc dù nhóm tư bản dự tính đến cuối năm mới có thể chính thức ra trận.

Nhưng bây giờ đã có một phần nhỏ bắt đầu sắp xếp ở sau lưng, hiệp đàm đầu tư vốn với các công ty trò chơi lớn khác.

Đợi đến khi lượng tài chính lớn chảy vào thị trường.

Đủ loại trò chơi sẽ bộc phát theo kiểu giếng phun, đến lúc đó áp lực cạnh tranh sẽ rất lớn.

Cho nên rất nhiều công ty đều cười Hồng Hoang quá ngu, lại chọn thời điểm này tuyên bố trò chơi mới.

Làm như vậy quả thật có thể thu được ưu thế trong thời gian ngắn ngủi.

Thật sự là đến lúc đó, tất cả công ty đều đang tuyên bố trò chơi mới, mà anh lại không lấy ra được, không hấp dẫn được người chơi thì làm gì còn có sức cạnh tranh nữa?

- Chết cười, rốt cuộc là mấy người Hồng Hoang này thật sự không hiểu hay là giả vờ không hiểu? Bây giờ có trò chơi không nên giấu trong tay trước à?

- Dù sao thì cũng mới thành lập không bao lâu, không hiểu quan sát hướng gió thị trường, vẫn là quá non nớt.

- Có lẽ là muốn thừa cơ hội này nhanh chóng kiếm bộn, làm như vậy thật ra cũng không thể trách nhiều.

- Thời gian ngắn như vậy làm ra trò chơi đua xe có thể tốt cỡ nào chứ? Ngày mai sẽ đợi đến xem bọn họ trở thành trò cười.

Đối với vệc Hồng Hoang chọn vào tuyên bố trò chời mới vào thời điểm này, gần như tất cả công ty đều không thấy là lựa chọn đúng đắn tốt, cho rằng bọn họ quá nóng vội.

Mà ngay trong bầu không khí quỷ dị này.

Xe Đua Cực Phẩm cuối cùng cũng chính thức được bán.

…

- Mau nhìn xem, lượng tiêu thụ bây giờ thế nào rồi?

Công ty Hồng Hoang.

Trò chơi vừa mới được bán hơn nửa giờ, lão Tống đã từ đằng

xa vội vàng chạy đến.

Trò chơi này là hạng mục quan trọng mà đoàn đội Lê Minh bọn họ đã tốn rất nhiều sức lực để chế tác, lại kiểm tra vô số lần.

Hơn nữa những đồng nghiệp khác đều đang chờ xem bọn họ bị chế nhạo.

Cho dù là lão thì vào lúc này cũng biểu hiện vô cùng gấp gáp, không kịp chờ đợi hỏi thăm tình huống tiêu thụ.

- Tống lão đại, hình như tình hình không quá lạc quan...

Tên nhân viên phụ trách thu thập số liệu thị trường hơi có vẻ chần chờ, mở ra màn hình sau khi trò chơi được công bố.

Vừa nhìn vào.

Lão Tống lập tức nhìn thấy mũi tên chỉ xuống màu đỏ.

Lượng tiêu thụ của Xe Đua Cực Phẩm không những không tăng lên, mà còn giảm xuống!

- Chuyện gì vậy? Sao lượng tiêu thụ lại giảm xuống?

Lông mày lão Tống nhíu một cái, vẻ mặt có chút khó coi.

- Hẳn là số tiền lui khoản và mua sắm trò chơi chênh lệch.

Nhân viên chần chờ một chút, nói.

- Ý là lượng tiêu thụ nửa giờ còn không đuổi kịp số lượng lui khoản à?

Giọng nói của lão Tống đột nhiên cao lên mấy phần.

- Vâng... Đúng vậy, cũng chỉ có loại khả năng này.

- Chết tiệt!

Lão Tống tức giận mắng một tiếng:

- Xem ra chúng ta vẫn rất lạc quan với thị trường trò chơi đua xe rồi.

Vì trò chơi này, bọn họ đầu tư cũng không ít.

Ví dụ như định chế âm nhạc, nguyên họa tranh minh hoạ, tài liệu mô hình, nhân công, cũng là một con số không nhỏ.

Nếu như hao tổn, tuy rằng không đến mức tổn thương đến gân cốt, nhưng lại kéo chậm tiết tấu của bọn họ, vô cùng bất lợi đối với thị trường biến động kế tiếp.

- Cậu cứ tiếp tục thống kê số liệu trước đi, tôi đi tìm Tổng giám đốc Trần!

Câu nói vừa dứt, lão Tống đã vô cùng lo lắng chạy về phía văn phòng của Trần Lâm, chỉ để lại một đám nhân viên nhao nhao ngẩng đầu, mặt tràn đầy vẻ sầu lo.

Chương 100: Chiến Sĩ Thuần Nhã Tức giận

Mấy trò chơi trước đây đều quá thuận lợi, đến mức bọn họ đều thiếu chút nữa quên cạnh tranh tàn khốc trên thị trường trò chơi.

Bây giờ thành tích của Xe Đua Cực Phẩm đã được công bố, không thể nghi ngờ là đã cho bọn họ một đòn cảnh cáo, thức tỉnh bọn họ từ trong kiêu ngạo tự mãn.

...

- Ha ha, tôi nói rồi, bán trò chơi vào lúc này không phải là muốn chết à?

- Lần này, Hồng Hoang hơi tự tin quá rồi, cũng không nhìn xem có bao nhiêu công ty chuẩn bị cuối năm mới phát hành trò chơi mới, các người chơi đều ôm chặt túi tiền xem chừng.

- Còn quá trẻ, nhất định sẽ trở thành vật hi sinh trong lần cạnh tranh này.

Công ty trò chơi vẫn luôn chú ý đến tin tức ngành trò chơi trong nước, rất nhiều người đều nhận được tin tức về trò chơi đua xe của công ty Hồng Hoang, nhao nhao cười trên nỗi đau của người khác.

Những người lo lắng cho lực lượng mới xuất hiện là Hồng Hoang cũng đều không nhịn được cười ra tiếng, cảm xúc lo lắng trong nháy mắt bị quét sạch sành sanh.

Tuy nhiên...

Nhưng bọn họ lại không biết.

Lúc này, lượng lớn người chơi nhận được tin tức đang tụ tập trong phòng chat live chuyên livestream về xe đua và phim, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

- Nhanh, phim hoạt hình CG lại được công chiếu 3 tập mới, nhanh chóng cho mọi người xem đi.

- Đợi một tuần, cuối cùng cũng đợi được khi có tập mới rồi, tôi đã có chút không thể chờ đợi được nữa.

- Tôi cup học buổi trưa, lớp cũng không lên, chính là vì đợi xem kết cục.

- Chiếu theo nội dung cốt truyện này, cũng sắp đến thời điểm quyết đấu đỉnh phong rồi đúng không?

- Quyết định ai mới là người xuống núi nhanh nhất trong Núi Akina là vào ngày hôm nay!

- Lên lên lên!

Một ngày này, nhất định là ngày mà người chơi vui vẻ nhất, cũng là ngày mà nhóm người chờ xem phim vui vẻ nhất.

Thông báo có tập mới vừa ra đã có rất nhiều người chơi và mê phim hoạt hình chờ ở trong phòng chat live, chờ mong không ngớt.

Dù Âu Dương Hiểu không hiểu rõ về đua xe thì lúc này ánh mắt của cô cũng sáng rực lên, nhanh chóng ấn mở giao diện xem phim.

Cô xem bộ phim hoạt hình này cũng không phải vì đua xe.

Mà là bị kịch bản yêu nhau trong bức tranh bị động hấp dẫn.

Rõ ràng chỉ là một bộ phim hoạt hình mà thôi, nhưng lại khắc

ba đoạn tình cảm hoàn toàn không giống nhau.

Cô gái ngồi trên chiếc Mercedes Benz kia ngây ngô nhưng lại đau đớn như bị trà xanh làm cho đau đớn.

Hai người nam và nữ vừa mới quen nhau rung động, lại bởi vì một lần tai nạn xe cộ mà dần dần không thân tiếc hận.

Lại đến lúc nam, nữ tài xế bình thường bất ngờ gặp nhau, cuối cùng phát hiện đối phương là tay đua xe hàng đầu, loại chênh lệch thật lớn đó mang đến không cam lòng và trốn tránh.

Thời gian mỗi một đoạn tình cảm được thể hiện cũng không lâu.

Nhưng chuyển biến của nhân vật lại khắc hoạ sinh động như thật.

Điều này làm cho Âu Dương Hiểu cũng bắt đầu không tự chủ được mà thích bộ phim hoạt hình này.

- Tôi cũng rất chờ mong kịch bản tiếp theo, nếu tất cả mọi người đều tới, vậy thì cùng nhau xem đi.

Nói một câu với ống kính, Âu Dương Hiểu trực tiếp nhấn nút phát video, thả toàn bộ màn hình CG vào trong phòng livestream.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Kịch bản của trận quyết đấu cuối cùng lại là cảnh nam chính gặp phải nữ hài từ trên chiếc Mercedes Benz đi xuống.

Khi nam chính đứng ở đằng xa bình tĩnh nhìn chiếc xe Mercesdes kia một chút, sau đó yên lặng rời khỏi, toàn bộ phòng livestream đều sôi trào.

- Mẹ nó!

- Thì ra thật sự là một trà xanh!

- À, tôi vẫn cho rằng nữ chính gọi cha là cha ruột, thì ra là cha nuôi à?

- Nói như vậy, trước đó một tháng đi gặp cha ba lần, chẳng phải là...

- Được bao nuôi còn đi trêu chọc nam chính, còn giả bộ thanh thuần như vậy.

- Chiến sĩ thuần khiết tức giận! (Lửa giận)

Ngay cả Âu Dương Hiểu cũng không ngờ rằng, cuối cùng thì tuyến cảm tình của nam chính lại kết thúc với phương thức này, làm cho khán giả đều điên cuồng mắng.

May là kịch bản đến đây vừa vặn kết thúc, cô vội vàng phát ra tập nữa, tiến vào kịch bản trận chung kết cuối cùng.

Người xem vốn còn đang dõng dạc nhìn thấy thế thì mới dần dần yên tĩnh lại, vừa trầm ngâm vừa xem phim.

Đợi đến khi cuộc thi đấu sắp bắt đầu, tất cả nhân vật đều tụ tập ở đỉnh núi Akina.

Toàn bộ nội dung của ba tập đã được phát ra hoàn tất, nhắc nhở quen thuộc lại được gửi ra.

[Phát ra thất bại, người chơi thông qua 10 cửa ải đầu trong trò chơi Xe Đua Cực Phẩm: Di Động để xem tiếp nội dung.]

- Cái này xong rồi à?

- Tranh tài vừa mới bắt đầu, mà gián đoạn này cũng quá khó chịu rồi!

- Đáng ghét, đoạn chương kiểu này, nhà thiết kế học theo mấy

tác giả mạng kia à?

- Ba tập cuối cùng còn bị tính vào thu phí, không thể xem tiếp.

- Không được, hôm nay tôi nhất định phải nhìn thấy kết cục, không phải là trò chơi thôi à, tôi mua là được!

- Chúng ta mua trò chơi giống như mua thẻ hội viên vậy.

Trong miệng khán giả hùng hổ như vậy, nhưng cơ thể cũng rất thành thật, nhao nhao ra khỏi phòng livestream, chạy tới nền tảng Steam mua trò chơi.

Theo người xem xong hoạt hình CG càng ngày càng nhiều, người tràn vào nền tảng Steam cũng càng ngày càng nhiều.

Dù sao thì theo bọn họ nghĩ, mặc dù 198 tệ không ít, nhưng có thể mua được một trò chơi và một bộ phim hoạt hình thì đã coi như là vô cùng có lời rồi.

Cho nên rất nhanh chóng.

Một màn quỷ dị đã xảy ra.

Vốn dĩ lượng tiêu thụ trò chơi đang dần dần giảm xuống, vậy mà sau khi bán được một giờ lại bắt đầu dần dần tăng trở lại, hơn nữa biên độ càng lúc càng lớn.

...

- Tổng giám đốc Trần! Giám đốc Tống! Tăng, lượng tiêu thụ trò chơi bắt đầu tăng!

Tiếng la tràn đầy ngạc nhiên vang lên, cắt đứt lời của Trần Lâm và lão Tống đang thảo luận trong phòng làm việc.

Nhân viên phụ trách thống kê số liệu thị trường cầm một phần bảng xếp hạng vừa in, vội vã chạy vào.

- Lượng tiêu thụ tăng? Có chuyện gì vậy?

Trần Lâm và lão Tống đồng thời ngẩng đầu lên, có vẻ hơi bất ngờ.

Bọn họ vừa mới thảo luận làm thế nào để tăng lượng tiêu thụ trò chơi lên.

Bởi vì cho dù là Trần Lâm cũng không đảm bảo phương pháp dùng phim hoạt hình để làm phim CG nhất định sẽ có hiệu quả, dù sao thì anh cũng không thể thay đổi suy nghĩ của người chơi khác được.

Nhưng bây giờ xem ra

Hình như anh lại đánh cược đúng rồi.

Sau đó phải xem thử trò chơi của bọn họ có thể lưu lại người chơi hay không đã.

Chương 101: Nhìn Tôi Chơi Đây (1)

- Tôi thấy nói rằng chỉ cần thông qua cửa thứ 10 là có thể mở khóa tập tiếp theo của hoạt hình CG đúng không?

Trong ký túc xá của một trường đại học nào đó.

Một tên mập mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, cẩn thận đọc thông tin trò chơi trước mặt.

Ngay vừa rồi.

Vì xem phim nên anh đã quyết định dùng tiền tiêu vặt mua trò chơi.

Nhưng sau khi mở ra, lại một lần nữa bị giao diện trước mắt làm cho phức tạp, ngồi ở trước mặt máy vi tính vò đầu bứt tai, không biết làm thế nào cho đúng.

- Thế nào? Vẻ mặt như táo bón vậy.

Lúc này, cửa ký túc xá mở ra, bạn cùng phòng mang theo mấy hộp cơm trưa trở về, đặt một phần trong đó tới trước mặt anh.

- Mày mới táo bón đó, tao bị trò chơi này làm khó rồi!

Tên mập ngẩng đầu lên với vẻ mặt khó chịu.

Nhưng không ngờ.

Nghe thấy lời này của anh, mặt bạn cùng phòng đột nhiên lộ vẻ ngạc nhiên:

- Mẹ nó, béo nhi tử nhà ta bắt đầu chơi trò chơi từ lúc nào vậy? Không phải mày trung thực lắm à? Fan cuồng anime à?

Nói xong lại gần liếc mắt nhìn màn hình.

- Xe Đua Cực Phẩm? Đây không phải là trò chơi mới vừa mới bán gần đây à? Mày mua nó bằng cách nào vậy? Tao còn không đủ tiền mua!

- Vậy thì thật là tốt, mày khỏi mua đi, mau tới giúp tao thông quan, tao thật sự không hiểu cái này.

- Mày chắc chứ?

Ánh mắt bạn cùng phòng sáng lên.

Thật ra thì anh đã sớm muốn chơi trò chơi này rồi.

Nhưng trong tay anh thật sự không có nhiều tiền, do dự rất lâu vẫn không xuống tay được, nếu như có thể chơi mà không cần bỏ tiền thì không thể tốt hơn.

- Chắc chắn, chỉ cần mày có thể giúp tao thông qua cửa thứ mười, trò chơi này sẽ là của mày.

- Đây chính là mày nói đó, nhanh xích qua một bên đi, để tao cho mày kiến thức một chút thực lực của vua trò chơi!

Tên mập khinh bỉ liếc mắt nhìn gia hỏa này một cái, lúc này mới dời vị trí sang một bên, thuận thế cầm lấy hộp cơm trên bàn.

- Hôm nay là món gì?

- Món cổ vịt kho mà máy thích ăn nhất dó.

- Nhưng cái cổ vịt này sao lại đen sì như thế nào? Còn có lông rất dài.

- Có lẽ là xì dầu hơi nhiều, không ăn thì dẹp đi.

Bạn cùng phòng không để ý tới anh ta, toàn tâm toàn ý chìm vào trong trò chơi.

Xem như là một người chơi có kinh nghiệm lâu năm trong trò chơi, anh cũng không vướng víu tay chân giống như mập mạp, rất nhanh đã mở giao diện trò chơi ra, tiến vào giao diện nhân vật và chọn xe.

- Hả? Lại thật sự là trò chơi 3D?

Bạn cùng phòng ngạc nhiên nỉ non, lập tức chọn nhân vật tiến vào Chương 1: Mô Thức Cố Sự, cũng chính là hướng dẫn người mới.

Theo hình ảnh thay đổi, một cảnh tượng đường phố xuất hiện ở trước mắt, ánh mắt của anh dần dần trừng lớn.

- Cảnh tượng này làm rất thật!

Về phần trò chơi chiếc Xe Đua Cực Phẩm này, anh cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi, cũng không quá chú ý.

Vốn chỉ là ôm tâm thái giết thời gian, thuận tiện chơi thử cho biết, nhưng anh lại một lần nữa bị mở màn làm kinh diênmx, làm cho thân thể lười biếng của anh cũng không khỏi ngồi thẳng lên.

Tiếp theo, nhiệm vụ bắt đầu.

Anh vội vàng lái ô tô chạy theo hướng dẫn trên đường phố, âm thanh của động cơ chuyển động cũng truyền khắp toàn bộ phòng ký túc xá, làm cho cả người anh nổi da gà.

Thậm chí ngay cả hiệu ứng âm thanh cũng làm được tuyệt vời như thế!

- Trò chơi này cũng không tệ lắm?

Tên mập đang ăn vịt lại gần, anh phát hiện âm thanh trong trò chơi này dường như rất giống với âm thanh trong phim hoạt hình CG, hơn nữa nhạc nền cũng từng xuất hiện trong phim.

Đúng lúc này, một ngã ba xuất hiện.

Bạn cùng phòng vội vàng nhấn nút chuyển hướng và nhấn phanh lại.

Tiếp theo, chiếc xe hơi vung đuôi một cái, dán vào đường rẽ trượt về phía trước, bánh xe và mặt đất ma sát với nhau, hoàn thành một lần vung đuôi xinh đẹp.

- Vừa phanh vừa di chuyển! Ngay cả di chuyển cũng làm được chân thật như vậy!

Bạn cùng phòng kích động đến đỏ cả mặt, hoàn toàn không tưởng tượng nổi động tác đua xe hoa lệ kia lại phát ra từ tay mình.

Phải biết rằng bây giờ, trong mấy trò chơi đua xe hot nhất trên thị trường đều có ấn phím chuyên môn di chuyển, ấn xuống là có thể trực tiếp di chuyển.

Nhưng trò chơi này lại khác.

Trực tiếp trả lại động cơ xe ô tô vật lý, lấy phương thức vừa phanh vừa tiến hành di chuyển, độ khó và cảm giác thao tác căn bản không phải là cùng một cấp bậc.

Cho dù là tài xế chỉ lái xe vài lần như anh cũng bị cảm giác đắm chìm này làm cho nhiệt huyết sôi trào.

- Được được được, tôi nhất định phải có được trò chơi này!

Bạn cùng phòng càng chơi càng say, càng ra sức lái xe.

Nhưng anh lại không chú ý tới, anh vừa rồi hô lớn hô nhỏ, còn có âm thanh của động cơ xe trong trò chơi quanh quẩn bốn phía đã

hấp dẫn mấy ký túc xá sát vách và học viên đi ngang qua tới.

- Đây là trò chơi gì vậy?

- Nhìn qua giống như chơi rất vui.

- Wow, cảnh đường phố làm giống thật!

- Di chuyển thật đẹp, sao cậu làm được?

- Không ngờ tôi lại thấy phanh và phanh chân gas kết hợp!

Các học viên nghị luận ầm ĩ, sau lưng bạn bè càng tụ càng nhiều, có người còn hai tay để trần, cảnh tượng giống như tiểu hoàng phiến có một đám người nhét vào cùng một chỗ.

Mà lúc này.

Bạn cùng phòng vừa vặn kết thúc vòng nhiệm vụ thứ nhất, tiến vào cảnh tiếp theo.

Theo tiếng còi cảnh sát vang lên, hai chiếc ô tô cảnh sát xuất hiện, bắt đầu truy nã anh.

Điều này làm bạn cùng phòng giật mình, vội vàng đè chết chân ga tăng tốc.

Nhưng cho dù anh tăng tốc độ như thế nào cũng không thể vứt bỏ hai chiếc xe đang đuổi theo phía sau kia.

Chỉ có thể hoảng hốt chạy bừa, trên đường mạnh mẽ đâm tới, diễn ra một hồi sinh tử đào vong vừa khẩn trương vừa kích thích, trực tiếp làm các học viên liên tục sợ hãi thán phục.

Đây cũng là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy trò chơi đua xe có cảm giác căng thẳng mạnh như vậy.

- Cẩn thận phía trước, sắp đụng xe rồi!

Một học viên lên tiếng nhắc nhở càng làm cho trong lòng bạn cùng phòng căng thẳng.

Đúng lúc này, nhắc nhở xuất hiện, bên cạnh chân ga và cửa sổ phanh lại đột nhiên xuất hiện nhiều dấu hiệu tăng lên và giảm xuống.

Chương 102: Nhìn Tôi Chơi Đây (2)

- Đậu đen rau muốn, ngay cả gạt cần số bằng tay cũng có à?

- Trò chơi này tuyệt, quả thực giống như lái xe thật!

- Khó trách vừa rồi tốc độ vẫn không tăng lên được, thì ra là chưa đổi số.

- Nhanh, nhanh đổi qua số 5, bằng không thì sẽ bị đuổi kịp!

- Sao có thể từ số 1 nhảy qua số 5 được? Sợ không phải trực tiếp tắt máy đấy chứ?

Dường như là vì đáp lại lời nói của người kia, bạn cùng phòng luống cuống tay chân vẫn thật sự không để ý tới nhiều như vậy, trực tiếp đổi sang số 5.

Chỉ nghe thấy một tiếng chân ga nổ vang.

Sau một hồi rung động dữ dội, chiếc xe hơi lập tức tắt máy, thoáng cái đã đụng vào hàng rào bên cạnh, bị đuổi kịp, mấy chiếc xe cảnh sát lập tức bao vây.

[Nhiệm vụ thất bại.]

...

Nhìn thấy nhắc nhở được bắn ra, hô hấp của tất cả mọi người đều trì trệ, không thể tin nhìn hình ảnh trò chơi.

Vừa rồi bọn họ chỉ là vô ý thức dựa theo nguyên lý của xe thật

nhắc nhở.

Nhưng ai có thể ngờ được là cái thứ đồ chơi này lại có thể tắt máy! Không cho bọn họ một chút cơ hội phản ứng nào.

Một lúc lâu sau.

Một đám người mới rốt cục bừng tỉnh, kinh ngạc không ngừng than thở.

- Đây là lần đầu tiên tôi thấy trò chơi mô phỏng đua xe như thế này, mạnh hơn nhiều so với trò chơi đua xe trên thị trường!

- Va chạm vật lý cũng rất trâu bò, ngay cả phản hồi va chạm và ma sát cũng có!

- Bạn học à, trò chơi này tên là gì vậy? Tôi về tải về chơi thử.

- Tôi cũng chuẩn bị tải về chơi thử, chờ lát nữa tới PK xem ai nhanh hơn.

- Ý kiến hay, tôi nhất định sẽ có mặt trong danh sách 7 người chơi nhanh nhất kia!

- Nhanh nữa à? Có nhanh bằng tôi không? Tôi chỉ cần 3 giây!

Sau khi hỏi tên trò chơi, các học viên tụ tập ở bên trong ký túc xá đều vội vã rời đi.

Thậm chí ngay cả bạn cùng phòng với mập mạp cũng không ngờ đến.

Sau khi những học viên này rời khỏi không bao lâu, trò chơi Xe Đua Cực Phẩm này đã lấy phương thức truyền miệng, giống như hỏa tiễn lan ra khắp ký túc xá.

Tất cả các phòng trong ký túc xá tự động tổ chức đội xe, chuẩn bị tổ chức một trận thi đấu người đàn ông có tốc độ nhanh nhất,

làm cho cả bảy tòa nhà lầu ký túc xá đều trở nên náo nhiệt.

…

Xe Đua Cực Phẩm vẫn tiếp tục ảnh hưởng.

Xem xong hoạt hình CG đã bắt đầu có lượng lớn người chơi tràn vào trò chơi.

Một chút người không nỡ bỏ tiền ra chơi thì đều tiến vào phòng livestream của mấy người đang chơi trò chơi này.

- Mẹ nó, trò chơi này có thật nhiều mô hình xe.

Trong phòng livestream, lão E cũng đang chơi trò chơi này, hơn nữa đã thông qua tất cả cửa ải dạy học, đang chọn lựa chiếc xe thích hợp trong cửa hàng.

Chỉ thấy anh vừa mở giao diện ra, từng hàng xe nhiều kiểu dáng khác nhau đập vào tầm mắt.

Xe du lịch, xe việt dã, xe tải, xe lắp ráp...

Chỉ cần là loại hình mà anh có thể nghĩ đến thì đều có thể tìm được trong cửa hàng ô tô.

Hơn nữa còn có thể mua sắm linh kiện tiến hành cải tiến, nhắm vào việc tăng lên tính năng của ô tô, ví dụ như tính ổn định khi di chuyển, tăng tốc độ, vận tốc cao nhất...

Đương nhiên.

Tính năng của ô tô và linh kiện mạnh hơn, giá cả cũng sẽ càng đắt đỏ.

Với số tiền vàng mà bây giờ anh đang tích góp được cũng chỉ có thể mua được mấy chiếc xe rẻ nhất mà thôi, nhìn những chiếc xe thể thao đắt tiền phía sau kia, anh chỉ thèm mà không làm gì

được.

- Chủ phòng nghe tôi nói, chọn 86 là được rồi!

- 86 +1, anh đáng giá nắm giữ xe chuyên dụng của nhân vật chính.

- Còn có cả phim hoạt hình CG nữa, muốn chọn thì chọn chiếc xe tải kia, thật phong cách bao nhiêu.

- Tôi rất thích chiếc màu xanh vàng kia, rất hợp với nhân vật trong Only Up.

- Ha ha, lại nói chủ phòng trò chơi kia sắp tự bế rồi.

- Hai trăm giờ mới thông quan, thật thảm.

- Đây đã coi như là không tệ, Chu tỷ sát vách cả đêm đều còn ở cửa thứ nhất.

Nhớ lại cảnh mấy ngày trước, chủ phòng livestream chơi Only Up, khán giả đều cười.

Ròng rã hai trăm giờ, không biết đã làm hỏng bao nhiêu bàn phím, cuối cùng cũng leo lên đến đỉnh cao nhất, tiếp theo tự bế tháo dỡ trò chơi.

Nếu không phải nhìn thấy chủ phòng thông quan thì bọn họ thậm chí cũng không biết trò chơi này lại còn quá súc sinh.

Mấy chục cửa ải khác nhau vẫn từ mặt đất leo lên trên phi thuyền ngoài không gian.

Chỉ cần hơi không cẩn thận sẽ từ trên trời rơi xuống, trực tiếp về nhà làm lại từ đầu, không biết đã đánh vỡ tâm thái của bao nhiêu chủ phòng.

Bây giờ mở trò chơi ra phần bình luận của trò chơi kia.

Có hơn một nửa đều là mắng.

Nhìn những bình luận đó, toàn bộ đều là mẹ nó... mấy chục trên trăm giờ, thuộc về vừa tự ngược vừa mắng.

- Được rồi, vậy thì chọn cái này đi.

Lúc này, lão E trước ống kính cuối cùng cũng sàng lọc xong, dùng gần hết số kim tệ của mình mua một chiếc ô tô màu đen có tính năng tương đối cân bằng.

- Đi lên, tiếp tục cuộc thi kiếm tiền mua xe mới!

Không nói nhảm, trực tiếp tiến vào hình thức tự do, đi trùng kích xếp hạng của đường đua cao nhất, bởi vì như vậy sẽ nhận được phần thưởng tương đối nhiều.

Mà lần này.

Anh chọn một đường đua ven biển có độ khó khá lớn.

Dù sao thì cũng là tài xế lâu năm, anh còn sợ độ khó của khu này à?

- Đường đua này nhìn hơi dài nha, ít nhất lớn hơn kịch bản mười mấy lần.

- Làm ra một đường đua dài như vậy, không sợ người chơi mất kiên nhẫn à?

- Sao tôi lại cảm thấy bản đồ của đường đua này hơi quen quen nhỉ?

- Anh nói như vậy tôi cũng thấy rất giống như đã gặp ở đâu đó.

Nhìn thấy lão E lựa chọn đường đua, khán giả lập tức nổi lên nghi ngờ, luôn có một cảm giác quen thuộc không thể nói.

Chỉ là không chờ bọn họ suy nghĩ nhiều, trận đấu cũng đã bắt đầu.

Lão E lái xe mới vừa mua, xuất hiện ở trên bờ biển.

Ánh mặt trời sáng ngời chiếu xuống, xuyên qua từng hàng cây tông cốt lướt về phía bên bờ, chiếu lên ánh sáng động lòng người của biển xanh thẳm và san hô bên bờ.

Thỉnh thoảng, bên tai hắn còn có thể vang lên một hồi tiếng sóng biển đập và tiếng kêu của hải âu.

Chương 103: Trải Nghiệm Hoàn Toàn Mới

Người đi đường lui tới ven đường đều thoải mái hưởng thụ ngày nghỉ ở đây.

Nếu không phải UI trò chơi bên cạnh thì thậm chí bọn họ đều cho rằng mình đang xem phim phóng sự.

- Tôi biết nơi này là đâu rồi!

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua trên đỉnh phòng livestream, hấp dẫn ánh mắt của tất cả người xem.

- Đây là bờ biển Maldives!

Mọi người sững sờ, cuối cùng cũng phản ứng lại.

Nhìn kỹ thì đây chính là quần đảo Maldives, hòn đảo nổi tiếng thế giới là thiên đường du lịch!

Hơn nữa cảnh tượng rất thật, đơn giản hoàn toàn trả lại cảnh quan địa phương như cũ, ngay cả sóng gió bên bờ biển cũng làm được sinh động như thật.

Một số người vội vàng mở video ghi hình trước đó ra so sánh, phát hiện quả nhiên rất giống với hòn đảo trên đảo, thậm chí có thể đạt đến tình cảnh lấy giả loạn chân.

- Khá lắm, không phải bản đồ của trò chơi này đều dùng cảnh quay thật đấy chứ?

- Giả lập vật lý mạnh thì thôi đi, nhưng hình ảnh lại cũng chân

thật tới mức này, Hồng Hoang đây là đang tung ra đại chiêu đó.

- Một trò chơi đua xe mà lại đầu tư lớn như vậy, bọn họ điên rồi à?

- Nhưng nhìn cảnh cũng rất thật, thật giống như thật sự đến đó du lịch ngắm phong cảnh.

- Quyết định rồi, tôi cũng muốn vào tay trò chơi này, loại người nghèo như tôi hoàn toàn không đủ tiền đi du lịch.

Đừng nói là khán giả, ngay cả lão E cũng đều bị hình ảnh trước mắt hung hăng làm cho chấn động một cái.

Tiếp theo trong một hồi nổ vang của động cơ xe, cuộc thi đấu chính thức bắt đầu.

Anh điều khiển ô tô và các đối thủ khác lao vùn vụt trên đường ven biển, nhìn cảnh sắc không ngừng xẹt qua ngoài cửa sổ xe, nghe âm nhạc từ trong xe, lại bất tri bất giác đắm chìm trong đó.

- Tôi hiểu rồi, hình thức đường dài này căn bản không phải dùng để tranh tài, mà là dùng để ngắm phong cảnh thư giản.

Theo giọng nói của anh vừa dứt, đường ven biển biến mất, ô tô men theo đường đua lao xuống đáy biển, đi tới một con đường được vây quanh bởi một bầy cá và san hô.

Giờ khắc này.

Mưa đạn trực tiếp nổ tung.

Tất cả mọi người đều sợ hãi, thán phục rừng rậm giống như ảo mộng dưới đáy biển kia, sợ hãi, thán phục một trò chơi đua xe lại có thể làm đến tình trạng này.

Bọn họ cứ như vậy đi theo góc nhìn của chiếc xe ô tô của lão

E, một đường tiến lên, giống như là ngồi xe ngắm cảnh, ngắm nhìn các nơi trên quần đảo Maldives, đắm chìm trong trận thịnh yến ở biển và hòn đảo này.

Một trận đấu tốc độ, lão E thua cuộc, nhưng lại thu được trải nghiệm trước nay chưa từng có, làm cho thể xác và tinh thần của lão dần dần trầm tĩnh lại.

- Mẹ nó, mẹ nó, cái này gọi là hưu nhàn thư giản, vậy mấy trò chơi phá bức trước đó mình chơi là cái gì?

Lão E nhớ lại hình ảnh mấy ngày nay bị Only Up hành hạ chết đi sống lại, cảm giác quả đấm của mình cũng đã cứng rắn hơn rất nhiều.

Đó là trò chơi cho con người à?

So sánh mãnh liệt làm cho anh nhìn trò chơi này thuận mắt hơn, chơi cũng hài lòng hơn rất nhiều.

Vì vậy, anh quyết định tạm thời không tham gia đua tốc độ, mà chuyên chọn đường đua đường dài để chạy.

Tiếp theo anh lại ngạc nhiên phát hiện.

Ngoại trừ Maldives ra thì tất cả những cuộc đua đường dài này đều là những thắng cảnh du lịch vô cùng nổi tiếng.

Thậm chí những cảnh quan quen thuộc như Trường Thành, Thái Sơn, Thảo Nguyên, Cổ Trấn, Hồng Phong Lâm, Hải Trúc ở trong nước cũng được đưa vào trò chơi, làm cho bọn họ dù ngồi trước máy vi tính cũng có thể lái xe du lịch cả nước.

Đây tuyệt đối là niềm vui bất ngờ ngoài dự liệu của bọn họ.

- Trò chơi thật tuyệt! Quả thực giống như lái xe ra ngoài du lịch!

- Vừa rồi lúc đi ngang qua Cổ Trấn, tôi còn nhìn thấy nhà của tôi!

- Tôi đã từng ảo tưởng lái xe lữ hành đến các nơi trên thế giới, không ngờ lại thực hiện ở trong trò chơi.

- Thiệt thòi, trò chơi này bán 198 quá lỗ.

- Nội dung phong phú như vậy, tôi cảm thấy giá cả phải cao hơn gấp mấy lần mới đúng!

- Đừng nói, tôi nhất định phải mua cho được!

…

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi.

Hướng gió của Xe Đua Cực Phẩm đã thay đổi chóng mặt.

Rất nhiều dân mạng bởi vì phim hoạt hình mà tràn vào trò chơi, rất nhanh đã phát hiện sự đặc biệt của trò chơi này.

Không chỉ có điều khiển ô tô cực kỳ chân thật, mà còn có thể thực hiện được động tác di chuyển đầy táo bạo, khốc liệt giống như CG và còn có thể cải tiến chiếc xe của mình.

Quan trọng hơn là đường đua dùng để tranh tài cũng đều là phong cảnh nổi tiếng khắp thế giới, làm cho người ta có loại cảm giác lái xe đi du lịch thư giãn.

Cho dù là người bình thường không biết chơi game cũng dần dần bị trò chơi này chinh phục, đồng thời cũng yêu thích loại cảm giác này.

...

- Thật là đẹp, cảm ơn mọi người đã giới thiệu cho tôi trò chơi này.

Trong phòng livestream của khu xem phim hoạt hình.

Viên tỷ với khuôn mặt hơi tái nhợt, hai mắt rưng rưng đang ngồi trên xe lăn lái một chiếc xe màu đỏ chạy ở trong rừng lá phong.

Bầu trời không ngừng có lá phong rơi xuống, tạo thành một cảnh tượng tuyệt đẹp trước mắt, thật giống như đang đi trong tranh vẽ.

Cho dù đã không phải là lần đầu tiên lái xe đến đây nhưng cô vẫn cảm thấy cảnh tượng này rất đẹp.

Vốn bởi vì hành động bất tiện không thể thực hiện nguyện vọng, cũng bởi vì trò chơi này mà cô đã thuận lợi thực hiện, hơn nữa vượt xa mong đợi của cô.

- Thật tốt, trò chơi này làm thật hay.

Tiểu tỷ tỷ tự lẩm bẩm, hai mắt đẫm lệ mông lung, lần đầu tiên cảm nhận được hào quang trong đời, cảm nhận được động lực sống tiếp.

Đúng vậy.

Cho dù không thể thật sự đi đến những nơi mà mình ước mơ, nhưng vẫn có thể nhìn thấy và cảm nhận được sự tồn tại của chúng.

Thế này chẳng phải là đủ rồi à?

- Hu hu... Nhìn thấy chủ phòng khóc, tôi cũng muốn khóc.

- Chủ phòng đừng khóc, bây giờ mạng internet phát triển, cho dù không ra khỏi cửa cũng có thể nhìn thấy cảnh sắc bên ngoài mà.

- Đúng vậy, còn có chúng tôi, chúng tôi sẽ luôn luôn ở bên

cạnh cô.

- Sợ nhất chính là xúc cảnh sinh tình, tôi có thể hiểu cảm nhận của chủ phòng.

- Nói thật, tôi cũng bị xúc động.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua trong phòng livestream, trong lòng đều bị bộ dáng chủ phòng tôi thấy mà yêu làm đau nhói một cái.

Chương 104: Hoạt Động Đua Tốc Độ Ở Núi Akina

Ánh đèn trong phòng chiếu xuống, trên gương mặt gầy gò của Trương Thương Bạch xuất hiện một chút hồng hào hiếm thấy, làm cho cô nhìn thoáng qua tinh thần phấn chấn.

- Cảm ơn mọi người, tôi sẽ không dễ dàng ngã xuống như vậy, dù sao thì trong cuộc sống còn có rất nhiều điều tốt đẹp đang chờ tôi...

Tiểu tỷ tỷ cười một tiếng, như cánh hoa mai trắng dần dần nở rộ trong trời đông giá rét.

Giống như là vì đáp lại lời của cô.

Lúc này, hình ảnh trong trò chơi đột nhiên chuyển đổi, vốn đang mùa đông lạnh lẽo lại biến thành đầu xuân tràn đầy sức sống, thậm chí ngay cả lá phong cũng nhuộm lên một tầng xanh biếc, làm cho toàn bộ đường đua đều trong nháy mắt đổi thành một cảnh tượng khác.

Mưa đạn đầu tiên là yên tĩnh, sau đó nhao nhao kinh hô lên.

- Trò chơi này còn có thay đổi về mùa!

- Trực tiếp biến thành lá phong của mùa xuân!

- Nhiều cảnh sắc như vậy, còn có một năm bốn mùa thay đổi, đây thật sự chỉ là một trò chơi đua xe à?

- Nhìn thấy tôi đều có chút động lòng muốn mua.

Mặc kệ là khán giả hay là cô gái nhỏ đều bị biến cố bất ngờ này làm cho kinh diễm.

Sau khi ngơ ngác nhìn màn hình một hồi, cuối cùng cô gái nhỏ cũng dần dần hoàn hồn lại, cũng càng ngày càng yêu thích trò chơi này.

- Có ai biết đây là trò chơi của công ty nào không?

Cô hỏi.

- Tôi biết! Là công ty Hồng Hoang!

Lập tức có mưa đạn trả lời.

Công ty Hồng Hoang à?

Tiểu tỷ tỷ nỉ non khẽ nói, yên lặng ghi nhớ cái tên này trong lòng.

...

Một bên khác.

Công ty Hồng Hoang.

- Trần Lâm, có tin tức tốt, số liệu tiêu thụ mới nhất đã ra rồi!

Lão Tống kích động cầm một phần bảng biểu đi vào trong văn phòng.

- Lượng tiêu thụ lại tăng lên rồi à?

Trần Lâm buông công việc trên tay xuống, hỏi.

- Đúng vậy! Lại tăng rồi, hơn nữa không chỉ tăng một chút!

Giọng nói của lão Tống cũng có chút run rẩy.

Lúc nãy nghe được tin tức của nhân viên phản hồi ở bên ngoài, lão còn không quá tin tưởng, nhưng sau khi lão nhìn thấy số liệu chân thật thì không có cách nào bình tĩnh lại nữa.

Trong thời gian một ngày, lượng tiêu thụ đã vượt qua con số 10 ngàn.

Mặc dù không đạt đến mức tạo ra Thần Thoại mà Thợ Săn Quái Vật đã sáng lập một đêm, nhưng cũng chênh lệch không xa.

Hơn nữa, 20 ngàn phần vốn dự phòng trước đó đã vượt xa mong đợi của anh ngay từ đầu.

Đây vẫn chỉ là thành tích ngày đầu mà thôi.

Cứ theo đà này, không đến một tuần bọn họ đã không những thu hồi vốn, mà còn kiếm lời lớn.

Bọn họ làm trò chơi đua xe, phải chết ma chú rốt cuộc cũng bị phá!

- Ừm, cũng không tệ lắm, tốt hơn nhiều so với trong tưởng tượng của tôi.

Trần Lâm cũng rất hài lòng với thành tích này, dù sao thì gần 200 cũng còn đó, không phải tất cả người chơi đều có thể quyết tâm mua.

Có thể đạt được thành tích như vậy vào ngày đầu tiên đã coi như là rất tốt rồi.

Kế tiếp chỉ cần chờ nó phát lực và tuyên truyền sau này là được.

- Nếu đã như thế, vậy chúng ta lại thêm một mồi lửa, đẩy nhiệt độ của trò chơi này lên đi.

- Đẩy nhiệt độ lên, nên làm như thế nào đây?

Lão Tống tò mò hỏi.

Xem như là tổng thanh tra của công ty Hồng Hoang, lúc nào anh cũng chú ý đến động tĩnh của ngành trò chơi, rất rõ ràng bây giờ chính là sự bình tĩnh trước cơn bão táp.

Nếu như có thể nắm chắc cơ hội lần này kiếm được một khoản lớn, chưa chắc đã không thể gắng gượng vượt qua sự tấn công của thị trường sắp tới.

- Rất đơn giản, tổ chức thi đấu!

Ánh mắt Trần Lâm ngưng lại, nói.

Cách chơi quan trọng nhất của trò chơi đua xe là gì?

Đua tốc độ!

Nếu như là đua tốc độ thì nhất định sẽ có quan hệ cạnh tranh.

Chỉ cần kéo theo sự cạnh tranh của người chơi thì chắc chắn có thể kéo theo nhiệt độ của trò chơi.

Cho dù bọn họ không chủ động tuyên truyền thì các người chơi cũng sẽ tự phát tuyên truyền thay bọn họ, đến lúc đó còn sợ không người đến chơi à?

Cho nên rất nhanh chóng.

Một hoạt động hoàn toàn mới đã xuất hiện trên trò chơi Cực Phẩm Phi Xa.

[Hoạt động Quan Phương: Truyền Thuyết Tốc độ nhất của núi Akina.]

[8h sáng ngày mai]

[Nội dung: Đường đua tốc độ núi Akina.]

[Quy tắc: Loại đào thải cuối cùng]

[Khen thưởng: Hạng 1: Danh hiện thần xa núi Akina, 10 ngàn tiền thưởng, xe thể thao đỉnh cấp x1). Hạng 2: 5 ngàn tiền thưởng, xe thể thao cao cấp x1) Hạng 3: 3 ngàn tiền thưởng, xe thể thao cao cấp x1)]

...

- Mẹ nó! Lại có thể có hoạt động!

- Hơn nữa còn là cuộc thi đấu online do công ty Hồng Hoang tổ chức!

- Tôi không nhìn nhầm chứ? Tiền thưởng hạng nhất có 10 ngàn. Còn tặng thêm một chiếc xe thể thao chuyên dụng à?

- Ngay cả đạt hạng 3 cũng có xe thể thao cao cấp à?

- Lên lên lên, tôi nhất định phải đạt được thần xa núi Akina!

- Người đàn ông xuống núi nhanh nhất của núi Thu Minh chỉ có thể là tôi!

Nhìn thấy thông báo có hoạt động mới, các người chơi đang chơi game đều như vỡ tổ.

Bởi vì phần thưởng thật sự quá phong phú, quá mê người, gần như đều sắp vượt qua những cuộc thi đấu do các công ty lớn tổ chức.

Càng làm cho bọn họ không ngờ rằng, lần tranh tài này lại chọn đường đua là núi Akina mà bọn họ quen thuộc nhất.

Lần này, phe xem phim đã không thể ngồi yên được nữa.

Xưng hào thần xa của núi Akina há có thể là mấy con nghiện game như các người có thể nhúng chàm à?

Mà phe game thủ thì càng coi trọng khen thưởng là chiếc xe thể thao phía sau hơn, vừa nhận được tin tức đã lập tức tràn vào trò chơi, hô bằng gọi hữu bắt đầu tiến hành luyện tập trên đường đua ở Núi Akina.

- Tăng! Số người trực tuyến thật sự tăng!

Trong công ty Hồng Hoang, các nhân viên trong đội nhóm Lê Minh nhảy cẫng hoan hô, chăm chú nhìn số liệu tăng lên không ngừng.

Viên tỷ đang vừa livestream vừa ngắm cảnh cũng bị hoạt động này hấp dẫn tới.

- Thi đấu à? Nhiều năm rồi tôi chưa từng tham gia loại hoạt động này, hay là chúng ta cũng đi tham gia xem thử xem?

…

Một trận thi đấu đã kéo nhiệt độ của Xe Đua Cực Phẩm lên đỉnh cao mới.

Cảnh tượng khí thế ngất trời, còn có số liệu tiêu thụ không ngừng tăng vọt đó làm cho những công ty vẫn luôn chú ý trò chơi này đều kinh ngạc.

Chương 105: Diêm Vương Đều Phải Gọi Lão 1 Tiếng Đại Ca

- Thật sự là gặp quỷ, không phải nói trò chơi đua xe không nóng không lạnh à? Sao lại có tỷ lệ trực tuyến khoa trương như vậy?

- Thành tích ngày đầu tiên đã vọt vào top 100 của bảng tiêu thụ ngày, đây phải là lưu lượng lớn cỡ nào chứ.

- Chẳng lẽ loại trò chơi này cũng bắt đầu trở thành xu hướng à?

- Nhanh, lấy hạng mục kết thúc trước đó ra đây!

Các công ty trò chơi cũng không ngờ rằng nhu cầu thị trường trò chơi đua xe lại lớn như vậy, phản ứng tốt như vậy, mới ngày đầu tiên đã đạt được thành tích cao như thế.

Nào còn ngồi vững được nữa, bọn họ nhao nhao lấy ra phương án mình đã đề ra trước đó, tiếp tục nghiên cứu và phát minh.

Có người còn thay đổi hình dạng của trò chơi đua xe mà mình đã làm rất nhiều năm, làm một cái gì mà mở beta, thiết lập lại bản cũ, ý đồ bán một phen tình cảm.

Tóm lại chính là thay đổi biện pháp gạt người chơi.

Tôi đây mới ra trò chơi, mau tới chơi đi.

- Thật là, cả ngày chỉ biết làm những chuyện này, thật sự coi người chơi là kẻ ngốc à?

Trong phòng nghỉ của đội xe, tiểu đồ đệ tuổi tác nhỏ nhất hùng hổ tắt thông báo Quan Phương của công ty lớn.

Ngày bình thường ngoại trừ tập lái xe với sư phụ ra thì anh thích nhất chính là chơi đủ loại trò chơi đua xe, làm sao không biết người chơi yêu thích gì từ loại trò chơi này.

Căn bản không phải là một món đồ chơi hoài cổ lỗi thời có thể làm bừa được.

Có tâm tư làm hoài niệm này còn không bằng đổi mới nhiều chút, theo kịp thời đại.

Tiểu đồ đệ bĩu môi, chuẩn bị tắt máy tính ra ngoài tập lái xe.

Nhưng không ngờ ngoài cửa lại đột nhiên truyền đến một tiếng gầm gừ.

- Tiểu tử thúi, quả nhiên là cậu đang lười biếng!

Sư phụ đeo khăn lông trên vai, vẻ mặt bình tĩnh, cùng với mấy sư huynh sư tỷ trùng điệp từ bên ngoài đi vào.

- Sư phụ.

Tiểu đồ đệ bị sợ hết hồn, vội vàng đứng lên.

Sư phụ đi tới mở máy tính ra, hỏi:

- Lại lén lút xem cái gì đấy?

- Tôi đang xem... Trò chơi Hồng Hoang mới, đúng rồi, chính là trò chơi đã thuê chúng ta diễn CG kia!

Tiểu đồ đệ cái khó ló cái khôn, tìm một lý do vô cùng hợp lý.

Thậm chí trên tay còn nhanh chóng thao tác, mở ra cửa sổ trò chơi trước đó.

Sư phụ vừa định quở mắng thì đại đồ đệ bên cạnh lại đột nhiên chen lời vào:

- Thì ra là trò chơi này, nghe nói đêm mai bọn họ sẽ tổ chức một trận thi đấu, hạng nhất sẽ có 10 ngàn tệ tiền thưởng.

Thi đấu?

Tiền thưởng?

Sư phụ nghe vậy thì sửng sốt, lập tức nhìn về phía trò chơi.

Trên màn hình chính là giới thiệu về hoạt động do Quan Phương phát động.

Sau khi nhìn thấy giải thưởng hạng nhất, ánh mắt của lão lập tức nheo lại, liếc nhìn tiểu đồ đệ ở bên cạnh:

- Tiểu tử, khả năng chơi trò chơi này của con như thế nào?

- Sao sư phụ lại đột nhiên hỏi chuyện này?

Tiểu đồ đệ có chút không hiểu.

- Hỏi con thì con trực tiếp trả lời là được rồi!

Sư phụ trừng mắt liếc cậu một cái.

- Ách, cái này... Đại khái là cao thủ, trò chơi này có mô phỏng Vật Lý rất chân thực nên ưu thế của tôi sẽ lớn hơn một chút.

- Cao thủ à? Được rồi, giao cho con một nhiệm vụ, đêm mai tham gia cuộc thi đấu này, lấy quán quân trở về cho tôi!

- Hả?

Đừng nói là bản thân tiểu đồ đệ, cho dù là các sư huynh sư tỷ cũng đều ngây người một chút, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

Sư phụ nghiêm mặt nói.

- Các con cũng đừng nghĩ nhiều, nếu như tiểu tử này lấy được quán quân trong trận đấu thì tương đương với quảng cáo miễn phí cho đội xe chúng ta!

- Làm quảng cáo à?

- Mẹ nó, sao con lại không nghĩ ra chứ?

- Sư phụ quá giỏi!

- Quả nhiên là gừng càng già càng cay!

Đám người phản ứng lại, ánh mắt lập tức sáng lên.

Bởi vì căn cứ theo bọn họ biết, người tham gia cuộc thi này cũng không ít, hơn nữa rất nhiều cũng đều là đại thần trong trò chơi.

Nếu như có thể mượn cơ hội này tuyên truyền một vòng, đối với đội xe của bọn họ đôi với truyền thông tuyệt đối có trợ giúp vô cùng lớn.

- Nói như vậy thì hai ngày này con có thể không luyện xe à?

Tiểu đồ đệ rục rịch nói.

- Còn luyện xe gì nữa, mau chơi đi, nếu không lấy được thứ hạng thì chờ bị đánh đi!

- Được được được, con đảm bảo sẽ hoàn thành nhiệm vụ!

Miệng tiểu đồ đệ sắp toét ra sau tai rồi, trên đời này còn có chuyện gì thoải mái hơn chuyện này chứ?

Đâu còn lãng phí thời gian, cậu lập tức tiến vào trò chơi lái chiếc xe thể thao yêu thích của mình, đến đường đua núi Akina

luyện tập.

...

Chỉ trong nháy mắt.

Thời gian thi đấu đã đến.

Trần Lâm đứng trong khu làm việc của Lê Minh, nhìn các công nhân viên ở phía sau đài điều khiển hoạt động đối với thời gian thực.

Đây là lần đầu tiên bọn họ tổ chức giải thi đấu này ở Quan Phương, giải thi đấu onlinelần này đương nhiên vô cùng được xem trọng, gần như tất cả nhân viên lưu thủ đều vây quanh.

Thậm chí ngay cả mấy người lão Lý bên phía đội ngũ Ánh Sáng cũng đều chờ ở chỗ này, chuẩn bị học hỏi kinh nghiệm.

- Tổng giám đốc Trần, hiệu quả tuyên truyền của hoạt động này coi như không tệ, hay là chúng ta cũng chi một khoản tiền làm một hoạt động thi đấu tốc độ cho Only Up đi?

Nhìn thèm thuồng một hồi lâu, cuối cùng lão Lý cũng không nhịn được mở miệng nói.

- Tổ chức đua tốc độ qua ải cho Only Up à?

Trần Lâm vừa uống nước trà đã thiếu chút nữa trực tiếp phun ra.

Một gia hỏa chất phác đàng hoàng như lão sao lại nói ra những lời tàn ác như vậy?

Có lẽ trên thế giới này, Satan cũng phải gọi lão một tiếng đại ca.

- Vẫn là thôi đi, sau này có rất nhiều cơ hội tổ chức thi đấu

như vậy.

Trần Lâm lau mồ hôi trên trán, anh cũng không muốn lúc ra cửa bị người chơi cầm dao phay đuổi theo chạy đầy đường.

Mà ngay khi bọn họ đang tán gẫu thì đã đến 8 giờ. Cuối cùng trò chơi cũng được khởi động, các người chơi bắt đầu lần lượt tiến hành tranh tài.

Trần Lâm nhìn một chút, bởi vì là thi đấu online, rất nhiều người tham gia trận đấu nên chỉ có thể chia ra từng phòng đua tốc độ, mỗi phòng sẽ do hai người tự quyết chiến với nhau trước.

Chương 106: Khoác Lác Thì Ai Mà Không Biết Chứ? (1)

Sau đó lại phối hợp với nhau, tiếp tục quyết đấu.

Mãi đến khi chỉ còn lại 8 người dự thi thì mới tiến hành trận chung kết cuối cùng.

- Hả? Tên đứng đầu trong phòng này lại suýt chút nữa phá vỡ kỷ lục nhanh nhất trước đây.

Lúc này, lão Tống bên cạnh đột nhiên lên tiếng, ngạc nhiên nhìn một gian phòng vừa mới tranh tài xong trong đó.

[ID: Lâm muội muội trong rừng lá phong.]

Đây là ID của người chơi trong trò chơi kia, nhìn tên thì hình như là một người chơi nữ?

Điều này làm cho Trần Lâm và những người khác cũng không khỏi kinh ngạc.

Tiếp theo.

Một hồi lại một hồi tranh tài kết thúc.

Những người chơi có kỹ thuật đua xe mạnh mẽ cũng dần dần bộc lộ tài năng của mình.

Rất nhiều người đều là đại thần và streamer đua xe nổi tiếng trong vòng, đương nhiên cũng không ít người chưa từng thấy qua ID mới.

Ví dụ như: Bẻ cua rãnh thoát nước, Mercedes chủ, Lão Công Mogi Natsuuki, Tay đua không cần phụ nữ,... vừa nhìn đã biết là từ bên hoạt hình CG tới.

Trần Lâm không ngờ rằng trong phe xem phim hoạt hình này lại có nhiều tuyển thủ mạnh mẽ như vậy, thậm chí có mấy người còn xông vào trong vòng bán kết.

Nhưng điều khiến anh kinh ngạc vẫn là Lâm muội muội kia.

Căn cứ vào biểu hiện trên tư liệu đăng ký, người chơi này đúng là con gái, hơn nữa đây là lần đầu tiên chơi trò chơi đua xe.

Với thân phận người chơi mới vượt qua mọi chông gai, cuối cùng càng là cực kỳ mãnh liệt xông vào trong vòng bán kết, còn làm không ít đại thần nổi tiếng phải dừng chân, dẫn tới một mảnh các người chơi xem trận chiến xôn xao.

Đây có lẽ chính là thiên phú bẩm sinh của một số người.

Có đôi khi thật sự hâm mộ không nổi.

…

Quá trình thi đấu trên mạng diễn ra rất nhanh.

Sau khi trải qua một giờ PK, cuối cùng từ hơn một ngàn tuyển thủ dự thi chọn lựa ra ba mươi hai người chơi đứng đầu, chia thành 4 phòng, thể hiện ra vòng bán kết mấu chốt nhất.

Mà lúc này.

Trong phòng livestream của Lâm Muội Muội, mưa đạn không ngừng hiện lên.

- Nhanh, nhanh giảm tốc! Phía trước là ngã tư đường hình chữ U!

- Chủ phòng cố lên, sắp vượt qua hạng năm rồi!

- Xông lên! Còn có cơ hội, tuyệt đối không được từ bỏ!

- Quá mạnh mẽ! Lại có thể đua với những đại thần vật kia, Lâm Muội Muội cố lên!

Chỉ thấy Lâm Muội Muội ngồi trên xe lăn trước mặt đang chăm chú nhìn hình ảnh màu đỏ lao vùn vụt trên màn hình.

Lúc này, cô giống như là biến thành người khác, không còn là vẻ yếu đuối thường ngày, ngón tay nhanh chóng thao tác trên bàn phím.

Trong phòng livestream, khán giả cũng không ngờ rằng thiên phú của cô về trò chơi đua xe lại mạnh như vậy, mới luyện hai ngày đã đạt đến tình cảnh khoa trương như vậy.

Nhìn thấy chiếc xe cạnh tranh kịch liệt trong video, cùng với cảnh tượng xuyên thẳng qua đường rẽ màu đỏ, tất cả mọi người đều chấn phấn không thôi, điên cuồng phát ra mưa đạn cổ vũ động viên cô.

Cuối cùng ở đường đua cuối cùng liên tục kẹp tóc nơi đường rẽ, bằng vào góc độ xảo trá vung đuôi tiến vào khúc cua, vượt qua hai chiếc xe đang chém giết phía trước.

Cuối cùng lấy thành tích đứng thứ ba đến cuối cùng.

Giờ khắc này,

Toàn bộ phòng livestream đều sôi trào lên.

- Hạng ba, Lâm Muội Muội lấy được hạng ba!

- Thật là đáng tiếc, chỉ kém một chút là có thể vượt lên hạng hai, tham gia trận chung kết rồi.

- Đúng vậy, cũng đã bị hút vào đuôi chảy rồi.

- Vừa rồi chạy chậm một chút không thuần thục, bằng không thì còn có thể nhanh hơn.

- Đáng ghét, nếu như đường đua dài hơn một chút thì tốt rồi.

Nhìn xếp hạng trên giao diện, khán giả không ngừng thương tiếc.

Hận không thể tự mình ra sân, thay chủ phòng đánh ngã toàn bộ chiếc xe trước mặt.

Mà ở trước mặt ống kính.

Lâm muội muội thì sắc mặt phiếm hồng, trên trán bốc lên mồ hôi rịn, chẳng những không thất vọng bởi vì xếp hạng mà ngược lại có loại cảm giác rất thoải mái.

- Bọn họ đều rất lợi hại, có thể đi vào vòng bán kết đã rất tốt rồi.

Ngay cả cô cũng không ngờ rằng mình có thể đi đến bước này trong thi đấu.

Có lẽ là bởi vì thời gian yên lặng dài để cho cô chuyên tâm hơn xa người thường nên mới có thể ra tay nhanh như vậy.

Loại cảm giác mà trước giờ cô chưa từng trải qua này làm cho tâm tình của cô khuấy động, giống như lại tìm về rung động đã từng mất đi.

Thế giới vốn đang lờ mờ đơn điệu cũng dần dần nhiều hơn mấy phần hào quang.

Nếu như có thể, cô thật sự muốn tự mình đi gặp nhà thiết kế trò chơi này, ở trước mặt nói anh ta nói một tiếng cảm ơn.

Có thể làm ra trò chơi tốt như vậy.

Đối phương chắc là một vị trưởng giả học thức uyên bác đúng không?

...

Cứ như vậy.

Vòng bán kết kết thúc.

Tám người còn lại một lần nữa tạo thành một phòng, chuẩn bị đua trận chung kết cuối cùng.

Lại là một phen tranh đấu kinh tâm động phách và chém giết đặc sắc, xếp hạng cuối cùng đã xác định.

Không có gì ngoài ý muốn.

Giành được hạng 1 là một vị đại thần trong trò chơi.

Cho dù là thực lực hay là tốc độ phản ứng cũng đã đạt đến tình cảnh người thường khó mà sánh bằng.

Xếp hạng hai và ba là tiểu đồ đệ của đội xe CG lúc trước, hạng tư là chủ phòng của một kênh livestream trò chơi đua xe.

Mặc dù không thể đoạt được quán quân, nhưng biểu hiện của bọn họ ở trong trận đấu cũng đều được rất nhiều người chơi tán thành, hung hăng kiếm lời một phen danh khí.

Đương nhiên.

Kiếm tiền nhất vẫn là Hồng Hoang Quan Phương.

Trong một trận đấu, nhiệt độ của Xe Đua Cực Phẩm tăng lên gần gấp đôi, lượng tiêu thụ tăng vọt vọt lên top 10 của bảng tiêu thụ ngày.

Nhất là sau khi video tranh tài được đăng lên mạng, trận thi đấu kịch liệt kia càng gây nên phản ứng cực lớn trong trò chơi.

Rất nhiều người đều chấn kinh trước cảnh tượng Xe Đua Cực Phẩm với giả lập vật lý chân thật, cùng với cảnh tượng như mộng huyễn trong đường đua, nhao nhao nhảy hố chơi thử.

- Phản ứng cũng không tệ lắm.

Trần Lâm nhìn số liệu vừa mới thống kê xong, hài lòng gật đầu.

Sau đó nhìn đồng hồ, nói với các công nhân viên:

- Đêm nay tất cả mọi người đã tăng ca vất vả rồi, đều trở về nghỉ ngơi thật tốt đi, đến lúc đó tôi sẽ để cho tài vụ tính cả tiền công và tiền thưởng cho mọi người.

Chương 107: Khoác Lác Thì Ai Mà Không Biết Chứ? (2)

Vừa dứt lời, các công nhân viên đã mỏi mệt không chịu nổi lập tức hoan hô lên.

Lại lần nữa trở lại chỗ ngồi, vội vàng xử lý hết những việc làm còn lại trong tay.

Còn về ba người Trần Lâm thì đi tới bên cạnh ngồi xuống, bắt đầu thương thảo kế hoạch tiếp theo.

- Vừa rồi tôi đã xem qua, Thợ Săn Quái Vật và mấy trò chơi khác gần đây biểu hiện cũng không tệ, ngoại trừ chi phí vận hành và chi phí khai phá ra thì bây giờ chúng ta còn lại hơn 10 triệu tài chính, Trần Lâm, cậu định làm gì?

Xem như là trụ cột của công ty, lão Tống mở miệng nói trước.

Bởi vì Xe Đua Cực Phẩm vừa mới bán cho nên anh cũng không tính phần lợi nhuận này vào.

- Hơn 10 triệu à?

Trần Lâm rơi vào trầm tư.

Anh vốn cho rằng phát hành trò chơi lớn như Xe Đua Cực Phẩm sẽ dùng hết tài chính, không ngờ lại vẫn còn dư.

Mà giá trị tài phú của anh sau khi định chế hoạt hình CG lại lần nữa tăng lên đến 30 triệu, tình thế còn nhanh hơn trước đó.

Dựa theo định chế mỗi phút 100 ngàn tài phú tính toán.

Hoàn toàn có thể làm ra một bộ phim CG dài đến ba giờ!

Nghĩ tới đây, anh lại ngẩng đầu lên:

- Gần đây, trong giới trò chơi có gì đáng chú ý không?

- Cái này tôi biết.

Lão Lý ở bên cạnh chen lời vào:

- Tôi nghe nói gần đây bên Giang Thành sắp tổ chức một đại hội giao lưu nhà đầu tư, ngay vào tháng sau số 5.

- Cái mà anh nói đó, tôi cũng nghe nói, không phải chính là đại hội bánh vẽ à?

Lão Tống bĩu môi, dường như cũng có chút hiểu biết đối với chuyện này.

Đại hội giao lưu nhà đầu tư.

Nói dễ nghe một chút chính là các công ty tuyên truyền nhà mình đang khai phá trò chơi gì, trao đổi lẫn nhau, tăng thêm nhiệt độ trước một chút.

Nói khó nghe một chút chính là đủ loại bánh nướng phô trương, từng người lên đài thổi Game Engine nhà mình mạnh mẽ bao nhiêu, hình ảnh tinh mỹ cỡ nào, cách chơi phong phú bao nhiêu, khái niệm nhiều vượt mức quy định.

Kết quả mở máy tính ra xem xét, vừa mới xây dựng văn kiện kẹp.

Ngay cả một trò ra hồn cũng không có.

- Tôi nhớ trước đó triển lãm này thường được cử hành vào đầu năm mà?

Trần Lâm kỳ quái nói.

- Đúng là thường tổ chức vào đầu năm.

Lão Tống gật đầu:

- Tôi đoán chắc là do tư bản gia nhập, có tài chính nên các công ty lớn cũng bắt đầu nghiên cứu phát minh trò chơi mới, chắc chắn muốn mượn đại hội lần này tuyên truyền một chút.

- Cho nên nói, cạnh tranh đã sớm bắt đầu đúng không?

Vẻ mặt Trần Lâm trở nên nghiêm túc.

Sau khi những công ty kia nhận được lượng tài chính lớn rót vào, bước tiếp theo tất nhiên là mở rộng thị trường mới.

Thậm chí hạng mục vốn đã sắp chết rơi cũng có thể bằng vào tài nguyên khổng lồ mò lên.

Đến lúc đó muốn trổ hết tài năng trong lượng lớn trò chơi như vậy sẽ không dễ dàng như bây giờ.

- Vậy chúng ta có muốn tham gia hay không?

Lão Lý hỏi.

- Đề nghị của tôi là nên tham gia.

Lão Tống trả lời.

- Nhưng chúng ta vừa mới tuyên bố hai trò chơi mới, cho dù Game Engine giúp rút ngắn thời gian thì muốn làm ra một trò tiếp theo cũng cần thời gian.

- Cái chúng ta cần bây giờ không phải là trò chơi, mà là một mánh khóe, một mánh khóe có thể làm cho người chơi nhớ kỹ Hồng Hoang chúng ta.

Lão Tống không hổ là người từng làm ông chủ, ánh mắt sắc bén hơn lão Lý rất nhiều, liếc mắt một cái đã chỉ ra mấu chốt của đại hội giao lưu lần này.

Khoác lác à.

Ai mà không biết chứ?

Loại triển lãm này không phải là so ai thổi ác hơn, ai thổi vang hơn à?

Hơn nữa càng là thời điểm này thì lại càng không thể đi đường bình thường.

Nếu như toàn bộ đều giống như công ty khác, vậy người chơi kia chắc chắn sẽ không nhớ kỹ bọn họ, nhất định phải đủ đặc biệt mới được!

- Vậy thì hay là chúng ta thử trò chơi VR đi, không phải gần đây Tổng giám đốc Trần đã đặt một nhóm kính mắt VR à?

Lão Lý đột nhiên đề nghị.

…

Trò chơi VR?

Nghe thấy đề nghị của lão Lý, lông mày lão Tống cau lại.

- Loại trò chơi này tôi quả thật cũng đã nghĩ qua, nhưng bây giờ trò chơi VR chủ yếu cũng chỉ có ba loại là kinh dị, bắn súng, thể dục thể thao, chúng tôi không có kinh nghiệm chế tác trò chơi này.

Trò chơi VR xem như khác với trò chơi PC và máy chủ, át chủ bài chính là hình thức đắm chìm thể nghiệm.

Thông qua thiết bị đeo vào, đưa hình ảnh vào trong mắt, thực

hiện hiển thị hình ảnh chân thật qua góc nhìn thứ nhất.

Loại kỹ thuật này nói đến rất cao đại thượng.

Vốn theo trình độ hiện tại thì cũng chỉ có thể cắm một chút trò chơi đơn giản vào mà thôi.

Trong trò chơi Thợ Săn Quái Vật này, độ chính xác của các động tác rất cao, cơ bản không cần nghĩ cũng biết.

Cho nên phần lớn công ty VR đều đi theo hướng thư giản, giải trí, tính hạn chế thật sự quá lớn.

Lại thêm còn phải mua các loại thiết bị như kính VR, rất khó có người chơi nguyện ý trả tiền.

- Vậy thì làm thế nào? Cũng không thể nói chúng ta đang làm một đại tác 3A được? Nếu tôi là người chơi thì cũng sẽ không tin tưởng.

Bọn họ vừa mới tuyên bố hai kiểu chơi mới.

Nếu như lại đột nhiên nói đang nghiên cứu phát minh đại tác 3A thì quỷ mới tin.

Đây không phải là khoác lác, mà là làm trò khỉ cho người chơi, chỉ mang lại hiệu quả ngược lại mà thôi.

Dù sao thì công ty trò chơi có lợi hại đến đâu thì cũng phải có chu kỳ chế tác, đâu có thể vừa tuyên bố xong một trò chơi lại lập tức đào ra một kiểu khác được.

Không phải là nói nhảm à?

Nhưng mà...

Điều này làm cho hai người bọn họ không ngờ tới.

Lúc này, Trần Lâm ở bên cạnh đột nhiên lên tiếng:

- Tôi cảm thấy trò chơi VR là một phương hướng rất tốt.

- Cậu chắc chứ?

Lão Tống và lão Lý ngạc nhiên quay đầu lại.

- Đó là đương nhiên.

Trần Lâm đặt ly trà trong tay xuống:

- Mặc dù bây giờ át chủ bài của chúng ta là trò chơi PC và máy chủ, nhưng cũng có thể thử làm một trò chơi VR, coi như là trải đường cho sau này, để cho các người chơi biết trước thực lực của chúng ta.

- Hơn nữa không phải các người cũng nói, trong thời gian ngắn như vậy rất khó làm ra được đại tác cạnh tranh với những công ty kia, vậy thì chúng ta chỉ có thể mở ra lối đi riêng, đi hướng trò chơi VR không có ai làm thì mới có thể để lại ấn tượng được.

Chương 108: Xem Một Chút Rồi Đi Ngủ

- Đây cũng coi như là một kế sách hay.

Lão Tống suy tư gật đầu một cái:

- Nhưng bằng vào mánh khoé VR này thì có lẽ còn chưa đủ, phải có nội dung mang tính trùng kích mới được.

- Hay là chúng ta làm ra trò chơi kinh dị, hù người chơi được không?

Lão Lý đề nghị.

- Không quá ổn, bây giờ thị trường VR đã có rất nhiều trò chơi kinh dị, đơn giản chính là thay đổi phương pháp làm cho người ta sợ hãi mà thôi, không đủ sáng mắt.

Lão Tống lập tức bác bỏ đề nghị này.

Sau đó lão nghĩ tới cái gì đó, đột nhiên nhìn về phía Trần Lâm.

- Không phải là cậu đã có ý tưởng rồi chứ? Tôi nhớ hình như trước đó cậu đã nhắc đến chuyện này với tôi.

- Đã đoán đúng.

Trần Lâm cười thần bí:

- Vốn tôi còn chưa chắc chắn có nên làm hay không, nhưng sau khi nghe phân tích của các người, tôi cảm thấy đã đến lúc nên làm rồi.

- Cái gì, phương án trò chơi mới à?

Lão Lý lập tức lấy lại tinh thần.

Các nhân viên đang thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời khỏi nghe thấy ba chữ "Trò chơi mới" thì đều nhao nhao vểnh tai lên, tất cả sự chú ý đều bị hấp dẫn tới.

Trần Lâm nhìn bọn họ một chút, cười nói:

- Chờ sau đó tôi sẽ gửi phương án và quá trình chế tác trò chơi cho các người, sau đó các người trở về xem trước một chút thử có thể làm hay không rồi nói sau.

- Cậu thật sự có à?

Lão Tống kinh ngạc, vừa mới trôi qua bao lâu mà thôi.

Phải biết rằng công ty khác từ khi xác định phương hướng đến khi đưa ra quyết định cuối cùng, đến khi chế tạo xong phương án thì ít nhất cũng phải họp 10 lần, 8 lần, lại thu thập đủ loại tư liệu và điều phối tài nguyên.

Toàn bộ quá trình này động một chút chính là mười ngày nửa tháng.

Trần Lâm ngược lại tốt rồi, vừa há miệng ra là đã kèm theo quá trình chế tác, quả thực giống như mở hack.

Nhưng bất kể nói thế nào.

Dù sao thì có phương hướng cũng tốt hơn không có.

- Nếu đã như thế, vậy chúng ta cũng trở về chờ tin tức tốt của cậu.

Hai người không hỏi nhiều, ôm theo chờ mong đứng dậy rời khỏi với các công nhân viên.

Trần Lâm liếc mắt nhìn sắc trời bên ngoài, sau đó đi vào trong văn phòng, gửi văn kiện đã chuẩn bị sẵn cho hai người.

Làm xong tất cả những chuyện này.

Anh mới một mình ngồi xe chạy về chỗ ở.

...

Về đến nhà, lão Tống cũng không lập tức mở văn kiện ra.

Mà là giống như ngày thường, ăn cơm tắm rửa, dỗ con ngủ, hiến lương.

Mãi cho đến 1h sáng, anh mới mặc áo ngủ đi tới phòng làm việc, mở máy tính lên.

- Xem trước một chút rồi đi ngủ.

Nói xong, lão Tống cũng ngồi xuống ghế, vừa uống trà Kỷ Tử vừa xem xét văn kiện do Trần Lâm gửi tới.

Trong thư phòng yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy tiếng click chuột.

Dưới ánh đèn lờ mờ, bóng lưng đen như mực tĩnh toạ tại chỗ, lật qua lật lại từng tờ văn kiện.

Nhưng lão lại không chú ý tới.

Đồng hồ quả lắc treo trên tường đang theo thời gian trôi qua nhanh chóng chuyển động.

...

Ngày hôm sau.

Các công nhân viên trong phòng đã đến sớm, quét thẻ đi làm

việc.

Trong khu làm việc mặt cười nói nói, thảo luận chuyện lý thú đã gặp hôm qua, khắp nơi đều là bóng người lui tới.

Đinh...

Lúc này.

Cửa thang máy mở ra.

Lão Tống và lão Lý cùng nhau xuất hiện, từ bên trong đi ra.

- Tống lão đại!

- Lý...

Các nhân viên vừa định tiến lên chào hỏi thì bước chân lại đột nhiên dừng lại, vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người.

- Tống lão đại, các người đây là...

Một nhân viên đang rót nước bên cạnh thang máy ngạc nhiên nói.

Chỉ thấy hai người lão Tống và lão Lý từ trong thang máy đi ra, mắt đầy quầng thâm, nhìn vẻ mặt rất tiều tuỵ, thật giống như một đêm không ngủ, ngay cả tóc cũng rối bời không được chải chuốt.

Không biết Còn tưởng rằng là lão say rượu từ đâu ra nữa.

Chẳng lẽ là tối hôm qua ra ngoài uống rượu nên không được vào nhà à?

- Không có chuyện gì, mọi người đi làm việc của mình đi.

Lão Tống mở miệng nói, khoát khoát tay rồi lại liên tục ngáp.

Tiếp theo lão như nghĩ đến cái gì, lại nhìn về phía vị trí văn phòng:

- Tổng giám đốc Trần đến rồi à?

- Vẫn chưa.

Nhân viên trả lời.

- Được rồi, chờ cậu ta tới thì nhớ nói cho tôi biết.

Lão Tống và lão Lý liếc nhau, cười khổ một tiếng.

Tên kia ngủ thật thoải mái, kết quả bọn họ lại thảm rồi, ròng rã một đêm đều xem phương án trò chơi kia.

Cho dù đến bây giờ thì trong đầu bọn họ vẫn còn hiện lên nội dung của phương án kia, không bỏ đi được.

- Anh cũng xem xong rồi à?

Lão Tống hỏi.

- Xem xong.

Lão Lý gật đầu, ánh mắt có chút đờ đẫn.

Điều duy nhất bây giờ bọn họ phải làm chính là nhanh chóng tìm được Trần Lâm, hỏi phương án xử lý tình huống này.

Bởi vì nội dung trên đó thật sự quá đả kích đối với bọn họ, cho dù đến bây giờ cũng chưa hoàn toàn tiêu hoá, nhất định phải tìm Trần Lâm hỏi rõ ràng mới có thể yên tâm.

- Anh nói xem, phương án này thật sự là do Tổng giám đốc Trần viết ra à?

- Đúng vậy, tôi thấy cậu ta không giống như là loại người có

thể viết ra kịch bản đó.

Hai người vừa trò chuyện vừa đi vào trong phòng làm việc, ngồi ở trên quầy bar trong khu nghỉ ngơi uống cà phê, chờ đợi nhìn thang máy.

Bởi vì nơi này là nơi gần thang máy nhất.

Hành động rất khác thường này càng làm cho các công nhân viên tò mò.

Cuối cùng đã xảy ra chuyện lớn gì mà hai vị này lại để ý như vậy, ngay cả máy tính cũng không mở, vừa đến đã đứng ở đó chờ đợi.

Nhưng bọn họ cũng không dám hỏi nhiều, chỉ có thể âm thầm thấp giọng nghị luận, âm thầm nghi ngờ.

Mãi cho đến gần 10h.

Cửa thang máy mở ra, lúc này Trần Lâm mới khoan thai chậm rãi xuất hiện trước mặt mọi người.

- Trần Lâm!

- Tổng giám đốc Trần!

Tinh thần Lão Tống và lão Lý chấn động, vội vàng đứng lên nghênh đón.

Bộ dáng giống như sói đói chụp mồi kia lại làm cho Trần Lâm giật mình, thiếu chút nữa ngay cả bánh bao trên tay cũng rơi trên mặt đất.

- Lão Tống, lão Lý? Sao hai người lại biến thành bộ dáng như quỷ này? Tối hôm

…

- Trần Lâm, đây thật sự là phương án do cậu viết à?

Trong văn phòng, hai người lão Tống và lão Lý ngồi đối diện Trần Lâm, không nhịn được hỏi.

Chương 109: Xác Định Hạng Mục, Thuyền Mộng Ảo Vĩnh Viễn Không Chìm (1)

Mà lúc này, trên màn hình lớn đang chiếu chính là phương án mà hôm qua Trần Lâm đã gửi cho bọn họ, cũng là kẻ đầu sỏ khiến bọn họ một đêm không ngủ ngon.

- Chuyện này thì các người không cần lo lắng, chỉ cần cân nhắc xem mình có thể làm được hay không thôi.

Trong đầu Trần Lâm có phương án, nhưng lại không thể vô căn cứ biến ra trò chơi, còn phải xem nhân viên dưới tay có thể làm hay không.

Nếu ngay cả lão Tống cũng nói không thể làm, vậy cho dù anh có đưa ra phương án tốt hơn nữa cũng vô dụng, cho nên còn phải nghe ý kiến của bọn họ một chút.

- Nếu nói làm ra thật ra không có vấn đề gì, chỉ có điều... Đầu tư có thể hơi lớn một chút.

Lão Tống và lão Lý nhìn lên hình ảnh đang xuất hiện trên màn hình.

Đó là một chiếc du thuyền đi trên biển.

Giống như một cung điện màu trắng trôi nổi trong nước, lại giống như minh châu rực rỡ dưới bầu trời đêm.

Dùng lời của lão Tống.

Cái du thuyền này là đơn giản chính là tác phẩm nghệ thuật xảo đoạt thiên công.

Thậm chí hai chữ hào hoa cũng không thể hình dung được một phần vạn của nó!

Lão đờ đẫn một hồi lâu, sau đó mới hít sâu một hơi, chân thành nói:

- Giao cho Lê Minh chúng tôi đi, cho dù như thế nào thì tôi cũng sẽ làm được nó.

- Ánh Sáng chúng tôi cũng giống vậy.

Lão Lý cũng lập tức nói theo.

- Không thành vấn đề thì tốt rồi.

Trên mặt Trần Lâm cuối cùng cũng lộ ra nụ cười:

- Phương án này khó khăn nhất chính là xây dựng mô hình, cho nên tôi hy vọng hai người các anh có thể hợp tác, dốc hết toàn lực để làm ra hình ảnh chân thực trên du thuyền này.

- Yên tâm đi, Lê Minh chúng tôi cũng không kéo chân sau, giao thiết lập mô hình khối cho chúng tôi, chi tiết ưu hóa giao cho bên Ánh Sáng đi, như thế nào?

- Được, cứ để chúng tôi lo.

Hai người anh một lời tôi một câu, rất nhanh đã làm xong phân công của mình, tiếp theo thảo luận về mỗi vấn đề chế tác, còn có vấn đề thiết bị VR.

Hai giờ trôi qua.

Cuối cùng mới phân phối thoả đáng tất cả mọi chuyện.

Trên phương án đóng dấu ra chất giấy cũng có rất nhiều tiêu ký màu đỏ, còn có một số hạng mục cần chú ý.

Rõ ràng một đêm ngủ không ngon, nhưng tinh thần của lão Tống và lão Lý vẫn phấn chấn, không có chút buồn ngủ nào.

Bởi vì bọn họ đã không kịp chờ đợi muốn làm được trò chơi này.

- Đúng rồi, Trần Lâm, trò chơi này tên là gì?

Trước khi đi, lão Tống đột nhiên quay đầu hỏi.

- Tên à?

Trần Lâm liếc mắt nhìn bản thiết kế trên màn hình, khóe miệng hơi nhếch lên:

- Titanic, tên của nó chính là tàu Titanic.

Không sai!

Đây chính là biện pháp mà anh đã trầm tư suy nghĩ ra.

Biến phim điện ảnh thành kịch bản trò chơi để trải nghiệm và tìm ra lời giải.

Anh muốn để cho các người chơi lấy góc nhìn thứ nhất, tự thể nghiệm bi ca tuyệt vọng diễn ra trong vùng biển lạnh lẽo kia!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao anh đột nhiên quyết định làm trò chơi VR.

- Tàu Titanic vĩnh viễn không chìm, thuyền mộng ảo...

Lão Tống thấp giọng nỉ non cái tên này, trong mắt lập loè ánh sáng trước nay chưa từng có.

Lão không nói thêm gì nữa mà chỉ nắm thật chặt phương án trong tay, sau đó quay người rời khỏi phòng làm việc, đi ra bên ngoài triệu tập nhân viên.

...

- Nhanh nhanh nhanh, nghe nói đã xác định phương án trò chơi mới, Tống lão đại gọi mọi người qua đó họp!

Bên ngoài phòng họp.

Các nhân viên nhận được tin tức rất nhanh đã tụ tập lại, trên mặt tràn đầy vẻ khẩn trương và chờ mong.

Bởi vì bây giờ đã gần cuối năm.

Khi hạng mục càng nhiều, tình huống tiêu thụ càng tốt, bọn họ có thể nhận được phần thưởng cuối năm cũng càng nhiều, cho nên đương nhiên là hy vọng có thể tiếp nhận càng nhiều hạng mục hơn.

Nhất là đoàn đội Ánh Sáng vừa mới thiết lập, lúc này lại dốc hết sức lực muốn làm một vố lớn.

- Không biết sẽ là trò chơi gì, làm cho tôi có chút khẩn trương.

- Tôi vừa nhìn thấy tổng giám đốc Trần thương lượng trong phòng làm việc một buổi sáng, nhất định là hạng mục lớn.

- Chỉ nhìn cũng biết, hai đoàn đội Lê Minh và Ánh Sáng đều bị gọi tới, chiến trận này cũng không nhỏ.

- Được được được, càng lớn càng tốt, chỉ sợ không có thôi.

- Tôi đã ngửi thấy mùi tiền thưởng kếch xù rồi.

So với các công ty khác, đãi ngộ Hồng Hoang đã có thể được xem là hàng đầu.

Chỉ cần anh chịu cố gắng thì có thể nhận được càng nhiều tiền thưởng hơn.

Thu hoạch hoàn toàn tương xứng với nỗ lực của anh.

Hơn nữa có tiền lệ là lão Lý ở đây, rất rõ ràng chính là ám chỉ ông chủ nhà mình thích đề bạt nội bộ, càng làm cho bọn họ cảm nhận được cơ hội tấn thăng rất lớn.

Công ty như vậy, ai sẽ không muốn nỗ lực chứ?

- Đến rồi!

Đột nhiên, trong đám người vang lên một tiếng la lớn.

Cửa lớn phòng họp đang đóng chặt bị mở ra, lão Tống và lão Lý cầm văn kiện từ bên ngoài đi vào.

Nhìn thấy biểu cảm nghiêm trọng trên mặt bọn họ, tất cả nhân viên đều giật mình, toàn bộ phòng họp lập tức trở nên yên tĩnh lại.

- Tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, bắt đầu nói chính sự đi.

Lão Tống vẫn như cũ với phong cách hành sự như sấm rền gió cuốn, vừa mới đứng vững đã trực tiếp chuyển đề tài.

Lão Lý thì ngồi ở bên cạnh, phối hợp với lão diễn thuyết.

Vì giữ bí mật nên bọn họ cũng không lôi toàn bộ phương án ra, chỉ tuyên bố phân công đoàn thể của mình và kế hoạch chế tác tiếp theo.

Nhưng cho dù như thế.

Các công nhân viên phía dưới vẫn bị kết cấu thân tàu tinh vi kia làm cho chấn động, trong lúc nhất thời trong phòng họp liên tục vang lên tiếng kinh hô.

- Kết cấu thật phức tạp! Thật sự trò chơi này phải làm cẩn thận như thế à?

- Chỉ riêng căn phòng 3D này, muốn dựng được có lẽ cũng phải mấy ngày mới có thể hoàn thành!

- Trời ạ, đây là cái gì? Tổ hợp động cơ à? Cái này mà cũng phải làm à?

- Lại có mười lăm cái thuyền cứu hộ, thuyền này phải lớn đến mức nào chứ.

- Tống lão đại, anh xác định chúng ta đang làm trò chơi à?

Mọi người quả thực không dám tin vào hai mắt của mình.

Phương án như vậy đừng nói làm, bọn họ ngay cả thấy cũng chưa từng thấy bao giờ.

Chương 110: Xác Định Hạng Mục, Thuyền Mộng Ảo Vĩnh Viễn Không Chìm (2)

Không phải là không làm được, mà là tỷ lệ đầu tư và thu hoạch hoàn toàn không được, chỉ riêng hình ảnh đã đạt đến độ chính xác của cấp bậc phim điện ảnh, chi phí này cũng không phải là lớn bình thường.

Cũng chỉ có bọn họ có Game Engine Hồng Hoang tự nghiên mạnh mẽ mới dám tiếp nhận hạng mục này, nhưng cũng phải đầu tư thêm thiết bị mới được.

- Đúng vậy, mọi người không nghe lầm đâu.

Vẻ mặt lão Tống nghiêm túc nói.

- Hạng mục này liên quan đến tài liệu báo cáo quý 1 của chúng ta, tôi ở đây hứa hẹn, chỉ cần có thể hoàn thành thuận lợi, tiền thưởng của tất cả mọi người tăng thêm một tháng.

Tiền thưởng tăng thêm một tháng!

Trong lòng mọi người chấn động, trong mắt đột nhiên lóe lên ánh sáng.

Lại nhìn về phía phương án thiết kế, đột nhiên cảm thấy nó thuận mắt hơn rất nhiều, cũng không có người nào lại đưa ra chất vấn đối với phương án này nữa.

Không đến một giờ.

Buổi họp kết thúc thuận lợi.

Mỗi người đều cầm công việc của mình, vội vã chạy về vị trí làm việc.

Lão Tống và lão Lý thì đứng ở bên cạnh nhìn bóng dáng bọn họ bận rộn chạy tới chạy lui, trong mắt tràn đầy cảm khái.

- Đại hội nhà đầu tư lần này, sợ là tổng giám đốc Trần sẽ thổi da trâu lên trời đó.

- Chỉ hy vọng trò chơi có thể làm được thuận lợi, dù sao thì cũng là trò chơi kiểu VR đầu tiên của chúng ta, cũng không biết thị trường sẽ phản ứng như thế nào.

Thật ra trong lòng lão Tống bây giờ cũng không chắc chắn lắm.

Mặc dù lão rất xem trọng phương án này, nhưng thị trường cũng không phải lão nói sao thì là vậy.

Có được hay không thì còn phải xem người chơi có mua đơn hàng hay không.

Người làm trò chơi chính là như vậy, anh vĩnh viễn không biết trò chơi của mình có thể bùng nổ hay không, giống như là một trận đánh cược.

- Đúng rồi, không phải vừa rồi Tổng giám đốc Trần nói còn cần tuyển một số diễn viên tạm thời tới à?

Đột nhiên, lão Lý nghĩ đến cái gì, nói.

Nhân vật trong bộ phim Titanic này cũng không ít.

Nhất là yêu cầu về tướng mạo của đôi nam nữ, có lẽ phải tốn rất nhiều công sức mới có thể tìm được người phù hợp.

Nhưng tâm tư của lão Lý rõ ràng không ở đây, mà hỏi tiếp:

- Tống lão đại, anh cảm thấy tôi sẽ diễn vai thuyền trưởng lái chính được không?

- Lái chính? Anh à?

Lão Tống liếc mắt nhìn anh:

- Làm bồi bàn trong sảnh tiệc còn tạm được, chính là người bị chết chìm đầu tiên lúc đắm tàu.

Lão Lý:???

…

Đúng như lão Tống nói, tàu Titanic yêu cầu đối với diễn viên vô cùng cao.

Nhất là vẻ ngoài và khí chất.

Vừa cần sự cao quý trang nhã của xã hội thượng lưu, lại cần dã tính của công nhân tầng dưới chót, muốn tìm được nhiều diễn viên thích hợp như vậy cũng không dễ dàng.

Cho dù Trần Lâm đã sớm quan tâm đến phương diện này thì cũng vẫn không tìm được mấy người thích hợp để chọn.

Nhìn thấy các nhân viên bắt đầu lu bù công việc, Trần Lâm cũng cầm điện thoại di động trong phòng làm việc lên, bấm số của Tô Bằng.

- Alo, tổng giám đốc Trần, sao hôm nay cậu lại rảnh rỗi gọi điện cho tôi vậy?

Phân bộ công ty BiliBili, Tô Bằng tràn đầy ngạc nhiên nghe điện thoại.

Giám đốc công ty Hồng Hoang này bình thường nếu không có việc gì thì sẽ không gọi điện thoại, lần này tự mình gọi điện thoại

tới chắc chắn sẽ không phải là chuyện nhỏ gì.

- Quản lý Tô, tôi có một chuyện cần hỏi anh, tính luôn các streamer thì dưới tay anh có bao nhiêu nghệ sĩ hợp đồng?

Trần Lâm đi thẳng vào vấn đề nói.

Sao cậu lại đột nhiên hỏi chuyện này?

Tô Bằng có chút không hiểu.

- Không phải là chuyện gì lớn, Hồng Hoang chúng tôi chuẩn bị quay một bộ phim điện ảnh CG mới, phải dùng rất nhiều diễn viên.

Bộ phim điện ảnh CG!

Trong lòng Tô Bằng chấn động, bỗng nhiên đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

- Ý của Tổng giám đốc Trần là bộ phim điện ảnh giống như CG Thợ Săn Quái Vật à?

Cũng gần như vậy, nhưng mà cần nhiều QwrJCḅ viên hơn, ít nhất phải bảy, tám diễn viên chính và hơn hai trăm vai quần chúng.

- Hả!

Tô Bằng nghe vậy thì hít một hơi khí lạnh.

Bảy, tám diễn viên chính và mấy trăm diễn viên quần chúng, đây là muốn quay một bộ phim lớn à?

Lão vốn cho rằng bộ phim CG Thợ Săn Quái Vật trước đây đã đủ ngoại hạng, không ngờ còn có chuyện kỳ quái hơn.

Cho dù lão muốn một mình làm chuyện này thì cũng có chút

lực bất tòng tâm.

Nghĩ tới đây, Tô Bằng cười khổ một tiếng:

- Tổng giám đốc Trần, cậu cũng quá coi trọng tôi rồi, nhân vật quần chúng thì chúng tôi có thể tìm được cho cậu, nhưng bảy, tám diễn viên chính thì lại hơi khó khăn.

Lão biết rõ, mặc kệ là phim điện ảnh gì, có thể xưng là nhân vật chính đều yêu cầu vô cùng nghiêm khắc đối với các hạng mục của diễn viên chính.

Cho dù dưới tay lão có hơn trăm nghệ sĩ hợp đồng nhưng cũng không dám đảm bảo có thể tìm ra nhiều người thích hợp như vậy.

Nhưng lão cũng không muốn bỏ lỡ cơ hội ngàn năm một thuở này, lập tức nói:

- Không biết Tổng giám đốc Trần cần loại diễn viên chính nào? Nếu thích hợp, tôi sẽ tận lực chọn cho cậu.

- Cũng được, nhưng bộ phim CG này của tôi yêu cầu đối với khí chất của diễn viên rất cao, tôi phải đích thân xem mới được.

Trần Lâm suy nghĩ một chút, nói.

- Ý là tổng giám đốc Trần muốn chi nhánh công ty chúng tội tự mình chọn người à?

Ánh mắt Tô Bằng sáng lên:

- Chuyện này đương nhiên có thể, tổng giám đốc Trần lúc nào có rảnh? Tôi có thể triệu tập người tới bất cứ lúc nào.

- Khoảng 3 giờ chiều đi, vừa vặn hôm nay không có việc gì, đến lúc đó chắc phải làm phiền mọi người rồi.

- Không phiền phức, không phiền phức, tôi sẽ chờ tổng giám

đốc Trần đại giá.

Khoảng cách giữa hai công ty cũng không xa, lái xe cũng chỉ khoảng 40 phút mà thôi.

Cúp điện thoại, nhìn thời gian một chút.

Tô Bằng lập tức gọi điện thoại cho những người phía dưới.

- Đi, triệu tập tất cả mọi người tới đây, bên Hồng Hoang muốn đi qua chọn diễn viên trong phim điện ảnh CG, phải nhanh!

Nói xong, anh trực tiếp bỏ việc làm đang làm, vội vã rời khỏi phòng marketing.

Mà các nghệ sĩ hợp đồng nhận được tin tức này cũng hoàn toàn vỡ tổ.

- Chị Quyên, em không nghe lầm chứ? Hồng Hoang lại muốn bắt đầu quay phim điện ảnh CG à?

Chương 111: Cậu Đây Là Làm Video CG Hay Quay Phim Điện Ảnh?

- Tôi cũng nhận được tin tức, hơn nữa vừa rồi có người nhìn thấy quản lý Tô đi ra ngoài, có vẻ như rất gấp.

- Nghe nói là ông chủ Hồng Hoang muốn đích thân tới.

- Ông chủ Hồng Hoang tới, vậy chẳng phải là muốn làm hạng mục rất lớn à?

- Được rồi, cứ đi qua trước rồi nói, lần này tuyệt đối không thể bỏ lỡ cơ hội nữa!

Trong nháy mắt, toàn bộ ký túc xá nghệ sĩ trở nên náo nhiệt lên.

Mặc kệ là nam hay nữ, chỉ cần là nghệ sĩ dưới tay Tô Bằng thì toàn bộ đều vội vã bắt đầu chuẩn bị.

Ai trang điểm thì trang điểm, ai làm tóc thì làm tóc.

Mỗi người đều vô cùng nỗ lực điều chỉnh trạng thái, chuẩn bị thể hiện ra một mặt tốt nhất của mình.

Thậm chí có những người đang ở bên ngoài cũng nhao nhao đón xe chạy tới công ty, có vẻ vô cùng để ý.

- Mọi người trong nhà, tôi vừa nhận được thông báo, phía trên vừa thông báo chuẩn bị tuyển diễn viên quay phim điện ảnh, muốn chúng ta qua đó để chọn diễn viên, hôm nay livestream đến đây

thôi.

Trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu.

Âu Dương Hiểu đang lái xe ngắm phong cảnh trong trò chơi Xe Đua Cực Phẩm cũng nhận được tin tức, nhanh chóng nói về phía ống kính.

Khán giả vốn còn đang nói chuyện phiếm nghe vậy thì nhất thời sôi trào.

- Tuyển diễn viên quay phim điện ảnh? Chủ phòng lại muốn đi quay phim mới à?

- Có thể nói một chút là bộ phim gì không?

- Là của công ty nào? Sao lại không có chút tin tức nào vậy?

- Tôi vừa đi xem những phòng livestream khác, rất nhiều người đột nhiên ngừng live, không phải cũng là vì chuyện này đấy chứ?

- Thật đúng là, mấy kênh stream tôi quan tâm đều không live nữa!

- Bilibili vừa nhận được hợp đồng quay phim điện ảnh lớn gì à?

Khán giả đều bị tình huống khác thường này làm kinh động, mưa đạn không ngừng hỏi.

Nhưng Âu Dương Hiểu cũng không nói quá nhiều với bọn họ, tràn ngập áy náy nói một câu, sau đó trực tiếp tắt livestream, rời khỏi ký túc xá chạy tới công ty.

Trên đường đi còn có thể nhìn thấy rất nhiều đồng sự giống như cô, làm cho cô không khỏi bước nhanh hơn.

...

Rất nhanh.

Đã đến 3h chiều.

Trần Lâm ngồi trên xe taxi, dừng ngay trước cửa chính của phân bộ Bilibili, liếc mắt một cái đã nhìn thấy Tô Bằng đang chờ ở đó.

So với bộ dạng nói chuyện làm ăn lúc trước thì Tô Bằng rõ ràng đã trở nên mượt mà hơn rất nhiều.

Xe vừa dừng lại, lão đã tiến lên đón tiếp với vẻ mặt tươi cười.

- Tổng giám đốc Trần đại giá quang lâm, không tiếp đón từ xa.

- Tô chủ quản khách khí, làm chính sự trước đi.

Trần Lâm mở cửa bước xuống xe, được Tô Bằng dẫn dắt đi vào công ty, vừa nói chuyện phiếm vừa đi về phía trường quay.

Không bao lâu sau, bọn họ đã xuyên qua hành lang chuyên dụng, đi vào trong phòng biểu diễn đã chuẩn bị tốt.

Nhìn xuyên qua cửa sổ, còn có thể nhìn thấy rất nhiều bóng người đang chờ ở bên ngoài.

Đến rồi, tôi thấy quản lý Tô đang dẫn theo một người đi vào.

- Đâu? Đâu? Là ông chủ Hồng Hoang à?

Các nghệ sĩ đang chờ đợi lập tức trở nên khẩn trương, không nhịn được ngẩng đầu nhìn vào trong, rất giống bộ dáng kiểm tra khả năng diễn xuất khi tốt nghiệp đại học trước đây.

Chỉ có Âu Dương Hiểu có địa vị khá cao trong số ít mấy người mới thoáng trấn định một chút, vẫn ngồi ở tại chỗ điều chỉnh

trạng thái.

Bọn họ rất rõ ràng, bình thường quản lý Tô sẽ không làm ra tình cảnh lớn như vậy.

Nếu như ám chỉ rõ ràng như vậy mà cũng không đoán ra thì cũng không cần lăn lộn ở trong nhóm này nữa.

- Hiểu Hiểu, trong mấy người ở đây chỉ có cô là đã từng gặp ông chủ Hồng Hoang, có thể nói với chúng tôi xem anh ta là hạng người gì không?

Lúc này, streamer ngồi bên cạnh Âu Dương Hiểu đột nhiên lên tiếng, lập tức thu hút ánh mắt của mọi người xung quanh.

Ngay cả những nghệ sĩ nam cũng quăng ánh mắt tò mò tới.

- Ông chủ Hồng Hoang à...

Trên mặt Âu Dương Hiểu lộ ra vẻ hồi tưởng:

- Cảm giác nói chuyện vẫn rất tốt, cũng rất đẹp trai, chỉ là có chút nghiêm túc, làm việc cẩn thận tỉ mỉ, cho nên đề nghị của tôi là, tốt nhất đừng đùa nghịch tiểu thông minh trước mặt anh ta.

- Hả? Cô nói như vậy tôi lại càng căng thẳng hơn.

- Tôi cũng giống vậy, sợ nhất chính là loại xụ mặt đó.

- Nhưng tôi nghe nói ông chủ Hồng Hoang rất trẻ tuổi, chắc không phải rất hung dữ chứ?

Các nghệ sĩ líu ríu, trên mặt viết đầy khẩn trương.

Một số người càng nắm thật chặt hai tay, trong lòng bàn tay cũng bắt đầu đổ mồ hôi rịn.

Dù sao thì những nghệ sĩ tầng thấp nhất như bọn họ cũng

không có bao nhiêu kinh nghiệm đóng phim lớn, sợ mình chờ sau này biểu hiện không tốt sẽ trở thành trò cười trước mặt mọi người.

Két két...

Đúng lúc này, cửa lớn của phòng biểu diễn mở ra.

Nhân viên công tác cầm bảng biểu từ bên trong đi ra.

...

- Quản lý Tô nói đây là nội dung kiểm tra, mọi người chuẩn bị một chút trước đi, nửa giờ sau sẽ bắt đầu tuyển diễn viên.

Nội dung kiểm tra!

Trong lòng mọi người chấn động, vội vàng tiếp nhận bảng biểu từ trong tay nhân viên công tác, cẩn thận cầm lên xem.

Dù sao thì cũng chỉ có nửa giờ, lâm trận phát huy tương đương với kiểm tra năng lực của bọn họ.

Nhưng khi mấy người bọn họ nhìn thấy nội dung trong đó thì lại nhao nhao sửng sốt.

- Lại là cử chỉ và dáng vẻ của quý tộc à?

Vẻ mặt của các nghệ sĩ trẻ tuổi cũng thay đổi.

Cử chỉ và dáng vẻ không phải muốn diễn là có thể diễn ra được, mà là có liên quan đến tích lũy quanh năm suốt tháng, tố dưỡng và thói quen sinh hoạt.

Người có khí chất cao nhã thì thậm chí chỉ cần một động tác, một cái thần thái cũng làm cho người khác liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra sự khác biệt.

Mà bọn họ vừa vặn thiếu chính là cái này.

Ngược lại là những nghệ sĩ tương đối lớn tuổi kia thì trên nét mặt xen lẫn thong dong và chờ mong, giống như vô cùng tự tin đối với nội dung kiểm tra này.

- May mà ngày bình thường lúc tập Yoga cũng có huấn luyện tạo hình và dáng vẻ, chắc là không vấn đề gì.

Nhìn đám người xung quanh khẩn trương, Âu Dương Hiểu thở dài một hơi.

Ít nhất trong những người ở đây, cô còn tính là tương đối có ưu thế.

Cũng không có lãng phí thời gian nữa, đứng dậy đi vào trong phòng chờ gần đó bắt đầu luyện tập vẻ mặt, nhìn vào tấm gương điều chỉnh tư thái của mình.

Chương 112: Lựa Chọn Nhân Vật Trò Chơi

Một bên khác.

Trong phòng biểu diễn.

Trần Lâm và Tô Bằng đang ngồi với nhau, lật xem tư liệu của các nghệ sĩ vừa mới chỉnh lý ra.

- Tổng giám đốc Trần, đây đều là nghệ sĩ ký hợp đồng dưới tay tôi, mặc dù không sánh bằng hàng hiệu bên tổng bộ nhưng kỹ năng nghề nghiệp cũng không kém, cậu xem có còn vấn đề nào khác hay không?

Tô Bằng ý cười đầy mặt nói.

- Ừm, cũng không tệ, dưới tay quản lý Tô thật đúng là nhân tài đông đúc.

Trần Lâm vừa lật xem tư liệu vừa cảm khái nói.

Chỉ trong thời gian ngắn như vậy đã tụ tập được nhiều diễn viên có kinh nghiệm như vậy, không thể không nói năng lực của Tô Bằng đúng là rất mạnh.

Có lẽ thật sự có thể chọn được mấy nhân vật thích hợp cũng không chừng.

- Tổng giám đốc Trần quá khen rồi, nếu đã không có vấn đề gì thì chúng ta nhanh chóng bắt đầu đi.

Tô Bằng nói xong dùng ánh mắt ra hiệu, nhân viên công tác lập

tức cầm danh sách đi tới ngoài cửa, đọc số thứ tự của nghệ sĩ đến thử vai.

Không bao lâu, số thứ tự từ 1 đến 10 đã bị gọi vào, từng người đều vội vàng đứng lên đi vào trong phòng biểu diễn.

- Cuối cùng cũng bắt đầu rồi à?

- Thật khẩn trương, người tiếp theo là đến lượt tôi rồi.

- Không biết lát nữa sẽ cho chúng ta diễn cái gì.

- Tôi nghĩ chắc chắn có liên quan với nội dung kiểm tra.

Đang lúc mọi người thấp giọng nghị luận thì mười người được gọi tên rất nhanh đã đi vào trong phòng biểu diễn ngồi xuống.

Sau đó bọn họ lại ngạc nhiên phát hiện, trên sân biểu diễn chỉ có một đạo cụ ô tô kiểu cũ và một chút mũ và lễ phục dạ trung cổ.

- Là quý tộc thời đại trước à?

Vẻ mặt các nghệ sĩ hơi thay đổi, mơ hồ đoán được nhân vật cần diễn lần này.

Ánh mắt của những nghệ sĩ lớn tuổi càng tỏa sáng, càng mong đợi hơn đối với lần diễn thử này.

- Không cần khẩn trương, chỉ là muốn mọi người diễn một cảnh đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Tô Bằng trước tiên mở miệng nói.

Dù sao đều là người mình, lão tự nhiên hi vọng có thể có càng nhiều người trúng tuyển càng tốt, nếu như nhờ vào bộ phim điện ảnh CG này một pháo gặp may thì đương nhiên tốt nhất.

Nghe thấy lão nói vậy, các nghệ sĩ cuối cùng cũng trầm tĩnh

lại, không khỏi nhìn về phía người đang yên lặng ngồi bên cạnh Tô Bằng.

Rõ ràng tuổi tác cũng chỉ tương đương với bọn họ, nhưng lại làm cho bọn họ cảm nhận được một cảm áp lực vô hình, thật giống như một ngọn núi lớn.

Đây chính là ông chủ của công ty Hồng Hoang à?

Các nghệ sĩ khiếp sợ không thôi, cũng không dám có bất kỳ phản ứng nào.

Mãi đến khi Trần Lâm ngồi ở đó mở miệng:

- Bắt đầu đi, đề bài lần này rất đơn giản, quý tộc từ trên xe bước xuống, mọi người ai chuẩn bị xong thì có thể lên diễn trước, đạo cụ được chọn tự do.

- Quý tộc từ trên xe bước xuống?

Đám người hai mặt nhìn nhau, cẩn thận suy nghĩ về đề bài này.

Rất nhanh đã có một nữ diễn viên khoảng hơn 30 tuổi xung phong nhận việc, đứng lên đầu tiên.

- Để tôi dò đường cho mọi người vậy.

Nói xong, cô khẽ cuối người về phía ban giám khảo, lúc này mới đi qua bên cạnh bắt đầu chọn lựa đạo cụ.

Đầu lông mày Trần Lâm hơi nhướng lên, khí độ mà đối phương vừa thể hiện ra thật đúng là không phải người trẻ tuổi bình thường có thể có được.

- Đây là diễn viên già dặn kinh nghiệm của công ty chúng tôi, từng tham gia rất nhiều vai diễn, kinh nghiệm tuyệt đối dẫn đầu.

Thấy vẻ mặt của cậu thay đôi, Tô Bằng ở bên cạnh thấp giọng giới thiệu.

Mà lúc này.

Nữ diễn viên cũng chuẩn bị ổn thỏa, cô đội một cái mũ phục thức, cầm một túi xách tinh xảo ngồi vào trong xe, hít sâu một hơi.

- Nữ sĩ, đã đến.

Bên ngoài cửa xe, nhân viên công tác đóng vai người hầu đứng ở bên cạnh, thấp giọng hô.

Tiếp đó, trong ánh nhìn chăm chú của tất cả mọi người, cửa xe từ từ mở ra.

Nữ diễn viên từ trong xe thò đầu ra, đưa tới bàn tay ra trước, thuận theo liếc qua người hầu, hất cằm lên đi thẳng về phía trước.

Toàn bộ quá trình không nói một lời, lại hiển thị rõ khí chất cao quý, nhất cử nhất động thật giống như biến thành người khác.

- Có thể.

Giọng nói của Trần Lâm vang lên, làm một cái ký hiệu trên tư liệu của cô.

- Cảm ơn tổng giám đốc Trần, cảm ơn quản lý Tô.

Nữ diễn viên khôi phục lại dáng vẻ ban đầu, một lần nữa ngồi trở lại vị trí của mình, cánh tay bởi vì khẩn trương mà run nhè nhẹ.

Bởi vì tuổi tác nên cố có thể nhận được vai diên vô cùng có hạn, mặc kệ trò chơi hay là CG, cô cũng muốn giành được xuất diễn này.

Nhưng lúc này, trên mặt của Trần Lâm lại không nhìn ra vui

buồn, làm cho trong cô thấp thỏm không thôi, cũng làm cho những người còn lại càng căng thẳng hơn.

…

Cứ như vậy.

Một người tiếp một người tiến lên biểu diễn.

Mãi đến hai giờ sau mới rốt cục qua hết một lần, tất cả mọi người đều ở bên ngoài chờ đợi kết quả.

Đợi đến trong phòng chỉ còn lại hai người, Tô Bằng cuối cùng nhịn không được hỏi:

- Tổng giám đốc Trần, như thế nào? Có thích hợp hay không?

- Cũng không tệ lắm, chọn được 5 người.

- 5 người à?

Tô Bằng lộ ra vẻ mặt vui mừng, con số này còn nhiều hơn trong dự tính của lão một chút:

- Là 5 người nào?

- Chính là những người này.

Trần Lâm trực tiếp rút tư liệu của mấy người ra đưa tới trước mặt lão.

Song khi Tô Bằng nhìn thấy danh sách thì lại lộ ra vẻ mặt không hiểu:

- Cái này... Chọn đều là người có độ tuổi tương đối lớn?

Trong 5 xấp tư liệu trong tay lão, ngoại trừ Âu Dương Hiểu và tiểu tử trẻ tuổi ra thì 3 người còn lại đều cao hơn 30 tuổi, trong đó

hai người càng đạt đến hơn 40 tuổi.

Lão thật sự nghĩ mãi mà không rõ, trò chơi gì mà lại cần nhân vật lớn tuổi như vậy, hơn nữa còn là nhân vật chính.

- Chắc quản lý Tô cũng đã nhìn ra, bối cảnh trò chơi chúng tôi cần làm lần này tương đối lệch hướng thời đại trước, chỉ có người hơi lớn tuổi một chút mới có thể diễn xuất ra được nội tâm nhân vật đó.

Lần này, Trần Lâm định làm cũng không chỉ là một bộ phim điện ảnh CG bình thường, mà là bản thể trò chơi.

Anh có thể thông qua tiêu hao giá trị tài phú để định chế CG.

Nhưng trò chơi lại phải thực sự chế tác mới được.

Chương 113: Như Vậy Cũng Được À?

Muốn cho trò chơi đạt đến cảm giác đắm chìm tốt hơn thì đương nhiên cũng phải cần diễn viên chuyên nghiệp hơn một chút mới được.

- Thì ra như thế.

Tô Bằng nghe vậy cũng lập tức hiểu ra.

- Nếu đã như thế, vậy tôi sẽ đi nói với bọn họ một tiếng trước, tiếp đó sẽ tiễn tổng giám đốc Trần trở về.

- Không cần, chính sự quan trọng, tự tôi đi về được rồi.

- Tốt, vậy tôi sẽ không tiễn tổng giám đốc Trần, sau này nếu có chuyện gì thì có thể liên hệ với tôi bất cứ lúc nào.

Trần Lâm khoát khoát tay, trực tiếp đi thẳng về hướng cửa sau, từ một bên khác rời khỏi chi nhánh công ty Bilibili.

Tô Bằng thì cầm danh sách đi ra bên ngoài, tuyên bố kết quả hôm nay cho mọi người.

Sau khi biết mình được chọn trúng, năm người kia lập tức kích động hoan hô lên, trong đó bao gồm nữ diễn viên lần thứ nhất ra sân kia.

Còn những người không được chọn trúng thì đều là một mặt thất lạc, được Tô Bằng an ủi nhao nhao rời sân.

Lần thử sức này đến đây cũng coi như kết thúc mỹ mãn.

…

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Thoáng cái đã đến tháng mười.

Theo mọi người lần lượt nghỉ định kỳ, đại hội giao lưu giữa các nhà đầu tư được diễn ra ở Giang Thành cũng dần dần tới gần, bắt đầu tuyên truyền tạo thế ở các bình đài lớn.

Ấn mở các website stream, ngay ở đã trang đầu cơ bản đều là áp phích đại hội, hấp dẫn một đợt lại một đợt ánh mắt của các người chơi.

- Không biết lại hội lần này sẽ xuất hiện trò chơi mới nào, tôi thật là có chút chờ mong.

- Nghe nói rất nhiều nhà đầu tư trong nước đều tham gia, định công bố tiến độ nghiên cứu phát minh gần đây của mình.

- May mà tốc độ tay của tôi rất nhanh đã cướp được vé vào cửa, có thể đi đến tận nơi để xem.

- Ngày mai đại hội sẽ khai mạc, phải tới Giang Thành chơi hai ngày thật tốt mới được.

Trên một chuyến bay nào đó, một đám người trẻ tuổi mang theo kích động, mồm năm miệng mười nghị luận không ngừng.

Hai ngày này rất nhiều người đều giống như bọn họ, lựa chọn ngày nghỉ xuất hành, đi Giang Thành tham gia đại hội nhà đầu tư.

Cơ bản mỗi một chiếc máy bay hoặc đường sắt cao tốc đều có thể gặp được quần thể tương tự, nhìn qua tràn đầy sức sống.

Mà trong đám người tuổi trẻ cách đó không xa, lão Lý đang nhăn mày nhìn đám người xung quanh đang đăng ký.

- Tổng giám đốc Trần, tôi có thể không đi được không?

Hắn quay đầu nhìn về phía Trần Lâm ngồi ở bên cạnh.

- Bây giờ anh chính là lãnh tụ của đoàn đội, tốt xấu cũng coi như là một người cấp bậc quản lý, ít nhất cũng phải thấy chút việc đời chứ.

Trần Lâm vừa uống nước vừa nói.

- Thế nhưng loại chuyện giống như thế này không phải nên để cho Tống lão đại đi à?

- Lão Tống phải ở lại công ty để xử lý công việc, cho nên chỉ có thể là anh đi.

- ...

Lão Lý há mồm muốn phản bác, nhưng lời còn chưa ra khỏi miệng đã bị Trần Lâm trực tiếp cắt đứt:

- Được rồi, cũng đã lên máy bay, chẳng lẽ anh còn có thể từ nơi này nhảy xuống à?

Nói xong, Trần Lâm lại nhìn về phía tiểu Vi và tiểu Lệ ngồi cách đó bọn họ không xa, lần này hai cô đi đại hội cùng anh.

Đại hội nhà đầu tư lần này có ý nghĩa phi phàm, bằng vào hai người đàn ông bọn họ chắc chắn không được, còn cần một số người làm công việc hậu trường nữa.

Cho nên trải qua thương nghị, bọn họ đã quyết định mang theo hai cô làm ở công ty sớm nhất này đi theo.

Nhưng ngược lại với lão Lý.

Hai cô gái này chẳng những không khổ sở vì phải đi công tác vào ngày nghỉ, mà ngược lại còn cực kỳ hưng phấn.

Dọc theo đường đi liên tục hô lớn hô nhỏ giống như là chưa từng va chạm xã hội, chỉ thiếu viết bốn chữ "Du lịch bằng công quĩ" lên mặt.

Đương nhiên.

Là người có thời gian làm việc tương đối lâu trong công ty, hiệu suất xử lý công việc của các cô cũng không kém.

Mới vừa lên máy bay không bao lâu đã xoay đầu lại nói:

- Tổng giám đốc trần, chúng tôi đã đặt xong khách sạn, cũng đã liên lạc với Quan Phương bên phía đại hội, chỉ cần qua đó để sớm làm quen sân bãi một chút là được.

- Ừm, làm không tệ, chờ đến Giang Thành sẽ phê chuẩn cho hai người đi ra ngoài chơi nửa ngày.

Trần Lâm tán thưởng gật gật đầu.

- Thật à? Cảm ơn tổng giám đốc Trần!

Hai người lại lần nữa nhảy cẫng lên hoan hô, lại bắt đầu ríu rít nhìn ra ngoài cửa sổ không ngừng nói chuyện.

Lão Lý ở bên cạnh thì lại xụi lơ ở trên chỗ ngồi, giống như là triệt để nhận mệnh.

Mãi cho đến khi...

- Xin hỏi..... Anh có phải là diễn viên đóng vai cầm đại chùy trong phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật không?

Một giọng nói có hơi nhút nhát vang lên phía trước hai người.

Trần Lâm nghi ngờ ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy một thiếu nữ xinh đẹp hơn 20 tuổi đeo túi xách đứng ở nơi đó, ánh mắt tránh né đánh giá lão Lý.

Hả?

Như vậy cũng được à?

Trần Lâm ngây ngẩn cả người, sau đó dùng vẻ mặt cổ quái nhìn về phía lão Lý.

Anh hoàn toàn không ngờ rằng lại gặp được người từng xem phim điện ảnh Thợ Săn Quái Vật CG trên máy bay, hơn nữa còn mẹ nó là nữ!

Chính là fan hâm mộ đuổi tới cửa nhà.

Lão Lý vốn đang xụi lơ thấy thế cũng lập tức ngồi thẳng thẳng lên, ngơ ngác nhìn hai bên một chút, sau đó dùng tay chỉ lên mặt mình.

- Cô đang..... Nói chuyện với tôi à?

- Ngoại trừ anh thì còn ai nữa?

Trần Lâm thầm mắng một tiếng thằng đần, bây giờ cuối cùng anh cũng hiểu vì sao gia đã sắp 40 tuổi rồi mà vẫn còn độc thân, trong đầu ngoại trừ code ra thì không có thứ khác đúng không?

- A, a, đang nói chuyện với tôi à, đúng vậy, kia chính là tôi không sai, cô có chuyện gì không?

Lão Lý phản ứng lại, nghi ngờ hỏi.

Nhưng không ngờ.

Nghe thấy câu trả lời của anh, cô gái kia đột nhiên trở nên kích động.

- Có thật không? Anh thật sự là diễn viên trong phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật à? Quá tốt rồi! Tôi còn tưởng là mình nhận lầm người.

Giọng của cô rất lớn, gần như truyền khắp nửa cái cabin.

Mấy người trẻ tuổi ở chỗ xa còn đang thảo luận kịch liệt cũng khẽ giật mình, nhao nhao đưa mắt tới.

- Đâu, đâu? Diễn viên của Thợ Săn Quái Vật CG ở đâu vậy?

- Hình như tôi vừa nghe có người nói đến Thợ Săn Quái Vật đúng không?

- Ta cũng nghe được, giống như ở bên kia.

Rõ ràng, bọn họ cũng đều là người chơi trò chơi Thợ Săn Quái Vật.

Chương 114: Đại Hội Giao Lưu Nhà Đầu Tư (1)

Vừa nghe thấy diễn viên diễn phim điện ảnh CG ở đây, ánh mắt từng người lập tức tỏa sáng, thò đầu ra nhìn chung quanh.

Mà vẻ mặt của cô gái thì lại đỏ hồng, ấp úng nói:

- Tôi... Tôi có thể chụp với anh một bức ảnh không? Tôi là fan của anh.

Phốc!

Trần Lâm vừa uống một ngụm nước kém chút phun ra ngoài.

Cô gái trẻ bây giờ không thích tiểu thịt tươi, đổi thành ưa thích hán tử cẩu thả à?

Đây là khẩu vị kì lạ gì vậy?

Càng làm cho anh cảm thấy quá mức chính là.

Thấy đối phương nói là fan hâm mộ của mình, lão Lý lại có chút ngượng ngùng gãi đầu.

- Có thể là có thể, nếu như cô không chê...

- Không chê, không chê!

Cô gái mừng rỡ không thôi, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra đi tới bên cạnh lão Lý ngồi xổm xuống, khuôn mặt gần như dán vào khuôn mặt của lão Lý liên tục chụp mấy tấm ảnh.

Sau khi liên tục nói lời cảm ơn, lúc này cô mới lưu luyến

không rời tạm biệt rời khỏi.

Mãi cho đến lúc cô quay về chỗ ngồi, lúc này Trần Lâm mới lên tiếng trêu chọc:

- Lão Lý anh tốt nha, diễm phúc không cạn, xem ra tôi mang anh đi ra ngoài là đúng.

- Tổng giám đốc Trần, cậu cũng đừng cười tôi, cô ấy chẳng qua là ưa thích nhân vật tôi diễn trong phim ảnh CG mà thôi, tôi còn là có tự mình hiểu lấy.

Lão Lý cười cười lúng túng, cũng không bởi vì diễm phúc đột nhiên xuất hiện mà trầm mê trong đó.

Chuyện này ngược lại làm cho Trần Lâm coi trọng anh hơn chút.

Dù sao cũng không phải ai cũng có thể làm đến mức có gái xinh ngồi trong lòng mà tâm vẫn không loạn.

Có lẽ đây chính là "đại trí nhược ngu" mà mọi người thường nói.

Lão Lý này mặc dù nhìn qua có chút khô khan, chỉ biết code và code.

Nhưng người hiểu anh đều vô cùng rõ ràng, trong toàn bộ công ty, người biết giữ lý trí nhất chính là anh.

Bằng không thì cũng sẽ không bởi vì em gái bị bệnh nặng mà đến giờ vẫn chưa hề cân nhắc đến chuyện chung thân đại sự của mình.

- Đừng nản chí, không chừng thật sự có người thích anh thì sao? Cùng lắm thì sau này tôi sẽ cho anh đóng những nhân vật có nhân khí cao một chút thôi.

- Thật à? Vậy tôi có thể làm thuyền trưởng lái chính không?

Lão Lý vừa lấy lại tinh thần, lại nhớ tới nhân vật thuyền trưởng lái chính.

- Được rồi, lái chính thì lái chính, chỉ cần anh biểu hiện tốt trong đại hội nhà đầu tư lần này thì tôi sẽ cho anh diễn vai đó.

Trần Lâm trực tiếp hứa hẹn.

Ngược lại đó cũng không phải là nhân vật quan trong gì.

Bây giờ, chuyện quan trọng nhất chính là nhanh chóng tìm ra thí sinh thích hợp đóng vai nam nữ chính, bằng không thì không có nhân vật làm tài liệu, một bộ phận nội dung của trò chơi sẽ không có cách nào tiếp tục chế tác.

Cho nên mục đích lần này anh tới Giang Thành, ngoại trừ tham gia đại hội giao lưu thì chính là đến để thử thời vận.

Bởi vì lúc trước Tô Bằng từng đã nói với anh.

Ở Giang Thành có một căn cứ điện ảnh truyền hình rất lớn.

Rất nhiều diễn viên quần chúng quanh năm tụ tập ở nơi đó, đã tạo thành một dây chuyền sản nghiệp hoàn chỉnh, rất dễ tìm thấy diễn viên thích hợp, hơn nữa còn có rất nhiều tuấn nam tịnh nữ.

…

Một đường đi máy bay mệt mỏi.

Cuối cùng mấy người Trần Lâm cũng thuận lợi đến Giang Thành.

Sau khi máy bay hạ cánh, lão Lý dọc theo đường đi cũng là không yên lòng, đi trên đường đều có chút hoảng hốt.

- Sao vậy? Lý ca say máy bay à?

Hai người Tiểu Lệ và tiểu Vi lại gần, hiếu kỳ hỏi.

Vừa rồi khi ở trên máy bay, các cô chỉ lo ngắm phong cảnh nhìn trai đẹp, căn bản không chú ý tới chuyện xảy ra với lão Lý.

Chỉ có Trần Lâm rõ ràng tại sao lão lại như vậy, cười nói:

- Không phải anh ta bị say máy bay đâu, là ngẩn người, hơn nữa còn là cô gái rất đẹp.

- Hả? Là sao?

Hai người lộ ra vẻ mặt không hiểu, cùng nhau nhìn về phía lão Lý, lại phát hiện ánh mắt lão Lý trốn tránh, quay đầu qua hướng khác, trong tay còn nắm thật chặt một tờ giấy.

Đó là vừa rồi lúc xuống máy bay, cô gái kia đã lấy dũng khí nhét vào trong tay anh.

Vừa nhét xong đã lập tức thẹn thùng bỏ chạy, làm cho anh sửng sốt một chút, đến bây giờ vẫn chưa thể lấy lại tinh thần.

Lúc đó, Trần Lâm ngay ở bên cạnh.

Thiếu chút nữa đã tưởng là mình còn nằm ở trên máy bay chưa tỉnh ngủ.

Mắt thấy một đoàn người rời đi sân bay chuẩn bị ngồi xe rời đi, lúc này Trần Lâm mới thấp giọng nói:

- Mở ra xem một chút đi, trạng thái này của anh cũng không thích hợp làm việc.

- Hả?... A, a, xin lỗi.

Lão Lý phản ứng lại, cũng không mở giấy ra xem xét mà bối

rối nhét vào trong túi áo.

Nhìn thấy bộ dạng này của anh, Trần Lâm lắc đầu, cũng không nói gì nhiều.

Con người của anh tương đối thoải mái, sẽ không can thiệp vào việc tư của nhân viên, chỉ cần không ảnh hưởng đến công việc là được.

Nếu như việc này có thể thành, mua nhà sinh con cái gì đều cần tiền, như vậy ngược lại lão Lý sẽ càng không dễ dàng từ chức, đối với công ty cũng có chỗ tốt.

- Đi thôi, ngày mai đại hội sẽ khai mạc, đi qua đó làm quen sân bãi trước, tiếp đó buổi chiều sẽ hoạt động tự do nửa ngày.

- Được!

- Cảm ơn tổng giám đốc Trần!

Trong tiếng reo hò của hai cô gái, rất nhanh bọn họ đã ngồi trên taxi, lao vùn vụt như bay về hướng trường quay.

…

Đảo mắt.

Ngày thứ hai đã đến.

Thời gian đại hội giao lưu nhà đầu tư cũng đúng hẹn được diễn ra.

Sáng sớm, Trần Lâm đã mang theo 3 người đuổi tới hội trường, một khu vực triển lảm còn lớn hơn Hoán Hải gấp ba lần.

Hội trường tổng cộng chia làm hai khu vực lớn là khu A và khu B, ở giữa có lối đi qua lại.

Thông qua hành lang chuyên dụng đi tới hậu trường khu A, bọn hắn đã bị cảnh người đông nghìn nghịt trong hội trường dọa sợ hết hồn.

- Thật nhiều người, còn nhiều hơn đại hội triển lãm Hoán Hải lần trước nhiều.

Tiểu Vi chấn kinh nói.

- Đúng là rất nhiều, dù sao cũng là đại hội tuyên truyền toàn quốc.

Lão Lý ở bên cạnh cũng cảm khái lên tiếng.

Trước đây, trong đại hội triển lãm Hoán Hải cơ bản đều chỉ là một chút trò chơi nhỏ mà thôi, quy mô có lớn cũng không lớn hơn được bao nhiêu.

Mà đại hội nhà đầu tư lần này lại khác, tất cả đều là hạng mục quan trọng của các công ty lớn, chuẩn bị thừa cơ hội này tuyên truyền một đợt.

Chương 115: Đại Hội Giao Lưu Nhà Đầu Tư (2)

Chỉ từ thể lượng mà nói đã hoàn toàn cũng không phải là một cấp độ.

Dù là Hoán Hải ở đây cũng chỉ có thể miễn cưỡng xếp hàng đầu mà thôi.

Mà công ty nhỏ giống bọn hắn lại càng một nắm.

- Bắt đầu chuẩn bị đi, buổi sáng là những công ty lớn kia lên trước, chờ xong bọn họ sẽ đến chúng ta.

Quy tắc đại hội nhà đầu tư lần này rất đơn giản.

Mỗi một công ty đều có 15 phút để lên đài giới thiệu về trò chơi nhà mình đang chế tác.

Mấy công ty nằm trong ban tổ chức đại hội thì có 30 phút, mãi cho đến khi tất cả công ty luận xong mới thôi.

Trên danh nghĩa nói là đại hội giao lưu giữa các công ty.

Nhưng trên thực tế lại là một trận âm thầm so đấu, so sánh xem ai thổi lợi hại hơn, so ai vẽ bánh nướng thơm hơn mà thôi.

Cho nên mới vừa đến đây, Trần Lâm đã cảm nhận được một mùi thuốc súng nồng nặc.

Đại biểu các công ty chào hỏi lời khách sáo, cũng đều sắc bén hơn mọi khi hơn rất nhiều, một bộ trong lời nói có gai.

- Tổng giám đốc Trần, có người đang đi về phía chúng ta.

Đột nhiên, lão Lý lại gần thấp giọng nói một câu.

Trần Lâm ngẩng đầu, vừa vặn nhìn thấy một bóng người quen thuộc từ đằng xa chậm rãi đi tới.

- Là anh ta à?

Người đang tới không phải là ai khác, chính là đại biểu của Hoán Hải, Tằng Phú Minh!

Không ngờ lại gặp phải tên kia ở đây, thật đúng là oan gia ngõ hẹp.

- Các người chính là đại biểu của công ty Hồng Hoang à?

Đi tới trước mặt mấy người, Tăng Phú Minh trực tiếp mở miệng hỏi, trong lời nói hàm chứa một tia cao cao tại thượng.

Dù sao thì ở trước mặt tập đoàn Hoán Hải, Hồng Hoang cũng cao lắm là một chút công ty trò chơi hơi lớn một chút mà thôi, quy mô và tài nguyên hoàn toàn không thể so sánh được.

- Thì ra là trưởng phòng Tăng, thật đúng là trùng hợp nha.

Trần Lâm dùng ánh mắt ra hiệu 3 người lui ra, chính mình thì vượt qua trưng cầu ý kiến lên trên bục tiến lên.

Chuyện này ngược lại làm Tăng Phú Minh kinh ngạc:

- Cậu biết tôi à?

Rõ ràng, anh cũng không có nhận ra Trần Lâm.

Thậm chí đều không nhớ rõ tiểu tử trẻ tuổi mà mình đã từng không để vào mắt trong đại hội triển lãm nửa năm trước kia.

Thật đúng là quý nhân hay quên chuyện.

Trần Lâm cũng lười giải thích, nhàn nhạt mở miệng:

- Đương nhiên nhận biết, danh tiếng của trưởng phòng Tăng vô cùng vang dội trong nghề này, không biết anh tới tìm chúng tôi có chuyện gì không?

- Đúng là tôi có chút chuyện cần nói, nhưng cậu có thể đại biểu Hồng Hoang không?

Trong mắt Tằng Phú Minh thoáng hiện ra một tia khinh miệt không dễ phát hiện.

Theo anh thấy, Trần Lâm quá trẻ tuổi, căn bản cũng không giống dáng vẻ của người quản lý công ty.

Dù anh có nghe nói ông chủ công ty Hồng Hoang rất trẻ, nhưng anh cũng sẽ không liên tưởng đến người trước mắt này được.

- Tính toán, lần này tôi đến là muốn nói về chuyện đầu tư, đến lúc đó lại tìm ông chủ các người tự gặp mặt nói chuyện đi.

- Đầu tư à?

Hai mắt Trần Lâm nheo lại:

- Nếu như là bởi vì chuyện này thì chỉ sợ sẽ làm Hoán Hải thất vọng rồi, Hồng Hoang chúng tôi không có bất kỳ dự định nhận đầu tư nào cả.

- Loại chuyện này một nhân viên như cậu nói cũng không tính, phải do chính ông chủ của các cậu tới mới được.

Trong lòng Tăng Phú Minh đầy tự tin nói.

Trải qua tư bản vào gia nhập lần này, tài chính của Hoán Hải

bọn họ có thể nói là rất thừa thải.

Chỉ là một công ty trò chơi nhỏ mà thôi, lấy tiền đập là được, tin tưởng không ai có thể từ chối dụ hoặc này được.

Chỉ cần sát nhập, thôn tính Hồng Hoang, đến lúc đó mấy trò chơi kia sẽ biến thành của Hoán Hải, lại sẽ do bọn họ vận doanh, tuyệt đối có thể để cho doanh thu vượt lên mấy lần.

Đúng vậy.

Hoán Hải đã không hạn chế trong việc thu mua một trò chơi.

Mà là muốn chiếm đoạt toàn bộ công ty Hồng Hoang, biến nó thành công ty con phụ thuộc bọn họ!

Nếu như đổi thành một công ty khác thì chỉ sợ sớm đã mừng rỡ như điên, lập tức đồng ý.

Nhưng Trần Lâm lại khác, dùng ánh mắt giống như nhìn đồ đần nhìn Tăng Phú Minh.

- Nếu đã như thế, vậy thì xin anh trở về đi, chúng tôi còn phải chuẩn bị cho đại hội.

Nói xong, anh cũng không để ý đối phương nữa mà trực tiếp trở vào trong hậu trường.

- Nhớ kỹ, giúp ta thông báo cho ông chủ của các người.

Tằng Phú Minh cũng không thèm để ý, vừa nói dứt lời đã xoay người rời đi.

Đợi chút nữa, bọn họ còn có hạng mục lớn phải công bố, cũng không có thời gian lãng phí ở những chuyện nhỏ nhặt này.

Chỉ có những công ty lớn trong nước kia mới xứng làm đối thủ chân chính của Hoán Hải bọn họ.

Cũng là mục đích chủ yếu bọn họ tham gia đại hội lần này.

…

- Tổng giám đốc Trần, tên kia vừa mới nói gì vậy?

Trần Lâm vừa trở lại hậu trường, ba người lão Lý đã nhanh chóng xông tới, có chút lo lắng Hoán Hải là đến tìm phiền phức.

- Không cần phải để ý đến anh ta, tiếp tục chuẩn bị đi, đại hội sắp bắt đầu rồi.

Trần Lâm khoát khoát tay, đi tới gần đó ngồi xuống.

Giống như là vì đáp lại lời của anh, lúc này, trên sân khấu trung ương vang lên một hồi tiếng nhạc giao hưởng.

Hai MC trong tiếng reo hò của khán giả đi lên trước sân khấu, cuối cùng đại hội giao lưu nhà đầu tư cũng chính thức bắt đầu!

…

- Các vị khán giả, các vị khách quý, chúc mọi người buổi sáng vui vẻ.

- Đầu tiên cảm ơn mọi người đã tới tham gia đại hội giao lưu lần này, tôi đại biểu ban tổ chức hoan nghênh các vị đã đến, kế tiếp chúng ta sẽ...

Trên sân khấu trung tâm, hai vị MC thay phiên tuyên đọc nội dung đại hội giao lưu lần này.

Dưới sân khấu vô cùng náo nhiệt, tụ tập lượng lớn người chơi, còn có đại biểu nhà đầu tư, tiếng hoan hô gần như đều xốc lên trần nhà của hội trường.

Cũng có streamer cầm theo camera, tiến hành quay phim trực tiếp trên sân khấu.

- Cảm giác năm nay có rất nhiều công ty lớn đến, không biết sẽ ra trò chơi gì.

- Quy mô này lớn hơn năm trước rất nhiều, khiến cho tôi cũng có chút mong đợi.

- Tôi dám cá năm nay chắc chắn lại là đủ loại vẽ bánh nướng.

- Cái này còn cần cá à? Dùng mông nghĩ cũng biết.

- Có 1/3 là có thể ra mắt vào sang năm là tốt rồi.

Chương 116: Chiến Sĩ PPT

Người có thể tới hội trường tham gia đại hội loại này cơ bản đều là người trong vòng trò chơi, hiểu rất rõ về nhóm công ty trò chơi.

Tổ chức loại đại hội giao lưu này đơn giản chính là thổi phồng trò chơi của nhà mình trâu bò cỡ nào, mượn cơ hội này để kéo nhiều nhà đầu tư hơn mà thôi.

Trong những trò chơi đó, chỉ có một bộ phận nhỏ là sắp lên sàn mà thôi.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là bọn họ không chờ mong.

Nếu không thì cũng sẽ không chạy xa ngàn dặm đến tham gia loại thịnh hội này.

Hơn nữa dựa theo kinh nghiệm của năm trước, vào thời điểm này chắc chắn sẽ có một số công ty cố ý nghẹn đại chiêu, một mực chờ đến đại hội giao lưu mới đột nhiên phóng ra, đạt đến hiệu quả tuyên truyền nổ tung.

Quả nhiên.

Ngay khi bọn họ đang nghị luận ở dưới đài.

Đại diện công ty số 1 đã chậm rãi đi lên trên đài.

- Kế tiếp, trước tiên sẽ do công ty tổ chức đại hội lần này, đại diện công ty Tây Du đến giới thiệu sản phẩm cho mọi người, mọi người vỗ tay.

Theo tiếng người dẫn chương trình và tiếng vỗ tay của khán giả, đại biểu mặc trang phục Tây Du chậm rãi đi tới trước sân khấu, bắt đầu lời dạo đầu của mình.

Cùng lúc đó.

Bốn phía sân khấu vang lên từng đoạn nhạc khúc.

Tiếng sáo du dương uyển chuyển truyền khắp trong và ngoài hội trường.

- Là Cổ Phong, trò chơi này của Tây Du là đề tài tiên hiệp à?

Đợi ở khu chờ đợi phía sau, lão Lý tràn đầy kinh ngạc nói.

Tây Du quả nhiên không hổ là xưởng game lớn nổi tiếng trong nước, vừa lên đã là đề tài Cổ Phong có độ khó cực lớn.

Mà màn hình lớn ở phía sau màn hình cũng đổi thành một tấm áp phích ngự kiếm phi hành thật lớn.

Cảnh sắc đẹp không sao tả xiết, thoáng cái đã hấp dẫn ánh mắt của tất cả người chơi và các đại biểu.

- Xem ra là có chuẩn bị mà đến rồi.

Trần Lâm thấp giọng nỉ non, không khỏi liếc mắt nhìn về phương hướng Hoán Hải.

Nếu như lão nhớ không lầm, Tây Du vẫn luôn là quan hệ đối đầu với Hoán Hải, thường xuyên sẽ vì tranh giành thị trường mà đánh nhau túi bụi.

Khó trách không rảnh phản ứng lại bọn họ, thì ra là bởi vì cái này.

- Tổng giám đốc Trần, độ hoàn thành của trò chơi này rất cao, chúng ta thật sự có thể hơn được bọn họ à?

Tiểu Vi có chút lo lắng nói.

Lúc này, trên khán đài.

Đại biểu Tây Du đang vừa giới thiệu vừa biểu thị các các hạng nội dung mới trong trò chơi cho các người chơi.

Ngoại trừ hình ảnh UI ra thì còn có cả cảnh tượng quái vật chiến đấu và kỹ năng phóng ra, độ hoàn thành không phải là cao bình thường.

Thậm chí cũng đã đạt đến tình cảnh có thể lấy ra nội trắc.

Trong lúc nhất thời, dưới sân xôn xao một mảnh, tất cả mọi người đều chấn kinh, Tây Du lại có thể vô thanh vô tức làm một trò chơi tiên hiệp như thế.

Vẻ mặt Tăng Phú Minh của Hoán Hải lại rất âm trầm.

Rõ ràng anh cũng không ngờ đối thủ lại chuẩn bị đầy đủ như vậy.

- Yên tâm đi, trò chơi Tiên Hiệp không phải cùng một đường đua với chúng ta, quần thể người chơi xung đột không lớn.

Nếu như nói trong sân ai bình tĩnh nhất thì có lẽ không phải Trần Lâm thì không ai có thể hơn.

Anh cũng đã thấy không ít trò chơi tiên hiệp.

Đương nhiên sẽ không bởi vì chút trình độ này mà lộ ra phản ứng quá lớn.

Anh chỉ có chút kinh ngạc là độ hoàn thành của trò chơi đầu tiên lại cao như vậy mà thôi, anh phát hiện mình vẫn quá coi thường đại hội giao lưu nhà đầu tư này.

- Được rồi, đây chính là trò chơi tiên hiệp mà chúng tôi đang

cố gắng nghiên cứu và phát triển, tin tưởng rất nhanh có thể chính thức ra mắt với người chơi.

Giới thiệu trò chơi nhà mình xong, lại trả lời một chút vấn đề hiện trường, sau đó đại biểu vẫy tay rời khỏi.

Có trò chơi này của bọn họ mở đầu, sự nhiệt tình của các người chơi cũng hoàn toàn tăng lên, trong sân không ngừng hoan hô.

Trong phòng livestream càng là tuôn ra mưa đạn, nghị luận nội dung trò chơi vừa mới công bố, lộ ra vẻ vô cùng chờ mong.

Mà ngay trong bầu không khí như vậy.

Một nhà tiếp một nhà công ty lên đài diễn thuyết, giới thiệu trò chơi mới của nhà mình.

Loại trò chơi cũng có đủ loại, FPS, nhập vai, mạo hiểm sinh tồn, động tác vượt quan, đua xe, dưỡng thành, thẻ bài...

Đặc biệt là FPS.

Gần như mỗi mấy nhà đều sẽ có một nhà đang làm loại trò chơi này.

Càng đừng nói đến trò chơi bắn súng át chủ bài Hoán Hải, đang khai phá cũng là một trò chơi FPS, hơn nữa tăng lên rất nhiều yếu tố thi đấu.

Trần Lâm không khỏi cảm khái, đề tài cạnh tranh của lãnh đạo cấp cao quả nhiên không phải chuyện đùa, muốn mở rộng thị trường nhất định phải thận trọng mới được.

- Như vậy kế tiếp, sẽ mời đại diện công ty Hồng Hoang ra sân, đến giới thiệu trò chơi mới cho mọi người!

Đang nghĩ ngợi.

Người dẫn chương trình trên sân khấu đột nhiên lớn tiếng đọc tên công ty của bọn họ.

- Tổng giám đốc Trần, đến lượt chúng ta rồi!

Trong lòng 3 người lão Lý chấn động, lập tức trở nên khẩn trương.

- Đi thôi, chờ lát nữa tôi đi lên giới thiệu, các người phụ trách ở phía sau chuyển đổi hình ảnh.

Ánh mắt Trần Lâm bình tĩnh, đứng dậy đi lên sân khấu trung ương.

Ba người lão Lý thì đi ra sau sân khấu, lấy USB đã sớm chuẩn bị tốt trước đó cắm vào máy tính, bắt đầu điều chỉnh hình ảnh.

- Công ty Hồng Hoang? Tôi không nghe lầm chứ?

- Bọn họ lại cũng tham gia đại hội giao lưu lần này à?

- Tôi nhớ hình như bọn họ vừa tuyên bố một trò chơi đua xe không bao lâu, nhanh như vậy đã có trò chơi mới à?

- Ha ha, không phải lại là chiến sĩ PPT chứ?

- Có PPT nhìn cũng coi như không tệ.

Trong phòng livestream và phòng chat trực tiếp, có không ít người biết đến công ty Hồng Hoang.

Nhưng ở giữa nhiều công ty lớn như vậy, cho dù thành tích trước đó của Hồng Hoang vô cùng chói mắt thì ở trong này đều có vẻ bình thường không có gì lạ, độ chú ý cũng không cao.

Chỉ có lão E đang tiến hành tiếp sóng và Âu Dương Hiểu đang livestream thì lúc này mới là vô cùng náo nhiệt.

- Hồng Hoang! Mẹ nó!

- Bọn họ chạy tới Giang Thành khi nào vậy?

- Ngay cả một thông báo cũng không ra, là sợ chúng ta biết gần đây bọn họ đang làm trò chơi à?

Chương 117: Đây Chính Là Trò Chơi Tiếp Theo Mà Hồng Hoang Chúng Tôi Muốn Làm (1)

- Đáng ghét, không làm cho tôi mấy cái đường đua mới, lại chạy tới chỗ xa như vậy!

- Tôi nói gần đây làm sao trò chơi đổi mới ít đi, thì ra là bởi vì cái này.

Trong phòng livestream, người xem vừa chấn động khi Hồng Hoang xuất hiện, vừa hùng hổ phát mưa đạn, độ chú ý đối với đại hội đã tăng lên.

Bởi vì bọn họ cũng không biết Hồng Hoang lại còn đang nghiên cứu trò chơi mới, thậm chí chạy đến bên Giang Thành tham gia đại hội, lòng hiếu kỳ có thể nói là trong nháy mắt đã căng tràng.

- Cái này tôi biết một chút.

Đột nhiên, Âu Dương Hiểu ở phía trước ống kính mở miệng nói.

- Trước đó, không phải tôi nói muốn đi thử vai diễn à? Trở về vẫn không nói cho các người biết, thật ra lần thử vai diễn đó chính là do công ty Hồng Hoang tổ chức, hơn nữa tôi còn trúng tuyển.

- Hả?

- WTF?

- Hồng Hoang tuyển diễn viên!

- Tin tức quan trọng như vậy sao anh có thể lừa gạt lâu như vậy?

- Không phải là lại muốn quay phim CG mới chứ?

- Nhanh, nói mau là phim điện ảnh gì... không đúng, trò chơi gì?

Trong nháy mắt.

Toàn bộ phòng livestream đều sôi trào.

Vốn cho rằng Hồng Hoang tham gia đại hội nhà đầu tư đã quá ngoại hạng.

Không ngờ cuối cùng lại nói ra một tin tức còn quá đáng hơn.

...

- Thật ra tôi cũng không biết cụ thể là trò chơi gì, Hồng Hoang chỉ đến chọn chỗ chúng tôi chọn người, sau đó nói khi nào bắt đầu diễn thì sẽ thông báo cho chúng ta mà thôi.

Âu Dương Hiểu có chút mong đợi nói.

Mặc dù lần này cô không được chọn làm nhân vật nữ chính, nhưng cũng thu được một nhân vật chủ yếu, trong lòng cô vẫn vô cùng cao hứng.

Hơn nữa nhìn trình độ xem trọng của Hồng Hoang, rõ ràng không phải trò chơi bình thường, có thể tham gia hạng mục lớn như thế cũng có rất nhiều chỗ tốt đối với cô.

- Vậy mà lại âm thầm chọn xong nhân vật, xem ra lần này Hồng Hoang phải có động tác lớn rồi.

- Không phải là cùng cấp bậc với phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật chứ?

- Rất có thể, tôi thấy gần đây tần suất đổi mới trò chơi của Hồng Hoang đều trở nên chậm hơn.

- Không biết sẽ là trò chơi gì.

Ôm tò mò mãnh liệt, ánh mắt khán giả chăm chú nhìn chằm chằm hình ảnh tiếp sóng, chỉ sợ bỏ lỡ cái gì.

Mà lúc này.

Hiện trường đại hội.

Trần Lâm cũng đã nhìn chăm chú vào từng đôi mắt, chậm rãi đi lên trên đài, trên tay còn cầm một thiết bị kính mắt quen thuộc.

- Cái đó thật giống như là... Mắt kính VR?

Dưới đài, đám người rối loạn, tất cả mọi người đều bất ngờ nhìn cặp mắt kính kia.

Phải biết rằng trên loại hội giao lưu cỡ lớn này, các công ty đều lấy ra các trò chơi cơ bản đều là hạng mục trò chơi quan trọng nhất, hiếm khi sẽ có người coi trò chơi VR là sản phẩm chính.

Ngay cả khán giả xem livestream cũng lộ ra vẻ mặt không hiểu, không biết trong hồ lô Hồng Hoang lần này bán thuốc gì.

- Theo như mọi người thấy, sản phẩm mà công ty Hồng Hoang chúng tôi sẽ bán ra chính là một trò chơi VR.

Trên sân khấu, Trần Lâm chậm rãi mở miệng, giọng nói bình tĩnh thông qua loa phóng thanh truyền khắp trong sân.

Nghe thấy câu này, Tăng Phú Minh đứng ở phía sau đài không khỏi cười ra tiếng.

- Tôi còn tưởng rằng bọn họ sẽ lấy ra thứ gì, thì ra chỉ là một trò chơi VR, VR có thể làm trò chơi gì tốt chứ?

Chủ lưu trò chơi bây giờ vẫn là máy chủ và PC.

Khi tất cả công ty đều phát hành hai trò chơi lớn này thì VR đúng là có ưu thế xuất kỳ chế thắng, nhưng lại không thay đổi được khuyết điểm hạn chế khi sử dụng.

Mà trợ thủ bên cạnh ahn thì lại lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, chăm chú nhìn Trần Lâm trên đài:

- Lại là ông chủ Hồng Hoang tự mình lên sân khấu giới thiệu, chẳng lẽ bọn họ thật sự định làm trò chơi VR à?

- Cậu nói cái gì, anh ta là ông chủ của Hồng Hoang à?

Tăng Phú Minh lập tức cứng đờ người, vẻ mặt đều cứng đờ.

- Chính là anh ta không sai.

Người trợ lý gật đầu:

- Trước đó, không phải anh bảo tôi điều tra tư liệu về Hồng Hoang trước à? Trên tư liệu của phòng công tác tôi có thấy ảnh chụp của anh ta.

- Vậy sao cậu không gửi tài liệu cho tôi sớm hơn?

Vẻ mặt Tăng Phú Minh có chút khó coi.

- Nhưng mà... quản lý à, không phải anh nói chờ sau khi đại hội kết thúc mới xử lý chuyện này à?

- Cậu...

Tăng Phú Minh vốn định tức giận mắng một tiếng, nhưng sau khi nhìn thấy đại biểu Tây Du đối diện, ahn vẫn thu hồi cơn tức

giận lại.

- Thôi được rồi, sau khi trở về rồi nói chuyện này sau.

Anh vung tay lên, tiếp tục quan sát diễn thuyết trên đài, vẻ mặt biến ảo chập chờn.

Mà người chơi và đại biểu khác dưới đài cũng đang thấp giọng nghị luận.

Đối với trò chơi VR mà Trần Lâm nói tới thì bọn họ cũng không cảm thấy hứng thú lắm, một bộ dáng không quá hứng thú.

Nhưng mà...

Một giây sau.

Một tiếng còi hơi to rõ đánh vỡ cục diện bế tắc này.

Chỉ thấy trên màn hình lớn ở giữa sân khấu, một chiếc thuyền to như du thuyền Hải Thượng Minh Châu từ đằng xa chậm rãi lái tới, bên tai cũng bắt đầu vang lên một bài hát nhu hòa động lòng người.

Rất nhiều bóng người đang đứng trên du thuyền sang trọng, vẫy tay tạm biệt với thân nhân trên cảng biển.

Hình ảnh có cảm giác rất có niên đại kia lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

- Đây là bối cảnh của... Thế kỷ trước à?

- Du thuyền thật là đồ sộ, đó là cảnh thật à?

- Nói đùa à, bây giờ nào có loại du thuyền mang phong cách này, hẳn là nhờ vào hiệu ứng đặc biệt.

- Cho dù là hiệu ứng đặc biệt cũng quá giống thật rồi, lại còn

tiến hành phủ toàn diện đối với bên ngoài!

- Xây dựng mô hình lớn như vậy, phủ lên toàn cục, cần tốn bao nhiêu tiền mới có thể làm được?

Những người có thể tới đây đều có kiến thức nhất định, liếc mắt một cái đã chú ý đến sự không đơn giản của chiếc du thuyền kia, cả đám kinh hô lên.

Mà Âu Dương Hiểu và những người chơi nữ kia thì lại một mặt nhìn chăm chú vào thân tàu trắng kia.

- Tàu thuỷ thật xinh đẹp.

- Nếu có thể ngồi du thuyền như vậy đi một vòng quanh Trái Đất thì thật sự là quá lãng mạn.

- Trên đời này thật sự có du thuyền xinh đẹp như vậy à?

Chương 118: Đây Chính Là Trò Chơi Tiếp Theo Mà Hồng Hoang Chúng Tôi Muốn Làm (2)

Đúng vậy.

Lúc này, các cô chỉ có thể nghĩ tới cũng chỉ có một từ là "Lãng mạn".

Nhất là phối hợp với đoạn ngâm xướng động lòng người kia, càng làm cho ánh mắt các cô mê ly, trong đầu các cô tưởng tượng đến cảnh tượng lãng mạn đứng trên du thuyền du lịch cùng với người thương.

Đợi đến khi hình ảnh được công chiếu kết thúc.

Giọng nói của Trần Lâm lại vang lên lần nữa.

- Tin tưởng mọi người cũng đều thấy được, đây chính là trò chơi VR mà Hồng Hoang chúng ta đang nghiên cứu và phát triển, một trò chơi thể nghiệm kịch bản ẩn chứa tình yêu, tìm ra lời giải, nguyên nhân tai nạn.

- Mà du thuyền này chính là nội dung chủ yếu của kịch bản trò chơi, tổng cộng có 17 tầng, mỗi một xó xỉnh chúng ta đều dốc hết khả năng làm chân thực hết mức có thể, cung cấp cho các người chơi tìm kiếm, khai quật nhiệm vụ chính và nhiệm vụ phụ.

- Đương nhiên, các người chơi cũng có thể coi nó là một trò chơi du lịch ngắm phong cảnh, ở trên du thuyền lấy góc thứ nhất nhìn thấy cảnh biển toàn phương vị, thể nghiệm hành trình trên biển chân thật.

Tình yêu!

Đi trên biển à?

Nghe giới thiệu trò chơi xong, đám người kinh ngạc không thôi, cái này thật sự có thể dùng VR để thực hiện được à?

Cho dù có thể thì chỉ sợ chi phí chế tác kia cũng là con số trên trời.

Thật sự là một công ty trò chơi có thể chống đỡ nổi à?

Nói thật.

Rất nhiều người đều ôm lấy hoài nghi nghiêm trọng đối với điều này.

Theo bản năng phân công công ty Hồng Hoang đến hàng ngũ vẽ bánh nướng.

Dù sao thì cũng không cần lập tức tuyên bố, chỉ cần có thể thổi mạnh trâu bò mà thôi, trước đó rất nhiều công ty cũng đều làm như vậy.

Nhưng cũng có người tò mò, lớn tiếng hỏi:

- Tôi có thể hỏi một chút, đại khái khi nào thì trò chơi này có thể đăng bán không?

Có thể nói, vấn đề mà người chơi này hỏi thẳng là quan trọng nhất.

Nếu như đổi lại là công ty khác thì chắc chắn sẽ lựa chọn một số lời nói lập lờ nước đôi để trả lời, hoặc là dứt khoát im lặng không nói.

Bọn họ cũng đã chuẩn bị tinh thần nghe câu trả lời là chưa xác định của Hồng Hoang.

Dù sao thì những gì Trần Lâm nói vừa rồi cũng quá thái quá, rất khó làm cho người khác tin tưởng tính chân thật của nó.

Nhưng mà...

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Trên đài, Trần Lâm chỉ hơi suy tư một chút, sau đó cười cười trả lời.

- Ngày 14 tháng 2, chúng tôi sẽ tuyên bố trò chơi này trước khi lễ tình nhân sang năm đến.

- Cái gì...

Trong sân lập tức xôn xao.

Đây là lần đầu tiên có người dám trực tiếp tuyên bố thời gian cụ thể trên đại hội giao lưu như vậy, chẳng lẽ bọn họ không sợ làm không kịp ảnh hưởng đến danh tiếng à?

Không đúng.

Đây không phải là vấn đề kịp hay không kịp.

Mà là chuyện mà căn bản không thể nào hoàn thành!

Bởi vì bây giờ chỉ còn bốn tháng nữa là đến tháng hai!

- Bốn tháng, làm ra trò chơi mà anh vừa nói, cái này cưa bom thổi mìn cũng quá lớn rồi.

- Cho dù chuẩn bị trước hai tháng cũng căn bản không làm được!

- Thổi, dùng sức Thổi, đến lúc đó trò chơi có thể ra coi như tôi thua.

- Tôi ngược lại hy vọng anh ta có thể làm ra, nhưng độ khó này quá lớn, có lẽ cũng tốn thời gian rất lâu.

- Kịch bản cũng là đầu to, loại trò chơi này kịch bản tốn thời gian nhất.

- Đừng có đến lúc đó lấy ra một cái bán thành phẩm thấp kém để lừa người.

Không riêng gì người chơi và đại diện ở hiện trường, ngay cả khán giả vô cùng hiểu rõ Hồng Hoang cũng đều ôm lấy hoài nghi đối với lời của Trần Lâm, thảo luận kịch liệt trong phòng livestream.

Ánh mắt Âu Dương Hiểu sáng lên, chờ mong không thôi.

Bởi vì đây chính là ông chủ của công ty Hồng Hoang, người nắm giữ quyền nói chuyện tuyệt đối trong công ty.

Nếu như anh dám trả lời như vậy trước mặt mọi người thì chắc chắn có nắm chắc có thể hoàn thành trong vòng bốn tháng.

Nói cách khác.

Cô rất nhanh đã có thể nhìn thấy trò chơi kia!

- Được, rất cảm ơn công ty Hồng Hoang đã giới thiệu trò chơi mới cho chúng ta, như vậy chúng ta mời đại biểu tiếp theo lên đài.

Trong lúc mọi người nghị luận ầm ĩ.

Mười lăm phút kết thúc, giọng nói của MC lại lần nữa vang lên, cuối cùng mới chuyển sự chú ý của bọn họ lên công ty tiếp theo.

Trần Lâm thì mang theo 3 người lão Lý trở lại dưới đài, bắt đầu tiếp nhận trưng cầu ý kiến của các người chơi khác, trả lời một số nghi vấn của bọn họ về trò chơi.

Đây cũng là một khâu tất yếu để tuyên truyền trò chơi.

…

Đại hội giao lưu nhà đầu tư rất nhanh đã kết thúc.

Giống như suy đoán của Trần Lâm, bởi vì công ty tham gia đại hội thật sự quá nhiều nên người đến hỏi ý kiến bọn họ chỉ có một phần nhỏ mà thôi.

Hoặc có lẽ là.

Các người chơi quả nhiên có hứng thú đối với trò chơi PC và máy chủ hơn.

Nhất là những trò chơi có độ hoàn thành tương đối cao, có hi vọng qua sang năm chơi mới là trọng điểm chú ý của bọn họ.

- Tổng giám đốc Trần, xem ra tất cả mọi người không quá ưa thích trò chơi VR.

Trước sân khấu trưng cầu ý kiến, lão Lý có chút lo lắng nói.

Kể từ sau khi bọn họ lên đài giới thiệu trò chơi xong, người chơi đến hỏi về trò chơi trước sau cũng chỉ có mấy chục người mà thôi, hơn nữa rất nhiều cũng đều là lưu lượng trò chơi kèm theo của mấy trò chơi trước đó của bọn họ.

- Chuyên tâm làm tốt chuyện của mình là được, ngược lại mục đích của chúng ta đã đạt được.

Trần Lâm khoanh tay nhìn sóng người đang lần lượt rút lui.

Đúng vậy.

Mục đích bọn họ tới nơi này vốn chính là vì vẽ bánh nướng.

Trước tiên lưu lại tín hiệu bọn họ đang làm trò chơi mới trong

ấn tượng của người chơi đã, sau đó mới từ từ thả ra tin tức để câu cá.

Ví dụ như nhân viên nội bộ tiết lộ, cấp quản lý vạch trần, vân vân...

Đây đều là thủ đoạn tuyên truyền mà các công ty thường dùng để tuyên truyền.

Nếu không thì độ chú ý không đủ, chờ đến khi trò chơi công bố thì sợ là không có mấy người biết.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm tiếp tục nói:

- Nếu đã không có ai, vậy trưng cầu ý kiến ngày mai sẽ giao cho các người, tôi phải đi làm ít chuyện.

- Được, giao cho chúng tôi đi.

Nhìn thoáng qua sắc trời dần dần tối, bọn họ cũng không ở lại lâu nữa, thu dọn đồ đạc đi theo biển người rời khỏi.

Chương 119: Đầu Gà Và Đuôi Phượng

Ngày thứ hai.

Sau khi bàn giao xong chuyện, lão Tống cũng không ở lại lâu.

Trần Lâm rời khỏi khách sạn, ngồi xe đi tới căn cứ chiếu phim nổi tiếng trong Giang Thành.

Giống như thông tin mà anh đã tra được trên mạng.

Xem như là một trong những căn cứ của các bộ phim điện ảnh nổi tiếng trong nước, vừa mới bảy tám giờ sáng đã tụ tập rất nhiều vai quần chúng ngồi xổm ở góc tường ăn bữa sáng bánh bao.

Bên cạnh còn có người bán hàng rong không ngừng gào to, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

Nhìn thoáng qua, trong số những nhân vật quần chúng này không thiếu nam thanh nữ tú.

Thậm chí có người còn không kém những ngôi sao điện ảnh đang hot kia bao nhiêu.

- Nghe nói hôm nay Thanh Cung Cách Cách sắp bắt đầu diễn, cần rất nhiều vai quần chúng.

- Cái này tôi biết, là một đạo diễn hí kịch nổi tiếng mời rất nhiều ngôi sao tới.

- Đây chính là cơ hội tốt, chờ sau này nhất định phải cướp được vị trí mới được.

- Tính cả tôi nữa!

Mấy diễn viên quần chúng thảo luận ở lối vào đều lọt vào tai Trần Lâm, làm cho anh rất kinh ngạc.

Nếu như anh nhớ không lầm thì bộ phim này hẳn là một bộ phim Thanh Cung mới bắt đầu quay gần đây, cần rất nhiều diễn viên là cung nữ.

Ở bên kia có lẽ có thể tìm được nhân vật nữ chính thích hợp.

Không dừng lại, anh theo đường lớn tiếp tục đi tới, xuyên qua từng toà kiến trúc cổ xưa, rất nhanh đã đi tới bên ngoài đoàn làm phim Thanh Cung Cách Cách.

Lúc này, bởi vì còn chưa chính thức khai mạc.

Rất nhiều diễn viên đang tụ tập ở bên ngoài cửa vào quảng trường, chuẩn bị báo danh tham gia quay phim.

Hơn nữa nam và nữ đều có, gần như đứng đầy hơn phân nửa quảng trường, đủ để thấy được bộ phim này có bao nhiêu nóng nảy.

Nhưng Trần Lâm cũng không phải tới tham gia náo nhiệt.

Nhìn quanh bốn phía một vòng, ánh mắt cuối cùng rơi xuống trong đội ngũ trưng thu chọn cung nữ, bắt đầu đánh giá từ trên xuống dưới.

- Người đó là ai vậy, sao cứ nhìn chằm chằm vào chúng ta.

Trong đội ngũ, các cô gái nhanh chóng cảm nhận được tầm mắt của anh, lông mày hơi nhíu lại.

- Lưu manh.

Bọn họ đều nhao nhao xoay người sang chỗ khác, nhổ một

ngụm nước miếng.

Có người ngẩng đầu ưỡn ngực, vô cùng tự tin đối với dung mạo của mình.

Trần Lâm không hề hay biết đối với chuyện này, mà tiếp tục nghiêm túc tìm kiếm người thích hợp.

Đột nhiên.

Hai mắt anh sáng lên.

Ánh mắt dừng lại ở trên người một bóng người dáng người cao gầy, Khí chất đẹp lạnh lùng đứng ở phía trước đội ngũ, bước nhanh tới.

Mấy cô gái thấy thế thì vô ý thức lui lại tránh đi, vừa vặn lộ ra bóng người kia.

- Chào cô.

Trần Lâm lên tiếng chào trước.

Người kia nghe thấy có người nói chuyện với mình thì quay đầu, nghi ngờ nhìn về phía anh.

Giống như!

Trần Lâm kinh ngạc.

Khuôn mặt lãnh diễm cao quý, mái tóc xù nóng bỏng, đơn giản đã trùng hợp với nhân vật nữ chính hoàn mỹ trong ấn tượng của anh!

- Xin hỏi anh là...

Nhìn thấy anh ta đứng thẳng bất động, giống như là cứng đờ, cuối cùng Anna nghi ngờ lên tiếng.

Nhưng đáp lại cô không phải là giọng nói của Trần Lâm, mà là tiếng nhắc nhở thấp giọng bên cạnh.

- Cẩn thận một chút, có thể là những đoàn làm phim vô lương kia.

- Từ vừa rồi, anh ta đã nhìn chằm chằm vào bên phía chúng ta, hình như là không có lòng tốt gì.

- Vẫn là tránh xa một chút thì tốt hơn.

Rõ ràng là bọn họ cũng quen biết Anna, hoặc là thường xuyên quay phim với nhau nên rất đề phòng Trần Lâm.

Có người lặng lẽ đánh giá Trần Lâm, xem xét trên dưới.

Trần Lâm cũng không thèm để ý đến sự nghị luận của các cô, từ trong túi lấy ra một tấm danh thiếp đưa cho Anna.

- Chính thức giới thiệu một chút, tôi là nhân viên của công ty Hồng Hoang, gần đây công ty chúng tôi có quay một bộ phim điện ảnh CG, đang tìm nhân vật nữ chính thích hợp, nếu có hứng thú thì có thể liên hệ với tôi bất cứ lúc nào.

Thật ra anh cũng có thể trực tiếp liên hệ công ty giải trí tìm người, nhưng dù sao thì yêu cầu của nam chính và nữ chính cũng tương đối cao, nên vẫn phải tận mắt nhìn mới biết được có thích hợp hay không.

Dù sao thì cũng đã đi tới Giang Thành, tiện đường tới xem một chút cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

- Công ty Hồng Hoang?

Anna ngây ngẩn cả người, rõ ràng không ngờ anh lại ôm mục đích này tới.

Nhưng cô cũng xem như là một nhân vật quần chúng trong

ngành công nghiệp điện ảnh, truyền hình, cũng không hiểu rõ về ngành trò chơi, cho nên chỉ ngơ ngác tiếp nhận danh thiếp.

- Thì ra là người của công ty, sao người của ngành trò chơi lại chạy đến đây chứ?

Một cô gái bên cạnh nghi ngờ lên tiếng, nhìn bóng lưng Trần Lâm rời đi.

- Không biết công ty này lớn bao nhiêu, hình như cho tới bây giờ tôi chưa từng nghe nói.

- Trong nước có nhiều công ty như vậy, chưa nghe nói cũng không kỳ quái.

- Vậy mà lại muốn để Anna đi quay CG trò chơi, chẳng lẽ không biết đây là đoàn làm phim gì à?

Trong đoàn làm phim Thanh Cung Cách Cách, chính là đạo diễn Đinh đứng đầu đại danh đỉnh đỉnh phụ trách, mức độ nóng nảy trong nghề nghiệp gần như không ai không biết.

Dù chỉ là vai phụ thì cũng có một đám người muốn giành lấy vai diễn, cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Các cô thật sự không dễ dàng mới gặp được cơ hội tốt như vậy, sao lại từ bỏ vì một công ty trò chơi không biết tên chứ?

Vốn Anna cũng ôm ý nghĩ này.

Dù sao thì cô cũng đang suy nghĩ đến sự phát triển của mình trong ngành điện ảnh và truyền hình.

Nhưng sau khi cô nhìn thấy chữ viết trên danh thiếp thì lại do dự.

[CEO của công ty Hồng Hoang: Trần Lâm]

Chỉ trong vài từ ngắn ngủi đã thể hiện thân phận bất phàm của người đàn ông kia.

Cô biết rõ tầm quan trọng của cơ hội này.

Cho dù là thương diễn không biết tên cũng có thể trở thành mấu chốt để các cô mở ra sự nghiệp diễn nghệ.

Nhưng để an toàn, cô vẫn lấy điện thoại di động ra tìm kiếm công ty Hồng Hoang, sau đó liên tục gửi tin nhắn.

Chỉ nhìn một hồi, cô đã lộ ra vẻ mặt kinh hãi, cuối cùng hiểu rõ Hồng Hoang rốt cuộc là công ty dạng gì.

Ngẩng đầu, do dự liếc mắt nhìn thấy đoàn sắp bắt đầu quay phim, và tờ giấy ghi danh trên tay.

Chương 120: Phòng Làm Việc Kỳ Hoa (1)

Cuối cùng cô khẽ cắn môi, trực tiếp thoát khỏi đội ngũ đuổi theo phương hướng Trần Lâm rời đi.

- Anna, cô muốn làm gì?

- Không phải là cô thật sự muốn đi tìm công ty gì đó để quay phim đấy chứ?

Nhìn thấy cảnh này, đám người kinh ngạc, nhao nhao quăng tới ánh mắt khó có thể tin.

Phải biết rằng có bao nhiêu người muốn diễn bộ phim này cũng không có cơ hội.

Cô lại muốn vì một thương diễn không biết tên mà từ bỏ cơ hội khó gặp này một lần à?

- Quá ngu, không công từ bỏ cơ hội tốt như vậy.

- Chẳng lẽ cô muốn buông tha cho sự nghiệp đóng phim của mình à?

Các nữ diễn viên khác vừa chấn động, lại có chút không thể lý giải, chỉ cảm thấy quyết định này của Anna quá xúc động.

Bỏ lỡ ngày hôm nay, sau này sợ là muốn gặp lại cũng không dễ dàng.

…

Xế chiều hôm đó.

Đại hội giao lưu nhà đầu tư đã kết thúc mỹ mãn.

Lần này vận khí của Trần Lâm không tệ.

Ngoại trừ nhân vật nam chính có yêu cầu siêu cao đối với trị nhan sắc ra thì anh đã tìm đủ nhân vật chủ yếu cho bộ phim điện ảnh sắp tới.

Lại ở Giang Thành một ngày, sau khi tìm hiểu thị trường một chút, anh đã cùng mấy người kia ngồi máy bay về Hồng Hoang, đồng thời gửi tới lão Tống một tin tức chuẩn bị khai mạc.

...

Sáng sớm hôm sau.

Bên ngoài cao ốc nơi công ty Hồng Hoang thuê văn phòng.

Âu Dương Hiểu nhận được tin tức quay phim thì rất nhanh đã ngồi xe đi tới nơi này cùng với mấy đồng sự.

Vừa mới xuống xe, cô đã cầm điện thoại lên mở ra xem.

- Chào mọi người, buổi sáng tốt lành.

Trong phòng livestream, các fan hâm mộ nhận được tin tức hậu trường thì lập tức tràn vào trong phòng livestream, giao diện lạnh tanh cũng bắt đầu náo nhiệt hơn nhiều.

- Đến rồi, đến rồi, vừa vặn bắt kịp phát sóng.

- Hôm nay chủ phòng livestream trễ như vậy, mau nói có phải cô ngủ quên hay không?

- Chết cười, nhất định là do hôm qua lái xe ngắm phong cảnh trễ quá rồi.

- Hả? Chủ phòng đổi kênh livestream ra ngoài trời à?

- Hôm nay có hoạt động đặc biệt gì à?

Trong lúc nghị luận, khán giả rất nhanh đã chú ý tới cảnh vật xung quanh Âu Dương Hiểu có thay đổi, nhao nhao gửi mưa đạn hỏi.

Bởi vì trong ấn tượng của bọn họ, Âu Dương Hiểu vẫn luôn livestream trong phòng nhỏ của mình.

Biểu diễn tài nghệ hoặc chơi game.

Rất ít khi nhìn thấy cảnh tượng ngoài trời.

- Có phải rất kinh ngạc vì lần này tôi livestream bên ngoài không?

Đối mặt với câu hỏi của khán giả, Âu Dương Hiểu cười thần bí, chậm rãi nhắm ống kính hướng vào cao ốc sau lưng.

- Biết đây là đâu không? Chính là cao ốc nơi công ty công ty Hồng Hoang thuê văn phòng, hôm nay chúng tôi sẽ bắt đầu quay phim phim điện ảnh CG cho trò chơi mới.

Giọng nói vui sướng hoạt bát không ngừng vang lên ở trong phòng livestream.

Khán giả đầu tiên là sững sờ, tiếp theo lập tức vỡ tổ.

- Mẹ nó, công ty Hồng Hoang à?

- Chủ phòng thật sự đã chạy đến Hồng Hoang rồi à?

- Phim điện ảnh CG mới, nhanh như vậy đã sắp bắt đầu làm phim rồi à?

- Có phải trò chơi VR đã nói trong đại hội giao lưu lần trước

hay không?

- Chuyện quan trọng như vậy mà không thông báo trước, may mà tôi tới cũng nhanh!

- Mẹ nó, không biết có thể nhìn thấy quá trình quay phim hay không.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ rằng vừa mới livestream buổi sáng đã trực tiếp nhận được một tin tức nóng bỏng như vậy.

Đầu óc vốn đang chưa tỉnh ngủ vì vừa thức dậy cũng tỉnh táo lại.

Đây chính là cơ hội tốt để hiểu rõ trò chơi mới của Hồng Hoang!

Mặc dù trước đó thổi da trâu ở đại hội giao lưu có hơi lớn, nhưng lại làm không ít người tò mò, bọn họ muốn biết rốt cuộc Hồng Hoang đang làm trò chơi gì.

Loại cơ hội biết tin tức nội bộ trước người khác này.

Cũng không phải lúc nào cũng có thể có.

Đương nhiên.

Âu Dương Hiểu cũng biết một chút quy củ trong nghề nghiệp.

Thấy bầu không khí đã nâng lên gần như xong, cô lại nói tiếp:

- Hôm qua tôi đã hỏi Hồng Hoang, bọn họ nói quá trình quay phim có thể livestream, nhưng không thể vào trong khu vực làm việc của bọn họ.

Khu làm việc tuyệt đối là nơi quan trọng nhất của một công ty trò chơi, bình thường chỉ có nhân viên nội bộ mới có thể tiến vào.

Dù sao thì cũng phải bảo vệ tư liệu trò chơi không thể tiết lộ nó ra ngoài được.

Cho dù là nhân viên trong công ty, trước khi khai thác hạng mục cũng phải ký hợp đồng bảo mật.

Cho dù bị những công ty khác đào đi thì cũng sẽ không tiết lộ bí mật của trò chơi.

Khán giả xem livestream đều tỏ ra đã hiểu.

Đồng thời cũng vô cùng chờ mong.

CG trò chơi của Hồng Hoang lần này rốt cuộc là quay như thế nào.

- Đúng vậy, nghe nói lần này còn có rất nhiều trai xinh gái đẹp tham gia, chờ lát nữa tôi sẽ dẫn mọi người đi lên mở rộng tầm mắt.

Nói xong, Âu Dương Hiểu cầm theo gậy selfie trực tiếp đi vào sảnh lễ tân của cao óc.

Sau khi đăng ký và đưa ra chứng minh thư xong thì cuối cùng cô cũng đi thang máy lên tầng 8, nơi này là địa chỉ của công ty Hồng Hoang.

- Mẹ nó, đây chính là công ty Hồng Hoang à?

- Nhìn thật lớn, đây là thuê cả tầng lầu à?

- Người nào dám nói với tôi đây là công ty nhỏ chứ?

- Mau nhìn kìa, có rất nhiều tiểu tỷ tỷ xinh đẹp!

Theo dõi hình ảnh của Âu Dương Hiểu, rất nhanh người xem đã nhìn thấy một loạt bóng người tụ tập trong khu nghỉ ngơi, tất cả đều là vai quần chúng vừa mới chạy tới, có hơn một trăm

người.

Quy mô này làm cho khán giả sợ hết hồn.

Chỉ sợ là những bộ phim lớn kia cũng chỉ như vậy mà thôi.

Mà người phụ trách quay phim lần này chính là lão Tống, người có kinh nghiệm đầy đủ nhất, lão đang mang theo vài nhân viên, cầm một phần danh sách từ đằng xa bước nhanh đi tới.

- Kỳ quái, sao người này lại nhìn quen mắt như vậy?

- Anh nói như vậy tôi cũng rất giống như đã gặp qua anh ta ở đâu đó rồi.

- Nhìn qua thì giống như là quản lý trong Hồng Hoang.

- Tôi nhớ rồi, anh ta là nhân vật nam chính trong phim CG Thợ Săn Quái Vật, cũng là tổng thanh tra của công ty Hồng Hoang!

- WTF?

Trong đầu khán giả hiện lên một đống dấu chấm hỏi.

Nhân vật chính trong phim Thợ Săn Quái Vật CG lại là tổng thanh tra của Hồng Hoang!

Chương 121: Phòng Làm Việc Kỳ Hoa (2)

Trên đời này còn có chuyện nào vượt qua lẽ thường hơn chuyện này à?

- Tống lão đại.

Lúc này, một tiếng la lên đột nhiên vang lên.

Một bóng người đầu trọc xuất hiện, từ đằng xa vội vàng chạy tới.

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt giống hệt nam phụ trong CG kia, khán giả lập tức hoá đá.

Mẹ nó, thật sự có!

- Mẹ nó! Cũng quá rối loạn rồi.

- Diễn viên nam chính và nam phụ đều là nhân viên của nhà mình, đây là công ty kỳ hoa gì chứ?

- Để cho bọn họ làm trò chơi này thật sự là chịu thiệt thòi rồi.

- Không được, hôm nay tôi sẽ cười chết ở đây mất.

- Ha ha... ha ha...

Lần này khán giả đều cười đến ôm bụng, thật sự không biết nên bắt đầu chửi rủa từ đâu cho tốt.

Vốn dĩ mọi người cho rằng các thao tác của Hồng Hoang trước đây đã quá ngoại hạng, không ngờ còn có nhiều thao tác kỳ quái

hơn như vậy nữa.

Đơn giản chính là mẹ nó thái quá rồi.

Làm cho bọn họ càng tò mò hơn đối với trò chơi mới của Hồng Hoang.

Không phải những lời nói trên đại hội giao lưu kia không phải đang khoác lác, mà là thật sự đã làm được chứ?

- Được rồi, người ghi danh xong đều theo tôi vào phòng quay phim đi, sắp bắt đầu quay phim rồi.

Sau khi nói với lão Lý mấy câu, cuối cùng lão Tống cũng đi tới trước mặt mọi người, mang theo bọn họ đi về phía phòng chụp ảnh.

Âu Dương Hiểu không dừng lại, cũng theo sát phía sau đám người, rất nhanh đã đi vào trong phòng quay phim.

- Phòng quay phim thật lớn!

- Thậm chí còn có cả phòng quay phim à?

- Đây không phải là thiết bị bắt động tác à?

- Còn có mấy bộ dụng cụ chụp ảnh chuyên nghiệp.

- Quá khoa trương, như vậy cũng đủ thành một công ty phim điện ảnh rồi!

Khán giả xem livestream liên tục chấn động, nhìn từng thiết bị vừa quen thuộc vừa xa lạ kia, lại có nhận thức mới đối với thực lực Hồng Hoang.

Đồng thời mong đợi trong lòng càng ngày càng lớn.

Có lẽ Hồng Hoang thật sự có thể thực hiện được da trâu mà

bọn họ thổi ra ở đại hội giao lưu!

...

- Tôi không cần đi qua à?

Trong phòng khách bên kia.

Anna nghe thấy tiếng ồn ào bên ngoài, có chút do dự hỏi.

- Không cần.

Trần Lâm đứng bên cạnh cửa chớp bình tĩnh nhìn ra bên ngoài:

- Nhân vật nam chính và nữ chính là manh mối chủ yếu của trò chơi này, trước khi trò chơi được công bố thì chúng tôi không có ý định cho người chơi biết thân phận của diễn viên, cho người chơi nhiều không gian tìm kiếm hơn một chút.

- Vậy thì... Được rồi.

Anna lại liếc mắt nhìn bên ngoài, cuối cùng một lần nữa ngồi xuống ghế.

Đến bây giờ cô vẫn còn có chút hoảng hốt.

Không biết quyết định này của mình là đúng hay sai.

Nhưng cô lại biết từ khi mình lựa chọn thì đã không còn đường lui nữa rồi.

Điều duy nhất bây giờ cô có thể làm chính là tin tưởng công ty Hồng Hoang.

Tin tưởng bọn họ có thể mang đến cho mình thay đổi lớn.

Thành hay bại.

Xem thử lần này đi!

..

Trong phòng quay phim.

Sau một phen nghiêm túc chuẩn bị, công việc quay phim cuối cùng cũng chính thức bắt đầu.

Tất cả diễn viên đều nghe theo lời chỉ đạo của lão Tống, các giáo viên chuyên nghiệp, trước ống kính quay phim chế tác đủ loại tài liệu mà trò chơi cần.

Trong sân khí thế ngất trời, tiếng hô hoán tràn ngập các nơi.

Trong phòng livestream, mưa đạn cũng vô cùng náo nhiệt.

- Bên kia đang quay cái gì vậy? Bắt động tác à?

- Mau nhìn hai tiểu tỷ tỷ bên trái kìa, thật xinh đẹp!

- Tôi vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy quay phim ở khoảng cách gần như vậy.

- Không biết bọn họ còn thiếu vai quần chúng hay

- Tôi có thể quay miễn phí! Làm như vậy cũng coi như là được vào trò chơi rồi!

Biết được những diễn viên này đến lúc đó sẽ xuất hiện trong trò chơi, khán giả đều bắt đầu rục rịch, cũng tưởng tượng mình có thể diễn một số vai nhân vật anh tuấn.

Ví dụ như anh hùng tay cầm trường kiếm cứu vớt thế giới, dũng giả dùng thiêu hoả côn hoàn thành báo thù.

Dù chỉ là lộ mặt ra một chút thì đó cũng là chuyện vô cùng có mặt mũi, tuyệt đối đủ để bọn họ khoác lác trong trò chơi.

Âu Dương Hiểu ngồi tại chỗ chờ quay phim, nhìn những mưa

đạn này, trên mặt cũng treo đầy ý cười, bởi vì cô là người cảm nhận được loại cảm giác này chân thật nhất.

Trong lúc cô đang nghĩ ngợi thì một nhân viên công tác đột nhiên từ đằng xa chạy tới, thấp giọng nói vài câu bên tai cô.

- Anh nói thật à?

Âu Dương Hiểu kinh ngạc ngẩng đầu, có chút không dám tin tưởng nhìn tên nhân viên kia.

- Đúng vậy, vừa rồi Tổng giám đốc Trần đã dặn như vậy.

Nhân viên không nói nhiều, quay người trực tiếp rời khỏi, chỉ để lại Âu Dương Hiểu ngơ ngác ngồi tại chỗ.

- Thế nào, thế nào rồi?

- Đã xảy ra chuyện gì à?

- Không phải là không diễn nữa chứ?

Khán giả chú ý tới sự khác thường của cô, nhao nhao phát mưa đạn hỏi.

Một hồi lâu sau.

Âu Dương Hiểu mới giống như là hoàn hồn lại.

Vừa vui mừng vừa khẩn trương nhìn về phía ống kính:

- Mọi người à, có một tin tức lớn! Tôi vừa nhận được một tin tức rất quan trọng!

- Hồng Hoang không tìm được nhân vật nam chính thích hợp nên chuẩn bị công khai tuyển dụng trên mạng, yêu cầu đã thông qua thông báo gửi ra ngoài!

Không tìm được nhân vật nam chính à?

Muốn công khai tuyển dụng trên mạng à?

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng livestream đều sôi trào, mưa đạn điên cuồng tràn ra.

- Tôi nói chủ phòng à! Cô xác định chuyện này là thật chứ?

- Vậy mà không tìm được nhân vật nam chính! Nói như vậy thì tôi cũng có cơ hội à?

- Tôi thấy rồi, Hồng Hoang thật sự đã gửi một thông báo mới!

- Xác nhận chưa? Tôi cũng đi xem thử.

- Tê! Thật đúng là, ngay cả yêu cầu cũng dán ra rồi.

Tin tức này đối với khán giả và người chơi mà nói không thể nghi ngờ là một quả bom nặng ký.

Ấn mở tài khoản Quan Phương của công ty Hồng Hoang xem xét, phía dưới quả nhiên đã có thêm một thông báo hoàn toàn mới, chính là dùng để tuyển diễn viên.

Hơn nữa còn là nhân vật nam chính quan trọng nhất!

Nhưng sau khi nhìn thấy yêu cầu phía trên, mọi người lập tức không bình tĩnh được nữa.

[Nhân vật: Nhân vật nam chính]

[Yêu cầu: Đẹp trai! Đẹp trai kinh thiên động địa!]

Cái này... Mẹ nó... Tính là yêu cầu gì?

Chương 122: Xác Định Bán Ngày

Mặc dù trên dưới cả nước không có nhiều người đẹp trai, nhưng không có 100 ngàn thì cũng có 1 triệu.

Đây cũng có thể xem như là yêu cầu tuyển diễn viên à?

- Còn tưởng rằng yêu cầu sẽ cao thế nào chứ, chỉ có vậy thôi à?

- Tự nhận là mình đẹp trai như Phan An, nhân vật này chắc chắn là của tôi rồi.

- Tôi không có kỹ năng diễn kịch nhưng nếu so về vẻ đẹp trai thì không ai hơn được tôi.

- Tôi nhất định sẽ lấy được vị trí nhân vật nam chính này!

- Đã ghi danh, chớ cô phụ.

Quá thấp!

Yêu cầu của Hồng Hoang thật sự quá thấp.

Chỉ trong nửa giờ ngắn ngủi, số người báo danh đã trực tiếp tăng lên đến hơn một ngàn người.

Có người thật sự muốn diễn nhân vật này, có người chơi tới tham gia náo nhiệt, càng có người tự tin với dung nhan tuyệt thế của mình.

Yêu cầu cũng rất đơn giản, chỉ cần gửi một tấm ảnh chụp

không chỉnh sửa cho công ty Hồng Hoang là được, Hồng Hoang sẽ căn cứ vào kịch bản để chọn lựa ra người phù hợp nhất.

Đúng vậy.

Thích hợp nhất.

Để tránh tranh chấp, Trần Lâm cũng không dùng từ đẹp trai nhất, mà dùng từ "Phù hợp nhất".

Nhưng cho dù như thế.

Số người báo danh vẫn đang nhanh chóng tăng lên.

Tiếp đó, các cô gái trong phòng chăm sóc khách hàng sẽ nghênh đón một nhiệm vụ vô cùng hạnh phúc, chọn lựa soái ca.

- A! Mấy tấm này đều rất đẹp trai!

- Đôi mắt này, tôi cảm giác mình cũng sắp bị hút vào!

- Các người mau đến xem này, tấm này cũng rất đẹp trai!

- Làm sao bây giờ? Tôi cũng không biết nên chọn như thế nào.

Trong khu làm việc không ngừng vang lên tiếng các cô gái gào thét và la hét.

Một người di chuyển con chuột nhìn ảnh chụp trên máy tính, hưng phấn đến không chịu nổi.

Còn hai người đàn ông trong đoàn thể lập trình bên cạnh thì lại lộ ra vẻ mặt khó chịu.

- Mẹ nó, đẹp trai thì có lợi gì, có thể ăn được không?

- Rõ ràng bên cạnh có nhiều nam nhân biết kiếm tiền như vậy, nhất định phải xem bên ngoài.

- Người anh em nhìn thoáng một chút, lập trình viên không cần phụ nữ.

- Đợi các cô ấy chơi mệt rồi thì tự nhiên sẽ quay về tìm anh.

- Sau đó kết hôn nửa

Các đồng bào nam trêu chọc lẫn nhau, không để ý đến chuyện này, bây giờ ai còn không phải lưu manh chứ?

Nhưng mà...

Khi bọn họ quay đầu lại thì nhìn về phía lão Lý.

Lại phát hiện lão đang vụng trộm nhìn cô gái xinh đẹp vừa mới gặp ở trong máy bay trên điện thoại di động.

Các nhân viên:...

- Mẹ nó! Thời gian này không có cách nào sống sót được nữa rồi!

- Còn không cho cẩu độc thân đường sống à?

- Không được, tôi phải đi nhờ Tống lão đại để lại cho tôi một vai quần chúng tốt một chút.

- Chờ tôi một chút, tôi cũng muốn đi!

Vốn dĩ đơn thân đã đủ biệt khuất, kết quả bây giờ ngay cả lão Lý như vậy cũng có đối tượng.

Bọn họ đâu còn ngồi vững được nữa, nhao nhao rời khỏi vị trí đi tìm lão Tống, định nhờ lão xem xét cho một vai diễn quần chúng.

...

Lần này.

Vận khí của Trần Lâm không tệ.

Sau khi trải qua một buổi chiều sàng lọc, cuối cùng anh cũng tìm được nhân vật nam chính thích hợp cho vài diễn, một tiểu tử đẹp trai kinh thiên động địa.

Đương nhiên.

Vì đảm bảo kịch bản trò chơi được giữ bí mật, anh cũng không công khai thân phận diễn viên nam chính.

Thậm chí những diễn viên chính cũng quay một mình.

Trước sau tốn gần nửa tháng, cuối cùng mới quay xong tất cả tài liệu trò chơi, bắt đầu dựa theo kịch bản gia nhập vào trò chơi.

Cốc cốc cốc...

Trong lúc Trần Lâm đang xem xét tiến độ chế tác thì cửa phòng làm việc đột nhiên gõ vang.

- Đi vào đi.

Cửa ra vào mở ra, lão Tống cầm văn kiện xuất hiện.

- Trần Lâm, tôi vừa mới xem qua, ngày lễ tình nhân năm nay vừa vặn là ba ngày sau Tết Xuân, cậu định khi nào thì đăng bán trò chơi lên mạng?

- Chuyện này tôi đã cân nhắc qua, ngay trước Tết Xuân nửa tháng.

Trần Lâm không suy nghĩ nhiều nói.

- Trước Tết xuân à? Không phải là sau xuân à?

Lão Tống sững sờ.

- Không cần, mấy ngày nay tôi có thứ quan trọng hơn muốn tuyên bố.

- Không phải cậu đang nói là bộ phim điện ảnh CG này chứ?

Vẻ mặt lão Tống cổ quái.

Tính khí của Trần Lâm thì lão rất hiểu, hơn nữa lão cũng biết bây giờ Hồng Hoang cũng không làm hạng mục khác.

Khả năng duy nhất.

Chính là bộ phim điện ảnh CG mà Trần Lâm vẫn cất giấu chưa chiếu ra.

- Đã đoán đúng.

Trần Lâm cười thần bí:

- Anh không cảm thấy chiếu bộ phim điện ảnh CG này vào ngày lễ tình nhân là một quyết định rất không tệ à?

- Hình như... quả thật rất không tệ.

Lão Tống nhớ lại kịch bản Trần Lâm gửi cho lão lúc trước.

Trong kịch bản đó đối với loại ngày lễ này thật sự là một vụ nổ lớn, làm cho lão đều không nhịn được có chút mong đợi.

- Được, vậy thì công bố trò chơi trước năm mới đi, theo tiến độ hiện tại chắc là rất nhanh có thể làm xong, tôi đi tuyên bố tin tức trước để tăng một chút nhiệt độ.

...

Hồng Hoang sắp bán trò chơi rồi!

Khi biết được tin tức này, người chơi đang chú ý chuyện này đều chấn động.

Bọn họ vẫn cho rằng Hồng Hoang nói cũng chỉ là khoác lác, không tin là thật.

Nhưng vào buổi sáng hôm nay.

Dưới tài khoản Quan Phương của công ty Hồng Hoang lại có một thông báo mới, tuyên bố ba ngày sau trò chơi mới sẽ chính thức lên sàn!

Thậm chí trên các trang internet lớn đều có lưu lượng Hồng Hoang mua.

Chỉ cần lướt qua một chút là có thể nhìn thấy tin tức trò chơi trong khoảng thời gian này, cùng với đủ loại video tuyên truyền, dẫn tới lượng lớn dân mạng vây xem.

- Thật hay giả vậy? Ba ngày sau chính thức công bố à?

- Đây cũng quá đột nhiên, trước đó ngay cả tin tức khảo nghiệm nội bộ cũng không có.

- Không phải là đẩy nhanh tốc độ ra bán thành phẩm chứ?

- Trò chơi VR online nhiều người chơi cỡ lớn à?

- Tôi vừa nhìn thấy trên website chính thức của công ty Hồng Hoang thật sự có bán thiết bị VR!

Trên website chính thức của Hồng Hoang không chỉ có bán thiết bị, hơn nữa còn đang hoạt động rất sôi động.

Bản bình thường 999 tệ, bản hào hoa 1999 tệ.

Hai phiên bản đều trực tiếp tặng trò chơi.

Bản hào hoa thì sẽ tặng thêm một mô hình du thuyền mang theo số thứ tự, cùng với một mô hình mặt dây chuyền Hải Dương Chi Tâm.

Chương 123: Xuất Phát, Tàu Titanic.

Vốn là dùng kỹ thuật VR của hệ thống cho có thể bán được giá cao hơn.

Nhưng cân nhắc đến việc trò chơi VR sắp mở ra thị trường lần thứ nhất, Trần Lâm đã tận lực định giá thấp hơn, như vậy các người chơi mới có thể tiêu phí nổi.

Nhưng cho dù như thế.

Sau khi lão Tống nhìn thấy giá định giá của bản hào hoa thì vẫn không khỏi nhíu mày.

- Trần Lâm, bản hào hoa này của cậu có phải định giá hơi cao quá hay không? Cũng chỉ có thêm một mô hình và mặt dây chuyền mà thôi, thật sự sẽ có người mua à?

- Yên tâm đi, đến lúc đó sẽ có người mua.

Trần Lâm tự tin nói.

- Giá tiền này không chỉ cao hơn, mà còn có số lượng có hạn, bằng không thì làm sao có thể nổi bật ra tính chất khan hiếm của hào hoa.

- Không phải giống như bán kim cương à?

- Anh nói đúng, chính là đang bán kim cương.

Trần Lâm cười hắc hắc.

- Mặc dù chúng tôi không phải là Kim Cương thật, nhưng ý nghĩa lại không sai biệt lắm, sau khi bộ phim điện ảnh CG được công chiếu thì anh sẽ hiểu.

Anh không giải thích thêm gì, chỉ lưu lại một biểu cảm thần bí, tiếp theo sẽ đi làm chuyện khác.

...

Cùng lúc đó.

Trên các bình đài livestream lớn.

Rất nhiều streamer cũng nhận được tin tức thương mại do Quan Phương gửi tới, muốn ba ngày sau phải tiến hành tuyên truyền ra trò chơi Hồng Hoang đầu tiên.

Chuyện này đã làm Trần Lâm tốn không ít tiền.

Nếu không phải mấy trò chơi trước đó vẫn luôn ra sức tích góp tài chính cho anh thì anh thật sự không nỡ đầu tư vào việc tuyên truyền phát hành lớn như thế.

Mà nhóm streamer tiếp nhận hợp tác mở rộng cũng bắt đầu chuẩn bị, tiến hành tuyên truyền tăng nhiệt độ ở trong phòng livestream, hấp dẫn không ít người chơi đến đây vây xem.

- Đừng nói, mặc dù không biết chất lượng của trò chơi này như thế nào, nhưng tuyên truyền và phát hành vẫn làm rất tốt.

Trong phòng livestream nổi tiếng của V, chủ phòng nói sơ lược về phía ống kính, trò chuyện với khán giả về trò chơi đột nhiên xuất hiện này.

- Vậy sao anh không nhận mở rộng trò chơi này?

Lập tức có mưa đạn hỏi.

- Nhóm Quan Phương bên kia quả thật đã tìm tôi, muốn mở rộng trò chơi này, nhưng bị tôi từ chối.

Chủ phòng mỉm cười, có vẻ hơi không để ý:

- Không phải bọn họ cho không đủ, mà là hiệu quả trò chơi VR chẳng ra sao, lại là thương nghiệp mở rộng, đến lúc đó nhiệt độ nhất định sẽ giảm rất nhiều, cho nên tôi nghĩ vẫn là thôi đi.

Chủ phòng ký hợp đồng có rất nhiều loại, ví dụ như hợp đồng mưa đạn, hợp đồng chia nhiệt độ, đều cần đạt được yêu cầu chỉ định mới được.

Mà anh ta ký hợp đồng chính là nhiệt độ, nhất định phải duy trì nhiệt độ ở mức độ nhất định, kéo dài lưu lượng cho bình đài mới có thể nhận được toàn bộ tiền lương.

Nếu như vì truyền bá một trò chơi xấu mà tạo thành nhiệt độ giảm xuống, vậy thì có chút lợi không bằng hại.

Đây cũng là suy nghĩ của rất nhiều streamer lớn.

Cho nên ngoại trừ một số ít mấy streamer vốn rất thích trò chơi này thì phần lớn các nhiệm vụ mở rộng này đều là những streamer nhỏ.

Trong đó coi trọng nhất là.

Không ngờ lại là bên phía Bilibili.

Vì có Tô Bằng ở đây nên đã sớm định sẵn mở rộng tài nguyên không tệ.

Ngoại trừ nhà phát hành trò chơi Hồng Hoang, Âu Dương Hiểu, ngay cả lão E cũng nhận được mở rộng, đang tranh thủ thời gian khảo nghiệm thiết bị VR của Hồng Hoang gửi tới.

...

Trong bầu không khí khẩn trương mong đợi này, mọi người đều cảm thấy rất là chờ mong.

Thời gian bán trò chơi chính thức cuối cùng cũng đến.

Các người chơi vừa tan tầm, tan học, đã sớm đi đến trước điện thoại hoặc máy tính mở ra phòng livestream chờ đợi, nhóm streamer cũng đang ở khâu chuẩn bị cuối cùng.

- Đến rồi đến rồi, rốt cuộc đã đến, còn có 10 phút nữa trò chơi sẽ chính thức công bố, mọi người nhớ chú ý nhìn kỹ một chút.

Trước ống kính.

Lão E cầm chiếc kính mắt VR có khắc ký hiệu Hồng Hoang, trong mắt tràn đầy chờ mong.

Trong phòng livestream, mưa đạn càng vô cùng náo nhiệt, gần như chiếm hết toàn bộ giao diện.

- Đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng đến lúc bắt đầu bán rồi.

- May mà hôm nay tan tầm sớm, kịp xem live.

- Tôi muốn xem thử lần này Hồng Hoang làm trò chơi gì.

- Không biết có thể giống như đã nói trong đại hội giao lưu hay không.

- Đó chính là thiết bị VR chuyên dụng do Hồng Hoang đẩy ra à?

- Bản bình thường cũng đã là 999 tệ, nếu như quá mắc thì vẫn là tới phòng livestream xem trò chơi trước đi, sau đó mới quyết định mua hay không?

Khán giả nghị luận ầm ĩ, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn thời gian trên máy tính.

Cuối cùng.

Sau khi chờ đợi thật lâu.

6h tối, chuông điện thoại vang lên, trò chơi chính thức công bố.

Lão E không kịp chờ đợi, đeo mắt kính lên, thuần thục nối hình ảnh của thiết bị lên màn hình livestream.

Trò chơi mở ra, căn phòng livestream vốn đen kịt cũng sáng lên theo.

- A a a a a a a a a a...

Tiếng ca quen thuộc vừa mở màn đã vang lên bên tai, chính là đoạn phim quảng cáo do Hồng Hoang phát hành trước đây.

Trong lòng tất cả khán giả đều chấn động, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào hình ảnh.

Trong phòng livestream cũng từ lúc mới bắt đầu mấy chục ngàn không ngừng tăng vọt, không bao lâu đã lên đến hơn một triệu.

- Oa, khuynh hướng âm nhạc này thật tuyệt.

Lão E đeo kính mắt VR phát ra một tiếng tán thưởng, vừa quen thuộc chiếc nhẫn điều khiển trên tay.

Đợi đến khi màn mở đầu giống như phim phóng sự kết thúc, 1 hàng chữ lớn rõ ràng cũng theo đó xuất hiện trên đại dương xanh thẳm.

- Titanic? Đây là tên của trò chơi này à?

- Hay là tên của chiếc du thuyền kia?

- Mở màn có chút ý tứ, cảm giác không khí căng thẳng.

- Không phải là thật sự lái thuyền du lịch trên biển chứ?

Hồi tưởng lại trước đó Hồng Hoang không ngừng thôi trong đại hội, khán giả nhịn cười không được.

Nếu như bọn họ đoán không sai thì đây chính là loại thiết bị đội đầu phát ra kiểu phim điện ảnh, chỉ có điều đơn thuần là dùng kính mắt VR để làm xong hình ảnh thì mới thể hiện ra mà thôi, căn bản không có cách nào làm được như vậy.

Điều này cũng giải thích được, vì sao Hồng Hoang lại có thể công bố trò chơi lên mạng nhanh như vậy.

Khán giả không nhịn được cười.

Vẻ mặt giống như nhìn thấu tất cả.

Chương 124: Chờ Chút, Tôi Còn Chưa Lên Thuyền! (1)

Nhưng mà đúng vào lúc này, hình ảnh trước mắt lão E đột nhiên thay đổi, xuất hiện ở trên một bến tàu cực lớn.

Âm thanh của ngựa xe như nước quanh quẩn bên tai, còn kèm theo tiếng la hét đến từ bốn phương tám hướng, cùng với tiếng động cơ xe gầm gừ.

Hình ảnh và âm thanh lập thể lập tức làm cho lão E đứng ngây ngốc tại chỗ, ngơ ngác đứng ở giữa biển người trên bến tàu.

- WTF! Đây là cái gì?

- Bến tàu! Bến tàu từng xuất hiện trong video giới thiệu trước đó!

- Không thích hợp, không phải nói là chỉ là chiếu phim VR thôi à?

- Anh nói với tôi đây là phim điện ảnh à?

- Mẹ nó, đây chính là một cảnh mô phỏng hoàn toàn bằng mô hình 3D!

- Hồng Hoang lại làm được cảnh tượng và mô hình 3D!

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng livestream đều nổ tung, tất cả mọi người đều gắt gao nhìn chằm chằm hình ảnh trong màn hình.

Ngay cả lão E ở góc dưới bên trái màn hình cũng ngây ra như phỗng, đứng ở đó không nhúc nhích, giống như bị chấn động

mạnh mẽ làm cho giật mình.

Một hồi lâu sau.

Lão vừa mới giật mình tỉnh giấc, theo bản năng hơi quay đầu.

Kết quả là góc độ trong phim cũng chuyển động theo động tác của lão, làm cho lãocuối cùng cũng thấy rõ cảnh tượng xung quanh, quả nhiên là bến tàu quen thuộc kia.

Mà ở trên mặt biển cách đó không xa.

Một chiếc du thuyền cực lớn trang nghiêm nguy nga yên tĩnh đậu ở đó, thỉnh thoảng truyền đến một tiếng còi hơi to rõ.

Khí tức của thời đại trước khiến cho lão há to miệng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Không phải là lão chưa từng chơi qua trò chơi VR.

Mà là những trò chơi VR trước đó còn xa xa không đạt được trình độ tinh tế như trò chơi này.

Không chỉ có mô hình và cảnh quay 3D, mà ngay cả xe cộ, người đi đường bên cạnh cũng giống như thật, tới lui bên cạnh anh ta, có cảm giác như tiến vào trong phim.

- Chất lượng này, tuyệt!

Cuối cùng, lão không nhịn được tán thưởng một tiếng.

Lão hưng phấn điều khiển nhân vật đi lại khắp nơi trong bến tàu, thử tiến hành tương tác với vật phẩm xung quanh.

Tiếp theo lão phát hiện mình không chỉ có thể di chuyển vật thể trên mặt đất, mà còn có thể leo lên trên mui xe, vừa đi vừa nhảy.

Độ tự do này thật sự là quá mạnh mẽ, làm cho khán giả đều thán phục không thôi, ánh mắt không khỏi nhìn về phía một chiếc du thuyền cực lớn trên mặt biển kia.

- Chủ phòng thử xem có thể lên du thuyền kia hay không?

- Đúng đúng đúng, đi lên xem một chút, có phải giống như giới thiệu hay không.

- Cũng không thể như vậy được, một chiếc du thuyền lớn như vậy, muốn làm ra thì phải tốn bao nhiêu nhân lực và thời gian chứ.

- Tôi dám cá đây chính là một bức ảnh mà thôi.

- Nhất định là anh rồi, còn cần nghĩ à?

Theo khán giả thấy thì chỉ riêng bến tàu này đã đủ trâu bò rồi.

Nếu như ngay cả du thuyền cũng làm được thì quá bất hợp lý.

Nhìn thấy bọn họ nghị luận, hai mắt lão E lại sáng lên.

Hồi tưởng lại lúc đó Hồng Hoang giới thiệu trò chơi này, cũng đã nói nội dung át chủ bài của trò chơi này là đi biển.

Mặc dù anh cũng không quá tin tưởng du thuyền to đến khoa trương này là thật sự, nhưng vẫn phải đi thử một chút, lỡ như có kinh hỉ thì sao?

- Đi, trước tiên đi qua xem kỹ rồi nói sau.

Không nói nhảm, nhân vật tiếp tục tiến lên.

Hao hết sức lực thiên tân vạn khổ, cuối cùng lão cũng xuyên qua đám người đi tới lối lên thuyền, cũng nhìn rõ toàn cảnh bờ biển.

Du thuyền này rất lớn, chỗ lên thuyền được chia làm hai cửa

vào là khoang hạng nhất và khoang hạng hai.

Một bên có người chuyên nghênh đón, một bên chen chúc đẩy người, liếc mắt một cái đã có thể nhìn ra chênh lệch địa vị của hành khách.

Quả nhiên không hổ là bối cảnh thế giới trước.

- Thân là người chơi cao quý, sao có thể chen chúc đi vào từ cửa vào khoang hạng hai được chứ, trước tiên đi vào khoang hạng nhất đi!

Lão E tự tin không thôi, trực tiếp lướt qua cửa vào khoang hạng hai chạy tới khoang hạng nhất bên kia, rất nhanh đã đi tới nơi được thiết kế riêng cho thuyền.

Nhưng khi lão tới gần, nhân viên xét vé hai bên con đương lại đột nhiên chặn lão lại.

[Thưa anh, đây là đường chuyên dụng của quý tộc.]

- Hả? Ý anh là tôi không phải là quý tộc à?

Lần này lão E không làm nữa, chỉ muốn so tài với người soát vé một chút.

Nhưng vừa mới khoát tay lên đã thấy trên tay áo của mình có vết rách, vết vá và áo khoác bằng vải bố, động tác lập tức cứng lại tại chỗ.

Mẹ nó.

Anh ta thật sự không phải là quý tộc.

- Phốc ha ha ha ha...

- Quá rối loạn, NPC này còn có thể mắt chó coi thường người khác.

- Đây là điều mà tôi không ngờ tới, còn tưởng rằng sẽ dùng biện pháp gì đó ngăn cản người chơi lên thuyền chứ.

- Chắc chắn là bức ảnh rồi, ngay cả thuyền cũng không cho đi lên.

- Hạng nhất? Trước tiên thay quần áo khác đã rồi nói sau.

- Anh chờ đó, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây!

Một màn này làm khán giả cười đến tè ra quần, ai cũng không ngờ vừa lên đã trực tiếp gặp trắc trở, mà còn dùng phương thức đặc sắc thái quá nhưng lại phù hợp thời đại này.

Nhìn bộ dáng giơ nắm đấm một mặt biệt khuất của lão E, bên trong phòng chat live cũng là sung sướng dị thường.

- Trác! Tôi cũng không tin, cửa vào khoang hạng nhất không được, tôi đi khoang hạng hai được không?

Lão E không tin tà, hung ác trừng mắt nhìn hai người soát vé, sau đó lại quay người chạy về phía cửa vào khoang hạng hai đông nghịt.

Thật không dễ dàng, lão mới thành công chen vào đám người, đi tới chỗ đội ngũ đang xét vé.

So với khoang hạng nhất thì khoang hạng hai có rất nhiều nhân viên xét vé.

Hơn nữa vô cùng nghiêm khắc, nhất định phải kiểm tra hành lý và đồ vật mang theo trên người một lần, thậm chí ngay cả râu tóc cũng phải lật ra xem bên trong có bọ chét hay không.

Nhưng người chơi cao quý đương nhiên sẽ không phiền phức như vậy.

Đơn giản chính là qua kịch bản để đảm bảo độ chân thật thôi.

Đối với lão E đã chơi qua mấy trò chơi tìm ra lời giải mà nói, loại trình độ này đơn giản giống như ăn cơm uống nước.

Không suy nghĩ nhiều, lão trực tiếp điều khiển nhân vật xuyên qua đám người đi về phía đội ngũ.

Chương 125: Chờ Chút, Tôi Còn Chưa Lên Thuyền! (2)

Quả nhiên.

Thân là đặc quyền của người chơi, hành vi chen ngang của anh cũng không bị ngăn cản, rất nhẹ nhàng đi đến cửa xem xét.

- Xem đi, tôi đã nói trò chơi này không làm khó được tôi, qua ải còn không phải là nhẹ nhàng thoải mái à?

Lão E đắc ý, ngẩng đầu lên đi về phía lối vào thuyền.

Nhưng không ngờ, lúc này lại có một bóng người đột nhiên ngăn ở trước mặt lão.

[Tiên sinh, xin lấy ra vé đi thuyền của ngài.]

Vẻ mặt lão E cứng đờ, trong nháy mắt bước chân dừng lại tại chỗ.

- Không phải chứ, ngay cả khoang hạng hai cũng không cho lên à?

- Anh biết tôi là ai không? Người chơi cao quý!

Lần này lão E thật sự không kềm được, há miệng hùng hổ nói, toàn bộ phòng chat live cũng là tiếng miệng lão phun hương thơm.

Nhưng cho dù lão mắng như thế nào thì người soát vé trước mặt vẫn thờ ơ, ngược lại một mặt không nhịn được tiếp tục mở miệng.

[Tiên sinh, nếu như anh không có vé tàu thì mời anh trở về đi, đừng làm chậm trễ những hành khách khác lên tàu.]

Nói xong, nhân viên xoát vé xoay người kéo hàng rào lên, chặn lối vào không cho lão E leo lên, tiếp theo xoay người đi xét vé cho những người khác.

Nhìn lão E đứng xộc xệch trong gió.

Trong phòng livestream đầu tiên là yên tĩnh trong phút chốc, tiếp theo đột nhiên bộc phát.

- Ha ha ha ha ha!

- Thối, quá... Mẹ nó... Thối!

- Thậm chí ngay cả khoang hạng hai cũng không cho lên.

- Người bán vé sợ không phải do nhân viên của Hồng Hoang diễn đó chứ?

- Không được, lại cười cơ bụng tôi sắp không chịu nổi rồi.

- Tôi hoài nghi chính là Hồng Hoang cố ý làm ra tâm tính đó.

- Đây chính là người chơi cao quý à? Yêu rồi, yêu rồi.

Trong nháy mắt, nhiệt độ trong phòng livestream bỗng nhiên tăng mạnh một đoạn, toàn bộ màn hình đều là mưa đạn lướt qua, rậm rạp nối thành một mảnh.

Rất nhiều dân mạng vừa nhận được tin tức cũng nhao nhao tràn vào trong phòng chat live, toàn bộ đều chạy tới xem chủ phòng làm trò hề.

Mà đúng lúc này.

Tiếng còi hơi to rõ.

Hai lỗi đi lên thuyền đóng lại.

Du thuyền vốn đang nổi trên mặt biển lại chậm rãi bắt đầu chuyển động, chạy về phía biển rộng vô bờ.

Trong lúc ngây người, trong lòng lão E chấn động, cuối cùng tỉnh ngộ lại.

- Đợi đã, tôi còn chưa lên thuyền mà!

…

Nhìn du thuyền càng chạy càng xa kìa.

Lão E ngây ngẩn cả người, khán giả cũng ngây ngẩn cả người.

Trong phòng livestream hoàn toàn yên tĩnh, bên tai vang lên tiếng hô hoán tiễn đưa và tiếng sóng biển vỗ bờ biển.

Tiếp theo, một khung nhắc nhở được bắn ra.

[Chúc mừng bạn, mở khoá thành tựu: May mắn]

[Có nên bắt đầu kịch bản lại từ đầu hay không?]

[Có.]

[Không.]

Lại còn có thành tựu như vậy à?

Nhìn về phía nhắc nhở trên trò chơi, vẻ mặt mọi người càng ngày càng cổ quái.

May mắn.

Ngay cả thuyền cũng không bắt kịp có thể gọi là may mắn à?

Đây rõ ràng chính là đao đến từ nhà thiết kế!

- Cho nên, trò chơi này chính là thể nghiệm một chút cảm giác bị nhục nhã à?

Lập tức có người chơi trêu chọc nói.

- Mặc dù nội dung không nhiều, nhưng thật ra xem ra cũng có ý tứ, nếu không thì lại thêm một lần nữa đi?

- Phát sóng đến bây giờ cũng chỉ có nửa giờ mà thôi, như vậy không có cách nào giao nộp với bên Ababa được.

- Vậy thì có thể làm gì? Nội dung trò chơi chỉ có như vậy, nhìn lên cũng không có bao nhiêu chỗ có thể thăm dò.

Sau khi phản ứng lại, khán giả bắt đầu nghị luận, thảo luận kịch bản vừa mới xem ở trong trò chơi.

Đúng là ngoại trừ bến tàu ra thì hình như không có nội dung tìm kiếm nào khác, muốn xem lâu một chút cũng không được.

- Được rồi, thử lại lần nữa xem.

Trước mặt ống kính, lão E cũng không lập tức tháo kính mắt VR xuống.

Anh luôn cảm thấy kịch bản của trò chơi này hẳn là không đơn giản như vậy.

Hơn nữa cứ như vậy bị khuyên lui, mặt mũi của lão phải để ở đâu?

Ít nhất cũng phải cho những người dùng mắt chó nhìn người kia một chút màu sắc một chút mới được!

- Quyết định, nhiệm vụ chủ yếu lần này chính là tìm vé tàu, tôi muốn xem thử sau khi tìm được vé tàuthì mấy NPC kia còn ngăn cản tôi như thế nào.

Nói xong, lão E lại tiến vào trò chơi, chuẩn bị tìm kiếm những chỗ khác chưa tìm kiếm.

Đợi đến khi tia sáng sáng lên, màn hình mở màn quen thuộc lại xuất hiện, anh mới trở về du thuyền xuất phát nửa giờ trước.

- Tranh thủ thời gian!

Nhìn thoáng qua góc trên bên phải, lão E không chút do dự khống chế nhân vật chạy khắp nơi trên bến cảng, không lãng phí thời gian nữa.

Thậm chí mỗi khi gặp một NPC, đều phải lên xem thử có thể phát động đối thoại hay không, tìm được manh mối có liên quan đến vé tàu hay không.

Nhưng rất nhanh, lão đã phát hiện ra vấn đề.

Toàn bộ trên bến tàu có hàng trăm hàng ngàn người, nếu như tìm từng người một thì không biết sẽ tìm được vào ngày tháng năm nào.

Chuyển hơn phân nửa vòng tròn.

Ngoại trừ phát động một nhiệm vụ phụ dọn dẹp nhận được một khoản phí nhỏ thì không tìm được bất kỳ manh mối hữu dụng nào nữa, giống như là con ruồi không đầu chạy loạn bốn phía.

Mắt thấy thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Lão E gấp gáp, khán giả cũng gấp gáp thay lão.

Thậm chí cũng bắt đầu hoài nghi có phải vé tàu căn bản không tồn tại hay không.

- Chủ phòng mau nhìn về hướng 10 giờ! Có một NPC có vẻ mặt rất giống tổng thanh tra Hồng Hoang!

Lúc này, một mưa đạn đột nhiên xẹt qua trong phòng phát sóng.

Mọi người tinh thần chấn động, nhao nhao nhìn theo tiếng kêu, vừa vặn nhìn thấy mấy chiếc ô tô kiểu cũ đậu sát bên cạnh bến tàu.

Cửa xe mở ra, từ bên trong có một bóng người mặc đồ đen đi xuống, vừa nhìn đã biết là một quý tộc.

Quan trọng hơn là tướng mạo của anh lại vô cùng giống với dáng vẻ của Tổng thanh tra công ty Hồng Hoang!

Lão E nhớ lại cảnh quay trong phim điện anh CG của Thợ Săn Quái Vật trước đó, lập tức kích động.

- Không sai được, đây hẳn là NPC mấu chốt, bằng không thì không thể nào cần tổng thanh tra của công ty tới diễn được.

Manh mối!

Trên bến tàu này thật sự có manh mối quan trọng ẩn giấu!

Trong lòng mọi người chấn phấn không thôi, thầm nghĩ nhà thiết kế này cũng quá biết ẩn giấu, lại giấu nhân vật quan trọng đi sâu như vậy, hơn nữa còn cần nhân viên nhà mình tới diễn.

Chương 126: Vé Tàu Thông Đến Thiên Đường

Nếu không phải trong phòng livestream có nhiều ánh mắt như vậy nhìn, lại nhớ kỹ tướng mạo của Tổng giám đốc Hồng Hoang thì bọn họ cũng không phát hiện được.

Nào dám dừng lại, lão E lập tức chen chúc đám người chạy về phía chiếc xe hơi kia.

Nhưng vừa mới đi chưa được mấy bước, cửa một chiếc xe hơi khác đã mở ra, một bóng người cao gầy mặc lễ phục màu trắng, tay cầm dù, đầu đội mũ dạ tiệc đã chậm rãi xuống xe.

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng livestream đều sôi trào.

- Oa, đại mỹ nữ siêu cấp!

- Khí chất này thật tuyệt vời!

- Hiển nhiên là một thiên kim quý tộc.

- Trong trò chơi, nữ diễn viên cũng xinh đẹp như vậy à?

- Đây là dùng diễn viên nào làm nguyên mẫu vậy?

Một nhân vật nữ hoàn toàn mới xuất hiện, thoáng cái đã hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, ngay cả bước chân của lão E cũng không khỏi chậm mấy phần.

Đợi đến khi lão lại nghĩ đến gần, một loạt cảnh vệ đã ngăn cản xung quanh, những người kia tự mình tiến hành đối thoại theo kịch bản.

[Tôi không biết mọi người đang ngạc nhiên cái gì, cái này nhìn giống như lớn hơn Mauritania bao nhiêu.]

[Lộ Ti, anh có thể chướng mắt cái khác, nhưng tàu Titanic thì không giống, nó dài hơn so với tàu biển Mauritania 100m.]

...

[Đây chính là thuyền không chìm mà mọi người nói à?]

[Nó quả thật sẽ không chìm, cho dù thượng đế cũng không cách nào làm chìm nó.]

...

[Tiên sinh, anh nhận vận chuyển hành lý và hàng hoá à.]

[Cầm số tiền này đi, tôi tin tưởng anh có thể giúp tôi an bài thoả đáng, giúp tôi chuyển đến phòng số B52, 54, 56.]

...

Mấy người nói chuyện vô cùng rõ ràng, cho dù lão E cách rất xa cũng có thể mơ hồ nghe được.

Lão E không biết ý của đoạn đối thoại này.

Nhưng trực giác lại nói cho lão biết, công ty Hồng Hoang sẽ không để cho nhân viên của mình diễn một vai không có tác dụng, mà còn là nhân vật do tổng thanh tra của công ty diễn.

Cho nên lão âm thầm nhớ lại đoạn đối thoại này, sau khi thử nhiều lần không có cách nào tới gần thì lại tiếp tục tìm kiếm ở xung quanh.

- Ai, hình như bên kia chưa đi lần nào?

Đột nhiên, ánh mắt lão E rơi xuống một quán rượu cách đó

không xa.

Vừa rồi lão vẫn luôn tìm kiếm trong bến tàu, còn chưa tới kiến trúc bên kia xem qua, bởi vì ngay từ đầu tưởng rằng chỉ là một phông nền mà thôi.

Nhưng khi anh đi tới bên ngoài quán rượu, thử khống chế nhân vật đi vào trong thì lại phát hiện không có bất kỳ ngăn cản nào, trực tiếp đi vào trong đại sảnh náo nhiệt.

- Kiến trúc này lại có thể vào à?

- Tôi còn tưởng rằng là phông nền thôi chứ.

- Có thể nha, ngay cả mô hình kiến trúc cũng làm.

- Không phải thông tin về vé tàu đều giấu ở đây chứ?

- Nhanh, còn lề mề nữa là thuyền sẽ đi tiếp đó.

Nhìn thấy chỉ còn lại không đến 10 phút nữa là tới giờ tàu chạy, khán giả cũng vội vàng phát mưa đạn thúc giục.

Lão E thì lại ôm lòng hiếu kỳ, đi tới đi lui trong đại sảnh.

Cuối cùng, khi trên một cái bàn đang đánh bài, lão nhìn thấy mấy tờ giấy đặt ở dưới đáy đồng xu, sau đó một tin tức vật phẩm bắn ra.

[Vé tàu Titanic (khoang hạng hai): Vé tàu thông đến Thiên Đường, vật phẩm cần thiết để được lên tàu Titanic, phải thắng ván bài mới có thể nhận được.]

- Vé tàu!

- Vé tàu của tàu Titanic!

- Thì ra nó được giấu ở nơi như vậy!

- Thật sự có vé tàu à?

Trong nháy mắt vừa nhìn thấy thông tin về vật phẩm, phòng livestream lại lần nữa vỡ tổ, hô hấp của lão E cũng trở nên dồn dập hơn.

Đi ra phía trước, phát hiện bên đánh cược lại là một tiểu tử đẹp trai kinh người.

Nhưng bây giờ lão không có tâm tư chú ý những thứ này, mắt thấy thời gian chỉ còn dư lại bảy tám phút, lão vội vàng ngồi xuống tham gia vào ván bài.

Trùng hợp chính là, tiền boa của lão vừa mới được lấy ở bến tàu khi giúp người khuân đồ lại vừa đủ để giao thẻ đánh bạc.

Hơn nữa độ khó của đánh bài cũng không cao.

Chỉ là bài tứ sắc bình thường mà thôi.

Dựa vào nhiều năm kinh nghiệm của mình, lão E rất thuận lợi đã thắng được đánh cược, lấy được một vé tàu quý giá kia.

Còn tiểu tử đẹp trai và đồng bạn bên cạnh cũng kích động đứng dậy.

[Ha ha, chúng ta thắng rồi!]

[Chúng ta phải về nhà rồi!]

Trong tiếng hoan hô, bọn họ phát hiện khoảng cách thời gian thuyền khởi hành chỉ còn lại 5 phút, vội vàng cầm lấy hành lý chạy ra khỏi quán rượu.

- Đi, tôi muốn xem thử lần này người soát vé có cho tôi lên thuyền hay không.

Lão E hừng hực hứng thú, cầm vé tàu cũng nhanh chóng rời

khỏi quán rượu.

Cho dù chiếc tàu kia chỉ là phông nền thì anh cũng phải hung hăng ném tấm vé tàu này lên trên mặt người soát vé.

…

- Tôi cá 5 tệ, lần này chắc chắn lại bị ngăn cản.

- Tôi cảm thấy có thể lên được, không thì đi gặp giám sát viên phát động một kết cục khác.

- Dựa theo kịch bản tìm kiếm thì đây cũng là kết cục viên mãn mà?

- Tôi cũng cảm thấy là vé tàu kia giấu quá sâu.

- Hơn nữa một chút nhắc nhở cũng không có, nếu không phải là trùng hợp gặp được thì có lẽ còn phải làm lại một lần nữa.

Ngay khi lão E chạy tới lối lên thuyền thì mưa đạn trong phòng livestream cũng vô cùng náo nhiệt, đều đang suy đoán kết quả sau khi nộp vé tàu.

Lúc này, khoảng cách thuyền rời bến chỉ còn lại 2 phút đồng hồ.

Mắt thấy sắp thu hồi thang du thuyền, bước chân của lão E càng nhanh hơn.

- Chờ một chút, tôi còn chưa lên thuyền, đám điêu dân các người không thể chờ thêm 2 phút nữa à?

Mặc dù trò chơi này quả thật làm rất tốt.

Nhưng anh cũng không muốn chạy lại kịch bản một lần nữa.

Trong lúc hùng hùng hổ hổ, cuối cùng cũng bắt kịp một đợt xét

vé cuối cùng, đi tới trước mặt nhân viên xét vé đáng ghét kia.

[Tiên sinh, xin lấy vé tàu của ngài ra.]

- Hả? Lời kịch thay đổi à?

Lão E hơi sững sờ, lão nhớ lại vừa rồi lúc không có vé, người soát vé đã trực tiếp bảo lão cút đi.

Nhưng lão cũng không suy nghĩ nhiều, từ trong cột đạo cụ lấy ra vé tàu vừa lấy được, đưa cho đối phương.

Sau khi xem xong và trải qua một loạt kiểm tra đơn giản, người soát vé nhanh chóng tránh ra khỏi cửa vào.

[Có thể, lên đi, chúc ngài đi du lịch vui vẻ.]

Chương 127: Người Khác Đều Đang Khoác Lác, Mấy Người Lại Thật Sự Làm Thật?

Vậy là thông qua rồi à?

Kịch bản cuối cùng lại qua cửa dễ dàng như vậy à?

Nhìn thái độ của nhân viên soát vé trước sau giống như hai người, lão E há to miệng, nhưng vẫn khống chế nhân vật đi lên bậc thang thông lên du thuyền.

Khoan hãy nói.

Lúc đứng trên bậc thang, lão thật sự có cảm giác leo lên đài cao, được vô số người chú ý.

Quay đầu lại, nhìn toàn bộ bến tàu một lần nữa.

Thật giống như những người này đang đưa tiễn cho lão, cảnh tượng này làm cho lão có cảm giác như thật.

- Mặc dù kịch bản hơi ngắn một chút, nhưng không thể không nói, hình ảnh vẫn làm rất tốt.

Lão E tán dương một tiếng, chậm rãi xuyên qua cửa vào, một cước bước vào trong du thuyền, chờ đợi kịch bản tiếp theo xuất hiện.

...

ả...

Hả?

Có chuyện gì vậy?

Không phải nói là kết thúc kịch bản rồi à?

Đợi một hồi lâu không có phản ứng, lão E ngạc nhiên nhìn bốn phía, còn tưởng rằng có BUG.

Trong phòng livestream, khán giả cũng tràn đầy dấu chấm hỏi.

Bởi vì hình ảnh thông quan trong tưởng tượng cũng không xuất hiện, người đi đường trên bến tàu vẫn lui tới xe như cũ, thậm chí trong hành lang trên tàu thủy còn có người đang không ngừng đi qua lại.

Thật giống như... Chưa xảy ra chuyện gì cả.

- Ô...

Lúc này, một tiếng còi hơi to rõ quen thuộc vang lên.

Cửa lớn cửa vào du thuyền chậm rãi đóng lại.

Tầm mắt của lão E xuyên qua khe cửa, còn có thể nhìn thấy bên ngoài chậm rãi lái ra khỏi bến tàu, cùng với đám người đứng ở bên bờ vẫy tay tạm biệt.

Đợi đến khi cửa lớn hoàn toàn đóng lại:

"Phịch" một tiếng vang thật lớn, cuối cùng lão cũng bị đánh thức.

- Đậu đen rau muống, tình huống thế nào? Không phải nói chiếc tàu này chỉ là phông nền à?

Lão E đeo kính mắt VR khoa tay múa chân, không ngừng quay đầu nhìn xung quanh, rõ ràng là một hành lang hẹp dài hai bên.

Các hành khách mang theo rương hành lý đi tới đi lui, tìm kiếm mã số phòng ghi trên vé tàu.

Xa xa còn truyền đến tiếng hô của các thuyền viên.

Toàn bộ trên thuyền vô cùng náo nhiệt, hoàn toàn không giống với hình ảnh trong tưởng tượng của bọn họ.

Cho đến lúc này.

Cuối cùng khán giả cũng phản ứng lại.

- Mẹ nó! Không phải phông nền!

- Con tàu này là thật à?

- Mẹ nó, ngay cả mô hình du thuyền cũng làm rồi!

- Không thích hợp, trò chơi này vô cùng không thích hợp!

- Anh đừng nói với tôi rằng lúc ở trên cảng biển chỉ là đoạn mở đầu của kịch bản nha.

- Không phải Hồng Hoang sẽ làm thật đấy chứ?

Lần này bọn họ thật sự bị kinh trụ, trong lòng ngoại trừ ngơ ngác ra thì vẫn là ngơ ngác.

Kết hợp với trước đó ở trên bến cảng lâu như vậy, nhưng mới chỉ là một kịch bản mở đầu thôi à?

Con tàu này là tàu thủy thật à?

- Được!

Lão E hưng phấn đến mức cả ngươiof run rẩy.

- Tôi đã nói rồi, trò chơi này làm sao có thể đơn giản như vậy, Hồng Hoang này thật sự phóng đại chiêu rồi, xem thử thiết lập mô

hình và quang cảnh ở đây như thế nào trước.

Nói xong, cuối cùng lão cũng không nhịn được tâm tình kích động, khống chế nhân vật đi ra ngoài, nhanh chóng đi tới bên ngoài boong tàu.

Lúc này, tàu Titanic đang chậm rãi lái ra khỏi cảng.

Rất nhiều hành khách tụ tập ở đây, thân bằng hảo hữu bên bờ bên kia phất tay tạm biệt, phóng tầm mắt nhìn tới một biển người đen kịt, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ.

Cho dù cách màn hình cũng có thể cảm nhận được cảnh tượng náo nhiệt kia, làm cho người ta không nhịn được tâm tình khuấy động.

- Trâu bò, ngay cả thiết lập mô hình thân thuyền và va chạm vật thể cũng làm được, có tiền cũng không phải đốt như vậy.

- Có phải trình độ kỹ thuật của Hồng Hoang tương đối cao, cho nên thấy làm những thứ này đơn giản hay không?

- Không thể nào! Cho dù là Unreal Engine 5 thì muốn làm đến độ chính xác như thế này ít nhất cũng phải mất nửa năm trở lên.

- Con tàu này cũng quá lớn, ở trên cảng nhìn còn không có gì, sau khi đi lên thì quả thực giống như là một toà thành.

- Không phải trọng điểm là Hồng Hoang lại làm được trò chơi như bọn họ nói à?

Giọng nói thán phục hết đợt này đến đợt khác vang lên.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ Hồng Hoang lại thật sự thực hiện được cảnh tượng ban đầu thổi da trâu ở đại hội giao lưu, làm ra trò chơi, còn làm đến mức khoa trương như thế.

Người khác cũng đang khoác lác, kết quả là anh thật sự làm

được.

Chuyện này có chút ngoại hạng.

Chẳng lẽ anh không biết mình thổi da trâu có bao nhiêu hung ác hay sao?

May mắn.

Lời tạm biệt trên thuyền cũng không kéo dài bao lâu.

Đợi đến khi tàu Titanic rời khỏi bến tàu, cuối cùng mọi người mới dần dần chảy về, trở lại trong khoang thuyền tìm kiếm giường ngủ của mình.

Lão E nhân cơ hội này liếc mắt nhìn lan can bên ngoài một chút, trong nháy mắt đã bị sóng biển cuộn trào mãnh liệt kia làm cho sợ đến lông tơ dựng đứng, vội vàng rụt trở về.

- Đừng! Đừng đi ra ngoài!

- Dọa mấy người sợ độ cao chúng tôi không dám xem tiếp rồi.

- Chứng sợ biển sâu của tôi làm tôi kém chút qua đời tại chỗ.

- Boong tàu con mẹ nó cao, đây chính là cảm giác ngồi du thuyền à?

- Nhìn lên thì có chút kích động, làm cho tôi muốn mua về chơi quá.

Trên boong thuyền khắp nơi đông sờ sờ tây một hồi, sau đó lão E mới vẫn chưa thoả mãn đi về lối vào khoang hạng hai.

Đồng thời.

Ánh mắt của lão rơi xuống khoang hạng nhất bị vây cột ngăn cản ở phía trên.

- Không biết có thể đi lên trên kia hay không, phải nghĩ cách xem thử khoang thuyền mới được.

Cho dù lão là streamer có hàng triệu fan hâm mộ, thu nhập cũng không ít, nhưng cũng chưa từng đích thân thể nghiệm cảm giác ngồi du thuyền cỡ lớn, trong lòng không khỏi có chút xao động.

Nhưng lão thử nhiều lần cũng không thể vượt qua rào chắn thành công nen cũng chỉ có thể tạm thời từ bỏ, theo dòng người đi vào trong khoang hạng hai phía dưới.

Tiếp theo bọn họ khiếp sợ phát hiện.

Trong khoang hạng hai, mỗi một tầng đều thiết lập mô hình và qua lại, chỉ cần là phòng không có khoá đều có thể trực tiếp mở ra.

Thậm chí khi mở ra phòng có người thì còn bị hành khách bên trong chửi mắng một trận, hoặc gặp được hành khách đang làm việc.

Đó cũng không phải là chuyện gì đáng giá để nói.

Chương 128: Âm Thanh Vạch Phá Màn Đêm Vang Lên Trong Đêm (1)

Nhưng đặt ở trong không gian khổng lồ như thế vẫn là vô cùng khủng bố, làm cho lão E chạy tán loạn khắp nơi không biết mệt.

Ký túc xá, nhà hàng, phòng hút thuốc, phòng tập thể thao, thư viện, phòng tạp vật, phòng yêu thích đặc biệt...

Tất cả các loại công trình đều có, làm cho người ta khó mà không nghi ngờ nhà thiết kế đã từng tự mình ngồi du thuyền, hơn nữa còn là loại công trình xa hoa nhất kia.

- Đúng rồi, không phải Hồng Hoang nói át chủ bài của trò chơi này là tình yêu và câu đố à? Bây giờ đã tìm ra lời giải câu đố, còn tình yêu ở đâu?

Lúc này, một mưa đạn trực tiếp xẹt qua trong phòng livestream.

Lão E đang cao hứng cũng phản ứng lại, nhớ lại thì đúng là có chuyện như thế.

Lão suy nghĩ một chút, nói:

- Tôi cảm giác sẽ có liên quan đến mấy nhân vật mấu chốt kia, trên thuyền này khẳng định không chỉ có một nhân vật là nhân vật do nhân viên Hồng Hoang diễn, chỉ cần tìm được bọn họ thì chắc chắn có thể biết nội dung chính và nhiệm vụ.

- Vậy còn chờ gì nữa? Làm nhanh lên, tôi đã có chút tò mò kịch

bản tiếp theo của trò chơi này rồi.

- Tôi cảm thấy sẽ là loại tình yêu lãng mạn trên biển kia.

- +1, vừa nhìn đã biết là một chuyến du lịch lãng mạn.

…

Hồng Hoang công bố trò chơi này cũng không có chỉ dẫn nhiệm vụ quá rõ ràng, át chủ bài chính là một kịch bản tự do tìm tòi mở rộng.

Nhưng cho dù như thế.

Lão E và những khán giả khác vẫn đắm chìm trong thể nghiệm mới lạ này, chăm chỉ chạy khắp nơi trên du thuyền, tìm kiếm manh mối mấu chốt có liên quan đến nội dung chính tuyến.

Sắc trời bên ngoài cũng theo thời gian dần dần trở nên tối tăm.

Khi màn đêm buông xuống, ánh đèn trên thuyền máy sáng lên, chiếu sáng mặt biển xung quanh.

Một nữ khán giả vừa mới nhìn thấy lập tức bị cảnh tượng mỹ luân mỹ hoán này mê hoặc, trên mặt tràn đầy vẻ mê muội.

- Cảnh đêm thật xinh đẹp.

- Mặt biển cũng rất đẹp.

- Còn có ánh đèn bên đường ven biển bên kia cũng vậy.

- Đây là phim điện ảnh mới ra mắt à?

- Rất thích cảnh này.

So với người xem nam, người xem nữ thì rõ ràng chú ý đến đồ vật trên cảm quan hơn, liên tục sợ hãi thán phục hình ảnh, hô to

lãng mạn.

Lần này, khán giả nam càng chịu không nổi.

Bởi vì bình thường bọn họ cũng chưa từng nhìn thấy nhiều fan nữ như vậy ở phòng livestream.

Trò chơi này vừa phát sóng không bao lâu đã thu hút nhiều người xem như vậy, chẳng phải là lấy niềm vui của nữ hài tử à?

Dù sao thì cũng chỉ còn cách lễ tình nhân có một tháng nữa.

Rất nhiều người cũng bắt đầu suy nghĩ xem có nên mua trò chơi này làm quà mừng hay không, cho một nửa khác một nửa kinh hỉ.

- Các anh em, tôi phát hiện một tin tức mấu chốt!

Lúc này, trước ống kính truyền đến giọng của lão E, lại kéo sự chú ý của bọn họ lại.

Chỉ thấy lúc này lão E đang xem xét bảng số phòng trên dưới khoang thuyền, lại nhìn vé tàu trong hộp vật phẩm một chút, tự mình nói:

- Số phòng của vé tàu này là G58, lên một tầng chính là F58, nói cách khác, khu hành khách của con thuyền này có ít nhất 7 tầng, tầng cao nhất AB hẳn là khoang hạng nhất.

- Nếu như tôi nhớ không lầm, lúc ở trên cảng, nhân vật trong phim giám sát Hồng Hoang kia nói rằng phòng của mình có chữ B, chính là chữ mở đầu, chỉ cần tìm được anh ta hẳn là có thể tìm được biện pháp để lên khoang thuyền bên trên!

Lão E nói chắc như đinh đóng cột, kể lại phân tích của mình trên ống kính.

Khán giả chỉ hơi suy nghĩ một chút, sau đó hai mắt lập tức

sáng ngời.

- Chủ phòng trâu bò, cái này cũng có thể phân tích ra.

- Nói đi cũng phải nói lại, thật sự có khả năng này.

- Tuyệt đối không sai, bằng không thì Hồng Hoang không thể nào an bài nhân vật quan trọng như vậy ở đó.

- Thì ra đoạn thoại kia ẩn giấu nhiều tin tức quan trọng như vậy?

- Giấu thật sâu! Người chơi không kỹ càng thì sẽ không để ý!

Lão E vô cùng may mắn, lúc trước ở trên cảng mình đã giữ lại một tâm nhãn nhớ lại đoạn đối thoại kia.

Mặc dù không nhớ rõ ràng lắm, nhưng lão vẫn biết số phòng của 3 phòng kia bắt đầu bằng chữ B, có lẽ đây chính là manh mối quan trọng để mở kịch bản tiếp theo.

Lão mơ hồ có cảm giác chiếc tàu thủy này không đơn giản.

Nhất định phải tranh thủ thời gian giải đáp câu đố mới được.

Nhưng bây giờ bởi vì quá muộn.

Lời nhắc nhở của trò chơi bảo lão tranh thủ thời gian trở về khoang thuyền nghỉ ngơi.

Không có cách nào, lão chỉ có thể tạm thời từ bỏ việc tìm kiếm, trở về phòng số 58 ở tầng thấp nhất ngủ.

...

Đêm thứ nhất không có gì xảy ra.

Chỉ là hình ảnh đi ngang qua sân khấu đã chuyển đổi đến sáng

ngày thứ hai, thời gian trò chơi cũng một lần nữa biến thành ban ngày.

Lão E tranh thủ thời gian rời khỏi khoang thuyền, đi ra bên ngoài tiếp tục tìm kiếm.

Tối hôm qua lão đã tìm kiếm hầu hết mọi ngóc ngách trong khoang thuyền ở tầng dưới chót, tạm thời không thể lên được khoang hạng nhất, cho nên lão đành phải đi tới boong tàu ở cuối thuyền, xem có đầu mối gì mới hay không.

Lúc này, trên boong thuyền ở đuôi thuyền đã tụ tập không ít nhân vật đến đây ngắm cảnh.

Bởi vì hành khách trong khoang hạng nhất có thể tự do ra vào nên rất nhiều người đều mang theo sủng vật chó đến bên này đại tiểu tiện, cũng là một trong số ít nơi mà bọn họ có thể tiếp xúc với những hành khách trong khoang hạng nhất.

- Chủ phòng mau nhìn rào chắn bên cạnh kìa, giống như là NPC gặp phải trong quán rượu ở bến tàu!

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua trong phòng, cũng thông qua thiết bị kết nối xuất hiện trước mặt lão E.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy tiểu tử đẹp trai kinh người từng gặp mặt một lần kia đang cầm lấy bàn vẽ ngồi xuống cúi đầu vẽ tranh.

- A a a, rất đẹp trai!

- Đây là nhân vật dùng đặc hiệu tạo ra à? Hay là người thật?

- Cầu thông tin về diễn viên này!

- Mẹ nó, tôi yêu rồi!

Trong nháy mắt nhìn thấy nhân vật đang ngồi kia, Fan nữ

trong phòng livestream lập tức hét rầm lên, một cảnh tượng hồng thuỷ ngập trời.

Cho dù là người xem nam cũng không thể không thừa nhận nhân vật này đẹp trai quá, mà lại là loại đẹp trai làm cho bọn họ không ghen tị nổi.

Chương 129: Âm Thanh Vạch Phá Màn Đêm Vang Lên Trong Đêm (2)

- Tôi nhớ lúc trước Hồng Hoang đã phát thông báo tuyển nhân vật nam chính, yêu cầu phải đủ đẹp trai, chẳng lẽ anh ta chính là nam chính à?

Lão E kinh nghi bất định, chậm rãi khống chế nhân vật nhích tới gần.

Nhưng vào lúc này, người kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía khu ngắm cảnh trên khoang hạng nhất, cả người đều rơi vào trong đờ đẫn.

Mọi người nhìn theo ánh mắt của lão, cũng ngây người một chút.

Bởi vì đứng ở lan can phía xa xa rõ ràng là vị quý tộc thiên kim mà bọn họ đã gặp ở trên cảng, đang mặc váy dài màu xanh đi ra ngoài giải sầu.

Nhìn cô có vẻ như tâm tình không tốt, có loại cảm giác thấy mà yêu.

Nhưng NPC bên cạnh lại truyền ra lời nói.

Lại làm cho khán giả khó chịu.

[A... Được rồi, lão đệ.]

[Anh biết cái gì gọi là... Cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga không?]

[Đúng, chính là bộ dạng hiện tại của anh đấy.]

...

- Mẹ nó, không biết nói chuyện có thể không nói.

- Đâm tâm lão thiết.

- 666, bị bạo kích 10 ngàn điểm.

- Đáng ghét, điếu ti không xứng có tình yêu à?

Khán giả trợn mắt nhìn nhau, lão E yên lặng phân tích mấy nhân vật xuất hiện ở đây, bởi vì lão đã có thể ngửi được mùi vị của kịch bản.

Quả nhiên.

Trong lúc khán giả đang hùng hổ thì một bóng dáng quen thuộc từ trong khoang thuyền đi ra.

Chính là nhân vật quan trọng do tổng thanh tra Hồng Hoang diễn kia!

Không biết anh ta đã nói gì với thiên kim quý tộc làm cô lập tức tức giận rời đi, quan hệ giữa hai người hình như cũng không tốt lắm.

Nhưng điều khiến anh thất vọng là.

Cho dù như thế thì vẫn không thể tìm được thông tin hữu dụng hơn và biện pháp leo lên khoang hạng nhất.

Cứ như vậy tìm kiếm khắp nơi, thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Mãi cho đến buổi tối ngày thứ tư.

Lão vẫn không thể nào mở ra kịch bản giấu ở sau lưng trò chơi này được.

- Chẳng lẽ là tôi nghĩ sai, tin tức mấu chốt không phải ở trên người mấy nhân vật này à?

Khoảng cách chìm vào giấc ngủ còn có mười phút.

Lão E nằm trên giường, phân tích manh mối thu thập được trong khoảng thời gian này, không có đầu mối.

Chủ yếu là chiếc tàu này thật sự quá lớn!

Lão đã tận lực tranh thủ mỗi phút mỗi giây để tìm kiếm, nhưng vẫn vô cùng hạn chế nội dung thăm dò.

Hơn nữa điều khiến cho lão khiếp sợ là mỗi một nhân vật trên chiếc thuyền này, ngoại trừ người qua đường ra thì mỗi ngày đều có kịch bản khác nhau.

Muốn có được một tin tức nhất định phải vừa vặn lúc kịch bản xảy ra mới được, nếu không thì sẽ không nhận được gì.

Nếu như trò chơi bình thường dám làm như vậy thì có lẽ đã sớm không ai thèm chơi rồi.

Nhưng trò chơi này lại khác, nó làm được rất chân thực, đến mức lão và người xem đều đắm chìm trong đó.

Không những không phiền chán.

Ngược lại, càng khẩn cấp muốn biết kịch bản hơn.

- Theo tôi thấy thì trò chơi này không phải thật sự chỉ đơn thuần là du lịch ngắm phong cảnh chứ?

Lập tức có mưa đạn bay lên.

Lời này vừa nói ra đã thu được rất nhiều người xem đồng ý.

Dù sao thì nhiều con mắt như vậy nhìn cũng không tìm được manh mối mấu chốt, thậm chí ngay cả khoang hạng nhất cũng chưa đi lên được, rất khó để người ta tin tưởng nó còn có kịch bản khác.

Thật chẳng lẽ chỉ là du lịch ngắm phong cảnh thôi à?

Tìm kiếm hơn hai giờ mà không có chút thu hoạch nào, ngay cả lão E cũng bắt đầu hoài nghi chính mình.

Nhưng mà đúng vào lúc này, dị biến lại xảy ra.

- Ầm ầm!!!

Một tiếng động lớn vang lên, toàn bộ thân tàu đột nhiên chấn động một chút, hình ảnh trong trò chơi cũng bắt đầu rung động kịch liệt.

- Có chuyện gì vậy? Động cơ bị nổ à?

Lão E cả kinh trực tiếp đứng dậy, cấp tốc chạy ra bên ngoài.

Nhìn xuống thời gian, rõ ràng đã đến nửa đêm nghỉ ngơi nhưng lại không xuất hiện nhắc nhở cưỡng chế nghỉ ngơi nữa.

Có chuyện rồi!

Đây là ý tưởng duy nhất của lão lúc này.

Lão vội vàng khống chế nhân vật chạy về phía boong tàu.

…

- Cảm giác thân tàu đều đang lắc lư, hẳn là bên phía động cơ phát ra.

- Cuối cùng cũng đã xuất hiện nội dung chính tuyến rồi à?

- Vu Hồ, tôi ngửi thấy mùi vị anh hùng cứu mỹ nhân.

- Làm nhanh lên, tôi đã chờ không kịp nữa rồi.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho khán giả đang xem stream lập tức lấy lại tinh thần.

Phản ứng của lão E cũng không chậm, lập tức khống chế nhân vật rời khỏi giường của mình, theo đám người đang hoảng loạn chạy lên boong tàu.

Toàn bộ khu vực hành khách đều là một mảnh hỗn loạn.

Các hành khách nhao nhao từ trong giường thò đầu ra, nghi ngờ hỏi thăm.

Nhưng cũng có người trực tiếp rời khỏi giường, chuẩn bị chạy ra bên ngoài kiểm tra tình huống.

Lúc này bọn họ còn không biết đã xảy ra chuyện gì, thân thuyền đang chấn động cũng bình ổn lại rất nhanh, thật giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Cho đến khi thuyền viên mang áo cứu sinh xuống cho bọn họ mặc vào thì bọn họ mới rốt cục ý thức được có gì đó không đúng, toàn bộ khoang hạng hai cũng dần dần lâm vào một mảnh hỗn loạn.

- Mẹ nó! tầng này cách boong tàu quá xa!

Lão E mới vừa lên đến tầng D đã bị đám người hỗn loạn chặn đường đi.

Thật không dễ dàng, cuối cùng cũng chen được đến bên ngoài cửa ra vào thì lại phát hiện cửa sắt đã bị đóng lại.

Một đám người chen chúc ở đây điên cuồng mắng, trong miệng còn la hét các loại lời nói như thuyền sắp chìm.

Nhìn xuyên qua cửa sắt còn có thể nhìn thấy thuyền viên bên ngoài đang chạy qua chạy lại liên tục, trên mặt mỗi người đều mang vẻ sợ hãi.

- Ở đây không ra được thì tìm cửa ra khác đi!

Trên trán lão E trượt xuống một giọt mồ hôi, có thể cảm nhận được một cảm giác cấp bách rõ ràng.

Thật giống như có một áp lực vô hình từ phía sau không ngừng tới gần, làm cho lão cũng căng thẳng theo, ngay cả hô hấp cũng dồn dập hơn rất nhiều.

Nhưng mà...

Khi lão hao hết thiên tân vạn khổ xuyên qua đám người, đi tới một nơi khác thì phát hiện ở đây cũng đang bị vây lại.

Vô số hành khách chen chúc ở đây, căn bản không có cách nào tới gần cửa ra vào nửa phần, chớ nói chi là mở ra khóa cửa.

Điều này làm cho lão nhớ tới cơ chế của trò chơi này.

Một khi bỏ lỡ thời cơ chính là bỏ lỡ thật sự.

Rõ ràng là lão đã bỏ lỡ thời gian chạy thoát cao nhất.

Chương 130: Ai Cũng Đừng Hòng Xuống Thuyền

- Mẹ nó!

Thầm mắng một tiếng, lão vội vàng thay đổi phương hướng, chuẩn bị lại đi tìm lối ra khác.

Nhưng vừa mới xoay người lại bị cảnh tượng ở cuối hành lang làm cho kinh hãi.

Ầm ầm!

Cửa lớn đang đóng chặt cũng bị bạo lực phá vỡ.

Các hành khách thất kinh, vừa la lên vừa kéo theo con gái điên cuồng chạy về phía lão.

Mà ở phía sau bọn họ chính là nước biển đang mãnh liệt cuốn tới, giống như là mãnh thú phá vỡ cửa sổ tràn vào trong thuyền.

[Nhanh, mau trốn đi!]

[Nước biển sắp đến rồi! Chạy mau đi!]

[Không, đừng mà, cứu tôi với!]

[A...]

Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng khắp nơi.

Có người bị nước biển cuốn đi, có người bị tấm ván gỗ sụp đổ ngăn cản, trong nháy mắt toàn bộ trong thuyền đã biến thành một mảnh địa ngục trần gian.

Ánh mắt lão E rung động, quay đầu nhìn về phía bên cạnh, phát hiện nước biển lại có thể đã tràn qua cửa sổ cách nước, từng vết nứt giống như mạng nhện xuất hiện ở trên đó.

- Con mẹ nó! Thuyền thật sự chìm rồi!

Cho đến lúc này, lão mới rốt cục phản ứng lại, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

Nhưng sau khi tiến lên một khoảng cách ngắn thì lão lại phát hiện căn bản không có đường lên, tất cả lối ra đều bị đám người hỗn loạn phá hỏng.

Cho dù cửa sắt đã bị phá vỡ nhưng lão cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn, không ngừng tìm kiếm đường ra trong thuyền.

Lão chỉ cảm thấy một cảm giác cái chết đang nhanh chóng tới gần, làm cho hô hấp của lão trở nên khó khăn.

- Mẹ nó, đây cũng quá tuyệt vọng rồi.

- Căn bản không thể trốn thoát được, tất cả đường ra đều bị chặn lại.

- Ý là chiếc du thuyền này sẽ chìm xuống đáy biển à?

- Đừng nói nữa, tôi đã cảm thấy hít thở không thông rồi.

Khán giả tuyệt đối không ngờ hướng đi của kịch bản lại là như vậy.

Bỏ lỡ thời cơ thoát chết tốt nhất, bọn họ chỉ có thể tuyệt vọng chờ chết ở trong khoang thuyền, bên tai khắp nơi đều là tiếng kêu thảm và khóc.

Giống như bản thân thật sự ở trong đó, làm cho bọn họ ngạt thở và cấp bách.

Nhưng cho dù lão E chạy trốn như thế nào thì cuối cùng vẫn bị nước biển mãnh liệt bao phủ, bị cuốn vào trong đó mà không có chút sức phản kháng nào.

Lộc cộc lộc cộc!

Trong chớp mắt, cảnh tượng xung quanh đã trở thành một mảnh nước biển.

Âm thanh bên tai cũng hoàn toàn giống như cũ, bị nước nhấn chìm không dứt.

Nhưng điều khiến trái tim bọn họ thít chặt vẫn là vùng biển tĩnh mịch kinh khủng kia, làm cho không ít người đều dừng thở theo bản năng.

Lão E giãy giụa một hồi, ánh mắt cuối cùng hoàn toàn tối lại, an nghỉ ở trong biển sâu.

[Chúc mừng bạn, mở khoá thành tựu: Tuyệt vọng tự mạc]

[Có muốn bắt đầu kịch bản lại từ đầu hay không?]

[Có.]

[Không.]

- Mẹ nó, hù chết lão tử rồi.

Lão E lấy

Mặc dù vừa rồi chỉ có mấy phút, nhưng lão lại cảm giác giống như là đã qua một thế kỷ, bị kịch bản đuổi chạykhông kịp.

Trò chơi này làm ra thật sự quá chân thực!

Làm cho lão suýt chút nữa cho rằng mình thật sự bị nước biển nhấn chìm, chứng sợ hãi biển sâu cũng đã xuất hiện, cũng đã thể

nghiệm đến lúc tuyệt vọng đối mặt với cái chết.

Lão rất khó tưởng tượng.

Nếu như loại chuyện này thật sự xảy ra thì những người trên thuyền kia chắc chắn sẽ bị kẹt lại.

Mưa đạn trong phòng livestream cũng sôi trào, bị hình ảnh trong kịch bản vừa rồi làm cho choáng váng.

- Đây là cái gì? Cả du thuyền đều chìm à?

- Vừa rồi thật sự quá kinh khủng, tôi thiếu chút nữa bị chết vì xem livestream rồi.

- Tôi cũng giống vậy, cảm giác hô hấp đều khó khăn.

- Cảm giác góc nhìn thứ nhất rất mạnh, chỉ nhìn thôi cũng không nhịn được khẩn trương rồi.

- Anh nói với tôi đây là trò chơi du lịch ngắm phong cảnh à?

Nhìn thấy trò chơi kết thúc, khán giả lại có loại cảm giác như trút được gánh nặng, nhao nhao thở ra.

Nhưng cùng lúc đó, bọn họ lại càng tò mò đối với kịch bản của trò chơi này.

Cuối cùng là nguyên nhân gì đã làm cho chiếc thuyền lớn và nặng như vậybị chìm.

Bọn họ phải làm thế nào mới có thể tránh được tai nạn này, thuận lợi sống sót?

Sự nghi ngờ này cũng giống như suy nghĩ trong lòng lão E lúc này.

Sau khi hít sâu một hơi, lão bắt đầu vừa nhớ lại vừa phân tích.

- Rất rõ ràng, sự kiện thuyền đắm hẳn là kịch bản mấu chốt nhất của toàn bộ trò chơi.

- Chuyện chúng ta cần làm bây giờ chính là thu thập tin tức trước khi thuyền chìm, tìm ra biện pháp giải quyết, hơn nữa tối ngày thứ tư cũng không thể ở trong khoang thuyền, bằng không sẽ bị vây chết.

- Lúc trước gần như toàn tìm kiếm bộ đã khoang hạng hai, nói cách khác những tin tức quan trọng kia hẳn là đều ở trên các khoang thuyền phía trên, phải tìm ra biện pháp để tiến vào khoang hạng nhất mới được.

Sau khi phân tích một phen, lão lập tức trực tiếp tóm gọn những công việc cần làm nhất, đó là tiến vào khoang hạng nhất!

Chỉ cần đi vào nơi đó thì chắc chắn có thể tìm được nguyên nhân của thuyền đắm.

Cho nên bây giờ vấn đề nan giải duy nhất chính là làm thế nào để trà trộn vào.

- Có phải manh mối nằm ở trên người đại ca đẹp trai kia hay không?

Lúc này, một cô gái tóc đỏ nhắc nhở.

- Tôi phát hiện những nhân vật quan trọng khác đều ở các khoang hạng nhất, chỉ một mình anh ta ở khoang hạng hai, rất có thể sẽ có manh mối ẩn giấu.

Đúng vậy.

Sao tôi lại không nghĩ ra chứ?

Lão E và những khán giả khác hai mắt sáng ngời, cuối cùng cũng nghĩ tới chỗ mấu chốt.

Nếu như Hồng Hoang thiết kế một vai như vậy thì chắc chắn cũng sẽ không chỉ dùng để xem, chắc chắn có kịch bản phát động gì mới đúng.

- Quyết định rồi, tôi phải luôn theo nhân vật kia!

Lão E quyết định thật nhanh, lại đeo kính mắt VR vào trò chơi.

Nhưng mà ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Lần này không xuất hiện ở trên bến tàu quen thuộc này, mà là trực tiếp xuất hiện ở trên thuyền.

Hình ảnh thay đổi xong, một giao diện thành tựu đột nhiên nhảy ra.

[Chúc mừng bạn, mở khoá thành tựu: Ai cũng đừng hòng xuống thuyền.]

…

- Số liệu tiêu thụ trong một giờ trước đã ra chưa?

Trong lúc các streamer trò chơi đang hừng hực mở rộng, bên phía công ty Hồng Hoang, Trần Lâm cũng đang dùng điện thoại liên lạc với lão Tống để hiểu rõ tình huống tiêu thụ.

Chương 131: Mở Khoá Nội Dung Chính Tuyến (1)

- Giống như dự đoán trước đó, không thể nào lạc quan được.

Giọng nói của lão Tống từ trong điện thoại truyền đến:

- Thị trường trò chơi VR quá nhỏ, đến bây giờ cũng chỉ bán được 200 phần mà thôi.

Bán một giờ hai trăm phần vẫn là giá 1999.

Điều này đối với rất nhiều trò chơi đã coi như là rất không tệ rồi.

Nhưng đối với tài chính đầu tư của vào Titanic thì cũng chỉ có thể tính là chín trâu mất sợi lông mà thôi, ngay cả chi phí nhân công cũng không kiếm lại được.

May mắn, tôi đã có thể làm được.

Trần Lâm đã sớm có dự liệu đối với điều này.

Liếc mắt nhìn bóng đêm ngoài cửa sổ, anh nói:

- Hai trăm phần thì hai trăm phần, dù sao thì phim điện ảnh CG cũng đã chuẩn bị lên sàn, không thể tiết lộ nội dung chính quá sớm, độ khó lớn không có người chơi là chắc chắn.

- Trọng điểm lần này của chúng ta chủ yếu vẫn là tuyên truyền tạo thế, trước tiên dùng mở rộng để thêm nhiệt một chút cho trò chơi, đến lúc đó phim điện ảnh CG chiếu lên sẽ cùng nhau mở khóa, hẳn là có thể thúc đẩy lượng tiêu thụ trò chơi.

- Đúng rồi, bên phía chuỗi rạp chiếu phim kia nói chuyện thế nào rồi?

- Xem như thuận lợi.

Lão Tống thấp giọng trả lời.

- Tôi đã nói với mấy rạp chiếu phim lớn ở nước ngoài rồi, bọn họ cảm thấy bộ phim này rất có tiềm lực, đã định trước cho chúng ta rằng nếu như ngày đầu tiên bán được vé tốt thì còn có thể tăng thêm tỷ lệ bán vào ngày lễ tình nhân và công chiếu ở nước ngoài.

Nước ngoài?

Ánh mắt Trần Lâm sáng lên.

Xem ra bên rạp chiếu phim cũng chú ý tới bộ phim này có thị trường ở nước ngoài, lại chủ động an bài cho bọn họ.

Đây cũng là một tin tức không tệ.

Nếu như anh nhớ không lầm thì ở kiếp trước, Titanic chỉ vừa công chiếu tuần thứ nhất đã thu hoạch gần 2 triệu từ phòng vé.

Anh không cho rằng Hồng Hoang bây giờ có thực lực sánh ngang với mấy công ty điện ảnh và truyền hình lớn ở kiếp trước, cũng không xác định được thế giới này chấp nhận bộ phim này như thế nào.

Dù sao thì mỗi một tác phẩm thành công.

Đều bao hàm rất nhiều nhân tố không xác định.

Nhưng cho dù đạt được một nửa số phòng bán vé, thậm chí 1/3 thì cũng kiếm được tài chính khó mà lường được.

Hoàn toàn có thể mở rộng quy mô của công ty lên mấy lần, chế tạo ra những đại tác 3A nổi tiếng cũng sẽ không phải là vấn đề

khó khăn.

Trần Lâm:

- Làm tốt lắm, trong khoảng thời gian này vất vả cho anh rồi, vừa trông coi đoàn đội còn phải chạy khắp nơi.

Lão Tống:

- Công ty vừa mới mở ra đã có thể làm gì? Mau bồi dưỡng lão Lý lên làm thay ca cho tôi, từ khi theo cậu đến nay tôi đã rất lâu không nghỉ ngơi rồi.

Cho dù cách điện thoại thì Trần Lâm cũng có thể cảm nhận được oán niệm trong lời của lão, lập tức nở nụ cười:

- Được rồi, chờ chuyện lần này xong xuôi sẽ cho anh nghỉ vài ngày, cũng đến lúc để lão Lý tiếp nhận một số việc rồi.

- Đây chính là cậu nói đó, đừng quên.

Lão Tống nói xong thì cúp điện thoại, lại tiếp tục bận rộn chuyện của anh ta đi.

Trần Lâm dựa vào ghế, ấn mở giao diện xem xét tình huống mở rộng của các bình đài lớn.

...

- Tìm được rồi, ở phía đuôi thuyền kia!

Lúc này.

Trong phòng livestream của lão E.

Sau khi ngựa quen đường cũ tìm kiếm nửa giờ, cuối cùng lão E cũng phong tỏa được một người tên là "Jack", cho nên lão một mực đi theo anh ta tới boong thuyền ở đuôi thuyền.

- Thật sự là kỳ quái, NPC này hơn nửa đêm chạy tới nơi này làm gì?

- Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề.

- Giác quan thứ bảy của đàn ông nói cho tôi biết, chờ sau này nhất định sẽ có chuyện xảy ra.

- Tôi đã nói nhân vật này có vấn đề, đi theo anh ta chuẩn không sai.

- Thậm chí tôi hoài nghi anh ta chính là nhân vật nam chính trong thông báo của Hồng Hoang.

Trực tiếp nhìn thấy mưa đạn nghị luận ầm ĩ, lão E cũng khống chế nhân vật theo sát sau lưng "Jack", trốn ở góc phòng quan sát từ đằng xa.

Sau đó lão lập tức nhìn thấy Jack đang nằm sững sờ trên chiếc ghế dài ở cuối thuyền hút thuốc, vừa nằm xuống đã mấy phút.

- Ngẩn người? Làm tôi đi theo nửa ngày, thế mà anh ta lại ở đây ngẩn người à?

Lần này lão E không làm nữa, muốn xông lên lý luận.

Lại vào lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân dồn dập và tiếng khóclóc.

Một bóng người xinh đẹp quen thuộc xuất hiện, thậm chí lão E và Jack nằm trên ghế dài cũng không phát hiện, cô vừa khóc vừa chạy về phía rào chắn ở cuối thuyền.

- Hình như là thiên kim quý tộc trên khoang hạng nhất!

- Thật đúng là cô ấy! Chủ phòng nhanh lên, chắc là đang phát động kịch bản!

- Lại muộn như vậy mới phát động kịch bản à?

Lão E và khán giả nhìn thấy cảnh này đều không chịu nổi.

Bây giờ trò chơi chỉ cách lúc nghỉ ngơi khoảng nửa giờ mà thôi, nếu ở góc nhìn của người chơi thì cũng chỉ ngắn ngủi vài phút.

Ai có thể ngờ được vào lúc này sẽ phát động kịch bản ẩn tàng chứ.

Hơn nữa còn... Mẹ nó... phát động ở loại nơi như đuôi thuyền, khó trách bọn họ lại không phát hiện ra trong đợt thăm dò thứ nhất.

Nhưng ngay lúc đó.

Lão E thật sự hưng phấn.

Có kịch bản ẩn tàng cũng nói rõ rằng bọn họ đã đoán đúng, hai nhân vật này quả nhiên là nhân vật quan trọng trong trò chơi.

Đi theo bọn họ có lẽ có thể tìm được cách để vào khoang hạng nhất!

Nghĩ tới đây, lão E lập tức rón rén nhích tới gần.

Jack nằm trên ghế dài cũng không ngờ sẽ gặp tình nhân trong mộng từng được nhìn thấy một lần vào ban ngày ở nơi như thế này.

Nhìn thấy đối phương leo lên rào chắn muốn nhảy thuyền phí hoài bản thân mình, anh lập tức tiến lên ngăn cản.

Bởi vì không có nhắc nhở nhận nhiệm vụ nên lão E cứ trốn ở bên cạnh như vậy, nhìn tiết mục anh hùng cứu mỹ nhân đang diễn ra ở phía đuôi thuyền.

- Mẹ nó! Hơn nửa đêm còn bị cho ăn thức ăn cho chó à?

- Đúng là anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng không phải là người chơi cứu.

- Cho nên người chơi chỉ là tới làm bóng đèn?

Ngay khi mưa đạn vừa mới mở miệng chửi rủa, cuối cùng Jack cũng bằng vào một lời nói của mình thuyết phục đối phương đừng phí hoài bản thân, đồng thời biết được tên của đối phương, Rose.

Lão E ở phía xa âm thầm nhớ tên của hai người.

Chương 132: Mở Khoá Nội Dung Chính Tuyến (2)

Nhưng vào lúc này, dị biến lại xảy ra!

Rose ở bên ngoài rào chắn vừa mới chuẩn bị vượt qua rào chắn trở lại trên thuyền thì đột nhiên bị trượt chân, cả người rơi xuống phía dưới.

[A...]

Một tiếng hét thảm thiết vang lên ở đuôi thuyền.

Jack nắm chặt cánh tay của Rose, liều mạng kéo lên.

[Cứu mạng! Cứu tôi với!]

[Cố lên, tôi bắt được cô rồi! Đừng từ bỏ!]

Hai người cứ như vậy kẹt ở trên rào chắn, gần như sắp cùng nhau từ đuôi thuyền rơi xuống biển.

- Mẹ nó!

Tất cả những điều này tới quá đột nhiên, làm cho lão E sững sốt một lát, lúc này anh mới chú ý tới nhắc nhở của nhiệm vụ trên giao diện, muốn lão đi cứu người.

Nào dám do dự, lão lập tức xông ra giúp đỡ, rất không dễ dàng mới kéo được Rose từ cõi chết trở về.

[Có chuyện gì vậy?]

Mấy tên thuyền viên đang đi tuần tra nghe tiếng chạy đến, vừa

vặn mắt thấy Jack đang ôm Rose nằm rạp trên mặt đất, một bộ tư thế giống như là muốn kiếm chuyện kia.

[Đứng dựa vào sau!]

[Không được nhúc nhích!]

Cảnh vệ phản ứng lại, lập tức chế trụ lão E và Jack, đè lên trên tường, làm cho bọn họ không thể động đậy.

- Không phải, mẹ nó, tôi tới cứu người, các người muốn bắt thì phải bắt anh ta chứ, cũng không phải tôi sờ!

Khuôn mặt lão E tái mét.

Anh chạy đến cứu người lại còn bị gán tội danh làm nhục thiếu nữ, đây là kịch bản gì chứ?

Ngay cả khán giả cũng cười điên rồi, làm sao ngờ tới người chơi chạy tới không phải cứu người, mà là cõng theo trò chơi đen tới.

Mà càng ngoài dự liệu của bọn họ là.

Lúc này, nhân vật do tổng thanh tra Hồng Hoang diễn kia lại vội vàng chạy đến, tự xưng là vị hôn phu của lRose, túm lấy cổ áo của Jack định động thủ.

May mắn.

Lúc này, Rose cuối cùng cũng hoàn hồn lại, giải thích với bọn họ nguyên nhân của câu chuyện, lúc này mới hoá giải hiểu lầm, lần nữa thả hai người ra.

Nhưng vẻ mặt vị hôn phu dường như không dễ nhìn như vậy.

[Nếu như anh đã cứu vị hôn thê của chúng tôi, vậy ngày mai mời anh đi ăn tối với chúng tôi.]

Nói xong câu đó, anh ta lập tức mang theo Rose rời đi.

Lão E đứng ngây ngốc tại chỗ một hồi lâu, cuối cùng mới giật mình tỉnh lại sau khi bị nhắc nhở.

[Chúc mừng bạn đã mở khoá quyền hạn tiến vào khoang hạng nhất, thu được thành tựu: Nhân Thượng Nhân]

[Mở khoá nội dung chính tuyến, có thể tự do lựa chọn tiến vào kịch bản thông qua tiết điểm đã kích hoạt.]

- Đậu đen rau muốn, ý là tôi có thể đi vào khoang hạng nhất à?

…

Nhìn thấy được giải trừ hạn chế khoang hạng nhất, phòng livestream lập tức trở nên kích động.

Mặc dù bọn họ đã ngờ tới kịch bản cần phát động, nhưng lại không ngờ lại dùng phương thức xảo trá này.

Nhưng bất kể nói thế nào thì đây đối với việc tìm kiếm trò chơi cũng không thể nghi ngờ là một đột phá lớn.

Lão E dám khẳng định, trong tất cả các steamer tiếp nhận mở rộng trò chơi này thì lão tuyệt đối là người đầu tiên tìm ra bí mật này, trong lòng lập tức dâng lên một cảm giác thành tựu.

- Cuối cùng cũng có thể đi khoang hạng nhất rồi, thời gian vẫn còn ba ngày!

Thời gian cấp bách, lão E không nói nhảm nữa, lập tức chạy về khoang thuyền nghỉ ngơi.

Một đêm trôi qua.

Lão vội vàng đi ra ngoài, lão đi theo chỉ dẫn qua hành lang chuyên dụng đi vào khu vực khoang hạng nhất.

Mà trước khi đi vào còn có một đoạn phim lấy đạo cụ và thay quần áo ở trong phòng giữ quần áo.

Đối với loại người chơi quanh năm nhặt đồ bỏ đi trong trò chơi, người già dặn kinh nghiệm như lão thì loại thao tác này hoàn toàn không có độ khó.

Rất nhanh, lão đã mặc xong đồ Tây, đi tới phòng ăn lớn ở khoang hạng nhất.

- Oa, đây chính là nơi ăn cơm của xã hội thượng lưu à?

- Ngay cả phòng ăn cũng làm tinh xảo như vậy.

- Đỉnh đầu còn có cửa sổ mái nhà, thật sự là xa xỉ.

- Thiết lập mô hình này, âm nhạc này, cảm giác không khí trực tiếp kéo căng.

- Anh nói với tôi đây là trên thuyền à?

Trong thời gian ngắn ngủi, khán giả cũng không nhịn được thán phục.

Đây không phải là nhà hàng gì, đơn giản là còn hào hoa hơn cả biệt thự mà bọn họ đã thấy, so với khoang hạng hai chật ních hoàn toàn là một cái trên trời một cái dưới đất.

Nhưng mà lão E cũng không phải tới đây ăn cơm.

Lão nhìn quanh xung quanh một vòng, không phát hiện ra Jack và Rose, thế là lão trực tiếp đi vào trong nhà ăn, đi dạo xung quanh.

Lúc này, rất nhiều quý tộc đang tụ tập ở bên cạnh bàn nói chuyện phiếm, uống rượu đỏ, nói xong đủ loại lời khen tặng và khách sáo mà ngay cả bọn họ nghe xong cũng cảm thấy không có chút ý nghĩa nào.

Giống như là một buổi tụ hội giả tạo.

Nhưng ở đây.

Lão vẫn nhìn thấy không ít khuôn mặt quen thuộc.

Mấy nhân vật quan trọng lúc này cũng đều tụ tập ở trong nhà ăn này, chính là thời cơ tốt để thu thập tin tức.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, khi lão đi qua bên cạnh một người thoạt nhìn giống như là thuyền trưởng thì bên tai đột nhiên vang lên một cuộc đối thoại.

[Vậy thì anh còn chưa khởi động 4 cái bồn chứa hơi cuối cùng à?]

[Tôi cảm thấy không cần thiết, bây giờ tốc độ của chúng ta đã rất nhanh rồi.]

[Không không không, bây giờ giới truyền thông đã biết quy cách của Titanic, tôi muốn để tất cả mọi người lau mắt mà nhìn tốc độ của nó, chúng ta nhất định phải cho bọn họ chút gì đó mới mẻ để đưa tin.]

[Ông Ismail, trước khi động cơ được đưa vào trạng thái hoàn chỉnh, tôi không muốn khiêu chiến cực hạn của nó.]

[Đương nhiên, tôi chỉ là hành khách, quyền quyết định nằm trong tay các người, nhưng nếu như chúng ta có thể đến vào buổi tối thứ ba thì tất cả mọi người đều sẽ chấn động, thậm chí sẽ lên Thần báo... Trước khi các người về hưu có thể vẽ ra một bút huy hoàng, về hưu trong vinh quang, như vậy rất không tệ đúng không? Thuyền trưởng]

Đoạn đối thoại đến đây thì dừng lại.

Người được gọi là thuyền trưởng kia trầm mặc hồi lâu, cuối

cùng yên lặng gật đầu một cái, giống như là đồng ý với đề nghị của đối phương.

- Đợi chút, đợi chút! Ý là động cơ còn chưa hoàn toàn tiến vào trạng thái thì đã tăng tốc độ lên cao nhất rồi đúng không?

Chương 133: Hai Lựa Chọn

Lão E vốn chỉ là ôm lòng hiếu kỳ nghe một chút, nhưng lại giống như đoán được chân tướng của chuyện này.

Khán giả nghe vậy cũng đều phản ứng lại.

- Mẹ nó, thì ra là lão già này đang làm chuyện xấu!

- Tôi còn tưởng rằng có người đã làm nổ động cơ chứ.

- Cho nên thuyền đắm là bởi vì động cơ động cơ vượt qua phụ tải dẫn đến nổ à?

- Quả nhiên manh mối quan trọng đều giấu ở trong khoang hạng nhất.

Vừa đến đã thu thập được tin tức quan trọng như vậy, làm cho lão E càng thêm phấn chấn, tiếp tục nghe lén đối thoại ở các nơi trong nhà ăn, hoàn toàn quên đi việc liên hoan với bọn họ.

Đợi đến khi lão lấy lại tinh thần thì đã không còn bóng dáng của hai người nữa, không biết lại chạy đi đâu mất rồi.

Nhưng lão E cũng không thèm để ý.

Liên tiếp ba ngày đều trà trộn trong các khoang thuyền, tìm kiếm mỗi một ngóc ngách.

Hơn nữa vận khí không tệ, trong một lần đi qua phòng thuyền trưởng lão đã nghe được đối thoại của thuyền viên đoàn.

Bởi vì những chiếc thuyền khác thỉnh thoảng gửi tin nhắn nhắc nhở bọn họ phải chú ý đến băng nổi, nhân viên truyền tin và

đối tượng rùm beng, sau đó tức giận trực tiếp tắt đi thiết bị truyền tin.

Còn có bởi vì nhân viên luân phiên sơ sẩy mà khoá kính viễn vọng vào trong ngăn tủ không lấy ra được, số lượng thuyền cứu sinh không đủ để chịu tải tất cả mọi người.

Tóm lại tin tức rải rác rất nhiều, làm cho lão E mơ hồ phát giác được một tia không ổn.

Mắt thấy ngày chìm thuyền dần dần tới gần, lão cũng trở nên gấp gáp hơn, cấp thiết muốn tìm ra biện pháp giải quyết.

- Đúng rồi, lúc trước trên bến tàu có nhắc đến ba căn phòng kia!

Đột nhiên, lão E nghĩ đến cái gì, vội vàng thay đổi phương hướng, tìm được ba gian phòng ở khoang thuyền khu B kia.

Thử một chút, lại phát hiện toàn bộ phòng đều không thể đi vào.

- Là tôi nhớ nhầm à? Hay là thời gian không đúng?

Lão E lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, đi qua cạnh cửa sổ.

Nhưng sau khi lão đi đến bên ngoài căn phòng thứ ba, lão lại không ngờ rằng mình lại có thể tìm thấy Jack ở bên trong.

Lúc này, anh ta đang cầm lấy một cái bàn vẽ dựa vào trên ghế salon vẽ cái gì đó, nhìn không quá rõ ràng.

- Được rồi, tìm manh mối quan trọng hơn, không có gì để xem.

Dù sao thì cũng không vào được, lão E cũng không ở lâu.

Chỉ là vội vàng nhìn lướt qua rồi xoay người rời đi, rốt cuộc cũng đi dạo một vòng quanh phòng chứa củi và phòng động cơ.

Mặc kệ lão nhìn thế nào thì động cơ cũng không giống như là sắp nổ tung, liên tục mấy ngày đều đang vận hành với tốc độ cao.

Ngược lại thì bnghe nói ên phía thương mại hàng hoá có cảnh vệ đang bắt người, nhưng bởi vì cách quá xa nên lão cũng chưa đi qua.

Chờ khi lão trở lại thượng tầng thì trời đã hoàn toàn tối lại.

Mà bây giờ chính là lúc thuyền chìm!

- Không thể tiếp tục ở trong khoang thuyền nữa.

Lão E biết rõ hậu quả của việc ở trong khoang thuyền đêm nay.

Mắt thấy thời gian không còn nhiều, lão lập tức vội vàng rút lui, lập tức đi tới boong tàu phía trước.

Không ngờ.

Lão mới ra ngoài không bao lâu, đầu thuyền lại đột nhiên vang lên một hồi cảnh báo, cùng với một tiếng la tràn đầy lo lắng.

[Băng trôi! Phía trước có băng trôi!]

Băng trôi?

Trong lòng lão E chấn động, lập tức khống chế nhân vật chạy về phía đầu thuyền.

Nhưng một màn trước mắt lại làm cho lão sợ đến lông tơ dựng đứng.

Chỉ thấy phía trước đầu tàu có một tảng băng trôi còn lớn hơn thân tàu mấy lần đang trôi nổi trên biển, đang dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được nhanh chóng tới gần bọn họ.

Giống như một con thú khổng lồ đang nằm rạp trên mặt biển.

- Mẹ nó, băng trôi!

- Không được, tốc độ quá nhanh!

- Cho nên trước đó thuyền đắm không phải là bởi vì động cơ quá tải, mà là do va phải băng trôi à!

- Thì ra là như thế, tốc độ nhanh chỉ là một trong những nguyên nhân mà thôi!

Giống như là vì đáp lại suy đoán của khán giả, lúc thuyền viên của đoàn đang thay đổi phương hướng khẩn cấp thì phía bên phải của đầu thuyền đã nổ vang một tiếng, hung hăng va vào trên mặt băng, toàn bộ thân tàu đều rung động kịch liệt.

Cảnh tượng quen thuộc kia cuối cùng làm cho lão E nhớ tới vụ nổ nghe được khi mình chết lần thứ nhất, cũng giống như lần va chạm này.

Nói cách khác.

Con tàu thuỷ là đụng phải tảng băng trôi này nên mới chìm.

Mà không phải là do động cơ quá tải!

Nhưng cho dù biết chân tướng thì bây giờ cũng đã chậm rồi.

Thời gian trong trò chơi nhanh hơn rất nhiều so với thời gian thật sự.

Sau một thời gian yên tĩnh, đầu thuyền Titanic bắt đầu dần dần chìm xuống, nước biển không ngừng tràn qua tầng dưới chót của khoang.

Không lâu sau, hành khách trong khoang hạng nhất cũng lao nhanh ra ngoài dưới sự dẫn dắt của thuyền viên, lại không có vẻ

cao nhã đoan trang như những ngày qua, toàn bộ đều điên cuồng chạy về phía vị trí cứu sinh của thuyền.

Toàn bộ cảnh tượng đều trở nên hỗn loạn, tiếng thét chói tai tràn ngập khắp nơi.

Thậm chí lão E có thể nghe thấy tiếng kêu khóc của hành khách bị vây ở dưới đáy khoang hạng hai, trong lòng run rẩy một trận.

Bởi vì lão biết đa số người trong này đều sẽ táng thân ở trong vùng biển lạnh lẽo này.

- Đi đến thuyền cứu sinh bên kia xem thử!

Phát hiện không có cách nào phá vỡ cửa sắt khoang hạng hai, lão quyết định thật nhanh, quay người chạy về phía boong tàu nơi quý tộc tụ tập.

Xa xa, còn có thể nghe thấy tiếng hô to của thuyền trưởng lái chính.

[Nhanh, phụ nữ và trẻ con lên thuyền trước, thả thuyền cứu sinh xuống!]

Giọng nói vừa dứt.

Lão E cũng đi tới bên cạnh một chiếc thuyền cứu sinh.

Vừa tới gần, trước mắt lại đột nhiên bắn ra hai lựa chọn.

[Lựa chọn 1: Chen lên thuyền, chiếm lấy cơ hội sống còn của người khác.]

[Lựa chọn 2: Từ bỏ việc lên thuyền, nhường cơ hội sống cho người khác.]

Hai lựa chọn.

Làm cho lão E sững người một chút, vẻ mặt thay đổi liên tục.

Mặc dù lão biết đây chỉ là một trò chơi, nhưng sau khi trải qua một lần tử vong và tuyệt vọng, trong tiềm thức lão vẫn luôn hướng về phía tốt.

Hơn nữa tiếng kêu khóc vẫn quanh quẩn bên tai như cũ.

Là chân thật như vậy, nhưng lại không sức có lực như vậy.

Cuối cùng.

Lão vẫn tiếp tục lòng tốt, nhấn chọn lựa chọn thứ thứ hai.

Từ bỏ lên thuyền!

Chương 134: Đắm Chìm, Tiếng Hét Tuyệt Vọng

Tiếp theo, lão cũng không quay đầu lại mà chạy tới vị trí cứu sinh của thuyền khác.

Nhưng mà mặc kệ lão đi tới trước mặt thuyền cứu sinh nào thì cũng đều phát hiện phía trên đã ngồi đầy người từ sớm, đồng thời lại bắn ra hai lựa chọn.

Giống như là trái cấm trong vườn địa đàng, không ngừng dụ hoặc lão phải chọn lựa chọn thứ nhất.

- Nhà thiết kế tuyệt đối là cố ý!

- Mỗi một chiếc thuyền đều phải chọn một lần, đây rõ ràng chính là đang kiểm tra lòng người.

- Nếu chọn lên thuyền thì sẽ có một người chết thay anh, không lên thuyền thì chính anh sẽ chết, chơi như thế nào đây?

Trong phòng livestream, mưa đạn nghị luận ầm ĩ cũng khẩn trương lên theo.

Nhưng vẫn có người thuyết phục lão E nhanh chọn phương án thứ nhất để thoát khỏi nơi này, dù sao thì đây cũng chỉ là một trò chơi mà thôi.

Nhưng lão E lại giống như không nhìn thấy, không nói một lời chạy khắp boong tàu, mỗi lần gặp phải lựa chọn đều trực tiếp chọn lựa chọn thứ hai.

Cuối cùng.

Sau khi chạy qua một nửa thuyền cứu sinh, quả nhiên tất cả đều đã ngồi đầy người.

Lão muốn lên thuyền thì nhất định phải kéo một người ở trên thuyền xuống, trong lòng cũng sinh ra xúc động như vậy.

Nhưng lão liếc mắt nhìn mẹ con co rúc trong một góc run rẩy trên thuyền cứu sinh, cuối cùng vẫn khẽ cắn môi, trực tiếp xoay người rời đi.

Lúc này, đầu thuyền của tàu Titanic đã chìm xuống hơn một nửa, chỉ còn lại cột buồm cao nhất còn ở trên mặt biển.

Nước biển lạnh lẽo từ trên thuyền chảy xuống thuyền cứu sinh, cảnh tượng vốn đã hỗn loạn không chịu nổi lại càng lâm vào một mảnh điên cuồng.

[Không, để cho tôi đi lên! Mau để cho tôi đi lên!]

[Biến đi, chiếc thuyền này là của tôi!]

[Tôi có tiền, tôi có thể đưa tất cả tiền cho anh!]

[Cầu xin anh, cho tôi lên thuyền trước!]

Các hành khách giống như nổi điên chen chúc lên thuyền cứu sinh, hoặc leo trèo dây thừng, muốn cưỡng ép lên thuyền, khắp nơi đều xảy ra chuyện giẫm đạp và xô đẩy nghiêm trọng.

Rất nhiều hành khách bị chen qua bên cạnh, rơi xuống biển trong tiếng kêu thảm, cảnh tượng cực kỳ thảm thiết.

Lão E nhìn những hành khách đang điên cuồng trước cái chết, biết mình đã bỏ lỡ cơ hội sống sót cuối cùng.

Cũng không dừng lại nữa, lão theo đám người xô đẩy chạy về phía boong tàu cao hơn, xem có thể đợi được cứu viện hay không.

- Quá tuyệt vọng, tôi cũng có chút không dám nhìn.

- Không phải toàn bộ bọn họ đều chết ở đây chứ?

- Trước tai nạn như vậy, con người thật sự quá nhỏ bé.

- Nếu như đổi lại là tôi lên thuyền thì có lẽ cũng không tốt hơn gì.

- Không kịp rồi, đầu thuyền cũng sắp chìm xuống rồi.

Theo mưa đạn kinh hô một tiếng, đầu thuyền hoàn toàn biến mất, nước biển mãnh liệt tràn vào trong thuyền, vọt vào khoang điều khiển phía trước.

Boong tàu vốn đã được ưu tiên cũng khó mà đứng yên, lại càng lao về phía trước, làm cho tất cả hành khách đều bỏ chạy về phía đuôi thuyền.

Lão E cứ như vậy đi theo biển người, đi tới trên boong thuyền quen thuộc kia, bên tai còn quanh quẩn diễn tấu đàn vi-ô-lon.

Lúc này, khi đang đi qua một cửa sổ trong khoang thuyền.

Lão nhìn thấy bên trong có một đôi vợ chồng già đang đan xen mười ngón tay, ôm nhau nằm ở trên giường, yên tĩnh chờ đợi cái chết đến.

Trong một khoang thuyền khác, một người mẹ đang kể chuyện xưa cho hai đứa con nằm trên giường giống như bình thường, giọng nói ôn hòa, giống như không nhìn thấy nước biển điên cuồng nổi lên dưới giường.

Đây là chuyện duy nhất mà bọn họ có thể làm lúc này.

Hình ảnh yên tĩnh lại làm cho trong lòng khán giả giống như bị một tảng đá lớn đè lên, kiềm chế, nặng nề.

Mà lúc này.

Độ nghiêng của đuôi thuyền Titanic đã vượt qua 45 độ.

Toàn bộ thân thuyền phát ra tiếng la hét, tấm ván gỗ và dây thừng ở giữa bắt đầu đứt thành từng khúc.

- Tôi cảm giác chiếc du thuyền này sắp đứt rời.

Hai tay lão E nắm lấy rào chắn leo lên trên quay đầu lại, thiếu chút nữa bị chênh lệch cao thấp trước mắt làm cho sợ đến hồn phi phách tán, ngay cả hô hấp cũng chậm nửa nhịp.

Một giây sau.

Một tiếng động rất lớn vang lên.

Du thuyền lại thật sự bị gãy khúc giữa, boong tàu ở đuôi thuyền vốn bị nâng lên đến trên mặt biển cao mấy chục mét cũng lấy tư thế vật thẳng đứng một lần nữa chìm xuống mặt biển.

- Mẹ nó!

Lão E nói tục một tiếng, hình ảnh trước mắt cũng nhanh chóng giảm xuống.

Cái loại cảm giác này giống như là ngồi cáp treo không cài dây an toàn này làm cho lão lập tức rơi vào trạng thái mất trọng lượng, bên tai càng là truyền đến tiếng thét hoảng sợ của các hành khách.

Ầm ầm...

Cuối thuyền rơi xuống mặt biển, làm tóe lên một mảng lớn bọt nước.

Những hành khách còn chưa kịp bơi trong nước đã bị luồng sức mạnh này đánh vào trong nước biển, nước biển nhuộm đỏ một mảnh.

Nhưng như vậy còn chưa xong!

Trong phòng livestream, đám người cho rằng đây sẽ là lúc kết thúc.

Nhưng sau khi xuống biển, đuôi thuyền lại lần nữa nổi lên, khe hở ở giữa càng bị đầu thuyền kéo vào trong biển, làm cho đuôi thuyền dâng lên với tốc độ cực nhanh.

Một cái trên một cái dưới, trực tiếp làm cho cả mặt lão E trắng bệch, bàn tay gắt gao nắm lấy rào chắn, không dám di chuyển nửa phần.

Xa xa, còn có thể nhìn thấy Jack và Rose biến mất đã lâu đang ôm nhau dán chặt vào rào chắn, nhưng lão vẫn không có tâm tư để ý tới.

Hành khách bên cạnh liên tục kêu rên, thân tàu dần dần rơi xuống trong biển, mãi cho đến khi toàn bộ đuôi thuyền đứng thẳng trên mặt biển.

- Mẹ nó, chuyện này quá kinh khủng rồi!

- Cảnh tượng này thật sự quá đáng.

- Tôi đã không còn dám xem tiếp nữa.

- Không đợi được cứu viện, căn bản không đợi được cứu viện.

- Sao có thể như vậy được chứ?

Giờ khắc này, khán giả gần như đều quên cả mưa đạn đang mưa, toàn bộ đều ngừng thở nhìn chằm chằm hình ảnh.

Bọn họ biết kết cục đã định trước, nhưng vẫn không muốn từ bỏ hy vọng, hy vọng có thể xuất hiện chuyển ngoặc vào thời khắc sống còn.

Nhưng mà...

Bọn họ nhất định sẽ thất vọng.

Sau khi nhìn thấy chiếc đuôi tàu Titanic đứng yên trên mặt biển trong phút chốc, nó lại bị đầu thuyền vẫn chưa hoàn toàn tách ra mang theo chìm vào trong biển.

Hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Từ mấy chục đến hơn năm trăm mét trên không trung nhanh chóng hạ xuống.

Chương 135: Điện Ảnh Công Chiếu (1)

Lúc này, lão E đã không nói ra lời.

Chỉ có thể gắt gao nắm chặt chiếc nhẫn VR, cảm nhận được hình ảnh mất trọng lượng lại lần nữa đến, còn có mặt biển phía dưới đang nhanh chóng tới gần.

Một tiếng ầm cuối cùng vang lên, đuôi thuyền hoàn toàn chìm xuống.

Sóng biển cuồn cuộn trong nháy mắt bao trùm lấy lão, theo vòng xoáy ở đuôi thuyền chìm vào đáy biển.

Hình ảnh khủng bố lại tái hiện.

Mặc kệ lão giãy giụa như thế nào thì cũng vẫn cách mặt biển càng ngày càng xa.

Cuối cùng.

Hình ảnh tối sầm lại.

Khi ánh sáng lại một lần nữa sáng lên, trên mặt biển chỉ còn lại vô số xác chết bị đông cứng thành khối băng trôi nổi, hoàn toàn yên tĩnh.

Bên tai cũng dần dần vang lên khúc nhạc chủ đề của trò chơi... My heart will go on.

[Chúc mừng bạn, mở khoá thành tựu: An nghỉ dưới biển sâu.]

[Có muốn bắt đầu kịch bản lại từ đầu hay không?]

[Có.]

[Không.]

...

Lão E tháo kính VR trên đầu xuống, dựa vào trên bàn để máy vi tính nôn ra một trận.

Có thể nhìn ra được, lúc này trên mặt lão đã không còn chút máu nào, giống như là những thi thể bị đóng thành băng ở trong nước biển.

Ngay cả một bộ phận người xem livestream cũng không đẹp mắt như vậy, không biết là bởi vì kịch bản trò chơi hay là bởi vì cảnh tượng hùng vĩ đến mức choáng vángvừa rồi .

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Đợi đến khi trên mặt lão E khôi phục một tia ửng hồng thì mới một lần nữa ngồi trở lại trên chỗ ngồi.

Lão há miệng muốn nói gì đó, nhưng lời đến cuối miệng cũng không biết nên bắt đầu từ đâu.

Sau khi kích động một hồi lâu, cuối cùng lão vẫn thở ra một ngụm trọc khí.

- Mẹ nó, truyền bá trò chơi này thiếu chút nữa làm tôi mất nửa cái mạng già rồi.

- Các ngươi đều thấy được nội dung đại khái rồi, có mua hay không thì tự quyết định đi, tôi cũng không nói thêm gì nữa.

Lão đã không biết nên hình dung rung động do trò chơi này như thế nào.

Vẫn là để cho các người chơi tự chọn đi.

…

Một lần livestream xong.

Nhiệt độ trong phòng livestream của lão E hoàn toàn nổ tung.

Từ hơn 1 triệu ban đầu đã trực tiếp tăng lên đến hơn 3 triệu.

Khán giả bất luận nam hay nữ đều đang nghị luận ầm ĩ, dư vị tất cả những gì vừa mới xảy ra ở trong trò chơi.

Nhất là đoạn kịch tình cuối cùng khi tàu Titanic chìm xuống đáy biển kia, quả thực có thể dùng từ chấn nhiếp lòng người để hình dung.

Cho dù cách màn hình thì bọn họ cũng có thể cảm nhận được sự tuyệt vọng và ngạt thở của hành khách trên thuyền.

Giống như bị một đôi tay vô hình bóp chặt cổ họng, không ngừng kéo vào trong biển, làm cho bọn họ cảm nhận được sinh mệnh nhỏ bé của mình.

Thậm chí bọn họ không dám tưởng tượng.

Nếu như mình gặp phải loại chuyện như vậy thì kết quả sẽ như thế nào.

Chỉ sợ không dễ dàng như lão E trong trò chơi.

- Quá bị đè nén, thật sự quá bị đè nén.

- Tôi chưa từng nghĩ một trò chơi VR có thể làm đến mức độ này.

- Nói là trò chơi, không bằng nói là một bộ phim tai nạn cấp sử thi.

- Phương diện tìm ra lời giải cũng còn vô cùng tốt, hoàn toàn có thể cảm nhận được loại cảm giác tử vong ép tới gần, hơn nữa một vòng lại tiếp một vòng.

- Để cho tôi khó chịu là lựa chọn sau cùng.

- Đúng vậy, làm rất chân thật, hoàn toàn không biết nên chọn như thế nào.

Giờ này khắc này, bọn họ đã không còn tâm tình trêu chọc tìm niềm vui như lúc đầu, mà thay vào đó là tâm tình cực kỳ phức tạp.

Vốn cho rằng chỉ là một trò chơi bình thường.

Nhưng ai có thể ngờ được là sau lưng lại ẩn giấu một nội dung cốt truyện khổng lồ như vậy?

Tất cả.

Tất cả đều phải bắt đầu từ tấm vé thuyền lúc đầu kia.

Nếu như không có tấm vé thuyền kia thì có lẽ tất cả những chuyện này cũng sẽ không xảy ra đúng không?

Khán giả không nhịn được thầm nghĩ ở trong lòng.

Sau khi lấy lại tinh thần, cũng bắt đầu có một số người đặt hàng mua VR, chuẩn bị tự mình thể nghiệm một chút trò chơi này, mở rộng ra càng nhiều kịch bản hơn.

Mặc dù số người này không nhiều lắm.

Nhưng cũng làm cho lượng tiêu thụ VR của đám người Trần Lâm chậm rãi tăng lên.

...

Một bên khác.

Trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu.

Âu Dương Hiểu đang đội thiết bị VR trên đầu, lúc này cũng vừa vặn đang ở kịch bản cuối cùng của trò chơi.

Nhưng khác với lão E chính là cô cũng không thoát khỏi khoang thuyền mà là vì cứu hai đứa trẻ bị vây ở trong phòng nên mới bỏ lỡ thời gian sống sót tốt nhất.

Nhìn nước biển mãnh liệt bao phủ mình, tính cả hai đứa trẻ kia cũng bị nước cuốn đi, Âu Dương Hiểu ngây ra như phỗng, sững sờ nhìn hình ảnh dần dần trở nên tối tăm.

- Sao có thể như vậy... Sao lại chìm nhanh như vậy chứ? Tôi còn chưa cứu các cô bé ấy ra mà...

Trong giọng nói của cô hàm chứa hối hận và tự trách nồng đậm.

Đây không phải là lần đầu tiên cô tới cứu hai đứa trẻ này.

Nhưng cho dù cô cố gắng thế nào cũng không thể mang các cô bé ra ngoài trước khi thuyền chìm, chỉ có thể trơ mắt nhìn các cô bé lần lượt chết đi trước mặt mình.

Không có kết cục tốt.

Trò chơi này căn bản là không có kết cục tốt!

Từ khi cô leo lên du thuyền đến nay, bi kịch này đã được định trước, làm cho cô cảm nhận được một cảm giác vô lực.

- Đừng khổ sở, cô đã làm rất tốt rồi.

- Đúng vậy, kịch bản thiết lập chỉ là như vậy mà thôi.

- Ngay cả một chi tiết phụ cũng làm được tốt như vậy, tôi thật sự phục công ty Hồng Hoang này rồi.

- Đáng tiếc tôi ngất 3D, lại có chứng sợ hãi biển sâu, không dám tự mình chơi trò chơi này, nếu có thể ra phim thì tốt.

- Đồng ý, nếu như có phim điện ảnh thì tôi sẽ mua vé đi xem trước!

Cho dù là đến bây giờ, khán giả đều vô cùng tò mò, kịch bản của toàn bộ trò chơi này là gì.

Dù sao thì chỉ dựa vào một mình chủ phòng tìm kiếm cũng căn bản không tìm được kịch bản du thuyền hoàn chỉnh.

Bọn họ còn nhớ rất rõ ràng, Hồng Hoang từng nói đây là một trò chơi tìm ra lời giải lấy tình yêu làm chủ đề.

Nhưng chơi mấy lần cũng vẫn không thể phát hiện chủ tuyến ẩn giấu của tình yêu, nếu không phải không đủ thời gian thì chính là vừa vặn bỏ lỡ.

Chương 136: Điện Ảnh Công Chiếu (2)

- Nếu đã như thế, vậy chúng ta đổi phương hướng khác, chuyên tìm manh mối có liên quan với kịch bản đi, vừa vặn tìm xem nhân vật tôi diễn ở đâu.

Âu Dương Hiểu cũng biết tiếp tục như vậy không phải là biện pháp hay.

Nhất định phải tìm kịch bản bên ngoài khoang hạng hai mới được, bằng không thì nhiệm vụ công ty giao cho cô sẽ không xong được.

Cô cũng không hy vọng bị Hồng Hoang cho rằng mình không có năng lực nghiệp vụ.

Nghĩ xong, cô lại lại bắt đầu chơi tiếp trò chơi, đến tàu Titanic thăm dò và những nơi khác.

...

Thời gian một đêm.

Mở rộng tiến hành vô cùng thuận lợi.

Dưới sự tuyên truyền của các nền tảng stream, trò chơi Titanic cuối cùng cũng dần dần được công bố, trên mạng cũng bắt đầu xuất hiện lượng lớn video chiến lược.

Đám dân mạng nghe danh mà đến ấn mở video, nhìn thấy tràng cảnh to lớn hùng vĩ kia, và kịch bản sau cùng tràn ngập đau buồn thì đều bị trò chơi này hấp dẫn.

- Chế tác thật trâu bò, đây thật sự là trò chơi VR à?

- Tài nghệ này tuyệt đối đã đạt đến cấp bậc điện ảnh!

- Kịch bản cuối cùng trực tiếp làm cho tôi muốn quỳ, góc nhìn thứ nhất chân thực đến mức không còn gì để chê.

- Hoàn toàn có thể cảm nhận được những hành khách trên thuyền kiatuyệt vọng như thế nào.

- Trong phòng livestream, chủ phòng vừa nhả vừa chơi, còn vừa khóc, lúc đó tôi cũng nhìn mơ màng.

- Tôi vừa vặn chuẩn bị mua một cái VR.

Dưới mỗi video, mỗi giây mỗi phút đều có lượng lớn bình luận hiện lên.

Nhất là những video chủ phòng livestream mở rộng trò chơi kia, lượng phát ra càng tăng vọt, thêm một bước mở rộng lực ảnh hưởng của trò chơi này.

Rất nhiều người đều sợ hãi thán phục chế tác của trò chơi này, còn có nội dung kịch bản của nó, nghị luận ầm ĩ ở trong khu bình luận.

Tình thế vừa nhanh vừa mạnh.

Ngay cả nhân viên công ty Hồng Hoang cũng không ngờ.

...

- Số liệu tiêu thụ ngày thứ nhất đã ra chưa?

Trong đoàn đội Ánh Sáng, Trần Lâm tìm được lão Tống đang bận rộn.

- Đã có rồi, coi như là tạm được, ít ra cũng tốt hơn nhiều so

với dự đoán của chúng ta lúc đầu.

Lão Tống rút một phần bảng biểu từ bên cạnh ra, đưa tới.

Trần Lâm nhận lấy, lượng tiêu thụ ngày thứ nhất vừa vặn đột phá 3 ngàn, còn nhiều dự tính của bọn họ 1 ngàn.

Đương nhiên.

Đây chỉ là so với dự đoán mà thôi, cũng không đại biểu cho thành tích này tốt.

Phải biết rằng bọn họ rất quan tâm đến việc đầu tư vào trò chơi này, gần như đã dùng hết tất cả tài chính còn lại trong khoảng thời gian này.

3 ngàn lượng tiêu thụ đừng nói là hồi vốn, chỉ riêng việc trực tiếp mở rộng trò chơi và tiền dụng cụ cũng không đủ.

Cho dù sau này có chậm rãi tăng lên thì cũng hoàn toàn không đuổi kịp chu kỳ tài chính, trong thời gian ngắn không phát huy được tác dụng lớn.

- Người chơi trong thị trường VR vẫn quá nhỏ, khó trách không có người nào nguyện ý làm trò chơi VR cỡ lớn.

Trần Lâm cảm thán nói.

- Chủ yếu vẫn là bởi vì phải mua sắm thêm thiết bị, cộng thêm hạn chế sân bãi, tính hạn chế quá lớn, rất nhiều người chơi cũng không nguyện ý mua loại vật này cho một trò chơi.

Lão Tống phân tích rất nghiêm túc.

Đây là tình huống mà bọn họ đã sớm đoán trước.

Trừ phi VR của bọn họ có thể kèm theo lượng lớn trò chơi, như vậy các người chơi mới càng chịu bỏ tiền ra mua.

Chỉ dựa vào một trò chơi thì lực hấp dẫn vẫn là quá có hạn.

Cũng không phải là vấn đề kính mắt VR có đáng tiền hay không.

Mà là vấn đề dự phòng tâm lý.

- Được rồi, dù sao chúng ta cũng không có át chủ bài trong thị trường VR, có thể đạt được lượng tiêu thụ như vậy đã coi như là không tệ rồi, tiếp theo mới là món chính, bên phía các người chuẩn bị xong chưa?

- Đã sớm chuẩn bị tốt rồi.

Lão Tống gật đầu.

- Được rồi, chuẩn bị phát thông báo đi.

Trần Lâm nói xong thì quay người trở về văn phòng.

Tiếp theo cũng không lâu lắm.

Một thông báo hoàn toàn mới xuất hiện ở dưới tài khoản Hồng Hoang.

[Quan Phương thông báo: Vì tăng thêm một bước tham gia vào trò chơi của người chơi, Titanic sẽ chính thức công chiếu vào ngày 14 tháng 2, người chơi mua thiết bị VR có thể tặng kèm hai vé xem phim, hoặc đi tới rạp chiếu phim để mua vé xem phim.]

[Mở khóa toàn bộ nội dung trò chơi, sau khi người chơi đổi mới có thể thông qua giao diện ban đầu lựa chọn nhân vật mình muốn đóng vai, lấy góc độ khác nhau thể nghiệm kịch bản, tình hình khác nhau.]

[Phim sẽ được phát hành chính thức vào ngày 14 tháng 2!]

…

- Phim điện ảnh cùng tên Titanic.

Nhìn thấy Hồng Hoang phát ra thông báo, Âu Dương Hiểu đang livestream cũng ngây dại cả người.

Tính cả người xem trong phòng livestream cũng đều vô cùng ngoài ý muốn.

- Ý của họ là gì, trò chơi này còn có phim điện ảnh à?

- Hay cho một câu, công bố kịch bản chính thức, quả nhiên Hồng Hoang còn ẩn giấu một tay.

- Đây là phim điện ảnh CG đúng không?

- Mẹ nó, có người ngay cả CG cũng lấy ra bán lấy tiền rồi!

- Năm 2333 rồi còn lấy CG ra bán lấy tiền, Hồng Hoang không hổ là Hồng Hoang.

Khán giả hiểu rõ về tính chất của Hồng Hoang đều cười kéo, vẫn là lần đầu tiên bọn họ thấy được loại thao tác này.

CG của người khác cũng là dùng để tuyên truyền trò chơi, hận không thể dán lên trên mặt tất cả người chơi miễn phí.

Anh ngược lại tốt rồi.

Trò chơi và CG cùng nhau bán.

Mẹ nó, sắp tới lễ tình nhân rồi còn, sẽ có một loạt phim mới ra rạp, muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

Nhưng điều này cũng cho bọn họ một lời nhắc nhở.

Trong trò chơi này, quả nhiên còn có kịch bản chính thức!

Sở dĩ giấu giếm sâu như vậy, sợ không phải là vì tuyên truyền

cho bộ phim điện ảnh CG này đấy chứ.

- Chỉ với chất lượng của trò chơi này thì nói gì tôi cũng phải xem phim điện ảnh một lần.

- Tôi không chơi được trò chơi 3D thì vẫn có thể xem phim điện ảnh, đang lúc muốn tìm hiểu một chút nội dung chính tuyến.

- Công chiếu nzcoxrWaN̂ lễ tình nhân à, tôi nhất định sẽ dẫn bạn gái đi xem.

- Tỉnh lại đi, anh không có bạn gái.

- Giới tính không quan trọng như vậy, bạn trai cũng được.

Mưa đạn không ngừng thổi qua, đề tài đàm luận cũng lập tsc từ trò chơi chuyển tới phim điện ảnh CG.

Vừa vặn lúc này.

Âu Dương Hiểu nhận được một tin nhắn.

Cầm lên xem thử, lại là hai tấm vé xem phim điện tử được gửi qua tin nhắn.

Chương 137: Tình Yêu, Nó Chính Là Một Cái Rắm

- Oa, tôi lấy được vé xem phim ở rạp, có thể đi thẳng đến rạp chiếu phim bên kia nhận vé!

Cô hoan hô lên, ngạc nhiên, đưa di động hướng về ống kính, quả nhiên có mã nhận vé miễn phí được gửi đến qua email, chỉ cần lúc nào muốn xem là có thể đến bất kỳ rạp chiếu phim nào để nhận vé xem phim.

Hai vé xem phim, nếu tự ra rạp mua thì cũng có giá khoảng bảy tám mươi tệ, lại thêm trò chơi bổ sung, thoáng cái đã làm cho việc mua kính mắt VR Hồng Hoang có lời không ít.

Mà tin tức này truyền đến trên mạng cũng gây ra chấn động không nhỏ.

Rất nhiều người cho dù chưa xem trò chơi trực tiếp mở rộng cũng đều xem video này trên các trang mạng lớn.

Những người chơi vốn đang do dự có nên mua kính mắt VR hay không cuối cùng cũng hung ác quyết tâm đặt hàng mua, dự định đến lúc đó dẫn bạn gái đi xem bộ phim này.

Như vậy không chỉ có trò chơi tới tay, mà vấn đề quà tặng cũng giải quyết.

Một công đôi việc.

...

- Trần Lâm, biện pháp này của cậu thật hay.

Trong công ty Hồng Hoang, lão Tống nhìn số liệu tiêu thụ bắt đầu dâng lên, kinh ngạc nói.

- Tôi chỉ là tham khảo nguyên lý kim cương mà thôi.

Trần Lâm ngồi trước máy vi tính cười nói:

- Mặc kệ là thứ gì, chỉ cần liên quan đến tình yêu thì giá trị của nó cũng sẽ tăng lên hàng trăm hàng ngàn lần, chính là có người tới trả tiền.

Mặc kệ ở thế giới nào, phụ nữ vĩnh viễn cũng là chủ lực tiêu phí lớn nhất.

Mà lực sản xuất lại hoàn toàn ngược lại, một bộ phận rất lớn đều do đàn ông làm ra, nhưng đàn ông lại không tiêu tiền.

Muốn kiếm được tiền của bọn họ thì phải làm sao bây giờ?

Đương nhiên là thổi phồng tình yêu.

Không quan tâm là ngày lễ gì, toàn bộ đều dựa vào tình yêu.

Cái gì mà chén trà sữa đầu tiên của mùa thu, lễ độc thân nâng hoa đầu xuân, lễ độc thân biến thành lễ mua sắm, ngày Quốc tế phụ nữ...

Anh thật sự đã gặp nhiều lắm rồi.

Mỗi lần đến thời điểm này, đàn ông đều tốn hết tâm tư bỏ tiền mua quà tặng để tạo niềm vui cho phụ nữ, đây chẳng phải là lúc kiếm được tiền của bọn họ à?

Có đàn ông tiêu tiền vào trên quà tặng thậm chí còn nhiều hơn tiêu vào trên người mình, nhiều hơn tiêu vào trên người nhà của mình.

Một trò chơi một hai trăm tệ, nhưng ngày bình thường xoắn

xuýt nửa ngày cũng không nỡ lòng bỏ tiền ra mua.

Nhưng mua một thỏi son môi mấy ngàn tệ thì trực tiếp đưa ra ngoài mà mắt không nháy một cái.

Cho dù cách xa nhau thì trái tim yêu thương vĩnh viễn không thay đổi.

Giá cả của Kim Cương chính là tăng lên như vậy.

Giống như là lầu các trên không trung, hư ảo nhưng lại không có tác dụng thực chất.

Nhưng lãng mạn lại là thật sự, dù sao thì ai mà không có xúc động khi còn trẻ chứ?

- Đúng rồi, không phải vừa rồi anh nói còn có chuyện khác à?

Trần Lâm đặt văn kiện xuống, nhìn về phía lão Tống.

- Ừm, là chuyện có liên quan đến việc hợp tác Xe Đua Cực Phẩm.

Lão Tống gật gật đầu, lại lấy ra một phần báo cáo khác:

- Trước đó có mấy công ty ô tô tìm đến chúng ta, nói muốn chúng ta hỗ trợ làm quảng cáo, thêm thương hiệu xe của bọn họ vào trong trò chơi.

- Có ánh mắt!

Trần Lâm tán dương một tiếng.

Thật ra anh đã sớm muốn cho Xe Đua Cực Phẩm các loại quảng cáo để kiếm thêm chút thu nhập, chỉ có điều quá bận rộn nên không có thời gian làm.

Kết quả những công ty xe hơi này đã tới trước cửa, hiển nhiên

là nhìn trúng trò chơi đua xe của bọn họ.

Suy nghĩ một chút, anh nói:

- Chuyện này anh cứ xem mà sắp xếp đi, chỉ cần không ảnh hưởng đến hoạt động bình thường của trò chơi là được, sau khi đàm phán thành công lại đổi mới cùng với những đường đua vừa làm xong kia.

- Còn có, phiên bản băng nguyên của Thợ Săn Quái Vật cũng chuẩn bị xong rồi, trước lễ tình nhân cũng lên đi, vừa vặn cho các người chơi tiêu thụ lượng tiêu thụ hừng hực của năm mới.

Vì tuyên truyền trò chơi mới, bọn họ đã đầu tư không ít.

Không kiếm được chút tiền sợ là tiền thưởng cuối năm cũng không thể phát cho mọi người được.

- Tôi cũng đang có quyết định này, vậy tôi đi chuẩn bị một chút trước.

Lão Tống và Trần Lâm không mưu mà hợp, nói một câu rồi lập tức xoay người rời khỏi, đi ra bên ngoài gọi nhân viên.

Sau đó.

Một thông báo mới xuất hiện trên trang chủ trò chơi.

Giống như bom nổ dưới nước, làm cho các người chơi lập tức như ong vỡ tổ.

- Con mẹ nó! Thợ Săn Quái Vật sắp đổi bản đồ mới!

- Còn có Xe Đua Cực Phẩm... Cũng đúng, tăng thêm rất nhiều kiểu xe và đường đua nữa!

- Oa, là đường đua chủ đề mà tôi thích nhất ở TQ!

- Băng Nguyên có một đống quái vật và trang bị mới, các anh em chuẩn bị đi săn thú nào.

- Đất tuyết trượt xẻng à? Là lúc súng của tôi ra tay rồi.

Cho dù đã trôi qua mấy tháng nhưng hai trò chơi này vẫn rất hot.

Thông báo vừa mới công bố đã lập tức làm lượng lớn người chơi bùng nổ, nhao nhao tràn vào trong trò chơi thể nghiệm nội dung hoàn toàn mới.

Chỉ trong thời gian một tuần ngắn ngủi.

Hai trò chơi cộng lại đã bán được gần 200 ngàn, còn có một bộ phận lượng tiêu thụ đến từ nước ngoài.

Tính cả sức tàn lực kiệt của mấy trò chơi nhỏ trước đó thì gần như chính là thu vào gần 3 triệu lợi nhuận, làm cho Hồng Hoang hồi được một ngụm máu lớn.

Trần Lâm biết rằng điều này còn không sánh bằng huy hoàng của kiếp trước.

Nhưng bây giờ Hồng Hoang đang phát triển vững bước về phía trước, một ngày nào đó, bọn họ cũng có thể sáng tạo ra huy hoàng thuộc về mình!

Nghĩ tới đây, Trần Lâm gọi ra giao diện hệ thống xem thử.

[Giá trị tài phú của trò chơi: 64 triệu/100 triệu.]

Lúc trước vì định chế phim điện ảnh CG, Titanic mà anh đã gần như tiêu hết 30 triệu tài phú.

Trải qua khoảng thời gian tích luỹ này, cộng thêm lượng tiêu thụ của tuần này tăng vọt, cuối cùng cũng làm cho của cải của anh vượt qua 50 triệu, bước lên một bước dài.

Cứ như vậy.

Anh cũng có thể chế ra càng nhiều CG trò chơi hơn.

Nhất định phải định ra kế hoạch tiếp theo mới được.

- Tính toán thời gian, công ty khác hẳn là cũng sắp ra tay rồi chứ?

Trần Lâm ngẩng đầu lên nhìn về phía máy bay đang xẹt qua ngoài cửa sổ.

Vốn dĩ đã yên lặng nửa năm, nếu như anh đoán không sai thì mùa xuân này trôi qua cũng sẽ là một năm long tranh hổ đấu của toàn bộ ngành nghề trò chơi.

Nói thật lòng.

Thật ra anh vẫn rất mong đợi.

Chương 138: Dẫn Bạo Toàn Bộ Mạng

Thời gian vội vàng trôi qua.

Chỉ trong chớp mắt, lễ tình nhân đã đến.

Vì ngày lễ trùng với ngày nghỉ Tết Xuân nên lễ tình nhân năm nay có vẻ náo nhiệt hơn rất nhiều.

Đi trên đường giữa ban ngày có thể nhìn thấy rất nhiều nam nữ dắt tay nhau đi dạo phố, còn có người ôm lấy bó hoa một mình ăn cơm chó.

Ngay cả trước cửa các cửa hàng trên đường cũng treo đầy đủ các loại trang trí hình trái tim, liếc mắt nhìn lại không khí rất nhộn nhịp.

Đi tới trước cửa rạp chiếu phim còn có thể nhìn thấy hàng loạt tranh mà ngày bình thường rất khó nhìn thấy, áp phích trên vách tường cũng đều đổi thành đề tài tình yêu và phim điện ảnh.

- Thiến Thiến, tôi đã mua hai vé xem phim Titanic, hay là chúng ta... Cùng đi xem đi?

- Được... Được...

Một đôi nam nữ ngây ngô nhìn như là tình nhân đứng ở ngoài cửa, đắn đo một hồi lâu mới đi vào trong rạp chiếu phim.

- Thân yêu, tôi cũng muốn xem bộ phim này, nghe nói cố sự vô cùng lãng mạn.

- Biết em yêu thích nên thật ra anh đã sớm mua rồi.

Một cặp tình nhân khác vẻ mặt đắc ý, dùng di động quét mã trên quầy tự phục vụ bên cạnh, hai tấm vé xem phim Titanic lập tức được in ra.

Trên điện thoại di động của anh ta còn có lịch sử mua kính mắt VR, hơn nữa còn mua bản hào hoa đắt tiền nhất.

Vốn anh ta còn cảm thấy tiêu tốn nhiều tiền như vậy để mua những thứ này có chút đau lòng.

Nhưng sau khi nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của bạn gái, anh lại đột nhiên cảm thấy đáng giá, rồi giống như những cặp tình nhân khác, tay trong tay tiến vào trong rạp chiếu phim.

Toàn bộ bên ngoài rạp chiếu phim đều rất náo nhiệt.

Dưới sự tuyên truyền của rạp chiếu phim và trò chơi VR, tỷ lệ người ngồi đầy trên ghế ngồi của phim Titanic đã đạt đến 85%.

Rất nhiều người đều ôm lòng hiếu kỳ, cùng nhau đến đây xem bộ phim hot này.

Có thể là bởi vì bộ phim này treo nhãn hiệu về đề tài tình yêu nên mua đại vé vào xem.

Nhưng bất kể nói thế nào.

Xem như nhiệt độ của bộ phim này cũng chậm rãi tăng lên.

...

Chỉ có điều...

Đối với cách làm này của Hồng Hoang.

Công ty trò chơi khác cũng không tán thành bao nhiêu.

- Không làm trò chơi cho tốt lại chạy tới làm phim điện ảnh CG, Hồng Hoang đây là thấy lượng tiêu thụ trò chơi không được nên bị ép vào đường cùng à.

Nhìn thấy tin tức bên dưới báo lên, các công ty lớn đều nhao nhao cảm thán.

Bọn họ đã sớm nghe nói về chuyện lượng tiêu thụ trò chơi VR của Hồng Hoang, chỉ cảm thấy Hồng Hoang đang giãy chết.

Bởi vì mỗi một năm, lễ tình nhân cơ bản đều là thời gian công ty điện ảnh và truyền hình nổi tiếng trong nước chiếu phim, đây đã là lệ cũ của ngành điện ảnh và truyền hình.

Công ty điện ảnh và truyền hình bình thường quay phim ra cũng rất khó sống sót trong đoạn thời gian thần tiên đánh nhau này, huống chi công ty của anh còn chuyên sản xuất trò chơi, mà không phải là phim điện ảnh?

Không cần phải nói.

Chỉ riêng tỷ lệ của những công ty lớn kia cũng đã không phải là bọn họ có thể so sánh được.

Ví dụ như Mãn Giang Lục ở đoạn thời gian trước chính là dựa vào tỷ lệ giật gân khủng bố mạnh mẽ nâng lên, ngày đầu tiên công chiếu mà số lượt vé bán ra ở phòng bán vé đã trực tiếp bỏ xa các bộ phim khác mấy con phố.

Đủ để thấy được sức ảnh hưởng của tài nguyên đối với lượng vé xem phim.

Người ngoài nghề muốn cắm vào thật sự là quá khó khăn.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu bọn họ không coi trọng thao tác này của Hồng Hoang.

Mà trong lúc bọn họ đang nghị luận.

Cuối cùng, Titanic cũng chính thức được công chiếu.

Rất nhiều rạp chiếu phim trên cả nước cũng bắt đầu công chiếu bộ phim này.

Dùng phương thức tự kể của người sống sót, kể ra nội dung cốt truyện về cảm nhận của người chơi trên tàu Titanic.

...

Ròng ra 3 giờ.

Trên mạng cũng không có chút động tĩnh nào đối với bộ phim này.

Nhưng sau ba giờ, phim điện ảnh đã được công chiếu xong, đám tình nhân đều lau nước mắt, mắt đỏ hồng từ trong rạp chiếu phim đi ra.

Có người còn khóc thành tiếng, dù người đi cùng đã không ngừng an ủi nhưng như thế nào cũng không ngừng khóc được.

Cảnh tượng quỷ dị đó trực tiếp làm cho đám người đi ngang qua rạp chiếu phim ngơ ngác.

Cầm điện thoại di động lên xem xét.

Phát hiện toàn bộ mạng đều vỡ tổ.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi mười lăm phút.

Các đài lớn bắt đầu hiện ra các bình luận về phim điện ảnh về Titanic, còn có đủ loại đánh giá về phim.

Điên cuồng đổi mới ánh mắt của bọn họ.

[Mẹ nó, đây tuyệt đối là bộ phim chấn động tâm hồn nhất mà tôi từng xem, tôi cũng không biết nên hình dung cảm xúc của mình như thế nào nữa.]

[Vốn ngay từ đầu đã định xem xong đi thuê phòng, kết quả hai người ôm đầu khóc rống, một hồi lâu cũng không chậm rãi lại sức lại.]

[Anh có thể tưởng tượng được không? Khi thuyền chìm thì trong rạp chiếu phim toàn là tiếng khóc, một người đàn ông như tôi cũng phải lau nước mắt theo, đã lâu không được xem bộ phim làm cho người ta xúc động như vậy.]

[Trong kịch bản cuối cùng, Rose thật sự quá tuyệt vọng, lúc Jack chìm xuống đáy biển, tôi thật hy vọng có người có thể đưa tay kéo anh ta một cái, nhưng không có.]

[Âm nhạc trong bối cảnh cũng giúp cảm xúc trong phim tăng lên một bậc, quả thật rất thích hợp với phim điện ảnh, nhất là khi đang chiếu đoạn cuối cùng, hốc mắt tôi đã thật sự không nhịn được mà ươn ướt, mua vé xem bộ phim này quá đáng giá!]

Cảm giác sau khi làm xong chuyện này còn rất nhiều, hơn nữa giống như là rau hẹ không ngừng bốc lên.

Tất cả những người đã xem phim Titanic đều bị bộ phim này làm chấn động, muốn dựa vào chữ viết để phát tiết cảm xúc kích động của mình.

Không rõ tại sao đám dân mạng đều bị phản ứng này làm cho chấn động, nhao nhao tìm kiếm thông tin liên quan đến bộ phim này.

Mà lúc này.

Trong phòng livestream.

Âu Dương Hiểu Hồng vừa xem xong phim đi ra khỏi rạp chiếu phim, đang không ngừng dùng khăn giấy lau nước mắt.

- Thì ra... Kịch bản cuối cùng lại là như vậy...

Trong bộ phim này, nhân vật cô biểu diễn là một trong những quý tộc, cơ hội lên đài không nhiều, đến mức lúc tìm kiếm trò chơi vẫn không phát hiện kịch bản quan trọng.

Chương 139: Kiếm Lời Một Khoản (1)

Bây giờ xem xong phim, cô mới biết được.

Thì ra sau lưng trận tai nạn này còn xảy ra một câu chuyện động lòng người như thế.

Nhất là khoảnh khác cuối cùng khi du thuyền đắm chìm, nhìn thấy Jack vì cứu Rose mà biến thành thi thể lạnh lẽo chìm xuống đáy biển, nước mắt của cô không thể ngăn được.

- Tôi cũng vừa xem xong bộ phim này, chỉ có thể nói một câu, Hồng Hoang ngưu bức!

- Nhìn cảnh này, quả thực là rung động tôi một năm, thể nghiệm một chút cảm giác mãnh nam rơi lệ.

- Chỉ có thể nói là bộ phim này làm quá tuyệt vời, bạn gái đều nói rất thích món quà này.

- Cảm ơn Hồng Hoang, một bộ phim điện ảnh CG đã làm cho tôi và vợ tôi hoà hợp như lúc ban đầu, tiền không nhiều, mua một bản VR phổ thông ủng hộ một chút.

- Đừng nói, lần này trở về tôi sẽ lần nữa thể nghiệm kịch bản trò chơi.

- Nghe nói mở khoá rất nhiều góc nhìn của nhân vật, không biết có thể đóng vai Jack hay không? Đừng hiểu lầm, tôi thích vẽ tranh.

Vừa mới phát sóng, phòng livestream đã trở nên náo nhiệt hơn.

Rất nhiều người xem phim xong không có chỗ thổ lộ cũng đều nhao nhao xuất hiện, thảo luận nội dung phim điện ảnh, thuận tiện chia sẻ tâm tình của mình vào giờ khắc này.

Lượng tiêu thụ kính mắt VR.

Cũng bởi vì ảnh hưởng của phim điện ảnh bỗng nhiên tăng mạnh lên một đợt.

Rất nhiều người đều ôm tâm lý muốn tự mình thế nghiệm trò chơi, nhao nhao đặt hàng mua trò chơi.

...

Một bên khác.

Lão Tống đang nghỉ ngơi định kỳ ở nhà nghe thấy tin tức này cũng bị giật mình.

Mới chỉ có một ngày.

Bản VR hào hoa số lượng có hạn của bọn họ với giá 1999 lại bán hết rồi!

Nếu không phải mấy nhân viên gọi điện thoại tới báo cáo thì lão cũng không thể tin vào tai của mình.

- Những người này điên rồi à? Chỉ vì mô hình và dây chuyền rách nát kia, mà dùng hơn một ngàn tệ để mua bản hào hoa à?

Lão Tống kinh ngạc đứng trên ban công, trong tay còn cầm chai bia chưa uống hết.

- Đúng vậy, lão đại, vừa mới đầu tôi cũng không tin, kết quả sau khi xem xét số liệu thì đã thật sự bán xong, hơn nữa rất nhiều người gọi điện thoại tới hỏi khi nào sẽ đến bán thêm gói quà VR bản hào hoa.

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói tràn đầy xoắn xuýt của nhân viên.

Lão Tống há to miệng, nhịn cả buổi trời, cuối cùng chỉ nói ra một câu vào điện thoại.

- Thật sự là sống gặp quỷ, đám người này nhiều tiền đến mức không có chỗ tiêu xài à?

…

Các nhân viên của Hồng Hoang làm sao cũng không ngờ rằng trò chơi VR mà bọn họ làm ra ngay từ đầu không có chút tiếng tăm, bây giờ đã được nhiều người biết tới thông qua phim điện ảnh CG như vậy.

Vẫn là nổi tiếng theo một phương thức cực kỳ quỷ dị.

Những người mua phiên bản hào hoa căn bản không phải hướng về phía trò chơi, mà là mô hình du thuyền và Hải Dương Chi Tâm được tặng kèm theo.

Bởi vì bọn họ phát hiện rằng, chỉ cần có hai thứ này thì xác suất tỏ tình thành công sẽ tăng lên rất nhiều.

Thậm chí có rất nhiều cặp đôi sau khi xem xong phim đều rối rít mua một gói quà hào hoa xem như kỷ niệm.

Đúng vậy.

Có quà tặng kèm theo.

Hơn nữa còn có thể làm cho người ta vừa nhìn đã cảm động.

Làm cho các cô nhớ kỹ sự mỹ lệ mê người của Hải Dương Chi Tâm, đại biểu cho tình yêu vĩnh hằng.

Các cô không thể có được chính phẩm, nhưng lại hy vọng có

thể nhận được mô hình phiên bản giới hạn do Quan Phương phát hành, muốn thể nghiệm một chút tình yêu lãng mạn như trong phim.

Điều này làm cho đám con trai kích động không thôi.

Đột nhiên lại tìm được quà tặng nắm lấy trái tim của nữ thần.

Mọi người đều điên cuồng tranh nhau mua quà tặng, chuẩn bị thừa dịp này biểu hiện thật tốt một phen.

Mặc dù 1999 tệ có chút đau lòng.

Nhưng sau khi nghĩ tới hạnh phúc sau này thì cả đám đều cắn răng đặt mua.

Mà những người phản ứng quá chậm không mua được, thậm chí còn lên mạng mắng.

- Đậu má! Tôi chỉ chậm vài giây thôi mà hơn 50 gói quà tồn kho đã bị cướp sạch.

- Sao thảm bằng tôi chứ? Tôi đã đến giao diện trả tiền rồi, kết quả hiện ra nhắc nhở vật phẩm đã bán hết.

- Thật sự là một đám súc vật, lúc tôi ra khỏi rạp chiếu phim thì còn nhìn thấy hơn 5000 gói quà, thế mà vừa về đến nhà đã hết mất rồi.

- Vừa rồi tôi nhìn thấy có người bán lại trên trang Cá Hoa vàng, ra giá gấp đôi nhưng chưa tới 5 phút đã có người mua.

- Chuyện này còn có thể thái quá hơn nữa không?

Bởi vì gói quà hào hoa lần này là giới hạn, cho nên mỗi một phần quà tặng đều có số hiệu riêng và giấy chứng nhận.

Cũng bởi vì số hiệu này.

Giá trị của quà tặng vốn không tính là tinh tế đã được nâng cao lên trong nháy mắt.

Toàn bộ nước này chỉ có 9999 bản, hơn nữa còn là do Quan Phương phát hành, đây là vinh hạnh đặc biệt đến cỡ nào chứ?

Những người chơi ngay từ đầu chê đắt do dự không mua, bây giờ chỉ cảm thấy hối hận không thôi, hận mình không đủ dứt khoát.

Mà những người đã mua thì đăng ảnh khoe khoang trên mạng, dẫn tới một đống tin nhắn hâm mộ và ghen tị.

Ngoài ra còn có đủ loại tin tức cần thu mua, bỏ giá cao mua lại quà tặng từ trong tay người khác.

Nhất là những số hiệu mang theo ngụ ý đặc biệt càng bị nâng giá vô cùng thái quá.

- Ha ha, may mà tôi cơ trí, mua quà tặng sớm.

Trong phòng livestream.

Lão E lộ ra vẻ mặt gợi đòn lấy gói quà hào hoa mà lão đã mua trước đó, mô hình du thuyền và Hải Dương Chi Tâm đều được lão bày ở chỗ dễ thấy nhất trên bàn.

Hơn nữa bởi vì lão mua từ rất sớm nên đã lấy được số 9, con số này đại biểu cho sự lâu dài.

Ngoài ra còn có một chuỗi số chống hàng giả và mã QR trên giấy chứng nhận, có thể dùng nó để kiểm tra trên website chính thức.

- Quá bỉ ổi, lại còn khoe ra.

- Đáng ghét, tôi phải hủy theo dõi mới được!

- Tôi thật sự thấy chua lòm, biết sớm hơn đã mua một phần rồi.

- Anh có bản lĩnh thì lấy ra đi, có giỏi thì để chúng tôi rút thăm trúng thưởng đi.

- Ai biết rằng Hải Dương Chi Tâm kia lại quan trọng như vậy trong phim chứ, nếu như tôi biết thì còn đến lượt bọn họ à?

Lúc này, các người chơi thật sự hối hận đến tím cả ruột.

Chương 140: Kiếm Lời Một Khoản (2)

Vốn tưởng rằng hai thứ trong phiên bản hào hoa chỉ là quà tặng, không ngờ chúng nó còn có ý nghĩa đặc biệt.

Điều khiến bọn họ khó chịu là.

Giống như Hồng Hoang cũng biết vật hiếm thì quý.

Trực tiếp gửi tin tức công khai nói là sẽ không ra gói quà hào hoa mới, làm cho những người mua không được càng đấm ngực dậm chân.

Lão E thấy khoe khoang đủ rồi thì cũng không đi xa hơn nữa.

Lão cầm lấy khối Hải Dương Chi Tâm kia, đứng dậy bước ra cửa.

- Vợ à, anh có quà cho em đây.

Lão gọi một tiếng rồi đi ra bên ngoài.

Không bao lâu, ngoài cửa truyền đến tiếng la ngạc nhiên:

- Hải Dương Chi Tâm! Anh lấy ở đâu ra vậy? Thật xinh đẹp!

Khi lão trở lại trước ống kính lần nữa, trên mặt xuất hiện một vệt đỏ, cho khán giả ăn cơm chó ngập miệng.

Nhất thời, đủ loại tiếng la mắng và đòi xem phim không ngừng xuất hiện.

...

Một luồng nhiệt độ này.

Còn kéo dài khoảng một tuần mới dần dần lắng xuống.

Mà các nhân viên Hồng Hoang sau khi trải qua Tết Xuân đã một lần nữa trở lại cương vị.

Lúc này, trong phòng họp của công ty, mỗi người đều tràn đầy mong đợi nhìn về cùng một phương hướng.

- Được rồi, bắt đầu công bố thôi.

Trần Lâm ngồi ở chủ vị, trên mặt mang theo ý cười.

Trong khoảng thời gian anh ở quê nhà, tin tức nơi này không lưu thông, mọi việc đều giao cho lão Tống xử lý, cho nên không biết rõ tình huống cụ thể.

Nhưng anh vẫn rất tự tin đối với bộ phim điện ảnh CG Titanic này.

- Khụ khụ...

Lão Tống bên cạnh ho nhẹ hai tiếng, cầm lấy một phần số liệu báo cáo vừa in ra, trên mặt có vẻ hơi kích động.

Giờ khắc này.

Ánh mắt của tất cả nhân viên đều tập trung ở trên người lão, ai nấy đều ngừng thở.

- Theo thống kê, doanh thu bán vé tuần đầu tiên của bộ phim điện ảnh CG do chúng ta thực hiện đạt được là... 140 triệu!

Ầm!

Toàn bộ phòng họp lập tức nổ tung.

Tất cả mọi người đều mở to mắt nhìn lão Tống, thiếu chút nữa cho rằng mình nghe lầm.

- Tống... Tống lão đại, vừa rồi anhnói cái gì? 140 triệu à?

Lão Lý nói lắp ba lắp bắp, thậm chí không thể nói được một câu lưu loát.

Các nhân viên bên cạnh càng điên cuồng nuốt nước miếng.

Mẹ nó!

Bán vé vượt qua một trăm triệu!

Nếu không phải chính tai nghe được thì bọn họ tuyệt đối không tin đây là bộ phim mà bọn họ tham gia.

- Đúng vậy, mọi người không nghe lầm đâu, chỉ trong một tuần ngắn ngủi, bộ phim điện ảnh CG của chúng ta đã đạt được doanh thu 140 triệu vé, hơn nữa bởi vì thành tích tốt nên đã được các rạp chiếu phim lớn đẩy ra nước ngoài, đến lúc đó chúng ta có thể kiếm nhiều hơn!

Giọng nói dõng dạc của lão Tống vang vọng trong phòng họp.

Lại giống như một chiếc búa tạ đập mạnh vào trái tim của mỗi người, làm cho cả đám bừng tỉnh, tâm tình vui sướng lộ rõ trên mặt.

- 140 ngàn à? Cũng không tệ lắm.

Mặc dù không đạt đến trình độ khoa trương giống như ở kiếp trước, nhưng cũng không tính là bôi nhọ danh tiếng của bộ phim này.

Trần Lâm vẫn rất hài lòng với điều này.

Không uổng công anh dùng nhiều tiền để quảng cáo như vậy.

Hơn nữa bởi vì là nhà phát hành và nhà chế tác nên mức phân chia của bọn họ và rạp chiếu phim là hạn mức cao nhất, 50%.

Sau khi trừ đi các loại chi phí phát sinh, chỉ riêng một tuần này đã thu về hơn 50 triệu, đây còn chưa tính là bán trò chơi VR.

Có số tiền này, công ty Hồng Hoang bọn họ có thể tiếp tục mở rộng quy mô, còn có thể tăng thêm một chút dụng cụ chuyên nghiệp dùng để chế tác trò chơi.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là.

Số tiền này không được tính vào giá trị tài phú của anh.

Chỉ có thể coi là thu nhập ngoài định mức từ việc chế tác trò chơi.

Nếu muốn phát triển nhanh chóng thì anh cần phải làm ra nhiều trò chơi và bán đi, bằng không thì một bộ CG cần 30 triệu tài phú, nhiều hơn nữa cũng không đủ để anh tiêu xài.

- Được rồi, công bố doanh thu phòng bán vé xong rồi, tiếp tục bàn chuyện khác đi.

Trần Lâm đứng lên, cầm lấy bao lì xì mà anh đã chuẩn bị từ sớm.

Đây là do lão đầu tử ở trong nhà dạy anh.

Vất vả lắm mới trở về quê, sau khi nghe nói anh mở một công ty ở trong thành phố thì lão đầu tử rất cao hứng.

Lão dúi vào tay hắn một chồng tiền mặt, nói rằng làm sếp thì phải có dáng vẻ của sếp.

Nhưng anh biết rằng lão đầu tử chỉ lo lắng lão không đủ tiền tiêu xài, cuộc sống không tốt mà thôi.

Lão đầu tử cả đời sống ở nông thôn.

Có lẽ ngay cả công ty là cái gì cũng không biết.

Thậm chí mỗi tháng anh gửi tiền về nhà thì lão đều để dành, nói là sau này mua nhà cho anh, thật đúng là lo việc không đâu...

Đợi sau này anh ổn định lại rồi giải thích tình huống cụ thể.

Trần Lâm khẽ mỉm cười, sau đó giơ tay lên đặt bao lì xì lên trên bàn.

Trong nháy mắt, tiếng hoan hô nổi lên khắp phòng họp, đôi mắt của mỗi người đều sáng rực lên.

- Nếu Tổng giám đốc Trần đã dẫn đầu, vậy tôi cũng góp phần một chút, phát một bao lì xì năm mới cho mọi người.

- Còn có tôi nữa, mọi người vất vả rồi, năm nay tiếp tục cố gắng nha.

Hai vị lãnh tụ đoàn đội là lão Tống và lão Lý cũng đứng lên, học theo Trần Lâm phát bao lì xì cho mọi người.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ phòng họp trở nên vô cùng náo nhiệt.

...

- Anna! Nổi tiếng, bộ phim mà cô đóng nổi tiếng rồi!

Trong căn phòng cho thuê nào đó ở Giang Thành.

Một giọng nói tràn đầy hưng phấn vang lên, bạn cùng phòng của Anna cầm điện thoại di động chạy vào trong phòng của cô.

Mà lúc này.

Anna đang ngơ ngác ngồi ở trước máy vi tính, nhìn xem số liệu phòng bán vé.

So với kích động, lúc này cô lại cảm thấy khó mà tin được.

Trong vòng một tuần, tiền từ phòng bán vé đã vượt qua 100 triệu.

Đây thật là điện ảnh CG trò chơi mà cô tham diễn à?

Đừng nói vượt qua 100 triệu.

Dù là phòng bán vé vượt qua 10 triệu thì cũng là việc mà trước đó cô có nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Không ngờ chuyện giống như thần tích thế này mà công ty Hồng Hoang lại làm được, hơn nữa cứ thế bày ở trước mặt mình một cách sáng loáng.

Nhìn từng dòng bình luận bên dưới phim điện ảnh và sự khen ngợi dành cho vai diễn của mình, không biết vì sao mà Anna lại xúc động muốn khóc.

Kiếp sống diễn vai quần chúng nhiều năm như vậy.

Rốt cuộc cũng kết thúc rồi!

Chương 141: Đã Đến Lúc Lấy Ra Chút Đồ Vật Khác Biệt

Ting ting ——.

Lúc này, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Trên điện thoại di động đột nhiên bắn ra mấy tin nhắn.

[Anna, chúc mừng, chúc mừng, phòng bán vé bán chạy.].

[Chị Anna, chị có phim tốt như vậy mà không cho em biết, lần sau không chơi với chị nữa, hừ...].

[Xin lỗi Anna, trước đây là tôi trách oan cô, tôi không nên chất vấn sự lựa chọn của cô.].

[Na Na, lần trước đưa nhân vật của cô cho người khác, thật xin lỗi, có dịp mời cô ăn cơm, hy vọng cô có thể tha thứ.].

[Xin chào, ta đến từ công ty Giang Hải, xin hỏi gần đây cô có dự định ký hợp đồng với công ty giải trí không?].

Kèm theo những tin nhắn này là những cuộc gọi đến tới tấp, khiến điện thoại di động của cô vang lên không ngừng.

Anna che miệng, nhìn tên những người và công ty giải trí mà ngày thường cô rất khó khăn tiếp xúc tới, trong lòng rung động không thôi.

Cô biết.

Quyết định ban đầu của mình là chính xác.

…

Một bên khác.

Công ty Hồng Hoang.

Sau khi mọi chuyện kết thúc, Trần Lâm và mọi người bắt đầu buổi họp đầu tiên của năm mới.

Các tổ nhân viên đều tụ tập đông đủ quanh bàn họp, chuẩn bị tiếp thu ý kiến của quần chúng, xác định ra chủ đề của hạng mục trò chơi kế tiếp.

- Tốt, hôm nay là buổi họp tự do, mọi người có đề nghị gì thì có thể nói ra.

Trần Lâm ngồi ở chủ vị, quét mắt nhìn một vòng đám người ở phía dưới.

- Vậy để tôi nói trước vài câu đi.

Lão Tống lên tiếng đầu tiên, cầm lấy văn kiện vừa in ở trên bàn.

- Căn cứ vào điều tra của tôi trong khoảng thời gian này, gần nhất có một phần công ty trong nước đã bắt đầu hành động, có rất nhiều công ty công khai tuyên bố chuẩn bị đẩy ra game mới, đây là các loại hình trò chơi mà tôi thống kê được, mọi người xem qua một chút.

Nói xong thì lão nhanh chóng phân phát văn kiện xuống dưới, mỗi người đều có một bản.

Trần Lâm nhận lấy văn kiện rồi xem một hồi, sau đó ngẩng đầu lên, nói:

- Bọn họ dự định nhanh chóng chiếm lĩnh thị trường trong quý một à?

- Đúng vậy.

Lão Tống trả lời:

- Có tài chính rót vào, chu kỳ chế tác trò chơi của bọn họ sẽ được rút ngắn rất nhiều, có lẽ sẽ có rất nhiều trò chơi mới được đăng bán trong thời gian tới.

Dựa theo ghi chép trên phần tài liệu này, đã có không dưới hai mươi công ty tuyên bố phát hành trò chơi mới vào đầu năm, hơn nữa theo thời gian trôi qua thì sẽ xuất hiện càng ngày càng nhiều.

Đến lúc đó bọn họ sẽ đối mặt với cục diện cạnh tranh trăm hoa đua nở.

- Như vậy, chúng ta phải suy nghĩ thật kỹ hạng mục tiếp theo mới được.

Lão Lý ngồi một bên nghiêm túc nói.

- Hay là chúng ta cũng làm một game chủ lưu FPS đi?

Một nhân viên ngồi bên dưới đưa ra đề nghị.

Vừa nghe thấy lời này, các nhân viên khác lập tức bật máy hát.

- Tôi cảm thấy không được, hiện giờ ở trên thị trường có quá nhiều loại trò chơi giống như vậy rồi.

- Vậy trò chơi tiên hiệp thì thế nào? Không phải gần đây mọi người đều đang thổi phồng cổ đại tiên hiệp à?

- Cái này không phải sẽ phải đối mặt với Vẫy Vùng bên kia sao? Tôi cảm thấy còn không bằng làm đề tài lịch sử chiến tranh đi, ít nhất có thể tránh đi một chút.

- Lịch sử chiến tranh, bối cảnh võ thuật bây giờ không lưu hành mà?

- Chính xác, hiện tại có đủ loại game bay lượn tới lui trên bầu trời rồi, một cái đại chiêu là toàn màn hình vài giây, chủ yếu là phải thật hoa lệ.

Lịch sử chiến tranh?

Nghe thấy các nhân viên bàn tán xôn xao, Trần Lâm yên lặng suy tư.

Giống như..... Cũng không phải là không thể làm?

Sở dĩ hiện tại loại trò chơi này ít được quan tâm như vậy, chủ yếu vẫn là tính lặp lại quá cao.

Nhất là vài game kinh điển nổi tiếng đều gần như bị các công ty lớn vắt kiệt.

Đến nỗi kẻ đến sau bất kể làm gì cũng không thể thoát khỏi ảnh hưởng của tác phẩm trước, bất tri bất giác mang lên bóng dáng của bọn nó.

Các người chơi thấy quá nhiều nên đương nhiên là cảm thấy một màu không có ý mới, dần dà đề tài này cũng ít được quan tâm.

Nhưng nếu như sáng tạo nội dung mới rồi lại đổi một bối cảnh khác thì chưa chắc không thể hấp dẫn các người chơi lọt vào hố.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm đột nhiên mở miệng:

- Tôi thì lại cảm thấy đề tài này không tệ.

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng họp yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều quay đầu về cùng một hướng, trong mắt mang theo sự kinh ngạc.

- Tổng giám đốc Trần, cậu đang nói đùa phải không?

Lão Lý sững sờ, buột miệng thốt ra tiếng lòng của các nhân viên khác.

Chỉ có lão Tống do dự lên tiếng:

- Đề tài lịch sử chiến tranh mấy năm gần đây quả thật có chút vắng vẻ, nhưng nếu có thể thoát khỏi xiềng xích của ấn tượng cố hữu thì có lẽ có thể thử một phen.

- Mọi người đều biết đạo lý này, nhưng mà sáng tạo cái mới nói dễ hơn làm, Tống lão đại, không phải anh không biết mấy năm nay có bao nhiêu trò chơi loại này chết đi.

Lão Lý nói chuyện tương đối thẳng thắn, lập tức lên tiếng phản bác.

- Đúng vậy, cho dù có chế tác ưu tú cỡ nào thì cũng chỉ là làm chiến đấu đi đến cực hạn, cuối cùng vẫn không thoát được khuyết điểm nội dung lặp đi lặp lại.

- Hơn nữa hình thức chiến đấu võ thuật cũng chỉ có một vài thứ kia mà thôi.

- Chúng ta đâu thể hấp dẫn người chơi chỉ bằng vào hệ thống chiến đấu chứ?

Các nhân viên viên lao nhao nêu lên quan điểm của mình, toàn bộ phòng họp ầm ĩ chẳng khác gì chợ bán thức ăn.

- Ai nói không thể dựa vào hệ thống chiến đấu để giữ người chơi lại?

Đột nhiên, giọng nói của Trần Lâm vang lên.

Vẻ mặt của tất cả mọi người cứng đờ, đồng loạt nhìn về phía anh.

Lại phát hiện ahn đang tay cầm bút đen, cấp tốc viết xuống

mấy chữ to trên tờ giấy trắng.

《 Sekiro: Shadows Die Twice 》

Đúng vậy!

Tất nhiên, nếu muốn sáng tạo cái mới vậy thì bọn họ phải làm một đợt lớn.

Mà trò chơi này chính là lựa chọn tốt nhất mà Trần Lâm nghĩ tới sau khi sàng lọc qua ý kiến của các nhân viên.

Mặc dù nó cũng không tính là trò chơi chiến tranh lịch sử đúng nghĩa, nhưng cách chơi và bối cảnh lại rất tương tự, hoàn toàn có thể lợi dụng một chút.

Chương 142: Vĩnh Sinh Thật Là May Mắn Sao? (1)

Ví dụ như đổi bối cảnh thành thời đại Xuân Thu Chiến Quốc vốn có rất ít người làm, như vậy cũng rất không tệ.

Lắng đọng hơn nửa năm.

Đã đến lúc nên đưa ra một cái gì đó khác biệt rồi.

- Tổng giám đốc Trần, ý của cậu là gì?

Lão Lý có chút chần chờ hỏi.

- Chính là giống như mọi người đang nghĩ đấy.

Trần Lâm mỉm cười:

- Nghe xong ý kiến vừa rồi của mọi người, tôi nghĩ tới một phương án không tệ.

- Phương án gì vậy?

Đừng nói lão Lý và các nhân viên, ngay cả lão Tống đều lộ ra vẻ mặt tò mò.

- Để tôi cho mọi người xem cái này trước.

Trần Lâm không nói thêm gì nữa, bật máy tính lên, chiếu phương án trò chơi anh đã làm được hơn phân nửa lên trên màn ảnh lớn.

Nguyên bản mọi người còn lo nghĩ không thôi.

Nhưng khi nhìn thấy nội dung trên màn chiếu thì vẻ mặt của bọn họ dần dần thay đổi.

Đến cuối cùng càng là không ngừng truyền đến một hồi hít hà.

- Quá to gan, phương án này thật sự quá to gan!

- Làm như vậy thật sự sẽ có người chơi à?

- Không nói đến thứ khác, sáng tạo cái mới tuyệt đối là có.

- Đâu chỉ là sáng tạo cái mới, trên thị trường chưa từng xuất hiện dạng game offline như thế này!

Tiếng hô khiếp sợ không ngừng quanh quẩn trong phòng họp.

Cho dù là bọn họ hành nghề nhiều năm nhưng lúc này đều không có biện pháp phán đoán trò chơi này đến tột cùng có được hay không.

Nhưng có thể khẳng định là.

Một khi làm được trò chơi này tuyệt đối sẽ trở thành tiêu điểm nghị luận của rất nhiều người chơi.

…

- Nhanh lên, thời gian thuyền chìm sắp tới rồi!

- Không còn kịp nữa rồi, chạy nhanh lên thuyền cứu hộ đi.

- Lại không đi thì sẽ chết ở trên tàu đấy.

Trong phòng livestream của lão E ở Bilibili.

Từng dòng mưa đạn xẹt nhanh qua.

Ngày đầu tiên phát sóng trong năm, khán giả tụ tập ở bên trong phòng livestream, xem lão E thăm dò cốt truyện trò chơi The

Titanic.

Mặc dù lão E đã xem qua video CG của trò chơi này, và hiểu biết cốt truyện chính, nhưng lúc này lão vẫn là hoảng sợ không nhìn đường mà lao thẳng lên boong tàu.

Thấy con tàu sắp chìm nghỉm, cuối cùng lão cắn răng lựa chọn con đường trước nay chưa từng chọn, kéo một người hành khách trên thuyền cứu hộ xuống để ngồi lên đó.

Lần này thì lão không bị thuyền trưởng bắn hạ nữa.

Cũng không chìm vào đáy biển cùng với The Titanic.

Nhưng khi ngồi ở trên thuyền cứu hộ, nhìn cảnh tượng nơi xa giống như địa ngục, vô số bóng người khóc kêu thảm thiết, trong lòng lão lại cảm thấy hụt hẫng.

Cuối cùng.

Trong mắt lão, thân thuyền The Titanic khổng lồ mang theo mấy ngàn hành khách chìm vào trong biển, nhấc lên cơn sóng mãnh liệt.

Tất cả âm thanh hoàn toàn biến mất vào khoảnh khắc này, chỉ để lại sự yên lặng vô tận và xác chết trôi dạt khắp mặt biển.

Trong đó bao gồm vị hành khách bị hắn kéo xuống thuyền cứu hộ.

- Cứ như vậy đi, sau này tôi sẽ không chơi trò chơi này nữa.

Lão E chậm rãi tháo mắt kính VR xuống, cảm giác cả người trở nên uể oải hơn rất nhiều.

Tuy rằng chỉ là một trò chơi nhưng tóm lại trong lòng vẫn có chút khó chịu, nó khiến lão không dám chạm vào trò chơi này nữa.

Chỉ có thể nói Hồng Hoang làm trò chơi này quá chân thật.

Khiến mọi người vô thức nhập vai vào trong đó, nhập vai lên trên đám người chết đi trong tuyệt vọng kia.

Click mở các trang web video lớn, rất nhiều cư dân mạng đăng video trò chơi, cơ bản là đến vì thể nghiệm cốt truyện.

- Hay là đổi trò chơi khác đi? Thay đổi khẩu vị.

Lập tức có một mưa đạn đề nghị.

- Đồng ý, đến lúc nên thả lỏng một chút rồi.

- Đổi cái gì? Đổi sang Thợ Săn Quái Vật - Băng Nguyên, đi săn thú oanh long ba ba à?

- Only Up cũng được, hình như dạo gần đây ra rất nhiều thử thách vượt ải trong nửa giờ, hay là thử khiêu chiến một chút?

- Các người là ma quỷ à?

Mưa đạn anh một lời tôi một câu, dần dần kéo lên bầu không khí của phòng livestream.

Lão E sửa sang lại tâm tình, cũng bị hấp dẫn bởi đề tài mà bọn họ thảo luận.

- Đúng là nên đổi trò chơi khác, tôi nghe nói trong khoảng thời gian này có rất nhiều công ty chuẩn bị phát hành trò chơi mới, bây giờ nhìn xem có cái nào đã đăng bán hay chưa .

Lão vừa nói vừa di chuyển con chuột, nhìn xem tin tức mới nhất ở bên trong khu trò chơi Weibo.

Nhấp vào xem, quả nhiên có rất nhiều công ty tung ra thông báo trò chơi, bình luận bên dưới vô cùng náo nhiệt.

Trong đó được chú ý cao nhất thuộc về game hành động tiên hiệp du lịch.

Bởi vì mức độ hoàn thiện cao, hẳn là có hi vọng bán ra ở trong vòng ba tháng, mang theo không ít nhiệt độ cho loại game tiên hiệp và hành động.

- Hả? Đây là cái gì thế?

Lão E chợt khựng lại, ánh mắt bị hấp dẫn bởi một tấm poster.

Bên dưới vầng trăng tròn nhàn nhạt, một bóng người cầm trường đao đứng giữa cánh đồng cỏ lau màu trắng, mắt nhìn thẳng phía trước như gặp đại địch.

Trên sườn núi cách đó không xa, một vị tướng quân mặc giáp trụ ngạo nghễ đứng đó, ánh mắt lạnh nhạt dưới ánh trăng mờ ảo có vẻ cực kỳ lạnh lẽo.

Hai người đối diện nhau từ xa.

Như là oan gia ngõ hẹp, lại như là cuộc quyết đấu vận mệnh.

【 Vĩnh sinh thật sự là may mắn sao? 】.

Lời giới thiệu chỉ có một câu ngắn ngủn, nhưng lại có thể cảm nhận được một cổ đại chiến buông xuống lăng nhiên, lại như là đang dò hỏi người chơi.

Đây cũng là trò chơi mới đẩy ra năm nay à?

Lão E nghi ngờ nghĩ thầm.

Lăn chuột xuống dưới, lão đột nhiên sửng sốt, ngơ ngác nhìn chăm chú vào tên tài khoản đăng tấm poster này, công ty Hồng Hoang.

- Đậu xanh! Là công ty Hồng Hoang?

- Đây là poster phát hành game của công ty Hồng Hoang à?

- Tình huống như thế nào? Đừng nói là bọn họ lại làm trò chơi mới rồi đấy nha?

- Không ngờ bọn họ lại lặng lẽ tung ra thông báo trò chơi mới!

- Được lắm, xem phong cách này, chẳng lẽ là đề tài chiến tranh lịch sử à?

Trong phòng livestream, mưa đạn điên cuồng xuất hiện, không ai ngờ được Hồng Hoang sẽ lựa chọn tuyên bố trò chơi mới vào lúc này.

Hơn nữa xem phong cách này, có thể nói là khác biệt như trời với đất so với mấy khoản game trước đó của Hồng Hoang, thế nhưng lại là loại hình chiến tranh lịch sử cực kỳ hiếm thấy trong gần mấy năm.

Chương 143: Vĩnh Sinh Thật Là May Mắn Sao? (2)

Không phải loại đề tài này rất ít được quan tâm sao?

Hồng Hoang lại muốn làm trò chơi này tại thời điểm bây giờ.

Chẳng lẽ không sợ vừa phát hành sẽ bạo chết à?

- Tuy không biết vì sao bọn họ đột nhiên phát cái này, nhưng xem nội dung poster, có chút giống với thời đại Xuân Thu Chiến Quốc, cũng có khả năng là lịch sử giả tưởng.

Lão E trầm ngâm, nghiêm túc phân tích.

- Đợi trò chơi phát hành chính thức rồi lại xem thế nào, nếu bọn họ có thể làm ra ý tưởng mới thì cũng không phải không thể chơi thử.

Lão ít khi chơi thể loại game này, cho nên không thể đưa ra nhiều nhận xét.

Nhưng dựa vào thị trường trò chơi trước mắt.

Lão thật sự là không dám ôm hy vọng quá lớn.

Trừ phi nội dung nghiêng về phía tiên hiệp, như vậy có lẽ còn có đường sống.

- Bây giờ cứ chú ý tin tức này trước đi, bây giờ chúng ta nhìn xem trò chơi khác.

Nói xong lão tiếp tục di chuyển con chuột, xem xét trò chơi

mới mà công ty khác tuyên bố.

…

Mà lúc này.

Bên trong công ty Hồng Hoang.

Nhìn thấy lão Tống gửi thông báo, Trần Lâm hơi mỉm cười rồi đi ra văn phòng.

Lúc này đang là thời gian nghỉ trưa.

Đa số các nhân viên đều chạy ra đi ăn cơm hoặc là gục đầu trên bàn ngủ.

Anh không lên tiếng quấy rầy, mà là đi tới phòng họp mơ hồ truyền ra âm thanh, hơi nghiêng đầu nhìn vào trong.

Phát hiện một nhóm nhân viên đang tụ tập ở bên trong xem phim 《 The Titanic 》 mới vừa chiếu không bao lâu, lão Tống và lão Lý đều ở đây.

- Ha ha, mau nhìn kìa, cái tên đang sạn nồi hơi chính là tôi!

- Còn hành khách đang dắt chó đi dạo trên boong tàu là tôi.

- Tôi cũng xuất hiện rồi! Còn là bảo vệ trên thuyền!

- Wow! Lão Lý mặc bộ đồ này trông đẹp trai thật đấy.

- Đáng ghét, lần sau tôi cũng muốn diễn nhân vật đẹp trai như vậy!

Bởi vì nghỉ phép nên hôm nay cũng có rất nhiều nhân viên lần đầu tiên xem bộ phim này, một đám vừa ăn cơm vừa bàn tán ầm ĩ.

Đặc biệt lão Lý diễn vai thuyền trưởng, có thể nói là hồng

quang đầy mặt, còn lén cầm di động chụp trộm mấy tấm.

Về phần lão Tống thì vẻ mặt của lão có chút phức tạp.

Cảm giác khó chịu giống như là ăn phải ruồi bọ.

Bởi vì anh diễn nhân vật nam phụ bị cắm sừng, người bị cướp vị hôn thê, cuối cùng viên đá quý Hải Dương Chi Tâm cũng bị đánh mất.

Khó trách lúc trước Trần Lâm gài bẫy đánh cuộc muốn lão giúp diễn một nhân vật.

Lúc ấy lão đã cảm thấy có gì đó không thích hợp rồi, nếu biết sớm hơn thì lão sẽ không đồng ý nhanh như vậy.

Đương nhiên.

Lão cũng biết Trần Lâm giao cho lão nhân vật quan trọng xuất hiện ngay khúc dạo đầu là vì để người chơi mau chóng tìm được manh mối, cho nên dù lão muốn chửi thầm thì cũng không có chỗ để chửi.

Mà khi lão quay đầu lại.

Vừa lúc chú ý tới Trần Lâm đứng ngoài cửa.

- Tôi đi ra ngoài trước, mọi người xem xong nhớ tắt máy.

Sau khi nói một câu với nhóm nhân viên, lão rời khỏi phòng họp đi ra ngoài.

- Anh xem phim chưa?

Trần Lâm cười hỏi.

- Cậu đừng nói móc tôi nữa, nói chính sự đi.

Lão Tống xua xua tay.

- Vừa rồi tôi đã gửi poster tuyên truyền trò chơi mới, hơn nữa sửa lại bối cảnh thời đại và một ít trang phục theo yêu cầu của cậu, hưởng ứng cũng không tệ lắm, kế tiếp cậu còn tính làm phim điện ảnh CG không?

- Không được, đề tài này tương đối mẫn cảm, không cần thiết, lần này tôi chuẩn bị lấy ra một cái gì đó khác biệt.

- Một cái gì đó khác biệt à?

- Đúng vậy.

Trần Lâm cười thần bí, nhưng cũng không có giải thích quá nhiều.

Lão Tống nghi ngờ nhìn anh một cái, không hỏi thêm gì nữa mà là tiếp tục nói:

- Vậy việc mở rộng nhân sự thì sao, cậu có kế hoạch gì không?

- Mở rộng nhân sự à.

Trần Lâm vuốt cằm.

- Không phải gần đây có hoạt động cá nhân của ngành trò chơi à? Hoạt động giao lưu online dành riêng cho công ty và cá nhân độc lập.

- Bảo những người mới làm một khoản trò chơi nhỏ thử xem sao, để các nhân viên Bình Minh và Áng Sang mang theo bọn họ, đến lúc chọn ra vài tổ trưởng để chia sẻ công việc lặt vặt giúp hai người rồi.

Hiện giờ người mà anh dùng được chỉ có lão Tống và lão Lý.

Ngay từ đầu ít người còn tốt.

Bây giờ nhiều người, chỉ dựa vào hai người bọn họ sợ là lo liệu không hết.

Cho nên lúc này cần chọn ra một vài tổ trưởng, vừa lúc mượn cơ hội này để kiểm tra năng lực của nhóm nhân viên.

…….

Công ty muốn đề bạt quản lý mới!

Nhận được tin tức này, nhóm nhân viên Hồng Hoang đều kích động không thôi.

Bọn họ vốn tưởng rằng ít nhất phải ở lại công ty thêm mấy năm nữa, thậm chí là lâu hơn mới có thể đạt được cơ hội tấn chức.

Hiện tại chỉ mới qua nửa năm mà cơ hội này lại rơi xuống đầu bọn họ, điều này hoàn toàn khiến cả đám ngồi không yên.

- Tống lão đại, vừa rồi tổng giám đốc Trần thật sự nói như vậy sao?

Trong phòng hội nghị, một đám nhân viên nhìn lão Tống với ánh mắt trông mong.

- Đúng vậy, tôi đã xác nhận với tổng giám đốc Trần rồi.

Trên mặt của Lão Tống mang theo ý cười, lão nhìn quanh một vòng rồi nói:

- Bởi vì quy mô mở rộng, cho nên đoàn đội Bình Minh và Ánh Sáng đều sẽ có thêm hai vị tổ trưởng đê phụ trách công việc hạng mục thường ngày.

- Tổng giám đốc Trần làm ra quyết định này là vì muốn báo đáp mọi người vì đã cống hiến rất nhiều cho công ty, mọi người cố gắng nắm bắt cơ hội, đừng làm cho đoàn đội của chúng ta mất

mặt.

- Thật tốt quá!

Nhóm nhân viên nắm chặt hai tay, ai nấy đều hưng phấn không thôi.

Tuy rằng chỉ là tổ trưởng nhỏ của đoàn đội, nhưng đó lại thật sự tăng chức tăng lương.

Lúc trước bọn họ kiên định lựa chọn ở tại Hồng Hoang còn không phải là vì cơ hội này à?

Có được một người sếp ưu tiên suy xét cho nhân viên cấp dưới như vậy.

Quả thực là quá sảng khoái!

- Vậy tổng giám đốc Trần có nói tiêu chuẩn kiểm tra lần này không? Phải làm thế nào mới có thể tranh cử chức tổ trưởng?

Lập tức có người lên tiếng hỏi.

Vừa nghe được lời này, mọi người tức khắc căng thẳng trong lòng, lại đồng loạt nhìn về phía lão Tống.

- Có nói.

Lão Tống ho khan hai tiếng, nói với vẻ mặt nghiêm túc:

- Lần này mở rộng nhân viên sẽ chiêu mộ rất nhiều người mới, tổng giám đốc Trần bảo mỗi người mang theo vài người mới cùng nhau chế tác một trò chơi nhỏ, mức độ hưởng ứng của thị trường với trò chơi sẽ trở thành chỉ tiêu quan trọng nhất để kiểm tra mọi người.

Chương 144: Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại

- Làm trò chơi nhỏ!

Tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc.

Đây xác thật là biện pháp kiểm tra hữu hiệu và công bằng nhất trong ngành nghề của bọn họ.

Bởi vì việc này liên quan tới sự hưởng ứng của thị trường, không phải chỉ cần ai làm tốt là được.

Mà còn phải suy xét đến các mặt khác, đây xác thật coi như là chỉ tiêu quan trọng để trở thành tổ trưởng.

Đến lúc đó cho dù có thua thì cũng không có gì để oán giận.

Nhưng mà trong lòng bọn họ còn có nghi vấn, không khỏi hỏi:

- Nếu chúng tôi làm cùng một khoản trò chơi, vậy nên phân chia công việc như thế nào? Làm cùng một nội dung thì sẽ không dễ phán xét lắm đâu.

Có rất nhiều thứ mà một trò chơi có thể làm được.

Ví dụ như chế tạo trò chơi, thiết lập mô hình, va chạm vật lý, v.v…

Nếu hai nhóm cùng làm một nội dung thì đến lúc đó làm sao phân biệt được ai tốt ai xấu?

- Yên tâm đi, tổng giám đốc Trần đã suy xét tới chuyện này rồi.

Lão Tống dường như đã sớm biết bọn họ sẽ hỏi như vậy, vì thế cười nói:

- Đề bài lần này là một trò chơi vượt ải độc lập, việc mà mọi người cần làm chính là khai phá các loại cửa ải, đến lúc đó sẽ chấm điểm cho cửa ải của từng người và mức độ hoả bạo.

Nói xong thì lão bật màn hình chiếu, chiếu phương án đax chuẩn bị tốt lên đó.

【 Trò chơi: Nhân loại thất bại thảm hại 】.

【 Tóm tắt: Một trò chơi nhẹ nhàng và khôi hài, bối cảnh của trò chơi xảy ra ở bên trong giấc mộng mờ ảo, người chơi có thể chơi offline hoặc chơi online với tối đa tám người. 】.

【 Loại hình: Vượt ải, nhiều người chơi, giải đố, nhẹ nhàng 】.

【 Giá bán: Chưa xác định 】.

Bên dưới phần giới thiệu trò chơi còn có một tấm bản vẽ thiết kế.

Dưới một tòa tháp laser được tạo hình sơ sài, tám nhân vật mềm oặt như người cao su với hình thái khác nhau tản ra khắp nơi, trên tay còn cầm các loại đạo cụ có hình thù kỳ quái.

Hả?

Đây là cái gì vậy?

Các nhân viên dấu chấm hỏi đầy đầu, cau mày nhìn hình ảnh thô sơ như là ai đó học ba năm thiết lập mô hình rồi dùng chân làm ra.

- Tống lão đại, anh xác định không chiếu nhầm hình ảnh chứ?

Rốt cuộc có người lên tiếng hỏi.

Đây không còn là vấn đề đơn sơ hay không đơn sơ nữa, căn bản là kỹ năng thiết lập mô hình không tới, tùy tiện dùng phần mềm lừa gạt qua loa lấy lệ.

Thoạt nhìn có loại vẻ đẹp mộc mạc nguyên thủy.

Loại trình độ này.

Đừng nói là bọn họ, có lẽ là nhóm người mới vào công ty cũng có thể nhẹ nhàng làm được.

- Mọi người đừng nhìn tôi, đây là đề bài mà tổng giám đốc Trần đưa ra.

Đối mặt với từng ánh mắt hoài nghi, lão Tống nhún vai:

- Ý tưởng của tổng giám đốc Trần luôn là mới lạ cổ quái như vậy, mọi người không cần suy nghĩ quá nhiều chuyện này, dù sao cũng chỉ là nội dung kiểm tra mà thôi, không trông cậy vào nó kiếm được nhiều tiền, có lợi nhuận là đủ rồi.

- Cho nên, chỉ cần chúng ta thiết kế cửa ải có nhiệt độ và được cho điểm cao nhất là có thể thăng chức tổ trưởng af?

- Đúng vậy, tôi có thể khẳng định điểm này, còn ai có vấn đề nào nữa không?

Lão Tống nhìn quét một vòng, thấy không ai hỏi gì nữa bèn nói:

- Vậy được rồi, mọi người đi chuẩn bị đi, cố gắng nắm chắc cơ hội lần này.

Nói xong lão nhanh chóng rời khỏi phòng họp, chỉ để lại một nhóm nhân viên nghị luận sôi nổi.

Nhìn phương án trò chơi còn hiển thị trên màn hình, về mặt của mọi người vừa chờ mong vừa rối rắm.

Nhưng vì cơ hội khó được lần này, bọn họ chỉ có thể liều mạng.

Sau khi ghi chép lại nội dung, mọi người vội vàng rời khỏi phòng họp, đi ra bên ngoài chọn lựa người mới thích hợp.

- Sư phụ, cái này thật là trò chơi mà chúng ta phải làm kế tiếp af?

Bên trong đoàn đội Bình Minh.

Những người mới được triệu tập đều nhăn mày, có chút do dự nhìn phương án thiết kế và sơ đồ phác thảo trên máy tính.

Thứ này có vẻ giống như….

Không quá khác so với những gì mà bọn họ học được ở trong trường?

Nếu không phải sư phụ dẫn dắt bọn họ chính miệng nói ra, cả đám thậm chí không dám tin tưởng nó được làm bởi sếp.

- Được rồi, bảo mọi người làm thì làm đi, tuy là phương án này thoạt nhìn…. đặc biệt một chút, nhưng nó cũng có ưu điểm riêng, khụ khụ….

Một người trong nhóm nhân viên cũ ho khan hai tiếng, che giấu sự xấu hổ trong lòng mình.

Lấy trình độ chế tác hiện tại của bọn họ và sức mạnh của Game Engine do Hồng Hoang, muốn làm loại trò chơi này quả thực là đại tài tiểu dụng.

Nhưng rốt cuộc thì chuyện này liên quan tới tương lai của mình.

Cũng chỉ có thể dốc toàn lực.

- Ưu điểm….

Các người mới vạch đen đầy đầu, lại nhìn về phía máy tính.

Bọn họ thật sự không nhìn ra trò chơi này có ưu điểm gì.

Còn không phải là game người que vượt ải vô cùng đơn sơ à?

Hơn nữa cửa ải còn mẹ nó là xây bằng các loại mô hình ô vuông, thậm chí chỉ cần lên trên mạng tìm kiếm là ra được một đống tư liệu sống, trình độ của bọn họ có thể nhẹ nhàng khống chế.

Dùng cái này để kiểm tra nhập chức bọn họ có phải là quá tùy tiện không hả?

Hơn nữa bọn họ nghe nói chuyện này còn liên quan đến việc thăng chức của nhóm nhân viên cũ.

Thật sự không hiểu sếp đang nghĩ gì.

Ngay lúc này.

Lão Lý tình cờ đi ngang qua, lão thò đầu nhìn thoáng qua rồi bật cười ra tiếng.

- Ha ha, A Quang, đây là trò chơi kế tiếp mà các người phải làm à? Còn đừng nói, thứ đồ vật quái quái này nhìn rất độc đáo, không biết có thể bán ra hay không đây.

Tiếng cười của lão rất lớn, lại mang theo ý cười trên nỗi đau người khác, không hề có dáng vẻ của một trưởng nhóm.

Ai bảo lúc trước mấy gia hỏa này vẫn luôn trêu chọc lão làm Only Up không được.

Hiện tại phong thuỷ luân chuyển, rốt cuộc đến phiên đám gia hỏa này chịu tội.

Khỏi nói trong lòng lão sảng khoái cỡ nào.

Mà A Quang và mấy người quen biết hắn đều đỏ bừng mặt, nói:

- Anh chờ đó, xem chúng tôi làm trò chơi này bạo hỏa, đến lúc đó đừng ghen tị ha!

- Được, tôi chờ, tôi muốn nhìn xem trò chơi đơn giản như vậy có thể làm ra danh tiếng gì, nếu nó thật sự làm ra thành tích, vậy tôi mời mọi người ăn cơm.

- Chính miệng anh nói rồi đấy, mọi người nỗ lực hơn nào, ăn nghèo lão Lý cho tôi!

Trong tiếng mắng tức giận, đám người A Quang nhao nhao trở về chỗ ngồi, mang theo một cổ bốc đồng bắt đầu chế tác trò chơi, chuẩn bị nhất minh kinh nhân trong đại hội trò chơi độc lập lần này.

Chương 145: Sự Quật Cường Cuối Cùng Của Nhà Thiết Kế

Chớp mắt một cái.

Đại hội trò chơi độc lập đã đến.

Đây là sự kiện được mong đợi nhất đối với game thủ và công ty độc lập, từ sáng sớm, trên website chính thức đã xuất hiện một lượng lớn trò chơi mới.

Những trò chơi này đều có một đặc điểm giống nhau, đó chính là chi phí thấp.

Thậm chí có vài game chỉ do một người làm.

Đây cũng là một trong nguyên nhân khiến rất nhiều công ty độc lập và cá nhân tham gia hoạt động này, bởi vì có thể mượn cơ hội để tuyên truyền trò chơi nhà mình.

Nếu như trở nên nổi tiếng trong hoạt động này, bọn họ còn có thể tiến hành bán game trên các nền tảng lớn và kiếm được một khoản thu vào không tệ.

Đối với những người ban đầu không có quá nhiều tiền bạc như bọn họ thì đây là một cơ hội khởi bước không tệ.

Đồng thời cũng là một lần cuồng hoan của nhóm người chơi và streamer.

- Đến rồi đến rồi, trước hết nhìn xem hôm nay có trò chơi gì mới nào.

Trong phòng trực tiếp.

Vương Lão Cúc chờ đợi hồi lâu đã bắt đầu livestream sớm hơn thường ngày, nhanh chóng mở ra trang chủ của sự kiện để tìm kiếm trò chơi.

Bởi vì sự kiện miễn phí cho nên hấp dẫn rất nhiều người vào bên trong phòng chat live, thậm chí có nhiều mưa đạn hơn bình thường.

- Trò rắn săn mồi ở phía trên nhìn không tệ.

- Hay là chơi trò bắn súng pixel ở bên dưới?

- Tôi thích trò bomber man hơn, trông hình ảnh có vẻ ổn.

- Cảm giác năm nay có nhiều trò chơi hơn những năm trước.

- Đúng vậy, có rất nhiều công ty và tác giả độc lập chưa từng thấy trước đây.

- Quá tuyệt vời, về đến nhà tôi phải chơi một phen đã ghiền mới được.

Được chơi game miễn phí, phàm là người đã thể nghiệm qua đều sẽ bị nghiện, huống chi còn là một lần chơi nhiều trò chơi miễn phí như vậy?

Vương Lão Cúc thân là streamer nên đương nhiên là không cần phải nhiều lời.

Anh đã nhanh chóng ấn mở giới thiệu của từng trò chơi, tìm kiếm trò nào trông có vẻ thú vị.

- Hả? Trò chơi này...

Đột nhiên, ánh mắt của anh bị thu hút bởi một trò chơi vừa mới phát hành.

Nhìn được hai giây, một tràng cười to trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ phòng chat Live.

- Ha ha ha... Đây là cái gì thế? Loại trò chơi này mà cũng có thể tham gia hoạt động af?

Đám người nhìn theo tiếng kêu, nhanh chóng thấy được trò chơi mà anh vừa ấn mở.

【 Trò chơi: Nhân loại thất bại thảm hại 】.

【 Tóm tắt: Một trò chơi nhẹ nhàng và khôi hài, bối cảnh của trò chơi xảy ra ở bên trong giấc mộng mờ ảo, người chơi có thể chơi offline hoặc chơi online với tối đa tám người. 】.

【 Loại hình: Vượt ải, nhiều người chơi, giải đố, nhẹ nhàng 】.

.....

- Ha ha ha! Đây là trò chơi sa điêu gì thế này.

- Phong cách vẽ cũng quá mẹ nó trừu tượng.

- Nhân loại thất bại thảm hại? Ngay cả cái tên cũng kỳ lạ như vậy.

- Làm thế nào có thể nghĩ ra loại trò chơi như vậy chứ?

- Quả nhiên năm nào cũng có chuyện lạ, năm nay lại đặc biệt nhiều.

- Chủ phòng chơi trò này đi, nhìn có vẻ rất thú vị. (icon đầu chó)"

Trò chơi quái lạ là tiết mục vui nhộn ắt không thể thiếu ở hoạt động trò chơi độc lập hàng năm.

Bởi vì chắc chắn sẽ có một bộ phận nhà thiết kế bởi vì thời

gian quá gấp gáp mà không kịp hoàn thành tác phẩm, vì thế dứt khoát buông xuôi, trực tiếp cho ra mắt bán thành phẩm.

Loại tâm tình không thèm đếm xỉa này ngược lại mang đến niềm vui thích cho các người chơi.

Trong khi trêu chọc, Vương Lão Cúc và khán giả trong phòng livestream đều rê chuột nhìn xuống phía dưới, chuyên mục nhà phát triển nằm ở nơi đó.

【 Nhà phát triển: Công ty Hồng Hoang 】.

……

Hả?

Công ty Hồng Hoang?

Cái trò chơi trong vô cùng vớ vẩn này lại là xuất phẩm của công ty Hồng Hoang?

Nhìn thấy tên của nhà phát triển, vẻ mặt của tất cả mọi người đều trở nên cứng đờ, vô thức lại nhìn màn hình thêm vài lần.

- Đây là... công ty Hồng Hoang làm ra 《 Thợ Săn Quái Vật 》 phải không?

Trên mặt Vương Lão Cúc tràn đầy dấu chấm hỏi, hoàn toàn không có cách nào liên kết cả hai với nhau.

Phải biết rằng anh chính là người chơi trung thành của 《 Thợ Săn Quái Vật 》.

Trong khoảng thời gian này anh vẫn luôn cố gắng đi săn.

Bây giờ có người nói với anh rằng khoản game bất kể là động tác hay là chiến đấu đều làm đến cực hạn và trò chơi trước mắt này là do cùng một nhà công ty làm ra?

- Trời ạ, Hồng Hoang cũng tham gia hoạt động lần này à?

- Phong cách vẽ này, nhìn thế nào cũng thấy cay mắt….

- Sợ là dùng chân làm ra trò chơi này!

- Thú vị đấy, tôi muốn nhìn xem Hồng Hoang lại có mưu đồ gì.

Không chỉ riêng khán giả tò mò, Vương Lão Cúc cũng rất tò mò.

Thuần thục nhấp vào ô biểu tượng tiến vào giao diện, lựa chọn bắt đầu trò chơi.

Chờ đợi một lúc.

- Ba" một tiếng, một tiểu nhân mặc áo hoodie màu vàng rớt xuống.

Không sai.

Chính là rớt thẳng xuống.

Khi thấy dáng vẻ của tiểu nhân, Vương Lão Cúc và người xem đều không thể kiềm chế được.

- Đây là cái gì vậy? Ngay cả mặt mũi và ngón tay cũng không có?

- Ha ha ha, tôi biết ngay mà.

- Cái này mẹ nó căn bản chính là nhân vật do cao su tạo thành!

- Lại còn có cả mục tạo hình nhân vật, quả là không thể tin được!

- Đây là sự quật cường cuối cùng của nhà thiết kế.

- Quá đậu má rồi, ha ha ha……

Lúc này, nhân vật trò chơi xuất hiện trước mặt bọn họ đã không thể hình dung bằng nét vẽ nguệch ngoạc được, nó căn bản chính là một nắm bùn do đứa nhỏ nhà hàng xóm tùy tiện nặn ra.

Càng kỳ quái hơn nữa là thật sự có mục tạo hình ở bên cạnh tiểu nhân.

【 Mô hình 】.

【 Thân trên 】.

【 Màu sắc 】.

【 Trang sức 】.

【 Trở về 】.

……

Đừng nói.

Nếu như không quan tâm UI thì trò chơi này cũng rất ra gì và này nọ, thứ gì nên có thì đều có đủ.

Nhưng phối hợp với nhân vật quái dị thì hương vị lại đột nhiên thay đổi, phong cách vẽ cũng biến thành trừu tượng.

- Không bàn về cái khác, chỉ riêng về phương diện làm trò thì Hồng Hoang đã thắng những trò chơi khác.

Vương Lão Cúc nín cười ý, cấp tốc tạo hình nhân vật rồi chuyển sang giao diện lựa chọn cửa ải.

Nhà máy điện, bóng tối, sương mù, biệt thự, xe lửa, rừng núi, lâu đài, sông hồ……

Chương 146: Sự Quật Cường Cuối Cùng Của Nhà Thiết Kế (2)

Cửa ải đủ loại phong cách lập tức đập vào tầm mắt, nội dung thế mà còn phong phú hơn so với trong tưởng tượng.

Anh tiện tay chọn cửa ải "Xe lửa".

Một giây sau.

Nhân vật mà anh tạo hình đang lơ lửng giữa không trung, sau đó bị ném từ trên cao xuống một cái bản đồ khối 3D được chế tác đơn sơ rồi lắc lư đứng dậy.

- ???

Nhìn thân thể lắc lư qua lại như quỷ súc kia cùng với tứ chi mềm yếu vô lực, suýt chút nữa thì Vương Lão Cúc hoài nghi mình đã vào nhầm trò chơi.

Nhân vật này.....

Thật là mẹ nó giống như người cao su, đi đường cũng là mềm oặt!

- Không được rồi, hôm nay ta phải cười chết ở chỗ này mất!

- Engine vật lý cũng quá qua loa rồi, ngay cả đứng thẳng cũng không nổi.

- Anh xác định đây là trò chơi cho người chơi à?

- Chính xác không phải là cho người chơi, bởi vì nhân loại đã

thất bại thảm hại. (icon đầu chó)"

- Tôi hiểu rồi, Hồng Hoang tạo ra game này chủ yếu là để gây chuyện!

Trong một mảnh tiếng cười, Vương Lão Cúc khống chế nhân vật chậm chạp bước tới trước, đi về phía phòng ở trên đầu tàu ở nơi xa.

Anh thử nhảy mấy lần nhưng đều không có biện pháp nhảy lên phía trên.

- Kỳ quái, trò chơi này không phải vượt ải à, tại sao lại không qua được?

Vương Lão Cúc nhìn bốn phía, rất nhanh để ý tới chiếc ghế dài bên cạnh tường, anh đi qua thử để tay lên, phát hiện mình có thể xê dịch nó.

- Hả? Có vẻ cũng không tệ lắm?

Hai mắt của anh sáng lên, cuối cùng cũng hiểu cách chơi của trò chơi này.

Liếc mắt nhìn mấy ảnh đại diện online bên cạnh, ấn mở kênh giọng nói liên hệ bạn bè.

- Tán nhân, lão Chu, bí đao, tôi phát hiện một game rất thú vị, mau tới cùng nhau chơi nào!

Một lát sau, bên trong kênh lập tức có giọng nói đáp lại.

- Trò chơi gì thế? Bây giờ tôi cũng đang đi dạo trong trang chủ đại hội trò chơi độc lập đây.

- Tìm được trò chơi nào vui à? Mau gửi link kết nối cho tôi.

- Đến đây đến đây, trò chơi quá nhiều không biết nên chơi trò

nào trước.

Vương Lão Cúc không nói nhảm, nhanh chóng gửi đường link vào kênh chat, còn bổ sung thêm ảnh chụp màn hình của trò chơi.

Kênh chat yên tĩnh trong phút chốc, sau đó đột nhiên bộc phát một mảnh tiếng cười.

- Ha ha ha ha đậu má! Lão Cúc, anh xác định mình không có gửi sai link chứ?

- Đây là phong cách vẽ phân chó gì vậy.

- Tôi lập tức tới ngay!

Chẳng mấy chốc thì ba người đã tạo hình xong cho nhân vật của mình, sau đó bị Vương Lão Cúc kéo vào cùng một phòng chơi.

Lần này bọn họ cười lớn tiếng hơn, ai nấy đều buồn cười trước phong cách vẽ và động tác quái dị của nhân vật trong trò chơi.

……..

Mất một lúc lâu, Vương Lão Cúc và ba người bạn mới quen thuộc thao tác trò chơi.

Trò chơi này thật ra cũng rất đơn giản.

Chính là khống chế tiểu nhân quỷ súc của mình, thông qua các phương thức như nhảy vọt, leo trèo để di chuyển vật thể đến địa điểm mục tiêu, như vậy coi như là vượt quan thành công.

Mỗi cửa ải đều được thiết trí mức độ khó khác nhau.

Ví dụ như cửa ải xe lửa này.

Điều đầu tiên mà bọn họ cần phải làm là leo lên đầu tàu, sau

đó vượt qua tường cao trên đầu tàu để đến phía đối diện.

Thoạt nhìn rất đơn giản.

Nhưng bởi vì tiểu nhân cao su mà bọn họ khống chế quả thật giống như là đứa em trai không chịu nghe lời, mới đi hai bước đã mềm oặt ngã trên mặt đất.

Còn khó khống chế hơn cả tay chân của bản thân.

Đầu óc: Tôi làm được.

Tay: Không, anh không làm được.

...

- Đậu má, cái đồ chơi này sao lại khó điều khiển như thế chứ!

- Thú vị đấy, trò chơi này thật thú vị.

- Thất bại thảm hại? Không tồn tại, xem tôi qua cửa này dễ dàng như thế nào.

Bốn người Vương Lão Cúc tiếp nhận khiêu chiến, bắt đầu khống chế nhân vật cuồng loạn phía trước đầu tàu, muốn trực tiếp nhảy lên.

Tiếp đó xuất hiện một màn vô cùng kỳ quái.

Bốn người dán bên trên đầu tàu, cọ qua cọ lại giống như là keo con voi, nhưng không ai nhảy lên được.

- Đừng chần chờ nữa, còn chần chờ là sẽ hết thời gian đấy.

- Không thích hợp, tôi cảm thấy động tác này có gì đó là lạ.

- Đây là thứ mà tôi không cần trả tiền vẫn có thể xem à?

- Bốn tên đại hán móc chân dán sát đầu xe uốn éo, đây là thiếu

hụt nhân tính hay là không có đạo đức?

- Cảm ơn "Nơi đó dơ đừng liếm" đã tặng phi thuyền nhỏ.

Theo mưa đạn không ngừng xẹt qua, mấy người Vương Lão Cúc cuối cùng cũng phát hiện làm như vậy sẽ không thể nhảy lên được.

Cả đám lập tức thay đổi mạch suy nghĩ, khống chế nhân vật lung la lung lay tìm kiếm xung quanh.

- Hả? Cái rương này có thể di chuyển, thử kéo nó đến bên cạnh đầu tàu xem sao!

Rất nhanh, Tán Nhân đã chú ý tới cái rương lớn để bên cạnh.

Anh thử kéo một chút thì phát hiện cái rương có thể di chuyển, lập tức hì hục kéo nó đến bên cạnh đầu tàu.

Nhưng mà anh còn chưa kịp nhảy lên thì ba người còn lại đã chen lấn chạy tới, giành giật làm người đầu tiên nhảy lên rương.

- Cmn! Cái rương này là do tôi kéo tới, mấy người đừng cướp!

- Tôi lên trước! Để tôi đi lên trước đi!

- Ai mẹ nó túm ta! Mau buông tay ra!

....

- Cái rương này không nhúc nhích, có chuyện gì vậy?

- Hoá ra là tiểu tử nhà anh đang làm trò quỷ!

- Quay lại đi, cái rương chặn đường mất rồi!

....

Bên trong phòng chat Live liên tục vang lên tiếng mắng, bốn

người Vương Lão Cúc nhảy nhót quanh cái rương, liều mạng tranh đoạt nhảy lên trên xe lửa.

Tán Nhân bên cạnh thấy cái rương mình kéo tới bị cướp đoạt, thế là lại kéo cái rương trở về, khiến Vương Lão Cúc đang nhảy tới trực tiếp chụp ếch trên mặt đất.

Nguyên bản bốn người còn vui vẻ xưng anh gọi em.

Bây giờ vì tranh giành một cái rương mà chơi xấu lẫn nhau, không ai nhường ai, chơi vui đến quên cả trời đất.

Rõ ràng là cách chơi vô cùng đơn giản nhưng lại bị bọn họ chơi ra một tầm khác, tiếng cười và tiếng giận mắng quanh quẩn toàn bộ phòng chat Live.

Vất vả lắm ba người mới leo lên được đầu tàu.

Nhưng mà khi cả đám quay đầu lại thì thấy Vương Lão Cúc đã biến mất.

Thì ra có một cánh cửa ngầm được giấu ở nơi chiếc rương được đặt ban đầu, đó là con đường chính xác đến cửa ải tiếp theo.

Chương 147: Trò Chơi Này Thật Là Tà Môn (1)

Vương Lão Cúc đã sớm chú ý tới cánh cửa kia, nhưng mà thay vì kêu gọi anh em cùng đi thì anh lại lén lút tiến vào trong cửa, điều này lập tức khiến ba người khác giận mắng.

- Mẹ nó! Thì ra lối đi ở nơi đó.

- Cho nên vừa rồi chúng ta cướp đoạt cái rương lâu như vậy là đồ ngu phải không?

- Đừng đẩy, đừng đẩy tôi, để tôi vào trong trước đi!

Ba người chen thành một đống trước lối vào, vất vả lắm mới đi qua cửa ra vào tiến vào bên trong.

Lúc này Vương lão cúc đã phát hiện con đường đi thông cửa ải tiếp theo, đang điều khiển nhân vật bám vào vách tường trèo lên trên từng chút một, điểm cuối không còn xa nữa.

Kết quả là mới leo được một nửa thì đã bị ba người chạy tới bắt được hai chân, trình diễn một hồi đại chiến chen lấn trèo tường một lần nữa.

Tình anh em keo sơn gì đó tại thời khắc này đều tan thành mây khói.

- Ha ha ha ha ha ha!!!

- Quá buồn cười, Tán Nhân luôn đi ở đằng sau giở trò xấu.

- Tán Nhân: Tôi không lên được thì người khác cũng đừng

hòng đi lên!

- Trò chơi này có vẻ thú vị nhỉ?

- Tôi hiểu rồi, trò này phải nhiều người chơi mới vui, tôi lập tức đi gọi đám anh em chiến hữu tạo phòng chơi!

Khán giả trong phòng live stream không ngờ rằng trò chơi này lại có hiệu quả tiết mục như thế, chỉ mới xem người khác chơi thôi mà đã cảm giác rất vui vẻ rồi.

Một vài khán giả ngồi trước màn hình máy vi tính càng là ngứa tay khó nhịn.

Lập tức hô bạn gọi bè tới cùng nhau chơi game.

Ngay cả streamer khác cũng phát hiện ra trò chơi kỳ quái này, nháo nhào kêu người khác online chơi chung với nhau.

Nhất thời.

Tiếng cười và tiếng mắng chửi tràn ngập ở bên trong mỗi phòng chat Live.

Thậm chí trong các trường đại học cũng đều quanh quẩn đủ loại âm thanh la mắng, trình diễn vô số cảnh tượng tuyệt giao.

Nhiệt độ của game 《 Nhân Loại thất bại thảm hại 》 cũng dần được đẩy lên cao với tư thế vô cùng mãnh liệt.

...

Một màn này làm cho mấy nhân viên kỳ cựu trong Hồng Hoang ngồi chờ trước máy vi tính sợ hết hồn.

- Ai da, sao lại có nhiều người chơi như vậy chứ?

- Mau nhéo tôi một chút, xem có phải là tôi đang nằm mơ hay

không.

- A! Đâu..... Tôi không có bảo anh nhéo mạnh như vậy!

Lần này bọn họ thật sự xác định trò chơi ngu ngốc mà mình làm trở nên nổi tiếng, từng người lộ ra sắc mặt cổ quái.

Mà những người mới đứng phía sau bọn họ thì kích động đến đỏ mặt.

Trò chơi thứ nhất mà mình làm khi vừa mới nhậm chức thế mà lại thành công như vậy!

Mặc dù bọn họ chỉ làm một chút việc đơn giản dưới sự dẫn dắt của các nhân viên kỳ cựu tham gia tuyển chọn tổ trưởng.

Nhưng loại cảm giác tham dự trước nay chưa từng có này quả thật giống như nằm mơ giữa ban ngày!

Hồi tưởng vẻ mặt vô tri không hiểu gì cả khi vừa tiếp nhận phương án trò chơi này, bây giờ nghĩ lại thật đúng là xấu hổ vô cùng, bọn họ làm sao dám chất vấn phương án ưu tú như vậy chứ!

Phải biết rằng sếp nhà mình dựng nghiệp với hai bàn tay trắng bằng cách tự khai phát trò chơi, đương nhiên là ánh mắt của anh phải có chỗ độc đáo rồi.

- Thật sự là tà môn, trò chơi vớ vẩn này lại có số liệu tốt như vậy sao?

Lão Lý gãi gãi đầu trọc vừa cầm số liệu trò chơi đi tới trước mặt mọi người, lộ ra vẻ mặt như thấy quỷ.

Nhìn thấy dáng vẻ của hắn, A Quang và một đám nhân viên kỳ cựu lập tức vui vẻ, có loại cảm giác hãnh diện.

- Lão Lý à, đừng quên anh còn thiếu chúng tôi một bữa cơm đấy, trước đó anh đã nói sẽ mời mọi người ăn một bữa rồi.

- Biết rồi, tôi là loại người sẽ lật lọng à?

Lão Lý khó chịu lườm bọn họ một cái, bổ sung thêm một câu:

- Trước đó tôi đã nói là nếu trò chơi này có thể bán ra thì mới mời cơm, bây giờ mới là chơi thử miễn phí mà thôi, còn không biết thị trường trả tiền như thế nào đâu.

Hắn xem như là lãnh tụ của đoàn đội, lão đương nhiên sẽ không lật lọng về những việc nhỏ này.

Lúc đó nói ra câu kia chỉ là vì kích thích bọn họ một chút, để cho bọn họ càng có động lực làm trò chơi hơn thôi.

Dù sao cả bọn làm việc với nhau nhiều năm như vậy, lão cũng hy vọng những đồng nghiệp cũ này có thể đạt được thành tựu gì đó trong công ty.

Điều duy nhất mà lão nghĩ mãi không ra.

Chính là trò chơi này thật sự nổi tiếng.

Một trò chơi về người cao su vượt ải không thể nói là rất ưu tú nhưng lại có thể trổ hết tài năng giữa nhiều trò chơi như vậy, thật sự là thái quá.

Quả nhiên phán đoán của tổng giám đốc Trần đối với thị trường trò chơi, còn có về phương diện thiết kế trò chơi, không phải là loại nhân viên cấp dưới như lão có thể hiểu được.

Quả nhiên người có thể lên làm sếp đều có chút vốn liếng.

- À quên mất, hình như vừa rồi tổng giám đốc Trần tìm tôi nói là có một chuyện quan trọng liên quan tới trò chơi này thì phải?

Lão Lý đột nhiên nghĩ đến việc gì đó, vội vàng đi ra ngoài rồi tới trước cửa văn phòng của Trần Lâm và gõ cửa.

……..

Đại hội trò chơi độc lập kéo dài một tuần mới kết thúc mỹ mãn.

Sau khi hoạt động kết thúc, những trò chơi nhận được phản ứng tốt dần dần bộc lộ tài năng, xuất hiện ở trong tầm mắt các người chơi.

Trong số mười mấy trò chơi nổi nhất, có hơn phân nửa là tác phẩm của người chế tác trò chơi độc lập, được đông đảo người chơi khen ngợi.

Đương nhiên.

《 Nhân Loại thất bại thảm hại 》 do Hồng Hoang xuất phẩm cũng nằm trong danh sách này.

Trổ hết tài năng bên trong một đám tác phẩm của công ty và studio khác.

Điều này khiến các nhân viên kỳ cựu phụ trách chế tác trò chơi vui đến phát rồ.

Sáng sớm.

Dưới sự chủ trì của lão Tống, mọi người tụ tập trong phòng họp tiến hành quyết nghị sau cùng.

- Làm sao bây giờ, tôi có chút hồi hộp.

- Không biết ai làm cửa ải được hoan nghênh nhất.

- Tôi cũng hồi hộp, nhưng mà đầu tiên phải nói trước, cạnh tranh công bằng, ai không được chọn thì đừng buồn.

- Phải phải, tài nghệ không bằng người khác, cùng lắm thì lại trở về luyện tập một chút thôi.

- Tổ của chúng ta chắc là ok rồi, các người ai được chọn thì nhớ mời khách đấy.

- Tán thành!

Ngay lúc các nhân viên khẩn trương nghị luận thì cửa phòng họp mở ra, Trần Lâm cùng với lão Tống và lão Lý bước vào.

Chương 148: Giao Quyền Điều Khiển Cho Người Chơi (2)

Nhìn thấy tư liệu bọn họ cầm trên tay, mọi người lập tức run lên, nháy mắt yên tĩnh trở lại.

- Được rồi, lần tuyển chọn tổ trưởng này, tôi mời tổng giám đốc Trần tới làm chứng nhân, mọi người ngồi đi.

Lão Tống ho nhẹ hai tiếng, đi tới sân khấu bắt đầu hội nghị.

Mà trên màn ảnh lớn phía sau lão là số liệu trò chơi vừa mới thống kê ra.

Có thể thấy được.

Chỉ trong thời gian một tuần, số lượng người chơi 《 Nhân Loại thất bại thảm hại 》 đã cao tới hơn 500 ngàn.

Mặc dù là bởi vì chơi thử miễn phí nhưng vẫn vượt qua mong muốn ban đầu của bọn họ.

Trong đó cửa ải có tỷ lệ chơi cao nhất càng đạt đến trình độ khoa trương là 71%, được khai phá bởi tiểu tổ có tư lịch già dặn nhất, hết sức quen thuộc với thị trường trò chơi.

Nhìn thấy cửa ải xếp hàng thứ nhất là thiết kế của tiểu tổ mình, vị nhân viên kia lập tức kích động không thôi, những người khác cũng nhao nhao nhìn anh với ánh mắt hâm mộ.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Khi lão Tống lớn tiếng tuyên bố kết quả, vị nhân viên kỳ cựu

kia đã trở thành tổ trưởng của tiểu tổ thứ nhất, đứng dậy ra mắt mọi người trong những tiếng chúc mừng.

Tiếp theo, tổ trưởng của tiểu tổ thứ hai, thứ ba, thứ tư lần lượt được xác định.

Tất cả đều được sàng lọc và chọn lựa dựa theo thành tích trò chơi lần này và tổng hợp biểu hiện trong ngày thường.

- Tốt, hội nghị hôm nay đến đây thôi, lúc sau tôi lại tìm riêng mọi người an bài việc làm.

- Những người khác không được chọn thì cũng đừng nản lòng, chờ sau này công ty phát triển lên thì sẽ có rất nhiều cơ hội cho mọi người.

Nghe thấy lời nói của lão Tống, trong mắt của những nhân viên có chút thất vọng vì không được chọn lại dấy lên ngọn lửa một lần nữa.

Đúng vậy, lúc này mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Sau này công ty phát triển thì sẽ ngày càng có nhiều vị trí, đồng nghĩa với việc sẽ có rất nhiều cơ hội đang chờ bọn họ!

- Vậy tổng giám đốc Trần, chúng tôi đi về trước.

Sau khi nói một câu với Trần Lâm, đám người nhao nhao rời khỏi phòng họp, bắt đầu trở về thiết lập tiểu tổ đã sớm làm tốt trước đó.

Chờ đến khi mọi người đều rời khoi, lúc này lão Tống mới quay đầu nhìn về phía Trần Lâm, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

- Xảy ra chuyện gì à?

Trần Lâm hiểu rõ lão nhất nên không khỏi lên tiếng dò hỏi.

Lão Lý ở bên cạnh tò mò nhìn qua.

- Ừm, có một chút phiền phức nhỏ.

Lão Tống gật đầu, "Tôi làm theo lời cậu nói, ngay khi hoạt động vừa kết thúc thì tôi đã lập tức đi liên hệ với những tác giả trò chơi độc lập có thành tích không tệ kia để mời bọn họ gia nhập vào Hồng Hoang nhưng đều bị những công ty khác giành trước.

- Động tác của bọn họ nhanh như vậy à?

Trần Lâm đan xen hai tay vào nhau chống cằm, lộ ra vẻ mặt suy tư.

Lần này anh để cho các nhân viên tham gia đại hội trò chơi độc lập ngoại trừ việc sàng lọc tổ trưởng thì còn một mục đích khác chính là thể hiện thực lực của công ty nhà mình trước những tác giả trò chơi độc lập kia, từ đó mời chào bọn họ sẽ có trọng lượng hơn.

Dù sao thì Hồng Hoang bọn họ vừa mới cất bước, thứ thiếu nhất chính là phương diện nhân tài chế tác, bồi dưỡng người mới thì cũng cần chu kỳ rất dài.

Mà hoạt động trò chơi độc lập lần này cũng chính là sân khấu để những tác giả độc lập kia thể hiện bản thân, dựa vào tác phẩm của mình để nhận được lời mời từ các công ty lớn trong nước.

- Xem ra các công ty khác cũng có ý nghĩ giống như chúng ta, là bởi vì bọn họ đưa ra đãi ngộ cao hơn chúng ta à?

- Không phải.

Lão Tống lắc đầu.

- Vậy thì là vì cái gì? Chúng ta ra đãi ngộ không thấp hơn so với những công ty lớn kia.

Lão Lý lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

Lão Tống nhìn anh một cái, nói:

- Là quy mô.

- Những tác giả độc lập kia càng coi trọng quy mô của công ty hơn, trước đó tôi đã nói chuyện với vài người, tất cả đều cảm thấy quy mô của công ty chúng ta quá nhỏ, nói cái gì mà sẽ cân nhắc, kết quả ngày hôm sau đều đầu quân vào công ty lớn khác.

- Cái gì? Chúng ta không chê bọn họ đã tốt lắm rồi, thế mà bọn họ còn ghét bỏ chúng ta quy mô nhỏ?

Lần này lão Lý ngồi không yên, tính khí dễ giận lập tức xông ra.

Chính xác.

Mặc dù Hồng Hoang bọn họ không phải là số một số hai ở trong nước, nhưng dù gì cũng đã phát hành vài trò chơi nổi tiếng, không phải là công ty và studio nhỏ bình thường có thể so sánh được.

Như vậy mà còn bị ghét bỏ, thật đúng là mắt cao hơn đầu.

- Cũng đành vậy thôi chứ làm gì được bây giờ, dù sao thì dưới tình huống đãi ngộ không kém quá nhiều, đa số người vẫn là có khuynh hướng làm ở các công ty lớn nổi tiếng.

Lão Tống bất đắc dĩ nói.

- Nhưng mà đây còn không phải là chủ yếu nhất, sở dĩ những tác giả độc lập kia lựa chọn công ty lớn cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Nói xong, lão cầm máy tính bảng lên, mở ra giao diện rồi đưa cho hai người còn lại xem.

Trần Lâm và lão Lý nhìn về phía máy tính bảng, phát hiện đây là trang xác định và đánh giá các trò chơi trong đại hội trò chơi độc lập lần này.

[Chuyên Nghiệp xác định và đánh giá (bình thường): Trò chơi này quả thật không tệ, là lựa chọn thú vị đáng để chơi cùng với bạn bè, nhưng nó lại có một thiếu sót rất lớn, đó chính là cửa ải quá ít! Rất dễ dàng cảm thấy nhàm chán bởi vì nội dung lặp đi lặp lại.]

[Dưa Hấu xác định và đánh giá (tạm được): Có thể nhìn ra được phong cách và thiết kế được suy xét kỹ lưỡng, nhưng mà trò chơi lại có quá nhiều BUG, không giống như là trò chơi do công ty nổi tiếng làm ra, có lẽ là mời bên ngoài làm?]

[Ngô lão đầu xác định và đánh giá (kém cỏi): Nhảy khối lập phương, trèo tường, khuân vác đồ đạc, đi tới đi lui, nội dung chỉ có vậy thôi, sinh viên tốt nghiệp còn làm tốt hơn cái này!]

- Toàn là một gia hoả miệng phun đầy phân!

Lão Lý tức giận trợn mắt nhìn, mặc dù trò chơi này không phải do lão phụ trách, nhưng ngoại trừ phong cách vẽ không đi con đường bình thường ra thì những phương diện khác đều tận lực hoàn thiện.

Chương 149: Miệng Đàn Ông Là Quỷ Gạt Người (1)

Hơn nữa người sáng suốt đều có thể nhìn ra được trình độ hoan nghênh của trò chơi này trong đại hội trò chơi độc lập, đây là điều mà một trò chơi nát vụn có thể đạt tới à?

Những người này đơn giản là trợn mắt nói lời bịa đặt mà thôi!

- Được rồi, chỉ là cạnh tranh thương nghiệp mà thôi, đâu phải là anh chưa thấy qua.

Vẻ mặt Trần Lâm vẫn không thay đổi, liếc mắt một cái đã nhìn ra tính chất của những bình luận này.

Mặc kệ nó là do đồng hành bôi nhọ hay là bình luận chân thực, cuối cùng thì kết quả là như nhau.

Khi hai người yêu nhau đều nói ấn tượng đầu tiên rất quan trọng.

Huống chi là một trò chơi click là chơi?

Hiện tại điều mà bọn họ phải làm chính là xóa đi những ảnh hưởng do các bình luận tiêu cực mang tới.

- Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ? Những bình luận này là do hoạt động quan phương công khai, chúng ta không có quyền lợi xóa bỏ chúng.

Lão Tống hỏi.

- Rất đơn giản.

Trần Lâm mỉm cười.

- Không phải bọn họ nói nội dung trò chơi của chúng ta ít ỏi, tính giải trí thấp à? Vậy chúng ta trực tiếp giao quyền điều khiển cho người chơi, để bọn họ tự chế tác trò chơi này đi!

…

Đại sảnh tiếp khách của tập đoàn Hoán Hải.

- Lão Nghiêm, anh nói xem, chúng ta từ chối lời mời của nhiều công ty như vậy, cuối cùng quyết định gia nhập vào Hoán Hải có đúng hay không?

Năm người thoạt nhìn ở độ tuổi hai mươi tới ba

Bọn họ là một trong đoàn đội chế tác có biểu hiện tốt nhất trong đại hội trò chơi độc lập lần này.

Xem như là một tiểu đoàn thể lắng đọng hơn mấy năm trong ngành, bọn họ dựa vào kỹ thuật tinh xảo và sáng ý mới lạ, một lần trổ hết tài năng trong cuộc cạnh tranh kịch liệt lần này.

Cũng nhờ vậy mà dĩ nhiên chính là cành ô liu phô thiên cái địa, vô số công ty trò chơi tranh nhau mời bọn họ gia nhập.

Nhưng cuối cùng.

Bọn họ vẫn không lựa chọn mấy nhà có đãi ngộ cao nhất.

Mà thay vào đó là tập đoàn Hoán Hải có quy mô lớn nhất.

Bởi vì bọn họ làm trò chơi loại bắn nhau cũng đúng lúc là thể loại mà Hoán Hải am hiểu nhất.

- Thật ra tôi cảm thấy điều kiện của Hồng Hoang cũng không tệ, đãi ngộ cho cao hơn một chút, hẳn là sẽ càng trọng dụng chúng ta?

Một người khác nhịn không khỏi lên tiếng.

- Hồng Hoang quả thật không tệ, đẩy ra mấy kiểu trò chơi nổi tiếng, nhưng dù sao thì bọn họ chỉ vừa mới thành lập hơn nửa năm, nội tình và tài nguyên có chút yếu thế.

Nam nhân được xưng là lão Nghiêm thấp giọng phân tích.

- Đúng vậy, trước hết chúng ta phải cân nhắc đến sự phát triển của bản thân và đoàn thể, điểm này thì Hoán Hải rõ ràng là càng thích hợp hơn.

- Nhưng mà tôi nghe nói dạo gần đây bọn họ cắt giảm rất nhiều hạng mục.

- Cắt giảm hạng mục không phải là chuyện bình thường à? Trò chơi không có giá trị thương mại, không cắt giảm thì chỉ có thể lỗ tiền mà thôi, chẳng lẽ anh không có tự tin đối với kỹ thuật của mình như vậy à?

- Tôi...

Thanh niên há mồm, cuối cùng chỉ đành ngậm miệng lại.

Có mấy lời anh không biết là có nên nói hay không.

Trong ngành trò chơi này, kỹ thuật thật sự không thể đại biểu tất cả.

Bọn họ không phải là chưa thấy qua loại chuyện bởi vì quản lý cao tầng yếu kém, ra quyết sách sai lầm mà tạo thành công ty thua lỗ đến mức phải đóng cửa.

Ví dụ như một công ty ở nước ngoài, bọn họ mời đến một vị quản lý tài vụ làm tổng thanh tra chế tác.

Kết quả là người này chẳng hiểu gì cả, chỉ bậy chỉ bạ một hồi, chỉ quan tâm đến báo cáo tài chính của công ty có tốt hay không.

Cuối cùng làm hại tỉ lệ sản phẩm hợp lệ của toàn bộ công ty sụt giảm, suýt chút nữa lưu lạc đến nỗi phải bán tòa nhà công ty.

Có đôi khi.

Cao tầng hiểu trò chơi, ngược lại coi trọng tỷ thí kỹ thuật bản thân hơn.

Bằng không chỉ dựa vào một bầu nhiệt huyết xông vào ngành trò chơi thì chỉ có nước bị đâm đến đầu rơi máu chảy mà thôi.

Anh tin tưởng những thành viên khác cũng biết đạo lý này.

Nhưng đối với những người ôm ước mơ hoài bão trong lòng, mọi sự thuyết phục đó lại lộ ra vẻ bất lực như vậy, ngay cả chính anh cũng có khuynh hướng lựa chọn Hoán Hải có quy mô lớn hơn.

Có lẽ đây chính là sự mù quáng đuổi theo tính chất của nhân loại.

Chỉ hi vọng quyết định của bọn họ là đúng.

- Hả? Hồng Hoang vừa phát một thông báo, nói là khoản game 《 Nhân Loại thất bại thảm hại 》 trả phí chuẩn bị phát hành trên nền tảng Steam, hơn nữa còn sẽ tăng thêm một chức năng hoàn toàn mới.

Lúc này, một thành viên khác đang xem điện thoại di động đột nhiên ngẩng đầu lên, nói với giọng ngạc nhiên.

- Chức năng mới? Chức năng gì thế?

Lão Nghiêm hỏi.

- Hình như gọi là... công xưởng sáng ý gì gì đó?

Hồng Hoang đột ngột tung ra tim tức về bản cập nhật bất ngờ lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều người chơi.

Đặc biệt là những người đã chơi trò chơi này trong đại hội trò chơi độc lập, bọn họ càng là ôm lòng hiếu kỳ nhấp vào, xem xét nội dung đổi mới.

【 Công xưởng sáng ý: Module chế tác hướng đến người chơi, trong trò chơi này, người chơi có thể chỉnh sửa cửa ải bằng tài liệu trong game hoặc tự chế theo sở thích bản thân, sau đó để người khác chơi thử và tiến hành chấm điểm.】

【 Bắt đầu từ hôm nay, người chơi nào có được cửa ải cao điểm nhất mỗi tháng sẽ tự động đeo danh hiệu "Minh tinh nhà thiết kế" cùng với một loạt danh hiệu như "Sáng ý lớn nhất", "Được hoan nghênh nhất ", hoan nghênh mọi người đến khám phá thêm.】

- Mẹ nó! Tự mình thiết kế cửa ải?

- Trò chơi này còn có thể chơi như vậy à?

- Tôi vừa mới suy nghĩ game này quá ít cửa ải, không ngờ Hồng Hoang còn có chiêu phía sau!

- Tự ra tay làm cửa ải, còn có thể công khai ra cho người khác chơi, ý tưởng này quá tuyệt vời!

- Được rồi, DNA thiết kế của tôi đang sôi sục.

- Chờ đó, tôi lập tức thiết kế ra cửa ải để các người phải kêu cha gọi mẹ!

Hồng Hoang mới cho ra chức năng công xưởng sáng ý trong nháy mắt nhấc lên một làn sóng lớn.

Chương 150: Miệng Đàn Ông Là Quỷ Gạt Người (2)

Vô số người chơi tràn vào trong trò chơi, ấn mở xem xét giao diện, quả nhiên thấy được thật nhiều cửa ải chưa từng thấy qua.

Hơn nữa điều khiến bọn họ càng hưng phấn hơn chính là phía trên những cửa ải kia còn biểu hiện chữ kí của tác giả, người khác chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra là ai làm cửa ải đó.

Việc này khiến những người chơi thuộc nhóm thực hành vui vẻ đến phát rồ.

Đồ vật mà mình thiết kế ra có thể được nhiều người tán thành và đánh giá, đây quả là tin mừng của người yêu thích thiết kế!

Không chỉ có như thế.

Cửa ải do bọn họ thiết kế ra còn có thể PK với người yêu thích thiết kế từ khắp nơi trong nước và do các người chơi tiến hành chấm điểm.

Điều này gia tăng rất lớn tính giải trí của trò chơi này cùng với tính chất tương tác cộng đồng người chơi.

Dù sao thì không ai muốn thua người khác.

Thậm chí một bộ phận vai ác cũng tìm được niềm vui ở nơi đây, cả đám chuyên môn thiết kế những cửa ải khó hơn lên trời, lấy ngược người chơi khác làm niềm vui.

- Ha ha, tôi muốn nhìn xem ai có thể vượt qua cửa ải do tôi thiết kế.

Trong một ký túc xá của trường đại học.

Một tên béo lộ ra vẻ mặt đắc ý nhìn kiệt tác thiết kế trước mặt mình, tiếp đó đi chuyển con chuột nhấn nút tải lên.

Mà bạn cùng phòng bên cạnh ngạc nhiên nhìn cậu ta:

- Quái lạ, béo, không phải cậu nói chưa bao giờ chơi trò chơi à? Lần trước vẫn là vì xem phim nên mới mua à?

- Bây giờ tôi thay đổi không được à? Trò chơi này không giống với những cái khác, nó có thứ mà tôi thích.

- Chậc chậc, quả nhiên miệng đàn ông đều là quỷ gạt người mà.

- Nói như cậu không phải là đàn ông vậy, một câu thôi, cậu có muốn chơi trò chơi này không?

- ...Muốn!

Tên béo lộ ra vẻ mặt khinh bỉ, thu hồi ánh mắt tiếp tục thiết kế cửa ải tiếp theo, cả người tràn ngập sự thích thú.

Thậm chí ở trên mạng.

Có rất nhiều người có cùng sở thích với cậu ta.

Nhất thời, một lượng lớn cửa ải với đủ loại phong cách xuất hiện khiến nhiệt độ của cả trò chơi bị kéo lên cao, ngay cả nhóm streamer và idol cũng đều nhao nhao ra trận.

...

- Trần Lâm, cậu nghĩ ra biện pháp này quá tuyệt vời! Chỉ một lần là có thể khiến trò chơi này khởi tử hồi sinh, hơn nữa còn có khuynh hướng bùng nổ!

Trong văn phòng, lão Tống ngạc nhiên không thôi, nhìn xem số liệu tiêu thụ và bình luận tăng lên không ngừng trên website chính thức.

Trò chơi vừa mới bán ra hai giờ mà lượng tiêu thụ và tỷ lệ người chơi trực tuyến đã tăng vọt, thậm chí những âm thanh không tốt trước đó cũng đều biến mất không thấy tăm hơi.

Đơn giản là còn thần kỳ hơn cả chuyện thần y cải tử hồi sinh.

Có đôi khi lão không khỏi suy nghĩ đầu óc của Trần Lâm đến tột cùng là lớn lên thế nào.

Rõ ràng là trẻ tuổi hơn mình nhiều như vậy, nhưng đối phương luôn có thể móc ra đồ vật khiến lão không tưởng tượng được.

Cảm giác mình mới là gia hỏa chưa từng va chạm xã hội.

Trần Lâm đang ngồi ở trên ghế nghe vậy thì mỉm cười:

- Muốn loại trò chơi này nổi tiếng, quan trọng nhất chính là để cho người chơi tham dự vào đó.

- Chúng ta chỉ có một ít người, sáng ý dù sao vẫn có hạn, nếu có thể đổi thành quần thể người chơi khổng lồ thì sẽ là chuyện khác, hơn nữa còn có thể tăng thêm tương tác giữa công ty và các người chơi.

- Chính xác.

Lão Tống gật gật đầu, lão hiểu rất rõ việc này, "Có đôi khi vì một cái sáng ý mà nghĩ nát đầu cũng không nghĩ ra được, may mắn ngươi có thể nghĩ ra biện pháp này, tôi đoán đám người bôi xấu chúng ta hiện tại bị nghẹn họng không dám lên tiếng phản đối thế nào rồi?

- Một đám mượn gió bẻ măng mà thôi, không cần phải để ý quá nhiều.

Trần Lâm đóng giao diện tiêu thụ lại, nói sang chuyện khác, "Trước đó tôi nói anh tìm người chỉ đạo võ thuật, đã tìm được chưa?

- Đã tìm được rồi, có thể bắt đầu bất cứ lúc nào.

- Tốt, lần này tuyên bố trò chơi mới, chúng ta phải làm một video CG tuyên truyền thật khác biệt.

…

Ảnh hưởng của 《 Nhân loại thất bại thảm hại 》 vẫn còn tiếp tục.

Bởi vì quỹ tích phát triển khác biệt của ngành trò chơi nên đây là lần đầu tiên thế giới này xuất hiện cách chơi công xưởng sáng ý.

Khi tin tức vừa mới truyền ra, nó ngay lập tức gây xôn xao trong ngành.

- Công xưởng sáng ý giao quyền lợi cho người chơi chế tác game, người nghĩ ra biện pháp này thật là một thiên tài!

- Lúc đầu tôi còn tưởng rằng trò chơi mới của Hồng Hoang sẽ không nóng không lạnh, hiện tại xem ra bọn họ đã sớm có chuẩn bị.

- Đáng tiếc loại chức năng này chỉ thích hợp với loại trò chơi quy mô nhỏ và chế tác đơn giản mà thôi, những trò chơi cỡ lớn muốn thực hiện sẽ phải đầu nhập rất lớn, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng đến doanh thu DLC sau này.

- Dưới tay chúng ta vừa vặn có một loại trò chơi vượt ải, hãy thử biện pháp này đi!

- Nhất định phải tận dụng nhiệt độ lần này!

Nhìn thấy 《 Nhân loại thất bại thảm hại 》 bùng nổ, nhóm công ty trò chơi đỏ mắt không thôi, cả đám nhao nhao móc ra trò chơi nhỏ vượt ải của mình, bắt đầu học tập gia tăng chức năng.

Lập tức.

Thông báo cập nhật của rất nhiều trò chơi không ngừng hiện lên.

Bùng nổ làn sóng người chơi thiết kế ở trên mạng.

Rất nhiều trò chơi vốn dĩ có nội tình rất tốt nhưng lại bởi vì nội dung quá ít mà không nóng không lạnh, dựa vào cơn gió đông lần này mà tro tàn lại cháy, cọ được một đợt nhiệt độ.

Đây cũng thật sự là lần đầu tiên mà công ty Hồng Hoang chân chính sinh ra ảnh hưởng to lớn đối với thị trường game offline.

Cho dù nó chỉ là một sáng tạo không lớn không nhỏ.

- Chúng ta đã phạm sai lầm rồi à?

Trong tập đoàn Hoán Hải, năm người lão Nghiêm vừa mới thương lượng xong việc gia nhập, ngơ ngác nhìn đủ loại tin tức trên điện thoại di động.

Nhất là khi nhìn thấy công ty Hồng Hoang dẫn dắt trào lưu công xưởng sáng ý, tâm tình ai nấy đều trở nên phức tạp và nặng nề.

Nếu như trước kia bọn họ lựa chọn Hồng Hoang.

Vậy bọn họ cũng có thể hưởng thụ sự khen ngợi phô thiên cái địa này.

Ngay cả khi chỉ là dính dáng một chút thì cũng tốt hơn nhiều

so với việc bọn họ cố gắng nhiều năm mà không có tiếng tăm gì.

Chương 151: Người Mới? Vai Quần Chúng!

Hơn nữa nếu gia nhập vào thời điểm danh khí của Hồng Hoang đang nổi thì sẽ có nhiều người nhớ kỹ bọn họ và đoàn đội của bọn họ hơn.

Chỉ đáng tiếc, bây giờ những thứ này đều không có quan hệ gì với bọn họ.

Đây cũng là lần đầu bọn họ hoài nghi quyết định của mình có chính xác không.

Nhưng việc đã đến nước này, cho dù bọn họ có hối hận thì cũng đã muộn.

Đang nghĩ ngợi.

Nhân viên vừa mới hiệp đàm công việc với bọn họ đột nhiên chạy tới, đưa cho bọn họ một phần tư liệu.

- Đây là điều động nhậm chức của mọi người, ngày mai đến đoàn đội báo danh đi.

- Cái gì, không phải anh đã nói năm người chúng tôi sẽ thành lập một tiểu tổ à? Bây giờ lại nói muốn tách ra là như thế nào?

Chân mày của lão Nghiêm cau lại, việc này hoàn toàn không giống với những gì anh nghĩ.

- Là như thế này, hiện tại tiểu tổ chế tác trong công ty đã đầy, phải qua một thời gian nữa mới có hạng mục mới, lúc đó sẽ thành lập tiểu tổ, mấy ngày nay mọi người ở trong đoàn đội khác thích

ứng một chút.

- Vậy khi nào có hạng mục mới?

- Tôi không biết, ta chỉ phụ trách thông báo mà thôi, nếu không có chuyện gì thì tôi đi về trước đây.

Nói xong nhân viên kia cũng không thèm để ý bọn họ, xoay người rời khỏi.

Từ ánh mắt nhìn thoáng qua của anh, năm người lão Nghiêm rõ ràng thấy được một tia khinh miệt, thật giống như đang cười nhạo bọn họ không biết trời cao đất rộng.

Cho đến lúc này, bọn họ mới nhớ lại điều kiện mà Hồng Hoang đưa ra cho bọn họ.

- Chúng tôi có thể cung cấp đãi ngộ cho mọi người dựa theo tiêu chuẩn của các công ty lớn, ngoài ra chúng tôi cũng sẽ giữ lại quyền sáng tác tự chủ của mọi người trong công ty.

Hiện tại xem ra.

Những điều kiện mà bọn họ từ cối trước đây bây giờ lại trở thành huyễn tưởng mà bọn họ xa không với tới.

Một bước này.

Chung quy là bọn họ đi nhầm.

Thở dài một tiếng, năm người cúi đầu im lặng đi ra ngoài, thật giống như toàn bộ thế giới đều mất đi âm thanh.

Một bên khác.

Bên trong công ty Hồng Hoang.

Dưới sự dẫn dắt của Tiểu Vi, nhóm nhân viên mới đến nhậm

chức vừa kinh hô vừa làm quen hoàn cảnh khu làm việc.

Bên trong khu làm việc hết sức náo nhiệt.

Có người lớn tiếng la lên, chạy tới chạy lui thay đổi kế hoạch.

Có người tụ tập ở một chỗ tranh đến đỏ mặt tía tai chỉ vì một đoạn code.

Càng có người vừa mới làm xong việc, lúc này đang tán gẫu với đồng sự.

Thậm chí vị quản lý họ Lý đầu trọc mà bọn họ đã thấy qua lúc phỏng vấn, người đứng đầu đoàn đội Ánh Sáng, lúc này đang vừa khoác lác với cấp dưới vừa chỉnh sửa code.

Cảm xúc trên mặt mỗi người đều khác nhau, nhưng lại có thể cảm nhận được bầu không khí làm việc sôi nổi.

Thật giống như bởi vì có một chuyện mà cố gắng.

Có loại cảm giác đoàn kết và cảm giác thân thiết không nói nên lời.

- Ồ, lại có người mới tới à?

Lúc này, các nhân viên kỳ cựu cũng chú ý nhóm người mới đến, cả đám nhao nhao thò đầu ra hóng hớt.

- Nhóm người mới này nhìn cũng không tệ lắm, làm người kế tục vai quần chúng, có một nửa phong phạm của tôi.

- Khoác lác vừa thôi, anh đóng vai gia hỏa trong phòng lò hơi, vừa mới bắt đầu đã bị chết đuối, phong phạm ở đâu ra?

- Ha ha ha, đúng vậy, tôi là người xuống biển cuối cùng, so với anh thì phong phạm của tôi lớn hơn rất nhiều lần.

Một mảnh tiếng cười và lời chế nhạo vang lên bên trong khu làm việc.

Những người mới dấu chấm hỏi đầu đầy.

Vai quần chúng?

Không phải bọn họ tới công ty trò chơi à?

Tại sao đột nhiên trở thành vai quần chúng rồi?

Nhưng mà.

Bọn họ không biết được.

Vai quần chúng ở trong Hồng Hoang là bánh trái thơm ngon.

Bởi vì mỗi lần tham diễn đều có tiền thưởng, bình thường có muốn cướp cũng không cướp được.

Cần phải có vận khí tốt, nếu khí chất phù hợp với nhân vật trong kịch bản CG của tổng giám đốc Trần, vậy coi như kiếm bộn, tiền thưởng còn có thể tăng lên gấp mấy lần.

Cộc cộc cộc ——

Lúc này, một hồi tiếng bước chân dồn dập vang lên, cắt đứt đám người đang nghị luận.

Tiểu Lệ ôm một chồng tài liệu nhanh chóng chạy tới từ đằng xa.

- Mọi người yên lặng một chút, tổng giám đốc Trần nói muốn tìm mấy nhân vật kiếm thuật, cao khoảng 1 mét 75, nặng dưới 70 kg, ai rảnh thì có thể tới báo danh, là diễn viên chính đấy!

- Cái gì? Diễn viên chính?

- Mẹ nó, nói cái gì tới cái đó.

- Là CG cho trò chơi kế tiếp à?

- Tôi! Tôi muốn ghi danh!

- Tính tôi nữa, tôi sắp xong việc rồi!

Các nhân viên bỗng nhiên đứng dậy, trên mặt lộ vẻ kích động.

Tình huống xảy ra bất ngờ làm nhóm nhân viên mới sợ hết hồn.

Tiếp đó bọn họ nhìn thấy vài tên nhân viên kỳ cựu giống như là vận động viên chạy nước rút 100 mét, cấp tốc chạy tới phòng chụp ảnh rộng lớn phía xa.

- Chị Tiểu Vi, bọn họ làm sao vậy?

Có người mới không khỏi thắc mắc.

- Bọn họ à, đi tranh cướp nhân vật trong CG tuyên truyền trò chơi kế tiếp của chúng ta, thật là….

Tiểu Vi hận đến ngứa răng, nếu không phải lần này chỉ cần nhân vật nam thì cô cũng muốn chạy đi báo danh.

Đây chính là diễn viên chính.

Tiền thưởng đủ để cô dẫn em trai và em gái đi ăn vài bữa ngon.

Đương nhiên.

Làm người phụ trách, cô không thể biểu hiện quá rõ ràng trước mặt người mới.

Cô nặn ra một nụ cười cứng đờ với bọn họ, nói:

- Vừa vặn, giới thiệu hoàn cảnh làm việc đã xong, tôi dẫn các cậu đi xem hoàn cảnh quay phim của công ty chúng ta.

Dựa theo yêu cầu của tổng giám đốc Trần, mỗi nhân viên nhậm chức đều phải ký một phần hiệp nghị bảo mật, cho nên không cần lo lắng bí mật bị tiết lộ.

Rất nhanh.

Bọn họ đã đi đến bên ngoài phòng chụp ảnh.

Sau khi trưng cầu ý kiến của tổng giám đốc Trần, cuối cùng cả nhóm đi vào bên trong, vừa vặn thấy một người mặc trang phục võ đạo màu trắng, tay cầm trường đao đang đi tới đi lui trong sân, một bộ động tác chém và đâm nước chảy mây trôi.

Còn bên cạnh.

Bỗng nhiên có một hình ảnh giả tưởng giống anh ta cũng đang di chuyển qua trái qua phải và thực hiện các hành động giống hệt.

…

[Xin chúc mừng, giá trị tài phú đạt đến 100 triệu, hoàn thành giai đoạn thứ tư.].

[Nhận được phần thưởng: Công nghệ AR].

[Mở ra giai đoạn thứ năm, giá trị tài phú trò chơi: 1 tỷ].

[Phần thưởng: Máy chủ trò chơi vạn năng].

Chương 152: Quyết Định Của Tô Bằng (1)

Thời gian qua đi mấy tháng.

Âm thanh quen thuộc cuối cùng cũng vang lên trong đầu Trần Lâm.

Nhờ vào ảnh hưởng của bộ phim điện ảnh 《 The Titanic 》 mà trò chơi VR do bọn họ làm ra đặc biệt bán chạy.

Mấy trò chơi trước đó cũng dần dần bắt đầu phát lực theo danh khí công ty tăng lên, chỉ mới mấy ngày đã khiến giá trị tài phú của anh tăng vọt lên hơn 100 triệu.

Nói thật.

Tốc độ này chậm hơn nhiều so với trong dự đoán của anh.

Nếu đặt ở kiếp trước, chỉ riêng trò 《 Thợ Săn Quái Vật 》 thôi đã có thể nhẹ nhõm vượt 100 triệu rồi.

Nhưng thế giới này thì khác.

Thị trường trò chơi rõ ràng vẫn còn ở giai đoạn khởi bước, quần thể người chơi chưa được khai phát hoàn toàn.

Mãi cho đến năm nay đại lượng tư bản tiến vào mới khiến cho toàn bộ thị trường trò chơi phát triển nhanh chóng, thể hiện ra thế mà nó nên có.

Thậm chí ngay cả lượng tiêu thụ mỗi ngày của mấy trò chơi trước đó cũng bắt đầu tăng trưởng theo.

Đây là dấu hiệu của một ngành nghề sắp hưng khởi!

- Xem ra tư bản ra trận cũng không hoàn toàn là chuyện xấu.

Trần Lâm hơi nheo mắt lại, cảm nhận được đại thế sắp đến.

Muốn trổ hết tài năng trong thời đại này thì tuyệt đối không thể lơ là.

May mắn là giai đoạn thứ tư của anh đã hoàn thành vô cùng kịp thời.

Quay về hiện tại, bên trong phòng chụp ảnh.

- Tổng giám đốc Trần, tôi tới báo danh làm diễn viên chính, anh xem tôi có được không?

Vài nhân viên kỳ cựu vây quanh Trần Lâm, trên mặt tràn đầy mong đợi.

Mà bên cạnh bọn họ chính là kỹ thuật hình chiếu bổ sung thêm AR mà Trần Lâm được khen thưởng trước đó.

Đúng vậy.

Công nghệ AR do hệ thống cung cấp cũng ẩn chứa kỹ thuật hình chiếu 3D.

Anh chuẩn bị dùng cái này để tạo ra một CG tuyên truyền hoàn toàn khác cho các người chơi.

Vì vậy bây giờ nhất định phải thu thập một chút tài liệu.

Nghĩ tới đây, anh đứng dậy liếc qua đám người lão Lý.

- Anh không lo xử lý đoàn đội, tới đây xem kịch vui à?

- Tổng giám đốc Trần yên tâm đi, tôi đã sắp xếp công việc xong

xuôi rồi, cậu nhìn xem thử tôi có thích hợp diễn vai chính không? Tôi đánh nhau rất giỏi!

- ...

Trần Lâm liếc nhìn mái đầu trọc của đối phương rồi vỗ vỗ áp phích bên cạnh:

- Anh cảm thấy mái tóc của anh có thể diễn những nhân vật này à?

Nhân vật bên trong trò chơi 《 Con sói 》không nói rằng bọn họ có lượng tóc kinh người, nhưng cơ bản đều là tóc dài buộc lên, hoặc chính là sinh vật phi nhân loại được hợp thành bằng đặc hiệu.

Nhất thời anh không nghĩ không ra có nhân vật nào phù hợp với đầu trọc.

- Vậy thì diễn đội nón cũng được, không phải còn có rất nhiều binh sĩ hay tướng quân đội mũ à?

Lão Lý kích động nói.

Bọn họ đều rất rõ ràng đối với trò chơi tiếp theo, tất cả đều là nhân vật nhiệt huyết đánh nhau bằng đao kiếm.

Nếu như nói 《 The Titanic 》thỏa mãn những huyễn tưởng về tình yêu của các thiếu nữ, vậy thì trò chơi này chính là thỏa mãn tình cảm nhiệt huyết của những người đàn ông.

Mặc dù không thể đích thân ra tay.

Nhưng dù gì cũng có thể diễn một chút cho đỡ ghiền, đúng không?

Huống chi diễn viên chính còn có tiền thưởng vô cùng phong phú.

- Ừm, vậy cũng được, các người đi tìm người chỉ đạo võ thuật thử xem, nếu như được thì lại nói sau.

Trần Lâm suy nghĩ một chút rồi đồng ý.

- Được rồi!

- Cảm ơn tổng giám đốc Trần!

Mấy người Lão Lý kích động không thôi, vội vàng chạy vào trong tìm người chỉ đạo võ thuật, cả sân lập tức trở nên náo nhiệt.

Cùng lúc đó.

Trong phòng họp ở chi nhánh của Bilibili.

Một nhóm đổng sự cao tầng tề tụ một chỗ, bầu không khí vô cùng nghiêm trọng.

- Bắt đầu đi, đã đến lúc quyết định vị trí quản lý marketing này thuộc về ai rồi.

Một người đàn ông trung niên bụng phệ ngồi ở chủ vị trầm giọng nói.

Vừa nghe thấy lời này, trong lòng mọi người phía dưới run lên, lập tức trở nên căng thẳng.

Đặc biệt là Tô Bằng ngồi ở cuối cùng, lòng bàn tay dưới bàn đã đầy mồ hôi.

Những người có mặt ở đây đều là những ứng cử viên cuối cùng cho vị trí quản lý marketing.

Sau mấy tháng cố gắng, biểu hiện và thành tích của mỗi người đều rõ như ban ngày, cuối cùng ai có thể ngồi trên vị trí kia thật đúng là khó mà nói.

Ngay cả khi anh làm ra rất nhiều thành tích chói sáng trong khoảng thời gian này thì cũng chỉ là miễn cưỡng có thể cạnh tranh với bọn họ mà thôi.

Nói thật.

Tô Bằng rất muốn vị trí đó.

Chỉ cần có thể ngồi trên vị trí đó thì địa vị và đãi ngộ của anh trong công ty cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, đến lúc đó anh có thể cung cấp điều kiện trưởng thành tốt hơn cho con cái.

Dù là một người cha hay là một vị viên chức thì anh đều không muốn thua!

- Bây giờ tôi sẽ đọc báo cáo tài chính mà các vị đã cống hiến trong quý vừa qua, đây sẽ là căn cứ quan trọng để mọi người tranh cử chức quản lý marketing.

Bí thư bên cạnh đổng sự đứng lên, trên tay cầm một phần tài liệu.

Ánh mắt của tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía phần tài liệu kia, không nhịn được mà nuốt một ngụm nước bọt.

Bọn họ biết, tin tức ghi chép phía trên đó sẽ là quyết định mấu chốt thành bại cuối cùng của bọn họ.

Nhưng mà thư ký đổng sự không cho bọn họ cơ hội chuẩn bị, lập tức đọc lên báo cáo tài chính quý trước của mỗi người có mặt ở đây.

Nhất thời trên mặt của mỗi người tại đây lộ ra biểu hiện khác nhau.

Mừng rỡ, thất vọng, kích động, chấn kinh.

Tô Bằng ngồi ở cuối cùng nhíu chặt mày.

- Thứ ba sao….

Nói thật, thành tích này làm anh vô cùng ngoài ý muốn, thậm chí không thể tin được.

Bởi vì hắn phỏng đoán mình cao lắm là xếp hạng năm.

Nhưng cũng chính bởi vì thứ hạng tốt hơn ngoài dự đoán khiến anh càng không cam lòng hơn.

Nhìn thấy vẻ đắc ý của tên có số liệu báo cáo cao nhất, bàn tay dưới bàn của anh lặng lẽ nắm chặt lại.

10 triệu.

Anh chỉ kém tên kia 10 triệu mà thôi!

Bị thua như vậy làm sao anh có thể cam lòng cho được!

Trong phòng họp có không ít người ôm suy nghĩ giống anh, lập tức có người đứng dậy.

- Đổng sự, gần đây tôi còn có mấy bộ phim điện ảnh đang phát sốt, đến lúc đó tài báo cá nhân còn có thể gia tăng ít nhất 20%!

Chương 153: Quyết Định Của Tô Bằng (2)

- Tôi cũng vậy, có mấy hạng mục đã đàm phán vào quý bốn năm ngoái, nhưng do một ít ngoài ý muốn mà bị chậm tiến độ, rất nhanh có thể đàm phán thành công!

- Nói về hạng mục thì bên chúng tôi cũng không ít, còn có…

Rất rõ ràng, bọn họ đều không cam lòng, muốn tranh thủ cơ hội cuối cùng cho mình.

Bằng không thì cứ như vậy mà nhận mệnh.

Sợ là tối nay về nhà ngủ không yên.

- Như vậy à.

Đổng sự chậm rãi ngồi thẳng lưng, trao đổi ánh mắt với mấy vị quản lý cấp cao bên cạnh, lại thấp giọng thảo luận một hồi, cuối cùng lại nhìn về phía bọn họ một lần nữa:

- Được thôi, tôi sẽ cho các ngươi một cơ hội nữa, vào lễ đón năm mới lần này, doanh thu từ bộ môn mà mọi người phụ trách cũng sẽ đưa vào trong phần tài báo này, nhớ kỹ, tôi chỉ cho mọi người một tuần.

Lễ đón năm mới!

Trong lòng mọi người chấn động.

Đó là một trong những hạng mục quan trọng nhất của Bilibili bọn họ.

Đến lúc đó sẽ mời các streamer nổi tiếng, các minh tinh điện ảnh, ngôi sao ca nhạc, đoàn đội và cá nhân tham gia, tương đương với một bữa tiệc liên hoan.

Hơn nữa bên tổng bộ vô cùng coi trọng hoạt động lần này.

Nhiệm vụ đã được phát xuống sớm để bọn họ khai phát thị trường, chuẩn bị tiết mục.

Theo lý thuyết.

Phản ứng về tiết mục mà bọn họ mang tới lần này sẽ trở thành cơ hội cuối cùng để bọn họ tranh cử chức vị.

Nhất định phải kéo được một tiết mục nặng cân!

Trong nháy mắt.

Trong lòng tất cả mọi người đều dâng lên một cỗ quyết tâm.

Nhưng mà đúng lúc này, một giọng nói đột ngột vang lên trong phòng họp.

- Đổng sự, nếu tôi có thể kéo quán quân phòng vé năm nay tham gia khánh điển tết xuân lần này, vậy ta có thể tranh cử chức quản lý marketing đúng không?

Đúng vậy!

Người nói chuyện không phải ai khác.

Chính là Tô Bằng ngồi trong góc vẫn luôn im lặng không lên tiếng!

Đám người vốn dĩ còn đang nghị luận đầu tiên là yên tĩnh lại, tiếp đó là nhìn về phía anh với vẻ mặt khiếp sợ.

Quán quân phòng vé năm nay chính là bộ điện ảnh tên là 《

The Titanic 》, anh thật sự có thể đàm phán thành công à?

Phải biết rằng bộ phim kia nổi tiếng.

Bọn họ không phải là chưa từng thử liên hệ với quan phương.

Nhưng câu trả lời nhận được lại là tạm thời không có dự định đăng trên nền tảng trực tuyến, khiến bao nhiêu người để mắt tới bộ phim này chỉ có thể thở dài mong mỏi.

Đổng sự và nhóm cao tầng vừa mới chuẩn bị đứng dậy rời khỏi cũng đều dừng bước lại, híp mắt nhìn về phía Tô Bằng.

- Nếu như tôi nhớ không lầm thì bộ phim kia ngay cả tổng bộ cũng không thể đàm phán thành công, anh xác định mình có thể làm được chứ?

- Không xác định, nhưng tôi có chắc chắn hơn 70%, xin đổng sự cho tôi cơ hội này!

Tô Bằng trịnh trọng nói.

Đổng sự không trả lời ngay, mà là bình tĩnh nhìn chăm chú Tô Bằng.

Rõ ràng, anh cũng biết trọng lượng bây giờ của bộ phim này, không phải tùy tiện bình đài nào cũng có thể giành được.

Một hồi lâu, trong mắt anh mới thoáng hiện lên một tia sáng.

- Tốt, nếu anh có thể đàm phán thành công bộ phim đó thì chức quản lý marketing sẽ là của anh.

Nói xong anh lập tức bước ra khỏi cửa phòng họp, chỉ để lại mọi người sửng sốt nhìn nhau.

…

Nhìn thấy đổng sự và quản lý cao cấp rời đi, Tô Bằng lập tức xụi lơ ngồi phịch xuống ghế, có loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Anh biết khoe khoang như thế ngay trước mặt đổng sự đại biểu cho cái gì.

Nếu như không làm được chuyện này thì anh sẽ hoàn toàn xong đời ở công ty này.

Nhưng nếu như có thể thành công thì sẽ lấy được hồi báo tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Cho nên anh lựa chọn đánh cược.

Đánh cược tương lai của mình.

Đặt hết vào cơ hội này!

- Lão Tô, chẳng lẽ anh không biết bây giờ có bao nhiêu bình đài nhìn chằm chằm vào bộ phim kia à? Cho dù anh có chút quan hệ với Hồng Hoang thì cũng không cần thiết phải lấy tiền đồ của mình ra đánh cược như vậy.

Một đồng sự chơi thân với Tô Bằng cau mày đi tới, cảm thấy lời nói mới vừa rồi của Tô Bằng có hơi quá xúc động.

Mà những đối thủ cạnh tranh khác thì lại âm thầm cười lạnh, trên mặt lộ vẻ khinh thường.

Trong lòng bọn họ vô cùng rõ ràng.

Với doanh thu phòng vé kinh khủng hiện tại của 《 The Titanic 》.

Đừng nói là phát sóng độc quyền, chỉ riêng quyền phát sóng đã là quá tốt đối với bọn họ rồi.

Nếu đàm phán thành công, cơ bản có thể được coi là giải

quyết dứt khoát, nghiễm nhiên chiến thắng lần cạnh tranh này.

Nhưng muốn đạt được thì nói dễ hơn làm?

Loại hạng mục cấp bậc này, căn bản không phải là nhóm tiểu chủ quản như bọn họ có thể đụng vào, ít nhất phải là người của tổng bộ tới đàm luận mới được.

Cho nên bọn họ không nói gì nhiều.

Chỉ khẽ lắc đầu rồi đứng dậy rời khỏi phòng họp, đi chuẩn bị tiết mục cho lễ đón năm mới.

Mà sau khi bọn họ rời đi không bao lâu.

Tô Bằng còn ngồi trong phòng họp hít sâu một hơi, cầm điện thoại di động lên bấm số của Trần Lâm.

- A lô.

Vừa mới kết nối, giọng nói của Trần Lâm từ đầu bên kia truyền đến.

- Tổng giám đốc Trần, là tôi, Tô Bằng.

Tô Bằng thận trọng nói.

- A, hóa ra là quản lý Tô, có chuyện gì không?

- Đúng là tôi có một việc muốn nói chuyện với tổng giám đốc Trần, không biết bây giờ có thuận tiện hay không?

- Anh cứ nói thẳng đi, bây giờ tôi đang quay phim CG mới, nói qua điện thoại là được.

CG mới?

Trong lòng Tô Bằng cả kinh.

Nhanh như vậy mà đã làm trò chơi mới rồi à?

Nhưng mà tâm tư của ahn không ở nơi này.

Trầm mặc một lát, cuối cùng anh mới chậm rãi mở miệng:

- Tổng giám đốc Trần, tôi muốn bàn bạc với anh về việc quyền phát sóng bộ phim điện ảnh 《 The Titanic 》.

Lần này giọng điệu của ahn trịnh trọng hơn bao giờ hết, đồng thời lại mang theo vẻ thấp thỏm nồng nặc.

- Quyền phát sóng phim 《 The Titanic 》?

Giọng nói của Trần Lâm trầm xuống.

Anh không trả lời ngay mà giống như đang suy tư cái gì đó.

Mãi đến khi trái tim của Tô Bằng sắp nhảy tới cổ họng thì anh rốt cục nhàn nhạt nói:

- Quản lý Tô, chắc hẳn anh cũng biết rất rõ, người của tổng bộ các anh tới cũng bị tôi từ chối, anh cảm thấy anh có ưu thế gì có thể so sánh được với bọn họ à?

Chương 154: Người Làm Sếp Đều Cổ Quái Như Vậy À?

Câu này thoạt nhìn như là đang chất vấn, nhưng trên thực tế lại là đang cho anh một cơ hội, cho anh một cơ hội tranh thủ vì bản thân.

Tô Bằng rất rõ ràng.

Mình nhất định phải lấy ra điều kiện có thể đả động đối phương mới được.

- Tôi có thể hỏi một chút, vì sao trước đó tổng giám đốc Trần lại từ chối người bên tổng bộ chúng tôi không?

- Cái này à, thật ra thì cũng không có gì, tôi chỉ là nhìn anh ta không thuận mắt mà thôi, nhân viên cấp dưới của tôi bưng trà rót nước cho anh ta mà không có được một câu cảm ơn.

Hả?

Chỉ là bởi vì lý do này à?

Tô Bằng ngây ngẩn cả người.

An đã nghĩ tới đủ loại khả năng có thể xảy ra.

Ví dụ như không hài lòng về điều kiện, không đồng ý về giá cả hoặc là không tín nhiệm bọn họ, v.v…

Kết quả là bởi vì không nói cảm ơn?

Những người làm sếp đều có tính khí cổ quái và tùy hứng như

vậy à?

Nếu như những người phụ trách đàm phán biết nguyên nhân thật sự mà mình thất bại, nhất định sẽ tức đến hộc máu.

Nhưng điều này cũng làm cho anh hiểu được một đạo lý.

Không thể dùng suy nghĩ bình thường để phán đoán vị tổng giám đốc Trần trước mắt này, hơn nữa có vẻ như đối phương càng coi trọng nhân phẩm của bên hợp tác.

Anh thở ra một hơi, cuối cùng nói:

- Về hình thức chia sẻ lợi nhuận liên quan tới phim điện ảnh, tôi nghĩ người ở bên tổng bộ đã nói với anh rồi, lấy năng lực của tôi thì không có biện pháp cho ra điều kiện cao hơn.

- Nhưng có hai điểm tôi có thể làm được mà bọn họ lại làm không được!

- Ồ? Nói tôi nghe một chút đi.

Trần Lâm cảm thấy hứng thú.

Nghe thấy giọng điệu của anh thay đổi, Tô Bằng vui mừng khôn xiết, tiếp tục nói:

- Đầu tiên, tôi đã được đồng sự cho phép, chỉ cần đàm phán thành công bộ phim này thì sẽ trực tiếp trở thành quản lý marketing, có thể điều động nhiều tài nguyên hơn, vô cùng hữu ích đối với hợp tác sau này, hơn nữa tôi tin tưởng trong toàn bộ công ty không có ai hiểu rõ về Hồng Hoang hơn tôi.

- Thứ hai, vừa rồi tôi có nghe tổng giám đốc Trần nói đang quay CG mới, vừa vặn gần đây chúng tôi cũng sắp tổ chức một lễ mừng năm mới, tiết mục sẽ do tôi và các đồng sự phụ trách an bài, tôi có thể để dành một danh ngạch tiết mục để tuyên truyền CG

này cho Hồng Hoang!

Lễ mừng năm mới của Bilibili.

Sẽ mời đủ loại minh tinh và streamer.

Hiếm khi nào xuất hiện tình huống công nhiên đưa game CG vào tiết mục, bởi vì như vậy rất dễ dàng khiến khán giả phản cảm.

Dám lấy ra danh ngạch này để tuyên truyền trò chơi.

Đủ để thấy Tô Bằng đã dốc hết toàn lực.

Cho nên sau khi nói xong, cả người anh đều trở nên căng thẳng, ngay cả hít thở cũng có chút bất ổn.

Nhưng mà không có cách nào.

Dựa vào nội tình bây giờ của anh mà muốn ngồi trên vị trí kia thì chỉ có thể dùng hết toàn bộ sức lực, bằng không thì không biết lần sau còn có cơ hội nào cho hắn hay không.

Chỗ làm việc của những người trung niên.

Có đôi khi chính là tàn khốc như vậy.

- Cho nên, anh đặt tất cả tiền cược vào Hồng Hoang chúng tôi đúng không?

Trần Lâm không có trả lời ngay, mà là hỏi ngược lại.

Tô Bằng nghe vậy lúng túng gãi đầu, đáp:

- Có thể coi là vậy, tổng giám đốc Trần, anh nhìn xem thành ý của tôi có đủ không?

Nhưng mà đáp lại hắn lại là một tiếng cười khẽ của Trần Lâm.

- Tôi còn tưởng rằng anh sẽ nói là anh tương đối thân với

Hồng Hoang, hơn nữa hai bên hợp tác nhiều lần như vậy quan hệ khá tốt, làm việc sẽ dễ dàng hơn, nếu anh nói như vậy thì tôi đã sớm đồng ý với anh rồi.

- Hả?

Tô Bằng ngẩn người.

Một hồi lâu sau hắn mới phản ứng lại, mặt mũi tràn đầy kích động, vội hỏi:

- Cái này, nói như vậy, tổng giám đốc Trần, anh đồng ý rồi phải không?

Hạnh phúc tới quá đột nhiên làm cho anh bắt đầu nói năng lộn xộn, kém chút nữa hưng phấn đến mức nhảy lên trên bàn làm việc.

- Nhưng mà tôi có một điều kiện.

Lúc này giọng nói của Trần Lâm lại vang lên.

Cảm nhận được giọng điệu nghiêm túc của đối phương, trong lòng Tô Bằng run lên.

- Điều kiện gì?

- Bên các người nhất định phải đảm bảo là anh ngồi trên vị trí quản lý marketing, mặc dù chúng tôi chỉ là một công ty nhỏ, nhưng các người cũng đã thấy độ nổi tiếng của phim 《 The Titanic 》 rồi đấy, chỉ có người đúng quy cách thì mới có thể tiếp nhận.

Việc các công ty nhỏ thỉnh thoảng xuất hiện một vài tác phẩm bùng nổ không phải là hiếm gặp.

Việc này giống như là nhà giàu mới nổi ở trong ngành nghề, rất dễ bị những công ty lớn xem thường, cho rằng bọn họ nổi tiếng là nhờ vào may mắn.

Mặc dù nội tình của Hồng Hoang chưa đủ.

Nhưng sau khi phát triển hơn nửa năm.

Bọn họ đã không phải là công ty mà ai cũng có thể xem nhẹ.

Cảm nhận được khí thế của anh, Tô Bằng cũng trở nên nghiêm túc:

- Yên tâm đi, lăn lộn nhiều năm ở trong nghề này như vậy, tôi còn không có ngốc đến mức để xuất hiện tình huống cho người ta trích quả đào, với tích lũy mấy năm nay cùng với sự ủng hộ của tổng giám đốc Trần, tôi có niềm tin tuyệt đối có thể cầm lấy vị trí này!

- Tốt, cứ quyết định như vậy đi, đến lúc đó anh kêu người đến công ty chúng tôi bàn chuyện hợp đồng là được, đừng quên danh ngạch tất niên mà anh vừa đồng ý đấy.

- Tổng giám đốc Trần thật sự dự định tuyên truyền trò chơi ở lễ mừng năm mới của chúng tôi à?

- Vốn dĩ là tôi không có quyết định này, nhưng mà nghe anh nói như vậy làm tôi nhớ tới mình đang thiếu một con đường tuyên truyền.

- Được rồi, tôi sẽ lập tức kêu người đi an bài.

Tô Bằng không có hỏi nhiều.

Bởi vì trong suy nghĩ của anh, cái mà Trần Lâm nói tới hẳn là loại phim tương tự như CG quảng cáo.

Chắc chắn không có khả năng lại móc ra một cái đại chiêu giống như 《 The Titanic 》 được, đúng không?

…

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Chẳng mấy chốc thì đã đến lễ mừng năm mới của Bilibili.

Các thành viên Bilibili buổi tối tan tầm và tan học về nhà, sau khi cơm nước xong xuôi lập tức đi đến trước máy vi tính, ấn mở phòng livestream của quan phương.

Lúc này chỉ còn hơn mười phút nữa là bắt đầu khai mạc, mưa đạn điên cuồng hiện lên giống như thủy triều.

Chương 155: Nghi Thức Khai Mạc Bùng Nổ

- Đến rồi đến rồi, không biết năm nay sẽ có tiết mục gì đây.

- Hi vọng sẽ tốt hơn năm ngoái, nội dung thật sự là chán muốn ói.

- Ha ha tiệc tối năm mới đúng là càng ngày càng tệ.

- Nhất là mấy cái tiểu phẩm, lúc nào cũng mang theo một loại hương vị thuyết giáo, rõ ràng là hài kịch nhưng nhất định phải bỏ chút bi tình vào mới chịu được, tôi xem xấu hổ đến mức phải co ngón chân lại.

- Vậy đã coi như tốt rồi, dù sao cũng tốt hơn là cái gì cũng nhắc tới sủi cảo.

- Chúng ta cùng nhau bao sủi cảo nào, oẹ ~

Khán giả nghị luận ầm ĩ, chê bai tiệc tối năm mới của năm ngoái, có thể nói là vô cùng náo nhiệt.

So với việc ngồi trước TV xem những tiết mục đã xem đi xem lại vô số lần, bây giờ giới trẻ lại thích tìm niềm vui ở trên mạng.

Tiết mục sẽ không phải chịu hạn chế quá nhiều bởi các khuôn sáo.

Mới hơn mười phút mà số người xem livestream đã tăng vọt đến 5 triệu, một đường tiến thẳng đến cửa ải lớn 10 triệu.

Thấy nghi thức khai mạc sắp đến, tất cả khán giả đều mong

đợi, bắt đầu suy đoán tiết mục khai mạc năm nay là gì.

Các đại chủ phòng streamer cũng đều đến hiện trường, người xem ở hiện trường đang ngồi trong nơi tối như mực, chờ đợi bắt đầu nghi thức khai mạc.

- Chị Hiểu Hiểu, chị nói xem năm nay sẽ mở màn bằng tiết mục gì?

Trên hàng ghế gần sân khấu, một streamer vũ đạo hỏi Âu Dương Hiểu ngồi bên cạnh.

- Không biết, lần này quan phương bảo vệ tin tức rất nghiêm mật, hơn nữa hiện trường khai mạc tạm thời bị thay đổi, chỉ có nhân viên hậu đài của quan phương mới biết được.

Hôm nay, Âu Dương Hiểu mặc trang phục của Zinogre được chế tác riêng, cầm một thanh thái đao màu trắng, một lúc nữa cô sẽ phải lên đài biểu diễn.

Ngoại trừ chúc mừng một năm mới đến, trong lễ mừng năm mới còn sẽ an bài buổi biểu diễn của những bộ phim và anime nổi tiếng nhất năm ngoái.

Có nhảy múa, ca hát, trò chơi, các loại nhạc khí, v.v….

Mà cô cũng may mắn được mời, lấy thân phận là nhân vật chính, tham diễn một hồi vũ đạo của 《 CG phim điện ảnh Thợ Săn Quái Vật 》.

Nhưng cho dù bộ phim này được đón nhận khá nồng nhiệt thì nó vẫn bị an bài vào vị trí tương đối ở giữa.

Cô thật sự không nghĩ ra được còn có nội dung gì bạo hỏa hơn có thể gánh chịu nổi vị trí mở màn quan trọng. này

- Mở màn tạm thời bị thay đổi à? Không phải nói là một khi

tiết mục được quyết định thì không thể đổi à?

Nghe thấy lời nói của Âu Dương Hiểu, những người bên cạnh cũng không khỏi kinh ngạc thốt lên.

Chỉ có một vị streamer chủ có tư lịch khá già dặn lộ ra sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Không thể thay đổi chỉ là lời nói suông mà thôi, nếu tiết mục mới có vị trí đủ cao thì vẫn có thể được thay đổi.

- Chẳng lẽ là ngôi sao ca nhạc hoặc là minh tinh điện ảnh nào tới à?

Mấy người không khỏi suy đoán, đều vô thức nhìn về phía chính giữa sân khấu mờ tối.

Cũng lúc này.

Ánh đèn trên sân khấu đột nhiên sáng lên.

Một cột sáng giống như ánh mặt trời bắn ra từ biển sâu rồi chiếu từ trên xuống dưới về phía sân khấu.

Người ở hiện trường, còn có cư dân mạng đang xem trực tiếp đều chấn động.

- Tới rồi! Nghi thức khai mạc sắp tới rồi!

- Hiệu ứng ánh sáng lần này tốt hơn nhiều so với năm ngoái.

- Tôi vẫn nhìn không ra là tiết mục gì.

- Chờ đã, hình như là có tiếng nhạc!

Đột nhiên, khán giả đều im lặng, nhìn chằm chằm vào trung tâm sân khấu.

Sau đó toàn bộ sân khấu trong hội trường bắt đầu vang lên tiếng sáo du dương uyển chuyển, giống như là một tia gió biển khẽ vuốt ve khuôn mặt.

Sân khấu vốn không có vật gì cũng nhấc lên một mảnh gợn sóng được tạo thành từ sóng biển, dần dần cấu thành dáng vẻ đầu thuyền cực lớn.

Thậm chí bốn phía sân khấu đều trở thành một mảnh biển cả xanh thẳm với từng đợt sóng lớn mãnh liệt.

- Tàu Titanic!

- Thì ra là tàu Titanic?!

Giờ khắc này tất cả người xem đều kinh ngạc, trừng lớn hai mắt.

Mà tiếng sáo mà bọn họ nghe được không phải là tiếng sáo thông thường, mà là sáo Ireland hiếm thấy, một loại nhạc cụ có âm thanh giống với ống sáo.

Khi nhạc sĩ cầm sáo Ireland bị ánh đèn chiếu sáng,ngay phía trên cột ánh sáng sân khấu, một bóng người cũng chậm rãi hạ xuống, đứng ở phía trên đầu thuyền.

Tiếp đó phối hợp với âm nhạc và bối cảnh, hát lên khúc ca chủ đề của The Titanic - My heart will go on.

Every night in my dreams

I see you, I feel you

That is how I know you go on

Far across the distance

And spaces between us

You have come to show you go on

Giọng hát du dương uyển chuyển không ngừng quanh quẩn ở sân khấu.

Xuyên thấu qua không gian trực tiếp rót vào trong lỗ tai của mỗi người, để bọn họ bất tri bất giác đắm chìm trong đó.

Trong đầu cũng hiện ra hình ảnh trong phim, chiếc du thuyền cực lớn đang đi ở trên biển, từng màn phát sinh ở trên đó.

Khi âm nhạc tiến vào cao trào, tiếng ca trở nên cao vút và sục sôi.

Bọn họ dường như nhìn thấy du thuyền bị chìm một lần nữa, ở vùng biển lạnh như băng này diễn ra một câu chuyện tuyệt vọng, màn ảnh lớn trên sân khấu cũng phóng ra các hình ảnh được biên tập trong phim, chấn nhiếp lòng người.

Sau khi nốt ngân cuối cùng rơi xuống, khán giả mới dần dần hoàn hồn lại, nhìn về phía sân khấu với vẻ mặt khó có thể tin.

- Đó là ca khúc chủ đề của The Titanic!

- Quan phương mua được bản quyền The Titanic rồi sao?

- Tiết mục mở màn này thật sự bùng nổ, tôi nghe mà da gà đều nổi lên.

- Tôi vừa xem phim ở rạp, hình ảnh trong phim vẫn còn rõ mồn một.

- Quá tuyệt vời, tôi hoàn toàn không ngờ tiết mục mở màn lại là cái này.

- Bilibili quá trâu bò!! (Thét chói tai).

Bất kể là tại hiện trường hay là trực tiếp, rất nhiều khán giả

đã xem qua bộ phim《 The Titanic 》 này, biết được doanh thu phòng vé kinh khủng của nó.

Ai nấy đều không ngờ tới, mở màn năm nay lại có thể mời được tiết mục nặng kí như vậy.

Khỏi cần phải nói.

Chỉ riêng nghi thức khai mạc này cũng đủ để bọn họ cho tiệc tối lần này mười điểm.

- Oa! Chị Hiểu Hiểu, đó thật là bộ phim mà ngươi tham diễn!

Trong khán phòng, thiếu nữ ngồi ở bên cạnh Âu Dương Hiểu không khỏi kinh hô.

Chương 156: Buổi Biểu Diễn Chấn Động (1)

Các streamer cũng đổ dồn ánh mắt hâm mộ về phía cô.

Âu Dương Hiểu tham diễn 《 Tàu Titanic 》 không phải là bí mật gì, đây cũng là lý do tại sao cô ấy có thể ngồi cùng với nhiều streamer nổi tiếng như vậy.

Thậm chí phòng livestream của cô cũng bởi vì việc này mà nổ tung.

Số người theo dõi từ lúc bắt đầu là 1 triệu đã tăng vọt đến gần 2 triệu.

- Không phải, tôi chỉ tham diễn một vai phụ mà thôi, lời kịch không nhiều.

Âu Dương Hiểu khiêm tốn nói.

Lúc đó cô không ngờ bộ phim điện ảnh CG này sẽ nổi tiếng như vậy.

Khi vừa mới biết được tin tức, chính cô cũng sợ hết hồn.

Thật không uổng công cô một mực kiên trì suy nghĩ.

Chỉ cần ôm đùi Hồng Hoang.

Không có gì là không thể.

Từ nay về sau cô chính là fan trung thành của trò chơi Hồng Hoang!

Mà lúc này.

Phía sau sân khấu.

Những người phụ trách nhìn hiện trường bốc lửa như vậy, Tô Bằng không khỏi nắm chặt tay thành quyền, vẻ mặt vô cùng phấn chấn.

Anh biết, lễ khai mạc lần này thành công, cộng thêm thành tích mà anh tích lũy trước đó, bây giờ đã không còn ai có thể ngăn cản bước tiến thăng chức của anh nữa rồi!

Vụ đánh cược tương lai của mình lần này.

Anh đã đánh cược đúng!

……..

Lễ mừng năm mới vẫn còn tiếp tục.

Bên trong tiếng reo hò nhiệt liệt của khán giả, tiết mục đặc sắc hết cái này đến cái khác xuất hiện.

Quan phương thậm chí còn chi rất nhiều tiền mời mời một vài ngôi sao ca nhạc hàng đầu đến biểu diễn, lập tức khiến hiện trường lên đến cao trào.

- Quá cháy, vũ đạo của Bác Nhân Truyền làm tôi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

- Cá Lớn Dưới Đáy Sâu cũng không kém cạnh, nếu biết sớm hơn thì tôi đã đến trực tiếp xem rồi.

- Đoạn tạp kỹ kia biểu diễn cũng không tệ, hình như là streamer đích thân lên đài biểu diễn.

- Rất tốt rất tốt, dạ tiệc mừng năm mới năm nay quả nhiên không làm tôi thất vọng.

Cho dù là hiện trường hay là xem livestream.

Khán giả đều tán thưởng đối với các tiết mục được an bài lần này, cuối cùng cũng có loại cảm giác như xem dạ tiệc mừng năm mới.

Mà trong bầu không khí nhiệt liệt này, thời gian đã đi qua được hơn phân nửa.

Sau khi nghỉ giữa trận.

Hai MC lại đi lên sân khấu lần nữa, tuyên đọc tiết mục tiếp theo.

- Tiết mục tiếp theo khá đặc biệt, xem như là lần đầu tiên xuất hiện loại hình tiết mục này kể từ khi chúng tôi tổ chức lễ mừng năm mới đến nay.

- Không biết tiếp đó bọn họ sẽ có màn trình diễn đặc sắc thế nào nhỉ?

- Chúng ta hãy cho mời tiết mục kế tiếp, Seriko: Shadows Die Twice!

Seriko: Shadows Die Twice

Seriko?

Cái tên thật kỳ cục.

Đám người lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, lòng tò mò bị khơi gợi.

Mà ánh đèn trên sân khấu dần mờ xuống khi MC rời đi, cả khán phòng nháy mắt yên tĩnh lại, giống như là bị nhấn nút yên lặng.

[Vĩnh sinh thật sự có quan trọng như vậy sao?]

Bỗng nhiên, một giọng nói trầm thấp vang lên, phá vỡ mảnh yên tĩnh này.

Sân khấu vốn dĩ mờ tối cũng cùng sáng lên với từng hiệu ứng ánh sáng kì lạ.

Giống như là những hạt sáng riêng lẻ, chúng nó nhanh chóng hội tụ lại ở trên sân khấu, trong nháy mắt đã xây dựng thành một mảnh cỏ lau màu trắng xinh đẹp mà mộng ảo, tỏa sáng rực rỡ dưới vầng trăng tròn, như hòa làm một thể với sân bãi.

Hai thân ảnh cầm trường đao đứng dưới ánh trăng, giằng co từ xa.

- Đây là…. Hình ảnh 3D à?

- Mẹ nó! Đúng là nó rồi!

- Hình ảnh 3D này quá tỉ mỉ!

- Hình như tôi đã nhìn thấy cảnh này ở đâu rồi thì phải.

- Sao nhìn hơi giống tấm áp phích mà công ty Hồng Hoang tung ra trước đó thế?

- Không phải giống như, nó chính là tấm áp phích kia!

Các người chơi quen thuộc công ty Hồng Hoang chỉ mới liếc mắt một cái là đã nhận ra hình ảnh bày ra trên sân khấu, cả đám nhao nhao kinh hô.

Người xem không rõ ràng cho lắm thì nhìn chăm chú vào hình ảnh 3D kia, tấm tắc bảo lạ.

Kỹ thuật 3D trong nước không phải là không có cách nào đạt đến loại trình độ này.

Mà là rất ít thấy người sẽ dùng nó trên trò chơi.

Bởi vì khoản đầu tư thật sự quá lớn, căn bản không đáng để làm.

Chớ nói chi là Tô Bằng đứng ở hậu đài.

Cho dù anh là người phụ trách an bài tiết mục này thì lúc này cũng có chút hoảng hốt.

Nhớ lại mấy ngày trước lúc Hồng Hoang trình diễn CG quảng cáo này trước mặt anh, cảm giác rung động kia vẫn còn in sâu vào trong đầu.

Anh vốn dĩ cho rằng nó chẳng qua chỉ là quảng cáo trò chơi thông thường.

Nhưng ai mà ngờ được bọn họ lại trực tiếp móc ra đại chiêu.

Quả nhiên sau khi cầm lấy quán quân phòng bán vé, chế tác trò chơi đều trở nên tài đại khí thô hơn rất nhiều, đầu nhập lớn như thế vậy mà lại dùng để tuyên truyền một trò chơi.

- Mau nhìn xem! Hình ảnh chuyển động rồi kìa!

Lúc này, thính phòng lại ồ lên.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nhân vật 3D vẫn luôn đứng yên ở trên sân khấu cử động, đột nhiên rút trường đao ra lao về phía đối phương.

Trên sân khấu cũng vang lên một khúc nhạc hào hùng khiến lòng người rạo rực, giống như là đặt mình vào trong chiến trường.

- Keng!

Cả hai tương giao, binh khí trong tay liên tiếp đụng chạm kịch liệt bắn ra mảng lớn tia lửa.

- Cái này thật sự chỉ là quảng cáo của trò chơi thôi à?

- Bọn họ lại có thể làm ra trận chiến mượt như tơ lụa.

- Cảm giác như có tia lửa sắp văng lên trên mặt tôi vậy.

- Đây chính là trò chơi mà Hồng Hoang đang làm à?

Chiêu đối chiêu liều mạng mà hoa lệ, dưới sự thể hiện của hình ảnh 3D càng khiến người xem huyết mạch phún trương, như thể là đang tận mắt chứng kiến một trận quyết đấu định mệnh.

Thậm chí có rất nhiều người ngồi trong khán phòng.

Đây là lần đầu tiên bọn họ trải nghiệm hình ảnh 3D ở khoảng cách gần như vậy, ai nấy đều kinh hô không thôi.

[Quốc gia rộng lớn như vậy, cuối cùng vẫn không thể chạy thoát khỏi huyết chi trớ chú.]

[Xem ra nếu như ta không thể giết được ngươi thì sẽ không cách nào nhận được long dận chi lực.]

Trận chiến trên sân khấu vẫn còn đang tiếp tục.

Sau mấy chục lần giao phong, cuối cùng hai bên triệt để bộc phát, dưới sự chứng kiến của ánh trăng, bọn họ rống giận rồi lao về phía đối phương.

Tiếp theo hình ảnh biến đổi.

Từ cánh đồng cỏ lau biến thành vách núi cheo leo, âm nhạc cũng trở nên nhẹ nhàng, uyển chuyển.

Chương 157: Buổi Biểu Diễn Chấn Động (2)

Một bóng người vượt nóc băng tường, dựa vào móc và khóa bay qua lại giữa vách núi, sau đó bóng người đó rơi xuống từ trên cao rồi đột nhiên dùng một thanh đao cắm mạnh vào đầu một con rắn trắng khổng lồ.

Động tác dứt khoát lưu loát của anh ta khiến khán giả cảm thấy đỉnh đầu mát lạnh, không khỏi rụt cổ một cái.

Con rắn lớn màu trắng lâm vào cuồng bạo, nó vặn vẹo cơ thể đụng vào vách núi tạo thành một trận đá lở.

Đến khi mọi người phản ứng lại thì trên sân khấu đã dấy lên lửa lớn ngập trời khiến toàn bộ hiện trường biến thành một màu đỏ rực, giống như là đang đặt mình vào biển lửa.

Xung quanh vang lên tiếng hô kêu giết rung trời, nhân vật chính đang chém giết điên cuồng giữa một đám đạo phỉ, cơ thể dần dần bị nhuộm thành màu đỏ, thi thể chồng chất thành núi ở dưới chân anh ta.

Cuối cùng phòng ốc đổ sụp, hóa thành hư vô.

Sau quá trình chuyển cảnh rất có cảm giác lập thể, nhân vật chính đi tới một tiên cảnh chi địa có mây mù lượn quanh.

Mà đối diện anh là một con rồng lớn đứng cao vút giữa thiên địa, quanh người nó có sấm sét vờn quanh.

Cảnh tượng áp bách vô cùng vào lúc này hoàn toàn dừng lại, một loạt chữ lớn màu đỏ tươi chậm rãi hiện ra.

《 Seriko: Shadows Die Twice 》.

Trừ cái đó ra.

Phía dưới còn có hàng chữ nhỏ ghi nơi sản xuất, công ty Hồng Hoang.

Đợi đến khi mọi thứ biến mất, sân khấu khôi phục lại như lúc ban đầu thì khán giả mới bỗng nhiên hoàn hồn, trong mắt tràn đầy sự rung động.

Đây là lần đầu tiên bọn họ không có bất kỳ phản cảm nào đối với việc quảng bá game.

Ngược lại, mọi người đều bị thịnh yến thị giác vừa rồi hấp dẫn đến nỗi suýt chút nữa quên mất mình đang ở nơi nào.

Mà trong phòng livestream càng là hết sức náo nhiệt, mưa đạn tuôn ra không ngừng.

- Đây chính là trò chơi mới mà lần trước Hồng Hoang tung ra áp phích à?

- Lực biểu hiện hình ảnh quá mạnh mẽ!

- Chính xác, có loại cảm giác thân lâm kỳ cảnh.

- Vừa rồi tôi suýt nữa cho rằng ngọn lửa kia sẽ đốt lên người mình.

- Không ngờ trình độ kỹ thuật 3D lại có thể đã đạt tới mức này!

- Tiết mục khai mạc cộng thêm vũ đạo của Thợ Săn Quái Vật, bây giờ còn có trò chơi mới này, một nhà Hồng Hoang chiếm tận ba tiết mục, quá trâu bò.

- Khi nào trò chơi này phát hành vậy? Tôi muốn biết!

Có thể nói một hồi biểu diễn hình ảnh 3D đã thu hút ánh mắt các người chơi, cũng kích thích khẩu vị của bọn họ.

Ngay cả những người không chơi game nhiều cũng đều dâng lên tò mò, âm thầm nhớ tên trò chơi này.

Mãi đến khi MC lên sân khấu giới thiệu tiết mục tiếp theo.

Hiện trường và phòng livestream nghị luận dậy sóng mới dần dần bình ổn lại.

- Hiệu quả tuyên truyền cũng không tệ lắm, không uổng công mình bỏ ra 10 triệu giá trị tài phú.

Trước máy vi tính.

Trần Lâm nhìn xem phản ứng của phòng livestream và hiện trường, hài lòng gật đầu.

Kỹ thuật hình chiếu này là đi kèm với phần thưởng AR, trình độ tinh tế cao hơn nhiều so với trên thị trường.

Phí tổn định chế cũng cao đến quá đáng, một phút tốn 1 triệu giá trị tài phú, 10 phút chính là cả 10 triệu.

Màn trình diễn vừa rồi khiến 10 triệu tài phú mà anh vất vả lắm mới kiếm được, suýt chút nữa lại ngã trở về dưới 1 triệu.

May mắn hiệu quả của lần tuyên truyền này không tệ.

Bỏ ra 10 triệu giá trị tài phú này không lỗ.

Nghĩ tới đây, anh cầm lấy điện thoại đang đổ chuông, kết nối cuộc gọi.

- Trần Lâm, cậu nói xem chúng ta có nên thừa dịp nhiệt độ lần này tung ra bản chơi demo để quảng bá game một chút không?

Đối diện truyền đến giọng nói của lão Tống.

Rõ ràng là lão cũng vừa xem lễ mừng năm mới của Bilibili.

Trần Lâm suy tư trong phút chốc rồi nói:

- Thế cũng được, không thể uổng phí nhiệt độ này, bên anh đã làm tốt bản demo chưa?

- Xong rồi, hôm qua chúng tôi mới vừa khảo nghiệm thử vài lần, không có vấn đề gì lớn.

- Tốt lắm, trước hết mở chơi thử đoạn đầu tiên trong game đi, những đoạn sau thì chờ phát hành chính thức lại mở ra.

- Đối tượng chơi thử thì sao? Có nên tìm nền tảng livestream nào đó để hợp tác không?

- Không cần.

Trần Lâm liếc nhìn máy tính:

- Không phải gần đây anh nói muốn khai phá hợp tác tuyên truyền với các nền tảng livestream à? Lần này chúng ta sẽ tạo một phòng livestream chính thức ngay trên các nền tảng đó, người chơi thử thì chọn đại một nhân viên trong công ty là được, dù sao thì bọn họ tương đối quen thuộc với trò chơi.

Phòng livestream trò chơi chính thức.

Rất nhiều công ty có thứ này.

Thông thường khi tuyên bố tin tức trọng đại thì bên quan phương sẽ mở phòng livestream giải đáp thắc mắc của các người chơi hoặc dùng để tổ chức đủ loại hoạt động và sự kiện.

Như vậy cũng sẽ dễ dàng hơn một chút, còn có thể tiết kiệm tài nguyên tuyên truyền.

Lúc làm ra trò chơi đua xe online Xe Đua Cực Phẩm thì anh đã nghĩ đến làm việc này.

Bây giờ vừa vặn mượn cơ hội này khai phát một chút bình đài livestream bên ngoài Bilibili, mở rộng con đường tuyên truyền của công ty.

……

(lão phấn: người hâm mộ lâu năm)

Chi nhánh Bilibili.

Trong phòng họp.

- Tô Bằng, biểu hiện lần này của anh không tệ, thành công giành được hạng mục này cho công ty, chúng tôi nhất trí quyết định đề bạt anh lên làm giám đốc phòng quản lý marketing, phụ trách xử lý tất cả sự việc trong phòng marketing.

Giọng nói trầm thấp chậm rãi truyền ra từ trong miệng đổng sự.

Ánh mắt vừa ước ao vừa đố kỵ của mọi người tập trung ở trên người Tô Bằng.

- Cảm ơn đổng sự! Cảm ơn các vị nâng đỡ, sau này tôi nhất định sẽ cố gắng gấp bội, tận trung tận tụy vì công ty!

Tô Bằng lớn tiếng đáp lại, kích động đến run rẩy cả người.

Anh làm được.

Anh đã thật sự làm được!

Từ lúc bắt đầu là một quản lý nhỏ bé không chút tiếng tăm, gần như ở KyaSzrQPGKĘH FYGVUḧ dưới chót, đến bây giờ một đường leo lên vị trí mà trước đó anh có nghĩ cũng không dám nghĩ

tới.

Mọi chuyện giống như là nằm mơ giữa ban ngày này làm anh có loại cảm giác lệ nóng doanh tròng.

Mọi người đều nói có ba khó khăn lớn ở chỗ làm việc, bảy phần còn lại là khủng hoảng tuổi trung niên.

Đoạn thời gian trước anh vẫn còn đang bàng hoàng vì tương lai của mình, giờ khắc này cuối cùng bước lên con đường tiền đồ tươi sáng, không còn mê mang.

Chương 158: Sau Này Tôi Sẽ Là Lão Phấn

Mặc dù những người khác không cam lòng nhưng cũng đều nhao nhao đứng lên chúc mừng anh, bắt đầu nịnh bợ vị quản lý mới ra lò này.

Mấy người ngày thường chướng mắt hắn lúc này cũng đều chào đón bằng khuôn mặt tươi cười, giống như không khí quanh mình đều trở nên mát mẻ hơn rất nhiều.

Cứ như vậy giữa một mảnh náo nhiệt và khen tặng giả tạo.

Người trong phòng họp dần dần tan đi, chỉ còn lại mấy vị đồng sự có quan hệ hơi tốt với Tô Bằng.

- Lão Tô, không đúng, quản lý Tô, chúc mừng chúc mừng, cuối cùng anh cũng thành công cầm lấy vị trí này rồi.

- Không ngờ, thật không ngờ, cuối cùng người ngồi lên vị trí này lại là lão Tô anh.

- Xem ra chúng tôi vẫn là thiếu một chút liều mạng, lần này mọi người thật sự là thụ giáo rồi.

Những người này cũng là đám người trước đó thuyết phục Tô Bằng không nên vọng động.

Dù sao không phải ai cũng dám lập xuống quân lệnh trạng ngay trước mặt đổng sự như vậy, một khi thất bại thì nhất định phải hứng chịu hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Nhưng hiện tại xem ra.

Ngược lại là bọn họ quá bảo thủ rồi.

Sớm đã mất đi sự bốc đồng lúc trai trẻ.

Lần này bọn họ thua không oán.

- Thật ra tôi chỉ là không muốn cứ thế mà ngồi chờ chết, cho nên không đếm xỉa gì mà đánh cược một trận thôi, cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Tô Bằng cười xua tay, có chút cảm khái.

Sau khi tán gẫu với đồng nghiệp vài câu, anh cũng đứng dậy rời khỏi phòng họp, đi ra bên ngoài hành lang gọi điện thoại cho Trần Lâm.

- Gọi điện thoại cho tôi sớm như vậy, xem ra mọi chuyện tiến hành rất thuận lợi, sau này tôi có nên đổi giọng gọi anh là quản lý Tô không?

Trần Lâm nói với giọng đùa giỡn truyền đến từ đầu điện thoại bên kia.

- Tổng giám đốc Trần nói đùa rồi, lần này nếu không có anh ra tay giúp đỡ thì còn lâu tôi mới ngồi lên vị trí này thuận lợi như thế, khi nào có rảnh nhất định mời anh ăn cơm.

- Không cần khách khí như thế, anh thành công lên chức đối với Hồng Hoang chúng tôi cũng có chỗ tốt, đôi bên cùng có lợi mà thôi.

- Tóm lại Tô Bằng tôi sẽ trước tiên nhớ kỹ phần nhân tình này, sau này nếu tổng giám đốc Trần có cần gì thì cứ tới tìm tôi, bây giờ tôi đi trước an bài việc lên khung điện ảnh.

- Đi thôi, chuyện lên khung giao cho anh.

Nói xong, hai người cúp điện thoại.

Tô Bằng đi tìm cấp dưới bắt đầu an bài việc lên khung 《 The Titanic 》.

Lần này bọn họ đã mua bản quyền phát sóng độc quyền một mùa của bộ phim này, cho nên phải tận dụng thật tốt mới được.

Một bên khác.

Bên trong công ty Hồng Hoang.

Trong lúc Trần Lâm gọi điện thoại.

Bên trong đoàn đội Bình Minh, lão Tống cầm một phần danh sách đi tới trước mặt mọi người.

- Mọi người ngừng tay một chút, tôi có chuyện cần thông báo.

Lão vỗ vỗ tấm bảng trắng bên cạnh, nhanh chóng hấp dẫn ánh mắt của các nhân viên, lão Lý ở bên kia cũng tò mò thò đầu ra.

- Chuyện là như thế này, kế tiếp chúng ta dự định tạo ra một kênh chính thức trên nền tảng livestream khác, chuẩn bị sắp xếp người chơi thử game mới và giải đáp nghi vấn của người chơi, ai muốn thử thì có thể tới báo danh với tôi.

Hả?

Kênh livestream chính thức?

Các nhân viên đều ngẩn người, ai nấy đều lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Thậm chí có người rụt cổ về phía sau, sợ bị lão Tống chỉ đích danh.

- Thế nào? Không có ai tình nguyện à?

Lão Tống nhìn quanh một vòng.

Sau đó để mắt tới một nhân viên gần lão nhất, nói :

- Đỗ Hưng, hay là cậu làm đi? Tôi nghĩ những người trẻ tuổi như cậu thì sẽ tương đối hiểu cái này.

- Đừng! Tống lão đại, anh tha cho tôi đi, ta đi ra ngoài gặp người còn được, nhưng mà muốn tôi livestream thì còn không bằng giết tôi đi!

Đỗ Hưng bị kêu tên lập tức xua tay từ chối liên tục.

- Vậy A Quang thì sao? Hay là cậu thử xem?

Lão Tống lại nhìn sang một tên nhân viên khác.

- Đừng mà! Tống lão đại, chẳng lẽ anh không biết tôi mắc chứng sợ giao tiếp xã hội trầm trọng à? Trước ống kính sợ là một câu cũng không nói được, cho dù anh cho tiền thưởng thì cũng vô dụng thôi.

A Quang lộ ra vẻ mặt khóc không ra nước mắt, đầu lắc như trống.

Ánh mắt của lão Tống di chuyển tới đâu thì nhân viên tại chỗ đó đều vội cúi đầu xuống, một đám co đầu rụt cổ, một người dám đứng ra cũng không có.

Thấy bầu không khí dần trở nên xấu hổ, lão Tống chuẩn bị mở miệng chỉ đích danh.

Cuối cùng có người dũng cảm đứng ra lên tiếng :

- Tống lão đại, tôi, tôi đề cử lão Lý! Nếu anh ấy livestream thì tuyệt đối sẽ có hiệu quả rất tốt, hơn nữa anh ấy còn hiểu rõ trò chơi này hơn chúng ta!

Lão Lý đang ở một bên xem trò vui: ???

- Không, tôi chỉ là đi ngang qua thôi, những việc như vậy đừng tới tìm tôi!

Nói xong lão lập tức chạy đi như một làn khói, trong lòng mắng tên tiểu tử thúi đã chỉ tên lão vô số lần.

Nhưng lão không biết là.

Nghe thấy lời đề nghị này, lão Tống vốn dĩ còn đang xoắn xuýt chợt hai mắt phát sáng, lập tức xoay người đi về phía đoàn đội Ánh Sáng.

- Chờ đã, lão Lý, anh đừng chạy, tôi cảm thấy bọn họ nói không sai, việc này để anh tới xử lý rất thích hợp!

Nhìn thấy bóng lưng lão càng chạy càng xa, các nhân viên mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, giơ tay lau mồ hôi trên trán, có loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Không lâu lắm.

Lão Lý cao lớn vạm vỡ bị lão Tống xách trở về chỗ ngồi của mình giống như là xách gà con, trên mặt lộ ra vẻ không tình nguyện.

- Tống lão đại, không thể đổi thành người khác à? Tôi như vậy sẽ ảnh hưởng tới mặt mũi của công ty!

- Sợ cái gì, anh đã quay nhiều CG như vậy, các người chơi đều biết tới anh, như vậy hiệu quả tuyên truyền sẽ càng tốt, hơn nữa đây chỉ là phát sóng thử nghiệm mà thôi, không tính là quảng cáo trò chơi.

- Anh chắc chứ?

Lão Lý vẫn không tin.

- Chắc chắn.

Lão Tống hướng dẫn từng bước:

- Tài khoản của chúng ta vừa mới thông qua chứng nhận, làm gì có nhiều người hâm mộ, chủ yếu vẫn là xem lực ảnh hưởng của công ty chúng ta ở các nền tảng khác có đáng giá để đầu nhập tài chính hay không mà thôi.

- Vậy được rồi, nhưng mà tôi nói trước nhá, ta chỉ livestream một giờ thôi, chút nữa còn có chuyện phải làm.

- Được rồi, vậy bắt đầu ngay bây giờ đi.

Sau khi lừa gạt được lão Lý, Lão Tống lập tức hài lòng rời đi.

Chương 159: Bắt Đầu Chơi Thử Trò Chơi Mới (1)

Cũng không lâu lắm.

Trên bình đài Đấu Cá Mập.

Một phòng livestream mang theo dấu chứng nhận của công ty Hồng Hoang mở ra phát sóng, lão Lý điều chỉnh camera với vẻ mặt ngượng nghịu, tận lực không để cho mái đầu địa trung hải của mình quá nổi bật.

Nhưng mà.

Điều làm cho anh giật mình là.

Vừa livestream chưa được vài phút thì trong phòng lại đột nhiên tràn vào hơn mấy chục người xem, từng làn mưa đạn cấp tốc xẹt qua.

- Đậu má! Nhìn xem tôi phát hiện cái gì này?

- Công ty Hồng Hoang! Hơn nữa còn có chứng nhận chính thức!

- Tôi vừa mới xem thông tin, tài khoản này vừa mới được chứng nhận ngày hôm qua.

- Khá lắm, công ty các ngươi thế mà lén lút chạy tới Đấu Cá Mập mở phòng livestream mà còn không thông báo một tiếng, quả là đáng giận mà!

- Đây là tiết tấu bọn họ muốn hợp tác với Đấu Cá Mập à?

- Ha ha, tôi là người hâm mộ đầu tiên, sau này tôi sẽ là lão phấn.

…….

Lão Lý không ngờ tới mình vừa mới mở ra phát sóng mà đã có nhiều người chạy vào bên trong phòng chat Live như vậy.

Động tác chỉnh sửa camera ngừng lại, trên mặt mang theo mấy phần lúng túng và cứng ngắc.

- À, chào mọi người, hôm nay là ngày đầu tiên livestream, thử nghiệm trò chơi mới cho công ty, xem coi hiệu quả như thế nào.

Lão gãi đầu, cuối cùng điều chỉnh tốt hình ảnh và âm lượng, nhất thời có chút không biết làm sao mà nhìn vào ống kính.

Rõ ràng chỉ là một cái camera mà thôi.

Nhưng anh lại cảm giác có vô số ánh mắt đang nhìn mình, khiến cả người anh không được tự nhiên, có chút hối hận vừa rồi mình đồng ý quá nhanh.

Nhưng mà khán giả mới vừa vào phòng livestream cũng không có chú ý tới những thứ này, ngược lại bị kinh ngạc bởi lời nói của lão.

- Chơi thử trò chơi mới?

- Có phải là game được trình diễn ở lễ mừng năm mới của Bilibili không?

- Mẹ nó! Như vậy cũng quá đột nhiên rồi.

- Thế mà các người không chịu thông báo trước một tiếng!

- May mà tôi tới kịp lúc, bằng không thì bỏ lỡ rồi.

- Chờ đã, để tôi đi gọi bạn bè tới!

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng livestream trở nên náo nhiệt, từng làn mưa đạn không ngừng xẹt qua.

Lão Lý vừa điều chỉnh thử giao diện vừa trả lời vấn đề của bọn họ, dần dần trầm tĩnh lại, nói năng cũng trôi chảy hơn nhiều.

Mà qua sự truyền miệng của các khán giả.

Tin tức phòng livestream của công ty Hồng Hoang ở bình đài Đấu Cá Mập đang thử nghiệm trò chơi mới cũng nhanh chóng lan truyền ra bên ngoài, nhấc lên từng cơn sóng lớn.

Không bao lâu lại có một nhóm người xem tràn vào trong phòng trực tiếp.

- Hả? Thật đúng là phòng livestream chính thức của công ty Hồng Hoang.

- Sao bọn họ lại vô thanh vô tức chạy tới livestream ở Đấu Cá Mập thế?

- Tôi vừa nhận được tin tức đã lập tức chạy tới đây, chưa bỏ lỡ cái gì chứ?

- Là Hồng Hoang đã phát hành 《 The Titanic 》 à?

- Má ơi! Đại chùy ca!

- Đây không phải đại chùy ca trong 《 CG Thợ Săn Quái Vật 》 à?

Đột nhiên, trong số những khán giả đi vào phòng livestream, có người nhận ra lão Lý, lập tức phát mưa đạn kinh hô.

Những người vốn dĩ đang thảo luận thấy vậy chợt sửng sốt trong giây lát, lúc này mới bỗng nhiên phản ứng lại, ngạc nhiên

nhìn chằm chằm vào lão Lý trước ống kính.

Phải biết rằng 《 CG Thợ Săn Quái Vật 》 có ảnh hưởng không nhỏ trong giới trò chơi.

Đặc biệt là trong trận chiến cuối cùng, cảnh tượng nam phụ đại chùy hi sinh bản thân để tạo ra cơ hội cho các đội viên, rất nhiều người đến bây giờ vẫn còn nhớ rõ, đương nhiên chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhận ra lão Lý.

Thậm chí những người xem qua phim điện ảnh và trò chơi 《 The Titanic 》 cũng nhận ra lão Lý chính là người đóng vai thuyền trưởng.

Bọn họ vốn tưởng rằng đây chẳng qua là một nhân viên không có tiếng tăm gì của công ty Hồng Hoang.

Không ngờ lại là "Đại chùy ca" đại danh đỉnh đỉnh.

Điều này lập tức khiến phòng livestream sôi trào.

Tiện thể hấp dẫn không ít fan mê điện ảnh đi vào trong phòng chat Live.

Lão Lý chưa bao giờ thấy được cảnh tượng như vậy, nhất thời không biết nên làm gì cho phải.

- Ách… Mọi người, đó chỉ là nhân vật mà sếp của chúng tôi yêu cầu tôi diễn để tuyên truyền trò chơi thôi, mọi người đừng coi là thật.

Lão Lý lúng túng nói.

Lão căn bản không ngờ tới một ngày nào đó mình sẽ trở thành minh tinh.

- Ha ha, việc này tôi có nghe nói qua, hình như là những ngày đầu Hồng Hoang không mời nổi diễn viên nên toàn bộ đều để nhân

viên của mình ra trận.

Người biết được một chút tin tức nội tình lập tức nở nụ cười.

Vừa thấy được lời này.

Mọi người lập tức lộ vẻ mặt cổ quái.

- Khá lắm, hóa ra đây là cách mà phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật ra đời à?

- Các người phải nói sớm chứ, nếu thiếu diễn viên thì có thể tìm tôi bất cứ lúc nào, tôi không cần tiền.

- Chọn tôi, chọn tôi đi, tôi có thể đánh, có thể chịu khổ, có thể công, có thể thủ, còn có thể giặt quần áo, nấu cơm và làm ấm giường!

- CG tuyên truyền để nhân viên ra trận, đây là lần đầu tiên tôi thấy một công ty thái quá như thế.

- Đây là một nhà công ty điện ảnh bị trò chơi làm chậm trễ. (icon đầu chó)"

- Chính xác, bọn họ quay phim The Titanic thật sự quá rung động.

Trò chuyện rôm rả một hồi, khán giả lại bắt đầu nghị luận về phim điện ảnh và trò chơi The Titanic mới ra mắt gần đây, trong lời nói tràn đầy sự tán thưởng.

Thậm chí ngay cả một vài người ít khi nào chơi game.

Đều hướng về phía điện ảnh mà mua kính VR để thể nghiệm kịch bản.

Nhiệt độ bên trong phòng livestream cũng từ từ dâng lên, từ lúc ban đầu là mấy chục người đã tăng lên tới hơn một nghìn

người.

Thấy thời gian không còn nhiều.

Lão Lý dừng phần hỏi đáp, cắt giao diện phát sóng trực tiếp đến màn hình máy tính.

Chỉ liếc mắt một cái.

Khán giả đã thấy văn kiện tên là "Seriko" trên desktop, đó cũng là icon duy nhất.

Mưa đạn vốn dĩ còn đang thảo luận kịch liệt nháy mắt giảm bớt hơn phân nửa.

- Seriko! Quả nhiên là trò chơi vừa được quảng cáo gần đây!

- Mới đó mà bọn họ đã làm xong rồi à?

- Tôi vừa mới tới, tình huống gì vậy các anh em?

- Nghĩa là bây giờ Đại chùy ca muốn thử chơi trò chơi mới à?

- Mau lên nào, sốt ruột chết tôi rồi, mau cho tôi xem nó là trò chơi dạng gì đi.

Vừa nghe đến trò chơi mới, khán giả lập tức lên tinh thần. Đặc biệt là những người xem qua tiết mục AR trong lễ mừng năm mới, ai nấy đều cảnh giác cao độ nhìn chăm chú vào màn hình.

Chương 160: Bắt Đầu Chơi Thử Trò Chơi Mới (2)

- Đây là phiên bản thử nghiệm của trò chơi mới, bây giờ tôi sẽ cho mọi người xem thoáng qua nội dung và cách chơi.

Theo lời nói của lão Lý, giao diện phòng livestream sáng lên, bắt đầu phát hoạt hình mở màn của trò chơi.

Dưới rừng cây phong đỏ thẫm như máu, một tên lính che vết thương lảo đảo tiến lên, lời bộc bạch trầm thấp lượn lờ bên tai.

[Bây giờ là thời kì cuối chiến quốc ——].

[Chiến hỏa lan tràn khắp đất nước, cho đến nay vẫn không có dấu hiệu suy yếu.].

[Mà quốc gia Hoa Nguyên ở nơi núi rừng sâu xa cũng gặp chiến hỏa ảnh hưởng ——].

Lời bộc bạch ngắn gọn đi qua.

Binh sĩ đi ra khỏi rừng lá phong, tầm nhìn cũng kéo ra xa, bày ra chiến trường bốn phía là khói lửa.

Trong nháy mắt.

Tiếng la giết và tiếng rống giận dữ tràn ngập toàn bộ phòng livestream.

Khắp nơi đều là binh sĩ điên cuồng chém giết nhau, chiến hỏa xảy ra khắp nơi cùng với mặt đất bị nhuộm thành màu đỏ.

Mà ở chỗ cao nhất của chiến trường.

Hai bóng người giống như tướng quân mặc giáp trụ đang giao phong kịch liệt, cả người bê bết máu.

Trình độ đặc sắc của màn chiến đấu này thậm chí không thua gì tiết mục AR ở lễ mừng năm mới trước đó.

- Hình ảnh nhìn cũng không tệ lắm.

- Là trò chơi loại hành động à?

- Hình như là vậy.

- Wow! Cảnh hoàng hôn này, mặt đất này, quả thực là quá tuyệt!

Mưa đạn khiếp sợ và thán phục xuất hiện liên tục, từng đôi mắt nhìn chằm chằm vào hình ảnh trò chơi.

Sau khi chiến tranh kết thúc, một thiếu niên với khuôn mặt không cảm xúc đang nhặt mót đồ vật trên chiến trường xuất hiện và bị một lão giả đi ngang qua ngăn lại.

[Một con chó hoang lạc đường và nghèo túng.].

[Có muốn đi với ta không? Con sói đói.].

Thiếu niên gật đầu, rời khỏi chiến trường cùng với lão giả.

Sau đó.

Thiếu niên đi theo lão giả tu hành, kỹ nghệ càng ngày càng thuần thục theo tuổi tác tăng trưởng, cuối cùng đi tới hình ảnh anh ta nửa quỳ trước một cánh cửa khép hờ.

[Sói à, đừng quên giới luật của ta.].

[Những thứ chỉ quan trọng sau cha mẹ, ngươi phải ghi khắc trong tâm khảm.].

[Từ hôm nay trở đi, vị này chính là chủ nhân mà ngươi sẽ hầu hạ.].

[Phải đặt cược cả tính mạng để bảo hộ sự an toàn của hắn.].

Thiếu niên chậm rãi ngẩng đầu, gương mặt ngây ngô non nớt trước kia đã biến thành vẻ cương nghị, lạnh lùng theo tuổi tác tăng trưởng.

Ánh mắt của hắn xuyên thấu qua khe cửa, nhìn về phía bóng người ngồi ở bên trong.

CG mở màn đến đây là kết thúc.

- Cho nên, hắn mới là nhân vật chính?

- Bối cảnh có phải là chiến quốc không?

- Trang phục rất giống, nhưng mà ta chưa từng nghe nói về quốc gia này.

- Xem ra cũng là thời đại vũ khí lạnh.

- Không biết nội dung trò chơi và hệ thống chiến đấu làm được như thế nào.

Trên thị trường đã rất lâu rồi không xuất hiện loại game với bối cảnh như vậy.

Hơn nữa thoạt nhìn trò chơi này có vẻ khác biệt so với các trò chơi tương tự, nó áp dụng bối cảnh lịch sử không có thật.

Phải biết rằng sáng tạo một đoạn lịch sử không có thật sẽ có độ khó khăn vô cùng lớn, hầu hết các công ty trò chơi căn bản không dám đụng vào, Hồng Hoang cũng quá to gan rồi.

Chuyện này lập tức khơi gợi hứng thú của rất nhiều người.

- Tốt, chúng ta đã xem xong cảnh mở màn, kế tiếp tôi sẽ cho mọi người thấy cách chơi và chiến đấu của trò chơi này.

Trước ống kính, lão Lý đã thích ứng việc livestream cũng không nói nhảm nhiều, nhanh chóng ấn phím, cuối cùng chính thức tiến vào nội dung trò chơi.

Trong lòng khán giả cả kinh, trò chơi này có mức độ hoàn thành cao như vậy à?

……..

- Khá lắm, vừa lên tới đã biểu thị cách chơi và chiến đấu rồi?

- Bọn họ có tự tin với độ hoàn thành của trò chơi nhà mình như vậy à?

Nghe được lão Lý muốn cho bọn họ xem nội dung trò chơi, mưa đạn nháy mắt trở nên nhiều hơn.

Theo thông thường.

Rất nhiều trò chơi trước khi phát hành chính thức đều sẽ có các buổi livestream chơi thử để các người chơi hiểu biết sơ bộ về trò chơi đó.

Thế nhưng đa số đều là cực kỳ tự tin với chất lượng trò chơi mới dám làm như vậy.

Bằng không thì sẽ móc ra một đống phân.

Không những các người chơi sẽ ngoảnh mặt làm ngơ mà còn trở thành trò cười trong giới, thậm chí sẽ xuất hiện rất nhiều video mắng chửi và nhạo báng.

Loại tình huống này xuất hiện không ít.

Hơn nữa trò chơi bị mắng kia có thể đi không thông tại vòng trò chơi.

Các người chơi lại không phải đồ ngốc.

Chơi vui hay không thì trong lòng bọn họ vẫn hiểu rõ.

- Yên tâm đi, nếu như không làm tốt thì chúng tôi cũng sẽ không lấy ra để livestream chơi thử đâu.

Giọng nói của lão Lý vang lên lần nữa.

- Hơn nữa hệ thống chiến đấu của trò chơi này là do tôi phụ trách, chất lượng đã trải qua nhiều lần kiểm tra.

Khi nói đến trò chơi nhà mình, trong lời nói của lão Lý tràn đầy tự hào và tự tin.

Đúng lúc này, lời bộc bạch vang lên.

[Từ một lòng trộm quốc hơn hai mươi năm ——].

[Thế lực quốc gia như mặt trời sắp lặn.].

[Con sói đói đã mất đi tất cả.].

[Cho dù đó là nghĩa phụ đã nuôi hắn lớn lên, hay là chủ nhân mà hắn cần bảo vệ.].

Bên dưới bầu trời đầy tuyết lớn, một người phụ nữ mặc áo đen cầm chiếc dù đỏ ném một phong thư xuống địa lao bên dưới.

[Sói à.].

[Vì chủ nhân của ngươi. Hãy tỉnh dậy đi.].

Hình ảnh thay đổi, đi tới trong địa lao.

Cũng vào lúc này, trò chơi chính thức bắt đầu.

Lão Lý đi theo chỉ dẫn, điều khiển nhân vật nhặt lá thư lên, tiếp đó vô cùng thuần thục chạy về phía cửa hang động.

Khi tới một mỏm đá cao vài mét, lão Lý chỉ cần điều khiển nhân vật nhảy lên hai lần là đã nhẹ nhõm nhảy đến phía trên, rất nhanh xuyên qua cửa hang đi ra bên ngoài.

[Tháp dẫn nước].

Địa danh xa lạ hiện lên trong màn hình.

Nhìn thấy cảnh vật bên ngoài, một số người vốn dĩ còn muốn nói lão Lý khoác lác lập tức ngạc nhiên.

- Động tác của nhân vật nhìn rất lưu loát.

- Bọn họ đã ưu hóa trò chơi tới mức này rồi à?

- Thiết lập mô hình và quang ảnh này, chậc chậc, độ hoàn thành rất cao.

- Có lẽ như bây giờ đã có thể làm thành thành phẩm để bán ra rồi?

Từng cơn mưa đạn không ngừng xẹt qua, mà lão Lý cũng thông thạo điều khiển nhân vật bám vào vách tường vượt qua vách núi cheo leo trước mặt, đi tới một bụi cỏ cao cỡ nửa người.

Chương 161: Con Sói Đói

Ở phía đối diện có vài tên binh sĩ đối địch đang đi tuần tra, mỗi tên đều đeo vũ khí, mà lão Lý thậm chí không có cả một con dao găm trên người.

Nhưng mà anh cũng không tùy tiện chạy tới giết quái.

Mà chỉ vừa ngồi xổm ở trong bụi cỏ từ từ đi tới vừa giải thích với ống kính.

- Mọi người nhìn xem, bụi cỏ giống như vậy, chỉ cần ngồi xuống là có thể tránh thoát điều tra của kẻ địch, là một trong những cách chơi quan trọng trong game của chúng ta, ám sát, cũng có thể gọi là xử quyết.

- Nhưng mà bây giờ tôi còn chưa có vũ khí, cho nên xông lên cũng không giết được bọn họ, vì vậy trước tiên phải đi tìm vũ khí đã.

Nói xong, lão dựa vào bụi cỏ yểm hộ để trốn ra khỏi trại lính.

Sau đó thông qua leo trèo trên vách đá, nhảy lên từng cục đá lớn rồi chạy thoát ra bên ngoài.

Một loạt thao tác nước chảy mây trôi khiến khán giả không khỏi tròn mắt.

- Thật là độ tự do rất cao!

- Lại còn có thể tương tác với các đối tượng xung quanh?

- Có loại cảm giác thám hiểm dã ngoại.

- Không tệ không tệ, tôi thích cách chơi này, trước đó tôi còn sợ nó sẽ giống như những trò chơi khác, khắp nơi đều là tường không khí.

Chỉ mới xét về biểu hiện hình ảnh và độ mượt của động tác thì trò chơi này đã mang cho bọn họ thật nhiều kinh hỉ, thậm chí vượt qua kỳ vọng của bọn họ.

Chờ đến khi lão Lý cuối cùng cũng leo đến chỗ cao nhất của vách núi, tiến vào một căn nhà gỗ đơn sơ, tìm được cố chủ của mình.

Một người để tóc dài… là một thiếu nữ trẻ tuổi?

- Chậc chậc, dáng dấp của NPC này không tệ.

- Ngoảnh đầu nhìn lại dưới ánh đèn, xong đời, ta biết yêu rồi.

- Đây chính là vị chủ nhân mà CG mở màn đã nhắc tới muốn Sói phải bảo vệ à?

- Nhìn kìa, hình như hai người bọn họ bị tóm rồi.

- Ô hô, chuẩn bị đại khai sát giới, tôi muốn nhìn thấy máu chảy thành sông!

Bên trong mưa đạn nghị luận, nhân vật rất nhanh hoàn tất đối thoại, cuối cùng lão Lý lấy được vũ khí trường đao và một bình hồ lô hồi máu.

Từ đó.

Trò chơi bắt đầu.

Nhiệm vụ của anh ta chính là tìm kiếm con đường chạy trốn, đồng thời hộ tống chủ nhân rời đi.

Là người đã khảo nghiệm trò chơi nhiều lần, có thể nói là lão

Lý vô cùng thông thạo trò chơi này.

Lên lầu cầm lấy thuốc hồi máu, lại quen cửa quen nẻo mở cửa chính ra, liếc mắt một cái đã nhìn thấy tiểu binh tuần tra đang ở dưới cầu thang ngoài cửa.

Nhưng… Ngay khi các người chơi cho rằng lão Lý muốn xông lên sống mái một trận thì lão lại đi trở về con đường cũ.

Chờ tiểu binh đi tới đi lui rồi quay lưng lại.

Lão bỗng nhiên xông ra khỏi cửa phòng, nhanh chóng vòng tới sau lưng tiểu binh kia, một tay bịt miệng, tay còn lại cầm trường đao cứa mạnh vào cổ đối phương.

- Phốc!

Máu bắn tung tóe.

Tiểu binh lập tức ngã xuống đất bỏ mình.

Động tác ám sát mau lẹ bén nhạy kia khiến phòng livestream nháy mắt sôi trào lên.

- Mẹ nó! Thật đúng là có thể ám sát?

- Động tác ám sát này quá đẹp.

- NPC có phán đoán được sau lưng không?

- Nếu như bị phát hiện thì sẽ như thế nào?

Nếu như nói.

Tương tác với vật thể trước đó khiến hai mắt của khán giả tỏa sáng.

Vậy thì cách chơi chiến đấu này đơn giản chính là thần lai chi

bút.

Để bọn họ cảm nhận được cảm giác chân thực khi chém giết kẻ địch.

Mà lão Lý phía trước ống kính mang theo vẻ mặt đắc ý, vừa đánh giết tiểu binh còn lại vừa giải thích:

- Đây chính là ám sát mà tôi vừa mới nhắc tới, chỉ cần vòng tới sau lưng kẻ địch thì có thể phát động hiệu quả xử quyết, đương nhiên, vì để đủ chân thực, nếu như trong quá trình này bị kẻ địch phát hiện, vậy chắc chắn là phải thất bại.

Trong lúc nói chuyện.

Lão đã dọn dẹp sạch sẽ tiểu binh dọc theo đường đi, tới trước một cây cầu thang dẫn đi lên.

Mà ở đầu cầu thang có một bóng người cao lớn đang đứng ở đó.

Vừa nhìn đã biết là Tiểu Đầu Mục khác với những đám tiểu binh trước đó.

Lão Lý tiếp tục nói:

- Đây chính là Tiểu Đầu Mục thứ nhất trong trò chơi, độ khó không quá lớn, kế tiếp tôi sẽ cho mọi người thấy cách chiến đấu trực diện.

Nói xong anh điều khiển nhân vật lao nhanh lên cầu thang, tiến thẳng về phía Tiểu Đầu Mục người cao mã đại kia.

Mới vừa đến đầu cầu thang, Tiểu Đầu Mục đã ngay lập tức phát hiện ra lão, không nói lời nào mà xông lên chém liên tiếp.

Lão Lý không có chút sợ hãi.

Mỗi lần công kích rơi xuống, trường đao trong tay của lão đều sẽ vô cùng tinh chuẩn ngăn ở trước người, keng keng keng phản chấn vũ khí của đối phương.

Âm thanh kim loại va chạm và tia lửa loé lên khiến khán giả trong phòng livestream phải nóng mắt.

- Thật là những chiêu liều mạng huyễn khốc!

- Chiến đấu chính diện làm được như thật vậy.

- Trò chơi hành động thông thường cơ bản đều là nhìn vào thuộc tính công kích và phòng ngự, loại chiến đấu trực diện này thật đúng là rất hiếm thấy.

- Đâu chỉ là hiếm thấy, trên thị trường không có một trò chơi nào có thể làm được tới mức này!

Thể nghiệm đánh nhau lưu loát khiến sự chờ mong của bọn họ đối với trò chơi này lên đến đỉnh điểm trong nháy mắt, ai nấy đều tán thưởng không thôi.

Lúc này, lão Lý cũng mượn cơ hội đón đỡ mà đánh lui Tiểu Đầu Mục trở về, khiến đối phương lâm vào trạng thái cứng đờ.

Lão đương nhiên sẽ không khách khí.

Lập tức xông lên chém liên tiếp, cắt đứt non nửa HP của tiểu đầu mục.

Dù sau đó Tiểu Đầu Mục đã khôi phục như cũ thì cũng chỉ có thể giơ đao đón đỡ đòn tấn công như của vũ bão của lão, liên tiếp lui về phía sau.

- Quái cũng biết đỡ đòn à?

Khán giả càng xem càng tấm tắc bảo lạ.

Một âm thanh vang lên, thanh màu vàng bên dưới thanh máu của quái vật lại đầy, nó lại rơi vào trạng thái cứng đờ lần nữa.

Cùng lúc đó, giọng nói của lão Lý vang lên:

- Mọi người nhìn đi, thanh màu vàng này tương đương với thể lực của quái, còn gọi là giá trị cơ thể, mỗi lần đón đỡ công kích thì thanh thể lực sẽ tăng theo, khi nào nó đầy thì chúng ta có thể tiến hành xử quyết.

Vừa dứt lời, trên người Tiểu Đầu Mục đột nhiên xuất hiện một điểm đỏ.

Lão Lý lắc mình đi tới trước mặt Tiểu Đầu Mục, trường đao bỗng nhiên đâm vào lồng ngực của hắn.

Chương 162: Thích Trộm À? Vậy Tôi Cũng Tới Trộm!

Tiểu đầu mục che vết thương quỳ trên mặt đất, nửa thanh HP nháy mắt thấy đáy.

Nhưng mà dù sao thì nó cũng là tinh anh, sẽ không lập tức chết đi, mà là châm lại ống máu thứ hai, tiếp tục đứng dậy tiếp tục tấn công.

Lão Lý làm theo như trước, ép hánw vào chân tường bằng biện pháp vừa rồi, dọn sạch thanh HP của đối phương, kết thúc trận chiến đấu này một cách xinh đẹp.

Trận chiến giản dị tự nhiên nhưng lại lưu loát kia lập tức chiếm được cảm tình của tất cả người xem.

.....

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Trải qua những thao tác thuần thục của lão Lý thì nhân vật trong trò chơi đã nhanh chóng tìm được con đường thoát đi, mang theo cố chủ chạy trốn ra bên ngoài thành.

Lại một hồi chuyển cảnh.

Cuối cùng bọn họ đi tới một cánh đồng cỏ lau màu trắng quen thuộc, vầng trăng tròn treo cao trên bầu trời khiến khán giả rung động.

- Là hình ảnh trên áp phích tuyên truyền!

Đúng vậy.

Lúc này quang cảnh xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Chính là nơi đã xuất hiện ở bên trong áp phích tuyên truyền và tiết mục AR.

Đám người nhìn về phía xa xa trên màn hình, quả nhiên thấy trên sườn núi kia có một bóng người đang đứng, giống như đã sớm biết bọn họ sẽ chạy trốn tới đây.

- Boss, gia hỏa này chắc chắn là boss!

- Bọn họ chuẩn bị chiến boss à?

- Có phải hơi quá nhanh không?

- Gia hỏa này nhìn khá ngay thẳng, tôi đoán sau này anh ta sẽ được tẩy trắng thành người tốt.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua trong phòng livestream, lão Lý cũng rất nhanh kết thúc kịch bản đối thoại, trực tiếp tiến vào hình thức chiến đấu.

Lão nhìn boss nhanh chóng xông tới, nói:

- Mảnh Nhất Lang... Ách, không phải, Genichiro đứng ở đây chỉ tính là để hướng dẫn chiến đấu.

- Bây giờ chúng ta còn không có biện pháp đánh bại anh ta, nhưng có thể nhân cơ hội này xem boss chiến như thế nào, thuận tiện nhìn những chiêu thức khác một chút.

Hướng dẫn chiến đấu.

Nói trắng ra là chính là kịch bản bị giết.

Sở dĩ an bài boss ở đây, ngoại trừ kịch bản thì mục đích lớn

nhất là để người chơi quen thuộc chiêu thức chiến đấu, để tránh sau này luống cuống tay chân.

Ừm.

Chính là như thế này.

Không sai.

Lão Lý thầm nghĩ trong đầu.

Đồng thời động tác trong tay cũng không chậm, trực tiếp rút đao nghênh tiếp Genichiro đang xông tới, kích chiến với anh ta.

Nhất thời, vũ khí va chạm, ánh lửa văng khắp nơi.

Hai người trình diễn một hồi đại chiến kinh tâm động phách trên cánh đồng cỏ lau.

Thế tiến công của Genichiro cực mạnh, tốc độ vung đao gần như sắp đến tình cảnh các người chơi gần như không phản ứng kịp.

Nhưng ở trước mặt lão Lý, lão vẫn có thể thành thạo dùng vũ khí đón đỡ toàn bộ, hơn nữa mượn cơ hội phản công.

Hai người đánh ngang tay, thân hình kề sát rồi lại tách ra liên tục.

Chỉ cần không cẩn thận một chút là sẽ có khả năng bị đối phương bắt được sơ hở, lâm vào trong nguy hiểm.

Tình cảnh chiến đấu đầm đìa thoải mái kia khiến khán giả nhìn mà trợn mắt há hốc mồm.

- Có phải tốc độ này hơi nhanh rồi không?

- Mắt tôi còn không nhìn kịp, chớ nói chi là đầu óc phản ứng.

- Thế này mới đúng mùi vị chứ, chiến đấu liều mạng nên là như thế này!

- Đồng ý, trò chơi bây giờ cơ bản đều là đứng chém nhau, ai thuộc tính cao thì người đó thắng, không vui một chút nào.

- Tôi rất thích cách chơi chiến đấu như vậy!

Trong lúc mưa đạn không ngừng nghị luận.

Tình hình chiến đấu cũng đã tiến hành đến giai đoạn ác liệt.

Lão Lý gần bốn mươi tuổi cuối cùng vẫn phản ứng chậm nửa nhịp, bị Genichiro một trận chém tới tấp khiến thanh HP cạn tới đáy.

Tiếp theo quả nhiên như lão nói tới, trò chơi tiến vào hình ảnh kịch bản bị giết, nhân vật mà lão điều khiển bị chém đứt một tay, mất máu ngã trên mặt đất.

[Trình độ của ngươi chỉ có thế thôi sao? Ta sẽ mang thần tử đi.].

Nói xong, Genichiro thu đao quay người rời đi, màn hình cũng dần dần tối lại.

Khán giả sửng sốt một chút, sau đó đột nhiên phản ứng lại.

- Chờ đã, thần tử? Cố chủ là nam?

- Gì??? Anh nói với tôi đây là nam à?

- Ha ha ha, đậu má, tôi hoàn toàn không lường trước được chuyện này.

- Quả nhiên, người đáng yêu như thế chắc chắn là nam hài tử.

- Hóa ra đại chùy ca có khẩu vị như thế này.

- Phải nói sớm hơn chứ, hóa ra đều là đồng đạo. (icon hài hước)"

Đối mặt các khán giả trêu chọc, lão Lý lập tức lúng túng.

Nhưng mà lão cũng không giải thích quá nhiều.

Liếc mắt nhìn đồng hồ dưới góc phải, đã qua một giờ, vừa vặn tất cả nội dung chơi thử đã kết thúc, lão thở phào một hơi như trút được gánh nặng.

- Tốt, hôm nay phát sóng chơi thử game mới đến đây là kết thúc, tôi phải offline rồi, tạm biệt mọi người.

Ba.

Phòng livestream nháy mắt biến thành màu đen.

Lưu lại người xem ngây ngốc, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên.

Một hồi lâu sau bọn họ mới phản ứng lại.

- Mẹ nó! Nói offline là offline à?

- Như vậy là xong rồi à? Tôi còn chưa xem đủ mà!

- Đang xem sảng khoái thì lại bỏ chạy?

- Anh ta chạy tới đây chủ yếu là làm người khác khó chịu vì thèm đúng không?

- Mở cửa! Có bản lĩnh trộm người thì có bản lĩnh mở cửa đi!

Khán giả giận mắng liên tục, mưa đạn còn nhiều gấp mấy lần so với vừa rồi.

Một vài người vừa mới tiến vào phòng livestream thấy tình huống này thì vô cùng nghi ngờ, không rõ ràng ở đây vừa xảy ra

chuyện gì.

- Tôi mới vào, nghe nói có thử chơi game mới, bắt đầu chưa mọi người?

- Chuyện thế nào? Sao ở đây có nhiều người phát mưa đạn trên màn hình đen thế?

Dần dà, nhiệt độ của phòng livestream chẳng những không có giảm xuống mà ngược lại càng ngày càng dâng cao, từ lúc đầu mấy ngàn người đã tăng tới mấy chục ngàn.

Rất nhiều người vừa mới nhận được tin tức chạy tới, kết quả là vồ hụt.

Nhưng mà rất nhanh.

Tất cả trang web video lớn bắt đầu xuất hiện rất nhiều video liên quan đến nội dung trò chơi.

Khi thấy biểu thị chiến đấu đặc sắc và thiết lập cách chơi mới lạ kia, các người chơi đều sôi trào, nhao nhao hỏi thăm tin tức của trò chơi này.

Tốc độ nổi tiếng tăng vọt kia dù là lão Tống và lão Lý ở công ty đều có chút bất ngờ.

- Xem ra lần tuyên truyền chơi thử game mới này có hiệu quả không tệ, độ chấp nhận của các người chơi đối với loại game này cũng rất cao, lão Lý à, hay là anh suy nghĩ một chút, về sau làm thêm chức trưởng phòng livestream đi?

Lão Tống chép miệng nói.

Chương 163: Đối Nghịch, Tuyên Bố Game Mới! (1)

- Anh muốn làm thì tự đi mà làm, tôi không muốn lại bị một đống người nhìn chằm chằm đâu.

Hồi tưởng lại cảm giác ngồi trước ống kính như là ngồi trên bàn chông, cả người lão Lý run lên, vội vàng chạy về đoàn đội Ánh Sáng, bỏ xa lão Tống.

Nhìn bóng lưng của lão, lão Tống than thầm một tiếng đáng tiếc.

Nhưng mà lão không nói thêm gì nữa, quay người đến văn phòng Trần Lâm để báo cáo tình huống.

Nhưng hắn mới vừa đi đến cửa thì đột nhiên nghe thấy bên trong truyền ra tiếng gầm giận dữ.

[Vì Azeroth!].

[Mẹ nó, a a a !].

???

Lúc nào gia hỏa này bắt đầu nghiên cứu ngoại ngữ thế.

Lão Tống lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Nhưng anh không suy nghĩ quá nhiều, giơ tay gõ cửa.

- Vào đi.

Giọng nói của Trần Lâm vang lên, lão Tống đẩy cửa đi vào.

- Tôi vừa mới ở bên ngoài nghe được vài giọng thu âm, còn có ngoại ngữ, thế nào, cậu dự định khai phát thị trường nước ngoài à?

- Chỉ là tìm hiểu sớm một chút mà thôi.

Trần Lâm hơi mỉm cười, tiện tay đóng lại phương án trò chơi còn chưa làm đến một nửa trên máy tính.

- Anh cũng biết đấy, trước khi đứng vững gót chân ở thị trường trong nước thì chúng ta tạm thời không có nhiều tài nguyên để khai phát thị trường ngoài nước.

- Coi như không có khai phát thì chiêu này của cậu cũng quá đủ rồi, dùng đồ đạc của bọn họ để kiếm tiền của bọn họ, có lẽ sẽ tạo thành ảnh hưởng không nhỏ đối với thị trường bên kia?

Điều mà Lão Tống nói tới chính là trò chơi Seriko.

Thương nhân.

Chỉ cần có thể kiếm tiền là được, ai còn quản những thứ này.

Huống chi vẫn là kiếm tiền của đám người tiểu nhật tử kia, không thể nương tay.

(Tiểu nhật tử = Nhật Bản)

Nếu như hạng mục này thành công, vậy thì sẽ có trợ giúp đối với việc bọn họ mở ra thị trường nước ngoài sau này.

- Không phải rất nhiều thứ của bọn họ đều trộm từ chúng ta à? Nói trắng ra thì đó vẫn là đồ vật của lão tổ tông chúng ta, ta chỉ là cầm về một lần nữa rồi đi kiếm tiền của bọn họ, thu chút phí sử dụng mà thôi, như vậy không quá phận chứ?

Đối mặt với tiểu nhật tử, Trần Lâm không có cái gọi là lòng liêm sỉ.

Nếu bọn họ thích trộm đồ vật rồi nói đó là của mình, vậy đương nhiên anh cũng có thể làm như vậy.

Chiêu này gọi là lấy gậy ông đập lưng ông.

Đương nhiên.

Điều kiện tiên quyết là anh có thể đứng vững gót chân ở trong nước.

Phát triển thị trường ngoài nước bây giờ đối với anh mà nói thì còn hơi quá sớm, chỉ riêng việc tuyên truyền đã phải hao phí tài nguyên khổng lồ rồi, tuyệt đối không thể chống đỡ nổi.

Càng đừng nói là còn cần tới rất nhiều nhân lực.

Tên lừa gạt nào đó ở kiếp trước.

Không phải cũng tích lũy gần mười năm mới hoàn toàn mở ra thị trường ngoài nước à.

- À phải, mới vừa rồi lão Lý mở phòng livestream chơi thử game mới, phản ứng của khán giả không tệ lắm, nhiệt độ của trò chơi đã xào lên, cậu dự định khi nào bán ra?

- Đầu tháng sau đi, chế tác có thể theo kịp không?

- Không có vấn đề, tôi lập tức đi an bài.

Nói xong lão Tống quay người rời văn phòng, thuận tiện đóng cửa lại.

Trần Lâm ấn mở văn kiện, tiếp tục chế tác phương án trò chơi.

…….

- Trò chơi tiên hiệp của Tây Du phát hành rồi!

Ngay sáng ngày hôm sau khi Hồng Hoang thử chơi trò chơi mới.

Một tin tức nặng ký làm nổ tung toàn bộ mạng lưới.

Trò chơi tiên hiệp mà Tây Du tuyên truyền trước đó sẽ chính thức ra mắt vào mười hai giờ trưa ngày mai!

Nhất thời.

Toàn bộ vòng người chơi sôi trào lên.

Đặc biệt là những người yêu thích trò chơi tiên hiệp, cả đám đã ngồi sẵn trước máy tính, chờ đợi buổi trưa đến.

Tây Du được xem như là công ty lớn ở trong nước, việc làm tuyên truyền phát hành trò chơi mới trong khoảng thời gian này có thể nói là đã chuẩn bị kỹ lưỡng.

Không chỉ đăng lên rất nhiều quảng cáo mà còn mua mấy cái hot search, điên cuồng tạo thế cho trò chơi này.

Nếu như nói.

Hồng Hoang là một ngôi sao đang lên trong giới trò chơi.

Như vậy Tây Du đã hoạt động mười mấy năm tuyệt đối được coi như là ông lớn trong vòng trò chơi, hiếm có người chơi nào không biết đến sự hiện hữu của bọn họ.

Đây cũng là sự chênh lệch giữa nội tình và danh khí.

Thậm chí chẳng cần nhiều lời, chỉ là một thông báo ra mắt trò chơi mới thôi mà đã có hàng chục ngàn lượt chia sẻ.

Nó lan truyền khắp vòng trò chơi như một cơn lốc, thu hút vô số người chơi truyền miệng.

- Phản ứng cũng không tệ lắm, xem ra tuyên truyền phát hành của chúng ta trong khoảng thời gian này đã có tác dụng.

Bên trong công ty Tây Du, vài tên quản lý cấp cao ngồi cùng một chỗ, nhàn nhã uống nước trà.

- Có lẽ những công ty khác không ngờ tới chúng ta sẽ đột nhiên ra mắt trò chơi mới ở thời điểm này, sớm hơn dự kiến hai tuần.

- Thị trường trò chơi năm nay không yên ổn, nhất định phải tiên hạ thủ vi cường mới được.

- Ừm, cứ để bọn họ sốt ruột đi, thị trường trò chơi năm nay, Tây Du chúng ta ăn chắc rồi!

Không ai ngờ tới được, lần này Tây Du không chỉ không trễ hạn, ngược lại tung ra trò chơi mới trước thời hạn, hơn nữa còn sớm hơn cả hai tuần so với kế hoạch.

Một chiêu này khiến rất nhiều công ty chuẩn bị tranh đoạt thị trường trở tay không kịp.

Đầu năm đột nhiên xuất hiện trò chơi VR The Titanic thì cũng thôi đi, dù sao thì nó không cùng một đường đua với bọn họ.

Nhưng mà trò chơi tiên hiệp của Tây Du thì khác.

Một khi những người chơi đầu tiên bị cướp đi, vậy nhiệt của các trò chơi tiếp theo chắc chắn sẽ bị giảm đi rất nhiều.

Hơn nữa càng kéo dài thì đối thủ cạnh tranh càng nhiều.

Người chơi cũng sẽ bị chia luồng nghiêm trọng hơn.

Có khả năng giữa đường chết non bất cứ lúc nào.

Bất đắc dĩ.

Các hãng nhao nhao tổ chức hội nghị khẩn cấp, chuẩn bị thay đổi sách lược, đẩy nhanh thời gian ra mắt trò chơi.

Tuyệt đối không thể để cho Tây Du ăn hết đợt lưu lượng thứ nhất của năm.

Việc này lại làm các người chơi vui như điên.

Nhìn thông báo ra mắt trò chơi được tung ra hết cái này đến cái khác, toàn bộ vòng trò chơi lại sôi trào lần nữa, gần như có thể so với lần ăn tết thứ hai.

Trong văn phòng của công ty Hồng Hoang.

- Trần Lâm, hay là chúng ta cũng thay đổi ngày ra mắt sớm hơn một chút đi?

Lão Tống nói với mặt mũi tràn đầy ưu sầu.

Chương 164: Đối Nghịch, Tuyên Bố Game Mới! (2)

Tây Du ra tay quá đột nhiên, cũng đánh hắn trở tay không kịp.

Bởi vì chuyện này mà thủy triều trò chơi vốn dĩ sẽ dự kiến tới vào tháng sau lại đến sớm hơn khoảng nửa tháng.

Khiến ý tưởng tuyên truyền game mới thêm vài ngày nữa của lão hoàn toàn thất bại.

Không thể không sửa đổi kế hoạch.

- Không cần lo lắng, Tây Du dùng chiêu này chính là vì bọn họ chắc chắn rằng tiến độ hạng mục của những công ty khác sẽ không thể theo kịp.

- Sao tôi có thể không lo lắng cho được? Nếu như chúng ta bỏ lỡ cơ hội ra mắt này, có lẽ lại phải chậm trễ đến tháng sau nữa, đến lúc đó lưu lượng do tuyên truyền mang tới cũng bị mất.

Chính xác.

Đúng như những gì lão Tống nói.

Thời gian phát hành càng bị kéo dài thì càng bất lợi cho bọn họ.

Trí nhớ của người chơi rất ngắn, nếu một thời gian không nhìn thấy tin tức liên quan thì có lẽ sẽ quên mất bọn họ không còn một mảnh.

Mặc dù không nhất định sẽ tạo thành hao tổn, nhưng doanh

thu giảm bớt đi nhiều là việc khẳng định.

Thương nhân có một câu nói, kiếm lời ít chính là lỗ.

Câu nói này rất đúng với tình huống hiện giờ của bọn họ.

Trần Lâm do dự hồi lâu, trong mắt lóe lên một tia sáng:

- Nếu đã như thế, vậy thì xông lên đi, anh đi thông báo ngày mai phát hành trò chơi mới, chúng ta sẽ dùng chất lượng trò chơi để nói chuyện!

- Tốt! Tôi đang chờ câu nói này của cậu!

Lão Tống tự nhận là tiêu chuẩn đoàn đội dưới tay mình hoàn toàn không thua gì công ty lớn.

Lại thêm Game Engine tự nghiên cứu với công năng cường đại, Hồng Hoang bọn họ thật đúng là không e dè người nào về mặt chất lượng trò chơi.

Bây giờ có được sự chấp thuận của tổng giám đốc Trần Lâm, lão càng là khí thế vô cùng, rời khỏi văn phòng đi ra bên ngoài.

- Tống lão đại, thế nào rồi, tổng giám đốc Trần nói thế nào?

Lão Tống vừa mới bước ra thì một đám nhân viên vẫn luôn chờ ở bên ngoài xông tới.

Ngay cả lão Lý và đoàn đội Bình Minh cũng đứng đợi ở đây, ai nấy đều lộ ra vẻ mặt lo lắng.

Lão Tống nhìn quanh một vòng, khóe miệng hơi nhếch lên.

- Làm thôi!

Giọng nói vang dội nháy mắt truyền khắp toàn bộ đoàn đội.

Các nhân viên nghe vậy lập tức phấn chấn.

- Tốt!

- Làm mẹ nó công ty lớn!

- Chúng ta chiến đấu với bọn họ!

Bên trong khu làm việc đột nhiên bộc phát tiếng reo hò, từng nhân viên khí thế hừng hực, không hề bởi vì cạnh tranh mà lùi bước.

Cũng giống như lão Tống.

Bọn họ vô cùng tự tin đối với trò chơi mà mình cố gắng làm ra.

- Được rồi, mọi người đi làm chuẩn bị đi, thời gian ra mắt đã định vào trưa mai, lần này bất luận thế nào thì chúng ta cũng phải giết ra con một đường máu!

Nói xong, các bộ môn nhanh chóng đi làm chuẩn bị dưới sự giám sát của lão.

Các quảng cáo đã thương lượng trước đó giờ đây cũng được tung ra, đăng toàn bộ lên trên các diễn đàn và trang mạng.

Nhất thời.

Trên mạng bắt đầu xuất hiện vô số tin tức liên quan tới trò chơi Seriko.

Còn có tiết mục AR và livestream chơi thử trước đây, nhiệt độ cũng bị xào lên lần nữa.

- Tình huống gì thế? Sao gần đây tin tức về Hồng Hoang đột nhiên trở nên nhiều hơn?

Lão E đang livestream nhìn giao diện với vẻ mặt khó hiểu.

Lão vốn dĩ muốn lên mạng nhìn xem có trò chơi nào thú vị hay không, kết quả chưa lướt được hai phút thì đã nhìn thấy video quảng cáo của Hồng Hoang.

Xem như là số liệu lớn đẩy lên.

Tần suất này cũng quá cao một chút.

- Có phải là bởi vì hôm qua anh lại trộm chạy tới chơi VR, đẩy người khác xuống biển nên bây giờ bị báo ứng hay không?

Một mưa đạn nhạo báng xẹt qua.

Gia hỏa này trước đó còn nói sau này sẽ không chơi trò chơi này nữa.

Kết quả vừa mới xem phim điện ảnh không bao lâu thì lại hùng hục chạy tới trộm chơi mấy lần, còn mẹ nó đổi vài cái góc nhìn của nhân vật khác.

Đương nhiên.

Chửi bậy thì chửi bậy.

Bọn họ vẫn là vô cùng yêu thích trò chơi này.

Thích xem chủ phòng vừa mắng vừa chơi game.

- Chủ phòng mau xem weibo, Hồng Hoang mới đăng thông báo mới!

Lúc này, một mưa đạn đột nhiên xẹt qua phòng livestream.

Lão E đang nghi ngờ chợt ngẩn người một chút, lập tức click mở weibo xem một chút.

Quả nhiên.

Trên danh sách chú ý xuất hiện một tin tức nhắc nhở mới.

Chính là thông báo sắp phát hành trò chơi mới của Hồng Hoang, 《 Seriko: Shadows Die Twice 》.

- Mẹ nó! Trưa mai ra mắt à?

- Là trò chơi mà bọn họ thử chơi lần trước à?

- Hình như là vậy! Hôm qua tôi vừa xem nó ở trong Đấu Cá Mập.

- Trưa mai? Như vậy chẳng phải sẽ trùng với giờ ra mắt trò chơi mới của Tây Du à?

- Còn có mấy công ty khác cũng phát thông báo bảo ngày mai ra mắt trò chơi mới, đây là tiết tấu muốn đấu dao găm à?

Trong phòng livestream có rất nhiều người quen thuộc với thị trường trò chơi, bọn họ mơ hồ ngửi được một tin tức không giống bình thường.

Nhìn các công ty lớn liên tiếp đăng thông báo, có loại cảm giác mưa gió sắp nổi lên.

Nhưng sau khi hết khiếp sợ thì cả đám lại kích động, bởi vì như vậy bọn họ lại có trò chơi mới để chơi.

- Tốt tốt tốt, một hơi tuyên bố nhiều game mới như vậy, trong khoảng thời gian này không cần lo lắng không có game để chơi rồi.

- Hy vọng chất lượng trò chơi lần này cao một chút, đừng là thành phẩm nửa vời đã vội vã đăng lên.

- Thật mong chờ tới trưa mai!

.....

Việc các hãng tung tin phát hành trò chơi mới cùng lúc, đối với các người chơi thì không thể nghi ngờ đây là một hồi cuồng hoan.

Dù sao thì đã nhiều năm rồi bọn họ chưa từng thấy loại thịnh huống này.

Các hãng cạnh tranh càng ác liệt thì bọn họ lại càng có thể được lợi từ giữa.

Nếu như trong nước chỉ còn lại mấy cái công ty lớn chiếm giữ thị trường, đây ngược lại là điều mà bọn họ không muốn thấy nhất.

Bởi vì người sáng suốt đều biết.

Như thế sẽ chỉ xuất hiện tình huống tiền xấu khu trục tiền tốt mà thôi.

Chờ sau khi toàn bộ thị trường không có đối thủ cạnh tranh, mặc kệ những công ty lớn kia tạo ra trò chơi rác rưởi gì, không có trò chơi khác thì các người chơi chỉ có thể nhắm mắt chơi đại.

Chương 165: Tên Đầu Mục Này Chính Là Đưa Tặng Điểm Kinh Nghiệm.

Cuối cùng, xuất hiện tình trạng thẩm mỹ bị xuống cấp.

Giống với mấy bộ phim thần tượng cổ trang như bây giờ.

Không phải là bởi vì tất cả mọi người đều yêu thích võng hồng mà tạo thành minh tinh lưu lượng tràn lan.

Mà là bởi vì những người này căn bản chưa gặp soái ca chân chính.

Vừa mới sinh ra chỉ nhìn thấy được toàn là mấy gương mặt võng hồng na ná nhau, làm sao biết được thời đại chư thần thần tiên đánh nhau hơn mười mấy năm trước?

Điều này cũng đúng với trong ngành nghề game.

Còn tốt.

Bọn họ tương đối may mắn.

Sinh ra ở loại thời đại hoàng kim trăm hoa đua nở này.

- Nếu Hồng Hoang ra mắt trò chơi, vậy chúng ta không chơi Tây Du nữa, chơi Hồng Hoang trước đi.

Ở chỗ của lão E, điểm cho Hồng Hoang sẽ nhỉnh hơn một chút.

Nhất là sau khi chơi game VR rồi nôn mấy lần, cơ thể bắt đầu xuất hiện phản ứng ứng kích, anh quả thật là vừa yêu vừa hận

Hồng Hoang.

Không nói nhảm, vừa đến mười hai giờ trưa, lập tức đăng nhập steam lùng tìm trò chơi.

Rất nhanh, một giao diện trò chơi bắn ra.

[Tên trò chơi: Seriko: Shadows Die Twice].

[Giới thiệu vắn tắt: Dùng trí tuệ và sức mạnh chém ra con đường báo thù, quyết tử báo thù, đoạt lại vinh dự, trí sát cường địch.].

[Loại hình: Nhập vai, hành động, tiềm hành, khó].

[Giá bán: 218 tệ].

- Khá lắm, game này vậy mà lại đánh dấu là mức độ khó, không phải chỉ cần có tay là chơi được à?

Lão E nhướng một bên lông mày.

Mặc dù lúc chơi game thử anh không có mặt ở hiện trường, nhưng sau đó anh cũng đã thông qua video ghi hình ở trên mạng nhìn qua nội dung đại khái của trò chơi này.

Anh không nhìn thấy có chỗ nào khó.

Người ta là nhân viên làm trò chơi còn có thể nhẹ nhõm đánh tới boss.

Anh thân là streamer chuyên livestream chơi trò chơi, không thông quan được giống như vậy quả thật là có lỗi với đôi tay của mình.

Phải biết anh chính là một lão thợ săn thâm niên, nằm qua xe mèo còn nhiều hơn xe bình thường.

Loại trò chơi chiến đấu thời gian thực này còn không phải dễ như trở bàn tay à?

- Hừ, còn chưa bắt đầu chơi mà anh đã khoác lác rồi.

- Đó không phải là lời anh nói trước lúc chơi game VR à.

- Thật là Lý nãi nãi chui ổ chăn, gia gia cười chết.

- Chờ anh sống sót nhìn thấy boss rồi lại nói.

Mặc dù khán giả lúc đó cũng không nhìn ra trò chơi này có gì khó, nhưng bọn họ không ưa vẻ mặt gợi đòn của gia hỏa này, nhao nhao mở miệng trào phúng.

Lão E không nói thêm gì, download xong lập tức tiến vào trò chơi.

Nhìn ra được anh thật sự đã nghiên cứu qua trò chơi này.

Sau khi xem hết CG mở màn thì anh thông thạo đứng dậy, điều khiển nhân vật nhặt giấy viết thư trên mặt đất, động tác không chậm bao nhiêu so với lão Lý lúc đó.

- Khoan nói cái khác, động tác trò chơi này rất mượt mà, vừa vào tay là có thể cảm giác được sự khác biệt so với những trò chơi khác.

Trên mặt Lão E lộ vẻ sợ hãi và thán phục, điều khiển nhân vật đi qua trái qua phải trong địa lao để quen thuộc các động tác.

So sánh với cảm giác nặng nề của 《 Thợ Săn Quái Vật 》, điều khiển nhân vật trong 《 Seriko 》 rõ ràng càng nhẹ nhàng và mau lẹ hơn rất nhiều, có loại cảm giác hiệp khách trong rừng.

- Với chút thân pháp này, ai nói tôi không thấy được boss hả?

Sau khi làm quen một hồi, lão E lập tức vênh váo ngất trời rời

đi địa lao, đi thẳng ra bên ngoài.

Thậm chí bức tường cao mấy mét chắn trước cửa hang cũng không thể ngăn anh lại, nhẹ nhõm nhảy qua bằng một cú nhảy kép.

Tiếp đó anh thông thạo bám vào vách đá leo lên đỉnh rồi ngồi xổm ở trong bụi cỏ bò tới trước.

Sau một chuỗi động tác lưu loát, ai không biết còn tưởng rằng anh đã chơi qua trò chơi này rồi.

- Không tệ, có lý giải trò chơi này.

- Quả thật là có một chút, nhưng không nhiều.

- Chẳng lẽ chủ phòng thật sự có thể một lần là qua ải sao?

- Dù sao chỉ là cửa ải ban đầu mà thôi, độ khó không cao nên cũng là điều dễ hiểu.

- Tôi càng tò mò sau khi tay bị chặt đứt thì nhân vật chính sẽ như thế nào, chẳng lẽ sẽ biến thành đại hiệp cụt tay à?

Trong lúc mọi người trong phòng livestream anh một lời tôi một câu thì lão E đã xuyên qua bụi cỏ đi tới gần hai tên binh sĩ đang đối thoại.

[Gia hỏa dưới đáy giếng không bị gông xiềng kỹ lưỡng, cứ để như vậy thật sự không sao chứ?].

[Yên tâm đi, anh ta không có đao cũng không có khí lực gì, chỉ là một tên phế vật mà thôi.].

- Đám binh lính này thật thiếu cảnh giác, tôi áp sát như thế mà cũng không phát hiện, nếu tôi có vũ khí trong tay thì đã trực tiếp đi lên đâm một đao rồi.

Lão E nhếch miệng, phát huy tính cách gợi đòn lên đến cực hạn.

Sau đó anh tiếp tục nấp trong bụi cỏ, lặng lẽ rời xa hai tên binh sĩ kia.

Điều này làm khán giả xem đến vui vẻ.

- Lại nổ rồi, anh có bản lĩnh thì lao ra đi?

- Chỉ là tạp binh mà cũng không dám đối đầu trực diện.

- Tưởng anh lợi hại thế nào, bây giờ còn không phải là ngồi xổm ở trong bụi cỏ làm chuột nhắt à.

- Sai rồi, là con vịt mới đúng.

- Lão E không phải ngỗng à? Khi nào đổi chủng loại thế?

Khi Mưa đạn không ngừng thổi qua, lão E cũng đã thuận lợi vượt qua tầm mắt đám binh lính, đi tới một chỗ vách núi khác.

Khán giả vốn cho rằng anh sẽ ngã chết ở chỗ này.

Nhưng không ngờ gia hỏa này thật sự có chút bản lĩnh, thao tác hai, ba lần đã thành thạo, nhẹ nhõm đến căn nhà gỗ nơi giam giữ thần tử.

Sau khi cầm lấy vũ khí và thuốc hồi máu, khí thế cả người anh lập tức thay đổi, ngẩng đầu ưỡn ngực phía trước ống kính.

- Xem tôi làm thế nào một người một đao giết hết quân doanh này đây!

Vừa nói dứt lời, anh đã nhanh chóng kéo cửa phòng ra, thao tác mấy cái động tác đã xông ra ngoài.

Tốc độ nhanh đến mức chớp mắt một cái đã đến sau lưng một

tên lính quèn.

Thấy điểm đỏ đại biểu xử quyết xuất hiện, anh lập tức áp sát tiểu binh rồi cắt cổ đối phương.

Thành thạo quả thật giống như là đại sư ám sát.

…

Ăn mệt một lần.

Lão E không lỗ mãng giống như ngay từ đầu.

Khi tới gần tiểu đầu mục thì anh lập tức giảm tốc độ, đè phím đón đỡ cẩn thận từng li từng tí rồi từ từ nhích tới gần.

Chương 166: Chết! (1)

- Ài ~ Không ngờ đúng không? Lão tử biết đón đỡ, hơn nữa còn là đón đỡ vô hạn, tới đánh tôi đi?

Anh lộ ra vẻ mặt gợi đòn và giơ trường đao lên, nhưng mà không có lập tức khởi xướng tiến công, mà giằng co từ xa với tiểu đầu mục, bước chậm rãi đi vòng quanh đối phương.

Giống như hai tên võ sĩ đang đề phòng lẫn nhau, tìm kiếm sơ hở của đối phương.

Cuối cùng.

Tiểu đầu mục không kìm nén được, bỗng nhiên xông lên bổ ra một đao.

Vũ khí trong tay hắn dài gần gấp đôi vũ khí của lão E.

Dù cả hai cách xa nhau mấy mét, mũi đao cũng đã rạch phá không khí rồi chợt chém xuống.

Keng!

Tia lửa văng khắp nơi.

Thân thể của lão E trầm xuống, thanh màu vàng trên đầu tăng trưởng một đoạn nhưng lại không có mất máu, vững vàng cản lại.

Lần này anh càng đắc ý hơn:

- Thì ra là thế, trò chơi này chỉ cần biết đón đỡ là được, như vậy còn không phải là chỉ cần có tay là chơi được à?

Anh vừa dứt lời thì tiểu đầu mục lại tung ra công kích lần nữa, lần này chuyển từ bổ bên trái sang bổ bên phải.

Nhưng mà anh không hoảng hốt chút nào, lần nữa ấn phím đón đỡ nâng vũ khí lên.

Một tiếng "keng" thanh thúy vang lên, đòn công kích thứ hai dễ dàng bị ngăn cản, thế là lại nghênh đón một trận trào phúng của anh.

Đấu pháp tầm thường rùa đen rút đầu kia làm khán giả cười nghiêng ngả.

- Quá bỉ ổi, nếu như đối diện là người thật chắc là phải bị tức chết.

- Lấy bất biến chống dị biến đúng không?

- Nhưng mà chiêu đón đỡ này đúng là dùng tốt, chỉ cần cứ nhấn vào nó là được.

- Khó trách lúc chơi thử game mới lại dễ dàng như vậy.

- Tiểu đầu mục này hơi bị tệ nha.

Khán giả có chút thất vọng đối với biểu hiện của tiểu đầu mục, bọn họ còn tưởng rằng có thể nhìn thấy chủ phòng ăn quả đắng, không ngờ tình huống thật lại là như thế này.

Mà trong lúc bọn họ nghị luận.

Đao thứ ba của tiểu đầu mục rơi xuống.

Keng!

Lão E tinh chuẩn ngăn lại đạo công kích này, động tác trở nên thuần thục hơn rất nhiều.

Nhưng mà.

Ngay khi anh chuẩn bị lên tiếng chế giễu.

Lại phát hiện thanh màu vàng trên đỉnh đầu của mình đã đầy và loé lên ánh sáng màu cam, cả người càng là bị đánh lui hai bước, loạng choạng đứng tại chỗ.

- Đậu xanh, bị phá phòng ngự rồi à?

Lão E hốt hoảng ấn phím điên cuồng nhưng lại không hề có tác dụng.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn tiểu đầu mục vung ra hai đao chém anh chỉ còn một chút máu.

Chờ đến khi anh khôi phục hành động thì lập tức chạy trốn ra xa, cuối cùng mới bảo vệ được mạng nhỏ.

Nhìn đến đây, người xem lập tức bừng tỉnh hiểu ra.

Thì ra là khi thanh màu vàng trên đỉnh đầu bị đánh đầy thì sẽ xuất hiện trạng thái phá phòng ngự, lâm vào tình trạng bị choáng khoảng hai giây.

Đừng nhìn chỉ có hai giây.

Nhưng trong trận chiến với tần số cao như vậy thì nó tuyệt đối bị coi là trí mạng.

- Ha ha, để xem anh còn đắc ý nữa không.

- Thủ đi, tiếp tục thủ nữa đi.

- Tôi còn đang thắc mắc đón đỡ vô hạn quá BUG, thì ra là còn có loại thiết lập này.

- Còn thủ nữa thì dù có là mai rùa tôi cũng đập nát.

Trong lòng chủ phòng chửi má nó, người xem thì cười hì hì.

Lần này lão E không dám lại đắc ý nữa, dùng hồ lô khôi phục HP trở lại một nửa, mặt mũi tràn đầy cảnh giác nhìn chằm chằm tiểu đầu mục.

Thấy đối phương chậm chạp không phát động tấn công, cuối cùng anh nhịn không được xông lên chém tới tấp.

Nhưng mà mặc kệ anh tấn công dữ dội cỡ nào thì cũng bị tiểu đầu mục ngăn cản toàn bộ.

Thậm chí chỉ sau vài đòn công kích thì tiểu đầu mục đã nâng trường đao lên, còn anh thì thân hình bị cứng đờ.

- Mẹ nó!

Chửi tục một tiếng, lão E vội vàng lùi lại.

Anh vẫn là đánh giá quá thấp chiều dài vũ khí của tiểu đầu mục, một đao bổ mạnh tới trên người anh, HP hạ xuống một đoạn.

Anh cả kinh không thể không liên tục lùi lại, chạy ra xa mấy mét.

Nhưng vào lúc này.

Tiểu đầu mục đột nhiên dậm chân tiến lên, lại bổ ra vũ khí lần nữa.

Anh vội vàng ấn phím đón đỡ, ngăn cản lần công kích này

Ngay sau đó.

Tiểu đầu mục hơi cúi người, nhanh chóng biến đổi chiêu thức, bổ ngang từ trái sang phải.

Lão E lùi lại hai bước, trực tiếp ngã trên mặt đất.

Thậm chí anh còn chưa kịp đứng dậy thì đại khảm đao dài hai mét đã xuyên qua bộ ngực của anh, lấy đi một tia HP cuối cùng.

[Chết!]

Một chữ lớn màu đỏ như máu xuất hiện trên màn hình, phản chiếu khuôn mặt đờ đẫn của anh thành màu đỏ thẫm.

Một hồi lâu sau anh mới hết thất thần, phản ứng lại mà hô to:

- Đậu má! Đầu mục này là để cho con người đánh à?

Phòng ngự chết, tấn công cũng chết, đã thế còn mẹ nó có thể đón đỡ công kích của anh.

Cái này xác định là thứ mà người có thể đánh được à?

- Ha ha ta, sao thế lão E, chưa gì mà đã ngỏm rồi.

- Quá cùi bắp, ngay cả một tiểu đầu mục cũng đánh không lại.

- Như vậy mà còn muốn gặp boss?

- Cái chữ chết kia mới là châm chọc nhất.

- Mức độ trào phúng kéo max.

- Anh có được hay không?

Lúc này người xem giống như là mùa hè uống nước ô mai ướp lạnh, vô cùng sảng khoái.

Nhất là khi nhìn thấy chủ phòng bị ngược lộ ra vẻ mặt vô năng cuồng nộ thì càng là nhao nhao lên tiếng nhạo báng.

Xứng đáng, ai bảo gia hỏa nhà anh cứ vênh mặt đắc ý chứ.

Bây giờ thất bại rồi đấy?

Nhưng mà nói đi thì phải nói lại.

Sức mạnh của tiểu đầu mục này thật sự vượt qua ngoài dự đoán của bọn họ.

Trước đó nhìn nhân viên Hồng Hoang chơi thử không cảm thấy có cái gì, đến lượt mình ra tay thì mới phát hiện hoàn toàn không phải là như vậy.

Bởi vì không chỉ có nhân vật mà bọn họ điều khiển có thể đón đỡ.

Quái vật trong trò chơi cũng biết đón đỡ.

Hơn nữa kín không kẽ hở, căn bản không tìm thấy cơ hội tấn công.

Khiến cho bọn họ có loại cảm giác gặp kỳ phùng địch thủ, cẩn thận tìm kiếm sơ hở của đối phương, giống như là thân ở trong giang hồ.

- Lại tới một lần nữa! Tôi không tin mình không qua được!

Phía trước ống kính, lão E cũng bị thu hút bởi lối chơi mới lạ của trò chơi này.

Chẳng những không có lùi bước, ngược lại trầm mê trong đó, cấp tốc chơi lại từ đầu.

Chương 167: Chết! (2)

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi.

Anh đã thông thạo giải quyết hết tiểu binh trước mặt, đi tới cầu thang nơi tiểu đầu mục đang đóng giữ một lần nữa.

Vừa mới đi lên bậc thang thì một khung nhắc nhở hiện lên, thứ này ở ván trước anh đã bỏ qua không để ý tới.

[Hồi trảm: Đỡ đòn đồng thời phát động phản kích, kể từ đó có thể không ngừng tạo thành tổn thương đối với thân thể kẻ địch.].

- Hả? Hóa ra là phải đỡ đòn và phản kích à?

Khuôn mặt của lão E tái mét, vừa rồi bởi vì quá tự tin mình đã xem qua video cho nên những nhắc nhở anh đều bỏ qua.

Kết quả lại nháo ra trò cười kiểu này.

- May mà ưu thế ở bên người chơi, tôi đã nói sao một tiểu đầu mục lại có thể khó khăn như vậy được.

Tắt nhắc nhở, lão E lại tràn đầy lòng tin, giơ đao phóng tới tiểu đầu mục ở đầu cầu thang.

Mấy phút sau.

[Chết!]

Anh ngơ ngác ngồi ở trước mặt ống kính, nhìn chữ lớn đỏ tươi trên màn ảnh.

Mưa đạn trong phòng livestream không ngừng xẹt qua, toàn bộ

đều cười điên rồi.

- Đậu má! Cái đón đỡ phản kích này còn cần phải chọn đúng thời cơ!

Đúng vậy.

Mặc dù lời nhắc nhở rất đơn giản, chỉ cần sau khi đón đỡ công kích của kẻ địch thì có thể tiến hành phản kích.

Nhưng đón đỡ trong trò chơi này lại chia làm đón đỡ phổ thông và đón đỡ hoàn mỹ.

Cái trước chỉ cần vẫn luôn nhấn vào nút đón đỡ là có thể dễ dàng hoàn thành.

Cái sau lại cần phát động đón đỡ ngay khi công kích của kẻ địch rơi xuống, như vậy mới có thể tính là đón đỡ hoàn mỹ, đồng thời mượn nhờ lực quán tính từ công kích đó để đẩy lùi kẻ địch.

Cũng thường được gọi là chấn đao.

Đón đỡ phổ thông là không có cách nào tạo thành chấn đao, hơn nữa còn sẽ khiến thanh màu vàng tăng lên, khi đạt đến tối đã thì sẽ bị phá vỡ phòng ngự.

Đón đỡ hoàn mỹ không chỉ có thể sáng tạo sơ hở chấn đao mà nó càng có thể chậm lại quá trình tăng lên của thanh màu vàng, thậm chí thanh màu vàng bị đánh đầy cũng sẽ không xuất hiện trạng thái phá phòng ngự.

Sau khi biết được thiết lập này của trò chơi, các khán giả lập tức kinh thán không thôi.

- Tấn công, đỡ đòn, phá phòng ngự, phản kích, né tránh, không ngờ hệ thống chiến đấu của trò chơi này lại được làm hoàn thiện như vậy.

- Mặc dù trông có vẻ đơn giản, nhưng phải dựa vào phản ứng của người chơi, gặp chiêu phá chiêu, thật sự quá tuyệt!

- Tôi vừa mới đi xem trò chơi tiên hiệp của Tây Du, toàn là các loại kỹ năng hoa lệ tạo sát thương lớn, hình ảnh quả thật không tệ, nhưng hệ thống chiến đấu của bên đó đơn giản không thể so sánh với trò này được.

…

Vẻn vẹn chơi thử nửa giờ, khán giả đã nhìn ra trò chơi Seriko này không giống với trò chơi bình thường.

Lão E đang livestream thì đương nhiên là không cần nhiều lời, anh đã sớm bị hấp dẫn sâu sắc bởi cách chơi và lối chiến đấu mới lạ này.

- Tôi không tin hôm nay không qua được tiểu đầu mục này!

Hôm nay anh nhất quyết phải đánh bẹp con quái này.

Sau khi chết hai lần, lão E lại giơ đao xông ra khỏi điểm lưu trữ, một đường chém giết đi tới trước mặt tiểu đầu mục.

Mà lần này.

Anh rõ ràng đã thuần thục hơn trước đó rất nhiều.

Cũng nắm giữ kỹ xảo đón đỡ phản kích của chấn đao.

Sau một phen thận trọng và liều mạng ra chiêu, cuối cùng anh cũng thành công đánh đầy thanh vàng của tiểu đầu mục, trên người đối phương xuất hiện điểm đỏ quen thuộc.

Xử quyết!

Không chút do dự, anh lập tức xông lên phát động xử quyết, đao cắm vào trong ngực tiểu đầu mục, trong nháy mắt máu phun

ra xối xả.

Vốn là thanh HP còn hơn phân nửa cũng bị quét sạch.

Nhưng mà tiểu đầu mục vẫn chưa chết, bởi vì thanh máu của anh ta lại đầy lên lần nữa, sau đó nắm chặt vũ khí lại lao tới khởi xướng tấn công lão E.

- Một đao cắm vào trong tim cũng chưa chết, chỉ sợ cái tên này đã bị biến dị rồi.

Lão E lộ ra vẻ mặt thấy quỷ.

Vất vả lắm mới chém giết hết một ống máu, còn chưa kịp vui mừng thì tên đầu mục chết bầm kia lại nhảy nhót tưng bừng.

May mắn anh phản ứng mau lẹ, vội vàng tránh ra một khoảng cách, lúc này mới không bị đao bổ trúng.

Cùng lúc đó.

Một khung nhắc nhở khác bắn ra.

[Tiến hành xử quyết đối với cường giả: Có vài cường giả nếu chỉ tiến hành xử quyết một lần thì sẽ không cách nào đoạt đi tính mệnh của hắn, phía trên thanh HP có đánh số bao nhiêu thì cần phải tiến hành xử quyết bấy nhiêu lần.].

Khá lắm.

Không hổ là tiểu đầu mục, mạng quả nhiên cứng rắn hơn đám tiểu binh lâu la kia nhiều.

Lão E nhìn phía trên thanh máu của đối phương chỉ còn dư lại một con số, anh cũng không vội, mà tiếp tục tấn công vững chắc.

Bằng vào kinh nghiệm vừa rồi, không đến hai phút anh lại nắm lấy cơ hội phát động xử quyết lần nữa, quét sạch thanh HP

cuối cùng.

- Phù, cuối cùng cũng bị tôi giết chết rồi.

- Thành thật mà nói thì trò này selwhAồ chơi rất sướng tay.

Nhìn tiểu đầu mục ngã xuống đất không bò dậy nổi, lão E thở phào một hơi.

Tinh thần căng cứng thời gian dài chẳng những không mang đến mỏi mệt, ngược lại làm cho anh càng phấn chấn hơn.

Có loại cảm giác thành tựu không nói nên lời.

Nhưng mà.

Tâm tình này lập tức bị một làn mưa đạn đánh vỡ.

- Chủ phòng, anh có nghĩ tới một loại khả năng, tôi chỉ nói là khả năng, đây thật ra chỉ là một cái tiểu đầu mục mà thôi?

Nhìn thấy làn mưa đạn này, sắc mặt của lão E nháy mắt tối sầm.

Đám gia hỏa này, thật đúng là biết câu nào nên nói câu nào không.

Chẳng lẽ không thể khen ngợi vừa rồi anh đã chiến đấu anh dũng như thế nào à?

- Ha ha ha, một tiểu đầu mục mà lại bị đánh ra cảm giác gặp boss lớn.

- Xem anh ta hí hửng kìa, ai không biết còn tưởng rằng vừa rồi là boss cuối cùng.

- Đừng nói nhảm nữa, mau tiếp tục đi, tôi muốn xem anh bị ngược đến mức không muốn sống nữa.

- Tua nhanh đến đoạn tức giận đập bàn phím rồi gỡ trò chơi nào!

Bên trong phòng livestream có rất nhiều người từng xem phát sóng chơi thử game mới, tất cả đều nhớ kỹ đằng sau còn có boss rất lợi hại.

Chỉ mới một cái tiểu đầu mục mà đã phải chết nhiều lần như vậy, chiến đấu với boss còn không phải là bị ngược đến chết đi sống lại à?

Chương 168: Giết Người Không Bổ Đao

- Mọi người sai hoàn toàn rồi.

Lão E cười ha ha hai tiếng.

- Bây giờ tôi đã lĩnh ngộ quyết khiếu chiến đấu, sau này dù boss có trâu bò cỡ nào thì còn không phải là thêm mấy lần đón đỡ hoàn mỹ à?

Đánh bại tiểu đầu mục đầu tiên khiến lòng tự tin của anh bành trướng chưa từng có, tự nhận là mình đã nắm giữ kỹ xảo chiến đấu của trò chơi này.

Anh nhặt đạo cụ trên mặt đất lên, tiếp tục đi tới theo chỉ dẫn.

Sau khi vượt qua một cây cầu rồi lại nhảy xuống đài cao.

Cuối cùng đi tới cửa vào từng thấy trong video.

Khán giả nín thở ngưng thần, chăm chú nhìn vào màn hình.

Bởi vì bọn họ đều biết, đằng sau cánh cửa này chính là boss thứ nhất của kịch bản mà bọn họ phải đối mặt.

Lão E chỉ dừng lại trong phút chốc rồi băng qua đường hầm đi ra bên ngoài, cánh đồng cỏ lau màu trắng quen thuộc lập tức hiện ra.

Chỉ liếc mắt một cái.

Hai mắt của anh đã lập tức khóa chặt Genichiro đứng trên

đỉnh dốc núi.

- Đây chính là boss à? Nhìn qua cũng không mạnh lắm, để tôi thử xem giết anh ta sẽ như thế nào.

Kịch bản đối thoại kết thúc, Genichiro giơ đao lao xuống sườn núi.

Lão E cũng không khách khí với anh ta, vận dụng kỹ xảo vừa mới học được, xông lên chém ra hai đao.

Keng keng!

Quả nhiên.

Hai đòn công kích đều bị cản lại.

Nhưng mà anh cũng không hoảng hốt chút nào, lắc mình một cái tránh thoát đòn đánh trả của Genichiro.

Nhưng vào lúc này, Genichiro nhanh chóng chạy nửa vòng sang bên cạnh anh, sau đó dính chặt vào anh giống như là thuốc cao da chó.

- Đậu xanh! Tại sao tốc độ của anh ta lại nhanh như vậy!

Lão E kinh ngạc mắng một câu, lúc xem trong video không cảm thấy có gì, chỉ đến khi mình ra tay thì mới biết được sự khác biệt.

Tốc độ chạy và tốc độ ra chiêu của gia hỏa này nhanh hơn tên tiểu đầu mục vừa rồi không biết bao nhiêu cấp bậc.

Làm anh chỉ có thể điên cuồng nhấn phím đỡ đòn, ngăn cản đợt công kích dồn dập.

Thấy thanh vàng trên đỉnh đầu của mình sắp bị đánh đầy và xuất hiện trạng thái phá phòng ngự, lão E sợ đến mức nhanh chóng lách mình rời khỏi, cấp tốc kéo ra khoảng cách giữa hai

người.

Thanh vàng gần đầy cũng dần dần hạ xuống.

Nhưng mà Genichiro căn bản không cho anh cơ hội thở dốc, anh ta lại xông lên chém ra hai đao liên tiếp, buộc anh không thể không chống đỡ.

Nhưng mà ngay khi lão E cho rằng mình an toàn thì Genichiro đột nhiên nhảy lên thật cao rồi bổ xuống, "keng" một tiếng, trực tiếp phá vỡ đón đỡ của anh, làm anh đứng cứng cờ tại chỗ.

[Nguy hiểm!]

Hai chữ lớn màu đỏ như máu xuất hiện trên đầu lão E làm anh sợ hết hồn.

Nhưng bây giờ anh còn ở trong trạng thái phá phòng ngự, căn bản không có cách nào né tránh được.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Genichiro cúi người xuống, bỗng nhiên đâm trường đao trong tay ra.

- Phốc!

Máu bắn tung tóe, ngực của lão E bị đâm thủng, thanh HP vốn dĩ chỉ có một nửa bị quét sạch trong nháy mắt, lập tức tiến vào hình ảnh kịch bản bị giết.

- A, cái này….

Lão E ngây ngốc nhìn hình ảnh trước mặt.

Toàn bộ quán trình xảy ra quá đột ngột làm anh nhất thời chưa kịp phản ứng lại.

Tốc độ thật sự quá nhanh!

Nhanh gấp mấy lần so với tiểu đầu mục, toàn bộ quá trình anh chỉ có thể bị động phòng ngự mà thôi, cơ hội ra tay ít càng thêm ít.

- Khó trách sẽ có kịch bản bị giết, tốc độ ra chiêu này ai mà chịu cho nổi chứ!

- Còn muốn giết anh ta xem kết quả, ăn rắm đi.

- Chỉ có như vậy thôi à? Hai vòng tấn công của người ta cũng đỡ không nổi.

- Không tệ, không tệ, cái tôi muốn chính là độ khó như thế này, đủ kích thích.

- Sau này chúng ta còn phải gặp lại boss này sao?

Mặc dù đã sớm biết đây là kịch bản bị giết, nhưng khán giả vẫn là kinh thán không thôi.

Không phải bởi vì cách chiến đấu trong trò chơi này hoa lệ như thế nào.

Ngược lại.

Mà là bởi vì nó mang đến loại cảm giác chân thực, đao đao đến thịt giản dị tự nhiên kia.

Đây là điều mà các trò chơi khác không thể nào cung cấp được.

Trong lúc mọi người nghị luận.

CG cắt cảnh đã kết thúc.

Người chơi bị Genichiro chặt đứt cánh tay trái, ngất xỉu trên cánh đồng cỏ lau.

Khi tỉnh dậy lần nữa thì anh đã xuất hiện bên trong một ngôi

miếu tối tăm, cánh tay cụt cũng bị thay thế thành tay giả giống cơ quan thuật cổ đại.

- Ai dà, giết người không bổ đao, nhân vật phản diện thật là hồ đồ.

Khán giả cười ồ lên, thật là một kịch bản quen thuộc.

Lão E hoàn hồn lại, bắt đầu điều khiển nhân vật đối thoại với NPC trước mắt, biết được một chút tin tức liên quan bối cảnh trò chơi.

Tổng kết lại chính là.

Trên người vị thần tử mà anh hầu hạ có mang theo một loại huyết mạch có thể khiến người khác bất tử.

Anh đã ký kết khế ước máu với thần tử nên thu được năng lực không chết, có thể sống lại vô hạn.

Genichiro bắt đi thần tử chính là vì muốn thu được lực lượng này.

Còn về dùng nó để làm gì thì tạm thời vẫn chưa biết được.

Sau khi biết rõ tin tức, anh nhanh chóng rời khỏi ngôi miếu đi ra bên ngoài, trước mặt là một vách núi lớn.

…

- Cầu này đã đứt gãy rồi, chẳng lẽ muốn ta nhảy xuống vách núi à?

Nhìn con đường trước mắt đã bị chặt đứt, lão E lộ vẻ mặt nghi ngờ, nhích tới gần bờ vực.

Lúc này, một khung nhắc nhở bắn ra.

[Dây câu: Có thể lắp đặt dây câu vào tay giả để móc vào các vị trí được đánh dấu, tiến hành di chuyển trên không.]

Di chuyển trên không?

Còn có thể làm như vậy à?

Lão E đi tới bên bờ vực rồi nhìn xung quanh, quả nhiên nhìn thấy một điểm tròn ở trên thân cây xa xa.

Đi theo nhắc nhở, anh vội vàng ấn phím.

Vút!

Dây thừng trên tay trái giả lao ra, móc lấy thân cây xa xa, mang theo anh nhảy lên thật cao rồi rơi xuống bình đài ở vách núi đối diện.

- Vượt nóc băng tường, hoá ra là còn có thể chơi theo cách này à.

Ánh mắt của Lão E và khán giả trong phòng livestream sáng lên, rõ ràng là bị kinh diễm bởi thao tác lần này.

Bọn họ chơi loại trò chơi này còn không phải là vì đánh nhau sảng khoái, vượt nóc băng tường tới lui à?

Rõ ràng Hồng Hoang đã đặt tâm tư vào phương diện này.

Nó tạo ra ấn tượng khác biệt so với những trò chơi khác.

Chương 169: Ôm Muội Trong Ngực Giết (*)

(*) Tên một chiêu trong đô vật

Chính là cảm giác mới mẻ hiếm có này làm bọn họ đánh giá trò chơi này cao thêm mấy phần.

- Xem ra tay giả này hẳn là một loại cách chơi, người chơi có thể lắp đặt đủ loại cơ quan ở trên đó.

Lão E trở nên hứng thú, thao tác càng ngày càng thành thạo, cũng càng mong đợi về nội dung trò chơi nhiều hơn.

Rất nhanh.

Anh đã trải qua một hồi vượt nóc băng tường, len lỏi ở giữa vách núi và nóc nhà, thuận tiện thanh lý tạp binh dọc theo đường đi.

Khi đi ngang qua một tòa kiến trúc cũ nát.

Đúng như những gì lão E dự đoán, anh thật sự tìm thấy một cơ quan có thể lắp vào cánh tay giả.

[Shuriken: Một trong những đạo cụ cơ quan do Cơ quan sư • Đạo Huyền chế tác, lắp đặt lên tay giả có thể phóng ra Shuriken.].

- Đồ tốt, có thể dùng để làm vũ khí tấn công từ xa.

Hài lòng thu hồi đạo cụ, lão E tiếp tục đi tới, phát huy đầy đủ thói quen nhặt mót của mình, một đường gõ gõ đập đập lục lọi.

Nơi anh đi qua gần như không để sót một sợi lông ngỗng.

- Đậu má, một trò chơi hành động tốt như vậy mà lại bị anh chơi thành trò chơi lượm ve chai.

- Nhặt mót nhặt đến nghiện rồi phải không?

- Có ai không, nơi này có người trộm đồ!

- Chính là người này, mau bắt anh ta lại!

- Các người không hiểu đâu, nhặt mót mới là tinh túy của một trò chơi.

Mỗi một trò chơi đều sẽ có quần thể người chơi khác nhau.

Kịch bản, thi đấu, nuôi dưỡng, thu thập, nhặt mót.

Những người từng trải qua cuộc sống gian khổ giống như bọn họ, còn không phải là cái gì tiết kiệm được thì tiết kiệm, trông thấy cái gì thì lấy cái đó à.

Đây cũng là một trong những niềm vui thú khi chơi game.

Hơn nữa đạo cụ nhặt được sau này còn có thể cần dùng đến.

Đương nhiên.

Lão E cũng không lãng phí quá nhiều thời gian ở chỗ này.

Đi dạo một vòng nhặt đồ xong thì tiếp tục đi tới.

Cuối cùng gặp phải một người binh sĩ mặc giáp trụ cao lớn ở bên bờ vực, vừa nhìn đã biết là cấp bậc tiểu đầu mục.

Nhưng mà có kinh nghiệm bị ngược trước đó, lần này lão E đã có thể ứng đối tự nhiên.

Trực tiếp nhảy xuống từ nóc nhà.

Phát động ám sát một đao cắm vào trái tim của đối phương từ sau lưng, lấy đi ống máu thứ nhất của tiểu đầu mục.

Sau mấy phen chiến đấu.

Anh rất nhẹ nhàng một đao chém chết tiểu đầu mục, tiêu sái rời đi.

Kết quả khán giả còn chưa kịp tán thưởng thì lão E lại bắt đầu tự đắc ý.

- Thấy không, cái này chính là thực lực của cường giả! Một tên đầu mục nho nhỏ sẽ không thể ngăn được tôi.

Lần này khán giả không kiềm được, lập tức la ó trong phòng livestream.

Nhưng không thể không nói, chủ phòng vẫn là có chút thực lực.

Sau khi giết chết đầu mục.

Anh một đường ám sát như chém dưa thái rau và thu thập đạo cụ.

Mặc dù trên đường gặp phải mấy cái đầu mục và boss, cũng chết mấy chục lần, nhưng cũng có thể tính là miễn cưỡng ứng đối, rất nhanh đã đi tới trước mặt một đầu mục khác.

Tên đầu mục này có chút khác biệt so với mấy người trước.

Mặc dù cũng là hình người nhưng lại vô cùng vặn vẹo, cao chừng hơn hai mét, hơn nữa làn da là màu đỏ thẫm.

Nó bị trói vào giá gỗ, cổ mang theo gông xiềng, điên cuồng gào thét nhưng lại không có biện pháp tránh thoát khỏi trói buộc.

- Xích Quỷ, cái tên nghe có vẻ rất lợi hại, nhưng sao tôi cảm

thấy nó đần độn thế nào ấy?

Nhìn thấy cảnh này, lão E không khỏi cười nhạo, dự định đi lên cho đối phương một cái xử quyết.

Kết quả vừa mới tới gần.

Sau một tiếng ầm vang, giá gỗ nổ tung, Xích Quỷ thoát khỏi xiềng xích.

- Khá lắm, hóa ra là giả bộ, nhưng mà vấn đề không lớn, xem tôi dùng ba chiêu giải quyết nó như thế nào đây.

Dọc theo đường đi chém giết nhiều đầu mục như vậy, lão E vẫn là vô cùng tự tin đối với thao tác của chính mình.

Lập tức xông lên phát động tấn công.

[Nguy!].

Nhưng không ngờ.

Vừa mới đến dưới chân Xích Quỷ, đột nhiên trên đầu anh lại hiện lên một chữ nguy làm anh giật mình một cái.

Vô thức giơ đao lên đón đỡ, nhưng lại bị hai tay của Xích Quỷ bắt được hai bên hông, nâng cả người cao qua đỉnh đầu rồi đập xuống đất.

- Ầm!

Mặt đất lập tức chấn động dữ dội.

Cơ thể nhân vật bị gập thành hai đoạn, không giống con người.

Trên màn hình cũng xuất hiện một chữ [Chết] to lớn.

Lão E: ???

Người xem: ???

- Mẹ nó, chỉ mới qua mấy giây thôi đấy?

- Đầy máu mà cũng bị miểu sát, con quái này quá mẹ nó hung ác.

- Bị bắt lại chính là chết, nó còn mạnh hơn so với con boss trước.

- Ha ha ha tốt! Ai bảo anh ta đắc ý quá sớm!

- Cuối cùng cũng mang đến một con quái lợi hại hơn chút.

- Ôm muội trong ngực giết. (icon hài hước)

Mưa đạn xôn xao trong phòng livestream, không ai ngờ rằng đầu mục gọi là Xích Quỷ lại ra tay ác độc như vậy.

Sau một hồi ngốc trệ, cả đám lập tức hả hê chế nhạo chủ phòng.

- Cái này không tính, là do tôi khinh địch.

Phát động phục sinh, lão E lại đứng dậy một lần nữa, điều khiển nhân vật chạy ra xa để giữ khoảng cách với Xích Quỷ.

Anh thật sự bị giật mình.

Anh nghĩ khi chữ [Nguy] xuất hiện, nhiều nhất cũng chỉ là trừ đi nửa ống máu của mình mà thôi.

Lần này thì hay rồi, đầy máu còn làm cho anh chết luôn, ai nhìn mà không sợ chứ?

May mắn hình thể của Xích Quỷ quá khổng lồ nên động tác

chậm chạp, không có cách nào đuổi kịp tốc độ của mình, lúc này mới khiến anh thoáng yên tâm lại.

Sau một hồi quan sát Xích Quỷ.

Cuối cùng lão E lấy dũng khí xông lên lần nữa, bổ ra hai đao.

Nhưng điều làm cho anh bất ngờ là, lần này lại không xuất hiện các loại đón đỡ phản kích, mà anh vô cùng dễ dàng đâm trúng bản thể của Xích Quỷ.

- Thì ra là thế, tôi đã nói rồi, một đầu mục cỏn con tính là gì chứ, có thể khó đánh tới cỡ nào, không biết đón đỡ chẳng phải là đưa tặng điểm kinh nghiệm à?

Lão E nhẹ nhàng thở ra.

Lập tức lách mình qua một bên tránh đi hai tay của Xích Quỷ.

Thừa dịp sơ hở đối phương giơ tay lên, anh lại xông tới chém ra liên tiếp hai đao, đồng thời âm thầm đề phòng đối phương ra đại chiêu miểu sát.

Chương 170: Hôm Nay Tôi Và Ngưu Ngưu Phải Có Một Người Chết (1)

Quả nhiên.

Trong nháy mắt đao thứ hai vừa rơi xuống.

Xích Quỷ bỗng nhiên giang hai tay ra, một chữ [Nguy] to lớn hiện ra trên đầu của anh.

- Ngay lúc này!

Lão E lập tức điều khiển nhân vật nhảy xa hai bước để kéo dài khoảng cách, tránh đi đòn tấn công chính diện của Xích Quỷ.

Anh nhếch miệng nở nụ cười, vô cùng hài lòng đối với tốc độ phản ứng của mình.

Nhưng mà một giây sau, nụ cười trên mặt anh trở nên cứng đờ.

Bởi vì Xích Quỷ với thân thể cao lớn lại nhảy lên cao, bay nhào về phía anh.

Khi hai bên cách nhau mấy mét, nó đã tóm được anh rồi đập mạnh xuống đất, sau đó giáng xuống một nắm đấm.

- Ầm!

Cát đá bắn tung toé.

HP giảm bớt hơn phân nửa, trong nháy mắt chỉ còn lại một tí

tia máu.

Anh còn chưa kịp cảm thấy may mắn thì Xích Quỷ lại ôm anh lên lần nữa rồi vật ngã ra sau lưng, trực tiếp ném anh xuống dưới vách núi bên cạnh.

[Chết!].

Chữ lớn đỏ tươi xuất hiện ở trên màn ảnh.

Lão E ngây dại, khán giả cũng ngây dại.

Phòng livestream yên lặng trong phút chốc, sau đó bộc phát một tràng cười phá lên.

…

Suốt cả ngày.

Các người chơi đều đắm chìm trong niềm vui sướng khi trò chơi mới được phát hành ồ ạt.

Rất nhiều người chơi chưa mua trò chơi ngay lập tức, mà tới các phòng livestream lớn để xem trước, sau đó cân nhắc quyết định có nên mua hay không.

Dù sao thì một trò chơi hay đã có giá hơn 100 tệ rồi, nếu trò chơi nào được chế tác hoàn hảo thì còn có giá cao tới mấy trăm tệ.

Nếu nó không thú vị thì sẽ làm bọn họ cảm thấy lãng phí.

- Thế nào? Có phát hiện được trò chơi nào hay không?

Trong ký túc xá của trường đại học nào đó.

Vài tên bạn cùng phòng ngồi trước máy vi tính, ai nấy đều đang nhìn xem các phòng livestream chơi trò chơi.

Bọn họ cũng giống như những người khác.

Vừa mới nhận được tin tức nên đã bật máy tính lên, tìm kiếm trò chơi vừa ý.

- Tôi tìm một vòng rồi, chỉ có trò chơi của hai nhà Tây Du và Hoán Hải là còn không tệ lắm, những trò chơi khác vừa nhìn là biết ngay sản phẩm đẩy nhanh tiến độ để bán ra ngoài, ngay cả khâu kiểm tra chất lượng còn chưa làm, thật sự là một lời khó nói hết.

Một người trong đó nhún vai, tiếp tục đổi sang phòng livestream khác.

- Không có cách nào, dù sao thì Tây Du và Hoán Hải cũng là công ty lớn, chất lượng thì không có gì phải nói, có điều giả cả hơi mắc một chút.

- Những công ty khác đại khái là bị bức ép đến mức nóng nảy, vội vàng phát hành trò chơi rồi chờ sau này lại ưu hóa, nếu như giảm giá thì cũng không phải là không thể mua chơi thử.

- Mảnh Cẩu, bên cậu thì sao? Có phát hiện ra gì mới không?

Mấy người còn lại trong ký túc xá đồng loạt nhìn về phía gia hỏa vẫn luôn một mực im lặng không lên tiếng.

Từ nãy đến giờ, gia hỏa này vẫn chưa nói câu nào.

Cậu ta đeo tai nghe chăm chú nhìn màn hình máy tính, thỉnh thoảng lại cười ngây ngô, hệt như là chó độc thân bị nhét cơm chó.

Những người khác kêu chừng vài lần thì cậu mới phản ứng lại, tháo tai nghe xuống.

- Gì vậy? Tìm tôi có việc gì à?

Mảnh Cẩu nghi ngờ hỏi.

- Cậu bị ngốc à, không phải đã nói cả bọn cùng tìm trò chơi nào hay để chơi à?

Đám bạn cùng phòng trợn mắt tức giận nói.

Hoá ra vừa rồi gia hỏa này chỉ lo xem livestream, quên hết cả chuyện quan trọng.

- Từ nãy đến giờ cậu vẫn luôn cười ngây ngô, xem cái gì mà vui vẻ như vậy?

Một tên bạn cùng phòng tò mò lại gần liếc nhìn máy tính của cậu ta.

Nhưng mà chỉ mới liếc mắt một cái thì cậu đã lập tức bị thu hút bởi hình ảnh trên màn hình.

- Hả? Đây là trò chơi gì thế? Sao vừa rồi ta không có thấy có người chơi nó?

Hai mắt của cậu vẫn nhìn chằm chằm màn hình không dời đi.

Thậm chí còn đi tới bên cạnh Mảnh Cẩu rồi chậm rãi ngồi xuống.

- Thế nào? Phát hiện trò chơi gì hay à?

Những người khác thấy thế cũng nhao nhao lại gần.

Khi thấy trong hình ảnh và nội dung trong livestream, cả đám lập tức lộ vẻ mặt khiếp sợ, thậm chí có người còn trừng to hai mắt.

- Má ơi! Đây là cái gì thế?

- Thật là một con trâu lớn!

- Đây là đang đánh boss à?

- Hít! Con trâu này ra đòn quá mãnh liệt!

- Sao tôi chưa thấy qua trò chơi này nhỉ?

Trên màn ảnh máy tính là phòng livestream của Âu Dương Hiểu ở Bilibili.

Lúc này Âu Dương Hiểu cũng đang chơi game Seriko, hơn nữa là đang phải đối mặt với một con quái vật đầu mục vô cùng mạnh mẽ, Hỏa Ngưu!

Con trâu này rõ ràng khác với những con trâu thông thường.

Không chỉ có hình thể khổng lồ mà trên đầu của nó còn có một khúc gỗ lớn vắt ngang đang bốc lửa nóng hừng hực, lúc này nó đang hung hăng càn quét đất trống xung quanh, sức tàn phá dữ dội.

Hàng rào được bố trí các nơi cũng bị nó đâm nát bấy.

Cảm giác áp bách đập vào mặt kia.

Cho dù ai thấy đều sẽ phải thấp thỏm một chút.

Nhưng mà rõ ràng đây không phải là lần đầu tiên Âu Dương Hiểu đối mặt với con Hỏa Ngưu này.

Cô không hề hốt hoảng, mà điều khiển nhân vật cầm trường đao, lách mình tránh thoát công kích của Hỏa Ngưu một lần nữa.

- Ầm ầm!

Hỏa Ngưu không thắng lại được mà đâm thẳng tới bức tường phía trước, thế hung mãnh của nó cũng theo đó mà ngừng lại.

Hai mắt của Âu Dương Hiểu như điện, dậm chân xông tới, vung hai đao chém lên trên người Hỏa Ngưu.

Thấy Hỏa Ngưu quay đầu lần nữa, hiện lên thế muốn xung kích.

Cô vội vàng vung móc câu móc về phía mái hiên xa xa, kéo mình rời khỏi chỗ cũ, né tránh một kích hung mãnh này.

Sau đó thừa dịp trước khi Hỏa Ngưu kịp xông tới bức tường, cô lại tiến lên phát động tấn công lần nữa.

Toàn bộ quá trình như nước chảy mây trôi, cực kỳ kịch liệt khiến mấy tên bạn cùng phòng nhìn trợn mắt há hốc mồm.

- Đây là trò chơi gì thế?

- Phong cách chiến đấu không tệ chút nào.

- Cảnh vật trong trò chơi cũng rất tuyệt.

- Chẳng lẽ là boss cuối à?

Tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, đám bạn cùng phòng nhao nhao hỏi thăm tên của trò chơi này.

Đúng lúc này, biến cố xảy ra.

Trước ống kính, Âu Dương Hiểu sơ ý không thể né tránh xung kích của Hỏa Ngưu, bị nó dùng khúc gỗ khổng lồ trên đỉnh đầu đánh bay, HP trong nháy mắt cạn sạch.

[Chết!].

Chương 171: Hôm Nay Tôi Và Ngưu Ngưu Phải Có Một Người Chết (2)

- Ui da, kém một chút nữa là đánh chết nó rồi, sớm biết vậy tôi đã không tham chiến với nó một hồi.

Âu Dương Hiểu hối tiếc không thôi, vẻ mặt vốn căng thẳng bởi vì chiến đấu trở nên suy sụp.

Đây đã là lần thứ hai mươi cô chết ở cửa ải Hỏa Ngưu này.

Mỗi lần nhìn thấy chữ [Chết] kia, cô lại cảm giác toàn thân run lên, sắp bị bức ra phản ứng ứng kích.

- Ha ha ha, tôi cá là cô trong vòng ba mươi lần tuyệt đối không qua được Hỏa Ngưu.

- Vậy là ít rồi, ít nhất cũng phải năm mươi lần mới có thể vượt qua.

- Tiểu Trí ở sát vách cũng bị ngược đến nỗi ngừng livestream.

- Không hổ là Ngưu Ngưu, đâm người vô cùng nghiêm túc.

- Tại sao lại phải dùng đao chém Ngưu Ngưu?

- Ngưu Ngưu, Ngưu Ngưu của tôi! (icon buồn)

- ??? Tôi hoài nghi các người đang lái xe.

- Thả tôi xuống, đây không phải xe đi vườn trẻ!

Bên trong phòng livestream hết sức náo nhiệt, mưa đạn gần như chiếm hết phía trên màn hình.

Chớ nói tới Âu Dương Hiểu.

Cho dù là bọn họ, bây giờ thấy từ [Chết] kia cũng cảm giác lạ lẫm, giống như là đột nhiên không biết viết nó như thế nào.

Loại cảm giác này.

Rất kỳ lạ.

Giống như là luyện tay nghề quá nhiều khiến đầu óc bị mụ mị.

Mà đám bạn cùng phòng đang xem trực tiếp thì khiếp sợ không thôi, rõ ràng là lần thứ nhất nhìn thấy trò chơi này.

Không khỏi khiếp sợ nhiệt độ kinh khủng bên trong phòng livestream.

- Seriko là tên của trò chơi này à?

Một người trong đó nhìn về phía tên phòng livestream.

[Hôm nay tôi và Ngưu Ngưu phải có một người chết!].

Khá lắm.

Một nữ livestream đặt tên phòng hung hãn đến thế mà còn có nhiều người theo dõi như vậy?

- Các cậu không biết à?

Thấy cả đám lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi ngờ, Mảnh Cẩu lập tức đắc ý nói:

- Chủ phòng này chính là nữ chính của phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật, hơn nữa cũng tham gia diễn trong phim The Titanic,

tôi đã theo dõi cô ấy rất lâu rồi.

- The Titanic!

Đám bạn cùng phòng nghe vậy lập tức kinh ngạc, có chút khó mà tin được nhìn về phía hình ảnh livestream.

Bởi vì việc học chặt chẽ nên có thể bọn họ không biết phim điện ảnh CG Thợ Săn Quái Vật, nhưng lại biết bộ phim The Titanic này.

Thậm chí có hai người trong đó còn đến rạp chiếu phim xem phim.

Bây giờ nghe nói diễn viên trong phim đang livestream, làm sao mà bọn họ không sốc cho được?

- Trò chơi này thoạt nhìn không tệ, hay là tải về chơi thử xem sao?

- Được đấy, dù gì cũng có hai giờ để hoàn trả, không được thì trả lại.

- Tôi cũng cảm thấy nó không tệ, vậy tôi cũng tải về chơi thử xem sao.

Nói xong, mấy người đi thẳng đến nền tảng steam, tải trò chơi và bắt đầu chơi thử.

Trong vòng trò chơi, người giống như bọn họ không phải số ít.

Bởi vì không muốn uổng tiền mua phải trò chơi rác rưởi, vì vậy thông thường mọi người sẽ lên mạng xem video trò chơi hoặc là vào phòng livestream, khi nào cảm thấy không tệ thì mới mua.

Đây cũng là một trong nguyên nhân vì sao livestream chơi trò chơi lúc nào cũng có thể mang tới nhiệt độ.

Mà lúc này.

Bên trong phòng livestream.

Âu Dương Hiểu vừa sống lại mang theo một cỗ oán niệm cực lớn đi tới cửa ải Hỏa Ngưu lần nữa, chuẩn bị quyết ăn thua đủ với nó.

Bên trong phòng livestream không ngừng truyền đến từng tiếng kinh hô và giận mắng.

…

Tây Du.

Trong phòng họp.

- Thế nào rồi? Số liệu tiêu thụ ngày thứ nhất đã có chưa?

Người đàn ông ngồi ở chủ vị đan mười ngón tay vào nhau, chống cùi chỏ lên trên bàn.

- Đã có thống kê rồi.

Một nhân viên ở phía dưới đứng lên, nhìn báo cáo trong tay, nói:

- Trong 24 giờ đầu tiên trò chơi phát hành, trò chơi mới của chúng ta đã bán được tổng cộng là 52 170 bản, cao hơn 4.3% so với con số 50 000 bản dự tính trước đó.

- Rất tốt.

Vẻ mặt căng thẳng của người đàn ông đó dần dần giãn ra, nói:

- Chúng ta đã đầu tư gần 300 triệu vào trò chơi này, dự tính sau hai tháng sẽ hồi vốn, hiện tại xem ra một tháng hẳn là đã đủ rồi.

- Chủ yếu là nhờ bên bộ phận tuyên truyền làm việc tốt, chúng ta mới có thể đạt đến thành tích như vậy vào ngày đầu.

Một người khác nhanh miệng tiếp lời.

- Bộ phận tuyên truyền phát hành chúng ta làm tốt đó là bởi vì tiêu chuẩn của bộ phận chế tác các anh đủ cao, bằng không thì cho dù tuyên truyền tốt đến cỡ nào cũng không có tác dụng.

- Đúng vậy, lần này nhờ có mọi người đoàn kết hợp tác mới sáng tạo ra kỳ tích như thế.

Đám người trong văn phòng liên tiếp khen tặng lẫn nhau.

Bầu không khí vốn dĩ căng thẳng cũng bởi vì tin tức này mà trở nên sôi nổi hơn rất nhiều, ai nấy đều cười toe toét.

Một tháng hồi vốn trong ngành nghề trò chơi không tính là quá nhanh.

Nhưng bọn họ đầu tư vào trò chơi này lại nhiều hơn so với những trò chơi khác, chu kỳ hồi vốn vốn dĩ là dài hơn một chút.

Có đôi khi thậm chí không chắc có thể hồi vốn.

Cho nên tin tức này đối bọn họ mà nói không thể nghi ngờ là một liều thuốc trợ tim.

- Đúng rồi, tình huống bên Hoán Hải thì sao? Có điều tra được gì không?

Người đàn ông ngồi ở chủ vị lên tiếng lần nữa.

Những người khác nghe vậy đều lần nữa trở nên nghiêm túc, đồng loạt nhìn về phía nhân viên kia.

Hoán Hải xem như là đối thủ một mất một còn của Tây Du bọn họ, biết được tin tức bên kia là điều rất quan trọng.

Sở dĩ lần này bọn họ bán sớm hơn chính là vì muốn đánh cho Hoán Hải trở tay không kịp.

Dù sao đây chính là việc liên quan đến giá cổ phiếu của công ty bọn họ.

Xem như là trận chiến đầu tiên mà tư bản ra trận, nhất định phải đánh thật xinh đẹp mới được.

Như vậy mới có thể để cho các cổ đông biết thực lực của Tây Du.

Đến lúc đó bọn họ sẽ được rót vốn nhiều hơn, lo gì không có tiền chiếm lĩnh thị trường?

- Là như vậy, tôi đã điều tra qua rồi, mặc dù chất lượng các trò chơi mới của Hoán Hải rất cao, nhưng gần đây trò chơi loại FPS có quá nhiều cạnh tranh trên thị trường nên phản hồi có vẻ như không được tốt cho lắm.

Nhân viên kia vội vàng trả lời.

Vừa nghe thấy lời này, từng đôi mắt ở đây đều tỏa sáng.

Chương 172: Đồ Ăn Cẩu

- Tốt! Tôi đã nói thị trường FPS cạnh tranh quá lớn rồi mà, tiếp tục làm thì chỉ có một con đường chết.

- Một người bảo thủ, không biết thích nghi thì chỉ có thể bị thị trường đào thải mà thôi.

- Lần này Hoán Hải đã đi một nước cờ sai lầm rồi, mặc dù là lĩnh vực mà bọn họ am hiểu nhất, nhưng người phía dưới lại không được.

- Chính xác, tôi nghe nói có mấy người đi lên là dựa vào quan hệ, nội bộ của họ đã sớm xảy ra vấn đề.

Trong giọng nói của bọn họ tràn đầy sự khinh thường đối với Hoán Hải.

Có lẽ Hoán Hải khi xưa có thể có thực lực tranh đoạt thị trường với bọn họ.

Nhưng bây giờ đã không đáng để lo ngại.

Ít nhất trước khi bọn họ trọng chỉnh nội bộ, làm ra thay đổi thì sẽ không có thay đổi quá lớn.

- Nhưng mà…. Tổng thanh tra.

Lúc này, giọng nói của tên nhân viên hội báo kia lại vang lên lần nữa.

- Lần này ngoại trừ hai nhà chúng ta, thật ra còn có một trò chơi mới đáng để chú ý, doanh số tiêu thụ từ hôm qua đến bây giờ đã đột phá 10 000.

Còn có một nhà khác à?

Đám người nghe vậy đều sững sờ.

Phải biết rằng công ty lớn tuyên bố game mới đầu năm chỉ có hai nhà bọn họ mà thôi, những nơi khác cơ bản đều đang trong giai đoạn khai phá.

Ngoại trừ bọn họ.

Vẫn còn người có thể đạt đến thành tích 10 000 trong ngày đầu à?

- Là trò chơi của công ty nào thế?

Tổng thanh tra hỏi.

- Là trò chơi Seriko: Shadows Die Twice của công ty Hồng Hoang.

Nhân viên thành thật trả lời.

- Lại là bọn họ?

Những người khác không khỏi kinh ngạc.

Tất cả bọn họ đều có nghe nói về công ty bắt đầu quật khởi với thế tấn mãnh từ năm ngoái này.

Đặc biệt là trò chơi VR và bộ phim điện ảnh đầu năm nay, cho dù là bọn họ thì cũng đều đỏ mắt không thôi.

Một công ty nho nhỏ có tài đức gì mà lại làm ra một bộ phim điện ảnh có doanh thu phòng vé tuần đầu hơn 100 triệu?

Đương nhiên.

Đỏ mắt là một chuyện.

Nó cũng không ảnh hưởng bọn họ phán đoán thế cục.

Nếu như nói Hoán Hải nghèo túng là bởi vì vấn đề kết cấu nội bộ và sách lược, như vậy không thể nghi ngờ Hồng Hoang đã cống hiến một phần lực làm mồi dẫn lửa cho ngòi nổ này.

Bởi vì căn cứ theo tin tức mà bọn họ biết.

Bắt đầu từ năm trước, mấy trò chơi của Hồng Hoang cơ bản đều đụng phải lúc Hoán Hải ra mắt game mới, hơn nữa lại còn cực kỳ bùng nổ.

Trong lúc vô hình đã lấy đi không ít người chơi vốn nên chơi trò chơi của Hoán Hải.

Nếu như đây không phải là sự trùng hợp, vậy thì rất đáng suy ngẫm sâu xa.

Có lẽ công ty này có thể trở thành một sự giúp đỡ lớn để bọn họ đánh bại Hoán Hải.

Còn về bọn họ có thể bại bởi Hồng Hoang trong lần cạnh tranh này hay không thì bọn họ hoàn toàn không lo lắng.

Bởi vì trong tay bọn họ có tài nguyên tuyên truyền phát hành, còn có danh khí góp nhặt hơn mười năm, đây không phải là một công ty nho nhỏ có thể so sánh được.

Huống chi trò chơi của bọn họ cũng không kém cạnh.

- Phanh!

Đột nhiên, cửa phòng họp bị đẩy ra một cách thô bạo.

Một người cầm bản báo cáo vội vàng chạy từ bên ngoài vào.

- Tổng thanh tra! Xảy ra chuyện lớn rồi! Lượng tiêu thụ trò chơi mới của chúng ta bị Hồng Hoang vượt qua rồi!

…

- Vượt qua?

Bên trong công ty Hồng Hoang.

Trần Lâm kinh ngạc nhìn lão Tống trước mặt.

- Đúng vậy, buổi trưa hôm nay khi tôi thống kê lượng tiêu thụ trong 24 giờ đầu tiên thì vẫn còn chênh lệch mấy ngàn lượt, nhưng mà không hiểu sao sau hai giờ thì lượng tiêu thụ lại đột nhiên vượt qua.

Lão Tống nói với vẻ mặt có chút khó có thể tin.

Cũng giống như suy nghĩ của các lãnh đạo cấp cao cảu Tây Du.

Cho dù là về mặt tài nguyên tuyên truyền phát hành hay là danh khí, hiện giờ bọn họ không cách nào so sánh với Tây Du có mười mấy năm nội tình được.

Khỏi cần phải nói.

Chỉ riêng trong khoảng thời gian này thôi, Tây Du đã rải rác tuyên truyền khắp nơi, thậm chí còn mua hot search khiến số đông người chơi biết tới trò chơi của bọn họ.

Loại tình huống này, Hồng Hoang bọn họ hẳn là sẽ ở thế yếu trong vài tuần đầu tiên kể từ khi trò chơi được phát hành.

Nhưng mà sự thật lại hoàn toàn trái ngược.

Chỉ mất hơn một ngày mà lượng tiêu thụ của bọn họ đã vượt qua Tây Du, hơn nữa càng ngày càng tăng lên không ngừng.

Bây giờ đã đạt đến tình cảnh 60 000 lượt tải!

Sau khi khấu trừ phần trăm với nền tảng, bọn họ đã thu nhập

khoảng 10 triệu!

Nếu cứ đá này thì hồi vốn chỉ là chuyện mấy ngày mà thôi.

Dù sao thì đầu tư tuyên truyền của bọn họ cũng không khoa trương như Tây Du.

- Xem ra tôi đoán không sai, thế phát triển của thị trường trò chơi năm nay bắt đầu biến nhanh, tính kiêm dung cũng lớn hơn nhiều so với trước đó.

Đối với kết quả này, Trần Lâm chỉ là bất ngờ trong một cái chớp mắt, sau đó cúi đầu trầm ngâm.

- Chính xác, tôi có thể cảm giác được lượng tiêu thụ mỗi ngày của mấy trò chơi trước cũng bắt đầu tăng lên.

Lão Tống gật đầu nói.

- Đây là chuyện tốt, chứng minh rằng các người chơi sẵn sàng bỏ tiền mua trò chơi để chơi.

- Vậy tiếp theo chúng ta nên làm gì đây? Tăng lớn cường độ tuyên truyền à?

- Tăng! Bây giờ đã kiếm được tiền rồi, không cần phải chi tiêu hà tiện nữa, thuận tiện cũng làm một chút quảng cáo cho các trò chơi trước đó đi.

Trước đó là bởi vì công ty vừa mới khởi bước nên không có nhiều tiền, bọn họ mới phải tận lực tiết kiệm trong khâu tuyên truyền.

Bây giờ có tiền phòng vé điện ảnh chèo chống, đương nhiên là không thể tiết kiệm tiền bạc ở phương diện này rồi, nên tuyên truyền thì vẫn nên là tuyên truyền một chút.

Cho nên chẳng mấy chốc.

Trên mạng bắt đầu hiện ra rất nhiều quảng cáo về Seriko và các trò chơi trước của Hồng Hoang, hot search cũng mua hai cái.

…

Làn sóng ban bố tập thể các trò chơi mới vẫn còn tiếp tục.

Theo mấy nhà công ty nổi danh là Tây Du, Hoán Hải tuyên bố trò chơi, các công ty trò chơi khác cũng nhao nhao ra trận dưới sự trợ giúp về vốn.

Nhất thời.

Toàn bộ thị trường trò chơi giống như tỏa sáng mùa xuân thứ hai, trở nên càng thêm náo nhiệt hơn bao giờ hết.

Chương 173: Hứa Tiên, Là Cô À? (1)

Quảng cáo phô thiên cái địa xuất hiện ở mọi ngóc ngách trong sinh hoạt, dù là người bình thường ít khi chơi game cũng thường xuyên thấy được tin tức có liên quan đến trò chơi.

Thậm chí ngay cả quảng trường, tàu điện ngầm và trung tâm mua sắm cũng trải rộng đủ loại quảng cáo trò chơi, rất có tư thế sắp quật khởi.

Mà sự thật cũng là như thế.

Được sự nâng đỡ của nhiều ngoại lực như vậy.

Toàn bộ ngành nghề trò chơi trở thành một sân khấu tranh đấu đời mới, quần thể người chơi cũng đang không ngừng tăng trưởng theo tốc độ cấp số nhân.

Những thương nhân khác nhìn thấy có lợi nhuận, tất cả đều rối rít ùa vào ngành nghề trò chơi, thay đổi kết cấu.

Người trong lĩnh vực trò chơi cũng bộc phát theo hình thức giếng phun, một lượng lớn nhân viên kỹ thuật phương diện lập trình tràn vào trong đó.

Bất cứ ai cũng có thể nhìn ra được.

Qua năm nay, ngành nghề trò chơi sẽ phát triển cực lớn xưa nay chưa từng có!

Nhưng mà.

Những chuyện này tạm thời không liên quan gì tới các người chơi hiện tại.

Lúc này bọn họ còn đắm chìm trong niềm vui sướng khi rất nhiều trò chơi mới được ban bố.

Nhất là lão E.

Sau khi chết không biết bao nhiêu lần, cuối cùng anh cũng thành công chém giết Xích Quỷ, đi tới phía trước một cây cầu gãy.

- Lại là cầu gãy, xem ra chúng ta phải đi xuống dưới vách núi rồi.

Lão E đứng bên bờ vực, nhìn từng cái bình đài và thân cây nhô ra phía dưới, biết phải sử dụng vượt nóc băng tường để xuyên qua đây.

May mắn anh đã quen thuộc thao tác trên đoạn đường tới đây.

Không do dự, anh thả mình nhảy xuống một bình đài.

Bằng vào móc câu bên trên cánh tay giả để bay vọt qua khe nứt, du tẩu giữa vách núi giống như là hiệp khách.

- Ầm ầm ——

Đột nhiên, một trận rung động dữ dội vang lên, toàn bộ màn hình bắt đầu lay động.

- Xảy ra chuyện gì vậy? Hình ảnh này bị Parkinson rồi à?

Lão E vội vàng dừng lại, đi tới mép bình đài rồi ló đầu nhìn ra bên ngoài.

Một giây sau.

Anh bị dọa đến hồn phi phách tán.

Bên cạnh bình đài là một con rắn khổng lồ gần như chiếm hết nửa màn hình chậm rãi duỗi ra, anh hoảng sợ đến mức hai tay run lên một cái, tim đập thình thịch.

Suýt chút nữa ném tay cầm ra xa.

- Đây là thứ gì vậy, con rắn này cũng quá lớn rồi!

Lão E không chút nghi ngờ rằng con rắn này có thể một ngụm nuốt chửng anh, thậm chí còn không đủ để nhét kẽ răng, anh không khỏi vội vàng trốn sau một cây cột đá bên cạnh.

Mưa đạn trong phòng livestream cũng hoàn toàn vỡ tổ.

- Đậu má! Làm tội sợ đến mức ngã ngửa!

- Suýt chút nữa lão tử hồn lìa khỏi xác rồi.

- Thứ này mẹ nó cũng quá lớn! Làm tôi xuất hiện chứng sợ hãi vật khổng lồ.

- Hình như nó từng xuất hiện trong dạ tiệc khánh điển, thế mà lại là quái vật trong trò chơi?

- Bạch nương tử, là cô à?

- Ha ha ha, diễn kịch, mau đi mời Hứa Tiên tới đây!

- Hình thể như vậy, Hứa Tiên tới đều phải mắc bệnh liệt dương.

Khán giả không hề nghĩ đến trong trò chơi lại có quái vật lớn như thế.

Chớ nói tới lão E, cho dù là bọn họ cách màn hình đều bị dọa đến ngừng thở, sởn tóc gáy.

Lão E vẫn luôn trốn ở phía sau cột đá không dám chuyển động,

cho đến khi con rắn khổng lồ màu trắng rời khỏi thì anh mới rón rén nhảy đến đống cỏ đối diện.

Nhưng mà đúng vào lúc này.

Con rắn khổng lồ màu trắng mới vừa rời đi đột nhiên quay đầu lại, dọa anh nhanh chóng ngồi xổm ở trong bụi cỏ.

Động tác trong tiềm thức này lại vừa vặn tránh thoát ánh mắt của bạch xà, làm nó không chú ý tới sự tồn tại của anh, điều này làm cho anh thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng mà giây tiếp theo thì anh lại không nghĩ như vậy.

Chuyển tầm mắt ra bên ngoài xem xét, đầu rắn to lớn kia bỗng nhiên chỉ ở cách anh chưa tới hai mét, một đôi mắt to tròn xoe nhìn chằm chằm về phía anh, suýt chút nữa khiến anh thăng thiên tại chỗ.

- Ách…

Lão E há hốc mồm, trong cổ họng phát ra tiếng rên rỉ căng cứng tới cực điểm, sau đó bật dậy khỏi chỗ ngồi, đứng trung bình tấn.

Khuôn mặt dần dần lùi về phía sau, rời xa màn hình.

Tư thế vô cùng cổ quái.

Không biết qua bao lâu.

Lâu đến nỗi anh cảm giác hai chân tê dại thì con rắn màu trắng đó rốt cục mới quay người rời đi, dần dần rời xa bụi cỏ này.

Trong nháy mắt, lão E như trút được gánh nặng.

Anh nào còn dám do dự nữa, vội vàng xông ra bụi cỏ vọt tới bình đài đối diện, vắt chân lên cổ chạy về phía hang động xa xa.

Kết quả là anh còn chưa tới cửa hang, sau lưng lại đột nhiên truyền đến một tiếng động kịch liệt, màn hình lại bắt đầu lay động.

Nhìn lại.

Một cái miệng máu chiếm hết toàn bộ màn hình đang lao về phía anh.

- A!!!

Một tiếng hét thảm quanh quẩn ở trong phòng livestream.

Một tiếng bịch vang lên, lão E ném tay cầm ra, trượt từ trên ghế xuống mặt đất.

[Chết!].

Một chữ chết lớn xuất hiện ở trên màn ảnh.

Phòng livestream an tĩnh lại.

Sau đó mưa đạn hoàn toàn nổ tung.

Tất cả đều bị dọa sợ bởi một màn vừa rồi, thậm chí có người còn vứt điện thoại ra xa, miệng hùng hổ mắng chửi.

Quá mẹ nó kinh khủng.

Đối mặt loại quái vật khổng lồ này với khoảng cách gần như vậy, cảm giác áp bách rất lớn, hơn nữa còn là loại rắn mà chính bản thân nó đã khiến người ta sợ hãi.

- Má nó, chơi trò chơi này còn phải đưa mệnh đi vào.

Một hồi lâu sau, lão E mới từ dưới gầm bàn đứng lên, lòng vẫn còn sợ hãi mà nhìn về phía màn ảnh.

Hít sâu điều chỉnh tâm trạng trước ống kính vài phút, lúc này anh mới tiến vào trò chơi lần nữa.

Sau nhiều lần hô to gọi nhỏ chơi lại.

Cuối cùng anh thông qua việc ẩn thân trong một cái kiệu, đợi đúng thời cơ lao ra chọc mù một con mắt của bạch xà, thành công bức lui nó.

- Đậu má! Lão tử không bao giờ tới nơi này nữa!

Giận mắng một tiếng, lão E quay đầu bước đi, một đường nơm nớp lo sợ, chỉ sợ con rắn trắng đó trở về báo thù.

May mắn.

Chuyện mà anh lo lắng đã không xảy ra.

Suốt một chặng đường dài phía trước không gặp phải con rắn trắng quấy rối lần nữa, lúc này anh mới yên lòng, tiếp tục khám phá cốt truyện.

Không biết có phải là do bị con rắn trắng dọa sợ hay không, lúc này lòng can đảm của anh tăng lên rất nhiều, chiến đấu trót lọt hơn trước.

Chương 174: Hứa Tiên, Là Cô À? (2)

Sau khi chém giết không biết bao nhiêu đầu mục và boss.

Cuối cùng anh cũng đi vào bên trong tòa kiến trúc cao nhất.

- Cuối cùng cũng tới đây, thật là không dễ dàng.

Nhìn qua cửa sổ thấy được khu kiến trúc phía dưới và núi tuyết xa xa, lão E cảm thán không thôi.

Anh vốn tưởng rằng đây chẳng qua là một trò chơi hành động bình thường, chỉ cần một hai ngày là có thể thông quan.

Không ngờ rằng anh phải tốn thời gian lâu như vậy mới đến được nơi đây, độ khó này đơn giản là không phải cho người chơi mà.

- Quá chậm, đánh mấy ngày mới đến đây.

- Có khi nào là bởi vì anh chết quá nhiều lần ở cửa ải của Xích Quỷ và Hỏa Ngưu không?

- Chẳng lẽ không phải bởi vì lạc đường tìm không thấy phương hướng à?(icon hài hước).

- Chỉ là mấy trăm mạng mà thôi.

- Dìu tôi đứng lên, tôi còn có thể chết thêm!

- Lại chết nữa tôi sẽ ho sù sụ, ha ha ha.

Mưa đạn trong phòng livestream tràn đầy trêu chọc, bọn họ đã

sớm quen với thao tác của chủ phòng chết, hồi sinh rồi lại chết trên đoạn đường tới đây này.

Mà ho sù sụ trong miệng bọn họ là một trong những thiết lập của trò chơi này, long khục.

Nói một cách đơn giản, nhân vật chính kế thừa khả năng chết đi sống lại từ Thần Tử thật ra không phải là sức mạnh bình thường.

Nếu sử dụng nhiều lần thì tật bệnh sẽ buông xuống với người liên quan đến nhân vật chính.

Loại bệnh này gọi là long khục.

Bắt nguồn từ lực lượng Long Dận trên người Thần Tử.

Theo lý thuyết, năng lực chết đi sống lại của nhân vật chính là thông qua nuốt chửng sinh mệnh người bên cạnh để đổi lấy.

Sau khi nhân vật chính chết quá nhiều thì người bên cạnh sẽ dần dần nhiễm long khục, tiếp đó chậm rãi chết đi.

Cũng chính là những NPC chức năng và nhiệm vụ đều sẽ chết.

Đến lúc đó không mua được đồ vật, cũng không thể phát động đối thoại, thậm chí bệnh tình càng nghiêm trọng hay tử vong thì trừng phạt sẽ càng nghiêm trọng hơn.

Có một lần lão E ho quá dữ dội, kết quả sau khi chết mấy lần thì kinh nghiệm và tiền đều rơi sạch, báo hại anh phải chơi từ đầu.

Mãi cho đến sau đó thì anh mới biết được.

Hóa ra bệnh này có thể chữa khỏi, điều này làm anh tức giận không thôi.

- Mẹ nó, sớm biết quỷ bệnh ho khan này có thể chữa trị thì lão

tử đã không cần lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Lão E hùng hổ mắng một câu sau đó đi ra ngoài.

Lúc này anh đã thao tác trò chơi vô cùng thành thạo, vừa ra cửa đã ném móc câu leo lên chỗ cao, vượt nóc băng tường dọc theo nóc phòng.

Cuối cùng sau vài phút, hắn đi tới một bình đài ngắm cảnh cực lớn ở điểm cao nhất của toà kiến trúc.

Ngay sau đó, một bóng người quen thuộc xuất hiện ở trước mắt.

- Wow! Mảnh Nhất Lang!

…….

Chỉ vừa liếc mắt một cái thì khán giả đã nhận ra bóng người đối diện.

Chính là boss kịch bản bị giết mà bọn họ gặp được khi lần đầu chơi trò chơi này, Genichiro!

Nhưng mà bây giờ các người chơi đã thay đổi tên của anh ta, từ Genichiro đã biến thành Mảnh Nhất Lang.

Bởi vì hai ngày trước có một đại lão trò chơi đã upload một video mà anh ta đã đánh bại Genichiro trong đoạn kịch bản giết.

Kết quả thật bất ngờ.

Sau khi thất bại, Genichiro đã chơi bẩn.

Đầu tiên là đánh lén nhân vật chính bằng ám khí của mình, tiếp đó đứng dậy dùng đao chặt đứt cánh tay của nhân vật chính, cưỡng chế đối phương tiến vào kịch bản giết.

Ngay cả câu nói ban đầu [Ngươi chỉ có chút trình độ này thôi sao?] cũng đã biến thành [Đừng trách ta hèn hạ.].

Thắng thì trào phúng, thua thì đánh lén.

Mảnh, thật sự là quá mảnh!

Cho nên tên của anh ta cũng từ Genichiro đã biến thành Mảnh Nhất Lang, bị các người chơi chỗ trơ trẽn.

- Hóa ra anh ta ở đây, tôi còn thắc mắc tại sao vẫn luôn không thấy anh ta, xem tôi làm thế nào báo mối thù chặt đứt tay của mình đây!

Bởi vì cái gọi là cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt.

Sau khi xem xong CG chuyển cảnh, lão E cũng bất chấp tất cả, lập tức rút vũ khí xông tới.

Bây giờ anh đã không giống như lúc đầu, yếu đuối đến ngay cả việc đón đỡ cũng không thể dùng lưu loát được.

Dọc đường đi, cho dù là phản ứng hay là thao tác thì anh cũng đã đạt đến một cảnh giới rất cao, không hề sợ hãi boss trước đây từng chặt đứt cánh tay mình.

Đây cũng là chỗ tinh diệu của Seriko.

Gặp lại lần thứ hai để người chơi cảm nhận được mình trưởng thành.

Loại cảm giác thành tựu và thỏa mãn sau khi khổ tận cam lai, bất tri bất giác dâng lên trong lòng, khiến bọn họ càng thêm tự tin hơn so mọi lần khi phải đối mặt khó khăn.

Mặc dù đây chỉ là một trò chơi, nhưng mà nó lại mang đến thứ mà trò chơi khác không có.

Cái này có lẽ đúng là nguyên nhân mà bọn họ ưa thích Seriko (Con sói).

Quả nhiên, sau mấy lần thăm dò chiến bại.

Lão E cũng dần dần thăm dò được sáo lộ của boss này, hai bên đánh ngang tay phương trên bình đài, âm thanh vũ khí va chạm không dứt bên tai.

Trước đây cảm thấy tốc độ hành động nhanh đến mức thái quá, lúc này nhìn xem cũng không khác bình thường là mấy, không bao lâu anh đã đánh đầy thanh màu vàng trên đỉnh đầu của Genichiro.

- Chết cho lão tử!

Hô to một tiếng, vũ khí trong tay lão E bỗng nhiên cắm vào ngực của Genichiro, quét sạch thanh HP cuối cùng của đối phương.

- Ohhhhh!!

- Ngỗng thần quá trâu bò!

- Không tệ, không tệ, mới đánh vài lần đã qua rồi.

- Ngưu Ngưu và Xích Quỷ chiếm một nửa công lao không quá phận chứ?

- Phi! Boss cuối cùng chỉ có như vậy thôi à?

Khoảnh khắc Genichiro trọng thương quỳ xuống đất, mưa đạn trong phòng livestream trở nên nhiều hơn, có loại cảm giác đại thù được báo.

Ai bảo tên này thích chơi đánh lén làm chi?

Ngay cả lão E cũng cảm thấy thoải mái tràn trề, chỉ còn thiếu

đi lên đạp thi thể boss hai cước để tiết mối hận trong lòng.

Nhưng mà tâm tình này chỉ kéo dài được một hồi, anh lại đột nhiên sửng sốt.

- Chuyện gì xảy ra? Không phải tôi đã giết chết anh ta rồi à?

Trong ánh nhìn kinh ngạc của anh và khán giả, Genichiro bị đâm xuyên ngực vẫn chưa chết.

Mà lại đứng lên một lần nữa, cởi khôi giáp trên người xuống, lộ ra cơ thể đã xảy ra biến dị.

[Chỉ cần có thể thủ hộ quốc gia này.].

[Mặc kệ là lực lượng dị đoan gì thì ta đều có thể điều khiển.].

[Hãy để ta cho ngươi kiến thức một chút, ba lôi.].

Âm thanh vang lên, một tia chớp đánh xuống vũ khí của Genichiro, loé lên một mảnh lửa điện kinh khủng.

Chương 175: Đây Là…. Giai Đoạn Hai!

Ngay cả bốn phía cũng trở nên mờ mịt, khắp nơi toàn là sương mù.

- Đây là…. Giai đoạn hai!

Nhìn thấy Genichiro đứng dậy lần nữa, tất cả mọi người đều bị kinh ngạc.

Lão E lập tức phản ứng lại, vội vàng điều khiển nhân vật lùi ra xa, cảnh giác quan sát ngoại hình thay đổi của Genichiro.

- Không ngờ lại có giai đoạn hai, may mà tôi phản ứng nhanh.

Boss tiến vào giai đoạn hai, đối với những người chơi già dặn kinh nghiệm như bọn họ thì đây không phải là chuyện quá kỳ quái.

Bọn họ chỉ là kinh ngạc trong phút chốc rồi phòng livestream lại khôi phục như lúc ban đầu, nghị luận về hình thái mới chưa từng thấy qua này.

Hiểu rõ niệu tính của trò chơi này, lão E giống như là con mồi bị lão hổ để mắt tới, vũ khí chắn trước người, đi qua đi lại ở khoảng cách xa mười mấy mét, muốn quan sát tình huống trước rồi mới tấn công.

Nhất thời, hai bên lâm vào giằng co.

- Ha ha, lão E nhút nhát.

- Đây là chết đến sợ rồi à.

- Vừa rồi anh can đảm lắm mà?

- Đừng sợ, xông lên đi, ai sợ kẻ đó là cháu trai.

- Xem đao run kìa, không có ba mươi năm độc thân là làm không được.

Mưa đạn nhạo báng tràn ngập phòng livestream, người đã xem mấy ngày nay đều biết, lão E đây là bị ngược đến nhút nhát.

Ngoại trừ một số ít đầu mục dễ đánh, cơ bản mỗi lần đụng tới quái vật mới đều phải bị bạo ngược một trận, ngược đến hoài nghi nhân sinh.

Bị chết nhiều rồi, còn không phải là sẽ sinh ra sợ hãi à?

Nhưng không thể không thừa nhận, đây cũng là biện pháp bảo thủ nhất và thực dụng nhất.

Suốt đoạn đường này, lão E đã dùng loại biện pháp này để tránh khỏi tử vong rất nhiều lần, cũng là bí quyết thành công mà hắn một mực tin tưởng vững chắc.

Nhưng mà, ngay lúc này.

Genichiro đột nhiên cử động!

Đối phương đột nhiên nhảy lên từ cách đó mười mấy mét và bay về phía anh.

- Mẹ nó!

Sắc mặt của Lão E đại biến, căn bản không kịp phản ứng lại thì đã bị Genichiro đánh bay, lượng máu còn lại nháy mắt cạn sạch.

May mắn anh vẫn còn số lần phục sinh, lập tức đứng lên rồi vội vàng kéo giãn khoảng cách giữa hai người.

- Một kỹ năng đột tiến bay qua nửa cái sân, giai đoạn hai bật hack à?

Hùng hổ nói hai câu, cuối cùng anh không còn dám sơ suất nữa, không ngừng di chuyển bên trong sân.

Quả nhiên không ngoài sở liệu.

Mặc kệ nh kéo ra khoảng cách bao xa thì Genichiro đều có thể dùng kỹ năng đột tiến vọt tới trước mặt anh, cho anh ăn một đao.

Muốn triệt để đánh giết Genichiro thì chỉ có cách áp sát và giao chiến chính diện.

Lão E không có cách nào khác, đành phải nhắm mắt xông lên, chính diện liều mạng với Genichiro, âm thanh rèn sắt keng keng keng không ngừng vang lên.

Dần dà.

Anh phát hiện chiêu thức cận chiến của con boss này không khác quá nhiều so với giai đoạn đầu tiên, lập tức bừng tỉnh hiểu ra.

- Thì ra là như thế, boss này chỉ hùng hổ mặt ngoài thôi, báo hại tôi còn tưởng rằng anh ta trâu bò cỡ nào chứ.

Hai vòng giao chiến lông tóc không thương lại làm cho anh chậm rãi nhặt lên tự tin, thế công cũng càng ngày càng gọn gàng và linh hoạt.

- Ha ha, tới đây đi, có bản lĩnh ăn hai đao của ta, đồ rùa đen rụt đầu.

Sát mép sân, lão E vừa chém vừa ép boss đến trong góc, miệng kêu gào liên tục.

Nhưng mà một giây sau.

Genichiro bị anh đè đánh đột nhiên nhảy lên.

Trong ánh mắt kinh ngạc của anh, trường đao hội tụ lượng lớn lôi điện bỗng nhiên bổ xuống.

Trong âm thanh lôi điện ầm ầm, cả người anh bị điện giật choáng váng, thanh HP vốn dĩ còn lại một nửa đã biến mất trong nháy mắt.

[Chết!].

Một chữ chết to tướng xuất hiện khiến lão E rùng mình một cái, cuối cùng mới giật mình tỉnh lại từ việc bất thình lình chết bất đắc kỳ tử.

- Không phải chứ, cái thứ đồ chơi này còn có thể dùng Lôi Đao à?

Một đao quét đi nửa ống máu, còn kèm theo hiệu quả tê liệt, coi như không chết thì cũng tàn tật.

Cái này mẹ nó khác gì Xích Quỷ bị giết lúc ôm muội trong ngực không?

- Chiêu lôi điện này cũng quá hung ác rồi.

- Tốc độ ra tay nhanh, phạm vi rộng, còn không thể đón đỡ.

- Khó trách sẽ bị để ở chỗ này làm boss.

- Tôi biết ngay giai đoạn hai sẽ không thể đơn giản như vậy mà.

- Quá mảnh, đánh không lại thì bật hack.

- Đánh cuộc đi mọi người, xem lần này lão E cần chết mấy lần.

Đừng nói lão E, ngay cả người xem đều bị sợ hết hồn, nhưng

đa số vẫn là cười trên nỗi đau của người khác.

Căn cứ vào kinh nghiệm mà bọn họ quan sát mấy ngày nay, có lẽ boss này phải đánh rất lâu mới có thể qua được.

Thậm chí còn có người bắt đầu cá cược, cược xem chủ phòng sẽ chết bao nhiêu lần.

Về phần bản thân lão E thì càng không cần nhiều lời.

Sau khi chờ load game xong xuôi, anh lại xông lên lần nữa, cố gắng đánh bại boss này.

Suốt cả một buổi tối, trong phòng livestream đều quanh quẩn một hồi âm thanh rèn sắt, kéo dài không ngừng.

Theo lão E tử vong hết lần này đến lần khác, cuối cùng bọn họ cũng cảm nhận được chỗ biến thái của boss này.

Không chỉ có thể đánh xa và đánh gần, mà anh ta còn có thể điều khiển lôi điện, thậm chí xác suất tỉ lệ ra đại chiêu cũng cao hơn gấp mấy lần.

Cơ bản cứ cách mỗi mấy giây thì trên đỉnh đầu sẽ xuất hiện chữ [Nguy].

Một khi bị đánh trúng hoặc không đón đỡ thành công thì đều sẽ có nguy hiểm chết bất kỳ tử, chỉ có thể ứng đối cẩn thận từng li từng tí.

Cứ như vậy mãi cho đến đêm khuya, gần mười hai giờ.

- Chậm một chút, lần này có cơ hội!

- Chỉ còn lại nửa thanh máu!

- Không bị sét đánh trúng thì chắc là sẽ vượt qua.

- Đánh một đêm, cuối cùng cũng kết thúc rồi à?

Từng làn mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream, số lượng nhiều gấp mấy lần so với ngày thường.

Khán giả chăm chú nhìn màn ảnh, lão E đang kịch chiến với boss, tất cả đều lo lắng cho anh.

Mà trước ống kính, sắc mặt của lão E căng cứng, thậm chí còn không có thời gian để lau mồ hôi trên trán.

Keng keng keng ——

Cuối cùng.

Lại là một hồi giao chiến kịch liệt đi qua.

Anh tóm lấy cơ hội Genichiro nhảy lên phóng lôi, lập tức lao tới phía dưới tránh đi lôi điện, đồng thời chém ra một đao.

Khi thanh màu vàng trên đỉnh đầu của Genichiro bị đánh đầy trong nháy mắt, một điểm đỏ nhắc nhở xử quyết hiện ra.

- Tới!!!

Lão E gầm thét một tiếng, lập tức nhấn nút không chút do dự, xông lên dùng đao cắm vào bụng của Genichiro, đâm xuyên ra phía sau lưng đối phương.

Chương 176: Vĩnh Sinh Thật Sự Là Điều May Mắn Sao?

Lần này, Genichiro không tiếp tục hoán đổi giai đoạn giống như trước nữa, mà tiến vào đoạn CG chuyển cảnh, một tay che miệng vết thương chậm rãi đứng lên.

[Quốc gia này, chính là tất cả của ta.].

[Vì thế ta nguyện từ bỏ làm người!].

[Chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau!].

Nói xong, anh ta đột nhiên nhảy xuống lầu các trong một hồi sấm sét vang dội, biến mất không thấy tăm hơi.

- Hả? Đến như vậy mà cũng chưa chết à? Anh ta không phải boss cuối cùng à?

Lão E và khán giả đều ngây dại, đứng hình nhìn vị trí boss biến mất.

Một hồi lâu, bọn họ mới phản ứng lại.

- Mẹ nó! Vẫn còn chưa kết thúc!

- Ý là đằng sau còn có nội dung khác à?

- Rốt cuộc cốt truyện của trò chơi này dài bao nhiêu vậy?

- Tôi cứ tưởng là đánh xong boss này là kết thúc rồi.

- Hai trăm tệ chơi lâu như vậy mà còn chưa thông quan, trò chơi này được lắm.

Tuy thời gian livestream mỗi ngày của lão E không dài, nhưng mà anh mất gần một tuần cũng chưa đánh đến kết cục của trò chơi, đây là điều mà bọn họ không nghĩ tới.

Chỉ xét riêng chiều dài cốt truyện thì trò chơi này hoàn toàn xứng đáng với mức giá 218 tệ.

- Trò chơi này đúng là làm được rất không tệ.

Lão E nhìn về phía ống kính rồi khen ngợi, "Nếu muốn bắt đầu một trò chơi mới, tôi đề cử mọi người chơi trò này, vô cùng đáng để mua.

Mặc dù trò chơi này có độ khó rất cao.

Nhưng nhớ lại trong suốt đoạn đường đi tới, từng tràng chiến đấu vui sướng đầm đìa cùng với cảm giác thành tựu sau khi chiến thắng, anh cảm thấy số tiền bỏ ra rất xứng đáng.

Dù sao đã rất lâu rồi nh mới hoàn toàn đắm chìm trong một trò chơi lâu như bây giờ.

Nhất là trận chiến đấu vừa rồi, có thể nói là toàn bộ hành trình đều căng thẳng, cảm giác nhập vai trong đó rất cao, bất tri bất giác lại đã đi qua thời gian dài như vậy.

Thấy thời gian đã khuya, lúc này anh mới không lại tiếp tục livestream nữa.

Nói lời chào về phía ống kính rồi tắt máy đi nghỉ, để lại một đám người chơi còn đang nghị luận sôi nổi.

……..

Trong thời gian một tuần ngắn ngủi.

Nhiệt độ của trò chơi Seriko đã hoàn toàn bùng nổ.

Chỉ cần bước vào phòng livestream khu vực trò chơi trên các nền tảng lớn thì đều có thể nghe đủ loại âm thanh rèn sắt, còn có từng tiếng giận mắng và kêu la om sòm.

Ai không biết còn tưởng rằng chủ phòng đều đổi nghề đi làm thợ rèn.

Mà theo sự cố gắng không ngừng của nhóm streamer tiến vào trò chơi đầu tiên, toàn bộ cố sự của Seriko cũng dần dần nổi lên mặt nước.

Hóa ra, nơi mà nhân vật chính đang sống là một quốc gia bị nguyền rủa.

Ở thời kỳ Thượng Cổ, một con cự long tên là Anh Long đã chạy trốn đến đây bởi vì trọng thương, từ đó cắm rễ ở nơi này.

Trên người Anh Long ẩn chứa năng lực bất tử cường đại.

Bởi vì bị thương nên năng lực này rò rỉ từ vết thương ra ngoài, lây nhiễm vào nguồn nước chung quanh, cũng làm cho cư dân gần đó thu được sức mạnh bất tử, cũng được xưng là lực lượng Long Dận.

Thế là mọi người xây dựng Nguyên Chi Cung ở nguồn nước, đồng thời tôn thờ Anh Long làm Thần Minh.

Muốn đạt được năng lực bất tử thì cần phải trả giá rất cao.

Thời gian càng dài thì dị biến trên người sẽ càng rõ ràng, đến cuối cùng thậm chí biến thành quái vật người không ra người quỷ không ra quỷ.

Không những bị mất đi lý trí mà cơ thể còn bị điều khiển và ăn mòn bởi đủ loại độc trùng.

Nhưng mà cho dù như vậy thì con người vẫn điên cuồng theo

đuổi sự bất tử, tìm kiếm mọi biện pháp để trường sinh, Genichiro cũng là một người trong số đó.

Anh muốn đạt được năng lực bất tử để trở thành người mạnh nhất của quốc gia, giúp gia gia của mình thu được vĩnh sinh.

Nếu như vậy, quốc gia của bọn họ sẽ vĩnh viễn không bị tiêu vong.

Nhưng mà chỉ một người duy nhất có được năng lực bất tử, đồng thời sẽ không xảy ra biến dị, đó chính là Thần Tử, người thu được một bộ phận sức mạnh của Anh Long, cũng chính là vị thiếu niên mà nhân vật chính hầu hạ.

Cố sự trong trò chơi cũng mở ra từ đây.

- Thì ra là thế, bảo sao gia hỏa này cứ luôn nhìn chằm chằm một cậu bé không chịu buông tha, bắt hết lần này đến lần khác, hóa ra là vì để gia gia của mình trường sinh bất lão, bảo vệ quốc gia này.

Sau khi xem xong kịch bản trò chơi được khai quật trên mạng, lão E không khỏi khen ngợi.

Không ngờ đằng sau trò chơi ngược mình đến dục tiên dục tử này lại còn có cố sự với bối cảnh khổng lồ như vậy.

Khó trách sau này đụng tới quái vật càng ngày càng vặn vẹo.

Làm anh không khỏi hồi tưởng lại câu nói trên áp phích quảng cáo của Hồng Hoang.

[Vĩnh sinh thật sự là điều may mắn sao?].

Trước đó anh vẫn còn chưa hiểu câu đó có nghĩa là gì, hiện tại cuối cùng anh đã hiểu rồi.

Chính xác.

Vừa nghe qua thì vĩnh sinh giống như là một chuyện tốt.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, nó còn không phải là một loại nguyền rủa à?

Nhìn người thân và bạn bè lần lượt ra đi, thời đại thay đổi, cảm giác cô tịch bị thế giới vứt bỏ đó không phải là điều mà người bình thường có thể chịu đựng được.

Kéo giao diện xuống dưới, bình luận lần lượt hiện ra.

[Mảnh Nhất Lang thật là một người đàn ông chân chính, chỉ tiếc là dùng sai phương pháp rồi.].

[Có quan hệ gì chứ? Chuyện này cũng đâu ảnh hưởng đến việc anh ta trào phúng anh. (icon mỉm cười)].

[Mãnh liệt đề cử nha! Trò chơi này có độ khó rất thấp, không cần nhấn phím nhiều, thích hợp cho đảng tay tàn, qua ải chỉ bằng một mạng vô cùng đơn giản.].

[Mua cho con trai chơi, ước định cứ chết một lần thì làm bài tập năm phút, bây giờ đã thi đậu Bắc Đại rồi.].

[Vì sao bây giờ tôi nhìn chữ chết có chút giống với chữ "gà" vậy chứ?].

[Cút đi! Mau cút ra máy vi tính của tôi!].

Nhìn xem bình luận phía dưới, lão E bật cười vui vẻ.

Hóa ra trong khoảng thời gian này không chỉ có một mình anh phải chịu ngược đãi, như vậy là anh đã yên tâm rồi.

- Mới nghỉ ngơi mấy ngày mà đã có người phá đảo trò chơi rồi, hơn nữa nghe nói còn có phiên bản thứ hai, vậy hôm nay chúng ta cũng tiếp tục chơi trò chơi này đi.

Đóng lại giao diện, anh nhanh chóng điều chỉnh tốt trạng thái, tiến vào Seriko bắt đầu một hành trình chịu ngược mới.

Chương 177: Vĩnh Sinh Cũng Là Nguyền Rủa

Một bên khác.

Bên trong công ty Hồng Hoang.

Ngay khi sang tuần mới, lão Tống vội kêu người thống kê lượng tiêu thụ một tuần của trò chơi Seriko, lập thành thành bảng biểu rồi in ra.

- Thế nào rồi? Lượng tiêu thụ tuần này là bao nhiêu?

Lúc này, lão Lý và mấy vị tổ trưởng đã đợi ở bên cạnh, hồi hộp nhìn bản báo cáo vừa mới in ra.

Lão Tống cầm bản báo cáo lên xem, không khỏi hít hà một hơi.

[Seriko: Shadows Die Twice, lượng tiêu thụ tuần đầu tiên: 330,000 lượt tải].

330,000 lượt tải!

Cánh tay của lão run nhè nhẹ, có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Nhìn xuống phía dưới, một phần năm lượng tiêu thụ vẫn là do bên Tiểu Nhật Tử cung cấp, còn nhiều hơn so với dự tính của bọn họ.

Dựa theo mỗi một phần là 218 tệ, tỉ lệ ăn chia 70%, vậy thì gần tương đương với lợi nhuận 50 triệu.

Mà Seriko có Game Engine tự nghiên cứu và Trần Lâm cung cấp phương án hoàn chỉnh, cho nên chu kỳ chế tác rút ngắn rất nhiều.

Tính cả đầu nhập vào việc tuyên truyền và tài nguyên nhân lực, chi phí cũng chỉ trên dưới 100 triệu mà thôi.

Điều đó có nghĩa là.

Chỉ cần hai tuần là hồi vốn!

Tốc độ này dù là đặt ở trong toàn bộ ngành nghề game offline thì đều là vô cùng khoa trương, huống chi vẫn là trò chơi đầu nhập lớn như thế.

Mà trong khi lão đang ngây người.

Mấy người lão Lý bên cạnh cũng nhích lại gần, nhìn con số ở phía trên.

- Mẹ nó! 330,000 lượt tải!?

- Cái này xác định là không có tính sai chứ?

Mấy người trố mắt nhìn bản báo cáo rồi lại nhìn về phía lão Tống.

Các nhân viên đang bận rộn gần đó nghe được bọn họ kinh hô, tất cả đều nghi ngờ tập trung tới gần.

- Hẳn là không sai được, số liệu này tôi đã bảo người ta thống kê hai lần rồi.

- Hơn nữa không chỉ riêng trò chơi này, lượng tiêu thụ của Thợ Săn Quái Vật và Xe Đua Cực Phẩm mà chúng ta làm trước đó cũng đột phá 2 triệu và 1 triệu lượt tải.

Trong giọng nói của Lão Tống vẫn hàm chứa sự rung động

nồng nặc.

Bình thường.

Một trò chơi từ lúc tuyên bố phát hành, càng gần đến cuối thì tốc độ tăng trưởng lượng tiêu thụ sẽ càng chậm, bởi vì quần thể người chơi đã gần bão hòa.

Nhưng mấy trò chơi của bọn họ chẳng những không có sụt giảm doanh số, ngược lại càng ngày càng tăng mạnh, rất có tư thế lao về phía cột mốc 5 triệu lượt tải.

Đây là điều mà bọn họ không ngờ tới.

Nhưng lại hợp tình hợp lý.

- Quả nhiên tổng giám đốc Trần nói không sai, thị trường trò chơi bắt đầu chậm rãi phát triển rồi, lượng tiêu thụ trò chơi so với năm ngoái đã tăng lên không ít.

- Xem ra tư bản ra trận cũng không hoàn toàn là chuyện xấu, chỉ là xem chúng ta có thể nắm bắt được cơ hội hay không.

- Chính xác, bây giờ còn chỉ là giai đoạn khởi bước mà thôi, tôi thật không dám tưởng tượng sau này sẽ biến thành bộ dáng gì.

Lão Lý và mấy vị tổ trưởng vừa mừng vừa lo, sợ xung kích thị trường trò chơi lần này sẽ tạo thành ảnh hưởng cho công ty, đồng thời vừa hi vọng ngành nghề này càng ngày càng lớn.

Như vậy bọn họ mới có thể gặp nhiều kỳ ngộ hơn, cũng kiếm được nhiều tiền hơn.

Vừa đau vừa sướng có lẽ chính là sự khắc họa chân thực nhất tâm tình của bọn họ lúc này.

So sánh với bọn họ.

Lão Tống tương đối tỉnh táo.

Lão thấp giọng phân tích:

- Bất kể như thế nào, thị trường càng lớn thì bánh gatô càng nhiều, đối với chúng ta mà nói tóm lại luôn là chuyện tốt.

- Việc mà chúng ta cần phải làm bây giờ là nhanh chóng tạo dựng danh tiếng và chiếm giữ thị trường, không thể bị so không bằng với các đối thủ cạnh tranh khác.

- Cũng đúng.

Lão Lý gật đầu, "Vậy trong khoảng thời gian này tất cả chúng ta phải cố gắng một chút, chịu khó cập nhật và bảo trì trò chơi, tranh thủ gia tăng lượng tiêu thụ.

Nói xong, lão mang theo các tổ trưởng trở về chỗ làm việc.

Đồng thời cũng mang về thành tích tuần đầu của Seriko.

Nhất thời.

Toàn bộ đoàn đội chế tác đều là tiếng reo hò.

Thậm chí bọn họ không cần đốc xúc, tất cả đều người trở lại chỗ của mình và bắt đầu lu bù công việc.

Bởi vì hạng mục có thành tích tiêu thụ càng tốt thì bọn họ có thể nhận được tiền thưởng chia hoa hồng càng cao, như vậy không phải nên cố gắng nhiều hơn à?

Về phần Trần Lâm, đích thân lão Tống sẽ mang theo kết quả hội báo vừa mới thống kê ra tới văn phòng của anh.

…….

- Trần Lâm, cậu đã xem tình huống tiêu thụ trò chơi đầu tuần

chưa?

Chỉnh lý xong tư liệu, lão Tống rất nhanh đã tìm được Trần Lâm đang bận rộn ở trong văn phòng.

- Ừm, vừa mới nhìn qua, rất không tệ.

Giọng nói bình tĩnh của Trần Lâm truyền đến, giống như cũng không kinh ngạc vì thành tích này.

Lão Tống kỳ quái nhìn lại, phát hiện anh đang cau mày, chăm chú nhìn vào máy tính.

- Sao vậy?

- Anh tới xem một chút sẽ biết.

Trần Lâm không giải thích quá nhiều, mà chỉ di chuyển con chuột trong tay.

Điều này khiến lão Tống càng thêm nghi ngờ, vội vàng vòng qua bàn làm việc đi tới bên cạnh anh.

Mới liếc mắt một cái.

Thấy giao diện tin tức ở trên máy tính.

[Nhật báo mới nhất, Cự Ngạnh, Tác Nghê, Nhậm Thiên Địa và một số công ty khác sẽ chế tạo bình đài máy chủ hoàn toàn mới trong năm nay, đồng thời không lâu sau tuyên bố sản phẩm máy chủ đời thứ hai, chính thức tham gia vào thị trường máy chủ.].

- Đây là....

- Những công ty lớn ở nước ngoài cũng bắt đầu ra tay rồi.

Trần Lâm ung dung nói, trong mắt chứa một chút kinh ngạc.

Bởi vì tin tức này xuất hiện quá trùng hợp, đúng là vào thời điểm thị trường trò chơi bên bọn họ đang gia tốc phát triển.

Nếu như nói.

Thị trường máy chủ bên bọn họ còn trong giai đoạn phát triển.

Việc cường thế gia nhập của ba nhà công ty lớn không thể nghi ngờ là một quả bom nặng ký, triệt để nổ tung thị trường này.

Dù sao trước đó thì ba nhà này đều không xem thị trường máy chủ như hạng mục trọng điểm.

Bây giờ phát biểu tuyên bố công khai, rõ ràng cũng dự liệu được nghề nghiệp trò chơi đang quật khởi, chuẩn bị dời trọng tâm đến ngành nghề này.

Hơn nữa bọn họ có thể công bố bây giờ, chắc chắn là đã chuẩn bị hơn một năm, bằng không thì trò chơi mới trên bình đài máy chủ quá ít, căn bản không có khả năng hấp dẫn người chơi lọt hố.

- Thị trường trò chơi này quả nhiên là sắp thay đổi rồi.

Trần Lâm cảm khái.

Chương 178: Chūka Ichiban!

(Chūka Ichiban: Tiểu đầu bếp cung đình.)

- Đối với chúng ta thì đây có lẽ cũng là chuyện tốt.

Lão Tống do dự nói.

- Chính xác.

Trần Lâm gật đầu, "Đến lúc đó chúng ta có thể cân nhắc liên hệ nhiều bình đài, ba nhà công ty lớn đồng thời ra trận, chắc chắn sẽ có nhu cầu rất lớn đối với trò chơi mới, khi đó không thể thiếu việc chiêu mộ công khai.

- Trò chơi máy chủ phát triển, đoán chừng sẽ có rất nhiều công ty gia nhập vào, anh cảm thấy nên dùng trò chơi gì để khai hỏa trận chiến thứ nhất của Hồng Hoang chúng ta đây?

Trò chơi máy chủ không giống với trò chơi PC.

Nó còn được gọi là "Trò chơi trong phòng khách".

Mặc dù không đòi hỏi sân rộng rãi như VR, nhưng trải nghiệm chơi game vẫn có chút khác biệt so với trỏ chơi PC.

Đương nhiên.

Cũng có người thích cài đặt nó ở trong phòng, chủ yếu vẫn là xem sở thích của cá nhân.

Khác nhau rõ rệt nhất cũng chính là thao tác con chuột, bàn phím và thao tác tay cầm mà thôi.

Trần Lâm suy nghĩ thật lâu, nói:

- Nếu đây là trận chiến đầu tiên chính thức gia nhập vào thị trường máy chủ, vậy khẳng định phải đánh một trận thật đẹp để người chơi nhớ kỹ chúng ta mới được, một trò chơi mới có lẽ sẽ không quá đủ.

- Ý của cậu là muốn làm hai trò chơi à?

Lão Tống nghe vậy không khỏi kinh ngạc.

Lấy nhân lực hiện giờ của công ty bọn họ, đồng thời làm hai kiểu trò chơi cỡ lớn vẫn có chút khó khăn, trừ phi kéo dài chu kỳ chế tác.

Nhưng như vậy sợ rằng sẽ không đuổi kịp thời cơ tốt nhất tiến vào nhóm trò chơi máy chủ.

- Đúng vậy, chính là hai kiểu, hơn nữa không làm trò chơi quy mô lớn, như thế chu kỳ chế tác quá dài, sẽ rất gấp gáp.

- Vậy thì chúng ta nên làm cái gì đây?

Lão Tống có chút không hiểu.

- Việc này phải hỏi thăm nhu cầu của các người chơi, dù sao thì tôi cũng không quá am hiểu về thị trường máy chủ.

Quỹ tích ngành nghề trò chơi ở hai thế giới có sự khác biệt, Trần Lâm không dám đánh cược nhu cầu thị trường máy chủ ở hai bên có giống nhau hay không.

Mà biện pháp đơn giản nhất và cũng thực dụng nhất chính là trực tiếp hỏi ý kiến của các người chơi.

Cho nên vừa dứt lời thì anh đã cầm cuốn sổ ở trên bàn rồi đứng dậy, rời khỏi văn phòng đi ra bên ngoài, trong khi lão Tống đi theo bên cạnh anh với vẻ mặt khó hiểu.

- Sếp.

- Giám đốc Tống.

Nhìn thấy hai người bọn họ xuất hiện, nhân viên đang bận rộn nhao nhao lên tiếng chào hỏi.

Trần Lâm gật đầu đáp lại, đi đến đứng bên cạnh khu làm việc của Tiểu Lệ, một tay khoác lên trên vách ngăn.

- Tiểu Lệ, cô thường chơi trò chơi máy chủ nào ở nhà?

- Hả? Tôi à?

Bị hỏi đột nhiên, Tiểu Lệ ngừng công việc, ngón tay chống cằm nhớ lại:

- Hẳn là Anipop hoặc là mấy trò rượt đuổi parkour gì gì đó, tôi thực sự không muốn chơi những game quá phức tạp trong giờ nghỉ.

- Còn có tôi, còn có tôi!

Lúc này, Tiểu Vi đậu bỉ tình cờ đi ngang qua nghe được đối thoại của bọn họ cũng vội vàng xông tới.

- Tổng giám đốc Trần, nh đang thu thập ý kiến của người chơi à?

Giọng nói của cô rất lớn, nháy mắt đã truyền khắp toàn bộ khu vực làm việc, dẫn tới các nhân viên viên khác nhao nhao nhìn sang.

Trần Lâm nhìn quanh một vòng rồi cười nói:

- Đại khái là vậy, mọi người có ý kiến gì thì cứ nói ra, tốt nhất là trò chơi muốn chơi nhất khi nghỉ ngơi ở nhà, à, còn phải là trò chơi máy chủ mới được.

Trò chơi máy chủ!

Đám người nghe vậy thì lập tức vô cùng kinh ngạc.

Chẳng lẽ tổng giám đốc nhà mình định mở rộng kinh doanh trên bình đài máy chủ à?

Hơn nữa nhìn dáng vẻ giống như là đang thu thập ý kiến để xác định phương hướng cho hạng mục tiếp theo.

Đây chính là việc lớn, bọn họ không thể không coi trọng.

Tiểu Vi lập tức lên tiếng:

- Nếu là máy chủ thì bình thường tôi hay chơi các trò chơi thể thao hoặc là kinh doanh, bởi vì thỉnh thoảng sẽ có người trong nhà quấy rầy, cho nên tôi không quá thích loại trò chơi cần sự tập trung cao, tốt nhất là trò chơi có thể dừng lại bất cứ lúc nào.

- Tổng giám đốc Trần, còn có tôi nữa, khi về nhà tôi thường chơi Xe Đua Cực Phẩm của công ty chúng ta!

- Còn tôi thì có khuynh hướng chơi những trò có nhiều người cùng tham gia, bởi vì nhà tôi thường xuyên có bạn bè đến chơi.

- Chính xác, bây giờ có rất ít trò chơi nhiều người chơi ở trên máy chủ, mỗi lần đều là bạn bè ngồi bên cạnh xem tôi chơi, chơi lâu một chút sẽ cảm giác ngượng ngùng.

- Anh có thể để bọn họ chơi Siêu Cấp Thỏ Nhân, ha ha.

Trong khu làm việc anh một lời tôi một câu, tất cả đều đang ra sức đưa ra ý kiến và cảm nhận của mình khi chơi trò chơi khiến cho nơi đây trở nên náo nhiệt.

Mà bọn họ xem như là người hành nghề trong nghề nghiệp trò chơi, thiết bị trò chơi trong nhà là không thiếu được, tỉ lệ phổ cập thiết bị máy chủ cũng cao hơn rất nhiều so với bên ngoài.

Trần Lâm nhanh chóng ghi chép ý kiến đại khái của mỗi người vào trong sổ tay, cuối cùng dần dần có ý tưởng.

Tổng kết lại chính là.

Trò chơi phải nhẹ nhàng, thoải mái và không sợ bị quấy rầy, hơn nữa còn có thể chơi với nhiều người những yêu cầu này có chút ngoài dự liệu.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại thì cũng đúng.

Phòng khách là nơi nghỉ ngơi và thư giãn của nhiều người trong gia đình, mỗi ngày đi làm trở về đều mệt đến muốn chết, chắc chắn không quá muốn đụng đến những trò chơi cần tập trung quá nhiều.

Hơn nữa nơi này là chỗ để tiếp khách, tốt nhất phải là trò chơi mà nhiều người có thể chơi cùng nhau, như vậy cũng không đến nỗi xuất hiện tình huống xấu hổ một người chơi mà những người khác thì nhìn.

- Tôi nghĩ, có lẽ tôi đã biết nên làm trò chơi gì rồi.

Trên mặt của Trần Lâm lộ ra ý cười tự tin.

- Nhanh như vậy à?

Lão Tống đứng bên cạnh sửng sốt, lộ ra vẻ mặt "Cậu thật nhanh".

- Ừm, căn cứ vào ý kiến của mọi người, tôi dự định làm một trò chơi vượt ải hai người chơi và một trò chơi kinh doanh nhiều người chơi, chủ yếu chú trọng vào việc thư giãn giải trí.

- Vượt ải hai người cũng không tệ, nhưng mà kinh doanh nhiều người là muốn kinh doanh cái gì?

- Phòng bếp!

Trần Lâm trầm giọng đáp lại.

- Hơn nữa tôi chuẩn bị làm một bộ hoạt hình quảng cáo đặc biệt cho trò chơi này, chủ đề sẽ là đầu bếp, tin tưởng các người chơi nhất định sẽ yêu thích.

Nói xong, anh chậm rãi khép lại cuốn sổ trong tay lại, mơ hồ còn có thể nhìn thấy hai hàng chữ thật nhỏ.

Hai người thành hàng.

Phòng bếp rối loạn — Chūka Ichiban!

Chương 179: Liên Thủ Gây Rối (1)

Hai kiểu trò chơi mới gia nhập thị trường máy chủ rất nhanh đã được quyết định.

Khi để hai đoàn đội Bình Minh và Ánh Sáng phân biệt cầm tới phương án trò chơi, lão Tống, lão Lý và mấy vị tổ trưởng đều vô cùng chờ mong, lập tức triệu tập mọi người bắt đầu chế tác.

Toàn bộ công ty Hồng Hoang lại rơi vào trong một mảnh bận rộn.

...

Cùng lúc đó.

Tin tức ba nhà Cự Ngạnh ra trận dần dần lan truyền, rất nhiều công ty cũng nhao nhao hành động, chuẩn bị gia tăng đầu nhập vào phía máy chủ, tạo thành liên hệ đa dạng.

Hơn nữa bởi vì ngành nghề hưng thịnh.

Chỉ trong nửa tháng ngắn ngủi đã xuất hiện số lượng lớn công ty và studio gia nhập vào trong trận trận chiến này.

Nhưng ngay khi tất cả công ty đang cố gắng chuẩn bị thì Hoán Hải vốn đang im lặng thật lâu lại đột nhiên truyền ra một tin tức nặng ký.

- Anh nói cái gì!? Hoán Hải và Tác Nghê đàm phán hợp tác thành công à?

Trong văn phòng của tổng bộ Tây Du, tổng thanh tra vận doanh nhận được tin tức bỗng nhiên đứng bật dậy, vẻ mặt kinh nghi bất định.

Trước mặt anh là nhân viên chạy tới báo cáo, nói với vẻ mặt lo lắng:

- Đúng vậy, chúng ta cũng mới vừa nhận được tin tức từ nội bộ Hoán Hải, nghe nói bọn họ đã bắt đầu nói chuyện hợp tác với Tác Nghê từ hai tháng trước.

- Hai tháng trước …..

Tổng thanh tra chau mày, chậm rãi ngồi trở lại vị trí của mình.

Khó trách trong khoảng thời gian này Hoán Hải một mực không lộ diện, thậm chí trò chơi mới bị flop cũng không có bao nhiêu phản ứng.

Hóa ra trọng tâm của bọn họ không ở bên này, mà là đã sớm đáp lên quan hệ với Tác Nghê rồi.

- Lần này Hoán Hải thật đúng là đi một bước cờ tốt, cho nên, bọn họ cảm thấy lần này ba nhà cạnh tranh là Tác Nghê sẽ thắng à?

- Mặc dù không biết tầng lớp quản lý bên bọn họ nghĩ như thế nào, nhưng xem ra cũng có ý này, chúng ta nên làm gì đây?

- Không cần, cứ tiến hành dựa theo kế hoạch trước đó đi.

Tổng thanh tra giơ cánh tay lên, "Nếu như tôi không đoán sai thì có lẽ Hoán Hải muốn tăng thêm sức ảnh hưởng của mình thông qua bình đài độc quyền.

- Chẳng lẽ bọn họ không sợ Tác Nghê không cạnh tranh nổi hai nhà còn lại à? Loại tình huống này đồ đần cũng biết nên liên hệ

toàn bộ bình đài mà?

Nhân viên chép miệng nói.

Nhưng mà tổng thanh tra lại là cười lạnh một tiếng:

- Loại tình huống này đúng là liên hệ toàn bộ bình đài sẽ tốt hơn, nhưng với tình huống hiện tại của Hoán Hải, bọn họ không có nhiều tài nguyên như vậy để cạnh tranh với chúng ta.

- Chẳng lẽ bọn họ muốn được ăn cả ngã về không à?

- Đúng vậy, tập trung tất cả tài nguyên ở một chỗ, mặc dù mạo hiểm rất lớn nhưng đó là biện pháp hữu hiệu nhất, tuy nhiên cần có một tiền đề, đó là Tác Nghê phải thắng được lần cạnh tranh này đã!

Ba nhà Cự Ngạnh được coi là ba cự long của toàn bộ thị trường máy chủ, cho tới nay vẫn luôn không ngừng cạnh tranh, tạo thành thế chân vạc.

Lần này bọn họ cường thế tiến vào, chắc chắn sẽ không thể thiếu một trận tranh đấu.

Nhất là về mặt cạnh tranh trò chơi độc quyền.

Trò chơi nhà nào phong phú, có nhiều trò chơi độc quyền hơn thì sẽ hấp dẫn càng nhiều người chơi, cơ hội thắng được trận cạnh tranh này cũng càng lớn hơn.

Mà về phần trò chơi độc quyền.

Bình đài đương nhiên là sẽ cho nó tài nguyên mở rộng lớn hơn nhiều so với các trò chơi khác.

Nói trắng ra chính là vấn đề chọn lựa.

Anh muốn liên hệ nhiều bình đài thì sẽ không thể cầm lấy tài

nguyên đứng đầu nhất, trừ phi trò chơi đó thật sự nổi tiếng, có thể mang đến doanh thu kếch xù.

Sau khi cân nhắc lợi và hại.

Cuối cùng Tây Du bọn họ vẫn lựa chọn liên hệ nhiều bình đài, đi theo con đường ngược với Hoán Hải.

- Có thể đè xuống Hoán Hải hay không thì phải nhìn xem lần này, tôi muốn xem thử Hoán Hải có thể lấy ra trò chơi gì làm độc quyền!

Trong mắt tổng thanh tra lóe lên tia lạnh lẽo.

Sau đó, anh chợt nghĩ đến cái gì đó, lại nói:

- Đúng rồi, cậu đi liên lạc với Hồng Hoang, xem bọn họ có hứng thú hợp tác với chúng ta hay không.

- Hợp tác?

Nhận được cuộc gọi từ Tây Du, Trần Lâm không khỏi kinh ngạc.

Anh không nhớ Hồng Hoang và Vùng Vẫy từng có giao lưu với nhau.

- Đúng vậy, tổng thanh tra của chúng tôi đã nói thế với tôi, nếu như quý công ty quan tâm, chúng tôi có thể cung cấp tất cả tin tức về Hoán Hải vô điều kiện.

Đầu điện thoại bên kia truyền đến một giọng nói khách khí.

Sau khi nghe thấy lời này, Trần Lâm hơi nheo mắt lại.

Vị tổng thanh tra Tây Du kia không đơn giản, lại biết chuyện anh và Hoán Hải có khúc mắc.

Hơn nữa lại còn nói thẳng như vậy, vừa mở miệng chính là cung cấp tin tức nội bộ vô điều kiện.

Thật đúng là…. Rất sảng khoái.

- Được thôi! Nếu mọi người đã có thành ý như vậy, Hồng Hoang chúng tôi đương nhiên sẽ không từ chối, đến lúc đó tôi sẽ phái người tới thương lượng chi tiết.

Nói đùa.

Làm sao anh có thể từ chối mọt cơ hội tốt như vậy được chứ?

Mặc dù bên Tây Du không nói rõ, nhưng rõ ràng bọn họ là muốn tìm người hợp lực gây chuyện với Hoán Hải, dù sao thì hai nhà bọn họ cạnh tranh cũng không phải chuyện ngày một ngày hai.

Có minh hữu như vậy, cho dù anh không trị chết được Hoán Hải thì cũng phải lột một tầng da từ trên người bọn họ.

- Tốt, tôi sẽ nói lại những lời này với tổng thanh tra, hợp tác vui vẻ.

- Hợp tác vui vẻ.

Hai người không nói thêm gì, nhanh chóng cúp điện thoại.

Trần Lâm ngồi tại chỗ, lâm vào trong trầm tư.

Nếu như anh đoán không sai thì Tây Du hẳn là muốn mượn sự xuất hiện lần này của ba công ty lớn, bỏ công sức ở trên việc Hoán Hải hợp tác với Tác Nghê.

Việc mà bọn họ muốn làm cũng rất đơn giản.

Chỉ cần gia tăng đầu nhập vào hai nhà còn lại ngoài Tác Nghê là được.

Dựa vào trò chơi để đoạt lấy người chơi bên Tác Nghê, đến lúc đó Hoán Hải độc quyền bình đài đương nhiên là sẽ mất cả chì lẫn chài, thậm chí ảnh hưởng tới giá cổ phiếu.

Biện pháp này tuy thao tác đơn giản, nhưng lại cần một tiền đề quan trọng.

Đó chính là bọn họ phải làm được trò chơi thật tốt!

Danh khí đủ để sinh ra ảnh hưởng đối với ngành nghề trò chơi!

Chương 180: Liên Thủ Gây Rối (2)

Mà hai điểm này vừa vặn là Hồng Hoang bọn họ và Tây Du đều có được.

Khó trách Tây Du lại đột nhiên tìm tới bọn họ.

- Vốn chỉ là muốn sớm mở rộng thị trường, xem ra lần này phải gia tăng cường độ tuyên truyền mới được.

Nỉ non một câu, Trần Lâm cầm điện thoại di động rồi bấm một con số lưu trong danh bạ.

...

Một bên khác.

Căn cứ điện ảnh và truyền hình Giang Thành.

Anna, nữ diễn viên bởi vì The Titanic mà một phát ăn may, lúc này đang ngồi ở trong mái hiên của đoàn làm phim, liếc nhìn người quản lý lấy kịch bản nữ chính tới.

Bây giờ cô đã không còn là một nhân vật nhỏ đóng vai quần chúng cũng phải xem sắc mặt người khác như trước đây nữa.

Mà là bằng vào danh khí tích lũy và đóng gói của công ty, thành công chen vào vòng diễn nghệ lớn trong nước, trở thành tiểu hoa trẻ tuổi đang hot, hành trình mỗi ngày cơ bản đều bị sắp xếp tràn đầy.

Thậm chí quay phim còn chưa bắt đầu.

Bên ngoài đoàn làm phim đã tụ tập vô số fan cuồng cũng như giới truyền thông, thân phận và địa vị của cô đã khác trước rất nhiều.

Tích tích ——

Lúc này, điện thoại đặt ở bên cạnh đột nhiên vang lên.

Anna đang xem kịch bản thuận tay cầm lên liếc nhìn một chút.

Một giây sau.

Sắc mặt của cô biến đổi, bỗng nhiên ngồi thẳng lưng.

Người quản lý và người phụ trách đoàn làm phim đang thảo luận với nhau ở bên cạnh đều quay đầu nhìn qua, lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Phải biết rằng khi những đoàn kịch lớn đến tìm Anna quay phim, cô ấy cũng chưa từng lộ ra vẻ mặt như thế, thậm chí còn có chút căng thẳng?

Chẳng lẽ là nhân vật quan trọng nào đó gọi điện thoại tới à?

Trong lúc bọn họ nghi ngờ.

Cuộc gọi của Anna đã được kết nối thành công.

Đối diện truyền đến một giọng nói quen thuộc.

- Xin chào, tôi không có quấy rầy cô quay phim chứ?

- Đương nhiên là không rồi, tổng giám đốc Trần đột nhiên gọi điện thoại cho tôi là có tác phẩm mới muốn quay chụp à?

Anna nói với ánh mắt tỏa sáng.

Phim khác cô có thể không coi trọng.

Nhưng duy chỉ có phim của Hồng Hoang thì cô nhất định phải coi trọng.

Dù cho nó chỉ là diễn xuất thương nghiệp để tuyên truyền trò chơi!

- Tôi đúng là có việc muốn tìm cô hỗ trợ, nhưng mà không phải quay chụp điện ảnh, mà là làm người phát ngôn cho một trò chơi.

Anna là thành danh dựa vào bộ điện ảnh tình yêu The Titanic, fan hâm mộ cũng là cặp đôi chiếm đa số.

Nếu để cô đến làm tuyên truyền cho trò chơi Hai Người Thành Hàng thì hiệu quả hẳn là sẽ rất không tệ.

……..

- Anna, cô thật sự muốn từ chối diễn xuất cuối tuần à, đây chính là tiết mục tống nghệ mà rất nhiều người muốn tham gia cũng không được đấy!

Bên trong chòi nghỉ mát của đoàn làm phim.

Anna vừa cúp điện thoại.

Người quản lý vội vã tiến lại gần.

Cô có thể nghe thấy rất rõ ràng nội dung cuộc đối thoại vua rồi, Anna lại muốn từ chối hành trình tiết mục cuối tuần chỉ vì đi làm người đại diện tuyên truyền cho một trò chơi!

Nếu không phải đứng ở bên cạnh thì cô đã cho rằng là mình nghe nhầm rồi.

- Em có biết tiết mục đó đối với chúng ta mà nói quan trọng bao nhiêu hay không, công ty vất vả lắm mới đẩy em lên được, bây giờ em lại muốn từ bỏ cơ hội tốt như vậy?

Người quản lý thật sự sốt ruột.

Vì giúp Anna trở thành minh tinh điện ảnh nổi bật, duy trì được nhiệt độ, công ty đã hao phí tài nguyên để sắp xếp một loạt hành trình cho cô.

Chỉ cần dựa theo quá trình này.

Trong vòng một năm.

Cô có thể đứng vững gót chân trong giới điện ảnh.

Mặc dù còn có chút chênh lệch với những người top đầu, nhưng trở thành tuyết đầu vẫn là rất có triển vọng.

Đây chính là cơ hội mà bao nhiêu người cầu cũng không cầu được!

- Vân tỷ, chị đừng nóng nảy, tôi biết tiết mục cuối tuần rất quan trọng, nhưng tôi có hợp tác thương nghiệp càng quan trọng hơn phải đi, cho nên chỉ có thể từ chối.

- Hợp tác thương nghiệp gì mà còn quan trọng hơn tiết mục đó chứ?

Vân tỷ thật sự không có cách nào lý giải được, chỉ phải hỏi ngược lại.

Anna thấy thế, biết không giải thích rõ ràng sự tình là sẽ không có cách nào giao phó với bên phía công ty, cô trầm ngâm trong chốc lát, chậm rãi nói ra tiền căn hậu quả.

Sau khi nghe xong, vẻ mặt của Vân tỷ cũng thay đổi theo.

Cô kinh nghi hỏi lần nữa:

- Em nói là, công ty phát hành The Titanic lại tìm em làm người phát ngôn cho trò chơi mới à?

Lần này thật đúng là lũ lụt vọt lên miếu long vương.

(So sánh cho tình cảnh người cùng một nhà, không quen biết nhau mà xảy ra hiểu lầm)

Chỉ cần hiểu qua lịch sử phát triển của Anna thì đều biết, cô nổi tiếng hoàn toàn là bởi vì bộ phim The Titanic này.

Nhưng lại hiếm khi có người để ý bộ phim này là do công ty nhà ai quay chụp, thậm chí còn có khối người không biết rằng nó chỉ là một video CG của một trò chơi.

Nếu như chỉ là công ty trò chơi thông thường khác đến tìm Anna quay chụp, cô tuyệt đối sẽ không đồng ý, dù sao thì ngành nghề truyền hình điện ảnh lại không phải ngành nghề trò chơi.

Nhưng công ty Hồng Hoang lại khác.

Một công ty có thể lấy ra những bộ phim điện ảnh chất lượng cao bực này, đúng là đáng giá bọn họ xem trọng.

Do dự rất lâu, cuối cùng cô hỏi :

- Em có nắm chắc hợp tác thương nghiệp với bọn họ sẽ mang tới nhiệt độ cao hơn không?

- Không chắc.

Anna thành thật trả lời:

- Em biết làm như vậy có lẽ có chút xúc động, nhưng Vân tỷ cũng biết đấy, em vực dậy là nhờ Hồng Hoang, phần ân tình này em không thể quên, bằng không thì cho dù sau này thành danh thì em cũng sẽ bất an.

- Cái này….

Vân tỷ há to miệng.

Hợp tác lâu như vậy, cô rất hiểu tính khí của Anna, biết cho dù bây giờ mình khuyên bảo thế nào thì cũng không có tác dụng.

Cuối cùng đành phải thở dài một tiếng, nói:

- Được rồi, chị sẽ giải thích với công ty, chỉ cần trò chơi đó mang tới nhiệt độ không thấp thì hẳn là sẽ không có vấn đề gì, còn có thể tạo dựng nhân thiết có ơn tất báo cho em, đến lúc đó có thể sử dụng trên buổi họp báo.

Vân tỷ không hổ là người quản lý chuyên nghiệp, mới một hồi đã nghĩ đến biện pháp thoả hiệp tốt nhất, sử dụng cơ hội rời khỏi tiết mục lần này để lập nhân thiết.

Cô chỉ cần vận hành thật tốt, còn có thể giành được danh tiếng tốt từ phía fan hâm mộ. Vẹn toàn đôi bên.

Chương 181: Đăng Nhập Bình Đài Máy Chủ

- Cảm ơn Vân tỷ!

Anna mừng rỡ không thôi.

- Được rồi, được rồi, ai bảo chị là người phụ trách của em chứ?

Vân tỷ liếc cô một cái, xoay người sang chỗ khác, cầm điện thoại di động liên hệ công ty an bài chuyện sau này.

Mà sau khi thu được câu trả lời xác thực, Trần Lâm cũng bắt đầu trò chơi chế tác và chụp áp phích tuyên truyền.

...

Đảo mắt một cái.

Một tháng trôi qua.

Đối với toàn bộ vòng trò chơi tới nói thì tháng này nhất định là một tháng không an tĩnh.

Trong mấy ngày ngắn ngủi, Cự Ngạnh, Tác Nghê, Nhậm Thiên Địa lần lượt mở họp báo, tuyên truyền máy chủ nhị đại của nhà mình cùng với các trò chơi độc quyền sẽ ra mắt.

Cho dù là người không hiểu rõ động tĩnh ngành nghề.

Đều có thể cảm nhận được nghề này có biến động cực lớn.

Nhưng điều mà các người chơi quan tâm nhất chính là lúc nào

có thể chơi và trò chơi có vui hay không.

Cho nên buổi họp báo vừa qua khỏi, máy chủ thế hệ hai còn chưa chính thức thượng tuyến, các người chơi đã bắt đầu nghiên cứu các trò chơi trên bình đài của ba máy chủ lớn, chuẩn bị mua một trong số đó.

Anh nói tại sao không mua tất cả?

Nói nhảm.

Đương nhiên là bởi vì không có tiền rồi!

Nếu có tiền ai còn quản nhiều như vậy, lập tức mua hết.

Dù sao không phải người nào cũng là nhà giàu.

- Bên Tác Nghê nhìn không tệ lắm, ra mấy kiểu trò chơi độc quyền.

- Tôi cảm thấy Nhậm Thiên Địa tốt hơn, trò chơi của nhà bọn họ thoạt nhìn tương đối thú vị.

- Cự Ngạnh thì…. Không phải Cự Ngạnh chuyên về PC à?

- Hả? Đêm nay là năm nào?

- Tỉnh dậy đi, Đại Thanh vong rồi.

- Thôi thôi, dù sao cũng là tương tác đa thiết bị, tôi vẫn chơi trò chơi PC thôi.

- Tôi cũng chơi trò chơi PC, cùng lắm thì không chơi độc quyền.

Trên internet thảo luận đến lửa nóng, bên trong phòng chat Live cũng nghị luận ầm ĩ, đủ loại ý kiến đều có.

Thậm chí có người còn liệt kê tất cả các trò chơi trên ba bình đài, cung cấp người chơi mới vừa lọt hố lựa chọn tham khảo.

- Oa, có rất nhiều báo trước trò chơi đổi mới, đây đều là sẽ phát hành cùng với máy chủ thế hệ hai à?

Bên trong phòng livestream.

Âu Dương Hiểu di chuyển con chuột liên tục, bị mê mắt bởi đủ loại trò chơi mới, thậm chí còn xuất hiện chứng lựa chọn khó khăn.

Ngay cả trên weibo thỉnh thoảng sẽ có tin tức một trò chơi nào đó sắp đổi mới và phát hành ở trên ba đại máy chủ, nhất thời khắp nơi vô cùng náo nhiệt.

Nhưng mà.

Xem như là fan ruột của Hồng Hoang.

Điều mà Âu Dương Hiểu chú ý nhất vẫn là động tĩnh của Hồng Hoang, cứ cách một đoạn thời gian thì cô sẽ liếc nhìn giao diện một cái.

Nhưng thật đáng tiếc, từ khi Seriko được tuyên bố đến bây giờ đã đi qua hơn một tháng, nhưng cô vẫn chưa thấy Hồng Hoang có động tĩnh gì.

Thật giống như là đột nhiên yên tĩnh lại.

- Có thể là bọn họ đang nghẹn đại chiêu gì đó hay không?

Lập tức có mưa đạn đưa ra suy đoán.

- Lúc này mới hơn một tháng mà thôi, bọn họ có thể có đại chiêu gì chứ?

- Chết cười, mấy người phá đảo Seriko chưa? Còn ở đây cân

nhắc trò chơi mới.

- Đừng nói nữa, trong đầu tôi lại hiện lên chữ kia rồi. (icon cười khóc)"

- Mẹ nó, nói tới chuyện này liền tức giận, tôi bị bạn cùng phòng lừa gạt lọt hố, kết quả làm tôi đánh nát mấy cái bàn phím.

- Còn cái tên nói nếu không thể phá đảo thì sẽ cho bạn cùng phòng xxx đâu?

- Chắc là chạy mất dép rồi, ha ha ha...

Không thể không nói, trong khoảng thời gian này, trò chơi Seriko thật sự mang đến rất nhiều niềm vui thú cho bọn họ.

Rất nhiều chủ phòng và người chơi đầu sắt nhao nhao phá phòng ngự, bị ngược đến thần chí mơ hồ.

Trên mạng cũng có rất nhiều video hài hước được cắt từ trong game, chia sẻ trải nghiệm bi thảm (bị ngược) của mình ở trong game.

Trong đó, người thấu hiểu rất rõ không thể nghi ngờ là thuộc về Âu Dương Hiểu.

Đến bây giờ cô không chỉ có nhìn thấy chữ chết sẽ sợ, thậm chí nhìn đến hình ảnh trâu nước đều sẽ theo bản năng lùi về phía sau co rụt lại, sợ cực kỳ.

Cho nên bây giờ cô là thật sự không còn dám tiến vào trò chơi đó.

Chuẩn bị tìm chút trò chơi mới thay đổi khẩu vị.

- Hả? Hồng Hoang vừa gửi thông báo mới?

Âu Dương Hiểu đột nhiên thốt lên một tiếng kinh nghi, phát

hiện trong phần tin tức nhắc nhở có thêm một tin mới.

Ấn mở ra xem, đó là thông báo mà Hồng Hoang vừa mới ban bố, là một tấm áp phích trò chơi hoàn toàn mới.

Hơn nữa cô còn nhận biết nhân vật trên poster.

Chính là nam và nữ chính trong phim The Titanic, bọn họ mặc một bộ quần áo len kỳ quái, nắm lấy một đóa bồ công anh khổng lồ và lơ lửng trong không trung.

Khắp nơi trên mặt đất.

Rải rác đủ loại đồ gia dụng và bàn trà bị phóng đại vô số lần, nó trông hơi giống một thế giới phiêu lưu trong truyện cổ tích.

[Thông báo quan phương : Trò chơi vượt ải hai người chơi - "Hai Người Thành Hàng" sẽ chính thức ra mắt vào tuần sau, đồng thời có mặt trên PC và ba bình đài máy chủ, hãy cùng Jack và Rose tìm lại tình yêu đã mất!].

《 Hai Người Thành Hàng 》: It Takes Two

……..

Hồng Hoang tuyên bố trò chơi mới?

Nhìn thấy thông báo này, Âu Dương Hiểu và khán giả đều ngẩn ra.

Thật đúng là nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo đến, thật là khéo quá mức.

- Quả nhiên, ba đại máy chủ ra trận, Hồng Hoang cũng ngồi không yên.

- Tôi còn thắc mắc tại sao không hề có chút tin tức nào của bọn họ, hóa ra là đang vùi đầu làm trò chơi.

- Áp phích lại là nam nữ chính trong phim The Titanic!

- Má ơi! Đúng rồi!

- Hồng Hoang đang định làm gì thế?

- Rốt cuộc cũng biết mình làm nhiều việc ác, bây giờ dự định để cặp đôi chia tay hợp lại lần nữa phải không?

Nhìn thấy phần giới thiệu trò chơi trên thông báo, toàn bộ mưa đạn trong phòng livestream đều buông lời nhạo báng, bọn họ không quên các loại thao tác quá mức của Hồng Hoang trước đó khiến người ta phải chia tay.

Chẳng lẽ cuối cùng bọn họ đã hoàn toàn tỉnh ngộ.

Muốn nhồi cơm chó vào miệng bọn họ?

Giống như cũng không phải là không được.

- Trò chơi này hẳn là theo phong cách phim hoạt hình, còn mang theo hương vị truyện cổ tích, chờ nó phát hành tôi nhất định sẽ chơi thử.

Chương 182: Anh Chắc Mình Đang Làm Cơm Chiên Chứ?

Dù sao thì Âu Dương Hiểu cũng là người chơi nữ.

So với trò chơi hardcore đao đao thấy máu như Seriko thì cô vẫn ưa thích loại phong cách phim hoạt hình mang theo sắc thái mộng ảo như vậy hơn.

Cuối cùng lần này Hồng Hoang đã nghe được tiếng lòng của người chơi nữ các cô rồi.

- Chờ một chút, chủ phòng kéo giao diện xuống chút, hình như phía dưới còn có một đoạn thông báo nữa.

Đột nhiên, một làn mưa đạn xẹt qua phòng livestream.

Âu Dương Hiểu vốn dĩ còn đang lướt xem các screenshots của trò chơi, thấy vậy thì quay trở về trang chủ thông báo, quả nhiên phát hiện phía dưới còn có một đoạn mà cô bỏ sót.

[Vì chúc mừng lượng tiêu thụ trò chơi Seriko: Shadows Die Twice vượt qua 1 triệu, chúng tôi đặc biệt giới thiệu đến các người chơi một video CG cho trò chơi mới khác, đến lúc đó sẽ bán cùng lúc với It Takes Two, xin hãy chú ý theo dõi!].

- Mẹ nó! Còn có một trò chơi nữa!

- Ý bọn họ là gì? Đến lúc đó sẽ trực tiếp tuyên bố cả hai trò chơi à?

- Ngay cả một chút tin tức cơ bản của trò chơi cũng không có, chỉ có video CG là có ý gì?

- Đợi đã? Hồng Hoang công chiếu video CG?

- Phát giác cái gì đó, tôi đã cảm thấy có chút không ổn.

- Chẳng lẽ là…. (icon đầu chó)"

Trong nháy mắt, một mảnh icon đầu chó hài hước không ngừng thổi qua trong phòng livestream.

Người chơi già dặn kinh nghiệm hiểu rõ niệu tính của Hồng Hoang đều biết, CG trò chơi của Hồng Hoang có chút khác biệt so với các công ty khác.

Thậm chí bản thân Âu Dương Hiểu cũng đều lộ ra sắc mặt cổ quái, cô điều khiển con chuột nhẹ nhàng nhấp vào liên kết bên dưới.

Kết quả một giây sau, mấy tùy chọn trang web bắn ra, tất cả đều là trang web video nổi tiếng trong nước.

Khá lắm, ngay cả CG cũng có thể liên hệ nhiều bình đài?

Âu Dương Hiểu xem như là streamer của Bilibili, đương nhiên cô sẽ không chạy tới trang web khác, không chút do dự mà lựa chọn Bilibili.

Ngay sau đó, giao diện lập tức nhảy chuyển tới phân khu hoạt hình nội địa.

- ???

- Hoạt hình nội địa?

- Sao lại chạy đến nơi đây rồi?

- Trung Hoa Tiểu Đương Gia (Chūka Ichiban), cái tên thật khí phách!

- Chẳng lẽ Hồng Hoang thật sự làm ra một bộ hoạt hình sao?

Khán giả dấu chấm hỏi đầy đầu, động tác của Âu Dương Hiểu không chậm, bấm vào nút mở rộng danh sách.

Bá!

Một danh sách dài bắn ra nháy mắt làm cô sợ hết hồn.

Sau khi thấy rõ số tập trong danh sách phát, khán giả không kìm được phát mưa đạn.

- Đậu má! 52 tập!

- Mẹ nó, bộ phim hoạt hình này có tận 52 tập?

- 52 tập CG hoạt hình!!

- Ha ha ha, thế mà lại là một bộ phim trọn năm!

- Ha ha ha ha ha ha!

Giờ khắc này, khán giả đều cười điên rồi, thậm chí còn có người cười ra nước mắt, cuồng đập mặt bàn liên tục.

Trọn năm có nghĩa là một tập được cập nhập vào thứ hai hàng tuần, sau một năm phát sóng thì hoạt hình kết thúc.

Số tập vừa vặn là 52 tập.

Vì tuyên truyền trò chơi, Hồng Hoang thế mà dùng một bộ một năm để làm CG, bọn họ gặp qua thái quá, nhưng chưa từng thấy cái nào thái quá như vậy.

Âu Dương Hiểu cũng phản ứng lại, trong mắt chứa ý cười, tiếp tục nhìn xem giới thiệu của bộ CG hoạt hình này.

[Giới thiệu vắn tắt: Thiếu niên Tiểu Đương Gia 13 tuổi có

thiên phú nấu ăn cực cao, kể từ sau khi mẫu thân qua đời, hắn và tỷ tỷ hợp lực kinh doanh Cúc Hạ Lâu, trải qua sinh hoạt yên bình, tự tại. Nhưng một ngày nọ, một vị khách không mời mà đến đã phá vỡ tất cả.].

- Nấu ăn? Chẳng lẽ trò chơi mới này có liên quan đến việc kinh doanh tiệm cơm à?

Âu Dương Hiểu hơi nhướng một bên lông mày, phát hiện chỗ mấu chốt trong đó.

Loại trò chơi này cũng là loại hình mà cô yêu thích, nếu quả thật là vậy, chờ đến khi phát hành nàng nhất định phải mua chơi thử mới được.

Điều duy nhất mà cô nghĩ mãi không ra là làm thế nào mà một bộ phim hoạt hình về nấu ăn lại có thể dài như vậy?

Toàn bộ quá trình đơn giản là dao phay thiết thái, nhóm lửa nấu cơm các kiểu mà thôi.

Loại nội dung này thật sự có thể làm ra gì đó thật hay sao?

Ôm lòng tò mò, còn có khán giả thúc giục, cô nhanh chóng ấn mở tập một.

Một giây sau, màn hình sáng lên.

Dưới một hồi đặc hiệu lóe mù mắt, một con rồng lớn phóng lên trời, khúc nhạc đầu phim cũng quanh quẩn bên tai.

Đừng nói, không bàn về những cái khác, chỉ riêng về phần âm nhạc thôi cũng đã làm được không tệ rồi.

Khúc nhạc mở đầu đi qua, kịch bản cũng chầm chậm bày ra theo một đoạn lời bộc bạch.

Giống như trong phần giới thiệu đã nhắc tới, sau khi mẹ qua

đời, nhân vật chính Tiểu Đương Gia và tỷ tỷ cùng nhau kinh doanh tửu lâu mà mẹ hai người đã để lại, Cúc Hạ Lâu.

Mà đến một ngày nọ.

Đầu bếp đệ tử Thiệu An đã từng bị mẹ của bọn họ đuổi ra sư môn đột nhiên tìm tới cửa, nói là nhận được bổ nhiệm, muốn tiếp quản tửu lâu này.

Tiểu Đương Gia tự nhiên không thể giao ra di sản mà mẹ mình để lại, cứ như vậy một hồi so đấu trù nghệ triển khai, dự định lấy thắng bại để quyết định số phận của tửu lâu này.

- Ô hô, so đấu trù nghệ à?

- Tôi còn tưởng rằng là mỗi tập giới thiệu một loại món ăn chứ.

- Nội dung cốt truyện này không cần đoán cũng biết là nhân vật chính chiến thắng rồi.

- Chính xác, cốt truyện đặt ở trong anime cũng còn tốt.

- Có cái xem đã là không tệ rồi, các ngươi còn ở đó kén cá chọn canh.

Sắp hết nửa tập rồi mà khán giả vẫn chưa thấy bộ phim hoạt hình này có gì đặc sắc, lập tức không cảm thấy hứng thú cho lắm.

Nhưng nghĩ đến việc dù sao nó cũng chỉ là một bộ CG trò chơi, như vậy cũng có thể thông cảm được, thế là đám người lại nhẫn nại tiếp tục xem.

Đúng lúc này.

Cuộc thi trù nghệ bắt đầu, lấy cơm chiên làm chủ đề.

[Thiệu An: Cơm chiên? Thì ra là thế, bên trong món ăn Trung

Hoa, cơm chiên là món ăn cơ sở nhất và cũng khảo nghiệm tài nấu nướng của đầu bếp nhất.].

Nghe thấy nội dung tranh tài lần này, nhân vật phản diện Thiệu An cười lạnh một tiếng.

Tiếp đó, trong ánh mắt nghi ngờ của người xem, anh ta đi tới bàn bếp, một tay ném mấy loại hải sản lên trên không trung.

Phối hợp một hồi hát hí khúc như tiếng đồng la, anh ta cầm hai con dao làm bếp rồi xoay tròn múa may ở phía dưới.

Chương 183: Pháo Sáng, Tôi Tăng Thêm Pháo Sáng

- Không đúng, không đúng, cơm chiên là phải làm sao như vậy af?

Âu Dương Hiểu lộ ra vẻ mặt ngây ngốc, cảnh này sao lại khác với cơm chiên trong ấn tượng của cô thế?

Cô còn chưa kịp nói thêm gì thì hình ảnh lại biến đổi lần nữa.

Thiệu An vung hai thanh dao phay thành gió lốc, lướt đi bên trong đống nguyên liệu hải sản đang rơi xuống.

Sau đó, ánh sáng trắng lóe lên, con cua bị cắt thành hai đoạn, tôm hùm cũng biến thành vô số đoạn, tinh chuẩn rơi xuống chảo dầu đang sôi bên cạnh.

Toàn bộ quá trình, thay vì nói là xử lý nguyên liệu nấu ăn, chi bằng nói là đang làm xiếc.

Càng kỳ quái hơn chính là nó lại còn thật sự hợp với âm thanh khua chiêng gõ trống, để cho người ta nhớ lại trường hợp mãi nghệ đầu đường.

- WTF?

- Cái này mẹ nó là đang làm cơm chiên à?

- Má ơi, suýt chút nữa làm tôi bật ngửa.

- Anh ta là nghiêm trang làm xiếc đúng không?

- Không đi đầu đường mãi nghệ thật là đáng tiếc.

Bên trong phòng chat Live vô cùng náo nhiệt, tất cả đều bị bất ngờ không nhẹ bởi phương thức làm đồ ăn khoa trương thái quá này.

Hoạt hình vốn bình thường không có gì hiếm lạ, không biết vì sao lại đột nhiên trở nên thú vị.

…….

CG trò chơi của Hồng Hoang lúc nào cũng ra ngoài dự liệu như vậy.

Vẻn vẹn một đoạn ngắn làm cơm chiên đã làm cho toàn bộ bầu không khí trong phòng livestream bị khuấy động, dần dần sinh ra hứng thú đối với bộ hoạt hình này.

Rất nhanh.

Cơm chiên của Thiệu An đã hoàn thành.

Là một đĩa cơm chiên hải sản làm từ đủ loại hải sản đắt đỏ.

Sau khi bưng đĩa lên bàn, đã đến phân đoạn căng thẳng là trọng tài ăn thử, âm nhạc bối cảnh cũng trở nên trầm trọng.

- Không hổ là hoạt hình sa điêu, đến cả ăn thử một món cơm chiên mà còn có thể trang trọng như thế.

- Tôi muốn xem coi Hồng Hoang còn có thể làm ra hoa ra quả gì nữa.

- Ăn cơm chiên thì còn có thể làm được gì? Đơn giản chính là hô to một tiếng ăn ngon! Như vậy thôi.

- Không phải tiết mục mỹ thực nào cũng đều như vậy à?

Tuy đây chỉ là một bộ phim hoạt hình, nhưng khán giả hiểu rõ tiết mục mỹ thực khá nhiều, liếc mắt một cái là có thể đoán được bảy, tám phần kịch bản tiếp theo.

Nhưng mà sau khi có kinh hỉ vừa rồi, tất cả đều kiên nhẫn xem tiếp.

Nắp đĩa bị xốc lên, khói trắng cuồn cuộn bay ra.

Lý đô đốc phụ trách làm trọng tài nếm thử một miếng cơm chiên, nhắm mắt lại cẩn thận thưởng thức.

Một lúc sau, anh mở mắt ra, nhìn đĩa cơm chiên trước mặt rồi phân tích thành phần bên trong cơm chiên, đồng thời sợ hãi thán phục trước độ ngon của phần cơm chiên này.

Mọi chuyện đều rất bình thường.

Giống như không có chỗ nào khác biệt.

Sau đó.

Đến lượt nhân vật chính Tiểu Đương Gia ra sân.

Nhìn đến đây, khán giả lập tức chấn động tinh thần.

- Đến rồi, đến rồi.

- Sắp có trò hay để xem rồi.

- Chẳng lẽ anh ta cũng định làm một đoạn tạp kỹ à?

- Tới nhiều một chút, tôi thích xem!

Sau khi xem quá trình làm cơm chiên như xiếc tạp kỹ của nhân vật phản diện, bọn họ càng thêm mong đợi quá trình làm cơm chiên của Tiểu Đương Gia, đám người chăm chú nhìn màn hình không rời mắt.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Trong một hồi âm thanh đồng la quen thuộc, cánh tay của Tiểu Đương Gia hóa thành huyễn ảnh, liên tục nắm lên năm, sáu quả trứng gà rồi dùng thủ pháp vô cùng khoa trương đánh vào chảo nóng.

Tiếp đó, một quả cầu cơm trắng rơi xuống giống như là sao chổi vào bên trong chảo, xào trộn chung với trứng tráng nửa chín.

Sau đó lại lấy thế sét đánh không kịp bưng tai mà thêm muối và gia vị, xào nhanh trên ngọn lửa đang thiêu đốt hừng hực.

- Oanh!

Hình ảnh bối cảnh thay đổi.

Tiểu Đương Gia một tay nhấc chảo một tay cầm xẻng đứng trước miệng bếp lửa, một ngọn lửa bùng lên biến toàn bộ màn hình thành màu đỏ bừng.

Cơm chiên ngọn lửa, hoàn thành!

Màn biểu hiện khoa trương quá mức quả nhiên giống như những gì mà khán giả suy đoán, mọi người lập tức cười phá lên.

- Mẹ nó, bộ phim hoạt hình này thật sự tuyệt.

- Tôi không phục hoạt hình khác, chỉ phục bộ này ngay cả cơm chiên cũng có thể làm ra hoa.

- Cái này là món cơm chiên gì vậy, gọi là bom chiên còn tạm được.

- Vốn cho rằng nhân vật phản diện đã kỳ quái rồi, không ngờ lại còn có kẻ kỳ quái hơn.

Bên trong phòng livestream ngập tràn tiếng cười, mọi người

thật sự thích thú với bộ hoạt hình này.

Mà đúng lúc này, đĩa cơm chiên đậy nắp lại của Tiểu Đương Gia đã được bưng lên trên bàn.

Khán giả tập trung tinh thần, muốn nhìn xem trọng tài sẽ đánh giá món cơm trứng chiên đơn giản này như thế nào.

- Tôi đoán hắn sẽ xuất hiện vẻ mặt rất khoa trương.

Trải qua hai lần tao thao tác, Âu Dương Hiểu cuối cùng cũng hiểu được niệu tính của bộ anime này, không khỏi mỉm cười suy đoán.

Dù sao cũng là cơm chiên do nhân vật chính làm ra, dù chỉ là cơm trứng chiên thông thường, nhưng hương vị khẳng định ngon hơn so với nhân vật phản diện mới đúng.

Cô đã tưởng tượng ra được cảnh trọng tài chấn kinh trợn to hai mắt sau khi ăn cơm trứng chiên, trong lòng cũng càng mong đợi hơn.

Cứ như vậy, trong ánh nhìn chăm chú của tất cả mọi người.

Trọng tài vươn bàn tay ra, chậm rãi xốc lên nắp đậy đĩa cơm chiên.

Bỗng nhiên.

Một cỗ hào quang chói sáng bộc phát rồi phóng lên trời trong một hồi âm thanh đặc hiệu khoa trương, thậm chí chiếu sáng cả khuôn mặt của trọng tài thành màu vàng kim.

Sau đó nó hóa thành một con rồng lớn màu hoàng kim uốn lượn bay lên cao, xông thẳng tới nóc nhà.

Thậm chí toàn bộ tửu lâu cũng bị chiếu sáng.

Âu Dương Hiểu: ???

Người xem: ???

Không phải chứ.

Một đĩa cơm trứng chiên có thể tới mức này à?

Lại còn mang theo đặc hiệu ánh sáng!

Những người để mắt tương đối gần màn hình thiếu chút nữa bị kim quang bất thình lình loé mù mắt chó.

Một vài người đang uống nước còn trực tiếp phun nước ra ngoài, vịn bàn ho khan kịch liệt.

Đợi đến khi ánh sáng màu hoàng kim tiêu tan.

Cuối cùng món ăn trong đĩa cũng chậm rãi hiện ra.

Chính là cơm trứng chiên của Tiểu Đương Gia.

- Phốc! Cái này mẹ nó là cơm chiên à?

- Suýt chút nữa lóe mù mắt chó 24K của lão tử rồi.

- Đây là điều mà tôi hoàn toàn không nghĩ tới.

- Pháo sáng, tôi tăng thêm pháo sáng.

- Quá đậu má ha ha ha ha!!

- Vì đặc hiệu, tôi quyết định theo dõi bộ hoạt hình này!

Chương 184: Ngày Ban Bố Trò Chơi Mới

Bọn họ xem như đã nhìn ra, bộ hoạt hình này hoàn toàn không đi con đường thông thường, nó luôn làm trò ở chỗ không ai có thể tưởng tượng được, khiến kịch bản nguyên bản bình thường không có gì khác lạ đột nhiên trở nên hay ho hơn.

Điều càng kỳ quái hơn chính là sau khi ăn xong cơm chiên, đặc hiệu bùng nổ sau lưng ban giám khảo, cả người bọn họ bay lên trên không, vừa xúc động rơi lệ vừa điên cuồng khen phần cơm chiên này.

Nhìn phản ứng thái quá kia, ai không biết còn cho là bọn họ muốn thành tiên tại chỗ.

Dù là người ít khi xem hoạt hình như Âu Dương Hiểu, lúc này cũng không nhịn cười được, liên tục lau nước mắt ở khóe mắt.

- CG hoạt hình này nhìn có vẻ rất thú vị, hôm nay không chơi game, chúng ta xem cái này đi.

Sau khi tập một kết thúc, cô lập tức chuyển động con chuột, tiếp tục phát tập hai.

Khán giả không có ý kiến, vui vẻ xem tiếp.

Nhất thời.

Đủ loại mưa đạn như "Sắp phát sáng", "Mau đeo kính râm", "Tổ biểu diễn chuẩn bị", "Không có đặc hiệu thì sẽ thua" v.v... không ngừng hiện lên khiến phòng livestream vô cùng náo nhiệt.

Không thể không nói.

Sự gia nhập của ba đại máy chủ cự đầu mang tới nhiệt độ vô tiền khoáng hậu cho vòng trò chơi, để ngành nghề trò chơi vốn đang bùng nổ càng thêm hừng hực.

Mãi cho đến cuối tháng.

Các người chơi đều say sưa nghiên cứu thảo luận trò chơi mới.

Rốt cuộc đã tới thời gian ba đại máy chủ chính thức ra mắt.

Ngay sau khi tin tức được phát ra, các người chơi đếm đầu ngón tay sống qua ngày điên cuồng tràn vào mỗi bình đài, bắt đầu tìm kiếm trò chơi thú vị.

- Ha ha, cuối cùng tôi cũng đợi được đến ngày ban bố trò chơi mới rồi!

- Nghe nói những trò chơi trên máy chủ sẽ được giảm giá trong vòng một tuần.

- Tôi thấy rồi, rất nhiều trò chơi giảm giá gần ba mươi phần trăm đấy!

- Vậy còn chờ gì nữa? Lên đi các anh em!

Vì để hấp dẫn nhiều người chơi, lần này ba đại máy chủ bình đài đã tung ra sự kiện giảm giá kéo dài một tuần.

Chỉ cần mua trò chơi đủ nhiều, như vậy tương đương với cho không thiết bị tay cầm, lực hấp dẫn vẫn vô cùng lớn.

Nhất là đối với đám người xã súc vẫn luôn muốn mua trò chơi nhưng lại không xuống tay được, đây tuyệt đối là cơ hội hiếm có, cho nên tất cả đều đã sớm chờ đợi ở trước giao diện mua sắm.

- Kỳ quái, tại sao giá của Thợ Săn Quái Vật ở Cự Ngạnh và

Nhậm Thiên Địa lại rẻ hơn bên Tác Nghê?

Trong một căn phòng cho thuê nào đó, một người đi làm nghi ngờ nhìn xem giá cả của trò chơi trên bình đài ba nhà, phát hiện mấy trò chơi mà mình yêu thích lại được giảm giá sâu hơn một chút ở bên Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa.

Mà bạn cùng phòng bên cạnh anh cũng chú ý tới điểm khác biệt này.

- Hình như trò chơi tiên hiệp của Tây Du cũng rẻ hơn chút ở hai bình đài này, hay là chúng ta chọn từ trong hai bình đài này đi?

- Cũng được, như vậy mua nhiều trò chơi cũng sẽ tiết kiệm được thêm một, hai trăm.

Hai người không suy nghĩ nhiều, lập tức bài trừ Tác Nghê đắt tiền nhất ra bên ngoài, chỉ lựa chọn giữa Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa.

Còn về những người chơi trò chơi PC thì càng không cần nói nhiều.

Bởi vì không có hạn chế về thiết bị nên bọn họ đã sớm tràn vào các nền tảng như Steam, Yiyou để chọn lựa trò chơi mới.

Tác giả: Cảm ơn [Ngực Lớn Mông Vểnh] đã khen thưởng 500 xu Qidian! (Chờ đã, tên của nguwofi này có gì đó là lạ.).

……

Bình đài Đấu Cá Mập, khu trò chơi.

Vương sư phó vừa mới bắt đầu livestream, cũng giống như ngày thường, anh sớm mở ra bình đài trò chơi và đang xem danh sách theo dõi.

Làm một streamer trò chơi.

Nghe thấy có rất nhiều trò chơi mới cập nhật anh nên cao hứng mới đúng.

Nhưng lúc này trên mặt anh lại không nhìn thấy chút vui mừng nào, ngược lại lộ ra dáng vẻ tâm sự nặng nề.

- Thế nào? Hôm nay nhìn tâm tình của anh không tốt lắm?

- Sao vừa mới bắt đầu livestream mà khuôn mặt ỉu xìu như vậy rồi.

- Tối hôm qua ngủ không ngon hả?

- Lại cãi nhau với Mao Mao à?

Từng làn mưa đạn không ngừng thổi qua, người bắt đầu càng ngày càng nhiều.

Rất nhiều khán giả là lão phấn của phòng livestream, bọn họ có chút hiểu biết về tình huống của Vương sư phó, có lẽ là tối hôm qua lại có mâu thuẫn.

Mà Mao Mao trong miệng bọn họ cũng chính là vợ của Vương sư phó, đồng thời cũng là một streamer của Đấu Cá Mập.

Hai người ngày thường vô cùng hòa thuận, thường xuyên sẽ cùng nhau chơi đùa cười giỡn, hoặc đi bên ngoài livestream, xem như là vợ chồng điển hình trong mắt khán giả.

Vợ chồng cãi nhau là việc khó tránh khỏi.

Bọn họ cũng không có suy nghĩ nhiều, bắt đầu tán dóc câu được câu không hoặc thảo luận trò chơi mới vừa mới ra mắt.

Một hồi lâu.

Vương sư phó trước ống kính rốt cuộc cũng dừng động tác, ánh mắt rơi xuống một trò chơi tên là It Takes Two.

- It Takes Two (Hai người thành hàng)? Đây không phải là trò chơi mới mà Hồng Hoang cho ra mắt gần đây à?

- Chính là Hồng Hoang, nghe nói trò chơi này còn mời nam nữ chính của The Titanic làm người phát ngôn.

- Mẹ nó, The Titanic? Thật hay giả vậy?

- Bộ phim điện ảnh đó bây giờ rất nổi tiếng, bọn họ làm thế nào mời được nam nữ chính tới vậy?

- Anh không biết à? The Titanic chính là do Hồng Hoang quay đấy.

- Hả? Không phải bọn họ làm trò chơi à?

Những khán giả vừa được phổ cập khoa học đều ngây ngốc, CPU trong đầu đều bị đốt cháy.

Vương sư phó trước ống kính nhìn thấy bọn họ nghị luận, ánh mắt lóe lên, cuối cùng điều khiển tay cầm ấn mở trò chơi này.

[Tên trò chơi: It Takes Two].

[Giới thiệu vắn tắt: Dạo chơi It Takes Two, bước vào lữ trình điên cuồng nhất của cuộc sống, nhặt lại cảm giác xúc động lúc gặp người mà mình quý trọng, sử dụng giấy thông hành bạn bè để mời một vị bạn tốt cùng nhau dạo chơi miễn phí.].

[Loại hình: Hợp tác, chia màn hình, giải đố, mạo hiểm].

[Giá bán: 99 tệ].

Không có nhiều lời giới thiệu liên quan về trò chơi, chỉ có mấy câu ngắn ngủi nhưng lại giống như có một loại ma lực nào đó, lập tức hấp dẫn ánh mắt của Vương sư phó.

Nhất là khi nhìn thấy câu nói ở giữa, ánh mắt ảm đạm của anh

dần dần sáng lên.

Chương 185: It Takes Two

- Khụ khụ, hôm nay chúng ta thử xem trò chơi này đi.

Nói xong, anh ấn mở kênh thoại ở góc dưới bên phải.

- A lô? Mao Mao, anh tìm được một trò chơi rất hay, có muốn qua chơi cùng không?

Kênh thoại yên lặng trong phút chốc, sau đó truyền tới một giọng nói dễ nghe.

- Em cũng vừa tìm được một trò chơi khá hay, It Takes Two, trò chơi của anh tên là gì?

- Em cũng tải trò chơi này à?

- Anh cũng vậy à?

- ….

Hai người nhất thời đều á khẩu không trả lời được, độ ăn ý của bọn họ khiến mưa đạn đều phải tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Rất nhanh.

Vương sư phó và Mao Mao tải xong trò chơi, tạo một phòng chơi mới, lời nói cũng trở nên nhiều lên, giống như lại khôi phục sức sống những ngày qua.

Khán giả thì chuyển dời lực chú ý đến trò chơi.

- Trò chơi này không tệ, trò chơi hai người, mua một phần là có thể chơi được hai người rồi.

- Hồng Hoang rất biết cách marketing, khiến tôi cũng muốn mua.

- Chia màn hình là có ý gì? Một màn hình chia làm hai bên à?

- Cái này có khác gì mạnh ai nấy chơi không?

- Chẳng lẽ là hai người thi đua vượt cấp?

Hiện tại ở trên thị trường trò chơi có rất ít trò chơi chia màn hình, hơn nữa cơ bản đều là loại thi đấu cạnh tranh, ví dụ như game parkour chia màn hình, cũng khó trách bọn họ sẽ phát ra nghi vấn như vậy.

Nhưng mà nghi vấn này rất nhanh đã được giải quyết.

Vương sư phó và Mao Mao tiến vào trò chơi, lập tức nghênh đón hoạt hình mở màn.

Một cặp vợ chồng theo phong cách vẽ thiên hướng tả thực xuất hiện phía trước ống kính, bọn họ đang đối thoại những việc vặt trong gia đình.

Từ máy nướng bánh bị hỏng ở nhà cho đến việc đưa con gái đi gặp nha sĩ, lại đến việc tăng ca cuối tuần.

Hai người càng nói thì bầu không khí càng căng thẳng.

Cuối cùng biến thành không ai nhường ai, cãi nhau rùm beng.

Mà cô con gái đang đứng ở bên cửa sổ, nhìn cha mẹ mình cãi nhau.

Đây là mâu thuẫn gia đình rất điển hình, nhưng lại làm cho Vương sư phó và Mao Mao đều trầm mặc, giống như là thấy được chính mình từ trên người hai nhân vật này.

Chính xác.

Kể từ khi kết hôn đến nay, bọn họ phải đối mặt việc vặt càng ngày càng nhiều.

Từ một cặp vợ chồng son trở thành càng ngày càng hay sinh sự.

Lúc đầu là một tuần một lần, đến cuối cùng gần như ngày nào cũng có mâu thuẫn, trò chơi này giống như là thiết kế dành riêng cho bọn họ, hoàn toàn khắc họa chân thực cuộc sống thường ngày của cả hai.

Mà ở trong trò chơi.

Nhìn thấy cha mẹ cãi nhau, cô con gái nhỏ chảy xuống hai giọt nước mắt, vừa vặn nhỏ lên một đôi búp bê len lấy bọn họ làm nguyên mẫu.

Một vầng sáng màu trắng loé lên.

Cha mẹ cô bị biến thành hai con búp bê len kia, khi tỉnh lại thì thấy bản thân đang ở trong một nhà kho.

Đồ gia dụng xung quanh cũng trở nên to lớn lạ thường, có loại cảm giác phiêu lưu trong vương quốc người tí hon.

- Trò chơi này nhìn cũng không tệ lắm.

- Nhân vật thật đáng yêu.

Giọng nói trong kênh thoại truyền đến lời đánh giá của hai người, dường như bọn họ đã bị khơi gợi hứng thú.

Sau đó, một cuốn sách có tay chân giống như là sách trong truyện cổ tích xuất hiện trước mặt bọn họ, nói với bọn họ rằng cần phải khơi dậy tình cảm thì mới có thể biến trở về bộ dáng trước kia.

Từ đó, trò chơi chính thức bắt đầu.

Đúng như khán giả phỏng đoán, màn hình nguyên bản bị chia làm hai bên trái phải.

Nhưng điều kỳ quái là, mặc kệ là bên trái hay bên phải thì bọn họ đều có thể nhìn thấy hai nhân vật nam nữ cùng màn hình, hơn nữa cảnh tượng trước mặt cũng hoàn toàn tương tự.

- Đây là màn hình đồng bộ à?

- Tôi di chuyển ở chỗ này, bên anh cũng sẽ đồng bộ à?

- Hình như đúng là vậy rồi!

- Cách chơi này có vẻ thú vị đấy.

Bình thường, thao tác cùng màn hình chắc chắn sẽ có một tai hại cực lớn.

Đó chính là góc nhìn bị ảnh hưởng.

Ví dụ như nhân vật 1 chạy đến phía trước, nhân vật 2 rơi ở phía sau rất xa, như vậy sẽ khiến góc nhìn của màn hình đi theo nhân vật 1, buộc nhân vật 2 đi tới trước.

Mà thao tác chia màn hình đồng bộ của trò chơi này lại giải quyết vấn đề này.

Sẽ không lo lắng ảnh hưởng góc nhìn mà thao tác bị hạn chế.

- Bây giờ chúng ta phải làm gì?

Vương sư phó hỏi.

- Bên đây này, hình như chỗ này là một cái chốt mở, anh mau tới đây xem.

Giọng nói kinh ngạc vui mừng của Mao Mao vang lên bên trong kênh thoại.

Vương sư phó liếc nhìn hình ảnh bên trái, lại nhìn chỗ của mình ở bên phải, phát hiện Mao Mao đã chạy rất xa, vội vàng điều khiển nhân vật nhanh chóng chạy tới.

Đó là một công tắc đòn bẩy.

Cần trọng lượng của hai người mới có thể kéo nó xuống.

Hai người đồng tâm hiệp lực, nhảy lên và kéo cần gạt, cuối cùng bật được công tắc và tìm được con đường đi tới cửa ải tiếp theo.

Mặc dù đây chỉ là một chuyện nhỏ không đáng kể.

Nhưng sau khi đồng tâm hiệp lực hoàn thành một sự kiện, nó vẫn là khiến trong lòng bọn họ có loại cảm giác nói không nên lời.

Kể từ khi bắt đầu cãi nhau.

Có vẻ như đã lâu lắm rồi bọn họ không làm gì đó cùng với nhau.

Hai người không nói thêm gì nữa.

Nhưng trong mắt lại có thêm chút tia sáng.

Cả hai bắt đầu làm theo lời nhắc nhở tìm kiếm con đường đi tới cửa ải tiếp theo.

Lúc này khán giả cũng phát hiện chỗ ảo diệu của trò chơi này.

Rất nhiều đạo cụ hoặc giao lộ thông hướng địa điểm tiếp theo đều cần hai người phối hợp mới có thể mở ra.

Ví dụ như phải nhấn hai cái nút cùng một lúc, phải có hai người thì mới có thể đẩy được trục lăn hoặc phải phối hợp với nhau thì mới có thể nhảy qua đài cao.

Các loại cách chơi tương tự như vậy trong trò chơi nhiều vô số kể khiến hai mắt của tất cả mọi người đều tỏa sáng.

- Cách chơi này không tệ.

- Chia màn hình nhưng mà lại cùng thao tác, sáng ý này thật tuyệt!

- Hơn nữa còn thiết kế rất nhiều câu đố dành cho hai người, khi chơi sẽ không cảm thấy nhàm chán.

- Chủ yếu là hình ảnh làm tốt, có loại cảm giác mạo hiểm trong truyện cổ tích.

- Trái tim thiếu nữ của lão phu đã bị kích hoạt rồi.

- Đã hiểu, lập tức tìm bạn cùng phòng giả bộ là bạn gái tới chơi cùng.

Chương 186: Trò Chơi Và Thực Tế

Nhìn hai người Vương sư phó và Mao Mao phối hợp với nhau trong màn hình, vượt qua hết cấp độ này đến cấp độ khác, cuối cùng thoát ra khỏi nhà kho tràn đầy đồ bị vứt bỏ.

Khán giả không ngừng bàn tán.

Bởi vì cách chơi của trò chơi này đúng là vô cùng mới lạ đối với bọn họ hiện tại.

Hơn nữa hình như còn có thể tăng tiến cảm tình giữa hai người?

Ít nhất trước mắt thì hai vị chủ phòng vẫn rất hòa thuận.

- Ai, hình như đến boss rồi.

Lúc này, trong kênh nói chuyện đột nhiên truyền đến tiếng kinh hô của Mao Mao.

Bọn họ trải qua muôn vàn khó khăn để đến được một bình đài rộng lớn, thứ đang chờ đợi bọn họ rõ ràng là một con quái vật máy hút bụi cực lớn được nhân cách hóa.

Không cần nhìn cũng biết là boss cuối.

Hơn nữa trên đoạn đường tới đây, thông qua lời cãi nhau và đối thoại giữa hai nhân vật.

Bọn họ đã biết được đây là chiếc máy hút bụi cũ trong nhà các nhân vật, bởi vì thường xuyên dùng để hút đủ loại rác rưởi lớn

nên bị hỏng, cuối cùng bị vứt ở trong nhà kho.

Không ngờ sau khi bọn họ biến thành búp bê thì máy hút bụi này lại thật sự chạy tới báo thù.

- Giống hệt nhà chúng ta, robot lau nhà hỏng lâu rồi mà đến bây giờ vẫn chưa sửa.

Giọng nói của Mao Mao vang lên, giống như là tự giễu, lại giống như là có ý riêng.

Ánh mắt của Vương sư phó khẽ nhúc nhích, nhưng mà không có lên tiếng.

Bởi vì trước đó bọn họ cũng từng bởi vì việc này mà cãi nhau ầm ĩ một trận, quả thật giống như đúc hai vợ chồng trong trò chơi.

Thậm chí nội dung cãi nhau của hai nhân vật trong suốt đoạn đường vượt ải này, rất nhiều trong số đó từng xảy ra ở trên người bọn họ, có những trường hợp cãi nhau còn dữ dội hơn nữa.

Bây giờ đứng nhìn dưới góc nhìn của người ngoài cuộc, bọn họ chỉ cảm thấy vô cùng nực cười, hóa ra trước kia mình lại vô lý như vậy.

Chỉ là một vấn đề cỏn con.

Thế mà suýt chút nữa đã đến đến tình cảnh muốn ly hôn, ngay cả chính bọn họ cũng có chút nghĩ mãi mà không rõ.

- Đánh thắng nó tôi sẽ lập tức đi mua cái mới.

Vương sư phó hít sâu một hơi, không biết là đang nói trong trò chơi hay là thực tế.

- Tốt.

Mao Mao đáp lại một tiếng, đi theo anh tiến vào bình đài, bắt

đầu chiến đấu với boss máy hút bụi.

Quá trình tiêu diệt boss này rất đơn giản, chỉ cần điều khiển quạt hút bên cạnh, hút đi đạn pháo mà boss nhổ ra rồi lại bắn trở về là được.

Nhưng quá trình này cần hai người đồng thời thao tác.

Một người điều khiển lỗ thông hơi, người còn lại điều khiển miệng phóng, chỉ cần hơi chậm một chút thì sẽ bỏ lỡ thời cơ tiến công tốt nhất.

- Em tới hút bom, anh ngắm bắn.

- Tốt.

Sau hai câu đơn giản, hai người phân phối xong công việc, bắt đầu thử điều khiển quạt hút.

Chỉ sau hai lần thất bại thì bọn họ đã tìm được bí quyết, thành công bắn trả bom mà boss nhổ ra, nổ rớt một bộ phận HP của boss.

- Độ ăn ý này quả thật tuyệt!

- Không hổ là vợ chồng, phối hợp không tồi.

- Tôi xem phòng livestream sát vách chết rất nhiều lần vẫn không qua được con boss này.

- Nhìn đơn giản, nhưng mà muốn hai người phối hợp thì lại có chút khó khăn.

Một trò chơi mặc kệ nó đơn giản cỡ nào, chỉ cần là đề cập tới nhiều người hợp tác thì độ khó đều sẽ tăng trưởng theo cấp số nhân.

Có đôi khi thậm chí phát huy ra hiệu quả một cộng một nhỏ hơn một.

Đây là điều mà rất nhiều người chơi thấu hiểu rõ.

Cho nên khi nhìn thấy hai người ăn ý như vậy, bên trong phòng livestream tràn đầy tiếng thán phục, bởi vì bọn họ phối hợp thật sự quá mượt.

Nhưng mà.

Bọn họ làm sao biết được.

Hai người nhìn bề ngoài vô cùng ăn ý, thật ra sau lưng cũng như những cặp vợ chồng khác, căn bản chẳng khá khẩm hơn là bao.

Đây cũng là điều mà hai người vẫn luôn ngầm hiểu lẫn nhau.

Vừa vặn lúc này.

Boss máy hút bụi bị đánh trúng bom đột nhiên đập mạnh xuống mặt đất, từng vòng tro bụi rác rưởi lấy nó làm trung tâm lan rộng ra ngoài.

Mao Mao hơi lơ là một chút, thế là bị miểu sát ngay lập tức.

Đồng thời trên màn hình xuất hiện một trái tim mờ tối, cô phải nhấn nút liên tục để kích hoạt nó mới có thể một lần nữa sống lại.

Loại cảm giác này.

Giống như là rót sức sống vào trong một trái tim băng giá.

Cô sửng sốt một lúc, sau đó nhanh chóng nhấn nút khôi phục trái tim, lần nữa gia nhập chiến đấu.

Không đến 5 phút.

Dưới sự phối hợp của hai người, boss máy hút bụi bị tiêu diệt, cả hai thành công vượt qua cửa ải thứ nhất.

- Phù ——

- Cuối cùng cũng qua.

Vương sư phó xoa mồ hôi trên trán.

Trong một hồi nổ mạnh kịch liệt, hai người trong trò chơi xuyên qua khe hở đi ra bên ngoài, cuối cùng nhìn thấy con gái đang thu xếp đồ đạc ở bên cạnh.

Hiện tại bọn họ chỉ là hai con búp bê len.

Bất kể hô to như thế nào thì con gái cũng không nghe được.

Hơn nữa hai nơi cách nhau rất xa, ở giữa còn bày đủ loại dụng cụ lộn xộn, với hình thể hiện tại của bọn họ muốn băng qua không khác gì trèo đèo lội suối.

Dần dần.

Hai người ầm ĩ một đường cuối cùng tỉnh táo lại, bắt đầu nghĩ lại lỗi lầm của mình.

Bình thường bởi vì bề bộn với công việc, cho tới bây giờ cả hai đều rất ít quan tâm tới sinh hoạt của con gái, cũng rất hiếm khi bớt thời gian chơi với cô bé.

Thân là cha mẹ, họ luôn cho rằng chỉ cần mua thật nhiều đồ chơi là đã xem như là yêu thương con gái.

Nhưng mà không phải như vậy, con gái chỉ cần bọn họ làm bạn bên cạnh.

Điểm này, Vương sư phó và Mao Mao cùng là cha mẹ nên thấu hiểu rất rõ.

Bởi vì ngày thường bọn họ phải livestream, cho nên chỉ có thể mời bảo mẫu đến giúp đỡ trông trẻ, xong việc thì lập tức ngã đầu

ngủ, thời gian bên cạnh con cái ít càng thêm ít.

- Nhìn thấy không? Nếu quá bận rộn không chơi với con thì sẽ biến thành búp bê bị ném vào trong cống thoát nước nha.

Giọng nói của Mao Mao vang lên trong kênh thoại mang theo một chút trêu chọc, đã không còn vẻ lạnh nhạt ngay từ đầu.

Vương sư phó đương nhiên biết cô ấy đang nói mình, lập tức lúng túng gãi đầu một cái.

- Cuối tuần này tôi xin phép nghỉ một ngày, đưa hai mẹ con đi công viên trò chơi được chưa?

- Chính miệng anh nói đấy, tôi đã ghi âm lại rồi.

Chương 187: Bản Trù Thần Tiếp Nhận Khiêu Chiến (1)

Hai người ngầm hiểu lẫn nhau, đồng thời không nói thêm những lời vô dụng như xin lỗi vì trước đó.

Mà là lấy phương thức đùa giỡn, bỏ qua những mâu thuẫn trong quá khứ, lại khôi phục sự sung sướng và nhẹ nhõm như trước.

Mà khi nhìn về phía trò chơi It Takes Two này lần nữa, ánh mắt của bọn họ cũng thay đổi, thật giống như đang nhìn thấy một viên mỹ ngọc điêu khắc.

- Không cần nhiều lời, trò chơi này làm không tệ, đề cử cặp đôi nào đang có mâu thuẫn sắp chia tay hãy chơi thử một chút.

- Tôi cũng cảm thấy rất tốt, tôi muốn lưu lại để thông quan.

Nói xong, hai người tiếp tục điều khiển nhân vật đi tới trước, tìm kiếm phương pháp trở về hình người.

Phòng livestream cũng vô cùng náo nhiệt, rất nhiều người thán phục về cách thiết kế các cửa ải của trò chơi này, còn có bối cảnh đạo cụ đầy trí tưởng tượng phong phú.

Dù chỉ đơn thuần xem hai người vượt ải cũng đã vô cùng giải trí.

Điều này cũng khiến bọn họ dần dần đắm chìm trong phòng livestream này, hơn nữa càng về phía sau thì càng chấn kinh.

Bởi vì cửa ải của trò chơi này thật sự quá phong phú!

Nhà kho, phòng làm việc, phòng điện, cây lớn ngoài trời, tổ ong, ổ kiến.

Hoặc là đủ loại trò chơi nhỏ bên trong như nhà máy robot, vương quốc băng tuyết, quặng mỏ, thế giới nước, lâu đài cổ tích, v.v…

Mỗi một cửa ải đều có phong cách khác lạ, giống như hóa thân thành một người tí hon để dấn thân vào một cuộc phiêu lưu giả tưởng ly kỳ và kinh tâm động phách.

Hai người mải mê chơi, suýt chút nữa đã quên mất việc biến trở về hình người một lần nữa.

Thậm chí mãi cho đến khi tắt livestream, hai người đều không thể đánh tới cửa ải cuối cùng, không thể không nói trò chơi này thật đúng là bền bỉ hơn dự đoán.

Cũng trong lúc bất tri bất giác mang đến lưu lượng không nhỏ cho trò chơi này, khiến vô số võng hồng và các người chơi nhao nhao lọt hố.

…

BiliBili.

Âu Dương Hiểu đang stream nói.

- Ai, tôi còn chưa nhảy qua, cô đừng nhấn nút mở quan nhanh như vậy chứ!

- Chờ đã, cái này phải cùng nhau kéo mới được!

- Oa, sao cô lại nhảy qua trước chứ?

- Mau dừng lại! Cẩn thận chết đấy,...

Tiếng la lên lo lắng không ngừng quanh quẩn ở trong phòng

livestream.

Lúc này, Âu Dương Hiểu đang trực tiếp chơi trò chơi với bạn cùng phòng. Hai người thành hàng, vừa vặn đánh được BOSS thứ hai.

Nhưng mà...

Các cô lại hoàn toàn không phối hợp ăn ý như những người khác.

Hai người quả thực giống như là một đôi oan gia vui vẻ, một trận luống cuống tay chân thao tác mù quáng, đi loạn khắp các nơi trong sân.

Bị BOSS đánh chết, không khống chế tốt phương hướng rơi vào trong hố trên bình đài, lại hoặc là bị cái đinh từ trên trời rơi xuống đâm xuyên cơ thể.

Tóm lại chính là đủ loại tìm đường chết, đồ ăn chết.

Hoàn toàn không có chút phối hợp nào có thể nói.

- Ha ha ha, cái này... Mẹ nó... Cũng quá thái quá rồi.

- Chưa kịp đụng đến BOSS đã chết hai lần.

- Đây không phải là trò chơi gắn kết cặp đôi gì, gia tăng tốc độ ly hôn còn không tệ.

- Tôi biết Hồng Hoang không có ý tốt mà.

- Tôi vừa mới chơi trò chơi này với bạn gái vào buổi sáng, bây giờ đã trở nên cô đơn rồi.

- Tôi chơi với bạn bè, đủ loại thao tác ăn với cơm thiếu chút nữa làm cho huyết áp của tôi tăng vọt.

It Takes Two này, thật sự là hoàn toàn giải thích chênh lệch giữa người và người.

Bất kể quan hệ của anh bình thường tốt như thế nào, chỉ cần trò chơi này vừa bắt đầu, không trực tiếp đánh nhau cũng đã không tệ rồi.

Hai người phối hợp ăn ý thật sự không phải là chuyện người nào cũng có thể làm được.

Nhất là tình chị em như nhựa plastic này của Âu Dương Hiểu và bạn cùng phòng.

Chỉ mới chơi hai ải mà đã một mặt tan vỡ nắm lấy tóc.

- A a a!!!!! Tôi không chơi nữa!

Sau khi chết thêm mười mấy lần, Âu Dương Hiểu cuối cùng cũng ném tay cầm qua bên cạnh, trực tiếp ngã ngửa nằm ở trên ghế, cuộc sống không còn gì đáng tiếc.

Theo lý mà nói.

Trình độ chơi trò chơi của cô và bạn cùng phòng đều không kém.

Nhưng trò chơi này chính là tà môn như vậy, cho dù các cô cẩn thận phối hợp như thế nào thì lúc nào cũng chậm nửa nhịp như vậy.

Giống như tám chữ không hợp.

- Hay là... Đổi quatrò chơi khác đi?

Bạn cùng phòng ngồi ở bên cạnh cũng buông tay xuống.

- Đồng ý! Nếu không đổi thì có lẽ tôi sẽ điên mất.

Âu Dương Hiểu lại đứng dậy, trên mặt tràn đầy thất bại.

It Takes Two à? Trò chơi này quả thật không tệ, cũng rất có ngụ ý, nhưng hết lần này tới lần khác không hợp với cô, chỉ có thể đổi trò chơi khác để chơi thôi.

- Đổi trò gì? Trò chơi mới của công ty khác à?

Bạn cùng phòng hỏi.

- Không cần, không phải Hồng Hoang nói còn có một trò chơi khác sẽ cùng nhau bán à? Xem thử đây là trò chơi gì.

Âu Dương Hiểu vô cùng chờ mong trò chơi bí mật không phát này của Hồng Hoang.

Bởi vì cô đã xem Chūka Ichiban!

Xem xong, cô gần như có thể chắc chắn đây sẽ là trò chơi có liên quan đến nấu nướng nấu ăn.

Cô không chơi được It Takes Two.

Nhưng chẳng lẽ cô còn sợ trò chơi nấu ăn mà cô am hiểu nhất à?

Lập tức ấn mở giao diện tìm kiếm.

- Muốn đổi trò chơi à?

- Chủ phòng không nói tôi cũng quên mất, Hồng Hoang còn có một trò chơi mới.

- Chính là hoạt hình CG Tiểu Đương Gia kia à?

- Giống như là vậy, tôi đã nhìn thấy có không ít chủ phòng đang chơi.

Nhớ lại cảnh hoạt hình CG trước đó, sắc mặt khán giả lập tức cổ quái.

Ai có thể ngờ được một bộ phim hoạt hình CG lại có ma tính như vậy, lại có thể làm cho đồ ăn bình thường loè loẹt như vậy, đặc hiệu càng tăng lên càng thái quá.

Quan trọng là nhìn rất đẹp.

Mấy ngày ngắn ngủi, bọn họ đã thức đêm xem xong 52 tập phim rồi.

Thậm chí rất nhiều người chơi đều là vì bộ phim hoạt hình này.

- Tìm được rồi!

Lúc này, giọng nói kinh ngạc của Âu Dương Hiểu vang lên.

Dưới tài khoản Hồng Hoang của nền tảng Steam, quả nhiên tìm được một trò chơi mới mà cô chưa từng thấy.

[Tên trò chơi: Nhà Bếp Hỗn Loạn (Over Cooked)][Trò chơi tên: Hồ Nháo Trù Phòng (Over cooked)]

[Giới thiệu vắn tắt: Chào mừng bạn đến với Vương quốc Cà Rốt, nơi này có hơn 200 cửa ải và 80 đầu bếp, sử dụng giấy thông hành có thể mời tối đa 4 vị tiểu đồng bọn cùng nhau chơi, thoả thích thể nghiệm vui sướng khi nấu nướng!]

[Loại hình: Nhiều người chơi, hợp tác, nấu nướng, nhàn rỗi.]

[Giá bán: 99 tệ.]

...

Chương 188: Bản Trù Thần Tiếp Nhận Khiêu Chiến (2)

- Khá lắm, thật sự là trò chơi nấu nướng à?

- Hơn nữa giống như It Takes Two, có thể để cho bạn bè chơi miễn phí cùng nhau.

- Ngay cả giá cả cũng như thế.

- Một trò về tình yêu, một trò về tình bạn, lần này Hồng Hoang thậm chí ngay cả trò chơi cũng có đôi có cặp à?

- Được rồi, toàn bộ thế giới chỉ có một mình tôi là chó độc thân.

Các người chơi cũng không hoài nghi tạo nghệ của Hồng Hoang về phương diện tình yêu và tình cảm.

Dù sao thì có thể làm ra bộ phim như The Titanic thì phương diện này chắc chắn không thấp.

Chỉ là vô cùng ngoài ý muốn.

Bọn họ sẽ liên tục bán hai trò chơi nhiều người chơi mà thôi.

- Thế nào? Trò chơi mới chơi vui lắm à?

Nghe thấy giọng nói của Âu Dương Hiểu, bạn cùng phòng vội vàng rời khỏi chỗ ngồi chạy tới.

- Nha, bức tranh thật đáng yêu!

Nhìn thấy hình ảnh trên trang chủ trò chơi, mắt cô đột nhiên

sáng rực lên, vội vàng tiến đến phía trước màn hình.

Nếu như nói, It Takes Two là loại phong cách truyện cổ tích tương đối thành thục, như vậy Nhà Bếp Hỗn Loạn này chính là hoàn toàn là bản truyện cổ tích.

Không chỉ có bức tranh đáng yêu, mà ngay cả nhân vật cũng là manh manh (dễ thương), thoáng cái đã bắt sống phương tâm của hai cô gái trước ống kính.

Loại trò chơi này ngược lại càng được các cô ưu ái.

- Nhưng mà tại sao lại gọi là Nhà Bếp Hỗn Loạn chứ?

Trong lòng Âu Dương Hiểu tràn đầy nghi ngờ nói.

Đồng thời động tác trong tay cũng không chậm, ấn mở trò chơi vừa mới hạ xong.

Rất nhanh chóng.

Cô chọn nhân vật thích hợp với bạn cùng phòng, tiến vào trò chơi.

Tiếp theo xuất hiện ở trong một căn phòng bếp được chia làm hai bên, ở giữa chỉ có một con đường dành cho một người đi qua.

- Trò chơi này được thật sự là quá tốt rồi.

Bạn cùng phòng truyền đến một tiếng la ngạc nhiên, cô khống chế nhân vật manh manh kia của cô đi tới đi lui.

- Xem ra cũng không phải là quá lãng phí.

Chỉ là làm đồ ăn, không làm khó được Âu Dương Hiểu, sự tự tin vừa rồi bị ăn hành của cô lại lần nữa tăng lên.

Đơn giản quen thuộc một chút thao tác.

Một thông báo nhắc nhở nhiệm vụ xuất hiện ở góc trên bên trái.

Muốn các cô làm một phần salad cà chua cho khách hàng, nguyên liệu chỉ có hai loại rau xà lách và cà chua.

- Chờ một chút, tôi lấy rau xà lách tới, cô tới phụ trách cắt nha.

- Được rồi, giao cho tôi đi.

Lúc này, bạn cùng phòng cũng là cực kỳ khí thế, cầm con dao lên chờ ở bên kia.

Âu Dương Hiểu thì cầm một gốc rau xà lách từ trong nhà kho lên, xuyên qua lối đi giữa, đặt lên trên thớt của bạn cùng phòng.

Bạn cùng phòng nâng dao phay lên, điên cuồng chặt rau xà lách, trên đỉnh cũng theo đó xuất hiện một thanh tiến độ cắt rau củ, nhìn vô cùng khả ái và sinh động.

Mắt thấy cô sắp cắt xong rồi.

Âu Dương Hiểu lại quay trở về lấy một quả cà chua tới, cũng gia nhập vào trong hàng ngũ thái rau.

Không đến nửa phút.

Cả hai đã làm xong một phần salad cà chua, bưng đến trước mặt khách hàng, thuận lợi hoàn thành cửa ải dạy học ban đầu.

- Cái gì, còn tưởng rằng có khó khăn lắm chứ, tiếp tục cửa ải tiếp theo.

Trên mặt hai người lộ ra nụ cười chiến thắng, trực tiếp tiến vào cửa ải tiếp theo.

Cửa ải này là ở trong một nhà hàng sang trọng hơn, không chỉ

có thớt gỗ và rương đựng nguyên liệu nấu ăn, còn có thêm một cái bếp lò nấu đồ ăn.

Xem ra phải bắt đầu nấu thức ăn rồi.

- Chỉ là làm việc theo một trình tự mà thôi, bản Trù Thần chấp nhận khiêu chiến!

- Vậy vẫn là giống vừa rồi, tôi cắt còn cô phụ trách lấy đồ.

Nói xong, hai người lại bắt đầu bắt đầu chuyển động.

Nhưng đều không chú ý tới.

Thời gian đếm ngược ở góc phải ngắn hơn vừa rồi một chút.

- Món ăn đầu tiên là gì?

- Hình như là canh cà rốt, cần 3 củ cà rốt.

- OK, tôi đi lấy tới đây.

Phân công của Âu Dương Hiểu và bạn cùng phòng vô cùng rõ ràng.

Ngay từ đầu cửa ải, một người đã chạy về phía thớt gỗ, một người chạy về phía kho nguyên liệu nấu ăn, lấy ra 3 củ cà rốt chém điên cuồng.

Rất nhanh, ba phần cà rốt đã cắt xong, đưa đến nhóm bếp nấu.

- Không phải, sao nấu chín thứ này lại chậm như vậy?

Âu Dương Hiểu nhìn nhóm bếp chậm rãi bò đọc đầu, cuối cùng cảm giác có chút không đúng.

Đúng lúc này, trên góc trái lại xuất hiện ba phần nồi hầm cà rốt.

Mắt thấy thời gian cấp bách, cô cũng không lo được nhiều như vậy, trước tiên đặt nồi hầm còn chưa nấu chín vào nhóm bếp, tiếp tục cắt cà rốt.

- Sao tôi lại cảm thấy thời gian trôi qua thật nhanh vậy?

Bạn cùng phòng đang ra sức cắt rau củ nhìn thời gian một chút, chỉ còn lại không đến một nửa, lập tức bị sợ hết hồn.

- Nhanh, nhanh, cắt nhanh một chút, sắp không kịp rồi.

Âu Dương Hiểu đột nhiên tăng tốc độ, đi tới đi lui giữa kho nguyên liệu nấu ăn và một cái thớt gỗ, chuyển toàn bộ cà rốt ra ngoài.

Nhưng vừa chạy được một nửa, nồi hầm bên cạnh đột nhiên bắn ra một dấu chấm than màu đỏ, còn tích tích vang lên tiếng cảnh báo.

- Cái gì vậy? Sắp nổ à?

Hai người vội vàng nhìn về phía nồi hầm, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Âu Dương Hiểu cả gan nhích tới gần, nhưng đã không kịp.

Theo một hồi tiếng cảnh báo dồn dập, nồi hầm lóe lên ánh lửa nhè nhẹ, lại trực tiếp cháy lên.

Âu Dương Hiểu luống cuống chân tay, dựa theo nhắc nhở cầm lấy bình chữa cháy bên cạnh, khó khăn lắm mới cứu được nồi hầm trở về, nhưng lại phát hiện phía trên có thêm một biểu tượng bỏng cháy.

- Cái này còn có thể ăn không?

Cô xoắn xuýt nhìn một nồi canh trong tay.

- Đừng quản cái đó, thời gian không đủ, lấy thêm mấy cái đĩa tới đây!

Giọng nói lo lắng của bạn cùng phòng truyền tới từ bên cạnh.

Âu Dương Hiểu nhìn lướt qua thời gian, chỉ còn lại hơn một phút đồng hồ.

Đâu còn quan tâm được nhiều như vậy, cô ném nồi hầm rồi chạy vội vàng ra sân khấu cầm bát tới rửa, bạn cùng phòng lại quay đầu cắt ba phần cà rốt thả vào nhóm bếp bắt đầu nấu.

- A a a, sắp không kịp rồi!

- Đáng ghét! Vì sao lại để nguyên liệu nấu ăn cách thớt gỗ xa như vậy?

- Đừng rửa chén, bưng phần nấu chín kia lên trước đi!

- Lại cháy rồi, mau đi dập lửa đi!

- Ai ai ai! Sao cô lại chặn tôi...

Trong nháy mắt, trong phòng bếp đã loạn thành một đoàn.

Chương 189: Ai Không Có Ước Mơ?

Đồng bọn của Âu Dương Hiểu đầu đầy mồ hôi, bôn tẩu ở các nơi trong phòng bếp.

Rõ ràng chỉ là mấy công việc đơn giản lại làm cho các cô luống cuống tay chân, trên nhảy dưới tránh, âm thanh hô to gọi nhỏ quanh quẩn ở trong phòng livestream.

Cảnh tượng gà bay chó chạy kia làm cho khán giả đều nhìn vui vẻ.

- Chết cười, còn nói mình là Trù Thần đấy.

- Nhìn các người đang cấp bách kìa, vẻ ưu nhã vừa rồi đi đâu mất rồi?

- Quả nhiên không phải là bởi vì trò chơi khó khăn, mà là bởi vì người chơi quá cùi bắp.

- Trò chơi này cũng quá có ý tứ rồi, ha ha ha!

- Nếu như bạn bè cùng nhau chơi trò chơi này thì có thể trực tiếp tuyệt giao luôn hay không?

Thật sự trò chơi này thật quá rồi.

Lúc mới bắt đầu xem còn tưởng rằng chỉ là trò chơi loại kinh doanh đơn giản.

Kết quả là ẩn giấu huyền cơ, lại có thể làm nhiều hố trong trò chơi như vậy, hiệu quả của tiết mục lập tức bị kéo lên.

Rất nhanh chóng.

Thời gian đã kết thúc.

Hai người Âu Dương Hiểu tình trạng kiệt sức, thật không dễ dàng mới nhận được đánh giá 1 sao, thiếu chút nữa đã không qua được cửa thứ hai, mưa đạn chết cười.

Cũng là mãi đến lúc này, các cô mới biết được tại sao trò chơi này lại tên là Nhà Bếp Hỗn Loạn.

Cách chơi này thiết lập đơn giản quá hỗn loạn!

- Tôi cũng không tin hôm nay không thông qua cửa thứ ba được!

It Takes Two bị kẹt ở cửa thứ hai, ngay cả trò chơi đơn giản như vậy cũng bị kẹt ở cửa thứ hai, Âu Dương Hiểu lập tức cảm giác mặt mũi của mình có chút không nhịn được.

- Vậy chúng ta tiếp tục chứ?

Bạn cùng phòng kích động nói.

Mặc dù vừa rồi bị làm cho luống cuống tay chân, nhưng không thể không nói, trò chơi này thật sự là rất thú vị.

Nó không giống như những trò chơi khác, chỉ là mua bán đồ vật đơn giản, sau đó chờ tiền từ từ tăng lên.

Mà là có thao tác vô cùng phong phú.

Cho dù là trong quá trình kinh doanh cửa hàng thì cũng sẽ không xuất hiện tình huống ngẩn người không có chuyện gì để làm.

Ngược lại tiết tấu chặt chẽ, làm cho người ta bất giác đắm chìm trong đó.

Thật giống như đang làm đầu bếp trong tiệm cơm, bên ngoài có một đống khách hàng đang thúc giục, cảm giác cực kỳ khẩn trương.

Chỉ cần quen thuộc thao tác, nắm chắc tiết tấu thì tuyệt đối là một trò chơi kinh doanh không tệ.

Cho nên rất nhanh, hai người đã điều chỉnh tốt tâm tính, tiếp tục khiêu chiến một cửa ải, lại bắt đầu hành trình nấu nướng của các cô.

...

Chỉ trong nháy mắt.

Ba ngày trôi qua.

Trải qua ba ngày cố gắng này,

Vương sư phó và Mao Mao livestream trên bình đài Đấu Cá Mập, trải qua ngàn cay nghìn đắng, cuối cùng cũng thông qua ba cửa ải lớn đại diện cho yêu thích, hấp dẫn, cảm xúc mạnh mẽ.

Đồng thời đi tới cửa ải cuối cùng, đại biểu cho mong đợi của Shūryō-Ji Kādo.Đồng thời đi tới cửa ải cuối cùng, đại biểu mơ ước quan Shūryō-Ji Kādo đuôi.

- Đây chính là cửa ải cuối cùng à?

Giọng nói của Mao Mao vang lên trong kênh chat, cảm khái không thôi.

Cô vẫn luôn có mộng tưởng trở thành ca sĩ.

Nhưng bởi vì hôn nhân nên cô không thể không buông tha giấc mộng của mình, cố gắng làm việc vì gia đình.

Mà cái này.

Vừa vặn giống với tình huống hiện tại của cô.

Vì con gái, cô nhất định phải bỏ qua sự nghiệp livestream của mình, toàn tâm toàn ý lo chuyện gia đình.

Điều này cũng tạo thành rất nhiều mâu thuẫn giữa hai người bọn họ.

Mà cửa ải cuối cùng này lại lấy mộng tưởng làm chủ đề, một đường đi ngang qua để cho cô lãnh hội được tình thương vĩ đại của mẹ, cô có cảm giác được coi trọng.

- Đi thôi, chắc là kịch bản cuối cùng rồi.

Giọng nói của Vương sư phó truyền đến, so với trước đây thì càng trầm thấp hơn rất nhiều, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này.

Bọn họ đã thông qua khiêu chiến cuối cùng, đi tới phía sau một sân khấu.

Đây là nơi nhân vật nữ chính thực hiện mộng tưởng, trở thành một ca sĩ.

Mao Mao liếc mắt nhìn hình dáng của mình trong gương trang điểm, vẫn là hình dáng của một tiểu nhân vật.

"Ừm" một tiếng, sau đó cô bước từng bước một đi dọc theo thảm đỏ thật dài lên sân khấu.

Trong phút chốc.

Ánh đèn lấp lóe, phía dưới vang lên một mảng lớn tiếng hoan hô.

Nhìn bóng dáng phun trào dưới võ đài, cùng ánh đèn chiếu vào người, Mao Mao giống như thân lâm kỳ cảnh, thấy được mình

đang truy đuổi ước mơ.

Tiếp theo, âm nhạc sưởi ấm lòng người vang lên.

Nhân vật nữ chính trong trò chơi có chút hoảng hốt nhìn qua bốn phía, hai tay nắm thật chặt.

Nhưng sau khi nhìn thấy micro trước mắt, cuối cùng cô vẫn lấy dũng khí mở miệng, nương theo âm nhạc phát ra một tiếng ngâm nga êm ái.

Trong mắt vốn đang hoảng hốt.

Cũng theo đó phóng ra hào quang chưa bao giờ có.

Dưới ánh đèn sân khấu là cảnh tượng rung động lòng người như vậy.

Đừng nói là Mao Mao, cho dù là khán giả mấy ngày nay vẫn luôn xem livestream, trong lòng cũng đều sinh ra xúc động, có loại tâm tình phức tạp sinh sôi.

- Mẹ nó! Đêm hôm khuya khoắt tôi xem được rồi.

- Quá khó khăn, cuộc sống thật sự quá khó khăn.

- Ai lại không có ước mơ của mình chứ? Chỉ là bị cuộc sống ép buộc mà thôi.

- Tôi đã từng ảo tưởng mình có thể trở thành nhân vật lớn, nhưng cuối cùng vẫn không thể không cúi đầu vì cuộc sống.

- Ai...

Một tiếng thở dài thể hiện tất cả những bất đắc dĩ và chua xót của cuộc sống.

Đồng thời lại rất vui mừng khi nhân vật trong trò chơi có thể

thay thế bọn họ, hoàn thành mộng tưởng ban đầu của mình.

Không thể làm được như trong hiện thực thì chỉ có thể đến thế giới giả tưởng tìm kiếm sự an ủi.

Đây có lẽ chính là nguyên nhân chân chính bọn họ yêu quý trò chơi này.

Không thể không nói.

It Takes Two này thật sự làm quá tốt rồi!

…

Trong khi người xem cảm khái nghị luận ở trong phòng livestream thì ca khúc động lòng người cuối cùng đến đoạn cao trào.

Hai vợ chồng biến thành búp bê len chậm rãi bay lên không trung, dưới ánh đèn soi rọi, cả hai lên đến đỉnh sân khấu, xoay tròn nhìn nhau.

Cuối cùng, bọn họ chậm rãi tới gần rồi ôm nhau thật chặt.

Trong nháy mắt, pháo hoa rực rỡ nổ tung cả một góc trời.

Hai người lấy một nụ hôn thâm tình vẽ nên dấu chấm tròn viên mãn cho trò chơi này.

- Cuối cùng cũng thông quan.

Thấy cảnh này, trong lòng Mao Mao tràn đầy cảm khái.

Chương 190: Cuộc Cạnh Tranh Của Ba Bên

Hồi tưởng trải nghiệm trong ba ngày vừa qua, sự xúc động mà trò chơi này mang tới làm cô cảm thấy thổn thức không thôi.

Mặc dù đây chỉ là một trò chơi, nhưng nó đã đưa cô trở về quá khứ, nhặt lại sơ tâm, sống lại những cuộc phiêu lưu kỳ huyễn tốt đẹp.

Vương sư phó không nói gì, anh chỉ bình tĩnh nhìn chăm chú vào hai người trong màn hình đang ôm nhau.

Hai mắt lúc sáng lúc tối theo tiếng pháo hoa vang dội.

Giống như là đang hồi tưởng về quá khứ khi hai người gặp nhau.

Càng không cần phải nói tới khán giả trong phòng livestream, bọn họ đã bị xúc động sâu đậm bởi kết cục có thể xưng là bùng nổ này, mưa đạn hiện lên giống như thủy triều, cũng đẩy nhiệt độ của phòng livestream lên cao trào.

Bá!

Ánh sáng trắng thoáng qua, mọi thứ đều biến mất.

Hai vợ chồng biến thành búp bê cuối cùng khôi phục lại nguyên dạng, từ từ tỉnh dậy sau giấc ngủ say.

Mà chuyện thứ nhất sau khi cả hai tỉnh lại chính là chạy đi tìm con gái, nhưng mà chỉ tìm được một lá thư trên giường con gái.

[Cha mẹ thân yêu.].

[Con rất xin

[Con biết làm thế nào để mọi thứ quay về quỹ đạo, chỉ cần cha mẹ ngừng tranh cãi.].

[Con biết con không phải là một đứa con gái hoàn mỹ, thật xin lỗi, con không thích đánh răng, thật xin lỗi, con lúc nào cũng lén đọc truyện tranh sau giờ đi ngủ, thật xin lỗi, con không có đặt đồ chơi đúng chỗ.].

[Con biết cha mẹ muốn ly hôn đều là bởi vì lỗi của con.].

[Con sẽ không làm phiền đến cha mẹ nữa, như vậy cha mẹ có thể một lần nữa làm bạn với nhau, cha mẹ nên làm bạn bè tốt.].

[Con yêu mẹ.].

[Con yêu cha.].

[Phải rồi, tiền tiêu vặt của con đủ mua vé xe buýt cho nên cha mẹ không cần lo lắng, con còn mang theo một cái bánh sandwich và một cây kẹo que.].

Hình ảnh chuyển sang một bên khác.

Cô con gái nhỏ đang đeo ba lô, ngồi trên ghế dài chờ xe buýt.

- Có ý gì? Con bé cảm thấy chúng ta ly hôn là bởi vì lỗi của nó, cho nên muốn bỏ nhà ra đi à?

Mao Mao che miệng lại, giống như rốt cuộc hiểu rõ vì sao ngay từ đầu đứa con gái nhỏ lại rơi lệ.

Đúng vậy.

Đứa trẻ mới mấy tuổi, làm sao biết được nguyên nhân cha mẹ

cãi nhau, chỉ có thể quy hết tất cả tội lỗi trên người mình mà thôi.

Lâu dần sẽ khiến đứa trẻ sinh ra cảm giác tội lỗi.

Cảm giác là mình thiếu nợ cha mẹ.

Là bởi vì mình xuất hiện nên mới khiến cha mẹ mâu thuẫn.

- Có cảm giác nhập diễn, hồi nhỏ tôi cũng là như vậy!

- Tôi cũng vậy, khi đó tôi vẫn cho rằng bọn họ cãi nhau là do tôi làm, cho nên ăn cơm chỉ dám ăn mấy ngụm, muốn tiết kiệm tiền trong nhà. (icon cười khóc)

- Anh còn khá hơn tôi nhiều, cha mẹ ta há miệng chính là "Con có biết vì con mà mẹ khổ cực như thế nào không?" hay đại loại như vậy, thật sự rất ngạt thở.

- Ha ha ha, chính xác, nhưng mà trong hoàn cảnh như vậy, tôi có thể lớn thành một người bình thường như bây giờ quả thật chính là một kỳ tích.

- Sống sót cũng đã là kỳ tích rồi.

Giống như bị đoạn kịch bản trò chơi này xúc động tới ký ức, khán giả lao nhao bắt đầu nhớ lại kinh nghiệm bi thảm của mình khi còn bé, sau đó không khỏi cảm khái một tiếng.

Có thể sống khỏe mạnh và tâm lý bình thường cho đến bây giờ.

Thật đúng là cảm ơn ông trời đã không giết.

Dù sao thì bọn họ đã nhìn thấy rất nhiều tin tức phí hoài bản thân bởi vì trầm cảm.

Đồng thời.

Bọn họ càng đánh giá cao trò chơi này hơn rất nhiều.

Sau một hồi lữ trình mạo hiểm, mỗi cố sự đều khiến người ta phải suy ngẫm, tất cả đều vạch trần khốn cảnh và áp lực trong cuộc sống mà mọi người hiện đang phải đối mặt.

Đến cuối lại lấy ra một kết cục cảm động sâu vô cùng để kết thúc trò chơi, phóng xuất ra cảm xúc này.

Đây đã không đơn thuần chỉ là một trò chơi nữa.

Mà là một bộ kiệt tác có ý nghĩa giáo dục!

Đặc biệt là vợ chồng Vương sư phó và Mao Mao, thân là cha mẹ, bọn họ càng có thể cảm nhận được điểm này, đồng thời cũng lo lắng cho nội dung cốt truyện phía sau.

May mắn.

Cô con gái trong trò chơi không ngồi lên xe buýt.

Mà là bị cha mẹ vội vàng chạy tới tìm được, cuối cùng người một nhà nắm tay nhau trở về.

Từ đó, trò chơi kết thúc.

Đặt dấu chấm hết viên mãn cho đoạn phiêu lưu mạo hiểm kỳ huyễn kinh tâm động phách này.

- Được rồi, livestream hôm nay đến đây thôi, ngày mai tôi xin phép nghỉ một ngày đi công viên trò chơi với gia đình.

Vương sư phó thả tay cầm xuống, chào tạm biệt khán giả.

- Tôi cũng tắt máy đây, hẹn ngày mốt gặp lại mọi người, bái bai.

Giọng nói của Mao Mao vang lên, tiếp đó thuận thế tắt đi

livestream, chỉ để lại mưa đạn vẫn trò chuyện ngất trời.

…

Một bên khác.

Bên trong tổng bộ Hoán Hải.

Sau ba ngày khởi động, các nhân viên phía dưới đang gấp rút thống kê số liệu tiêu thụ trong ba ngày nay.

- Như thế nào? Kết quả ra chưa?

Tằng Phú Minh đứng ở bên cạnh, không ngừng đi qua đi lại.

Lần này bọn họ là được ăn cả ngã về không, đặt tất cả mọi thứ vào Tác Nghê, thu được đại lực mở rộng của bình đài.

Mục đích là trước tiên chiếm giữ một trong ba bình đài máy chủ lớn với thế sét đánh không kịp bưng tai.

Anh vẫn vô cùng tự tin đối với quyết sách này của mình.

Ít nhất trước khi những công ty khác phản ứng lại thì bọn họ đã đứng vững gót chân, trở thành một trong long đầu của ba đại máy chủ ra!

Đến lúc đó còn sợ không cạnh tranh được với Tây Du à?

- Có kết quả rồi, đây là số liệu tiêu thụ của ba bình đài máy chủ lớn trong khoảng thời gian này.

Trong lúc anh đang nghĩ ngợi, bên cạnh truyền đến tiếng la của nhân viên.

Sau mấy giờ thu thập tin tức và thống kê, cuối cùng anh ta đã phân loại xong, liệt ra một trăm trò chơi nóng nhất trên bình đài của ba nhà.

Tăng Phú Minh chấn động, vội vàng nhìn bảng biểu trên máy tính, trong mắt mang theo sự chờ mong.

Nhưng mà một giây sau, vẻ mặt của anh trở nên cứng đờ.

Bởi vì ba trò chơi đứng đầu không có một trò chơi nào là của Tác Nghê!

Chương 191: Chờ Cậu Đến Tuổi Của Tôi Thì Sẽ Biết (1)

Mà trò chơi FPS độc quyền do bọn họ chuẩn bị, dưới sự quảng bá mạnh mẽ như vậy, thế mà số liệu tiêu thụ chỉ vẻn vẹn xếp hạng bảy!

- Chuyện này không thể nào!

Tăng Phú Minh lộ ra vẻ mặt âm trầm, nhìn ba trò chơi xếp hạng cao nhất.

Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa mỗi bên một cái, tất cả đều là trò chơi độc quyền được quảng bá rầm rộ trong năm nay, còn có một trò là có mặt trên mọi bình đài.

Mà đại tác do Tác Nghê hộ tống lại chỉ xếp hạng thứ tư, lượng tiêu thụ kém gần 10%!

Anh đã thấy qua đại tác mà ba nhà hộ tống, nếu xét về chất lượng và cách chơi thì sự chênh lệch về lượng tiêu thụ tuyệt đối sẽ không lớn như thế mới đúng.

Khả năng duy nhất chính là.

Người chơi của Tác Nghê bị hai nhà còn lại lôi đi một bộ phận.

Cho nên số lượng người chơi chênh lệch cực lớn mới có thể tạo thành chênh lệch rõ ràng như vậy!

Trong cuộc cạnh tranh của ba nhà lần này, Tác Nghê lại rơi xuống hạ phong đầu tiên?

- Nhanh lên! Mau xem là vì nguyên nhân gì mới khiến số lượng người chơi chênh lệch lớn như thế.

Tằng Phú Minh vội vàng nói.

Các nhân viên nghe vậy lại bắt đầu nhanh chóng thao tác trên máy tính, mở ra một bảng biểu khác.

- Theo thông tin mà tôi thu thập được từ người chơi, có hai nguyên nhân chủ yếu, một là vấn đề về thiết bị, switch kèm theo PSP của Nhậm Thiên Địa có tính tiện lợi cao hơn, cho nên người mua nhiều hơn.

- Hai là về vấn đề giá cả trò chơi, cường độ giảm giá của Nhậm Thiên Địa và Cự Ngạnh tương đối lớn, người chơi bình thường càng có khuynh hướng mua với giá thấp.

- Đúng rồi, còn một chuyện nữa, không biết có nên tính vào hay không.

- Còn có cái gì nữa? Nói thẳng đi!

Tằng Phú Minh trừng mắt với nhân viên kia.

- Chính là…. Có một bộ phận người chơi chủ yếu nhắm vào trò chơi tên là It Takes Two, mà trò chơi này đang được giảm giá mạnh trên hai bình đài còn lại.

Nói xong, nhân viên kéo ra bảng biểu tiêu thụ vừa rồi.

Xếp sau đại tác mà hai nhà hộ tống rõ ràng là It Takes Two do Hồng Hoang phát hành.

Dù không có tài nguyên tuyên truyền đỉnh cấp, thế mà nó vẫn có thể đánh ngã một đám trò chơi của công ty khác, cường thế chen vào top ba!

Cho dù là lúc trò chơi máy chủ thế hệ 1 ra mắt cũng chưa từng

xảy ra chuyện như vậy.

…

- Ha ha ha ha, quá sảng khoái!

Tổng bộ Tây Du, một tiếng cười to vui sướng quanh quẩn trong công ty.

Cũng giống như Hoán Hải, bọn họ vẫn luôn thời khắc chú ý tới động tĩnh của ba bình đài máy chủ lớn.

Khi biết được tình huống tiêu thụ bên Hoán Hải không tốt, mấy vị cao tầng có thể nói là tâm trạng vui vẻ, bầu không khí hoàn toàn tương phản với đám người Tăng Phú Minh.

- Xem ra kế hoạch của chúng ta đã thành công rồi, mặc dù không có cách nào đánh sập Hoán Hải, nhưng nhất định sẽ sinh ra ảnh hưởng tới báo cáo tài chính quý sau của bọn họ.

Một quản lý cấp cao mang theo ý cười nói.

Đối với những công ty đưa ra thị trường như bọn họ, báo cáo tài chính quý liên quan tới lợi ích của cổ đông và cũng là chuyện mà bọn họ quan tâm nhất.

Một khi xuất hiện việc sụt giảm trên diện rộng.

Ắt sẽ khiến cổ đông chất vấn, thậm chí rút vốn đầu tư, tạo thành ảnh hưởng to lớn đối với sự phát triển của công ty.

Nếu là Hoán Hải thời kỳ cường thịnh thì có lẽ có thể dựa vào thủ đoạn cường đại để vãn hồi lòng tin thị trường chứng khoán.

Nhưng bây giờ.

Có lẽ đủ để bọn họ uống một bầu.

Mà điều Tây Du bọn họ làm, vẻn vẹn chỉ là thuận theo sách lược marketing của hai nhà Nhậm Thiên Địa và Cự Ngạnh này mà thôi.

Cho dù đến lúc đó Tác Nghê nổi giận thì cũng là tìm hai nhà này đối đầu, không liên quan gì tới bọn họ.

- Điều duy nhất khiến tôi không ngờ tới là trò chơi bên Hồng Hoang lại vượt qua đại tác độc quyền của Tác Nghê, đuổi theo sau hai nhà còn lại.

Tổng thanh tra ngồi ở chủ vị nói với giọng trầm thấp, mang theo một chút ngưng trọng.

Có thể trở thành trò chơi độc quyền của bình đài, cơ bản đều là hạng mục nặng kí được các công ty lớn trong và ngoài nước dốc sức nghiên cứu, chất lượng và nội dung đã trải qua vô số sàng lọc, tuyệt đối không có gì để chê.

Lại thêm bình đài toàn lực nâng đỡ và tài nguyên ưu tiên, chỉ cần không tìm đường chết thì cơ bản đều có thể leo lên bảo tọa quán quân tiêu thụ của quý.

Nói khó nghe một chút.

Đập xuống nhiều tài nguyên như vậy.

Dù là con lợn thì cũng có thể bay lên trời.

Thế mà trò chơi của Hồng Hoang chỉ dựa vào bản thân tự tuyên truyền, lại ngồi vững vị trí top 3, hơn nữa còn có khuynh hướng đuổi kịp đại tác của hai nhà Cự Ngạnh.

Nói không khiếp sợ là nói dối.

- Hồng Hoang này đúng là đáng chú ý, tôi đã quan sát động tác của bọn họ trong khoảng thời gian này, đây không phải là chuyện

mà công ty bình thường có thể làm được.

- Hơn nữa trình độ kỹ thuật và độ trung thành của nhân viên rất cao, nghe nói trước đó Hoán Hải có thử đào người, nhưng chỉ đào được một chút tầng dưới chót không quan trọng mà thôi.

- Chính xác, ngoại trừ quy mô và tích lũy ban đầu kém một chút thì những mặt khác đều không kém, tổng giám đốc của công ty Hồng Hoang này thật không đơn giản.

- Nếu như có thể thì sau này vẫn là nên hợp tác nhiều hơn một chút, nghe nói gần đây lại có mấy nhà cự đầu duỗi bàn tay vào ngành nghề trò chơi, bằng vào một nhà chúng ta sợ là khó mà ngăn cản.

Tổng thanh tra ngồi ở chủ vị, trong mắt lóe lên một tia lo âu.

Mặc dù bọn họ được xem là công ty lớn nổi tiếng trong ngành trò chơi.

Nhưng khi đối mặt với tư bản chân chính thì còn không bằng cả một cái rắm.

Mà điều đầu tiên tư bản ra trận chính là so đấu tài nguyên.

Cho dù là dòng lũ mà những cự đầu kia đưa tới do cạnh tranh, cũng có thể nuốt chửng bọn họ không còn sót lại một chút cặn, cho nên vẫn là phải an bài sớm mới được.

Mà cái này, cũng vừa vặn là điều mà Hồng Hoang đang làm.

- Trần Lâm, vừa rồi tôi đã thống kê sơ lược một lần, tính cả doanh thu phim CG và trò chơi mới ban bố, khấu trừ phí tổn khai phát và vận doanh, bây giờ chúng ta còn thừa lại khoảng 700 triệu tài chính.

Chương 192: Chờ Cậu Đến Tuổi Của Tôi Thì Sẽ Biết (2)

Trong văn phòng Hồng Hoang, lão Tống cầm bản báo cáo đi tới trước mặt Trần Lâm.

- 700 triệu à? Cũng không tệ lắm.

Trần Lâm nhận lấy bảng báo cáo rồi kiểm tra một lượt.

Đối với công ty trò chơi, chi phí chế tác một trò chơi liên qua tới mọi mặt.

Khai phát, chế tác, tuyên truyền, vận doanh, bản quyền, thiết bị, vật tư tiêu hao, v.v… những thứ này cơ bản đều là đầu to.

Nhất là nhân lực trong khâu vận doanh.

Chớ xem thường một hạng này, nhân viên kỹ thuật chuyên nghiệp trên thị trường thường có giá rất cao, mấy chục ngàn mỗi tháng chỉ là cơ sở mà thôi.

Mà chế tác một trò chơi không phải chỉ cần một nhân viên kỹ thuật, mà là mấy chục gần một trăm, thậm chí là nhiều hơn thế.

Lại thêm nhân viên kỹ thuật tay nghề thấp hơn, số lượng xếp chồng lên nhau, đây chính là một khoản đầu nhập vô cùng khủng bố.

Thực tế có rất nhiều công ty bị một hạng này đè sập.

May mắn.

Tình huống tiêu thụ mấy trò chơi gần nhất của bọn họ cũng không tệ lắm.

Tài chính tích lũy được đủ để bọn họ ứng đối với biến động thị trường kế tiếp.

Cho nên hai người cũng không trò chuyện quá nhiều, chỉ nói với nhau vài câu đơn giản, sau đó lại bận rộn công việc của mình.

Mà lúc này.

Ảnh hưởng mà ba bình đài máy chủ lớn mới ra trận vẫn còn tiếp tục.

Dưới sự truyền miệng của các người chơi, trò chơi It Takes Two rất nhanh đã tiến vào trong tầm mắt của đại chúng.

Chưa đầy một tuần.

Trò chơi này đã gây lên một hồi sóng lớn trong cộng đồng người chơi.

Cho dù là người yêu, cặp đôi hay bạn bè, tất cả đều mộ danh mà đến bởi vô số đề cử phô thiên cái địa, nhao nhao thử chơi trò chơi này.

Vốn tưởng rằng nó chẳng qua là một trò chơi hai người vượt ải đơn giản tương tự như nhảy khối lập phương.

Kết quả vừa mới chơi thử, bọn họ đã lập tức phát hiện không đúng.

Bởi vì trò chơi này không chỉ có chế tác tinh lương, nội dung phong phú, mà còn ẩn chứa ngụ ý cực sâu về gia đình.

Khiến rất nhiều đôi nam nữ đang gặp phải tình huống tương tự tìm được bóng dáng của mình ở trong trò chơi và đồng cảm sâu sắc.

Kết quả là, các chủ đề liên quan đến trò chơi này đột nhiên xông ra hết cái này đến cái khác.

Không thể không nói.

Cư dân mạng vẫn rất biết cách tìm chủ đề.

Chỉ mất mấy ngày để khai quật ra đủ loại kịch bản cảm động bên trong trò chơi này, còn có trứng màu ẩn tàng, sau đó làm thành video cấp tốc lan truyền ở trên mạng.

*Trứng màu: Những chi tiết thú vị được ẩn giấu trong phim truyện hoặc những đoạn ngắn được bonus thêm.

Một số người thậm chí bởi vì trò chơi này mà làm hoà với người yêu, bình tĩnh đàm luận về vấn đề mà hai người đang gặp phải.

Mà phía dưới trang chủ trò chơi cũng hiện ra rất nhiều bình luận.

[Đây là trò chơi hợp tác hai người tuyệt nhất mà tôi từng chơi.].

[Thật sự rất xúc động, nhất là đoạn đứng lên sân khấu cuối cùng kia, tôi cũng từng có mơ ước như vậy.].

[Trân quý người bên cạnh, kiên trì một chút nữa, nghiêm túc giao lưu trao đổi, có lẽ mọi người còn có thể tiếp tục đi cùng nhau xa hơn nữa.].

[Tâm tình vô cùng phức tạp, nhìn thấy nhân vật trong trò chơi giống như nhìn thấy chính mình, nhưng rất đáng tiếc là chúng ta không hoà hảo giống Cody và Tiểu Mai, trò chơi rất tuyệt, chúc mọi người hạnh phúc.].

[Trò chơi này không tệ, chỉ có điều một người điều khiển hai

nhân vật quá phiền toái, hy vọng có thể ưu hóa một chút.].

Đây đều là cảm nhận chân thực của các người chơi sau khi chơi qua trò chơi này.

Giống như là cảm ngộ đối với sinh mạng, lại giống như là lữ trình tìm về sơ tâm một lần nữa.

Cũng chính bởi vì những lời chân tình thực lòng này đã hấp dẫn ngày càng nhiều người chơi lọt hố, tới thể nghiệm trò chơi được nhiều người tán dương như vậy.

Cảnh tượng lửa nóng kia.

Không chỉ làm các công ty khác bất ngờ.

Ngay cả nhân viên Hồng Hoang Phụ trách chế tác trò chơi này cũng giật nảy mình.

- Má ơi, hóa ra trò chơi mà chúng ta làm ra lại trâu bò như vậy sao? Nhưng mà tôi lại cảm giác cũng không có gì khác lạ vậy.

A Quang ngơ ngác nói.

Đỗ Hưng ở bên cạnh nghe vậy, khẽ cười một tiếng:

- Cậu không yêu đương, đương nhiên là sẽ không hiểu rồi, chờ cậu đến tuổi của tôi thì sẽ biết được thôi.

Nói xong, anh quay người tiêu sái rời đi, lưu lại A Quang với vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên.

- Đợi đã, hình như cậu còn nhỏ hơn tôi mấy tuổi mà?

…

Căn cứ điện ảnh truyền hình Giang Thành.

Anna đang quay phim cũng nhận được tin tức trò chơi bạo hỏa.

- Anna, cô mau đến xem này! Áp phích lúc trước cô làm người đại diện đã lan truyền khắp nơi rồi!

Người quản lý của Anna là Vân tỷ vội vã từ ngoài chạy vào, cả khuôn mặt toàn là vẻ kích động.

- Lan truyền khắp nơi? Là sao?

Anna đang ngồi bên dưới ánh đèn nghi ngờ quay đầu lại, đạo diễn và một đám nhân viên công tác bên cạnh thấy thế cũng đều tập trung nghe ngóng.

Xem như là người quản lý nhất lưu bên trong công ty giải trí.

Bọn họ rất ít khi thấy Vân tỷ kích động như vậy.

- Là trò chơi đó, trò chơi It Takes Two mà cô làm người đại diện đấy, nó đang bùng nổ ở trên mạng!

Vân tỷ không nghĩ ngợi được gì nhiều, cầm máy tính bảng đi vào phòng quay chụp rồi đưa nó tới trước mặt Anna.

Vừa liếc mắt một cái.

Anna đã nhìn thấy tấm áp phích trò chơi mà cô đã đăng trên Weibo trước đó, số lượng phản hồi và chia sẻ đã lên đến hơn 1 triệu.

Cô nhớ rõ trước đó cũng chỉ mới 400 - 500 ngàn mà thôi.

Bây giờ lại trực tiếp tăng lên gấp đôi!

Ấn mở xem xét bình luận phía dưới, tất cả đều là nghị luận liên quan tới trò chơi It Takes Two, thậm chí những người từ các vòng khác cũng đến bình luận vài câu.

Tuyệt đối được coi là chân chính nổi tiếng khắp nơi.

Điều này khác xa với những gì mà các cô nghĩ ban đầu.

Khi đó các cô chỉ nghĩ nhiệt độ không cần quá thấp là được, như vậy sẽ dễ giao phó với bên công ty hơn.

Kết quả trò chơi này lại cho các cô một kinh hỉ lớn như thế!

Chương 193: Tận Thế, Chủ Đề Mới (1)

Vòng trò chơi bây giờ đã bùng nổ như thế à?

Đang nghĩ ngợi, bên công ty đột nhiên gọi điện thoại tới, Vân tỷ vội vàng cầm lên nghe.

- Tiểu Vân à, lần này cô làm rất tốt.

- Chúng tôi không hiểu rõ lắm ngành nghề trò chơi, có chuyện gì thì cũng có thể thương lượng đi.

- Là như vậy, lần sau nếu có loại chuyện này thì không cần phải xin phép chúng tôi, các cô nhìn xem mà làm là được.

- Được, tôi hiểu rồi, cảm ơn quản lý.

Tít tít ——

Tắt điện thoại, Vân tỷ hít sâu một hơi, cánh tay đều có chút run rẩy.

Quản lý công ty mà lại cúi đầu trước cô!

Việc này nếu đặt ở trước đó, cô tuyệt đối không dám tin tưởng.

Nhưng bây giờ nó lại xảy ra rõ ràng rành rành ở trên người cô, khiến cô cuối cùng hiểu rõ lực ảnh hưởng của chuyện này lớn đến bao nhiêu.

- Xem đi, tôi đã nói công ty Hồng Hoang không giống với

những công ty khác mà.

Anna biết được chân tướng, khóe miệng không khỏi cong lên.

Bộ dáng đắc ý kia giống như công ty này là do cô mở ra, khiến Vân tỷ không khỏi trợn trắng mắt với cô một cái:

- Được rồi, được rồi, biết em có ánh mắt, lần sau nếu có việc này thì tôi sẽ không ngăn cản em nữa.

- Thật à?

- Đương nhiên là thật rồi, chuyện này mang đến rất nhiều nhiệt độ cho em, nắm bắt cơ hội này cho tốt, nói không chừng năm nay có thể chen vào nhất lưu.

Minh tinh điện ảnh nhất lưu, giá trị bản thân không phải là Anna bây giờ có thể so sánh được, tùy tiện lấy ra một người đều là tồn tại cấp bậc tai to mặt lớn.

Nếu như Anna có thể thành công chen vào, cô là người quản lý cũng sẽ có thu hoạch không tệ, đương nhiên là vô cùng để bụng.

Công ty trò chơi tên là Hồng Hoang này.

Nhất định phải coi trọng mới được.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Làn sóng bình đài máy chủ thế hệ hai do ba nhà tuyên bố vẫn luôn kéo dài hơn nửa tháng mới dần dần bình ổn lại.

Bằng vào tích lũy và tuyên truyền trong khoảng thời gian này, lượng tiêu thụ của mấy trò chơi Hồng Hoang đều bay vọt về chất.

Ngoại trừ mấy kiểu trò chơi nhỏ tương đối tiểu chúng ra thì mấy trò chơi như Thợ Săn Quái Vật, Xe Bay Cực Phẩm, con sói và It Takes Two đều đạt tới thành tựu 1 triệu lượt bán.

Nhất là Thợ Săn Quái Vật được ban bố sớm nhất.

Càng là đạt đến lượng tiêu thụ kinh khủng hơn 5 triệu lượt bán.

Trở thành đệ nhất IP hoàn toàn xứng đáng của Hồng Hoang bọn họ!

- Vỗ tay vì lão Lý nào!

Dưới sự lôi kéo của Trần Lâm, các nhân viên trong phòng họp viên vỗ tay đùng đùng như sấm.

Từ sau khi Thợ Săn Quái Vật khai phát, đã có tổng cộng hai phiên bản được tung ra, cơ bản đều là do lão Lý lãnh đạo đoàn đội Ánh Sáng phụ trách bảo trì và cập nhật, lão có công lao lớn nhất đương nhiên là phải khích lệ.

- Cái này à, đây là do mọi người cùng nhau cố gắng, tôi chỉ đóng vai trò giám sát mà thôi.

Lão Lý đứng dậy xua tay, khiêm tốn nói.

- Vậy các người còn cần tiền thưởng tháng này không?

Lão Tống ở bên cạnh nghe vậy lập tức trêu chọc.

Lão Lý sững sờ, lập tức hai mắt trợn tròn:

- Cần!

Tất cả mọi người cười to, gia hỏa này quả nhiên vẫn là thành thật như vậy.

Đợi sau khi kết thúc khen ngợi, hội nghị bắt đầu tiến vào chính đề.

Lão Tống đứng lên nói thay Trần Lâm:

- Đi qua tuyên truyền tháng này, cơ bản ba bình đài máy chủ lớn đã được củng cố, hẳn là sẽ không có bình đài cạnh tranh với bọn họ.

- Cho nên sách lược tiếp theo của chúng ta là gia tăng đầu nhập bên máy chủ, đi theo hướng song bình đài PC và máy chủ là chính, VR và AR sẽ thành định hướng phụ.

- Như vậy chi phí nghiên cứu phát minh trò chơi sẽ cao hơn rất nhiều.

Một tiểu tổ trưởng lên tiếng.

PC và máy chủ bởi vì phương thức thao tác khác nhau cho nên khi chế tác trò chơi phải khai phát hai loại hình thức bàn phím và tay cầm, chi phí đúng là sẽ tăng lên rất nhiều.

Lão Tống nhìn anh ta một cái:

- Điều này không cần lo lắng, bây giờ a đại máy chủ bình đài có thế rất mạnh, quần thể người chơi tuyệt đối chèo chống nổi thị trường này, nếu như chúng ta không chuẩn bị đa dạng, nó sẽ khiến chúng ta lâm vào thế bị động.

- Còn có một vấn đề nữa.

Một tiểu tổ trưởng khác chen lời:

- Trò chơi máy chủ đang trên đà phát triển, bây giờ có rất nhiều công ty bắt đầu chuyên môn nghiên cứu phát minh trò chơi máy chủ, chúng ta tất nhiên là phải gia tăng đầu nhập, vậy tiếp theo chúng ta nên làm loại hình trò chơi nào đây?

Có thể lẫn vào trong nghề này, ai mà không có mấy kiểu trò chơi chủ bài trên tay.

Chỉ cần thoáng sửa chữa hình thức thao tác là có thể đăng

nhập máy chủ.

Ví dụ như Tây Du mà bọn họ hợp tác vừa rồi, vừa ra tay chính là mười mấy tới hai mươi trò chơi, lớn nhỏ gì đều có đủ.

Cho dù lượng tiêu thụ một trò chơi không bằng bọn họ.

Nhưng mà cộng tất cả lại thì sẽ là một con số vô cùng khủng bố.

Huống chi trò chơi tiên hiệp mà Tây Du làm trước đó cũng không hề kém cạnh.

Cho nên nếu dựa vào số lượng trò chơi thì nội tình của bọn họ vẫn là kém rất nhiều.

- Liên quan tới trò chơi mới, gần đây tôi đang cân nhắc kha khá phương án, chỉ là còn chưa xác định được nên làm chủ đề gì.

Lúc này Trần Lâm ngồi ở chủ vị mở miệng.

Ngay lập tức, ánh mắt của mọi người đều tập trung đến trên người anh.

- Tổng giám đốc Trần lại có tư tưởng mới gì sao?

Lão Tống hỏi thay mọi người.

- Ừm.

Trần Lâm gật gật đầu:

- Trên tay của tôi có vài phương án, nhưng cân nhắc ngành nghề bây giờ thay đổi quá nhanh cho nên còn chưa quyết định được phương án nào thích hợp nhất để lấy ra, để tôi suy nghĩ hai ngày đã.

- Cũng đúng, dù sao việc này liên quan tới phát triển bình đài

mới, nhất định phải thận trọng mới được.

Bây giờ chính là giai đoạn không bình thường.

Mặc dù bọn họ có được danh khí vang dội thông qua mấy trò chơi, nhưng còn không phải là thời điểm để lơ là.

Bên ngoài còn có một đống công ty lớn chưa ra tay, đang nghẹn đại chiêu chờ đợi cơ hội.

Nhất là bên Tác Nghê.

Lần này ăn thiệt thòi trong cuộc cạnh tranh ba nhà, bọn họ chắc chắn sẽ nghĩ biện pháp bù đắp, không bằng tìm hiểu tin tức trước rồi hãy ra quyết định.

Chương 194: Tận Thế, Chủ Đề Mới (2)

Cho nên rất nhanh, chuyện trò chơi mới bị để qua một bên, bọn họ tiếp tục thảo luận về các vấn đề khác và kế hoạch phát triển công ty.

Sau một tiếng, cuộc họp kết thúc.

Trần Lâm trầm tư đi về văn phòng của mình.

Khi đi ngang qua khu làm việc, các nhân viên vẫn bận rộn qua lại, không ai chú ý tới anh đi qua bên cạnh.

- Nè nè, các anh có xem tin tức hôm nay chưa? Về vụ phía bên kia đại dương.

- Xem từ lâu rồi, nghe nói là xe lửa lệch đường ray làm rò rỉ khí độc, dẫn đến thật nhiều người phải sơ tán.

- Hả, vậy nó có theo luồng khí lưu chạy đến bên chúng ta không?

- Xa như vậy thì chắc là không có đâu? Nhưng mà bên kia khó mà nói được, có lẽ sẽ biến dị ra loại quái vật nào đó.

- Ha ha, anh cứ nói thẳng là tận thế cho rồi.

Các nhân viên viên vừa làm việc vừa nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng truyền đến từng trận vui cười.

Bọn họ nói chuyện phiếm đủ loại chủ đề trên trời dưới đất, một hồi lại nhắc tới tin tức nóng vừa mới lên báo gần đây, đó là sự

kiện rò rỉ khí độc ở phía bên kia đại dương.

Cái gọi là người nói vô tâm người nghe hữu ý.

Đối thoại của bọn họ khiến Trần Lâm đi ngang qua đột nhiên hai mắt tỏa sáng.

Tận thế!

Hình như hiện giờ đề tài này còn chưa hưng khởi thì phải?

Cho dù có thì đa số đều lấy thiên thạch va chạm, núi lửa phun trào, sông băng biển động và các loại thiên tai khác làm chủ.

Nhưng mà lại thiếu đi một thứ.

Zombie!

…

Lực lượng của internet là vô cùng khủng bố.

Trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi, các thảo luận có liên quan tận thế bắt đầu dần dần tăng lên.

Rất nhiều người liên tưởng đến sự tuyệt chủng của loài khủng long thời cổ đại, sự va chạm của viên thiên thạch hủy diệt vạn vật.

Có người thì tưởng tượng nếu như tận thế đến, mình sẽ biến thành bộ dáng gì, hoặc là sinh tồn như thế nào ở trên vùng đất chết.

Tóm lại là có đủ loại thảo luận, cái gì cũng có.

Đề tài này nổi lên quá mức đột nhiên, thậm chí rất nhiều công ty đều có chút bất ngờ.

Nhưng một bộ phận khứu giác bén nhạy lại ngửi được hương

vị cơ hội làm ăn, bắt đầu âm thầm nghiên cứu đề tài này.

Không có cách nào khác.

Bây giờ cạnh tranh trong ngành nghề trò chơi thật sự quá kịch liệt.

Nếu không lấy ra được cái gì mới thì căn bản là không hấp dẫn được người chơi, chớ nói chi là cạnh tranh với các công ty khác.

Bây giờ thấy đề tài mới có xu thế bạo hỏa xuất hiện, bọn họ còn không mau chóng lao vào à?

Đây chính là việc làm ăn nhanh tay thì có chậm tay thì không.

…

- Cho nên cậu dự định làm một trò chơi FPS lấy tận thế làm bối cảnh à?

Bên trong đoàn đội Bình Minh, lão Tống nói với giọng điệu vô cùng ngạc nhiên.

- Đúng vậy, chính là FPS.

Trần Lâm đứng ở bên cạnh, trả lời một cách khẳng định.

Vừa nghe thấy lời này, toàn bộ nhân viên trong đoàn đội Bình Minh biến sắc, nhao nhao nhìn lại.

FPS được xưng là phân loại trò chơi tử vong.

Rốt cuộc tổng giám đốc nhà mình đã không nhịn được mà ra tay rồi à?

- Cậu suy nghĩ kỹ chưa, mặc dù phân loại này là phân loại nổi nhất hiện nay, nhưng độ cạnh tranh cũng là hết sức khủng bố, ngay cả Hoán Hải chuyên về FPS gần đây cũng phải giảm giá mấy

kiểu.

Nếu như nói.

Nguyên nhân chủ yếu khiến Hoán Hải suy yếu là bởi vì nội bộ xảy ra vấn đề.

Vậy thì một nguyên nhân quan trọng khác chính là trò chơi bắn nhau đã bão hòa cạnh tranh.

Cho dù là công ty lớn hay công ty nhỏ, phàm là bước vào phân loại này thì gần như đều chỉ có một con đường chết, có thể hoàn vốn đã là không tệ rồi.

Nhưng mà cho dù như vậy.

Vẫn có vô số công ty liều mạng lao đầu vào, đánh cược cơ hội xa vời một bước nổi tiếng kia.

Xương cốt chất thành từng đống kia đủ có thể biên soạn thành sử sách trong ngành nghề trò chơi.

Trần Lâm đương nhiên là biết chuyện này, nhưng mà anh vẫn biểu hiện vô cùng trấn định.

- Yên tâm đi, tôi đã từng cân nhắc rồi, bây giờ chính là thời điểm đề tài tận thế thịnh hành, nếu kết hợp với FPS thì ít nhất sẽ có sáng tạo cái mới về phương diện nội dung.

- Nếu không tận dụng cơ hội này để mở ra loại thị trường trò chơi này thì sau này muốn tiến vào sẽ không dễ dàng.

- Nói vậy cũng đúng.

Lão Tống nghe vậy không khỏi trầm ngâm.

Nói thật.

Thật ra lão đã sớm trông mà thèm phân loại FPS từ rất lâu rồi.

Nhưng bởi vì rủi ro quá lớn, sơ hở một chút có thể ảnh hưởng đến sự phát triển của công ty, cho nên lão vẫn luôn không nói ra chuyện này.

Nhưng bây giờ chính miệng tổng giám đốc nói ra, lão càng không có khả năng phản bác đối phương trước mặt nhiều người như vậy.

Cuối cùng chỉ đành phải nói:

- Lần này đề tài tận thế nổi lên đúng là một cơ hội vô cùng khó được, nhưng mà tôi vẫn đề nghị nên đối đãi với nó một cách thận trọng, kiểm soát khoảng đầu tư trong phạm vi rủi ro, như vậy lúc sau không kiếm được tiền thì cũng không đến nỗi thương cân động cốt, còn có thể coi như là kinh nghiệm tiến vào loại trò chơi bắn nhau.

- Được rồi, quyết định như vậy đi, một hồi nữa tôi sẽ gửi bản kế hoạch cho anh, đến lúc đó anh tìm lão Lý tìm người và phân chia công việc, tốt nhất là mau chóng làm xong.

Trần Lâm khẽ cười nói.

Đối với việc này, lão Tống chỉ có thể thầm cười khổ.

Có được một người sếp can đảm hơn người như vậy, thật không biết là may mắn hay là bất hạnh.

Ngay lúc này, lão Lý vừa mới nhận được tin tức vội vàng chạy tới từ đoàn đội Ánh Sáng.

- Đâu, đâu? Nghe nói chúng ta sắp làm trò chơi FPS bắn nhau à?

Giọng nói của lão tràn đầy hưng phấn, hoàn toàn nghe không

ra có bất kỳ lo âu nào.

Cùng là lãnh tụ đoàn đội, nhưng lý niệm trò chơi của lão và lão Tống hoàn toàn khác nhau, thứ mà lão xem trọng chính là liều, cái gì đang thịnh hành thì làm cái đó.

Không quan tâm cái gì mà sản phẩm cùng loại quá nhiều, mức cạnh tranh cao gì gì đó, liều là được rồi.

Bán không được chính là vì anh làm trò chơi không thú vị!

Đừng đổ lỗi do thị trường không tốt, cạnh tranh lớn hay không.

Cho nên lão đã sớm trông mà thèm loại hình trò chơi này rất lâu, thậm chí có vài lần bởi vì muốn đề ra ý kiến này với Trần Lâm mà cãi nhau rùm beng với lão Tống phái thận trọng.

Chương 195: Tôi Muốn Tố Cáo, Lão Lý Xem Ảnh H+ Trong Lúc Làm Việc!

Bây giờ nghe nói Trần Lâm muốn làm FPS, lão đâu còn ngồi yên được nữa, lập tức hùng hục chạy tới.

- Anh còn biết tới à, vừa rồi để người khác đi gọi anh, anh còn không muốn tới mà.

Trần Lâm cạn lời nhìn gia hỏa này.

- Cái gì chứ, vừa rồi tôi đang đi vệ sinh.

Lão Lý lúng túng gãi đầu, tiếp đó ngẩng đầu lên, mặt mũi tràn đầy mong đợi:

- Tổng giám đốc Trần, cậu mới vừa nói muốn làm FPS à? Cái này tôi hiểu rõ nha! Ta ở nhà thường xuyên chơi!

- Ừm, vừa rồi tôi đã thương lượng sơ qua với lão Tống, đến lúc đó tôi sẽ gửi phương án thiết kế cho hai người, nhân thủ thì tự hai người an bài.

Trần Lâm nói xong thì quay người đi trở về văn phòng.

Đi đến một nửa thì anh đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, quay đầu lại, nói:

- Đúng rồi, đến lúc đó có thể sẽ quay một bộ phim điện ảnh CG, cần mười mấy nam diễn bộ đội đặc chủng, lão Lý phụ trách chọn người đi.

Mẹ nó!

Bộ đội đặc chủng!

Bao gồm cả lão Lý, đôi mắt của cánh đàn ông trong toàn bộ khu làm việc lập tức lóe lên ánh sáng, từng ngươi tinh thần phấn chấn.

Nhân vật ngầu như vậy, bọn họ nhất định phải lấy được!

Đâu ai còn ngồi yên được, đợi đến khi Trần Lâm đi xa, cả đám lập tức xông tới vây quanh lão Lý kín không kẽ hở.

- Lão Lý, chọn tôi, chọn tôi đi! Tôi rất biết bắn súng!

- Anh trai! Anh ruột của em! Lần này anh phải cho em một chỗ đó!

- Bạn gái của tôi nói trước khi chết muốn thấy tôi đóng phim một lần, anh Lý, anh phải giúp tôi đó!

- Đừng quên lần trước anh đi hẹn hò vẫn là tôi đánh yểm hộ, muốn một vai diễn không quá phận chứ?

- ....

Nhìn một đám như là nổi điên trước mắt mình, lão Lý lập tức ngây dại, một hồi lâu mới phản ứng được.

- Ngừng ngừng ngừng, có tận mười mấy vai diễn, mọi người đừng tranh giành nữa, lát nữa tôi gọi người tới thống kê, ai muốn diễn thì ghi danh trước, mấy người như vậy mà cũng đòi diễn bộ đội đặc chủng à?

Lão Lý cười thầm một tiếng.

Tổng giám đốc giao quyền lợi chọn người vào tay mình, dù gì thì lão ít nhất cũng phải được một vai tiểu đội trưởng chứ?

Vừa nghĩ tới việc có thể mặc vào quân trang siêu ngầu và trang bị súng ống, lão đã đột nhiên cảm giác cả người đều lâng lâng.

Trước đây lão phải diễn vai bi kịch.

Lần này chỗ tốt cũng nên đến phiên lão rồi, đúng không?

Nói xong, lão không thèm để ý đám gia hỏa này nữa, thông báo một tiếng với lão Tống rồi rời đi trước, trở về tập trung nhân thủ chuẩn bị lập tổ cho trò chơi mới.

Dù sao thì đây cũng là trò chơi bắn nhau đầu tiên của Hồng Hoang bọn họ.

Nhất định phải nghiêm túc đối đãi mới được.

Cứ như vậy bận rộn đến buổi chiều thì lão rốt cuộc cũng nhận được phương án trò chơi do Trần Lâm gửi tới.

- Lão Lý, mau nhìn xem là dạng phương án gì!

Vài tên tổ trưởng vội vàng bu lại, muốn xem trước là dạng trò chơi gì.

- Gấp cái gì mà gấp? Không phải tôi đang xem à?

Lão Lý lườm bọn họ một cái, nhanh chóng di chuyển con chuột vào file vừa tải, sau đó một file được mã hóa xuất hiện trên màn hình máy tính của lão.

- Resident Evil?

Nhìn thấy tên của tài liệu, lão Lý sửng sốt một chút, có chút không rõ ràng cho lắm.

Mang lòng tò mò mãnh liệt, lão mở thư mục ra, ấn mở thư mục thiết kế nhân vật ở trên cùng.

Một giây sau.

Một ảnh bìa lớn nhảy ra.

Đó là một người phụ nữ cao lớn đội nón rộng vành, mặc váy trắng thắt eo, trên tay cầm tẩu thuốc.

《 Thiết kế nguyên họa Hachishaku-sama 》.

(*) Hachishaku-sama: Một nhân vật trong truyền thuyết đô thị Nhật Bản, còn được gọi là bà kẹ hoặc Slenderman của Nhật.

Một hàng chữ lớn nằm ở bên dưới bức ảnh.

Nhưng ánh mắt của mấy người căn bản không dừng ở trên hàng chữ này, mà là trợn to hai mắt nhìn hình ảnh.

- To quá!

- Tôi muốn tố cáo! Lão Lý xem ảnh H+ trong lúc làm việc!

…

Quá đỉnh!

Thật sự quá đỉnh!

Lần đầu tiên nhìn thấy phương án thiết kế do tổng giám đốc gửi tới, mấy người lão Lý suýt chút nữa phun máu mũi.

Thiết kế nhân vật đầu tiên đã thế này rồi, xác định là bọn họ đang làm game bắn nhau mà không phải game bắn súng ngắn (handjob) chứ?

- Cái này mẹ nó cũng quá khoa trương rồi.

- Sợ là có thể làm tôi chết ngạt?

- Ngạt chết? Anh mơ tưởng đi.

- Đây là do tổng giám đốc Trần vẽ? Hay là đặt hàng chế tác riêng?

- Không ngờ tổng giám đốc Trần còn có nghề tay trái như vậy, quả là thần tượng của tôi!

Mấy người xung quanh bàn tán xôn xao, trên mặt tràn đầy sự chấn động và sùng bái đối với Trần Lâm.

Chỉ riêng chiêu kỹ thuật kết cấu này thôi cũng đủ để cho tất cả nam đồng bào quỳ bái, anh ta không đi làm họa sĩ thật sự là lãng phí.

- Được rồi, được rồi, nếu còn nhìn nữa thì sẽ bị tố cáo thật đấy.

Thấy cả đám đều lộ ra dáng vẻ Trư Ca, lão Lý lập tức hoàn hồn lại, vội vàng đổi sang bức ảnh kế tiếp, lúc này phong cách vẽ mới bình thường một chút.

Đương nhiên.

Cũng chỉ là một chút mà thôi.

Bởi vì nhân vật xuất hiện trên màn hình, cô ta không phải là người sống, mà là một con rối mặc áo cưới.

Không chỉ như thế.

Gương mặt của con rối còn bị chia làm đôi, giống như là bị cái gì đóng dính lại, hai tròng mắt gần như lồi ra ngoài, trông vô cùng dữ tợn.

Nếu quả thật muốn hình dung.

Cô ta giống như là một trong những con búp bê quỷ phương tây xuất hiện trong các câu chuyện ma quái.

- Tại sao không có nhân vật nào bình thường hết vậy?

Lão Lý càm ràm một tiếng, đổi đến bức ảnh kế tiếp.

Kết quả càng kỳ quái hơn.

Đó là một con quái vật hình người, trên mặt tràn đầy bướu thịt, lưng nó còng xuống giống như là một lão già, nhìn qua hết sức quỷ dị.

- Quả nhiên, trí tưởng tượng của tổng giám đốc Trần không phải người thường như chúng ta có thể hiểu được.

Mặc dù không cách nào lý giải, nhưng thiết kế này lại khiến hai mắt của bọn họ tỏa sáng.

Hơn nữa càng xem thì trong lòng càng khiếp sợ và thán phục, hoàn toàn không ngờ tổng giám đốc Trần lại lấy ra một phương án to gan lớn mật và vượt mức quy định như vậy.

Không nói cái khác.

Chỉ riêng thiết lập bối cảnh thôn trang đã mang đậm màu sắc khủng bố, nhưng thực chất nó lại là trò chơi bắn súng góc nhìn thứ nhất.

Chương 196: Ăn Được Một Ngụm Dưa Siêu To Khổng Lồ

Kết hợp với bối cảnh tận thế, nó hoàn toàn khác biệt với những trò chơi đang có mặt trên thị trường, nói không chừng thật sự có thể bán ra ngoài.

- Nhưng mà tôi có chút không hiểu thiết lập này, tại sao những người này lại biến dị? Hình như bối cảnh giới thiệu không có nhắc tới, chỉ nói đơn giản vài câu.

- Là tổng giám đốc Trần quên rồi à? Hay là còn có ý định khác?

Mấy người thấp giọng nghị luận, trên mặt lộ vẻ khó hiểu.

Nhưng mà đây chỉ là vấn đề thiết lập mà thôi, không ảnh hưởng đến việc chế tác của bọn họ.

Sau khi xem qua phương án, lại thương lượng một lát.

Lão Lý chia phương án thành vào bộ phận và phân phối đến mỗi tiểu tổ.

Phân công hợp tác như vậy thì tốc độ chế tạo cũng sẽ mau hơn một chút.

- Tốt, có thể cầm tới tiền thưởng hay không thì phải xem lần này, tất cả cố gắng lên!

Những lời động viên của Lão Lý vô cùng thiết thực.

Nhưng đây cũng là biện pháp hữu hiệu và nguyên thủy nhất để khích lệ nhân viên.

Không bao lâu, mỗi tiểu tổ cầm lấy phần việc được giao, bắt đầu công việc lu bù.

Mà tiểu tổ nhận được nhiệm vụ thiết lập mô hình nhân vật truyền đến từng tiếng kinh hô.

- Má ơi! Đây là cái gì?

- Trò chơi kế tiếp dữ dội như vậy à?

- Kích thước này có phải quá khoa trương rồi hay không?

- Tôi làm việc thiện tích đức cả một đời, rốt cuộc được đến hồi báo tốt như vậy, cảm ơn ông trời, cảm ơn sếp.

Nhìn thấy thiết kế nhân vật Hachishaku-sama, các thành viên trong tiểu tổ đều rơi lệ.

Đây là lần đầu bọn họ cảm nhận được niềm vui khi đi làm.

Người của tiểu tổ khác nghe thấy động tĩnh bèn đi sang xem một cái, sau đó cả đám đều chua lòm, ai nấy đều hùng hổ quay người rời đi.

Đợi đến khi tất cả việc làm khai triển thuận lợi.

Trên tài khoản quan phương của công ty Hồng Hoang cũng cập nhật động thái mới.

[Khởi công đại cát!].

[Kể từ hôm nay, chính thức khởi động hạng mục mới, loại hình là FPS hấp dẫn với đề tài tận thế, mời mọi người chú ý theo dõi.].

Ngay khi tin tức vừa được phát ra, nó lập tức nhận được sự quan tâm của rất nhiều người chơi và công ty, nhất thời tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

- Chuyện gì xảy ra? Hồng Hoang chạy tới làm FPS?

- Không phải nói bây giờ loại trò chơi này ai làm người đó chết à?

- Quả nhiên Hồng Hoang vẫn là để mắt tới miếng bánh ngọt lớn này.

- Bọn họ không nhìn thấy tấm gương của Hoán Hải à, hai năm qua làm trò chơi tương tự đều thất bại thảm hại như thế nào, chẳng lẽ Hồng Hoang tự tin về năng lực của mình như vậy sao?

- Bây giờ là thời điểm nổi bật của Hồng Hoang, thế mà lại lựa chọn đụng tới phân loại trò chơi tử vong này, bọn họ đang nghĩ cái gì thế?

Bất kể là người chơi hay là công ty khác, tất cả đều không hiểu nước cờ đột nhiên của Hồng Hoang này.

Dù sao lấy nhiệt độ mấy trò chơi trước đó của Hồng Hoang, bọn họ hoàn toàn có thể tránh đi phân loại game có rủi ro cực lớn này, đi làm loại hình khác an toàn hơn một chút.

Như vậy dù không vượt qua tác phẩm trước.

Nhưng it nhất sẽ vẫn có lợi nhuận ổn định.

Nhưng mà bọn họ lại lựa chọn đâm vào đường đua FPS ở thời điểm này, hơn nữa còn cọ chủ đề tận thế đang nổi gần đây.

Phải biết rằng những trò chơi FPS nóng nhất hiện giờ đã được phát hành mấy năm trước, đã gần chiếm cứ hết giang sơn thị trường bắn súng.

Ngoài ra còn có rất nhiều sản phẩm cạnh tranh, lấy đi lưu lượng người chơi.

Cho nên dù kẻ đến sau làm như thế nào thì đều không thể siêu

việt ảnh hưởng của bọn họ, cuối cùng đều kết thúc một cách qua loa.

Hoán Hải chính là ví dụ tốt nhất.

Bất cẩn một chút sẽ tạo thành hao tổn cực lớn.

…

- Vì sao Hồng Hoang đột nhiên thay đổi sách lược? Như vậy có phải mạo hiểm quá lớn không?

Bên trong phòng livestream.

Âu Dương Hiểu cũng thấy được tin tức này, không khỏi bày tỏ sự nghi ngờ.

Mưa đạn cũng nghị luận ầm ĩ, suy đoán Hồng Hoang tuyên bố tin tức này là có dụng ý gì.

Rất nhiều người trong số bọn họ đều là fan hâm mộ trò chơi của công ty Hồng Hoang, đương nhiên là không hi vọng một công ty trò chơi hợp khẩu vị phải đóng cửa.

- Hay là chủ phòng lén gọi điện thoại tới hỏi một chút đi?

Lập tức có mưa đạn đưa ra một chủ ý ngu ngốc.

Phải biết rằng, nghe ngóng bí mật thương nghiệp trong nước là phạm tội.

- Thôi thôi, loại cơ mật này không nên tùy tiện nghe ngóng, vừa hay tôi có tài khoản trò chuyện của tổng thanh tra Hồng Hoang, một lát nữa tôi sẽ gửi tin nhắn hỏi một chút, xem có thể cho lộ ra một chút tin tức có thể tiết lộ không.

Âu Dương Hiểu suy nghĩ một chút rồi đáp lại.

Sau đó cô cầm điện thoại di động lên, chuẩn bị gửi tin nhắn cho lão Tống.

Nhưng mà vào lúc này.

Một đặc hiệu phi thuyền đột nhiên xẹt qua ở trong phòng livestream.

["CEO công ty Hồng Hoang" đã gửi "Phi thuyền tivi nhỏ x10" đồng thời nhắn lại: Có rảnh không? Tới quay vai nữ hai cho bộ phim điện ảnh CG tuyên truyền mới.].

Mười chiếc phi thuyền tivi nhỏ, đặc hiệu huyễn khốc nháy mắt bao trùm toàn bộ phòng livestream.

Đám người đang xem livestream đầu tiên là yên tĩnh, sau đó đột nhiên vỡ tổ.

- Má ơi! Tình huống gì vậy?

- Tôi không bị hoa mắt chứ? Lão đại Hồng Hoang tặng phi thuyền tivi nhỏ?

- Lão đại Hồng Hoang cũng đang xem livestream à?

- Không đúng, không đúng, mọi người mau nhìn lời nhắn kìa!

- Thật là có lời nhắn, ý là muốn chủ phòng đi quay phim điện ảnh CG trò chơi à?

- CG trò chơi mới! Mẹ ơi, côi vừa ăn được một ngụm dưa siêu to khổng lồ!

Không nói tới người xem trong phòng livestream, ngay cả bản thân Âu Dương Hiểu cũng đều sợ hết hồn bởi tin tức bất thình lình này.

Một hồi lâu sau, cô rốt cuộc mới phản ứng lại.

Sau khi cẩn thận xác nhận tin tức tài khoản, trong lòng cô lập tức chấn động.

Nữ hai!

Nhân vật quan trọng của CG mới!

- Được, được! Tôi muốn đóng! Làm ơn nhất định phải lưu lại nhân vật này cho tôi!

Dù bình thường cô đã tận lực bảo trì hình tượng thục nữ, nhưng mà giờ khắc này cũng không để ý tới nhiều lắm, liên tục gật đầu về phía ống kính.

Quả nhiên mình vẫn luôn ủng hộ trò chơi Hồng Hoang là quyết định đúng đắn.

Lúc này còn không phải là đưa đùi cho cô ôm à?

Hơn nữa còn là tổng giám đốc của Hồng Hoang đích thân mời chào, là đồ ngốc mới từ chối cơ hội ngàn năm một thuở như vậy.

Chương 197: Kịch Bản Vào Chỗ, Bắt Đầu Quay Chụp CG Mới

Tổng giám đốc công ty Hồng Hoang xuất hiện bên trong phòng chat Live của Âu Dương Hiểu khiến rất nhiều người không khỏi bất ngờ.

Nhất là câu nhắn lại kêu gọi Âu Dương Hiểu đi quay chụp CG, điều này làm bọn họ chấn động không nhẹ.

Sau khi xác nhận tổng giám đốc của Hồng Hoang đã rời đi, mọi người đều trở nên tò mò.

- Chủ phòng, Hồng Hoang thật sự muốn cô đi quay phim CG mới à?

- Có thể thuận tiện tiết lộ là dạng CG gì hay không?

- Chẳng lẽ nó có liên quan đến hạng mục mới ban bố ngày hôm nay?

- Rất có khả năng, dù sao thì cũng không nghe nói có hạng mục khác.

- Đột nhiên lại cho ăn dưa lớn như vậy, tối nay sao tôi có thể ngủ được đây?

Khán giả không ngừng nghị luận, tất cả đều đang suy đoán Hồng Hoang làm như vậy là có mục đích gì, còn có nội dung của CG mới.

Âu Dương Hiểu hoàn hồn lại, mặt mũi tràn đầy sự mừng rỡ, còn có chút mong đợi nói:

- Tôi cũng vừa mới nhận được tin tức thôi, không biết nội dung quay chụp CG là cái gì, đợi đến đó tôi hỏi thăm xem có thể lộ ra một chút tin tức hay không rồi lại nói với mọi người.

Mặc dù cô không biết nội dung cụ thể là cái gì.

Nhưng nếu cần người thật quay phim thì tám, chín phần mười sẽ là phim điện ảnh CG, ít nhất cũng là một bộ phim quảng cáo ngắn.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ thì Hồng Hoang không chỉ cần một diễn viên.

Có thể giành được nhân vật nữ hai này, chứng minh tướng mạo và khí thế của cô tương đối phù hợp, bằng không thì bọn họ cũng sẽ không trực tiếp tới tìm cô.

- Trò chơi FPS à….

Âu Dương Hiểu nỉ non lẩm bẩm, trong đầu tưởng tượng cảnh mình cầm súng giết địch với bộ dáng vô cùng soái khí, trong lòng lại càng mong đợi nhiều hơn.

Vừa vặn lúc này, bên cạnh có tiếng chuông vang lên, Tô Bằng đột nhiên gọi điện thoại tới.

- Tôi nghe nói vừa rồi tổng giám đốc Trần xuất hiện trong phòng chat Live của cô, muốn cô đi đóng quảng cáo CG, chuyện này có thật không?

Vừa mới kết nối, giọng nói của Tô Bằng đã dồn dập vang lên.

- Ừ, vừa rồi bởi vì quá đột ngột, cho nên tôi đã đồng ý trước, hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Âu Dương Hiểu có chút thấp thỏm.

- Đương nhiên là không có vấn đề, cô làm rất tốt, tôi còn sợ cô từ chối đấy.

Tô Bằng nghe vậy thì nhẹ nhàng thở ra:

- Đúng rồi, tổng giám đốc Trần có nói là muốn quay phim CG gì không?

- Không nói, anh ấy chỉ tặng quà xong là rời đi, chắc là muốn đi tìm diễn viên khác.

- Ra là vậy, xem ra lần này Hồng Hoang lại sắp có động tác lớn, đột nhiên xuất hiện bên trong phòng chat Live của cô, chắc là muốn nhân cơ hội lộ ra một chút tin tức cho các người chơi, gia tăng một chút nhiệt độ, đến lúc đó có lẽ còn sẽ nhờ cô cố ý lộ ra một chút tin tức.

Tô Bằng không hổ là người trà trộn trong ngành nghề này mười mấy năm, liếc mắt một cái đã nhìn ra thâm ý của Trần Lâm.

Nói đơn giản một chút chính là thông qua đủ loại mánh khoé như "Nhân viên nội bộ tiết lộ", "Cao tầng nói chuyện", "Rò rỉ tư liệu ra ngoài" để duy trì nhiệt độ của hạng mục.

Khiến các người chơi trực tiếp hoặc gián tiếp hiểu được tiến độ chế tác của bọn họ.

Đây cũng là thủ đoạn tương đối thường dùng trong giai đoạn khai phát trò chơi của các công ty lớn.

Bằng không một mực cắm đầu làm trò chơi mà không thả ra bất kỳ tin tức gì, một ngày nào đó người chơi sẽ quên mất bọn họ.

Mà Âu Dương Hiểu rất có thể trở thành một con đường tắt tiết lộ tin tức của Hồng Hoang ra ngoài, điều này ngược lại khiến Tô

Bằng mừng rỡ không thôi.

- Tốt, cô tiếp tục livestream đi, tôi đi gọi điện thoại cho tổng giám đốc Trần hỏi tình huống một chút, đến lúc đó sẽ tìm cô bàn bạc tiếp.

- Vâng, cảm ơn quản lý Tô.

Cúp điện thoại, hai người bắt đầu bận rộn chuyện của mình, cũng không có quá tập trung vào chuyện này.

…

Một bên khác.

Trụ sở giải trí Giang Thành.

Anna và người quản lý của cô là Vân tỷ đang ngồi ở trong khu làm việc, đầy mặt vẻ u sầu tra xét số liệu gần nhất.

- Vẫn chưa được, mặc dù có nhiệt độ của The Titanic gia trì, nhưng số liệu vẫn không lên nổi, kém những người nhất tuyến kia một chút.

Vân tỷ một tay nắm tóc, một tay cầm tư liệu tựa ở trên bàn, phiền muộn không thôi.

Gần đây bọn họ đã tận lực sắp xếp hành trình cho Anna, muốn gia tăng nhiệt độ cho cô, nhưng mà vẫn là dừng lại ở trình độ nhị tuyến, từ đầu đến cuối không đạt được cấp bậc nhất tuyến.

- Có phải là em không có tiềm chất trở thành nhất tuyến không?

Anna có chút chán nản nói.

- Không phải, chủ yếu vẫn là thời gian thành danh của em quá ngắn, con đường diễn xuất quá hẹp cho nên cát-sê lên không nổi,

là chị quá nóng vội.

Tiêu chuẩn quan trọng nhất để nhị tuyến trở thành nhất tuyến chính là cát-sê.

Mặc dù chỉ kém một chữ, nhưng mức chênh lệch cát-sê lại chính là mấy lần thậm chí là gấp mấy chục lần.

Dù sao thì Anna cũng chỉ vừa mới thành danh mấy tháng mà thôi.

Ngoại trừ The Titanic ra thì gần đây cô chỉ diễn mấy bộ phim điện ảnh không trên không dưới, số lượng tác phẩm kém quá nhiều so với những người nhất tuyến kia.

Quan trọng nhất là.

Đối thủ cạnh tranh của bọn họ là hai nhà công ty giải trí khác.

Gần nhất bên kia cũng đang dốc sức nâng đỡ hai người mới có bối cảnh, chuẩn bị tranh giành nhất tuyến năm nay với bọn họ.

Anna muốn trổ hết tài năng, chỉ sợ rất khó.

- Nếu chị có tin tức mới…

Đột nhiên lúc này, một tiếng chuông vang lên.

Anna cầm điện thoại di động lên xem xét, cả người ngây ngẩn tại chỗ.

- Làm sao vậy?

Vân tỷ hỏi.

- Hồng Hoang muốn em đi qua đóng một bộ phim điện ảnh CG, diễn nữ chính.

Anna lúng ta lúng túng nói.

- Nữ chính? Phim điện ảnh CG?

Vân tỷ kinh nghi bất định.

Vì gia tăng diễn xuất của Anna, gần đây bọn họ đã an bài rất nhiều vai diễn điện ảnh cho cô, hoàn toàn không thể nhận thêm bất kỳ hành trình nào khác.

Vốn dĩ các cô phải nên từ chối.

Nhưng lần này lại là Hồng Hoang, công ty thần kỳ kia gửi tới tin tức, vậy thì có chút khác biệt.

- Làm sao bây giờ? Em có nên nhận không?

Anna dò hỏi.

- Bọn họ có nói là điện ảnh gì hay không?

Chương 198: Chuẩn Bị Ổn Thỏa, Tuyên Bố! (1)

- Không có, chỉ nói là phim quảng cáo cho trò chơi mới, cát-sê sẽ trả dựa theo bình thường.

- Cái này….

Vân tỷ há to miệng, lộ ra dáng vẻ vô cùng xoắn xuýt.

Nhưng cân nhắc đến việc cho dù dựa theo kế hoạch hiện tại của bọn họ thì tỉ lệ trở thành nhất tuyến cũng không lớn, cuối cùng ánh mắt của cô trở nên hung ác.

- Nhận! Có thể thành hay không thì đánh cược một lần này, cùng lắm thì sau này cạp đất ăn thôi!

Sau khi trải qua chuyện lần trước, Vân tỷ từng tìm hiểu về ngành nghề trò chơi, phát hiện gần hai năm nay, nghề này có thế muốn quật khởi.

Mặc dù rủi ro cực lớn nhưng với sự thúc đẩy của thị trường mới nổi này, có lẽ bọn họ thực sự có thể xông ra khỏi trùng vây.

- Tốt, em sẽ lập tức trả lời bọn họ, hành trình khác xung đột thời gian nhờ chị thoái thác giúp em.

Anna hít sâu một hơi, nhanh chóng gõ chữ trên điện thoại.

Cô biết, quyết định này rất có thể sẽ là mấu chốt thay đổi vận mệnh sau này của mình.

Thành hay bại, phải xem lần này.

- Như thế nào? Chuyện thương lượng mời diễn viên đã xong chưa?

Bên trong công ty Hồng Hoang, Trần Lâm tìm lão Tống đang triệu tập nhân thủ.

- Ừm, ngoại trừ mấy người diễn vai quần chúng bởi vì có việc mà không tới được ra thì trên cơ bản đều đã thương lượng xong rồi, có thể bắt đầu quay phim bất cứ lúc nào.

Lão Tống in ra danh sách diễn viên mà lão vừa mới sửa sang lại.

Trần Lâm nhận lấy nhìn sơ qua một lượt, lập tức hài lòng gật đầu:

- Ừm, cũng không tệ lắm, kịch bản phim CG và yêu cầu quay chụp tôi đã gửi cho anh, đến lúc đó anh xem một chút.

Sở dĩ anh lựa chọn Anna và Âu Dương Hiểu, chủ yếu bởi vì các cô một người là con lai, một người là chủ phòng livestream, rất phù hợp với khí chất của nhân vật nữ trong Resident Evil 1.

Về phần vai nam thì đơn giản hơn rất nhiều, ngoại trừ nhân vật chính phải đi công ty giải trí tìm người ra thì những nhân vật còn lại đều mặc trang phục binh sĩ, cho nên nhân viên nhà mình diễn là được.

Dù sao thì cũng đều là pháo hôi.

Bàn giao xong mọi chuyện, anh cầm danh sách quay người rời đi, trở về bận rộn chuyện khác.

Mấy vị tổ trưởng thấy thế vội lập tức xông tới.

- Tống lão đại, kịch bản đã được gửi tới chưa? Mau nhìn xem là phim điện ảnh gì!

- Gấp cái gì mà gấp, tôi còn chưa nhìn qua đây này.

Lão Tống lườm bọn họ một cái, đi về chỗ ngồi bật máy tính lên rồi nhấn tiếp nhận file đính kèm, một kịch bản tên là Resident Evil: Biến Chủng Còn Sống cũng tùy theo đó mà xuất hiện.

…

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong nháy mắt đã tới cuối tháng.

Trong lúc Trần Lâm và mọi người đang cố gắng chế tác trò chơi mới, trên các bình đài lớn đã bắt đầu xuất hiện lượng lớn trò chơi có liên quan đến đề tài tận thế.

Lớn đến chiến tranh mạt nhật, nhỏ đến văn tự cầu sinh.

Lại một lần nữa đẩy đề tài tận thế lên một nhiệt độ cao mới.

Thậm chí trên rất nhiều trang web video cũng bắt đầu xuất hiện rất nhiều các loại video ngắn có liên quan đến hủy diệt sự sống, kiếm được rất nhiều lưu lượng.

- Đề cương luận văn này quả là tuyệt, lại có thể làm tới mức này.

Trong trường học chuyên hoạt hình nào đó, một học viên năm thứ ba nhìn xem video được Bilibili đẩy lên trang đầu, đây là video tên là 《 Xông Phá Hắc Ám 》, không khỏi kinh thán không thôi.

Video kia không dài, chỉ khoảng tám phút, hơn nữa vừa vặn lấy tận thế làm bối cảnh.

Nó kể về một thế giới nơi mà nhân loại gần như bị diệt tuyệt, bầu trời bị văn minh ngoài trái đất phong tỏa trở nên đen kịt.

Tiếp đó, lấy góc nhìn của một người máy nhỏ, nhiệm vụ của

nó là thu thập linh kiện cho tiến sĩ nghiên cứu phi thuyền, đi tới đi lui ở giữa bãi rác bỏ hoang.

Cuối cùng.

Từng chiếc hỏa tiễn cất cánh.

Vô số người trả giá bằng sinh mệnh của mình, hóa thành ánh lửa thắp sáng màn đêm vĩnh cửu này, tre già măng mọc vọt tới bầu trời hắc ám, thành công phá tan một cái lỗ hổng.

Khi ánh mặt trời lần nữa vẩy xuống mặt đất, hy vọng cũng từ đó mà buông xuống.

Rõ ràng chỉ là một video ngắn vài phút nhưng lại khiến khán giả thấy được sự bất khuất và truyền thừa của nhân loại trước bóng tối và tuyệt vọng, còn có quyết tâm truy tìm ánh sáng.

Video vừa mới phát ra đã nhận được vô số lời khen ngợi, thậm chí còn lọt vào danh sách top 10 lượt xem trong ngày, khiến cho cư dân mạng hiểu được sự tàn khốc của tận thế.

Chủ đề thảo luận trên mạng cũng đã chuyển từ làm cách nào sinh tồn trong tận thế sang loại hình tận thế, suy đoán nếu tận thế thật sự xuất hiện thì nó sẽ xuất hiện dưới hình thức nào.

Thiên thạch va chạm, động đất sóng thần hay là văn minh ở tinh cầu khác xâm lược?

- Một đám người chỉ biết đoán mò, cân nhắc cái này còn không bằng cân nhắc sau khi tốt nghiệp nên làm gì.

Học viên lắc đầu, không mấy để ý đến những chuyện này.

Thứ mà cậu chú ý nhất vẫn là tình huống vào nghề bây giờ trong ngành chế tác hoạt hình, dù sao thì mình cũng sắp tốt nghiệp.

Hơn nữa nghe nói hai năm này ngành nghề hoạt hình không dễ chơi, rất nhiều học trưởng và học tỷ sau khi tốt nghiệp không tìm được việc làm vừa ý, thậm chí có người còn đổi nghề.

- Không biết những người làm ra video này sẽ tìm được dạng công việc gì.

Mang lo nghĩ đối với tương lai, học viên đó chậm rãi lăn chuột, rốt cuộc đến khu bình luận ở bên dưới.

Liếc mắt một cái, cậu đã thấy được tin tức mà người đăng video đã ghim lên đầu.

[Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người khiến càng nhiều người xem được video này, cũng bởi vì video này mà chúng tôi đã nhận được lời mời đến từ "@Công ty Hồng Hoang", trở thành thành viên của tổ chế tác hoạt hình, cảm ơn mọi người, cũng hy vọng sau này mọi người có thể ủng hộ công ty Hồng Hoang nhiều hơn.].

Hả?

Nhanh như vậy đã nhận được lời mới làm việc rồi à?

Học viên ngây ngẩn cả người, lập tức ấn mở liên kết dẫn đến tài khoản của công ty Hồng Hoang được đánh dấu ở trên, lại phát hiện đây không phải là công ty chế tác hoạt hình anh cậu tưởng tượng.

Mà là một nhà công ty trò chơi.

- Chẳng lẽ ngành nghề trò chơi lại là đường ra cho chuyên nghiệp chế tác hoạt hình à?

Chương 199: Chuẩn Bị Ổn Thỏa, Tuyên Bố! (2)

Hai mắt của học viên sáng rực, giống như là phát hiện con đường thênh thang dẫn tới tiền đồ tươi sáng.

Cậu lập tức cầm điện thoại di động lên rồi bấm số của bạn cùng phòng:

- A lô, con trai, giúp tôi trả hết sách thiết kế hoạt hình, tôi muốn đổi toàn bộ thành sách vẽ minh hoạ trò chơi!

- Còn nữa, không phải cậu thích chơi game à? Nói cho tôi về tình huống của công ty Hồng Hoang đi.

…

Một bên khác.

Công ty Hồng Hoang.

Vừa mới ký xong hợp đồng, mười mấy sinh viên mới tốt nghiệp đi làm ngày đầu tiên, đang dưới sự dẫn dắt của nhân sự Tiểu Vi, tràn đầy câu nệ đi tới công ty.

- Đây chính là chỗ làm việc sau này của chúng ta à? Nhìn thật lớn! Mau véo tôi xem có phải là tôi đang nằm mơ hay không.

Một tiểu tử tuổi trẻ trong đội ngũ thấp giọng nói, trong lời nói còn mang theo một tia hoảng hốt.

Vừa tốt nghiệp đã nhận được một công việc tốt như thế, chuyện này đối với sinh viên chuyên ngành hoạt hình như bọn họ

thì tuyệt đối là điều không dám tưởng tượng.

Nhớ ngày đó bọn họ còn đang phát sầu vì không biết sau khi tốt nghiệp nên làm công việc gì.

Nhưng không ngờ.

Không lâu sau khi đề cương luận văn mà cả nhóm cùng làm được đăng lên mạng, bọn họ đã nhận được lời mời làm việc từ công ty Hồng Hoang.

Mặc dù không tính là việc làm chuyên môn của bọn họ, nhưng đãi ngộ phong phú vượt xa mong muốn khiến bọn họ căn bản là không thể từ chối được.

Đồng thời trong lòng sinh ra một cỗ nhiệt tình.

Chuẩn bị đến lúc đó phải làm một vố lớn.

- Đây chính là công ty trò chơi à? Nhìn thiết bị đều thật là chuyên nghiệp, không biết sau này chúng ta có thể chạm vào hay không.

Một tên học viên khác thán phục, tò mò ngắm nhìn bốn phía.

Vừa vặn lúc này, một số người mặc trang phục kỳ dị, tay cầm đạo cụ súng ống đi ngang qua.

- Ha ha ha, lão Lý, trang phục tiểu đội trưởng này rất hợp với anh, vừa nhìn đã biết là mệnh pháo hôi rồi!

- Cút đi, cái này gọi là đẹp trai, một lát nữa nhìn tôi đặc tả mấy đoạn bắn nhau đẹp trai thì đừng có mà thèm khóc.

- Được rồi được rồi, Tống lão đại đã đợi ở bên kia, coi chừng đi trễ anh ấy loại bỏ hết nhân vật của chúng ta bây giờ.

Mấy người lão Lý vừa cười mắng vừa tăng tốc, vội vàng chạy

tới phòng quay chụp xa xa.

Một màn cổ quái kia khiến nhóm người mới đến lộ ra vẻ mặt ngốc trệ.

- Chị Tiểu Vi, bọn họ đang làm gì thế?

Một người trong đó không khỏi thắc mắc.

- Bọn họ à, đi quay chụp CG trò chơi thôi, không cần phải để ý đến.

Tiểu Vi nhếch miệng, tức giận nói.

Lần này các nhân vật trong CG trò chơi cơ bản đều là nam, không tới lượt cô, làm cô chỉ có thể ao ước nhìn tiền thưởng bị đám đại hán móc chân này lấy đi, tâm tình cô có thể tốt mới là lạ.

Những người mới nghe vậy đều khiếp sợ không thôi, vô thức nhìn về phía bọn người lão Lý biến mất.

Trước khi nhậm chức, bọn họ đã điều tra tin tức có liên quan đến công ty Hồng Hoang, nghe nói gần đây bọn họ đang chế tác một trò chơi bắn nhau lấy đề tài tận thế làm chủ.

Vốn dĩ bọn họ cũng chỉ là bán tín bán nghi thôi.

Nhưng bây giờ thấy đã bắt đầu quay chụp quảng cáo CG, không khỏi có chút chấn kinh.

Chẳng lẽ trò chơi thật sự đang được chế tác à?

Vậy chẳng phải bọn họ tới đúng lúc rồi à?

Phải biết rằng bọn họ nổi tiếng nhờ đề tài tận thế.

Nếu như có thể gia nhập vào hạng mục này, vậy quyết định gia nhập vào công ty Hồng Hoang của bọn họ là quá chính xác.

Những lo lắng ban đầu về việc thay đổi ngành nghề cũng vào lúc này mà tan thành mây khói.

Rất nhanh.

Bọn họ đi đến tổ chế tác, dưới sự dẫn dắt của các tiểu tổ trưởng, bắt đầu quen thuộc công việc nơi này.

…

Hai tuần sau.

Trong văn phòng.

[Kiểm tra thấy trò chơi bản thể Resident Evil: Thôn Trang, có muốn tiêu hao giá trị tài phú để định chế CG chuyên chúc không?].

Ngay sau khi nhận được văn kiện nguồn trò chơi và tài liệu chụp ảnh từ tổ chế tác, trong đầu Trần Lâm vang lên một tiếng nhắc nhở.

Trò chơi này không phải là Resident Evil series bộ thứ nhất, mà là bộ thứ tám.

Sở dĩ anh lựa chọn bộ thứ tám để ra mắt đầu tiên là bởi vì bộ này là tác phẩm kinh điển dựa trên góc nhìn thứ nhất, phong cách hình ảnh cũng càng bám sát thị trường bên này.

Đương nhiên mấy bộ trước đó cũng có thể sửa đổi góc nhìn, thế nhưng như vậy sẽ tốn quá nhiều thời gian, đến lúc đó sợ là không đuổi kịp nhiệt độ đề tài tận thế.

Nếu như sau này trò chơi này bùng nổ thì lại nghĩ tới mấy bộ khác, có thể chế tác bằng cách sử VLVmNnDlQgẕ vZAYẔ thủ pháp nghịch thuật cố sự, vấn đề không lớn.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm lập tức trả lời:

- Định chế!

Vừa dứt lời, một danh sách định chế CG bắn ra, bao gồm bản gốc và trí năng tạo ra, hay là hoạt hình và điện ảnh xuất hiện kiếp trước.

Trần Lâm không ngừng lại, sử dụng tài liệu nhân vật đã quay chụp tốt, nhanh chóng thao tác trên giao diện hệ thống.

[Xác định tiêu hao 10 triệu giá trị tài phú, định chế 《 Resident Evil 1: Biến Chủng Còn Sống 》 hay không?].

- Xác định.

Ngón tay nhẹ nhàng nhấn một cái, không lâu lắm, một bộ phim được truyền đến máy vi tính trước mặt anh, cũng tiến hành xử lý mã hóa.

Đúng là bộ điện ảnh mà kiếp trước abg hết sức quen thuộc.

Tập thứ nhất trong series Resident Evil!

Làm xong những thứ này.

Trần Lâm đóng lại giao diện lại, gửi văn kiện cho lão Tống.

- Lão Tống, bộ phim này dựa theo quy cách điện ảnh trực tuyến lớn, anh đăng nó lên tất cả các bình đài, dùng để làm phim quảng cáo cho trò chơi mới của chúng ta.

- Nhanh như vậy đã làm xong rồi à? Tốt, tôi lập tức đi an bài.

Lão Tống nhận được tin tức thì nhanh chóng để bộ phận quảng cáo vừa thành lập khẩn cấp an bài mở rộng.

Chương 200: Virus T

- Đợi lâu như vậy, rốt cuộc cũng sắp chiếu chính thức rồi, tất cả mọi người nhanh chóng tìm vị trí ngồi xuống nào.

Cô hít sâu một hơi rồi nói về phía ống kính.

- Chủ phòng, chủ phòng, dù sao thì cũng sắp chiếu rồi, hay là cô nói cho chúng tôi biết đó là loại phim điện ảnh gì đi.

- Đúng đúng đúng, trước đó cô đi đóng phim không cho xem, bây giờ chắc là có thể nói chứ?

- Chủ phòng thật sự diễn nữ hai à?

Người xem trong phòng livestream lao nhao phát mưa đạn hỏi thăm.

Bởi vì quá trình quay phim điện ảnh là bảo mật, cho nên gần nhất chỉ chảy ra mấy tấm ảnh sân khấu và tên nội bộ mà thôi, thật là kích thích khẩu vị của bọn họ.

Cộng thêm việc Âu Dương Hiểu ký qua hiệp nghị bảo mật, không thể tiết lộ tin tức, cho nên bọn họ chỉ có thể giương mắt chờ đợi.

Bây giờ phim điện ảnh CG sắp chiếu.

Cuối cùng bọn họ có thể thấy được chân dung, xem coi rốt cuộc thì dạo gần đây Hồng Hoang đang làm loại trò chơi gì.

- Thật ra tôi cũng không rõ kịch bản cụ thể như thế nào, lúc đó tôi chỉ tới quay chụp động tác của nhân vật, rất nhiều cảnh đều dùng hiệu ứng VFX hợp thành.

Thấy còn mười phút nữa mới đến giờ công chiếu phim, Âu Dương Hiểu bắt đầu trả lời vấn đề của mưa đạn.

- Nhưng mà có thể khẳng định là tôi diễn nữ hai, hơn nữa còn là một nhân vật rất tuấn tú, có rất nhiều đất diễn, mọi người có thể chờ mong.

Vừa nghe thấy lời này, phòng livestream lại rối loạn tưng bừng.

Cho dù là người tới vì trò chơi thì cũng dâng lên thêm mấy phần chờ mong.

Cứ nói chuyện phiếm câu được câu không như vậy, mười hai giờ trưa đã đến, CG trò chơi mới của Hồng Hoang chính thức ra mắt.

- Lên lên lên!

- Đến rồi đến rồi!

- Nhanh lên, tôi muốn làm người xem đầu tiên.

- Cuối cùng cũng bắt đầu rồi, mấy phút đồng hồ này thật đúng là gian nan.

- Hàng phía trước bán hạt dưa, đậu phộng, đồ uống đây.....

Một mảng lớn mưa đạn xẹt qua, Âu Dương Hiểu lập tức làm mới trang web đã sớm mở ra, sau đó đi tới giao diện phim điện ảnh của Bilibili.

Quả nhiên.

Một bộ phim điện ảnh hoàn toàn mới xuất hiện ở trên màn ảnh, phía dưới còn mang theo một loạt nhãn.

(Resident Evil: Thôn trang CG) (CG trò chơi) (song ngữ Trung -

Anh) (Virus T) (Zombie) (Red Queen) (Tận thế).

- Resident Evil: Thôn Trang, đây là tên của trò chơi mới à?

- Vậy mà không phải là đề tài tận thế loại thiên tai?

- Lấy virus làm chủ đề, thật đúng là hiếm thấy.

- Một tiếng bốn mươi phút, thời gian hơi dài đấy.

- Vậy thì đừng xem, bấm nút tua đi!

Trong khoảng thời gian này đã xuất hiện rất nhiều phim nhựa lấy đề tài tận thế.

Nhưng mà lấy virus làm chủ đề thì đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy.

Hơn nữa một loạt nhãn trong phần thông tin càng khơi gợi trí tò mò của bọn họ, nhao nhao phát ra mưa đạn thúc giục.

Sau khi xem lướt qua phần giới thiệu phim, Âu Dương Hiểu lựa chọn phát toàn màn hình, hình ảnh trong nháy mắt trở nên tối đi.

Người xem vốn đang vô cùng náo nhiệt cũng đều ngừng thở, nhìn không chớp mắt.

Một giây sau.

Màn hình lại sáng lên.

Một biểu tượng màu đỏ và trắng giao nhau, trông giống như là một cây dù xuất hiện trên màn ảnh.

[Báo cáo mật: Các sự kiện dẫn đến tai nạn ở thành phố Raccoon.].

[Đầu những năm 2000, công ty Umbrella trở thành tổ chức vì lợi nhuận lớn nhất ở nước Mỹ, cứ 10 gia đình thì có 9 gia đình sử dụng sản phẩm của bọn họ.].

[Bên ngoài, đây là một nhà cung ứng thiết bị máy tính, sản phẩm y tế và chăm sóc sức khỏe số một trên thế giới.].

[Nhưng dù là vậy thì có rất nhiều nhân viên ở đây không biết được rằng, lợi nhuận chủ yếu của nó bắt nguồn từ thí nghiệm gen cùng với vũ khí sinh hóa.].

.....

Sau một đoạn bộc bạch ngắn ngủi, bên tai bắt đầu vang lên âm nhạc có chút quỷ dị, hình ảnh cũng hoán đổi đến một nơi giống như là phòng thí nghiệm kín.

Một người mặc quần áo bảo hộ đứng ngoài cửa sổ, thông qua dụng cụ điều khiển cánh tay máy móc, lấy ra mấy ống thuốc thử màu lam và màu xanh lục từ trong phòng kín.

Hình dạng của hai ống thuốc thử này vô cùng đặc biệt.

Thoạt nhìn như là hình xoắn ốc.

Nó được bao bọc bởi một hộp pha lê, vừa nhìn đã biết đó là đồ vật vô cùng quan trọng.

- Không tệ, hình ảnh khá ổn áp đấy.

- Thoạt nhìn tràn đầy cảm giác khoa học kỹ thuật.

- Bọn họ đang làm gì thế? Nhìn rất ngầu.

- Chắc là đang nghiên cứu thuốc biến đổi gen?

Khán giả tán thưởng không thôi, có loại cảm giác như đang xem một bộ phim khoa học kỹ thuật tương lai.

Nhưng mà bọn họ còn chưa nói được bao nhiêu câu.

Người trong màn ảnh đã lấy thuốc thử ra khỏi hộp kín.

Tiếp đó màn hình chuyển đổi.

Người kia ném ống thuốc thử màu lam lên không trung.

Thuốc thử đi theo một đường vòng cung, một tiếng "bang" vang lên, ống thuốc đập vào chiếc đèn bàn bên cạnh rồi vỡ vụn thành vô số mảnh.

Chất lỏng màu xanh lam bên trong nhanh chóng bốc hơi, hóa thành khí thể vô hình tiến vào đường ống thông gió gần đó.

- Hả?

- Cứ thế mà ném đi à?

- Chẳng lẽ gia hỏa này là nội ứng trộm thuốc thử.

- Đó có phải là thuốc biến đổi gen không, Virus T được nhắc tới ở phần giới thiệu ấy?

- Rất có khả năng! Bằng không thì tại sao phải đặc tả cảnh khí bay hơi chứ?

- Tôi có loại cảm giác không ổn lắm….

Nhìn thấy khí thể bay hơi tiến vào đường ống thông gió, trong lòng Âu Dương Hiểu và các khán giả đều dâng lên một dự cảm không tốt, chăm chú nhìn vào màn hình.

Không ngoài dự đoán.

Khi chất lỏng không ngừng bay hơi.

Một con chó đen bị giam trong lồng tại khu làm việc đầu bên

kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn đường ống thông gió ở phía trên, sau đó sủa điên cuồng về hướng đó.

Bối cảnh cũng phát ra một hồi tiếng tim đập dồn dập, giống như là đang báo hiệu rằng có chuyện lớn sắp xảy ra.

- Má ơi, vừa mới đầu phim đã phóng đại chiêu rồi à?

- Hình như tôi đã đoán được kết quả rồi.

- Masaka! (Có lẽ nào!)

Trong lúc mưa đạn còn đang phát ra nghi vấn, camera trong phim đột nhiên loé lên ánh sáng đỏ.

Ngay lập tức, góc nhìn hoán đổi sang camera khác, giao diện con số giả lập có chút giống với trí tuệ nhân tạo bắt đầu quét hình xung quanh, từng hàng tin tức của vật phẩm hiển hiện ra.

Chương 201: Căn Cứ Thí Nghiệm Dưới Mặt Đất — Tổ Ong (1)

Cuối cùng.

Phát hiện ống thuốc thử virus bị vỡ nát trong phòng đông lạnh kia.

Giao diện vốn đang bình thường đột nhiên lập loè tiêu chí màu đỏ nguy hiểm, toàn bộ khu làm việc cũng vang lên tiếng còi báo động, tất cả nhân viên đang bận rộn nghi ngờ ngẩng đầu lên.

[Xảy ra chuyện gì thế?]

[Không có việc gì đâu, diễn tập phòng cháy mà thôi.]

Các nhân viên viên tập mãi thành thói quen, tưởng rằng đây chỉ là diễn tập phòng cháy, nhao nhao rời đi chỗ ngồi chuẩn bị chạy tới điểm an toàn.

Nhưng mới vừa đi đến một nửa.

Tất cả các cửa tự động đột nhiên đóng lại, vây bọn họ ở bên trong.

Trong phòng nghiên cứu sinh vật cũng phát ra tiếng còi báo động, vòi phun trên đỉnh bắt đầu điên cuồng xối nước.

Ngay cả thang máy đang vận hành cũng đều nhao nhao ngừng lại, nhốt tất cả hành khách ở bên trong.

Trong nháy mắt, toàn bộ khu làm việc trở nên lộn xộn.

Mưa đạn trong phòng livestream cũng trở nên náo nhiệt.

- Quả nhiên là bị tôi đoán trúng rồi!

- Đây là kích hoạt cảnh báo virus à?

- Đằng sau hẳn là có trí tuệ nhân tạo điều khiển, không muốn để cho virus lọt ra ngoài.

- Có nghĩa là để ngăn chặn virus rò rỉ, trí tuệ nhân tạo muốn vây chết tất cả những người này ở đây à?

- Quá thảm rồi, tôi e là đám người này sẽ bị hạ độc chết.

- Ngay từ đầu đã kích động như vậy rồi à?

Bên trong tiếng nghị luận, biến cố cuối cùng cũng bắt đầu.

Dây sắt của một bộ thang máy đột nhiên bị chặt đứt, mang theo đám người kêu thê lương thảm thiết rơi xuống tầng dưới chót, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Mà tiếng vang này cũng mở ra khúc dạo đầu của tử vong.

…

Ngắn ngủi vài phút.

Toàn bộ nhân viên trong công ty Umbrella, dưới sự điều khiển của trí tuệ nhân tạo "Red Queen" đã bị mắc kẹt ở các nơi, lâm vào một mảnh hỗn loạn.

[Ở đây không có hoả hoạn! Không có lửa!].

[Mau dừng lại!].

Trong phòng thí nghiệm cơ thể sống, một nhân viên nữ bị nhốt

ở bên trong la to về phía camera.

Nhưng cho dù cô có la hét như thế nào thì thiết bị dập lửa trên đỉnh đầu vẫn phun nước điên cuồng, mực nước gần như ngập quá đầu gối.

Các nơi khác cũng là như thế.

Kèm theo từng đợt kêu thê lương thảm thiết, có người ngã chết trong thang máy rơi xuống, có người bị độc chết bởi khí độc.....

Tóm lại là có đủ loại cách chết, cảnh tượng cực kỳ thảm thiết.

Rất rõ ràng.

Bên trong chương trình "Red Queen" có chứa chương trình đối phó với Virus T.

Sau khi phát hiện virus rò rỉ, nó trực tiếp khởi động chương trình này, ý định chôn vùi những người ở đây cùng với virus, không để cho lọt ra ngoài.

Cách làm này có phần cực đoan khiến người xem phim không khỏi kinh động.

- A, thì ra tôi chết ở đây à?

Trong khu nghỉ ngơi của công ty Hồng Hoang, một đám nhân viên cũng đang xem phim điện ảnh CG vừa mới công chiếu, muốn thấy nhân vật mà mình diễn đẹp trai cỡ nào.

Xem rồi mới biết.

Vai quần chúng mà bọn họ đóng toàn bộ chết hết ở lúc mở đầu.

Bộ dáng thê thảm kia, chính bọn hắn nhìn xem cũng không

khỏi rụt cổ một cái.

- Hóa ra trước đó Tống lão đại bảo tôi chụp vẻ mặt hít thở không thông là vì cảnh chết vì khí độc, thế nào, tôi diễn cũng không tệ lắm đúng không?

- Còn đừng nói, tiểu tử nhà anh khá có thiên phú đấy, vừa nhìn đã biết chính là thiên tài diễn thi thể.

- Mau nhìn kìa! Tôi là người ghé vào trên cửa kính!

- Tôi là tên chui ra khỏi thang máy! Bị chết thật thê thảm.

- Hả? Tôi còn có một câu lời kịch!

Các nhân viên cầm điện thoại di động và máy tính bảng kêu la om sòm, không bao lâu đã hấp dẫn càng ngày càng nhiều nhân viên vây quanh.

Nhìn thấy các nhân viên kỳ cựu lại có thể xuất hiện trong phim ảnh CG, những người mới vừa nhậm chức hâm mộ không thôi.

Dù chỉ là diễn một bộ thi thể nhưng cũng đủ để bọn họ khoe khoang với bạn bè thật lâu.

Xem ra sau này phải cố gắng làm việc mới được, tranh thủ giành được một nhân vật trong CG trò chơi.

Mà trong khi bọn họ đang nghị luận.

Hình ảnh thảm thiết cuối cùng cũng kết thúc.

Chuyển cảnh sang một nơi bên ngoài giống như là phòng tắm.

Một mỹ nữ tóc vàng mắt xanh tỉnh lại trong phòng tắm, cô mờ mịt nhìn xung quanh, ký ức như là xuất hiện rối loạn.

- Oa, vóc người này.

- Đáng giận! Vậy mà lại bị rèm cửa chặn lại!

- Sao tôi cảm thấy người này nhìn quen quen vậy?

- Chờ đã, hình như là Anna!

- Đúng rồi! Cô nhuộm tóc thành màu vàng kim và mang kính sát tròng làm tôi suýt chút nữa không nhận ra được!

- Anna cũng tham diễn bộ phim này à?

Bên trong phòng livestream, khán giả vô cùng nghi ngờ phát mưa đạn hỏi thăm Âu Dương Hiểu.

Thấy phim điện ảnh đã bắt đầu chiếu, Âu Dương Hiểu cũng không giấu giếm nữa, gật đầu đáp:

- Đúng vậy, Anna cũng tham diễn bộ phim này, tôi còn hỗ trợ trang điểm cho cô ấy đấy, như thế nào, rất xinh đẹp phải không?

Không thể không nói, Anna thân là con lai, nội tình thật sự vô cùng tốt, mặc kệ là loại phong cách diễn xuất nào thì cô ấy đều có thể xử lý dễ dàng, so với loại người ngoài ngành chưa từng đặt chân vào giới phim ảnh như mình thì đối phương mạnh hơn nhiều.

Đồng thời cô cũng càng mong đợi lúc nhân vật do mình diễn lên sân khấu.

Ôm phần chờ mong này, cô lại chuyên tâm nhìn về phía màn hình.

Anna đứng dậy rời khỏi phòng tắm, mặc vào một bộ váy màu đỏ đi lang thang trong biệt thự trống trải, hình như cô thật sự mất trí nhớ, đang cố gắng nhớ lại ký ức trước khi hôn mê.

Nhưng mà cô còn chưa xem xét được bao lâu thì một người đàn ông đột nhiên xuất hiện, kéo cô về trong biệt thự.

[Anh là ai!?]

Anna kinh ngạc chất vấn.

Một giây sau, cửa sổ vỡ tan.

Một nhóm bộ đội đặc chủng xông tới, bao vây bọn họ.

Người đàn ông bị khống chế trên mặt đất, Anna chỉ bị ngăn ở bên cạnh để cô hồi báo tình huống.

Nhưng mà người mất trí nhớ như Anna lại không thể nói được gì, chỉ đứng ngây ngốc ở nơi đó.

Mãi đến khi nghe xong đối thoại của các đội viên đội đặc chủng thì khán giả mới bừng tỉnh.

Thì ra Anna là nhân viên của công ty Umbrella, phụ trách đảm bảo an ninh ở cửa công ty, biệt thự này chính là lối vào căn cứ thí nghiệm dưới mặt đất.

Chương 202: Căn Cứ Thí Nghiệm Dưới Mặt Đất — Tổ Ong (2)

Bởi vì hệ thống phòng ngự của Red Queen phóng ra khí độc gây tê liệt nên Anna mới té xỉu trong phòng tắm, hơn nữa sẽ mất ký ức trong một đoạn thời gian.

- Thì ra là thế.

- Những người này hẳn là đến điều tra sự kiện virus.

- Xác định không phải là tới giết người diệt khẩu chứ?(icon mỉm cười)

- Nhân vật do chủ phòng diễn còn chưa xuất hiện à?

- Anh không nói tôi cũng quên mất, nhân vật do chủ phòng diễn đâu?

Giống như là vì đáp lại lời nói của khán giả, lúc này ống kính chuyển đến một bóng dáng mảnh khảnh bên cạnh.

Mặt nạ phòng độc được tháo xuống, cuối cùng lộ ra khuôn mặt quen thuộc của Âu Dương Hiểu.

Trong chớp nhoáng này, toàn bộ phòng livestream đều bị kinh diễm.

- Đậu xanh rau má! Chủ phòng ngầu quá xá ngầu!

- Thì ra chủ phòng đóng vai thành viên của tiểu đội đặc chủng

à?

- Quá mẹ nó đẹp trai! Hơn nữa khí chất rất phù hợp.

- Yêu rồi yêu rồi, nhất là kiểu tóc này.

- Vợ ơi!

Không chỉ người xem phòng livestream mà ngay cả Âu Dương Hiểu cũng chấn động mở to hai mắt nhìn bản thân xuất hiện trong màn ảnh.

Cái này còn ngầu hơn so với trong tưởng tượng của cô!

Hơn nữa khí chất của thành viên đặc chủng cũng đặc biệt phù hợp cô, hoàn toàn phát huy ra sự kiêu ngạo và lạnh lùng kia.

Lại còn thêm bộ trang phục đặc chủng, quả thật là khí khái anh hùng hừng hực.

May mắn lúc đó cô đồng ý rất nhanh, bắt được nhân vật nhìn không tệ này.

…

Một bên khác.

Trong công ty Hồng Hoang.

- Lão Lý, anh mau tới đây xem, anh lên phim kìa!

Một tiếng la quanh quẩn khu vực nghỉ ngơi.

- Đâu, đâu? Tôi lên phim à?

Lão Lý vừa cơm nước xong xuôi vội vã chạy đến, nhìn một đám người đang vây quanh máy tính.

Quả nhiên nhìn thấy một cái đầu trọc quen thuộc trong phim,

đang mang theo đội ngũ thâm nhập vào căn cứ thí nghiệm dưới đất.

Trong nháy mắt, hai mắt của lão trừng lớn.

- Đây quả thật là tôi à?

Kịch bản phim là lão Tống phụ trách, lão chỉ là phối hợp quay chụp một chút động tác và thần thái mà thôi, không biết được kịch bản cụ thể.

- Tốt tốt tốt! Đội trưởng tiểu đội đặc chủng, lần này cuối cùng đến lượt tôi chiếm sân khấu.

Nói xong, lão kéo một cái ghế gần đó qua rồi ngồi xuống, háo hức nhìn xem.

Lúc này ở trong phim, tiểu đội đã đi qua lối vào bí mật, vừa giơ súng cảnh giác bốn phía, vừa xâm nhập căn cứ dưới đất.

Bốn phía tĩnh lặng, ánh đèn lúc sáng lúc tối, nhưng mà lại không có một chút dấu hiệu của người sống.

- Oa, cái này nhìn có chút đáng sợ.

- Chẳng lẽ người ở bên trong đều chết hết rồi à?

- Chắc chắn là vậy rồi, ngay cả nữ chính chỉ giữ cửa bên ngoài cũng trúng chiêu, những người khác còn muốn chạy à?

- Thật là quá tàn nhẫn, chỉ vì rò rỉ virus mà nhốt tất cả mọi người ở bên trong.

Các nhân viên có chút không dám nhìn tiếp.

Nhưng hai mắt vẫn dán chặt màn hình.

Cuối cùng.

Sau khi tiểu đội đặc chủng cứu được một người sống sót không bị hạ độc chết gần lối vào.

Bọn họ mang theo hai người nữ chính cưỡi xe hàng đi tới chỗ sâu nhất trong lòng đất, cũng chính là địa điểm mục tiêu của chuyến đi lần này.

Căn cứ thí nghiệm dưới mặt đất —— Tổ Ong.

Tổ Ong có kết cấu vô cùng phức tạp.

Nó được xây dựng ở dưới lòng đất thành phố Raccoon, từng tầng kéo dài xuống phía dưới.

Nếu như làm tốt phương sách phong tỏa, virus căn bản sẽ không rò rỉ tới mặt đất, đây cũng là một trong nguyên nhân công ty Umbrella xây dựng ở dưới lòng đất.

Nhiệm vụ của tiểu đội đặc chủng chính là đi vào trong tổ ong tra ra nguyên nhân gây ra trận biến cố này, đồng thời đến chỗ sâu nhất đóng lại trí tuệ nhân tạo "Red Queen", giải trừ phong tỏa.

Lúc này, bọn họ không hề hay biết virus đã bị rò rỉ.

Chỉ cho là Red Queen bị lỗi dữ liệu khiến hệ thống sụp đổ.

Cho nên tốc độ đi tới rất nhanh, không bao lâu đã băng qua cửa vào đại sảnh dưới mặt đất, một đường thông suốt dọc theo cầu thang đi tới tầng thấp nhất.

Toàn bộ quá trình thông thuận đến có chút quỷ dị, thậm chí không gặp được một người sống hay xác chết nào.

Tiểu đội đành phải tiếp tục cảnh giác đi tới trước, cuối cùng sau khi băng qua một kho hàng sinh vật đóng kín, đi tới một lối đi dài và hẹp.

Căn cứ theo bản đồ, chỉ cần xuyên qua hành lang này là có thể

đến được vị trí chính xử lý chương trình "Red Queen".

Vì cẩn thận.

Đội trưởng tay cầm súng, một mình đi vào trong hành lang, chậm chạp tiến lên.

Lão Lý nhìn đến đây, hai mắt lập tức tỏa sáng:

- Ô hô hô, cuối cùng cũng đến lượt tôi biểu diễn rồi à?

…

Trong một hồi âm nhạc trầm thấp.

Tiểu đội trưởng do Lão Lý thủ vai cảnh giác đi vào trong hành lang.

Xung quanh đen kịt, chỉ có từng tấm gương phản xạ ánh sáng yếu ớt mới có thể thấy rõ sự vật.

- Tôi luôn cảm giác là sắp xảy ra chuyện gì đó.

Âu Dương Hiểu ngồi co rúm trên ghế, vẻ mặt có chút hơi sợ.

Đoạn đường này quá trót lọt, khiến cho người ta không thể không hoài nghi trong này có vấn đề, hơn nữa càng đến gần chỗ sâu thì loại cảm giác này càng mãnh liệt.

Tách!

Đột nhiên.

Ánh đèn sáng lên, trong nháy mắt chiếu sáng cả hành lang.

Âm thanh bất thình lình vang lên làm cho khán giả đang đắm chìm bên trong bầu không khí căng thẳng phải giật mình, suýt chút nữa tưởng rằng đang xem phim kinh dị.

[Đèn cảm ứng tự động, không có gì phải lo lắng.].

Trong màn hình truyền đến giọng nói của đội viên khác.

Đội trưởng nhẹ nhàng gật đầu, tiếp tục tiến về phía trước, rất nhanh đã đến cánh cửa bị chặn ở phía đối diện lối đi, gắn thiết bị cảm biến giải mã mật mã.

Sau một loạt thao tác, cánh cửa đối diện mở ra, giống như không có có gì ngoài ý muốn.

Lòng lo lắng của mọi người cũng dần dần trầm tĩnh lại.

Nhưng mà.

Ngay khi bọn họ đã cho là an toàn thì camera trên lối đi đột nhiên loé lên ánh sáng đỏ.

Một tiếng ầm vang.

Cánh cửa rộng mở đối diện đóng lại, ngay cả cửa vào cũng nhanh chóng sập xuống, nhốt đội trưởng và ba tên đội viên vừa đi vào ở bên trong.

- Quả nhiên là có cạm bẫy!

- Red Queen lại bắt đầu gây sự rồi!

Trong lòng mọi người chấn động, chăm chú nhìn vào màn hình.

Thông qua tìm tòi dọc đường đi, bọn họ đã biết Red Queen sẽ giết chết tất cả mọi người trong tổ ong vì không để virus thoát ra ngoài.

Chương 203: Không Thể Tắt Red Queen

Cho dù là tiểu đội đặc chủng từ bên ngoài xông vào, đoán chừng nó cũng sẽ không bỏ qua, bằng không thì bọn họ nhất định sẽ mang theo virus đi ra bên ngoài.

Đây là một loại chương trình phòng ngự mang tính chất hủy diệt.

Cũng khiến trái tim của bọn họ nhấc lên đập nhanh hơn, không biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Lão Lý trong công ty Hồng Hoang lại càng không cần nhiều lời.

Bởi vì tiểu đội trưởng do anh đóng bây giờ đang bị vây khốn ở giữa hành lang.

[Đó là cái gì!?]

Đột nhiên, một tên đội viên chú ý tới cái gì đó, nhìn về phía hành lang đối diện.

Ánh đèn cuối hành lang nhanh chóng mờ tối, hai luồng ánh sáng màu trắng chói mắt hội tụ ở hai đầu, ánh đèn chung quanh cũng lấp lóe kịch liệt.

Ông ——

Một tia laser bắn ra, vắt ngang ở chính giữa đường hầm.

Nó căn bản không cho bọn họ cơ hội phản ứng lại, bỗng nhiên di chuyển với tốc độ cao về phía bốn người.

[Nằm xuống! Mau nằm xuống!]

Tiểu đội trưởng khiếp sợ hô to, kéo đội viên bên cạnh nằm rạp trên mặt đất.

Nhưng vẫn có một nam một nữ phản ứng chậm nửa nhịp, laser chợt lóe lên trên người bọn họ.

Ngón tay của nam đội viên bị chặt đứt.

Nữ đội viên vẫn bảo trì tư thế đứng yên, một vết máu chậm rãi hiện lên trên cổ.

- Đậu má!

- Trực tiếp cắt đứt!

- Laser gì ác độc như vậy?

Khán giả biến sắc, vô ý thức rụt cổ một cái.

Lúc này kịch bản trong phim cũng chuyển tiếp đột ngột, âm nhạc căng thẳng lại vang lên.

Các đội viên phía ngoài liều mạng la lên, lo lắng giải mã chương trình cửa hành lang.

Mấy người trong hành lang thì khiếp sợ không thôi, vội vàng lùi đến cửa vào gần đó, cứu chữa tên thương binh bị cắt mất ngón tay.

[Đội trưởng! Nó lại tới rồi!]

Vào lúc này, lại là một tiếng la vang lên.

Hành lang đối diện trở nên lúc sáng lúc tối lần nữa, một tia laser xuất hiện, gần như sát mặt đất nhanh chóng tới gần bọn họ.

Giống như là tử thần đang nhanh chóng ép sát, khiến tất cả mọi người đều cảm thấy sợ hãi.

Thấy không khỏi thể né được, tên đội viên còn lại canh thời gian nhảy lên, muốn nhảy qua phía trên laser.

Nhưng anh ta lại không ngờ.

Ngay khi nhảy lên thì laser bỗng nhiên lên cao, chợt lóe qua bên hông anh ta.

Đợi đến khi anh ta rơi xuống mặt đất lần nữa thì cả người đã đứng ngơ ngác tại chỗ, cuối cùng hai mắt trợn to ngã xuống mặt đất.

Chỉ có đội trưởng phản ứng kịp thời, một phát bắt được xà ngang kim loại trên đỉnh, cơ thể dán sát vào trần nhà, lúc này mới tránh thoát laser cắt đứt người.

Nhìn thấy màn này, lão Lý lập tức thở phào một cái.

Lau mồ hôi trên trán, phát hiện bất tri bất giác đầu đã đầy mồ hôi.

Ngay sau đó.

Lại là một tia laser sáng lên, nhanh chóng lướt qua từ hành lang đối diện.

- Còn tới nữa à?

Lão Lý và các khán giả đều sợ hết hồn, suýt chút nữa ngừng thở.

Trong màn hình, đội trưởng chăm chú nhìn laser, lo lắng suy xét làm thế nào để tránh thoát nó.

Nhưng mà một giây sau.

Vốn chỉ có một tia laser bỗng nhiên mở rộng, biến thành một tấm lưới với vô số ô vuông nhỏ, trong nháy mắt đã phủ kín toàn bộ lối đi.

[Shit!].

Đội trưởng giận mắng một tiếng, laser hình lưới xuyên qua người anh, lưu lại từng vết máu vuông, người cũng bị cố định tại chỗ.

Cùng lúc đó.

Đội viên phía ngoài giải mã mật mã thành công, vội vàng mở cửa ra.

Nhưng đã quá trễ, chỉ còn lại một hành lang hỗn độn và một cảnh tượng không đành lòng nhìn thẳng.

- Cái này….

Khán giả bàng hoàng nhìn một màn này, tất cả đều choáng váng giống như những đội viên may mắn còn sống sót trong màn hình.

Một chút người có năng lực chịu đựng tâm lý kém.

Cảm giác trong dạ dày quay cuồng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Ai có thể ngờ được rằng một hành lang nho nhỏ vậy mà lại xảy ra một màn kinh tâm động phách như thế.

Chớ nói chi là lão Lý, một hồi lâu sau lão mới phản ứng lại từ trong kinh ngạc.

- Mới đó mà tôi đã đăng xuất rồi à?

Vốn cho rằng vất vả lắm mới đoạt được nhân vật tiểu đội

trưởng, kết quả lão còn chưa có biểu diễn gì mà đã nhận cơm hộp ở chỗ này rồi.

Vẻ mặt quả thật còn khó coi hơn khóc.

Những người khác đều nghị luận ầm ĩ, nhớ lại tình tiết gay cấn vừa rồi, ai nấy đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ không thôi.

Bên trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu thì càng nổ tung.

- Mẹ nó! Suýt chút nữa phun hết cơm ra ngoài rồi!

- Đội trưởng quá thảm, chậm một giây nữa thôi là có thể chạy thoát rồi.

- Lòng bàn tay của tôi đổ mồ hôi lạnh toát, cảm giác cực kỳ căng thẳng.

- Tôi mẹ nó còn ném điện thoại ra xa.

- Tôi còn không dám đi làm phẫu thuật cắt vòng.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua, khiến phòng livestream vốn là có nhiệt độ rất cao lại tăng trưởng lần nữa, trở nên bốc lửa dị thường.

Mà bên trong cơn nghị luận dậy sóng này.

Nội dung bộ phim vẫn tiếp tục diễn ra.

Vài tên đội viên may mắn còn sống sót vẫn chưa hoàn hồn lại, băng qua hành lang cùng với nữ chính, cuối cùng đi tới vị trí đầu não chương trình xử lý chính của Red Queen, chuẩn bị tắt chương trình.

Nhưng vào lúc này.

Thông qua hình chiếu trí tuệ nhân tạo, Red Queen chiếu ra bản thân trong hình dạng một bé gái đứng bên cạnh bọn họ, đồng thời đưa ra cảnh cáo.

[Ra ngoài! Ra ngoài! Các người không thể vào đây!].

[Tôi không đề nghị các người làm như vậy, tắt tôi sẽ làm cho nguồn điện chính bị cắt.].

[Tôi khẩn cầu các người, van cầu các người.].

Giọng nói tổng hợp điện tử quanh quẩn bốn phía.

Nhưng đội viên phụ trách đóng chương trình lại mắt điếc tai ngơ, nói với nữ chính:

[Không cần để ý đến cô ta, cô ta sẽ lừa gạt chúng ta, mê hoặc chúng ta.].

[Cô ta sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp để ngăn cản chúng ta tắt cô ta.].

Nói xong, anh ta không hề để ý tới lời cảnh cáo và khẩn cầu của Red Queen, trực tiếp nhấn công tắc.

Dòng điện mạnh mẽ bộc phát trong nháy mắt, cắt ngang việc vận hành chương trình xử lý chính của Red Queen.

Hình chiếu bé gái tiêu tan, đột nhiên quay đầu nhìn qua bọn họ.

[Các người đều sẽ chết ở đây.].

Sau khi ném lại câu này tối nghĩa này, Red Queen triệt để bị tắt, mạch điện giúp cho toàn bộ Tổ Ong vận hành cũng bị gián đoạn, tự động thay đổi thành nguồn điện dự phòng.

Chương 204: Tính Chất Truyền Nhiễm Kinh Khủng (1)

Ngay sau đó.

Cửa ra vào, thang máy, hành lang bị chương trình trí tuệ nhân tạo đóng lại trước đó đều bị mở ra.

Ngay cả trang bị nhốt đám sinh vật quỷ dị ở chỗ sâu nhất cũng đều hiện lên dấu đỏ, chấm dứt việc truyền chất lỏng, một con quái vật giống như là bướu thịt to lớn chậm rãi thức tỉnh.

- Đậu má! Đừng nói là bọn họ sẽ thả những con quái vật này ra ngoài chứ?

- Có vẻ là như vậy, việc tắt Red Queen sẽ giải trừ hạn chế của bọn nó.

- Đây quả thực là tiết tấu tìm đường chết.

- Khó trách nó sẽ nói bọn họ đều phải chết ở đây.

- Xong rồi, tôi đã dự cảm được virus sắp thoát lên mặt đất.

Giống như là vì đáp lại lời nói của khán giả.

Sau khi người sống sót tắt chương trình trí tuệ nhân tạo, một lần nữa tụ tập lại với nhau.

Vị trí mà bọn họ đang ở là kho hàng sinh vật đóng kín bắt đầu truyền đến từng trận dị hưởng làm người ta run rẩy, còn có âm thanh ống thép hoạt động trên mặt đất.

Thông qua xem xét.

Một bóng người mặc áo khoác trắng cúi thấp đầu, dựa vào vách tường thất tha thất thểu tiến lên, giống như là tứ chi bất lực.

- Không thích hợp, tại sao tôi lại cảm thấy thứ này không giống người sống vậy chứ?

- Không phải nói người trong Tổ Ong đều bị độc chết rồi à?

- Hẳn là bị biến dị do nhiễm virus.

- Đậu má, nhìn người này khá quái dị.

Bên trong tiếng nghị luận, nữ hai do Âu Dương Hiểu thủ vai cũng phát hiện bóng người kia.

Tưởng rằng đó là người sống sót, cô hô một tiếng với đồng đội rồi chậm rãi đi tới.

- Này! Đừng đi qua đó!

Ngay cả Âu Dương Hiểu cũng cảm giác được người kia có chút không đúng, trái tim lập tức nhấc lên.

Quả nhiên.

Nữ hai vừa mới tới gần chuẩn bị trấn an người kia thì đối phương bỗng nhiên ngẩng đầu lên, lộ ra một cái miệng lớn màu đỏ tươi rồi cắn vào bàn tay của cô.

[A!].

Nữ hai kêu thảm một tiếng, đẩy người kia ngã xuống đất, ra sức giãy giụa.

May mắn đồng đội kịp thời đuổi tới và giải cứu cô.

Mà người đàn ông kia cũng đứng dậy lần nữa, há miệng và nhìn chăm chú bọn họ với vẻ mặt dữ tợn, khiến khán giả bên ngoài màn hình đều sợ hết hồn.

- Phanh!

Tiếng súng vang lên.

Một đội viên đã bắn vào đùi người đàn ông đó, muốn ngăn cản đối phương tới gần.

Nhưng mà anh ta chỉ là cúi đầu liếc nhìn chân mình, sau đó lại bắt đầu di chuyển lần nữa với tư thế khập khiễng, giống như là không cảm giác được đau đớn.

- Đây là… Zombie mà giới thiệu đã nhắc tới à?

- Chắc là vậy rồi, hình như là bị biến dị do nhiễm virus.

- Đạn cũng không sợ, virus này mạnh như vậy à?

- Đây chẳng phải có nghĩa là toàn bộ người ở bên trong tổ ong đều biến thành Zombie rồi à?

Đột nhiên, khán giả nghĩ đến những nhân viên bị lây nhiễm virus và mắc kẹt trong phòng thí nghiệm ngay từ đầu phim.

Còn có những cánh cửa được mở ra bởi vì Red Queen bị tắt, bọn họ lập tức dựng tóc gáy.

Ải này không phải là hệ thống phòng ngự.

Ải này là một lồng đầy quái vật!

Không ngoài dự đoán.

Khi mưa đạn xẹt qua, trong kho hàng sinh vật kín bắt đầu hiện ra lượng lớn Zombie, bao vây bọn họ từ bốn phương tám hướng.

Một số tứ chi vặn vẹo, một số có bộ mặt thối rữa.

Hơn nữa con ngươi của tất cả đều biến thành màu xám trắng, vừa nhìn đã biết hoàn toàn biến thành quái vật không có lý trí.

[Bọn họ bao vây chúng ta!].

[Mau rời khỏi nơi này!].

[Đừng dừng lại!].

Giờ khắc này, vài tên đội viên may mắn còn sống sót cuối cùng cũng phát giác dị thường, vừa hô to vừa khẩn cấp rút lui.

Một hồi bắn nhau kịch liệt mở ra, lần nữa đẩy kịch bản lên cao trào.

Sau nhiều khó khăn, cuối cùng bọn họ đã trốn thoát khỏi kho hàng với cái giá là hi sinh một đội viên, tiến vào ẩn náu bên trong trung tâm điều khiển.

[Những con quái vật này từ đâu ra vậy?].

[Vì sao lúc chúng ta tiến vào lại không thấy bọn chúng?].

Một người trong đó còn sợ hãi không thôi, thấp thỏm nhìn ra bên ngoài.

Lũ Zombie kia đang nằm đè lên cửa kính, liên tục đụng mạnh vào cửa chính.

- Còn phải hỏi nữa à? Chính là do anh thả bọn nó ra đấy.

- Ha ha ha, tự mình tìm đường chết còn trách ai.

- Đã nói là không khỏi thể tắt Red Queen rồi mà.

- Xong rồi, hết cứu.

- Chờ chết đi, không cứu nổi đâu.

Khán giả biết kịch bản nhìn có chút hả hê, mưa đạn không ngừng thổi qua trong phòng livestream.

Ngay từ đầu bọn họ cho rằng trí tuệ nhân tạo Red Queen là kẻ xấu, kết quả ngược lại nó mới là người đúng nhất.

Lúc này nữ chính chạy tới từ một bên khác.

Rõ ràng cô cũng hiểu được mấu chốt đằng sau việc này, mang theo chương trình xử lý chính của Red Queen trở về chuẩn bị khởi động lại trí tuệ nhân tạo.

Bởi vì chỉ có như vậy thì mới có thể tìm được biện pháp chạy trốn ra ngoài.

Mặc dù những người khác vô cùng thống hận Red Queen vì đã hại chết đồng đội của mình, nhưng bọn họ không còn cách nào khác ngoài hợp tác với nữ chính để khởi động lại chương trình.

Ngay khi đèn đỏ bật sáng lên.

Âm thanh tổng hợp điện tử có phần chế nhạo của Red Queen vang lên.

[A ~ Hóa ra các người ở đây à.].

[Mấy thứ mà tôi bắt được đã hoàn toàn mất kiểm soát.].

[Tôi đã cảnh cáo các người rồi, có đúng không?].

Đáng tiếc, bây giờ có nói thêm gì nữa thì cũng vô ích.

Vì cầu một đường sống, mấy người may mắn còn sống sót bắt đầu hỏi thăm tin tức có liên quan phòng thí nghiệm dưới lòng đất này.

Red Queen cũng thay đổi thái độ, nghiêm túc giải đáp cho bọn họ, cuối cùng khán giả cũng biết được toàn bộ câu chuyện.

Hóa ra.

Virus bị rò rỉ chính là virus T đã xuất hiện trên nhãn hiệu.

Loại virus này có thể biến đổi cơ thể người nhiễm bệnh thành một con quái vật giống như xác sống, hơn nữa sẽ giữ lại dục vọng thèm ăn nguyên thủy nhất, tấn công tất cả vật sống.

Cũng chính là Zombie mọi người mọi người thường nói tới.

Chỉ có đánh gãy xương cổ hoặc đánh đại não trọng thương thì mới có thể chân chính giết chết bọn nó.

Vì không để virus thoát ra ngoài, Red Queen mới khởi động chương trình phòng ngự, triệt để phong tỏa Tổ Ong, kết quả lại bị đội ngũ này mở ra lần nữa.

Chương 205: Tính Chất Truyền Nhiễm Kinh Khủng (2)

[Virus có tính chất biến dị rất mạnh.].

[Sẽ thay đổi từ truyền nhiễm chất lỏng thành truyền nhiễm không khí và sau đó là lây qua đường máu.].

[Nó gần như không thể bị tiêu diệt, chỉ cần một vết cắn hoặc vết xước của những sinh vật kia thì cũng đủ làm người khác bị lây nhiễm.].

[Tiếp đó ngươi lại biến thành một thành viên trong số đó.].

Vừa nghe được lời này, sắc mặt của tất cả thành viên trong tiểu đội đều thay đổi.

Bên trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu nghe vậy cũng giật thót trong lòng.

- Khoan, đợi đã, vừa rồi tôi bị Zombie cắn một cái, ý là tôi cũng sẽ bị biến dị thành Zombie à?

Lần này cô thật sự không chịu đựng được, chẳng lẽ cuối cùng cô sẽ biến thành loại quái vật người không ra người, quỷ không ra quỷ kia à?

- Ha ha ha, thì ra là thế, tôi cứ thắc mắc tại sao bị cắn một cái lại cho đặc tả chứ.

- Lạnh rồi, chủ phòng cô sắp lạnh rồi.

- Ăn ngon uống tốt, không nên bạc đãi chính mình.

- Chủ —— phòng —— à ——

Nhìn thấy vẻ mặt đờ đẫn của Âu Dương Hiểu, khán giả vô cùng mừng rỡ, nhao nhao phát mưa đạn trêu chọc.

Đồng thời trong lòng cũng có chút chấn kinh.

Virus T này cũng quá bá đạo rồi, nó có thể bị lây nhiễm dễ dàng qua vết xước hoặc vết cắn, nếu như nó lây lan ra nơi đông người trên mặt đất, cảnh tượng đó quả thật không dám tưởng tượng.

Mà cuối cùng đến thời khắc này.

Bọn họ mới nhớ tới chủ đề của bộ phim này, tận thế!

Chẳng lẽ….

Mang theo suy đoán này, khán giả càng tò mò hơn, khẩn cấp muốn biết kịch bản sau này của phim.

Dù là những người tới đây vì trò chơi thì cũng dần dần đắm chìm bên trong nội dung cốt truyện.

Rất nhanh.

Những đội viên còn sót lại tiếp tục lên đường.

Sau khi trải qua một phen kịch chiến đào vong đi qua cống thoát nước tránh thoát bầy zombie, bọn họ lại tổn thất thêm hai đội viên nữa.

Mà hai người lúc đầu bị mất trí nhớ ngắn hạn, trong đó có nữ chính, cuối cùng cũng khôi phục ký ức.

Thế mới biết được, người đàn ông được bọn họ cứu giữa chừng thật ra chính là thủ phạm gây ra tất cả những chuyện này.

Bởi vì đoán sai phạm vi hệ thống phòng ngự của Red Queen nên anh ta vừa chạy trốn tới gần cửa vào thì đã bị khí độc gây choáng váng mất trí nhớ, vừa lúc bị tiểu đội đặc chủng đi ngang qua giải cứu.

- Hả? Hóa ra anh ta là tên đã ném ống thuốc thử chứa virus T đó à?

- Khá lắm, thật là khá lắm!

- Ẩn giấu thật sâu.

- Không chết cũng tính là mệnh lớn.

Trong quá trình nghị luận, thành viên trong tiểu đội nảy sinh mâu thuẫn.

Người đàn cướp lấy súng ngắn ra lệnh những người khác không được nhúc nhích, kết quả lại bị một con Zombie nấp ở gần đó cắn bị thương, liều mạng bỏ chạy tới nơi anh ta giấu kháng nguyên giải dược.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Vừa vặn gặp phải con quái vật bướu thịt trốn thoát khỏi phòng thí nghiệm trước đó, lập tức nhận cơm hộp tại chỗ.

Mấy người còn lại vội vàng đuổi theo, cầm lấy rương chứa virus và kháng nguyên thoát khỏi hiện trường, ngồi lên xe hàng trước đây chạy tới mặt đất.

- Lần này chắc là an toàn rồi chứ?

Nhìn thấy nữ chính cầm kháng nguyên rồi tiêm vào cho nữ hai ở trên xe, Âu Dương Hiểu cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng mà một giây sau.

Một tiếng động lớn vang lên, một móng vuốt sắc bén xuyên qua cửa sắt của xe hàng.

Con quái vật biến dị kia thế mà lại xuất hiện lần nữa, làm cho trái tim của tất cả mọi người đập mạnh lên.

…

- Phanh!

Bên trong xe hàng đang chạy, cửa sắt bị cự lực khủng bố đập ra.

Đội viên ngồi bên trong phòng điều khiển bị quái vật thăm dò từ trên đỉnh xuống cắn rồi kéo ra ngoài.

Mấy người còn lại kinh thanh hô to, xông lên đóng cánh cửa dự bị lại.

Nhưng mà không lâu lắm, con quái vật vẫn phá cửa mà vào, nó nhảy lên trên xe rồi lao tới đám người giữa một loạt tiếng súng nổ.

Nhưng mà vào lúc này, biến cố xuất hiện.

Nữ hai trước đó đã được tiêm vào kháng nguyên, nhưng bởi vì bị lây nhiễm quá lâu, cuối cùng vẫn là không vượt qua được, biến dị thành Zombie nhào tới nam chính.

Nữ chính thì bị quái vật cuốn lấy không có cách nào thoát thân.

Trong nháy mắt đẩy kịch bản đến hướng cao trào, để tinh thần của mọi người đều trở nên căng cứng.

Cuối cùng.

Một tiếng súng vang lên.

Nam chính giơ súng lên bắn vào đầu nữ hai đã biến thành Zombie, đụng vỡ cánh cửa phía dưới xe hàng, khiến quái vật rớt xuống đường ray.

Trong nháy mắt, quái vật bị xoắn thành nát bấy, trên thân dấy lên lửa lớn rừng rực.

Hai người may mắn còn sống sót cuối cùng cũng thoát khỏi truy sát, lái xe hàng về phía mặt đất, các khán giả xem tới đây không khỏi thở phào một hơi.

- A, cuối cùng thì tôi vẫn không thể sống sót à?

Âu Dương Hiểu ngơ ngác nhìn mình bị bắn bể đầu trong màn hình, trong lòng tràn đầy tiếc hận.

Một tiểu đội gần như toàn quân bị diệt.

Cuối cùng chỉ còn lại hai người là nam chính và nữ chính trốn thoát.

Hơn nữa trong cuộc chiến vừa rồi nam chính đã bị quái vật cào xước, ba vết thương đẫm máu treo trên cánh tay.

Hồi tưởng lại kịch bản dọc theo con đường này.

Đúng là một hồi hành trình đào vong kinh tâm động phách.

- Cuối cùng cũng thoát ra ngoài.

- Kịch bản chắc sắp kết thúc rồi phải không?

Lấy lại tinh thần, khán giả không khỏi liếc mắt nhìn thanh tiến độ, phát hiện đã đi qua tám, chín phần, chỉ còn lại hơn mười phút mà thôi.

Đoán chừng cũng chỉ chiếu thêm một màn rồi đến kết phim.

Tâm tình vốn dĩ căng thẳng cũng coi như hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Nhưng mà.

Ngay khi bọn họ cho rằng mọi chuyện đã kết thúc.

Cánh cổng biệt thự đột nhiên mở ra, một đám người mặc trang phục phòng hộ màu trắng xông vào.

- Mẹ nó! Còn có đảo ngược à?

Khán giả sợ hết hồn, lực chú ý quay trở lại bộ phim.

Sau khi đám người áo trắng xông tới, bọn họ không nói lời nào mà mang nam nữ chính đi.

Hai người liều mạng giãy giụa, nhưng cuối cùng địch nhiều ta ít, rất nhanh bị hôn mê bằng một mũi thuốc an thần.

[Anh ta đang biến đổi, tôi muốn để anh ta gia nhập vào hạng mục Nemesis.].

Một người trong đó liếc nhìn nam chính trên giường bệnh, nói.

Sau đó anh lại quay đầu nhìn về phía nữ chính đang chậm rãi mất đi lực phản kháng.

Chương 206: Khuếch Tán, Tận Thế Giáng Lâm

[Mang cô ta tới sở nghiên cứu thành phố Raccoon, cách ly rồi tiến hành kiểm tra huyết dịch nghiêm mật, nhìn xem cô ta có bị lây nhiễm hay không.].

[Tiếp đó tổ chức một tiểu đội, mở ra Tổ Ong lần nữa, tôi muốn biết phía dưới đã xảy ra chuyện gì, mau chóng hành động.].

Giọng nói vừa dứt, nữ chính hoàn toàn mất đi ý thức.

Hình ảnh cũng biến thành một mảnh trắng xóa.

Khán giả đầu tiên là ngây người trong phút chốc, sau đó sôi trào.

- Cái này là ý gì? Bọn họ muốn mở ra Tổ Ong một lần nữa à?

- Có vẻ đó là nhân viên của công ty Umbrella trên mặt đất.

- Tôi có dự cảm không ổn.

- Xong rồi, lần này virus thật sự sẽ thoát ra ngoài rồi.

Đúng như những gì bọn họ suy đoán.

Đợi đến khi ánh sáng trắng tan hết, nữ chính tỉnh lại lần nữa, phát hiện mình đang nằm trong một phòng thí nghiệm kín.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, không có một bóng người.

Cô không biết mình đã hôn mê bao lâu.

Thật vất vả mới thích ứng cơ thể, cô phá vỡ cửa chính đi ra bên ngoài, lại lập tức ngây dại.

Đưa mắt nhìn bốn phía, ống kính kéo xa theo tầm mắt của cô.

Cả con đường dài không có một ai, yên tĩnh đến đáng sợ.

Chỉ còn một đống ô tô va chạm lộn xộn và từng vũng máu nhìn thấy mà giật mình trải rộng khắp đường đi.

Giống như nơi đây vừa xảy ra một hồi bạo động lớn.

Âm nhạc quỷ dị đầu phim cũng vào lúc này đột nhiên vang lên.

Mãi đến khi ống kính kéo ra xa, nhìn thấy toàn cảnh thành thị trăm ngàn lỗ thủng, toàn bộ hình ảnh cuối cùng cũng dừng lại hoàn toàn.

Resident Evil tập 1, kết thúc!

Một hồi lâu.

Khán giả mới giật mình tỉnh lại.

- Biến mất rồi! Người ở thành phố Raccoon đều biến mất!

- Cảnh cuối có nghĩa là gì? Tôi xem không hiểu.

- Cái này mà còn xem không hiểu à? Chắc chắn là trong khoảng thời gian nữ chính hôn mê, bọn họ đã mở Tổ Ong và thả virus ra ngoài!

- Ô hô xong đời, với tính chất truyền nhiễm của virus T, chỉ sợ không chỉ thành phố Raccoon gặp nạn?

- Thì ra là thế, hóa ra tận thế là tới như thế này.

- Góc độ tự sự này thật sự quá tuyệt vời!

Tuy rằng cuối phim là kết mở, không có bất kỳ đối thoại hay lời giải thích nào.

Nhưng tất cả mọi người vẫn thông qua hình ảnh hiểu được ý đồ mà bộ phim muốn biểu đạt, từng người chấn động tâm thần.

Bởi vì bọn họ tận mắt thấy một thế giới bắt đầu diệt vong!

Không phải loại thiên tai hủy thiên diệt địa, cũng không phải loại tình cảnh hùng vĩ người ngoài hành tinh xâm lấn.

Mà là dùng phương thức nguyên thủy lấy điểm đến mặt, lấy một góc độ hoàn toàn mới, cho bọn họ thấy nguồn gốc cơ bản nhất của tận thế giáng lâm.

Một ống thuốc thử màu lam thoạt nhìn vô cùng bình thường.

Nhưng sự chấn động mà nó mang đến không thua kém gì những bộ phim bom tấn với hiệu ứng đỉnh cao.

- Cho nên…. Cái này mẹ nó là CG trò chơi à?

Một làn mưa đạn phát ra lời chất vấn từ linh hồn xẹt qua phòng livestream.

Thấy được lời này, người xem vốn còn đang dư vị lập tức cười ra tiếng.

- Ha ha ha, anh không nói tôi cũng quên mất, bộ phim này mẹ nó lại là CG trò chơi!

- Thật sự là quá rối loạn, một bộ CG trò chơi còn tốt hơn nhiều bộ phim, ai không biết còn tưởng rằng Hồng Hoang là công ty điện ảnh và truyền hình.

- Thao tác cơ bản thôi, đừng 6, cũng không phải là chưa thấy bao giờ.

- Mua CG tặng trò chơi, việc này không phải là rất bình thường à? (icon hài hước).

- Chỉ bằng bộ phim này, đợi trò chơi phát hành tôi chắc chắn sẽ chơi thử.

Sau khi hết phim, mưa đạn vốn đã thưa thớt lác đác trong phòng livestream lại trở nên náo nhiệt lần nữa.

Chủ đề cũng đều vây quanh bộ phim vừa mới xem xong, còn có một chút phỏng đoán sau khi virus khuếch tán.

Càng trò chuyện thì bọn họ càng phát hiện.

Thiết lập bối cảnh của bộ điện ảnh CG Hồng Hoang này có tính dẻo quá mạnh, thậm chí có thể mở ra một thế giới quan mạt nhật cực kỳ to lớn.

Chủ đề cũng rất đơn giản, chính là lây nhiễm Zombie!

Ví dụ như làm thế nào đối mặt Zombie, nếu như mình bị lây nhiễm thì nên làm cái gì, thế giới lại biến thành bộ dáng gì, v.v….

Những câu chuyện này ngày càng được nghị luận nhiều hơn.

Phim vừa mới đăng lên đã có rất nhiều cư dân mạng xem bộ phim này thảo luận.

Những người chưa xem phim nhìn thấy bọn họ thảo luận lửa nóng như thế, đều ôm lòng tò mò chạy đến xem phim.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, những câu chuyện này lan truyền giống như là virus T, xuất hiện hiện tượng người truyền người, nhấc lên một làn sóng ở trên mạng.

Lượng phát sóng của 《 Resident Evil 》 trên tất cả bình đài cũng bắt đầu tăng theo cấp số nhân tăng.

Thế vừa nhanh vừa mạnh khiến người phụ trách các bình đài video lớn đều sợ hết hồn.

- Mau lên! Lập tức gia tăng đẩy lưu bộ phim này, hãy quảng cáo nó lên trang đầu!

- Kiếm lời rồi, không ngờ đây lại là một hắc mã, công trạng tháng này có rồi!

- Cậu nói cái gì? Mới chỉ là giao diện cấp ba mà đã có lưu lượng khoa trương như vậy? Cậu còn ngồi đó nói lời vô dụng làm gì, nhanh chóng đổi thành quy cách cao nhất! Phải nhanh!

Nhất thời, các bình đài lớn đua nhau tuyên truyền.

Với thế phát triển không thể đỡ của 《 Resident Evil 》 bây giờ, có là đồ đần mới giấu nó đi, để lưu lượng người xem chảy về phía bình đài khác.

Mà số điện thoại chăm sóc khách hàng của công ty Hồng Hoang, mấy ngày nay cũng trở nên bận rộn dị thường.

…

BiliBili.

Phân bộ công ty.

Tô Bằng, người vừa mới nhậm chức quản lý marketing, cũng đã biết được tin tức về phim điện ảnh CG mới của Hồng Hoang.

Ngay khi nhận được báo cáo từ cấp dưới, anh lập tức ngựa không ngừng vó xin tổng bộ an bài mở rộng cách thức cao hơn.

- Đáng tiếc, đáng tiếc, lúc đó không thể cầm lấy bản quyền độc bá bộ phim này.

Nhìn qua số liệu khoa trương trên bản báo cáo, Tô Bằng ngồi

tại chỗ liên tục thở dài.

Ngay từ khi Hồng Hoang liên hệ với anh để công chiếu bộ phim này, anh đã nhắc tới việc độc bá bản quyền một tháng với giá cao.

Chỉ tiếc Hồng Hoang thả ra bộ phim này mục đích là vì quảng cáo trò chơi, độc bá bình đài sẽ hạn chế hiệu quả tuyên truyền, cho nên cuối cùng không thể đàm luận thành công.

Chương 207: Sau Này Chỉ Nhận Chiêu Bài Hồng Hoang Này

Anh biết mình có chút lòng tham, cũng hiểu cách làm của Hồng Hoang.

Nhưng quan mới đến đốt ba đống lửa.

Vừa trở thành quản lý marketing, dù sao thì anh cũng phải lấy ra chút thành tích khác biệt.

Bằng không thì khó mà ép được đám gia hoả phía dưới.

- Quản lý, còn một việc nữa, bởi vì ảnh hưởng của bộ 《 Resident Evil 》, mấy ngày nay trên bình đài chúng ta hiện ra lượng lớn video sáng tạo thứ hai (tác phẩm phái sinh), số lượng vô cùng khoa trương, hơn nữa nhiệt độ rất cao.

- Hả? Còn có việc này à?

Hai mắt của Tô Bằng tỏa sáng.

BiliBili không giống với trang web video truyền thống khác, ngoại trừ ba sản nghiệp lớn là điện ảnh, hoạt hình, trò chơi thì còn có một số lượng vô cùng khổng lồ từ quần thể truyền thông, cũng chính là livestream.

Lưu lượng người xem bị hấp dẫn bởi đủ loại video tự chế của các phòng stream, có đôi khi còn khủng bố hơn so với một bộ phim.

Bây giờ 《 Resident Evil 》 đang hot, nhất định sẽ dẫn phát lượng lớn thảo luận.

Bọn họ có thể mượn cơ hội này để nâng đỡ mạnh những video sáng tạo thứ hai này, dẫn cỗ lưu lượng này vào trong BiliBili.

- Lập tức liên hệ Hồng Hoang xin trao quyền, gia tăng nâng đỡ video phương diện này.

- Tốt, tôi sẽ đi làm ngay.

Nhân viên nói rồi quay người rời đi, vội vàng làm chuẩn bị.

…

Một lát sau.

Mấy nghệ sĩ ký hợp đồng xuất hiện trong công ty, rón rén đi tới từ đằng xa.

- Thế nào? Sao không livestream mà lại chạy đến đây thế.

Tô Bằng liếc mắt nhìn, mấy người này đều là nghệ sĩ tương đối có thực lực của phân bộ, fan hâm mộ đều đã vượt qua 500 ngàn.

Hai trong số đó là thủ hạ của anh lúc còn làm quản lý.

Còn lại đều là thủ hạ của quản lý khác, nhưng hiện tại tất cả đều thuộc phạm vi quản lý của anh.

- Quản lý Tô, chúng tôi chỉ muốn tới đây hỏi xem, nếu như sau này còn có thương diễn của Hồng Hoang, có thể đề cử chúng tôi được không?

- Quản lý yên tâm! Chúng ta nhất định sẽ đối đãi thật tốt!

Rất rõ ràng.

Mấy người này thấy được gần đây bởi vì 《 Resident Evil 》 mà Âu Dương Hiểu bạo hỏa lần thứ hai, trong lòng hâm mộ, cũng

muốn tới xem mình có cơ hội này hay không.

Phải biết rằng lúc trước Âu Dương Hiểu chẳng qua là một người mới ở tầng dưới chót có mấy ngàn fan hâm mộ mà thôi.

Kết quả là bởi vì ôm đùi của Hồng Hoang mà một bước lên mây, chỉ trong vòng nửa năm đã trở thành đại chủ phòng hơn 1 triệu fan.

Hơn nữa nhìn đà tăng gần nhất, giống như còn có khuynh hướng tăng trưởng.

Điều này làm những nghệ sĩ khác trông mà thèm muốn chết.

Đồng thời trong lòng vô cùng rõ ràng, Tô Bằng có thể ngồi vững vị trí quản lý marketing này, một nguyên nhân trong đó chính là bởi vì được Hồng Hoang giúp đỡ.

Chỉ có nhận được trợ lực của anh thì mới có cơ hội bước vào bậc thang đầu tiên lên đến bầu trời, trổ hết tài năng từ bên trong tất cả nghệ sĩ.

- Hóa ra là vì chuyện này.

Tô Bằng bừng tỉnh đại ngộ, không khỏi xem kỹ mấy người trước mặt.

Một hồi lâu anh mới lên tiếng:

- Hồng Hoang muốn dạng người như thế nào cũng không phải do tôi quyết định, nhưng mà nếu mấy người đã có lòng, số fan cũng đủ, vậy trở về thử chơi một chút game FPS đi, đến lúc đó Hồng Hoang mở rộng trò chơi mới tôi sẽ xin mấy cái danh ngạch giúp mấy người.

- Có thật không?

- Tốt, tôi trở về thử xem!

- Cảm ơn quản lý Tô!

Mấy người mừng rỡ không thôi, liên tục cảm ơn rối rít rồi vội vàng rời đi.

Tô Bằng nhìn bóng lưng dần xa của bọn họ, cảm khái không thôi, chưa bao giờ nghĩ tới việc mua chuộc nhân tâm lại đơn giản như vậy.

Nhưng mà anh cũng biết, gần đây ngành nghề trò chơi bắt đầu quật khởi.

Ngoại trừ Âu Dương Hiểu đột ngột "bùng nổ", đúng là nên nâng đỡ thêm các streamer về chủ về chơi trò chơi mới được.

Có như vậy, ít nhất trong thủy triều ngành nghề sắp đến thì hắn có thể đứng vững gót chân.

…

Một bên khác.

Trụ sở giải trí tương tác Giang Thành.

Sáng sớm, Anna và Vân tỷ được quản lý cấp cao của công ty gọi tới, đi vào trong phòng họp, tổ chức một hội nghị tạm thời.

- Tiểu Vân, lần này cô làm rất tốt, sau khi bộ phim 《 Resident Evil 》 được quảng bá, danh khí của Anna đã được khai hỏa thành công, bây giờ có công ty điện ảnh và truyền hình nguyện ý trả thù lao cao hơn để mời Anna diễn.

Đổng sự ngồi ở chủ vị nói với giọng điệu vô cùng hòa ái hiếm thấy.

Anna và Vân tỷ ngồi ở một bên nghe vậy không khỏi kích động.

Các cô không ngờ bộ phim này lại thành công như thế, vừa mới ra mắt tuần đầu tiên mà đã gây nên phản ứng khổng lồ.

Hơn nữa nhiệt độ vẫn còn đang lên men.

Nhờ bộ phim này mà Anna, người đóng vai nữ chính, lại nổi tiếng lần nữa, trở thành tiêu điểm bàn tán trong giới phim ảnh, vượt xa sự mong đợi ban đầu của các cô.

Nghĩ tới đây, Vân tỷ vội vàng mở miệng:

- Cảm ơn chủ tịch, đây đều là việc tôi phải làm, nếu như có thể, tôi hy vọng công ty có thể tăng thêm tài nguyên ưu tiên cho Anna, tôi muốn thừa cơ hội này để cô ấy thử xung kích lên đến nhất tuyến.

Giống công ty giải trí như bọn họ, cho tới bây giờ đều là lấy thực lực và tài nguyên để nói chuyện.

Dù là hội nghị như vậy thì cũng không cần phải nói quá nhiều, há miệng chính là tài nguyên ưu tiên.

Đổng sự và đám cấp cao nghe vậy đều lâm vào trầm tư.

- Ừm, với sự nổi tiếng hiện tại của Anna, chính xác đã có tư cách xung kích lên nhất tuyến, như vậy đi, tháng sau có một tống nghệ vào giờ vàng, để Anna tham gia chương trình đó đi.

- Tốt! Cảm ơn chủ tịch!

- Cảm ơn đổng sự!

Vân tỷ và Anna luôn miệng nói cám ơn, trong mắt tràn đầy kích động.

Các cô rất rõ ràng, chương trình kia vốn dĩ dự định an bài cho một vị nhất tuyến lâu năm bên trong công ty, nó tuyệt đối được coi là tài nguyên cấp cao nhất.

Chỉ cần vận hành thỏa đáng, khai hỏa danh khí.

Coi như không thể xông vào nhất tuyến, vậy thì cũng có thể sờ đến cánh cửa của nhất tuyến.

Đến lúc đó địa vị của Anna trong giới điện ảnh đương nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, chỉ cần thời gian tích lũy là có thể ổn tiến vào nhất tuyến!

Không thể không nói, lần này thật đúng là may mắn mà có bộ phim kia.

Chương 208: Không Mua Trò Chơi Mà Còn Muốn Xem CG? (1)

Sau này trong ngành nghề trò chơi, các cô chỉ nhận tấm chiêu bài Hồng Hoang này!

- Đúng rồi, Vân tỷ, chị có chơi game không?

Hội nghị kết thúc, sau khi rời đi phòng họp, Anna đang đi ở trên hành lang đột nhiên đặt câu hỏi.

- Trò chơi à? Bình thường rảnh rỗi tôi có chơi chút trò chơi nhẹ nhàng, như thế nào, em muốn chơi à?

Vân tỷ kỳ quái hỏi lại.

- Ừm.

Anna gật gật đầu:

- Em muốn tìm hiểu ngành nghề trò chơi một chút, có thể nó sẽ giúp ích cho em trong diễn xuất sau này.

- Vậy được rồi, để chị dạy em chơi trò chơi của Hồng Hoang, gần đây bọn họ vừa tung ra một trò chơi tên là Nhà Bếp Hỗn Loạn, chúng ta bận rộn lâu như vậy, đến lúc thả lỏng một chút rồi.

Nói xong, hai người cùng nhau đi tới khu nghỉ ngơi bên trong công ty, bắt đầu chơi trò chơi.

Không lâu sau đó, một tin tức khiến người ta dở khóc dở cười

xuất hiện trên Weibo.

…

Bên trong phòng tiếp khách của công ty Hồng Hoang.

Trong lúc bên ngoài khí thế hừng hực thảo luận về bộ phim điện ảnh 《 Resident Evil 》, thì lúc này, Trần Lâm đang ngồi cùng một chỗ với lão Tống, tiếp nhận phỏng vấn của một trong trang web đánh giá trò chơi đại chủ lưu, Thời Báo Trò Chơi.

- Tổng giám đốc Trần, bên ngoài có tin đồn rằng Hồng Hoang dùng chân làm trò chơi, dùng tâm làm CG, anh cảm thấy như thế nào?

Đối diện Trần Lâm là một nữ phóng viên mặc trang phục nghề nghiệp, tay cầm microphone, hỏi một cách chuyên nghiệp và lịch sự.

- Đây hoàn toàn là tin đồn, chúng tôi chỉ là chú trọng kiểm tra nhiều khâu, tận lực làm tốt CG quảng cáo trò chơi mà thôi, nghiệp vụ chủ yếu vẫn là trò chơi.

Trần Lâm trả lời không chút nghĩ ngợi.

Anh vừa dứt lời thì lão Tống bên cạnh cũng nói thêm:

- Tôi nhất thiết phải bổ sung một chút, trò chơi do chúng tôi chế tác cũng là đã trải qua nhiều bước kiểm tra, chất lượng tuyệt đối tốt hơn nhiều so với việc dùng chân làm.

- Ha ha, giám đốc Tống thật biết nói đùa, nhân viên quý công ty hẳn là sẽ cảm thấy anh là một vị cấp trên bình dị và gần gũi.

Phóng viên che miệng cười khẽ, cô đương nhiên biết anh ta đang nói giỡn.

Tiếp theo, vị nam phóng viên đeo mắt kính ngồi bên cạnh lên

tiếng:

- Ta xin hỏi một chút vấn đề liên quan đến CG trò chơi 《 Resident Evil 》 do quý công ty phát hành gần đây, loại khái niệm nào đã được sử dụng để quay nó?

《 Resident Evil 》, đúng là vấn chính đề mà lần này bọn họ tới phỏng vấn.

Bởi vì sự xuất hiện của bộ phim này, trên mạng đã dẫn phát không ít thảo luận về tận thế, hơn nữa càng ngày càng có khuynh hướng nghiêm trọng.

Có thể nói.

Chính Hồng Hoang là người bắt đầu việc này.

Đương nhiên là khiến đông đảo nghiệp nội chú ý.

- Thật ra, chúng tôi chỉ muốn cho mọi người thấy được một loại khả năng khác về tận thế hàng lâm từ những góc độ khác nhau mà thôi.

- Ví dụ như bộ Resident Evil này chính là từ phương diện gen, gia nhập thêm một chút nguyên tố khoa huyễn, cuối cùng kết thúc bằng một khoảng trống, cho mọi người nhiều không gian để mặc sức tưởng tượng.

- Đương nhiên, đây chỉ là cố sự hư cấu, mọi người đừngDtJOiHSkIẾ coi là thật.

Trần Lâm đã trà trộn trong lĩnh vực này được một thời gian, nói chuyện sớm đã giọt nước không lọt, sẽ không chọn đề tài quá nhạy cảm để trả lời.

Hai phóng viên cầm bút nhanh chóng ghi chép trên cuốn sổ.

Sau đó, nữ phóng viên ngẩng đầu lên:

- Nói đến khoảng trống của kịch bản, gần đây trên internet thảo luận rất nhiều về diễn biến tiếp theo của bộ phim, không biết quý công ty có ý định mở rộng khía cạnh này không?

- Có!

Trần Lâm mỉm cười:

- Điều này tôi có thể trả lời chắc chắn, trong kế hoạch nguyên bản của chúng tôi, Resident Evil đúng là có kịch bản phần sau, nhưng mà hiện tại trọng tâm của chúng tôi vẫn là trò chơi, tạm thời còn không đủ nhân lực để làm CG.

Hả?

Kế hoạch nguyên bản?

Chúng ta có thứ này à?

Lão Tống ở bên cạnh ngây ngẩn cả người, không khỏi quay đầu nhìn lại.

Nếu như lão nhớ không lầm thì trước đó Trần Lâm gửi cho lão nội dung kịch bản hầu như đều đã quay chụp xong, căn bản không còn lại bao nhiêu.

Ở đâu ra kịch bản sau này nữa vậy?

Nhưng mà so với việc lão ngây ngốc, trong mắt hai tên phóng viên lại đột nhiên bộc phát một vòng sáng ngời.

Tin tức!

Tin tức lớn!

Resident Evil còn có phần sau, hơn nữa là do chính miệng tổng giám đốc của Hồng Hoang thừa nhận!

Bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng mình chỉ thuận miệng hỏi một chút thôi, thế mà lại hỏi ra một tin tức nặng cân như thế.

Lập tức cố nén kích động trong lòng, hỏi thêm:

- Anh có thể thuận tiện tiết lộ một chút phương hướng đại thể của kịch bản sau này được không?

- Phương hướng à, đại khái là xuất phát từ góc độ virus T bộc phát, thành thị nổi loạn, nối tiếp kịch bản của bộ thứ nhất.

- Còn những vấn đề khác thì tạm thời tôi không tiện lộ ra, phải đợi đến khi trò chơi mới phát hành, nhìn xem tốc độ hoàn vốn như thế nào mới đưa ra quyết định được, dù sao thì mọi người cũng biết đấy, làm CG là rất phí tiền.

Một câu nói.

Đưa tiền!

Không mua trò chơi mà còn muốn xem tập tiếp theo à?

Ăn rắm đi.

Đương nhiên.

Hai tên phóng viên không biết suy nghĩ trong lòng anh.

Vừa nghe đến nội dung sau này của Resident Evil, cả hai vội vàng cầm bút ký ghi lại, trong mắt tỏa ra vẻ hưng phấn.

Sau đó bọn họ lại hỏi một chút chuyện có liên quan đến trò chơi mới, lúc này mới đứng dậy tạm biệt, xuống lầu ngồi xe rời đi.

Đợi sau khi đưa tiễn bọn họ.

Cuối cùng Lão Tống không khỏi hỏi:

- Trần Lâm, cậu thật sự dự định quay chụp bộ thứ hai của Resident Evil à?

- Không có, chẳng phải tôi đã nói phải xem tốc độ hoàn vốn trước khi đưa ra quyết định à? Nếu trò chơi không kiếm tiền được thì còn quay CG làm gì.

Trần Lâm nhún vai trả lời.

- Ách, điều này cũng đúng.

Lão Tống chép miệng, nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Lão còn tưởng rằng vừa rồi Trần Lâm dám trả lời như vậy là bởi vì trong đầu đã có kế hoạch cụ thể, hoá ra chỉ là vẽ bánh nướng không khí mà thôi.

Chương 209: Không Mua Trò Chơi Mà Còn Muốn Xem CG? (2)

Nhưng lão cũng không nói thêm gì nữa, trở về đoàn đội tiếp tục giám sát việc làm.

Nhưng mà.

Lão không biết là.

Ngay sau khi hai tên phóng viên rời đi không bao lâu.

Một bài đăng với tiêu đề là #Tổng giám đốc Hồng Hoang chính miệng trả lời, 《 Resident Evil 》 có thể quay phần hai# đột nhiên xuất hiện phía dưới tài khoản quan phương của Thời Báo Trò Chơi.

Được xem là một trong bình đài xác định và đánh giá trò chơi lớn trong nước.

Thời Báo Trò Chơi vẫn luôn là cọc tiêu của nghiệp nội, được vô số người chơi chú ý.

Tin tức vừa mới được phát ra, lập tức khiến lượng lớn người chơi vây xem.

- Mẹ nó! Resident Evil phần hai? Thật hay giả vậy?

- Tổng giám đốc Hồng Hoang chính miệng trả lời, Thời Báo Trò Chơi đã đến phỏng vấn ở trụ sở Hồng Hoang à?

- Thì ra là xuất phát từ góc độ virus T bộc phát, thành thị nổi loạn, kết nối với kịch bản bộ thứ nhất!

- Đề tài này gần đây rất nóng ở trên mạng, không ngờ nhanh như vậy lại có tin tức của quan phương.

- A a a! Thật muốn biết nội dung cốt truyện sau này!

- Tôi cũng vậy, mấy ngày nay đã xem đi xem lại phần một năm lần rồi, mau ra phần hai đi!

Giờ khắc này các người chơi đều sôi trào, ngay cả cư dân mạng không chơi game nhưng lại xem qua 《 Resident Evil 》 cũng đều mộ danh mà đến, gia nhập vào trong đại quân thảo luận.

Nhưng mà một câu nguyên thoại được ghi chú phía dưới lại khiến bọn họ trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, vô cùng khó chịu.

Đó chính là câu Trần Lâm nói muốn nhìn xem tình huống tiêu thụ trò chơi rồi mới suy nghĩ đến việc quay phần hai.

- Đáng giận! Nhìn tiêu thụ trò chơi rồi mới suy xét, vậy các người mau phát hành game đi!

- Mua, tôi mua còn không được à? Coi như là mua vé xem phim điện ảnh đi!

- Các người có bản lĩnh thì phát hành ngay bây giờ đi, mặc kệ bao nhiêu thì tôi cũng mua!

- Các anh em lên đi, đến lúc đó lượng tiêu thụ trò chơi đủ, Hồng Hoang không ra tập thứ hai, chúng ta cùng nhau vọt tới hang ổ của bọn họ!

- Đã chụp màn hình, Hồng Hoang các người nói chuyện phải giữ lời đấy.

Sau khi xem 《 Resident Evil 》, cư dân mạng thật sự quá

muốn nhìn đến kịch bản virus khuếch tán sau này.

Tuy trên mạng đã căn cứ vào manh mối chi tiết trong phần một để suy luận ra mấy loại kịch bản có khả năng nhất, nhưng tất cả đều không phải là của quan phương, không có đủ sức thuyết phục.

Bây giờ nhìn thấy quan phương chính miệng đáp ứng ra phần hai.

Bọn họ đâu còn ngồi được vững được, nhao nhao chạy tới tài khoản quan phương nhắn lại, chuẩn bị cho Hồng Hoang một cái rung động nho nhỏ đến từ đảng xem phim.

Cảnh tượng nóng nảy thúc giục kia khiến các công ty điện ảnh và truyền hình khác đều ngây ngốc.

Không phải chứ.

Các người là một công ty trò chơi mà lại làm CG trò chơi còn trâu bò hơn so với điện ảnh quay chụp chuyên nghiệp của chúng ta, như vậy có phải là có chút thái quá hay không?

Chúng ta không cần mặt mũi à?

Giống như là vì đáp lại nghi vấn của bọn họ.

Đúng lúc này.

Phía dưới tài khoản quan phương của Hồng Hoang đột nhiên cập nhật một thông báo.

[Thông báo chính thức: Game FPS với đề tài tận thế hoàn toàn mới, 《 Resident Evil: Thôn Trang 》 sẽ chính thức phát hành vào khoảng mười hai giờ trưa thứ bảy tuần này, đến lúc đó trò chơi sẽ có mặt trên toàn bộ bình đài PC, máy chủ, VR, kính xin chờ mong!].

…

- Đến rồi đến rồi, trò chơi mới của Hồng Hoang rốt cuộc đã đến!

Giữa trưa thứ bảy.

Nhận được tin tức, lão E sớm mở ra livestream chờ đợi.

Là một fan của trò chơi bắn nhau, anh đương nhiên không thể bỏ lỡ cơ hội như vậy, chuẩn bị thể nghiệm trò chơi mới mà Hồng Hoang thổi phồng lâu như vậy một chút.

Người chơi và các khán giả nghe tin chạy tới cũng nhao nhao tràn vào bên trong phòng chat Live, khiến nơi này trở nên náo nhiệt.

- Tới rồi, tôi chiếm chỗ ngồi trước.

- Không biết trò chơi FPS do Hồng Hoang làm như thế nào.

- Tới đây sau khi xem phim, xin hỏi là muốn truyền bá trò chơi Resident Evil à?

- Tôi cũng vậy, đơn thuần tò mò tới xem một chút.

- Ha ha, mặc dù tôi là dân chơi game, nhưng không thể không nói, điện ảnh đúng là làm rất tốt.

Nhiệt độ của trò chơi bắn nhau vốn dĩ không thấp, cộng thêm việc tuyên truyền điện ảnh 《 Resident Evil 》 trong khoảng thời gian này.

Mới hơn mười phút mà nhiệt độ phòng livestream đã leo lên mức cao nhất thường ngày, mọi người đều muốn tới xem trò chơi mới của Hồng Hoang như thế nào.

Dù sao thì loại trò chơi này đã phát triển nhiều năm, sớm bị

khai phát đủ loại cách chơi.

Một cách tự nhiên, yêu cầu của các người chơi cũng trở nên cao hơn rất nhiều.

Nếu như làm chưa đủ tốt hoặc không đủ hấp dẫn người chơi, như vậy tuyệt đối không có khả năng sống sót bên trong vô số sản phẩm cạnh tranh tương tự.

Dù là lão E rất có tự tin đối với Hồng Hoang thì cũng không dám kết luận bừa.

- Bây giờ trò chơi FPS khó sống, chủ yếu là do sản phẩm cạnh tranh quá nhiều, người chơi bị chia rẽ quá nghiêm trọng.

- Ngay cả những game được đầu tư nhiều coi như lưu lại được một bộ phận người chơi thì cũng căn bản không hoàn vốn được, cuối cùng đều chết ở giữa đường.

Thấy vẫn còn mấy phút nữa, lão E bắt đầu phân tích thị trường trò chơi bắn nhau hiện tại.

Nói trắng ra chính là cuốn (hơn thua).

Cuốn tới cuối cùng không còn cái nào sống sót.

Vốn một cái bánh gato có thể nuôi sống 10 người, nhưng lại có 1000 người chạy tới đòi chia nhau, như vậy không phải ai cũng không ăn no được?

Mặc dù đối với người chơi thì càng nhiều trò chơi càng tốt.

Nhưng bọn họ cũng không hi vọng các công ty đều bị cuốn tới chết, cuối cùng rơi xuống cục diện không có người làm trò chơi nữa.

Chỉ hi vọng lần này ngành nghề hưng khởi có thể mang đến biến hóa mới cho loại trò chơi này.

Nói xong thì mười hai giờ trưa đã đến.

Lão E vội vàng làm mới giao diện tài khoản của Hồng Hoang trên Steam, quả nhiên xuất hiện thêm một trò chơi.

[Trò chơi: Resident Evil • Thôn Trang].

[Giới thiệu vắn tắt: Trò chơi cùng tên 《 Resident Evil 》, cố sự xảy ra ở một thôn trang quỷ dị sẽ mang đến thể nghiệm sinh tồn trong tận thế kinh dị hoàn toàn mới cho người chơi.].

[Loại hình: Sinh tồn kinh dị, FPS, tận thế biến dị, H].

[Giá bán: 168 tệ].

Chương 210: 《 Resident Evil: Thôn Trang 》 Ra Mắt!

Như bọn họ dự đoán, đây là một trò chơi lấy Resident Evil làm bối cảnh, hơn nữa còn mang theo nguyên tố kinh dị, đúng là nội dung mà bọn họ mong đợi nhất.

- Chờ đã, nhãn hiệu H là có ý gì?

Đột nhiên, lão E chú ý tới chỗ không giống bình thường bên trên nhãn của trò chơi, vẻ mặt trở nên cổ quái.

Khán giả vốn còn đang bình luận cũng đều táo động.

- Không thích hợp, trò chơi này có điểm gì đó là lạ!

- Chẳng lẽ là....

- Vừa mới tới đã trực tiếp vương tạc à?

- Hồng Hoang quả nhiên rất hiểu lòng tôi.

- Nhanh nhanh nhanh, tôi không thể đợi được nữa.

Mặc dù bọn họ đều biết, trò chơi có thể xuất hiện trên Steam, cơ bản là không có khả năng có nội dung bị hạn chế.

Nhưng điều này không hề ảnh hưởng đến sự tò mò của bọn họ, còn có trái tim ngo ngoe rục rịch kia, nhao nhao phát mưa đạn thúc giục.

Lão E không nói nhảm nữa, vừa tải về xong là tiến vào trò chơi.

Trò chơi bắt đầu.

Điều đầu tiên đập vào mắt chính là kết cấu vi khuẩn chợt lóe lên cùng với máu tươi tan ra ở trong nước.

Sau đó đổi thành góc nhìn thứ nhất, lấy góc nhìn của nhân vật người chơi bắt đầu tự sự bản thân.

Bối cảnh của cố sự rất đơn giản.

Nhân vật người chơi là một người chồng đang đi tìm kiếm người vợ mất tích.

Có một ngày, anh ta nhận được bưu kiện từ người vợ, cuối cùng tìm được cô tại một ngôi nhà cũ, nhưng lại phát hiện vợ của mình hình như có chút không bình thường, đột nhiên tấn công anh ta giống như một dã thú.

Mãi sau này anh mới biết được vợ mình bị lây nhiễm một loại virus nào đó.

Những người sống ở nơi này đều bị lây nhiễm, hoàn toàn mất đi tính người.

Mà ngọn nguồn của mọi chuyện là một vũ khí sinh hóa có hình dáng giống một cô bé.

Sau một phen chiến đấu.

Người chồng thành công giành được kháng nguyên, loại trừ virus cho vợ và mình, đồng thời thoát khỏi nơi đó, chuyển đến một biệt thự hẻo lánh ở ngoại ô thành phố khác.

Cố sự cũng bắt đầu từ nơi này.

- Nhìn miêu tả này, hẳn là nói về virus T.

Lập tức có mưa đạn chú ý tới tin tức mấu chốt.

- Chẳng lẽ trò chơi này lấy bối cảnh sau khi virus khuếch tán à?

- Nhất định là vậy rồi, những chuyện này đều xảy ra trên mặt đất.

- Hơn nữa vừa rồi hình như có nhắc tới vũ khí sinh hóa, chẳng lẽ là nội dung của tập phim thứ hai.

- Resident Evil phần hai!

Khán giả lập tức trở nên phấn chấn.

Chẳng lẽ trong trò chơi còn ẩn giấu kịch bản sau này của Resident Evil à.

Cho dù không có thì có lẽ bọn họ cũng có thể dòm ngó được thứ gì đó từ trong trò chơi, hiểu rõ thế giới quan sau khi virus bộc phát.

Lấy sự hiểu biết của bọn họ đối với Hồng Hoang, nhà thiết kế thật có khả năng giấu trứng màu ở trong trò chơi để tiến hành liên động với video CG.

Nghĩ tới đây, khán giả càng xem nghiêm túc hơn.

Trước ống kính, lão E điều khiển nhân vật thu thập tin tức ở trong biệt thự.

Thông qua đối thoại và hồ sơ bệnh án, anh biết được mặc dù người vợ đã tiêm vào kháng nguyên nhưng vẫn vô cùng cổ quái, thần kinh biểu hiện có chút thất thường.

- Tôi dám cá, virus trong cơ thể cô ta chưa được thanh trừ sạch sẽ.

Trong quá trình chơi game, lão E mơ hồ đoán được cái gì đó, không khỏi nói trước ống kính.

Quả nhiên.

Vừa mới dứt lời, một tiếng súng vang lên phá vỡ sự bình tĩnh trên bàn ăn, người vợ bị viên đạn xuyên qua bả vai.

[Mau nằm xuống!].

Xuyên qua góc nhìn thứ nhất, nhân vật người chơi kinh thanh hô to.

Đèn trong phòng khách đột nhiên tắt đi, một đám người xông tới bắn xối xả vào vợ của nhân vật người chơi, cuối cùng đưa tiễn cô bằng một phát đạn nổ đầu.

Người chồng bị đánh ngất xỉu, bị đám người mang đi cùng với đứa con vừa mới ra đời không bao lâu, giống như muốn tiến hành nghiên cứu thân thể của bọn họ.

Kết quả là chiếc xe áp giải người chồng đột nhiên bị lật ở giữa đường, chỉ có người chồng còn sống.

Vì cứu đứa con, lão E điều khiển nhân vật tiếp tục lên đường, xuyên qua khu rừng rậm âm trầm kinh khủng, cuối cùng đi tới một thôn trang có một tòa lâu đài cổ cao lớn.

- Mẹ nó, bầu không khí này nhìn thật quỷ dị.

- Cảm giác như không hề có một chút sức sống.

- Có chút dọa người đấy.

- Hình như trò chơi có nhắc tới thôn trang, chắc là ở đây.

- Đừng nói là Zombie hoặc là quái vật biến dị đột nhiên xuất hiện nha?

- Mưa đạn hộ thể! Chung Quỳ tới bên cạnh tôi!

Nhìn từ bên ngoài, toàn thôn yên tĩnh đến quỷ dị.

Trên nóc nhà xa xa thỉnh thoảng có quạ đen đậu lại hoặc bay qua, càng khiến bầu không khí của thôn udXAihCFẸ này tăng thêm mấy phần quỷ dị.

Dù sao quạ đen còn có danh xưng là chim báo tử.

Ở đây xuất hiện nhiều quạ đen như vậy, hiển nhiên đã bị virus lây lan, có thể tưởng tượng được tình huống bên trong như thế nào.

Nếu chỉ chơi mỗi trò chơi này thì ngươi sẽ không biết nó có ý nghĩa gì.

Nhưng sau khi xem phim điện ảnh CG để giải bối cảnh thì lại không giống.

Khó trách sẽ dán lên nhãn hiệu "Kinh dị".

- Cho nên trước đó chỉ có thể coi là chương mở đầu để giới thiệu bối cảnh thôi à?

Lão E hít sâu một hơi, điều khiển nhân vật chậm rãi đi xuống dốc núi, tiến vào trong thôn trang cực lớn mà quỷ dị này, bắt đầu khám phá xung quanh, tìm kiếm súng ống.

Cuối cùng gặp phải một lão đầu cầm súng trong một căn nhà gỗ.

Lão đầu cho rằng anh là Zombie, vừa chạm mặt đã giơ súng về phía anh rồi bắn một phát.

- Bang!

Tiếng súng vang lên, quanh quẩn khắp nơi.

Tim lão E đập thình thịch.

Ngay sau đó, ngoài phòng đột nhiên truyền đến một hồi tiếng dã thú gào thét, nhanh chóng tới gần bên này.

- Đậu má! Lão già này dẫn Zombie đến đây!

Những người xem phim điện ảnh CG đều biết, đám Zombie và quái vật biến dị này vô cùng mẫn cảm đối với âm thanh.

Một phát súng của lão già này, nếu không đánh chết người chơi thì cũng nhất định sẽ dẫn Zombie ở gần tới đây.

Nghe thấy tiếng gầm gừ càng ngày càng gần, khuôn mặt của lão E xanh mét.

Đặc biệt là trò chơi này còn là ngôi thứ nhất, cảm giác nhập vai cực mạnh, làm cho anh càng không dám tưởng tượng Zombie dán sát mặt sẽ là dạng gì.

Chương 211: Cha Từ Nữ Hiếu (1)

- Ha ha, cười chết mất.

- Xem ra lão già đó chính là gian tế do Zombie phái tới rồi.

- Căn nhà rách nát này có thể ngăn cản lũ quái vật kia à?

- Hết cứu rồi, chờ chết đi.

Mặc dù khán giả rất lo lắng nhưng vẫn lao nhao phát mưa đạn nhạo báng.

Mà lão đầu trong trò chơi cũng phát hiện rằng mình đã gây họa, vội vàng chạy đến bên cửa sổ nhìn xem.

[Hả, nguy rồi, bọn chúng sắp tới!].

Dưới sự hoảng loạn, lão cũng không quản được nhiều như vậy nữa, vội chạy về phòng lấy ra một khẩu súng lục đưa cho lão E rồi căng thẳng nhìn xung quanh phòng khách.

- Hóa ra là lấy vũ khí ở đây, tốt, ta tha thứ cho ông.

Nhìn thấy khẩu súng trong tay, lão E cảm giác mạnh mẽ hơn nhiều.

Nói thế nào thì anh cũng là một tay súng chuyên nghiệp, có súng rồi thì cần gì phải sợ Zombie nữa chứ?

Nhưng mà.

Anh vừa mới nói xong hết câu thì trên nóc nhà đột nhiên vang

lên tiếng "ầm ầm", một bàn tay quái vật vươn tới bắt được lão già đang thay đạn, kéo lão ra ngoài.

Điều này khiến lão E và người xem giật nảy mình, nhìn máu từ lỗ hổng trên nóc nhà phun xuống mà trong lòng run sợ.

Một giây sau, biến cố xảy ra!

Một bàn tay quái vật khác đột nhiên xông ra từ dưới chân nhân vật người chơi, tóm lấy mắt cá chân của anh và kéo xuống đất.

- A! Mẹ nó!

Lão E kêu thảm một tiếng, suýt chút nữa ném con chuột ra xa vì hình ảnh bất thình lình xuất hiện này.

Sau khi người chơi tỉnh lại trong cơn hôn mê, điều đầu tiên mà anh nhìn thấy chính là khuôn mặt máu me của lão đầu kia, bên cạnh là thi thể nằm đầy đất.

- Nhiều thi thể như vậy, có khi nào người trong thôn đều ở nơi này không?

Lão E lấy lại tinh thần tặc lưỡi một chút, chỉ cảm thấy căn phòng này thật ghê rợn, không biết anh đã bị quái vật kéo tới nơi nào rồi.

Sau khi quan sát bốn phía một hồi, anh phát hiện nơi xa có một bóng người đang nằm bò trên một bộ thi thể, giống như đang gặm ăn cái gì đó.

Zombie!

Trong lòng mọi người chấn động, ánh mắt dán chặt vào bóng người đó, rất sợ nó đột ngột đứng dậy rồi nhào về phía mình.

Lão E ngừng thở, điều khiển nhân vật chậm rãi lui lại.

- Rống!

Đột nhiên, một tiếng gầm nổ tung ở bên tai.

Bóng dáng ở đằng xa không hề di chuyển, nhưng mà bên cạnh lại có một con Zombie lao ra, cắn vào tay trái của nhân vật, liều mạng xé rách.

Biến cố bất thình lình này suýt chút nữa đưa tiễn lão E lên chầu trời, anh giật mình, cực tốc ngửa ra sau.

- Mẹ nó, hù chết lão tử rồi!

- Cái này mà là game bắn súng gì chứ, căn bản chính là phim kinh dị!

- Tôi mẹ nó bị doạ hồn muốn bay đi rồi!

- Người đâu, mau đổi cho trẫm cái quần khác!

Mưa đạn trong phòng livestream ngày càng nhiều hơn.

Mà nhân vật trong màn hình thì đang bị Zombie gắt gao cắn tay trái.

Góc nhìn thứ nhất với khoảng cách gần, khuôn mặt tái nhợt của Zombie gần như dính sát, chỉ mới nhìn thôi cũng có chút rùng mình.

Cuối cùng, nhân vật bị cắn mất hai ngón tay.

Ngay cả lòng bàn tay cũng thiếu đi một tảng thịt lớn.

Sau một hồi kêu la thảm thiết và tránh thoát trói buộc, nhân vật người chơi phá tan vách tường bằng gỗ và lao ra ngoài đất tuyết, cũng lần nữa khôi phục quyền kiểm soát.

Lão E không chút do dự mà giơ súng quay người lại, nhắm

chuẩn đầu của Zombie rồi bắn mấy phát.

Tiếp đó vừa tránh né vừa bằng vào địa hình lách qua sự truy kích của Zombie.

Bằng vào kinh nghiệm chơi game bắn súng nhiều năm, anh gần như làm được mỗi một phát súng đều bắn vào đầu, không bao lâu đã thành công nổ chết đầu Zombie, thoát khỏi nguy hiểm.

- Phù ——

- Cuối cùng cũng chết, cho chừa cái tật dọa lão tử.

Lão E giơ súng, chưa tỉnh hồn mà đi tới bên cạnh thi thể, con Zombie bị thổi bay đầu nhìn càng thêm đáng sợ.

Sau đó anh lại nhìn vào bàn tay của mình, phát hiện mình không bị lây nhiễm.

- Chẳng lẽ là bởi vì lúc trước tiêm vào huyết thanh kháng nguyên à? Vậy thì mình còn sợ cái gì nữa chứ.

Biết mình sẽ không bị biến dị nếu bị cắn, áp lực của lão E lập tức nhỏ hơn rất nhiều, tiếp tục thu thập đạo cụ trong căn nhà gần đó.

Sau khi trải qua vài đoạn kịch bản nhỏ, không cẩn thận chết mấy lần, giết một chút Zombie.

Cuối cùng trước khi màn đêm buông xuống, anh đã gặp được những người còn sống khác trong thôn, là một đôi cha con bị Zombie tập kích, bị thương và trốn trong nhà.

Sau khi trò chuyện một phen, người chơi được đưa tới một căn nhà có cánh cửa sắt, gặp những thôn dân may mắn còn sống sót khác.

Thông qua đối thoại, anh biết được toàn thôn đã sớm bị

Zombie và quái vật chiếm lĩnh, chỉ còn lại một số ít người sống.

- Xem ra virus đã khuếch tán từ thành phố Raccoon, khiến những nơi khác đều gặp tai vạ.

- Toàn thôn chỉ còn lại mấy người, tốc độ lây lan này có chút mãnh liệt đấy.

- Những đại thần trên mạng đã đoán đúng, chỗ khủng bố nhất của loại virus này chính là tốc độ truyền nhiễm.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy thì chẳng phải là tất cả mọi người đều sẽ chết hết à?

Nhìn thấy kịch bản đối thoại của nhóm người sống trong trò chơi, mưa đạn nghị luận ầm ĩ.

Ngay cả loại thôn trang xa xôi như vậy đều biến thành như vậy, rất khó tưởng tượng thế giới bên ngoài đã biến thành bộ dáng gì.

[Ai có thể nói cho tôi biết đến tột cùng ở đây đã xảy ra chuyện gì không?].

Lúc này, nhân vật người chơi hỏi thăm.

Mọi người trong căn nhà chần chờ phút chốc, sau đó một người phụ nữ NPC đứng dậy.

[Không ai biết cả.].

[Một giây trước chúng tôi còn đang làm việc cần cù, sinh hoạt một cách bình tĩnh.].

[Một giây sau quái vật đến tấn công chúng tôi, hơn nữa bọn chúng giống như là vô tận.].

Rõ ràng.

Thôn trang này vừa mới xảy ra thi biến không bao lâu.

Hoặc là thôn dân mang theo virus từ bên ngoài trở về, hoặc chính là Zombie trong thành thị đi lạc đến nơi đây, cho nên mới tạo thành thảm trạng hiện tại cho thôn.

- Mau nhìn kìa, lão đầu kia xảy ra chuyện gì vậy?

- Đậu má! Hình như ông ta đang biến dị!

Đột nhiên lúc này, mấy mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream.

Người cha bị thương vẫn luôn ngồi bên cạnh, sau khi bọn họ đối thoại xong thì bỗng dưng kêu thảm một tiếng, nổi điên đứng dậy cầm đao chém người.

Sau đó đẩy ngã một người xuống đất rồi nhào tới cắn cổ đối phương.

Chương 212: Cha Từ Nữ Hiếu (2)

Trong nháy mắt.

Cả ngôi nhà rơi vào tình trạng hoảng loạn.

Ngay cả lão E đang xem kịch bản đối thoại đều bị dọa phát sợ.

- Tình huống gì vậy? Gia hỏa này bị Zombie cào à?

Mọi chuyện đều xảy ra quá đột nhiên, đến mức bọn họ không có thời gian chuẩn bị tâm lý.

Anh nào dám dừng lại, lập tức điều khiển nhân vật lui ra ngoài cửa, giơ súng bắn mấy phát về phía người đàn ông Zombie đang đuổi theo.

Nhưng mà viên đạn bắn vào trên người Zombie giống như là cù lét, mới đi chưa được mấy bước thì đã bị người cha biến thành Zombie đẩy ngã xuống đất.

Nhìn cái miệng đầy máu gần như dính sát vào mặt, tất cả mọi người đều cả kinh lùi về phía sau, hít hà một hơi.

May mắn thay, đúng lúc này, đứa con gái cầm khẩu súng ngắn xuất hiện.

[Thả anh ấy ra!].

Phịch một tiếng, người cha bị lực xung kích cực lớn đánh bay ra ngoài, lúc này mới khiến người chơi giữ được một mạng nhỏ, trốn ra bên ngoài.

- Má ơi, cô gái này thật độc.

- Ngay cả cha mình mà cũng ra tay được.

- Có thể nói là đương thời diệt cha.

- Quả là cha từ nữ hiếu.

- Hiếu ra cường đại.

Nhìn cô con gái cho cha mình hai phát súng giảm thanh, mưa đạn lập tức hiện ra.

Nhất thời không biết nên khen cô con gái quả quyết hay là đủ tàn nhẫn.

Nó khiến bọn họ không khỏi nghĩ tới một chủ đề đã được thảo luận rất nhiều trước đó.

Nếu như thân nhân và bạn bè biến thành Zombie, anh có thể ra tay không?

Chủ đề này giống như là đang chất vấn linh hồn, độ khó không thua gì em và mẹ anh rơi xuống nước thì anh sẽ cứu ai trước.

Dù trả lời thế nào thì đều có người nhảy ra phản bác.

Nhưng hôm nay.

Nhìn thấy câu trả lời ở trong trò chơi, điều này khó tránh khỏi khiến bọn họ cảm thấy thổn thức không thôi.

…

Sau khi cốt truyện kết thúc, trong nhà chỉ còn lại người chơi còn sống.

Cô con gái nổ súng bắn chết cha mình cũng rơi vào biển lửa

thiêu chết trong quá trình đào vong.

Đến đây, kịch bản bên ngoài thôn cuối cùng cũng được khám phá hoàn tất, lão E nhận được đạo cụ quan trọng để tiến vào giai đoạn kịch bản tiếp theo.

- Quá thảm, người chơi vừa đến tất cả đều chết hết.

- Thuộc về là động cơ đoàn diệt.

- Kế tiếp hẳn là phải đi vào tòa lâu đài cổ kia đúng không?

- Có lẽ là vậy, thật nhiều manh mối đều chỉ về phía bên đó.

Trên đường tới đây, bọn họ đã biết xe áp giải bị lật chính là do người trong thôn này làm.

Đứa con mà người chơi muốn tìm cũng bị mang đến nơi này.

Nếu đã tìm không thấy ở ngoài thôn, vậy khẳng định là ở trong toà pháo đài cổ to đến khoa trương kia.

Chủ nhân của lâu đài là một nhân vật tên là "Mẫu Thần Miranda", vừa nghe tên đã biết là boss lớn ở đây.

- Dám cướp con của tôi, tôi sẽ bắn nát đầu cô ta.

Đoạn đường này gặp phải vô số cuộc tập kích của Zombie, làm cho lòng can đảm của lão E lớn hơn rất nhiều.

Đơn giản sửa sang lại đồ vật có được, anh mang theo đạo cụ đi vào sâu trong thôn trang, mở ra cánh cổng bức tường ngoài cùng của lâu đài cổ rồi bước vào.

Sau khi băng qua một cây cầu treo, cuối cùng anh cũng đến được cánh cổng ngầm của lâu đài cổ.

Nhưng mà anh còn chưa kịp mở ra thì một người đàn ông mặc

áo khoác cũ nát và vác chùy trên vai đột nhiên xuất hiện phía sau lưng anh.

[Không ngờ vẫn còn một người sống.].

Người đàn ông đi tới từng bước một, kim loại bên canh anh ta chậm rãi dâng lên, trôi nổi lơ lửng.

- Đây là gì? Siêu năng lực à?

Lão E ngơ ngác nhìn màn hình, nhất thời không biết nên cảm thán thế nào.

Nhưng rất rõ ràng, người này có lẽ là người trong pháo đài cổ hoặc là thuộc hạ của "Mẫu Thần Miranda", chuyên tới đây để ngăn chặn anh.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của anh.

Sau hai câu đối thoại đơn giản, phát hiện anh là kẻ ngoại lai.

Người đàn ông vung tay lên, một cây ống thép cắm vào bụng của người chơi, khiến người chơi không có cách nào chuyển động được.

Tiếp theo những thanh kim loại khác giống như là được gắn nam châm, từng cục áp vào trên thân người chơi, hạn chế hành động của anh.

Căn bản không thể phản kháng chút nào!

[Ta nghĩ, Mẫu Thần Miranda sẽ thích ngươi lắm.].

Sau một tràng cười to, người đàn ông kéo xích sắt, lôi người chơi vào trong lâu đài.

Chờ đến khi nhân vật người chơi tỉnh lại, bên tai mơ hồ vang lên một hồi đối thoại có tiếng của phụ nữ.

[Đối với người khác thì nam nhân này chẳng có gì đặc biệt.].

[Nhưng mà các con gái của ta rất thích "chiêu đãi" kẻ ngoại lai.].

[Ta đảm bảo với ngài, nếu như giao nam nhân này cho chúng ta, ta và các con gái sẽ ép khô hắn để lấy ra loại huyết tươi thượng đẳng nhất hiến tặng cho ngài.].

- Chờ đã? Chiêu đãi? Ép khô?

- Sao cách dùng từ có gì đó là lạ?

- Nội dung bị hạn chế cuối cùng cũng tới rồi à?

- Tôi còn tưởng rằng trò chơi này chỉ có Zombie và quái vật chứ.

Nghe thấy mấy từ mấu chốt, người xem trong phòng livestream lập tức chấn động, hai mắt nhìn đăm đăm vào màn ảnh.

Đợi đến khi hình ảnh sáng lên lần nữa, nhân vật khôi phục tầm nhìn.

Cuối cùng bọn họ cũng thấy rõ cảnh tượng trước mắt, đó là một đại sảnh rộng rãi và khí phái.

Đứng ở trước mặt người chơi là một con búp bê quỷ phương tây mặc áo cưới, khuôn mặt bị khâu vá lại bằng kim khâu.

Bên cạnh là một lão thái bà lưng gù, khuôn mặt mọc đầy bướu thịt, chỉ lộ ra một cái miệng to đầy máu, cơ hồ đã sắp nhìn không ra hình dạng con người.

Mà người đang ngồi trên ghế bên phải.

Chính là người đàn ông đã bắt người chơi tới đây.

Ở giữa có một bóng đen đứng trên đài cao, cách quá xa nên không thể nhìn rõ ràng, chắc là "Mẫu Thần Miranda" trong truyền thuyết.

- Khá lắm, đây là thọc trúng ổ boss rồi.

Lão E không khỏi bật cười, trên mặt tràn đầy nhẹ nhõm.

Nhưng khi anh đưa mắt sang bên trái thì lại đột nhiên sững người.

Ở trên ghế dài bên trái có một người phụ nữ cao lớn đội mũ rộng vành, cô ta mặc váy dài màu trắng thắt eo, tay cầm tẩu thuốc.

Đúng vậy.

Quả thật chỉ có thể dùng từ cao lớn để hình dung.

Người đàn ông bắt người chơi tới đây thoạt nhìn ít nhất cũng cao một mét bảy lăm trở lên, nhưng ở trước mặt người phụ nữ này thì lại thấp bé giống như đứa bé.

Chương 213: Phu Nhân Tám Thước

Càng khoa trương hơn là đường cong ngạo nhân kia.

Chỉ cần ngồi ở đó là đã đủ khiến người xem chảy máu mũi.

Phòng livestream đầu tiên là yên tĩnh trong phút chốc, sau đó bùng nổ.

- Mẹ nó! To quá!

- Váy trắng mù mắt tôi rồi!

- Cái này, cái này, cái này là thứ mà tôi có thể xem à?

- Cái này cũng mẹ nó quá đỉnh rồi!

- Phu nhân, hãy giẫm tôi đi!

- Tôi nhất định mua phải mua trò chơi này!

- Lập tức đi tải trò chơi!

Giờ khắc này, tất cả người xem đều vỡ tổ, hai mắt nhìn chằm chằm vào xe ngựa, à không phải, là NPC.

Loại tác động sâu vào thị giác chưa từng có này đơn giản là đổi mới tam quan của bọn họ, khiến ai nấy đều rung động cực mạnh.

Đúng thế!

Đây đúng thật là một trò chơi kinh khủng.

Nếu tiếp tục xem, đoán chừng thân thể này sẽ không chịu đựng nổi nữa.

Ngay cả lão E đã có vợ cũng sững sờ một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại.

Anh chột dạ quay đầu liếc nhìn ngoài cửa, lúc này mới ho khan hai tiếng.

- Khụ khụ, trò chơi này đúng là làm rất tốt, mọi người đừng để sương mù phía trước che mờ hai mắt.

Nói xong, anh lại tiếp tục xem kịch bản.

Trong một mảnh tiếc hận của khán giả, quyền xử trí nhân vật người chơi cuối cùng vẫn rơi xuống người đàn ông kia, bị anh ta điều khiển một đống quái vật Zombie ép vào trong góc.

- Đáng giận, vốn dĩ tôi còn muốn xem phu nhân chiêu đãi như thế nào.

- Hồng Hoang này không hiểu tâm lý người chơi gì cả.

- Chẳng lẽ tôi thiếu chút tiền và lưu lượng à?

- Hẳn là sau này còn sẽ gặp lại đúng không?

Trong lúc khán giả nghị luận, lão E rất nhanh đã bị ném vào trong một góc xó xỉnh dưới đường hầm.

Đám gia hỏa có ngoại hình quái dị này dường như không chuẩn bị lập tức giết người chơi, mà là muốn nhìn quá trình chạy trốn đặc sắc của anh, dùng để làm tiêu khiển.

- Tôi hiểu rồi, bọn họ đều là biến dị đầu có tâm lý biến thái!

Lão E đương nhiên không dám dừng lại, nhanh chân chạy vào đường hầm.

Sau khi tránh thoát truy kích của đủ loại Zombie và quái vật, lại vượt qua một loạt cạm bẫy, cuối cùng anh cũng thành công thoát khỏi lòng đất và chạy ra bên ngoài.

Đi qua khoảng sân phủ đầy tuyết, cuối cùng anh cũng đến được bên trong lâu đài cổ.

- Hả? Cứ như vậy để tôi trốn thoát ra ngoài à?

Thấy không có truy binh đuổi theo, lão E lộ ra vẻ mặt coi thường.

Anh nghênh ngang đi vào trong pháo đài cổ, bắt đầu tìm tòi khắp nơi.

Nhưng mà anh còn chưa đi dạo được vài vòng, khi đi tới một nơi giống như phòng khách, bên cạnh đột nhiên vang lên một giọng nói.

[Ngươi đang tìm con của mình à?].

Giọng nói vang lên, đồng thời kèm theo một hồi tiếng cười phóng đãng.

Trong đại sảnh vốn dĩ trống trải bỗng nhiên xuất hiện lượng lớn côn trùng, sau đó hội tụ thành ba người phụ nữ quỷ dị mặc áo đầm màu đen, một tay đẩy ngã anh trên mặt đất.

Một người trong số đó dùng móc câu trong tay móc lấy bàn chân của người chơi, vừa cười điên cuồng vừa kéo anh vào một căn phòng khác.

Thấy vậy, khán giả không khỏi cảm thấy đau chân, vô ý thức thu chân lại.

[Mẫu thân, ta mang đến một con mồi tươi mới đây.].

[Các ngươi thật hiếu thuận, con gái của ta.].

Ống kính chuyển động tới ghế ngồi trang điểm bên cạnh, rõ ràng là Phu Nhân Tám Thước vừa mới gặp ở đại sảnh!

- Ô hô, mới đó mà đã gặp lại nhau rồi à?

- Hóa ra ba người này chính là con gái của cô ta?

- Đến rồi đến rồi, kịch bản chiêu đãi sắp tới!

- Lẽ nào sẽ bị trực tiếp ép khô à?

- Con nít mới phải lựa chọn, tôi muốn hết!

Được gặp lại Phu Nhân Tám Thước, mưa đạn trong phòng livestream lại sôi trào một lần nữa.

Lão E thì vô cùng ngạc nhiên, trò chơi của Hồng Hoang là muốn ép phòng livestream của anh về phía khoá tài khoản à?

…

Đương nhiên.

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy.

Nhưng cơ thể lão E vẫn vô cùng thành thật, anh cũng không trực tiếp bỏ qua kịch bản, mà vẫn tiếp tục quan sát.

Lúc này, Hachishaku-sama cũng hóa xong trang đứng dậy.

(*) Hachishaku-sama: Phu Nhân Tám Thước

Bởi vì góc nhìn nhân vật còn nằm trên mặt đất nên chiều cao khoa trương kia càng là lộ ra vô cùng to lớn, lập tức che khuất ánh đèn trên trần nhà.

【 Ai nha ai nha, thì ra là ngươi.】

【 Ngươi trốn ra được từ trong trò chơi ngu xuẩn kia đúng

không?】

Hachishaku-sama kinh ngạc nhìn người chơi, giống như không ngờ rằng anh có thể từ địa lao trong lòng đất kia trốn ra được.

Nhưng mà lập tức, cô ta đã chậm rãi đi tới, hai tay chống nạnh.

【 Vừa vặn, để cho ta nếm thử ngươi đặc biệt cỡ nào.】

Nói xong, cô ta ra hiệu hai đứa con gái dựng người chơi lên, dùng đao mở ra một vết thương ở trên tay ngươi chơi, bắt đầu liếm láp máu tươi còn dính trên lưỡi dao.

- Hả?

- Trực tiếp trôi chảy bùng nổ như vậy à?

- Tôi tôi tôi, tôi thích phu nhân này rồi!

- Thật chát chát, nhưng mà tôi thích.

- Tại sao phải ban thưởng?

Trong phòng livestream lần nữa bùng nổ, từng cơn mưa đạn nhanh chóng xẹt qua, hận không thể đổi thành bản thân mình trải qua những chuyện này.

【 Ừm, có chút tươi mới .】

【 Vậy chúng ta phải mau ăn hắn đi, mẫu thân.】

【 Tốt tốt, chúng nữ nhi, ta cần thông báo cho mẫu thần Miranda trước... Sau đó, chúng ta mỗi người đều có phần, trước tiên treo lên.】

Ra lệnh một tiếng.

Mấy đứa con gái đi tới ôm lấy hai bàn tay người chơi, chậm rãi treo người chơi ngược lên.

Vốn phải là tràng diện vô cùng thê thảm, làm cho người sợ sệt.

Nhưng hết lần này tới lần khác, Hachishaku-sama lại đứng ở trước mặt.

Theo tầm mắt càng ngày càng cao, khán giả từng cái con mắt trừng lớn.

- Holy shit!

- Ông trời của tôi ơi!

- Tại sao cái mũ này có thể lớn như vậy!

- Là cái gì che mắt đôi mắt của tôi vậy?

- @#%#……%￥&%……

Giờ này khắc này, khán giả rốt cuộc biết vì sao trò chơi này lại gắn nhãn hiệu H rồi.

Vốn bọn họ còn cho rằng chỉ là giật tít để lấy lòng mọi người.

Không ngờ nội dung lại có thể đánh như vậy.

Không lỗ bọn họ lòng tràn đầy chờ mong vào đây.

Có người đã lén mở ra các bình đài, thượng tuyến mua trò chơi này, dự định chính mình cũng thể nghiệm một chút.

Đừng hiểu lầm.

Chỉ là đơn thuần cảm thấy trò chơi này chơi vui, muốn ủng hộ một chút.

Chương 214: Tay Này Không Thể Nhận

- Tốt tốt, thu vừa thu lại, nếu còn xem nữa sợ là phòng livestream của tôi cũng không còn mất.

Lão E lấy lại tinh thần, nói với giọng điệu đùa giỡn.

Anh cũng không quên bây giờ còn đang chơi trò chơi, nếu còn tiếp tục như vậy nữa thì không biết lúc nào mới có thể thông quan.

Vì để kéo tiết tấu mưa đạn về chính đề, anh vội vàng tiếp tục kịch bản.

Nhưng không ngờ.

Chờ sau khi Hachishaku-sama và 3 nữ nhi đi khỏi, nhân vật bị treo trên trần nhà đột nhiên động.

Tại một hồi tiếng gầm rống tức giận kiềm chế thống khổ, bỗng nhiên kéo một cái, càng mạnh mẽ xé nát bàn tay bị ôm lấy.

Một màn máu tanh đó làm cho người xem vốn còn đang thảo luận hình ảnh vừa rồi lạnh cả tim, cảm giác tay của mình cũng đau theo.

- Tê! Cái này …Mẹ nó cũng quá ác !

- Dọa tôi xém nữa té ghế rồi!

- Tôi thấy tay đau quá.

- Nhân vật chính đúng là đàn ông chân chính!

- Ngoan nhân.

- Như vậy mà cũng chưa chết à?

Ngay cả bản thân lão E cũng không nhịn được rụt bàn tay lại, cũng cảm giác đau đau.

Trò chơi góc nhìn thứ nhất thật sự quá nhập tâm.

Giống như bị cắt đứt là tay của mình.

Đồng thời bọn họ cũng chú ý tới một vấn đề.

Đó chính là nhân vật chính đoạn đường này tới chịu đến nhiều đánh đập tàn nhẫn như vậy, lại bị Zombie cắn qua, nhưng đều giống như không có vấn đề gì, đều có thể một lần nữa đứng lên, thể chất này cũng hơi quá cổ quái rồi.

Căn bản cũng không giống như là một người bình thường.

Ngược lại càng giống là Zombie biến dị?

- Sẽ không phải trước đó ánh ta tiêm vào kháng nguyên dẫn đến cơ thể biến dị, mà gen Zombie vẫn còn trong thân thể chứ?

Lão E rất nhanh nghĩ tới một loại khả năng.

Tất nhiên virus T có thể làm cơ thể sinh ra biến dị, thay đổi gen, cho nên biến dị ra cá thể mạnh hơn cũng không phải không thể.

Hơn nữa nếu như anh nhớ kỹ không sai thì trong phim ảnh đã từng nhắc đến Nguy Cơ Sinh Hóa.

Cuối cùng xuất hiện quái vật biến dị, sẽ có thể thôn phệ khác gen xảy ra tiến hóa, biến thành cá thể càng mạnh hơn, nhanh hơn.

Lúc đó anh còn không chưa hiểu ý nghĩa của những lời này.

Bây giờ kết hợp với nội dung trò chơi, đột nhiên anh bỗng nhiên cảm thấy thoải mái.

Phim điện ảnh nhắc đến Nguy Cơ Sinh Hóa, rất có thể có liên quan với Zombie biến dị tiến hóa!

- Đừng nói, thật có khả năng.

- Trong nội dung cốt truyện đúng là có nhắc tới virus T có thể biến dị nên rất khó tiêu diệt.

- Nói như vậy nhân vật chính của trò chơi lại thật ra chính là người biến dị?

- Khó trách bị cắn mà không biến dị, thì ra bản thân chính là một cái thể virus, hơn nữa còn giữ lại ý thức.

- Thiết lập này thú vị, Hachishaku-sama uống máu của anh ta sẽ không bị lây nhiễm chứ?

- Tôi bắt đầu càng ngày càng chờ mong kịch bản sau này rồi.

Càng xâm nhập vào nội dung trò chơi, khán giả cũng đều dần dần phân tích ra kịch bản tiếp theo của bộ phim điện ảnh CG, cùng với một chút thiết lập ẩn.

Mà càng như vậy thì lòng hiếu kỳ của bọn họ lại càng nồng hậu và dày đặc hơn.

Giống như đang có một thế giới Mạt Nhật khổng lồ chậm rãi bày ra trước mắt mình.

Chuyện này cũng làm lão E càng kiên định quyết tâm tiếp tục chơi hơn, bắt đầu điều khiển nhân vật thoát ra khỏi căn gian này, cẩn thận thăm dò khắp nơi.

Chỉ cần là đạo cụ thì lão đều thu toàn bộ vào trong túi đeo lưng, không sót một cái.

Mãi cho đến giết chết một đám Zombie, xuyên qua địa lao, một nữ nhi của Hachishaku-sama mới rốt cục đuổi theo, phát động công kích đối với hắn.

- Tới, đây chính là boss chiến.

Thấy không nhảy kịch bản hình ảnh, lão E am hiểu sâu đạo này lập tức lĩnh hội.

Lập tức hoán đổi tiểu đao thành Shotgun, bắn một phát về phía boss, vừa tránh né móc công kích.

Nhưng dù cho như thế.

Mỗi lần boss xông lên, móc về hướng thân thể anh vẫn tạo cho anh một cảm giác kinh hồn táng đảm.

Loại cảm giác áp bách từ góc nhìn thứ nhất đó làm anh gần như sắp thở không nổi, luống cuống tay chân liên tiếp lui về phía sau.

May mắn.

Vì là boss thứ nhất nên độ khó không lớn.

Không bao lâu sau, trong một hồi chửi mắng không cam lòng té ở dưới thương của hắn, biến thành một tòa thạch điêu nhanh chóng phong hoá.

- Trò chơi này làm chiến đấu rất tốt.

- Hoàn toàn phát huy ra cảm giác khẩn trương của góc nhìn thứ nhất.

- Súng ống phản hồi vật lý cũng không tệ.

- Súng mô phỏng như thật, lắp đạn cũng như thật.

- Cũng không biết lúc bắn súng thì xúc cảm sẽ như thế nào.

Bên trong phòng chat Live, không thiếu người chơi già dặn kinh nghiệm trong trò chơi loại bắn nhau.

Liếc một cái đã phát giác trò chơi này không đơn giản, ít nhất ở phương diện súng ống và nội dung là không thể bắt bẻ, tuyệt đối không thua gì mấy trò chơi đang nóng nảy nhất trên thị trường kia.

Người chơi hệ trò chơi bắn súng giống như bọn họ đều cực kỳ để ý đối với cảm giác khi dùng súng.

Dù là đầu ngắm có chỗ sai lầm, sức giật vi phạm quy tắc vật lý đều biết bị bọn họ lên án, trực tiếp vứt bỏ hố không chơi.

Mặc dù trò chơi này là trò chơi loại bắn nhau đầu tiên mà Hồng Hoang làm, nhưng vẫn có thể nhìn ra bọn họ làm rất dụng tâm.

Tăng thêm có bộ phim điện ảnh Nguy Cơ Sinh Hóa chèo chống, kịch bản sung mãn, đúng là đáng giá mua sắm vào tay.

- Xong, bị phát hiện!

Lúc này, trong phòng trực tiếp đột nhiên vang lên một tiếng kêu sợ hãi của lão E.

Đánh bại boss sau không bao lâu, Hachishaku-sama lại lần nữa xuất hiện, cầm lợi trảo kim loại thật dài chạy tới đuổi giết anh.

Cảm giác áp bách cực lớn giống như núi ngọn núi kia dọa đến anh nhanh chân chạy, chạy như điên trong đường hầm rắc rối phức tạp dưới lòng đất, diễn ra một hồi tiết mục đuổi bắt, cô đuổi tôi trốn.

- Phù... Cuối cùng cũng trốn ra được.

Ngoài pháo đài.

Sau mấy phút truy sát, lão E cuối cùng cũng leo lên bậc thang lên mặt đất, thoát khỏi "ma trảo" của Hachishaku-sama.

Vì thế.

Lão cũng tổn thất bàn tay phải, bị lợi trảo của Hachishaku-sama trực tiếp chặt đứt từ cổ tay.

Cảnh tượng làm người ta sợ hãi kia trực tiếp làm cho khán giả hít sâu một hơi.

- Mẹ nó, trò chơi này cũng quá phí tay rồi.

- Tay của nhân vật còn chưa bị phế, tay của tôi đã sắp phế rồi.

Chương 215: XP Có Thể Ít Chú Ý Nhưng Không Thể Tà Môn

- Tôi luôn cảm thấy cổ tay của tôi có chút không được tốt lắm.

- Thật sự còn khủng bố hơn cả phim kinh dị.

- Tay đã gãy rồi thì làm sao cầm súng được?

Bởi vì là góc nhìn thứ nhất, cho nên mỗi lần nhân vật bị ngược đãi thì tất cả mọi người đều cảm giác giống như là tác dụng trên người mình, thấy sợ hãi trong lòng.

Đây cũng là điểm hấp dẫn của FPS.

Có thể làm cho người ta có cảm giác nhập tâm rất mạnh mẽ.

Đồng thời lão E cũng vô cùng nghi ngờ, tay của lão đã đứt rồi thì còn bắn súng thế nào nữa?

Không ngờ, ý nghĩ này vừa xuất hiện, nhân vật chính trong phim đột nhiên lấy ra dược thuỷ mà lúc trước đã lấy được ở trong bảo tàng thành phố, rót lên trên cổ tay gãy, lại nối lại tay gãy một lần nữa.

Không bao lâu sau.

Cái tay gãy kia lại lần nữa khôi phục cảm giác, chậm rãi bắt đầu chuyển động!

Lão E:...????

Khán Giả:???

Đợi chút.

Chuyện này cũng có thể nối lại được à?

Một giọt là dính được, không phải nước rửa tay này làm từ keo chứ.

- Ha ha ha, tôi biết ngay nhân vật chính không phải người bình thường mà.

- Nối liền xong là có thể dùng được ngay lập tức, mẹ nó quá thái quá.

- Thể biến dị, tay gãy mọc lại cũng rất hợp lý mà? (Đầu chó)

- Chắc chắn rồi, nhân vật chính là biến dị!

- Khó trách đánh thế nào cũng không chết được.

- Nước rửa tay này là nhãn hiệu gì? Lam Nguyệt Cầu à?

- Lam Nguyệt Cầu cho anh bao nhiêu, tôi ljNrUỒ cho anh gấp đôi!

Khán giả nhao nhao chửi thề, không ngờ thiết lập trên đó lại có thể hoàn hảo, hơn nữa hồi máu lại là dùng nước rửa tay, thực sự là quá quái.

Nhưng mà suy nghĩ một chút cũng không có gì đáng nói.

Nếu là người bình thường thì có lẽ đã chết từ sớm từ ngay khi vừa mới xảy ra tai nạn giao thông, nào còn có kịch bản đến bây giờ nữa chứ?

Lão E cũng chỉ là chửi thề vài câu, sau đó tiếp tục tìm kiếm trên tầng trên của tòa thành.

Pháo đài này là nơi ở của Hachishaku-sama.

Anh có dự cảm, Hachishaku-sama và hai con gái còn lại của ả nhất định sẽ đuổi theo, cho nên động tác của anh nhanh hơn vừa rồi rất nhiều, chạy băng băng qua các căn phòng để thu thập manh mối.

Quả nhiên không lâu sau, anh đã liên tiếp gặp phải cô con gái thứ hai và cô con gái thứ ba.

May mắn là anh đã nắm giữ được biện pháp đối phó với đám quái vật này, đó chính là không khí lạnh bên ngoài.

Bởi vì thân thể của các cô gái đều là do côn trùng biến dị tạo thành, cho nên chỉ cần gặp phải không khí lạnh sẽ mất đi sức sống, đây cũng là nguyên nhân tại sao các cô không rời khỏi thành phố.

Dựa vào không khí lạnh hạn chế đánh nát lỗ thủng cửa sổ, lão E rất nhẹ nhàng đã đánh chết hai đứa con gái còn lại, vừa thu thập đạo cụ vừa tìm tòi.

Cuối cùng sau khi trôi qua hơn nửa canh giờ.

Anh đi tới giáo đường trên đỉnh cao nhất của pháo đài.

- Đến đây hẳn là đã tìm tòi xong rồi chứ? Không biết có thể tìm được manh mối của cửa ải tiếp theo hay không.

Lão E ngắm nhìn xung quanh, phát hiện trong giáo đường chỉ có hai hàng chỗ ngồi, phân biệt bài bố ở hai bên đại sảnh.

Mà ở cuối chỗ ngồi là một quan tài nhìn vô cùng cổ xưa, giống như để lại di hài của nhân vật quan trọng nào đó.

Không cần phải nói.

Nếu nơi này có manh mối quan trọng thì khẳng định ở trong quan tài.

Anh đi qua xem xét, quả nhiên có tiếng nhắc nhở được bắn ra,

vội vàng nhấn phím mở nắp quan tài ra.

Tro bụi tản đi, một thi thể hài cốt thối rữa chỉ còn lại thi thể đang ôm lấy một thanh dao găm nằm ở bên trong, trên dao găm còn có một dấu hiệu hình cái móc.

- Khá lắm, chủ phòng, vừa nhìn đã biết là đạo cụ quan trọng rồi.

Lão E không chần chờ, đưa tay ra định lấy nó xuống.

Nhưng mà đúng vào lúc này lại xảy ra biến cố!

Một bàn tay to lớn xuất hiện, bắt lấy cánh tay đang cầm dao găm của anh, mạnh mẽ giật qua.

[Ngươi đã phá hủy tất cả!]

Một giọng nói tức giận vang lên, dung nhan tuyệt thế của Hachishaku-sama đập vào mắt.

- Mẹ nó! Nhanh như vậy đã đuổi theo tới à?

Lão E và những khán giả khác đều bị dọa sợ.

Không chờ bọn họ phản ứng, ba móng vuốt của Hachishaku-sama đã bỗng nhiên cắm vào trong cơ thể của nhân vật.

Nhân vật kia liều mạng giãy dụa, cuối cùng chỉ có thể dùng tay đang cầm dao găm, hung hăng đâm vào bên hông của Hachishaku-sama:

[A!]

Hachishaku-sama kêu thảm thiết, khuôn mặt của bà ta cũng bắt đầu trở nên vặn vẹo, một tay ném nhân vật ra ngoài cửa sổ, ném về phía bình đài bên ngoài.

Quay đầu lại, phát hiện ra Hachishaku-sama đang ôm vết thương trên eo điên cuồng chửi mắng, giống như là dã thú mất khống chế.

Tiếp đó, một cánh thịt to lớn từ sau lưng cô mọc ra, toàn bộ thân thể cao lớn đều theo đó bành trướng vặn vẹo.

Cuối cùng càng biến thành một con thú biến dị với đầy miệng răng nanh, sau lưng mọc hai cánh khủng bố.

Bản thể của Hachishaku-sama cũng biến thành một hình người vặn vẹo mọc đầy xúc tu, từ trên lưng của thú biến dị dọc theo người đi ra ngoài.

[A! Ha ha ha ha!]

[Ta muốn ăn sống nuốt tươi ngươi, ngay cả da lẫn xương cũng không chừa!]

Chỉ trong chớp mắt.

Từ đầu đến cuối, Hachishaku-sama đã biến thành quái vật, làm cho cả phòng trực tiếp sôi trào.

- Mẹ nó, đây chính là bản thể của Hachishaku-sama à?

- Không! Tôi...

- Hiện trường thất tình cỡ lớn.

- Thật ra, như thế này cũng không phải không thể.

- Càng động lòng người hơn.

- Trước tiên hãy kính trọng nó đã!

- Các người không thích hợp?

- Tính Phích có thể ít chú ý nhưng không thể tà môn.

Bọn họ đã sớm biết những người ở trong thành bảo này không bình thường, nhưng không ngờ lại không bình thường tới mức này.

Hachishaku-sama biến thành quái vật, cơ thể của cô tăng lên mấy lần, vỗ cánh bay lên trời, sau đó lao xuống bắt lấy Lão E rồi hung hăng ngã trên tường thành.

Cuối cùng chiến đấu cũng chính thức bắt đầu.

Nhưng dù lão E đã thấy đủ loại cảnh tượng hoành tráng thì cũng vẫn bị cảm giác áp bách này trấn trụ.

Liên tục bắn về phía biến dị thú mấy phát cũng không có bất kỳ hiệu quả gì.

Ngược lại bị một cú bổ nhào bay ra ngoài, màn hình trở nên hoàn toàn đỏ ngầu.

- Thật giống như là muốn đánh bản thể hình người của cô.

Lúc này khán giả phát ra mưa đạn nhắc nhở.

Chương 216: Vợ Anh Không Phải Vợ Anh (1)

Lão E thấy thế lập tức tỉnh ngộ, vội vàng đứng lên dùng dược thuỷ thần kỳ trước đó chữa trị thương thế trên người, vòng qua chỗ rẽ tránh né bay nhào.

- Đoàn!

Một tiếng súng vang lên.

Đạn bắn trúng bản thể của thú biến dị Hachishaku-sama, làm bắn ra một chùm máu tươi, cơ thể vốn định bay cao nhào xuống cũng theo đó trì trệ.

Có hiệu quả!

Tinh thần lão E chấn động, chỉ sợ cô ta không có yếu điểm.

Anh thân là tay súng lão luyện, rất nhanh đã lĩnh hội được tinh tuý của chiến đấu, trực tiếp chuyển đổi tầm ngắm khoảng cách xa nhất, nhắm chuẩn bản thể của Hachishaku-sama ở trên trời cao, bắn liên tục.

Sau khi trúng mấy phát đạn, Hachishaku-sama kêu thảm một tiếng, từ trên không trung rơi xuống.

Nhưng ngay lúc đó, nó lại bỗng nhiên nhảy đến trên tường thành.

Lão E đương nhiên sẽ không buông tha loại cơ hội này, vừa đi xung quanh kiến trúc phòng ngừa bay nhào, vừa nổ súng.

Một phen chiến đấu kịch liệt đã qua, cuối cùng đánh cho Hachishaku-sama ngụy đến giai đoạn thứ hai, đánh cô tiến vào trong gác chuông bên cạnh.

Không có cách nào khác, anh chỉ có thể leo lên trên cầu thang, rất nhanh đã tới đỉnh gác chuông, cũng chính là chỗ cao nhất của pháo đài, ở đây sẽ mở ra cuộc chiến cuối cùng.

Cảnh chiến đấu kinh tâm động phách, còn có kiến trúc không ngừng sụp đổ, làm cho khán giả chấn động, kinh hô không thôi.

Giống như đang quan sát một mảng lớn sử thi.

[Ngươi sẽ chết không yên lành!]

[Quá muộn, ngươi sẽ không còn được gặp lại con gái của mình... bị đánh tuyệt vọng rồi!]

Cuối cùng.

Hachishaku-sama không địch lại lão E.

Trong một tiếng chửi mắng không cam lòng, ầm ầm ngã ở trên gác chuông.

Thân hình khổng lồ của cô đè xuống gác chuông, cùng với Lão E cùng nhau rơi vào trong pháo đài, một lần nữa rơi xuống mặt đất.

Boss thứ nhất của trò chơi, tiêu diệt thành công!

- Mẹ nó, boss đầu tiên lại bị hạ gục như vậy à?

- Mấy quý tộc còn lại chắc cũng là BOSS chứ?

- Còn có 3 quý tộc và mẫu thần, quá trình hơi dài nha.

- Trò chơi này chỉ bán với giá hơn 100 tệ.

- Đúng là quá rẻ rồi, các trò chơi khác như vậy cũng bán với giá cao hơn mấy chục lần.

Nhìn thấy Hachishaku-sama ngã xuống, mưa đạn trong phòng trực tiếp lại dần dần nhiều lên, trong lời nói tràn đầy ý thán phục.

Đúng như bọn họ nói.

Định giá 170 tệ cho trò chơi này, so với các trò chơi khác thì quả thật có hơi thấp.

Với trình độ tinh xảo của trò chơi này, còn có độ phong phú của nội dung, công ty bình thường ít nhất cũng phải định giá trên 200 tệ.

Chỉ cần là người có hiểu biết về ngành trò chơi thì đều biết.

Đây cũng là sách lược của Hồng Hoang, muốn thông qua giá thấp để mở ra thị trường.

Loại phương pháp này có ưu thế rất lớn, nhưng cũng có hại rất lớn.

Bởi vì một khi lượng tiêu thụ không thể tăng lên sẽ là tổn thất rất nghiêm trọng, thậm chí ngay cả chi phí cũng không thu lại được.

Đương nhiên.

Nhìn qua đoạn nội dung này của lão E sau khi chơi xong.

Bọn họ cũng biết, trò chơi này tuyệt đối sẽ không quá kém.

- Được rồi, đã diệt xong một con BOSS, tiếp tục tìm con tiếp theo, tranh thủ một ngày thông quan!

Trước ống kính, lão E ý định khống chế nhân vật rời khỏi tòa thành, đi vào chỗ sâu trong thôn trang thăm dò.

Cuối cùng sau khi vơ vét một phen, từ chỗ công tước thương nhân lấy được tin tức về ba đại quý tộc còn lại và con gái của mình.

Xác định được mục tiêu thì chuyện kế tiếp sẽ đơn giản hơn nhiều.

Lão E theo Bản Đồ, đầu tiên là giải quyết con quỷ ở trong một căn nhà sâu trong sơn cốc nồng nặc khói.

Lại đến giết chết người có mụn bọc đen dị dạng ở trong máy xay gió.

Chết mười mấy lần, cuối cùng anh cũng thu thập xong đạo cụ, đi tới chỗ BOSS thứ tư, chính là người đàn ông mặc áo choàng siêu năng lực đã bắt người chơi trước đó.

Nơi ở của người đàn ông mặc áo choàng là một nhà máy xây ở ngoại ô của thôn.

Phải thu thập được 4 đạo cụ trước thì mới có thể khởi động con đường mở ra nhà máy.

Nhưng mà...

Điều khiến tất cả mọi người không ngờ tới là.

Khi bọn họ tìm thấy người đàn ông áo choàng trong nhà xưởng thì lại không xảy ra đại chiến như trong tưởng tượng.

Ngược lại rất khách khí mời anh vào trong phòng ngồi xuống, đồng thời kể lại một chút chân tướng.

Con gái của lão lại không phải người bình thường!

Mà là một loại tồn tại tương tự với vật dẫn bệnh khuẩn.

Thậm chí sức mạnh ẩn chứa trong cơ thể cường đại đến mức

ngay cả mẫu thần Miranda cũng sợ hãi.

Cho nên lão mới trăm phương ngàn kế gây ra vụ tai nạn giao thông kia, cướp lấy con gái lão, chuẩn bị tiến hành một nghi thức nào đó không thể cho ai biết.

[Chúng ta liên thủ cứu con gái của anh ra.]

[Tiếp theo chúng ta sẽ dùng cô ấy để ép Miranda thành thịt vụn!]

Người đàn ông mặc áo choàng hướng dẫn từng bước, thấp giọng thuyết phục người chơi, giống như đang đưa ra kế hoạch gì đó.

- Khá lắm, thì ra là một tên nội gián.

- Siêu năng lực của BOSS này cũng không đánh lại Miranda à?

- Chẳng lẽ anh không xem kịch bản à? Sức mạnh của bọn họ cũng là do Miranda cho.

- Nhân vật chính quả nhiên không phải người bình thường, ngay cả con gái cũng biến dị.

- Chẳng lẽ là vũ khí sinh học được nhắc đến lúc trước à?

Khán giả nghị luận ầm ĩ, càng hiếu kỳ đối với kịch bản trong trò chơi hơn.

Ví dụ như nhân vật chính rốt cuộc là người như thế nào, vì sao con gái lại bị nhiều người để mắt tới như vậy, bên ngoài rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Càng tiếp tục thì điểm đáng ngờ trong lòng bọn họ ngược lại càng ngày càng nhiều.

[Con của ta không phải là vũ khí!]

[Tới lượt anh!]

Lúc này, nhân vật chính vừa tức giận vừa mắng.

Trong trò chơi, cuối cùng hai người cũng hoàn toàn đàm phán không thành, nhân vật chính bị một cước đá vào trong miệng ở tầng hầm bên cạnh.

- Hả? Tôi cũng không nói là không hợp tác mà!

Lão E đang chăm chú xem phim phản ứng lại, lại nhìn về xung quanh thì phát hiện mình đã đi tới dưới đáy nhà máy.

Cửa phòng bên cạnh mở ra.

Một bóng người cao lớn thân trên bị cải tạo thành kim loại, phía trước có cưa điện chuyển động xuất hiện, trực tiếp tiến vào kịch bản chiến đấu.

Lão E giận mắng một tiếng, hai phát súng phanh phanh đánh vào trên người của Chainsaw Man, nhưng tất cả đều bị cưa điện chuyển động giống như quạt ngăn lại.

Chương 217: Vợ Anh Không Phải Vợ Anh (2)

- Mẹ nó, cái này không đánh chết được đâu.

Âm nhạc khẩn trương vang lên, lão nào còn dám dừng lại, xoay người bỏ chạy, chạy như điên ở trong hành lang nhỏ hẹp của xưởng.

Quay đầu lại, nhìn thấy Chainsaw Man đang đuổi theo, làm anh càng sợ đến mất hồn khiếp vía.

Có một loại cảm giác như gặp phải quái vật truy kích từ chỗ sâu trong hang động.

May mắn.

Sau khi chạy được một khoảng cách nhất định.

Cuối cùng anh cũng thông qua một đường trượt trượt vào trong một chỗ để rác kim loại, tránh thoát sự đuổi giết của Chainsaw Man.

- Trò chơi này còn chơi rất tà môn, chơi còn kinh khủng hơn cả trò chơi kinh dị.

Lão E từ dưới đất bò dậy không dám dừng lại quá lâu, chưa kịp tỉnh hồn thì đã rời khỏi theo con đường khác, đi ra bên ngoài khu xưởng.

Toàn bộ nhà máy có địa hình phức tạp, đủ loại cơ quan không ngừng.

Quái vật màu đen xuất hiện cũng không giống với bên ngoài, toàn bộ trên người đều được khảm kim loại, giống như là người cải tạo.

Súng ngắn bắn vào trên kim loại sẽ bị bắn ngược, nhất định phải nhắm chuẩn vào phần da thịt mới được, độ khó rõ ràng tăng lên rất nhiều.

Nhưng khả năng bắn súng của lão E cũng coi như không tệ.

Một đường hữu kinh vô hiểm thanh lý quái vật, thu thập manh mối.

Cuối cùng cũng biết bí mật của công xưởng này, cũng chính là nơi mà người đàn ông mặc áo choàng vì thoát khỏi sự khống chế của mẫu thần, nơi dùng để cải tạo người đột biến.

Thậm chí ngay cả người đàn ông mặc áo choàng và 3 BOSS trước đó cũng chỉ là một vật thí nghiệm mà mẫu thần Miranda dùng bệnh khuẩn để cải tạo mà thôi.

Đủ để thấy được sự khủng bố của BOSS cuối cùng.

- Chờ một chút, tại sao gia hỏa này lại ở đây?

Lúc này, tiếng kinh hô của lão E lại vang lên trong livestream.

Lão vừa mới dựa vào lò luyện trong nhà xưởng giải quyết quái nhân cưa điện đã bị người đàn ông mặc áo choàng đánh một quyền vào trong kho hàng dưới đáy của kho hàng.

Nhưng anh lại gặp phải người đàn ông ban đầu trò chơi đã dùng súng bắn chết vợ mình kia ở trong kho hàng.

[Đã nói với ngươi là không cần lo chuyện này, bây giờ ngươi rất phiền phức!]

Người đàn ông cướp lấy súng ngắn, một quyền đập ngã người

chơi.

[Ngươi có thể làm chuyện gì tốt chứ?]

[Ngươi đã giết thê tử của ta, cẩu nương dưỡng!]

Nhân vật chính rõ ràng quen biết với người đàn ông này, đến bây giờ cũng không biết tại sao đối phương lại muốn giết chết vợ của mình, trực tiếp tức giận mắng lên tiếng.

[Ngươi cho rằng ta đã giết thê tử của ngươi à?]

Người đàn ông quay đầu lại với vẻ mặt xem thường.

[Đó không phải là nàng, mà là Miranda.]

[Nàng có thể thông qua việc kiểm soát bệnh khuẩn trong cơ thể thay đổi hình dạng, nguỵ trang thành thê tử của ngươi.]

[Những con quái vật và sự khác thường trong thôn này cũng là do nàng dùng bệnh khuẩn nghiên cứu ra.]

[Vũ khí căn bản không đánh chết nàng ta, cho nên bây giờ ta tới để kết thúc, ta không muốn cuốn ngươi vào mới không nói cho ngươi chân tướng, kết quả ngươi vẫn tới.]

Nghe nói như vậy, nhân vật chính lập tức choáng váng, người vợ sống cùng mình lâu như vậy lại không phải là vợ của mình?

Vậy vợ của anh ở đâu?

Đừng nói là nhân vật chính, ngay cả lão E và khán giả cũng ngơ ngác.

Ngược lại cũng quá đột ngột rồi.

Vậy thì boss Miranda cuối cùng cũng là vũ khí sinh hóa hình người!

Lão E ôm suy nghĩ này, rất nhanh đã nhìn thấy tin tức người đàn ông vừa gửi ra ngoài từ trong máy tính bên cạnh.

[Người thu hàng: Tiểu đội Chiến Lang.]

[Đã lục soát xong nhà máy, không có phát hiện bất kỳ chứng cứ nào liên quan đến tổ chức kia, nhưng tôi tìm được một chút tài liệu về thí nghiệm Miranda.]

[Xem ra nàng đã làm cho mình lây nhiễm bệnh dịch biến dị, nhờ vào đó lấy được một chút năng lực, bao gồm cả mô phỏng và giả vờ!]

[Nàng có thể khống chế tế bào của mình, làm cho mình biến thành bất kỳ người nào hoặc vật gì, thậm chí biến thành mẫu thân đến gần đứa trẻ kia.]

[Chúng ta tập kích đã cắt đứt kế hoạch của nàng ta, cuối cùng giả bộ thành thi thể giết chết tất cả mọi người trên xe, đồng thời mang theo đứa trẻ đi.]

Một bản báo cáo.

Cuối cùng cũng làm cho bọn họ hiểu rõ chuyện từ đầu đến cuối, bừng tỉnh đại ngộ.

Mà nhắc nhở về việc tổ chức cũng làm cho bọn họ liên tưởng đến cơ quan nghiên cứu dưới mắt đất tên là "Umbrella" trong bộ phim điện ảnh CG.

Chẳng lẽ tất cả những điều này đều có liên quan đến nhau à?

…

Sau khi kịch bản đối thoại qua hết, tiểu đội trưởng Chiến Lang rời khỏi, cuối cùng mọi người cũng hiểu được mối liên quan giữa trò chơi này và bộ phim Resident Evil.

Nếu như bọn họ không đoán sai.

Sau khi virus T bộc phát ở trong Tổ Ong, công ty Umbrella cũng không từ bỏ việc nghiên cứu kỹ thuật này.

Mà là nghiên cứu ra đủ loại bệnh khuẩn có hiệu quả khác nhau.

Khiến người dùng có thể duy trì lý trí, đồng thời nhận được một sức mạnh vô cùng cường đại.

Nhìn bộ dáng của mấy BOSS và thôn dân trước đó, kỹ thuật này rõ ràng chưa hoàn thiện, làm cho thân thể người ta sinh ra biến dị nghiêm trọng.

Tính chất thích ứng của gen thấp, thậm chí sẽ trực tiếp biến thành Zombie.

Điều này cũng giải thích được.

Vì sao ở cuối phim, công ty biết rõ Tổ Ong nguy hiểm mà vẫn không ngừng phái người đi vào sâu hơn.

- Nói như vậy, kịch bản của trò chơi này hẳn là xảy ra sau khi virus bộc phát mấy năm, tận thế còn chưa hoàn toàn đến.

Lão E phân tích về phía ống kính.

Lão cũng không xác định suy nghĩ của mình là đúng hay sai, nhưng tóm lại đã thu được rất nhiều manh mối quan trọng.

Thấy tiểu đội trưởng Chiến Lang rời khỏi, để lại một chiếc xe tăng bọc thép dùng để đối phó với nam siêu năng lực mặc áo choàng, lão ngồi lên không chút do dự.

Két két két.

Theo đó là một hồi âm thanh khởi động của máy móc, xe tăng

bọc thép bắt đầu chuyển động.

Góc nhìn của người chơi cũng chuyển đến chỗ ngồi trên xe tăng, hai tay nắm lấy dao cảm, hai bên đều có thiết lập pháo đài tầm xa.

Tiếng động cơ và tiếng kim loại va chạm ầm ầm kia làm cho người xem trong phòng livestream không khỏi hai mắt sáng ngời.

Chương 218: Mẫu Thần Miranda

- Cái này không tệ nha, có cảm giác như lái người máy.

Lão E ngồi trên ghế lái rộng rãi tán thưởng không thôi, điều khiển xe tăng lái vào trong thang lên xuống phía trước, cuối cùng thành công thoát khỏi nhà máy đi ra bên ngoài.

Lúc này bên ngoài đang mưa rào xối xả, sấm chớp loé lên.

Lão vừa mới điều khiển xe tăng đi ra cánh đồng bên ngoài thì giọng nói của người đàn ông mặc áo choàng lại vang lên lần nữa.

[Ngươi chính là con gián đánh mãi mà không chết!]

[Ngươi cho rằng mình có thể đánh được ta à?]

Nói xong, một bóng đen khổng lồ từ trên trời giáng xuống, ầm ầm rơi xuống trên đất trống cách đó mấy chục mét.

Rõ ràng là một Người Máy Chiến Đấu do kim loại tạo thành được điều khiển bằng siêu năng lực!

- Oa, người máy này thật ngầu!

- So với cái của chủ phòng thì ngầu hơn nhiều.

- Nguyên tố chiến đấu trong trò chơi này phong phú như vậy à?

- Xem người ta kìa, anh điều khiển thứ đồng nát sắt vụn gì thế kia?

- Cái này mới mẹ nó gọi là người máy!

Cảnh tượng hoành tráng xuất hiện, mưa đạn trong phòng livestream lập tức vỡ tổ, nhao nhao nhìn về phía người máy từ trên trời giáng xuống kia.

Bọn họ đã sớm đoán được BOSS thứ tư sẽ đến rất nhanh, nhưng không đoán được lại là đến theo hình thức như vậy.

Lập tức làm cho phong cách chiến đấu của trò chơi này trở nên càng thú vị hơn.

- Ngầu thì thế nào chứ? Nhìn tôi đánh nổ anh ta đây này.

Đối mặt với người máy khổng lồ, lão E không có chút sợ hãi nào, nhắm chuẩn người máy rồi bắn ra một loạt đạn, làm nổ tung từng mảng tia lửa điện trên thân phi cơ.

Trời mưa phản chiếu ánh sáng kim loại, cộng thêm đạn đại pháo nổ tung làm cho cả trận chiến nhìn vô cùng có cảm xúc.

[Thi thể của ngươi sẽ biến thành một thành viên của quân đoàn chúng ta!]

Người đàn ông mặc áo choàng phẫn nộ gào thét, đón đỡ hoả lực xông lên đánh một quyền vào xe tăng bọc thép của lão E, trong lúc nhất thời tia lửa toé ra khắp nơi, tất cả đều là âm thanh va chạm chói tai của kim loại.

May mắn là lão E phản ứng kịp thời, điều khiển xe tăng nhanh chóng lui lại, đồng thời nhắm chuẩn vị trí then chốt bốc lên ánh sáng đỏ của người máy đối phương.

Ầm!

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, người máy xông lên bị đánh lui trở về.

Người đàn ông mặc áo choàng tức giận phát động siêu năng lực, điều khiển từng khối thép lớn bay lên trời, ngăn cản viên đạn.

Tiếp theo anh ta vung tay lên, tấm thép khổng lồ từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ lướt về phía lão E.

- Tê! Siêu năng lực này giống như là bật hack vậy.

Lão E tránh thoát công kích của tấm thép trong đường tơ kẽ tóc, tiếp tục phát chiêu về phía bộ phận then chốt của người máy.

Toàn bộ cảnh tượng cực kỳ kịch liệt, tiếng nổ không ngừng vang lên.

Trên bầu trời lại có rất nhiều kim loại bay lên.

May là chiếc xe tăng này của lão được chế tạo từ tài liệu chuyên dụng, cho nên không bị người đàn ông mặc áo choàng điều khiển.

Sau một hồi điên cuồng chạy trốn và bắn trả, cuối cùng người máy của người đàn ông mặc áo choàng cũng đổi hình thái, biến thành một bàn tay sắt thép, trực tiếp đánh nát xe tăng bọc thép của lão E.

Tiếp theo, chiếc quạt hút trên đỉnh đầu nhanh chóng chuyển động, nhấc lên một cơn lốc xoáy khủng bố, cuốn cả người lão lên trời, chuẩn bị ném vào trong quạt hút nghiền thành thịt nát.

[Chờ sau khi ta làm thịt Miranda, sức mạnh của con gái ngươi sẽ thuộc về ta!]

[Kẻ đáng chết là ngươi mới đúng!]

Theo tiếng gầm của hai người, lão E dùng súng ngắm ngay phía dưới quạt hút, bỗng nhiên bắn một phát súng.

Ầm ầm!

Tiếng nổ lớn kịch liệt bao phủ toàn bộ màn hình.

Ánh lửa mãnh liệt ngút trời, càng làm cho toàn bộ người máy đều nổ thành tê liệt, lão E cũng ngã mạnh xuống từ trên trời cao .

[Không, không! Ta không thể nào có kết cục này được! Ta còn phải giết nàng!]

Người đàn ông mặc áo choàng không cam lòng gầm thét.

Nhưng cuối cùng anh ta vẫn bị nhấn chìm trong ngọn lửa của vụ nổ máy móc.

Tên boss vừa lúc bắt đầu đã ngược người chơi đến chết đi sống lại này, cuối cùng vẫn không thể thoát khỏi số mệnh bị diệt vong.

Khán giả nhìn thấy cảnh này không khỏi có chút tiếc hận.

Xét đến cùng.

Người đàn ông áo choàng chỉ là muốn giết chết Miranda, thoát khỏi sự khống chế của đối phương, lấy lại sự tự do mà thôi.

Sai ở chỗ là anh ta không nên đánh chủ ý lên con gái của nhân vật chính.

Nếu không thì có lẽ kết quả sẽ tốt hơn.

- Hà tất phải đến mức này à sao?

Lão E chửi thầm một tiếng, sau đó điều khiển nhân vật nhìn xung quanh.

- Hiện tại 4 con BOSS đã bị giết chết toàn bộ, hẳn là chỉ còn lại gia hỏa tên là Mirami kia thôi?

Giống như là vì đáp lại lời của anh, lúc này chuông điện thoại

vang lên, tiểu đội trưởng Chiến Lang gọi điện thoại tới hỏi thăm tình huống.

Kết quả hàn huyên không đến hai câu.

Một bóng người đột nhiên xuất hiện cách đó không xa, chính là người vợ của anh.

Lông mày Lão E nhướng lên, lão biết người vợ này đã chết từ sớm, không thể xuất hiện ở đây được.

Nếu đã như thế.

Vậy thì chỉ có một đáp án.

Bóng người trước mắt này là BOSS cuối cùng, Miranda biến ra!

[Ha ha ha ha.]

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Bị vạch trần thân phận, người vợ cười ha ha, sau lưng xuất hiện đôi cánh màu đen, bao bọc cả người ở bên trong.

Đợi đến khi cánh mở ra lần nữa, người vợ của nhân vật chính đã biến thành một người phụ nữ trung niên khoác lên miếng vải đen, sau lưng đeo vòng sắt, có chút giống trợ giáo của mục sư trong giáo đường.

- Đây chính là BOSS cuối cùng à?

- Hẳn là không sai được, lúc trước đã gặp ở trong lâu đài rồi.

- Lại còn có thể biến thành quạ đen, điều khiển những cây cối biến dị này.

- Nhìn mạnh đó, nhân vật xác định có thể đánh được à?

- Vừa đánh xong thì Boss cuối lại đột nhiên xuất hiện, như vậy cũng quá nhanh rồi.

Với thông tin thu thập được trước mắt và hình dung đối với Miranda, khán giả thật sự không nghĩ ra được phải dùng gì để có thể giết chết con Boss cuối cùng này.

Lấy súng ngắn?

Giống như không quá thực tế.

Dù sao thì trước đó cô ta ngụy trang thành người vợ ở trong nhà bị súng máy bắn phá vẫn chưa chết.

Chương 219: Bình Luận Của Khu Trò Chơi Này Có Chút Kỳ Lạ (1)

Trong lúc bọn họ không ngừng suy đoán thì Boss trong màn hình đã cho ra đáp án chính xác.

- Phập!

Một tiếng động nặng nề vang lên.

Khi Miranda biến thành quạ đen biến mất đột nhiên xuất hiện lại, cánh tay của ả trực tiếp xuyên qua ngực người chơi, móc lấy trái tim cầm trên tay.

- Tê!

Tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh, chỉ cảm thấy trái tim mát rượi.

Sau đó bên tai vang lên giọng nói của Miranda.

[Yên tâm đi, chờ sau khi nghi thức bình minh hoàn thành, ta sẽ trở thành mẫu thân chân chính của nàng.]

[Ta đã đợi quá lâu rồi, cuối cùng mộng tưởng cũng thành sự thật.]

Một trận cười điên cuồng qua đi.

Miranda hóa thành quạ đen bay đi.

Hai mắt người chơi cũng tối sầm, ngã trên mặt đất, màn hình

dần dần trở nên tối lại.

Lão E ngây ngốc một hồi lâu, cuối cùng mới phản ứng lại:

- Quả nhiên, Boss cuối cùng không dễ dàng xử lý như vậy, xem ra phía sau hẳn còn có một đoạn kịch bản sống lại.

Trong mắt của anh tràn đầy sự chờ mong, nôn nóng muốn thấy kịch bản cuối cùng.

Nhân vật chính sống lại như thế nào, cứu con gái về như thế nào, dùng biện pháp gì để giết chết Miranda.

Nhưng sau khi nhìn thấy đồng hồ dưới góc phải đã sắp đến đêm khuya, anh không tiếp tục chơi nữa, quay lại nhìn về phía ống kính, nói:

- Không ngờ tôi lại chơi một trò chơi lâu như vậy.

- Hôm nay tới đay trước đi, ngày mai lại tiếp tục.

Anh không ngờ rằng mình lại chơi lâu như vậy.

Chỉ có thể nói trò chơi này thật sự quá hấp dẫn, làm cho anh chìm đắm vào trong đó không biết từ lúc nào.

…

- Số liệu tiêu thụ của trò chơi mới bên Hồng Hoang thế nào rồi ?

Trong một công ty trò chơi nào đó.

Một cấp trên tìm được cấp dưới phụ trách thống kê số liệu.

Bây giờ cách trò chơi Hồng Hoang đăng bán đã qua một đêm.

Cho dù là những đối thủ cạnh tranh như bọn họ thì cũng đều

rất quan tâm đến tình huống tiêu thụ của trò chơi này, dù sao thì năm nay ngoại trừ Hoán Hải ra thì đây là trò chơi FPS duy nhất tương đối bùng nổ.

- Tổng thanh tra, đã thống kê ra, trong 12 giờ đầu tiên, trò chơi này chỉ bán ra được 10 ngàn bản trên toàn bộ bình đài.

Nhân viên kéo ra một bảng biểu rồi chậm rãi nói.

- 10 ngàn, ít như vậy à?

Lông mày của tổng thanh tra nhướng lên một chút, có chút kinh ngạc:

- Xem ra lần này Hồng Hoang vẫn là quá khinh địch rồi, lại còn muốn chạy tới chia miếng bánh FPS này.

Nửa ngày chỉ có 10 ngàn, cho dù gấp đôi là 24 giờ thì cũng chỉ tăng lên được 20 ngàn mà thôi, không biết đến năm tháng nào mới có thể lấy lại vốn.

Tính cả chi phí thời gian, trò chơi này của Hồng Hoang cơ bản xem như là hoàn toàn lạnh thấu.

Các công ty khác nhận được tin tức này cũng đều vô cùng hả hê.

- Ha ha, tôi nói bây giờ thị trường FPS đã bão hòa rồi, đi vào chỉ có một con đường chết mà thôi.

- Không chịu lấy chủ đề ngày tận thế để làm gì tốt hơn, cứ nhất định phải làm FPS, bây giờ trò chơi loại bắn súng đã không còn dễ ăn như trước đây nữa.

- Thật sự cho rằng có mấy trò chơi hot là có thể chọn bừa loại hình nào cũng được à? Hồng Hoang vẫn còn quá non nớt.

-Ngành nghề trò chơi rốt cuộc vẫn phải thích ứng thị trường,

nếu người chơi không mua thì dù có làm game tốt đến đâu cũng sẽ trở thành vô ích.

Bây giờ chính là thời đại quần hùng nổi lên.

Vẫn chưa có công ty nào có thể hoàn toàn xưng bá ngành trò chơi, đương nhiên không thể nào tùy theo tính tình mà làm trò chơi được.

Việc Hồng Hoang thất bại càng làm cho bọn họ hiểu rõ đạo lý này, cũng hoàn toàn khiến bọn họ từ bỏ suy nghĩ làm trò chơi FPS.

Một bên khác.

Hồng Hoang trong công ty.

Lão Tống vừa tới đi làm cũng lấy được số liệu tiêu thụ do nhân viên thống kê gửi lên, không khỏi than thở.

Dù sao thì đây cũng là trò chơi FPS đầu tiên mà bọn họ làm ra.

Hơn nữa còn dùng đề tài tận thế đang hot gần đây.

Đương nhiên là lão hy vọng số liệu tiêu thụ dễ nhìn một chút, ít nhất không cần quá kém.

Ít nhiều gì có thể làm trò chơi này trụ lại trong thị trường, làm cho các người chơi biết được bọn họ có thực lực làm thể loại trò chơi này.

Nhưng mà thành tích dự đoán 20 ngàn phần trong ngày đầu tiên vẫn kém xa so với dự đoán trước đó của lão.

Thậm chí còn không được một nửa lượng tiêu thụ 60 ngàn lượt bán của Seriko trong ngày đầu ra mắt.

Phải biết rằng vì mở rộng thị trường, bọn họ đã đè giá của trò chơi mới xuống rất thấp, còn tung ra ở tất cả bình đài.

Bây giờ ngay cả chi phí chế tác cũng không thu hồi được.

Quả nhiên quyết định lấn sân mạnh mẽ vào thị trường FPS là sai lầm sao?

- Bây giờ chúng ta nên làm gì đây?

Lão Tống nhìn về phía Trần Lâm ở bên cạnh.

- Còn có thể làm gì nữa, rau trộn thôi.

Trần Lâm nhún vai.

- Những gì cần làm thì chúng ta đã làm rồi, trò chơi không bán được thì cũng không có cách nào, coi như là lấy kinh nghiệm học hỏi vậy.

Thật ra anh cũng không ngờ thành tích của trò chơi mới lại thảm như vậy.

Dù sao thì nhiệt độ của bộ phim Resident Evil cũng không thấp, còn mang tới rất nhiều chủ đề thảo luận, theo lý thuyết thì lượng tiêu thụ ngày đầu tiên sẽ không kém quá nhiều mới đúng.

Chiếu theo tốc độ tăng trưởng này, có lẽ trong vòng nửa năm muốn hoàn vốn cũng khó khăn.

Chẳng lẽ thật sự giống như những công ty khác đã nói, FPS chính là phân loại tử vong à?

Hoặc là tỷ lệ chuyển đổi giữa người xem điện ảnh và trò chơi không được?

Nếu thật sự là như vậy.

Xem ra kế hoạch sáu tháng cuối năm của anh phải thay đổi một chút mới được.

- Tổng giám đốc Trần, Tống lão đại, số liệu tiêu thụ mới đã có rồi! Các người mau đến xem!

Đang nghĩ ngợi, một tiếng la lên từ đằng xa truyền đến, cắt đứt đối thoại của bọn họ.

- Hô cái gì mà hô, lúc này mới vừa tới giữa trưa, chẳng lẽ mới qua nửa ngày mà lượng tiêu thụ còn có thể tăng lên gấp mấy lần hay sao?

Lão Tống ngẩng đầu, trừng mắt nhìn nhân viên kia.

Bây giờ trong lòng lão đang phiền chán, nào có tâm tình đi xem những thứ này chứ.

- Không phải, Tống lão đại mau đến xem đi, lượng tiêu thụ... Lượng tiêu thụ thật sự tăng lên nhiều hơn rồi!

Chương 220: Bình Luận Của Khu Trò Chơi Này Có Chút Kỳ Lạ (2)

Nhân viên kia đứng lên, hai mắt trợn to nhìn chằm chằm vào máy tính, giống như nhìn thấy cái gì đó khó có thể tin được.

Nhìn bộ dáng kia không giống như là chuyện nhỏ, cuối cùng cũng làm cho trong lòng lão Tống và Trần Lâm sinh nghi ngờ.

Bỏ tài liệu trong tay xuống, lão Tống vội vàng đi tới trước máy vi tính, liếc mắt một cái đã nhìn thấy số liệu tiêu thụ vừa mới cập nhật.

[Resident Evil: Thôn Trang.]

[Lượng tiêu thụ cuối cùng trong 24 giờ: 34 ngàn lượt tải.]

- 34 ngàn lượt tải? Sao lại đột nhiên tăng nhiều như vậy?

Lão Tống giật mình, vẻ mặt kinh nghi bất định.

Dựa theo dự đoán của lão thì lượng tiêu thụ của trò chơi này cũng chỉ khoảng 20 ngàn mà thôi.

Bây giờ lại nhiều hơn 14 ngàn.

Ngay cả thị trường nước ngoài mà bọn họ không đầu tư một chút tài nguyên tuyên truyền nào cũng đều cống hiến một phần lượng tiêu thụ.

Mặc dù thành tích này không tính là quá chói sáng, nhưng

cũng đã miễn cưỡng có thể xem được.

Nghĩ tới đây, lão Tống đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng nói:

- Mau nhìn xu thế tăng lên của 24 giờ trước đi!

- Được!

Nhân viên đáp lại một tiếng, vội vàng ngồi trở lại vị trí mở ra bảng biểu, chia số liệu cả ngày thành 24 đoạn, làm thành một biểu đồ xu thế.

Trần Lâm nhìn về phía biểu đồ, phát hiện lượng tiêu thụ trong 12 giờ đầu tiên có xu thế vô cùng nhẹ nhàng, gần như hiện lên một đường thẳng, lượng tiêu thụ mỗi giờ đều không quá khác nhau.

Nhưng mà tới 12 giờ tiếp theo.

Lượng tiêu thụ đột nhiên bắt đầu chậm rãi tăng trưởng, từ đường thẳng biến thành một đường cong không ngừng đi lên, hơn nữa biên độ tăng trưởng càng lúc càng lớn.

Nhất là mấy giờ cuối cùng đã tăng gấp mấy lần so với trước đó!

- Chuyện này rốt cuộc là sao?

Trong lòng lão Tống tràn đầy nghi ngờ.

- Là như vậy, tôi vừa mới xem bình luận của trò chơi mới, phát hiện hôm qua có rất nhiều người chơi đều đi xem nhóm streamer chơi game, hôm nay mới bắt đầu mua để tự chơi.

- Còn có một bộ phận là bởi vì trên mạng xuất hiện rất nhiều video có liên quan đến Phu Nhân Tám Thước.

Nhân viên giải thích với vẻ mặt cổ quái.

Sau khi nghe xong, lão Tống đầu đầy dấu chấm hỏi, Trần Lâm lại bừng tỉnh đại ngộ.

Xem ra mặc kệ là người chơi ở thế giới nào, sở thích của bọn họ đều giống nhau, có rất nhiều điểm chung.

Biết được tin tức này, tâm tình thất vọng của anh hoàn toàn biến mất.

Anh không cần lo lắng về vấn đề lượng tiêu thụ trò chơi mới nữa.

Đúng như Trần Lâm suy đoán.

Lượng tiêu thụ của 《 Resident Evil: Thôn Trang 》 không phải là loại bùng nổ, mà là có tác dụng chậm lớn.

Ngày đầu tiên 34 ngàn.

Ngày thứ hai 42 ngàn.

Ngày thứ ba 49 ngàn.

Ngày thứ tư 55 ngàn.

Trong thời gian một tuần ngắn ngủi, chỉ bằng ưu thế giá thấp hơn, trò chơi mới đã phá vỡ kỷ lục tiêu thụ tuần đầu của Seriko, đạt đến thành tích 350 ngàn lượt tải!

Đà tăng trưởng tấn mãnh kia làm cho các công ty nhận được tin tức đều sợ đến ngây người.

- Có chuyện gì vậy? Không phải nói trò chơi mới của Hồng Hoang lạnh thấu rồi à?

- Tốc độ tăng lượng tiêu thụ mỗi ngày này cũng quá khoa trương rồi!

- Hình như người chơi từ các trò chơi cùng thể loại đều bị hấp dẫn sang đây.

- Chẳng lẽ FPS kết hợp với chủ đề tận thế thật sự khả thi à?

Các công ty vô cùng khó hiểu.

Ấn mở giao diện bình luận trò chơi 《 Resident Evil 》, muốn thu thập phản hồi của người chơi, kết quả lại thấy được một cảnh tượng vô cùng quỷ dị.

[Thật sự rất to!]

[Cứu mạng, tôi không ra được!]

[Tôi sớm muộn gì cũng bị chết ngạt ở trong trò chơi này.]

[Loại virus T gì mà hiệu quả mạnh như vậy? Tôi cũng muốn mua một phần cho bạn gái, cầu mua với số tiền lớn!]

[Có trời mới biết tôi bị treo trên trần nhà bao lâu rồi.]

[Mộ danh mà đến, đây đúng là một trò chơi rất "kinh khủng".]

[Tôi nguyện xưng chiến thần nước rửa tay là mạnh nhất!]

Đây là cái quái gì vậy.

Đây không phải là trò chơi FPS về chủ đề tận thế à?

Tại sao bình luận của người chơi lại không liên quan gì đến nội dung trò chơi vậy?

…

[Resident Evil: Thôn Trang] quật khởi có thể nói là một lời cảnh báo cho các công ty lớn đang quan vọng.

Không phải là trò chơi FPS không được.

Mà là các người chơi không thích chơi những trò chơi trước đó!

Cuối cùng vẫn là bởi vì bọn họ phục khắc những cách chơi cũ kỹ kia, không muốn thay đổi.

Mới khiến cho thị trường phân loại này biến thành bộ dáng như bây giờ.

Trong lúc nhất thời.

Một lượng lớn công ty đã thay đổi sách lược, bắt đầu nỗ lực nghiên cứu về tính khả thi giữa chủ đề mới nổi như tận thế và lối chơi FPS.

Một số người có ánh mắt độc đáo đã tập trung vào thế giới quan khổng lồ của Resident Evil, dẫn vào các nguyên tố Zombie hay thú biến dị.

Một khi tuyên bố hạng mục thì đã nhận được sự chú ý của tất cả người chơi.

Nhiệt độ vượt xa trước đó khiến các công ty kinh động, thậm chí còn đầu tư lượng tài chính lớn, cố gắng khai phá hạng mục này.

Trong mấy ngày ngắn ngủi, trên mạng xuất hiện rất nhiều thông báo khai phát của các bộ môn liên quan, nhấc lên một đợt sóng khác.

- Trần Lâm, nếu cứ tiếp tục như vậy thì nhiệt độ có bị bọn họ cướp đi hay không?

Trong văn phòng, lão Tống có chút lo lắng nhìn những thông tin kia.

Mặc dù trong ngành nghề trò chơi đa số là anh sao chép tôi, tôi bắt chước anh, nhưng bị người khác công khai cọ nhiệt độ như vậy làm lão vẫn có chút khó chịu.

Phải biết rằng bọn họ đã tốn không ít tài chính để tuyên truyền trò chơi này.

Vất vả lắm mới có thể tạo ra một nền móng như bây giờ.

Thế mà đám người này lại lập tức nhào tới để cọ nhiệt độ miễn phí?

- Yên tâm đi, thật ra như vậy cũng có chỗ tốt cho chúng ta.

Trần Lâm suy tư một chút, nói:

- Bởi vì mặc kệ bọn họ làm trò chơi nào thì các người chơi đều sẽ nhớ rằng chúng ta là người đầu tiên làm chủ đề này, tương đương với việc tuyên truyền miễn phí.

- Ngược lại là cậu nhìn thoáng hơn, nếu đổi thành công ty khác thì có lẽ đã sớm kiện bọn họ vi phạm bản quyền rồi.

Lão Tống đương nhiên biết đi tìm phiền phức từng nhà là việc không thực tế, lão cũng chỉ là nói cho đỡ nghiện mà thôi.

Chương 221: Tại Sao Tuyết Lại Ấm?

Hơn nữa lời nói của Trần Lâm cũng rất có đạo lý.

Mặc dù đề tài về ngày tận thế đã sớm xuất hiện, nhưng zombie lại hot nhờ phim điện ảnh CG của bọn họ.

Những công ty kia dùng thế giới quan trong bộ phim Resident Evil, tương đương với biến tướng tuyên truyền cho bọn họ, cũng không tính là quá thua thiệt.

Xem như là thu chút phí bản quyền sử dụng.

Nghĩ tới đây, trong lòng lão Tống cuối cùng cũng thư thái hơn một chút, nói tiếp:

- Đúng rồi, bây giờ chính là thời điểm nóng nhất của đề tài tận thế, cậu thấy chúng ta có nên làm một trò chơi nhỏ để bổ sung hay không? Nếu không chỉ dựa vào Resident Evil thì tôi sợ còn không quá ổn.

- Ừm, chuyện này nên suy xét một chút.

Trần Lâm gật đầu, anh cũng có ý nghĩ như vậy.

Chỉ có điều Resident Evil mới ra mắt, không tiện lập tức ra phần tiếp theo.

Nếu nghĩ đến việc làm một trò chơi bổ sung thì chỉ có thể làm hạng mục mới, hơn nữa không thể quá lớn, bằng không thì sẽ tiêu tốn thời gian quá dài.

- Chủ đề tận thế, trò chơi có nội dung nhỏ một chút, anh có ý kiến gì không?

- Nếu dùng để bổ sung nhiệt độ, đề nghị của tôi là chọn loại hình ngoài FPS, tận lực không đụng vào Resident Evil.

Lão Tống suy tư nói.

- Hình ảnh 2D thì thế nào?

Lúc này, lão Lý đột nhiên đi vào từ bên ngoài.

- Sao anh lại tới đây?

Hai người quay đầu nhìn về phía lão.

- Tôi tới đưa bảng báo cáo tháng trước, vừa vặn nghe thấy các người đang thảo luận về trò chơi mới.

Lão Lý lén lút đi tới.

- Vậy anh có đề nghị gì hay không?

Trần Lâm hỏi.

- Tôi nào có đề nghị gì, chỉ là cảm thấy tận thế vẫn luôn chạy trốn, không có cày quái thăng cấp thì cảm thấy thiếu đi một chút gì đó.

- Trò chơi mới nên đơn giản thô bạo một chút, đánh quái nhặt trang bị gì gì đó.

- Tốt nhất có thể cắt cỏ, mở chế độ đánh BOSS vô song hay đại loại như vậy.

- Nội dung cũng không nhất định phải dùng bối cảnh của Resident Evil, miễn là có yếu tố tận thế là được.

- Hình ảnh dùng 2D thế nào? Làm theo hướng chibi, có thể thêm chút quốc phong để thay đổi khẩu vị thì càng tốt.

Lão Lý lập tức nói ra một đống đồ vật lung tung rối loạn.

Lão Tống ở bên cạnh càng nghe càng cảm thấy có gì đó không đúng.

- Chờ chút đã, đây là trò chơi mà anh muốn chơi phải không?

- Nhặt trang bị đánh quái thăng cấp, cách chơi cũ kỹ như vậy mà anh cũng lấy ra à?

- Còn quốc phong nữa chứ, kết hợp giữa quốc phong và Zombie, anh không cảm thấy nó rất tréo ngoe à?

Bộ phim Resident Evil dùng bối cảnh nước ngoài.

Dù sao thì trong nước cũng có một loại đồ vật tên là cương thi, thiết lập có chút xung đột.

Anh thật sự không tưởng tượng ra được nếu kết hợp giữa quốc phong và Zombie thì sẽ cho ra loại sản phẩm dị dạng gì, chứ đừng nói đến việc người chơi sẽ trả tiền chơi nó.

Dù chỉ là một sản phẩm bổ sung nhưng cũng không thể làm lung tung theo lời gia hỏa này được.

- Quả nhiên là không được à?

Tâm tư bị vạch trần, lão Lý lúng túng gãi đầu một cái.

Gần đây lão đang chơi một trò chơi cắt cỏ cho nên đột nhiên có suy nghĩ như vậy.

Bây giờ nghĩ lại, mấy thứ này đặt cùng một chỗ quả thật có chút dở dở ương ương, không bị người chơi phun đã là không tệ rồi.

Nhưng mà...

Hai người bọn họ không ngờ rằng lúc này giọng nói của Trần Lâm lại đột nhiên truyền đến.

- Quốc phong thêm zombie, đánh quái nhặt trang bị, đây cũng là một ý tưởng không tệ.

- Hả?

- Cái gì không tệ?

Lão Tống dấu chấm hỏi đầy đầu, nhìn về phía Trần Lâm, tưởng rằng mình nghe lầm.

Nhưng lão Lý lại vui mừng như điên:

- Tổng giám đốc Trần cũng cảm thấy ý tưởng của tôi rất hay à?

- Ừm.

Trần Lâm gật đầu.

- Nếu nói về quốc phong thì đúng là bối cảnh của Resident Evil không quá thích hợp, nhưng chúng ta có thể thêm một bối cảnh mới để phù hợp với văn hóa trong nước.

- Thêm cái gì?

Lão Tống và lão Lý cùng nhau hỏi.

Trần Lâm nhìn bọn họ, cười nói:

- Nguyền rủa!

- Nguyền rủa?

- Đúng vậy, hơn nữa là lời nguyền rủa bao trùm cả một quốc

gia.

Thông qua lời miêu tả của lão Lý, trong đầu Trần Lâm đã mơ hồ hiện lên một trò chơi.

Một trò chơi đã từng làm cho anh bởi vì mềm lòng không xuống tay được mà qua cửa thất bại nhiều lần.

[Warm Snow (Tuyết Ấm).]

Hai chữ to xuất hiện trên tờ giấy trắng trước mặt anh.

Hai người đang ngơ ngác cũng nhao nhao nhìn qua, trong lòng càng thêm nghi ngờ.

- Tuyết Ấm? Đây là tên của trò chơi mới à?

- Tuyết sao lại ấm chứ?

Hai người bị cái tên không rõ ràng này làm cho ngây ngốc, không khỏi nhìn về phía Trần Lâm lần nữa.

Trần Lâm cũng không nói nhảm nhiều, lấy ra một phần phương án từ dưới bàn rồi đưa tới trước mặt bọn họ.

- Các người nhìn một chút xem coi có gì khó khi chế tác không.

Lão Tống nhận lấy phương án, đứng một chỗ cùng với lão Lý lật xem.

Không lâu sau, trong mắt của bọn họ bỗng nhiên bộc phát tia sáng.

- Đây là...

- Thật là một thiết lập kì lạ!

- Thu hoạch trang bị ngẫu nhiên, còn có nhiều lưu phái như

vậy!

- Hơn nữa còn thật sự dung hợp quốc phong và Zombie biến dị lại với nhau!

- Thì ra là vậy, đó là lý do trò chơi có tên này, tôi cảm thấy phương án này rất khả thi.

Rất nhanh, hai người đều đưa ra kết luận.

Lão Tống vừa rồi còn phản đối cũng kinh thán không thôi.

Lão nhận thấy rằng ngoài đồ họa khác biệt ra thì thiết lập cách chơi và cốt truyện bối cảnh của trò chơi này không thua kém gì Resident Evil.

Hơn nữa còn thể hiện ra sự đặc sắc của quốc phong một cách hoàn mỹ.

Kết hợp với đề tài Zombie biến dị lại càng tăng thêm sức mạnh, hoàn toàn không cảm thấy không hài hoà.

- Thế nào, trong hai tháng có thể làm ra được không?

Trần Lâm hỏi.

- Tuyệt đối có thể!

Lão Lý trả lời một cách chắc chắn.

- Với nhân thủ của chúng ta bây giờ, toàn lực làm một trò chơi vẫn là rất nhanh, hơn nữa không phải tổng giám đốc Trần vừa mới tuyển một nhóm nhân viên mới chuyên về lĩnh vực hoạt hình à? Vừa vặn cần dùng đến.

- Được rồi, tôi giao hạng mục này cho hai người, các người tự sắp xếp nhân viên, thừa dịp đề tài tận thế còn hot, mau chóng làm ra.

- Cứ giao cho chúng tôi.

Nói xong, hai người mang theo phương án trò chơi rời đi.

Dù sao thì thời gian không chờ đợi ai, không ai biết sóng nhiệt độ này sẽ kéo dài bao lâu.

Chương 222: Chân Tướng, Nguồn Gốc Của Virus T

Bilibili, phòng livestream của lão E.

Sau khi nghỉ ngơi một khoảng thời gian, anh lại bắt đầu livestream, mở ra giao diện trò chơi [Resident Evil: Thôn Trang].

- Mẹ nó, mấy ngày nay bận quá không có thời gian chơi trò chơi này, hôm nay chúng ta tiếp tục nội dung cốt truyện trước đó.

Nói xong, anh lấy ra chiếc kính mắt VR mua trước đó rồi đội lên đầu.

- Vừa đến đã trực tiếp vào VR rồi, liều như vậy à?

- Tôi nghe nói kịch bản phía sau rất đẫm máu, cẩn thận đừng bị hù chết đấy.

- Cuối cùng cũng chờ được anh rồi, vì chờ chủ phòng chơi nên tôi còn chưa xem kịch bản sau này đấy.

- Hay là đánh MOD đi, không phải gần đây trên mạng xuất hiện rất nhiều MOD của Phu Nhân Tám Thước à?

- Cái đó tôi cũng đã xem rồi, nhất là Lão Ca Đập Ruồi, thật sự là quá sành chơi.

MOD.

Tên gọi tắt của phiên bản thay đổi của trò chơi.

Nó là một loại chương trình sửa chữa hoặc tăng cường cho trò

chơi.

Bạn có thể sửa chữa đạo cụ, vũ khí, nhân vật, kẻ địch, sự vật, chế độ, cốt truyện v.v... trong trò chơi.

Thường thấy nhất là ở trong các game offline.

Thường xuyên bị người chơi dùng để sửa chữa thành một chút đồ vật sáp sáp.

Cũng giống như Phu Nhân Tám Thước trong [Resident Evil: Thôn Trang], ở trong trò chơi có một cảnh cô ngồi xổm xuống và chui qua một cánh cửa nhỏ.

Vừa mới qua mấy ngày.

Có người đã đổi mô hình vũ khí của nhân vật chính thành vỉ đập ruồi, thừa dịp Phu Nhân Tám Thước bước qua cửa quay lưng về phía bọn họ thì tiến lên vỗ mông.

Cái thao tác thái quá lại không sợ chết này khiến cư dân mạng cười điên.

Nếu như nói trò chơi này hot có rất nhiều nguyên nhân.

Vậy vị lão ca này tuyệt đối chiếm một phần.

Ngay khi video vừa mới được công chiếu đã hấp dẫn lượng lớn người chơi nhao nhao bắt chước, gia tăng lượng tiêu thụ cho trò chơi.

- Được rồi.

Lúc này, lão E đã đeo kính VR và tiến vào trò chơi.

Không bao lâu sau, hình ảnh quen thuộc xuất hiện.

Đây là chỗ mà anh đã lưu lại trước đó, cũng chính là kịch bản

sau khi nhân vật chính bị móc tim.

- Cũng không tệ lắm, hiệu quả của kính mắt VR Hồng Hoang này thật là không có chỗ chê.

Trước ống kính, lão E thay đổi góc nhìn, tập thích ứng với hình thức thao tác ở chế độ đeo kính.

Góc nhìn thứ nhất cho phép anh dễ dàng dung nhập vào trong trò chơi, điều khiển nhân vật tiếp tục đi lên.

Đương nhiên.

Sau khi nhân vật chính bị móc tim, góc nhìn của người chơi cũng thay đổi.

Đã biến thành góc nhìn của tiểu đội trưởng Chiến Lang, cũng chính là người đàn ông quen biết với nhân vật chính.

Bốn đại Boss thủ vệ bị giết chết, bộ đội đặc chủng vì sự chậm trễ này đã cùng lão thanh lý Zombie và biến dị thú trong thôn, chuẩn bị hoàn toàn diệt trừ Miranda.

Cứ như vậy, một đường nổ súng tiến lên.

Lúc đi vào trong một sơn động lớn, cuối cùng cũng tìm được nguồn gốc của vi khuẩn mà Miranda dùng để chế ra bệnh khuẩn.

Một bướu thịt khổng lồ có ngoại hình giống như trẻ con kết nối với từng mạch máu.

Đến gần xem thử, có vẻ bướu thịt vẫn còn đang nhúc nhích.

- Oẹ... Đây là gì vậy, suýt chút nữa làm tôi nôn ra rồi.

Lão E đeo kính mắt VR, cơ thể hơi ngửa ra sau, toàn thân nổi da gà bởi tình cảnh đột nhiên xuất hiện trước mắt này.

Sau khi ném bom nổ về phía khuẩn gốc, hắn lại tiếp tục vòng qua nó, đi vào phòng nghiên cứu ở chỗ sâu trong sơn động, tìm được một tin tức vô cùng quan trọng.

Một bức thư gửi cho Miranda.

[Kính gửi cô giáo Miranda.]

[Thật xin lỗi vì không thể đích thân gặp ngài.]

[Quý nhân trường sinh bất lão giống như ngài chắc chắn sẽ không nhớ đến loại học sinh y sắp chết cóng ở trong tuyết như tôi.]

[Tôi vẫn luôn quý trọng khoảng thời gian ở thôn trang được ngài dạy bảo 15 năm trước kia.]

[Tôi được nghiên cứu của ngài dẫn dắt một cách sâu sắc, ai có thể ngờ được thông qua sự lây nhiễm của một loại sinh vật lại có thể làm cho người bị lây nhiễm sinh ra biến dị chứ?]

[Tôi tin rằng nếu sử dụng môn học vấn này sẽ có thể thực hiện lý tưởng của mình —— Giai đoạn tiến hoá cao hơn của loài người.]

[Nhưng suy nghĩ của chúng ta có sự khác biệt, ngài chỉ hy vọng một người sống lại, mà mục tiêu của tôi là toàn bộ thế giới.]

[Thành quả thí nghiệm về nấm mốc của ngài không thể giúp tôi thực hiện một hồi cảm nhiễm bùng nổ, nếu so sánh thì "Virus" sẽ hiệu quả hơn.]

[Tôi đã tìm được mấu chốt của tiến hoá! Đó là một loại "Virus Thủy Tổ" được phát hiện ở Châu Phi.]

[Tôi định cùng bạn bè sáng lập một công ty chuyên nghiên cứu về vi khuẩn, tôi đặt tên công ty này là "Công ty Umbrella".]

[Tôi đang tiến một bước gần hơn đến việc thực hiện ước mơ của mình, cũng hy vọng một ngày kia ngài có thể thực hiện mục tiêu của mình - Người học trò vĩnh viễn của ngài: Ozwell Spencer, trân trọng.]

Thư tín lưu loát, viết hơn mấy trăm chữ.

Không tính là quá dài, cũng không tính là quá ngắn.

Nhưng sau khi xem xong nội dung, toàn bộ phòng livestream đều vỡ tổ.

- Mẹ nó! Công ty Umbrella!

- Không ngờ lại là tin nhắn của người sáng lập công ty Umbrella!

- Cho nên, thật ra thì Miranda chính là giáo viên của người sáng lập à?

- Thì ra kỹ thuật virus của công ty Umbrella là học ở đây!

- Nguồn gốc của mọi tội ác hóa ra lại nằm ở nơi này!

Không ai ngờ rằng ở một phòng thí nghiệm nho nhỏ trong sơn động lại cất giấu một bí mật kinh thiên động địa như vậy.

Hơn nữa còn là bí mật liên quan đến sự khởi nguồn của Resident Evil.

Nhất là câu nói của người sáng lập công ty Umbrella, "Giai đoạn tiến hóa cao hơn của loài người" càng là tiết lộ virus T sinh ra từ đâu.

Thì ra trận bộc phát virus đó không phải là ngoài ý muốn.

Mà là có người vẫn luôn nắm quyền kiểm soát ở sau lưng.

Mục đích chính là để cho nhân loại bằng vào virus biến dị, tiến hoá đến giai đoạn cao hơn!

- Thảo nào, khó trách Hồng Hoang lại dùng thôn trang này làm khúc dạo đầu của trò chơi, thì ra là bởi vì chuyện này.

Lão E mang theo kính mắt VR kinh ngạc không thôi, lại rung động một lần nữa trước thế giới quan khổng lồ của loạt trò chơi Resident Evil.

Lại có thể kéo dài đến 15 năm trước, khi công ty Umbrella còn chưa sáng lập, còn có vi khuẩn từ đâu tới.

Chương 223: Dạy Con Bé Trở Nên Kiên Cường (1)

Vậy mà trước giờ bọn họ còn tưởng rằng thời gian trong trò chơi là sau khi virus bùng nổ.

Theo lý thuyết.

Bọn họ sắp phải đối mặt chính là nguồn góc vạn ác của Resident Evil, giáo viên bồi dưỡng ra người sáng lập công ty Umbrella, Miranda!

- Lại nhìn xem có đầu mối gì mới không.

Lão E biết rõ BOSS khó đối phó, lại tiếp tục tìm kiếm trong phòng.

Quả nhiên anh lại phát hiện mấy tấm ảnh chụp của Miranda và quản lý cấp cao của công ty Umbrella ở trên một chiếc bàn khác, còn có một cuốn nhật ký tưởng nhớ con gái.

Thì ra... Rất nhiều năm trước, Miranda có một cô con gái.

Vì để làm cho con gái sống lại, cô đã tìm được khuẩn gốc có thể làm cơ thể xảy ra biến dị trong sơn động này, từ đó thu được năng lực vĩnh sinh bất tử.

Nếu muốn hồi sinh con gái bằng lực lượng này, vậy thì cô nhất định phải có một vật chứa thích hợp.

Mà con gái của nhân vật chính lại chính là vật chứa phù hợp nhất với con gái của cô.

Cho nên mới xảy ra một loạt chuyện sau đó.

- Khá lắm, lần này tất cả cố sự đều xâu chuỗi lại rồi.

- Nhiều hố như vậy mà có thể giải quyết hết, thật là trâu bò.

- Chỉ riêng kịch bản này thôi cũng đủ để quay thêm một bộ phim khác rồi.

- Trong Hồng Hoang tuyệt đối có một đại thần biên kịch!

Một trò chơi tốt hay dở không chỉ phụ thuộc vào cách chơi và hình ảnh, mà bối cảnh kịch bản cũng là một điểm vô cùng quan trọng.

Một kịch bản tốt, thậm chí có thể làm cho trò chơi lên cao mấy bậc.

Không có gì ngạc nhiên khi bọn họ lại tán thưởng như thế.

- Bây giờ mọi chuyện đều đã làm rõ ràng, kế tiếp hẳn là đại chiến cuối cùng.

Sau khi lấy lại tinh thần, lão E chậm rãi nói.

Lại liếc nhìn trong phòng một vòng, chắc chắn không bỏ lỡ thứ gì, lão mới đi đến bên tường, mở khoá một cánh cửa giống như nhà giam.

Nhưng mà ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Cánh cửa bật mở, người vợ Mia của nhân vật chính vốn nên chết lại xuất hiện.

Cô ấy chưa chết, mà là bị Miranda nhốt ở đây để thay thế thân phận của cô ở bên cạnh nhân vật chính.

Người vợ lấy lại được tự do, cô khó mà chấp nhận sự thật

chồng của mình đã chết và cãi nhau rùm beng với đội trưởng.

[Không, anh sai rồi!]

[Tôi vốn muốn giữ bí mật, nhưng mà....]

[Anh căn bản không biết chồng của tôi đặc biệt như thế nào, sao anh ấy có thể chết dễ dàng như vậy được chứ?]

Nói xong, đoạn kịch bản này kết thúc, màn hình tối lại.

Mọi người ngơ ngác trong chốc lát, cuối cùng cũng phản ứng lại.

- Tôi quả nhiên không đoán sai mà! Nam chính không dễ chết như vậy!

- Cho nên ngay từ đầu, người đột biến không phải là người vợ, mà là bản thân nhân vật chính à?

…

Chân tướng của virus, khởi nguyên của công ty Umbrella rồi lại đến bí mật trên người nhân vật chính.

Một đoạn kịch bản này đảo ngược đi đảo ngược lại, có thể nói là cực kỳ đặc sắc.

Làm cho nhiệt độ thảo luận của toàn bộ phòng livestream đều trở nên cao hơn rất nhiều.

Cuối cùng.

Màn hình lại sáng lên.

Hình ảnh biến thành một mảnh đất tuyết mờ tối, giống như là đang ở trong một giấc mộng.

Nhân vật chính vốn nên chết cũng chậm rãi tỉnh lại ở trong giấc mộng.

[Sao tôi lại ở đây?]

Nhân vật chính lồm cồm bò dậy, chậm rãi đi dọc theo đất tuyết, mờ mịt nhìn xung quanh.

Không biết đi bao lâu, nơi xa đột nhiên xuất hiện một bóng người màu đen, chặn đường đi của anh.

[Anh đã chết.]

Người kia lạnh lùng mở miệng.

[Chết? Đúng rồi, là... Miranda, chính là ả ta...]

[Không, tôi còn muốn đi cứu... Con gái của tôi...]

Nhân vật chính run rẩy mở miệng, giọng nói cũng đứt quãng.

Bởi vì mất đi trái tim nên anh ngã gục xuống đất, lại cật lực tiếp tục bò tới trước, muốn cứu con gái của mình trở về.

[Sai rồi, không phải Miranda, anh... vốn dĩ đã chết rồi.]

Người đối diện lại mở miệng lần nữa.

[Chẳng lẽ anh không cảm thấy kỳ quái à?]

[Mặc kệ anh bị thương nặng như thế nào thì cũng không sợ.]

[Thật ra anh đã chết từ ba năm trước đây rồi, anh bây giờ, từ trên xuống dưới đều là nấm mốc! Không thể gặp lại người nhà của mình nữa đâu.]

Tiếng cười nhạo không chút kiêng kị vang lên.

Nhân vật chính cúi đầu nhìn cánh tay của mình, phát hiện toàn

bộ đã biến thành màu đen, chậm rãi nhúc nhích như nấm mốc, đúng như những gì đối phương nói.

Giờ khắc này.

Cuối cùng lão E và khán giả cũng biết được bí mật về sự bất tử của nhân vật chính, thì ra anh ta cũng giống như Miranda, đã sớm biến thành người nấm mốc.

[Người nhà? Nhà, người nhà?]

[Không, con gái của tôi, tôi còn muốn... Cứu con tôi.]

Nhân vật chính không cam lòng gầm thét, gian nan đứng dậy.

Trời đất vốn dĩ đang u ám cuối cùng cũng bị anh phá vỡ, phát ra một tia sáng chói mắt, chậm rãi tỉnh lại từ trong cơn hôn mê.

- Trái tim bị móc ra mà còn có thể đứng lên.

- Tình thương của cha thật vĩ đại.

- Tôi luôn cảm giác lần này nhân vật chính sẽ một đi không trở lại.

- Xem ra cũng sắp tới kết cục lớn rồi.

- Muốn đi xong tất cả kịch bản à?

Khán giả cảm khái không thôi, giống như đã đoán được kết cục của nhân vật chính, mưa đạn cũng trở nên ít đi rất nhiều.

Tất cả mọi người đều yên lặng nhìn hình ảnh trò chơi, nhìn nhân vật chính đi đến đoạn đường cuối cùng.

Sau khi khôi phục quyền điều khiển, lão E lưu lại vị trí ở đây trước, lại tiêu hết tiền trong cửa hàng để bổ sung đạn dược.

Hít sâu một hơi.

Đi về phía tế đàn xa xa.

Xung quanh đều là những xúc tu vặn vẹo, thỉnh thoảng lại bắn ra mấy con Zombie.

Nhưng đối với lão E thì chuyện này không có chút khó khăn nào.

Cứ như vậy, một đường nổ súng đẩy ngang qua.

Rất nhanh.

Lão đẩy xúc tu ra, đi vào trong tế đàn, liếc mắt thấy Miranda đang ôm lấy con gái của mình, chuẩn bị tiến hành nghi thức.

[Không, sức mạnh của ta đang biến mất!]

Giống như cảm nhận được sự xuất hiện của cha mình, đứa con gái còn đang ở trong tã lót rút đi một phần sức mạnh của Miranda, làm cho khuôn mặt của ả bắt đầu hư thối.

[Miranda!]

[Trả con bé lại cho tôi!]

Nhân vật chính gầm thét cầm súng chĩa vào Miranda, phanh một tiếng bắn vào đầu ả.

Chương 224: Dạy Con Bé Trở Nên Kiên Cường (2)

Bởi vì sức mạnh bị rút đi nên lần này Miranda không thể tránh thoát viên đạn, máu màu đen phun ra từ vết thương.

Nhân vật chính cướp lấy con gái, đánh gãy nghi thức.

[Không!]

[Ta hao phí tâm huyết cả đời chỉ chờ khoảnh khắc này.]

[Mà ngươi lại muốn phát hủy tất cả của ta?]

[Đây là cái giá mà ngươi phải trả!]

Âm nhạc hoành tráng vang lên, đôi cánh màu đen sau lưng Miranda nổ tung, đột nhiên hoá thành vô số xúc tu bay lên trời cao.

Con gái trong lòng nhân vật chính cũng bị cướp đi lần nữa, bọc ở trong xúc tu.

- Tới, trận chiến với BOSS cuối cùng!

Cảnh tượng hùng vĩ khiến trong lòng lão E run lên.

Lập tức điều khiển nhân vật chính nhắm vào Miranda đang được xúc tu đỡ trên không, nã súng liên tục như là không cần tiền.

Lần này lão chơi hết sức nghiêm túc.

Vừa giữ khoảng cách vừa nhắm chuẩn nã đạn, tiếng súng phanh phanh phanh vang vọng khắp phòng livestream.

Sau vài vòng bắn, BOSS bị đánh vào giai đoạn hai.

Dùng xúc tu làm vật dẫn kết nối với cơ thể, biến thành một con nhện khổng lồ, tốc độ và khoảng cách công kích cũng mạnh hơn rất nhiều.

May là lão E chuẩn bị rất nhiều thuốc.

Dựa vào cắn thuốc mà mạnh mẽ chống đỡ lại.

Mãi cho đến giai đoạn thứ tư, khi BOSS mở rộng cánh bay lên trời thì công kích cũng trở nên càng cuồng bạo hơn, gần như toàn bộ sân bãi đều là xúc tu.

Ngay cả trên bầu trời cũng có lượng lớn quả cầu lửa rơi xuống, ép nhân vật chính không thể không lùi về tránh né, thuốc cũng nhanh chóng bị tiêu hao.

Trận đại chiến kinh tâm động phách này kéo dài gần 10 phút.

Cuối cùng, sau một tiếng súng vang lên, Miranda phát ra một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

[Không!]

[Con gái của ta... Eva của ta!]

Đến đây.

Âm thanh đột nhiên dừng lại.

Cơ thể của Miranda nhanh chóng hoá đá giống như những BOSS trước, cuối cùng biến thành khối vụn rơi lả tả trên đất.

Những chiếc xúc tu xung quanh cũng đều sụp đổ trong tiếng nổ vang ầm ầm.

- Chết.

- Cuối cùng cũng chết rồi.

- Một lần là qua ải!

- Kết thúc rồi, tung hoa!

Trong lúc mưa đạn hoan hô, thần kinh căng thẳng của lão E hoàn toàn thả lỏng, thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng lão không nói lời nào, mà chỉ nhìn hình ảnh của trò chơi.

Bởi vì nhân vật chính lúc này đã như là đèn cạn dầu.

Anh ta run rẩy ôm con gái, thấp giọng trấn an, bàn tay lại giống như Miranda, bắt đầu chậm rãi hoá đá và tan biến.

Cuối cùng anh quỳ trên mặt đất, cúi đầu xuống.

Anh đã không có cách nào chống đỡ thân thể này nữa.

Ánh sáng nhanh chóng xuyên thấu qua xúc tu và chiếu xuống trên người anh, làm cho người xem thấy cảnh này đều trầm mặc.

Trên đường tới đây.

Vì cứu con gái, người cha này đã bỏ ra bao nhiêu nỗ lực, lại trải qua biết bao nhiêu ngược đãi.

Cho dù trái tim bị móc xuống thì anh vẫn cố gắng chạy tới chiến đấu với cường địch, cuối cùng đồng quy vu tận.

Chỉ riêng tình thương vĩ đại của người cha này đã đủ làm cho khán giả rung động.

Đợi đến khi binh sĩ cứu viện chạy tới thì anh đã sớm thoi thóp, cách cái chết không xa, không thể làm gì khác hơn là run rẩy giao con gái cho tiểu đội trưởng.

[Chăm sóc tốt con bé!]

[Hãy dạy con bé trở nên kiên cường.]

Nói xong.

Nhân vật chính cầm lấy bom dẫn bạo khí, lảo đảo đi về phía chính giữa tế đàn, ánh mắt bắt đầu trở nên mơ hồ, cảm giác sẽ ngã xuống bất cứ lúc nào.

Khán giả yên lặng nhìn một màn này, không nói gì.

Giống như là đang đưa tiễn anh hùng rời đi.

- Ầm ầm!!!

Tiếng nổ khủng bố vang lên bên tai, sóng khí mãnh liệt lập tức bao phủ toàn bộ thôn trang.

Tính cả nhân vật chính, tất cả đều bị bao phủ ở bên trong ngọn lửa ngập trời kia.

Toàn bộ cố sự về Resident Evil: Thôn Trang đến đây đã hoàn toàn kết thúc.

Cuối cùng cũng làm cho lão E và những khán giả khác dần dần hoàn hồn lại.

- Thật ra cái kết này cũng không tệ lắm.

Lão E tháo kính mắt VR xuống, chậm rãi ngồi trên ghế.

Tiện tay mở ra giao diện trò chơi, viết một bài khen ngợi dài cho game này.

Khán giả đã khôi phục sự náo nhiệt như ngày thường, mưa đạn không ngừng thổi qua.

Nói thật.

Trò chơi này cũng không tính là quá rung động.

Nhưng nó lại vô cùng chú tâm kể cho người chơi một câu chuyện xưa đặc sắc, về một người cha vĩ đại và khởi nguồn của toàn bộ Resident Evil.

Làm tất cả đều xâu chuỗi lại với nhau.

Bọn họ giống như đang ở trong cố sự này, cảm nhận được toàn bộ thế giới đang từng bước đi về phía diệt vong.

Cảm giác về một thế giới quan chậm rãi mở ra thật sự là một thể nghiệm hoàn toàn mới đối với bọn họ.

Có lẽ chính bởi vì điều này.

Mới khiến cho bọn họ yêu thích trò chơi này như vậy.

- Được rồi, vẫn còn chút thời gian, chúng ta tìm xem trò chơi khác nào.

Lão E dù sao cũng là người chơi thâm niên, sẽ không đắm chìm ở trong trò chơi quá lâu.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, lão lại mở trang web xem xét thông tin trò chơi gần đây.

Theo thói quen, anh mở ra trang chủ của Hồng Hoang nhìn lướt qua, xem có gì mới mẻ hay không.

Kết quả là một giây sau, anh lại đột nhiên ngây người.

[Thông báo của quan phương: Game quốc phong 2D, chủ đề tận thế hành động, Tuyết Ấm sẽ được công bố chính thức vào tháng sau, xin hãy chú ý theo dõi!]

…

- Hồng Hoang lại chuẩn bị tuyên bố trò chơi mới à?

Nhìn thấy thông báo dưới tài khoản của Hồng Hoang, Âu Dương Hiểu đang livestream suy nghĩ xuất thần.

Khoảng cách Resident Evil: Thôn Trang tuyên bố chưa qua bao lâu, nhanh như vậy lại có trò chơi mới, cô đương nhiên vô cùng cao hứng.

Dù sao thì trên người cô đã dán nhãn "Người tuyên truyền trò chơi Hồng Hoang".

Cho nên cô hơi lo lắng Hồng Hoang nóng vội, vì duy trì nhiệt độ của đề tài tận thế mà phá hư trò chơi.

- Tuyết Ấm à, cái tên thật kỳ

- Quốc phong, tận thế, thịt bồ câu, hành động, một đống nhãn này là sao?

- Mới đó mà đã ra trò chơi mới, tôi đoán chắc là một trò chơi nhỏ dùng để bổ sung.

- Có lẽ là do mặc dù Resident Evil không tệ, nhưng bằng vào một trò chơi thì không thể chống đỡ nổi đề tài tận thế này.

Chuyện chuyên nghiệp đương nhiên phải có chuyên gia xử lý.

Chương 225: Ông Ơi, Chủ Phòng Mà Ông Theo Dõi Đã Livestream Rồi

Người chơi trong phòng livestream rất đông, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện một ít người chuyên nghiệp, liếc mắt một cái đã nhìn ra định vị trò chơi mới của Hồng Hoang, chính là dùng để củng cố đề tài tận thế này.

Cho nên nội dung hẳn là sẽ không quá lớn.

- Bây giờ đã rất ít thấy trò chơi kiểu quốc phong, không biết làm được như thế nào, trước tiên xem nội dung quảng cáo của bọn họ đi.

Thấy khán giả đoán tới đoán lui, Âu Dương Hiểu yên tâm hơn rất nhiều.

Con chuột hoạt động, ấn mở vào PV đầu tiên của trò chơi tên là Tuyết Ấm.

Ngay sau đó.

Một giao diện mới được bắn ra.

Đập vào mắt mọi người đầu tiên chính là một thành trì cổ đại giống như tranh cắt giấy và một hoàng cung nguy nga ở trung tâm.

[Bạch liên phủ trời, tuyết ấm hàng thế.]

Lời bộc bạch vang lên, tầm nhìn bị thu hẹp lại.

Hoa sen màu trắng nở rộ giống như váy dài, làm cho hoa tuyết bay tán loạn.

Chỉ mới cảnh mở màn đầu tiên mà khí tức quốc phong đã lập tức đập vào mặt, làm cho hai mắt của khán giả tỏa sáng.

Lập tức.

Hình ảnh chuyển đổi, đi tới bên trong một phủ đệ có những cây cột màu đỏ khổng lồ, bốn bóng người ngoại hình không giống nhau tụ tập ở một chỗ.

[Trên phố đồn rằng đó là bởi vì Long Đế và tứ đại gia tộc đương triều là hổ, heo, rùa và hạc nghịch thiên mà đi.]

[Thần minh giáng Thiên Phạt, nhân gian nảy sinh dị tượng.]

Theo giọng nói già nua bộc bạch, giọt máu đỏ hội tụ ở giữa bốn bóng người nổ tung.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ trong thành dâng lên vô số rễ cây, một đoá hoa sen màu trắng nở rộ ở trên hoàng cung, bông tuyết trên bầu trời đột nhiên tăng lên, gần như nhuộm trắng cả toà thành thị.

Lúc này, một bé gái xuất hiện trong màn ảnh, cô bé ôm một bông tuyết mừng rỡ chạy vào trong nhà.

[Mẹ ơi, xem này, tuyết rất ấm.]

Vừa mới dứt lời, cô bé vô tình nuốt tuyết vào trong miệng, ho khan kịch liệt.

Người mẹ ôm cô muốn giúp cô kiểm tra, nhưng lúc này lại xảy ra biến cố.

Bé gái gầm lên một tiếng, hoá thân thành quái vật to lớn,

phòng ốc sụp đổ, tiếng kêu thảm thiết nổi lên khắp nơi.

Trong nháy mắt, toàn bộ trong thành đều là Zombie, giống như là địa ngục.

Mãi đến khi một bóng người che mặt và mặc áo tơi xuất hiện, quỳ một chân trên đất nhận lấy thanh kiếm của lão giả thì giọng nói già nua mới vang lên lần nữa.

[Muốn dập tắt thiên nộ, tất tru thế gia!]

[Đoạn đường dài chông gai và gian khổ, ngươi nhất định phải cẩn thận!]

Một câu ngắn ngủi nhưng lại có sức vang lớn, chấn nhiếp lòng người.

- Được đấy, Hồng Hoang xử lý quốc phong rất chặt.

- Vừa rồi tôi còn lo lắng bọn họ làm không tốt, xem ra là tôi lo lắng quá rồi.

- Vốn cho rằng Resident Evil đã quá trâu bò, bây giờ lại lại chọn một góc độ khác để đi vào bối cảnh Zombie.

- Chẳng lẽ ý tưởng của bọn họ không cạn à?

Xem xong phim hoạt hình, những người vốn không có mong đợi cũng bắt đầu trở nên chờ mong.

Bọn họ muốn xem thử lần này Hồng Hoang dùng góc độ nào để thể hiện bối cảnh tận thế hoàn toàn mới này cho các người chơi .

- Trước tiên lưu lại đi, chờ khi nào trò chơi ra thì tôi sẽ đến xem.

Ý tưởng của Âu Dương Hiểu rất đơn giản, chỉ cần là trò chơi

của Hồng Hoang thì cô sẽ ủng hộ.

Dù sao thì cũng không tốn mấy đồng tiền, lưu lượng mà Hồng Hoang dẫn tới cho cô, mua một trăm trò chơi cũng là chuyện rất dễ dàng.

Sau khi xem một lần không có bỏ sót gì.

Cô đóng giao diện lại, mở ra Resident Evil tiếp tục thăm dò.

…

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chỉ trong chớp mắt đã đến một tuần trước khi Tuyết Ấm được công bố.

Lúc này, toàn bộ trò chơi đã cơ bản chế tạo xong.

Nhờ vào chức năng mạnh mẽ của Game Engine tự nghiên cứu, cộng thêm nhân thủ phong phú và xác lập phương án nhanh chóng.

Trò chơi mà sáu người làm 3 năm ở kiếp trước, Trần Lâm chỉ tốn hơn một tháng đã tiến vào giai đoạn khảo sát cuối cùng.

- Không tệ, còn ngắn hơn nửa tháng so với thời gian mà tổng giám đốc Trần đưa ra, tiền thưởng tháng này chúng ta nắm chắc rồi!

Lão Lý rất hài lòng với hiệu suất làm việc của nhóm mình, khích lệ không chút keo kiệt.

Mấy nhân viên mới vừa gia nhập vào tổ hội hoạ kích động không thôi, không ngờ hạng mục thứ nhất mà mình lại tham gia thuận lợi như vậy.

Nói cách khác, bọn họ vừa mới nhận chức vụ khoảng một, hai

tháng vậy mà lại có thể tham gia hạng mục lớn như thế, thật sự vượt quá sức tưởng tượng của bọn họ.

Dù sao thì bọn họ cũng chỉ là những sinh viên tốt nghiệp vừa mới ra trường.

- Đúng rồi.

Lúc này, giọng nói của lão Lý lại vang lên.

- Trò chơi này lát nữa sẽ có buổi livestream chơi thử trong Đấu Cá Mập, việc này sẽ do nhóm người mới tới đảm nhiệm, vừa vặn hâm nóng quảng cáo cho trò chơi.

Hả?

Chơi thử?

Mấy nhân viên mới đến đoàn đội Ánh Sáng ngây ngẩn cả người, đây là lần đầu tiên bọn họ nghe nói về chuyện này.

Các nhân viên kỳ cựu bên cạnh nghe vậy thì không khỏi cười ra tiếng.

- Lão Lý quá độc, thế mà lại để người mới gánh việc này.

- Có lẽ là sợ Tống lão đại lại tới bắt hắn livestream chơi thử lần nữa?

- Mặc kệ nó, chỉ cần đừng gọi tôi làm là được.

Giọng nói của bọn họ không nhỏ, rõ ràng truyền vào trong tai mấy người mới ở bên cạnh, khiến ánh mắt nhìn lão Lý cũng trở nên cổ quái.

- Khụ khụ...

Lão Lý ho khan hai tiếng, tức giận lườm bọn họ một cái:

- Thế nào, các ngươi có ý kiến gì về sắp xếp của tôi à?

- Không có, không có, chúng ta đi chuẩn bị ngay.

Lão Lý lớn tuổi hơn bọn họ tận một vòng con giáp, một khi xụ mặt vẫn là rất nghiêm nghị, lập tức làm cho mấy người mới sợ hãi chạy về trước máy vi tính làm chuẩn bị.

Nhưng mà nói chung là vẫn còn tốt.

Người trẻ tuổi như bọn họ tiếp xúc với mạng internet tương đối nhiều.

Thật ra không có bao nhiêu mâu thuẫn khi ngồi trước ống kính, chỉ là trong lúc nhất thời không quá thích ứng mà thôi.

Sau khi chỉnh lý đơn giản một phen, một tiểu tử trẻ tuổi có lòng can đảm tương đối lớn tên là Vương Lương ngồi trước camera, mở ra phòng livestream quan phương trong bình đài Đấu Cá Mập.

Chương 226: Mở Màn, Lang Chi Chương

Kết quả là vừa mới mở phòng.

Chỉ trong vòng chưa đầy năm phút, lập tức có hơn mấy trăm người tràn vào trong phòng chat live.

- Nhìn xem tôi phát hiện cái gì này?

- Ông ơi, chủ phòng mà ông theo dõi cuối cùng cũng livestream rồi!

- Hồng Hoang, thì ra mấy người còn nhớ mình có tài khoản trong Đấu Cá Mập à?

- Đại Chùy Ca đâu? Chủ phòng đổi người à?

- Đột nhiên phát sóng lúc này, chẳng lẽ là muốn giới thiệu trò chơi quốc phong mới mà bọn họ nhắc đến trước đó?

Những người xuất hiện ở trong phòng livestream nhanh như vậy cơ bản đều là fan hâm mộ theo dõi tài khoản này, vừa nhận được tin tức phát sóng là lập tức chạy tới.

Cho dù Vương Lương đã sớm có chuẩn bị tâm lý thì vẫn bị sợ hãi trước cảnh tượng bất ngờ này, luống cuống tay chân sửa đổi tiêu đề livestream.

Đồng thời giải thích:

- Đại Chùy Ca... Hôm nay anh ấy không rảnh, cho nên tôi thay thế anh ấy livestream, chơi thử trò chơi tên là Tuyết Ấm.

- Tôi là người phụ trách vẽ tranh trong hạng mục này, không hiểu rõ nội dung trò chơi cho lắm, nếu có gì sơ sót thì xin mọi người thông cảm.

Nói xong, anh chuyển camera đến màn hình desktop, tìm kiếm trong văn kiện trò chơi.

Khi khán giả nhìn thấy tên của văn kiện thì tinh thần lập tức chấn động.

- Thật sự là trò chơi mới được nhắc tới trước đó!

…

Tin tức Hồng Hoang thử nghiệm trò chơi mới nhanh chóng lan truyền.

Khác với lần trước, lần này số lượng người theo dõi trong phòng livestream cao hơn rất nhiều.

Dưới sự truyền bá tin tức của những người này, rất nhiều người chơi thu được tin tức này, nhao nhao mở ra bình đài Đấu Cá Mập đến đây quan sát.

- Đến rồi đến rồi, nghe nói ở đây có chơi thử phải không?

- Có phải là trò chơi tên Tuyết Ấm không?

- Lần này cuối cùng cũng đuổi kịp rồi, chiếm chỗ ngồi trước rồi nói sau.

- +1, lần trước ngay cả một cái thông báo cũng không có, khi ta tới thì đã ngừng livestream rồi.

- May mà tôi cơ trí, sớm đã theo dõi tài khoản.

Bên trong nghị luận của khán giả, Vương Lương rất nhanh đã điều chỉnh tốt giao diện, click vào ô biểu tượng tiến vào trò chơi.

Sau hoạt hình mở màn quen thuộc, màn hình đi tới một nơi giống là chùa miếu dưới mặt đất.

Nhân vật do người chơi điều khiển là một chàng trai trẻ đội mũ rộng vành xuất hiện ở cuối quảng cáo PV, anh cầm một thanh trường kiếm màu trắng, trang phục hơi giống hiệp khách trong phim cổ trang.

- Ách, trò chơi của chúng tôi có thể xem là loại trò chơi hành động võ hiệp quốc phong, trước tiên hãy để ta xem nó có chức năng gì.

Vương Lương có chút luống cuống, lúc trước anh phụ trách vẽ nhân vật, không hiểu rõ hệ thống cơ sở của trò chơi, gần như là người chơi mới, hai mắt bôi đen phải tự mò mẫm.

Nhưng mà rất nhanh, anh đã điều khiển nhân vật nhặt lên một quyển trục phát ra ánh sáng vàng ở trước mặt.

[Thánh văn của Từ Mẫu giáo: Người được Từ Mẫu vĩ đại chúc phúc sẽ siêu việt sinh tử luân hồi, không sợ tử vong, mẫu thân sẽ không chối từ vất vả mà trả ngươi trở lại dương gian.].

Xem ra ngôi đền mà anh đang ở là của Từ Mẫu giáo.

Tiếp đó anh lại đi đến trước đống sách vở phát sáng trên bàn tế tự, nhấn vào tương tác và phát hiện những cuốn sách đó dùng để thu thập ghi chép kiến thức thành tựu.

- Hiệu cầm đồ Hiệp Gian?

Vương Lương nhìn về phía những cái tên còn lại trên đài tế tự, bấm vào.

Một giây sau.

Hình ảnh hoán đổi, nhân vật chính đi tới một nơi giống như là

địa phủ.

Một người phụ nữ cao lớn mặc yếm xanh nằm nghiêng một bên, một tay cầm tẩu thuốc, một tay tựa lên hộc tủ bên cạnh, nhìn anh với gương mặt chứa ý cười.

- Hả?

- Đây là gì?

- Oa! Đôi chân này!

- Tại sao cô ấy có thể lớn như vậy?

- Phu Nhân Tám Thước, là cô à?

- Cái này đâu chỉ là tám thước, có khi là mười thước rồi ấy chứ!

Vừa nhìn thấy phụ nữ, phòng livestream lập tức sôi trào lên.

Bởi vì hình thể của cô ta thật sự là quá lớn!

Nhân vật người chơi đứng ở trước mặt cô chỉ to gần bằng lòng bàn chân lớn, lập tức khiến bọn họ liên tưởng đến Phu Nhân Tám Thước.

Khó trách hai trò chơi sẽ được phát hành cùng nhau, cuối cùng bọn họ cũng hiểu rồi.

Bọn họ lại không chú ý tới, Vương Lương trước màn hình lộ ra vẻ mặt lúng túng.

- Ách, nhân vật này thật ra là do tôi vẽ, hóa ra là đặt ở nơi này.

Người xem: ???

- Chờ một chút, anh vẽ à?

- Anh nói như vậy thì tôi không mệt.

- Ca! Ta gọi anh một tiếng đại ca, cầu tranh gốc!

- Cùng cầu!

Nhìn mưa đạn không ngừng bay qua, Vương Lương càng lúng túng hơn.

- Khụ khụ... Chúng ta chơi game trước đi, sếp cho tôi không nhiều thời gian.

Nói xong thì anh ấn phím, một giao diện thêm điểm xuất hiện.

Tổng cộng ba loại thêm điểm là khôi phục, công kích và chức năng đặc biệt, nhưng mà bây giờ anh lại không có tài liệu cần thêm điểm, ô biểu tượng cũng đều là màu xám.

Đơn giản nhìn qua hiệu quả, anh thoát ra khỏi giao diện, điều khiển nhân vật rời khỏi đền và đi ra bên ngoài đại điện.

Đại điện vô cùng rộng rãi, hai bên là từng tòa tượng đá đứng thẳng, nhưng chỉ có tượng đầu tiên bên trái là sáng lên.

Vương Lương đi qua qua lại, một giao diện lựa chọn nghề nghiệp bắn ra.

[Nghề nghiệp: Thất Kiếm Tu La].

[Liên Kích (1): Sau khi ngươi phóng ra phi kiếm, tổn thương cận chiến tiếp theo của ngươi sẽ được cường hóa, khi đánh trúng kẻ địch, thời gian hồi chiêu của kỹ năng [Kiếm • Trở Lại] giảm bớt 1 giây.].

[Vô Ảnh (2): Mất đi năng lực phi kiếm chủ động, khi anh phát động công kích cận chiến, tự động phóng ra một thanh phi kiếm cường hóa để trọng thương kẻ địch, phòng ngự tăng lên vĩnh viễn 10%.].

Thất Kiếm Tu La là nghề nghiệp, phía dưới là chi nhánh.

Hai chi nhánh chỉ có thể chọn một.

- Còn có lựa chọn nghề nghiệp nữa à?

- Ý là sau khi những pho tượng này được mở khóa, mỗi cái đại biểu cho một nghề nghiệp?

- Một pho tượng hai cái chi nhánh, không thể không nói, có rất nhiều lựa chọn.

- Tính cả thêm điểm trước mặt, game này có nội dung rất phong phú.

- Tính giải trí rất cao, bây giờ nhìn xem thể nghiệm đánh quái như thế nào.

Trong phòng livestream, khán giả kinh hỉ không thôi.

Vốn tưởng rằng đây chẳng qua là một trò chơi nhỏ tạm thời, không nghĩ tới nội dung lại phong phú hơn mong đợi.

Chương 227: Mới Đó Mà Đã Gặp Boss À?

Dù sao thì trò chơi này bản chất vẫn là trò chơi loại thịt bồ câu (Roguelike).

Điểm quan trọng nhất của loại trò chơi này chính là sự phong phú về nội dung.

Nếu không có lượng lớn nội dung chèo chống thì sẽ rất dễ dàng sinh ra cảm giác lặp lại lặp lại nhàm chán, từ đó không thể chơi nữa.

Về điểm này thì trò chơi tên là 《 Tuyết Ấm 》 này đang làm rất tốt, cũng khiến bọn họ càng để tâm hơn.

Rất nhanh.

Vương Lương lựa chọn chi nhánh thứ nhất là "Liên kích ", sau lưng có thêm mấy thanh phi kiếm, tiếp theo mở cửa đi đến rừng rậm bên ngoài đền.

[Mở màn, lang chi chương].

Một hàng chữ lớn hiện ra.

Quả nhiên giống như lời bộc bạch mở màn đã nói.

Trong tầm mắt của nhân vật chính, toàn bộ mặt đất và cây cối đều bị tuyết đọng nhuộm thành màu trắng, trông vô cùng quỷ dị.

Vương Lương điều khiển nhân vật tiếp tục đi tới, không bao lâu đụng tới mấy con sói trắng cản đường.

- Bây giờ thử xem hiệu quả công kích như thế nào.

Vương Lương không có dừng lại, lập tức xông lên rồi chém ra mấy kiếm.

Ánh kiếm nhanh chóng nhảy múa trước người, rơi xuống trên thân sói trắng, nổ tung từng mảnh sương máu và con số tổn thương dày đặc.

Ngay sau đó, phi kiếm sau lưng tự động bay ra, đâm mạnh vào trong cơ thể sói trắng.

Phanh!

Cơ thể của sói trắng nổ tung, bị miểu sát tại chỗ.

Hiệu quả hình ảnh ấn tượng và cách chiến đấu lưu loát khiến hai mắt của người xem trong phòng livestream tỏa sáng.

- Công kích dày đặc như thế vậy mà đều làm phán định tổn thương.

- Các động tác nhìn rất mượt, phản hồi chịu kích cũng không tệ.

- Hóa ra phi kiếm là dùng như vậy, có chút ngầu đó.

- Không tồi, tốt hơn nhiều so với trong dự đoán.

- Có mùi vị võ hiệp quốc phong.

Trong lúc mọi người nói chuyện thì Vương Lương đã nhẹ nhõm giải quyết toàn bộ sói trắng dọc đường với tốc độ thế sét đánh không kịp che tai, hiện tại anh đang ở trước hai cây cầu treo.

Phía trước cầu treo đều có một đồ án, tiêu chí tiền tài và tiêu chí bảo rương.

- Bên trái hẳn là đưa tiền, vậy xem thử bảo rương sẽ cho ra thứ gì.

Vương Lương nói rồi đi lên cầu treo, đi tới cửa ải tiếp theo.

Lần này xuất hiện thêm quái vật mới là lang nhân biến dị, bọn nó cầm khảm đao trọng phủ và cung tên tầm xa, nhìn lợi hại hơn nhiều so với quái sói trắng trước đó.

Nhưng mà dù sao đây chỉ là chương mở đầu, độ khó không tính quá lớn.

Vương Lương điều khiển nhân vật xông lên chặt chém lung tung, rất nhẹ nhàng giải quyết tất cả quái vật, một cái bảo rương xuất hiện ở cuối cầu treo.

Mở bảo rương ra, một khối thủy tinh ba màu toả ra ánh sáng trắng rơi trên mặt đất.

[Thánh vật: Kết tinh ba màu (Trắng)].

[Hạch tâm:

• Khi ngươi gây ra bất kỳ tổn thương băng sương, sấm sét hoặc ngọn lửa, sẽ khiến hai loại tổn thương khác mà ngươi tạo thành tăng thêm 33%, kéo dài 3 giây.

• Khi nộ khí đạt đến 100 sẽ tự động tiêu hao toàn bộ nộ khí, công kích cận chiến và phi kiếm của ngươi nhận thêm 15% sát thương băng sương, sấm sét và ngọn lửa, kéo dài 10 giây.].

[Sức mạnh:].

[Nhanh nhẹn:].

[Công hiệu:].

Ngoại trừ hiệu quả hạch tâm, phía dưới còn có bốn cái hiệu

quả gồm sức mạnh, nhanh nhẹn và công hiệu, để vào rãnh nào thì sẽ kích hoạt hiệu quả đối ứng.

Theo lý thuyết, có thể đeo 4 dạng đồ vật như vậy.

- Thánh vật!

- Đây không phải là cách chơi thánh vật à?

- Lại là nhìn hiệu quả kích hoạt khe rãnh.

Mới liếc mắt một cái, khán giả đã nhận ra vật này chính là một dạng đạo cụ giống như Thánh vật trong Sát Lục Tiêm Tháp.

Hơn nữa điểm khác biệt so với Sát Lục Tiêm Tháp chính là ở đây chỉ có thể trang bị 4 món Thánh vật, hơn nữa thuộc tính phụ thuộc vào khe rãnh mà chúng được gắn vào.

Như vậy.

Tính giải trí và phối hợp lưu phái sẽ rất khác nhau!

…

Vương Lương xem như là tổ mỹ thuật, đây là lần đầu tiên biết cách chơi Thánh vật của trò chơi này, lập tức ngạc nhiên.

Nếu như đặt nó ở trong rãnh hạch tâm thì sẽ có thêm một hiệu quả bị động cộng thêm thương tổn của phi kiếm, trước mắt cứ đặt nó vào khay hạch tâm đi, chờ sau này xem còn thánh vật khác hay không.

Trước khi nhận chức, anh chính là một người yêu thích trò chơi thịt bồ câu (trò chơi loại hình Roguelike).

Vốn chỉ là chơi thử trò chơi trên máy theo yêu cầu của cấp trên.

Kết quả không ngờ càng chơi càng thú vị, bị hấp dẫn bởi sự phong phú của trò chơi này.

Có loại cảm giác chậm rãi trưởng thành.

Sau khi lắp đặt xong Thánh vật, anh lại tiếp tục lên đường, một đường đi về phía trước như chém dưa thái rau.

Cuối cùng sau khi vượt qua mấy cây cầu treo, gặp phải BOSS thứ nhất, một con sói trắng khổng lồ còn cao hơn người.

Mới đó mà đã gặp Boss à?

Vương Lương hoảng hốt, anh vẫn chưa hoàn toàn thông thạo thì lại đột nhiên gặp phải quái lớn.

Nhìn thấy BOSS nhảy xuống từ trên vách đá, anh đành nhắm mắt xông lên, vung trường kiếm lên chém một trận loạn xạ.

Bá bá bá!

-7

-7

-11

-7

Liên tiếp xuất hiện thương tổn, ngoại trừ bạo kích ra thì gần như đều là một chữ số, tốc độ giảm máu của BOSS chậm đến mức buồn cười.

- Mới BOSS thứ nhất mà đã bắt đầu gãi ngứa rồi à?

Quá thảm, tất cả đều là tổn thương một chữ số.

- Một loạt thao tác mạnh như hổ, lại chỉ gây ra 250 (đồ ngốc)

sát thương.

Không phải là không có người chơi nào muốn chơi trò chơi này à?

Nhìn thấy con số sát thương giống gãi ngứa kia, khán giả không khỏi cười ra tiếng, đồng thời cũng có chút bất ngờ đối với độ khó của trò chơi này.

Vừa dứt lời.

Boss đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét, triệu hoán ba con sói trắng từ trong rừng rậm bên cạnh.

Vương Lương vốn đã luống cuống chân tay, vội vàng chạy tới chỗ của bọn quái nhỏ, bằng không nếu để bọn chúng quấy nhiễu thì anh sẽ chết nhanh hơn.

Nhưng mà...

Ngay khi anh đang nhanh chóng tiêu diệt quái nhỏ chuẩn bị trở về.

Boss Sói lại đột nhiên hạ thấp thân thể, lao thẳng về phía anh.

Anh vội vàng lắc mình tránh đi, lại phát hiện BOSS quay người lại lần nữa, khởi xướng tấn công lần thứ hai, thoáng cái đã đụng bay anh ra ngoài, HP trong nháy mắt giảm đi một đoạn.

- Trò chơi này có phải hơi khó rồi không?

Vương Lương đứng bật dậy, trên đầu đầy dấu chấm hỏi, ngơ ngác.

Lượng máu cao hơn, còn gọi quái nhỏ tới tấn công!

Mà anh lại không có một kỹ năng nào, chỉ có thể chém lung tung.

Chương 228: Hình Như Tuyết Rơi Nhiều Hơn

Tôi không tin mình không đánh bại được BOSS thứ nhất.

Anh tức giận không thèm quan tâm, thừa dịp Boss dừng lại, xông lên chém một trận.

Bộ dáng anh dũng kia, ai không biết còn tưởng rằng là trừ hại cho dân.

Kết quả nhìn thấy sát thương còn không bằng gãi ngứa.

- Ha ha ha, như vậy cũng quá đã ngứa rồi.

- Với lượng sát thương này phải đánh đến ngày tháng năm nào đây.

- Nếu bị đụng vào lần nữa thì có lẽ sẽ chết.

Lại bắt đầu xung phong.

Nhìn thấy mưa đạn xẹt qua, trong lòng Vương Lương căng thẳng, chuẩn bị né tránh bất cứ lúc nào.

Nhưng vào lúc này, nộ khí dưới HP của anh đã đầy.

Ánh sáng lóe lên, một đám lửa bốc lên trên người anh, vũ khí trong tay bị nhuộm lên vệt sáng ba màu.

Bá bá bá!

Kiếm khí bay ra, liên tiếp sát thương ba màu xuất hiện trên đỉnh đầu của Sói BOSS.

Lượng máu vốn dĩ giảm rất chậm của BOSS cũng giảm xuống từng mảng lớn, trong vài giây đã cắt đứt nửa cây máu của đối phương.

Thánh vật! Hiệu quả của món Thánh vật này thật lợi hại!

Vương Lương vui mừng quá đỗi, lập tức phản ứng lại.

Bởi vì trước đó anh không có thuộc tính công kích cho nên không có cách nào phát động hiệu quả của Thánh vật kết tinh ba màu.

Sau khi nộ khí đầy, cận chiến lại kèm theo 15% thuộc tính công kích trong 10 giây.

Lại thêm thuộc tính bị động của bản thân là kết tinh ba màu tăng 33% hiệu quả sát thương, thoáng cái đã phát huy hiệu quả của Thánh vật này đến cực hạn, lực công kích của nhân vật tăng vọt!

- Thật mạnh mẽ! Mấy giây đồng hồ đã cắt đứt nửa ống máu của BOSS!

- Nếu như hiệu quả này kéo dài một chút, chẳng phải là trực tiếp giết chết à?

- Thì ra hiệu quả nộ khí là như vậy.

Nhìn con số sát thương này quá sung sướng.

- Chỉ có một món Thánh vật mà đã mạnh mẽ như vậy, nếu lại có thêm mấy cái thì còn đến cỡ nào nữa?

Sự thay đổi bất ngờ khiến khán giả không khỏi thán phục.

Còn tưởng rằng thiết lập của BOSS này quá khó khăn, thì ra là phải thông qua thu thập Thánh vật để tăng cường bản thân.

Loại cảm giác từ khi bị gió thổi đến khi bị ngạt đến một lần bộc phát nửa ống máu sảng khoái, cho dù là Vương Lương đang chơi game thì cũng cảm thấy phấn khích không thôi.

Có một loại cảm giác thỏa mãn khi trở nên mạnh mẽ.

Cuối cùng.

Sau khi trải qua mấy lần tránh né và tấn công, anh đã thành công đánh chết BOSS Sói chỉ còn lại phân nửa cây máu.

[Tru diệt.]

Một mảnh hào quang chợt loé lên, từ bên cạnh thi thể rơi ra ba loại đạo cụ.

Một thanh vũ khí, một quyển sách màu vàng, một khối lập phương được bao bọc bởi ánh sáng màu tím.

- Màu tím!

Trong lòng Vương Lương chấn động.

Vừa rồi nhặt kết tinh ba màu cũng chỉ là màu trắng mà thôi, thế mà BOSS này lại rơi ra đạo cụ màu tím, vừa nhìn đã biết là đồ vật cao cấp hơn.

Vội vàng đi tới nhặt đạo cụ lên.

[Thánh vật: Xác Ngoại Cơ Giới (Tím).]

[Hạch Tâm: Khi sử dụng kỹ năng thu kiếm, thu được một lá chắn có độ hấp thu 20% tương đương với điểm sinh mệnh, kéo dài 5 giây, nộ khí đạt đến 100.]

[Sức mạnh:]

[Nhanh nhẹn :]

[Công dụng:]

Quả nhiên là Thánh vật mới!

Xem xong thuộc tính, hai mắt của Vương Lương và khán giả đều trở nên sáng ngời.

Mặc dù Thánh vật này không thêm công kích, nhưng được phẩm chất màu tím gia trì, nó lại tăng cường năng lực phòng ngự, hiệu quả gần như đều liên quan đến lá chắn.

Đồng thời nó cũng đã xác nhận suy nghĩ của bọn họ.

Trò chơi này có hệ thống Thánh vật vô cùng phong phú.

Tiếp theo, Vương Lương lại tò mò nhặt cuốn sách màu vàng lên.

Bá!

Ánh sáng màu vàng thoáng qua.

Ba trang sách xuất hiện ở trước mặt anh.

[Một Trăm Lưỡi Đao Bổ Xuống: Khi tấn công cận chiến, có 10% tỷ lệ bắn ra tất cả phi kiếm về phía trước, tạo thành hiệu quả nhược điểm đối với kẻ địch.]

[Kiếm Trận Phòng Ngự: Mỗi khi mang theo một thanh Phi Kiếm thì phòng ngự tăng lên 2.5%.]

[Thuận Thế Chi Nhận: Khi nhặt Phi Kiếm sẽ phát động Toàn Phong Trảm một lần, sử dụng Kiếm - Trở Lại thì phát động Toàn Phong Trảm một lần.]

- Đây là... Bí tịch nghề nghiệp à?

Vương Lương sững sờ, hình như anh ta đã nghe thấy điều này

khi đang nói chuyện phiếm với đồng nghiệp tổ lập trình bên cạnh, nhưng lúc đó anh ta không để ý cho lắm.

Nghe thấy lời này, mưa đạn cũng trở nên náo nhiệt hơn.

- Bí tịch nghề nghiệp?

- Ngoại trừ Thánh vật và cộng điểm ra thì còn có vũ khí và hệ thống kỹ năng à?

- Không thể không nói, nội dung thật sự là nhiều đến nổ tung!

- Như vậy thì cách chơi sẽ rất đa dạng.

- Nội dung phong phú đến mức thái quá!

Chức nghiệp, gia tăng, Thánh vật, bí tịch, vũ khí, phối hợp với nhiều cách chơi như vậy, lưu phái có thể chơi phong phú đến khó mà tin được, tuyệt đối vượt xa bất kỳ một trò chơi nào trên thị trường!

Cũng không kém gì so với Sát Lục Tiêm Tháp mà Hồng Hoang tuyên bố năm ngoái.

- Thì ra là như thế, chỉ cần thu thập càng nhiều Thánh vật và bí tịch thì sẽ trở nên càng mạnh mẽ, tôi hiểu rồi.

Ánh mắt Vương Lương sáng ngời, nhìn về phía 3 lựa chọn trước mắt.

Cuối cùng, anh chọn cái nhìn huyễn khốc nhất, Thuận Thế Chi Nhận.

Sau khi lắp vào rãnh sức mạnh của Thánh vật mới, anh tiếp tục lên đường, tìm được tiểu sư muội bên cạnh.

[Anh còn ở đó làm gì vậy?]

[Đã đến lúc xuất phát đến điểm tiếp theo rồi.]

Giọng nói nghịch ngợm của tiểu sư muội vang lên bên tai.

Đây coi như là NPC đồng hành trong đội ngũ của nhân vật chính, tiểu sư muội cũng coi như là một thành viên trong đội ngũ.

Nhưng cô sẽ không tham gia chiến đấu.

Mà là ở cửa cuối hỗ trợ hồi máu, mang theo nhân vật chính rời khỏi nơi này.

Cho nên sau khi đối thoại đơn giản, Vương Lương đi tới cửa ải tiếp theo.

[Màn thứ nhất, Chương Heo.]

Mấy chữ to hiện ra, cuối cùng anh cũng rời khỏi rừng rậm, đi qua cửa thành tiến vào trong thành thị.

Nhìn xung quanh, hình như tuyết trên bầu trời đang rơi dày đặc hơn.

Trong thành phố khắp nơi đều là nhà cửa đổ nát, từng bãi máu nhìn thấy mà ghê người, còn có các con Zombie đang lang thang khắp nơi.

Cho dù là ai thì cũng có thể nhìn ra được.

Nơi đây vừa mới xảy ra một biến cố cực lớn.

Mà chữ Trư trong tên chương chính là ám chỉ Trư gia, một trong bốn đại gia tộc!

Chương 229: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Năm, Khởi Đầu Mới (1)

Xem ra toàn bộ thành phố đều bị lây nhiễm rồi.

Vương Lương đứng cách một căn nhà nhìn zombie ở phía đối diện, nhớ lại trận tuyết lớn được nhắc đến trong quảng cáo.

Nếu như ngay cả bên ngoài thành phố cũng đã bị bao phủ, vậy thì khu vực trung tâm thành phố càng không cần nhiều lời, có lẽ đã sớm thất thủ từ lâu.

Sau khi Virus trong Resident Evil lây lan thì chắc chắn là cũng có thể giống như vậy phải không?

Chắc là vậy rồi, mặc dù bối cảnh khác nhau, nhưng nếu virus lây lan thì chắc chắn toàn bộ người trong thành phố sẽ gặp nạn.

Bối cảnh của trò chơi này thảm hơn nhiều, tuyết rơi khắp nơi, chỉ cần hít phải một chút là sẽ biến dị, muốn trốn cũng trốn không thoát.

Một lần làm ra hai bối cảnh khác nhau, năng lực biên kịch của Hồng Hoang rất mạnh.

Trải qua gần nửa giờ chơi thử, lượng người xem trong livestream càng ngày càng nhiều, từ mấy trăm tăng lên đến mấy chục ngàn.

Quan sát hoàn cảnh xong, Vương Lương tiếp tục xuất phát, chạy thẳng về phía lũ Zombie đang lang thang trên đường.

Kết quả lại phát hiện còn có một con lợn và sói biến dị trốn ở

phía sau căn nhà.

Hả? Quái vật mới à?

Khâu vẽ quái vật không phải do Vương Lương phụ trách, cho nên anh không khỏi có chút ngạc nhiên.

Vừa tới gần, những con Zombie kia đã lập tức điên cuồng bao vây lấy anh.

Xa xa, lợn biến dị bắt đầu tấn công, chớp mắt đã vọt tới trước mặt anh.

Thế này còn chưa xong!

Sau khi anh lắc mình tránh được công kích.

Cửa bên cạnh đột nhiên mở ra, một lượng lớn Zombie xuất hiện, bao vây anh ở bên trong.

Vương Lương luống cuống chân tay.

Nhìn thấy bầy zombie đang vây quanh mình, anh chỉ có thể liều mạng nhấn nút tấn công.

Nhưng mà quái vật quá nhiều, bên ngoài lại có heo biến dị đang va chạm qua lại, đánh ngã anh xuống đất, cắt đứt tấn công.

Phải giết chết nhiều quái vật cùng lúc như vậy, cho dù anh vung kiếm nhanh đến đâu thì cũng khó có thể chống đỡ, chỉ có thể nhìn vòng vây nhanh chóng thu nhỏ lại.

Nhưng mà...

Ngay khi anh chuẩn bị đứng dậy phá vây.

Vừa vặn đụng phải phi kiếm cắm trên mặt đất trước đó.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Toàn Phong Trảm khổng lồ bộc phát, giết chết toàn bộ xác sống xông lên, trong nháy mắt đã không còn một mống.

Vương Lương giật mình, lập tức phản ứng lại.

Bí tịch nghề nghiệp! Là hiệu quả của bí tịch nghề nghiệp!

Cuối cùng anh cũng nhớ đến quyển bí tịch mà mình chọn khi đánh bại BOSS Sói, thì ra hiệu quả của nó mạnh mẽ như vậy, mạnh hơn nhiều so với đòn công kích bình thường của anh.

Vương Lương lập tức hưng phấn chạy khắp nơi, nhặt phi kiếm trên mặt đất.

Nhặt được một cái thì trên người sẽ phát động một lần Toàn Phong Trảm.

Cuối cùng, heo biến dị và sói biến dị xông lên đều bị chém giết ngay lập tức, giúp anh thoát khỏi nguy hiểm.

Đây là bí tịch đã chọn trước đó à?

Vừa mới một hồi đã dọn sạch quái, kỹ năng thật trâu bò!

Sát thương đúng là cao hơn rất nhiều so với tấn công bình thường.

Xem ra trò chơi này chủ yếu là thu thập bí tịch và Thánh vật rồi.

Cảm giác càng ngày càng thú vị.

Nội dung phong phú của trò chơi quyết định tính giải trí và thời gian dạo chơi của nó.

Bây giờ nội dung hiện ra trước mắt đã làm cho khán giả nhìn mà thèm, muốn tự mình chơi trò chơi.

Vương Lương trước ống kính cũng không lãng phí thời gian.

Sau khi nắm giữ thuần thục Toàn Phong Trảm và Thu Kiếm, anh tiếp tục đi tới.

Dựa vào sự cường đại của Thánh vật cùng với hiệu quả của bí tịch, một đường chém giết quái nhỏ tiến lên.

Loại cảm giác sảng khoái qua lại trong bầy zombie, ngay cả anh cũng bị chìm đắm trong đó, cũng dần dần thích loại cảm giác nhìn nhân vật từ từ trở nên mạnh mẽ.

Đây chính là sức hút của trò chơi, thịt bồ câu.

Nhân vật chính đi ra khỏi thành phố, xâm nhập vào địa lao.

Đi được nửa đường thì gặp lại nữ nhân to đến khoa trương ở chỗ ban đầu, cô ta đang nằm ở đó bán mấy thứ đồ vật.

Phong cách vẽ xung quanh cũng trở nên âm u hơn.

Thì ra ngoại trừ bà chủ mở ra giao diện tăng điểm ra thì cô ấy còn là bà chủ cửa hàng.

Cô thỉnh thoảng sẽ xuất hiện ở trong các cửa ải, bán Thánh vật và đủ loại đạo cụ để đổi lấy linh hồn mà người chơi thu thập được từ việc giết quái.

Mua mấy thứ đồ để tăng cao thực lực.

Cuối cùng Vương Lương đi tới trước mặt boss của Chương 1.

Cũng chính là một trong bốn đại gia tộc.

Gia chủ của Trư gia, Trư Khôn Hải!

Trong phim hoạt hình, nhân vật chính dùng phi kiếm đâm xuyên qua đầu của Trư Khôn Hải làm cho anh ta biến dị, trở thành

một con quái vật giống như là đại tinh tinh.

BOSS không chỉ có thể biến thành viên thịt lăn qua lại trong sân mà còn có thể nhảy lên đập xuống sàn nhà như Thái Sơn áp đỉnh, độ khó lớn hơn Bạch Lang Vương rất nhiều.

May mắn là trên đường tới đây, Vương Lương lấy được không ít Thánh vật và bí tịch, lực tấn công trở nên mạnh hơn rất nhiều.

Dựa vào kết tinh ba màu của Thánh Vật bộc phát, sau hai vòng triền đấu rốt cục đưa tiễn Trư Khôn Hải, đánh cạn máu của đối phương.

Ách... Cảm giác có gì đó sai sai? BOSS thứ hai có vẻ đơn giản hơn BOSS trước đó.

Vương Lương nhìn cây HP trống rỗng của BOSS, có chút ngây người.

Nhưng ngay lập tức, trò chơi lại đưa ra cho anh câu trả lời.

Nhưng không ngờ, Trữ Khôn Hải cạn máu cũng không chết, mà là hóa thành một quả cầu thịt phá tan vách tường, biến mất ở trong lầu các.

Một giây sau.

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Một con quái vật to lớn gần như chiếm toàn bộ sân xuất hiện, nắm đấm to lớn nện mạnh lên trên sân bãi, đánh bay Vương Lương ra ngoài.

Ha ha, thì ra là còn có giai đoạn hai.

Không ngờ chứ gì? Lão tử còn có thể biến thân.

Quả nhiên, tôi biết nó không đơn giản như vậy mà.

Giai đoạn hai này nhìn có chút kinh tởm nha.

Một con heo thật lớn!

Nếu nấu lên thì có thể ăn được mấy ngày chứ?

Ở giai đoạn hai, Trư Khôn Hải đã hoàn toàn không còn hình người, biến thành một con quái vật đầu heo màu tím cực lớn.

Mỗi một con mắt chuyển động trên vai khiến khán giả mắc chứng sợ mật độ cao.

Chỉ riêng đôi tay đã lớn hơn người chơi không biết bao nhiêu lần.

Cái này, cái này phải đánh thế nào đây?

Vương Lương nhìn về phía đồng sự ở bên cạnh xin giúp đỡ.

Nhưng mà anh lại nhận được một cái lắc đầu bất đắc dĩ.

Chương 230: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Năm, Khởi Đầu Mới (2)

Trong khoảng thời gian này bọn họ vẫn luôn vẽ nhân vật, nào có thời gian đi xem nội dung chế tác của tổ khác.

Không có cách nào, Vương Lương chỉ có thể nhắm mắt làm bừa.

Anh cầm lấy thanh trường kiếm xông lên giống như cây tăm, tung chiêu liên tục về phía tay trái của BOSS.

Thương thế xuất hiện, nhìn như là rất lớn.

Nhưng mà nhìn xuống dưới, tốc độ mất máu quả thực là vô cùng thê thảm, HP của đối phương rõ ràng cao hơn rất nhiều so với BOSS thứ nhất.

Càng kỳ quái hơn là.

Mỗi một cánh tay của con BOSS này lại có tính riêng HP.

Cũng chính là anh nhất định phải đánh rơi hai cánh tay này trước mới được!

Đột nhiên, bên cạnh Vương Lương truyền đến một tiếng nhắc nhở.

Vẻ mặt Vương Lương biến đổi, thấy cánh tay trái của BOSS nâng lên cao, bày ra tư thế tấn công, anh vội vàng chạy ra phía sau.

Nhưng mà...

Phản ứng của anh vẫn chậm một bước, bị cánh tay trái của BOSS đánh bay ra ngoài, HP giảm một đoạn.

Mẹ nó, phạm vi này cũng quá lớn rồi.

Vương Lương hùng hổ đứng dậy tiếp tục tấn công.

Còn chưa chặt được mấy nhát, BOSS đột nhiên chống hai tay lên sân, miệng ngậm lại, ngẩng đầu lên, như thể có thứ gì sắp phun ra khỏi miệng.

Thế nào, thế nào? Sắp tung đại chiêu à?

Vương Lương sợ hãi vội vàng chạy trốn ra xa, sợ bị một ngụm nuốt chửng.

Nhưng không ngờ.

Lúc này, BOSS cúi đầu, há miệng nhắm ngay anh ta.

Nó phun ra một búng máu lớn, nhuộm đỏ cả người đang trốn từ bên cạnh sân đến góc sân, cả người bay ngược ra ngoài, HP lập tức cạn sạch.

Một chữ to đen như mực xuất hiện trên màn hình, chỉ để lại Vương Lương ngồi yên ở trước ống kính.

Không phải chứ, phạm vi tấn công này cũng quá khoa trương rồi!

Rất lâu sau, Vương Lương mới có phản ứng lại từ trong kinh ngạc.

Khán giả trong phòng livestream buồn cười, mưa đạn không ngừng xẹt qua.

Anh có được không vậy, đồ ăn cẩu?

Các đồng nghiệp bên cạnh cũng nhao nhao cười nhạo, mọi người đều bị chọc cười bởi thao tác luống cuống tay chân của Vương Lương.

Vương Lương đỏ mặt.

Nhìn thấy vẫn còn rất nhiều thời gian, anh cả giận nói:

Lại thêm một ván nữa, tôi chắc chắn sẽ vượt qua!

Nói xong, anh lại tiến vào trò chơi lần nữa.

Khí thế hung hăng chọn xong nghề nghiệp lại xuất phát.

Không thể không nói.

Đây đúng là một trò chơi vừa giải trí vừa dễ nghiền.

Bởi vì bạn vĩnh viễn không biết sẽ gặp được đạo cụ gì, bản bí tịch tiếp theo sẽ nhận được kỹ năng gì.

Loại cảm giác chờ mong không biết này giống như đánh bạc, luôn thúc đẩy người chơi đi tới.

Từ kẻ mạnh ta yếu đến đảo ngược thế cục, từ bị tiểu quái treo lên đánh đến cắt cỏ vô song.

Có lẽ chỉ là chênh lệch một đạo cụ.

Cho dù lần khiêu chiến này thất bại thì anh cũng sẽ quy kết là do vận khí không tốt, sau đó lại mở một ván nữa, tin tưởng vững chắc rằng ván tiếp theo sẽ khá hơn.

Trong nhiều lần khiêu chiến này, bạn có thể nâng cao ngưỡng mộ kỹ năng của mình, cảm nhận sự trưởng thành của bản thân, thể nghiệm sự vui vẻ không ngừng.

Cuối cùng bị trò chơi tóm chặt, muốn ngừng mà không được!

Vương Lương quả thật đã chơi nghiện rồi.

Nghẹn một cơn tức giận.

Từ giữa trưa đến buổi chiều, anh đã chơi hơn hai giờ.

Sau khi chết mấy lần cuối cùng, anh đã thành công giết chết gia chủ của Trư gia, đi vào Chương 2: Nghiên Cứu Chiêm Tinh Thuật Của Hạc Gia.

Là lời nguyền do một trong tứ đại gia tộc dẫn phát.

Thực lực của Hạc gia không kém, khắp nơi đều có tiểu quái cản đường.

Hơn nữa phong cách của bản đồ cũng thay đổi, biến thành một mảnh rừng trúc và từng toà Tàng Thư Các.

Nhưng mà điều kỳ lạ là trong phạm vi của Hạc gia không có tuyết bao trùm, quái vật biến dị cũng ít hơn rất nhiều.

Bản đồ giống như bị một màn sương mù vờn quanh.

Hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài.

Vốn dĩ Vương Lương còn muốn dựa vào Thiên Hồ để tiêu diệt tứ đại gia tộc, tìm hiểu chân tướng chuyện này.

Nhưng sau khi nhìn đồng hồ, lão Lý an bài 3 giờ chơi thử nghiệm đã gần hết, anh đành phải nhìn về phía ống kính với vẻ mặt tiếc hận.

Đáng tiếc không thể thông qua, hôm nay chơi thử nghiệm tới đây thôi, mọi người nhớ chú ý tài khoản Quan Phương chính thức của chúng tôi để biết thời gian cụ thể của trò chơi.

Hả? Mới đó mà đã xong rồi à?

Tôi còn chưa xem đã ghiền mà!

Hay là livestream thêm một chút được không?

Ít nhất thì phải nói rõ ràng thời gian ra mắt chứ.

Các người lại bắt đầu làm người khác khó chịu vì thèm đúng không?

Nhìn mưa đạn điên cuồng lướt qua trong phòng sóng, Vương Lương và mấy đồng nghiệp lộ ra vẻ mặt xấu hổ, cuối cùng cũng hiểu tại sao những nhân viên cũ kia lại không muốn làm chuyện này.

Nhưng lãnh đạo chỉ nói chơi thử 3 giờ, anh không dám chơi lâu hơn.

Lại thêm vì chuyện này mà anh còn chưa ăn trưa.

Chỉ có thể nói một tiếng xin lỗi với người xem, sau đó tắt giao diện, kết thúc 3 giờ livestream chơi thử.

Đợi đến khi mọi người bình tĩnh lại, các nhân viên kỳ cựu bên cạnh mới tiến tới trêu ghẹo.

Thế nào, lần đầu tiên livestream rất vui phải không?

Đây quả thực còn khó hơn cả vẽ nguyên mẫu!

Mấy người mới, đặc biệt là Vương Lương, không khỏi chửi thầm trong lòng.

Chờ sau này tôi trở thành nhân viên cũ, tôi cũng phải lừa người mới được!

Đúng rồi, lãnh đạo đâu?

Vương Lương ngẩng đầu nhìn xung quanh, muốn tìm lão Lý

báo cáo công việc nhưng lại không thấy bóng dáng của lão đâu nữa.

Đừng tìm nữa, lão Lý tìm tổng giám đốc Trần bàn chuyện rồi.

A Quang ở bên cạnh bĩu môi, chỉ về văn phòng riêng của sếp ở phía xa.

Mà lúc này.

Trong văn phòng.

Trần Lâm đang thương lượng với hai người lão Tống lão Lý về kế hoạch tiếp theo thì trong đầu đột nhiên vang lên một âm thanh.

Giá trị tài phú đạt đến 1 tỷ, giai đoạn thứ năm hoàn thành.

Nhận được phần thưởng: Trò chơi máy chủ vạn năng

Giai đoạn thứ sáu: Trò chơi có giá trị tài phú 20 tỷ, lượng tiêu thụ 100 ngàn.

Khen thưởng: Tường lửa an toàn vạn năng.

Thời gian trôi qua mấy tháng.

Cuối cùng cũng hoàn thành giai đoạn thứ năm của nhiệm vụ.

Nhưng mà ngoài dự liệu của Trần Lâm là giai đoạn tiếp theo của nhiệm vụ không hề giống mấy lần trước, là trực tiếp vượt lên gấp mười lần.

Mà là tăng lên một điều kiện ngoài định mức.

May mắn là điều kiện ngoài định mức này cũng không tính là quá khó đối với anh, chỉ với trò chơi được công bố trước đó đã đạt đến hơn một nửa.

Chương 231: Mùa Hè Năm Đó, Âm Nhạc Làm Người Đau Gan (1)

Chỉ cần cố gắng hơn một chút thì có lẽ sẽ có thể đạt được rất nhanh.

Điều duy nhất khiến anh có chút bất ngờ chính là phần thưởng.

Máy chủ trò chơi và tường lửa an toàn.

Cái trước ảnh hưởng đến tốc độ xử lý thông tin của trò chơi, cái sau quyết định độ bảo mật của trò chơi, cả hai đều là thứ rất quan trọng đối với Game Online.

- Chẳng lẽ phần thưởng sau này có liên quan đến Game Online à?

Trong lòng Trần Lâm thầm nghĩ.

Nếu muốn làm trò chơi thì không thể thiếu Game Online, bởi vì nó có thể cung cấp lợi nhuận lâu dài và bền vững.

Sở dĩ anh không làm ngay từ đầu.

Chủ yếu vẫn là bởi vì Game Online cần quá nhiều nhân lực và tài nguyên.

Không chỉ có server, còn phải tiến hành bảo trì và cập nhật định kỳ.

Với quy mô trước đây của Hồng Hoang, một khi làm Game Online thì chắc chắn sẽ bị mất đi lượng lớn nhân thủ, làm giảm rất nhiều tốc độ chế tạo game.

Cho dù là những công ty lớn ở kiếp trước thì cũng chỉ dám phát hành một vài trò chơi online mà thôi.

Những dự án không mang lại nhiều lợi nhuận thì cơ bản sẽ bị loại bỏ.

Cũng đều là bởi vì nguyên nhân tương tự.

Nhưng bây giờ thì khác.

Với doanh thu vượt qua 1 tỷ, cộng thêm doanh thu phòng vé phim CG liên tục làm cho bọn họ đã có đủ tư cách bước đầu tham gia vào trò chơi.

Đúng là có thể cân nhắc làm ra trò chơi online đầu tiên để thăm dò sâu cạn.

- Tổng giám đốc Trần, cậu nghĩ khi nào là thời điểm thích hợp nhất để chúng ta phát hành trò chơi này?

Trong lúc anh đang nghĩ ngợi thì giọng nói của lão Lý vang lên ở bên cạnh.

Trần Lâm ngẩng đầu nhìn về phía lão.

- Nếu trò chơi làm xong sớm hơn nửa tháng thì phát hành sớm đi, bây giờ chúng ta còn có chuyện quan trọng khác phải làm, không cần tốn nhiều thời gian để tạo thế như vậy.

- Chuyện quan trọng gì vậy?

Lão Tống ở bên cạnh nghi ngờ lên tiếng.

Lão Lý cũng lộ ra vẻ mặt tò mò.

Rất hiếm khi có chuyện gì khiến cho cấp trên coi trọng như vậy.

- Trước khi nói chuyện này, tôi muốn hỏi một câu, các người hiểu biết bao nhiêu về thị trường Game Online?

- Game Online?

- Tổng giám đốc Trần, cậu muốn làm trò chơi à?

Hai người cả kinh, hoàn toàn không ngờ cấp trên của mình lại quan tâm loại chuyện này.

- Ừm, tôi định làm một trò để thăm dò sâu cạn.

Trần Lâm nói.

- Như vậy à...

Lão Tống và lão Lý lập tức rơi vào trầm tư.

Làm nghề này, bọn họ đương nhiên nghĩ đến việc mở ra hai con đường Game Offline và Game Online.

Nhưng chuyện này nói dễ làm khó.

Bởi vì nhu cầu của các quần thể người chơi có sự khác biệt rất lớn.

Nếu như lấy ý tưởng làm Game Offline để làm Game Online thì chỉ có một con đường chết.

Một lúc lâu sau.

Lão Tống mới mở miệng trước:

- Hiện tại, xu hướng phổ biến của trò chơi online cũng giống như Game Offline, cũng đều là FPS, ví dụ như CF, nhưng nó tập

trung vào tính chất thi đấu hơn là Game Offline.

- Còn một điểm khác biệt nữa là trò chơi MMORPG loại truyền kỳ và loại giải trí nhẹ nhàng đã chiếm tỷ trọng lớn trong lĩnh vực Game Online, xem như cục diện thiên hạ chia ba phần.

Tiếp đó, lão Lý cũng nói:

- Trong ấn tượng của tôi, mấy năm nay, Game Online cơ bản đều là bị mấy công ty lớn khống chế, tuy rằng không có nhiều sản phẩm nhưng áp lực cạnh tranh không kém gì so với Game Offline.

Không giống với thị trường Game Offline.

Thị trường Game Online càng theo xu hướng hệ sinh thái Kim Tự Tháp.

Chỉ nhóm đứng đầu mới có thể kiếm được tiền.

Rất ít khi xuất hiện cục diện 5 trò chơi cùng loại cùng tồn tại.

Bởi vì người chơi chơi loại trò chơi này chỉ có như vậy, nếu như có sản phẩm tương tự xuất hiện thì nhất định sẽ cướp đi một bộ phận người chơi.

Không giống như Game Offline, anh phá đảo trò chơi này xong thì còn có thể tiếp tục phá đảo trò chơi khác, từ đó hai nhà đều kiếm được tiền.

Mà người chơi Game Online có tính liên hệ rất lớn.

Bọn họ khinh thường chơi những trò chơi tương tự.

Anh không chết thì tôi chết.

Đây cũng là sự khác biệt lớn nhất giữa Game Online và Game Offline.

- Nếu như chúng ta làm những thể loại Game Online hàng đầu thì sẽ phải đối đầu với mấy công ty lớn, đúng không?

Trần Lâm hỏi.

Thông qua câu trả lời của hai người, anh đã hiểu đại khái về thị trường Game Online ở thế giới này, có lẽ là chậm hơn một chút so với kiếp trước.

Nếu như lấy ra đồ vật vượt quá mức quy định.

E là sẽ bởi vì không quen khí hậu mà chết bất đắc kỳ tử.

Cho nên phải suy nghĩ thận trọng mới được.

- Đúng vậy.

Lão Tống gật đầu:

- Làm ra một trò chơi tương tự cũng tương đương với cướp người chơi từ tay những công ty lớn kia, bằng vào danh tiếng của chúng ta ở lĩnh vực Game Online thì sợ là có chút khó khăn.

- Sợ cái gì? Bây giờ tài chính dư thừa của chúng ta đúng là có thể cân nhắc làm một Game Online rồi, hơn nữa nếu như chỉ là thử nghiệm thì không cần đầu tư lớn là được, đến lúc đó xem phản hồi rồi mới điều chỉnh.

Lão Lý và lão có quan điểm không giống nhau.

Dù sao thì những người làm Game Online kia, ai mà không phải là thất bại mấy lần, góp nhặt nhân khí từng chút một, sau đó mới chậm rãi tìm được trò chơi thích hợp với mình.

Cuối cùng, người cất cánh vẫn là một số ít.

- Tôi cũng chỉ đang suy nghĩ cho sự ổn định của công ty thôi.

Lão Tống trừng mắt nhìn kẻ liều lĩnh bên cạnh, nói:

- Nhưng nếu như chỉ là thử nghiệm một trò chơi nhỏ thì tôi ủng hộ, vừa vặn xem năm nay ngành nghề trò chơi có thay đổi gì hay không.

- Được rồi, quyết định như vậy đi, đầu tiên dùng một trò chơi đầu tư thấp thử xem, về phần thiết lập nhóm chuyên phụ trách Game Online thì giao cho các người.

Trần Lâm trực tiếp quyết định chuyện này.

Tiếp theo chỉ còn lại vấn đề cuối cùng và cũng là quan trọng nhất, đó là làm trò chơi gì?

Vừa phải tránh sự lấn át của các công ty lớn, vừa không thể thoát khỏi thị trường, giai đoạn đầu tư còn không thể vượt qua dự toán.

Nếu như có thể tìm ra trò chơi thích hợp, vậy thì không phải là chuyện dễ dàng.

- Mạo hiểm dưới lòng đất, thế nào?

Lão Lý mở miệng trước:

- Nếu bọn họ đều đánh quái trên mặt đất, vậy chúng ta đổi thành dưới lòng đất đi.

- Sao anh không đổi thành tâm Trái Đất luôn đi?

Chương 232: Mùa Hè Năm Đó, Âm Nhạc Làm Người Đau Gan (2)

Lão Tống thật sự phục lão Lý này, cả ngày chỉ toàn nghĩ đến những chuyện không đâu.

Tuyết Ấm lúc trước dựa theo ý kiến của lão làm ra, đến bây giờ còn không biết lượng tiêu thụ như thế nào đây.

- Tâm Trái Đất cũng được, chúng ta làm trò chơi bắn nổ tâm Trái Đất đi.

- Được rồi, được rồi, không nói nhảm với anh nữa, mau suy nghĩ cho nghiêm túc đi!

- Tôi nói rất nghiêm túc mà.

- Nghiêm túc à? Anh gọi đó là nghiêm túc à? Tôi dùng mông nghĩ cũng tốt hơn anh gấp trăm lần.

- Vậy thì anh nói đi!

Nói xong, hai người lại bắt đầu cãi nhau rùm beng.

Giọng nói xuyên qua khe cửa truyền ra bên ngoài.

Người không biết còn tưởng rằng bên trong đang đánh nhau.

Để cho các nhân viên đi ngang qua vội vàng tránh né, sợ cơn thịnh nộ của ba vị lãnh đạo sẽ lan đến gần mình.

Nhưng không ai chú ý tới.

Vẻ mặt như nhớ lại chuyện xưa của Trần Lâm.

Dưới lòng đất à...

Trần Lâm nỉ non lẩm bẩm, ánh mắt dần dần nhìn ra xa, trở về mùa hè nóng bức và bình tĩnh trước đây.

Một trò chơi giống như một quả bom nặng ký mạnh mẽ xông vào trong cuộc sống của anh.

Phong cách vẽ và trình độ chế tác của nó, cho dù ở thời điểm đó thì cũng thuộc về loại tụt hậu, không theo kịp thời đại.

Nhưng chính là một trò chơi màn hình ngang như vậy.

Lại quật khởi như sao chổi, thống trị mùa hè của tất cả học sinh, đồng thời sáng tạo ra thần thoại 8 triệu người chơi một lúc.

Quan trọng nhất chính là.

Đầu tư của nó không lớn, độ khó chế tác cũng không cao, lại tránh được cách chơi chủ lưu hiện tại.

Quả thật chính là lựa chọn thích hợp nhất.

- Được rồi, quyết định như vậy đi!

Giọng nói vô cùng nghiêm túc vang lên trong văn phòng.

Hai người đang cãi nhau thì sửng sốt, nghi ngờ nhìn về phía anh.

- Quyết định? Quyết định cái gì?

Lão Lý ngạc nhiên hỏi.

- Còn có thể là cái gì nữa, đương nhiên là loại hình trò chơi rồi.

Khóe miệng của Trần Lâm hơi nhếch lên.

- Mới đó mà đã nghĩ kỹ rồi à?

Lão Tống ngơ ngác hỏi.

- Đừng nói là lần này.

- Lại phải dùng đề nghị thái quá của lão Lý chứ?

Trần Lâm không trả lời, mà hỏi ngược lại:

- Các người cảm thấy trò chơi đối kháng màn hình ngang như thế nào?

- Trò chơi đối kháng màn hình ngang?

- Đây là thiết lập lỗi thời gì vậy?

Lần này đừng nói là lão Tống, ngay cả lão Lý cũng có chút khó có thể tin được.

Mặc dù bọn họ nói muốn đầu tư nhỏ một chút, nhưng cũng không cần phải nhỏ đến mức độ này.

Đối kháng màn hình ngang là cách chơi từ rất nhiều năm trước, bây giờ lấy ra sợ là chó cũng ngại, phát hành không nổ chết cũng coi như là phần mộ tổ tiên bốc khói xanh rồi.

- Không được.

Nhất định phải ngăn cản suy nghĩ xúc động này của sếp!

Nhưng không đợi hai người mở miệng, Trần Lâm lại nói với vẻ mặt thần bí:

- Các người xác định không chấp nhận dự án này à? Đây chính là một vụ mua bán kiếm tiền còn nhiều hơn tất cả các trò chơi

trước đó.

- Cậu nói cái gì?

Lão Tống và lão Lý lập tức bị dọa sợ.

Phải biết rằng trò chơi kiếm lời nhiều nhất của bọn họ chính là Thợ Săn Quái Vật, lúc này đã kiếm lời hơn 500 triệu.

Một trò chơi đối kháng màn hình ngang có thể đạt tới mức này à?

Đừng nói là 500 triệu, thu được 50 triệu là bọn họ đã thắp nhang cầu nguyện rồi.

Nhưng bây giờ nghe những lời nói của Trần Lâm, có vẻ như thành tích như vậy ở trước mặt lão lại không đủ xem?

- Tôi không tin, Tổng giám đốc Trần, chắc chắn là cậu đang khoác lác đúng không.

- Quả thật là có chút quá khoa trương, tôi vẫn rất tự tin vào mấy trò chơi có lượng tiêu thụ vài triệu của công ty chúng ta.

Hai người rõ ràng là không tin.

- Không tin thì thôi, chờ tôi làm xong phương án thiết kế thì các người sẽ biết.

Trần Lâm cũng không nói quá chắc chắn.

Dù sao thì có một yếu tố quyết định rất lớn đến sự thành công của trò chơi kia.

Đó chính là phần mềm chat.

Chính bởi vì số người dùng khổng lồ của phần mềm chat Chim Cánh Cụt mới sáng tạo ra huy hoàng của trò chơi này.

Cho nên trước mắt anh cần phải giải quyết vấn đề này, tìm công ty làm phần mềm chat phổ biến nhất để đàm phán một chút, sau đó mới có thể cân nhắc bước tiếp theo.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm nói:

- Chuyện về trò chơi không quá gấp, mấy ngày này cứ thành lập đoàn đội trước rồi quyết định.

- Cũng đúng, vậy tôi đi chuẩn bị một chút.

- Nếu không có chuyện gì khác thì chúng tôi đi về trước.

Đến đây, cuộc họp ngắn ngủi này coi như là kết thúc.

Trần Lâm nhìn hai người đứng dậy rời khỏi, mở máy tính lên, bắt đầu xem xét các văn kiện mà anh đã lưu lại trong một thời gian rất dài.

[Dungeon Fighter.]

Đúng vậy, đây chính là trò chơi anh vừa nói.

Một tựa game "nhỏ" với cách chơi màn hình ngang vừa mới xuất hiện đã trấn áp vô số sản phẩm quy mô lớn.

Mặc dù sau này danh tiếng giảm xuống rất nghiêm trọng, nhưng ở giai đoạn đầu, không thể nghi ngờ là nó rất hấp dẫn.

Anh không đảm bảo có thể làm tốt hơn, nhưng lại có thể tránh được rất nhiều quyết sách sai lầm, thậm chí đủ loại thao tác mà người người oán giận.

Bây giờ anh muốn đưa mọi người trở về mùa hè năm đó một lần nữa.

Nói thật thì anh vẫn còn nhớ mãi.

- Đã đến lúc để bọn họ nghe âm nhạc đau gan kia một chút...

Trần Lâm nỉ non một tiếng, mở văn kiện ra bắt đầu làm việc lu bù ở trước máy tính.

…

- Trò chơi mới của Hồng Hoang được công bố rồi!

Sáng sớm.

Một tin tức mới nhanh chóng truyền ra trong giới người chơi.

Trò chơi thịt bồ câu quốc phong có bối cảnh giống Resident Evil sẽ chính thức bán vào buổi trưa hôm nay!

Trong nháy mắt.

Tất cả người chơi đang chú ý đến trò chơi này đều nhao nhao sửng sốt, sau đó hoan hô hoan hô.

- Tốt tốt tốt! Cuối cùng cũng bán rồi.

- Sau khi xem xong chơi thử, tôi đã biết trò chơi này rất thú vị.

- Cuối cùng cũng chờ được rồi, tôi thật sự không quen với phong cách kinh khủng của Resident Evil.

- Ngày ra mắt còn sớm hơn nửa tháng so với dự kiến, Hồng Hoang định có động tác lớn gì đây?

- Chắc là không phải đang ấp ủ đại chiêu gì đâu? (icon cười).

Trong lúc các người chơi nghị luận, 12h trưa đã tới đúng hẹn.

Chương 233: Đây Không Phải Là Kịch Bản Cứu Vớt Thế Giới À? (1)

Trong nháy mắt.

Một lượng lớn người chơi tràn vào mỗi bình đài, bắt đầu tải trò chơi Tuyết Ấm này.

Vương lão Cúc cũng nghe tin chạy đến, gia nhập vào trong đại quân thử nghiệm trò chơi mới.

- Tôi đã xem trước đó rồi, trò chơi này đúng là có cảm giác của đại tác, không nói nhiều nữa, tôi tranh thủ một lần phá đảo đây!

Nói xong, lão Tống lập tức tiến vào trò chơi, chọn lựa nghề nghiệp rồi bắt đầu khiêu chiến.

Bộ dáng ngựa quen đường cũ kia của anh, ai không biết còn tưởng rằng đã chơi rất nhiều lần rồi.

- Chơi một lần phá đảo à? Anh nằm mơ giữa ban ngày hả?

- Không thấy nhân viên Hồng Hoang đánh ba giờ mới đến chương 2 à?

- Tôi dám cá là tuyệt đối không qua được chỗ con heo đâu.

- Con heo gì chứ? Có lẽ đến Bạch Lang Vương thì cũng đã ngỏm củ tỏi rồi.

Nghe nói Vương Lão Cúc livestream chơi trò chơi mới, vừa mới

phát sóng đã có lượng lớn người xem tràn vào trong phòng chat live.

Rất nhiều người trong số này đã xem livestream chơi thử trong đoạn thời gian trước.

Cho nên không khỏi chế nhạo chủ phòng nói lời ngông cuồng.

Vương lão Cúc cũng không nhiều lời vô ích, vừa đi ra ngoài đã đi thẳng đến gần tiểu quái, phát động tấn công, thoáng cái đã giải quyết toàn bộ bọn chúng.

- Hả? Cảm giác này còn mượt hơn nhiều so với tưởng tượng.

Hai mắt Vương Lão Cúc sáng ngời, vừa tiến lên vừa tấn công, kết hợp né tránh và tấn công vô cùng lưu loát.

Chỉ trong chốc lát, lão đã quen thuộc với thao tác của nhân vật trong trò chơi này.

Dựa vào thân pháp linh hoạt để né tránh qua lại giữa bầy quái, sau đó phát động tấn công.

Cứ như vậy mà đi tới trước, thậm chí Bạch Lang Vương cũng không ngăn cản được anh bao lâu, chẳng mấy chốc đã ngã xuống dưới cách đi vị đáng khinh của anh.

- Đi vị này... Chẳng lẽ chủ phòng thật sự là thiên tài trò chơi à?

- Xem ra lời khoác lác của anh ta đã thành sự thật rồi.

- Mấy phút đã đánh ngã Lang Vương, quả thật là có chút năng lực.

- Tôi đã cho anh tối đa điểm về lần làm màu này.

- Tôi đánh giá là quá phong tao.

Sự thật đã chứng minh, lão Cúc vẫn có chút thiên phú về phương diện trò chơi.

Trò chơi lý giải cộng thêm việc xem livestream chơi thử làm cho người chơi bắt đầu vô cùng nhanh chóng.

Không chỉ có Bạch Lang Vương trong đoạn mở đầu.

Ngay cả gia chủ Trư gia ở chương 1 và gia chủ Hạc gia ở chương 2 cũng không thể ngăn cản được anh.

Một hơi vọt tới chương 3, vượt qua tiến độ chơi thử trước đây của Vương Lương.

Mãi đến khi lên đến chương 4, bởi vì không theo kịp thương tổn nên bị một đám quái nhỏ đánh chết.

- Đáng tiếc, món vũ khí Thánh vật và bí tịch vẫn chưa có Hồ...

Nhìn màn hình biến thành màu đen, Vương Lão Cúc tiếc hận một hồi.

Nhưng vận khí không tệ chính là sau khi đánh bại gia chủ Hạc gia thì anh đã thành công mở khoá một chức nghiệp mới.

Nói cách khác, anh có thể chọn lựa nhiều nghề hơn từ lúc mới bắt đầu.

- Vừa vặn, lần này chúng ta chọn chức nghiệp mới xem thử.

Trong lúc chơi thử nghiệm, bên Hồng Hoang không cho người chơi xem chức nghiệp mới, điều này làm cho bọn họ rất tò mò.

Bây giờ cuối cùng cũng có cơ hội tự mình ra tay, đương nhiên là vô cùng chờ mong.

Sau khi dùng đạo cụ đánh chết BOSS để gia tăng lực tấn công, Lão Cúc lập tức khởi động lại, nhanh chóng đi tới đại sảnh nghề

nghiệp.

Quả nhiên bên cạnh tượng đá chức nghiệp ban đầu đã có thêm một tượng đá giống người chim.

[Chức nghiệp: Tôn Giả Vô Lượng.]

[Vạn Kiếm: Nếu nhấn và giữ có thể bắn Phi Kiếm ra liên tục, nhưng bắn liên tục sẽ sinh ra nhiệt độ, sau khi đạt đến giá trị cao nhất thì sẽ không thể phóng Phi Kiếm trong thời gian ngắn. Nhận được kỹ năng chủ động Kiếm Tiên, xoá tất cả nhiệt độ của kiếm, đồng thời không sinh ra nhiệt độ trong 5 giây.]

[Quan Nhật: Khi Phi Kiếm được phóng ra, Phi Kiếm sẽ huyễn hóa thành một chùm ánh sáng mặt trời tạo thành sát thương to lớn trong phạm vi đường thẳng. Thu được kỹ năng chủ động Vô Tướng, cho phép bạn phóng ra Quang Nhật trong 5 giây.]

- Nghề nghiệp này nhìn thật huyễn khốc.

- Tên còn bá khí hơn nhiều so với trước đó.

- Hình thức tấn công cũng thay đổi rồi.

- Đây là nghề nghiệp tầm xa à?

Chọn nó đi, mau ra ngoài thử xem có gì mới.

Mưa đạn nghị luận ầm ĩ trong phòng livestream.

Vương lão Cúc cũng mừng rỡ không thôi.

Nhìn giới thiệu về nghề nghiệp một hồi, ánh mắt của anh rơi xuống chi nhánh thứ nhất.

- Thử Vạn Kiếm Quy Tông một chút, nghe tên đã biết nó rất lợi hại rồi.

Sau khi chọn xong, anh lại đi vào trong đại sảnh chức nghiệp, nhặt bí tịch ban đầu trên mặt đất lên.

Bá!

Ba kỹ năng tùy chọn xuất hiện.

Một cái là bỏ qua một phần phòng ngự, một cái là xác suất né đòn tấn công, một cái là tấn công kèm theo xuyên thấu.

Toàn bộ ba cuốn sách đều có chút rách nát, nhưng chỉ có cuốn sách cuối cùng là màu bạc, hơn nữa hiệu quả vừa vặn có liên quan đến Phi Kiếm.

[Xuyên Qua Chi Nhận: Có thể làm cho Phi Kiếm của bạn bay xuyên qua kẻ địch, mỗi khi xuyên qua một kẻ địch thì sát thương tăng lên 7%.]

- Có lẽ đây là kỹ năng nghề nghiệp, chọn nó đi.

Đi cùng với nó còn có thể gia tăng sát thương.

Nhìn thế nào cũng tốt hơn hai kỹ năng ngu ngốc kia.

Vương lão Cúc không chút do dự lựa chọn cuốn sách thứ ba, sau đó điều khiển nhân vật lên đường, rất nhanh đã tới đợt quái nhỏ thứ nhất.

- Xem thử hiệu quả tấn công của nghề nghiệp mới nào.

Cách thật xa, lão trực tiếp nhấn phóng Phi Kiếm.

Một giây sau.

Ánh sáng chi chít bắn ra.

Ánh sáng gần như vượt qua nửa màn hình bắn về phía mấy con Sói Trắng, xuyên qua cơ thể bọn chúng.

Sát thương không cao, nhưng mật độ tấn công lại vô cùng khủng bố.

Bọn quái nhỏ thậm chí không kịp tấn công thì đều đã bị giết chết ở nửa đường, trình diễn một màn ma thuật làm cho máu của bọn chúng biến mất.

- Phạm vi và tần suất tấn công xa như vậy, nghề nghiệp này thật mạnh!

Vương lão Cúc và khán giả đều kinh ngạc, không ngờ nghề nghiệp mới mở khoá lại trâu bò như vậy, thậm chí bọn quái còn chưa đến gần đã bị đánh bại rồi.

Điều duy nhất cần chú ý chính là nhiệt độ của thanh kiếm bên góc trái mà thôi.

Chương 234: Đây Không Phải Là Kịch Bản Cứu Vớt Thế Giới À? (2)

Chỉ cần không bắn liên tục quá lâu, làm cho nó không thể đầy cây thì quả thực chính là pháo đài hình người!

Có súng máy ở đây thì còn cần gì súng lục tự động chứ?

Vương lão Cúc tiếp tục lên đường với khí thế hào hùng.

Một đường Thần cản giết Thần, Phật cản giết Phật, rất nhanh anh đã đi tới trước mặt Bạch Lang Vương.

- Tôi rất tò mò BOSS này lấy cái gì để ngăn cản Phi Kiếm của tôi!

Nói xong, anh lập tức kích hoạt kỹ năng, trong 5 giây không sinh ra nhiệt độ kiếm, rồi bắn Phi Kiếm bay về phía Bạch Lang Vương ở cách đó nửa màn hình.

- Vèo, vèo, vèo.

Tiếng xé gió vang lên.

Khi Bạch Lang Vương nhảy xuống khỏi vách đá thì cơ thể của nó đã bị hàng loạt Phi Kiếm xuyên qua, lượng máu giảm xuống nhanh chóng như thác nước.

Thậm chí nó còn chưa kịp phát động tấn công.

Trong nháy mắt HP biến mất, ngã trên mặt đất, rơi ra ba món

đồ.

- Mẹ nó, giết chết trong nháy mắt!

- Một ống máu cứ như vậy bốc hơi hết à?

- Còn chưa kịp lao ra tấn công, thật là một con BOSS thê thảm.

- Cái này cũng quá mãnh liệt rồi!

Vạn Kiếm Quy Tông trâu bò!

Đừng nói là khán giả.

Ngay cả Vương Lão Cúc cũng bị một màn này làm cho ngây người.

Con BOSS trước đó truy đuổi làm anh phải tránh né khắp nơi, bây giờ lại bị ăn hành nằm đo đất dễ dàng như vậy?

Cái này cũng quá bá đạo rồi!

Thì ra đây mới là cách chơi chân chính của trò chơi này!

Lão Tống kích động vội vàng đi tới trước mặt ba món đồ vừa mới rơi xuống kia.

Một vũ khí hiếm màu tím có thể gia tăng sát thương cơ sở, một Thánh vật Đạp Phong Thảo có thể giảm thời gian hồi kỹ năng, và một bí tịch tăng thêm sát thương của Phi Kiếm.

- Mẹ nó, đây thật sự là Hồ rồi!

*Hồ (胡), Thiên Hồ (天胡): Ù trong mạt chược

Tinh thần của Lão Cúc vô cùng phấn chấn, còn phấn chấn hơn cả việc thông quan một trò chơi.

Với hiểu biết của anh về trò chơi này, liếc mắt một cái là có

thể nhìn ra sự phối hợp của Đạp Phong Thảo và nghề nghiệp Vạn Kiếm.

Anh lập tức nhấn nút phát động kỹ năng, bắn ra một mảng lớn Phi Kiếm.

Kỹ năng vốn phải chờ 20 giây mới hồi chiêu, bây giờ có Đạp Phong Thảo thì chỉ cần 6 giây.

Gần như có thể phát động liên tục, không cần lo lắng nhiệt độ của kiếm tăng lên.

Cái này quả thực tương đương với Gatling vô hạn đạn!

- Tuyệt, chơi như vậy thật sảng khoái!

Sau khi thử mấy lần và phát hiện không tệ, anh lập tức tiến vào cửa ải tiếp theo là đi vào trong thành phố, dùng đám Zombie kia để thử hiệu quả một chút.

Trong nháy mắt.

Vô số Phi Kiếm bay ra.

Một đám Zombie vừa lao tới trước mặt anh đã bị đâm thành tổ ong vò vẽ.

Thế của Phi Kiếm không giảm, sau khi xuyên qua cơ thể của đám Zombie, chúng lại tiếp tục đâm xuyên qua cơ thể của đám Zombie ở phía sau, làm dâng lên một loạt sát thương lớn nhìn rất là giải tỏa áp lực.

Chính là hiệu quả của Xuyên Qua Chi Nhận mà anh chọn trước đó!

Dưới sự trợ giúp của hai món vũ khí lợi hại này, Vương Lão Cúc hoá thân thành Sát Thần, đi tới đâu bắn kiếm tới đó, căn bản không có một con quái vật nào có thể chạm vào, làm anh sảng

khoái đến mức không biết trời đất là gì.

Sự nghẹn khuất trước đó cũng bị quét sạch sành sanh.

Hơn nữa không biết có phải do vận khí bạo tăng hay không.

Trong phần thưởng của cửa ải tiếp theo, anh lại lấy được rất nhiều bí tịch cộng thêm sát thương cho Phi Kiếm, năng lực phát ra có thể nói là nổ tung, rất nhanh đã đi tới trước mặt gia chủ Trư gia.

- Chết đi!

Lão Cúc hét lớn một tiếng.

Vốn tưởng rằng BOSS có thể ngăn cản anh trong chốc lát, nào ngờ đối phương lại không chống đỡ nổi mấy giây, trong nháy mắt lượng máu đã cạn sạch.

[Tru diệt.]

Hai chữ lớn màu đỏ như máu xuất hiện trên màn hình.

Lượng sát thương không biết xấu hổ kia làm cho người xem trong phòng livestream đều rất thán phục, cảm giác ván này và ván trước không phải cùng một người chơi.

Quả nhiên.

Trò chơi này quan trọng nhất chính là phối hợp giữa đạo cụ và kỹ năng.

Phối hợp tốt thì có thể phát huy ra hiệu quả vượt quá tưởng tượng, độ khó thông qua cũng sẽ giảm mạnh, biến thành một trò chơi cắt cỏ vô song.

Nhưng nếu phối hợp không tốt hay kết hợp đạo cụ và kỹ năng lung tung.

Vậy thì lại biến thành như chủ phòng ở ván thứ nhất, càng đi về sau càng không được, cuối cùng nghẹn khuất chết ở trên tay tiểu quái.

Điều này làm cho mỗi lần chơi lại giống như một canh bạc, vừa kích động lại tràn ngập chờ mong, nhưng chỉ cần Hồ một cái là có thể sảng khoái nửa ngày.

Phong cách chơi phong phú và đầy màu sắc lập tức chiếm được cảm tình của nhiều người, từng đôi mắt nhìn chằm chằm vào livestream.

Mà lúc này.

Vương Lão Cúc cũng bằng vào cách đi phong tao và Phi Kiếm vĩnh viễn bắn không hết mà đi tới cửa ải chương 2.

Không giống như lần trước đi trên dây thừng.

Lần này lão đã thông thuận hơn nhiều rồi.

Gần như chỉ dựa vào Phi Kiếm một đường đẩy ngang tới trước, trong vòng vài phút đã đến trước mặt BOSS, gia chủ Hạc gia.

Là một trong bốn đại gia tộc.

Gia chủ của Hạc gia phụ trách chiêm tinh, không ngờ lại là một người phụ nữ, điều này rất hiếm thấy trong bối cảnh thời đại của trò chơi, cô có thể điều khiển hố đen và ngọn lửa tấn công người chơi.

Hơn nữa thời gian chiến đấu càng dài thì hố đen trên sân càng lớn, cuối cùng chiếm cứ toàn bộ sân, không có chỗ trốn tránh.

Xem như là một cơ chế cuồng bạo có thể lập tức hạ gục người chơi.

Nhưng mà từ đầu đến giờ, Vương Lão Cúc vẫn luôn Hồ, chính là không thiếu thu phát.

Cùng với kinh nghiệm có được từ ván trước, lão lập tức xông lên tung chiêu liên tục.

Kết quả BOSS bị giết chết ngay khi vừa mới chuyển giai đoạn, căn bản không gây ra sóng gió gì.

- Hai mươi phút đánh tới chương 3, tốc độ này đã không ai đuổi kịp.

- Tôi vừa xem livestream phòng sát vách, anh ta mất nửa giờ mới đến nơi đây.

- Không có cách nào, quá Hồ, tất cả đều là kỹ năng tăng thêm sát thương.

- Chủ yếu vẫn là nhờ vào Đạp Phong Thảo và kỹ năng Đâm Xuyên.

- Đúng vậy, nếu không có hai thứ này thì lão Cúc đã chết từ lâu rồi.

Chương 235: Đây Không Phải Là Kịch Bản Cứu Vớt Thế Giới À? (3)

Nhìn hai chữ to xuất hiện trên màn hình, khán giả biết cửa ải tiếp theo sẽ càng hấp dẫn hơn, trở nên càng ngày càng mong đợi.

Vương lão Cúc cũng không lãng phí thời gian.

Sau khi tìm thấy NPC để lại trong đội ngũ để đúc lại vũ khí, anh mới đi đến trước mặt tiểu sư muội.

[Có muốn lên đường không?]

[Trạm tiếp theo là Thiên Cơ phủ, phải cẩn thận đấy.]

Tiểu sư muội vừa dứt lời thì màn hình tối sầm lại, một hàng chữ lớn hiện ra.

[Chương 3: Quy Chi Chương.]

Cửa này có chút khác biệt so với hai cửa ải trước đó.

Là một trong tứ đại gia tộc.

Gia chủ Quy gia quản lý thuật máy móc, kẻ địch từ lúc đầu từ máu thịt đổi thành cơ quan Con rối, sẽ phóng ra đủ loại cơ quan tầm xa.

Nhưng mà Lão Cúc đã tập hợp đủ đạo cụ mấu chốt, vừa tới đã lập tức phát động tấn công.

Rất nhẹ nhàng đánh chết gia chủ Quy gia, một lão giả điều

khiển đủ loại cơ quan, sau đó lấy được đạo cụ mấu chốt, một manh mối văn tự.

[Bí Thuật: Phong Ấn Kiếm Trủng: Phong Ấn kiểu mới do Triệu thị nghiên cứu để cường hóa phong ấn Huyết Minh, trực tiếp kết nối huyết mạch Long gia với Long Mạch, áp chế Long Mạch, người thi thuật sẽ rơi vào trạng thái ngủ say, nhưng nếu không phải huyết mạch Long gia thì sẽ bị huyết mạch Long gia cắn trả mà chết.]

Những manh mối tương tự cũng đã được lão Cúc thu thập trước đó.

Cũng bởi vì những bức thư này mà bọn họ biết được rất nhiều chân tướng liên quan đến trò chơi này.

Ví dụ như phong ấn Huyết Minh này chính là vì trấn áp tai ách bị nguyền rủa trong Long Mạch.

Kết quả là như lời tường thuật mở màn, Long Đế và bốn đại gia tộc đi ngược lại ý trời, phá hủy phong ấn.

Làm cho hoa sen trắng xuất hiện, Tuyết Ấm bộc phát.

Hơn nữa bốn đại gia tộc đều có tâm tư riêng, cũng không phải là đoàn kết nhất trí.

Gia chủ Trư gia có ý đồ soán vị, liên hợp với muội muội là Hoàng hậu để ám hại Hoàng phi và Hoàng tử, muốn đoạn tuyệt huyết mạch của Hoàng tộc.

Gia chủ Hạc gia thông qua bói toán đã biết được kiếp nạn lần này, từ đó về sau phong bế gia tộc, ngăn cách với thế giới bên ngoài.

Gia chủ Quy gia thấy không thể thay đổi thì cũng bế quan không ra, mặc kệ dân chúng chết sống, khổ tâm nghiên cứu thuật

người máy để có thể ngăn cản tai họa.

Về phần Hổ gia thì bọn họ là người trung thành nhất, một lòng trấn thủ Hoàng cung, trở thành phòng tuyến cuối cùng bảo vệ Long Đế, chém giết vô số dân chúng bị biến dị thành Tuyết Ấm.

- Theo tiến độ này, BOSS cuối cùng chắc là Long Đế.

- Phong ấn kia cần huyết mạch Long gia trấn áp, bây giờ phong ấn được nới lỏng, không cần nghĩ cũng biết là Long Đế giở trò quỷ, hoặc là lão ta cũng bị lây nhiễm.

Dựa theo kinh nghiệm chơi nhiều năm của mình, Vương Lão Cúc đã đoán được kết cục của trò chơi.

Tiêu diệt bốn đại gia tộc cứu thương sinh, trảm Long Đế tiêu diệt ngọn nguồn.

Đây chẳng phải là kịch bản cứu vớt thế giới à?

Vừa vặn thừa dịp Thiên Hồ lần này, anh muốn một hơi tiến lên đi gặp BOSS cuối cùng này mới được.

Nghĩ tới đây.

Vương Lão Cúc tiếp tục điều khiển nhân vật đi tới.

Cuối cùng, trong giọng nói mang theo sự mệt mỏi của tiểu sư muội, anh đã đi tới cửa ải cuối cùng, Hoàng thành với đầy thi thể.

…

Nếu như nói.

Toàn bộ khu vực ngoại thành tràn ngập cảnh hoang vu và đổ nát.

Vậy thì quang cảnh nội thành gần như có thể hình dung bằng

địa ngục nhân gian.

Vừa mới đến đây, đập vào mắt lão Cúc chính là thi thể nằm ngổn ngang khắp nơi, mặt đất bị nhuộm thành màu đỏ.

Vô số dây leo thô to mọc đầy mặt đất.

Biến nơi này thành một mảnh đất ấm tử vong.

Thậm chí số lượng Zombie còn nhiều hơn các cửa ải trước mấy lần, vừa đi tới một khoảng cách thì chúng nó sẽ điên cuồng hiện lên giống như thủy triều.

Quả nhiên tôi đoán không sai, càng gần trung tâm Hoàng thành thì lây nhiễm càng nghiêm trọng hơn.

Vương lão Cúc vừa điều khiển Phi Kiếm đánh giết quái vật vừa nói.

Mặc dù trên đường đi anh đã có đủ loại Thiên Hồ, cầm một đống lớn bí tịch tăng thêm sát thương, nhưng trong cửa ải cuối cùng này vẫn cảm giác có chút phí sức, tốc độ tiến lên bị chậm lại rất nhiều.

Càng không cần phải nói những người chơi không Hồ kia.

Đến đây có lẽ sẽ gây ra thương tổn thấp đến nổ tung, ngay cả quái nhỏ cũng không giết chết được.

Vì thế.

Vương lão Cúc chỉ có thể cắn răng chọn một bí tịch mà trước đó anh không dám chọn ở màn khen thưởng.

[Bí tịch: Bất Động Như Núi.]

[HP +100%.]

[Công kích +30%.]

[Phòng ngự +20%.]

[Không thể sử dụng Thuấn Thân nữa.]

Thuấn Thân chính là kỹ năng né tránh.

Sau khi chọn bí tịch này thì không có cách nào tiến hành động tác xông vào nữa.

Nhưng mà tăng lên thuộc tính đủ để bù đắp việc thiếu hụt không thể né tránh.

Quả nhiên.

Sau khi nhận được bí tịch này,

Tốc độ phát ra của Vương Lão Cúc đột nhiên tăng vọt.

Vừa rồi cần mấy giây mới có thể giải quyết quái nhỏ, bây giờ chỉ cần một, hai giây là có thể thoải mái chém giết, căn bản không tới gần anh được.

- Như vậy mới đúng chứ, một lực phá vạn pháp, giết quái với tốc độ cao là được rồi, còn cần xe đạp làm gì nữa?

Lão Cúc đắc chí, tán dương quyết định của mình.

Với tốc độ phát hiện của anh, cho dù không xông vào thì vẫn có thể thoải mái đánh chết BOSS.

Lần này anh thông quan chắc rồi!

Trong khi anh đang nói chuyện thì những chuyện nhỏ ở cửa ải nhỏ cuối cùng cũng đã bị giải quyết sạch sẽ, anh đi tới hoàng cung ở chỗ sâu nhất trong quảng trường, nơi đây chất đầy núi thây biển máu.

Một bóng người cao lớn mặc khôi giáp đứng ở nơi đó, một tay cầm kiếm một tay cầm kích, nhìn rất oai hùng bất phàm.

[Gia chủ Hổ gia, Hổ Tần Vũ.]

Không có gì bất ngờ xảy ra, người này chính là gia chủ Hổ gia của một trong bốn đại gia tộc.

Cũng là BOSS trấn thủ cuối cùng trước cung điện, Long Đế.

Hình như tôi đã biết vì sao Hồng Hoang lại bán trò chơi này cùng với Resident Evil rồi.

- Tứ đại quý tộc tương ứng với tứ đại gia tộc, Phu Nhân Tám Thước tương ứng với bổn nương, Miranda tương ứng với Long Đế, vừa vặn cũng là 4 BOSS nhỏ thêm một BOSS lớn, bối cảnh còn tương đương.

Chương 236: Quỳ Xuống! (1)

- Mẹ nó? Nghe anh nói như vậy tôi cũng thấy rất giống!

- Khá lắm, như vậy mà cũng có thể liên hệ với nhau.

- Mỗi bên Trung Quốc và Tây Phương đều có một bối cảnh, nhưng lại không giống nhau, thiết kế này thật sự là trâu bò.

Không thể không nói, quả thật hai trò chơi này có rất nhiều điểm chung.

Nhưng nội dung và cách chơi lại hoàn toàn khác biệt, đều có cái hay của riêng mình.

Đây cũng là điều khiến khán giả thán phục.

Đầu óc làm sao có thể đồng thời nghĩ tới hai thiết kế tuyệt diệu tới cực điểm và biến chúng nó thành trò chơi như vậy được chứ?

Chỉ tiếc là.

Vương Lão Cúc không cho bọn họ cơ hội thảo luận thêm.

Vừa đối mặt, anh đã bộc phát kỹ năng nghề nghiệp và hiệu quả chủ động của Thánh vật kết tinh ba màu, Phi Kiếm ba màu đột nhiên bắn ra.

Hổ Tần Vũ vừa mới chuẩn bị phát động tấn công thì lượng máu đã giảm phân nửa trong nháy mắt, cưỡng chế tiến vào giai đoạn hai.

Anh tỷ nâng trường kiếm trong tay lên, ngàn vạn lôi đình rơi

xuống, khí thế trở nên khác hẳn.

Một cái thuấn di.

Lão Cúc xuất hiện trước mặt anh, chiến kích trong tay bổ ra mang theo lực lượng lôi đình.

Dù anh đã sớm chuẩn bị thì cũng bị đánh bay bởi kỹ năng phạm vi này, lượng máu giảm xuống một đoạn.

Đương nhiên.

Cũng chỉ là một đoạn mà thôi.

Vương Lão Cúc đứng dậy lần nữa, bắn ra một vòng Phi Kiếm, tinh chuẩn đánh trúng Tần Vũ.

Trong nháy mắt nửa ống máu còn lại cũng thấy đáy, Hổ Tần Vũ quỳ một chân trên mặt đất.

[Vinh quang của chết trận.]

Miểu Sát!

Miểu Sát không có chút trì hoãn nào!

Bây giờ Vương Lão Cúc đã giết điên rồi, cho dù là BOSS thì cũng không thể ngăn cản anh, chỉ có thể cống hiến ra mấy đạo cụ.

Điều đáng tiếc duy nhất là.

Hình như Hổ Tần Vũ này không bị lây nhiễm.

Mà vẫn giữ lại sự trung thành của mình, vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài cung điện của Long Đế.

Nhưng vì chữa trị phong ấn, phá hủy sen trắng, bọn họ không còn cách nào khác ngoài việc giết anh ta.

- Chỉ còn lại BOSS cuối cùng.

Vương lão Cúc hít sâu một hơi, điều khiển nhân vật đi lên bậc thang, đi tới chỗ cao nhất trong cung điện.

Ngay sau đó, ống kính được kéo ra xa.

Một bông hoa sen trắng khổng lồ gần như bao trùm toàn bộ cung điện đập vào mắt, nở rộ lên một cách yêu dị.

Trong trung tâm đài sen có từng đôi mắt đỏ tươi mở ra, một cột sáng màu trắng phun trào lên bầu trời, sau đó hóa thành bông tuyết bay xuống.

- Thì ra là thứ này đang giở trò quỷ.

- Khó trách càng đến gần thì càng xuất hiện nhiều quái.

- Đúng là thảm thật, mọc ở loại nơi như thế này.

- Tôi đoán là Long Đế đã bị nó điều khiển rồi?

Trong lúc mưa đạn nghị luận, lão Cúc không hề dừng lại, lắc mình một cái tiến vào hoàng cung Chính điện.

Nhưng mà lại không thấy Long Đế đâu.

Ngược lại, anh lại gặp được Phu Nhân Tám Thước đang nằm ở trong cung điện.

Cũng giống như trước đây.

Cô bày hàng mua bán ở vỉa hè như không có chuyện gì xảy ra.

[Hôm nay anh lại mang đến cho thiếp thân những linh hồn ngon miệng sao?]

Giọng nói lười biếng và quyến rũ vang lên làm cho khán giả

không nhịn được.

Sao ở đâu cũng thấy cô ấy ết vậy?

Mở quầy bán hàng còn có thể mở được ở trong hoàng cung à?

Không biết có phải là ảo giác hay không.

Bọn họ luôn cảm thấy người phụ nữ này không đơn giản.

Trên đường tới đây, cô không chỉ giúp người chơi tăng điểm trở nên mạnh mẽ mà thỉnh thoảng còn cung cấp đạo cụ hữu dụng, chỉ để đổi lấy linh hồn mà người chơi thu thập được.

Hơn nữa mỗi lần cô ra sân đều âm u như vậy.

Ai không biết còn tưởng rằng cô đến từ Địa Phủ để khoá hồn.

- Tôi cũng cảm giác cô ta không có ý tốt cho lắm, chẳng lẽ là thèm khát thân thể của tôi à?

Vương lão Cúc không khỏi rùng mình, sau khi liếc mắt nhìn thấy không có đạo cụ mà mình cần, anhmới đi vòng qua cô ta, tiếp tục đi lên.

Đợi đến khi anh đến chỗ sâu nhất của cung điện.

Cuối cùng đoàn tụ với các đồng đội đã cùng nhau hành động trên đường đi.

Tiểu sư muội hỗ trợ hồi máu đã khôi phục trạng thái, lúc này cô đang đứng bên cạnh Long Ỷ.

[Chuẩn bị xong chưa?]

[Lão nhân Hoàng Đế đang ở bên dưới, kế tiếp chính là trận chiến cuối cùng rồi, cố lên!]

Đối thoại kết thúc, màn hình chuyển cảnh.

Cuối cùng lão Cúc cũng đã đi tới cửa ải cuối cùng của trò chơi.

[Cuối cùng, Long Chi Chương.]

Mấy chữ to thoáng qua, nhân vật rơi xuống một chỗ bình đài dưới lòng đất phát ra một tiếng "phanh".

Xung quanh đều là dây leo, độ dày đặc còn cao hơn bên ngoài rất nhiều, cũng càng tráng kiện hơn, vừa nhìn đã biết đó là gốc rễ của hoa sen trắng.

Sau khi quan sát xung quanh, Vương Lão Cúc đi dọc theo bình đài trên đường nhỏ, đi tới một cây cột đá to lớn ở phía đối diện.

Xung quanh cột đá cắm đầy trường kiếm.

Có vẻ như đây là Kiếm Trủng được chôn sâu dưới hoàng cung, chuyên dùng để chôn giấu vũ khí của các đời đế vương và tướng sĩ.

Ở chính giữa Kiếm Trủng.

Rõ ràng là một đồ án cực lớn được vẽ bằng máu tươi, bao trùm cả toà Kiếm Trủng, giống như là đang phong ấn cái gì đó.

Nếu như không có đoán sai.

Đây hẳn là phong ấn Huyết Minh được nhắc đến trong thư tín, chuyên dùng để trấn áp hoa sen trắng.

- Đây chính là nơi diễn ra trận chiến với BOSS cuối cùng à?

Vương lão Cúc kéo tầm mắt ra xa, nhìn về phía đối diện.

Một bóng người uy nghiêm mặc Long Bào ngồi trên Long Ỷ, đối phương đang nhắm mắt dưỡng thần, giống như là nhập định.

Không cần phải nói.

Đây chính là BOSS cuối cùng, nam nhân thống trị quốc gia này, Long Đế!

Nhưng bởi vì bị lây nhiễm lời nguyền nên lúc này sinh cơ trên người Long Đế đã không còn lại bao nhiêu, cả người nhìn vô cùng gầy gò.

Nhưng mà cho dù là vậy.

Anh ta vẫn mang đến cho người ta một cảm giác áp bách vô hình.

Vương lão Cúc không dám khinh thường, chậm rãi điều khiển nhân vật tới gần.

Kết quả Long Đế mới vừa bước vào sân đấu đã chậm rãi đứng lên, bên tai cũng bắt đầu vang lên âm nhạc dồn dập, nhất thời làm cho bầu không khí trở nên căng thẳng.

Sau đó, Long Đế nâng tay lên, một thanh trường kiếm bay vào trong tay của anh.

Không hề nói nhảm vô nghĩa, trận chiến trực tiếp khai hỏa.

Đợi đã, vừa vào đã khai chiến rồi à?

Chương 237: Quỳ Xuống! (2)

Vương Lão Cúc ngây người, Long Đế bỗng nhiên vung trường kiếm, hoá thành cự kiếm lao về phía anh, vượt qua hơn phân nửa sân bãi, đụng bay anh ra ngoài.

Tiếp theo đối phương lại chớp loé trong sân liên tục mấy lần, tốc độ nhanh đến mức phản ứng chậm một chút thì không có biện pháp né tránh.

Vương lão Cúc vội vàng kéo giãn khoảng cách, bộc phát toàn bộ kỹ năng, Phi Kiếm rậm rạp chằng chịt vọt tới trước mặt Long Hoàng.

Trong nháy mắt.

HP của Long Hoàng giảm xuống một phần năm.

Nhưng đồng thời anh cũng tiến vào trạng thái vô địch, thuấn di đến giữa sân, một tay đè xuống đất.

- Mới đó mà đã chuyển giai đoạn rồi à?

Lão Cúc kinh ngạc, cảnh giác nhìn Long Đế, không dám tới gần.

Khán giả trong phòng livestream cũng bị bầu không khí căng thẳng này lây nhiễm đến quên cả mưa đạn, tập trung tinh thần quan sát màn hình.

Kết quả làm cho bọn họ không ngờ tới.

Bản thể của Long Đế không khởi xướng tấn công, mà là hét lớn một tiếng.

[Kiếm tới!]

Trong phút chốc.

Toàn bộ trường kiếm trong Kiếm Trủng sáng lên, chậm rãi bay lên trời.

Sau đó quay đầu về phía người chơi, mấy trăm thanh trường kiếm đột nhiên bắn ra, hóa thành từng đạo kiếm khí bay vào trong sân.

Mẹ nó!

Vương lão Cúc mắng một tiếng thô tục, vội vàng tránh né những kiếm khí này.

Nhưng xung quanh có quá nhiều kiếm khí!

Gần như chiếm hết toàn bộ sân bãi, không bao lâu sau đã đâm anh thành tổ ong vò vẽ, HP cũng chỉ còn lại chưa đến một phần mười.

May mắn là anh có mang theo hồ lô hồi máu.

Uống một chút đã hồi đầy máu, cố gắng chống đỡ tất cả công kích.

[Kiếm của tứ thánh, nghe hiệu lệnh của ta!]

Giọng nói hùng hậu và trầm thấp của Long Đế vang lên.

Bốn thanh trường kiếm với các thuộc tính và ngoại hình khác nhau rơi xuống từ trên cao, có vẻ như BOSS lại sắp chuyển tới giai đoạn tiếp theo.

- Còn muốn chuyển giai đoạn à? Để mạng lại đây!

Vương lão Cúc không nói nhảm vô nghĩa, bộc phát toàn bộ kỹ

năng lần nữa, trực tiếp đánh đối phương tới giai đoạn kế tiếp, vũ khí trên tay cũng biến thành một thanh huyết đao dài và nhọn.

Khán giả tính toán một chút.

Con BOSS này đã đổi đến bốn giai đoạn, quả thật là mẹ nó quá thái quá.

Hơn nữa thủ đoạn tấn công của mỗi giai đoạn đều không giống nhau, phạm vi và tốc độ càng không cần nhiều lời, gần như bao trùm toàn trường, muốn trốn cũng trốn không thoát.

Nếu đổi thành người chơi khác thì không khác gì cạo gió, tuyệt đối không qua được!

Cũng chỉ có chủ phòng dựa vào sát thương nổ tung mới có thể chống đỡ tới mức này.

- Có chuyện gì vậy? Sao tôi không chạy được?

Lúc này, trong phòng livestream truyền đến tiếng kinh hô của Vương Lão Cúc.

Long Đế đang trong giai đoạn cuối cùng đột nhiên thuấn di đến trung ương của Kiếm Trủng, quanh người nhấc lên một mảnh phong bạo màu tím, hút anh tới gần.

[Chết!]

Chữ chết to tướng xuất hiện trên đầu Vương Lão Cúc khiến anh sợ hãi, vội vàng điều khiển nhân vật thoát khỏi khu vực gió lốc.

Kết quả phát hiện không có kỹ năng xông vào căn bản là không thể chạy ra ngoài.

- Tốc độ này quá chậm, sớm biết vậy tôi đã không chọn Bất Động Như Núi rồi!

Anh hối hận, hối hận không nên vì tăng cao tốc độ mà lựa chọn Bất Động Như Núi không có cách nào chạy nước rút.

Mà ngay khi anh thật vất vả mới đi tới rìa phong bạo thì một tiếng gầm giận dữ truyền đến.

[Quỳ xuống!]

Một luồng uy áp vô hình từ trên trời giáng xuống, ép nhân vật quỳ trên mặt đất.

Long Đế chậm rãi đứng dậy, đi tới phía sau, giơ huyết đao lên giống như là đao phủ.

[Lấy danh nghĩa của Long Thần, ta ban cho ngươi sự giải thoát!]

Huyết Đao rơi xuống, máu bắn tung toé.

[Bại!]

Chữ đen lớn xuất hiện trên màn hình.

Không có chút trì hoãn nào, trực tiếp miểu sát!

Giờ khắc này,

Tất cả mọi người đều ngây dại.

Bao gồm cả Vương Lão Cúc, tất cả mọi người đều ngơ ngác nhìn thi thể ngã xuống đất và lời nhắc nhở khởi động lại trên màn hình.

- Cái này... Mới có mấy giây thôi đó?

Vương lão Cúc nói với giọng điệu khó có thể tin được.

Giọng nói vừa dứt, phòng livestream hoàn toàn vỡ tổ.

Mẹ nó, thật sự là miểu sát!

Hơn nữa còn là miểu sát khi còn hơn phân nửa cây máu!

- Tình huống gì vậy? Đây là cơ chế miểu sát à?

- Chắc là vậy rồi, hình như phải chạy ra khỏi vòng sáng kia mới được.

- Ha ha, quá thảm, chỉ thiếu một chút nữa là có thể thông quan rồi.

- Cho dù chết ở nửa đường cũng không khó chịu như vậy.

- Xem anh còn dám chọn Bất Động Như Núi nữa không.

Sau khi hết khiếp sợ, mưa đạn lại bắt đầu nhạo báng, ai nấy đều cười vô cùng vui vẻ.

Bởi vì nó thật sự quá đột ngột.

Không ai ngờ rằng ở khắc cuối cùng vẫn còn có loại cơ chế miểu sát này.

Quả nhiên Long Đế vẫn là Long Đế.

Không thể bị ai xâm phạm uy nghiêm.

…

- Tôi không phục! Lại thêm một lần nữa! Lần này nhất định sẽ qua!

Vương Lão Cúc tức giận, khuôn mặt đều bị tức đến lệch đi.

Rõ ràng chỉ thiếu một chút là có thể qua cửa, ai gặp chuyện này cũng sẽ không chịu nổi.

Nếu hôm nay không báo thù này thì sợ là buổi tối anh sẽ ngủ

không yên.

Anh nào còn ngồi vững được nữa, lập tức mở giao diện bắt đầu lại, vẫn dùng Vạn Kiếm lưu phái.

Nhưng lần này anh đã cẩn thận hơn.

Không chọn những đồ vật lung tung rối loạn có hiệu quả tiêu cực nữa.

Một đường tính toán tỉ mỉ chậm rãi tiến lên.

Mặc dù không Hồ như ván trước, nhưng anh vẫn tập hợp đủ thánh vật và kỹ năng mấu chốt ở mấy ải tiếp theo, đánh bại Tần Vũ, sau đó đi tới trước mặt Long Đế lần nữa.

Không có giao lưu quá nhiều, vừa gặp mặt đã trực tiếp đánh.

Sau khi trải qua mấy giai đoạn trước một cách hữu kinh vô hiểm.

Cuối cùng âm thanh quen thuộc vang lên.

[Quỳ xuống!]

Hét lớn một tiếng, gió lốc màu tím bao phủ trong sân.

Cho dù là Vương Lão Cúc sớm có chuẩn bị thì cũng đều bị dọa sợ.

Anh vội vàng phát động kỹ năng xông vào, không ngừng trốn ra phía sau, cuối cùng trước khi uy áp rơi xuống thì chạy ra khỏi khu vực gió lốc, không bị phát động cơ chế Miểu Sát nữa.

- Lần này không có chiêu nào à? Chết đi cho ta!

Nhìn thấy gió lốc tiêu tan, Vương Lão Cúc cũng không khách khí với BOSS.

Trực tiếp bộc phát toàn bộ kỹ năng, bắn tất cả Phi Kiếm về phía Long Đế.

Sát thương khủng bố trong nháy mắt làm cạn lượng máu còn lại của đối phương.

Chương 238: Pháo Cao Xạ Đánh Muỗi (1)

[Tru diệt!]

Long Đế bình tĩnh đứng thẳng tại chỗ, có chút không cam lòng, lại giống như sinh mệnh lực hao hết, cơ thể bắt đầu chậm rãi tiêu tan.

- Wow!!

- Cuối cùng cũng qua ải rồi.

- Thật là không dễ dàng.

- Tôi đã nói là ổn định một chút là có thể qua được, thế mà không ai tin.

- Lần này hẳn là có thể giải trừ nguyền rủa rồi phải không?

Nhìn thấy cảnh này, lão Cúc không khỏi thở phào một hơi dài.

Đánh nhiều như vậy, cuối cùng mới thông quan, quả thật là không dễ dàng.

Trong nháy mắt, anh dừng lại bên cạnh thi thể, nhặt lên vật duy nhất nằm trên mặt đất, một quyển trục màu vàng.

[Cấm thư - Phong ấn Huyết Minh: Phong ấn Huyết Minh cần một huyết mạch chủ yếu và bốn huyết mạch thứ yếu, huyết mạch chủ yếu có thể kéo dài sức mạnh cho phong ấn, mà huyết mạch thứ yếu thì không được.]

[Phương pháp giải trừ phong ấn của Huyết Minh: Huyết mạch chủ yếu giết chết những huyết mạch khác, mỗi khi giết chết một nhà cung cấp huyết mạch thứ yếu thì phong ấn sẽ trở nên yếu hơn.]

- Chờ đã, ta nhớ được manh mối vừa rồi tìm được trong phòng quý phi, nói nhân vật chính là hoàng tử thất lạc ở bên ngoài đúng không?

Đột nhiên.

Vương Lão Cúc nhớ tới manh mối sau khi giết chết một con quái tinh anh ở bên ngoài hoàng cung.

Nói nhân vật chính là hoàng tử, vì cứu vớt quốc gia mới lựa chọn giết cha giết thân.

Bây giờ anh đã làm được.

Không chỉ diệt trừ bốn đại gia tộc, còn đích thân chém chết nguồn gốc của tai ách là cha mình.

Theo lý thuyết thì anh đã giải quyết hoàn toàn nguyền rủa Tuyết Ấm mới đúng.

Nhưng anh vẫn luôn cảm giác có gì đó không bình thường.

Nhất là sau khi nhìn thấy nội dung của quyển trục này thì càng là kinh nghi bất định.

Một huyết mạch chủ yếu và bốn huyết mạch thứ yếu, nói vậy hẳn là Long gia và bốn đại gia tộc.

Mà biện pháp phá giải phong ấn chính là huyết mạch chủ yếu giết chết huyết mạch thứ yếu, cũng chính là người của Long gia giết chết bốn gia chủ còn lại.

Mà nhân vật chính.

Trên người anh có huyết mạch của Long gia.

- Xong rồi, trúng kế! Giết chết bọn họ không phải để giải trừ nguyền rủa, mà là phá hủy phong ấn!

Vương Lão Cúc trong nháy mắt hiểu ra chân tướng, hai mắt bỗng nhiên trừng lớn.

Nghe thấy anh phân tích, khán giả trong phòng livestream cũng sôi trào.

- Má ơi! Còn có thể làm như vậy à?

- Cho nên lời đồn nói rằng Long Đế và bốn đại gia tộc phá hư phong ấn ngay từ đầu cũng là giả!

- Có nghĩa là chúng ta đã giết nhầm người rồi sao?

- Kịch bản đảo ngược ngoài dự liệu!

- Thì ra là vậy! Thảo nào tôi lại cảm giác có gì đó là lạ.

- Ha ha, vốn dĩ còn chưa đủ nghiêm trọng, bây giờ đã hoàn toàn xong rồi.

Đột nhiên xuất hiện quay xe gắt như vậy, có thể nói là đã cắt đứt eo của tất cả mọi người.

Từ lời tường thuật mở màn cho đến những chướng ngại vật gặp phải trên đường, đến khi thu thập được manh mối, suốt hành trình, gần như toàn bộ đều chỉ về phía Long Đế và bốn đại gia tộc.

Ai có thể nghĩ tới kết quả này.

Chính sự hiện hữu của bọn họ mới trấn áp tai ách trong phong ấn.

Nhân vật chính nắm giữ huyết mạch Long gia giết chết bọn họ

chính là quá trình từng bước làm suy yếu phong ấn.

Thật sự làm cho người ta có chút bất ngờ.

Theo lý thuyết.

Bọn họ đã bị lợi dụng ngay từ đầu.

- Được lắm, để tôi muốn xem thử là ai cả gan dám lợi dụng tôi.

Vương Lão Cúc lấy lại tinh thần, ánh mắt rơi xuống chiếc Long Ỷ ở rìa Kiếm Trủng.

Sau khi Long Đế chết, phía trên có thêm một lựa chọn.

[Y: Phá hư Long Ỷ.]

Anh đi qua, ấn xuống nút Y.

Ngay sau đó, đoạn hoạt hình CG xuất hiện.

Nhân vật chính nâng trường kiếm trong tay lên rồi cắm vào long ỷ.

Trong nháy mắt, Kiếm Trủng bộc phát ra ánh sáng màu đỏ loá mắt, toàn bộ đồ án phong ấn đều sáng lên.

Sau đó tia sáng hội tụ, hóa thành một cột sáng phóng lên trời, đâm thẳng vào trong mây xanh.

Mà bầu trời vốn đã tái nhợt kia đã chuyển sang màu đỏ như máu.

Tuyết Ấm chẳng những không ngừng lại mà còn trở nên lớn hơn!

[Ách ha ha ha ha ~]

Lúc này, tiếng cười phóng đãng vang lên, quanh quẩn bên tai nhân vật chính.

[Đường đi lần này thật đúng là khổ cực ngài rồi, anh hùng ~]

Ánh sáng chớp động.

Trong khung cảnh đen như mực, một khuôn mặt màu xanh lam chậm rãi hiện ra, khóe môi nhếch lên nụ cười quỷ dị.

- Mẹ nó, là cô ta!

- Thì ra người sau màn là ả?

Mưa đạn trong phòng livestream lại sôi trào lần nữa.

Bởi vì người xuất hiện trong màn hình đúng là người phụ nữ mà bọn họ gặp ngay từ đầu, người phụ nữ lúc nào cũng bán đạo cụ cho bọn họ!

- Thì ra là cô ta.

Vương Lão Cúc rất ngoài ý muốn, nhưng lại cảm thấy hợp tình hợp lý.

- Xem ra lần này chúng ta đạt được kết cục BE, cũng không tệ lắm, ít nhất là đã mở khoá được một kết cục, như vậy hẳn là còn có kết cục khác, để xem hôm nay chúng ta có thể mở khóa được kết cục nào khác hay không.

Dù sao thì đây cũng chỉ là một trò chơi mà thôi.

Anh chưa đến mức bởi vì chuyện này mà tức giận.

Ngược lại nó càng làm cho anh tò mò, làm thế nào phát động kết cục HE.

- Chủ phòng, tôi vừa mới xem kết HE ở phòng livestream Thu

Thập Cuồng Ma sát vách.

- Hình như anh phải thu thập tất cả ghi chép kiến thức, sau đó đi đến cửa ải gia chủ Hổ gia thì phát động chọn lựa thả hắn rời đi, như vậy mới có thể gia cố phong ấn một lần nữa sau khi giết chết Long Đế.

Lúc này, một mưa đạn đột nhiên xẹt qua trong phòng livestream.

Vương Lão Cúc vừa định chơi lại lần nữa thì nhìn thấy mưa đạn này, hai mắt anh đột nhiên sáng lên.

- Thì ra là như vậy à?

Anh vội vàng mở giao diện ghi chép kiến thức của mình ra, phát hiện đã thu thập gần xong, chỉ còn lại một vài cái mà thôi.

Việc này rất quan trọng.

Nếu hôm nay không đánh ra được kết cục HE, sợ là đêm nay anh sẽ mất ngủ.

Sau khi vào game, anh lập tức chạy ra bên ngoài Từ Mẫu giáo.

Nhưng mà vừa mới đi tới bên cạnh tế đàn, anh lại chú ý tới thay đổi ở đó, thế mà lại có thêm một mục lựa chọn độ khó!

Bấm vào xem xét, khá lắm, có khoảng 4 cấp độ.

Chương 239: Pháo Cao Xạ Đánh Muỗi (2)

Tuyết mịn, tuyết vừa, tuyết lớn, bão tuyết.

Mỗi một lần tăng lên sẽ có thêm đủ loại nguyền rủa, độ khó tăng lên rất nhiều.

Càng kỳ quái hơn là độ khó trước đó ngược anh đến mức chết đi sống lại hóa ra chỉ là cấp độ đơn giản nhất, tuyết mịn!

Hơn nữa thông quan mới có thể mở khoá độ khó tiếp theo!

- Mấy người nói với tôi rằng tôi chỉ vừa chơi ở độ khó thấp nhất à?

Trước ống kính, Vương Lão Cúc ngồi ở chỗ đó với khuôn mặt nhăn nhó, khán giả thấy vậy đều phì cười.

Hoá ra bọn họ vất vả như vậy chỉ để thông quan độ khó thấp nhất mà thôi.

Cái tát này thật sự quá vang dội.

- Không được, nhất định hôm nay tôi phải đánh tới độ khó tuyết lớn, không, là tuyết vừa!

Vương Lão Cúc vừa nói ra được một nửa thì đột nhiên đổi giọng thành tuyết vừa, sau đó vội vã vọt ra khỏi đại điện nghề nghiệp.

- Ha ha, anh ta sợ rồi.

- Không phải nên trực tiếp chạy tới bão tuyết à?

- Có thể đánh độ khó thấp nhất thành dáng vẻ độ khó cao nhất, tôi thật phục chủ phòng.

- Ha ha, chính xác, những người khác muốn học cũng không học được.

- Trò chơi này rất thú vị, một lúc nữa tôi cũng phải chơi thử mới được.

- Hình như Hồng Hoang còn đồng bộ đổi mới một DLC miễn phí tên là Tẫn Mộng, qua cửa bão tuyết là có thể mở khoá, anh có muốn thử một chút không?

- Hả? Còn có DLC nữa à?

DLC tương đương với bản mở rộng sau này của trò chơi.

Công ty trò chơi bình thường sẽ đẩy ra khi lượng tiêu thụ trò chơi giảm xuống, như vậy mới có thể duy trì nhiệt độ.

Rất hiếm khi giống như Hồng Hoang, trực tiếp đẩy ra cùng ngày với bản gốc của trò chơi, hơn nữa lại còn là miễn phí!

Nhưng mà độ khó của việc mở khoá này có hơi lớn.

Cần phải thông quan độ khó cao nhất của trò chơi bản gốc mới được.

Vương Lão Cúc đã chết nhiều lần như vậy, có thể tưởng tượng được độ khó phía sau.

Có lẽ trong thời gian ngắn không ai có thể chơi đến đó được.

Điều này càng làm cho bọn họ tò mò hơn về nội dung và kịch bản sau này.

Thậm chí trong giới người chơi cũng nhấc lên một làn sóng khiêu chiến độ khó cao nhất.

Một loạt video chiến lược thông quan xuất hiện trên các trang internet lớn, từ đó mang tới không ít nhiệt độ cho trò chơi này, lượng tiêu thụ bắt đầu tăng lên nhanh chóng.

…

Cùng lúc đó.

Trong văn phòng Hồng Hoang.

- Tổng giám đốc Trần, cậu xác định muốn lấy thứ này đi thử nghiệm thị trường Game Online à?

Hai người lão Tống và lão Lý mắt lớn trừng mắt nhỏ, không dám tin mà nhìn máy tính trước mặt Trần Lâm.

Trên máy vi tính là một cảnh 2D ngang đơn sơ không thể đơn sơ hơn nữa.

Bên cạnh một cây đại thụ có hốc cây là một nhân vật gần như có thể nói là theo phong cách pixel, trong tay cầm một cây gậy gỗ thô ráp không biết nhặt được ở đâu.

Bên cạnh còn có một NPC giống như thợ rèn, và mấy cái phông nền thấp kém vừa nhìn đã biết là copy - paste.

[Thợ rèn Lâm Nạp Tư.]

Khá lắm, ngay cả một thợ rèn cũng có tên.

Nhưng mà có phải phong cách vẽ này hơi thô một chút không?

Thậm chí ngay cả UI trò chơi cũng làm giống như Game Online phục cổ những năm 1980 và 1990, quả thực là vô cùng thê thảm.

Chỉ sợ là lấy đại một Game Online rác rưởi mới công bố trong hai năm gần đây cũng tốt hơn cái này không biết bao nhiêu lần.

Lão Tống lộ ra vẻ mặt không biết nói gì cho phải, nhìn về phía Trần Lâm:

- Thật ra... Nếu như cậu không có linh cảm thì chúng ta có thể dùng tiền để mua.

Lão Lý bên cạnh càng ngay thẳng hơn, nói:

- Thiết kế này thật sự quá ngu xuẩn, tổng giám đốc Trần, chẳng lẽ cậu đang giỡn với chúng tôi à? Bây giờ là thời đại nào rồi, còn có ai sẽ chơi trò chơi 2D màn hình ngang phong cách pixel này nữa chứ?

- Tôi cảm thấy còn tốt mà.

Trần Lâm ngẩng đầu lên:

- Hai người không cảm thấy loại hình này rất có thị trường à? Hiện tại trên thị trường lại không có những công ty khác làm cái này.

- Cậu có nghĩ là bởi vì nó không kiếm được tiền hay không?

Lão Tống đã không biết nên chửi bậy như thế nào.

Lúc trước sếp nói đến trò chơi này trâu bò cỡ nào, mà bây giờ... chỉ có thế thôi à?

Đừng nói là kiếm được nhiều hơn mấy trò chơi trước đó của bọn họ, nó có thể hồi vốn cũng coi như là không tệ rồi.

Mặc dù trước đó bọn họ nói rằng muốn làm một trò chơi với đầu tư nhỏ một chút.

Nhưng cũng không nói nhỏ đến mức này.

- Đây chỉ là bản đầu tiên mà thôi, chất lượng ảnh và UI của nhân vật cũng có thể ưu hóa, tận lực làm được tinh tế hơn một chút, như vậy hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Trần Lâm hỏi.

Lập tức, hai người rơi vào trầm tư.

- Làm thì có thể làm, loại trò chơi này đối với chúng ta bây giờ là không quá khó khăn.

- Cậu là sếp, cậu nói làm cái gì thì làm cái đó, nhưng mà tôi nói trước nhé, nếu như lỗ vốn thì cũng đừng trách chúng tôi.

Dù sao thì bọn họ cũng không trông cậy vào Game Online đầu tiên có thể kiếm ra tiền.

Dùng trò chơi nhỏ này để dò đường cũng tốt, đến lúc đó cho dù lỗ vốn thì cũng sẽ không cảm thấy đau lòng, nhiều lắm chỉ là một lần đầu tư thất bại mà thôi.

- Yên tâm, các người chỉ cần làm dựa theo tiêu chuẩn của tôi là được, những thứ khác không cần lo lắng.

Trần Lâm cười nói.

- Vậy được rồi, chúng tôi đi chuẩn bị một chút, ngoại trừ thiết lập đoàn đội mới thì còn phải mua sắm không ít thiết bị, có lẽ công việc giai đoạn đầu phải bận rộn mấy ngày mới được.

Với doanh thu mỗi ngày của bọn họ bây giờ, hoàn toàn có thể chèo chống nổi một đoàn đội vận hành Game Online mới, cũng không cần lo lắng vấn đề tiền bạc.

Nói đơn giản một chút về vấn đề kế hoạch đoàn đội, còn có nhân viên điều phối.

Sau đó lão Tống và lão Lý rời văn phòng, trở về đoàn đội của

mình, bắt đầu an bài công việc.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ công ty đều trở nên náo nhiệt.

Nhất là sau khi biết công ty muốn thành lập đoàn đội Game Online, các nhân viên lại càng kinh hô, nhao nhao hỏi thăm xem bọn họ muốn làm đại tác Game Online gì.

- Mọi người cứ làm việc chăm chỉ, đừng hỏi gì cả!

Lão Tống trừng mắt nhìn lũ trẻ tò mò kia, mang theo vẻ mặt xấu hổ rời đi.

Hạng mục như vậy, lão thật sự không biết nên mở miệng như thế nào.

Có cảm giác như pháo cao xạ bắn muỗi.

Chương 240: Tuyết, Thật Sự Ngừng Sao? (1)

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Chớp mắt đã trôi qua một tuần.

Trải qua một tuần tuyên truyền, nhiệt độ của Tuyết Ấm từ đầu tới cuối vẫn duy trì ở mức độ cực kỳ ổn định.

Một lượng lớn người chơi đắm chìm trong đó, bắt đầu xông về phía độ khó cao nhất.

Theo độ thuần thục của các người chơi càng ngày càng cao thì số lần thông quan cũng càng ngày càng nhiều.

Nhất là trong mấy ngày này đã bắt đầu xuất hiện video thông quan độ khó cao nhất là bão tuyết, cùng với công lược kết cục HE.

Cách phát động kết cục rất đơn giản.

Chính là thu thập tất cả ghi chép về thành tựu kiến thức.

Cũng chính là những bức thư tín và tờ giấy nhỏ ghi lại đủ loại tin tức kia.

Sau khi thu thập xong và đánh bại gia chủ Hổ gia Hồ Tần Vũ thì sẽ mở thêm một lựa chọn [Rời đi], để cho Hồ Tần Vũ một con đường sống.

Sau đó lại đánh bại Long Đế, có thể lựa chọn khởi động phong ấn Huyết Minh.

Dùng huyết mạch Long gia trên người nhân vật chính một lần nữa phong ấn Hà La Thần trong Long Mạch, kết thúc trận tai nạn này.

- Lần này chắc là xong rồi chứ?

Trước mặt Long Ỷ.

Vương Lão Cúc tốn mấy ngày cuối cùng mới đả thông được cấp bão tuyết, bình tĩnh nhìn hai lựa chọn được bắn ra trước mắt.

[Phá hư Long Ỷ]

[Phong ấn Huyết Minh.]

Không chút do dự, anh trực tiếp lựa chọn phong ấn Huyết Minh.

Ngay sau đó.

Nhân vật chính của trò chơi ngồi vào trên ghế rồng.

Khí tức huyết sát khủng bố lập tức bao trùm lấy anh.

Lỗ khảm phong ấn vốn đang mờ tối cũng bị máu tươi quán chú, bộc phát một mảnh hồng quang chói mắt.

- Ầm!

Ánh sáng của phong ấn ngút trời dâng lên, phong bế sen trắng lần nữa.

Khí lãng mãnh liệt lan tỏa ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ bên ngoài hoàng thành, thổi tan Tuyết Ấm trên bầu trời.

Mấy người đồng đội của nhân vật chính đứng ở chỗ cao bên ngoài thành giống như cảm nhận được cái gì, tất cả đều nhìn về phương hướng hoàng thành, chỉ để lại năm bóng người bị bao phủ

ở trong ánh sáng trắng.

[Tuyết ngừng rơi rồi, anh có sao không?]

Giọng nói giống như là của tiểu sư muội vang lên, mang theo một chút lo âu nhưng lại không có hình ảnh.

Đợi đến khi ánh sáng trắng tan hết, nhân vật chính lại xuất hiện ở trong Từ Mẫu giáo ban đầu.

Trong đại điện nghề nghiệp trống trải, có thêm một thanh trường kiếm màu vàng óng, cứ như vậy cắm trên mặt đất.

- Đây chẳng lẽ là... đạo cụ mở khóa DLC à?

Vương Lão Cúc lộ ra vẻ mặt kinh hỉ, anh đã sớm biết thông quan bão tuyết sẽ mở khoá DLC, cho nên mới liên tưởng đến nó trước.

Vội vàng điều khiển nhân vật đi lên.

Nhưng không ngờ trên thân kiếm lại đột nhiên vang lên một âm thanh.

[Cuối cùng cũng đợi đến bây giờ, tôi sẽ giao sức mạnh cuối cùng của mình cho anh, nó có thể giúp anh chống lại ác mộng, hãy nhanh tỉnh dậy khỏi cơn ác mộng đi.]

- Ý của anh là gì? Ác mộng?

- Chẳng lẽ những gì trước mặt đều là đang ở trong giấc mộng à?

Vương Lão Cúc ngây dại, phát triển này hoàn toàn chính là ngoài dự liệu.

Cho nên nhân vật chính không thật sự giải trừ nguyền rủa, mà vẫn luôn bị vây ở trong mộng?

- Khá lắm, thì ra là mộng cảnh.

- Không phải là do Phu Nhân Tám Thước giở trò quỷ đấy chứ?

- Cái này còn phải nói à, chắc chắn là ả không muốn nhân vật chính chữa trị phong ấn mới vây khốn anh, có lẽ chỉ có kết cục phá hủy phong ấn kia mới là thật.

- A... vậy chẳng phải là mọi công sức ngay từ đầu là vô ích à?

- Khó trách DLC lại gọi là Tẫn Mộng, hình như tôi đã hiểu rồi.

- Nội dung của DLC chắc chắn chính là đánh vỡ mộng cảnh.

Theo tin tức không ngừng tràn ra, các người chơi cũng có hiểu biết một chút về nội dung của DLC.

Mặc dù không nhiều, nhưng thông qua màn trước mắt này, anh cũng mơ hồ đoán được phương hướng đại khái.

Đó chính là đánh vỡ mộng cảnh!

- Chạy khỏi giấc mơ à? Đây là một ý tưởng không tệ.

Nhìn thấy mưa đạn nghị luận, hai mắt của Vương Lão Cúc sáng ngời, càng tò mò đối với nội dung của DLC, lập tức điều khiển nhân vật rút trường kiếm ra.

Một giây sau.

Hình ảnh trước mắt bắt đầu nhanh chóng tan chảy.

Giống như tuyết tan, từ đại điện nghề nghiệp sạch sẽ biến thành một ngôi miếu rách nát.

Những pho tượng nghề nghiệp bên cạnh cũng đều sụp đổ, biến thành từng cây nến không có ánh sáng.

Đi ra bên ngoài.

Một loạt những đồ đằng quỷ dị lại vặn vẹo kết nối với nhau.

Trên thanh máu của nhân vật còn có thêm một giá trị thanh minh.

Giá trị thanh minh về không, anh sẽ vĩnh viễn chìm đắm trong thế giới mộng cảnh này, không thể trốn thoát được nữa.

Đổi thành thuyết pháp trong trò chơi chính là, chờ chết đi hết cứu rồi.

- Thiết lập này thú vị đấy, bị quái vật công kích cũng sẽ bị trừ giá trị thanh minh.

Vốn tưởng rằng chỉ là nội dung mở rộng của bản chính, cách chơi sẽ không xuất hiện thay đổi quá lớn.

Nhưng kết quả lại ngoài dự liệu của Vương Lão Cúc, làm cho anh càng ngạc nhiên và mừng rỡ.

Hơn nữa theo anh giết quái tiến lên, cũng phát hiện rất nhiều đạo cụ mới, điểm cộng, còn có Thánh vật, bí tịch, cách chơi được mở rộng hơn rất nhiều.

Bằng vào kinh nghiệm thông quan cấp độ bão tuyết.

Anh một đường thông suốt, rất nhanh đi tới trong bảo khố của Trư gia, gặp phải BOSS thứ nhất.

Lúc trước, NPC kẻ trộm trong đội ngũ của anh, mỗi lần đều sẽ đưa ra ba lựa chọn đạo cụ cho anh chọn một.

- Hả? Sao thành viên của tiểu đội lại biến thành BOSS rồi?

- Không phải là dựa vào biện pháp này để giữ tôi lại trong mơ chứ?

Vương Lão Cúc là người chơi già dặn kinh nghiệm, liếc mắt một cái đã nhìn thấy trò xiếc trong đó.

Đây nhất định là ảo tưởng do mộng cảnh tạo thành, muốn ngăn cản bước chân của anh.

Làm sao anh có thể mắc lừa được, trực tiếp đi qua phát động đối thoại.

[U, sao anh lại tới đây, gia hỏa Lữ Khôn Hải này ẩn giấu nhiều vàng bạc tài bảo như vậy, hai ta chia nhau, kiếp sau không lo lắng gì nữa!]

[Thế giới này anh đã cứu vớt xong rồi, tin tôi không sai, vinh hoa phú quý này là anh nên được, hãy cùng tôi trở nên giàu có đi.]

[Lựa chọn 1: Quá tuyệt vời, tại sao lại không chứ?]

[Lựa chọn 2: Tiền tài chính là vật ngoài thân, tôi không nghĩ như vậy.]

Chương 241: Tuyết, Thật Sự Ngừng Sao? (2)

- Hả? Còn cho ra hai lựa chọn à?

- Nếu như tôi từ chối lời mời của anh ta, có phải sẽ trực tiếp đánh nhau không?

Nhìn lựa chọn bắn ra trước mặt, lông mày của lão Cúc nhướng lên một chút, vẻ mặt có chút thích thú, suy nghĩ nên chọn cái nào mới tốt.

- Chuyện này còn cần hỏi à, đương nhiên chọn cái thứ nhất rồi.

- Kẻ trộm là anh em tốt, kiếm tiền cũng không quên chia sẻ.

- Chọn một! Không vì cái gì khác, chính là thích tiền!

- Đổi lại là tôi thì tôi chắc chắn sẽ chọn tiền.

- Suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, cùng lắm thì chơi lại một lần, thử cả hai xem sao.

Mưa đạn nói rất đúng, cùng lắm thì lại tới một lần, dù sao cũng không tổn thất bao nhiêu.

Nhận được đề nghị của khán giả, lão Cúc lập tức có quyết định.

- Nếu đã như thế, vậy chọn số 1 xem sao.

Nói xong, anh ấn phím, lựa chọn nhận lời mời của kẻ trộm.

Bá!

Hình ảnh chuyển đổi.

Thế mà trực tiếp chuyển đổi đến CG kết cục.

Nhân vật chính ăn thành heo, đang tựa vào trong rừng thịt trì rượu, hưởng thụ thị nữ hầu hạ, trên người treo đầy yếm đủ loại màu sắc.

Kẻ trộm thì cầm bầu rượu rót rượu cho anh, vẻ mặt tràn đầy gian xảo.

Bên tai vang lên đủ loại tiếng cười phóng túng.

Nhân vật chính cũng hoàn toàn chìm đắm trong ôn nhu hương này.

- Hả?

- Phát động CG kết cục à?

- Được được được, kết cục này thật tốt!

- Cái này ai mà chịu nổi chứ, là tôi thì tôi cũng chọn cái này.

- Xin hãy cho tôi cả chục giấc mộng như vậy!

Mưa đạn trong phòng livestream tuôn ra, từng đôi mắt loé lên ánh sáng vàng, toàn bộ đều nhìn chằm chằm vào thị nữ trong màn hình.

Khó trách DLC này lại gọi là Tẫn Mộng, hoá ra là thật sự đang nằm mơ.

Vương Lão Cúc ở phía trước ống kính cũng buồn cười, không ngờ lại nhảy ra kết cục mới nhanh như vậy.

- Khụ khụ... Chúng ta chính là anh hùng cứu vớt thế giới, sao có thể trầm luân trong nữ sắc được chứ, làm lại lần nữa nào.

Nói xong thì anh bắt đầu lại từ đầu, lần nữa trở về điểm xuất phát ban đầu.

Quả nhiên giống với suy đoán của bọn họ ngay từ đầu.

Khi anh giải quyết vô số tiểu quái, lại đi tới trước mặt kẻ trộm, lựa chọn số 2 thì thái độ của kẻ trộm cũng thay đổi.

Kẻ trộm cho rằng anh muốn độc chiếm toàn bộ tài bảo, vì vậy biến thành quái vật biến dị ôm ba cái chén vàng, bắt đầu tấn công anh.

Trận chiến với BOSS cứ thế mà mở ra!

Sau khi giải quyết xong kẻ trộm, tiếp tục đi tới trước, gặp phải BOSS thứ hai, không có gì bất ngờ, chính là thợ rèn trong đội ngũ.

Anh ta nói với nhân vật chính, chỉ cần thu thập một trăm triệu linh hồn là có thể chế tạo một Thần binh cứu thế.

Nếu như đồng ý, nhân vật chính sẽ hoàn toàn rơi vào Ma Đạo, giết người thành tính, cuối cùng đứng ở trên thi thể chồng chất thành núi, hoàn toàn mất đi nhân tính.

BOSS thứ ba là lão giả bán bí tịch trong đội ngũ.

Thì ra anh ta là bạn bè của gia chủ Quy gia, vì tìm được biện pháp đối kháng Tuyết Ấm để cứu vớt thế giới, anh đã dùng lượng lớn cơ thể người để nghiên cứu kế hoạch huyết nhục phi thăng, vì vậy bị gia chủ Quy gia cầm tù, cuối cùng gia nhập đội ngũ của nhân vật chính.

Bây giờ gia chủ Quy gia đã chết, anh ta lại đi tới Quy gia, điên cuồng tiến hành thí nghiệm cơ quan nhân ngẫu.

Nếu như lựa chọn cùng nhau nghiên cứu với anh ta thì kết cục sẽ là toàn thiên hạ không còn người sống, tất cả đều biến thành cái xác không hồn như cơ quan nhân ngẫu.

BOSS thứ tư là nghĩa phụ ban đầu thu dưỡng nhân vật chính.

Cũng chính là anh ta nhận được sự chỉ dẫn của Thần Minh, Từ Mẫu, mới khiến nhân vật chính đi lên con đường giết cha diệt thân.

Nhưng anh ta lại không biết.

Thần Minh và Từ Mẫu mà mình vẫn luôn tín ngưỡng thật ra chính là hóa thân của Hà La Thần bị phong ấn, cũng chính là lão bản nương ở sau lưng điều khiển tất cả mọi thứ kia.

Nếu như lựa chọn cùng anh ta sám hối với Từ Mẫu.

Nhân vật chính sẽ bị Tuyết Ấm bao phủ, trở thành một thành viên trong ngàn vạn thi thể, bằng không thì chỉ có thể đánh bại nghĩa phụ đã biến thành quái vật.

Bốn BOSS, bốn loại kết cục.

Nhưng không có một người nào có thể kết thúc yên lành.

Điều này làm cho Vương Lão Cúc và khán giả không khỏi đau răng một hồi.

Vất vả lắm mới chịu đựng dụ hoặc giết chết 4 con BOSS, trở về trong Từ Mẫu giáo một lần nữa.

- Chắc là lần này sẽ không có ý đồ xấu khác chứ?

Vương Lão Cúc đứng bên ngoài cửa Từ Mẫu giáo, trong lòng hoang mang.

Căn cứ vào giới thiệu trên DLC, tổng cộng có 5 BOSS, theo lý

thuyết chỉ còn lại BOSS cuối cùng.

Nói thật.

Mặc dù chỉ là một trò chơi.

Nhưng tự tay giết chết đồng đội, phá hủy giấc mộng của bọn họ, trong lòng không khỏi cảm thấy khó chịu.

Không thể có kết cục tốt hơn sao?

- Dựa theo tính chất của trò chơi này, tôi đoán có lẽ phía sau còn có một cái hố.

- Quá thảm, toàn bộ đồng đội chết ở trên tay mình.

- Chỉ còn lại một người, đừng nói là tiểu sư muội đấy?

- Mẹ nó! Tiểu sư muội? Có cần phải súc vật như thế hay không?

- Anh đừng nói với tôi thật là cô ấy chứ.

Bọn họ đã biết nhân vật chính bị nhốt ở trong giấc mộng rất lâu.

Từ Mẫu giáo đều trở nên rách nát.

Có thể tưởng tượng được, tiểu sư muội một mực chờ đợi anh trở về bây giờ còn có thể bình yên vô sự hay không, chỉ sợ sớm đã...

- Được rồi, chúng ta vào trong xem trước đã.

Vương Lão Cúc hít sâu một hơi, đi vào trong đại điện nghề nghiệp Từ Mẫu giáo, thanh trường kiếm màu vàng óng kia vẫn cắm ở trong đại điện.

[Đây là thật à? Cuối cùng thì anh cũng đến rồi, xem ra sự nỗ lực của mọi người không uổng phí.]

[Có lẽ lựa chọn tiếp theo sẽ rất gian khổ, nhưng tôi tin tưởng anh nhất định có thể vượt qua, lần này anh nhất định phải chạy đi.]

Ánh mắt theo trường kiếm nhìn xung quanh.

Trong Từ Mẫu giáo đổ nát, khắp nơi đều là nến đỏ và chữ hỉ, mặt đất cũng hiện lên một tầng thảm màu đỏ, giăng đèn kết hoa.

Vương Lão Cúc đi trên thảm đỏ, đi tới căn phòng của mình lúc trước.

Liếc mắt một cái đã nhìn thấy bóng người đang đội vải đỏ, ngồi ở trên giường.

Giống như là tân nương chờ đợi tân lang trở về.

Chương 242: Nếu Không Muốn Hợp Tác Thì Cũng Đừng Hợp Tác (1)

Không đúng.

Đây chính là tân nương.

Mà nhân vật chính cũng chính là tân lang mà cô chờ đợi!

- Cái này...

Vương Lão Cúc dừng bước, thận trọng đi vào phòng cưới.

[Sao bây giờ anh mới đến, hôm nay là ngày vui, anh còn đứng ngây ngốc ở đó làm gì?]

Một giọng nói quen thuộc vang lên.

Không ai khác chính là giọng nói của tiểu sư muội vẫn luôn đồng hành với bọn họ!

Khán giả đều không nhịn được, mưa đạn lập tức trở nên nhiều hơn, tất cả đều là tức giận mắng nhà thiết kế không phải là con người.

Nhưng mặc kệ bọn họ mắng như thế nào thì trò chơi vẫn phải tiếp tục tiến hành.

Dưới sự điều khiển của lão Cúc, nhân vật chính chậm rãi đi tới bên giường, tiểu sư muội cũng xốc khăn lên, lộ ra khuôn mặt rụt rè kia.

[Mau đi thay quần áo đi, mọi người đều chờ chúng ta đấy.]

[Lựa chọn 1: Thật xin lỗi đã tới chậm, tôi đi thay quần áo ngay đây.]

[Lựa chọn 2: Chờ đã, đây không phải là thật.]

Nhìn hai lựa chọn nhảy ra trước mắt, Vương Lão Cúc rất rõ ràng, một khi chọn cái thứ nhất thì chắc chắn sẽ phát động kết cục BE, vĩnh viễn làm anh đắm chìm trong giấc mộng.

Mặc dù rất không tình nguyện.

Nhưng anh vẫn lựa chọn cái thứ hai.

…

[Lang Quân, chàng không cần thiếp nữa à?]

[Đừng bỏ thiếp lại.]

Trong nháy mắt anh đưa ra quyết định, giọng nói tràn đầy nghẹn ngào của tiểu sư muội vang lên.

Ngay sau đó, toàn bộ cảnh tượng đều thay đổi.

Trong đại điện, bóng người sư muội bị phóng đại vô số lần xuất hiện, cô gái này mặc mũ phượng khăn quàng vai, đang yên tĩnh nhìn chăm chú vào hắn.

Bên cạnh khắp nơi đều lơ lửng mặt quỷ chế giễu.

Tú cầu cực lớn, hoa sen màu đỏ.

Cũng bắt đầu phát động tấn công đối với anh.

Vương lão Cúc thuần thục né tránh công kích, bằng vào phát ra phát nổ, rất nhanh đã đánh hết thanh máu đầu tiên.

Lúc này, giọng nói của tiểu sư muội vang lên.

[Đây chỉ là một giấc mơ thôi mà...]

[Thật hy vọng chàng sẽ thật sự có thể nghỉ ngơi phút chốc trong lòng thiếp biết dường nào...]

Cảnh tượng hoán đổi.

Tiểu sư muội đi tới mở ra hai bàn tay to lớn nằm ngang trên mặt đất.

Trong màn hình, chính là khuôn mặt tiểu sư muội đầu đội mũ phượng, nhìn chăm chú vào nhân vật chính trên lòng bàn tay.

Nhưng Vương lão Cúc và khán giả lại rơi vào phía đối diện.

Lại là bóng người giống nhân vật chính như đúc, lại mặc đồ cưới màu đỏ.

- Wow, thiết kế này thật sự quá tuyệt vời!

- Lại là hai nhân vật chính khác nhau lựa chọn đánh nhau!

- Ngay cả hy vọng cuối cùng cũng phải tự tay diệt đi à?

- Quả thực là giết người tru tâm mà?

Trong lúc mọi người nghị luận thì trận chiến đấu bắt đầu rất nhanh.

Nhưng cũng kết thúc rất nhanh chóng.

Trên đường đi, Vương Lão Cúc đã góp nhặt rất nhiều Thánh vật cực phẩm và bí tịch, chỉ trong nửa phút ngắn ngủi đã giải quyết xong đối thủ, làm cho lượng máu của đối phương cạn sạch.

[Mộng... Không thể kết thúc như vậy được!]

Âm nhạc đau buồn, còn có giọng nói tràn đầy tiếng nức nở của tiểu sư muội vang lên bên tai.

Hai hàng nước mắt từ trên gương mặt của cô chậm rãi trượt xuống.

Tiếp theo hình ảnh vỡ vụn thành từng mảnh, giống như là tấm gương vỡ vụn thành vô số mảnh vụn, biến mất ở trong bóng tối vô tận.

Đồng thời biến mất còn có chính mình không muốn tỉnh lại, đã làm cho mình kẹt ở trong mộng.

- Lần này chắc là... Xong rồi chứ?

Vương lão nhìn hình ảnh, thở dài một hơi.

Người khác nhìn cũng không có gì, nhiều lắm chỉ là đánh một con boss mà thôi.

Nhưng ở góc nhìn của người chơi, anh lại bất tri bất giác đắm chìm trong đó, nhập vai vào nhân vật chính.

Nhất là khi nhìn thấy tiểu sư muội rơi lệ, anh cũng có chút không đành lòng xuống tay, cứng ngắc da đầu mới giết chết đối phương.

Thật giống như làm ra một chuyện xấu tội ác tày trời gì đó.

Đang nghĩ ngợi, hình ảnh lại sáng lên.

Anh xuất hiện trước một cánh cửa lớn có hình mặt quỷ, thanh trường kiếm màu vàng óng đang đứng ở bên cạnh.

[Cuối cùng thì ngươi cũng đến rồi, xem ra mọi người đều đã giao sức mạnh cho ngươi rồi... Rút ta lên, ta sẽ dùng sức mạnh cuối cùng giúp ngươi mở ra cánh cửa lớn của nhà tù vô tận này...]

Theo âm thanh, Vương lão Cúc đi tới trước mặt trường kiếm.

Nhìn trường kiếm một chút, lại nhìn về phía cửa lớn.

Nếu như không có gì ngoài ý muốn thì xuyên qua cánh cửa lớn này hẳn là có thể phá vỡ mộng cảnh, một lần nữa trở về thế giới hiện thực.

Nói thật thì anh vẫn có chút khẩn trương.

Dù sao thì cũng đã chơi nhiều ngày như vậy, cuối cùng cũng đi đến bước này.

Nhưng cho dù trong lòng của anh có cảm khái cỡ nào thì cuối cùng anh vẫn đè ấn phím xuống, rút trường kiếm trên đất ra.

Trong nháy mắt.

Cửa lớn ầm ầm mở ra.

Tuyết trắng từ ngoài cửa bay xuống, ánh sáng màu đỏ xuyên thấu qua khe cửa chiếu sáng mặt đất.

Cuối cùng nhân vật chính cũng thành công xuyên qua cánh cửa lớn, về tới thế giới hiện thực.

Nhưng đập vào mắt lại là bầu trời đỏ như máu và bông tuyết đầy trời.

Lời nguyền trong thế giới hiện thực vẫn chưa được giải trừ, ngược lại đã hoàn toàn luân hão!

[Chào mừng bạn đã trở lại thực tế.]

[Chưa xong còn tiếp.]

Âm thanh bộc bạch qua đi, trò chơi kết thúc.

Làm cho toàn bộ phòng livestream đều yên tĩnh hơn một chút.

Nhưng ngay sau đó, mưa đạn như thủy triều điên cuồng tràn lên.

- Xong rồi à?

- Thế là xong rồi à?

- Thế giới hiện thực cũng rơi vào tay bọn họ!

- Hơn nữa còn nghiêm trọng hơn cả trong mộng cảnh!

- Xem ra đây chắc là thủ bút của lão bản nương rồi?

- Thế giới quá thảm, có lẽ không kém hơn so với Resident Evil.

- Sư muội, sư muội của tôi...

- Kết thúc vung hoa!

- Lưu niệm toàn thông!

Không dễ dàng, quả thật là quá khó khăn.

Từ khi bắt đầu tiếp xúc với trò chơi này đến khi thông qua tất cả các độ khó của bản thể, lại đến khi thông qua DLC, tốn thời gian hơn một tuần.

Đây vẫn là tình huống mỗi ngày Hoa Cúc Già đều livestream chơi gần 10 giờ.

Cũng làm cho bọn họ cảm nhận được trò chơi này có sức hấp dẫn cỡ nào.

Một số người yêu thích quốc phong, yêu thích trò chơi này càng vượt qua Resident Evil, vừa xem xong trực tiếp đã lập tức đi tải xuống.

Chương 243: Nếu Không Muốn Hợp Tác Thì Cũng Đừng Hợp Tác (2)

Thậm chí trên các trang internet lớn cũng bắt đầu xuất hiện đủ loại video và chiến lược thông quan DLC, phía dưới tất cả đều là các bình luận của người chơi lưu lại.

[Có đao, chạy mau!]

[Nhà thiết kế quả thực không phải con người, tôi muốn cá mập cắn anh ta!]

[Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, đáng tiếc tôi không phải là anh hùng.]

[Có sao thì nói vậy, lựa chọn cuối cùng kia tôi thật sự do dự.]

[Lập gia đình mới là kết cục tốt. (Vững tin)]

[Ha ha ha... Nói dối... Cũng là giả!... Các người đừng hòng gạt tôi!]

Những người chơi này, cơ bản đều là những thiên tài mới thông quan gần đây nhất, tinh thần có thể nói là bị trùng kích cực lớn.

Thậm chí có một bộ phận người có năng lực chung tình bởi vì mềm lòng, đến nay đều chưa thật sự đánh thông qua trò chơi.

Nhưng cho dù như thế.

Cũng không ảnh hưởng đến việc bọn họ khen ngợi trò chơi này.

Bởi vì ngoại trừ kịch bản đặc sắc ra thì nội dung của nó cũng vô cùng phong phú, nắm giữ không gian khai quật rất lớn.

Nói tóm lại là một trò chơi thịt bồ câu vô cùng ưu tú, hoàn toàn đáng giá mua sắm.

...

Một bên khác.

Trong lúc các người chơi đang hừng hực khí thế tiếp tục khai phá lối chơi mới.

Công việc chuẩn bị chế tác Game Online của mấy người Trần Lâm cũng thuận lợi hoàn thành, thành lập một đoàn đội chuyên môn.

- Đoàn đội này chủ yếu là dùng để khai phá thị trường và vận hành Game Online, bây giờ chúng ta không có thị trường, cho nên tạm thời chỉ có 50 người, sau khi xem tình huống mới tiếp tục điều chỉnh.

Lão Tống lão Lý và Trần Lâm đứng trong khu làm việc của đoàn đội mới, nhìn các nhân viên đang bận rộn đi qua đi lại.

Bởi vì là đoàn đội mới cho nên mới điều một bộ phận nhân viên cũ tới.

Tóm lại, trong vòng một tuần, mọi người đều đã làm xong tất cả, bắt đầu đi lên quỹ đạo thử chế tác trò chơi.

- Quy mô trở nên gấp gáp, thiếu nhân thủ, bảo tiểu Lệ và tiểu Vi nắm chặt thời gian mời thêm nhân viên kỹ thuật về phương diện Game Online, đãi ngộ có thể nới lỏng nếu thích hợp.

Trần Lâm suy nghĩ một chút rồi nói.

Xem như là nhân viên ban đầu của công ty.

Trong khoảng thời gian trước, tiểu Lệ và tiểu Vi đã được đề cử làm Trưởng phòng Hành chính và Nhân sự, chuyên phụ trách công việc ngoại vụ của công ty.

Với năng lực của hai người bọn họ, Trần Lâm đương nhiên là vô cùng yên tâm.

- Còn về máy chủ thì sao? Tổng giám đốc Trần định thuê hay là trực tiếp mua?

Lão Lý hỏi.

- Chúng ta bây giờ không có hạng mục lớn, tài chính coi như dư dả, đương nhiên là có máy chủ tốt nhất, tôi đã gọi người đi mua sắm thiết bị rồi.

Loại máy chủ này đối với Game Online vẫn là vô cùng quan trọng.

Trò chơi làm được cho dù tốt, nếu như máy chủ rác rưởi, hơi một chút là lại quá tải thì có lẽ không cần bao lâu, các người chơi sẽ chạy hết.

Trước đây, Dungeon Fighter vừa mới phát hành online.

Cũng là bởi vì máy chủ Chim Cánh Cụt quá kém, thường xuyên mất kết nối nên mới bị người ta gọi là Mất kết nối thành Dũng Sĩ.

Cũng phải thua thiệt cao tầng Chim Cánh Cụt khai khiếu.

Thấy trò chơi này bạo liệt, lập tức tăng thêm tài chính, máy chủ cũng thăng cấp nhiều lần, cuối cùng mới ổn định người chơi.

Nếu như Trần Lâm là người từng trải thì đương nhiên sẽ

không giẫm lên vết xe đổ.

Còn có vấn đề bảo mật, nhất định phải ngăn chặn những phần mềm hack kia, bằng không sẽ ảnh hưởng đến trải nghiệm của người chơi khác.

May mắn là hệ thống cho anh hai phần thưởng chính là về phương diện này.

Nếu không thì chỉ riêng tài chính và nhân lực đầu tư cho việc này, có lẽ toàn bộ công ty đều quá sức rồi.

- Đúng rồi, chuyện phần mềm chat bên kia, lão Tống liên hệ thế nào rồi?

Trần Lâm chuyển đề tài, hàn huyên đến một chuyện quan trọng khác.

Điều này có tác dụng cực kỳ quan trọng đối với việc bọn họ có thể thành công mở thị trường Game Online hay không.

- Xem như là tương đối thuận lợi.

Lão Tống trả lời.

- Nhưng bọn họ lại chào giá quá cao, cần phải gặp mặt nói chuyện mấy lần.

- Chào giá quá cao à?

Trần Lâm nhíu mày.

- Ừm, bọn họ chính là ăn chắc chúng ta không có cơ sở chat online nên giở công phu sư tử ngoạm, thấp nhất cũng gấp hai lần chúng ta dự trù.

- Hai lần? Đây không phải cướp tiền trắng trợn à?

Lão Lý nghe xong thì nổi giận, con mắt bỗng nhiên trừng lớn.

Lão không biết hiện trường đàm phán là thế nào, nhưng lại có thể tưởng tượng ra được, vẻ mặt của bọn người đối diện rất kiên định.

- Cho nên nói về phương diện làm ăn thì anh còn quá non nớt.

Lão Tống bất đắc dĩ nói:

- Bọn họ có thứ chúng ta cần nên đưa ra giá cao, đây gọi là quan hệ cung cầu, nếu như chúng ta có thứ mà bọn họ cần, tôi cũng sẽ đưa ra giá cả gấp hai lần, ba lần, thậm chí gấp năm lần, chỉ nhìn bên nào tương đối gấp mà thôi.

- Vậy làm thế nào? Không có nhiệt độ do mấy phần mềm chat đứng đầu mang đến sợ là trò chơi này của chúng ta thật sự sẽ chết từ trong trứng rồi.

Mặc dù trò chơi đó quả thật có chút thái quá.

Nhưng nếu có nhiệt độ của thị trường Game Online, vậy thì chỉ cần một chút lưu lượng cũng có thể mang đến, không đến mức vừa online đã bị nổ chết.

Nhưng mà đối phương cũng bắt được điểm này nên mới giở công phu sư tử ngoạm.

Nếu như đồng ý thì chi phí đầu tư nhất định sẽ tăng lên rất nhiều, đến lúc đó muốn quay về bản cũng khó rồi.

Lão Tống rõ ràng cũng biết điểm này, không khỏi nhìn về phía Trần Lâm:

- Có muốn tôi đi nói chuyện thêm mấy lần nữa hay không?

- Không cần, trong khoảng thời gian này, anh đã chạy nhiều như vậy rồi, không đồng ý coi như xong, người của Hồng Hoang

chúng ta còn chưa đến mức phải thấp giọng với bọn họ!

Vẻ mặt Trần Lâm trầm xuống, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Anh đang tìm đồng bọn hợp tác, cũng không phải là là người chỉ một lòng suy nghĩ đến giang thương hố tiền, nếu bọn họ đã không muốn hợp tác thì cũng đừng hợp tác nữa.

Dù sao thì anh cũng không nhất định phải có những lưu lượng đó.

- Tổng giám đốc Trần nói rất đúng, bây giờ tôi cũng không phải là nhân viên trong công ty nhỏ trước kia, có thể tùy tiện nắm lấy, phải có tính cách của mình mới được.

Lão Lý nhếch miệng nở nụ cười.

Chương 244: Nếu Không Muốn Hợp Tác Thì Cũng Đừng Hợp Tác (3)

Anh thích tính khí này của tổng giám đốc.

Thậm chí lão Tống cũng đều bị lời nói bá khí này của Trần Lâm làm cho nghẹn họng.

Nhớ lại khoảng thời gian này đi máy bay đi tới đi lui với các công ty lớn, dáng vẻ ăn nói khép nép, trong lòng lão cũng còn nghẹn lấy một cơn tức giận.

Cuối cùng lão cắn răng một cái:

- Được rồi, không hợp tác thì không hợp tác, làm như chúng ta cần bọn họ lắm không bằng, những công ty lớn khác đều có phần mềm chat của riêng mình, cùng lắm thì chúng ta cũng làm một cái!

Nói như vậy.

Chỉ có những công ty nhỏ không có thực lực gì mới có thể suy nghĩ đến cách này để gia tăng lưu lượng trò chơi.

Nhưng nhìn chung toàn bộ ngành trò chơi.

Có công ty nổi tiếng nào không có tài khoản Quan Phương của mình đâu?

Bọn họ căn bản không cần đi cọ loại lưu lượng này.

Bởi vì đa số người chơi đều biết bọn họ, dùng tài khoản gì

đăng ký căn bản là không tạo ra ảnh hưởng, chỉ là tiện tay đăng ký mà thôi.

Trò chơi có chơi hay mới là nhân tố quyết định người chơi đi hay không!

Tự phát triển tài khoản, cùng lắm thì tạo ra một kho dữ liệu mới là được.

- Tích tích...

Đúng lúc này lại có một cuộc điện thoại gọi tới.

Lão Tống cầm điện thoại di động lên xem xét, lông mày lập tức nhíu lại.

- Ai vậy?

Trần Lâm hỏi.

- Một trong mấy nhà phát hành phần mềm chat kia, có nghe máy không?

- Nghe máy, nói rõ ràng chuyện này đi.

Trần Lâm suy nghĩ một chút rồi nói.

Thị trường phần mềm chat ở thế giới này không giống với kiếp trước của anh, cũng thuộc về loại hình trăm hoa đua nở kia.

Chỉ riêng đứng ở vị trí đầu đã có bốn nhà.

Còn đang trong giai đoạn mấu chốt để tranh đoạt thị trường.

Cho nên tạm thời không xuất hiện cục diện Chim Cánh Cụt bằng vào số lượng người sử dụng, độc bá thị trường.

Nhưng cùng lúc đó.

Cũng tạo thành cục diện các công ty lớn hoành hành.

Công ty nhỏ và cá nhân muốn ra mặt vẫn

- Vậy... Tôi sẽ trả lời bọn họ theo lời nói vừa rồi.

Nhận được ủng hộ, lão Tống cũng không dài dòng, trực tiếp nghe điện thoại.

- Tổng thanh tra Tống, về chuyện hiệp ước lần trước, quý công ty suy tính như thế nào? Chúng tôi đã ra giá rất thấp.

Trong điện thoại truyền ra một giọng nói vênh vang đắc ý.

Bọn họ giống như đã kết luận Hồng Hoang không có cách nào đàm phán thành giá cả thấp hơn, trong lời nói mang theo vẻ tự tin không che giấu chút nào.

Vẻ mặt lão Tống hơi trầm xuống, nói:

- Thật xin lỗi, giá cả mà các người đưa ra vẫn quá cao, sau khi thương nghị một chút, Hồng Hoang chúng tôi quyết định từ chối hiệp ước này.

- Từ chối?

Đối diện rõ ràng không ngờ lại nhận được câu trả lời như vậy, giọng nói đột nhiên cao lên mấy phần:

- Anh cũng biết rồi đó, có bao nhiêu công ty trò chơi muốn hợp tác với chúng tôi cũng không có cơ hội, chúng tôi cũng là xem ở lĩnh vực Game Offline của quý công ty mới đồng ý hợp tác lần này.

- Đúng vậy, chính như lời anh nói, Hồng Hoang chúng tôi rất có thực lực trong lĩnh vực này, không phải là một con chó, nếu như quý công ty muốn hợp tác thì xin lấy ra thành ý của mình!

Răng rắc...

Lão Tống tiện tay cúp điện thoại, ánh mắt cũng sắc bén hơn mấy phần so với vừa rồi.

Cũng là giờ khắc này.

Lão đã tìm về khí thế làm ông chủ của mình trước kia, cả người đều trở nên không giống với lúc trước.

- Tuyệt vời, Tống lão đại!

Lão Lý từ trong thâm tâm phát ra một tiếng tán thưởng.

- Tuyệt vời gì chứ, chỉ là mấy ngày biệt khuất nên có chút khó chịu mà thôi.

Lão Tống cười khổ một tiếng, cảm giác thể xác và tinh thần đều được phóng thích.

Thì ra đây chính là cảm giác kiên cường à?

Quả nhiên phong cách làm việc trước kia của lão vẫn quá bảo thủ.

- Đi thôi, không cần thiết vì loại chuyện nhỏ nhặt này mà ảnh hưởng đến tâm tình, kế tiếp còn có rất nhiều chuyện phải bận rộn nữa.

Trần Lâm cười cười, trực tiếp xoay người rời đi.

Lão Tống cảm kích nhìn hắn một cái, không nói thêm gì nữa, cũng tiếp tục làm chuyện khác đi.

…

- Bịch!

Một tiếng động rất lớn vang lên, quanh quẩn ở trụ sở chính của công ty Thần Tích (ICQ).

Một người đàn ông mặc Âu phục đi giày da lộ ra vẻ mặt khó coi, nhìn điện thoại vừa mới bị cúp máy.

- Chỉ là công ty trò chơi cũng dám đưa ra điều kiện với chúng ta à? Thật không biết chữ chết viết như thế nào!

Xem như là một trong mấy công ty phần mềm trò chơi lớn nhất trong nước, công ty Thần Tích cũng có không ít người chơi ở trên thị trường Game Online.

Thậm chí bây giờ, trong các Game Online hàng đầu cũng có hai loại là do bọn họ vận hành.

Một công ty trò chơi nho nhỏ, có chút thành tích ở lĩnh vực Game Offline mà đã cho rằng có thể ngồi ngang hàng với bọn họ cũng quá đánh giá cao chính mình rồi.

Toàn bộ ngành trò chơi, ai mà không biết rằng thị trường Game Online lớn hơn so với Game Offline, càng có quyền phát ngôn hơn.

- Được rồi, hủy bỏ hiệp ước mà trước đó đã nói với Hồng Hoang, tôi muốn xem thử bọn họ có thể đứng vững trên thị trường Game Online như thế nào!

Người đàn ông thấp giọng nói với cấp dưới bên cạnh.

- Nhưng mà mấy nhà khác bên kia...

Nhân viên cấp dưới có chút chần chờ.

- Không cần phải để ý đến, mấy nhà kia trả giá còn cao hơn so với chúng ta, Hồng Hoang càng không thể tiếp nhận, nếu như bọn họ không ngốc thì biện pháp tốt nhất chính là từ bỏ thị trường Game Online, trở về tiếp tục làm Game Offline của mình.

Từ khi ngành trò chơi sinh ra đến nay, toàn bộ ngành nghề đã

được chia thành hai lĩnh vực: Game Online và Game Offline.

So với Game Offline trăm hoa đua nở.

Game Online rõ ràng chú ý đến tích lũy danh tiếng, tích lũy người chơi, cùng với năng lực hoạt động vận hành về sau hơn.

Cho nên thị trường mới có thể bị rất nhiều nhà máy lớn độc quyền.

Rất nhiều công ty Game Offline thất bại ở Game Online, có đôi khi cũng không phải bởi vì trò chơi của bọn họ không hay, mà là bởi vì thiếu đi phần tích luỹ và tài nguyên này.

Người đàn ông chính là kết luận Hồng Hoang thiếu điều kiện tiên quyết này nên mới có thể không sợ hãi như vậy.

- Tính toán mặc kệ bọn họ, nghe nói gần đây bên phía Thịnh Thú lại kéo đến đại diện của mấy công ty trò chơi nước ngoài, những nhà khác cũng đang rục rịch, chuẩn bị chiếm giữ càng nhiều thị trường hơn, chúng ta cũng không thể buông lỏng, phải nhanh chóng đàm phán thành công Game Online cỡ lớn đó, đây mới là mục tiêu quan trọng nhất của chúng ta.

Chương 245: Không Phải Bọn Họ Làm Game Offline À? (1)

Sở dĩ bọn họ nâng giá cao Hồng Hoang còn có một nguyên nhân khác, cũng là bởi vì bọn họ cũng đang đàm phán về hạng mục hợp tác lớn hơn.

Trong thời điểm thị trường cạnh tranh mấu chốt như vậy, anh cũng không có tâm tư lãng phí thời gian vào trò chơi nhỏ bên phía Hồng Hoang kia.

Đàm phán không thành thì đàm phán không thành, ngược lại cũng không thiệt hại gì.

Nói xong.

Người đàn ông không để ý nữa, lại cầm điện thoại lên gọi một dãy số khác.

Trên khuôn mặt vốn lạnh lùng cũng treo đầy nụ cười, quả thực giống như là biến thành người khác.

- Này, Tổng giám đốc Ngô, trước đó vài ngày tôi đã nói với anh về hạng mục đại diện của trò chơi kia.

...

Công ty Hồng Hoang.

Đám người Trần Lâm đang bận rộn cũng không biết phản ứng của công ty Thần Tích bên kia.

Sau khi từ chối yêu cầu của bọn họ, anh lại liên hệ với mấy

nhà khác hỏi thăm kết quả cuối cùng.

Nhận được câu trả lời thì giá cả không thể giảm nữa.

- Được rồi, đàm phán không thành thì đàm phán không thành, như vậy cũng đỡ phải bị quản chế khắp nơi, còn phải chia ra một phần thu nhập từ trò chơi cho bọn họ.

Trần Lâm ngồi trong văn phòng, nhíu mày nhìn báo cáo lão Tống đưa tới.

Ra giá cao nhất kia, không chỉ cần phí tổn, mà còn công phu sư tử ngoạm, muốn chia 50% lợi nhận của bọn họ.

Đơn giản là không coi Hồng Hoang bọn họ là người nữa.

Hoặc chính là căn bản không muốn bàn chuyện làm ăn này.

- Tôi nghĩ bọn họ chắc chắn có hạng mục quan trọng hơn đang đàm phán, bằng không thì không đến mức ra giá cao như vậy.

Lão Tống lý trí phân tích nói.

- Anh nói rất đúng, nếu như tôi không đoán sai thì có lẽ bọn họ đang đàm phán với đại diện của mấy công ty trò chơi lớn ở nước ngoài, chuẩn bị dẫn trò chơi nước ngoài vào trong nước.

- Đại diện trò chơi? Sao anh biết?

Lão Tống lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

- Tôi đoán.

Trần Lâm cười thần bí.

Sao anh ta biết được?

Đương nhiên là tận mắt nhìn thấy rồi.

Mặc dù quỹ đạo phát triển của hai thế giới không giống nhau lắm, nhưng vốn liếng cũng sẽ không thay đổi.

Chỉ cần có thể kiếm tiền là được.

Bọn họ cũng mặc kệ trò chơi là do nhà mình làm hay là do nước ngoài dẫn vào.

Tính toán thời gian, tư bản ra trận đã hơn nửa năm, phong trào đại diện chắc là cũng sắp hưng khởi rồi.

Bọn họ phải nắm chặt thời gian đứng vững ở thị trường Game Online trước mới được.

Nếu còn kéo dài thời gian thì thật sự không dễ dàng.

- Đúng rồi, tiến triển của trò chơi như thế nào? Có gặp phải vấn đề khó khăn nào không?

Trần Lâm chuyển đề tài, hàn huyên về trò chơi.

- Ngược lại chế tác thì không có vấn đề gì, dưới tình huống không thay đổi phong cách vốn có, đã tăng chất lượng hình ảnh và mô hình lên đến mức rất cao, chỉ là có một thiết kế làm tôi cảm thấy có chút không quá hợp lý.

- Thiết kế nào?

- Giá trị mệt mỏi.

Lão Tống không chút nghĩ ngợi trả lời.

- Bây giờ Game Online, cơ bản đều hận không thể để người chơi online cả ngày, cậu lại thêm giá trị mệt mỏi này vào, sau khi người chơi dùng hết thì không còn gì để làm, đây không phải là đuổi người chơi đi à?

Mặc dù lão chưa từng làm Game Online, nhưng vẫn hiểu rõ về

Game Online, xem trọng nhất chính là tỷ lệ người chơi online.

Người chơi online càng nhiều thì tiền kiếm được đương nhiên cũng càng nhiều hơn.

Làm gì có ai lại dùng giá trị mệt mỏi này để đẩy người chơi ra bên ngoài chứ?

- Cái này anh đã sai lầm rồi, nhất định phải có giá trị mệt mỏi, nó mới là mấu chốt của trò chơi này.

- Nói thế nào?

Lão Tống hơi kinh ngạc.

- Anh nghĩ xem, nếu như không có giá trị mệt mỏi, có một bộ phận người chơi nhất định sẽ lên tới cấp độ tối đa trong khoảng thời gian ngắn, chiếm lĩnh các tài nguyên hiếm.

- Người chơi bình thường vì đuổi theo thì phải bỏ ra nhiều thời gian hơn, dần dần có loại cảm giác phiền chán, từ đó thoát hố.

- Ngay từ đầu, trò chơi của chúng ta chủ yếu là đi theo con đường hưu nhàn, giá trị mệt mỏi chính là hạn chế chênh lệch giữa các người chơi, làm cho bọn họ không có loại cảm giác bị truy đuổi, có thể toàn tâm toàn ý chìm vào trong nội dung trò chơi.

Giọng nói của Trần Lâm nhẹ nhàng, nói ra ưu thế của thiết lập mệt nhọc.

Ngoại trừ mấy điểm mà anh nói ra thì còn có một điểm quan trọng hơn.

Đó chính là cơ chế của phòng tốt nghiệp.

Xem như là một trò chơi do nhân vật thiên hướng dưỡng thành, kiêng kị nhất đạt cấp tối đa quá nhanh.

Bởi vì một khi đạt cấp độ tối đa quá dễ dàng sẽ làm cho các người chơi không có bao nhiêu cảm giác thành tựu, sự chờ mong đối với việc trở nên mạnh mẽ cũng sẽ giảm mạnh, cuối cùng dẫn đến thoát hố.

Mà giá trị mệt mỏi.

Chính là biện pháp tuyệt hảo để giải quyết vấn đề này!

- Thì ra là vậy, trong này còn có loại học vấn này.

Nghe xong giảng giải, cuối cùng lão Tống cũng bừng tỉnh đại ngộ, ngược lại là có chút đổi mới quan niệm trước kia của lão.

- Theo như lời cậu nói, chúng ta hoàn toàn có thể ra tay từ số lượng nghề nghiệp, người chơi như vậy chơi xong nghề chính mà còn muốn chơi tiếp thì còn có thể tiếp tục chơi nghề phụ.

- Nói rất đúng, trò chơi này quan trọng nhất chính là nghề nghiệp, cho nên cân bằng nghề nghiệp là chỗ khó, đến lúc đó nhớ gọi tổ trị số bên kia kiểm tra thêm mấy lần.

- Được rồi, tôi sẽ đi an bài.

Lão Tống làm việc từ trước đến nay đều là nhanh như gió, nói xong trực tiếp quay người rời đi.

Lúc đi tới cửa đột nhiên nghĩ đến cái gì, lại quay đầu lại:

- Đúng rồi, bảng báo cáo tiêu thụ tuần đầu tiên của Tuyết Ấm đã có rồi, cậu có rảnh thì xem một chút đi.

Nhanh như vậy đã có rồi à?

Lông mày Trần Lâm nhướng lên một chút, ấn mở bảng báo cáo do lão Tống gửi tới.

Chỉ trong thời gian một tuần ngắn ngủi.

Tuyết Âm đã được bán ra 225 000 bản.

So với mấy đại tác khác thì mặc dù thấp hơn một chút, nhưng cũng vượt qua dự đoán của anh ngay từ đầu.

Dù sao thì đầu tư cho trò chơi này cũng không lớn.

Thậm chí cũng không tới một phần mười Resident Evil.

- Mở rộng hơn nữa, tiêu thụ một triệu lượng cũng không có vấn đề gì.

Trần Lâm nhớ tới yêu cầu của hệ thống trong giai đoạn thứ sáu, mười trò chơi có lượng tiêu thụ đạt đến 1 triệu.

Chương 246: Không Phải Bọn Họ Làm Game Offline À? (2)

Bây giờ đã đạt đến yêu cầu tổng cộng năm trò chơi: Thợ Săn Quái Vật, Phi Xa Cực Phẩm, Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại, Seriko, Hai Người Thành Hàng.

Ba trò chơi từ 500 ngàn đến 1 triệu: Dũng Cảm Chi Tâm, Sát Lục Tiêm Tháp, Nhà Bếp Hỗn Loạn.

Đúng vậy.

Lượng tiêu thụ của Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại tuy ra đời sau nhưng lại còn cao hơn Sát Lục Tiêm Tháp được công bố trước đó.

Nguyên nhân chủ yếu chính là trò chơi này đủ sa điêu, hơn nữa giá cả cũng rất tiện nghi.

Hơn nữa sáng ý công xưởng nâng lên, trở thành lựa chọn hàng đầu cho rất nhiều người chơi.

Đương nhiên.

Bởi vì ưu thế thời gian tuyên bố.

Bây giờ Sát Lục Tiêm Tháp cũng đã có hơn 900 ngàn lượng tiêu thụ, chỉ kém một bước chân nữa là có thể bước vào cửa mà thôi.

Dũng Cảm Chi Tâm bởi vì phong cách vẽ và đề tài hạn chế nên có lẽ sẽ có chút khó khăn.

Nhà Bếp Hỗn Loạn cũng có tiềm lực, nhưng dù sao thì vừa tuyên bố không bao lâu, còn cần thời gian tích luỹ.

Theo lý thuyết.

Anh chỉ còn thiếu ba trò chơi mới có thể mở khoá giai đoạn thứ sáu, lấy được phần thưởng là tường lửa an toàn kia.

Đây chính là thứ cực kỳ quan trọng đối với độ bảo mật của Game Online.

Phải tranh thủ thời gian mới được.

Nếu không thì lấy trình độ kỹ thuật bảo mật của bọn họ bây giờ, rất khó ngăn cản đám hacker tấn công.

- Lượng tiêu thụ 1 triệu, nên làm trò chơi nào đây?

Trần Lâm sờ lên cằm, nhìn về phía danh sách phương án trên máy tính.

Đây đều là những trò chơi ưu tú mà bình thường anh đều làm trong thời gian rảnh.

Có trò đã làm gần xong, có trò chỉ vừa mới làm mở đầu.

Anh di chuyển con chuột, nhìn danh sách văn kiện phía trên.

Bởi vì thiết lập Game Online nên nhân thủ của công ty bị mất đi không ít, muốn tuyển thêm một nhóm cũng cần có thời gian.

Cho nên trò chơi 3A cỡ lớn này tạm thời còn chưa được duyệt.

- Hả? Trò chơi này...

Đột nhiên, động tác của Trần Lâm dừng lại một lát, ánh mắt rơi xuống trên một văn kiện.

Nhìn xuyên qua bản vẽ rút ngắn của các công ty, anh ta còn có thể mơ hồ nhìn thấy một tấm bản vẽ tinh xảo.

Sau khi nhìn thấy tên của văn kiện, khóe miệng của anh bỗng nhiên nhếch lên.

- AR và hình chiếu 3D tới tay lâu như vậy, hình như còn chưa dùng tới, trước hết làm cái này đi.

Nói xong, anh ấn mở văn kiện, bắt đầu lu bù công việc.

...

Thời gian vội vàng trôi qua.

Chớp mắt đã đến nghỉ hè năm sau.

Là tháng nóng nhất trong một năm, nhiệt độ cao nhất cũng không che giấu sự náo nhiệt của đám dân mạng.

Người xuất hành thì xuất hành, người du lịch thì du lịch.

Chỉ có người đi làm và học sinh chuẩn bị kiểm tra là vẫn như cũ thủ vững cương vị, yên lặng cày cấy.

Thật giống như nghỉ hè không hề liên quan đến bọn họ.

- Tính toán thời gian, chắc là mấy nhà đại hán đại diện trò chơi mới kia cũng sắp công bố trò chơi rồi?

Trên internet, trong lúc rảnh rỗi các người chơi thảo luận về động tĩnh của ngành trò chơi gần đây.

Không giống với trò chơi tự nghiên cứu, trò chơi đại diện không cần nhiều thời gian để nghiên cứu phát minh và chế tác.

Chỉ cần chuẩn bị tốt con đường nhượng quyền và thành lập thì có thể chính thức đăng bán.

Cho nên không lâu trước đó, có mấy công ty Game Online đã công khai tuyên bố tin tức, trò chơi mới sắp đăng bán, thời gian chính là trong kỳ nghỉ hè.

Chuẩn bị thừa cơ hội này thu hoạch một đợt lưu lượng nghỉ định kỳ.

- Các anh em, mau xem quan bác! Mấy trò chơi kia sắp lên sàn rồi!

Đột nhiên, một tin tức xuất hiện, cắt đứt nghị luận của các người chơi.

Trong lúc bọn họ đang thảo luận xem ai sẽ công bố trước thì mấy công ty lớn lại đồng thời tuyên bố thông báo, tuyên bố trò chơi mới sắp chính thức lên mạng.

- Mẹ nó! Thật sự phát thông báo rồi!

- Hơn nữa là mấy nhà đồng thời tuyên bố!

- Bọn họ đã thương lượng trước rồi à?

- Ha ha ha, lần này cuối cùng cũng có trò chơi mới rồi.

- Các anh em xông lên, tranh thủ làm top 1 toàn bộ server nào!

- Công hội Quân Lâm Thiên Hạ nhận người, ai có nhu cầu thì inbox, cùng nhau khai hoang.

- Công hội Chiến Các Đỉnh Phong chiêu mộ lượng lớn anh em mới cùng chung một chí hướng.

Trong nháy mắt, toàn bộ trên mạng đều sôi trào.

Bắt đầu chuẩn bị cho Game Online mới.

Bởi vì bọn họ đều biết, Game Online quan trọng nhất là tiên

cơ.

Trước tiên tiến vào trò chơi, nhanh hơn người chơi khác một bước, có thể sẽ lấy được tài nguyên trân quý trước, kéo dài chênh lệch.

Một số công ty trò chơi còn triệu tập nhân thủ, chuẩn bị vào Game Online.

Thậm chí mỗi trò chơi đều an bài một tiểu tổ, muốn mở rộng cơ hội kinh doanh trước.

Bởi vì bọn họ cũng không biết rốt cuộc ai sẽ giết ra những trò chơi này, cho nên chỉ có thể dùng biện pháp ngu xuẩn nhất cũng là hữu hiệu nhất, mở rộng lưới.

- Ông chủ, vừa mới lại tuyên bố một Game Online mới có tên là Dungeon Fighter, có cần mở một tiểu tổ riêng không?

Trong một văn phòng đang cày tiền nào đó, một nhân viên la lên.

- Dungeon Fighter? Chưa từng nghe nói, là của công ty trò chơi nào?

Ông chủ đang khẩn trương chuẩn bị công việc cũng không ngẩng đầu lên hỏi.

- Hình như là công ty Hồng Hoang.

Nhân viên trả lời.

- Hồng Hoang? Thì ra là bọn họ, không phải bọn họ làm Game Offline à? Sao lại đột nhiên chạy tới làm Game Online?

Nghe thấy câu trả lời của nhân viên, ông chủ văn phòng cày tiền rời khỏi chỗ ngồi, tò mò đi tới.

Trên máy vi tính của nhân viên kia rõ ràng là thông báo ra mắt trò chơi mới của công ty Hồng Hoang.

[Thông báo của quan phương: Game Online chiến đấu màn hình ngang 2D Dungeon Fighter sẽ ra mắt chính thức vào 12 trưa thứ Năm tuần sau, hãy cùng tôi tận hưởng sự khoái hoạt của cách đấu!]

Dưới thông báo còn dán một đoạn tuyên truyền ngắn gọn cùng với ảnh chụp màn hình trong trò chơi.

Chỉ có điều sau khi anh nhìn thấy những bức ảnh kia thì lông mày lập tức nhíu lại.

- Đây là trò chơi gì vậy? 2D màn hình ngang? Loại cách chơi tụt hậu mười mấy năm trước thì thôi đi, chắc chắn sẽ không có bao nhiêu người chơi, từ bỏ đi, trọng tâm của chúng ta là trò chơi mới của mấy công ty lớn kia.

- Được, vậy tôi sẽ gọi những người khác tranh thủ thời gian chuẩn bị.

Nhân viên nói xong thì trực tiếp xoá hồ sơ trò chơi mới lập vừa rồi, loại bỏ Dungeon Fighter ra bên ngoài.

Chương 247: Hôm Nay Lại Là Một Ngày Tràn Ngập Hy Vọng (1)

Dù sao thì nghiệp vụ của bọn họ chủ yếu là cày tiền trong trò chơi.

Người chơi không đủ số lượng, cho dù bọn họ có cày được nhiều tiền hơn nữa thì cũng không bán được, chỉ có thể lãng phí nhân lực mà thôi.

Người ôm ý tưởng giống như bọn họ không phải số ít.

Thậm chí với những người chơi kia, bọn họ càng ưu tiên lựa chọn trò chơi mới của mấy công ty lớn, dự định xem tình huống trước rồi lại suy nghĩ thêm trò chơi khác.

- Trần Lâm, chúng ta va chạm với trò chơi mới của những công ty lớn kia như vậy có phải quá vọng động hay không?

Trong công ty Hồng Hoang, lão Tống có chút lo lắng hỏi.

Mặc dù danh tiếng của bọn họ ở lĩnh vực Game Offline sẽ dẫn lưu một bộ phận người chơi qua đó.

Nhưng dù sao thì Game Online cũng không giống Game Offline.

Tỷ lệ chuyển đổi thành người chơi có lẽ sẽ không quá cao.

Trên phương diện lựa chọn trò chơi, bọn họ sẽ càng nghiêng về hướng công ty lớn mà mình nhận định.

Bởi vì cho dù không phải hướng về chất lượng trò chơi thì cũng có thể hướng về người chơi nhiều tạo ra hoàn cảnh xã giao náo nhiệt.

- Không có cách nào, trò chơi của chúng ta hướng tới là quần thể người trẻ tuổi, thời gian nghỉ hè chỉ có bao nhiêu đó, nếu bỏ lỡ thì không có thời gian nào càng tốt hơn.

Trần Lâm đương nhiên biết không quá phù hợp khi va chạm với công ty lớn.

Nhưng cơ hội chỉ có lần này, cho dù thế cục có bất lợi thế nào thì cũng phải xông vào, hơn nữa anh cũng vô cùng tự tin đối với trò chơi này.

- Đúng rồi, bên lão Lý phụ trách phối âm NPC thế nào rồi?

- Nghe nói gặp chút vấn đề, lần này tôi tới đây chính là vì chuyện này, hình như là phối âm không quá thích hợp với nhân vật.

- Không thích hợp với nhân vật à?

Lông mày Trần Lâm nhướng lên một chút:

- Được rồi, tôi đi qua xem một chút.

Lồng tiếng cho NPC trong trò chơi này là quan trọng nhất, không thể qua loa được.

Cho nên trước đó anh đã thông báo với lão Lý phải chọn người dựa theo yêu cầu của mình, không thể lười biếng.

Xem ra lão kia đúng là rất để ý.

Nói xong Trần Lâm lập tức đứng dậy rời văn phòng cùng với lão Tống, đi tới phòng thu âm bên cạnh phòng quay phim.

Vừa đi vào đã nghe thấy từng giọng nói vang lên.

- Đối đãi với trang bị phải giống như đối đãi với tình nhân.

- Đao trảm thân thể tâm trảm linh hồn!

- Tiểu tử đi ngang qua kia rất đẹp trai ~

- Hôm nay lại là một ngày tràn đầy hy vọng.

Trần Lâm hít một hơi khí lạnh, cơ thể không khỏi run lên một cái, ngay cả bước chân đi về phía trước đều lập tức dừng lại.

- Cậu sao vậy?

Lão Tống nghi ngờ nhìn lại.

- Không có gì, chỉ là đột nhiên cảm thấy có chút đau gan.

Trần Lâm lau mồ hôi rịn trên trán.

Lần này lão Tống càng không hiểu:

- Đau gan? Cậu còn trẻ như vậy sao lại đau gan? Không phải là cơ thể xảy ra vấn đề chứ? Tốt nhất là nên đi bệnh viện kiểm tra một chút đi.

- Không cần đâu, trước tiên chúng ta xem tình huống lồng tiếng thế nào đã.

Trần Lâm xua tay, sau đó đi vào trong phòng thu âm.

Anh thấy lão Lý đang cau mày nhìn kịch bản lồng tiếng nhân vật trong tay, không hề phát hiện bọn họ đã đến.

Vẫn là nhân viên bên cạnh chú ý tới bọn họ, vội vàng lên tiếng:

- Tổng giám đốc Trần, giám đốc Tống!

Một tiếng la lên làm cho mọi người trong phòng thu âm giật mình tỉnh lại, nhao nhao nhìn về phía bên này.

- Tổng giám đốc Trần, sao cậu lại tới đây?

Lão Lý vội vàng thả văn án trong tay ra.

- Tôi nghe nói việc lồng tiếng cho nhân vật gặp khó khăn cho nên tới xem một chút, nói cho tôi biết là vấn đề gì vậy.

Trần Lâm ra hiệu cho những người khác tiếp tục, sau đó đi tới bên cạnh lão Lý.

Lão Lý thì lại gãi đầu, xoắn xuýt nói:

- Thật ra cũng không tính là vấn đề lớn gì, chỉ là việc lồng tiếng cho nhân vật Kelly luôn cảm thấy có chút không tốt, đã đổi mấy người mà không có ai phù hợp với nhân vật này cả.

Căn cứ theo yêu cầu của Trần Lâm, giọng nói của Kelly phải mang theo một tia lười biếng, lại có chút cảm giác trêu chọc tùy tính, hơn nữa không thể quá trẻ tuổi, cũng không thể quá già.

Loại này nói thì dễ, nhưng làm lại vô cùng khó khăn.

Cảm giác lồng tiếng như thế nào cũng không thích hợp.

- Thì ra là nhân vật này, quả thật là có chút khó khăn.

Trần Lâm sờ cằm, cố gắng nhớ lại giọng mắng làm vô số dũng sĩ tan nát cõi lòng kia.

Một hồi lâu sau, anh mới nhìn về phía nữ diễn viên lồng tiếng trong phòng thu âm, nói vào micro.

- Cô có biết giọng lồng tiếng của phim hoạt hình CCTV không? Dùng cái đó thử xem, nhớ là giữ giọng thả lỏng và tùy ý một chút.

- Hoạt hình CCTV?

Mấy diễn viên lồng tiếng ngơ ngác nhìn nhau:

- Chuyện này thì không có vấn đề gì, nhưng mà thật sự là phải dùng loại giọng điệu giống vậy à?

- Thử xem một chút sẽ biết thôi.

- Vậy được rồi, để tôi thử một chút.

Một diễn viên lồng tiếng do dự đáp, dựa theo yêu cầu của anh, hít sâu một hơi, đi tới trước micro.

- Chào anh, tôi tên là Kelly ~

Nghe thấy giọng nói này, Trần Lâm lại hít sâu một hơi, gan lại bắt đầu đau nhức.

Lão Lý bên cạnh thì hai mắt sáng ngời.

- Đúng rồi, chính nó, chính là hương vị này!

Anh hoàn toàn không ngờ rằng nhân vật này lại có giọng điệu như vậy, lập tức mừng rỡ không thôi.

Quay đầu lại, anh phát hiện Trần Lâm đã xoay người rời đi, đồng thời để lại một câu.

- Vẫn còn hơn một tuần nữa mới ra mắt, tranh thủ thời gian lồng ghép giọng nói của các nhân vật vào trò chơi, tôi giao việc thử nghiệm cho anh.

Nói xong, anh lập tức biến mất ở ngoài cửa.

Hành động khác thường của Trần Lâm khiến trong đầu mọi người đầy dấu chấm hỏi.

Nhưng mà thời gian gấp gáp, lão Lý cũng không suy nghĩ nhiều, tiếp tục tranh thủ thời gian thu âm, chẳng mấy chốc thì trong phòng thu âm bắt đầu truyền ra từng trận âm thanh quái đản.

Một tuần trôi qua rất nhanh.

Trong lúc mấy người Trần Lâm đang tranh thủ thời gian chuẩn bị thì thời gian trò chơi mới cũng ra mắt đúng hạn.

Vừa mới giữa trưa.

Các người chơi chờ đợi một thời gian dài lũ lượt tràn vào trò chơi mới của các công ty trò chơi.

Chương 248: Hôm Nay Lại Là Một Ngày Tràn Ngập Hy Vọng (2)

- Không tệ, không tệ, tôi đã chờ đợi trò chơi này rất lâu rồi, cuối cùng cũng có đại lý quốc phục.

- Lại còn có hoạt động khai trương máy chủ, tôi mẹ nó sắp nổ tung rồi!

- Trò chơi bắn súng thời gian thực này không tệ, để tôi chơi thử trước xem có vui hay không.

- Trời ạ! Vừa mới mở máy chủ đã phải xếp hàng rồi? Có nhầm hay không vậy?

- Server mới đó mà đã đầy rồi à?

- Tôi vừa nạp tiền, sao vẫn chưa thấy nữa? GM đâu!

Có câu nói ở đâu có người thì ở đó có giang hồ.

Theo lượng lớn người chơi tràn vào, đủ loại vấn đề cũng bắt đầu liên tiếp xuất hiện.

Xếp hàng đợi đăng nhập, mất kết nối, treo màn hình đen, nạp tiền bị lỗi.

Điều này cũng dẫn đến không ít người chơi trôi đi, quay sang đầu nhập vào trò chơi nhà khác, việc này khiến các nhân viên công ty lớn vội vàng sứt đầu mẻ trán.

- Tổng thanh tra, trò chơi vừa mới ra mắt 10 phút đã nhận được hơn một trăm lời khiếu nại rằng thời gian xếp hàng quá lâu, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Công ty chính của Thịnh Thú.

Một nhân viên lo lắng tìm thấy tổng giám đốc điều hành đang đi tới đi lui trong phòng.

Bọn họ đánh giá cao sức chịu tải của máy chủ nhà mình và đánh giá thấp số lượng người chơi, vì vậy mới dẫn đến tình huống tắc nghẽn đường truyền.

Nhưng mà...

Tổng thanh tra của công ty lại không để chuyện này ở trong lòng.

Anh trầm giọng nói:

- Không cần phải để ý đến những chuyện nhỏ nhặt này, xếp hàng đăng nhập mới có thể phản ánh rõ mức độ hot của trò chơi chúng ta, như vậy sẽ hấp dẫn càng nhiều người chơi hơn.

- Vậy những người chơi đã nạp tiền thì sao? Có rất nhiều người trong số họ đã gọi điện đến phàn nàn.

- Cậu ngu à? Những người đã nạp tiền tất nhiên là khác rồi, nhanh chóng cho bọn họ đi đường VIP, nhân số xếp hàng giảm bớt gấp mười lần! Nếu thật sự không được thì hãy chuyển hướng lưu lượng truy cập sang các khu khác, không phải chúng ta mở ba server à?

- Được, được, tôi đi làm ngay đây.

Nhân viên đáp lại một tiếng, vội vàng rời đi, dựa theo lời của người đàn ông giao phó mà hành động.

Lúc này, những chuyện tương tự cũng xảy ra ở mấy công ty lớn.

Mà phương sách ứng đối của bọn họ về cơ bản là tương tự nhau, hoặc là mở đường VIP, hoặc là thiết lập thêm mấy tổ server tiến hành dẫn lưu.

Tạo nên một cục diện bùng nổ ngay khi người chơi vừa online.

Không thể không nói.

Thật ra biện pháp này vẫn rất hữu dụng.

Người chơi bình thường không rõ ràng cho lắm thấy nhiều người xếp hàng như vậy thì càng xác nhận trò chơi này sẽ hot.

Nhất là khu vực có tiềm lực lớn nhất.

Cho dù là hơn mấy ngàn người xếp hàng thì cũng không chịu lui ra ngoài, ăn mì tôm chờ ở trước máy vi tính, cứ vài phút lại nhìn những con số nhảy lên một chút.

Đương nhiên, cũng có một bộ phận người chơi không chịu nổi chờ đợi lâu đã đổi khu vực hoặc chuyển sang trò chơi khác.

Điều này làm cho các trò chơi từ công ty trò chơi nhỏ ngoài ý muốn thu được một lượng lớn lưu lượng, một nhóm lớn người chơi mới đổ xô vào.

- Hả? Hình như trò chơi này cũng ra mắt vào hôm nay, hay là chúng ta chơi thử trước đi?

Trong ký túc xá của một trường đại học nào đó.

Mấy học viên vừa trở về phòng đã ngồi ở trước máy vi tính của mình, tìm kiếm trò chơi mới mà không cần phải xếp hàng.

Một người trong đó vừa vặn bị một trò chơi xa lạ hấp dẫn,

ngẩng đầu lên nói

- Chờ một chút, tôi vừa xếp hàng vào game, anh thử xem trò chơi này có vui hay không rồi nói sau.

- Tôi cũng kém mười mấy người xếp hàng, tạm thời không đi được.

- Lão Quách, cậu đi trước dò đường đi, nếu như thú vị thì gọi tụi này.

Giọng nói của đám bạn cùng phòng liên tiếp vang lên, tất cả đều đang bận rộn, khi trả lời cũng không hề chuyển động một chút.

- Được rồi, tôi đi dò đường trước, nếu mấy cậu phát hiện có gì chơi vui thì nhớ gọi tôi.

Lão Quách nói xong thì mở ra trò chơi vừa mới tải xong.

[Dungeon Fighter.]

Tiếp theo, một giao diện đăng ký đơn giản đến mức không thể đơn giản hơn xuất hiện.

- Phốc! Đây là gì vậy, trò chơi cổ những năm gì tám mươi, chín mươi à?

Nhìn giao diện chỉ chiếm chưa đầy phân nửa màn hình trước mặt, lão Quách suýt chút nữa cười ra tiếng, còn tưởng rằng mình đã mở ra trò chơi hoài cổ nào đó.

Nhưng nếu đã tải về rồi thì cũng nên chơi thử xem thế nào.

Cho nên cậu không suy nghĩ nhiều, nhanh chóng đăng ký tài khoản, sau đó đăng nhập vào trò chơi.

Két...

Âm thanh cửa gỗ mở ra vang lên.

Mấy hạng mục chọn khu vực bắn ra, lại là phân chia dựa theo khu vực.

Lão Quách chỉ nhìn lướt qua, trực tiếp chọn khu vực Hoa Nam, nơi có trường học của bọn họ rồi tiến vào trò chơi.

Một giây sau.

Một khung hình màu đen xuất hiện, bên tai cũng vang lên âm nhạc đinh đinh đang đang.

Hai mắt của lão Quách sáng ngời:

- Âm nhạc cũng không tệ lắm, có loại hương vị phục cổ.

Rất nhanh.

Màn hình sáng lên.

Đi kèm với âm nhạc phục cổ như hộp nhạc, đập vào mắt đầu tiên là lựa chọn kênh.

[Ch01. Tân thủ - Lạc Lan - Thông Thuận]

[Ch06. Chợ giao dịch - Thông thuận]

[Ch10. Rừng Grant A - Thông Thuận]

[Ch13. Thành Thiên Không A - Thông Thuận]

[Ch18. Thiên Duy Cự Thú C - Thông Thuận]

[Ch20. A Faria B - Thông Thuận]

- Phong cách của trò chơi này thật đúng là đặc biệt.

Lão Quách đã không biết nên chửi bậy trò chơi này như thế

nào.

Loại phong cách cũ kỹ xưa cũ này giống như là đang trở về thời kỳ đồ đá.

Hơn nữa mỗi kênh đều rất thông thuận, không cần nghĩ cũng biết không ai vào chơi, so sánh với những trò chơi khác thì chính là một cái chân trời một cái dưới đất.

Cuối cùng.

Anh vẫn nhắm mắt chọn kênh tân thủ số 1.

Không vì sao cả.

Anh cảm giác kênh này có vẻ như sẽ cho kinh nghiệm cao hơn.

Dù sao thì anh đã không ôm hy vọng quá lớn đối với trò chơi này, nhất là khi nhìn thấy loại hình trò chơi lại là cách đấu cuộn cảnh 2D.

Cách đấu cuộn cảnh 2D.

Đây là một cách chơi đã lỗi thời từ rất nhiều năm trước.

Bây giờ còn có người làm, thật là mẹ nó thái quá.

Thôi thôi, vẫn là nhanh chóng kết thúc thử nghiệm trò chơi mới đầy giày vò này đi.

Chương 249: Arcade, Hồi Ức Tuổi Thơ Của Vô Số Người (1)

*Arcade = Game thùng

Lão Quách hoạt động con chuột, nhấn nút bắt đầu ở phía dưới, đi tới giao diện lựa chọn nghề nghiệp.

Nhưng mà một giây sau.

Anh lại đột nhiên ngây ngẩn cả người.

- Đây là...

Lão Quách mở to hai mắt, chấn động nhìn giao diện sáng tạo nhân vật trước mắt.

Arcade! (Game thùng)

Giao diện nhân vật của trò chơi này.

Thế mà lại dùng phong cách của Arcade!

Bỗng dưng, một cảm xúc hoài niệm xông lên đầu làm cho ánh mắt của anh rung động.

Được xem như là khách quen của game thùng trước đây, anh cực kỳ quen thuộc với giao diện Arcade.

Mặc dù chỉ là mấy thứ đồ đơn giản nhưng lại gánh chịu toàn bộ sự vui sướng khi còn nhỏ của bọn họ, còn có ký ức vẫy không ra kia.

Bây giờ trải qua nhiều năm như vậy.

Game thùng đã từng vang bóng một thời để sớm suy tàn từ lâu, bị internet thay thế, hoàn toàn biến thành giọt nước mắt của thời đại.

Lão Quách không ngờ đã nhiều năm như vậy rồi mà mình vẫn có thể nhìn thấy hình ảnh quen thuộc này lần nữa, lập tức có một loại cảm giác phức tạp khó tả.

Cũng là loại cảm giác này đã làm cho anh dần dần thay đổi quan điểm về trò chơi này, trở nên có hứng thú hơn.

- Lão Quách sao rồi? Trò chơi đó chơi vui lắm à?

Lúc này, bạn cùng phòng lên tiếng hỏi thăm.

Hiện tại bạn cùng phòng đã thành công xếp hàng đăng nhập vào một trò chơi võ hiệp, đang điều khiển nhân vật đi lang thang trong thôn Tân Thủ.

- Tôi vừa mới sáng tạo nhân vật, còn chưa vào chơi, bên phía cậu thì sao?

Lão Quách hỏi.

- Tôi cũng tạm thời không nhìn ra chỗ thú vị ở đâu, chờ tôi nghiên cứu rồi thăng cấp một chút, nếu như vui thì lại dẫn các anh em thăng cấp.

- Được rồi, vậy tôi tiếp tục xem thử game bên tôi trước.

Lão Quách không nói thêm gì, ánh mắt lại rơi xuống trò chơi trước mặt lần nữa.

Ngoài dự liệu của anh, nhân vật trong trò chơi này nhiều đến khác thường.

Quỷ Kiếm Sĩ, Nữ Cách Đấu Gia, Nam Thương, Ma Pháp Sư, Thánh Chức Giả.

Mỗi nghề nghiệp đều có từ hai đến bốn nhánh, mỗi nhánh có vũ khí và kỹ năng khác nhau, thậm chí ngay cả hình vẽ đại diện cũng là độc lập.

Lập tức làm cho anh nhìn hoa cả mắt, kinh thán không thôi.

Cho đến lúc này, anh mới chú ý tới.

Mặc dù giao diện trò chơi này coi như là phục cổ, nhưng chế tác lại vô cùng tinh mỹ.

Giống như là trải qua vô số lần rèn luyện, đồng thời cũng không có làm ẩu như trong tưởng tượng.

Sau một hồi lâu xoắn xuýt, cuối cùng anh mới chọn Quỷ Kiếm Sĩ có vũ khí là đao kiếm.

Bởi vì anh nhìn thấy một loại hình mà mình vô cùng yêu thích ở trong nhánh nghề nghiệp.

[Cuồng Chiến Sĩ: Bị nhiễm bệnh dịch Kazan, Quỷ Kiếm Sĩ nắm giữ hình thức bạo tẩu và kỹ năng công kích huyết khí, kháng cự tử vong đặc biệt có thể làm cho bọn họ cách xa uy hiếp tử vong.]

Chỉ cần đạt đến Lv 18 là có thể chuyển sang chức nghiệp nhìn rất đẹp trai rất bá khí này, trong lòng lão Quách rất chờ mong.

Ôm phần chờ mong và tò mò này, anh nhanh chóng tạo nhân vật rồi tiến vào trò chơi.

Bá!

Hình ảnh hoán đổi.

Sau một đoạn video CG đơn giản, anh đi tới một bãi cỏ hình vuông đơn sơ, xung quanh tràn đầy bụi cỏ và cây cối.

Quả nhiên giống như lời giới thiệu trò chơi, nó thật sự là game

2D màn hình ngang.

Ngay cả nhân vật cũng mang hơi hướng phong cách pixel, cầm một vũ khí bằng gậy gỗ cũ nát.

Cái này cũng quá lắm rồi.

Lão Quách đang muốn chửi thề nhưng lập tức dừng lại, kinh ngạc nhìn xung quanh.

Mặc dù toàn bộ cửa ải này lộ ra khí tức đơn sơ.

Nhưng nếu nhìn kỹ thì sẽ phát hiện, cây cối xung quanh đều vô cùng tinh tế, hơn nữa còn tăng thêm một tầng xử lý.

Theo nhân vật di chuyển còn có thể sinh ra cảm giác giao thoa, có loại cảm giác thể nghiệm hình ảnh 3D ở trong trò chơi 2D.

Phát hiện này làm cho hai mắt của anh không khỏi sáng ngời.

Có thể làm ra hình ảnh của trò chơi 2D tới mức này, không thể không nói trình độ chế tác thật sự vô cùng tinh vi và có lương tâm.

Tiếp tục nhìn về phía đối diện, có hai con quái vật Goblin cầm vũ khí, thiết lập mô hình cũng làm thay đổi nhỏ, nhìn càng có tính chân thực.

Nhưng loại tiểu quái này không cần nghĩ cũng biết, là tiểu quái rác rưởi dùng để luyện tay.

- Cấp độ hướng dẫn à?

Lão Quách nhướng mày một chút, muốn xông lên thử hiệu quả của chiến đấu.

Đúng lúc này, một khung chat bắn ra từ trên đỉnh đầu, là tiếng la của cô gái ngây thơ tên là Seria.

[Làm ơn giúp tôi!]

[Tôi bị Goblin bao vây rồi!]

Anh hùng cứu mỹ nhân à, cái này anh rất quen thuộc.

Không chút do dự, lão Quách quơ gậy gỗ xông về phía hai con Goblin, làm theo chỉ dẫn và điên cuồng nhấn nút công kích.

Bịch, bịch, bịch!

Ngao ngao!

Hai cái chém thường, cộng thêm một cái bổ từ trên xuống.

Ba đòn tấn công lưu loát liên tục, trong nháy mắt đã đánh bay hai con Goblin lên trời, tiếp theo ngã xuống, HP bị trừ đi hơn phân nửa.

- Lơ lửng liên hoàn!

Lão Quách chấn động tinh thần, lập tức nhìn ra môn đạo trong đó.

Chính là cơ chế lơ lửng liên hoàn giống như trong Arcade!

Chẳng lẽ...

Trò chơi này cũng phục khắc chiến đấu combo của Arcade?

Nếu thật sự là như vậy thì cũng quá tuyệt vời.

Dưới sự vui mừng, anh lại vội vàng xông lên, sau hai lần công kích đã lấy đi lượng máu còn lại của đám Goblin.

Đinh ~

Hai đồ vật cùng nhau rơi ra.

9 đồng vàng và một trang bị màu trắng, một miếng lót vai rách nát bằng da trâu.

Rơi trang bị!

Lão Quách càng phấn chấn hơn.

Mặc dù chỉ là một trang bị cấp thấp nhất nhưng vẫn làm cho anh cảm nhận được sự vui sướng khi thu hoạch.

Vội vàng mặc trang bị vào, mở ra bảng cá nhân, phòng ngự cao hơn vừa rồi một chút, có một loại cảm giác vui sướng khi trở nên mạnh mẽ.

Xuyên qua cửa ra vào tới cửa ải nhỏ tiếp theo, sau khi giết chết hai con Goblin, một tia sáng ngút trời bốc lên trên người anh.

Lv 2!

Bốn con quái nhỏ làm cho anh thăng lên một cấp.

Trên thanh kỹ năng bên góc phải cũng có thêm ba kỹ năng.

[Bổ từ trên xuống] [Nhảy ra sau] [Quỷ trảm]

Sau khi có mấy kỹ năng này, tốc độ giết quái của anh trở nên nhanh hơn, cơ bản mỗi giây một kỹ năng.

Không đầy vài phút đã đi đến cửa ải có đánh dấu boss hình đầu trâu màu đỏ, nhìn thấy thiếu nữ Seria đang bị quái vật vây quanh.

Chương 250: Arcade, Hồi Ức Tuổi Thơ Của Vô Số Người (2)

Âm nhạc trong bối cảnh cũng từ từ trở nên căng thẳng.

[Lãnh chúa - Goblin.]

Lòng bàn chân vẫn luôn giẫm lên vòng sáng, một con Goblin khác hẳn với những con khác xuất hiện.

- Boss à? Chuyện nhỏ.

Lão Quách khinh thường nở nụ cười, xông lên trực tiếp tung ra một chiêu bổ từ trên xuống.

Bịch!

Một tiếng động lớn vang lên, Boss Goblin bị anh đánh bay lên trời, HP giảm xuống một đoạn.

Nhân lúc nó còn chưa kịp hạ xuống thì anh nhấn nút tấn công ba lần, phanh phanh phanh, thành công thành một lần liên kích ba đẹp mắt.

Thấy boss sắp rơi xuống đất, lão Quách vội vàng chém thêm một cái Quỷ trảm, lưỡi đao màu đen trong nháy mắt xuyên qua cơ thể BOSS, giết chết nó tại chỗ.

- Mẹ nó! Thật sự có thể!

Lão Quách lập tức kích động kêu to lên.

Âm thanh bất ngờ này đã làm cho những người khác trong ký

túc xá giật nảy mình, toàn bộ đều nghi ngờ quay đầu lại.

- Sao vậy, sao cậu lại kêu lớn thế?

- Kêu xuân à?

- Làm lão tử sợ nhảy dựng.

- Có phải là tìm được trò chơi hay không?

Bọn họ hiện đang thử nhiều trò chơi mới, tạm thời không đi được, cho nên chỉ có thể hỏi thăm cách màn hình.

Sau khi hết kích động, lão Quách cũng phát hiện mình có chút thất thố, vội vàng cười hì hì lắc đầu.

- Không có gì, tôi dùng một kỹ năng giết chết BOSS tân thủ mà thôi.

- Chậc, BOSS tân thủ thôi mà, tôi đã giết mấy con trong trò chơi mới rồi, còn tưởng rằng là vấn đề gì lớn.

Đám bạn cùng phòng nghe vậy thì chậc một tiếng, sau đó nhao nhao quay đầu đi, tiếp tục tìm tòi thăm dò trò chơi của mình.

Mà lúc này.

Lão Quách đã thành công cứu được Seria, xuất hiện ở trong một ngôi nhà trên cây.

[Cảm ơn dũng sĩ, nếu không nhờ có anh thì tôi đã bị Goblin ăn rồi.]

Cô gái tên là Seria mặc một bộ váy dài màu xanh lá, đứng ở chính giữa nhà cây.

Bên cạnh còn có nhà kho và các loại sách, xem ra là nơi sinh sống của nhân vật.

Sau khi đối thoại.

Seria gọi anh đi ra bên ngoài tìm thợ rèn Lâm Nạp Tư, chỗ hốc cây cũng xuất hiện một cái chỉ dẫn phương hướng.

Lão Quách không suy nghĩ nhiều, lập tức điều khiển nhân vật xuyên qua hốc cây đi ra bên ngoài.

Nhưng mà một giây sau, bên tai lại đột nhiên trở nên ồn ào.

Ngoại trừ anh ra thì còn có rất nhiều người chơi tụ tập ở đây, đủ loại nghề nghiệp, đi qua lại trên con đường lát đá.

- Ha ha, tôi là người đầu tiên tiến vào trò chơi!

- Trò chơi này thật sự có cảm giác niên đại.

- Không ngờ có người cũng giống như tôi, không đi chơi những trò chơi lớn kia, ngược lại chạy tới chơi loại trò chơi nhỏ này.

- 666, thật đúng là trò chơi 2D màn hình ngang.

- Có thể nhìn thấy loại trò chơi này ở thời đại bây giờ, thật sự là quá rời xa đại chúng.

Bởi vì máy chủ vừa mới mở ra nên các người chơi đều tụ tập ở trước hốc cây, từng khung chat bay lên trên đầu bọn họ, nhìn giống như những Game Online cỡ lớn đang gọi hàng.

Đừng nói, như vậy thật sự thú vị.

Hơn nữa trang phục nghề nghiệp của mỗi người cũng không giống nhau, có loại cảm giác đi mạo hiểm bên ngoài, dẫn đến một đống người chơi tụ tập ở đây nói chuyện phiếm và khoác lác.

Lão Quách lập tức bị cảnh tượng náo nhiệt này hấp dẫn.

Có vẻ như trò chơi này.

Cũng không bết bát như anh nghĩ?

[Này, dũng sĩ.]

Đang nghĩ ngợi, bên cạnh đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Lão Quách nhìn theo tiếng kêu, rõ ràng là mục tiêu nhiệm vụ của anh, thợ rèn Lâm Nạp Tư.

Anh lập tức đi qua bàn giao nhiệm vụ.

[Đối đãi với trang bị phải giống như đối đãi với tình nhân.]

Tình nhân?

Vậy sau này tôi phải phân giải hoặc vứt bỏ trang bị thì xử lý như thế nào?

Vẻ mặt lão Quách cổ quái, tưởng tượng hình ảnh mình phân giải trang bị.

Nếu là trò chơi đánh quái lấy trang bị, chắc hẳn sẽ có thứ gì đó giống như máy phân giải chứ?

Phân giải tình nhân.

Hình ảnh kia quá đẹp, anh không dám xem.

- Mẹ nó! Vũ khí này thật huyễn khốc! Người anh em, anh lấy nó ở đâu vậy?

Đột nhiên, bên cạnh vang lên tiếng trò chuyện sửng sốt của người chơi.

Trong đám đông, đột nhiên có một Quỷ Kiếm cầm cự kiếm màu xanh lam đi ra.

Trên cự kiếm kia lóe lên ánh huỳnh quang, còn có phong cách

tạo hình, thoáng cái đã hấp dẫn sự chú ý của những người chơi khác vẫn còn cầm côn gỗ, toàn bộ đều tiến lại gần xem xét.

Quỷ Kiếm Sĩ kia hiển nhiên cũng không ngờ tới mình sẽ bị nhiều người vây xem như vậy, lập tức dừng bước lại.

- Hả? Tôi không chế tạo, vừa mới đi đánh boss miêu yêu thì văng ra thứ này, vừa vặn có thể sử dụng nên tôi trang bị lên thôi.

Khung trò chuyện màu trắng nhảy ra, các người chơi lại vỡ tổ lần nữa.

- Thật à? Miêu yêu kia có thể cho ra trang bị huyễn khốc như vậy sao?

- Công kích của món vũ khí này thật cao! 21 điểm, cái gậy gỗ nát của tôi cũng chỉ có 11 điểm mà thôi.

- Không được, vũ khí huyễn khốc như vậy tôi cũng phải có một thanh!

- Nghe nói phó bản sau này còn có độ khó cấp Dũng Sĩ và cấp Vương Giả, tỷ lệ rơi trang bị và kinh nghiệm sẽ cao hơn.

- Vậy thì còn chờ gì nữa, tiến lên, vào phó bản cày đồ đi!

- Mở nhóm đi phó bản U Ám Sâm Lâm cấp Mạo Hiểm! Lại đến hai anh em có thao tác phong tao.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ thôn Tân Thủ của Lạc Lan trở nên náo nhiệt vô cùng.

Rõ ràng chỉ là trò chơi 2D mà thôi, nhưng các người chơi vẫn hăng hái cực kỳ, hô bằng gọi hữu, chuẩn bị cùng nhau vào phó bản để kiếm trang bị trâu bò hơn.

Lão Quách trong đám người cũng bị lây nhiễm bầu không khí này, giống như trở về hồi nhỏ chơi game thùng với đám bạn, anh

lập tức đi theo biển người về phía cửa vào phó bản bên phải.

Tích tích!

Đột nhiên, một lời mời tổ đội bắn ra.

Một đội ngũ tên là [Cùng nhau làm nhiệm vụ thăng cấp bắt đầu từ cấp 2] xuất hiện ở trước mặt lão Quách.

Lời mời tổ đội đột nhiên xuất hiện suýt chút nữa hù chết lão Quách.

Anh liếc nhìn cấp độ của mình, lại nhìn về phía tiêu chí ba thiếu một, chần chờ một chút, cuối cùng vẫn lựa chọn đồng ý vào tổ.

Nhưng ngay lúc đó, anh lập tức hối hận.

Bởi vì đối với người có chứng sợ giao tiếp mức độ nhẹ như anh thì đây tuyệt đối là một hành động to gan.

Chương 251: Trang Bị Này Nhìn Không Đáng Tiền Chút Nào (1)

Cho nên sau khi nhấn nút xác nhận, anh không khỏi trở nên hoảng loạn, đã chuẩn bị lập tức thoát khỏi đội.

Nhưng mà anh chưa từng nghĩ đến.

Mới vừa vào trong đội ngũ, 3 người đồng đội đã nhiệt tình hoan hô.

- Thật tốt quá! Cuối cùng nhóm cũng đủ người rồi.

- Anh bạn cũng muốn làm nhiệm vụ thăng cấp à?

- Chúng tôi cũng vừa mới hoàn thành hướng dẫn người mới, bắt đầu từ nhiệm vụ thứ nhất, anh không ngại chứ?

Ngoài dự liệu, 3 người này cũng không hung thần ác sát như những dân mạng địa phương khác, ngược lại còn thân thiết hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của anh.

Con chuột vốn đang được lão Quách đặt trên nút rời đội ngũ cũng dừng lại một chút.

Anh chần chờ phút chốc, cuối cùng lấy dũng khí đánh chữ nói:

- Ừ, tôi cũng vừa mới vượt qua hướng dẫn người mới.

- Vậy thì tốt rồi, hay là mọi người cùng nhau làm nhiệm vụ thăng cấp đi, chúng ta cũng đều vừa làm quen nhau thôi.

- Tới đi tới đi, tụi này đều là làm xong nhiệm vụ ban đầu, chỉ còn thiếu anh thôi.

Chỉ còn thiếu anh.

Bốn chữ ngắn ngủi này trong nháy mắt đã đánh trúng nội tâm của lão Quách.

Thì ra cũng có lúc anh được người khác cần à?

Yên lặng rất lâu, cuối cùng anh cũng gõ mấy chữ trên khung trò chuyện.

- Được, mọi người cùng nhau lên đường.

- Như vậy mới đúng chứ, chúng ta nhanh chóng xuất phát, phải lên tới cấp 18 rồi chuyển chức trước những người khác, đúng rồi, mọi người đã nghĩ tới sẽ chuyển nghề nghiệp gì chưa?

- Tôi muốn chuyển sang chơi tay súng, nhìn rất phong cách.

- Tôi chắc là cũng vậy.

Mấy người vừa tán gẫu vừa đi vào phó bản bên cạnh, thảo luận kế hoạch nghề nghiệp của mình.

Lão Quách không thích nói chuyện, nhưng cũng dần dần dung nhập vào trong đó, bắt đầu một hồi mạo hiểm thuộc về chính mình.

...

...

- Cẩn thận, Cương Thi Vương đến rồi!

- Ở bên kia, bên cạnh cây cột kia có thêm máu!

- Cố lên, chỉ còn nửa ống máu, mau qua đó!

Đảo mắt một cái đã trôi qua mấy giờ.

Sau khi thông qua từng phó bản cấp thấp, cuối cùng đội ngũ đi tới địa đồ cao cấp hơn, khiêu chiến BOSS có độ khó cao.

Trên cửa sổ trò chơi bắn ra từng tin tức.

Lão Quách đổ mồ hôi trán, vẻ mặt căng thẳng nhìn chằm chằm vào trò chơi.

Mà ở trong màn hình, 3 đồng đội của anh đã chết, chỉ còn dư lại một mình anh là Quỷ Kiếm Sĩ đang mất máu và chạy trốn khắp nơi, tránh né sự truy kích của lãnh chúa Cương Thi Vương.

[Phế tích Hắc Ám Lôi Minh, cấp Dũng Sĩ.]

Không sai!

Trải qua mấy giờ luyện cấp làm nhiệm vụ này, nhóm 4 người của bọn họ đã đi tới phó bản cấp 18, đang làm nhiệm vụ chuyển chức.

Nhưng mà bọn họ lại đánh giá thấp Cương Thi Vương với độ khó cấp Dũng Sĩ.

Vừa mới đến nửa đường đã chết một đồng đội.

Sau khi chạm trán phải boss Cương Thi Vương càng là trực tiếp chết hai người, chỉ còn lại lão Quách vẫn đang gian khổ chống đỡ.

Nếu như nhiệm vụ lần này thất bại.

Vậy bọn họ sẽ không còn dư điểm mệt nhọc để làm tiếp nhiệm vụ này, phải đợi đến ngày mai mới có thể chuyển chức.

Liều mạng!

Lão Quách cắn răng một cái, liếc mắt nhìn Cương Thi Vương chậm rãi tới gần, cuối cùng khống chế nhân vật đi vòng qua bên cạnh, muốn ăn đạo cụ tăng máu ở phía xa.

Nhưng không ngờ.

Vừa tới gần Cương Thi Vương thì xảy ra biến cố.

Đinh!

Một tiếng động giòn giã vang lên.

Hàn khí dâng lên dưới chân, trực tiếp đóng băng anh ngay tại chỗ.

Nguy rồi!

Lần này lão Quách thật sự luống cuống, trái tim của ba người khác cũng lập tức thắt chặt.

May mắn là động tác của Cương Thi Vương rất chậm.

Ngay khi móng vuốt của nó sắp rơi xuống, cuối cùng nhờ vào nhấn phím điên cuồng mà lão Quách mới thoát khỏi đóng băng, một trảm ba đoạn kéo ra khoảng cách với boss, một đầu đụng vào đạo cụ hồi máu ở góc xó xỉnh.

Âm thanh dễ nghe trôi qua, lượng máu của anh lập tức hồi đầy.

Nhìn thấy vậy, 4 người lập tức hung hăng thở ra một hơi.

- Phù, hù chết tôi rồi.

- Cuối cùng cũng qua, thật là không dễ dàng.

- Cuối cùng cũng có thể chuyển chức rồi, Nắp Nồi To thật trâu bò!

Nắp Nồi To là ID của lão Quách.

Nhìn thấy các đồng đội hoan hô và tán thưởng, không biết từ đâu mà anh lại dâng lên một cảm giác thành tựu nồng nặc.

Rõ ràng chỉ là một trò chơi đối kháng 2D thôi, thế mà lại làm cho anh cảm nhận được thứ mà anh chưa từng thấy trong trò chơi khác.

Hơn nữa trải qua đoạn đường làm nhiệm vụ thăng cấp này, anh cũng cảm nhận được chỗ khác biệt của trò chơi này.

Không phải là loại cảm giác sảng khoái do đại lớn mang đến.

Mà là một loại khoái hoạt đơn giản lại mộc mạc.

Nhất là khi nhìn thấy nhân vật của mình từ từ trở nên mạnh mẽ, chiến đấu từng phó bản với độ khó cao hơn và học được kỹ năng mới.

Loại vui sướng phát ra từ đáy lòng kia, còn có khoái hoạt được chia sẻ với đồng đội, quả thực đã bắt lấy nội tâm của anh một cách mạnh mẽ, làm cho anh dần dần yêu trò chơi này.

Đúng vậy.

Có đôi khi khoái hoạt chính là đơn giản như vậy mà thôi.

Vui mừng khi ánh sáng thăng cấp dâng lên, reo hò khi rơi ra trang bị lợi hại, quẫn bách khi bị quái vật đuổi chạy khắp nơi, thậm chí cười to khi đang dùng tiền xu vận mệnh hồi máu thì lại bị sét đánh chết.

Những điều nhỏ nhặt này giống như là có một loại ma lực nào đó, thu hút bọn họ một cách sâu sắc, khiến mọi người không

ngừng khiêu chiến độ khó cao hơn!

Mà đây mới chỉ là bản đồ dành cho người chơi mới trước khi chuyển chức mà thôi!

Hiện tại bọn họ nghĩ đến phía sau còn có nhiều phó bản và nội dung cao cấp hơn, trong lòng đã không khỏi dâng lên mong đợi.

Ôm phần chờ mong này, ánh mắt của lão Quách trở nên sắc bén, đột nhiên lao tới gần Cương Thi Vương.

Bổ từ trên xuống!

Thập Tự Trảm!

Tam Liên Phổ Công!

Băng Sơn Kích!

Địa Liệt Ba Động Kiếm!

Một bộ combo nước chảy mây trôi từ trên xuống dưới, cuối cùng cũng thu hoạch được lượng máu còn lại của boss Cương Thi Vương.

"Phanh" một tiếng, một đống lớn đồ vật rơi ra.

Một thứ trong đó là vũ khí mà bọn họ chưa từng thấy.

Còn có một thứ khác khiến ánh mắt của bọn họ trừng lớn.

Bởi vì đó là một trang bị màu đỏ!

- Mẹ nó! Trứng Song Hoàng!

- Màu đỏ! Đây là phẩm cấp gì?

- Còn có món vũ khí này nữa, hình như trước đó chưa từng thấy.

Chương 252: Trang Bị Này Nhìn Không Đáng Tiền Chút Nào (2)

Một loạt tin nhắn không ngừng bắn ra trong kênh đội ngũ, lão Quách tò mò tiến lên nhặt thanh vũ khí xa lạ kia.

[Kiếm huỳnh quang u ám.]

2.5kg, kiếm ánh sáng.

Tốc độ tấn công cực nhanh.

Lv 18 trở lên có thể sử dụng.

Cần kỹ năng [Nắm Giữ Kiếm Ánh Sáng].

Lực tấn công vật lý +152.

Lực tấn công ma pháp +146.

Lực tấn công độc lập +73.

Tỷ lệ chính xác -1%.

Mặc dù chỉ là phẩm chất màu trắng, nhưng loại hình vũ khí này vẫn là lần đầu tiên bọn họ gặp phải.

Hơn nữa nó có ngoại hình vô cùng huyễn khốc, đó là một thanh trường kiếm được tạo thành từ ánh sáng, thoáng cái đã bắt được ánh mắt của lão Quách.

- Hình như là vũ khí dành riêng cho Kiếm Hồn, một nhánh

nghề nghiệp của Quỷ Kiếm Sĩ sau khi chuyển chức.

- Nhìn rất đẹp trai, cái này còn đẹp hơn cả cự kiếm.

- Nắp Nồi Lớn, hay là anh đừng chuyển chức thành Cuồng Chiến Sĩ nữa, đổi thành Kiếm Hồn đi?

Trên đường tới đây bọn họ đã bàn bạc với nhau rồi, rơi ra trang bị của ai thì cho người đó dùng.

Trong đội ngũ chỉ có lão Quách là Quỷ Kiếm Sĩ, món vũ khí này đương nhiên là thuộc về anh.

Lão Quách suy nghĩ một chút, ánh mắt lại không khỏi rơi xuống thanh kiếm ánh sáng có tạo hình rất phong cách kia, cuối cùng đánh chữ trả lời:

- Cũng được, vậy thì chuyển Kiếm Hồn đi, không thể lãng phí món vũ khí này được.

Nói xong, anh thu hồi kiếm ánh sáng, tiếp tục nhìn về phía trang bị màu đỏ trông giống như là quần áo kia.

[Áo Khoác Phạm]

1.4kg, áo đóng gói.

Trên Lv 13 có thể sử dụng.

Lực phòng ngự vật lý +277.

Trí lực +12.

Tinh thần +12.

Tốc độ tấn công +3%.

Tốc độ di chuyển +3%.

Lực nhảy +20.

- Wow! Thuộc tính cao thật đấy!

- Phòng ngự của bố giáp sắp bắt kịp trọng giáp rồi, trang bị cấp 13 mạnh như vậy à?

- Hơn nữa còn có thêm 3 thuộc tính phụ!

Lúc trước bọn họ rơi ra súng ngắn màu tím cấp 5 cũng chỉ mới có một thuộc tính thêm mà thôi, bây giờ đã trang bị trên người tay súng trong đội ngũ.

Đủ để thấy được ba thuộc tính này trâu bò cỡ nào.

Tuyệt đối là phẩm chất còn cao hơn màu tím một cấp bậc!

Đáng tiếc duy nhất là cấp độ quá thấp, cho dù cầm đi bán thì có lẽ cũng không đáng được bao nhiêu tiền.

- Trong đội ngũ không có Ma Pháp Sư, vậy trang bị này cho ai đây?

Lão Quách đánh chữ hỏi.

Bốn người bọn họ gồm Quỷ Kiếm Sĩ, Tay Súng, Cách Đấu Giả và Thánh Kỵ Sĩ, nhưng lại không có Ma Pháp Sư.

Mấy đồng đội thảo luận một phen, nói:

- Boss là do Nắp Nồi Lớn giết, cho anh ta đi, dù sao chúng ta cũng không có nghề nghiệp nào cần trí lực.

- Tôi mặc Bố Giáp không có tăng thêm định mức, không cần đến nó.

- Vậy thì cho Nắp Nồi Lớn đi.

Cuối cùng, món Áo Khoác Phạm rơi vào trong ba lô của Nắp Nồi Lớn, nhặt xong đồ vật thì ra khỏi phó bản.

Nắp Nồi Lớn cũng không suy nghĩ nhiều, cảm ơn một tiếng, sau đó vội vã chạy tới chỗ đạo sư giao nhiệm vụ chuyển chức.

Vốn dĩ anh định chuyển chức thành Cuồng Chiến Sĩ.

Nhưng hiện tại rơi ra một thanh kiếm ánh sáng, điều này nói rõ rằng mình và Kiếm Hồn có duyên, cho nên bây giờ anh đổi mục tiêu thành Kiếm Hồn.

May mắn là trò chơi này tương đối nhân tính, chỉ cần chưa chuyển chức thành công thì có thể thay đổi bất cứ lúc nào.

- Oa! Video chuyển chức này ngầu quá!

Lúc này, trong kênh đội ngũ đột nhiên bắn ra một tin tức.

Đồng đội đi làm chuyển chức Thánh giả đột nhiên phát ra liên tiếp tiếng kinh hô, giống như thấy được cái gì đó rất ghê gớm.

Ba người khác thấy thế cũng nhao nhao mở ra giao diện lựa chọn nghề nghiệp, quả nhiên dưới mỗi chuyển chức đều có một video biểu thị kỹ năng.

- Vẫn còn rất nhân tính.

Lão Quách tán thưởng một tiếng, mở video chuyển chức Kiếm Hồn ra xem, kết quả lập tức bị hấp dẫn bởi từng kỹ năng đầy phong cách.

Trong đó có Quỷ Kiếm Thuật, Bạt Đao Trảm, Mãnh Long Đoạn Không Trảm.

Mỗi một kỹ năng đều có đặc sắc riêng, hơn nữa so với kỹ năng cấp thấp của bọn họ bây giờ thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, hiệu ứng cũng càng hoa lệ hơn.

Nhất là kỹ năng cuối ở cấp 40, Mãnh Long Đoạn Không Trảm.

Khi nhìn thấy kiếm khí của nhân vật hóa thân thành đầu rồng, lão Quách lập tức thích nghề nghiệp linh động phiêu dật này.

- Sau khi chuyển chức vẫn còn có nhiều kỹ năng lớn như vậy.

- Quá đẹp rồi! Có loại cảm giác như nhìn thấy đại chiêu trong Arcade.

- Phải đến cấp 45 mới có thể học à? Chút điểm mệt nhọc này làm sao đủ dùng chứ!

Sau khi nhìn những kỹ năng lớn huyễn khốc kia, kỹ năng nhỏ hiện tại lập tức trở nên không còn chút hương vị nào.

Càng làm cho bọn họ khó chịu là một ống mệt nhọc cũng chỉ vừa vặn đủ để bọn họ chuyển chức mà thôi, muốn lên tới cấp 45 còn không biết đến năm tháng nào.

Loại cảm giác chỉ có thể nhìn lại không thể sờ này thật sự là quá khó tiếp nhận rồi!

Thế mà lúc mới bắt đầu bọn họ còn nói đùa với nhau rằng nhiều điểm mệt nhọc như vậy căn bản không dùng hết được.

Kết quả lại bị vả mặt nhanh như vậy.

Cái gì mà xài không hết chứ, căn bản là không đủ để tiêu!

Cho dù lại thêm chín, mười ống thì bọn họ cũng có thể dùng hết trong hôm nay!

Cũng là cho đến giờ phút này, mấy người mới rốt cuộc tỉnh ngộ.

Trò chơi 2D màn hình ngang nhìn như đơn sơ này lại có mị lực lớn như vậy, làm cho bọn họ bất tri bất giác chìm đắm trong đó,

muốn ngừng mà không được.

Rõ ràng đã chơi mấy giờ mà vẫn còn cảm giác chưa thoả mãn, không có chút mệt nhọc nào.

Đây là điều chưa từng xuất hiện trong những Game Online cỡ lớn kia!

- Quá khó tiếp nhận rồi, tôi nạp tiền còn không được à?

Lão ca chơi Thánh Kỵ Sĩ hùng hổ nói, sau đó lập tức ấn mở thương thành của trò chơi.

Kết quả vừa xem không khỏi trợn tròn mắt.

Trong thương thành căn bản không có bán điểm mệt nhọc.

Chỉ có một ít đạo cụ khôi phục và trang phục thời trang, vì vậy anh tức giận đóng lại giao diện ngay lập tức.

Mẹ nó.

Công ty trò chơi này thật sự không muốn kiếm tiền mà!

Nếu đổi lại là công ty khác thì có lẽ đã sớm ước gì ném toàn bộ thuốc mệt nhọc, trang bị, bảo thạch và những thứ khác vào mặt người chơi.

Nhưng công ty này lại không bán bất cứ thứ gì.

Chương 253: Cương Thi Ba Ngàn, Đơn Mang Tám Ngàn (1)

Sao trong nước lại có một công ty kỳ quái như vậy chứ?

Làm cho anh cũng không biết nên khen hay nên mắng.

Nhưng không thể không nói.

Công ty lương tâm như thế thật sự là hiếm thấy, làm cho anh vừa yêu vừa hận trò chơi này.

- Tôi tìm một vòng nhưng không tìm được thuốc mệt nhọc, trên kênh công cộng cũng có rất nhiều người đang mắng.

Mấy người nghe vậy thì nhìn về phía kênh công cộng.

Khá lắm.

Vừa nhìn đã khiến bọn họ suýt chút nữa giật nảy người.

Trình độ náo nhiệt còn khoa trương hơn so với lúc bọn họ vừa mới vào trò chơi.

[Đậu má! Chút điểm mệt nhọc này đủ ai dùng chứ?]

[Một ngày hơn 100 điểm mệt nhọc, còn không đủ để nhét kẽ răng nữa, đây là chuyện mà người làm à?]

[Tôi mua còn không được à? Mau mang thuốc mệt nhọc lên kệ đi!]

[Hồng Hoang tôi khuyên các người đừng không biết tốt xấu, đừng ép tôi phải quỳ xuống cầu xin.]

[Mẹ nó, trò chơi này chơi một hồi không dừng lại được.]

[Vừa rồi mở rương ra cái này, có thể sử dụng không? Ảnh chụp màn hình: Đoạn Thuỷ Cự Kiếm +7 (Hi hữu).]

[Cái gì? Cự kiếm màu tím? Sao anh không đi chết đi!]

[Mới đó mà đã có người mở ra vũ khí màu tím rồi à?]

[Chắc chắn là người được công ty nhờ diễn kịch! Tôi mở hai rương rồi mà một cọng lông cũng không có!]

Trên kênh công cộng có rất nhiều tin nhắn.

Mặc dù đa số là tiếng mắng chửi nhưng nếu quan sát cẩn thận thì sẽ phát hiện bọn họ không phải đang mắng trò chơi này không hay.

Ngược lại là bởi vì nó chơi rất vui!

Vui đến mức chút điểm mệt nhọc kia căn bản không đủ dùng.

Mấy người lão Quách không ngờ rằng trò chơi này lại trở nên hot như vậy, cả đám đều bị choáng váng.

Dù sao thì lúc bọn họ mới vào game chỉ nhìn thấy mấy chục gần một trăm người mà thôi.

- Thế nào rồi? Chuyển chức xong chưa?

Trong đội ngũ, tin tức của lão ca Thánh Kỵ Sĩ lập tức bắn ra.

Vốn dĩ lúc đầu bọn họ chỉ xem trò chơi này như là trò tiêu khiển khi rảnh rỗi, tùy tiện vào chơi thôi.

Ai biết càng chơi càng nghiện.

Chơi một lần là mấy giờ đồng hồ.

Hơn nữa nhìn bộ dáng này, người trong trò chơi đã đông hơn rất nhiều so với ban đầu.

Map thôn Tân Thủ vốn chỉ có mấy chục, mấy trăm người, bây giờ đã gần như đầy người, sắp không nhìn thấy NPC phía sau nữa.

Trên đường đi, đâu đâu cũng có bóng người lui tới, khoác lác khoe khoang, làm cho toàn bộ thành trấn trở nên náo nhiệt.

- Tính cả những người đang ở trong phó bản, ít nhất cũng có hơn mấy ngàn người phải không?

- Nhiều người như vậy cùng chen chúc trong một kênh mà không hề bị lag, năng lực chịu tải của server này quá mạnh mẽ.

Lão ca tay súng phát ra một tiếng tán thưởng trong kênh party!

Mặc dù đây chỉ là một trò chơi 2D, nhưng nó có thể chứa cùng lúc nhiều người chơi như vậy mà không bị lag đã đủ để chứng minh sự cường đại của server.

Lại thêm việc ngay từ đầu Thương Thành không bán đạo cụ ép nạp tiền.

Càng thể hiện rõ lương tâm của công ty này, rất khó tìm ra được lỗi lớn nào, khó trách sẽ có càng nhiều người chơi lọt hố.

- Trò chơi này là trò chơi hay, nhưng mà tôi hơi lo lắng trò chơi miễn phí không bán đạo cụ có thể sống được bao lâu, đâu thể chỉ dựa vào lợi nhuận bán trang phục mãi được?

Mục đích của làm ra trò chơi vốn chính là lợi nhuận.

Nếu cuối cùng không kiếm được tiền, công ty có thể tiếp tục phát triển hay không cũng là một vấn đề.

Vất vả lắm mới tìm được trò chơi hợp khẩu vị, bọn họ không hy vọng nó lại bị ngã xuống như thế.

Mà trong khi ba người đang nghị luận, lão Quách chuyển chức thành công cuối cùng cũng lên tiếng.

- Tôi tới rồi đây.

Phát xong tin nhắn, anh vội vàng chạy tới nơi tụ họp từ chỗ đạo sư GSD.

- Sao lâu thế? Chúng tôi đã chuyển chức thành công mấy phút trước rồi.

Mấy đồng đội khác lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, nhìn về vị trí của lão Quách trên bản đồ.

Kết quả là còn chưa nhìn thấy lão Quách, trong đám đông phía xa đột nhiên truyền đến một mảnh náo loạn.

- Mẹ nó! Vũ khí thật ngầu!

- Đây là vũ khí gì vậy? Lại còn sáng lên nữa!

- Mua thời trang này ở đâu vậy? Trong Thương Thành à?

- Thì ra là đại lão chuyển chức cấp 18.

- Nghề nghiệp này thật phong cách!

- Đại lão, cầu mang theo!

Trong đám đông náo loạn, một Kiếm Hồn mặc quần áo hoa lệ, cầm kiếm quang xuyên qua đám đông, trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt của tất cả người chơi.

Ba người chờ ở đó vô cùng ngạc nhiên, nhìn lão Quách đang đi về phía bên này, quả thực giống như là biến thành người khác.

- Cái này... Tôi thấy bộ đồ này rất đẹp, cho nên thuận tay mua một bộ.

Một khung chat xuất hiện trên đầu lão Quách, có vẻ hơi lúng túng.

Mấy tên đồng đội chửi thầm trong lòng.

Mệt cho bọn họ vừa rồi còn lo lắng trò chơi không thể tiếp tục phát hành và đóng cửa.

Người đưa tiền xuất hiện rồi đấy thôi?

- Hiệu quả của trang phục như thế nào? Có gì khác biệt không?

Lão ca tay súng hỏi.

- Cũng không tệ lắm, tăng thêm mấy phần trăm tốc độ phụ trọng và mấy trăm điểm HP, thao tác thoải mái hơn rất nhiều.

Lão Quách trả lời.

- Chỉ tăng thêm những thuộc tính này thôi à? Vậy còn ổn, có cơ hội tôi cũng mua một bộ thử xem.

- Chủ yếu là nhìn rất ngầu, chơi game sẽ có cảm giác thích hơn.

- Nghe nói trò chơi này còn có chức năng PK, chúng ta có nên thử không? Dù sao thì điểm mệt nhọc đã hết, không vào phó bản được.

PK?

Mấy người nghe vậy thì hai mắt sáng ngời.

Ngay từ đầu bọn họ chơi trò chơi này chính là vì nó giống phong cách của game thùng.

Game thùng, chơi nhiều nhất dĩ nhiên chính là hai người đánh

nhau.

Lập tức.

Bọn họ nhanh chóng đổi kênh, đi vào trong sân PK.

[Đánh xong ván cuối cùng thì rời đi.]

[CD lưu hèn mọn = Thực lực?]

[Hoan nghênh khiêu chiến!]

[Đánh khắp thiên hạ không có đối thủ!]

]Mời cao thủ đến đây.]

Vừa mới chuyển giao diện, từng căn phòng PK đập vào tầm mắt, làm cho bọn họ lập tức tỉnh mộng.

Rõ ràng có rất nhiều người chơi giống như bọn họ, sau khi dùng hết điểm mệt nhọc thì đều chạy tới nơi này luyện tập PK.

May mắn là bọn họ đã kết bạn, rất nhanh đã vào cùng một phòng PK, tò mò dò xét mỗi chức năng.

Chương 254: Cương Thi Ba Ngàn, Đơn Mang Tám Ngàn (2)

- Nắp Nồi Lớn, hay là hai chúng ta luyện tay trước đi?

Lão ca tay súng phát ra lời mời tới lão Quách.

Ai bảo anh là người mua trang phục duy nhất trong đội chứ, đương nhiên là phải thử hiệu quả trước rồi.

- Được rồi, vậy chúng ta thử một chút.

Hai người không nói nhảm, trực tiếp bắt đầu thi đấu, đi tới bên trái và bên phải của bản đồ một quán rượu.

3

2

1

Bắt đầu!

Khi lời nhắc nhở vừa dứt, vẻ mặt lão Quách bỗng nhiên trầm xuống, nhanh chóng tung chiêu chém ba đoạn về phía tay súng ở đối diện.

- Ha ha, muốn đánh lén à? Không dễ dàng như vậy đâu.

Có vẻ lão ca tay súng đã sớm đoán được lão Quách sẽ xông tới, anh rút súng ra bắn một phát lơ lửng, bịch một cái đánh vào giữa mặt đối phương, đánh bay anh ta lên trời.

Tiếp theo ngồi xổm xuống, thả ra một người máy nhỏ rồi quay

đầu bỏ chạy.

- Ha ha, lão âm bức, thả người máy xong là chạy ngay.

- Không phải anh nói là chuyển sang nghề tay súng dạo chơi à? Sao bây giờ lại biến thành cơ giới sư rồi?

Hai đồng đội xem chiến gửi tin nhắn nhạo báng.

Gia hỏa này cũng giống như lão Quách, lúc đầu là định chuyển sang nghề tay súng dạo chơi, kết quả sau khi nhìn thấy kỹ năng của cơ giới sư quá phong cách, thế là lập tức thay đổi chủ ý.

Điều này cũng tạo thành cảnh tượng vô cùng kỳ quái.

Lão Quách là cận chiến thì liều mạng muốn đuổi kịp tay súng.

Tay súng thì vừa phóng người máy vừa ném lựu đạn, thỉnh thoảng lại bắn lén hai phát súng.

Hai người anh truy tôi đuổi trong quán rượu, tránh trên né dưới.

Biểu diễn một hồi đại chiến hai con gà đuổi theo mổ nhau, làm hai người xem chiến buồn cười không thôi, cũng muốn nhanh chóng ra sân thử xem.

- Hả? Lão Quách, anh chơi trò gì vậy?

Đúng lúc này, bạn cùng phòng vừa đi ra khỏi nhà vệ sinh cuối cùng cũng chú ý tới lão Quách đang chơi trò chơi, tò mò đi tới.

- Chính là trò mà tôi nói với mấy cậu lúc giữa trưa đấy.... Ai nha, lại để gia hỏa này xổng nữa rồi!

Lão Quách vừa đáp được một nửa thì trong miệng đã truyền ra một tiếng giận mắng, vội khống chế Kiếm Hồn đuổi theo đối phương.

Trên kênh trò chuyện bên cạnh lại tràn ngập lời trêu chọc điên cuồng của các đồng đội.

- Thế nào, thế nào? Lão Quách đang chơi trò gì vui vậy?

Cảnh tượng kịch liệt cũng khiến các bạn cùng phòng chú ý, nhao nhao ném trò chơi trong tay xông tới.

Kết quả vừa vặn nhìn thấy lão Quách đuổi kịp tay súng, một chiêu bổ từ trên xuống đánh bay đối phương lên trời.

Tam Liên Phổ Công - Thập Tự Trảm - Liệt Tam Trảm - Sóng Mặt Đất.

Một bộ liên chiêu xinh đẹp, tay súng chỉ còn lại tàn huyết, vội vã ném ra một người máy và lựu đạn rồi xoay người bỏ chạy.

- Cái này ngay cả liên chiêu cũng làm được à.

- Còn có cả phán định trục Y?

Hai mắt của đám bạn cùng phòng tỏa sáng, lập tức nhìn ra chỗ tinh diệu của trò chơi này.

Mặc dù chỉ là hình ảnh 2D, nhưng nó lại có thể di chuyển trái, phải, lên, xuống, đã vô cùng gần với 2.5D, yêu cầu rất cao đối với khống chế thời cơ và góc độ chiến đấu.

Giống như là game thùng nhưng lại tốt hơn game thùng, tính giải trí cao vô cùng.

Dần dần, mấy người xem đến mê mẩn, bị hấp dẫn thật sâu bởi trận chiến đấu của hai người.

Đợi đến khi kết thúc chiến đấu, khi những nghề nghiệp khác ra sân, hai mắt của bọn họ càng sáng ngời.

- Lão Quách, trò chơi này tên là gì vậy? Tôi cũng muốn tải chơi

thử.

Một tên bạn cùng phòng vội hỏi.

Bọn họ chơi game đã tải trước đó hơn nửa ngày, nói thật cũng chỉ có như vậy, nội dung lặp đi lặp lại, không khác biệt quá nhiều so với các trò chơi trên thị trường, căn bản không khiến bọn họ nhấc lên được bao nhiêu hứng thú.

Bây giờ đột nhiên nhìn thấy trò chơi có phong cách độc đáo và thú vị như vậy, trong đầu mọi người lại nảy lên ý tưởng chơi thử, lập tức trở nên hứng thú.

- Dungeon Fighter, công ty Hồng Hoang.

Lão Quách đáp mà không ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào màn hình.

Bộ dáng say mê kia làm cho trong lòng mấy người càng thêm ngứa ngáy, vội vàng chạy về chỗ ngồi tìm trò chơi tải về rồi đăng nhập, tiếp theo cùng nhau lập đội làm nhiệm vụ.

Trong lúc nhất thời.

Tiếng cười và tiếng kinh hô không ngừng quanh quẩn ở trong và ngoài ký túc xá.

Bốn dũng sĩ gà mờ tránh trên né dưới trong từng phó bản, bị quái vật đuổi chạy khắp nơi.

Lúc rơi ra trang bị phẩm chất cao, tiếng hoan hô gần như là xốc lên trần nhà, giống như là trúng giải thưởng lớn gì đó.

Mới chơi chưa đến một giờ.

Bọn họ đã bị trò chơi này hấp dẫn, hoàn toàn chìm đắm trong đó, nào còn tâm tình chơi cái khác.

Lúc này, Ttnh huống tương tự cũng xảy ra ở các ngóc ngách.

Những người chơi bỏ game bởi vì đủ loại thao tác vớ vẩn của mấy công ty lớn đều chú ý tới trò chơi không tính là quá chói mắt này, nhao nhao tải về chơi thử.

Nhưng mà bọn họ chưa từng nghĩ đến, càng chơi càng nghiện.

Ngày đầu tiên khai trương máy chủ, chỗ của mấy đạo sư chuyển chức đều đầy người.

Thậm chí trong ba ngày liên tục, số lượng người chơi đã tăng lên nhanh chóng, rất nhiều diễn đàn trò chơi cũng bắt đầu xuất hiện chủ đề có liên quan đến trò chơi này.

- Ha ha, tôi chuyển chức thành công, có thể đi thành Thiên Không rồi!

- Có ai đi đánh Thiên Duy Cự Thú không? Ashura cấp 28 cầu dẫn theo.

- Vừa rồi nhặt được một cái Vòng Tay Mặc Trúc ở Huyền Không thành, có lão ca bỏ ra 50 tệ mua nó, như vậy tôi kiếm lời rồi đúng không?

- Thật hay giả? Một trang bị cấp thấp bán với giá 50 tệ à?

- Hôm nay tôi cũng kiếm được một thanh Tử Quang Kiếm cấp 25, hắc hắc.

- Cương thi 3000, đơn mang 8000, có ai đi không?

- Chờ chút, tôi vừa lên cấp 16, chờ lên cấp 18 nhận nhiệm vụ chuyển chức rồi lại tìm anh sau.

Trong mấy ngày chơi thử, các người chơi cũng dần dần phát hiện sự thú vị trong trò chơi này.

Nó không chỉ có lối chơi gần giống với Arcade và nghề nghiệp muôn màu muôn vẻ, mà còn ở chỗ tính ngẫu nhiên của nó.

Bởi vì mỗi BOSS phó bản đều có cơ hội rơi ra trang bị phẩm chất cao.

Loại cảm giác kinh hỉ như trúng giải thưởng lớn này có thể làm cho các người chơi cao hứng nửa ngày.

Còn có thể được các đồng bạn vây xem hâm mộ, thoả mãn lòng hư vinh của bọn họ.

Chương 255: Cương Thi Ba Ngàn, Đơn Mang Tám Ngàn (3)

Vì vậy có rất nhiều người mở vô số tài khoản nhỏ, cái này hết điểm mệt nhọc thì đổi sang cái khác, chính là vì truy tìm trang bị lợi hại hơn.

Loại khoái hoạt đơn giản mà chất phác này là những trò chơi chỉ có nạp tiền mới có không thể sánh bằng được.

Lại thêm việc hoàn toàn bắt chước cách chơi PK của game thùng càng hấp dẫn rất nhiều người chơi kỹ thuật vào hố, vừa mới hết điểm mệt nhọc thì lập tức đi sân PK luyện tập kỹ thuật.

Hoặc chính là hẹn đánh nhau, xem thử nghề nghiệp của ai lợi hại hơn, trang bị nào trâu bò hơn.

Tóm lại chính là có đủ loại cách chơi, thoáng cái đã tăng tỷ lệ online của trò chơi lên cao.

Mặc dù còn chênh lệch không nhỏ với những công ty game online lớn, nhưng nó đã có thế quật khởi, các người chơi hăng hái chạy qua lại khắp phó bản.

- Hả? Tỷ lệ online của trò chơi Hồng Hoang cao như vậy sao?

Trong tập đoàn Chim Cánh Cụt, tổng thanh tra quản lý vận doanh nhìn bảng báo cáo mấy ngày nay, hơi kinh ngạc.

- Đúng vậy, hình như những nhà khác cũng không ngờ tới loại tình huống này.

Nhân viên gật đầu nói.

- Theo xu hướng này, trò chơi này có tiềm lực rất lớn, có lẽ sẽ trở thành hắc mã của năm nay.

- Vậy thì rất tốt, gần đây ngành trò chơi đang hưng khởi, phía trên dự định sẽ gia tăng đầu tư sản nghiệp trò chơi, anh đi nói chuyện với Hồng Hoang xem thử có thể thu mua bọn họ hay không.

Trong lời nói của người đàn ông này hàm chứa một sự ngạo khí và tự tin.

Đó là sự tự tin đối với thực lực của toàn bộ tập đoàn Chim Cánh Cụt, cũng là sự tự tin đối với tài lực của bản thân.

- Tổng thanh tra, chỉ sợ chuyện này rất khó.

Nhân viên lộ ra vẻ mặt khó xử.

- Thế nào, bọn họ ra giá rất cao à?

Ánh mắt người đàn ông ngưng lại.

- Không phải, trước đó bọn họ đã công khai tuyên bố rằng tạm thời không chấp nhận bất kỳ khoản đầu tư góp vốn nào vào thời điểm hiện tại, hơn nữa trước đó chúng ta vừa từ chối hợp tác đăng ký tài khoản của bọn họ.

- Thì ra là vậy.

Giọng nói của người đàn ông dần dần trầm thấp xuống:

- Nếu đã như thế, chúng ta tìm một đại diện trò chơi tương tự, thuận tiện tăng cường đầu tư tuyên truyền, mau chóng chiếm lấy thị trường là được rồi.

Bắt chước rồi lại chen vào thị trường bản gốc, đây là thủ đoạn mà Chim Cánh Cụt thường dùng nhất.

Có câu thương trường như chiến trường, nếu muốn toàn diện tiến vào thị trường trò chơi, tất nhiên bọn họ sẽ không bỏ qua một công ty rất có thể trở thành mối đe dọa trong tương lai.

Hơn nữa không biết tại sao.

Trong lòng của anh luôn có một cảm giác kỳ quái là đồ vật quan trọng bị cướp đi, làm cho anh rất khó chịu.

…

Không giống như phản ứng bên ngoài.

Lúc này, trong công ty Hồng Hoang có thể nói là bận đến điên cuồng.

Sáng sớm, các nhân viên của đội Game Online đã chạy khắp nơi trong khu làm việc, tới lui như một cơn gió.

- Mau lên! Đi thông báo cho tổ chế tác biết mã kỹ năng nhân vật xuất hiện sai sót, văn kiện đã gửi tới.

- Có người chơi báo cáo tên trang bị và biểu tượng không hợp nhau, mau gọi người xử lý một chút!

- Trang trí đâu rồi? Hình ảnh của phó bản này sai rồi, ai tới sửa lại đi!

- Mã đăng nhập lại hỏng mất, mau đi thông báo cho Tống tổng giám!

Tiếng la lo lắng vang lên khắp khu làm việc.

Đừng nói là người của đội ngũ Game Online, ngay cả người trong hai nhóm Bình Minh và Ánh Sáng cũng đều bỏ công việc trên tay tới trợ giúp.

Đây là Game Online đầu tiên mà công ty tuyên bố, bọn họ vẫn

đánh giá quá cao năng lực của mình.

Vốn cho rằng giai đoạn khảo sát không có vấn đề gì thì có thể trực tiếp bưng lên, lại tiến hành bảo trì đơn giản một chút là được.

Nhưng sự thật căn bản không có đơn giản như vậy.

Theo số liệu người chơi càng ngày càng nhiều, một lượng lớn dữ liệu tràn vào, mã lỗi xuất hiện, mọi thứ trở nên rối loạn.

Rất nhiều vấn đề mà trước đó Game Offline chưa từng gặp phải xuất hiện giống như là thủy triều, làm cho bọn họ vội vàng đến sứt đầu mẻ trán.

Phải biết rằng, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Càng về sau thì người chơi sẽ càng nhiều, vấn đề cũng sẽ tăng lên nhiều hơn nữa.

Nếu như xử lý chậm trễ, không chừng sẽ xảy ra vấn đề lớn gì đó, khiến trò chơi này của bọn họ thật vất vả mới tích góp được chút danh tiếng hoàn toàn sụp đổ!

- Nhanh lên! Mau đi gọi thêm người trong đội Bình Minh tới đây!

Xa xa, lão Tống vừa nói chuyện điện thoại xong vội vã chạy đến, hô to với nhân viên.

Hiện tại lão thật sự không biết nên vui vẻ hay là khổ sở nữa.

Nếu nói là vui vẻ, trước mắt lại có cục diện rối rắm lớn chờ xử lý.

Nhưng nếu lại nói là không vui, tỷ lệ online của trò chơi này lại vượt xa mong đợi, thậm chí số lượng tiêu thụ cũng tăng lên.

Ngay cả lão Lý nghe tin chạy tới cũng đều ngơ ngác không

thôi.

- Đậu xanh rau má, thật sự có nhiều người chơi game này đến vậy à?

Một trò chơi đối kháng 2D màn hình ngang đơn giản không thể đơn giản hơn, anh cho rằng ngay từ đầu có được mấy trăm người tới chơi đã là tốt lắm rồi.

Nhưng tình huống hiện tại lại phá vỡ hoàn toàn hiểu biết của anh về ngành trò chơi nhiều năm qua, trong đầu chỉ có một suy nghĩ.

Cái này mẹ nó cũng được à?

Đúng vậy.

Đổi lại bất kỳ một người hành nghề nào hiểu rõ về ngành trò chơi thì cũng sẽ không tin tưởng trò chơi như vậy có thể lấy được thành tích quá tốt.

Bởi vì nó cách biệt quá xa với chủ lưu thị trường!

Nhưng cục diện trước mắt này lại làm cho anh không thể không tin tưởng, ánh mắt của ông chủ nhà mình quả thật không bình thường, nói trò chơi này kiếm tiền là có thể kiếm tiền.

Cái này làm cho anh thật sự phục, phục đến không còn lời nào để nói.

Nghĩ từ một góc độ khác, người hành nghề trò chơi gặp phải ông chủ như vậy có khác gì cổ phiếu thường dân gặp gỡ Cổ Thần không?

Chỉ cần làm theo mà không cần suy nghĩ là được rồi!

- Lão Lý, anh sững sờ ở đó làm gì vậy? Mau gọi người bên Ánh Sáng tới trợ giúp đi!

Lão Tống từ đằng xa đi tới.

Nhìn thấy bộ dáng vô cùng lo lắng của đối phương, lão Lý lập tức hỏi:

- Muốn bao nhiêu? Tôi tận lực điều thêm mấy người tới, trước mặt tạm dừng các hạng mục khác.

Chương 256: Đây Là Lời Đáp Lại Của Hồng Hoang Với Người Chơi (1)

- Những hạng mục Game Offline kia thì không vội, để lại mấy người canh chừng là được, những người còn lại đều gọi tới giúp ổn định cục diện trước rồi nói sau.

Mặc dù trong lòng chấn kinh trò chơi này lại có nhiều người chơi như vậy.

Nhưng lão Tống lại biết đây là cơ hội ngàn năm một thuở.

Chỉ cần trò chơi này thành công, vậy sau này bọn họ sẽ dễ dàng gia nhập vào thị trường Game Online hơn rất nhiều, không cần lại bó tay bó chân giống như bây giờ nữa.

Nghĩ tới đây, anh lại hô to về phía khu làm việc:

- Mọi người cố gắng làm việc chăm chỉ, mấy ngày nay tất cả đều được gấp đôi tiền lương!

Tiền lương gấp đôi?

Các nhân viên nghe vậy thì trong lòng chấn động, càng ra sức làm việc hơn.

Bọn họ cũng biết bây giờ là thời kỳ mấu chốt, nếu như có thể thành công, vậy bọn họ sẽ trở thành nguyên lão của đội Game Online.

Cái này có tác dụng hơn nhiều so với việc tăng tiền lương gấp

đôi gì đó.

Mà dưới sự nỗ lực của bọn họ, các BUG mà người chơi báo cáo cũng được sửa chữa khẩn cấp, cơ bản mỗi ngày đều sẽ có thông báo cập nhật.

Thái độ thành khẩn đến mức các người chơi không khỏi rung động.

- Một ngày cập nhật một lần, Hồng Hoang này là muốn liều mạng à.

- Hôm qua BUG mà tôi báo cáo đã được sửa chữa!

- Quá nhanh! Lỗi tôi gửi lên sáng nay cũng không còn nữa.

- Đã lâu rồi tôi chưa thấy công ty nào chú ý đến ý kiến của người chơi như vậy.

- Cho nên khi nào bọn họ chịu sửa bug Kelly cường hóa trang bị là sẽ bể nát? (Icon đầu chó).

- Đã sửa lại rồi, ném vào máy phân giải trực tiếp +10.

- Xú nữ nhân Kelly, mau trả trang bị lại cho tôi!

Đối với động tác lớn này của Hồng Hoang, các người chơi nghị luận cho tới bây giờ cũng không dừng lại.

Cũng bởi vì thái độ thành khẩn của Hồng Hoang, bọn họ nghiêm túc đối đãi ý kiến của người chơi nên gom fan vô số, hấp dẫn không ít người chơi trước kia có thành kiến đối với trò chơi 2D màn hình ngang.

Kết quả sau khi chơi xong, bọn họ đều phát hiện trò chơi này không giống bình thường, bị thu hút sâu sắc bởi nội dung cách chơi.

Có người còn hô bằng gọi hữu cùng tới luyện cấp PK, lại tăng thêm một mồi lửa cho trò chơi này.

Cái tên Dungeon Fighter cuối cùng đã nhanh chóng lan truyền trên mạng.

Tốc độ truyền bá khoa trương này.

Cho dù là Thần Tích và mấy công ty từng nói qua việc hợp tác đăng nhập phần mềm chat với Hồng

- Công ty trò chơi không chút tiếng tăm kia lại có tỷ lệ online cao như vậy?

- Tính sai rồi, sớm biết như vậy thì không nên nâng giá lên cao.

- Người phụ trách đàm phán với Hồng Hoang trước đó đâu rồi? Gọi anh ta tới đây cho tôi!

Hối hận?

Có lẽ vậy.

Bởi vì ngạo mạn mà mất đi một trò chơi có tiềm chất bùng nổ như vậy, bọn họ thật sự vô cùng hối hận.

Dù sao thì khả năng này sẽ trở thành trợ lực mạnh mẽ để bọn họ vượt qua các đối thủ cạnh tranh khác.

Nhưng phản ứng nhiều nhất lại là lạnh như băng.

Chỉ cần là người trong ngành nghề trò chơi, nhất là nghề nghiệp Game Online thì đều biết.

Những công ty lớn nắm giữ đại bộ phận thị trường sẽ không trơ mắt nhìn đối thủ cạnh tranh mới xuất hiện.

Nếu như không chiếm được, vậy thì sẽ phá hủy.

Đây cũng là quy tắc ngầm hiểu lẫn nhau giữa các công ty lớn.

Bởi vì một khi đối thủ cạnh tranh mới xuất hiện, thị trường của bọn họ chắc chắn sẽ bị phân ngạch, không người nào có thể ngồi yên không để ý đến loại chuyện này.

Nếu như Hồng Hoang không có cách nào để bọn họ sử dụng, vậy đương nhiên không thể để cho nó thuận lợi chen vào ngành Game Online được.

Chỉ trong thời gian một tuần ngắn ngủi.

Trên mạng bắt đầu xuất hiện video và bài post công kích Dungeon Fighter.

Một số chủ blog trò chơi nổi tiếng nhao nhao đứng ra liệt kê từng thiếu hụt liên quan đến trò chơi này, cùng với vấn đề sắp xuất hiện, dùng nó để dẫn dắt người chơi.

Thậm chí còn có công ty lớn tuyên bố sắp đẩy ra một trò chơi cách đấu 2D màn hình ngang thế hệ tiếp theo, sẽ phát hành không lâu sau đó.

Gần như toàn bộ đều chỉ đầu mâu về phía Hồng Hoang, tạo thành lượng lớn người chơi trôi đi.

- Cuối cùng thì bọn họ cũng ra tay rồi à?

Trong văn phòng, Trần Lâm vẫn bình tĩnh nhìn từng tin tức xuất hiện trên mạng.

Trước khi làm Game Online thì anh cũng đã dự liệu được tình huống này, những công ty lớn kia sẽ không để cho bọn họ đứng vững dễ dàng như vậy.

Cũng bởi vì biết điểm này.

Anh mới luôn âm thầm tích góp sức mạnh, không dễ dàng đặt

chân vào lĩnh vực Game Online.

Mà trình độ chế tác của trò chơi này cũng không phụ kỳ vọng của anh, làm được tốt hơn nhiều so với kiếp trước, ít nhất là anh không tìm ra được thói xấu lớn gì.

- Tổng giám đốc Trần, bảng báo cáo đã ra tới rồi.

Khi anh đang nghĩ ngợi thì lão Lý cầm bảng báo cáo đi vào.

- Tình huống thế nào?

Trần Lâm hỏi.

- Tình huống không tốt lắm.

Lão Lý cau mày:

- Tỷ lệ người chơi online giảm xuống 11% so với hôm qua, đây là lần giảm xuống nhanh nhất trong nửa tháng này.

Một ngày giảm hơn 10%, số liệu này đã được coi là vô cùng khoa trương.

Nếu như chậm trễ đưa ra phương sách ứng đối thì trò chơi của bọn họ thật sự sẽ lạnh hoàn toàn, bị bao phủ bởi dòng lũ cạnh tranh này.

Mỗi lần tới loại thời điểm như vậy.

Trần Lâm không khỏi cảm thán.

Mấy công ty nhỏ ở kiếp trước có thể lao ra khỏi vòng vây giết của nhiều công ty lớn như vậy, hơn nữa lại thành danh trong một trận chiến, thật đúng là không phải trâu bò tầm thường.

May mắn.

Anh đã sớm chuẩn bị.

- Sân bãi bên phía Bilibili chuẩn bị thế nào rồi?

Trần Lâm hỏi.

- Đã chuẩn bị gần xong rồi.

Lão Lý gật đầu:

- May mà có Tô Bằng hỗ trợ, lắp đặt thiết bị và trang trí sân bãi đều vô cùng thuận lợi, chắc là cuối tháng sẽ hoàn thành, nhưng phí dụng sân bãi và quảng cáo có chút vượt quá dự toán.

- Không sao, chúng ta kiếm lời nhiều tiền như vậy chính là vì loại thời điểm này, anh đi tuyên bố thông báo đi, nên để cho bọn họ biết, Hồng Hoang chúng ta không phải dễ bắt nạt như vậy.

- Được!

Lão Lý trầm giọng đáp lại.

Khác với sự tùy tiện thường ngày, lúc này ánh mắt của anh nghiêm túc chưa từng có.

Chương 257: Đây Là Lời Đáp Lại Của Hồng Hoang Với Người Chơi (2)

Trong khoảng thời gian này, bởi vì đủ loại bôi nhọ giả dối không có thật làm cho bọn họ bị người bên ngoài nghị luận đủ điều, cho dù là ai thì cũng sẽ cảm thấy vô cùng khó chịu.

Bây giờ cuối cùng cũng có thể thống khoái đánh trả, anh đâu còn nói nhảm nữa, vội vã xoay người rời đi.

Không lâu sau.

Một thông báo hoàn toàn mới được.

Xuất hiện trên tài khoản quan phương của công ty Hồng Hoang.

[Quan phương thông báo: Game Online cách đấu Dungeon Fighter siêu nổi tiếng sẽ ra mắt một sự kiện offline mới vào ngày 1 tháng sau - Thiên Vương Đại Tái cách đấu DNF lần thứ nhất.]

[Xem chi tiết thể lệ cuộc thi ở bên dưới, hoan nghênh các người chơi báo danh, đến lúc đó, chúng tôi sẽ mang tới những cuộc quyết đấu đỉnh cao của các tuyển thủ hàng đầu để giành được tiền thưởng khổng lồ, hãy xuất kích vì vinh dự cách đấu cao nhất!]

[Tiền thưởng như sau:

Hạng 1: 100 ngàn.

Hạng 2: 70 ngàn.

Hạng 3: 50 ngàn.

Hạng 4: 30 ngàn.

Hạng 5: 20 ngàn.

Hạng 6 tới hạng 10: 2 ngàn.]

Các cư dân mạng vốn còn đang lướt internet vừa nhìn thấy tin tức này đã hoàn toàn vỡ tổ.

- Thiên Vương Đại Tái? Hồng Hoang muốn tổ chức thi đấu trò chơi!

- Đậu xanh rau má, hạng nhất là 100 ngàn tiền thưởng!

- Hạng hai cũng có 70 ngàn!

- Tranh tài gì mà trâu bò như vậy?

- Hình như là khoản game Dungeon Fighter kia.

- Một trò chơi 2D mà lại thiết lập cao như vậy, Hồng Hoang điên rồi à?

- Mau báo danh! Nhất định phải báo danh!

Tổng cộng hơn ba trăm ngàn tiền thưởng, thiếu chút nữa làm lóe mù mắt chó của đám người chơi.

Loại tiền thưởng trình độ này đã tương đương với giải thi đấu cấp bậc toàn quốc.

Cũng chỉ có công ty lớn mới có thể làm được như vậy.

Một công ty mới thành lập chưa đến hai năm như Hồng Hoang lại có thể tài đại khí thô như thế?

Mà điều làm cho các người chơi khiếp sợ là.

Sau khi thông báo này được phát ra, biểu ngữ trên trang đầu của tất cả các đài phát sóng trực tiếp lớn cũng biến thành quảng cáo công khai cho sự kiện này, tiến hành tạo thế từ trước gần nửa tháng.

Thậm chí chỉ cần tiến vào phòng chat Live là cũng có thể nhìn thấy giao diện tuyên truyền trên cùng, có thể nói là thanh thế hùng vĩ.

- Đậu xanh rau má, Hồng Hoang đang muốn đập nồi bán sắt đối nghịch với công ty lớn à.

Người hiểu một chút quy tắc thị trường không khỏi phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Đầu tư một khoản tài nguyên như vậy, cho dù là những công ty lớn kia thì cũng phải cân nhắc đến việc lợi và hại.

Càng đừng nói chi là công ty nhỏ, thương gân động cốt đã là nhẹ lắm rồi.

Rất nhiều công ty căn bản không thể lấy ra được tài chính khổng lồ như vậy.

Cũng bởi vì chuyện này mà các người chơi càng hiểu hơn về thực lực của Hồng Hoang, đã không thể dùng công ty trò chơi bình thường để đánh giá bọn họ nữa.

- Ủng hộ! Nhất định phải ủng hộ trò chơi này! Đến lúc đó tôi cũng phải đi tham gia!

Trong ký túc xá đại học, lão Quách vừa mới lên max cấp hô to với tinh thần phấn chấn, anh cảm nhận được quyết tâm của công ty Hồng Hoang.

Xem như là fan trung thành của trò chơi này, mấy ngày gần đây anh thật sự vô cùng tức giận, tức giận với những người ngay cả chơi cũng không chơi mà đã đăng bài bôi nhọ trò chơi này.

Vốn tưởng rằng Hồng Hoang sẽ khuất phục như vậy, làm cho anh mất đi một trò chơi yêu thích.

Nhưng anh không ngờ nửa tháng sau lại chờ tới sự hồi đáp của Hồng Hoang.

Đúng vậy!

Đây là lời đáp lại của Hồng Hoang đối với những người vẫn gắn bó với trò chơi!

Cũng là lời giải thích của Hồng Hoang cho sự ủng hộ chân thành của bọn họ!

Cho dù không có bất kỳ giao lưu ngôn ngữ nào, anh cũng có thể cảm nhận được một sự hò hét bất khuất từ trong thông báo này, cùng với lời kêu gọi người chơi.

- Đúng là nên ủng hộ một chút, nhưng đây chính là hoạt động offline, muốn tới hiện trường để tranh tài, cậu có thực hiện được không vậy?

Bạn cùng phòng bên cạnh quăng tới ánh mắt hoài nghi.

Gia hỏa này ức hiếp người nhà còn được, nhưng đi ra bên ngoài nhìn thấy người khác có thể không nói lắp đã là không tệ rồi.

- Sao... Sao lại không được chứ?

Lão Quách đỏ mặt, bối rối nhìn xung quanh, cuối cùng ánh mắt rơi xuống máy cường hóa vũ khí:

- Được rồi, dùng vũ khí này làm chứng, nếu như thành công

thì lên 11 thì có đánh chết tôi cũng phải đi!

Nói xong, anh nhấn phím cường hóa, bên tai bắt đầu vang lên một âm thanh giống như là động cơ Turbine.

Nghe thấy âm thanh này, lão Quách sợ hãi đến mức nhanh chóng bịt tai lại, chạy ra xa máy tính, chỉ sợ nghe thấy tiếng vỡ vụn mà anh không muốn nghe nhất.

Bởi vì cường hóa trang bị ở chỗ Kelly, nếu vượt qua +10 mà thất bại thì sẽ trực tiếp tan vỡ.

Đây chính là kiếm quang màu xanh cấp 50 mà anh vất vả lắm mới lấy được, nếu như nó vỡ nát thì anh muốn khóc cũng không có chỗ để khóc.

Đám bạn cùng phòng khác nhìn thấy anh như vậy đều không khỏi cười lớn.

Dù sao thì trước đó bọn họ cũng đã bị vỡ nát vũ khí của mình mấy lần, cảm nhận được loại cảm giác phức tạp ba phần chờ mong ba phần giày vò cộng thêm bốn phần hối hận kia.

Kết quả đến cuối cùng, toàn bộ ký túc xá cũng chỉ có gia hỏa này thành công lên tới +10, làm cho anh khoe khoang trước mặt bọn họ rất lâu, lần này hẳn là vận khí của anh sẽ không tốt như vậy nữa.

Nghĩ tới đây.

Lão Quách nhìn về phía máy tính của mình.

Nhưng vào lúc này, một âm thanh êm tai vang lên, quanh quẩn trong toàn bộ ký túc xá.

Mấy người đầu tiên là sững sờ, sau đó từng đôi mắt đột nhiên trừng lớn.

- Mẹ nó! Vậy mà cũng được sao?

Ở trên màn hình bỗng nhiên hiện ra một vũ khí +11.

Chính là vũ khí Kiếm Quang mà lão Quách vừa mới ném vào!

…

Thông báo của Hồng Hoang có thể nói là một quả bom nặng ký ném vào trong vòng tròn người chơi Game Online.

Trong lúc nhất thời, các cuộc thảo luận về trò chơi này đã tăng lên đáng kể, có đủ loại ý kiến khác nhau.

Nhưng không thể không nói.

Tiền thưởng được thiết lập trên đó vô cùng mê người.

Nhiều đến mức một lượng lớn người chơi đã đổ xô vào trong game, muốn thử xem mình có thể đi tham gia cạnh tranh hay không.

Chương 258: Chiến Ký Arad (1)

Dù sao thì trò chơi này mới ra mắt không bao lâu, điểm xuất phát của mọi người không kém quá nhiều.

Không có người nào nguyện ý thừa nhận thiên phú của mình kém hơn người khác.

Lỡ như mình thật sự có thiên phú về phương diện này và lấy được vị trí quán quân, đó chẳng phải là thu được cả danh và lợi à?

Càng đừng nói đến người chơi có cấp độ tối đa trong trò chơi.

Vừa nhận được tin tức, tất cả đều điên cuồng tràn vào trong sân PK luyện tập kỹ thuật, chuẩn bị xung kích giải thi đấu lần này.

Dưới nhiệt độ gia tăng như vậy, số lượt người chơi của trò chơi Dungeon Fighter thật sự bị vặn trở về.

Thậm chí xu hướng tăng lên còn hung mãnh hơn trước đó.

- Chúng ta phải cảm ơn mấy nhà công ty kia trợ công, để nhiều người chơi biết đến trò chơi này của chúng ta.

Trong văn phòng của Hồng Hoang, lão Tống trầm giọng nói.

Ngay từ lúc mấy nhà công ty lớn cố ý hoặc vô tình xa lánh bọn họ, anh đã ngửi được mùi vị cơ hội.

Loại chuyện này đối với những công ty nhỏ khác mà nói có lẽ là tai họa ngập đầu.

Nhưng đối với Hồng Hoang của bọn họ thì lại không phải.

Bởi vì khi công ty lớn ra tay với bọn họ, đồng thời cũng mang đến lượng lớn lưu lượng chú ý, đẩy trò chơi này của bọn họ lên đầu sóng ngọn gió.

Chỉ cần có thể chịu đựng được, lấy lại danh tiếng, vậy danh khí của trò chơi này sẽ hoàn toàn khai hỏa, không ai có thể ngăn cản bước chân của bọn họ nữa.

Nếu như không làm được thì đó chính là vạn kiếp bất phục.

Cho nên cần phải có một người vô cùng quyết đoán ra quyết định mới được.

Mà cái này.

Vừa vặn là điều mà Hồng Hoang bọn họ không thiếu.

Bởi vì Tổng giám đốc của bọn họ chính là một người quyết đoán!

- Tá lực đả lực, chiêu này thật trâu bò, chẳng lẽ Tổng giám đốc Trần đã sớm dự liệu sẽ có loại chuyện này xảy ra à?

Lão Lý tán thưởng một câu.

- Đúng là một biện pháp không tệ.

Lão Tống nghiêm túc gật đầu:

- Nhưng mà cũng rất nguy hiểm, một khi trò chơi hoặc trận đấu của chúng ta xảy ra sai lầm lớn thì cũng có thể sẽ tạo thành tổn thất khó có thể vãn hồi.

- Vậy tôi sẽ sắp xếp người đi kiểm tra thêm vài lần nữa, bảo đảm đến lúc đó không xảy ra chuyện gì.

- Ừm, bên sân bãi giao cho anh, đây sẽ là thời khắc mấu chốt quyết định chúng ta có thể đứng vững trên thị trường Game Online

hay không!

Nói xong, hai người đều trở về bận rộn việc của mình.

Mặc dù cuộc thi đấu còn nửa tháng nữa mới bắt đầu, nhưng vòng loại phải được chuẩn bị từ trước, có quá nhiều chuyện phải làm.

Mà ngay khi Hồng Hoang đang bận rộn không ngớt.

Trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu cũng thay đổi diện mạo hoàn toàn.

Với tư cách là bên cung cấp sân thi đấu, Tô Bằng đã xin Trần Lâm giao đại diện hình ảnh trong trò chơi cho Âu Dương Hiểu.

Là một trong những kênh quảng bá chính trước khi cuộc đại tái bắt đầu.

- Âu Dương Hiểu, bây giờ chính là lúc Hồng Hoang gặp nạn cần có sự trợ giúp nhất, việc chúng ta cần làm chính là phải ra tay giúp đỡ bọn họ trước tiên, tận khả năng ủng hộ bọn họ, nếu như thành công, vậy chúng ta sẽ thu được một đồng minh kiên cố sẽ trở thành công ty lớn trong tương lai.

Đây là những gì Tô Bằng đã nói với Âu Dương Hiểu trước khi livestream.

Ngay vào lúc này, đứng ra giúp đỡ Hồng Hoang không thể nghi ngờ là đứng ở mặt đối lập với một số công ty lớn.

Nhưng dệt hoa trên gấm vẫn không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Tô Bằng chỉ là một quản lý thị trường phân bộ, cho dù được lui tới với những công ty lớn kia thì nhiều lắm cũng chỉ có thể tìm được một chút dự án nhỏ không quan trọng mà thôi.

Hạng mục lớn hơn nữa cơ bản đều là của tổng bộ.

Không có bất cứ liên quan nào đến anh.

Mà Hồng Hoang thì khác.

Bây giờ chính là lúc bọn họ cần giúp đỡ.

Ra tay giúp đỡ bọn họ vào loại thời điểm này sẽ có thành ý hơn nhiều so với việc mặt nóng dán lên sau khi bọn họ trở thành công ty lớn.

Sau này nếu như có hoạt động tuyên truyền cỡ lớn gì gì đó.

Bọn họ còn không ưu tiên đi tìm mình trước à?

Đây cũng là suy tính của Tô Bằng, bởi vì anh cảm thấy Hồng Hoang có tiềm lực trở thành công ty lớn.

Còn về Âu Dương Hiểu thì càng không cần nói nhiều.

Có tên tuổi đại sứ hình ảnh này ở đây, nhiệt độ mỗi ngày của cô đều tăng lên, cao hứng còn không kịp.

Vừa mới livestream.

Trong phòng chat Live lập tức hiện ra lượng lớn mưa đạn.

Trên đỉnh giao diện càng là phủ lên áp phích hình tượng của cô, dùng chính là phong cách bối cảnh Dungeon Fighter .

- Tình huống gì vậy? Chủ phòng đã lấy được quyền đại diện phát ngôn trong đại tái của Hồng Hoang rồi à?

- Vậy có nghĩa là chủ phòng đã nhận được trao quyền tuyên truyền của quan phương à?

- Khá lắm, thật đúng là con đường tuyên truyền của quan

phương ở Bilibili.

- Chủ phòng, chủ phòng, có thể nói một chút nội dung tranh tài và quy tắc không?

- Tôi rất để ý đến việc bán vé vào cửa tại hiện trường.

- Cùng câu hỏi, rất nhiều người chơi không biết mua vé vào cửa như thế nào.

Dù sao thì đây cũng là đại tái quy mô lớn như vậy, sự chú ý của giới người chơi vẫn là rất cao.

Lại vừa vặn trùng vào ngày nghỉ, rất nhiều người đều muốn mua vé đi xem náo nhiệt, nhưng lại vẫn chưa có tin tức của quan phương Hồng Hoang.

- Vé vào cửa à, chắc là sẽ được công bố vào cuối tuần, về phần quy tắc thi đấu, tôi có thể nói sớm một chút.

Âu Dương Hiểu nhận được nhiệm vụ chính là tuyên truyền tạo thế cho trò chơi, đương nhiên không thể không nhiệt tình giải đáp thắc mắc của khán giả.

Cô vừa trả lời vừa mở Dungeon Fighter ra.

Không bao lâu sau, một pháp sư loli mặc quần áo hoa lệ, một thân trang bị tím +10 xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- ???

- Toàn thân +10 trang bị tím?

- Nguyên bộ trang phục?

- Má ơi, PK cấp 6!

- Cô PK lên lúc nào vậy?

Khán giả lập tức sôi trào, mưa đạn không ngừng hiện lên.

Những người vẫn luôn xem Âu Dương Hiểu livestream đều không cảm thấy gì, thế nhưng những người sau khi nghe tin chạy đến đây lần đầu tiên thì đều bị chấn động.

Nguyên bộ trang phụ, trọn bộ +10 trang bị tím, PK cấp 6, mặt ngoài hoa lệ này tuyệt đối là cấp độ đỉnh tiêm nhất vào lúc này.

Chương 259: Chiến Ký Arad (2)

Sau khi khoe khoang một phen, Âu Dương Hiểu lúc này mới khiêm tốn nói:

- Thật ra cũng không có gì, tôi chỉ dựa vào ưu thế thuộc tính thời trang và trang bị mà thôi, người có kỹ thuật lợi hại hơn tôi còn rất nhiều.

- Hơn nữa lần thi đấu này áp dụng chế độ thi đấu công bằng, đến lúc đó ban tổ chức sẽ đưa các tuyển thủ những tài khoản với trang bị thống nhất, hoàn toàn khảo nghiệm kỹ thuật của bản thân tuyển thủ.

Trang bị thống nhất?

Khán giả nghe vậy thì hai mắt sáng lên.

Đối với đại tái này, điều mà bọn họ chú ý nhất chính là tính công bằng.

Nếu như vừa lên đã treo lên đánh bình dân, ai nạp tiền nhiều thì người đó trâu bò, vậy thì loại tranh tài này không cần thiết nữa.

Bây giờ nghe thấy áp dụng chế độ thi đấu công bằng, lập tức làm cho bọn họ dâng lên hứng thú, tiếp tục hỏi thăm về đủ loại vấn đề có liên quan đến cuộc thi đấu.

Âu Dương Hiểu vừa PK vừa trả lời vấn đề của bọn họ.

Nhiệt độ trong phòng livestream cũng đang tăng lên, còn khoa trương hơn mấy lần so với lúc cô truyền bá game offline, rất nhiều người đều là lần đầu tiên tới phòng livestream.

Đủ để thấy được lần tuyên truyền này của Hồng Hoang cường đại cỡ nào.

Cho dù là các công ty lớn khác muốn ngăn cản thì chỉ sợ cũng phải trả giá cao.

Cứ như vậy.

Trong bầu không khí căng thẳng này.

Ngày diễn ra đại tái Thiên Vương cách đấu cuối cùng cũng tới đúng hẹn.

Người chơi tan tầm về nhà ăn tối xong đã sớm chờ ở trong phòng livestream trên các nền tảng lớn, chờ đợi cuộc tranh tài khai mạc.

Ngay cả tài khoản livestream của Hồng Hoang tại nền tảng Đấu Cá Mập trước đó cũng có đất dụng võ, biến thành kênh phát sóng trực tiếp cuộc đại tái.

- Đợi nửa tháng, rốt cuộc cũng tới rồi à?

- Đáng tiếc lúc thi vòng loại tôi không thể vượt qua.

- Ha ha, tôi cũng tham gia, vòng thứ nhất đã bị quét xuống.

- Đám người kia quá mạnh, tôi còn chưa mở không màu thì đã bị liên chiêu miểu sát .

- Làm sao có thể so sánh được? Người ta đã bắt đầu khổ luyện kỹ thuật ở sân PK từ hơn nửa tháng trước rồi.

- Chậc, toàn là đám ỷ vào kỹ năng lớn giây sát thôi.

- Ghen tị đỏ mắt à, không cần không màu thì làm sao mở Song Đao?

- Cho nên mới gọi là Hồng Cẩu. (Icon đầu chó)

Trong phòng livestream nghị luận ầm ĩ, chủ đề dần dần chuyển tới mâu thuẫn gần đây nhất trong trò chơi.

Cũng chính là sử dụng kỹ năng lớn sẽ tiêu hao khối tiểu tinh không màu.

Bởi vì sát thương của kỹ năng lớn vô cùng cao, động một chút là đã giết chết một ống máu lớn, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tính công bằng.

Cho nên trong sân PK đã sinh ra một quy tắc ngầm, chỉ cần là kỹ năng sử dụng khối tiểu tinh không màu thì đều không thể sử dụng.

Nếu không thì chính là đồ rác rưởi phá hư cân bằng.

Nhưng cũng có một bộ phận người cảm thấy sân PK không có hạn chế này, cho nên có thể dùng được.

Hơn nữa mỗi người đều có đại chiêu, anh bị đánh trúng chẳng lẽ không phải bởi vì anh đồ ăn (gà mờ) à?

Hơn nữa anh mẹ nó cũng không phải là người thiết kế trò chơi, dùng kỹ năng gì còn đến lượt anh khoa tay múa chân à?

Tóm lại, mâu thuẫn giữa các quần thể người chơi giống như vậy cũng không hiếm thấy trong Game Online.

Mặc dù sẽ có chỗ ảnh hưởng đến hoàn cảnh trò chơi.

Nhưng lại kéo lên nhiệt độ của sân PK.

Thấy chuyện không quyết được thì đánh một trận, ai thắng ai có quyền nói chuyện, nhất thời trở thành chuẩn tắc chí cao của Dungeon Fighter.

Đương nhiên.

Tất cả những điều này đều dần dần lắng xuống bởi vì sự xuất hiện của trận đại tái.

Bởi vì đại tái cũng không cấm kỹ năng dùng không màu, cho nên những cao thủ kia khi luyện tập đương nhiên cũng phải học được cách dùng những kỹ năng này.

Đương nhiên là không thể vì loại quy tắc ngầm trong vòng người chơi này mà bản thân bị gò bó tay chân được.

Bây giờ còn có nửa giờ nữa là đại tái bắt đầu, bọn họ muốn xem thử rốt cuộc là các vị đại lão nào cướp được vị trí tham gia đại tái.

- Đến rồi, đến rồi, có hình ảnh!

Đột nhiên, mấy mưa đạn xẹt qua trong phòng phát sóng.

Trong lúc bọn họ tranh luận không ngừng, phòng livestream tối như mực cuối cùng cũng sáng lên, bắt đầu phát sóng mở màn đại tái và đếm ngược giờ khai mạc.

Nhưng mà một giây sau, các người chơi lại cùng nhau sửng sốt.

Bởi vì đồng hồ đếm ngược trong màn hình đột nhiên thu nhỏ, bay đến một góc màn hình, hình ảnh chính giữa cũng theo đó chuyển đổi đến hiện trường sân thi đấu.

Trên sân khấu, một ban nhạc rock đang ngồi ngay ngắn ở trên, nữ ca sĩ chính đứng ở trước micro, tạo dáng như sắp biểu diễn.

- Tình huống gì vậy? Vẫn còn nửa giờ nữa mà?

- Chẳng lẽ ban tổ chức muốn khai mạc sớm à?

- Như vậy có phải hơi quá qua loa không?

Khán giả nghị luận ầm ĩ, mưa đạn nghi ngờ xẹt qua phòng livestream.

Những người đang tìm vị trí trong sân thi đấu cũng đều đồng loạt ngẩng đầu lên, nhìn về phương hướng sân khấu.

Dựa theo tin tức bọn họ nhận được, khoảng cách khai mạc hẳn là còn có nửa giờ mới đúng, thậm chí ngay cả các tuyển thủ đều chưa chuẩn bị ổn thoả, toàn bộ đều ngơ ngác ngồi ở đằng kia.

Mà ngay khi tất cả mọi người đều đầu đầy dấu chấm hỏi thì ban nhạc rock cuối cùng cũng có động tác, bỗng nhiên vang lên một tràng tiếng trống và tiếng ghita, trong nháy mắt đánh vỡ sự bình tĩnh của toàn bộ hội trường.

Đợi đến khi phần mở màn tràn đầy tiết tấu đi qua, nữ ca sĩ chính cúi đầu đứng ở trước micro mở mắt ra, hất mái tóc được cột thành đuôi ngựa, bắt đầu hát theo nhịp điệu.

Điều ước mà ngày đó lặng lẽ hứa nguyện.

Vẫn luôn bị phong bế, đứng im bất động.

Giống như là cảnh trong mơ.

Mô tả người bạn tuyệt vời.

Chờ đợi trong tương lai, tưởng tượng về nơi đó.

Không cách nào ngủ được, cũng không phải là vô nghĩa.

Lần này gặp nhau mang đến một sự thay đổi kỳ tích.

Ca khúc cực kỳ có tiết tấu, âm thanh ngọt ngào.

Phối hợp với ban nhạc rock sau lưng, thoáng cái đã kéo toàn

bộ bầu không khí lên cao.

Nhưng dần dần khán giả đã phát hiện điều không hợp lý.

Bởi vì màn ảnh phía sau sân khấu lớn cũng sáng lên, kèm theo ca khúc mà phát ra một đoạn anime xa lạ.

[Chiến kí của Arad]

Mấy chữ to xuất hiện trên màn hình, bối cảnh chính là biểu tượng của trò chơi Dungeon Fighter.

Chương 260: Triển Lãm Truyện Tranh Và Trò Chơi Châu Á (1)

Mà trong anime đang phát sóng kia, rõ ràng là mấy nghề nghiệp lớn mà các người chơi vô cùng quen thuộc.

Quỷ Kiếm Sĩ, Thần Thương Thủ, Cách Đấu Gia, Ma Pháp Sư, Thánh Kỵ Sĩ.

Mỗi một nghề nghiệp đều có màn ảnh và động tác độc lập, thậm chí ngay cả cảnh tượng cũng theo âm nhạc mà thay đổi.

So với trò chơi thì nó càng tả thực hơn, càng rõ ràng hơn.

Nhìn giống như là một bộ phim hoạt hình?

- ???

- Đợi đã, cái này là cái gì?

- Cảm giác déjà vu này, chẳng lẽ là hoạt hình CG à?

- Mẹ nó, thật mẹ nó đúng hoạt hình CG mà, ngay cả nhân vật trong trò chơi cũng xuất hiện!

- Ha ha ha, như vậy cũng quá rối loạn rồi!

- Quả nhiên là phong cách của Hồng Hoang, CG tuyên truyền vẫn độc đáo như vậy.

- Lúc trước tôi còn thắc mắc tại sao trò chơi này lại không có CG, thì ra là nó được giấu ở nơi như thế này.

- Đúng vị, lần này mới đúng vị.

Khán giả phản ứng lại, lập tức cười điên dại.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng đại tái còn chưa mở màn, ngược lại chờ đến CG tuyên truyền trò chơi.

Còn mẹ nó là một bộ phim hoạt hình!

Các nhà khác phát hành trò chơi đều ước gì có thể công chiếu CG sớm hơn nửa năm.

Còn Hồng Hoang thì hay rồi, trò chơi đã đi ra hơn một tháng, lúc này mới nhớ tới phát CG, đơn giản chính là mẹ thái quá mở cửa cho thái quá, thái quá về đến nhà.

Ngay cả người chơi và tuyển thủ dự thi ở hiện trường cũng đều cười toe toét, nhao nhao ngồi vào vị trí xem màn diễn xuất bất ngờ.

Bầu không khí vốn bởi vì chờ đợi mà vô cùng nặng nề lập tức trở nên vui sướng, làm cho tâm tình khẩn trương của các tuyển thủ tiêu tan rất nhiều.

Sau khi buổi biểu diễn của ban nhạc rock hoàn tất, màn hình lớn chuyển sang chế độ toàn màn hình, hoạt hình chính thức bắt đầu phát ra.

Nói một cách đơn giản.

Bộ phim hoạt hình "Chiến kí của Arad" này kể về lời nguyền rủa Kazan bộc phát, bao phủ toàn bộ đại lục Arad.

Nhân vật chính bởi vì bị trúng lời nguyền nên tay trái xảy ra biến dị, thu được lực lượng của Quỷ Thần, trở thành Quỷ Kiếm Sĩ mà người người e ngại.

Vì tìm được biện pháp giải trừ nguyền rủa, anh đi chu du khắp nơi, làm quen với 4 người gồm Thần Thương Thủ, Cách Đấu Gia,

Ma Pháp Sư và Thánh Kỵ Sĩ.

Bọn họ cùng nhau bắt đầu một hồi đại mạo hiểm kinh tâm động phách.

Chuyện xưa rất đơn giản.

Nhưng phong cách giải trí khôi hài lại nhanh chóng hấp dẫn ánh mắt của khán giả.

Bàn tay vốn dĩ đang muốn đóng lại giao diện vì chờ đợi quá lâu cũng vào lúc này dừng chuột lại, xem phim hoạt hình một cách say sưa.

Nhất là khi nhìn thấy nhân vật mà mình chơi lên sân khấu thì càng là nhấc lên mưa đạn như thủy triều.

- Đậu má, sao nhìn Thần Thương Thủ trong phim lại có vẻ tiện tiện thế nào ấy?

- Đây chính là hình tượng của Cách Đấu Gia à? Yêu rồi, yêu rồi.

- La Lỵ thật nhỏ nhắn, quá đáng yêu!

- Quả nhiên, đẹp trai nhất vẫn là đại thúc, thân thể như vậy chẳng phải là một quyền một con goblin à?

- Một đám cặn bã, nói nhiều như vậy nhân vật chính còn không phải vẫn là Quỷ Kiếm Sĩ à?

Từ khi trò chơi lên sàn đến nay, ai là người mạnh nhất trong năm hệ chức nghiệp lớn vẫn là một chủ đề tranh luận không ngừng.

Đứng ở góc nhìn của người chơi, đương nhiên hy vọng nhân vật mình chơi là mạnh nhất, nào chịu được người khác nói xấu nghề nghiệp này.

Cho nên khi nhìn thấy từng nhân vật xuất hiện trong hoạt hình, toàn bộ phòng livestream lập tức sôi trào lên, tỷ lệ người xem hiện tại càng đạt đến một tình cảnh vô cùng khoa trương.

Hiện tượng này làm cho mấy quản lý cấp cao của bình đài đang quan sát số liệu hậu trường sợ hết hồn.

- Có chuyện gì vậy? Nhiệt độ của trò chơi này lại tăng cao rồi?

- Trận đấu còn chưa bắt đầu mà tỷ lệ giữ chân đã đạt đến 92% trở lên!

- Đổi sách lược! Lập tức gia tăng đẩy lưu lượng phòng livestream, tranh thủ lưu lại những khán giả này!

Đối với nhiệt độ của trò chơi Dungeon Fighter này, thật ra ngay từ đầu bọn họ cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Đơn giản là Hồng Hoang đập nhiều tiền nên mới có thanh thế lớn như vậy, bọn họ chỉ phối hợp tuyên truyền mà thôi.

Nhưng số liệu hậu trường trước mắt lại hoàn toàn ngoài dự liệu của bọn họ, gần như không thua kém những cuộc tranh tài cỡ lớn hàng năm.

Những người này đều không phải kẻ ngốc, lập tức yêu cầu nhân viên tăng cường độ tuyên truyền, đồng thời tăng thêm số lượng nhóm máy chủ trong phòng livestream.

Một số công ty nhìn thấy Hồng Hoang có lượng truy cập lớn như vậy thì cảng ngửi được hương vị của cơ hội làm ăn, nhao nhao liên hệ với công ty Hồng Hoang để đàm phán hợp tác quảng cáo.

Đương nhiên đây đều là chuyện ngoài lề.

Ngay khi các bình đài đều bận rộn tuyên truyền hấp dẫn người

xem.

Bảy giờ tối đúng hẹn mà đến, trong âm nhạc vui sướng, cuộc thi đấu Thiên Vương cách đấu lần thứ nhất cuối cùng cũng chính thức bắt đầu.

- Sao lại bắt đầu nhanh như vậy chứ?

- Hãy chiếu xong đoạn phim hoạt hình này trước đã!

- Tôi đang xem đến thời điểm mấu chốt mà!

- A a a! Cách Đấu Gia của tôi vừa mới chuẩn bị ra sân!

- Không thể bắt đầu sau khi xem xong à?

- Tôi tới xem CG, trận đấu này có gì thú vị chứ?

Nhìn thấy phim hoạt hình bị tạm dừng, hình ảnh chuyển đổi đến hiện trường, khán giả đang vui vẻ xem phim lập tức vỡ tổ.

Ở hiện trường còn có tiếng biểu tình ồn ào khiến cho đám người lão Lý có mặt tại đây không khỏi hoang mang.

- Làm sao vậy? Không phải vừa rồi bọn họ còn la lối kêu bắt đầu nhanh lên à? Sao bây giờ lại làm ầm ĩ hơn rồi?

Ánh mắt lão Lý xuyên qua hậu trường, nghi ngờ nhìn ra phía ngoài.

Bọn họ vẫn luôn chuẩn bị công việc ở phía sau, cho nên không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

- Chẳng lẽ là bởi vì chờ quá lâu? Thôi thôi, chúng ta mau nhanh chóng bắt đầu đi.

Nói xong, lão nhìn về phía đám tuyển thủ đã sớm chờ đợi ở bên cạnh, còn có lão Tống và Âu Dương Hiểu mặc một bộ trang

phục lộng lẫy.

Là đơn vị tổ chức và đại sứ hình ảnh của cuộc tranh tài lần này.

Bọn họ đương nhiên là đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, chờ ở chỗ này.

Nhìn thấy đếm ngược kết thúc, hai người nhìn nhau gật đầu, sau đó dưới sự tập trung của ánh đèn và sự cổ vũ của khán giả, bọn họ đi tới sân khấu, chính thức bắt đầu nghi thức khai mạc sự kiện.

Chương 261: Triển Lãm Truyện Tranh Và Trò Chơi Châu Á (2)

Cách đó không xa.

Trần Lâm và Tô Bằng đứng cùng một chỗ, nhìn trận tranh tài đã bắt đầu, khóe miệng cuối cùng lộ ra một nụ cười.

- Cảm ơn, lần này Hồng Hoang chúng tôi nhớ ân tình của anh, sau này có chuyện gì thì có thể tới tìm tôi.

- Tổng giám đốc Trần khách khí rồi, nếu đã là đồng minh thì phải hỗ trợ lẫn nhau chứ.

Trong lòng Tô Bằng nở hoa, anh vẫn đang chờ câu nói này của Trần Lâm.

Chỉ cần có câu nói này, vậy sự nỗ lực của anh trong khoảng thời gian này là rất đáng giá.

Nghĩ tới đây, anh không khỏi nói sang chuyện khác:

- Đúng rồi, kế tiếp Tổng giám đốc Trần định toàn lực phát triển thị trường Game Online à?

Nếu đã muốn hợp tác, vậy anh đương nhiên phải tìm hiểu động tĩnh tiếp theo của Hồng Hoang một chút, như vậy mới có thể làm chuẩn bị hai tay.

- Chưa tính là toàn lực.

Trần Lâm trầm ngâm một lát, nói.

- Hồng Hoang chúng tôi cơ bản vẫn còn trong lĩnh vực Game Offline, làm Game Online chỉ là muốn mở rộng thị trường mà thôi, dù sao thì vận hành cũng phải hao phí quá nhiều nhân thủ.

Dù sao thì cũng là mở rộng thị trường, cho nên tiêu phí cực lớn là điều tất nhiên.

Nếu như sau này lại làm tiếp Game Online thì chắc chắn sẽ không có động tác lớn như hiện giờ.

Cho dù bọn họ có tiền thì cũng không chịu nổi giày vò như vậy.

- Thì ra là vậy.

Tô Bằng nghe vậy thì cúi đầu, âm thầm nhớ lại câu này.

Sau đó anh lại lập tức ngẩng đầu lên:

- Còn có một chuyện, tổng bộ của chúng tôi bên Tề Châu sẽ tổ chức một buổi triển lãm trò chơi và hoạt hình châu Á vào tháng tới cùng với một số công ty điện ảnh và công ty game lớn trong và ngoài nước, chủ yếu tập trung vào PC và máy chủ, không biết tổng giám đốc Trần có hứng thú tham gia hay không?

- Triển lãm hoạt hình và trò chơi à?

Lông mày Trần Lâm nhướng lên một chút, đây là lần đầu tiên anh nghe được tin tức này.

Anh đột nhiên nghĩ đến, Bilibili chính là lập nghiệp bằng trò chơi anime, văn hoá nhị thứ nguyên vô cùng nồng hậu, ở trong và ngoài nước cũng là số một số hai.

Chẳng lẽ...

Trò chơi nhị thứ nguyên sắp hưng khởi nhanh như vậy à?

Nói như vậy, đến lúc đó chỉ sợ sẽ có không ít công ty lớn đi tham gia, thị trường cũng sẽ theo đó mà xảy ra biến động.

- Vừa vặn, chúng tôi cũng đang làm một trò chơi về để tài này, nhớ lưu cho tôi một sân bãi tốt, phải lớn, càng lớn càng tốt.

- Thật sự là có à?

Tô Bằng vui vẻ ra mặt, nhưng lập tức nổi lên nghi ngờ:

- Càng lớn càng tốt, tổng giám đốc Trần muốn thiết lập nhiều quảng cáo tuyên truyền hơn à?

- Không phải, chỉ là tôi muốn bày chút đồ chơi thôi, đến lúc đó anh sẽ biết.

Trần Lâm cười thần bí, không giải thích thêm.

Đã nói đến nước này rồi, Tô Bằng đương nhiên không hỏi nhiều nữa, chỉ nói:

- Được rồi, lấy thân phận của tôi thì khả năng không thể xin được sân bãi trung tâm, nhưng mà vẫn có thể điều phối danh ngạch một vài sân bãi lớn bên cạnh.

- Vậy cũng đủ rồi, trò chơi này của chúng tôi tương đối đặc biệt, không cần sân bãi trung tâm cũng có thể nhìn thấy.

Trần Lâm do dự nói.

Nếu đây là triển lãm dành cho toàn châu Á và chủ yếu tập trung vào trò chơi hoạt hình, vậy thì có lẽ bên phía Nhật, Hàn cũng sẽ có công ty tới tuyên truyền.

Mặc dù ngành trò chơi trong nước đã khá hơn năm trước rất nhiều.

Nhưng so với những công ty ở hai nước kia thì vẫn có chút

chênh lệch.

Hơn nữa phong trào đại lý đang hưng khởi gần đây, một lượng lớn trò chơi nước ngoài tiến vào thị trường trong nước, vì vậy anh cần phải sớm sắp đặt mới được.

Nghĩ tới đây, anh gọi lão Lý ở phía sau khán đài tới:

- Lão Lý, trò chơi trước đó tôi bảo anh chuẩn bị thế nào rồi?

- Bản beta đã gần như hoàn thiện rồi, có điều AR và hình ảnh 3D cần rất nhiều thời gian, chúng ta không đủ nhân thủ về phương diện này.

Lão Lý trả lời.

- Được, tận lực làm xong bản thể trò chơi trước tháng sau, AR và hình ảnh 3D tôi sẽ nghĩ cách giải quyết.

- Không thành vấn đề, bảo đảm hoàn thành trước tháng sau!

Tô Bằng còn đứng ở đây, lão Lý không nói thêm gì, rời đi tiếp tục duy trì công việc hậu trường của buổi tranh tài.

Mà trên sân khấu, trong tiếng hoan hô chấn thiên của khán giả, đại tái khua chiêng gõ trống mà tiến hành.

Chớp mắt đã trôi qua ba ngày.

Sau ba ngày tranh tài khẩn trương, các tuyển thủ từ ngũ hồ tứ hải chạy tới, cuối cùng cũng quyết định được quán quân.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Lần tranh tài này, quán quân lại không phải chức nghiệp Quỷ Kiếm Sĩ đứng đầu, ngược lại là một người chơi Pháp Sư Chiến Đấu xông ra trùng vây, một lần đoạt giải quán quân!

Ngay khi Âu Dương Hiểu lên đài tuyên bố kết quả tranh tài thì toàn bộ phòng livestream và hiện trường đều sôi trào.

- Chiến Pháp! Quán quân lại là Chiến Pháp!

- Ha ha, tôi biết ngay mà, mạnh nhất quả nhiên là đại ma pháp sư của tôi!

- Quá mạnh mẽ! Một nghề nghiệp Pháp Sư lại có thể đuổi kịp một đống cận chiến.

- Người rơm vừa rồi tấn công kia quả thực chính là bút của Thần Lai!

- Trong trạng thái cực hạn như vậy mà cũng có thể thao tác được, phản ứng này quả thật là tuyệt.

- Chủ yếu vẫn là trò chơi này ưu hóa tốt, động tác và phản hồi công kích thật sự trâu bò.

- Chính xác, một trò chơi chiến đấu 2D lại có thể làm được tinh tế như vậy, vậy mà lúc trước tôi còn thấy tên nào đó trên mạng nói thao tác của game này là rác rưởi.

Cho dù cách màn hình thì các người chơi đều cảm thấy phấn khích không thôi, điên cuồng phát mưa đạn nghị luận về trận chung kết vừa rồi.

Mặc kệ là người chơi đang chơi game này hay là người nghe tiếng nên đến xem náo nhiệt, tất cả đều bị trận đấu này làm cho chấn động.

Rõ ràng chỉ là một trò chơi đối kháng 2D màn hình ngang.

Nhưng lại làm cho bọn họ thấy được đặc sắc chiến đấu của các nghề nghiệp, còn có những cuộc tranh tài long tranh hổ đấu của tuyển thủ.

So với những tài liệu đen được lưu hành trên mạng gần đây thì nó căn bản không liên quan một tí nào, thậm chí có rất nhiều người cố ý làm trò chơi này bị ô danh.

Mà trận đấu kéo dài ba ngày này đã chứng minh trò chơi này có điểm tốt cực lớn, không hề giống như trên mạng nói rằng nó không đáng một đồng!

Chương 262: Tiến Quân, Thức Tỉnh Toàn Chức nghiệp (1)

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người chơi tràn vào trò chơi.

Số người online vốn còn đang ì ạch cũng bắt đầu tăng vọt, không đến một ngày đã vượt qua con số 1 triệu.

Thế vừa nhanh vừa mạnh, cho dù mấy nhà công ty lớn muốn ra tay ngăn cản thì cũng đã không còn kịp nữa rồi.

Có lẽ bọn họ đánh chết cũng sẽ không nghĩ đến.

Lần so tài trực tiếp này của Hồng Hoang lại thành công như thế, ngoại trừ cường độ tuyên truyền và chất lượng quá tốt ra thì còn có một nguyên nhân quan trọng khác.

Đó chính là hoạt hình CG xen kẽ trong lúc thi đấu.

Đúng vậy.

Có một phần lớn người xem thật ra chủ yếu là vì xem phim hoạt hình!

…

- Oa, xem đến phần sau Roque hi sinh mạng sống của mình, tôi thật sự khóc to một hồi.

- Đáng ghét, xem cái trận đấu thôi mà cũng bị ngược một lần!

- Nhưng mà cuối cùng khi Quỷ Kiếm hóa thân tay không thì quả thật quá mẹ nó ngầu!

- Quả nhiên, Quỷ Kiếm Sĩ và Cách Đấu Gia là một cặp, tôi vô cùng hài lòng điều này.

- Tôi không rõ, phòng livestream này không phải là nơi chiếu phim hoạt hình à? Sao lại luôn cắm một chút hình ảnh tranh tài vào vậy? Hại tôi không xem được đầy đủ tập!

Đại tái Thiên Vương cách đấu đã kết thúc, nhưng mà thảo luận liên quan vẫn đang tiếp tục.

Nhưng trong đám người truy đuổi, điều mà bọn họ thảo luận nhiều nhất lại là hoạt hình được phát trong thời gian nghỉ giải lao giữa trận đấu.

Bởi vì một số người tới tương đối trễ, hoặc nửa đường có việc nên chỉ xem được một phần kịch bản, hơn nữa còn là đứt quãng.

Bây giờ đại tái kết thúc, hoạt hình không tiếp tục phát làm cho bọn họ khó chịu muốn chết, ước gì có thể chạy tới tổng bộ Hồng Hoang yêu cầu phim gốc.

- Thật là, Hồng Hoang không chịu làm hoạt hình cho tốt, làm trò chơi cái gì chứ!

Trong đám người, một lão ca gửi tin nhắn chửi rủa.

Lời này vừa nói ra lập tức nhận được rất nhiều sự tán thành, biểu thị đau lòng đối với hành vi tồi tệ của Hồng Hoang.

Nhưng mà...

Loại tình huống này không kéo dài bao lâu thì đã bị một chuyện khác đột nhiên xuất hiện đánh vỡ.

- Các anh chị em! Chiến kí Arad đã được cập nhật trên Bilibili! Hội viên cao cấp có thể xem miễn phí!

Tin nhắn gửi đi còn kèm theo một ảnh chụp màn hình và

đường dẫn liên kết.

Chính là phim hoạt hình CG mà Hồng Hoang vừa mới công chiếu, hơn nữa còn là nguyên bộ.

- Mẹ nó! Phim này thật sự có tập mới à?

- Tốt tốt tốt, cuối cùng thì tôi cũng chờ được tới lúc có nguyên bộ rồi.

- Hồng Hoang trâu bò!

Các khán giả lập tức thay đổi giọng điệu nhanh đến mức làm cho những người khác xem trò vui đều ngạc nhiên không thôi.

Vừa rồi không phải là căm thù đến tận xương tuỷ à?

Mặt mũi của mấy người đâu rồi?

…

Một bên khác.

Trong công ty của Hồng Hoang.

Bởi vì đại tái cách đấu thành công vang dội, Trần Lâm đã tổ chức một đại hội khen thưởng nhân viên, tiếng hoan hô gần như truyền khắp toàn bộ lầu trên lầu dưới.

- Nhờ sự nỗ lực của mọi người lần này, Game Online đầu tiên của chúng ta đã có được chỗ đứng vững chắc, đạt được thành tích như vậy.

- Không nói những cái khác, tổ chế tác mỗi người tăng thêm 3 tháng tiền thưởng! Những người khác tháng này tiền thưởng tăng gấp đôi!

- A!!!

Khi giọng nói của Trần Lâm rơi xuống, các công nhân viên lập tức hoan hô, từng người kích động đến sắc mặt ửng hồng.

Lúc trước bọn họ liều mạng như vậy là vì cái gì?

Ngoại trừ phun ra một ngụm ác khí ra thì đương nhiên chính là vì tiền!

Bây giờ sếp hào phóng như vậy, không có chút giả dối nào, làm cho bọn họ đều cảm thấy mình thật sự là đi vào đúng công ty.

Sau này cho dù không cần nhiều lời thì bọn họ cũng sẽ nguyện ý tiếp tục bán mạng.

- Được rồi, được rồi.

Trần Lâm tươi cười đầy mặt, nâng hai tay lên làm động tác đè xuống:

- Đây chỉ là một khởi đầu mà thôi, trò chơi của chúng ta vừa mới bắt đầu, chính là thời điểm mấu chốt nhất, ngàn vạn lần không thể thả lỏng, mọi người trở về cương vị của mình đi.

Lời nói của anh vẫn rất hữu dụng.

Đám người vốn còn đang hưng phấn lập tức tản ra, trở về cương vị của mình tiếp tục công việc.

Một số người thì cầm điện thoại di động gửi tin nhắn cho gia đình, chuẩn bị đêm nay chúc mừng một chút.

Trần Lâm nhìn quanh khu làm việc một vòng, sau đó quay người nhìn về phía lão Tống và lão Lý bên cạnh, còn có mấy tổ trưởng tổ chế tác.

- Nói tình huống hiện tại đi.

Anh trực tiếp hỏi thẳng, giọng nói trở nên trầm thấp xuống.

Lão Tống thấy thế thì sắc mặt run lên, vội vàng nói:

- Giống như dự liệu của chúng ta lúc đầu, những công ty lớn kia thấy không có cách nào ngăn cản chúng ta cho nên bắt đầu chuyển đổi sách lược, có hai trò chơi tương tự sẽ được ra mắt vào cuối tuần, hơn nữa gần đây trong trò chơi cũng xuất hiện không ít người chơi bật hack.

- Nhanh như vậy à?

Tinh thần của lão Lý chấn động, đây cũng không phải là tin tức tốt gì.

Tổ trưởng bên cạnh cũng nói thêm:

- Gần đây tần suất bật hack tăng lên không ít, chúng ta đã tăng thêm nhân thủ tiến hành xử lý phong cấm, tận lực không để cho bọn họ tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

- Ừ, làm rất tốt.

Trần Lâm gật đầu khen ngợi.

Có phòng ngừa chu đáo từ kinh nghiệm của kiếp trước, cộng thêm lúc biên soạn mã gia tăng các biện pháp đề phòng, làm cho năng lực chống hack của bọn họ mạnh hơn rất nhiều.

Ít nhất sẽ không giống như kiếp trước nước tràn thành lũ.

Hiện tại điều duy nhất cần phải lo lắng chính là động tác của mấy công ty lớn kia.

Nhìn thấy Dungeon Fighter hot như vậy, bọn họ nhất định sẽ sửa đổi sách lược, gia tăng đầu tư vào loại trò chơi này.

Đến lúc đó lấy thực lực của Hồng Hoang, muốn liều mạng với những tư bản này vẫn là rất khó khăn.

Dù sao thì một lần tranh tài cỡ lớn cũng sắp làm cho bọn họ thương gân động cốt rồi.

Cho nên lần này nhất định phải ra tay bá đạo mới được.

Hơn nữa phải nhanh!

Muốn nhanh chóng ổn định thế cục trước khi hai khoản game cạnh tranh kia tuyên bố.

- Nếu bọn họ đã vội vã ra tay như vậy, thế thì chúng ta cũng nên mau chóng lấy ra nội dung đổi mới sau này, chuẩn bị xong phim tư liệu chưa?

- Đã chuẩn bị xong rồi.

Lão Tống trả lời.

- Vậy thì phát thông báo đi.

- Được, vậy tôi đi chuẩn bị ngay.

- Vậy chúng ta đi làm khảo nghiệm online.

Chương 263: Tiến Quân, Thức Tỉnh Toàn Chức nghiệp (2)

Nói xong, hai người vội vàng rời đi cùng với các tổ trưởng, trở về đoàn đội của mình để chuẩn bị.

Không lâu sau.

Trên giao diện đăng nhập của Dungeon Fighter xuất hiện một thông báo hoàn toàn mới.

[Cập nhật phiên bản mới!]

[10 giờ ngày mai, Chương 02: "Tiến quân, thức tỉnh quang huy!" chính thức ra mắt, đến lúc đó sẽ cập nhật những nội dung bên dưới.]

[1. Thức tỉnh toàn bộ chức nghiệp.

Phó bản mới "Sân thực nghiệm đế quốc Bill Mark"

Phó bản mới "Hang động Rên Rỉ"

Nhiệm vụ chi nhánh "Gián điệp đế quốc"

Đổi mới trang bị cấp Thần Khí: series đá Tara, series Rên Rỉ, ma kiếm Apophis....

Trang phục hi hữu, trang phục Thiên Không đầu tiên xuất hiện.

Hoạt động nhân đôi kinh nghiệm.

Điều chỉnh cân bằng nghề nghiệp lần thứ nhất.

9....]

Tổng cộng có mười mấy nội dung mới được đưa ra.

Hơn nữa mỗi lần ấn mở đều có giới thiệu và chỉ dẫn nhiệm vụ chi tiết.

Trần Lâm vốn dĩ định dựa theo tiết tấu của kiếp trước, là cách một đoạn thời gian mới đẩy ra một đến hai nghề nghiệp thức tỉnh.

Nhưng tình huống trước mắt lại không cho phép.

Có quá nhiều sản phẩm cạnh tranh xuất hiện với tốc độ quá nhanh, nếu như bọn họ còn dựa theo phương thức nặn kem đánh răng thì chết như thế nào cũng không biết được.

Cho nên chỉ có thể thuận theo thị trường bên này để sửa đổi sách lược, trực tiếp tới một đợt nổ vang.

Dù sao thì nội dung của trò chơi này vẫn còn dài.

Bây giờ bọn họ cần phải làm là cố gắng ổn định người chơi.

Quả nhiên.

Thông báo này vừa mới phát ra đã gây chấn động trong giới người chơi.

Nhất là sau khi nhìn thấy từng kỹ năng thức tỉnh hoa lệ, rất nhiều người chơi đang chơi game này đều thét lên hưng phấn.

- Kỹ năng thức tỉnh thật huyễn khốc!

- Kiếm trận này của Kiếm Hồn rất đẹp!

- Pháp Sư Chiến Đấu thức tỉnh lại là biến thân?

- Đại Thương thức tỉnh mới lợi hại, trực tiếp triệu hoán ra Vệ

Tinh Xạ Tuyến!

- Còn có rất nhiều nội dung mới, xem ra lần này Hồng Hoang đang muốn tung chiêu lớn đây!

Ngoại trừ nghề nghiệp thức tỉnh, điều khiến cho các người chơi mong đợi chính là trang bị Thần Khí ở mục thứ năm.

Dưới tình huống người chơi hiện tại phổ biến vẫn là trang bị xanh và tím, trang bị cấp màu đỏ không thể nghi ngờ là vô cùng hấp dẫn.

Điều càng làm cho bọn họ vui mừng hơn nữa chính là vũ khí đá tara và đồ trang sức Rên Rỉ lại là trang bị nhiệm vụ.

Chỉ cần đi đánh hai bản đồ mới là có thể thu thập tài liệu rồi.

Điều này làm cho bọn họ kích động không thôi.

- Chỉ là bản đồ hơn cấp 50 thôi, bây giờ tôi cấp 60 rồi, còn không phải là tùy tiện qua à?

Trong ký túc xá, lão Quách lộ ra vẻ mặt đầy thoải mái.

Kiếm quang màu xanh lam +11 của anh cuối cùng cũng có thể đổi mới rồi.

Cũng coi như là an ủi nỗi đau anh bị loại trong trận thi đấu dự tuyển lúc trước.

Nhất là sau khi nhìn thấy dáng vẻ anh tuấn của Kiếm Hồn sau kia thức tỉnh, anh lại càng không nhịn được, muốn nhanh chóng nhìn thấy nội dung mới càng sớm càng tốt.

Trên mạng có rất nhiều người ôm ý tưởng giống như anh.

Ngay lập tức đã tăng độ thảo luận của Dungeon Fighter lên cao.

Rất nhiều người lần đầu tiên nghe nói về game này đều bị thu hút bởi tin tức cập nhật, thế là ôm lòng hiếu kỳ tải về chơi thử game 2D màn hình ngang này.

Kết quả không đến một ngày.

Số lượng người chơi trực tuyến đã tăng lên đến 1.8 triệu, gần như sắp bắt kịp mấy trò chơi mới của công ty lớn được công bố cùng thời điểm.

Mãi cho đến 10 giờ sáng ngày thứ hai.

Tất cả người chơi đều chờ ở trước máy vi tính, đếm từng giây chờ đợi bản cập nhật.

Khi tiếng chuông 10 giờ vang lên, trong lòng tất cả người chơi đều chấn động.

- Mở rồi! Server mở rồi!

- Ha ha, tôi muốn là người đầu tiên cầm tới trang bị Thần Khí.

- Vậy tôi làm người thứ hai!

- Mấy người nằm mơ giữa ban ngày hả, thật sự cho rằng trang bị Thần Khí dễ lấy như vậy à?

- Tôi yêu cầu không cao, trong vòng một tháng tới tay là được, như vậy hẳn là có thể chứ?

Ngay khi cập nhật xong, rất nhiều người chơi đồng thời tràn vào trong trò chơi.

Cho dù Hồng Hoang đã nâng cấp server thì cũng sẽ lập tức bị đánh dấu màu đỏ, gần như sắp đạt đến hạn mức chịu tải cao nhất.

May mắn là tình huống này không kéo dài bao lâu, giờ cao điểm dần dần trôi qua, trở nên bằng phẳng.

Mà làn sóng người chơi đầu tiên tiến vào trò chơi cũng đã nhận được nhiệm vụ thức tỉnh, lập tức đi thẳng tới hai phó bản mới.

- Đến rồi, đến rồi, hôm nay tôi phải giết chết con Xuyên Máy Ngưu này!

Lão Quách, người đã sớm chờ trước máy tính, cùng các bạn cùng phòng tạo thành tiểu đội bốn người, rất nhanh đã làm xong tiền trí nhiệm vụ rồi đi tới giao diện lựa chọn bản đồ, quả nhiên có thêm hai phó bản mới cấp 50 trở lên.

Hơn nữa nó có sự khác biệt với các phó bản khác.

Trên đó còn ghi chú "Viễn cổ địa hạ thành" và "Nguy hiểm", vừa nhìn đã biết là không hề đơn giản.

- Đáng tiếc không có cách nào để chọn cấp Vương Giả, chỉ có thể đánh lên từ cấp bình thường, mọi người mang vé vào cửa chưa?

Đội trưởng hỏi.

- Mang theo rồi.

- Tôi đã sớm chuẩn bị từ lâu.

- Đừng nói nhảm nữa, nhanh chóng vào đi.

Dưới sự thúc giục của mấy người, đội trưởng cũng không nói gì nhiều, trực tiếp tiến vào sân thực nghiệm của đế quốc Bill Mark.

Bởi vì nhiệm vụ thức tỉnh cũng phải đánh phó bản này, cho nên vừa vặn có thể làm cùng lúc với nhiệm vụ Thần Khí.

Bá!

Hình ảnh hoán đổi.

Bọn họ đi tới màn thứ nhất của phó bản.

Đầu tiên bọn họ nhìn thấy chính là mấy cây cột mang theo phong cách bộ lạc và một đám miêu yêu màu đỏ đang bao vây bọn họ.

- Mèo yêu?

- Phốc!

Nhìn thấy quái vật trong màn thứ nhất, mấy người suýt chút nữa cười ra tiếng.

Đây không phải là quái vật thường thấy nhất trong bản đồ người chơi mới à?

Đừng tưởng rằng đổi màu sắc khác thì bọn họ sẽ không nhận ra.

- Ai dà, tôi còn tưởng rằng sẽ khó khăn lắm chứ, tất cả đừng động, nhìn tôi một giây giết chúng nó này.

Bạn cùng phòng chơi Cuồng Chiến Sĩ trực tiếp chạy lên, phát động kỹ năng Băng Sơn Liệt Địa Trảm cấp 45, rút vũ khí đẫm máu nhảy về phía bầy quái.

Bịch!

Một tiếng vang nặng nề truyền tới.

Toàn bộ mặt đất lõm xuống, xuất hiện từng vết nứt.

Tiếp theo dung nham phun trào từ dưới đất lên cao trong tiếng kêu thảm thiết của đám mèo yêu màu đỏ.

Chương 264: Tiến Quân, Thức Tỉnh Toàn Chức nghiệp (3)

- Hả? Không đúng, sao sát thương của tôi lại thấp như vậy?

Đột nhiên, bạn cùng phòng ngây ngẩn cả người, nhìn về phía mèo yêu chỉ rơi mất nửa ống máu.

Phải biết rằng đây chính là kỹ năng sát thương cao nhất của anh, tiêu tốn hai viên tinh nhỏ màu trắng đấy.

Ngay cả ba người chờ bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Bởi vì bọn họ hiểu rõ sát thương của kỹ năng này.

Nhưng mà...

Ngay khi bọn họ cho rằng xảy ra BUG thì hai con mèo yêu chưa bị giải quyết đột nhiên nhảy tới và cào vào người bạn cùng phòng, lấy đi một đoạn HP của anh, còn bổ sung thêm hai tầng hiệu quả chảy máu.

Tiếp theo, mấy con mèo yêu rơi xuống bên cạnh anh cũng nhao nhao đứng dậy, gầm thét nhảy qua phát động trảo kích.

Tần suất tấn công dày đặc, thoáng cái đã làm cho anh đứng cứng ngắc tại chỗ, HP rơi xuống lả tả.

- Mẹ nó! Sao sát thương lại biến thái như vậy chứ? Mau tới cứu tôi!

Bạn cùng phòng cả kinh, khuôn mặt đều tái mét, vội vàng uống thuốc hồi máu, vất vả lắm mới hồi được một chút máu đỏ chót.

Kết quả bởi vì lượt đổ máu quá cao, HP lại thấy đáy.

Phịch một tiếng, anh ngã trên mặt đất.

[Xin nhấn nút X để sử dụng tiền phục sinh]

[Tiền phục sinh x 10]

[Số lần sử dụng của tiền phục sinh: 3/3]

Bạn cùng phòng:???

Mới đó mà đã chết rồi?

Các người nói với tôi đây là độ khó bình thường à?

Vẻ mặt bạn cùng phòng ngơ ngác, những người khác cũng ngây người một chút, rõ ràng không ngờ con mèo yêu nho nhỏ này lại khó giải quyết như vậy.

May mắn là bọn họ phản ứng rất nhanh, lập tức xông lên tung ra một trận kỹ năng lớn, cuối cùng cũng dọn sạch mấy con miêu yêu còn lại.

- Thật ra cũng chỉ là điểm tấn công cao chút mà thôi, nếu cùng tiến lên thì vẫn rất dễ dàng giết chết.

- Chính xác, cẩn thận một chút đừng bị bắt là được, phó bản này giống như hạn chế số lần phục sinh.

- Không thành vấn đề, ba lần hoàn toàn đủ dùng rồi.

Bạn cùng phòng nằm trên mặt đất nhấn nút sống lại, dùng hết một lần hồi sinh.

Tiếp theo, 4 người tiếp tục đi tới.

Đi qua vòng tròn sáng tiến vào cửa ải thứ hai.

Một bản đồ bị hàng rào gỗ vây lại, chỉ có ba cái tế đàn nhỏ nhưng lại không nhìn thấy quái vật.

- Không có quái à?

- Chẳng lẽ là muốn chúng ta cùng nhau đứng trên tế đàn à?

Bốn người ôm nghi ngờ chia nhau đi tới chỗ ba tế đàn nhỏ kia, muốn xem thử sẽ có phản ứng gì.

…

- Ầm!

Tiếng nổ kịch liệt vang lên trong ký túc xá.

- A a a!

- Mẹ nó! Những con quái nhỏ kia lại tới rồi kìa!

- Cẩn thận, bọn chúng sắp tự bạo rồi!

Trong ký túc xá loạn thành một bầy, tràn ngập tiếng kêu sợ hãi của mấy người lão Quách.

Giờ khắc này, ngay cả trong trò chơi bọn họ cũng đã sớm loạn thành một bầy, tránh né một đám Goblin trên đầu treo lựu đạn.

Đúng vậy!

Trên ba tế đàn nhỏ kia căn bản không phải là cơ quan thông tới cửa ải tiếp theo, mà là nơi mới để đánh quái!

Từng con Goblin với lựu đạn trên đỉnh đầu không ngừng sinh ra.

Vừa mới tới gần thì nó đã lập tức xông lên tự bạo, hơn nữa sát thương còn cao đến quá đáng.

Thậm chí mấy người lão Quách đứng ở trên kia đều bị nổ chết một lần.

- Sao tiểu quái nơi này lại biến thái như vậy chứ?

- Nhanh nhanh nhanh, mau dùng Vòi Rồng của cậu hút bọn chúng lại!

- Đánh rắm! Nếu hút vào thì toàn bộ chúng nó sẽ nổ tung!

- Đậu má, chúng lại tới rồi! Chạy mau!

Ký túc xá 4 người một hồi gà bay chó chạy, liều mạng tránh né truy kích của bom Goblin, thỉnh thoảng vung đại chiêu đi qua để mở đường.

Cuối cùng sau khi cả nhóm hy sinh một mạng thì bọn họ đã giải quyết tất cả bom Goblin.

- Má ơi, cuối cùng cũng giải quyết xong rồi.

- May mà chỉ là loại bình thường, bằng không thì có mấy cái mạng cũng không đủ dùng.

- Phó bản này thật sự là quá tà môn.

Đám bạn cùng phòng thở dài một hơi, có loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Đây mới chỉ là ải thứ hai của chế độ bình thường mà thôi, bọn họ thậm chí còn chưa thấy boss, có thể tưởng tượng được độ khó phía sau cao bao nhiêu.

Quả nhiên, trang bị Thần Khí này không phải lấy dễ dàng như vậy.

- Còn có hai mạng nữa, tất cả phải cẩn thận một chút.

Nói xong, mấy người lại tiếp tục lên đường, khiêu chiến cửa ải.

Sau khi gặp phải một con bom binh tinh anh, thống soái đầu trâu tinh anh, mèo yêu biến dị và mấy đợt tiểu quái thái quá.

Cuối cùng bốn người cũng đi tới trước mặt cửa lớn của BOSS.

- Ực.

Nhìn cửa lớn lóe phù văn màu vàng, mấy người nuốt nước miếng một cái.

Một đường đi tới đây.

Ngoại trừ lão Quách trang bị tương đối khá nên còn có một đồng tiền phục sinh ra thì ba người còn lại đã dùng hết số lần phục sinh của mình.

Chỉ là tàn binh bại tướng, có thể đánh bại BOSS hay không thì khó mà nói được.

- Đầu tiên nói trước, sau khi đi vào mọi người thay phiên khống chế, tận lực đừng để BOSS phóng đại chiêu, nếu máu còn một chút thì chạy đến góc hồi máu trước, đừng có làm bừa.

- OK!

Dù sao thì cả bốn ở cùng nhau luyện cấp một thời gian dài như vậy, vẫn là phải có sự ăn ý.

Sau khi thương lượng đơn giản về chiến thuật một chút, vẻ mặt của mấy người lập tức trầm xuống, chậm rãi đi vào trong cửa.

Bá!

Hình ảnh hoán đổi, đi tới cửa ải cuối cùng.

Một con quái đầu trâu máy móc với thân hình khổng lồ gần như chiếm cứ phân nửa giao diện xuất hiện trước mặt bọn họ.

[Lãnh chúa: Vương Đầu Ngưu]

- Đây chính là BOSS à?

- Còn cao hơn cả tôi!

- Một búa này xuống sợ là sẽ chém tôi thành hai khúc mất.

Đám bạn cùng phòng trợn mắt nhìn con BOSS lớn gấp mấy lần nhân vật của mình, cảm giác áp bách lập tức dâng lên.

Nhưng BOSS cũng không cho bọn họ cơ hội để phản ứng.

Vừa đối mặt đã lập tức xách búa lớn nhích tới gần bọn họ.

Trong lòng mấy người chấn động, vội vàng phân tán ra xung quanh.

- Cùng tiến lên, chú ý công kích của nó!

Nói xong, bốn người nhanh chóng khởi xướng thế tấn công mãnh liệt.

Cuồng Chiến Sĩ trong đội ngũ càng là trực tiếp phát động kỹ năng cấp 40, dùng Vòi Rồng hút Boss lại, tạo cơ hội cho người khác thu phát.

Trong lúc nhất thời, ba người khác vung ra đủ loại kỹ năng lớn.

Chương 265: Hình Như Tôi Cũng Có Trang Bị Này? (1)

Lão Quách càng là trực tiếp phát động Huyễn Ảnh Múa Kiếm cấp 45, điên cuồng thu phát.

- Mẹ nó, sát thương này cũng quá yếu rồi!

Lão Quách bớt thời giờ liếc nhìn lượng máu của BOSS, dưới sự vây công của bốn người bọn họ mà cây máu của nó chỉ giảm xuống từng đoạn nhỏ.

Sau khi hoàn thành một vòng kỹ năng thu phát thì boss cũng mới mất một ống máu.

Mà lượng máu của BOSS bình thường là khoảng chừng năm ống!

- Thời gian khống chế sắp hết, ai tới nối tiếp đi!

Bạn cùng phòng là Cuồng Chiến Sĩ hô to, thời gian kéo dài của Vòi Rồng trôi qua, tự động phát động đòn cuối cùng, một đao đánh bay BOSS ngã xuống đất.

- Để tôi!

Bạn cùng phòng chơi Nhu Đạo xông lên muốn nối tiếp khống chế.

Nhưng mà vừa chạy đến dưới chân BOSS thì phanh một tiếng, anh đã bị một cơn sóng chấn động đánh bay ra ngoài.

Boss trâu máy vừa mới đứng dậy đã gầm lên giận dữ, ba hàng

sấm sét liên tục rơi xuống, đánh choáng hai người trước mặt chưa kịp chạy trốn, vung cự phủ lên bổ một trận điên cuồng, HP rớt điên cuồng.

- Kỹ năng này còn kèm theo hiệu quả khống chế à?

Bạn cùng phòng Cuồng Chiến Sĩ chửi bậy một tiếng, muốn xông tới cứu người.

Nhưng mà quái vật trâu máy bỗng nhiên quay người, phun ra một ngụm lửa về phía anh, trực tiếp làm cho hắn choáng tại chỗ.

May mắn Nhu Đạo đúng lúc đuổi tới, một chiêu lôi địa ngục bắt được BOSS rồi ném thật mạnh.

Cơ hội tốt!

Ánh mắt của 3 người còn lại sáng rực, lại xông lên chém một trận, cuối cùng giảm lượng máu của BOSS đến dưới hai ống.

Ngay khi bọn họ cho rằng sắp thông quan thì đã xảy ra biến cố.

- Rống!

Boss đứng dậy, gầm lên giận dữ lần nữa.

Hai người máy nhỏ xuất hiện trên bản đồ, lúc này trên người boss hiện ra một lá chắn màu vàng, ngăn cản toàn bộ công kích.

- Có chuyện gì vậy? Tôi đánh nó nhưng không có sát thương.

- Tôi cũng vậy, đánh đại chiêu cũng không mất máu.

- Kỹ năng khống chế cũng vô dụng!

- Chẳng lẽ là chuyển giai đoạn à?

Trong ký túc xá vang lên tiếng la hét ỏm tỏi, cả đám lập tức hoảng loạn, liều mạng thu phát.

Boss có thể chuyển giai đoạn, tần suất công kích của nó sẽ trở nên kinh khủng hơn, đủ loại như phun lửa, phóng sấm sét, vung búa.

Cuồng Chiến Sĩ sơ ý một chút, trực tiếp bị giết chết, biến thành thi thể nằm trên đất.

- Mẹ nó! Tần suất tấn công này cũng quá bất hợp lý rồi!

- Không thích hợp, lá chắn bảo vệ này hình như là không tồn tại được lâu.

- Công kích nhưng lại không có phản hồi sát thương nào.

Dần dần, mấy người phát hiện manh mối, ánh mắt không khỏi rơi xuống trên bản đồ, tìm kiếm khắp nơi.

Cuối cùng, bọn họ chú ý tới hai người máy nhỏ xuất hiện lúc boss chuyển giai đoạn đang chạy tới chạy lui trong góc.

Tinh thần của lão Quách chấn động, lập tức phản ứng lại:

- Là hai người máy kia! Phải đánh bay bọn nó thì mới có thể đập tan lá chắn!

Hai người khác nghe vậy cũng giật mình tỉnh giấc, nhao nhao thay đổi phương hướng, chạy về phía hai người máy.

Nhưng mà vừa chạy được nửa đường thì con bò máy đã phun ra một đám lửa, làm cho toàn bộ đều choáng váng tại chỗ.

Vừa mới giải khống chế thì lại là ba hàng lôi điện rơi xuống, bổ tới lốp bốp trên người bọn họ.

- Đậu má! Kỹ năng này liên tục không ngừng lại!

Bạn cùng phòng là tay súng tức giận mắng một tiếng, còn chưa kịp ăn thuốc hồi máu thì HP đã lập tức thấy đáy, ngã trên mặt đất.

Chỉ có lão Quách và bạn cùng phòng là Nhu Đạo gian khổ chèo chống, vòng qua ngọn lửa đuổi kịp hai người máy nhỏ kia.

Trong lúc tức giận, hai người ra sức tung kỹ năng đánh thật mạnh, thuần thục giải quyết bọn chúng.

Quả nhiên một giây sau, lá chắn của boss biến mất, trở về bộ dáng lúc trước.

- Cơ hội tốt, thừa dịp nó bệnh đòi mạng nó!

- Đại chiêu đang hồi, nhanh lên!

Hai bạn cùng phòng nằm trên mặt đất vội vàng hô to.

Hai người lão Quách cũng không nói nhảm, một cái mãnh long đoạn không trảm hoá thành đầu rồng vọt tới BOSS, rút ngắn khoảng cách.

Bạn cùng phòng Nhu Đạo nhảy lên trời cao, phát động kỹ năng Liệt Thạch Phá Thiên cấp 45, hóa thành sao băng rơi xuống ầm ầm, đẩy ngã BOSS trên mặt đất.

Không cho nó cơ hội đứng dậy, trực tiếp dùng một bộ kỹ năng bắt lấy nhu thuật cưỡng chế khống chế nó, tranh thủ cơ hội cho lão Quách, người có thu phát cao nhất.

- Giết!

Lão Quách nổi giận gầm lên một tiếng.

Phá Quân Thăng Long, Bạt Đao Trảm, Quỷ Kiếm Thuật, Huyễn Ảnh Múa Kiếm.

Liên tục dùng hết toàn bộ các kỹ năng đã hồi của mình.

Phối hợp với kỹ năng bắt lấy của Nhu Đạo Gia, cuối cùng rút cạn HP của BOSS.

Phanh một tiếng, một đống lớn đồ vật rơi ra.

- Ohhhhh!

- Tuyệt!

- Làm tốt lắm!

- Chúng ta làm được rồi!

Trong ký túc xá tiếng hoan hô chấn thiên, mấy người bạn cùng phòng kích động đứng dậy.

Rõ ràng chỉ là một lần phó bản chiến lược mà thôi, nhưng lại làm cho bọn họ cảm nhận được thành tựu trước nay chưa từng có.

Nhất là trên đường đi, mọi người cùng nhau hợp lực vượt qua khó khăn, bằng vào kỹ thuật của mình cuối cùng đánh bại BOSS.

Nó thật giống như là thuốc kích thích, làm cho bọn họ vô cùng phấn chấn.

Cho dù thuộc tính trang bị tương đối kém, không có thời trang gia trì thì cũng có thể bằng vào phối hợp đội ngũ và kỹ thuật của bản thân để thông qua phó bản.

Đây cũng là chỗ mị lực của Dungeon Fighter!

- Đinh…

Lúc này, một âm thanh nhắc nhở dễ nghe vang lên.

Trên đầu của hai người may mắn còn sống sót đột nhiên bắn ra nhắc nhở lấy được vật phẩm nhiệm vụ.

Hai người phản ứng lại, vội vàng mở ra thanh nhiệm vụ nhìn thoáng qua.

- Có có! Là vật liệu đá Tara để chế tạo vũ khí Thần Khí!

- Tôi cũng lấy được! Nhiệm vụ thức tỉnh cũng đã hoàn thành!

Lập tức, bốn người trong ký túc xá lại kích động kêu lên.

Mặc dù hai người còn lại không lấy được vật liệu đá Tara, nhưng lại hoàn thành nhiệm vụ thức tỉnh, cuối cùng có thể đi học tập kỹ năng thức tỉnh huyễn khốc.

- Đi thôi, chúng ta đi thức tỉnh trước, sau đó lại chơi cấp mạo hiểm thử nghiệm hiệu quả của kỹ năng.

Nói xong, mấy người vội vàng ra khỏi phó bản, chạy tới vị trí đạo sư nghề nghiệp của riêng mình.

Giao xong nhiệm vụ lại góp nhặt một vòng tài liệu, cuối cùng được bọc bởi một vầng sáng màu vàng, thành công thức tỉnh.

Chương 266: Hình Như Tôi Cũng Có Trang Bị Này? (2)

Thậm chí có rất nhiều người giống như bọn họ cũng vừa mới hoàn thành nhiệm vụ, ánh sáng vàng không ngừng loé lên, quả thực giống như là đang mở vũ hội.

- Ha ha, tôi học được kỹ năng thức tỉnh rồi.

- Tôi cũng vậy, có thêm hai kỹ năng nữa.

- Ma Thần Ngục Huyết! Tên kỹ năng thức tỉnh của Cuồng Chiến Sĩ thật ngầu!

- Đại Ám Hắc Thiên Ashura mới là đẹp trai nhất!

- Đẹp trai thì có ích lợi gì, phải có sát thương cao mới được.

- Đi đánh trâu máy thôi, mọi người cùng nhau thử kỹ năng thức tỉnh xem thế nào.

Những người chơi khác đứng bên cạnh đạo sư nghề nghiệp lao nhao, vừa thức tỉnh xong đã rủ nhau lập đội ngũ, khởi xướng khiêu chiến trâu máy có độ khó cao hơn.

Bốn người lão Quách cũng không gấp gáp, mà là đi dạo ở khu vực quầy bán hàng, chuẩn bị mua thêm một chút thuốc tăng máu và tiểu tinh không màu dự phòng.

Bởi vì bây giờ còn chưa mở phòng đấu giá, cho nên người chơi tạm thời chỉ có thể bày quầy bán hàng.

Trên đường đi, khắp nơi đều là quầy hàng, vật bán rực rỡ

muôn màu, có loại niềm vui săn tìm kho báu độc đáo.

Đây cũng là hứng thú của rất nhiều người chơi.

Dù sao thì trò chơi vừa mở, giá cả vẫn chưa ổn định, rất nhiều người không biết giá cụ thể của một món đồ.

Lỡ như vận khí tốt lấy được bảo bối gì đó thì sao.

Vậy thì thật sự kiếm bộn rồi.

Đương nhiên.

Điều này cũng tạo thành giá của nhiều thứ tăng cao quá lố.

Tất cả đều sợ mình bán lỗ, giá cả đều tăng lên, điều này làm cho mấy người đi dạo nhức răng một hồi.

- Ai, thức tỉnh thật sự quá tốn tiền, bây giờ tôi chỉ còn lại mấy chục ngàn kim tệ, ai cho tôi mượn chút tiền đi?

- Mượn cái rắm, tôi mua không màu còn không đủ dùng đây này.

- Đúng vậy, tôi còn chỉ đủ để sửa trang bị, làm gì còn tiền dư chứ?

Bạn cùng phòng anh một câu tôi một lời, kể rõ sự quẫn bách của mình.

Giai đoạn đầu của trò chơi này thật sự quá tốn kim tệ.

Sửa đồ, mua thuốc, cường hoá, thêm kỹ năng.

Thậm chí nhiệm vụ chuyển chức và thức tỉnh đều cần tiêu tốn lượng lớn kim tệ để mua tài liệu, đã sớm làm cho bọn họ nghèo rỗng tuếch.

Chỉ dựa vào trang bị rơi ra từ cày quái, có thể tự cung tự cấp đã coi như là không tệ rồi, vay tiền quả thực chính là người si nói mộng.

- Mẹ nó!

- Mọi người mau đến đây xem! Nơi này có người tiêu 10 triệu mua trang bị này!

Đột nhiên, một người lên tiếng kinh hô, cắt đứt đối thoại của bọn họ.

10 triệu để thu trang bị?

Thật hay giả vậy?

Mấy người lão Quách biến sắc, vội vàng đứng lên rời khỏi chỗ ngồi.

- Ở đâu? Thật sự có người tiêu tiền nhiều như vậy để mua trang bị à?

- Trang bị gì đáng giá như vậy?

10 triệu, ở giai đoạn đầu của trò chơi này chính là một con số không nhỏ.

Ngoại trừ nhà giàu ra thì cũng chỉ có phòng làm việc mới có thể lấy ra được.

Trong chớp mắt.

Mấy người đều tụ tập ở trước máy vi tính của bạn cùng phòng, nhìn về phía giao diện bày bán của anh.

[Mười triệu tiền vàng mua miếng lót vai Vảy Nham, áo khoác Phạm Vòng, vòng tay Mặc Trúc, giá cả có thể thương lượng, ai uy tín thì tới đây!

Một hàng chữ lớn sáng loáng trên tiêu đề của quầy hàng làm cho ánh mắt bọn họ bỗng nhiên trừng lớn.

- Thật đúng là 10 triệu kim tệ!

- Thật sự có người tiêu nhiều tiền như vậy để mua trang bị à?

Hai bạn cùng phòng khó có thể tin nói.

Nhiều tiền như vậy cũng có thể mua được toàn bộ trang bị cao cấp màu tím.

Hơn nữa còn là loại mang theo cường hóa!

Nhưng mà bọn họ lại không chú ý tới.

Lão Quách bên cạnh lộ ra vẻ mặt kinh nghi bất định.

- Cái áo khoác Phạm này... Hình như trong kho hàng của tôi cũng có một cái thì phải?

Lão Quách nói một cách không quá chắc chắn.

Bá!

Tiếng nói vừa dứt.

Đám bạn cùng phòng bỗng nhiên quay đầu lại, toàn bộ đều nhìn về phía anh.

- Cậu chắc chứ?

- Cậu đã thấy qua trang bị này à?

- Cha! Ba ba tốt của con, hạnh phúc sau này của con sẽ dựa vào cha!

Bạn cùng phòng xông lên ôm lấy lão Quách, thật giống như sợ anh chạy mất.

Bởi vì cách quá lâu nên lão Quách không nhớ rõ ràng, vì vậy chần chờ nói:

- Lúc trước khi vừa mới chuyển chức, hình như tôi đã được cho một cái, bởi vì cấp độ quá thấp và lại là bố giáp nên đã gửi vào trong kho hàng, để tôi xem thử nó còn ở đó hay không.

- Vậy còn chờ gì nữa, nhanh lên!

- Nhanh, nhanh, nhanh, mau cho tôi xem với!

Trang bị có giá 10 triệu.

Cho dù là ai thì cũng sẽ tò mò không biết nó trông như thế nào.

Dưới sự thúc giục của đám bạn cùng phòng, lão Quách trở về máy vi tính của mình, điều khiển nhân vật tìm được kho hàng gần nhất, mở ra giao diện tìm kiếm.

Khoảng cách nhận được món trang bị kia đã trôi qua một tháng.

Nếu không phải bởi vì nó là cấp bậc Thần khí thì có lẽ anh đã sớm ném vào trong máy phân giải đổi thành viên tinh không màu rồi.

Hồi tưởng lại, cánh tay lão Quách không khỏi run rẩy, âm thầm cầu nguyện ngàn vạn lần trang bị kia đừng bị mình không cẩn thận mà ném đi rồi.

Chính chủ đã vậy, càng không cần phải nói đến bạn cùng phòng tụ tập ở bên cạnh.

Toàn bộ đều theo bản năng nuốt nước miếng một cái.

- Tìm được rồi!

Đột nhiên, giọng nói kinh ngạc của lão Quách vang lên.

Sau một hồi lục soát, cuối cùng anh cũng tìm được trang bị có màng bọc trong một đống tài liệu loạn thất bát tao.

- Áo khoác Phạm, thật sự là áo khoác Phạm!

- Còn mẹ nó là cấp bậc Thần Khí!

- Lão Quách, không ngờ cậu lại giấu thứ đáng giá như thế!

Trong nháy mắt, tiếng kinh hô liên tiếp truyền khắp trong và ngoài ký túc xá.

Lão Quách thì lại tràn đầy lúng túng, anh đâu ngờ rằng trang bị này lại đáng tiền như vậy.

- May mắn là màng chưa rách, bằng không thì sẽ không đáng giá nữa.

Anh thở phào nói với vẻ mặt may mắn.

Bạn cùng phòng: ???

Sao câu này nghe nó là lạ thế nào ấy?

- Thôi thôi, mặc kệ, cậu có định bán trang bị này không? 10 triệu lận đấy.

Bạn cùng phòng mong đợi hỏi.

Dù sao thì đây cũng là trang bị của lão Quách, bọn họ không dễ đưa ra quyết định.

- Bán đi, có tiền mới có thể đổi lấy trang bị cao cấp hơn, như vậy chúng ta đi giết Trâu Máy cũng dễ dàng hơn một chút.

Mặc dù có chút không nỡ, nhưng lão Quách đã hạ quyết tâm.

Chương 267: Ma Kiếm – Apophis (1)

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, anh đi tìm thương nhân thu mua trang bị để giao dịch, sau khi cò kè mặc cả một phen, cuối cùng anh đã bán được với giá 11 triệu.

Nhìn thấy trong ba lô có rất nhiều số 0, lão Quách thiếu chút nữa cho rằng mình đang nằm mơ.

Tiền vàng chưa từng vượt qua 500 ngàn, có bao giờ anh thấy được nhiều tiền như vậy?

Ngay cả bạn cùng phòng ở bên cạnh cũng đều run rẩy đếm con số trên đó.

Đây là lần đầu tiên bọn họ kiếm được nhiều tiền ở trong trò chơi.

Thật giống như đột nhiên bị giải thưởng lớn đập trúng, cảm xúc kích động, phấn khởi, hoảng hốt kia thật sự rất khó hình dung.

- Được rồi, giao dịch kết thúc, tôi đi trước đây, sau này anh có mấy món trang bị này thì có thể liên hệ với tôi bất cứ lúc nào.

Giao dịch xong, thương nhân kia cũng không tiếp tục bày sạp nữa, để lại một câu rồi dọn quán rời đi, giống như muốn một lần nữa đi chuẩn bị tài chính.

Thông qua cuộc nói chuyện phiếm vừa rồi, mấy người lão Quách cũng hiểu được vì sao lại có người thu mua mấy món trang bị này với giá cao.

Chính là bởi vì đại hội cách đấu Thiên Vương được cử hành gần đây!

Sự thành công của cách đấu Thiên Vương làm cho càng nhiều người chơi hiểu được cách chơi PK đặc sắc của trò chơi này.

Đến mức lượng lớn người chơi mới và cũ tràn vào sân PK, đắm chìm trong những cuộc đụng độ tràn ngập tính chất thi đấu kia.

Nơi nào có người thì nơi đó có cạnh tranh.

Trong trò chơi đương nhiên cũng là như thế.

Người chơi trở nên nhiều hơn, nhu cầu đối với trang bị PK cũng trở nên lớn hơn rất nhiều.

Nhất là những trang bị tăng thêm tốc độ đánh di tốc, ở trên thị trường có thể nói là vô cùng thưa thớt.

Mới vừa xuất hiện đã được người chơi phong thưởng, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi mà giá cả đã tăng lên đến triệu thậm chí mấy chục triệu!

Tin tức này vừa mới truyền ra, các người chơi như ong vỡ tổ, điên cuồng mở tài khoản phụ đi đánh mấy phó bản nghe nói có thể rơi nhiều trang bị, đều chờ mong mình trở thành người may mắn tiếp theo.

Đây chính là một chỗ hấp dẫn khác của Dungeon Fighter.

Bởi vì nó luôn ẩn chứa niềm vui bất ngờ, cho dù là người chơi bình thường thì cũng có cơ hội làm cho vận khí tăng vọt, một buổi phất nhanh.

Khiến cho bọn họ càng thêm chăm chỉ đánh mỗi phó bản.

- Quá ngây thơ rồi, loại chuyện tốt này nào có dễ dàng gặp như vậy chứ?

Trong một căn nhà trọ nào đó.

Hứa Nham đang ăn mì tôm nhìn những thông tin này, lắc đầu.

Cho dù là xã súc bị xã hội đánh đập nhiều năm như vậy thì anh cũng không tin loại chuyện một đêm chợt giàu này.

Sở dĩ anh chơi trò chơi này chỉ đơn giản là bởi vì yêu thích mà thôi.

Anh chưa từng nghĩ đến một ngày nào đó mình có thể trở thành kẻ may mắn kia.

- Được rồi, vẫn là nhanh chóng dùng hết điểm mệt nhọc thôi.

Nỉ non một tiếng, Hứa Nham để điện thoại di động xuống, tiếp tục điều khiển nhân vật trên máy tính.

Lúc này anh đã thức tỉnh thành công, đồng thời đi tới hang động Rên Rỉ trên bản đồ mới, hơn nữa anh chơi nghề nghiệp pháp sư chiến đấu tương đối ít được chú ý tới.

Không vì cái gì khác.

Chính là bởi vì kỹ năng thức tỉnh của pháp sư chiến đấu sẽ biến thân.

Sau khi biến thân, pháp sư chiến đấu không chỉ tăng cao uy lực kỹ năng của mình mà ngay cả hình thái công kích cũng sẽ thay đổi, biến thành đủ loại phạm vi công kích lớn, trong thời gian kéo dài gần như có thể coi là vô địch.

Cho nên mỗi khi anh vượt qua một cửa ải thì đều sẽ dùng thức tỉnh một lần.

Đánh xong tiểu quái thì tạm thời dừng lại, chờ sau khi thức tỉnh hồi xong mới tiếp tục tiến vào bản đồ tiếp theo, sau đó biến thân tiêu diệt quái vật.

Dựa vào biện pháp này, anh đã hữu kinh vô hiểm vượt qua ba cửa ải, đi tới gặp quái tinh anh thứ tư mà các người chơi gọi là cửa ải tử vong.

Con quái tinh anh thủ quan này vô cùng kinh tởm.

Nó không chỉ biết đào đất đánh lén mà còn có thể triệu hoán một vòng sáng đuổi theo người chơi khắp nơi.

Người chơi chỉ cần chạm vào vòng sáng kia thì sẽ bị choáng váng, mãi đến khi vòng sáng biến mất mới thôi.

Rất nhiều người chơi khiêu chiến lần thứ nhất.

Chính là bị thao tác của con Khô Lâu này mà nuốt hận chết đi, có thể thấy được nó khó đến mức nào.

Nhưng mà...

Điều này cũng không làm khó được Hứa Nham.

Bởi vì khoảng cách công kích biến thân của anh rất xa, hoàn toàn có thể công kích vòng sáng của quái tinh anh từ xa.

Tiến vào bản đồ, biến thân, chạy trốn rồi công kích, tiêu hao kỹ năng.

Một bộ công kích và phòng thủ như nước chảy mây trôi, con Tinh Anh Khô Lâu cấp mạo hiểm đã bị anh làm cạn điểm HP, kêu thảm ngã trên mặt đất.

- Bành!

Ngoài dự liệu, lần này lại xảy ra một vụ nổ lớn, ngay cả thanh cự kiếm có lửa đen bao quanh trên tay con quái cũng nổ tung.

Chờ đã.

Cự kiếm?

Hứa Nham sững sờ.

Hai mắt của anh đột nhiên trừng lớn, ngơ ngác nhìn thanh cự kiếm đen như mực nằm ở bên cạnh thi thể cùng với phần tên màu đỏ trên thanh cự kiếm kia.

[Ma Kiếm - Apophis]

- Mẹ nó!

Một tiếng la đầy khiếp sợ lập tức vang vọng khắp toàn bộ căn phòng trọ khiến mấy người hàng xóm khác tò mò ló đầu ra.

Nhưng lúc này, Hứa Nham lại không rảnh lo những chuyện này.

Cả người anh đã sớm đứng lên khỏi chỗ ngồi.

Môi anh run rẩy, liếc mắt nhìn góc trên bên phải phó bản, lại nhìn món vũ khí kia một chút, trên mặt hiện ra một tia kích động khó mà ức chế được.

Màu đỏ!

Cấp bậc Thần khí!

Hơn nữa còn là rơi ra từ phó bản hang động Rên Rỉ cấp 58 này!

Cho dù anh không biết đây là vũ khí gì thì cũng có thể đoán được cấp độ của món vũ khí này chắc chắn không thấp.

Huống chi nữa anh còn biết!

Ma Kiếm Apophis.

Đây không phải là cái tên được nhắc tới trong thông báo mới à?

Ngay cả thông báo cập nhật cũng đặc biệt nhắc đến cái tên này, là đồ đần cũng biết trang bị này tuyệt đối không tầm thường, thậm chí có thể là trang bị đẳng cấp cao nhất từ trước đến nay!

Kích động.

Phấn khích.

Tay chân luống cuống.

Hứa Nham đã không biết phải hình dung tâm tình của mình lúc này như thế nào.

Sợ thông báo ngắt kết nối đột ngột xuất hiện, sau khi lấy lại tinh thần thì anh vội vàng chạy tới nhặt trang bị lên.

Tiếp theo hô hấp của anh dồn dập, run rẩy mở ra ba lô.

Quả nhiên có một trang bị mới tinh xuất hiện ở trên đó, vừa nhìn đã có thể cảm giác được nó không bình thường.

Chương 268: Ma Kiếm – Apophis (2)

[Ma Kiếm - Apophis]

4kg, cự kiếm, Thần khí.

Tốc độ tấn công chậm chạp, tích lũy (3 lần).

Quỷ Kiếm Sĩ trên Lv55 có thể sử dụng.

Lực công kích vật lý +655.

Lực tấn công ma pháp +484.

Sức mạnh +20.

HP tối đã + 454.

Mỗi phút khôi phục 204 điểm HP.

Tốc độ phóng ra + 2%.

Kỹ năng [Huyết Chi Cuồng Bạo] Lv+1

Kỹ năng [Băng Sơn Liệt Địa Trảm] Lv+1

Kỹ năng [Phá Cực Binh Khí] Lv+1

Sát thương vật lý, sát thương ma pháp +10%.

Lực tấn công của [Huyết Chi Cuồng Bạo] +10%

Một hàng thuộc tính thật dài kia thiếu chút nữa làm mù mắt chó của Hứa Nham.

Cả người anh giống như bị định thân chú, há to miệng, ngơ ngác ngồi ở trước máy vi tính.

- Ba!

Một tiếng động giòn giã vang lên.

Anh hung hăng cho mình một bạt tai, cuối cùng xác định không phải là đang nằm mơ.

Bán nó?

Hay là mặc vào tài khoản phụ Quỷ Kiếm Sĩ của mình?

Hứa Nham lập tức xoắn xuýt.

Thuộc tính cực kỳ khoa trương này không thể nghi ngờ là trang bị tốt nhất hiện nay, hơn nữa còn là trang bị cho Quỷ Kiếm Sĩ, một nghề nghiệp với số người chơi đông đảo!

Nếu như lấy ra bán tuyệt đối sẽ có giá cao hơn 10 triệu tiền vàng.

Với một trang bị mạnh mẽ như vậy, anh rất muốn tự mình lấy ra để làm màu.

Nhưng mà sau khi do dự hồi lâu, cuối cùng anh vẫn bại bởi số dư ví chỉ có hai chữ số.

Anh cắn răng, ấn mở nhóm trò chơi chủ phòng đã thêm trước đó.

Có rất nhiều người ở trong nhóm, nơi này do một chủ phòng tên là Khỉ Lớn ở nền tảng Đấu Cá Mập thành lập.

Cơ bản mỗi ngày đều thảo luận về Dungeon Fighter, hoặc chia sẻ chiến lược trò chơi này, tin tức gần như là nối tiếp nhau, không ngừng nghỉ chút nào.

Đột nhiên.

Một cái @ bắn ra, trực tiếp @ chủ nhóm.

- Chủ phòng, tôi vừa mới nhặt được món vũ khí này, ở đây có thu không?

Dưới tin nhắn là ảnh chụp màn hình trang bị.

Trong đám người vốn đang náo nhiệt đột nhiên yên tĩnh lại.

Vốn dĩ bọn họ còn đang nghĩ xem là a miêu a cẩu nào chạy tới chào hàng trang bị rác rưởi.

Kết quả ấn mở màn hình xem xét, toàn bộ lập tức nổ tung.

- Mẹ nó! Ma Kiếm Apophis!

- Ma Kiếm? Là món vũ khí được nhắc tới trong thông báo cập nhật à?

- Đây, cái này là thật à?

- Thuộc tính thật mẹ nó biến thái!

- Lại có thể tăng thêm nhiều cấp độ kỹ năng như vậy, còn kèm theo tỉ lệ phần trăm sát thương!

- Anh thật sự nhặt được trang bị này à?

- Ở đâu vậy? Trang bị này anh nhặt được ở đâu?

Trang bị thần khí Quỷ Kiếm Sĩ xuất hiện giống như một quả bom nặng ký, làm cho tất cả thành viên đều lâm vào điên cuồng.

Thậm chí ngay cả người của nhóm hai và nhóm ba cũng nhận được tin tức, nhao nhao chạy đến để kiểm tra tình huống.

Sau khi nhìn thấy ảnh chụp màn hình của trang bị, cả đám đều

trợn to hai mắt, kinh hô không ngớt về phía màn hình.

Dù sao thì bọn họ cũng chỉ mới biết tên của trang bị này mà thôi.

Tận mắt nhìn thấy thuộc tính thì đây là lần đầu tiên.

Thuộc tính còn khoa trương hơn trang bị màu tím không biết bao nhiêu lần, đơn giản đổi mới nhận thức của bọn họ đối với cường độ của trang bị.

Thậm chí có thể đây là thanh Ma Kiếm thứ nhất của toàn bộ server!

- Người anh em, anh có bán món vũ khí này không? Tôi ra giá 1000 tiền mặt!

Lập tức có lão ca đại gia trong nhóm gửi tin nhắn hỏi thăm.

Nhìn thấy đối phương ra giá, trong lòng mọi người càng chấn động mãnh liệt.

Một ngàn tiền mặt!

Không phải là tiền vàng trong trò chơi!

Ngay cả bản thân Hứa Nham cũng bị giật mình bởi giá tiền này, còn cho rằng là mình nhìn lầm rồi.

Ngay từ đầu, anh dự tính có thể bán được hai, ba trăm tệ đã là cao lắm rồi.

Kết quả lại là tăng lên gấp năm lần!

Càng làm cho anh khiếp sợ là.

Lão ca đại gia kia vừa mới nói xong thì trong nhóm lập tức hiện ra rất nhiều tin nhắn cầu mua.

- Bán cho tôi đi, tôi ra giá 1500!

- Đây là thanh ma kiếm thứ nhất của toàn bộ server, tôi ra giá 2000 kết giao bạn bè!

- Mấy người quá coi thường hàm lượng kim loại của món vũ khí này rồi, ít nhất giá trị 3000, tôi mua với giá 3000!

Mới mấy giây mà giá cả đã bị nâng lên tới 3000.

Đây đã tương đương với một tháng tiền lương của một người bình thường, tất cả chỉ là vì một thanh vũ khí.

Bản thân Hứa Nham cũng bị chấn động đến choáng váng tại chỗ, hạnh phúc này tới thật sự quá đột ngột.

- 10 ngàn, tôi ra giá 10 ngàn, món vũ khí này có tác dụng rất lớn đối với tôi.

Đột nhiên, một tin tức màu vàng kim bắn ra.

Sau khi nhận được thông báo từ bạn bè, Khỉ Lớn cuối cùng cũng xuất hiện trong nhóm, một hơi nâng giá lên đến 10 ngàn!

Trong lúc nhất thời, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Không biết nên biểu đạt cảm xúc vào giờ khắc này như thế nào.

Hứa Nham cũng biết được thấy tốt thì ngừng lại, sau khi hết choáng váng, anh vội vàng gửi tin nhắn.

- Được! Lập tức giao dịch!

- Được rồi, chúng ta nói chuyện riêng đi.

Nói xong, hai người lập tức chuyển sang nói chuyện riêng, chỉ để lại đám người vẫn còn đang rung động.

Rất nhanh.

Tin tức này đã lan truyền trên mạng, lại đưa tới chấn động khắp nơi.

Chỉ là một món vũ khí chưa từng được cường hóa, vậy mà đã bán được 10 ngàn, hơn nữa còn là một vũ khí trong trò chơi 2D.

Có thể tưởng tượng được rung động mà bọn họ phải chịu lớn bao nhiêu.

Trong nháy mắt.

Người chơi nhận được tin tức này đều bị hấp dẫn bởi cơ hội làm ăn to lớn, nhao nhao tràn vào Dungeon Fighter.

Những người chơi vốn đang ở trong trò chơi thì càng không cần nói nhiều, toàn bộ đều điên cuồng xông vào phó bản hang động Rên Rỉ, chuẩn bị đánh ra một thanh Ma Kiếm.

Thậm chí trên hot search cũng xuất hiện một dòng chữ bắt mắt.

Tất cả những điều này, cuối cùng cũng đẩy trò chơi này lên đỉnh cao, khiến nó được nhiều người chơi và dân mạng biết tới hơn.

Mặc dù còn chưa hoàn toàn bùng nổ.

Nhưng thế quật khởi đã hình thành.

Ngay cả khi các trò chơi cạnh tranh mới của những công ty lớn được phát hành thì chỉ sợ cũng khó mà làm rung chuyển nhiệt độ của nó bây giờ.

Bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn nó chậm rãi quật khởi, đứng vững gót chân trong thị trường Game Online.

Càng đừng nhắc tới những thương nhân ngay từ đầu đã loại bỏ trò chơi này ra khỏi danh sách, hiện giờ chỉ có thể vừa hối hận vừa tranh thủ thời gian an bài người tiến vào trò chơi này.

Chương 269: Nhìn Nha Đầu Này Là Biết Có Thể Đánh Bài Rồi (1)

- Được đấy lão Lý, anh rất biết cách mua hot search.

Trong công ty của Hồng Hoang.

Lão Tống cũng bị kinh động trước xu thế của phiên bản cập nhật mới.

Lão không ngờ rằng cuối cùng nhiệt độ của trò chơi lại không phải là việc toàn bộ chức nghiệp thức tỉnh, mà là một giao dịch mua bán offline trang bị.

Một trang bị 10 ngàn tệ.

Nếu đặt ở bây giờ thì thật ra cũng không hiếm thấy.

Trên thị trường còn có thứ bán được giá cao hơn nó.

Nhưng chớ quên.

Trang bị này là không cần trải qua bất kỳ cường hóa nào!

Chỉ cần thông qua phó bản chỉ định, rơi ra trang bị này là có thể kiếm 10 ngàn.

Theo lý thuyết thì bất cứ ai cũng đều có cơ hội, cho dù là người chơi bình thường.

Chính bởi vì loại đặc điểm ai cũng làm được mới có thể làm cho món vũ khí này trở thành tiêu điểm nghị luận của các người

chơi, giống như là thấy được hy vọng giàu đột ngột.

Làm cho anh không thể không khen ngợi lão Lý mua hot search thật tuyệt.

- Ha ha, ở cùng hai tên cáo già mấy người lâu như vậy, vẫn là phải học được chút bản lĩnh chứ.

Lão Lý tràn đầy đắc ý nói.

Anh chính là loại người được khen sẽ phổng mũi.

Tùy tiện được khen hai câu, có lẽ sẽ bay lên tận trời cao.

Lão Tống bất đắc dĩ lắc đầu:

- Được rồi, mới khen hai câu mà anh đã đắc ý như vậy rồi, bây giờ trò chơi đã cơ bản ổn định, nhưng mà chúng ta vẫn còn phải xem xét các hoạt động tiếp theo, cần tranh thủ thời gian kéo theo đoàn đội Game Online đi lên, quy mô trước đây có chút không đủ.

Mới bắt đầu hoạt động Game Online, đầu tư tương đối lớn, cho nên đến bây giờ vẫn chưa có nhiều lợi nhuận.

Bây giờ vất vả lắm thế cục đã ổn định, chầm chậm bắt đầu thu hồi tài chính, bọn họ không thể để nó sụp đổ nhanh như vậy.

Sau khi bàn giao xong mọi chuyện.

Lão Tống đi vào trong studio, tìm được Trần Lâm đang thảo luận cùng với nhân viên.

- Anh tới rồi à? Tình huống bên đoàn đội Game Online thế nào rồi?

Trần Lâm đứng dậy, lau mồ hôi trên trán.

- Đã cơ bản ổn định rồi, tôi đang suy nghĩ có nên mở rộng

thêm một chút hạng mục khắc kim hay không.

Lão Tống do dự nói.

- Hạng mục khắc kim à....

Trần Lâm nghe vậy thì trở nên nghiêm túc.

Nếu như anh nhớ không lầm thì bước sai lầm đầu tiên của DNF ở kiếp trước chính là bắt đầu từ hạng mục khắc kim cuốn cường hóa này.

Thậm chí.

Sự sụp đổ của cả trò chơi.

Chính là bắt đầu từ đạo cụ nho nhỏ này.

Bởi vì xuất hiện cuốn cường hóa làm cho người chơi giàu có nâng cấp trang bị đến +13 trở nên dễ dàng hơn, thoáng cái đã kéo ra chênh lệch với người chơi bình thường, dẫn đến rất nhiều người chơi bình thường rời hố.

Hơn nữa dưới thuộc tính biến thái của trang bị +13.

Trong trò chơi, phó bản cấp cao nhất chỉ là thùng rỗng kêu to, cơ bản đều là giây sát, không hề có chút cảm giác thể nghiệm nào đáng nói.

Vì giữ chân người chơi giàu có, Chim Cánh Cụt không thể không cưỡng ép tung ra phiên bản mới, cộng thêm nhiều phó bản độ khó cao và trang bị cao cấp hơn, dùng để triệt tiêu ảnh hưởng xấu do cuốn cường hóa mang đến.

Mà điều này lại vừa vặn làm cho người chơi bình thường khổ cực đánh mấy tháng gom đủ trang bị Thần khí toàn bộ nước chảy về Biển Đông, lại một lần nữa gây ra làn sóng rút lui.

Nhưng cho dù như thế.

Ảnh hưởng mà cuốn cường hóa mang đến vẫn còn tồn tại.

Cho nên quan phương lại vội vàng đẩy ra đủ loại nghề nghiệp mới có tỷ lệ phần trăm sát thương khác nhau, muốn lấp vào chỗ trống.

Game hành động này cũng dần dần chuyển biến thành game RPG.

Từ đó không còn xem trọng phối hợp thao tác hay khống chế gì nữa, mà đã biến thành đủ loại chỉ tiêu cứng nhắc, BOSS tăng thêm đủ loại giai đoạn chuyển giai đoạn của thanh thép bá thể.

Phát không đạt tiêu chuẩn, có bấm nát bàn phím thì cũng vô dụng.

Thu phát đạt tiêu chuẩn lại lập tức biến thành trò chơi đi theo quy trình, không có chút cảm giác thao tác nào.

Cuối cùng thật sự sửa không nổi nữa.

Dứt khoát bỏ mặc, đẩy ra phiên bản chuyển giao lớn, lật đổ và làm lại toàn bộ nội dung trước đó, vứt bỏ triệt để cái mác game hành động, càng chạy càng xa.

Có thể nói.

Cả đời của DNF.

Đều là đang không ngừng bù đắp sơ suất trong quá khứ, chung quy là chê khen nửa này nửa nọ.

Nó có thể duy trì hưng thịnh hơn mười năm đã có thể dùng kỳ tích để hình dung.

Thân là người hành nghề trong ngành này.

Trần Lâm cũng biết một ít quy tắc ngầm trong đó.

Không giống như những gì mà người chơi nghĩ rằng nhà phát hành game chỉ biết cắm đầu kiếm tiền, căn bản là bọn họ không có lựa chọn khác.

Tư bản ở phía sau.

Anh chỉ có thể không ngừng kiếm tiền, kiếm tiền, kiếm tiền!

Không làm được vậy thì đổi người khác.

Chỉ đơn giản như vậy.

Trò chơi chỉ là công cụ kiếm tiền của bọn họ mà thôi.

Anh cho rằng nhóm lập kế hoạch trò chơi này không có tính toán à?

Nhưng vừa vặn là bọn họ quá hiểu, mới biết được chỉ có làm như vậy thì mình mới có thể sống sót.

Giữa sự sống chết của trò chơi và sự sống chết của bản thân.

Bọn họ chỉ là lựa chọn cái sau thôi.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Trần Lâm vẫn luôn không nguyện ý tiếp nhận tư bản rót tiền.

Mà đây cũng vừa vặn là sự tự tin của Hồng Hoang bọn họ!

- Lên đi, một số đạo cụ nhỏ như thời trang, sủng vật, thuốc mệt nhọc thì không thành vấn đề, đại gia nạp tiền tóm lại phải mạnh hơn người chơi bình thường một chút mới có thể nghiệm, nhưng không thể mạnh quá mức, nhất là phương diện cường hóa đồ vật, tạm thời không được đụng đến.

Mặc dù làm như vậy sẽ tổn thất một khoản lợi ích rất lớn.

Nhưng lại có thể hoàn toàn khống chế hướng đi sau này của trò chơi, còn có duy trì danh tiếng của Hồng Hoang.

Dù sao thì sau lưng bọn họ cũng không có tư bản đè lên, bọn họ cũng không cần trò chơi phải kiếm được nhiều giống như kiếp trước.

Hơn nữa bọn họ còn có một thị trường lớn là Game Offline.

Còn sợ không kiếm được tiền à?

- Được rồi, lát nữa tôi sẽ gọi người đi an bài, lần cập nhật tiếp theo sẽ cùng nhau đưa lên.

Lão Tống cũng không có ý kiến gì đối với hình thức vận doanh này, chỉ gật đầu đồng ý.

Chương 270: Nhìn Nha Đầu Này Là Biết Có Thể Đánh Bài Rồi (2)

Sau đó, anh nhìn về phía dụng cụ ở bên cạnh mà vừa rồi của Trần Lâm mân mê.

- Đây là... thiết bị AR và hình chiếu 3D mà cậu mới cầm về gần đây à?

- Đúng vậy, vừa rồi tôi đã gọi người điều chỉnh thử một lần, có thể sử dụng, nếu anh rảnh rỗi thì có thể ở lại xem một chút, chúng ta chuẩn bị đẩy ra bản beta của trò chơi mới.

- Trò chơi mới?

Lão Tống kinh ngạc thốt lên.

Gần đây lão vẫn luôn bận trước bận sau vì chuyện Game Online, triệu tập nhân thủ.

Chỉ biết là đoạn thời gian trước Trần Lâm tìm lão Lý lén lút thương lượng cái gì đó, hình như là có liên quan đến trò chơi mới, không ngờ lại làm được nhanh như vậy, hơn nữa còn dùng tới thiết bị hình chiếu.

Lão tò mò cho nên không vội vàng rời đi, mà là ở lại tại chỗ quan sát.

Không bao lâu sau, tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Nhóm hai người tiểu Lệ và tiểu Vi từ bên ngoài vội vàng chạy

vào, trên mặt đầy vẻ hưng phấn.

- Tổng giám đốc Trần, chúng tôi đến rồi!

- Trò chơi mới ở đâu vậy? Nghe Lý ca nói có đồ chơi thú vị muốn chúng tôi chơi thử.

Chơi game trong giờ làm việc, chuyện tốt như vậy sao các cô có thể bỏ lỡ, vừa nhận được tin tức thì lập tức chạy đến.

- Gọi hai người bọn họ phụ trách khảo nghiệm à?

Vẻ mặt của lão Tống cổ quái.

Năng lực làm việc của hai người này đúng là không tệ, nhưng tính cách vô cùng nhảy nhót, hoàn toàn không giống như là cô gái đứng đắn.

Cho các cô ấy thử, cầu mong là đừng làm hỏng trò chơi.

- Chỉ là bản thử nghiệm mà thôi, vừa vặn xem phản hồi của người chơi nữ trong trò chơi này như thế nào.

Trần Lâm mỉm cười, ra hiệu cho nhân viên bên cạnh mở thiết bị ra.

Trong phút chốc.

Thiết bị hình chiếu sáng lên, vô số hạt ánh sáng hội tụ trên sân bãi hình chữ nhật trống, dần dần tạo thành mấy chữ lớn mà mắt thường thấy được.

[Vua Trò Chơi]

- Vua Trò Chơi? Cái tên thật là kỳ cục?

Lão Tống đứng ở bên cạnh kinh ngạc nói.

- Ngay từ đầu nhìn thấy quả thật có chút kỳ quái, nhưng mà anh cũng đừng xem thường nó, đây chính là trò chơi có khả năng trở thành trò chơi IP thứ hai của chúng ta đấy.

- Cậu nói cái gì?

Lão Tống đột nhiên cả kinh.

Cái này lại có thể trở thành IP thứ hai của Hồng Hoang bọn họ à?

Phải biết rằng IP thứ nhất của bọn họ là Thợ Săn Quái Vật.

Trước mắt chỉ mới cập nhật hai phiên bản mà đã thu hoạch được hơn 7 triệu lượng tiêu thụ, hoàn toàn xứng đáng là quán quân lượng tiêu thụ của bọn họ.

Anh cũng không cho rằng Trần Lâm sẽ lấy chuyện như vậy ra làm trò đùa.

Có thể được xưng là IP thứ hai, dù chỉ là có thể.

Cũng đại biểu cho trò chơi này ở trong lòng Trần Lâm có tiềm lực sánh ngang với Thợ Săn Quái Vật!

Giờ khắc này, toàn bộ vẻ mặt của lão cũng thay đổi.

Ánh mắt nhìn về phía bên trong sân cũng có chút khác biệt so với vừa rồi.

Trần Lâm cũng không giảng giải quá nhiều về chuyện này, mà là thấp giọng nói:

- Nhìn thấy phản ứng của thị trường hiện giờ, ít nhất tôi cảm thấy trò chơi này có tiềm lực, đặc biệt là phối hợp với AR và hình chiếu 3D.

Vua Trò Chơi.

Ở kiếp trước đây chính là một trong mấy đại IP hot nhất toàn cầu.

Trong năm đầu tiên công ty Lưới Dịch vừa nắm bản quyền đại lý game di động, nó đã lập tức tạo ra doanh thu vô cùng khủng bố trong nước, làm cho bao nhiêu công ty đỏ mắt không thôi.

Nhưng thị trường game điện thoại ở thế giới này còn chưa hưng khởi.

Cho nên anh tạm thời còn chưa có kế hoạch kia, chuẩn bị đi lên từ cơ bản nhất là Game Offline trước, rồi mới từ từ mở rộng danh tiếng.

Nếu nói về quy tắc thì đương nhiên không thể vừa lên đã phô diễn ra đồng điệu, siêu lượng và linh hoạt được.

Anh vẫn sử dụng quy tắc DM.

Đối với bọn họ bây giờ thì như vậy là đủ rồi.

- Được rồi, bắt đầu đi, hai người đứng ở hai bên sân bãi trước, nghe tôi chỉ huy.

Dưới tín hiệu của Trần Lâm, tiểu Lệ và tiểu Vi tràn đầy mong đợi đi tới hai bên sân bãi.

[Quyết đấu bắt đầu!]

Vừa mới đứng vững, một tiếng nhắc nhở giống như là âm thanh của máy móc vang lên.

Theo âm thanh con số nhảy lên, trên đỉnh đầu các cô lần lượt xuất hiện hai con số 4000.

Dưới sự ảnh hưởng của hình chiếu 3D, sân bãi dưới chân cũng biến thành một khu vực để đánh cờ.

Tổ bài, khu vực quái thú, khu vực nắp tạp hậu trường, sân bãi, ma pháp, mộ địa, ngoại trừ.

Khi hình ảnh quen thuộc xuất hiện, Trần Lâm lập tức hài lòng gật đầu.

- Cũng không tệ lắm, độ tiêu chuẩn cơ bản được điều chỉnh rất khá, bây giờ hai cô thử làm theo lời hướng dẫn đi, tôi sẽ ở bên cạnh giải thích quy tắc, xem có gì sai sót hay lỗ hổng hay không.

- Hả? Bây giờ bắt đầu luôn à?

Tiểu Lệ và tiểu Vi sững sờ, vội vàng nhìn về phía thiết bị vừa rồi đeo trên tay, nó giống như là một dạng thiết bị đựng thẻ bài.

Cái đồ chơi này vốn là thiết bị khống chế hình chiếu.

Trần Lâm mời người cải tạo một lần, cộng thêm chức năng quét hình, đã biến thành một vật giống như một cái mâm quyết đấu.

Công ty trò chơi bình thường muốn thực hiện loại trò chơi này cũng không khó khăn, chỉ có điều đầu tư quá khổng lồ nên không có người nào nguyện ý làm mà thôi.

Anh cũng là dựa vào kỹ thuật 3D được hệ thống khen thưởng và hình ảnh 3D được chế tác riêng mới có thể thuận lợi làm ra mà thôi.

Nếu không chỉ dựa vào nhân công để làm thì không biết ngày tháng năm nào mới làm xong mấy chục ngàn hình ảnh thẻ bài kia.

Đang nghĩ ngợi.

Hai cô gái trên đài cũng đã thích ứng thiết bị, nhìn vào nhắc nhở oẳn tù tì trên màn hình quyết đấu.

- Tôi, tôi ra bao!

Tiểu Lệ có chút khẩn trương nói.

- Nào có ai oẳn tù tì lại nói mình sẽ ra cái gì trước chứ?

Lão Tống bên cạnh sân bãi lắc đầu cười.

Lão không biết quy tắc cụ thể, nhưng oẳn tù tì thì anh không lạ gì.

Mà tiểu Vi ở đối diện thấy thế thì chỉ cười giả tạo:

- Vậy tôi ra kéo, tôi thắng ha ha!

- Không đúng! Cô giở trò lừa bịp, làm lại một lần nữa!

Tiểu Lệ tức đến đỏ mặt.

- Tôi đâu có vi phạm quy định, không cần chơi lại.

Tiểu Vi thè lưỡi, cười lớn tiếng hơn.

Chương 271: Nhìn Nha Đầu Này Là Biết Có Thể Đánh Bài Rồi (3)

Một trò chơi IP nổi tiếng vào tay các cô lại bị biến thành trò oẳn tù tì.

Đừng nói, phối hợp kỳ quái với bàn quyết đấu này còn chơi rất vui.

- Được rồi, không cần để ý đến những chuyện này nữa, tiếp tục đi.

Giọng nói của Trần Lâm vang lên, lúc này mới cắt đứt trò đùa của hai người, tiếp tục nghiêm túc khảo thí.

- Vì tôi thắng nên tôi sẽ chọn đi trước, rút thẻ!

Căn cứ vào thông báo của bàn quyết đấu, Tiểu Vi học tư thế của đổ thần trong phim, rút ra 5 lá bài từ trong bộ bài và ném chúng ra ngoài.

Động tác tơ lụa kia làm cho Trần Lâm đứng bên cạnh cũng không khỏi hai mắt sáng ngời.

Nha đầu này có thiên phú đánh bài nha, không đi nhuộm tóc thì thật đáng tiếc.

- Vậy thì tôi cũng rút thẻ rồi.

Tiểu Lệ bên này cũng nhận được nhắc nhở, vội vàng rút ra 5 thẻ bài.

Cho đến lúc này các cô mới phát hiện, những tấm thẻ này được chế tác đặc biệt, trên khung có đường vân vô cùng kỳ lạ, giống như là dùng để quét bằng thiết bị chiếu.

Chẳng lẽ...

Là muốn dùng thiết bị hình chiếu để chiếu ra đồ vật trên thẻ bài à?

Hai người chơi qua không ít trò chơi đối chiến có thẻ bài nên lập tức đoán được tác dụng của những thẻ bài này, ánh mắt không khỏi sáng lên.

Đã có lúc.

Các cô ảo tưởng mình có thể triệu hồi ra những kỵ sĩ soái ca kia đi ra ngoài để che gió chắn mưa cho các cô.

Đó hẳn là chuyện rất lãng mạn.

Ôm mong mỏi mãnh liệt, Tiểu Vi công kích trước tiên, giơ lên một tấm quái thú rồi ném vào trong bàn quyết đấu.

- Ta quyết định là ngươi, Tiểu Thiên Sứ!

Sau khi nói xong hai câu tràn đầy cảm giác nghi thức, bàn quyết đấu quả nhiên loé sáng, quét qua mặt sau của lá bài.

Bá!

Trên sân, ánh sáng bộc phát.

Hội tụ thành hình chiếu 3D ở phía trước nửa sân của cô.

Đó là một quả bóng tròn nhỏ mọc ra ngũ quan và đôi cánh đáng yêu, trên đỉnh đầu còn mang một vòng sáng thiên sứ.

[Tiểu thiên sứ/ 3 sao/ thiên sứ/ ánh sáng]

[Quái thú/ bình thường/ N]

[ATK: 600] [DEF: 900]

Hai con số lần lượt xuất hiện ở hai bên trái phải của tiểu thiên sứ, đại biểu cho công kích và phòng ngự của nó, bay trên không trung một cách rất sống động.

Chương 272: Một Thẻ Bài Có Giá Trị Bằng Tiền Đặt Cọc Một Căn Nhà (1)

Theo lý thuyết, chỉ cần tiểu Lệ triệu hồi ra quái thú có công kích vượt qua 600 điểm là cô sẽ xong đời.

- Ha ha, lần này rốt cuộc cũng đến lượt tôi rồi.

Tiểu Lệ thay đổi vẻ mặt suy tàn vừa rồi, căn cứ vào lời nhắc nhở, cô rút một tấm thẻ từ trong bộ bài ra, sau đó cầm lấy một tấm thẻ rất đẹp.

- Tôi sử dụng vị trí công kích, chắc là như vậy phải không? Triệu hồi tấm thẻ này!

Với một tiếng kêu tràn ngập khí tức Chuunibyou, cô đặt tấm thẻ quái thú kia vào khu vực quái thú.

Ông!

Ánh sáng loé lên.

Một con ưng quái hình người quỳ một chân trên đất, hai tay đan chéo mở ra cánh chim, bỗng nhiên bay lên trên cao, giằng co với Tiểu Thiên Sứ ở phía xa.

[Nữ Lang Thân Ưng (Harpie Lady)/ 4 sao/ chim thú/ gió]

[Quái thú/ bình thường / N]

[ATK: 1300] [DEF: 1400]

Hai con số bắn ra, hiện ra thuộc tính công thủ của con quái thú kia, trực tiếp đạt đến mức khoa trương là bốn con số.

Mà các nhân viên khác ở bên cạnh đang điều chỉnh thử thiết bị thì lại xôn xao, nhìn về phía trên sân.

Nhất là những nhân viên nam trẻ tuổi kia, một đám bị hấp dẫn bởi dáng người yêu kiều và duyên dáng của Nữ Lang Thân Ưng, không ngừng thấp giọng bàn tán.

Quái thú trong trò chơi này cũng có loại như vậy à?

Thế chẳng phải là....

- Không công bằng, dựa vào cái gì mà lực công kích của quái thú của cô lại cao như vậy chứ?

Giọng nói của Tiểu Vi cắt đứt phán đoán của bọn họ.

Cô thật sự không ngồi yên được nữa.

1300 điểm công kích, còn cao hơn thiên sứ của cô gấp hai lần.

Cô cho rằng Tiểu Thiên Sứ đã rất lợi hại rồi.

- Hừ hừ, sợ rồi à? Nữ Lang Thân Ưng của tôi là 4 sao đấy, của cô mới có 3 sao thôi.

Tiểu Lệ lộ ra vẻ mặt đắc ý, cuối cùng cũng tìm lại được cục diện.

Nhìn Nữ Lang Thân Ưng đứng trước mặt mình, cô tràn đầy cảm giác an toàn.

Cô không nói nhảm nữa, lập tức phát huy tính cách im lìm của mình, sau khi đè xuống chỉ thị công kích, cô giơ tay lên rồi hô to:

- Đi thôi, phát động tấn công Tiểu Thiên Sứ!

Nữ Lang Thân Ưng nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó bỗng nhiên lướt lên trời cao rồi lao xuống Tiểu Thiên Sứ đối diện.

Vù vù vù…

Hai móng vuốt sắc bén đánh ra mang theo khí nhận khủng bố, trong nháy mắt xuyên qua cơ thể của Tiểu Thiên Sứ, bịch một cái, Tiểu Thiên Sứ hóa thành điểm sáng tiêu tan trên không.

Âm thanh đếm ngược vang lên.

Con số trên đỉnh đầu Tiểu Vi nhanh chóng cuộn lên, biến thành 3300, bị khấu trừ công kích chênh lệch của hai bên là 700 điểm.

Nhìn Nữ Lang Thân Ưng lộn người đáp xuống mặt đất một lần nữa, hai mắt của lão Tống và các nhân viên khác đều sáng lên, cuối cùng cũng mơ hồ biết được quy tắc của trò chơi.

- A! Tiểu Thiên Sứ của tôi! Đáng ghét, Lệ Lệ tỷ, cô chờ đó!

Tiểu Vi kêu thảm một tiếng, nhìn Tiểu Thiên Sứ tiêu tan trên không trung, đau lòng không thôi.

- Vậy thì tới đây nha, cô có quái thú nào có công kích cao hơn tôi không? Tôi lại thêm một thẻ bài nữa, bây giờ đến lượt cô rồi.

Tiểu Lệ chuyển thế tấn công, biến thành phe ưu thế, vẻ mặt càng thêm đắc ý.

Hai chị em này quan hệ rất tốt, cho nên nói chuyện vô cùng trực tiếp, thoạt nhìn giống như là đấu võ mồm.

Tiểu Vi hung tợn liếc mắt nhìn về phía bàn quyết đấu, rút thẻ theo lời nhắc nhở.

- Đến lượt tôi, rút thẻ!

Bá!

Một tấm thẻ vàng xuất hiện trong tay cô.

Chỉ liếc mắt nhìn một cái, ánh mắt của cô bỗng nhiên trừng lớn lên.

- Oa, 6 sao! Tôi rút được 6 sao rồi!

Cô reo hò hoan hô, cầm thẻ bài hưng phấn quơ tay múa chân.

Những người khác nghe vậy thì đều tập trung vào trong tay cô, hiếu kỳ rốt cuộc cô ấy đã rút được quái thú gì.

Nhưng ngay lập tức, Trần Lâm lại giội một chậu nước lạnh.

- Thẻ bài 5 sao trở lên gọi là thẻ cao cấp, cần ít nhất một con quái thú trên sân làm tế phẩm thì mới có thể triệu hồi.

- Hả? Thì ra là như vậy à?

Động tác của Tiểu Vi cứng đờ, vẻ mặt vốn đang cao hứng bừng bừng lập tức xụ xuống.

Tiểu Thiên Sứ duy nhất của cô vừa mới bị tiêu diệt, cô lấy đâu ra quái thú để làm tế phẩm chứ?

Tiểu Lệ ở phía đối diện nghe vậy lập tức thở phào nhẹ nhõm, tâm tình vốn đang khẩn trương lại trầm tĩnh xuống.

Đồng thời cũng vô cùng nhiên đối với quy tắc của trò chơi này, còn có thuyết pháp về quái thú cao cấp.

Phải biết rằng trò chơi thẻ bài trên thị trường bây giờ cơ bản đều là loại giống như Sát Lục Tiêm Tháp, dựa theo điểm năng lượng mỗi vòng để sử dụng thẻ bài.

Chỉ cần đủ điểm năng lượng là có thể triệu hồi đủ loại thẻ quái thú.

Mà trò chơi tên là Vua Trò Chơi này đây lại trực tiếp đánh vỡ quy tắc đó, đáng nói hơn là nó không chỉ không cảm thấy không tốt, mà còn trở nên càng thú vị hơn.

Bởi vì liên động ở giữa thẻ bài dường như trở nên nhiều hơn.

- Ài, chờ đã, tôi có biện pháp rồi!

Lúc này, trên sân đột nhiên vang lên một tiếng kinh hô của tiểu Vi.

Cô vui mừng nhìn thẻ bài mà mình đã đặt trong sân ở lượt đi trước, lúc này phía trên biểu hiện ra có thể phát động.

- Tôi lựa chọn phát động thẻ cạm bẫy, Tiếng Hô Người Chết Sống Lại!

Tiếng Hô Người Chết Sống Lại là thẻ cạm bẫy vĩnh tục, có thể hồi sinh một con quái thú từ trong Mộ Bài.

Bởi vì thuộc về triệu hoán đặc biệt nên không chiếm dụng số lần triệu hoán bình thường của mỗi lần.

Nó vốn là thẻ bài mà tiểu Vi tùy tiện đặt lên, kết quả không ngờ lại phát huy tác dụng vào lúc này, làm cô kích động đến đỏ bừng mặt.

Ông!

Ánh sáng loé lên.

Tiểu Thiên Sứ vốn đã bị tiêu diệt lại xuất hiện trên sân.

- Ai nói tôi không có tế phẩm hả? Không phải ở ngay đây sao? Tôi dùng Tiểu Thiên Sứ làm tế phẩm, triệu hoán quái thú cao cấp này!

Không thể không nói.

Ngay cả Trần Lâm cũng không khỏi tán thưởng năng lực lĩnh ngộ trò chơi thẻ bài của tiểu Vi.

Mới hai hiệp mà thôi, cô ấy đã hiểu được quy trình và thao tác cơ bản của trò chơi này theo lời nhắc nhở hướng dẫn, mạnh hơn anh trước kia rất nhiều.

Theo đó, giọng nói của Tiểu Vi hạ xuống.

Lá bài quái thú bí ẩn mà cô vừa rút được đã bị đập mạnh vào trên khu quái thú.

Chương 273: Một Thẻ Bài Có Giá Trị Bằng Tiền Đặt Cọc Một Căn Nhà (2)

Tiếp theo, ánh sáng vàng đen lóng lánh kèm theo đặc hiệu khác biệt với bình thường hiện lên, một bóng người xuyên qua không gian thứ nguyên, chậm rãi hiện ra trước mặt mọi người.

- Đây là... rút được thẻ UR à?

Trần Lâm lộ ra thần sắc ngạc nhiên, anh nhớ rõ trong bộ bài của tiểu Vi chỉ có một tấm thẻ quái thú UR, đó là một tấm thẻ hiếm mà ở kiếp trước có giá bằng tiền đặt cọc một căn nhà.

Thì ra là cô ấy rút được tấm thẻ kia.

Khóe miệng của Trần Lâm hơi nhếch lên.

Mà dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, tia sáng cũng dần dần tán đi, một thiếu nữ tóc vàng mặc pháp bào màu xanh lam cầm pháp trượng trong tay.

[Nữ Hắc Ma Thuật Sư (Dark Magician Girl) / 6 sao / Ma Pháp Sư/ Ám]

[Quái thú/ Hiệu ứng/ UR]

[ATK: 2000] [DEF: 1700]

[Hiệu ứng: Tăng 300 lực tấn công ứng với mỗi "Hắc Ma Thuật Sư (Dark Magician)" hoặc "Thuật Sư Hắc Ám Hỗn Loạn (Magician of Black Chaos)" trong Mộ Bài.]

- Wow!

Lực tấn công cao tới 2000 điểm, thoáng cái đã nhấc lên một mảng lớn kinh hô trong đám người xem chiến.

Mấy tiểu tử trẻ tuổi càng là hai mắt bốc kim quang, nhìn thiếu nữ hắc ma thuật giống như là chạy ra từ nhị thứ nguyên, tâm thần phấn chấn không gì sánh bằng.

Lúc sinh thời, bọn họ lại thật sự thấy được nhân vật nhị thứ nguyên từ trong màn hình chạy ra ngoài đời thực!

Đây chính là mị lực của hình chiếu 3D à?

Hơn nữa, thẻ quái thú này cũng quá đẹp rồi!

Thế mà lại không thua kém chút nào mấy cô vợ 2D của bọn họ!

Chỉ có lão Tống là lộ ra vẻ mặt cổ quái nhìn về phía Trần Lâm:

- Nói thật đi, trước kia cậu có làm nghề phụ gì không?

Từ Phu Nhân Tám Thước cho đến Lão Bản Nương, lại đến bây giờ là Nữ Hắc Ma Thuật Sư, tất cả đều do Trần Lâm thiết kế ra, bọn họ không hề tham dự vào.

Chỉ riêng tài nghệ này thôi, nói Trần Lâm không có chút nghề phụ thì sẽ không ai tin tưởng.

Lẽ nào lúc trước lão bản nhà mình là đại lão của trang P nào đó?

- Chờ đã, sao cô lại có thẻ lợi hại như vậy chứ?

Lúc này, tiểu Lệ ở phía đối diện cũng phản ứng lại.

2000 điểm công kích lập tức làm cô giật mình, cả kinh lùi lại

mấy bước.

Nhưng tiểu Vi sao có thể bỏ qua cơ hội thừa thắng xông lên này, trực tiếp ra chỉ thị tấn công.

- Lên đi, Nữ Hắc Ma Thuật Sư, phát động tấn công Nữ Lang Thân Ưng!

Đại khái là quá mức nhập vai, cô hô to vô cùng vang dội, dáng vẻ trông như là sắp xông ra ngoài.

Lão Tống bên cạnh không khỏi đưa tay che mặt.

- Quá mất mặt, nào có người la to như vậy chứ, đáng lẽ không nên gọi các cô ấy tới thử game.

Trần Lâm mỉm cười:

- Như vậy rất tốt, kêu to như vậy mới có khí thế, tôi cảm thấy hai người bọn họ rất có thiên phú tuyên truyền trò chơi này.

Không đủ trung nhị thì còn đánh bài gì nữa?

Trung nhị chính là một trong những điều góp phần tăng doanh số bán hàng của Vua Trò Chơi.

Nếu không có thuộc tính này, anh thật sự là không chắc chắn có thể hấp dẫn nhóm người yêu thích nhị thứ nguyên tại triển lãm hoạt hình và trò chơi đâu.

Nghĩ tới đây, anh nói:

- Chờ lát nữa anh gọi người đi đặt làm một bộ trang phục thiếu nữ hắc ma thuật, tôi có việc cần nó.

- Cậu chắc chứ?

Lão Tống ngạc nhiên ngẩng đầu lên.

Anh đã tương đối lớn tuổi, thật sự không hiểu loại yêu thích này của người trẻ tuổi.

Nhưng nếu như là vì tuyên truyền trò chơi, anh cũng chỉ có thể làm theo:

- Được rồi, đến lúc đó tôi sẽ gọi người liên lạc một chút.

…

Ngay khi hai người Trần Lâm đang thương lượng.

Trên đài, cuộc chiến của tiểu Lệ và tiểu Vi cũng đến lúc mấu chốt nhất.

Theo tiếng la tràn ngập trung nhị của tiểu Vi, Nữ Hắc Ma Thuật Sư trước mặt cô cử động, nâng pháp trượng trong tay lên, hóa thành một vệt sáng phóng tới phía đối diện.

- Ha!

Một tiếng quát lớn vang lên.

Năng lượng Hắc Ma Thuật khủng bố hội tụ trên đỉnh pháp trượng, trong nháy mắt đã trở thành một quả cầu ánh sáng màu đen cực lớn.

Mà Thân ưng nữ lang đối diện chỉ có 1300 điểm công kích.

Nếu như bị đánh trực diện thì chắc chắn sẽ trực tiếp bị tiêu diệt, điều này khiến tiểu Lệ gấp đến mức vò đầu bứt tai.

Cuối cùng.

Khi công kích sắp rơi xuống.

Cô chú ý tới lời nhắc nhở trên bàn quyết đấu, nhắc nhở bây giờ cô có thẻ bài có thể phát động.

Cô cúi đầu xem xét.

Đó rõ ràng là thẻ bài mà cô tùy tiện đặt xuống sân vì lừa gạt tiểu Vi, thậm chí ngay cả hiệu quả là cái gì cũng không nhớ được.

- Thôi thôi, mặc kệ, tôi sẽ phát động tấm thẻ này!

Trong lúc sợ hãi, cô vội vàng lật thẻ lại, một tấm thẻ pháp thuật màu xanh mang theo ký hiệu sấm sét đập vào mắt.

[Đột Tiến]

[Ma pháp/ Tốc Công/ N]

[Hiệu quả: Chỉ có thể phát động khi 1 quái thú có mặt trên sân bị tấn công, công kích của quái thú tăng lên 700 điểm cho đến khi kết thúc hiệp.]

- Oa, là ma pháp gia tăng công kích!

Nhìn thấy hiệu quả của thẻ bài, tiểu Lệ hoan hô, thì ra mình lại lấy ra một tấm thẻ lợi hại như vậy.

Căn cứ vào lời giới thiệu.

Thẻ ma thuật Đột Tiến mang theo ký hiệu sấm sét sau khi úp xuống là có thể phát động trong lượt đi của đối phương.

Cô nào còn dám do dự nữa, vội vàng hô to:

- Tôi, tôi phát động tấm thẻ này với Nữ Lang Thân Ưng! Tăng công cho cô ta! Giọng nói vừa dứt, một đám lợn rừng xuất hiện trên sân, lộ ra khí thế vạn mã bôn đằng.

Trên người Nữ Lang Thân Ưng cũng nổi lên hào quang đỏ, một thân khí thế đột nhiên tăng vọt, đã tăng tới một dạng độ cao giống như Thiếu nữ hắc ma thuật.

Công kích cũng sau một hồi con số nhấp nhô biến thành 2000 điểm.

Hai bên ngang hàng!

Đây là chuyện mà tất cả mọi người trong sân và bên ngoài đều không ngờ tới.

Vẻn vẹn chỉ là một cuộc thử nghiệm đơn giản mà lại có thể thăng trầm như vậy, không ngừng đảo ngược.

Làm cho bọn họ cũng không nhịn được khẽ lau mồ hôi.

Trong lòng thầm nghĩ cảm giác đắm chìm của trò chơi này thật sự quá tuyệt!

Mà trên sân.

Tiểu Vi vốn đang nắm chắc phần thắng cũng hoảng hồn bởi vì biến cố đột nhiên xuất hiện này.

Vội vàng nhìn về phía thiết bị, phát hiện thẻ ma pháp tên là [Gió Lốc] trên tay mình lại có thể phát động ở tiết điểm này.

Chương 274: Mấy Người Xác Định Là Đang Làm Trò Chơi Chứ? (1)

Nhìn thấy hiệu quả, cô vội vàng rút nó ra rồi ném tới khu vực thẻ ma pháp.

- Tôi phát động Gió Lốc, phá hư Đột Tiến của cô!

Hiệu quả của Gió Lốc chính là phá hủy một thẻ ma pháp hoặc cạm bẫy trên sân.

Theo suy nghĩ của cô, chỉ cần phá hư Đột Tiến đang phát động của đối diện thì có lẽ sẽ giải trừ tăng thêm công kích của Nữ Lang Thân Ưng.

Như vậy cuối cùng vẫn là Nữ Hắc Ma Thuật Sư của cô sẽ chiến thắng.

Nhưng mà.

- Hiệu quả ma pháp Đột Tiến không chịu loại ảnh hưởng phá hủy đơn thuần này, tấm Gió Lốc của cô vô dụng.

Giọng nói của Trần Lâm ở bên cạnh vang lên.

Vô dụng à?

Vậy là vừa rồi cô rút chơi chơi thôi hả?

Vẻ mặt của Tiểu Vi cứng đờ, Tiểu Lệ lại reo hò hoan hô.

Trong phút chốc.

Nữ Hắc Ma Thuật Sư có tấn công tương đương với Nữ Lang Thân Ưng bay lên trời cao, hung hăng va vào nhau trong một loạt hiệu ứng công kích hoa lệ.

Ầm ầm!

Một hiệu ứng nổ tung xuất hiện.

Hai bên đồng quy vu tận, hóa thành điểm sáng nhanh chóng tiêu tan.

Chỉ còn lại một mảnh hỗn độn trên sân và hai người đờ đẫn.

Nhìn đến đây, lúc này Trần Lâm mới hài lòng gật đầu:

- Cũng không tệ lắm, mắt xích phức tạp như vậy cũng không xuất hiện vấn đề vận hành, tạm thời là ổn, hai người xuống trước đi.

- Hả? Thế này là xong rồi à?

- Chúng tôi còn chưa đánh xong đâu, nếu không sếp để tôi và Lệ tỷ đánh xong ván này đã?

Tiểu Lệ và tiểu Vi phản ứng lại, vẫn còn chưa thỏa mãn.

- Được rồi, thiết bị vẫn còn đang trong giai đoạn khảo sát, biểu thị đến đây là được rồi, chút nữa còn có kính mắt AR và PC muốn cho các người khảo nghiệm, đó mới là sản phẩm chủ yếu tiếp theo của chúng ta.

Mặc dù hình chiếu 3D rất tuyệt, nhưng yêu cầu đối với thiết bị và sân bãi lại cực cao, bây giờ anh cũng chỉ làm một bộ thiết bị này theo nhu cầu mà thôi.

Lấy nó ra làm mánh khoé tuyên truyền và thể nghiệm trò chơi còn được.

Trong thời gian ngắn sản xuất số lượng lớn thì đừng nghĩ đến.

Ngược lại loại thiết bị định lượng nhẹ như kính mắt AR có thể thực hiện sản xuất hàng loạt, đến lúc đó quảng bá cùng với các trò chơi PC, lượng tiêu thụ hẳn là sẽ không tệ.

- Còn có kính mắt AR phải kiểm tra à?

Nghe thấy lời của anh, hai cô gái lập tức ngạc nhiên và mừng rỡ.

Vội vàng tháo thiết bị bàn quyết đấu trong tay xuống, dưới sự vây quanh của các kỹ thuật viên, bắt đầu đeo lên kính mắt chuyên dụng AR của bọn họ, đó là một bộ kính mắt đơn giản giống như là kính râm, sau đó khởi động thiết bị truyền dẫn chủ ở bên cạnh.

Bộ thiết bị này vô cùng tiện lợi, có thể cầm lấy bất cứ lúc nào.

Chỉ cần đeo mắt kiếng lên là có thể thực hiện ghi lại màn hình theo thời gian thực và chiếu ra hình ảnh trong trò chơi.

Hơn nữa còn có thể tiến hành kết nối cự ly ngắn giữa các thiết bị với nhau, cùng chia sẻ hình ảnh, số liệu của trò chơi, thực hiện đối chiến khu vực.

Tính năng tuyệt đối vượt xa rất nhiều AR trên thị trường.

- Oa! Cái này cũng thật là lợi hại!

Vừa đeo kính vào, dựa theo chỉ thị của nhân viên mở thiết bị ra, tiểu Lệ và tiểu Vi bị hình ảnh trước mắt làm cho chấn động, không nhịn được mà kinh hô.

Những người khác thì thông qua màn hình chiếu lớn thấy được hình ảnh góc nhìn thứ nhất của hai cô gái.

Rõ ràng là từng cây cột cổ xưa dựng đứng ở giữa phòng quay phim và một hình ảnh con số màu xanh lam.

Hơn nữa vì chia sẻ hình ảnh nên các cô cũng có thể nhìn thấy đối phương, thấy được cảnh tượng giống nhau.

Ngay cả bàn đấu giả lập trôi nổi ở phía trước cũng có thể thấy được rõ ràng.

- Được rồi, các cô dựa theo quy tắc vừa rồi, lại tiến hành một hồi quyết đấu đi.

Giọng nói của Trần Lâm truyền tới từ bên cạnh.

Hai người còn đang sợ hãi thán phục lập tức phản ứng lại.

Vội vàng căn cứ vào lời nhắc nhở, ấn mở tùy chọn đối chiến trực tuyến trên bàn quyết đấu giả lập.

[Quyết đấu!]

[Đang tải sàn đấu.]

Theo đó là một tiếng nhắc nhở.

Trước mắt bỗng nhiên sáng lên, không gian rộng mở của phòng quay phim được xây dựng thành một sân quyết đấu quen thuộc, bốn cây cột cổ xưa vừa vặn đứng ở rìa sân.

Mà ở rìa sân còn có thể nhìn thấy bóng dáng của tổng giám đốc Trần, giám đốc Tống và các nhân viên khác, thật giống như là bọn họ đang xem chiến đấu ở bên cạnh.

Loại kết hợp giả lập và thực tế này quả thực là vô cùng khoa học kỹ thuật.

Chỉ cần có đủ đất trống, hai người chơi nắm giữ thiết bị AR là có thể tiến hành đối chiến thời gian thực.

Loại thể nghiệm này thật sự quá tuyệt vời!

Dưới sự kích động, hai người lập tức làm theo trình tự vừa rồi, dùng giao diện giả lập lại tiến hành một trận quyết đấu mới.

Toàn bộ phòng quay phim cũng vang lên tiếng la hét tràn đầy trung nhị của các cô, thậm chí cách thật xa cũng có thể nghe được rõ mồn một.

Nhân viên đi ngang qua thấy vậy không khỏi lộ ra vẻ mặt cổ quái, thầm nghĩ hai vị này đang phát điên gì ở bên trong, chẳng lẽ là bị kinh phong?

May mắn.

Cuộc khảo thí cũng không kéo dài bao lâu.

Trải qua hơn một giờ thí nghiệm và điều chỉnh thử, cuối cùng cũng điều chỉnh thiết bị đến trạng thái tối ưu nhất, đã có thể vận hành trò chơi này một cách hoàn mỹ.

- Được rồi, hôm nay mọi người đều vất vả rồi, mọi người đi về trước đi.

Thiết bị không có vấn đề, tâm tình của Trần Lâm đương nhiên là rất tốt, nói với các nhân viên.

Sau khi kiểm tra xong phiên bản PC, quả nhiên hai người tiểu Lệ cũng nhanh chóng đứng dậy, tràn đầy mừng rỡ đi tới trước mặt anh.

- Tổng giám đốc Trần, trò chơi này thật thú vị, nhất là khi chơi cùng bạn bè, phối hợp đủ loại thẻ bài thật sự rất tuyệt.

- Đây có phải là trò chơi chúng ta sẽ mang đến triển lãm anime và game châu Á không?

Trần Lâm liếc nhìn các cô rồi gật đầu:

- Đúng vậy, đại hội triển lãm lần này lớn hơn nhiều so với

triển lãm Hoán Hải năm trước, gặp mặt thị trường trong nước và một số thị trường nước ngoài, cho nên phải chuẩn bị nghiêm túc.

Trước JafrnjSeBVẸ triển lãm Hoán Hải là do Hoán Hải làm chủ, dùng để giới thiệu những trò chơi của các công ty nhỏ mà thôi.

Chương 275: Mấy Người Xác Định Là Đang Làm Trò Chơi Chứ? (2)

Ở trong nước thì danh khí căn bản không có chỗ xếp hạng.

Nhưng lần này do các công ty anime, điện ảnh, truyền hình và trò chơi như Bilibili tổ chức, quy mô khác hẳn, có thể nói là nổi tiếng ở trong nước.

Vào thời điểm này trong năm, một lượng lớn những người đam mê Anime và game sẽ đổ xô đến hiện trường, tham gia đại hội cỡ lớn có phong cách đặc biệt này.

Thậm chí có rất nhiều người lặn lội đường xá xa xôi đến đó vì đủ loại game Anime cùng với các loại hoạt động như tác giả nổi tiếng ký tên, v.v...

Bởi vì có nhiều thứ chỉ có nơi đó mới có thể mua được.

- Đúng vậy, đến lúc đó hai người các cô cũng đi cùng đi, cả hai đều đã chơi qua trò chơi này, vừa vặn có thể cho những người tới tham gia triển lãm kia biết quy tắc game.

- Hả? Chúng tôi cũng có thể đi à?

Đôi mắt của hai người Tiểu Lệ sáng ngời, lập tức trở nên kích động, hai mắt lập tức biến thành icon tiền.

Tham gia triển lãm = Du lịch bằng công quỹ = Phụ cấp nhiệt độ cao.

Bốn bỏ năm lên tương đương với nghỉ phép có lương!

Các cô vốn rất thích anime, đã sớm muốn tham gia loại hoạt động này, bây giờ làm sao có thể từ chối được chứ?

- Được được được, chúng tôi đi! Chúng tôi muốn đi!

- Cảm ơn tổng giám đốc Trần! Vậy chúng tôi trở về chuẩn bị trước.

Hai người liếc nhìn nhau, cùng nắm tay nhau rời đi.

Trần Lâm lại gọi lão Tống đi tìm thêm một nhóm nhân viên kỹ thuật nguyện ý đi ra ngoài, dù sao thì lần này cần thiết bị không ít, chỉ dựa vào mấy người là không giải quyết được.

Sân khấu cộng thêm hậu trường, ít nhất phải có mười mấy người.

Nếu vẫn không đủ người thì anh còn phải chọn thêm mấy công nhân tạm thời ở Tề Châu làm việc thể lực.

Làm xong những việc chuẩn bị này.

Lúc này anh mới trở về văn phòng, gửi tập tin video Resident Evil phần 2 mà anh đã thương lượng trước đó với Tô Bằng.

- Quản lý Tô, một tháng độc quyền phát hành bộ phim này đổi lấy một vị trí trong triển lãm của anh không lỗ chứ?

Trong điện thoại, Trần Lâm khẽ cười nói với Tô Bằng.

- Sao lại lỗ được? Là tôi kiếm lời mới đúng, chuyện vị trí triển lãm bên kia tôi đã an bài tốt rồi, đến lúc đó tổng giám đốc Trần trực tiếp phái người tới tiếp nhận là được.

Loại triển lãm quy mô lớn bao phủ toàn quốc như vậy, công ty tham gia là cần phải giao một khoản phí dụng, hơn nữa vị trí càng

tốt thì phí tổn càng quý.

Nhưng Hồng Hoang có quan hệ với Tô Bằng, cho nên bọn họ không cần phải trả tiền, chỉ cần tự bỏ tiền ra bố trí sân bãi là được.

Bây giờ tài chính của mấy bộ phim điện ảnh CG vẫn chưa hoàn toàn thu hồi, tiền kiếm được trước kia cũng dùng để mở thị trường Game Online và nghiên cứu phát minh mới.

Cộng thêm chi phí vận hành của công ty, Hồng Hoang đã không còn dư lại bao nhiêu tiền.

Có thể tiết kiệm số tiền này đương nhiên là tốt nhất.

Nhưng ngoại trừ chuyện này ra thì Trần Lâm còn có một chuyện quan trọng cần nói.

Cho nên sau khi tán gẫu mấy câu, anh mới mở miệng nói:

- Đúng rồi, tôi có một bộ phim anime, anh xem bên đó có thể giúp tôi an bài lên sóng không? Tốt nhất là có thể mở rộng ra trước đại hội triển lãm.

- Anime? Là dạng anime gì thế?

Tô Bằng nghi ngờ hỏi.

- Xem như là CG tuyên truyền trò chơi mới của chúng tôi đi, chỉ có điều hơi dài một chút.

- Dài bao nhiêu?

- 224 tập.

- Phốc! Khụ khụ khụ... Bao nhiêu?

Đầu dây bên kia truyền đến giọng ho khan của Tô Bằng, rõ

ràng là bị con số này hù dọa.

224 tập, năm mùa cũng không được nhiều như vậy!

Ngài là định đổi nghề thành làm phim anime siêu dài à?

Vốn cho rằng.

Hồng Hoang tham gia triển lãm anime lần này, tùy tiện cầm một đoạn phim anime ngắn ra là coi như xong, hoặc là dùng "Initial D" và "Trung Hoa tiểu đương gia" đã phát hành trước đó làm tiêu biểu.

Dù sao thì nhiệt độ của mấy bộ này tại Bilibili không thấp.

Kết quả không ngờ đối phương lại lấy ra một bộ 224 tập.

Cho dù anh đã làm việc trong ngành video nhiều năm như vậy thì vẫn bị dọa cho giật mình.

Sợ là công ty Hồng Hoang này thật sự giống như lời đồn, là một công ty điện ảnh và truyền hình khoác lên vỏ ngoài là công ty trò chơi!

…

- Bộ phim hoạt hình này là trước đó tôi bao bên ngoài chế tác, vừa vặn gần đây trò chơi này cần dùng đến cho nên lấy ra.

Trong điện thoại.

Trần Lâm giải thích bằng lý do đã chuẩn bị từ trước.

Chính là bởi vì bộ phim hoạt hình Vua Trò Chơi này quá dài, cho nên phải phát sớm.

Nếu không thì chờ sau khi triển lãm hoạt hình được công chiếu thì có lẽ ba ngày sau cũng không công chiếu hết được.

Hơn nữa bộ phim hoạt hình này dùng quy tắc giống như trò chơi.

Vừa vặn có thể để giải thích quy tắc của game này cho người chơi trước, thuận tiện tạo dựng một chút đường đi.

Tô Bằng nghe xong giảng giải, cuối cùng cũng hoàn hồn lại, lau mồ hôi trên trán:

- Thì ra là vậy, tổng giám đốc Trần đúng là đại thủ bút, giá cả của một bộ phim hoạt hình siêu dài cũng không thấp, anh định hợp tác bằng phương thức nào?

- Ký hợp đồng chia, tuyên bố càng nhanh càng tốt.

- Anh chắc chắn chứ?

Tô Bằng kinh ngạc nói.

- Hợp đồng chia chính là hoàn toàn xem tình huống sau khi anime phát ra để quyết định thu nhập, nếu như số liệu phát ra không tốt....

- Xác định, bây giờ chúng tôi đang ở trong giai đoạn tuyên truyền, những phương án khác có thể hơi nới lỏng một chút.

Buồn cười, doanh thu một năm của Vua Trò Chơi từ việc bán thẻ bài đã cao không biết gấp bao nhiêu lần doanh thu một bộ phim hoạt hình của mấy người rồi.

Làm sao anh sẽ để ý chút lợi nhỏ này chứ?

Nhanh chóng mở rộng sạp hàng mới là chuyện gấp gáp nhất bây giờ.

Tô Bằng làm việc cũng tương đối quyết đoán.

Anh chỉ trầm ngâm một lát rồi trả lời:

- Nếu tổng giám đốc Trần đã nói như vậy, vậy tôi sẽ đi thông báo với bộ xét duyệt một tiếng, đến lúc đó anh có thể phái người liên lạc với chúng tôi để trao đổi về văn kiện video, xác nhận hợp đồng một chút là được.

- Được, vậy thì làm phiền quản lý Tô rồi.

Nói xong, Trần Lâm cúp điện thoại, tiếp tục xử lý chuyện khác, thuận tiện bảo tiểu Lệ phụ trách hành chính đặt vé máy bay đi Tề Châu trước.

Chương 276: Tư Liệu Trò Chơi Bị Tiết Lộ (1)

Cùng lúc đó.

Trụ sở chính của Thần Tích.

Một người đàn ông cầm điện thoại trong tay, ngồi trong bóng tối của phòng làm việc.

- Phần tài liệu này, xác định là trò chơi mà bây giờ các người đang mở rộng à?

- Đúng vậy, hai tháng trước đã bắt đầu làm rồi, tôi phải vất vả lắm mới lấy ra được phần tài liệu này, các người đừng quên chuyện đã đồng ý với tôi đấy.

Giọng nói ở đầu dây điện thoại bên kia rõ ràng có chút hoảng loạn, giống như đang tránh né cái gì đó.

Mà người đàn ông mở máy tính ra, rõ ràng là tư liệu về hạng mục mới của Hồng Hoang.

Mặc dù chỉ là bản đầu tiên nhưng nó ghi lại không ít tin tức liên quan đến cơ sở trò chơi cùng với tiến độ khai phá nửa tháng trước.

- Yên tâm, tôi sẽ không quỵt tiền bồi thường hợp đồng và chức vụ đã đồng ý với anh, nhưng mà nội dung của phần tư liệu này quá ít, cơ bản đều chỉ là một chút da lông bên ngoài mà thôi.

Người đàn ông nhẹ nhàng gõ mặt bàn.

Giọng nói này xuyên qua điện thoại truyền đến đối diện, làm cho người kia hoảng hốt.

- Có thể lấy được phần tài liệu này đã rất không dễ dàng rồi, những thứ này bình thường đều không công khai ra bên ngoài, chỉ có mấy người cấp quản lý mới nắm giữ tư liệu hạch tâm!

- Tôi biết, tư liệu hạch tâm không dễ dàng lấy được, tôi cũng không nói là sẽ thất hứa.

Người đàn ông cười nhạt một tiếng:

- Có phần tài liệu này ở đây, ít nhất chúng tôi biết bước tiếp theo nên làm như thế nào, nếu có tình huống mới thì nhớ thông báo cho tôi.

- Được.

Giống như sợ bị người khác phát hiện.

Người kia đáp lại một tiếng rồi nhanh chóng cúp điện thoại.

Người đàn ông liếc nhìn giao diện thông tin, tiện tay xoá toàn bộ ghi chép và dấu vết của trò chuyện, lại nhìn về tư liệu trên máy tính.

- Trò chơi thẻ bài đối chiến à?

Trong tiếng nỉ non, khóe miệng của anh hơi nhếch lên.

Nếu như là các loại trò chơi khác thì anh có lẽ còn có chút khó làm, nhưng nếu nói về trò chơi thẻ bài thì không phải công ty con của bọn họ cũng có một trò chơi đang được nghiên cứu à?

Lập tức, anh cầm lấy điện thoại cố định bên cạnh, bấm dãy số nội bộ trên đó:

- Tôi gửi một phần văn kiện cho anh, bổ sung thiết kế cách

chơi đó vào trong trò chơi, nhanh chóng hoàn thành trước khi triển lãm.

Nói xong anh cúp điện thoại, lại tiện tay mở giao diện, gửi mấy bưu kiện mã hóa ra ngoài.

Làm xong những chuyện này, anh mới lười biếng nằm trên ghế, kiên trì chờ đợi.

Không lâu sau.

Một thông báo hoàn toàn mới đột nhiên xuất hiện dưới tài khoản của Thần Tích và một số công ty trò chơi.

Bịch!

Cửa văn phòng bị đẩy ra.

- Trần Lâm, chuyện lớn không tốt rồi! Vừa rồi Thần Tích và mấy công ty khác phát thông báo chuẩn bị tung ra mấy trò chơi đối chiến thẻ bài trong buổi triển lãm lần này!

Lão Tống vội vã đi vào văn phòng.

Không chỉ riêng anh.

Bây giờ toàn bộ người chơi đều bởi vì chuyện này mà thảo luận sôi nổi, không ngờ các công ty sẽ tuyên bố tin tức trò chơi mới vào lúc này.

Hơn nữa thật sự là trùng hợp, loại hình còn đụng vào trò chơi mới mà Hồng Hoang đang nghiên cứu.

- Ừm, tôi đã thấy rồi.

Trần Lâm ngồi ở sau bàn công tác, lúc này cũng đang nhìn chằm chằm vào tin tức vừa mới xuất hiện trên điện thoại, vẻ mặt bình tĩnh.

Nếu như đây là trùng hợp thì cũng quá đúng dịp rồi.

Không chỉ có thời gian, ngay cả loại hình trò chơi cũng như thế, nói không phải cố ý thì có quỷ mới tin.

Mấy công ty này rõ ràng chính là nhắm vào trò chơi mới của Hồng Hoang, muốn nắm giữ không gian sinh tồn của bọn họ.

- Cậu nói xem, có khi nào trong công ty chúng ta có nội gián không?

Lão Tống âm trầm nói.

- Có khả năng này.

Trần Lâm yên lặng gật đầu:

- Phương sách bảo mật của chúng ta vẫn luôn làm rất tốt, bây giờ bên phía Thần Tích lại biết trước tin tức về trò chơi trước khi chúng ta công bố, chắc chắn là tư liệu đã bị tiết lộ.

Đánh cắp cơ mật của công ty.

Loại chuyện này cực kỳ phổ biến ở cạnh tranh trong giới thương nghiệp.

Thần Tích và những công ty kia hiển nhiên là không muốn để cho bọn họ tiếp tục làm lớn, cho nên mới làm một màn như thế.

Tính toán thừa dịp bọn họ tài chính trống không mà đánh trọng thương, để cho bọn họ lại không cách nào ngoi đầu lên được.

Như vậy thì sẽ thiếu đi một đối thủ cạnh tranh trong tương lai.

- Bọn họ cho rằng làm như vậy là có thể phá đổ Hồng Hoang, thật là quá coi thường trò chơi này của chúng ta rồi.

Trần Lâm nở nụ cười khinh thường, cũng không có quá nhiều lo âu.

Ngược lại.

Anh càng để ý hơn là ai đã tiết lộ tư liệu.

Mặc dù biết ngày này sớm muộn gì cũng sẽ tới, nhưng khi nó thật sự xảy ra trên người mình thì tóm lại là vẫn có chút khó chịu.

- Tôi nghĩ là mình biết đó là ai.

Lúc này, lão Tống đột nhiên lên tiếng.

Chỉ thấy anh cau mày nhìn về phía điện thoại di động của mình.

- Ai?

- Vừa rồi người phía dưới gửi tin nhắn cho tôi, sáng nay có hai nhân viên thử việc xin từ chức, ngay cả tiền lương mấy ngày nay cũng không cần mà chạy rồi.

- Là đám người mới tuyển dụng gần đây à?

Lông mày của Trần Lâm nhướng lên một chút.

Lúc trước bởi vì mở rộng thêm đoàn đội Game Online nên cấp bách mời một nhóm người vào, dẫn đến cửa ải kiểm tra nhân phẩm xuất hiện sơ hở, điều này cũng không kỳ quái.

- Đúng vậy, chính là bọn họ, tôi đã gọi người đi điều tra camera và hồ sơ của cả hai, đến lúc đó sẽ truy cứu trách nhiệm đối với bọn họ.

Lão Tống hít sâu một hơi, vuốt vuốt lông mày.

Trong phòng làm việc xảy ra loại chuyện lớn này, tóm lại là

tổng thanh tra như anh sơ sẩy mới có thể khiến cho đối thủ cạnh tranh có cơ hội lợi dụng được.

Hơn nữa lần này mấy công ty kia rõ ràng có chuẩn bị mà đến, cho dù truy cứu trách nhiệm thì nhiều lắm cũng chỉ là lấy được một khoản bồi thường mà thôi, đối với công ty lớn như Thần Tích thì chỉ có thể coi là chín trâu mất sợi lông.

Đây cũng là sự cạnh tranh tàn khốc của nghề nghiệp trò chơi.

Xem ra động tác lớn của trò chơi trước đó cuối cùng cũng làm cho những công ty lớn kia cảm nhận được sự uy hiếp.

- Không cần nghĩ quá nhiều, dù sao thì Hồng Hoang cũng vừa mới thành lập chưa đến 2 năm, bọn họ cảm thấy chúng ta dễ ức hiếp cũng không kỳ quái, đây cũng là do chính chúng ta không đủ kinh nghiệm vận hành.

Chương 277: Tư Liệu Trò Chơi Bị Tiết Lộ (2)

Đúng vậy.

Ai cũng đi tới như thế.

Nào có người ngay từ đầu đã có thể làm được tất cả mọi chuyện thập toàn thập mỹ, đơn giản chính là vừa thử lỗi vừa đi tới thôi.

- Vậy tiếp theo chúng ta nên làm gì? Có nên thay đổi phương án trò chơi không?

Mấy công ty đã sớm công bố trò chơi cùng loại hình với bọn họ, chắc chắn sẽ phân đi một bộ phận lưu lượng rất lớn.

Lúc này biện pháp tốt nhất chính là tránh cạnh tranh, thay đổi phương án khác.

- Không cần đâu.

Trần Lâm giơ tay lên:

- Tài liệu trung tâm đều nằm trong tay các nhân viên nội bộ, AR và thiết bị hình chiếu 3D cũng luôn là tôi đang làm, bọn họ nhiều lắm chỉ trộm được một chút tư liệu cơ sở mà thôi.

- Điều này cũng đúng, muốn tiếp nhận tư liệu hạch tâm thì bắt buộc phải ký hợp đồng cấp bậc cao nhất, hơn nữa cũng là những người được tin tưởng nhất, vậy chúng ta có nên phát thông báo như thường lệ không?

- Phát chứ, dù sao chúng ta cũng không thiếu chút thời gian này.

- Được, tôi sẽ đi làm ngay, thuận tiện truy cứu trách nhiệm của hai người kia!

Nói xong, vẻ mặt của lão Tống trở nên lạnh như băng, quay người rời khỏi văn phòng.

Rất nhanh.

Tài khoản quan phương và offical website của Hồng Hoang cũng cập nhật một thông báo mới.

[Thông báo của quan phương: Vì nghênh đón triển lãm anime và game Châu Á, Hồng Hoang sẽ công bố một trò chơi đối chiến thẻ bài hoàn toàn mới và tiến hành triển lãm, thử nghiệm trong ba ngày diễn ra triển lãm, hoan nghênh mọi người tới xem.]

Dưới thông báo còn có mấy tấm thẻ bài tinh xảo.

Chủ yếu đều là chọn lựa nhân vật có phong cách nhị thứ nguyên anime nhiều nhất.

Trong lúc nhất thời.

Giới trò chơi vốn vô cùng náo nhiệt lại trở nên náo nhiệt hơn.

- Hôm nay có chuyện gì vậy? Một hơi đăng lên nhiều thông báo như vậy, hơn nữa tất cả đều là trò chơi thẻ bài.

- Lại dám tuyên bố trò chơi sau Thần Tích, Hồng Hoang này cũng quá lỗ mãng rồi.

- Nghe nói trước đó bọn họ đã đầu tư rất nhiều tài chính vào việc tổ chức thi đấu tuyên truyền DNF, bây giờ còn có tiền đi nghiên cứu game mới à?

- Tôi đã xem qua game mới của Thần Tích rồi, rất nhiều hình minh họa trên thẻ bài là tranh gốc, chất lượng thật sự rất đỉnh.

- Cái này còn cần phải nói à? Đây chính là Thần Tích tốn hai năm để nghiên cứu ra, mời rất nhiều hoạ sĩ chuyên nghiệp, nghe nói đầu tư gần 500 triệu.

Đủ loại âm thanh không ngừng xuất hiện trên mạng, thảo luận về mấy thông báo đột nhiên xuất hiện hôm nay.

Rất nhiều người không quá xem trọng Hồng Hoang vội vàng tuyên bố trò chơi mới.

Dù sao thì Hồng Hoang cũng chỉ là một công ty vừa mới được thành lập không bao lâu.

Thời gian nghiên cứu và phát triển một trò chơi còn dài hơn thời gian tồn tại của công ty, huống chi còn đầu tư với vốn khổng lồ như thế.

Trong thời khắc quan trọng này lại tuyên bố ra trò chơi tương tự cũng không khác gì là tự tìm đường chết.

Đương nhiên.

Cũng có người ngửi được mùi vị khác thường.

Dù sao thì trò chơi của Thần Tích này được chế tác lâu như vậy, thế mà lại không có bất kỳ dấu hiệu nào cho thấy sẽ ra mắt, lại còn đột nhiên công bố vào lúc này.

Điều này có chút ý vị sâu xa.

...

Càng làm cho người ta bất ngờ chính là.

Một ngày sau, bên phía Bilibili cũng xảy ra một chuyện lớn.

Phía trên trang đầu vốn đang tuyên truyền webgame, đột nhiên đẩy mạnh ra mắt bộ thứ hai của Resident Evil.

Trong nháy mắt.

Một lượng lớn dân mạng nhận được tin tức tràn vào trong để xem phim.

Rất nhiều người chơi game Resident Evil đều nghe tin chạy đến, vừa vui mừng lại vừa bất ngờ.

Bọn họ không ngờ rằng Hồng Hoang sẽ ra mắt phần thứ hai vào lúc này.

Chẳng lẽ thật sự giống như bên ngoài đồn đãi?

Hồng Hoang bây giờ rất thiếu tiền, nhu cầu cấp bách thu lại một đợt tài chính?

Càng đừng nói tới chuyên khu phim theo mùa.

Các cư dân mạng cũng chú ý tới sự thay đổi trên trang bìa.

Không biết từ lúc nào, một bộ phim hoạt hình siêu dài được cập nhật và hiện lên phần danh sách phụ của trang đầu.

- Vua Trò Chơi? Cái tên thật là kỳ cục?

- Gần đây trong và ngoài nước có xuất hiện qua bộ phim hoạt hình này à?

- Bilibili mua bộ phim hoạt hình này từ lúc nào vậy?

- Mẹ nó! 224 tập!

- Đâu, ở đâu? Hơn 200 tập à?

- Tê! Đúng là đã tải toàn bộ phim hoạt hình lên rồi!

Tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, cư dân mạng đều bị danh sách thật dài kia làm cho giật mình.

Bilibili bù phim còn có thể bổ sung như thế à?

Bình thường thì.

Bù phim chỉ có thể coi là bổ sung anime theo mùa mỗi quý phim.

Chủ yếu đều là đã kết thúc, hoặc vừa mới mua được bản quyền anime kết thúc, trực tiếp tải toàn bộ lên, không tính vào phiên trong quý mới.

Nhưng vấn đề là...

Loại tình huống này chỉ xảy ra với những anime đã kết thúc rất lâu hoặc không có nhiều danh tiếng.

Muốn vớt lên để có thêm một đợt nhiệt độ.

Mà bộ anime có tên là Vua Trò Chơi lại không nằm trong đám này.

Bởi vì bọn họ căn bản chưa từng nghe nói qua cái tên này, càng đừng nói tới việc nó có nổi tiếng hay không.

Điều này làm cho cư dân mạng càng tò mò, nhao nhao mở bộ phim hoạt hình này ra xem.

Kết quả không lâu sau, mỗi một nhóm xem phim đều sôi trào.

- Các anh em, tôi phát hiện một bộ phim hoạt hình rất thú vị!

- Mẹ nó, sao bộ phim này lại có thể trung nhị như vậy chứ?

- Quá mẹ nó xấu hổ rồi, mấu chốt là tôi càng xem càng không rời mắt được.

- Nhất là lúc triệu hoán Thần, âm nhạc kia quả thực làm da đầu nổ tung!

- Xem phim mà linh hồn trung nhị của tôi cháy hừng hực, thiếu chút nữa hô to trong tàu điện ngầm.

- Đây là anime chuyển thể từ trò chơi nào à?

Bộ phim hoạt hình Vua Trò Chơi này, cho dù là với những thiếu niên trung nhị như bọn họ thì cũng thuộc về phạm trù vô cùng xấu hổ.

Cứ như vậy, một bộ anime vừa trung nhị vừa xấu hổ lại vẫn làm cho bọn họ muốn ngừng mà không được, không ngừng xem hết tập này tới tập khác.

Nhất là từng trận đối chiến thẻ bài đặc sắc cùng với hiệu ứng khác nhau của từng tấm thẻ bài quyết đấu kia càng làm cho tâm trí của bọn họ hướng về.

Nếu như thế giới hiện thực thật sự có trò chơi như vậy thì tốt rồi.

Cho dù đắt cách mấy thì bọn họ cũng phải mua cho bằng được!

Nhưng có một điều kỳ quái, giới thiệu ngắn gọn và nhãn hiệu của bộ phim hoạt hình này lại không ghi rõ xuất phẩm, giống như là xuất hiện vô căn cứ, rất quỷ dị.

Chương 278: Đạo Văn? (1)

Thời gian trôi qua từng ngày.

Trong sự chờ mong của cư dân mạng, hội triển lãm anime và game Châu Á trù bị đã lâu cuối cùng cũng chính thức đến.

- Nhanh lên, nhanh lên, triển lãm sắp khai mạc rồi, đừng đứng đó lề mề nữa.

- Đợi một chút! Anh để quên trang phục rồi kìa!

- Ai! Đừng chạy nhanh như vậy, chờ tôi với!

Tiếng hô hoán liên tiếp vang lên trên đường phố các khách sạn xung quanh khu vực tổ chức triển lãm.

Lần lượt từng bóng người vội vã chạy ra ngoài, hướng về phía triển lãm, mỗi cá nhân đều mang theo một tấm thẻ thân phận.

Bọn họ đã tới đây mấy ngày trước để chuẩn bị tham gia hội triển lãm, ai nấy đều đã mong chờ ngày này từ rất lâu rồi.

Thậm chí có người mặc trang phục cosplay đi ra ngoài lập tức thu hút ánh nhìn của nhiều người qua đường, toàn bộ con phố trở nên vô cùng náo nhiệt.

Trong đám đông, Lão Ngọc Trúc vừa mới bước ra khách sạn cũng là thở hổn hển, cầm gậy selfie điện thoại di động mở livestream.

- Chúc mọi người một buổi sáng tốt lành nha, bây giờ là 5 giờ 32 phút, vẫn còn hai tiếng rưỡi nữa mới bắt đầu hội triển lãm anime, chúng ta đi qua đó xếp hàng trước nhé.

Làm một streamer mới nổi, kiêm UP chủ trong Bilibili, Lão Ngọc Trúc đương nhiên sẽ không bỏ lỡ loại triển lãm anime cỡ lớn do Bilibili tổ chức này, sáng sớm cô đã dậy và bắt đầu trang điểm.

Mà lúc này cô mặc một chiếc váy cúp ngực dài màu trắng, đầu đội nón đen, trước ngực gắn thêm một đóa hoa hồng cũng là màu đen.

Kết hợp với chiều cao gần 1 mét 9, lập tức khiến nhóm người vừa mới vào phòng livestream sôi trào.

- Hả? Hình như tôi vào nhầm phòng livestream à?

- Chủ phòng, trang phục của cô trông quen quen, có phải đang cos nhân vật anime nào đó không?

- Má ơi! Phu Nhân Tám Thước!

- Chủ phòng cos Phu Nhân Tám Thước?

- Hình như đúng là vậy rồi!

- Đây là thứ mà tôi không trả tiền vẫn có thể nhìn thấy à?

Đúng vậy!

Nhân vật mà Lão Ngọc Trúc cosplay chính là nhân vật phản diện gần nhất danh tiếng vang xa, Phu Nhân Tám Thước trong trò chơi 《 Resident Evil 》!

Trong nháy mắt vừa nhìn thấy trang phục quen thuộc kia, phòng livestream vốn dĩ chỉ có mấy trăm fan hâm mộ lập tức nổ tung, số người xem bắt đầu tăng vọt.

Bởi vì thật sự quá giống!

Cho dù là chiều cao, trang phục hoặc là kiểu tóc và trang điểm, cơ bản đều là dựa sát nhân vật trong trò chơi.

Lại thêm đồ vật gian ác cực lớn che đậy tầm mắt.

Quả thật chính là Phu Nhân Tám Thước hiện thế!

Đừng nói là phòng livestream, ngay cả trên đường đến khu triển lãm đều có lượng lớn du khách nhao nhao ghé mắt, nhìn xem quái vật khổng lồ đột nhiên xuất hiện này.

Có người còn chạy tới chụp ảnh chung, gây nên một mảnh bạo động trong đám đông.

- Mẹ nó, sớm biết vậy thì tôi cũng đến hiện trường rồi.

- Vừa đến đã như thế rồi, xem ra triển lãm anime lần này không tệ.

- Thứ này bỏ vào trong hội triển lãm không trực tiếp vương tạc à?

- Thật cao! Đây chính là góc nhìn của Phu Nhân Tám Thước à?

- Ha ha, tôi chỉ nhìn được phía sau cổ, chiều cao này hẳn là gần hai mét rồi?

- Là thứ mà tôi thích xem, nhấn theo dõi. (icon đầu chó)

Khán giả không nghĩ đến có ngày mình sẽ được thể nghiệm góc nhìn thứ nhất của Phu Nhân Tám Thước.

Loại cảm giác kỳ diệu này khiến bọn họ không khỏi cười ha ha, số lượng người theo dõi trong phòng livestream không ngừng tăng vọt.

Lão Ngọc Trúc che miệng, vui mừng nói:

- Cảm ơn mọi người ủng hộ nhé, nếu ai chưa theo dõi thì nhớ bấm theo dõi nhé.

Thật ra cô đã suy tính cosplay nhân vật này cho triển lãm anime từ lâu rồi.

Bởi vì chỉ có nhân vật này có thể để cho chiều cao của cô phát huy hiệu quả như mong muốn.

Lại thêm nhiệt độ của trò chơi 《 Resident Evil 》 này không thấp, hẳn là có thể mang lại cho cô rất nhiều lưu lượng.

Kết quả chứng minh, quyết định của cô là đúng.

Trên đường đi, mãi đến khi xếp hàng bên ngoài khu triển lãm thì cô đều là tiêu điểm trong đám đông, thậm chí có người còn tiến đến xin tên tài khoản Bilibili của cô.

Tốc độ tăng fan quả thật là ngoài sức tưởng tượng.

- Nơi đây thật đông đúc, chúng ta đến đây lúc 6 giờ mà đã có người xếp hàng sẵn ở bên ngoài rồi.

Lão Ngọc Trúc cầm camera dạo qua một vòng, để người xem trong phòng livestream nhìn vào hàng đợi bên ngoài lối vào khu triển lãm, thật sự chỉ có thể dùng tiếng người huyên náo để hình dung.

Rõ ràng còn rất lâu mới tới giờ mở cửa, nhưng mà mọi người cũng đã xếp thành hàng dài ngoài đường, còn cần rào chắn chia thành rất nhiều đội ngũ.

Bên trong có người bình thường, có cosplayer, có streamer, võng hồng, v.v… Rất nhiều người cầm điện thoại di động quay chụp hoặc là livestream.

Ở lối đi dành cho nhân viên ở phía sau, các đội ngũ công ty ra ra vào vào liên tục, có đại biểu công ty điện ảnh và truyền hình, cũng có đại biểu công ty game, tất cả đều đang lục tục ra trận, làm chuẩn bị vì hội triển lãm.

- Mau nhìn kìa! Đó là đội ngũ của Bilibili!

Đột nhiên trong đám người rối loạn tưng bừng, nhao nhao nhìn về phía lối đi nhân viên.

Đội ngũ của Bilibili lái xe chạy đến, đang xách một đống đạo cụ đi vào trong khu triển lãm.

Thậm chí bên trong đội ngũ còn có mấy tấm standee nhân vật cỡ lớn của các anime đang hot cùng với rất nhiều sản phẩm ăn theo.

Mấy vị tác giả anime nổi danh xuất hiện, vừa vẫy tay chào mọi người vừa tiến vào khu triển lãm khiến mọi người kích động thét lên liên tiếp, thật giống như là fan gặp minh tinh.

Tiếp theo.

Mấy nhà đại hán trò chơi nhị thứ nguyên đã đến.

Lại dấy lên vô số tiếng kinh hô trong đám đông, ai nấy đều kiễng chân mong mỏi chờ đợi.

Bên trong bầu không khí nóng nảy này, hai giờ trôi qua rất nhanh.

Cuối cùng cánh cửa khu triển lãm cũng từ từ mở ra dưới ánh mắt mong đợi của mọi người.

Trong nháy mắt.

Dòng người xếp hàng chờ bên ngoài hóa thành thủy triều, dựa vào thẻ thân phận trên tay tràn vào trong, lập tức làm cho cả khu triển lãm trống trải trở nên náo nhiệt.

Không ai chú ý tới, trên lối đi nhân viên trống trải nơi xa đang có một đội ngũ vội vàng chạy đến.

- Nhanh lên, triển lãm anime đã mạc rồi, còn ở chỗ này lề mà lề mề cái gì nữa.

- Còn không phải là bởi vì anh tính sai giờ nên muộn như vậy mới giao thiết bị tới à?

Giọng nói hùng hùng hổ hổ quanh quẩn trong lối đi nhân viên, dẫn tới người đi ngang qua nghi hoặc nhìn lại.

Chương 279: Đạo Văn? (2)

Một nhóm mười mấy người đang khiêng từng thiết bị kỳ quái tiến vào trong khu triển lãm, trông dáng vẻ vô cùng lo lắng.

Những người này không phải ai xa lạ.

Chính là đội ngũ mà Hồng Hoang phái tới tham gia hội triển lãm.

Bởi vì chuyến bay vận chuyển thiết bị đã bị hoãn nên đến tận bây giờ bọn họ mới đến được, suýt chút nữa bỏ lỡ khai mạc hội triển lãm.

- Được rồi, dành thời gian chuẩn bị đi, chuyến bay bị hoãn nằm ngoài tầm kiểm soát của chúng ta.

Nhìn lão Lý và tiểu Lệ cãi nhau, Trần Lâm bất đắc dĩ lắc đầu.

Ai mà ngờ rằng hội triển lãm còn chưa bắt đầu thì bọn họ lại đụng tới loại chuyện xui xẻo này chứ, thật đúng là xuất sư bất lợi.

Có điều anh cũng nhìn thoáng hơn.

Giao phó một câu đơn giản rồi mang theo đội ngũ đi vào trong hội trường người đến người đi.

Toàn bộ triển lãm anime và game được chia làm mấy sân vận động.

Trong hội trường cực lớn trải rộng từng khu triển lãm hoạt hình và trò chơi, treo đầy áp phích và băng rôn biểu ngữ tràn ngập khí tức nhị thứ nguyên, còn có standee nhân vật kích thước thật.

Một số thậm chí còn đặt quầy hàng của mình ở bên ngoài và trưng bày nhiều sản phẩm ăn theo, bị một đám người yêu thích vây chật như nêm cối.

- Oa! Thật là náo nhiệt!

Các nữ nhân viên trong đội ngũ vui mừng reo hò, không ngừng ngắm nhìn bốn phía, hưng phấn đến nỗi khoa tay múa chân.

Đây là lần đầu tiên bọn họ được tham gia một triển lãm quy mô lớn như vậy.

Ngay lập tức bị choáng ngợp bởi bầu không khí náo nhiệt này.

Nhất là trên đỉnh đầu còn phát ra âm nhạc vô cùng sống động, càng phát huy bầu không khí này đến cực hạn, giống như là đang đặt mình ở trong một thành phố náo nhiệt.

- Lão Lý, anh mau nhìn bên kia đi! Ở đó có bán đồ R18!

Ở phía sau đội ngũ, một nhân viên đến gần lão Lý, nhẹ giọng nói nhỏ giống như là chưa từng va chạm xã hội.

Một đám nam đồng bào nghe vậy, hai mắt lập tức bốc loé ánh sáng vàng, nhao nhao nhìn về phía đối phương chỉ.

- Khụ khụ, nhìn cái gì vậy! Tôi gọi mấy người tới đây không phải là để chơi!

Lão Lý liếc qua quầy hàng trưng bày to gan ở nơi xa, lập tức thu hồi ánh mắt, vẻ mặt có chút mất tự nhiên.

Trầm mặc một lát, anh lại dùng giọng nói mà chỉ mấy người mới có thể nghe được bổ sung một câu:

- Lúc mua nhớ lén mua giúp tôi một phần.

- Yên tâm, cứ giao cho tôi.

Nhân viên kia lộ ra một nụ cười đáng khinh tỏ vẻ tôi đã biết, không nói thêm gì nữa.

Cứ như vậy, dưới sự dẫn dắt của Trần Lâm, đội ngũ rất nhanh xuyên qua đám đông, đi tới khu triển lãm bỏ trống bên cạnh sân vận động trung tâm, một phòng nghỉ kèm theo sân bãi cỡ lớn.

- May mắn hôm qua chúng ta tới bố trí trước một chút, bây giờ mọi người mau chóng lắp đặt thiết bị đi.

Sau khi nói một tiếng với mọi người, Trần Lâm lập tức đi vào sân trống, bắt đầu đo đạc độ rộng của sân bãi.

Các công nhân viên cũng bắt đầu lắp đặt thiết bị dưới sự hướng dẫn của lão Lý.

Tiểu Lệ và tiểu Vi thì mang theo các nhân viên nữ phụ trách nhập liệu số, đăng tải và trưng bày các áp phích.

Khu triển lãm nguyên bản trống trải đột nhiên trở nên bận rộn.

- Bên kia đang làm cái gì vậy?

- Người khác đều đã triển lãm được 10 phút rồi, thế mà bên này mới bắt đầu bố trí?

Người đi đường nhanh chóng chú ý đến đội ngũ công ty vừa mới đến này, tò mò ngừng chân đứng xem.

Bởi vì sân bãi của khu triển lãm thực sự quá lớn!

Vừa rồi bọn họ còn tưởng rằng đây là để trống làm khu nghỉ ngơi, nhưng hóa ra nó cũng là một khu triển lãm!

Nhưng mà nhìn dáng vẻ này.

Hẳn là trong chốc lát cũng chưa bố trí xong.

- Thôi thôi, chúng ta đi xem khu triển lãm khác trước đi, nghe nói bên Thần Tích đang triển lãm một trò chơi gọi là 《 Thiếu nữ liên kết 》, tranh vẽ các nhân vật rất tuyệt.

- Thiếu nữ liên kết? Chính là trò chơi thẻ bài nhị thứ nguyên gần nhất rất hot không?

- Thật tốt quá! Tôi đã chờ mong được chơi trò đó rất lâu rồi!

- Tôi muốn tới quán anime, nghe nói buổi ký tặng của lão sư Giếng Trạch sắp bắt đầu.

- Vậy còn chờ gì nữa? Đi thôi!

Lần triển lãm này có rất nhiều nội dung thú vị, bọn họ không có hứng thú chờ đợi ở nơi tạm thời chưa mở cửa này.

Cho nên rất nhanh, đám người vây nhanh chóng tản ra, chỉ có những người thỉnh thoảng đi ngang qua mới dừng lại nhìn xem hai lần.

- Ha ha, các anh em, mấy người cũng là ngủ quên tới chậm à?

Lúc này, một tiếng cười to từ nơi không xa truyền đến.

Một đội ngũ công ty vừa mới chạy đến giống như nhóm Trần Lâm xuất hiện, lúc này cũng đang gấp rút bố trí khu triển lãm của mình.

Khu triển lãm của hai nhà bọn họ chỉ cách nhau một lối đi rộng, cho nên coi là hàng xóm.

- Đông Sơn Cư, là mấy người à? Các anh cũng tới tham gia hội triển lãm à?

Lão Lý đang chỉ huy lắp đặt thiết bị quay đầu lại, liếc mắt một cái thì đã nhận ra đối phương.

Đó là Đông Sơn Cư, công ty nổi danh trong nước về tiên hiệp nhị thứ nguyên.

Lão Lý từng có thương lượng với bọn họ, cho nên tự nhiên là có thể nhận ra được.

- U, không ngờ tới Hồng Hoang đại danh đỉnh đỉnh lại biết rõ và Đông Sơn Cư chúng tôi.

Lãnh đạo của đối phương kinh ngạc, rõ ràng cũng nhận ra tiêu chí công ty mà bọn họ vừa mới treo lên.

- Không thể nói là đại danh đỉnh đỉnh được, chỉ là có chút danh tiếng dạo gần đây mà thôi, tên tuổi Đông Sơn Cư của các anh cũng không kém.

Đối mặt với người của công ty khác, lão Lý không có tùy tiện giống như mọi khi, mà là đổi thành dáng vẻ khiêm nhường.

- Người anh em nói đùa rồi, chúng tôi chỉ tùy tiện làm chút trò chơi nhỏ nuôi sống gia đình mà thôi, nếu hai nhà chúng ta cách gần như vậy, mấy ngày nay nên chiếu cố lẫn nhau một chút.

Lãnh đạo của Đông Sơn Cư liếc mắt nhìn khu triển lãm của Hồng Hoang, nó rộng hơn rất nhiều so với khu vực của bọn họ, vừa cười vừa nói.

Bàn về lý lịch, Đông Sơn Cư già dặn hơn Hồng Hoang rất nhiều.

Nhưng nếu bàn về danh khí, Hồng Hoang không hề thua kém những công ty lâu năm như bọn họ trong thời gian gần đây.

Nhất là game online vừa mới phát hành trước đó, thế nhưng tạo thành phản ứng không nhỏ, đủ để cho anh coi trọng.

Chương 280: Đạo Văn? (3)

Lão Lý đương nhiên biết đạo lý đưa tay không đánh người mặt tươi cười, hơn nữa hai nhà cũng tạm thời không có quan

- Đó là việc đương nhiên, chỉ riêng duyên phận chúng ta cùng đến trễ như vậy thì cũng nên giúp đỡ lẫn nhau rồi.

- Dễ nói, dễ nói.

Lãnh đạo Đông Sơn Cư cũng cười theo.

Hai người lại cách lối đi khen tặng lẫn nhau vài câu rồi xoay người lại tiếp tục làm việc của mình.

Cùng lúc đó.

Trong khu triển lãm của Thần Tích.

Một nhóm lớn người chơi đang đứng cạnh một số màn hình lớn, không ngừng hô to.

- Lên đi! Đẳng cấp ràng buộc của anh cao hơn anh ta mà!

- Còn thiếu một chút năng lượng nữa là có thể lên sân rồi!

- Ai nha, rút cái gì không tốt sao cứ rút trúng lá này mãi thế.

- Oa! Tôi rút được 5 sao, mau nhìn xem đặc hiệu thế nào!

Trước màn hình lớn, hai vị người chơi lộ ra vẻ mặt căng cứng, bọn họ đang chơi thử trò chơi thẻ bài mới của Thần Tích.

Thiếu nữ liên kết, trò chơi cùng giống như tên, Thần Tích khai sáng một loại cách chơi liên động hoàn toàn mới.

Ngoại trừ công kích cơ bản và HP thì mỗi tấm thẻ còn có hiệu quả ràng buộc.

Chỉ cần rút được các lá bài liên kết với nhau thì người chơi có thể kích hoạt các kỹ năng mạnh mẽ để tiêu diệt đối thủ hoặc buff phe của mình.

Hơn nữa mỗi tấm thẻ đều có hình ảnh các nhân vật nữ nhị thứ nguyên tuyệt đẹp, tính chất thưởng thức cực cao.

Nhất là thẻ bài càng nhiều sao thì thì hình ảnh bên trên sẽ càng lộng lẫy, khi ra sân còn có hoạt hình độc lập.

Mặc dù vẫn là dựa theo lối chơi đơn giản là tiêu tiền đánh quái, dựa vào khuôn mặt để rút bài.

Nhưng nó vẫn dựa vào hình ảnh chiến đấu thẻ bài tuyệt đẹp bắt được số lớn trái tim của đông đảo trạch nam, khiến bọn họ dần dần hội tụ về phía bên này.

- Phản ứng cũng không tệ lắm, lần này hẳn là không ai cạnh tranh được chúng ta.

Ở rìa đám đông, đội trưởng Thần Tích hài lòng gật đầu.

May mắn bắt được tư liệu từ Hồng Hoang, để cho bọn họ tìm được linh cảm thêm số sao lên các thẻ bài và liên động quái thú.

Không cần phải nói.

Đây hẳn là lối chơi cốt lõi của trò chơi mới bên Hồng Hoang.

Chỉ tốn hơn nửa tháng, dựa trên cơ sở vốn có, bọn họ tăng lên hai cách chơi này vào trò chơi.

Anh muốn xem thử.

Dưới loại tình huống này, Hồng Hoang làm thế nào ra mắt trò

chơi thẻ bài của mình.

Coi như đến lúc đó bọn họ thật sự lấy ra, vậy cũng sẽ bị đội lên mũ "đạo văn", bị người chơi phỉ nhổ.

Bởi vì bọn họ mới là người tuyên bố cách chơi này trước.

Chỉ cần trò chơi mới của Hồng Hoang không thể ra mắt, tài chính theo không kịp, như vậy hoạt động của game online chắc chắn sẽ chịu ảnh hưởng.

Trong lúc vô hình, tiêu diệt đối thủ cạnh tranh có tiềm năng cực lớn này.

Chân chính vẹn toàn đôi bên!

…

- Có chút không ổn, mọi người ơi, trò chơi thẻ bài của Thần Tích hot như vậy, trò chơi mới của Hồng Hoang sẽ không bị đè chết chứ?

Lão Ngọc Trúc chĩa camera về phía cảnh tượng náo nhiệt đang diễn ra bên ngoài khu triển lãm của Thần Tích, có vẻ hơi lo âu.

Mặc dù cô chưa từng chơi trò chơi của Hồng Hoang, nhưng dù sao thì cô cũng đang cos nhân vật của bọn họ, trong lòng vẫn thiên hướng về phía Hồng Hoang.

Cho nên khi nhìn thấy trò chơi Thần Tích cùng loại hình lại hot như vậy, cô lo lắng trò chơi mới của Hồng Hoang sẽ bị hạ thấp.

- Không thể không nói, trò chơi mới của Thần Tích có vẻ chơi rất vui.

- Liên kết thẻ bài, hai tấm thẻ phối hợp với nhau phát động hiệu quả, đúng là một điểm sáng tạo mới không tệ.

- Hạng mục này trước đó còn nói phải đến cuối năm mới ra mắt, kết quả bây giờ lại phát hành rồi.

Một số người có ánh mắt độc đáo đều nhìn ra được là Thần Tích đang cố ý nhằm vào Hồng Hoang.

- Ha ha, đây chính là đại hán, vĩnh viễn không thể lại cho công ty nhỏ cơ hội leMpUWọ zgybṛ mặt.

- Lần này có lẽ Hồng Hoang sẽ gặp khó khăn.

Trong phòng livestream không ít người hiểu chuyện đều có thể mơ hồ đoán ra nội tình ở trong đó, cũng biết vì sao Thần Tích chọn ra mắt trò chơi thẻ bài vào lúc này.

Nhưng cho dù biết thì bọn họ cũng chỉ có thể thở dài trong lòng, cái gì cũng không làm được.

Bởi vì đối với công ty lớn có tài nguyên hùng hậu thì đây chỉ là một trong số rất nhiều hạng mục mà thôi.

Thậm chí có thể dùng nó để làm công cụ chèn ép các công ty nhỏ.

Mặc dù Lão Ngọc Trúc không lăn lộn giới trò chơi, nhưng cũng có hiểu rõ quy tắc của mấy nghề nghiệp này, vì vậy không khỏi cảm thấy tức giận bất bình vì Hồng Hoang.

- Được rồi, chúng ta đi đến khu triển lãm của Hồng Hoang thôi, xem bọn họ làm trò chơi mới như thế nào.

Cô xoay người rời đi, dưới ánh nhìn chăm chú của vô số người, biến mất ở trong biển người lui tới.

Rất nhanh.

Một khu triển lãm đã bố trí gần xong đập vào tầm mắt.

Bởi vì khu vực tương đối gần trung tâm, xung quanh còn có đủ loại triển lãm game và anime, hấp dẫn lượng lớn người chơi tụ tập đến bên này.

Dưới lưu lượng người khổng lồ như vậy.

Cho dù khu triển lãm của Hồng Hoang còn chưa hoàn toàn mở cửa thì lúc này cũng đã tụ tập rất nhiều người, hiếu kỳ nhìn vào bên trong.

- Nhanh lên, khu triển lãm của Hồng Hoang ở đó!

Đột nhiên, một hồi tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Lão Ngọc Trúc kinh ngạc quay đầu lại, phát hiện có một nhóm người chơi đang từ đằng xa chạy đến, thẳng đến khu triển lãm của Hồng Hoang.

Xa xa còn có thể nghe được vài tiếng la lên.

- Đại Chùy Ca, chúng tôi đến trợ uy cho anh đây!

- Dám nói trò chơi của Hồng Hoang không có ai chơi, xem tôi có xé nát miệng của bọn họ hay không!

- Nói không sai, để tôi tới bảo vệ khu triển lãm Hồng Hoang!

Những người này rõ ràng cũng là fan trung thành của trò chơi Hồng Hoang, hơn nữa đều nhận ra lão Lý Đại Chùy Ca từng livestream trên Đấu Cá Mập.

Nghe tin Hồng Hoang cũng tham gia hội triển lãm lần này, bọn họ lập tức vô cùng lo lắng chạy tới.

Bởi vì bọn họ đều biết, gần đây dư luận mạng vô cùng bất lợi đối với Hồng Hoang, rất nhiều người đều nói Hồng Hoang tuyên bố trò chơi thẻ bài mới là vì cọ nhiệt độ của Thần Tích.

Sao bọn họ có thể nhịn được.

Trực tiếp chạy tới hiện trường lên tiếng ủng hộ.

Chương 281: Người Chơi Lên Tiếng Ủng Hộ, Mở Cửa Khu Triển Lãm (1)

Nhìn thấy một màn như vậy, tâm tình lo âu của Lão Ngọc Trúc cũng buông lỏng không ít, khóe miệng treo lên ý cười.

- Ánh mắt của tôi quả nhiên không tệ, có được những fan hâm mộ trung thành như vậy, chứng minh Hồng Hoang vẫn là rất không tệ, đi nào, chúng ta cũng đi đến đó xem náo nhiệt một chút.

Nói xong cô cũng bước nhanh hơn, chạy về phía khu triển lãm Hồng Hoang.

Mà lão Lý đang bận rộn trong khu triển lãm nghe thấy giọng nói của bọn họ, cao hứng đi ra bên ngoài.

- Các người là fan hâm mộ của phòng livestream à? Tới là tốt rồi, vừa vặn chúng tôi sắp bố trí xong rồi.

Có người chạy đến hiện trường ủng hộ bọn họ, lão Lý đương nhiên là vô cùng cao hứng.

Anh không hề câu nệ như lúc ngồi trước camera livestream, mà là nhiệt tình kêu gọi.

- Oa, Đại Chùy Ca ở ngoài đời còn ngầu hơn trên livestream nữa!

- Đây chính là kiểu tóc của cường giả à?

- Đại Chùy Ca, anh thấy chúng tôi đã đủ thành ý chưa? Đặc

biệt chạy tới ủng hộ Hồng Hoang nha.

Rõ ràng là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng bọn họ lại vô cùng hoà hợp, không có bất kỳ cảm giác nào lúng túng nào.

Dù sao thì lão Lý cũng sắp bốn mươi tuổi rồi, ứng phó với mấy tiểu tử trẻ tuổi này vẫn là không thành vấn đề.

Sau khi vỗ vai một người trong đó, anh cười nói:

- Rất có thành ý, một lát nữa cho các người ngồi ghế VIP!

- Thật tốt quá, đây chính là anh nói đấy, tôi muốn là người chơi thử đầu tiên!

- Tôi cũng muốn! Trò chơi mới sao có thể không có tôi chứ?

Rõ ràng chỉ có bảy tám người mà thôi, lại làm cho toàn bộ khu triển lãm Hồng Hoang trở nên náo nhiệt, sức sống của người trẻ tuổi quả nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp.

Còn về Trần Lâm.

Anh đang ngồi trong phòng nghỉ, nhìn ra ngoài cửa sổ, không để ý lắm.

Dù sao thì mục đích chính anh đến đây lần này là để điều chỉnh thử thiết bị, thuận tiện mở mang kiến thức một chút sự náo nhiệt của triển lãm anime cỡ lớn, sự vụ khác giao cho lão Lý xử lý là được.

- Đó là cái gì thế? Phu Nhân Tám Thước?

Nhưng không ngờ, lúc này nơi xa đột nhiên truyền đến một tiếng kinh hô của tiểu Lệ.

Bao gồm cả tiểu Vi và mấy nhân viên đang bận rộn ở bên trong, tất cả đều mở to mắt, đồng loạt nhìn ra phía ngoài.

Trần Lâm nhìn theo tiếng kêu, cuối cùng cũng chú ý tới Lão Ngọc Trúc cos Phu Nhân Tám Thước đang chậm rãi đi về phía bên này.

- Thật sự có người cos nhân vật này à?

Anh rất ngạc nhiên, tắt máy tính đứng dậy đi ra ngoài phòng nghỉ.

Cho dù anh cao gần 1m8, nhưng khi đứng ở trước mặt đối phương thì cũng không khỏi cảm giác thấp hơn mấy cái đầu.

Càng đừng nói đến đám người lão Lý, toàn bộ đều trợn tròn mắt, chăm chú nhìn Lão Ngọc Trúc đang đi tới trước mặt, thiếu chút nữa ngay cả lời cũng không nói được.

- Oa, thật xinh đẹp!

- Cô làm như thế nào vậy?

Cuối cùng, vẫn là hai cô gái tiểu Lệ và tiểu Vi phản ứng trước nhất, tiến tới bắt chuyện với đôi mắt sáng ngời.

Lão Ngọc Trúc lúng túng nở nụ cười:

- Bản thân tôi tương đối cao, vừa vặn phù hợp với nhân vật này nên cosplay, như vậy không sao chứ?

Hai người Tiểu Lệ không trả lời, mà quay đầu nhìn về phía Trần Lâm.

- Đương nhiên là không sao rồi.

Trần Lâm mỉm cười rồi đi lên trước:

- Có người yêu thích nhân vật do chúng tôi sáng tạo, chúng tôi còn vui mừng không kịp nữa là.

- Thật không? Vậy là tốt rồi.

Lão Ngọc Trúc nhẹ nhàng thở ra, lồng ngực phập phồng.

Tầm mắt của mấy người lão Lý bên cạnh cũng theo đó mà phập phồng, trong đầu chỉ còn lại một mảnh trắng như tuyết.

- Cô là chủ phòng của Bilibili à?

Đột nhiên, Trần Lâm chú ý tới thẻ tiêu chí thân phận của Lão Ngọc Trúc, hỏi.

- Xem như là vậy đi, nhưng mà tôi chỉ vừa mới bắt đầu thôi, còn chưa có nhiều fan hâm mộ đâu.

Lão Ngọc Trúc thành thật trả lời.

Đương nhiên là cô cũng ảo tưởng lúc mình trở thành chủ phòng lớn, bằng không thì cũng sẽ không chạy đến đây cọ nhiệt độ tăng fan.

Thậm chí trong toàn bộ hội trường, chủ phòng và võng hồng giống như cô nhiều vô số kể, mọi người đều muốn thừa cơ hội này đề cao nhiệt độ của bản thân một chút.

Đó cũng không phải là chuyện gì kỳ quái.

Nhưng mà...

Câu nói tiếp theo của Trần Lâm lại làm cho cô bỗng nhiên ngây dại.

- Tôi có chút quan hệ trong Bilibili, nếu không thì cô ở lại đứng đài giúp tôi đi, ta sẽ nhờ người đẩy lưu lượng giúp cô ở Bilibili?

- Anh nói thật à?

Lão Ngọc Trúc khó có thể tin mà thốt lên.

Đẩy lưu ở Bilibili không phải là chuyện dễ dàng như vậy.

Nhất là vào thời điểm mấu chốt như bây giờ.

Ít nhất thì cũng phải có fan hâm mộ cực lớn hoặc là nghệ sĩ ký hợp đồng tại nội bộ Bilibili mới có cơ hội được nhận.

- Đương nhiên là thật, nhưng tôi không đảm bảo có thể cầm lấy đẩy lưu tốt đến mức nào, có lẽ chỉ có thể treo ở trang đầu khoảng tầm nửa tiếng, cô có thể suy nghĩ một chút trước khi quyết định.

- Không cần cân nhắc, tôi đồng ý!

Trang đầu!

Nửa giờ!

Nghe thấy mấy chữ này, trong lòng Lão Ngọc Trúc cực kỳ chấn động, cô gần như không chút do dự thốt ra.

Vốn cô đang suy nghĩ nếu như có thể cầm lấy đẩy lưu lên giao diện thứ cấp thì sẽ trực tiếp đồng ý, dù sao thì nó cũng có rất nhiều lưu lượng rồi.

Có ai ngờ được đối phương vừa mở miệng chính là đẩy lưu lên trang chủ, lại còn kéo dài lâu như vậy.

Cho dù cô thận trọng cỡ nào thì cũng không có cách nào từ chối.

Do dự thêm một giây chính là lãng phí cơ hội lần này!

- Quyết định xong rồi à?

- Quyết định xong rồi!

- Được rồi, cô chờ tôi một chút.

Trần Lâm nói một câu sau đó cầm điện thoại di động lên gọi cho Tô Bằng, nói rõ tình huống với anh ta, lại hàn huyên vài câu rồi xoay người lại.

- Xong rồi, nửa giờ sau sẽ đẩy phòng livestream của cô lên trang đầu.

- Mới đó đã xong rồi à?

Lão Ngọc Trúc sững sờ nói.

Cô thậm chí còn không kịp phản ứng lại thì điện thoại đã kết thúc, tiếp theo thì đối phương lại nói với cô rằng mọi chuyện đã xong?

Cái này mà là gọi có "một chút" quan hệ à?

Sợ là có họ hàng ở trong tầng lớp quản lý Bilibili mới đúng!

Đừng nói là cô, ngay cả người xem trong phòng livestream cũng đều kinh ngạc vô cùng.

Chương 282: Người Chơi Lên Tiếng Ủng Hộ, Mở Cửa Khu Triển Lãm (2)

- Anh chàng kia là ai? Chỉ cần một cuộc gọi là có thể lấy được đẩy lưu trang đầu Bilibili rồi.

- Tôi không biết quá nhiều về giới trò chơi, nhưng chắc chắn loại chuyện này không thể chỉ nói vài lời là có thể quyết định được, xem ra lai lịch của người này rất lớn!

- Nói như vậy, nghĩa là chủ phòng vô tình ôm đùi thành công à?

- Chắc là vậy rồi, treo nửa giờ trên trang đầu, ít nhất có thể tăng lên mấy chục ngàn fan!

- Đây là tiết tấu chủ phòng sắp trở nên nổi tiếng à?

Nhìn mưa đạn không ngừng xẹt qua trong phòng livestream, tâm tình của Lão Ngọc Trúc cũng trở nên kích động.

Vất vả lắm mới có thể ổn định tinh thần, cô được Trần Lâm sắp xếp đến một đài cao ở phía ngoài, cũng tương đương với khu vực tuyên truyền bên ngoài của khu triển lãm.

Phu Nhân Tám Thước mà cô cosplay vốn là nhân vật trong trò chơi của Hồng Hoang.

Sau khi góp lại một khối thì vẫn rất xứng, các người chơi liếc mắt một cái đã có thể nhận ra bọn họ là công ty Hồng Hoang.

- Được rồi, đừng có đứng đó ngơ ngác nữa, chuẩn bị mở cửa thôi.

Nói một câu với mấy người lão Lý đang sững sờ kia, Trần Lâm không để ý chuyện bên này nữa, trở về trong phòng nghỉ.

Đợi đến khi anh rời đi.

Mấy người chơi bên cạnh lấy lại bình tĩnh, ngạc nhiên hỏi:

- Đại Chùy Ca, anh ta là ai vậy? Đồng nghiệp của anh à?

- Đồng nghiệp cái gì mà đồng nghiệp, anh ta là lão đại của tôi!

Lão Lý giật mình, vội vàng nhìn về phía nhân viên phía dưới:

- Tay chân nhanh nhẹn chút, chuẩn bị bắt đầu công việc thôi!

Mấy người chơi vốn còn đang nghi ngờ nghe vậy lập tức chấn động tinh thần, vội vàng đi tới khu triển lãm, chiếm vị trí hàng đầu.

Đồng thời, mặt mũi của bọn họ tràn đầy tò mò, nhìn về phía từng thiết bị kỳ quái kia.

- Đại Chùy Ca, những thiết bị này là cái gì thế? Trò chơi mới phải dùng đến à?

- Thứ này có thể đánh được Thần Tích và công ty trò chơi khác không?

Điều mà bọn họ hỏi cũng chính là điều mà Lão Ngọc Trúc muốn hỏi, thế là cô nhanh chóng chĩa ống kính camera livestream về phía đối phương.

Mặc dù bọn họ cũng hy vọng Hồng Hoang có thể nổi bật, nhưng dù sao đối thủ cũng là Thần Tích, nắm giữ cơ sở người chơi khổng lồ.

Hơn nữa đối phương làm ra trò chơi cũng không tệ, hao tốn hai năm để trau chuốt, nếu muốn thắng đoán chừng sẽ rất khó khăn.

- Chờ một lúc nữa các người sẽ biết.

Lão Lý nói xong thì khởi động thiết bị.

Ca một tiếng, toàn bộ mạch điện khu triển lãm đều được kết nối với nhau.

Màn hình vốn đen như mực lập tức sáng lên, cũng dẫn đến bình phong biểu ngữ trên đỉnh lướt qua phụ đề quảng cáo đã sớm chuẩn bị xong, thoáng cái đã hấp dẫn ánh mắt của người đi đường xung quanh.

- Đinh ——

Tiếng động lanh lảnh quanh quẩn bên tai.

Trên màn hình lớn trung tâm, một hình chiếu kim tự tháp ngược xuất hiện, lập loè u quang quỷ dị.

Mọi người đầu tiên là sững sờ, tiếp theo hai mắt đột nhiên mở to.

- Đây là.... Vua Trò Chơi!

…

- Vua Trò Chơi?

- Sao nơi này lại có Vua Trò Chơi chứ?

Nghe thấy âm thanh đó, đám người ở gần đều rối loạn, nhao nhao nhìn về phía bên này.

Hơn nửa tháng nay, anime Vua Trò Chơi có thể nói là vô cùng

hot, thậm chí xuất hiện đủ loại video ăn theo, xoát bạo giới anime.

Cho dù có người chưa xem thì cũng cơ bản đã nghe nói về nó một chút.

Bây giờ đột nhiên nhìn thấy bộ anime này trong hội triển lãm, trong lòng đương nhiên kinh ngạc, dần dần hội tụ về phía khu triển lãm Hồng Hoang.

- Đại Chùy Ca, anh đừng nói với tôi rằng bộ phim hoạt hình này là do Hồng Hoang các anh làm đấy.

Mấy tiểu tử ngồi ở hàng trước phản ứng lại, chấn động nhìn anime đang phát trên màn hình.

Phải biết rằng từ khi bộ anime này công bố đến bây giờ, nhà sản xuất vẫn chưa được công bố chính thức, khán giả cũng không truy đến cùng vấn đề này.

Nhưng bây giờ Hồng Hoang lại công bố tại hội triển lãm một cách trắng trợn như thế, vậy thì chỉ có hai khả năng.

Một là bọn họ lấy được trao quyền.

Hai là nhà sản xuất bộ anime này chính là Hồng Hoang!

Mấy người nghĩ thông suốt điểm này, lập tức hít hà một hơi.

Bởi vì bọn họ hiểu rõ về Hồng Hoang, loại chuyện thái quá như vậy thật sự có thể xảy ra.

Lại liên tưởng đến lần này Hồng Hoang muốn ra mắt trò chơi thẻ bài thần bí mới, một ý tưởng táo bạo đột nhiên nảy lên trong đầu bọn họ.

Chẳng lẽ….

Mấy người không khỏi hô hấp dồn dập, lại nhìn về phía lão Lý

lần nữa.

Nhưng mà đáp lại bọn họ là lời phản bác của lão Lý:

- Cái gì mà anime? Đây là CG tuyên truyền trò chơi mới của chúng tôi!

Hả?

Cả đám lập tức ngẩn người.

Người xem tụ tập tới cũng đều hoá đá tập thể, lộ ra vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Hoá ra bộ phim hoạt hình này thật sự là do Hồng Hoang công bố!

Một bộ anime dài hơn 200 tập, thế mà anh nói với tôi đó chỉ là CG trò chơi?

Quả thật là quá kỳ quái!

Nhưng điều trước mắt làm cho bọn họ không thể không tin tưởng, đây là sự thật.

Công ty này thật sự đã phát hành một bộ anime dài và sử dụng nó làm CG tuyên truyền trò chơi!

Cuối cùng có người không nhịn được hỏi:

- Ý của anh là, trò chơi mới của anh có liên quan đến bộ anime này à?

Vừa nghe được lời này này, hai mắt của tất cả mọi người đều sáng lên.

Lúc trước xem phim hoạt hình, bọn họ đã cảm thấy quy tắc thẻ bài trong đó rất thú vị.

Nếu thật sự có thể chuyển thành game PC hoặc game online thì đó tuyệt đối là một trò chơi vô cùng hay.

- Sai!

Nhưng không ngờ, lão Lý lại trực tiếp bác bỏ suy đoán này.

Điều này làm cho các người chơi vốn còn vô cùng chờ mong lập tức trở nên thất vọng.

Nhưng ngay lập tức, giọng nói của lão Lý lại vang lên:

- Trò chơi này của chúng tôi không chỉ là có liên quan, mà là hoàn toàn phục khắc quy tắc chơi trong anime.

Ầm!

Trong nháy mắt, đám người đều sôi trào.

Từng người lại trở nên kích động lần nữa.

Không ai chú ý tới, Trần Lâm đang đứng ở đằng xa, yên lặng nhìn chăm chú vào bên này.

Sở dĩ anh giấu giếm xuất phẩm anime Vua Trò Chơi tới bây giờ mới công bố chính là vì không để cho công ty khác biết nhanh như vậy.

Chương 283: Quyết Đấu Bắt Đầu! (1)

Dù sao thì hạng mục của bọn họ cũng là tiến hành bằng số liệu.

Ngoại trừ anh và mấy người lão Tống ra thì những người khác căn bản không biết tên của trò chơi mới, càng không thể liên tưởng nó đến anime.

Cho dù đến lúc đó các công ty lớn phản ứng lại thì anime đã nổi tiếng, đã không kịp sửa đổi hạng mục, át chủ bài chính là chiến thuật chênh lệch thời gian.

Sự thật đã chứng minh.

Anh làm như vậy PuBAsầ đúng.

Bên phía Thần Tích quả nhiên là ra sách lược nhắm vào bọn họ, chỉ tiếc là không sao chép được nội dung trung tâm thôi.

Hơn nữa dưới phương thức tuyên truyền vạch trần này của anh, tác động đến các người chơi sẽ càng lớn hơn.

Mới chưa đến nửa giờ.

Tin tức này nhanh chóng lan truyền khắp hội triển lãm, thậm chí truyền đến khu triển lãm của Thần Tích.

- Trò chơi thẻ bài mới của Hồng Hoang ra mắt rồi à?

- Lại là phục khắc cách chơi trong anime Vua Trò Chơi?

- Tôi nhớ đây là anime mới nổi gần đây mà?

- Được rồi, chúng ta đến đó xem một chút rồi nói sau.

- Chờ tôi với!

Trong đám người rối loạn tưng bừng, không ít người chơi rời khỏi khu triển lãm Thần Tích, vội vàng chạy về phía khu triển lãm Hồng Hoang.

Bọn họ cơ bản đều là người yêu thích trò chơi thẻ bài, cho nên khi nghe thấy có thẻ bài trò chơi khác thì đương nhiên là muốn đến xem thử.

Một bộ phận khác thì không đi, nhưng mà có chút do dự.

Một người trong đó hỏi, nhìn về phía đám người rời đi:

- Làm sao bây giờ? Chúng ta chờ ở đây hay là đi qua đó xem một chút?

- Vẫn là thôi đi, tôi nghe nói trò chơi kia của Hồng Hoang chỉ mới làm ra gần đây, còn của Thần Tích đã được trau chuốt 2 năm rồi.

- Chính xác, vốn dĩ đầu tư không cùng một cấp bậc, có lẽ chính là một sản phẩm theo trào lưu thôi.

Lúc trước khi tuyên bố thông báo, Hồng Hoang đã phát ngay sau Thần Tích, hơn nữa còn là cùng một loại trò chơi, điều này rất khó làm cho người ta không khỏi nghi ngờ bọn họ đang cọ nhiệt độ.

Loại trò chơi được chế tạo gấp gáp để cọ nhiệt độ như vậy, bọn họ cơ bản không ôm hy vọng quá lớn, trọng tâm vẫn là trò chơi của Thần Tích.

Hiện tại có một nhóm người rời đi, ngược lại làm cho bọn họ

có thể thể nghiệm trò chơi mới nhanh hơn, càng thêm kiên định quyết tâm ở lại.

Còn về lãnh đạo Thần Tích đứng cách đó không xa, lúc này trên mặt lộ ra nụ cười khinh thường.

- Cuối cùng Hồng Hoang cũng sắp bắt đầu rồi à? Anh đi qua đó xem tình huống đi.

- Cứ giao cho tôi.

Người thanh niên bên cạnh đáp lại một tiếng, sau đó quay người rời khỏi đội ngũ, biến mất ở trong biển người sôi trào trong hội trường.

Mà lúc này.

Trong khu triển lãm của Hồng Hoang.

Trải qua mấy phút truyền bá, hiện tại nơi này đã có tụ tập mấy chục người, toàn bộ đều hiếu kỳ chờ đợi.

- Được rồi, tổng cộng có 5 khu vực đối chiến, có thể đồng thời chơi 10 người, ai tới trước đây?

Dưới sự chỉ huy của lão Lý, đầu tiên các người chơi sẽ được thể nghiệm phiên bản PC.

Trong khu triển lãm rộng rãi, mười màn hình lớn được đặt quay lưng vào nhau, bày ra thành 10 chiếc ghế dài mặt đối chiến trực diện.

Bằng cách này, hai bên đối chiến sẽ ngồi đối diện nhau, không có cách nào nhìn thấy bài của đối phương, để tránh ảnh hưởng đến thể nghiệm của trò chơi.

- Tôi tôi tôi! Tôi tới trước!

- Tôi cũng muốn thử xem!

- Đại Chùy Ca để dành cho tôi một chỗ!

Nghe thấy lão Lý hỏi thăm, mấy tiểu tử tới ủng hộ lập tức như ong vỡ tổ tràn vào khu thể nghiệm, nhanh chóng chiếm giữ một bộ máy cho mình.

Người chơi khác cũng lần lượt ngồi xuống theo sự dẫn dắt của các nhân viên, mở màn hình với tâm trạng tràn đầy mong đợi.

Bên cạnh ghế dài đã vây đầy người, thoáng cái đã làm cho khu triển lãm Hồng Hoang trở nên náo nhiệt.

- Bắt đầu, sắp bắt đầu rồi!

Theo tia sáng loé lên, tinh thần của đám người chấn động, từng đôi mắt nhìn chăm chú vào màn hình.

Bá!

Ánh sáng chói mắt trôi qua, một giao diện màu xanh lam tràn ngập cảm giác khoa học kỹ thuật xuất hiện.

[Yu-Gi-Oh!]

[Vua Trò Chơi]

[Bắt đầu trò chơi!]

- Mẹ nó! Thật sự là Vua Trò Chơi!

Nhìn thấy cái tên giống như đúc với phim hoạt hình, những người đã xem qua anime đều không khỏi ngạc nhiên và mừng rỡ.

Vội vàng click mở bắt đầu trò chơi.

[Kết nối dữ liệu]

[Bắt đầu tiếp nhập hệ thống hình ảnh.]

[Tín hiệu số liệu nguyên ổn định]

[Dấu hiệu thế giới mới, Vua Trò Chơi, chính thức khởi động.]

- Oa, mở màn này rất tuyệt!

- Có loại cảm giác trò chơi khoa huyễn.

- Cảm giác nhập vai thật lớn, đây là muốn tiến vào thế giới giả tưởng à?

Phần mở màn mang theo một chút khí tức Chuunibyou, chẳng những không khiến các người chơi cảm thấy khó chịu, ngược lại kết hợp với bầu không khí ở hội triển lãm càng tăng thêm sức mạnh, từng người không nhịn được mà bật cười.

Sau khi phần mở màn đi qua, giao diện lựa chọn cũng theo sát bắn ra.

Bởi vì là phiên bản thử nghiệm, cho nên chỉ mở ra một vài nhân vật chủ yếu.

[Yugi] [Kaiba] [Jonouchi] [Anzu] [Kujaku]

- Thật tuyệt! Ngay cả nhân vật trong anime cũng được tái hiện!

- Cái này còn cần hỏi à, thân là con bạc như tôi đây, nhất định phải chọn Jonouchi rồi!

- Hừ hừ, vậy tôi chọn chủ tịch Kaiba.

Những người này đã xem qua phim hoạt hình Vua Trò Chơi, đã biết một chút quy tắc cơ bản.

Thậm chí không cần nhân viên bên cạnh giảng giải, bọn họ đã chọn xong nhân vật yêu thích tiến vào trò chơi, chuyển tới giao

diện lựa chọn và chỉnh sửa bộ bài.

Sau khi nhìn thấy từng tấm thẻ bài quen thuộc và xa lạ kia, trong đám đông lại nhấc lên một mảng lớn kinh hô.

- Rồng Trắng Mắt Xanh (Blue-eyes White Dragon)! Thật sự có Rồng Trắng Mắt Xanh!

- Hắc Ma Thuật Sư (Black Magician), quái thú vương bài của nhân vật chính cũng có!

- Rất nhiều thẻ tôi chưa từng gặp qua!

- Trời ạ, thật sự có thẻ ma pháp và cạm bẫy à?

Đây chính là toàn cảnh của bộ bài quyết đấu à?

Lúc xem phim hoạt hình Vua Trò Chơi thì khán giả chỉ có thể thấy được một phần nhỏ nội dung của bộ bài thôi.

Chỉ khi nhân vật dùng ra tấm thẻ kia thì bọn họ mới có thể biết được.

Bây giờ cuối cùng cũng có thể nhìn thấy toàn cảnh của cả bộ bài, lập tức làm cho bọn họ kích động và hưng phấn..

Chương 284: Quyết Đấu Bắt Đầu! (2)

Thậm chí bọn họ cũng không vội vã quyết đấu, mà là ấn mở từng tấm thẻ bài, cẩn thận xem xét hình ảnh thẻ bài và hiệu quả trên đó, nhất thời kinh hô không ngớt.

- Không thể tin được, trò chơi này lại có thể phong phú tới mức này!

Trên ghế dài, một vị có thâm niên về game thẻ bài lộ ra vẻ mặt tràn đầy rung động, liên tục lật xem nhóm thẻ dự phòng ở bên dưới.

Ngoại trừ 40 tấm thẻ chính dùng để quyết đấu ra thì phía dưới còn có hàng ngàn tấm thẻ bài được lựa chọn, hơn nữa hiệu quả mỗi tấm thẻ đều khác nhau!

Thẻ quái thú, thẻ pháp thuật, thẻ cạm bẫy, giữa mỗi tấm thẻ đều có thể sinh ra các liên động khác nhau, thậm chí là đa liên động.

Ngay cả quái thú cũng đều tự thành hệ thống riêng, có đôi khi quái thú 1 sao cũng có thể phát huy ra hiệu quả vượt xa dự liệu.

So với trò chơi này.

Cách chơi ràng buộc của game Thiếu Nữ Liên Kết bên Thần Tích quả thực là một trò đùa, ngay cả một chút da lông về chiều sâu cách chơi của người ta cũng không bằng!

Thế mà trên mạng còn có người nói trò chơi của Hồng Hoang là ăn theo trò chơi của Thần Tích.

Đây mẹ nó không phải là đang nói giỡn à?

Chỉ sợ đây là truyện cười hài hước nhất mà bọn họ nghe được trong năm nay.

Trong lúc nhất thời.

Tất cả người chơi đều bị mê hoặc bởi hệ thống thẻ bài phong phú này.

Đồng thời lại xoắn xuýt vò đầu bứt tai, nhìn nhiều thẻ bài cường lực như vậy đặt ở trước mặt, đến nỗi mắc phải chứng khó khăn khi lựa chọn chứng khó khăn.

Bọn họ chơi đến quên cả trời đất ở trong giao diện chỉnh sửa bộ bài, mấy phút trôi qua đều không có người nào bắt đầu quyết đấu.

Thậm chí người xem bên cạnh cũng không vội vã thúc giục, mà là không ngừng lên tiếng, làm tham mưu cho các người chơi.

- Tấm thẻ này không tệ, lúc đối diện triệu hoán quái vật thì có thể trực tiếp ném ra.

- Không không không, hiệu quả phát động quá hà khắc, phải có quái thú thủ mộ trên sân mới được.

- Tổ hợp thẻ này của anh có quá nhiều bẫy rập, một con quái thú có thể đánh cũng không có!

- Trời ạ, sao anh chọn toàn là quái thú cấp cao thế? Chẳng lẽ không biết muốn quái cao cấp ra sân thì cần phải hiến tế à?

- Nghe tôi nói là không sai đâu, anh phải bỏ con bài này vào, nhất định có tác dụng!

Tiếng nghị luận không ngừng quanh quẩn trong khu triển lãm, nếu không phải là có quy củ thì người xem đều ước gì có thể cướp

lấy vị trí để mình chơi.

Trò chơi quyết đấu hay như vậy.

Cứ thế mà bị bọn họ biến thành trò chơi xếp bài.

Hơn nữa còn mẹ nó nghiện rồi, toàn bộ đều đắm chìm trong đó, không thể dứt ra được.

- Tổng giám đốc Trần... Như vậy có phải không tốt lắm không?

Bên cạnh khu triển lãm, lão Lý ngạc nhiên nhìn cảnh tượng này.

Tại sao nó lại không quá giống với những gì anh dự đoán?

Phải biết rằng vì không để trò chơi trở nên quá phức tạp, bọn họ cũng chỉ mới mở ra một ngàn tấm thẻ mà thôi.

Cứ tiếp tục như vậy nữa, sợ là không cần quyết đấu nữa.

- Không sao, thật ra loại không khí này cũng không tệ lắm.

Trần Lâm mỉm cười, là một người chơi game Vua Trò Chơi, anh rất hiểu rõ loại cảm xúc này, ước gì có thể nhét tất cả thẻ mạnh vào trong bộ bài của mình.

Cuối cùng dẫn đến bộ bài cồng kềnh không chịu nổi, bị mấy đứa bạn treo lên đánh.

Nếu muốn chơi game này, có một số việc tóm lại là phải trải qua một lần.

- Được rồi, chúng tôi đã xếp bài xong!

Cuối cùng, trong một mảnh tranh luận ồn ào, một người chơi đã sắp xếp bộ bài của mình xong xuôi, lớn tiếng la lên.

Bên cạnh là một đống quân sư đầu chó, vẻ mặt không có ý tốt.

- Hắc hắc, Đây chính là bộ bài chúng tôi tổng hợp lại theo ý kiến của mọi người, các ngươi chờ bị treo lên đánh đi!

Vừa nghe được lời này, đám người đối thủ lập tức ngồi không yên.

- Treo lên đánh? Không tồn tại, bộ bài mà chúng tôi tạo ra mới là mạnh nhất!

- Đúng vậy, chờ lát nữa bị chúng tôi đánh bại bằng một đợt OTK đi!

Rõ ràng chỉ là quyết đấu giữa hai người chơi, cuối cùng lại biến thành hai bên đội ngũ đối chọi.

Cảnh tượng tràn ngập mùi thuốc súng kia khiến cho những người xung quanh đều cười to, cảm giác tham dự rất cao.

Dưới loại không khí này, nhiệt độ của khu triển lãm Hồng Hoang dần dần được kéo lên.

Ngày càng có nhiều người bị hấp dẫn bởi bầu không khí nóng như lửa này, nhao nhao tụ tập bên ngoài, tò mò xem bọn họ đang chơi trò gì.

- Được rồi, chúng tôi cũng đã xếp bài xong rồi!

Lúc này đối thủ của bọn họ cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, sau đó nhanh chóng nhấn nút quyết đấu.

[Quyết đấu!]

Tiếng hô to tràn ngập ý chí chiến đấu vang lên, tinh thần của mọi người chấn động, cảm giác nhiệt huyết sôi trào, hồn trung nhị trong cơ thể cháy hừng hực.

- Ha ha, bên tôi tấn công trước, các người xong rồi!

Oảnh tù tì xong, một tổ đội tiểu tử vận may hơi tốt hơn giành được cơ hội tấn công trước, đắc ý cười to lên.

- Lượt đầu tiên không thể tấn công, chẳng lẽ anh còn có thể giết tôi à?

Tiểu ca áo sơmi đối diện vô cùng bình tĩnh, vô cùng tự tin đối với thẻ bài mà mình vất vả lắm mới làm ra được.

Nhưng khi anh cúi đầu xuống nhìn bộ bài trên tay mình thì vẻ mặt lại đột nhiên cứng đờ.

Hai tấm ma pháp 1 sao, ba tấm ma pháp, đến một thẻ quái vật có thể đánh cũng không có!

Cái DCM!

Khuôn mặt tiểu ca áo sơmi đều tái mét.

Vừa bắt đầu mà anh đã rút ra hết tất cả các thẻ bài cấp thấp à?

Ngay cả một đám trợ thủ bên cạnh cũng đều nhao nhao cười ra tiếng, không biết nên chửi rủa từ đâu.

- Không đánh được à? Tôi biết mà, đây chính là kết quả của việc mang theo quá nhiều thẻ bài bẫy đấy.

Tiểu tử đối diện cười hắc hắc:

- Nếu đã như thế, vậy tôi sẽ không khách khí nữa, tôi triệu hoán quái thú này ở trạng thái phòng thủ!

Ngón tay điểm nhẹ, anh trực tiếp đặt một tấm thẻ quái thú lên trên sân, cũng chính là quái thú phòng ngự trong lời nói của anh.

- Tiếp theo, tôi lại úp thêm bốn thẻ bài này, kết thúc lượt!

Nói xong, anh lại đặt toàn bộ bốn thẻ bài còn lại lên trong khu vực ma pháp cạm bẫy trên sân, rồi nhấn nút kết thúc lượt.

Mấy đối thủ:???

Chương 285: Quá Mẹ Nó Âm Phủ (1)

Không phải.

Anh vừa lên đã đánh ra toàn bộ thẻ à?

Đây là chiêu trò kỳ hoa gì vậy?

Đừng nói là đối thủ của đối phương, ngay cả khán giả đứng bên cạnh xem cũng đều ngạc nhiên, nhìn năm thẻ bài đang được úp lên sàn đấu trên màn hình.

Chỉ có tiểu tử và một đám trợ thủ bên cạnh thì trên mặt mới lộ ra vẻ không có ý tốt.

- Phô trương thanh thế, cho rằng nhiều bài bẫy thì tôi sợ anh à?

Tiểu ca áo sơmi hừ lạnh một tiếng, mặt tràn đầy khinh thường nhìn chằm chằm vào năm thẻ bài đối diện.

Các trợ thủ bên cạnh cau mày, thấp giọng nghị luận.

- Bốn thẻ bài úp, xác suất xuất hiện lá bài bẫy quá cao.

- Hay là phá hậu trường trước đi?

- Tôi cảm thấy là lừa người, không cần phải để ý đến nhiều như vậy.

- Gia hỏa này chắc chắn là tay đập thẻ, úp thẻ ma pháp lên sân để lừa người.

Ngoại trừ ma pháp tốc công mang theo ký hiệu sấm sét thì các thẻ ma pháp khác bình thường không thể phát động trong hiệp của đối phương.

Nhưng có đôi khi cũng sẽ có người đưa thẻ ma pháp lên trên, làm bộ là thẻ cạm bẫy dùng để mê hoặc đối thủ.

Chỉ một chiêu này đã làm cho hai mắt của quần chúng vây xem tỏa sáng.

Trò chơi này còn có cách chơi tâm lý, ngược lại là có chút ngoài dự liệu của bọn họ.

So sánh một chút.

Cách chơi của Thiếu Nữ Liên Kết của Thần Tích đơn giản hơn nhiều lắm.

Cơ bản đều là nhìn cấp độ và cường độ ràng buộc của thẻ bài, ai rút trước thì người đó sẽ trâu bò, cũng không có quá nhiều không gian để đánh cờ.

Vốn bọn họ vẫn rất xem trọng trò chơi mới của Thần Tích.

Nhưng sau khi nhìn thấy Vua Trò Chơi này của Hồng Hoang thì lại cảm thấy luôn cảm thấy trò chơi của Thần Tích chỗ nào cũng không tốt.

Nếu như quả thực muốn nói thì giống như là bản thiếu của Vua Trò Chơi?

Không sai!

Trò chơi mới của Thần Tích.

Thật sự rất giống bản thiếu của Vua Trò Chơi!

Ngoại trừ phong cách thẻ bài khác nhau ra thì nói là sao chép

cũng không đủ.

Hơn nữa nếu chỉ sao chép thì cũng coi như xong, nhưng lại chỉ chép được da lông, nhìn có loại cảm giác dở dở ương ương.

Điều này làm cho bọn họ không khỏi hoài nghi, gần đây trên mạng điên cuồng lan truyền tin tức Hồng Hoang đạo văn cọ nhiệt độ, cũng là thu tiền lòng dạ hiểm độc.

- Chân tướng rõ ràng, là Thần Tích chép Hồng Hoang.

- Chỉ riêng tài nghệ này thôi mà còn cần phải chéo à? Các phương diện của Vua Trò Chơi đều treo trò chơi kia lên đánh có được không?

- Thật buồn cười, người ta chỉ có một chức năng tổ tạp, tính giải trí cũng đã vượt qua trò chơi của Thần Tích mấy người mười con đường rồi.

- Nghiên cứu suốt 2 năm, toàn bộ đã nghiên cứu đến chất lượng hình ảnh rồi à?

Không thể không thừa nhận, sau hai năm nghiên cứu, thẻ bài của Thiếu Nữ Liên Kết vẫn vô cùng tinh mỹ.

Thậm chí cách chơi của toàn bộ trò chơi cũng có rất nhiều chỗ biết tròn biết méo.

Nhưng vấn đề là...

Bọn họ hết lần này tới lần khác gặp phải trò chơi yêu nghiệt của Hồng Hoang.

Một chút là đã rơi xuống đáy cốc, hoàn toàn biến thành trò chơi thú vị dựa vào bán thẻ bài cho Fan sưu tầm.

- Thôi được rồi, mặc kệ đi, trực tiếp tấn công!

Cuối cùng, sau khi trải qua một phen thảo luận, tiểu ca đối diện cũng trở nên bướng bỉnh, cũng lười suy nghĩ nhiều như vậy.

Đầu tiên, ahn phát động Gió Lốc (*), phá đi một thẻ bài ở hàng phía sau trên sân của đối phương.

Quả nhiên đúng như bọn họ dự đoán, là một tấm Hồi Sinh Quái Thú (Monster Reborn), là một thẻ ma pháp có thể hồi sinh một quái thú từ trong mộ bài.

- Ha ha, tôi biết ngay là dùng để gạt người mà, tiểu tử anh thật sự là một tên lừa đảo, ngay cả thẻ ma pháp cũng úp.

Tiểu ca áo sơmi bắt đầu cười to, cuối cùng không do dự nữa, trực tiếp triệu hoán quái thú vừa rút vào trong tay.

Bá!

Một nhân vật giống như nhân vật anime lập tức xuất hiện phía trên thẻ bài, yên tĩnh trôi nổi trên đó.

[Đồng Bạn Chính Nghĩa - Hải Mã Hiệp/3 sao/Chiến Sĩ/ Quang]

[Quái Thú/ Hiệu Ứng/ N]

[ATK: 200 / DEF: 700]

[Hiệu quả: Giải phóng tấm thẻ này mới có thể kích hoạt, có thể triệu hoán đặc biệt một thẻ bài Rồng Trắng Mắt Xanh từ trên tay.]

Không sai.

Anh dùng chính là thẻ bài của nam phụ trong anime.

Thẻ bài Rồng Trắng Mắt Xanh!

Hơn nữa trải qua thương thảo vừa rồi, đã tiến hành cải tiến thẻ bài, thêm bớt không ít thẻ bài.

- Hả? Chỉ có vậy thôi à? 200 điểm tấn công thì có thể làm gì? Cạo gió cũng không cạo chết tôi, anh đừng nói với tôi rằng trên tay anh có Rồng Trắng Mắt Xanh đó nha.

Tiểu tử đối diện cười một tiếng, không có chút ý tứ lo lắng nào.

Trong mỗi bộ bài chỉ có thể có tối đa 3 thẻ giống nhau.

Cho dù thẻ bài Rồng Trắng Mắt Xanh là Vương bài của nam phụ thì anh cũng phải rút ra nó mới được.

- Đúng là trên tay tôi không có Rồng Trắng Mắt Xanh, nhưng tôi có cái này!

Tiểu ca áo sơmi lộ ra vẻ mặt đắc ý, từ trong tay lấy ra một tấm thẻ ma pháp trực tiếp phát động.

[Xóa Sổ Bài / Ma pháp / Thông thường/ N]

[Hiệu quả: Mỗi người chơi vứt bỏ toàn bộ bài trên tay của họ, sau đó rút cùng số bài mà họ đã vứt bỏ.]

Hiệu quả phát động, 3 tấm thẻ còn lại trên tay anh đều được đưa vào mộ bài, trong đó lại có hai tấm quái thú dùng để kiểm tra Vương bài.

[Bạch Thạch Huyền Thoại /1 sao/ Rồng/ Quang]

[Quái thú/ hiệu ứng / R.]

[ATK: 300 / DEF: 250]

[Hiệu ứng: Khi lá này được gửi vào Mộ bài: Thêm 1 Rồng Trắng Mắt Xanh từ Bộ bài của bạn vào tay bạn.]

Những thẻ bài này được đưa vào Mộ bài, trực tiếp rút ra hai tấm thẻ Rồng Trắng Mắt Xanh từ trong bộ bài, cộng thêm ba tấm thẻ rút bình thường, tổng cộng có năm lá bài.

Trong nháy mắt.

Chênh lệch số lượng giữa hai bên đã bị kéo ra.

- Thì ra còn có thể như vậy!

- Ném vào trong Mộ bài còn có thể phát động hiệu quả à?

- Ném thẻ đi còn có thể rút ra Vương bài, cơ chế này tuyệt!

Mọi người đều biết, một thứ mấu chốt nhất của trò chơi đối chiến thẻ bài chính là tài nguyên thủ bài.

Thủ bài càng nhiều thì biện pháp ứng đối thế công cũng càng nhiều, cơ hội tranh tài thắng được đương nhiên cũng tăng lên rất nhiều.

Chương 286: Quá Mẹ Nó Âm Phủ (2)

Ngược lại, dưới tình huống thủ bài khan hiếm, đối mặt với kẻ địch tấn công mạnh thì chỉ có thể gian khổ phòng thủ, cuối cùng bại lui.

Cho nên bổ sung thủ bài cực kỳ quan trọng.

Mấy trò chơi thẻ bài trên thị trường cơ bản đều là hiệu quả rút thẻ trực tiếp, ví dụ như phát động một tấm thẻ bài nào đó rút bao nhiêu thẻ bài.

Nhưng chưa bao giờ gặp loại thẻ bài này, đồng thời còn có thể phát động hiệu quả quái thú bị vứt bỏ, rút ra vương bài chỉ định.

Liên tục thần kỳ giữa hai bên.

Lập tức làm cho hai mắt những người yêu thích trò chơi thẻ bài kia sáng lên.

- Thấy chưa, đây chính là thẻ bài mạnh mẽ do một đám anh em chúng tôi làm ra, bây giờ tôi giải phóng Hải Mã Hiệp, triệu hoán đặt biệt Rồng Trắng Mắt Xanh từ trên tay!

Cảm xúc của tiểu ca áo sơmi tăng vọt, trực tiếp hô to lên tiếng.

Đồng Bạn Chính Nghĩa trên sân cũng bị anh phát động hiệu quả đưa vào trong Mộ bài.

Màn hình sáng lên, hình ảnh trực tiếp biến thành động tác triệu hoán Hải Mã Hiệp của nam phụ, lời kịch triệu hoán tràn đầy khí thế của Jonouchi lập tức vang lên.

[Tôn nghiêm của tôi... Linh hồn của tôi!]

[Hiện thân đi! Rồng Trắng Mắt Xanh!]

Bành!

Hình ảnh vỡ vụn.

Một con rồng khổng lồ toàn thân màu bạc xuất hiện ở trên màn hình.

Mang theo cảm giác áp bách mạnh mẽ lướt qua không trung, vung vẩy đôi cánh rơi xuống trên sân, nổ tung một mảng đá vụn lớn.

[Rồng Trắng Mắt Xanh / 8 sao / Rồng / Quang]

[Quái thú / Bình thường / SR]

[ATK: 3000 / DEF: 2500]

[Miêu tả: Nổi tiếng với lực tấn công cực cao, bất kỳ đối thủ nào cũng có thể nát bấy, lực phá hoại của nó không thể đo lường.]

- Mẹ nó!

Không hổ là vương bài quái thú, ra sân kèm theo đặc hiệu!

- Thật là đẹp, mà cũng rất đẹp trai!

- Sao lại có thể hô lên lời kịch xấu hổ như vậy?

- Chắc là lão sư phối âm vất vả lắm mới có thể làm được.

So với công thủ khủng bố của Rồng Trắng Mắt Xanh thì các người chơi ngược lại bị hấp dẫn bởi hoạt hình thái quá và lời kịch triệu hoán trung nhị, không khỏi cười ra tiếng.

Bọn họ thật sự rất hoài nghi lão sư phối âm đang ở trạng thái tinh thần gì mới có thể phối âm cho những nhân vật này.

Còn về người bên phía tiểu ca áo sơmi thì tinh thần phấn chấn.

Lúc này mới hiệp 2 mà bọn họ đã triệu hồi ra quái thú vương bài của nam phụ trong anime, mà còn làtriệu hoán ra trong trò chơi.

Loại cảm giác này vẫn là vô cùng khác biệt.

Thật giống như làm ra được một hành động vĩ đại rất khó hoàn thành, cảm giác cực kỳ có thành tựu.

- Sao lại sợ rồi? 3000 công một cước là có thể đá phế anh rồi.

Có quái thú vương bài trấn tràng, bọn họ lập tức lớn lối, bắt đầu tiến hành khiêu khích đối phương.

Nhưng mà đáp lại bọn họ lại là nụ cười âm hiểm của đối phương.

- Tới đây nào, có bản lĩnh thì tới đây đá tôi đi.

- Chỉ sợ anh không dám tấn công thôi.

Hắc!

Nói anh hai câu thật đúng là thở ra hơi nhiều.

Lần này, tiểu ca bên này không nhịn được, lập tức tiến vào giai đoạn chiến đấu, hạ chỉ thị tấn công.

- Lên đi, Rồng Trắng Mắt Xanh! Đá vỡ trứng của anh ta cho tôi!

Theo tiếng gầm giận dữ của tiểu ca, Rồng Trắng Mắt Xanh lập tức há miệng, phun ra một chùm sáng màu trắng về phía sân đối

diện.

Ngược lại lấy 3000 điểm tấn công của nó bây giờ, không có mấy tấm thẻ phòng ngự có thể ngăn cản, hoàn toàn không cần lo lắng bị bắn ngược.

Hơn nữa quái thú không dùng hiến tế để triệu hoán chính là cặn bã dưới 5 sao, chẳng lẽ còn có thể PK với Rồng Trắng Mắt Xanh à?

- Ha ha, các ngươi bị lừa rồi!

Đột nhiên, tiểu tử đối diện cười to một tiếng, bỗng nhiên di chuyển và click con chuột trong tay.

- Tôi phát động thẻ cạm bẫy, Sứ Giả Hoà Thuận!

Sứ Giả Hoà Thuận?

Trong lòng mọi người cả kinh.

Tấm thẻ này từng xuất hiện trong anime, có thể làm cho tất cả sát thương do quái thú tấn công trong lượt hiện tại tạo thành đều biến thành 0, hơn nữa quái thú phe mình sẽ không bị chiến đấu phá hủy.

Là một lá bài bẫy có năng lực phòng ngự cực mạnh!

Chẳng lẽ lão muốn bảo vệ thẻ quái vật này, để xem như là vật hiến tế tiến hành triệu hoán quái thú cấp cao hơn à?

Trong lúc suy tư, tiểu tử mở ra lật một lá bài trên sân.

Chính là Sứ Giả Hoà Thuận quen thuộc của bọn họ!

- Phịch!

Một tiếng động rất lớn vang lên, một con số 0 bay lên.

Quái thú đối diện cũng không bị tiêu diệt, mà lại thay đổi tư thế, từ trạng thái phòng thủ biến thành trạng thái tấn công.

[Khảo Lạp Tử Vong / 3 sao / Thú / Ám]

[Quái thú/ Hiệu ứng/N]

[ATK: 1100 / DEF: 1800]

[Đảo ngược: Gây 400 sát thương chuẩn tương ứng với mỗi lá bài trên tay đối phương cho đối thủ.]

- Mẹ nó đây là lá bài âm phủ gì vậy?

Mấy người bên phía tiểu ca ngơ ngác, lại có người lá bài quái thú buồn nôn như thế này.

Chỉ cần đổi tư thế lại sẽ tạo thành sát thương đối với đối thủ.

Hơn nữa bài càng nhiều thì sát thương càng cao.

Lập tức.

Bọn họ nhìn về phía 4 tấm thẻ bài đang cầm trên tay.

Ưu thế số lượng vốn có lập tức biến thành bùa đòi mạng của bọn họ.

- Cạc cạc! Ăn sóng sát thương này của tôi đi!

Tiểu tử kích động kêu to, bởi vì sáo lộ thành công mà hưng phấn không thôi.

Hai cấp đảo ngược ngoài dự liệu, cùng với cách chơi thú vị, trực tiếp làm cho người xem xung quanh ngứa ngáy khó nhịn, đều muốn đi lên thể nghiệm trò chơi này một chút.

Một giây sau.

Kết toán sát thương.

Tiểu ca ăn 4 x 400 = 1600 sát thương, trong nháy mắt chỉ còn lại 2400 điểm HP, đã như nến tàn trong gió.

- Mẹ nó! Đám người các người thật là âm hiểm!

Tiểu ca sợ hãi vội vàng phát động thẻ Hồi Sinh Người Chết trong tay, hồi sinh Bạch Thạch Huyền Thoại từ trong Mộ bài, lại úp thêm một tấm thẻ ma pháp, số lá bài trên tay giảm xuống còn hai lá.

Tiếp theo anh bấm kết thúc lượt, đến lượt đối phương.

- Thật đáng tiếc, ahn đã là một người chết.

Lúc này, giọng nói của tiểu tử thoải mái truyền đến, làm cho trong lòng tất cả mọi người giật mình.

Chỉ thấy anh trực tiếp mở ra một lá bài úp khác, Nguyệt Chi Thư.

Chương 287: Làm Một Đợt Lớn (1)

Có thể biến quái vật trên sân trở về trạng thái phòng thủ, lại lần nữa kích hoạt Khảo Lạp Tử Vong.

Tiếp theo, phát động hiệu quả thay đổi tư thế, tạo thành 800 điểm sát thương đối với tiểu ca.

Tiếp theo phát động một tấm thẻ bài úp cuối cùng, Thuốc Độc Ẩn Sĩ, gây cho đối phương 800 điểm sát thương.

Trong nháy mắt.

Chỉ còn lại 800 điểm HP.

- Vậy là xong rồi à? Chắc là anh không bị thương chứ?

Nhìn đối thủ của mình đánh ra một chiêu vừa rồi, tiểu ca áo sơmi không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Anh cũng không tin có thẻ gì có thể vượt qua điểm tấn công của Rồng Trắng Mắt Xanh, tạo thành 800 điểm sát thương đối với anh.

Cho dù còn có Mãnh Độc Dược và Khảo Lạp Tử Vong thì xác suất rút ra cũng quá nhỏ, trừ phi là người được trời chọn.

- Anh nói đúng, thẻ này của tôi quả thật không phải là thẻ gây sát thương trực tiếp, nhưng mà... Tôi có thẻ này! Cạc cạc!

Trong lúc cười bỉ ôi, tiểu tử bỗng nhiên lấy ra một lá bài cuối cùng, quả thật không phải thẻ sát thương, mà là một tấm thẻ quái

thú!

…

[Ma Thần Dung Nham (Lava Golem) / 8 sao/ Ác Ma / Viêm]

[Quái thú / Hiệu ứng / N]

[ATK: 3000] [DEF: 2500]

[Hiệu ứng: Lá bài này không thể được triệu hồi thường, nó phải được triệu hồi đặc biệt lên phần sân của đối phương bằng cách hi sinh 2 quái thú họ điều khiển. Khi thẻ bài này được triều hồi đặc biệt, bản thân không thể triệu hồi quái thú khác trong lượt này. Kích hoạt hiệu ứng đặt biệt của thẻ bài, gây 1000 sát thương chuẩn.]

- Tôi hiến tế hai quái vật trên sân của anh, triệu hoán Ma Thần Dung Nham đến trên sân của anh!

Theo tiếng hô to của anh, Rồng Trắng Mắt Xanh (Blue-eyes White Dragon) và Bạch Thạch Truyền Thuyết (The White Stone of Legend) của tiểu ca bị trực tiếp hiến tế, triệu hoán Ma Thần Dung Nham đến trên sân của anh.

Trong nháy mắt.

Vẻ mặt của tất cả mọi người cứng đờ.

Mẹ nó, còn có thể chơi như vậy à??

Nhất là người của phe tiểu ca kia, sau khi nhìn thấy hiệu quả của Ma Thần Dung Nham thì khuôn mặt càng tái nhợt.

Căn bản không kịp phản ứng thì đã tiến vào trạng thái chuẩn bị.

Tiếp theo, hiệu quả của Ma Thần Dung Nham bị phát động,

một con số -1000 to lớn nhảy ra, quét sạch một tia HP cuối cùng của bọn họ.

[Bại trận!]

Hai chữ to hiện lên ở trong màn hình, làm cho cả đám lập tức yên tĩnh.

Thua.

Tổ hợp bài Rồng Trắng Mắt Xanh cường đại thế mà lại thua.

Hơn nữa còn là bại bởi loại thẻ âm phủ đến không thể lại âm phủ hơn này.

Mấy người phản ứng lại, lập tức đấm ngực dậm chân, có người còn trực tiếp chửi ầm lên.

- Mẹ nó! Quá hèn hạ!

- Lại dùng loại biện pháp này để chiến thắng!

- Không được! Lại chơi một ván nữa!

- Là đàn ông thì lại so một lần nữa!

- Xem chúng tôi làm thế nào để đánh bại anh trong vài giây!

Tiếng mắng chửi không ngừng quanh quẩn trong khu triển lãm, ai không biết còn tưởng rằng có người sắp đánh nhau.

Nhưng các người chơi theo dõi ở bên cạnh thì lại biết, bọn họ không phải đang thật sự tranh cãi, mà là đang hối hận.

Hối hận vì mình sơ suất mà thua cuộc quyết đấu này.

Cho nên muốn lật lại một ván.

Cũng bởi vì vậy, làm cho khán giả càng cảm nhận được mị lực

của trò chơi này.

Một hồi quyết đấu lại chiếm được cảm tình của rất nhiều người, không tiếc vì thế mà xảy ra tranh cãi.

Ngay cả những người đứng cạnh quan sát thì cũng có một loại cảm giác muốn đi giành chỗ ngồi.

- Đây là lần đầu tiên tôi thấy kiểu chơi như vậy, thật sự rất thú vị.

- Đúng vậy, ai có thể ngờ được cuối cùng anh ta lại móc ra thẻ quái thú kia chứ?

- Ha ha, lúc Rồng Trắng Mắt Xanh đi ra tôi cũng cho rằng phe mình thắng chắc rồi.

- Chủ yếu là do biết cách phối hợp thẻ cạm bẫy và ma pháp, cộng thêm hiệu quả của quái thú, tính giải trí trong này thật sự quá nhiều.

Khán giả không ngừng than thở, toàn bộ đều đang thảo luận về trận quyết đấu vừa rồi.

Mặc dù chỉ giao phong mấy hiệp ngắn ngủi nhưng lại giống như đã trải qua vô số thăng trầm.

Từ việc đối thủ nắp tạp toàn trường đến vứt bỏ thẻ bài trên tay để lấy Rồng Trắng Mắt Xanh, lại đến mắt xích nắp tạp bị phá tạo thành tổn thương, còn có cuối cùng là kỳ tư diệu tưởng hiến tế quái thú trên sân đối phương để triệu hồi Ma Thần Dung Nham.

Có thể nói là trầm bổng chập trùng, cực kỳ đặc sắc.

Mà cái này.

Mới chỉ là 80 tấm thẻ bài được lựa chọn trong hàng ngàn thẻ bài mà thôi.

Bên trong rốt cuộc ẩn chứa bao nhiêu loại mánh khóe, bọn họ quả thực không dám tưởng tượng..

Cách chơi và nội dung phong phú như vậy đã hoàn toàn đổi mới nhận thức của bọn họ đối với trò chơi thẻ bài, cũng chiếm được cảm tình của những người chơi game thẻ bài lâu năm như bọn họ.

Dần dần.

Toàn bộ khu triển lãm của Hồng Hoang trở nên huyên náo.

Rất nhiều người chơi vây quanh màn hình lớn, nhìn hình ảnh quyết đấu trên đó.

Hoặc là bày mưu tính kế, hoặc là lớn tiếng hò hét.

Thỉnh thoảng truyền ra tiếng reo hò phấn khích.

Cảnh tượng đó giống như là một đám người chen chúc nhau xem đá bóng, đối với những người thích sự náo nhiệt thì đây đơn giản chính là thiên đường.

Rất nhiều người chơi đi ngang qua cũng bị thanh thế bên này hấp dẫn, tất cả đều hiếu kỳ tụ tập lại, gần như vây chặt khu triển lãm của Hồng Hoang không để lọt một giọt nước.

- Điều này cũng quá khoa trương rồi.

Ở khu triển lãm của Đông Sơn Cư sát vách, nhóm trưởng trước đó tán gẫu với lão Lý không khỏi chẹp miệng, mặt mũi tràn đầy rung động nhìn về phía bên này.

So với sự náo nhiệt của khu triển lãm Hồng Hoang, khu triển lãm Đông Sơn Cư của bọn họ quả thật chính là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, không có chút lực hấp dẫn nào.

Mặc dù bình thường bọn họ tương đối giống Phật hệ.

Nhưng trong lòng cũng rất là hâm mộ.

Càng đừng nói đến mấy khu triển lãm gần đó, sớm đã bị cảnh tượng này hù sợ, còn tưởng rằng là nhà công ty lớn nào đang mở quầy triển lãm ở đây.

- Tăng! Thật sự đang tăng lên rồi!

Trong khu triển lãm của Hồng Hoang, Lão Ngọc Trúc che miệng, kích động nhìn số liệu trong phòng livestream của mình.

Chỉ vài phút sau khi được đẩy lưu lên trang đầu, lượng fan hâm mộ của cô đã tăng gần một ngàn, còn nhiều hơn gấp hai lần so với lúc đầu!

Chương 288: Làm Một Đợt Lớn (2)

Điều này làm cho cô kích động không thôi.

Cũng biết mình gặp quý nhân.

Sau khi bình tĩnh lại, cô càng ra sức giải thích cho người xem, thuận tiện tiến hành livestream trực tiếp trò chơi mới của Hồng Hoang.

Một bên khác, trong khu triển lãm của Thần Tích.

So với nhiệt độ trước đây thì lúc này người chơi trong khu triển lãm đã ít hơn một chút.

Mặc dù không nhiều, nhưng đội trưởng Thần Tích vẫn có thể cảm nhận được, cũng thu được tin tức có liên quan đến bên Hồng Hoang.

- Có chuyện gì vậy? Chuyện tôi bảo cậu đi làm vẫn chưa hoàn thành à?

Đội trưởng nghiêm mặt, nhìn nhân viên trở về báo cáo.

- Chuyện này không thể trách tôi được, đội trưởng, anh cũng nhìn thấy tình huống hiện tại của bên Hồng Hoang rồi đấy, nếu tôi xông thẳng vào nói lung tung là bọn họ đạo văn thì có lẽ sẽ bị phun chết.

Nhân viên nói với vẻ mặt nhăn nhó.

Thế cục bây giờ đã hoàn toàn vượt qua dự liệu của bọn họ.

Vốn dĩ ngay từ đầu cho rằng cách chơi chính của Hồng Hoang đã bị bọn họ cướp mất, bị sao chép lại.

Kết quả không ngờ, đám người kia lại không chơi theo lệ thường, trực tiếp lấy ra một cái vương tạc.

Không chỉ cách chơi và tư liệu mà bọn họ lấy được có sự chênh lệch cực lớn, ngay cả trình độ sáng tạo cái mới và độ phong phú càng vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

Muốn chụp mũ đạo văn lên trên người Hồng Hoang cũng sẽ không có ai tin tưởng.

Ngược lại bởi vì chuyện này tạo thành ảnh hưởng đến danh tiếng của trò chơi mới bên bọn họ, đã có rất nhiều người chất vấn về ngôn luận đạo văn cọ nhiệt độ trước đó.

- Những nhà khác đâu rồi? Sao còn chưa hành động nữa? Chẳng lẽ bọn họ thật sự muốn nhìn đối thủ cạnh tranh này trỗi dậy à?

Người đàn ông trầm giọng nói.

Lại thêm một đối thủ cạnh tranh thì thị trường của bọn họ sẽ giảm đi một phần, phóng đại đến trong toàn bộ công ty, tạo thành tổn thất tuyệt đối là không thể đo lường.

Anh không tin công ty khác còn có thể ngồi vững được.

- Công ty khác…. Tạm thời còn chưa có tin tức, hình như là bởi vì hạng mục trên thị trường nhị thứ nguyên quá ít.

Nhân viên chần chờ nói.

- Chậc, tôi biết ngay mà.

Người đàn ông thầm mắng một tiếng.

- Đám người phía trên vốn đã không xem trọng thị trường tiểu chúng này, bởi vì dạo gần đây nó bắt đầu hưng khởi cho nên mới tiếp xúc với hạng mục bên này.

- Thôi thôi, mặc kệ bọn họ, chỉ là một công ty nho nhỏ mà thôi, tôi có thừa biện pháp đối phó bọn họ!

- Ý của ngài là...

- Đúng vậy, chính là cái kia, vốn định ngày thứ hai sẽ tổ chức triển lãm, bây giờ xem ra phải đến sớm hơn, coi như là Hồng Hoang xui xẻo, cậu đi chuẩn bị một chút đi.

- Được rồi, tôi lập tức đi an bài!

Trong lòng nhân viên chấn động, vội vã xoay người rời đi.

Đội trưởng vẫn đứng tại chỗ, nhìn về phương hướng khu triển lãm Hồng Hoang, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Không lâu sau.

Một tin tức quan trọng đã thông qua phương thức quảng bá, truyền ra khắp toàn bộ hội trường.

[Thông báo triển lãm: Khu triển lãm Thần Tích sẽ tổ chức buổi ký tặng ngoại vi vào khoảng 2 giờ chiều ở sân khấu chính, cùng với các tiết mục thần tượng giả lập như Linh Nguyệt, Tuyết Cơ...]

Sân khấu chính là trung tâm của toàn bộ hội trường.

Bắt đầu từ 10 giờ sáng, cơ bản cứ cách hai giờ thì sẽ tổ chức hoạt động cỡ lớn một lần.

Ví dụ như buổi ký tặng sách của các tác giả truyện tranh nổi tiếng, gặp gỡ với diễn viên lồng tiếng anime, buổi biểu diễn ca sĩ, biểu diễn ca múa nhị thứ nguyên, v.v…

Hơn nữa còn sẽ không ngừng tiến hành quảng bá thông báo.

Xem như là nơi hot nhất trong toàn bộ triển lãm.

Mà lần này muốn tổ chức hoạt động cỡ lớn lại là công ty Thần Tích, hơn nữa còn làm ra tiết mục giả lập thần tượng nặng kí như vậy.

Phải biết rằng Thần Tích vô cùng nổi danh trong lĩnh vực nhị thứ nguyên, mấy trò chơi dưới cờ càng là chế tạo ra vài vị minh tinh thần tượng giả lập, được vô số người yêu thích nhị thứ nguyên truy phủng.

Vừa nghe thấy tin tức này.

Du khách đang ở các nơi lập tức sáng mắt lên, vội vàng hội tụ về phía sân khấu chính.

Thậm chí ngay cả người chơi trong khu triển lãm Hồng Hoang cũng đều vội vàng rời đi, chạy tới chiếm vị trí.

- Có sự kiện ký tặng của Linh Nguyệt, mau chóng tới xem đi!

- Không biết lần này có bán figure hay không, lần trước không cướp được tôi đã tiếc nuối hồi lâu.

- Nghe nói lần này Thần Tích tăng thêm số lượng, mỗi ngày trong triển lãm đều sẽ cung ứng một bộ phận, tới trước được trước.

- Vậy thì còn chờ gì nữa, đi trễ sẽ không còn!

- Chờ tôi một chút!

Trong nháy mắt, người trong khu triển lãm Hồng Hoang đã giảm đi một nửa.

Người ở lại cũng đều do dự có nên đi hay không, dù sao thì

loại cơ hội này rất hiếm thấy, dù chỉ là đi qua đó góp một chút náo nhiệt cũng được.

Điều này làm cho mấy người lão Lý lo lắng, không ngờ Thần Tích vẫn còn có một màn này, thoáng cái đã làm rối loạn nhiệt độ mà bọn họ vất vả tạo dựng lên.

- Tổng giám đốc Trần, e là Thần Tích này kẻ đến không thiện.

Lão Lý có chút lo lắng nói.

Lần này có rất nhiều đại hán tham gia triển lãm, trò chơi anime ưu tú cũng có không ít.

Có Thần Tích ngẩng đầu lên, bọn họ nhất định sẽ đuổi kịp, lấy ra tiết mục lớn để hấp dẫn du khách.

Đến lúc đó mọi người tản ra, muốn tụ họp lại sẽ rất khó khăn.

- Không có cách nào, dù sao thì chúng ta cũng vừa mới đặt chân vào thị trường này, không có nội tình hùng hậu như người ta.

Bởi vì trò chơi chưa lắng đọng đủ, không có sản phẩm ngoại vi nào để tăng thêm tính dính của người chơi, đó là điểm bạc nhược của Hồng Hoang.

Mà những công ty lớn kia vận hành nhiều năm như vậy, rất nhiều nhân vật trong trò chơi đã sớm xâm nhập vào lòng người, tùy tiện ra một sản phẩm ngoại vi hay tổ chức buổi gặp mặt gì đó đều sẽ có một đám người cổ động.

- Vậy bây giờ chúng ta nên làm gì đây?

Lão Lý hỏi.

- Chúng ta cứ tiếp tục kế hoạch ban đầu đi, dù sao thì vẫn còn hai ngày nữa, không cần thiết phải liều mạng với bọn họ, vừa vặn thừa cơ hội này để lão Tống nhanh chóng đưa một nhóm kính mắt

AR tới đây.

- Chúng ta cũng không phải không có sản phẩm ngoại vi, đến lúc đó lại tung ra cùng với hình chiếu 3D, làm một đợt lớn.

Trần Lâm lập tức có quyết định.

- Vậy hôm nay chúng ta không đụng tới thiết bị hình chiếu à?

- Ừm, hôm nay hãy quan sát trước đi.

Nói xong, Trần Lâm thu hồi ánh mắt, quay người trở về phòng nghỉ liên hệ với lão Tống.

Chương 289: Đông Sơn Cư Cầu Viện (1)

Mà lúc này.

Trung tâm gian hàng ngoại vi đã tụ tập đầy du khách nghe tin chạy tới.

Áp phích và biểu ngữ cho các trò chơi nhị thứ nguyên thuộc sở hữu của Thần Tích được treo ở các nơi trong gian hàng, trên màn hình chiếu đủ loại nhân vật thiếu nữ.

Thậm chí có không ít người cosplay các nhân vật trong trò chơi của bọn họ, đứng ở giữa đám đông tiếp nhận quay chụp.

Nhìn thoáng qua, nơi đây tiếng người huyên náo, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

- Xem ra là tôi quá đánh giá cao bọn họ, công ty Hồng Hoang và những công ty khác, ở trước mặt Thần Tích chúng ta căn bản không đáng nhắc tới.

Bên cạnh gian hàng, đội trưởng Thần Tích bình thản ung dung, vô cùng hài lòng đối với cảnh tượng náo nhiệt trước mắt.

Bàn về lực ảnh hưởng, nhất là ở lĩnh vực nhị thứ nguyên.

Thần Tích bọn họ vẫn là không dễ dàng bị rung chuyển như vậy.

…

Dưới nhiệt độ chủ đạo của Thần Tích.

Ngày đầu tiên của hội triển lãm nhanh chóng kết thúc.

Không có bất kỳ bất ngờ nào, công ty Thần Tích vừa lên đã phóng đại chiêu, căn bản không có công ty nào có thể chống đỡ, trở thành khu triển lãm được hoan nghênh nhất trong ngày đầu tiên.

Đủ loại hoạt động ngoại vi cỡ lớn càng hút hết lưu lượng của các khu triển lãm khác, danh tiếng nhất thời có một không hai.

Chỉ có mấy lão đại ở khu triển lãm anime mới có thể miễn cưỡng tranh phong với bọn họ.

- Quá ghê tởm! Bọn họ thế mà lại dùng loại thủ đoạn hạ lưu này để hút người của chúng ta đi!

Trên đường trở về khách sạn, Tiểu Lệ và Tiểu Vi tức giận bất bình, vô cùng khó chịu đối với hội triển lãm hôm nay.

Vốn dĩ ngay từ đầu, tình thế ở khu triển lãm của bọn họ rất tốt, có khuynh hướng bùng nổ.

Kết quả Thần Tích nện xuống một loạt hoạt động cỡ lớn, mạnh mẽ làm rối loạn tiết tấu của bọn họ.

Thậm chí những công ty khác cũng trở thành vật làm nền.

Làm cho các du khách ở hiện trường chỉ biết tới Thiếu Nữ Liên Kết của Thần Tích, căn bản không có tâm tư đi chiếu cố các trò chơi khác.

- Có Thần Tích đi đầu, công ty khác chắc chắn cũng sẽ thay đổi sách lược, đập nhiều tài nguyên hơn, có lẽ hai ngày sau sẽ còn khó khăn hơn.

Lão Lý lo lắng nói.

Hội triển lãm kéo dài ba ngày, ngày đầu tiên bình thường chỉ

là khởi động.

Ngày thứ hai và thứ ba mới là món chính.

Đến lúc đó khoảng cách giữa các tiết mục tại hội trường trung tâm cũng sẽ rút ngắn lại, các công ty khai triển đủ loại hoạt động cỡ lớn, đến lúc đó ít nhất có hơn phân nửa lưu lượng người xem sẽ bị hấp dẫn tới.

Dù sao thì con người là sinh vật thích nhất tham gia náo nhiệt.

Đừng nói là khách qua đường.

Cho dù là bọn họ có rảnh rỗi thì cũng sẽ chạy tới khu vực trung tâm bên kia dạo chơi một chút.

- Tôi cũng không ngờ Thần Tích lại ra thủ bút lớn như vậy cho hội triển lãm, đáng tiếc chúng ta không có đặt trước danh ngạch hoạt động tại trung tâm, xem ra phải thay đổi sách lược ngày mai một chút.

Trần Lâm đi ở phía trước, nói với vẻ mặt suy tư.

Lão Lý hỏi:

- Cậu muốn thả nó ra sớm hơn à?

Trò chơi này chủ yếu là đoàn đội Ánh Sáng của bọn họ phụ trách, anh đương nhiên biết một chút.

- Ừm, mặc dù có hơi sớm, nhưng thả ra một ít trước cũng không phải là không được.

Trần Lâm gật đầu nói, trong lòng cuối cùng cũng đưa ra quyết định.

Ục ục ——

Vừa vặn lúc này, một hồi tiếng bụng kêu truyền đến.

Vị nhân viên trẻ tuổi bên cạnh tràn đầy xấu hổ ôm bụng của mình.

- Mãi lo nói chuyện quá, tôi lại quên mất nửa ngày rồi mọi người chưa cơm nước gì, đi thôi, tôi mời mọi người một bữa ngon rồi lại trở về.

- Tuyệt vời!

Tiếng hoan hô lập tức truyền khắp quảng trường.

Tiếp theo, dưới sự vây quanh của các nhân viên, Trần Lâm và đám người lão Lý đi tới một nhà hàng nổi tiếng gần đó, chuẩn bị ăn một bữa no nê để an ủi dạ dày của mình.

Lại không ngờ tới.

Bọn họ vừa mới vào cửa thì lại tình cờ gặp một đội ngũ người quen khác đang chọn món trên quầy.

- U, đây không phải là tổng giám đốc Trần à? Thật đúng là trùng hợp.

Từ Ninh, đội trưởng của Đông Sơn Cư, đầu tiên là sững sờ, sau đó nở nụ cười chào hỏi.

- Thì ra là đội trưởng Từ, đúng là rất trùng hợp, các người cũng ăn cơm ở đây à?

Lúc ban ngày, Trần Lâm có ngắn ngủi giao lưu với đối phương, cho nên coi như là quen biết.

Chỉ có điều anh không ngờ bọn họ sẽ có duyên như vậy, thế mà lại gặp nhau ở nơi này.

- Chúng tôi vừa mới kết thúc công việc, chuẩn bị tới đây ăn

một bữa chúc mừng, nếu chúng ta đã có duyên như vậy, tổng giám đốc Trần có muốn ngồi cùng một chỗ không?

Từ Ninh trực tiếp phát ra lời mời, rõ ràng ý không phải ở rượu.

Trần Lâm nheo mắt lại, đương nhiên là biết đối phương có chuyện cần nói.

Suy nghĩ đến việc Đông Sơn Cư hiểu khá rõ thị trường Tề Châu, hai công ty từ trước đến nay không có gì trở mặt, thế là anh vui vẻ đồng ý.

- Vậy thì không thể tốt hơn, vừa vặn có thể tâm sự về thu hoạch trong hội triển lãm hôm nay, tiểu Lệ, cô đi gọi món đi, muốn ăn gì thì tự xem là được.

Sau khi dặn dò một tiếng, anh và lão Lý, Từ Ninh cùng với mấy vị cao tầng của Đông Sơn Cư đi vào trong căn phòng riêng bên cạnh.

Sau khi hàn huyên vài câu, trực tiếp đi vào chủ đề chính.

- Tổng giám đốc Trần, ngài không biết đâu, hôm nay bị Thần Tích làm thành như vậy, những công ty nhỏ như chúng tôi thật sự không có đường sống.

Từ Ninh vừa nói vừa rót rượu cho Trần Lâm.

Vừa nghe được lời này.

Mấy người bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt đầy oán giận, nhưng lại không thể làm gì.

- Lão Từ à, anh nói như vậy là không đúng rồi, tôi nhớ nghiệp vụ chủ yếu của Đông Sơn Cư các anh là ở đường đua tiên hiệp và nữ tính mà? Căn bản không đụng vào Thần Tích.

Lão Lý nói thẳng.

Đúng như lời anh nói, lý do Đông Sơn Cư tham gia hội triển lãm lần này chỉ là vừa vặn dưới cờ có một trò chơi tiên hiệp nhị thứ nguyên, cho nên mới tùy tiện phái người tới tuyên truyền một chút mà thôi.

Căn bản sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì đối với nghiệp vụ chủ yếu.

Hơn nữa thực lực của Đông Sơn Cư cũng không yếu, nói mình là công ty nhỏ thì cũng quá khiêm nhường rồi.

Chương 290: Đông Sơn Cư Cầu Viện (2)

- Ha ha, lời nói này của quản lý Lý, ai mà không hy vọng trò chơi nhà mình có thể được nhiều người xem hơn chứ? Hơn nữa động tác lần này của Thần Tích, người sáng suốt cũng nhìn ra được là đang nhắm vào Hồng Hoang các người, đúng không?

Từ Ninh rót rượu xong, mỉm cười ngồi về vị trí cũ, vẻ mặt có chút ý vị thâm trường.

Xem như là tân quý vừa mới quật khởi trong hai năm gần đây, Hồng Hoang đã nhận được sự chú ý trong nghề không thua kém gì Đông Sơn Cư bọn họ.

Bởi vì đường đua của Đông Sơn Cư bọn họ khác biệt, chủ yếu là thị trường nữ tính mới tránh được sự chèn ép của những công ty lớn kia.

Nhưng Hồng Hoang lại khác.

Không chỉ có phong cách trò chơi đa dạng, bao dung các thị trường lớn mà thế quật khởi cũng mạnh hơn các công ty bình thường rất nhiều, rất khó không khiến các đại lão độc quyền thị trường chú ý tới.

Anh cho rằng....

Hồng Hoang chính là quá nổi tiếng, không biết thu liễm mũi nhọn của mình.

Quyết sách này hoàn toàn trái ngược với Đông Sơn Cư bọn họ.

- Nghe đội trưởng Từ nói như vậy, chẳng lẽ là có đề nghị gì à?

Trần Lâm có chút hứng thú hỏi, nhưng lại không phản bác lời nói của đối phương.

- Đề nghị thì không có, nhưng trên tay của tôi có đồ vật mà Hồng Hoang các người muốn, không biết quý công ty có hứng thú hợp tác một chút hay không?

- Là cái gì?

- Danh ngạch hoạt động ở trung tâm!

Trần Lâm nghe vậy thì lông mày nhướng lên một chút.

Thật đúng là buồn ngủ mà gặp chiếu manh, vừa rồi anh còn đang suy nghĩ làm thế nào để giành được một danh ngạch hoạt động ở gian hàng trung tâm.

Dù sao thì đây cũng là một hội triển lãm cỡ lớn nổi tiếng trong nước, rất nhiều vị trí đã được định trước, cho dù anh bỏ tiền ra thì cũng chưa chắc lấy được.

Đồng thời có chút bất ngờ.

Đông Sơn Cư từ trước đến nay luôn điệu thấp vậy mà cũng có danh ngạch này, hơn nữa còn muốn cho ra ngoài.

Từ Ninh dường như đoán được suy nghĩ của anh, lúng túng nói:

- Tổng giám đốc Trần hẳn là cũng biết rồi đấy, loại danh ngạch này đối với chúng tôi mà nói thật ra cũng không có bao nhiêu tác dụng, cho dù thật sự tổ chức hoạt động cỡ lớn thì có lẽ cũng sẽ bị Thần Tích và những công ty lớn khác đè xuống, còn không bằng dùng để đổi lấy đồ vật mang tính thực chất hơn.

- Vậy các anh muốn cái gì?

Trần Lâm hỏi.

- Chúng tôi muốn mượn nhà thiết kế thủ tịch của Hồng Hoang các anh dùng một chút!

Từ Ninh đi thẳng vào vấn đề, giải thích ý đồ của mình.

Nhưng không ngờ.

Lời vừa mới ra khỏi miệng, lão Lý bên cạnh thiếu chút nữa phun ra một ngụm rượu, tay vịn bàn ho khan kịch liệt.

Từ Ninh: ???

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ tôi nói gì sai à?

Vẻ mặt của mấy người Từ Ninh tràn đầy dấu chấm hỏi, không rõ ràng cho lắm.

- Không sai, không sai, chính là yêu cầu của anh có lẽ hơi khó khăn để thực hiện.

Lão Lý ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Trần Lâm bên cạnh.

Ở bên ngoài, người khác đều chỉ biết Hồng Hoang bọn họ có một nhà thiết kế trò chơi vô cùng lợi hại, gần như thiết kế trò chơi gì cũng đều có thể nổi tiếng.

Nhưng lại không biết.

Vị thiết kế thủ tịch này chính là tổng giám đốc của bọn họ.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao những công ty kia đào người nhưng mãi vẫn không đào được thiết kế nồng cốt.

- Tôi muốn biết các người tìm nhà thiết kế thủ tịch của chúng tôi để làm gì.

Trần Lâm không vội đáp ứng, chỉ bình tĩnh hỏi.

Mấy người Từ Ninh liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng thở dài một tiếng:

- Tổng giám đốc Trần, ngài có điều không biết, gần đây ngành trò chơi đang hưng khởi, đối thủ cạnh tranh càng ngày càng nhiều, hạng mục trò chơi chủ yếu của chúng tôi vừa ra mắt đã gặp phải trắc trở, cho nên muốn mời thiết kế thủ tịch của quý công ty hỗ trợ cải tiến một chút, xem liệu có thể để nó tái sinh hay không.

- Đương nhiên, cho dù không thành công thì điều kiện giao dịch của chúng ta vẫn được tính, phí tổn cũng sẽ được thanh toán dựa theo giá thị trường.

Một phương án thiết kế tốt giống như là nền tảng kiên cố, có thể chống đỡ một tòa cao ốc trò chơi.

Nhưng toàn bộ ngành nghề trò chơi đều biết, nhà thiết kế khó cầu, nhà thiết kế tốt càng là thiên kim khó gặp.

Rõ ràng Đông Sơn Cư chính là gặp phải vấn đề như vậy, mới không thể không tìm kiếm ngoại viện.

- Hạng mục công bố gần đây nhất của Đông Sơn Cư là Kiếm Hiệp Tam phải không?

Trần Lâm coi như là hiểu rõ thị trường, lập tức đoán được là trò chơi nào.

- Đúng là Kiếm Hiệp Tam.

Từ Ninh gật đầu thừa nhận.

- Không biết ý của tổng giám đốc Trần đối với giao dịch này như thế nào?

- Nếu như chỉ là hỗ trợ sửa chữa thiết kế thì không có vấn đề

gì, được rồi, tôi sẽ tiếp nhận giao dịch này.

- Thật à?

Đám người Từ Ninh lập tức phấn chấn tinh thần.

Bọn họ rất rõ ràng năng lực của nhà thiết kế thủ tịch Hồng Hoang, nói không chừng thật sự có thể làm cho hạng mục của bọn họ sống lại một lần nữa.

Trần Lâm cũng không nói nhảm, gọi Tiểu Lệ đi lấy máy tính của mình rồi mở ra trước mặt mấy người.

- Tôi vừa vặn có một phương hướng thiết kế trò chơi có liên quan đến tiên hiệp, nếu hợp tác không có vấn đề, vậy tôi giới thiệu đơn giản cho các người trước.

- Vậy đương nhiên không thể tốt hơn.

Mấy người gật đầu, ánh mắt toàn bộ đều rơi vào trên máy vi tính.

Sau đó, Trần Lâm bắt đầu giảng giải cho bọn họ về mạch ý tưởng về sửa đổi Kiếm Hiệp Tam, giọng nói không ngừng quanh quẩn trong phòng riêng.

Mấy người Từ Ninh càng nghe thì ánh mắt càng sáng ngời.

Cuối cùng ánh mắt của bọn họ đều trợn tròn, bị lý niệm thiết kế to gan của Trần Lâm làm cho chấn động thật sâu.

- Quá tuyệt vời! Thiết kế tủ quần áo này quả thật chính là đo ni đóng giày cho trò chơi tiên hiệp!

- Tăng thêm hệ thống thay đổi trang phục, còn có đạo cụ đặc hiệu, tình duyên sư đồ, sao chúng ta lại không nghĩ tới chứ?

- Còn có hình thức phần thưởng thu thập thành tựu này, đơn

giản chính là tăng thêm tính dính của người chơi!

Bọn họ tuyệt đối không ngờ được, chỉ trong mười mấy phút ngắn ngủi mà Trần Lâm đã mở ra một con đường hoàn toàn mới cho trò chơi tiên hiệp.

Bây giờ trò chơi tiên hiệp phần lớn đều chú trọng đánh nhau và phân cảnh.

Xem trọng một chữ "Hiệp", nhưng lại quên mất chữ "Tiên" còn lại.

Chương 291: Các Anh em, Hãy Làm Nổ Tung Nơi Này! (1)

Vẻn vẹn chỉ là mấy bộ trang phục phiêu dật, đã làm cho trong đầu bọn họ hiện ra cảnh tượng tiên khí lung lay.

Lại phối hợp với cách chơi khinh công đặc biệt của bọn họ.

Quả thật là sự đổi mới lớn bắt được trái tim của vô số thiếu nữ!

Chỉ cần trong trò chơi có nhiều người chơi nữ thì còn lo không có người chơi nam vào hố à?

Hành động lần này không thể nghi ngờ là cứu sống trò chơi của bọn họ!

Dưới sự kích động, bọn họ không còn tâm tư ăn cơm nữa.

Sau khi kính Trần Lâm mấy vòng rượu, nói rất nhiều lời cảm ơn, bọn họ vội vã tính tiền rời đi.

Kết quả vào lúc ban đêm, quan phương Kiếm Hiệp Tam đã khẩn cấp công bố thông tin đóng cửa trò chơi, chuẩn bị đưa về lò nấu lại một lần nữa.

Đồng thời còn tung ra trailer đổi tên game.

[Kiếm Hiệp Tình Duyên Tam] sẽ trùng sinh trở về sau hai tháng nữa!

Hành động lần này đã nhấc lên gợn sóng không nhỏ trong toàn bộ ngành nghề và trong giới người chơi.

Nhất là hình ảnh mấy nhân vật mặc trang phục tiên khí lung lay phía dưới càng dẫn phát thảo luận phạm vi lớn, trở thành tiêu điểm chú ý của vô số người chơi nữ.

Trò chơi vốn đã biến lạnh lẽo lại có khuynh hướng tro tàn lại cháy.

Chớp mắt đã đến ngày thứ hai.

Trời vừa mới tờ mờ sáng, Trần Lâm nhận được tin tức khẩn cấp của lão Tống.

An bài mấy nhân viên đi hậu cần nhận hàng, anh lập tức dẫn những người còn lại chạy tới khu triển lãm, bắt đầu lễ hội ngày thứ hai.

Mà trước khi hội trường mở cửa, du khách tràn vào, bọn họ cũng gặp phải mấy người Từ Ninh vừa mới đến.

Một đám người đều có quầng thâm mắt giống như là một đêm không ngủ làm cho lão Lý ở bên cạnh giật mình.

- Lão Từ, các người làm sao vậy? Tối hôm qua đánh bài poker cả đêm à?

Lão Từ lúng túng khoát tay:

- Anh đừng nhắc tới cái này nữa, còn không phải là vội vàng nghiệp vụ à, đến rạng sáng mới làm xong, tôi đã thông báo cho quan phương việc chuyển nhượng danh ngạch hoạt động cho các anh rồi, nhớ giúp tôi báo cho tổng giám đốc Trần một tiếng, tôi không chịu nổi rồi, đi ngủ một hồi đã.

Nói xong, anh chạy vù vào trong phòng nghỉ như một làn khói.

Xem ra tối hôm qua thật sự mệt mỏi không nhẹ.

- Mở rồi, mở cửa rồi!

- Nhanh nhanh nhanh, mau vào trong chiếm chỗ!

- Vật phẩm trong triển lãm anime, tôi tới đây!

- Các anh em xông lên đi!

Theo tiếng hô đinh tai nhức óc, ngày thứ hai của lễ hội triển lãm anime và game cuối cùng cũng đến.

Một lượng lớn du khách băng qua cửa vào tràn vào hội trường, làm cho hội trường yên tĩnh cả đêm lại trở nên sôi động.

Hơn nữa so với ngày đầu tiên.

Nhiệt độ ngày thứ hai rõ ràng cao hơn rất nhiều.

Bởi vì rất nhiều hoạt động cỡ lớn và nhân vật nặng kí đều ra sân vào hôm nay, cho nên mọi người đều đặc biệt lựa chọn đến đây vào ngày này.

Thậm chí có rất nhiều streamer nổi tiếng cũng có mặt hôm nay, mỗi người cầm gậy selfie điện thoại, đi theo đám người tiến vào trong hội trường.

- Quả nhiên cảm giác đến hiện trường chính là không giống trước, âm nhạc êm tai, không khí cũng rất tốt, thật sự vô cùng náo nhiệt!

Gần cửa vào, một streamer vừa mới đi qua khu kiểm tra an ninh lộ ra vẻ mặt đầy tán thưởng, cầm camera livestream đảo qua trong sân một vòng.

Trong tầm mắt toàn là sóng người sôi trào, còn có các khu triển lãm lớn vừa mới mở ra cùng với hàng hoá mang đến triển lãm.

- Nhìn thật sự náo nhiệt hơn năm ngoái rất nhiều.

- Chẳng lẽ thị trường nhị thứ nguyên rốt cuộc quật khởi à?

- Đông thật đấy, làm cho tôi cũng muốn đến hiện trường thể nghiệm một chút.

- Hay là chúng ta đi xem khu triển lãm của Bilibili trước đi? Nghe nói hôm nay bên kia sẽ đẩy ra hàng hoá kỷ niệm tròn năm.

- Thần Tích cũng được, hôm qua tôi xem livestream giới thiệu game mới của bọn họ, cảm giác cũng không tệ lắm, hơn nữa còn làm hoạt động rất náo nhiệt.

Mưa đạn nghị luận ầm ĩ trong phòng livestream, đua nhau bày mưu tính kế cho chủ phòng.

Sau một ngày tuyên truyền, tất cả các đài phát sóng trực tiếp lớn đều trở nên vô cùng náo nhiệt.

Trên trang chủ có đủ loại livestream hiện trường hội triển lãm, hấp dẫn vô số khán giả chạy tới xem náo nhiệt, thể nghiệm sự khoái hoạt của việc tham gia triển lãm online.

- Nếu đã như thế, vậy thì chúng ta đến khu của Bilibili và Thần Tích xem một chút đi, tôi nghe nói bên đó có nhiều người nhất, nếu như có thể cướp được hàng hoá kỷ niệm thì tôi sẽ tổ chức một đợt rút thăm trúng thưởng.

Không ít người ôm ý tưởng giống như anh.

Sau khi đi vào trong hội trường, bọn họ thậm chí không cần xác nhận phương hướng hay xem bản đồ, chỉ cần đi theo dòng người là được, chắc chắn có thể tới mấy khu triển lãm náo nhiệt nhất.

Còn về những khu triển lãm không có danh khí gì thì lại vắng vẻ hơn nhiều.

Chỉ có người vừa vặn đi ngang qua nhìn thấy thứ thú vị thì mới tiến tới xem xét vài lần.

Hiện tượng này khiến cho mấy người chơi đến đây ủng hộ Hồng Hoang không khỏi lo lắng.

- Đại Chùy Ca, cứ tiếp tục như vậy không được đâu, lưu lượng khách hàng đều bị các khu triển lãm khác cướp đi rồi, chẳng lẽ các anh không có biện pháp khác à?

Một tiểu tử lo lắng hỏi, cũng coi như là nói ra tiếng lòng của mọi người.

Bọn họ đến đây từ sáng sớm chính là vì tiếp tục thể nghiệm game Vua Trò Chơi này.

Bởi vì nó thật sự chơi rất vui, còn vui hơn bất kỳ trò chơi thẻ bài nào mà bọn họ từng thấy.

Nhưng dù trò chơi có vui đến thế nào đi chăng nữa.

Nếu không có ai sang đây xem thì đó chỉ là rượu trong ngõ sâu thôi.

Dù có thơm hơn nữa thì cũng không bay ra bên ngoài được.

- Yên tâm đi, chúng tôi vẫn còn đồ vật chưa phóng ra đâu, cứ để cho bọn họ đắc ý trước đi.

Lão Lý nhếch miệng, tiếp tục làm việc của mình.

- Đồ vật? Là cái gì vậy?

- Là có liên quan tới trò chơi này à?

Mấy tiểu tử nghe vậy hai mắt tỏa sáng, chờ mong hỏi.

- Bây giờ tôi chưa thể nói, đến lúc đó các cậu sẽ biết thôi.

Lão Lý đi tới, cầm trong tay mấy bao giấy hình chữ nhật tinh xảo rồi đưa tới trước mặt bọn họ.

- Nào, mỗi người rút một bao đi, xem như là quà mừng dành cho các cậu vì đã đặc biệt chạy tới đây ủng hộ chúng tôi.

- Đây là gì vậy?

Chương 292: Các Anh em, Hãy Làm Nổ Tung Nơi Này! (2)

Mấy người nghi ngờ nhìn lại, phát hiện trên những bao giấy kia đều có in đồ án Hắc Ma Thuật Sư và Rồng Trắng Mắt Xanh, mỗi bao đều lớn cỡ lòng bàn tay, hơn nữa có chút phồng lên.

- Đây chẳng lẽ là thẻ bài thực thể à?

Một người trong đó chợt nghĩ đến điều gì, không khỏi kinh hô.

Mấy người còn lại nghe vậy cũng giật mình, ánh mắt trở nên nóng rực.

- Thẻ bài thực thể!

- Xuất phẩm thẻ bài thực thể của quan phương!

- Cái này là tặng cho chúng tôi à?

Xem như là người yêu thích trò chơi nhị thứ nguyên, bọn họ dĩ nhiên là đam mê thu thập loại sản phẩm ngoại vi này.

Cho dù là mô hình hoặc tập sách đơn giản, chỉ cần là của quan phương phát hành thì đều ẩn chứa ý nghĩa kỷ niệm vô cùng quan trọng.

Bởi vì những vật này đều có chung một đặc điểm.

Đó chính là phát hành có hạn trong thời gian giới hạn!

Một khi bỏ lỡ cơ hội lần này, lần sau muốn mua lại sẽ không còn dễ dàng như vậy, có giá trị sưu tầm rất mạnh.

Lão Lý kiên nhẫn giải thích:

- Đúng là thẻ thực thể, nhưng mỗi người chỉ có thể cầm một bao thôi, bên trong có tổng cộng năm thẻ, rút được cái gì thì xem vận khí của mình ha.

Lập tức có người vội vàng đặt câu hỏi:

- Vậy chúng tôi có thể rút được các lá bài như Hắc Ma Thuật Sư, Nữ Hắc Ma Thuật Sư, Rồng Trắng Mắt Xanh không?

- Đương nhiên là được, hơn nữa cùng một thẻ bài còn chia ra các loại phẩm chất đặc hiệu, ví dụ như thẻ phẳng N, chữ bạc R, chữ lấp lánh SR, kính nát SSR, chữ vàng UR, v.v.... Phẩm chất càng cao thì số lượng sản xuất càng ít.

- Oa! Vậy nếu như tôi rút được UR chữ vàng thì chẳng phải là kiếm lời à?

Các tiểu tử nghe vậy càng phấn chấn hơn.

Lão Lý thì lại nhún vai:

- Hình như là vậy, tổng giám đốc của chúng tôi còn nói rằng một thẻ bài Nữ Hắc Ma Thuật Sư cấp UR chữ vàng ít nhất đáng giá bằng tiền đặt cọc một căn nhà, tôi nghe anh ấy nói thế đấy.

Lời của anh vô cùng tùy ý, rõ ràng chỉ coi là đùa giỡn.

Nếu một tấm thẻ thật sự có giá trị bằng tiền đặt cọc một căn nhà thì anh còn cam lòng lấy ra tặng người à?

Đã mẹ nó sớm mua hết từ lâu rồi.

Nhưng lời này rơi vào trong tai đám người thì lại khác, giống như là có một tia sấm sét vang dội trong đầu bọn họ.

Một tấm thẻ có giá trị bằng tiền đặt cọc một căn nhà, vậy

chẳng phải là phải hơn mấy trăm ngàn à?

Không nói tới mấy trăm ngàng, cho dù có giá 10 ngàn thì cũng đã nằm ngoài sức tưởng tượng của bọn họ rồi.

Một đám nào còn dám do dự nữa, ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào mấy bao thẻ trên tay lão Lý, cẩn thận chọn lựa.

- Hồi hộp quá, nên chọn gói nào đây?

- Tôi… tôi muốn gói có hình Hắc Ma Thuật Sư này!

- Vậy tôi lấy bao Rồng Trắng Mắt Xanh này!

- Tôi có thể cảm giác được, bao này tuyệt đối có thể ra Nữ Hắc Ma Thuật Sư cấp chữ vàng!

Lúc này bọn họ giống như là đang quay xổ số, không biết tiếp theo trong bao sẽ ra cái gì, trong lòng vô cùng khẩn trương.

Loại vui sướng và chờ mong không biết trước này cũng thú vị không kém gì thể nghiệm lúc chơi game, làm cho bọn họ kích động không thôi.

Dù sao thì đây chính là nhóm thẻ đầu tiên mà quan phương phát hành.

Mà bọn họ là nhóm người chơi đầu tiên được mở thẻ.

Chỉ riêng phần vinh hạnh này đã khiến lòng bàn tay của bọn họ đổ mồ hôi, hô hấp dồn dập.

Vất vả lắm mới rốt cuộc chọn xong gói thẻ bài mà mình yêu thích.

Dưới ánh mắt hâm mộ của những người chơi khác, bọn họ đi tới ghế dài bên cạnh rồi cẩn thận xé bao thẻ, tâm tình cũng trở nên thấp thỏm không yên.

- Đến rồi, đến rồi, tôi cảm giác thẻ bài hi hữu đang triệu hoán mình!

- Hồi hộp chết tôi, không biết sẽ mở ra được thẻ bài gì đây.

- Tim tôi đập nhanh quá.

Mấy người cẩn thận xé mở bao bì theo đường cắt, sau đó rút từng tấm thẻ bài bên trong ra.

Không bao lâu, tiếng hoan hô truyền khắp trong và ngoài khu triển lãm.

- Mẹ nó! Tôi mở ra thẻ R bạc!

- Kuriboh này thật chói mắt, chẳng lẽ là mặt lấp lánh SR?

- Ở đâu, ở đâu? Mặt lấp lánh ở nơi nào?

- Rồng Trắng Mắt Xanh! Tôi thật sự rút được Rồng Trắng Mắt Xanh rồi!!

- Mẹ nó! Anh là chó à?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều tụ tập lại, thậm chí ngay cả du khách vừa mới đi ngang qua khu triển lãm cũng bị động tĩnh bên này hấp dẫn, hiếu kỳ lại gần.

Chỉ thấy tiểu tử kia sắc mặt đỏ bừng, nâng cao một tấm thẻ bài giống như mặt gương tan vỡ lóe sáng.

Thứ được in trên đó chính là thẻ bài Rồng Trắng Mắt Xanh!

Thậm chí.

Ngay cả tên của thẻ bài cũng là màu bạc.

Đặc hiệu kính nát SSR cộng với chữ bạc R, đây chắc chắn là

thẻ bài hi hữu!

Điều này làm cho những người khác không khỏi đỏ mắt, ước gì có thể trực tiếp cướp lấy từ trong tay đối phương.

Dù sao thì dựa theo lời giảng giải của Đại Chùy Ca, độ hiếm cao nhất có giá trị mấy trăm ngàn, vậy thì thẻ bài có hai đặc hiệu hơi kém một chút này cũng hẳn là có giá trị mấy chục ngàn phải không?

- Hắc hắc, tôi quyết định rồi, khi nào trở về tôi sẽ lồng kính tấm thẻ này, đặt ở trong tủ trưng bày mô hình của mình.

Tiểu tử phản ứng lại, vội vàng cất thẻ bài vào trong lòng, tránh đi những ánh mắt như sói đói kia.

- Ài! Chúng tôi còn chưa xem đủ mà, đừng có cất nhanh như vậy chứ!

- Mau lấy ra xem thử đặc hiệu kính nát rốt cuộc là gì?

Lần này những người khác lập tức gấp gáp, liên tục thúc giục.

Bất đắc dĩ, anh chỉ có thể lấy thẻ bài ra lần nữa, đồng thời dặn dò phải cầm nhẹ để khẽ.

Trong nháy mắt, tiếng kinh hô lại truyền khắp toàn bộ khu triển lãm.

Một đám người thưởng thức tấm thẻ kia giống như là nhìn thấy bảo bối, chỉ sợ làm gãy hoặc đè cong nó.

- Thật kỳ quái, đường vân trên này dùng để làm gì vậy? Hình như không có trong game, nó có phải là tiêu chí phòng giả không?

Đột nhiên, một người chú ý tới sự khác biệt giữa thẻ thực và thẻ giả lập, xung quanh khung có thêm một chút đường vân thiếp vàng.

Nó khiến thẻ bài càng tinh xảo, cũng càng hoa lệ hơn.

Những người khác nghe vậy cũng chú ý tới điểm này, không khỏi nghi ngờ nhìn về phía lão Lý ở phía xa.

- Cái đó à, là dùng để phân biệt thật giả, còn có một số công dụng nhỏ khác, chờ sau này thì các người sẽ biết.

Lão Lý lên tiếng giải thích.

Chương 293: Các Anh em, Hãy Làm Nổ Tung Nơi Này! (3)

Giống như là vì đáp lại lời của anh, lúc này quảng bá đột nhiên vang lên.

[Thông báo triển lãm: Công ty Hồng Hoang sẽ tổ chức buổi giới thiệu trò chơi mới tại gian hàng trung tâm vào khoảng 10 giờ sáng, đồng thời cũng sẽ kèm theo triển lãm hàng hoá ngoại vi, mời các du khách đi trật tự, tránh phát sinh sự kiện giẫm đạp.].

Cuối cùng cũng đến rồi à?

Không chỉ lão Lý và Trần Lâm trong phòng nghỉ, ngay cả Từ Ninh vừa mới tỉnh ngủ cũng không khỏi ngẩng đầu lên, nhìn về phương hướng gian hàng trung tâm.

Mà mấy người trong khu triển lãm đều sửng sốt.

- Giới thiệu trò chơi mới?

- Đại Chùy Ca, các anh cũng muốn tổ chức sự kiện ở gian hàng trung tâm à?

- Nhưng mà hình như các anh không có nhiều sản phẩm ngoại vi thì phải, chỉ dựa vào một trò chơi PC thì có thể chống đỡ được à?

Phải biết rằng gian hàng trung tâm đều dùng để tổ chức hoạt động cỡ lớn, nếu bọn họ không có chút nội dung thì đúng là không nhất định có thể bắt được.

Đó là lý do vì sao rất ít khi thấy công ty nhỏ đảm nhận việc

này.

Một là danh tiếng không đủ.

Hai là tài nguyên không đủ.

Cũng giống như lúc tám giờ sáng vừa rồi chính là hội nghị chuyên đề của một công ty hoạt hình lớn, hấp dẫn lượng lớn người xem và giới truyền thông đi qua.

Mà Hồng Hoang.

Căn cứ theo bọn họ biết, hình như còn chưa có bao nhiêu sản phẩm nhị thứ nguyên.

- Ai nói chúng tôi phải dùng PC để làm biểu thị cho trò chơi mới?

Lão Lý quay đầu lại rồi nhếch miệng nở nụ cười với bọn họ, sau đó nhìn về phía các nhân viên đã sớm nghẹn một cơn tức giận.

- Các anh em, cầm vũ khí lên! Hãy làm nổ tung nơi này nào!

- Rống ——

Tiếng hò reo vang dội trong khu triển lãm của Hồng Hoang.

Các nhân viên chờ đợi đã lâu lập tức nâng thiết bị đã chuẩn bị sẵn và chạy về hướng gian hàng trung tâm.

Một loạt thiết bị và máy chiếu kỳ quái làm cho các du khách gần đó không khỏi lộ ra vẻ mặt tò mò.

Càng làm cho bọn họ ngạc nhiên hơn là có hai bóng người đi ra từ trong phòng nghỉ bên cạnh.

Một người nam có mái tóc nổ tung thành hình gai nhọn, phần trước còn bị nhuộm thành màu vàng, anh ta mặc một bộ quần áo

bó màu đen, trước ngực còn đeo một mặt dây chuyền có hình Kim Tự Tháp ngược.

Người còn lại là một thiếu nữ tóc vàng đáng yêu cầm pháp trượng, cô mặc pháp bào màu xanh lam, cặp đùi thon dài giẫm lên một đôi giày ống ma pháp cao, trong nháy mắt đã trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người.

- Đó là Yugi và Nữ Hắc Ma Thuật Sư!

Trong đám đông truyền đến tiếng kinh hô, lập tức có người nhận ra nhân vật anime mà hai người đang cosplay.

Chính là nhân vật chính Yugi trong anime Vua Trò Chơi và nhân vật được hoan nghênh nhất, Nữ Hắc Ma Thuật Sư!

Răng rắc!

Răng rắc!

Trong lúc nhất thời, đủ loại âm thanh quay chụp vang lên.

Vô số du khách nghe tin chạy đến, vội vàng quay chụp hai nhân vật cosplay rất chân thực kia, trực tiếp tạo thành tình trạng ùn tắc trong khu triển lãm.

Ngay sau đó, một cảnh tượng càng làm cho bọn họ không ngờ tới xuất hiện.

Một bóng người cao lớn đột nhiên xuất hiện ở cửa phòng nghỉ, một tay nắm lấy mũ trên đầu, cúi người bước ra ngoài.

Các du khách nhìn về phía tiếng kêu, sau đó hai mắt bỗng nhiên trợn to, thiếu chút nữa bị một mảnh trắng lóa như tuyết kia làm cho choáng váng.

- Phu Nhân Tám Thước!

- Đây không phải là Phu Nhân Tám Thước à?

Tiếng kinh hô vang lên lần nữa, đồng thời kèm theo một hồi âm thanh chụp ảnh răng rắc.

Cảnh tượng Phu Nhân Tám Thước chui cửa nhỏ này rất giống với cảnh tượng từng xuất hiện trong trò chơi, thoáng cái đã làm cho nắm đấm của bọn họ cứng rắn.

Âm thanh màn trập càng liên tục không ngừng.

- Đi thôi, tạm thời giao khu triển lãm bên này cho các người xử lý.

Trần Lâm nói với nhân viên ở lại canh gác, sau đó chọn một góc xó xỉnh không có ai chú ý đi ra khỏi đám đông, bước về phía gian hàng trung tâm.

Cho đến lúc này.

Mấy tiểu tử kinh ngạc rốt cuộc phản ứng lại.

- Mẹ nó! Thì ra Hồng Hoang còn chuẩn bị chiêu này!

- Chẳng lẽ mấy người Đại Chùy Ca còn cất giấu đại chiêu gì à?

- Đi thôi, chúng ta cũng theo sau tham gia náo nhiệt!

Nói xong, mấy người vội vàng cất thẻ bài thực thể, vội vã đi theo đội ngũ, chạy về phía gian hàng trung tâm.

- Có chuyện gì vậy? Không phải nói là Hồng Hoang không có danh ngạch hoạt động tổ chức à?

Trong khu triển lãm Thần Tích, lãnh đội nghe được thông báo của hội trường thì chau mày, nhìn về phương hướng gian hàng trung tâm.

- Trên sổ tay hoạt động đúng là không có tên của bọn họ, tôi nhớ rằng sự kiện này hẳn là do Đông Sơn Cư làm, chẳng lẽ là tạm thời thay đổi à?

Nhân viên bên cạnh cũng tràn đầy khó hiểu, không ngừng liếc nhìn sổ tuyên truyền trong tay.

Đó là thứ mà chỉ cần người nào vào sân đều có thể nhận được, ghi chép lại hành trình hoạt động cả ngày hôm nay cũng như bản đồ hội triển lãm.

Theo lý thuyết thì nội dung trên đó hẳn là sẽ không được tùy ý sửa đổi mới đúng.

Nhưng bây giờ lại đột nhiên xuất hiện biến động, đánh cho bọn họ trở tay không kịp.

- Được rồi, sửa lại thì sửa lại đi, tuy trò chơi của công ty Hồng Hoang không tệ, nhưng loại triển lãm này không chỉ xem chất lượng trò chơi mà còn phải xem những phương diện khác, tôi nhìn bọn họ cũng không thể nhấc lên được sóng gió gì.

- Lãnh đội nói rất đúng.

Nhân viên vội vàng gật đầu:

- Hôm qua tôi đã điều tra qua, trò chơi PC của bọn họ quả thật không tệ, nhưng nội dung ngoại vi lại không chống đỡ nổi hoạt động lớn như thế, chỉ cần chờ xem bọn họ bị chê cười là được.

- Đã như thế thì không cần quản bọn họ nữa, tiếp tục tăng cường hoạt động đi.

Nói xong, người đàn ông quay người rời đi, đến nơi khác tuần tra.

Sau một ngày tuyên truyền, lúc này khu triển lãm Thần Tích

gần như đã bị các du khách vây chặt đến không lọt một giọt nước, nhiệt độ cũng cao hơn nhiều so với ngày hôm qua.

Muốn dựa vào một hồi hoạt động để vượt qua bọn họ là gần như không có khả năng.

...

Gian hàng trung tâm.

Dưới sự vây quanh của một đám du khách, đội ngũ Hồng Hoang khiêng thiết bị lúc này cũng đã trùng điệp xuất hiện.

Chương 294: Đã Nói Là Mô Hình, Sao Anh Lại Móc Ra Đồ Thật? (1)

Dưới sự chỉ huy của lão Lý, bắt đầu tranh thủ thời gian chuẩn bị.

- Chào anh, tôi là người phụ trách khu triển lãm trung tâm, xin hỏi các anh có cần hỗ trợ không?

Bọn họ vừa mới tới không bao lâu thì một người đàn ông đến tìm Trần Lâm, bên cạnh còn mang theo một đội nhân viên công tác.

Bọn họ là đội ngũ xây dựng do quan phương thành lập.

Lo lắng các công ty lớn không đủ nhân viên và hao phí quá nhiều thời gian, nhóm người này sẽ đến hỗ trợ bố trí hội trường, tổ chức hoạt động, kinh nghiệm cũng phong phú hơn người bình thường rất nhiều.

- Rất đúng lúc, tôi cần một sân bãi rất lớn, các người giúp tôi bao vây mảnh đất trống trước sân khấu này lại.

Trần Lâm thuận miệng đưa ra yêu cầu của mình.

- Anh cần sân bãi lớn bao nhiêu?

- Cỡ bằng một sân bóng rổ, chúng tôi phải lắp đặt một chút thiết bị.

- Được rồi, chúng tôi sẽ bắt tay làm việc ngay.

Người phụ trách cũng không hỏi nhiều, sau khi nhận được yêu cầu thì xoay người rời đi, bắt đầu phân chia khu vực đất trống trước sân, dùng rào chắn tạm thời vây lại.

Sự thay đổi này khiến du khách xung quanh càng tò mò hơn.

Càng tụ càng nhiều ở bên ngoài, cách rào chắn chỉ trỏ.

- Bọn họ đang làm cái gì vậy? Đột nhiên bao vây ra sân lớn như vậy.

- Không biết, tôi chỉ đi theo nhân vật cosplay Vua Trò Chơi tới đây.

- Vua Trò Chơi? Bọn họ cũng tới làm hoạt động à?

- Đúng vậy, tôi vừa nghe nói đã chạy tới ngay, trò chơi này thật sự chơi rất vui.

- Đúng là chơi rất vui, nếu không phải là muốn đi xếp hàng mua sản phẩm ngoại vi thì có lẽ tôi đã ở trong đó cả ngày rồi.

- Ha ha, tôi cũng vậy, hôm qua phải xếp hàng cả ngày.

Tiếng nghị luận của bọn họ không thấp, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai Trần Lâm, làm cho anh bừng tỉnh hiểu ra.

Thì ra là thế.

Là bởi vì hoạt động ngoại vi của các khu triển lãm khác làm tiêu hao quá nhiều thời gian các du khách xếp hàng, cho nên mới không có người tới chơi trò chơi của bọn họ.

Mà ngay từ đầu, ngoại trừ trò chơi ra thì bọn họ đã không còn đồ vật nào có thể hấp dẫn du khách, đương nhiên là mất đi rất nhiều ưu thế.

Đối với công ty lần đầu tiên tham gia loại triển lãm này như

bọn họ.

Đây đúng là một sai lầm lớn.

- Tổng giám đốc Trần, lắp đặt và vận hành hoàn tất.

Lúc anh đang nghĩ ngợi thì lão Lý vội vàng chạy tới từ đằng xa, mồ hôi lấm tấm trên trán.

Nhưng trên mặt anh lại không nhìn ra chút mệt mỏi nào, ngược lại có chút hưng phấn và chờ mong.

- Ừ, anh vất vả rồi.

Nhìn cảnh tượng náo nhiệt bên ngoài, Trần Lâm mỉm cười, sau đó nhìn về phía Lão Ngọc Trúc bên cạnh:

- Thế nào? Để cô chủ trì không có vấn đề gì chứ?

- Được rồi.

Lão Ngọc Trúc nặng nề gật đầu.

- Tôi đã ghi nhớ kịch bản.

Là một chủ phòng, tài hùng biện của cô vốn đã không kém.

Phối hợp với kịch bản mà Trần Lâm đã sớm chuẩn bị tốt thì càng dễ như ăn cháo, lập tức đồng ý.

Thấy cô trả lời như vậy, Trần Lâm lại nhìn về phía lão Lý:

- Vậy thì bắt đầu đi, đã đến lúc để cho bọn họ nhìn thấy thực lực của Hồng Hoang chúng ta.

- Giao cho tôi đi!

Trong lòng lão Lý chấn động, sống lưng bỗng nhiên thẳng tắp, sau đó cùng Lão Ngọc Trúc đi làm chuẩn bị.

Chỉ mới qua 5 phút.

Toàn bộ trung tâm lại đột nhiên vang lên nhạc nền của anime Vua Trò Chơi, thông qua loa truyền khắp các ngóc ngách.

Rất nhiều du khách đi tới đi lui trong các khu triển lãm lớn đều rối rít ngẩng đầu lên, nhìn về phía sân khấu trung tâm.

- Hoạt động mới sắp bắt đầu rồi à?

- Đã mười giờ, chắc là vậy rồi.

- Nghe nói tiết mục lần này là lâm thời thay đổi.

- Còn có chuyện này à? Đổi thành cái gì vậy?

- Đi thôi, đến đó nhìn xem một chút rồi nói sau!

Trong lúc nhất thời, các du khách thích tham gia náo nhiệt bị âm thanh hấp dẫn, đều tụ tập về khu vực trung ương.

Có người nghe được là nhạc nền của Vua Trò Chơi, ôm lòng hiếu kỳ đi theo đội ngũ.

Thậm chí đại biểu của một số công ty gần đó cũng đều chạy tới thăm dò tình huống.

Cuối cùng.

Dưới sự chú ý của muôn người.

Lão Ngọc Trúc dáng người cao gầy mặc trang phục của Phu Nhân Tám Thước cầm micro từ hậu đài chậm rãi đi đến chính giữa sân khấu.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ dưới sân đều sôi trào.

Tiếng bấm chụp răng rắc vang lên không dứt bên tai.

- Hoan nghênh mọi người tới tham dự buổi trình diễn trò chơi mới của công ty Hồng Hoang, kế tiếp chúng tôi sẽ cho các bạn xem một màn trình diễn độc nhất vô nhị, xin mời hai vị khách vô cùng đặc biệt của chúng ta xuất hiện!

Theo tiếng kêu sục sôi của Lão Ngọc Trúc, ánh đèn sân khấu đột nhiên chiếu xuống hai bên sân trống, tập trung vào hai bóng người kì lạ.

Đó chính là hai diễn viên cosplay Yugi và Nữ Hắc Ma Thuật Sư.

Cứ như vậy, dưới ánh mắt dõi theo của mọi người, bọn họ chậm rãi đi vào trong sân trống cực lớn kia.

Đám đông lập tức trở nên kích động.

- Thật sự là Yugi và Nữ Hắc Ma Thuật Sư!

- Kiểu tóc thật trâu bò, sao bọn họ có thể làm cho mái tóc dựng đứng lên vậy?

- Ha ha, có lẽ là dùng mấy chai sáp chải tóc rồi.

- Đây là muốn làm cái gì? Biểu diễn song ca à?

- Anh ngốc à, vừa rồi đã nói là biểu diễn trò chơi mới.

- Nhưng mà tôi không nhìn thấy màn hình trò chơi nào cả, cũng đâu thể là đánh nhau cách không chứ?

Khán giả tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía trong sân trống trải.

Ngoại trừ hai người biểu diễn ra thì ngay cả một màn hình máy vi tính cũng không có thì làm sao có thể biểu thị trò chơi được?

Hơn nữa loại chuyện này có thể làm được ở trong khu triển lãm, tại sao còn phải tốn công tốn sức chạy đến đây.

Thật sự có chút làm cho người ta khó hiểu.

- Quái lạ? Bọn họ đang cầm thứ gì vậy?

Đột nhiên, một tiếng nghi hoặc vang lên trong đám đông.

Mọi người nhìn theo tiếng kêu, thấy được trên tay hai diễn viên trong sân không biết từ lúc nào có thêm một thứ, nhanh chóng đeo ở trên cổ tay.

Ken két ——

Tiếng máy móc chuyển động vang lên.

Một thứ giống như là mâm tròn đột nhiên mở ra, biến thành một cái bàn hình cung bám vào trên cánh tay.

Chương 295: Đã Nói Là Mô Hình, Sao Anh Lại Móc Ra Đồ Thật? (2)

Đối với dân yêu thích anime thì hình dạng đó không thể lại quen thuộc hơn nữa, đầu tiên là làm cho khán giả xung quanh sân yên tĩnh, sau đó đột nhiên vỡ tổ.

- Mẹ nó! Bàn quyết đấu!

- Cái kia là bàn quyết đấu đúng không?

- Bọn họ thậm chí còn móc ra cả bàn quyết đấu!

- Chẳng lẽ đó là sản phẩm ngoại vi giống như figure à?

- Nhìn thật ngầu! Còn có thể tự động đóng mở!

Tiếng kinh hô không ngừng vang lên trong đám người, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào bàn quyết đấu soái khí kia, quả thực rất giống với trong anime.

Những người lúc trước còn đang âm thầm chế nhạo Hồng Hoang không có sản phẩm ngoại vi đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, không ngờ Hồng Hoang lại thật sự có thể móc ra thứ gì đó.

- Chế tác nhìn qua rất là hoàn hảo, không biết giá bán bao nhiêu tiền.

- Trò chơi mới không có nhiều nhiệt độ, giá cả hẳn là sẽ không quá cao, dù sao thì đây cũng chỉ là một vật trang trí mà thôi.

- Nếu như không cao hơn 1 ngàn thì tôi có thể cân nhắc mua một cái.

- Thì ra Hồng Hoang đặc biệt làm hoạt động chính là vì tuyên truyền cái này.

Khán giả nghị luận ầm ĩ, tính toán giá cả của mô hình bàn quyết đấu.

Một số fan hâm mộ anime Vua Trò Chơi càng đặt quyết tâm chuẩn bị lát nữa đi mua một cái thêm vào bộ sưu tập.

Thu thập sản phẩm ngoại vi mà mình yêu thích.

Đây cũng là một trong những mục đích chủ yếu khi bọn họ tham gia triển lãm, cho nên đương nhiên là nóng lòng không đợi được, động ý niệm muốn mua.

Nhưng mà...

Lại vào lúc này.

- Quyết đấu!!

Hai tiếng hét lớn vang lên bên tai mọi người.

Hai diễn viên đứng yên ở sân bãi đột nhiên đưa tay ra, bày ra một tư thế quyết đấu mang tính biểu tượng với đối phương.

Thậm chí thiết bị xung quanh sân khấu cũng sáng lên, hóa thành từng chùm sáng phóng lên trời.

Trên sân vốn trống trải bắt đầu tràn ngập từng hạt ánh sáng lơ lửng, nhìn giống như ảo mộng.

- Có chuyện gì vậy? Sao còn kèm theo đặc hiệu ánh sáng nữa?

- Không tệ, xây dựng bầu không khí khá tốt.

- Nhìn ra được công ty Hồng Hoang đã bỏ ra rất nhiều công sức.

- Làm tôi hết hồn, còn tưởng rằng bọn họ muốn đánh nhau rồi chứ.

- Ha ha, tôi biểu thị triệu hoán nắm đấm phát động tấn công kẻ địch đúng không?

Trong đám đông nổi lên tiếng cười, cho rằng đây chỉ là một hồi biểu diễn ánh sáng, ai nấy đều hứng thú nhìn hai người trong sân.

Muốn xem thử hai người bọn họ còn có biểu diễn trung nhị gì nữa.

Nhưng một giây sau.

Bọn họ lại không còn nghĩ như vậy nữa.

Bởi vì trên đỉnh đầu của hai người bỗng nhiên có tia sáng hội tụ, hóa thành hai con số 4000.

Theo đó là một hồi âm thanh máy móc tuyên bố bắt đầu quyết đấu.

Từng chùm sáng cũng theo đó xuất hiện khắp sân bãi, xây dựng thành sân quyết đấu quen thuộc, chia sân trống thành hai phần.

- Đến lượt tôi, rút thẻ!

Diễn viên đóng vai Yugi hô to một tiếng, trực tiếp rút ra năm thẻ bài từ trong tổ bài và đặt ở trên tay.

Tiếp theo, anh cầm lấy một lá bài, đưa lên trước mặt.

- Phát động thẻ ma thuật, Pot of Greed!

Ba!

Anh bày ra một động tác anh tuấn để đặt thẻ bài vào bàn quyết đấu.

Ánh sáng trên sân loé lên, hình ảnh 3D của một chiếc ấm màu xanh mang theo vẻ mặt quỷ dị xuất hiện, cứ như vậy yên tĩnh trôi nổi trước mặt diễn viên.

Đồng thời yên tĩnh lại còn có đám đông bên ngoài sân.

Một loạt người trợn trừng hai mắt, mặt mũi tràn đầy chấn động nhìn vào trong sân, nhìn hình ảnh 3D xuất hiện ở trước mắt, còn có con số lượng máu trên đỉnh đầu hai diễn viên.

Giống như là bị định thân chú tập thể.

Yên tĩnh một hồi lâu, cuối cùng đám người cũng hoàn toàn bộc phát.

- Đậu xanh rau má! Đây là cái gì vậy?

- Hình chiếu 3D! Bọn họ thế mà làm trò chơi thành hình chiếu 3D!

- Trò chơi này còn có phiên bản hình chiếu 3D?

- Oh My God! Chẳng lẽ tôi còn chưa tỉnh ngủ à?

- Cái này, cái này, cái này... Mau véo tôi một chút.

- Bàn quyết đấu là hàng thật!

Giờ khắc này, toàn bộ hội trường trung tâm đều nổ tung.

Bọn họ vốn cho rằng đây chỉ là một mô hình bàn quyết đấu, nhưng không ngờ nó lại là đồ thật!

Nó không chỉ khôi phục lại các chức năng trong anime, mà còn liên kết với hình ảnh 3D để triệu hồi ra hoạt hình thẻ bài!

Loại chuyện mà trước đó ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ đến này đột nhiên xảy ra ở trước mặt mình, mang đến sự chấn động không thua gì động đất cấp mười.

Những người yêu thích trò chơi thẻ bài càng kích động đến đỏ bừng mặt, khoa tay múa chân, thiếu chút nữa không nhịn được xông lên xem hình chiếu là thật hay giả.

Càng đừng nói đến người do công ty khác phái tới.

Vẻ mặt như là gặp phải quỷ, miệng há thật to, khó có thể tin được!

May mắn là giọng nói của Lão Ngọc Trúc đúng lúc vang lên, kéo bọn họ ra khỏi cơn chấn động.

- Rất tốt, phe xanh sử dụng Pot of Greed.

- Tấm thẻ này chắc chắn không cần tôi phải nhiều lời rồi, ai xem phim hoạt hình rồi cũng biết hiệu quả của nó chính là rút hai tấm thẻ từ trong bộ bài, đây là tiết tấu muốn siêu mở rộng!

Nghe thấy lời nói của Lão Ngọc Trúc, trong lòng mọi người nhất thời chấn động, đồng loạt nhìn về phía diễn viên Yugi, trong mắt có sự chờ mong không ức chế được.

- Đây là muốn triệu hoán quái thú à?

- Anh ta sắp triệu hoán quái thú đúng không?

- Đã làm cả thẻ ma pháp rồi, đâu thể nào không làm thẻ quái thú chứ?

- Tôi đã khẩn trương đến mức không thể hít thở được.

Khán giả ngừng thở, chăm chú nhìn trong sân, tâm tình mong đợi gần như đều tràn ra ngoài.

Yêu cầu của bọn họ không cao, tốt xấu gì cũng có một hình chiếu 3D xuất hiện trên sân là được.

Với thực lực của Hồng Hoang, làm một, hai cảnh 3D để triển lãm cũng không có vấn đề gì đúng không?

Đang nghĩ ngợi.

Diễn viên Yugi trên sân đột nhiên nhếch miệng, hừ lạnh một tiếng, chậm rãi rút ra một tấm thẻ ma pháp từ bộ bài trong tay.

- Phương trình thắng lợi đã được hình thành.

- Tôi phát động dung hợp từ thủ bài, tiến hành dung hợp ba tấm thẻ này!

Theo đó là một tiếng rống to, một luồng ánh sáng mạnh mẽ đột nhiên bộc phát trên người anh, ngay sau đó dưới lòng bàn chân xuất hiện một vòng sáng triệu hoán cực lớn.

Chương 296: Vương Tạc! Long Ngâm Chấn Vỡ Phía Chân Trời! (1)

Hống!!!

Tiếng long ngâm cao vút vang dội, ba con rồng trắng mắt xanh hình thể khổng lồ xông ra khỏi mặt đất, bay xuống phía sau anh.

Thân thể ngạo nghễ cao vút rất có cảm giác áp bách, nhìn chằm chằm kẻ địch trước mắt.

- Má ơi! Rồng Trắng Mắt Xanh!

- Vậy mà trực tiếp triệu hoán Rồng Trắng Mắt Xanh!!

Trong nháy mắt, tất cả khán giả đều bị chấn động đến tê cả da đầu, ngẩng đầu nhìn quái vật khổng lồ đứng ở bên trong sân.

Bóng dáng bá khí kia, cho dù là đang ở khu triển lãm khác thì cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, tất cả du khách đều bị động tĩnh khoa trương này hấp dẫn, vội vàng tụ tập về phía sân trung tâm.

Cái này còn chưa xong!

Sau khi triệu hoán ba con Rồng Trắng Mắt Xanh, giọng nói khí phách của diễn viên Yugi lại vang lên.

- Hãy để tư thế của loài rồng mạnh nhất sau khi tiến hóa in sâu trong đáy mắt của bạn đi!

- Triệu hoán dung hợp!

Tiếng nói vừa dứt, ba con Rồng Trắng Mắt Xanh đột nhiên phóng lên trời, xoay tròn ở trên cao, tạo thành một vòng xoáy xoay tròn.

Cuối cùng.

Dung hợp với nhau trong một mảnh ánh sáng trắng chói mắt.

Ánh sáng gần như chiếu sáng toàn bộ sân trung tâm, giống như là mặt trời!

- Ngay bây giờ hãy hiện thân đi.....

- Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu!!

Rống ——

Long ngâm cao vút lại bộc phát, một con rồng khổng lồ ba đầu còn to gấp đôi Rồng Trắng Mắt Xanh chấn vỡ ánh sáng trắng, ngửa mặt lên trời gào thét, lấy tư thái quân lâm thiên hạ xuất hiện ở trước mặt mọi người!

[Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu / 12 sao / Long / Quang]

[Quái thú/ Phổ Thông / SR.]

[ATK: 4500] [DEF: 3800]

Con số công thủ khủng bố cuối cùng cũng làm cho mọi người giật mình tỉnh lại, miệng há thật to.

- Trời ạ! 4500 công??

- Như vậy chẳng phải chỉ cần một chân là đá chết người rồi à?

- Thật là đặc hiệu hình chiếu quá mẹ nó ngầu!

- Làm tôi nổi hết da gà rồi!

- Vương tạc! Chiêu này của Hồng Hoang quả thực chính là vương tạc!

Tiếng hô như thủy triều không ngừng vang lên trong đám đông, sân trung tâm vốn vô cùng náo nhiệt, lúc này càng là biển người phun trào, du khách chen chúc từ mép sân đến chỗ rất xa bên ngoài.

Khán giả đã không biết nên hình dung tâm tình của mình vào giờ khắc này như thế nào, một mực lấy điện thoại di động ra điên cuồng chụp ảnh.

Bên trong các phòng livestream càng là trực tiếp nổ tung, bị quái vật khổng lồ trong màn hình làm cho chấn động thật sâu, mưa đạn điên cuồng hiện lên.

- A a a! Tôi hối hận! Sớm biết như vậy đã mua vé đi hiện trường xem rồi!

- Mẹ nó, đây là thứ mà triển lãm anime năm nay móc ra à?

- Quá mạnh mẽ! Thật sự quá mạnh mẽ! Cách màn hình tôi đều có thể cảm nhận được một cảm giác áp bách!

- Tôi thật sự ghen tỵ muốn khóc, nếu như nhìn thấy ở hiện trường thì còn rung động đến cỡ nào chứ.

- Không ngờ Hồng Hoang còn ém đại chiêu trâu bò như vậy!

Không phải bọn họ chưa từng thấy qua hình chiếu 3D, nhưng kết hợp với trò chơi thì đây là lần đầu tiên nhìn thấy.

Hơn nữa còn là trò chơi kết hợp loại hình thẻ bài và đối chiến.

Loại cảm giác kỳ diệu khi triệu hồi quái thú bị phong ấn trên thẻ bài thông qua tay mình này quả thực không thể diễn tả bằng lời.

Cảnh tượng kia chỉ mới tưởng tượng thôi cũng làm cho người ta phấn chấn không thôi.

Cũng làm cho bọn họ hối hận, hối hận không mua vé đi đến hiện trường, tận mắt nhìn thấy cảnh tượng này.

Lại càng không cần phải nói đến Thần Tích và các công ty khác, quả thực không dám tin vào hai mắt của mình.

- Sao có thể như thế? Sao bọn họ lại có thứ này được chứ?

Vẻ mặt của lãnh đội Thần Tích vô cùng khó coi, gắt gao nhìn chằm chằm hình chiếu cực lớn ở sân trung tâm phía xa.

Không phải bọn họ không nghĩ đến việc kết hợp hình chiếu 3D với trò chơi, bọn họ có thể dùng nó để tuyên truyền hình ảnh minh họa tinh xảo trong trò chơi của bọn họ.

Nhưng sau khi thực tiễn thì lại phát hiện, chi phí đầu tư thật sự quá lớn!

Không chỉ kỹ thuật và thiết bị cần tiền, ngay cả việc quay chụp ảnh hạt cũng cần tiền.

Chỉ chế tác một hình chiếu nhân vật cũng tiêu phí hàng chục triệu, căn bản không thể ghép toàn bộ trò chơi vào.

Trừ phi bọn họ làm điều đó mà không so đo giá cả.

- Tôi không tin ngoại trừ cái này ra thì Hồng Hoang còn có thể lấy ra hình chiếu khác!

Người đàn ông hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt dịu xuống.

Anh biết mình tính sai, nhưng chỉ bằng vào một màn biểu diễn hình chiếu này mà muốn vượt qua bọn họ, quả thực là người si nói mộng.

Nhân viên bên cạnh thấp giọng nói:

- Nếu không thì tôi đi qua đó nhìn một chút?

Ánh mắt của người đàn ông trở nên sắc bén, nhưng sau khi trầm mặc một lát thì vẫn mở miệng nói:

- Cũng được, có tình huống gì lập tức quay lại báo cáo với tôi.

- Tuân lệnh!

Đáp lại một tiếng, nhân viên kia lập tức rời khỏi khu triển lãm nhà mình và hoà vào dòng người, chạy về phương hướng sân trung tâm.

Mà lúc này.

Quyết đấu vẫn đang tiếp tục.

Trong lúc khán giả cho rằng Hồng Hoang chỉ làm ra hình ảnh này, không có thời gian khác, hai người trong sân lại bắt đầu động.

- Tôi đặt tấm quái thú này và toàn bộ thẻ bài trên tay vào trong sân, kết thúc lượt!

Người chơi đầu tiên không thể phát động tấn công, diễn viên Yugi trực tiếp đặt toàn bộ thẻ bài xuống sân.

Bá!

Một loạt thẻ hiện ra trước mặt anh, nháy mắt trên tay đã không còn một lá bài.

Tiếp theo.

Đến lượt của Nữ Hắc Ma Thuật Sư.

- Lượt của tôi, rút thẻ!

Tiếng hô nhu hòa nhưng không mất sự cương nghị truyền ra, hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

- Vẫn còn à?

- Đừng nói là bọn họ thật sự muốn dùng hình chiếu 3D để đánh xong một trận quyết đấu chứ?

- Không thể nào....

Khán giả không thể tin được mà nhìn về phía Nữ Hắc Ma Thuật Sư, đồng thời lại không nhịn được tinh thần phấn chấn.

Quyết đấu vẫn chưa kết thúc!

Còn có phần tiếp theo!

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào động tác của Nữ Hắc Ma Thuật Sư, bên ngoài sân là một mảnh xôn xao.

- Nhanh nhanh nhanh, ở ngay phía trước.

- Bắt đầu rồi!

- Oa, thật nhiều người!

- Mau nhìn bên kìa! Đó là cái gì?

Chương 297: Vương Tạc! Long Ngâm Chấn Vỡ Phía Chân Trời! (2)

Các du khách vừa nhận được tin tức từ nơi khác chạy tới, bị cảnh tượng giữa sân trung tâm lúc làm cho sợ hãi.

Bởi vì thật sự có quá nhiều người!

Chỉ trong mấy phút ngắn ngủi mà đám đông đã từ rìa sân khấu chen chúc đến một nơi rất xa bên ngoài, tạo nên khung cảnh huyên náo.

Nhưng cho dù như thế.

Những người ở phía ngoài cùng vẫn nhón chân lên, không ngừng nhìn về phía chính giữa sân khấu, tiếng hoan hô hưng phấn vang lên không dứt bên tai.

Hơn nữa cho dù không cần chen vào thì bọn họ cũng có thể nhìn thấy Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu cao vút ở trong sân, lại dẫn phát một mảng lớn tiếng kinh hô ở bên ngoài.

Cho đến lúc này.

Cuối cùng, Nữ Hắc Ma Thuật Sư cũng động.

Đột nhiên, cô rút thẻ bài trong tay ra rồi giơ cao lên trời.

- Phương trình thắng lợi thuộc về bên tôi!

- Tôi ném bỏ thẻ bài từ trong tay, phát động Ma Pháp Nhị

Trọng!

[Ma Pháp Nhị Trọng (Double Spell) / ma pháp / bình thường / UR]

[Hiệu quả: Ném bỏ một thẻ ma thuật từ bộ bài trên tay, lựa chọn một tấm thẻ ma thuật ở mộ bài của đối phương để phát động. Thẻ ma thuật đã chọn sẽ được đặt trên sân của bạn và có thể sử dụng.]

Ông ——

Một tấm thẻ bài dâng lên từ trong mộ bài của đối phương, phóng ra hào quang chói sáng.

Chính là lá bài ma thuật [Dung Hợp] mà Yugi vừa mới phát động!

Chẳng lẽ...

Bên này cũng muốn triệu hoán quái thú dung hợp à?

Trong lòng khán giả chấn động, từng đôi mắt lập tức trừng lớn.

Cái này cũng quá mẹ nó bùng nổ rồi.

So với lúc bọn họ chơi trên PC thì còn bùng nổ hơn gấp mấy lần!

Quả nhiên không ngoài dự liệu, bọn họ vừa mới sinh ra suy nghĩ này thì giọng nói trầm thấp và lạnh lùng truyền đến.

- Đi thôi, Hắc Ma Thuật Sư, Phá Phôi Kiếm Sĩ!

Theo một tiếng hô to của Nữ Hắc Ma Thuật Sư, một pháp trận triệu hoán cực lớn xuất hiện ở dưới chân, hai bóng người chậm rãi hiện ra ở sau lưng cô, giống như hai vị môn thần.

Chính là Hắc Ma Thuật Sư (Dark Magician), át chủ bài của nhân vật chính Yugi trong anime, cùng với đại quái nhiều sao Phá Phôi Kiếm Sĩ (Buster Blader) có tác dụng khắc chế Long tộc!

Hai mắt của Nữ Hắc Ma Thuật Sư loé sáng, giơ cao bàn tay chỉ về phía trước.

- Phát động hiệu quả dung hợp, dung hợp giữa Hắc Ma Thuật Sư và Phá Phôi Kiếm Sĩ!

- Xuất hiện đi, Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ - Hắc Ám Paladin!

Ầm ầm ——

Đặc hiệu bùng nổ trôi qua, bóng dáng một ma pháp sư cầm Diệt Long Đại Đao xuất hiện, lơ lửng trên đỉnh đầu cô, giằng co với Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu ở phía đối diện.

[Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ (Dark Paladin) / 8 sao / ma pháp sư / ám]

[Quái thú / hiệu quả / UR]

[ATK: 4900] [DEF: 2400]

Lực công kích khủng bố cao tới 4900 điểm lập tức gây nên một mảnh xôn xao trong đám người.

- Xuất hiện rồi! Quái thú sinh ra để khắc chế Long tộc, Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ Hắc Ám Paladin!

- Đối với mỗi lá bài Long tộc trên sân hoặc trong mộ bài, công kích của nó sẽ tăng thêm 500 điểm, đồng thời có thể vô hiệu hóa một trong các lá bài pháp thuật của đối thủ bằng cách loại bỏ các lá bài trên tay qua mỗi vòng, quả thật là một con át chủ bài cực kỳ mạnh mẽ!

Giọng nói cao vút của Lão Ngọc Trúc vang lên, giải thích hiệu

quả của tấm thẻ này cho mọi người.

Trên sân, Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu cộng với ba tấm Rồng Trắng Mắt Xanh xem như tài liệu dung hợp bị đưa vào nghĩa địa, trực tiếp làm cho Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ tăng lên 2000 điểm công kích.

Thế cục trên sân lại đảo ngược!

- Phát động ma pháp tốc công, Co Vào!

- Giảm xuống một nửa công kích của Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ!

Rõ ràng diễn viên đóng vai Yugi cũng có chuẩn bị, anh nhanh chóng mở ra thẻ bài [Co Vào (Shrink)] úp trên sân trước đó, có thể làm cho quái thú chỉ định trên sân giảm xuống một nửa kích thước so với ban đầu.

Nhưng Nữ Hắc Ma Thuật Sư cũng không để cho anh được như ý, cánh tay duỗi ra, nói:

- Bỏ đi một lá bài trên tay, phát động hiệu quả thứ hai của Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ, Vô Hiệu Ma Pháp!

Ken két ——

Một dòng điện bao trùm lấy tấm thẻ ma thuật vừa mới mở ra, ầm một tiếng, hiệu quả công kích trực tiếp mất hiệu lực.

- Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ, tấn công Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu!

Căn bản không cho đối phương cơ hội thở dốc, trong tiếng hét lớn, Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ nâng cao pháp trượng, hội tụ một đám hắc động khủng bố trên không trung.

Đặc hiệu khoa trương kia làm cho tâm tình của khán giả bị khuấy động, không khỏi ngừng thở.

- Xong rồi, lực tấn công của Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu chỉ có 4500, căn bản không ngăn cản được.

- Không hổ là sát thủ của Long tộc, nhóm bài Hắc Ma Thuật vẫn là rất mạnh mẽ.

- Hình chiếu 3D này nhìn quá sướng mắt, hiệu quả thị giác quả thật hết chỗ chê!

- Nhanh như vậy đã kết thúc chiến đấu rồi à? Tôi còn chưa xem đủ mà.

- Không đúng, mau nhìn bên kia!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên trong đám đông.

Trên sân đối diện, một lá bài úp đột nhiên bị lật lên, đồng thời còn kèm theo tiếng cười to của diễn viên đóng vai Yugi.

- Ha ha ha ha! Cô đã bị lừa rồi!

- Kích hoạt lá bài, Thánh Thương Cấm Kỵ (Forbidden Lance)!!

Ánh sáng bộc phát.

Một thiếu nữ cầm trường thương màu bạc xuất hiện trên sân, dùng sức bắn trường thương về phía Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ đang phát động tấn công.

Phốc!

Đầu vai của Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ bị xuyên thủng, lực công kích giảm xuống 800 điểm, đồng thời cho đến cuối vòng đấu thì nó sẽ không bị ảnh hưởng bởi hiệu quả của thẻ bài khác.

Hơn nữa bởi vì chỉ thị tấn công đã hạ xuống nên không cách nào gián đoạn.

Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ chỉ còn lại 4100 điểm công kích vẫn tiếp tục thực hiện mệnh lệnh, ma pháp hắc ám trực tiếp rời khỏi tay!

Đối diện, Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu cũng há miệng ra, năng lượng khủng bố hội tụ ở trong miệng.

Một khi công kích của hai bên va chạm, Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ chắc chắn sẽ phải chết!

Điều này làm cho trong lòng khán giả bên phía Nữ Hắc Ma Thuật Sư căng thẳng không thôi.

- Muốn đánh bại tôi à? Vẫn còn quá sớm!

Nhưng không ngờ, Nữ Hắc Ma Thuật Sư đột nhiên khẽ cười một tiếng, giữa ngón trỏ và ngón giữa có một tấm thẻ bài ma thuật tốc công tên là [Giải Trừ Dung Hợp (De-Fusion)]!

Chương 298: Đây Không Phải Là Quái Thú, Mà Là Thần! (1)

- Ma pháp tốc công, phát động Giải Trừ Dung Hợp!

- Giải trừ hiệu quả dung hợp của Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu!

Theo một tiếng kêu to duyên dáng của Nữ Hắc Ma Thuật Sư, từng tia sáng bắn ra từ trên người Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu, nhìn giống như là sắp nổ tung.

Cuối cùng.

Thân thể khổng lồ kia hoá thành ba chùm sáng rơi xuống trên sân, biến thành ba con Rồng Trắng Mắt Xanh làm tài liệu dung hợp.

- Mẹ nó! Còn có thể chơi như vậy à?

- Sau khi giải trừ dung hợp, có thể triệu hoán ra tài liệu à?

- Chiêu này quá trâu bò! Một chiêu đã phá giải công kích của Rồng Trắng Mắt Xanh 3 Đầu, không đâm đầu chết.

- Đảo ngược rồi lại đảo ngược, thật sự là quá mẹ nó kích động!

- Đây mới gọi là quyết đấu chứ!

Tiếng kinh hô nổi lên khắp nơi trong đám đông, nhất là những người đã từng chơi thử phiên bản PC của "Vua Trò Chơi" càng là rung động không thôi, bây giờ bọn họ mới biết được trò chơi này lại còn có thể chơi như vậy.

Thông qua phối hợp bẫy rập ma pháp cùng với hiệu quả của bản thân quái thú, hai bên có tới có lui, đánh cờ tới cực hạn.

Mỗi một bước đi đều làm cho người ta kinh tâm động phách, nhưng lại ẩn giấu sát cơ.

Không đến cuối cùng, căn bản không ai có thể đoán trước người nào sẽ thắng.

So sánh một chút.

Những trò chơi đi theo lối mòn trước đó mà bọn họ chơi quả thật chính là đang chơi bùn, hoàn toàn không phát huy ra một phần mười tinh tuý của trò chơi này.

Làm cho bọn họ lại mắc chứng nghiện chơi trò chơi thẻ bài.

Ước gì có thể lập tức chạy lên sân khấu quyết đấu một hồi..

Ầm ầm ——

Trong lúc mọi người nghị luận, một tiếng nổ tung vang lên trên sân.

Rồng Trắng Mắt Xanh chỉ có 3000 điểm công kích, căn bản không ngăn được sự tấn công của Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ, trong nháy mắt đã bị giết chết, hóa thành mảnh vụn tiêu tan ở trên sân.

Diễn viên đóng vai Yugi che ngực lùi lại hai bước, tiến hành biểu diễn phối hợp với đòn công kích vừa rồi.

- Tôi úp tất cả thẻ bài xuống, kết thúc lượt!

Sau khi úp các thẻ bài trên tay xuống sân, Nữ Hắc Ma Thuật Sư kết thúc lượt chơi, cuối cùng cũng tới lượt của diễn viên đóng vai Yugi.

Nhưng ai cũng có thể nhìn ra bên phía anh đang gặp bất lợi rất

lớn.

Trên sân chỉ có hai con quái thú Rồng Trắng Mắt Xanh và một lá bài quái thú chưa lật lên, hậu trường đã dùng hết, lượng máu chỉ còn lại 2900 điểm..

Gần như không có khả năng lật bàn dưới sự áp chế của quái thú át chủ bài bên đối thủ.

- Từ bỏ đi, anh đã không còn khả năng chiến thắng tôi nữa rồi!

Diễn viên đóng vai Nữ Hắc Ma Thuật Sư nói với giọng điệu nắm chắc thắng lợi trong tay, bắt đầu học lời trào phúng như trong anime.

Câu nói tràn ngập khí tức Chuunibyou kia nếu như đặt ở nơi khác thì có lẽ sẽ không quá phù hợp.

Nhưng đặt ở hội triển lãm anime lấy nhị thứ nguyên làm chủ đề này thì lại vừa vặn, làm cho người xem không khỏi lộ ra vẻ mặt cười của dì.

Thậm chí người xem đứng ở hai bên sân bãi đều tự phát tạo thành trận doanh đối kháng, bắt đầu lớn tiếng cổ vũ động viên.

Cảnh tượng hùng vĩ kia, cho dù là Trần Lâm đứng bên cạnh quan sát cũng không khỏi líu lưỡi.

Mà hai diễn viên mà anh mời tới rõ ràng là vô cùng chuyên nghiệp.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Diễn viên đóng vai Yugi lập tức giang hai cánh tay ra.

- Có nghe thấy những tiếng hoan hô này không?

- Mối liên kết giữa tôi và những người ủng hộ phía sau đã dẫn

dắt tôi đến con đường thông tới hy vọng, thắng lợi đang ở trước mắt!

- Lượt của tôi, rút bài!

Một tiếng gầm thét đầy khí thế giống như là đáp lại tiếng hô của người xem, làm cho bầu không khí trên sân càng thêm nổ tung, khán giả đều đỏ mặt vì phấn khích.

- Bên kia chống mắt xem đi!

- Lên lên lên!

- Hãy để cho đối phương thấy chúng ta lợi hại như thế nào!

- Lên đi, đánh ngã bọn họ!

Tiếng rống đinh tai nhức óc gần như sắp xốc lên toàn bộ trần nhà địa điểm trung tâm, khiến các nhân viên công tác và các khu triển lãm xung quanh phải giật mình.

Giống như là phối hợp với phần diễn xuất này.

Trong toàn bộ sân vận động trung tâm đột nhiên vang lên khúc nhạc hành quyết nổi tiếng nhất trong anime Vua Trò Chơi —— Người quyết đấu nhiệt liệt!

Khoảnh khắc khúc nhạc vang lên, tinh thần của tất cả khán giả từng xem anime chấn động không thôi, cả đám càng trở nên kích động.

- Đến rồi, khúc nhạc hành quyết!

- Khúc nhạc hành quyết chuyên dụng của nhân vật chính!

- Khúc này vừa ra, không chết cũng bị thương.

- Đối diện sắp xong rồi, ha ha!

Khúc nhạc hành quyết xuất hiện, không thể nghi ngờ là đẩy bầu không khí lên cao trào.

Thậm chí ngay cả trong các phòng chat live, mọi người đều có thể cảm nhận được bầu không khí nhiệt liệt không gì sánh kịp, toàn bộ đều dán mắt nhìn chằm chằm màn hình.

Chỉ thấy.

Sau khi dùng một động tác anh tuấn rút ra một tấm thẻ bài, diễn viên đóng vai Yugi đột nhiên cười khẽ.

Dưới ánh nhìn chăm chú của tất cả mọi người, anh chậm rãi lật thẻ bài được úp ở hàng sau từ trước, ánh mắt lập tức ngưng lại.

- Triệu hồi quái thú, Ấm Biến Hình (Morphing Jar)!

Với một tiếng hét lớn, quái thú mà anh úp xuống trên sân trước đó bị lật lại, đó là một chiếc ấm kim loại mọc ra một con mắt và một cái miệng.

[Ấm Biến Hình / 2 sao / nham thạch / Địa]

[Quái thú / Hiệu quả / R]

[ATK: 700] [DEF: 600]

[Hiệu quả: Lật lại, vứt bỏ toàn bộ thẻ bài trên tay của cả hai bên, sau đó mỗi người rút ra 5 tấm thẻ mới từ bộ bài.]

Trong nháy mắt, hai bên rút được thêm 5 lá bài nữa bởi vì hiệu quả của Ấm Biến Hình.

- Hừ hừ.

- Đã đến lúc để cho cô mở mang kiến thức một chút, sức mạnh của Thần.

- Tôi lấy ba quái thú trên sân làm tế phẩm, triệu hồi thẻ bài này!

- Xuống đây đi, Rồng Bầu Trời Osiris!

Ầm!!!

Một chùm sáng cực lớn từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt chiếu sáng toàn bộ sân trung tâm.

Người xem vốn còn đang kinh ngạc bỗng lập tức phản ứng lại.

- Rồng Bầu Trời Osiris!

- Thẻ bài Thần!

- Thế mà lại có Tam Huyễn Thần!

- Mẹ nó! Trong trò chơi cũng có cả thẻ bài này à?

- Một trong những đại quái thú chung cực trong Vua Trò Chơi!

Chương 299: Đây Không Phải Là Quái Thú, Mà Là Thần! (2)

- Quái thú gì chứ, đó là Thần!

Khán giả kích động hô to, không ngờ bọn họ lại có thể nhìn thấy Thần buông xuống ở hiện trường.

Sau khi cột sáng rơi xuống, đồng thời còn kèm theo một hồi sấm sét vang dội, cùng với mây đen ngập đầu.

Đặc hiệu chân thực còn có cảm giác áp bách kia làm cho tất cả mọi người liên tiếp lui về phía sau, chấn động nhìn lên phía trên.

Dần dần.

Một cái bóng màu đỏ xuất hiện trong mây mù.

Giống như là một con rắn khổng lồ màu đỏ, cơ thể của nó lượn vòng và bơi qua toàn bộ sân đấu, thậm chí xuyên qua khán giả làm cho bọn họ giật mình.

Đợi đến khi ánh sáng hoàn toàn tán đi.

Cự long màu đỏ khủng bố cúi người, cái đầu khổng lồ uy nghiêm của nó quan sát tất cả trước mắt.

Một trong ba Huyễn Thần.

Rồng Bầu Trời Osiris, xuất hiện!

Các du khách nhìn thấy cảnh này phấn khích đến mức quên mất việc cầm điện thoại di động quay chụp lại.

- Tôi phát động thẻ bài úp trên sân, Pot of Greed!

Lúc này, giọng nói của diễn viên đóng vai Yugi lại vang lên.

Phát động thẻ bài vừa mới đặt trên sân và lại rút ra hai tấm thẻ từ trong bộ bài.

Trong chốc lát, khí thế của Thiên Không Long tăng vọt, phát ra một tiếng gào thét chấn thiên.

[Rồng Bầu Trời Osiris (Slifer the Sky Dragon) / 10 sao / Huyễn Thần Thú / Thần]

[Quái thú / hiệu quả / UR]

[ATK: 6000] [DEF: 6000]

- Xuất hiện rồi! Một trong ba Huyễn Thần trong anime Vua Trò Chơi, Rồng Bầu Trời Osiris!

- Lực tấn công của nó sẽ tăng lên theo số lượng bài trong tay người triệu hồi, mỗi một lá tăng lên 1000 điểm!

Tiếng thét tràn ngập phấn chấn của Lão Ngọc Trúc quanh quẩn trên sân khấu.

Thẻ bài Thần không hổ là với danh hiệu Thần, hiệu quả mạnh hơn quái thú bình thường không biết bao nhiêu lần.

Chỉ riêng đặc hiệu ra sân khoa trương kia cũng không giống với những quái thú khác, còn mang theo thay đổi tùy hoàn cảnh.

Dưới mệnh lệnh của diễn viên đóng vai Yugi, Ngọn Lửa Rồng hủy thiên diệt địa đột nhiên phun ra, bao phủ hoàn toàn Siêu Ma Đạo Kiếm Sĩ với 5400 điểm công kích của phe đối diện.

Thậm chí người xem đứng ở phía đối diện cũng bị dọa sợ bởi đặc hiệu công kích khủng bố kia, vội vàng ngả người ra sau, hô

hấp dừng lại.

-600!

Con số sát thương màu đỏ bay ra.

Lượng máu của Nữ Hắc Ma Thuật Sư lập tức giảm xuống còn 3400 điểm.

Việc này rất nghiêm trọng.

Trong nháy mắt đã thọc vào tổ ong vò vẽ bên phe cô.

- Còn không phải là thẻ bài Thần à? Có gì mà đặc biệt hơn người chứ!

- Chờ đó, tụi này lập tức cũng lấy ra một tấm rồi một giây hạ gục mấy người!

- Chỉ là công kích 6000 thôi, đừng tưởng rằng như vậy là thắng rồi!

- Thắng lợi là của chúng tôi!

...

Mọi người không ngừng kêu la, rõ ràng là không phục.

- Không sai, thắng lợi là của chúng ta!

Diễn viên đóng vai Nữ Hắc Ma Thuật Sư cũng đáp lại bọn họ, trên mặt hiện ra vẻ nắm chắc phần thắng.

Đám người phía sau cô nghe vậy thì hai mắt sáng ngời.

Chẳng lẽ...

- Lượt của tôi, rút thẻ!

Không đợi bọn họ suy nghĩ nhiều, giọng nói của Nữ Hắc Ma Thuật Sư lại truyền đến lần nữa.

Cô rút ra một tấm thẻ từ trong bộ bài rồi bỗng nhiên chỉ về phía Rồng Bầu Trời Osiris, quái thú bởi vì hai tấm thẻ còn úp mà biến thành 4000 công kích ở phía đối diện.

- Không chỉ một mình anh nắm giữ lực lượng của Thần.

- Lật bài, Tập Hợp Nhất Tộc (Super Team Buddy Force Unite!)!

Bá!

Ánh sáng bộc phát.

Thẻ Cạm Bẫy được úp ở lượt trước bị phát động.

Chỉ định một quái thú ngửa mặt trên sân, cho phép người chơi triệu hoán một quái thú cùng chủng tộc với một tên khác ra sân.

Mà bây giờ, quái thú trên sân chỉ có một con.

Đó chính là thẻ bài Thần đối diện, Rồng Bầu Trời Osiris!

- Phá Hư Thần, Thần Khổng Lồ Obelisk!

- Trở thành vị Thần tuyệt đối của tôi, buông xuống lĩnh vực của tôi đi!

Ầm ầm!

Dưới đặc hiệu của hình chiếu 3D, toàn bộ mặt đất sụp đổ, xuất hiện từng vết nứt cực lớn sâu không thấy đáy.

Những cây cột giả lập đứng thẳng bên cạnh cũng không ngừng sụp đổ, tạo thành một cảnh tượng trời long đất lở.

Thậm chí khúc nhạc hành quyết làm nền cũng bị kéo đến cao

trào.

Tiếng nổ kịch liệt qua đi.

Giống như ma thần cự nhân từ trong vực sâu thức tỉnh, chậm rãi bò ra khỏi khe hở.

Thân thể cao lớn trong nháy mắt bao trùm toàn bộ sân bãi, giằng co với Thiên Không Long ở phía đối diện.

Phương thức ra sân bùng nổ cùng với bóng người to lớn gần như sắp xuyên thủng trần nhà kia, thoáng cái đã trở thành tâm điểm chú ý của cả hội trường.

[Thần Khổng Lồ Obelisk (Obelisk the Tormentor) / 10 sao / Huyễn Thần Thú / Thần]

[Quái thú / hiệu quả /UR]

[ATK: 4000][DEF: 4000]

- Đó là cái gì vậy?

- Hình chiếu 3D à?

- Quả là một hình chiếu khổng lồ!

- Có vẻ như nó ở gian hàng trung tâm bên kia.

- Nhanh, mau qua đó xem thử!

Đừng nói là người yêu thích trò chơi, ngay cả những fan anime không chơi game thì cũng đều bị hình ảnh khoa trương kia hấp dẫn, kéo đến từ bốn phương tám hướng.

Còn về những khán giả đang có mặt tại sân trung tâm, lúc này bọn họ đều vô cùng phấn khởi.

Đối diện có thẻ bài Thần, bên phía bọn họ cũng có!

Hai vị Cự Thần ngạo nghễ cao vút, giống như muốn bày ra một trận chiến kinh thiên.

Loại cảm giác chân thực nhìn thấy tận mắt này còn làm cho nhiệt huyết của người xem sôi trào hơn so với trong phim hoạt hình, càng khiến cho người ta phấn chấn!

Quả thật chính là một buổi thịnh yến thị giác xưa nay chưa từng có.

Khiến người xem nhiệt huyết sôi trào!

Đợi đến khi tất cả mọi người đều quan sát xong.

Cuối cùng hai người trên sân cũng động.

- Rồng Bầu Trời Osiris.....

- Thần Khổng Lồ Obelisk.....

- Tấn công!

Hai tiếng gầm thét mạnh mẽ cuối cùng cũng làm cho khí thế của hai vị cự thần bộc phát đến đỉnh điểm.

Giữa một mảnh gào thét rung chuyển màng nhĩ, hai bên hung hăng va chạm vào nhau, nổ tung thành vô số điểm sáng rơi xuống.

Lượng máu còn lại của hai người cũng hoàn toàn trở về con số 0 sau vụ nổ này.

Sân bãi dần dần trở nên tối xuống.

Đến đây.

Một hồi biểu diễn quyết đấu thanh thế to lớn cuối cùng cũng

kết thúc viên mãn, làm cho toàn bộ sân trung tâm hoàn toàn sôi sục.

Chương 300: Đây Không Phải Là Quái Thú, Mà Là Thần! (3)

- Quá mạnh mẽ! Hiệu quả biểu diễn quá mạnh mẽ!

- Loại cảm giác hình ảnh khoảng cách gần này quả thực là nổ tung!

- Suýt chút nữa tôi cho rằng công kích kia sẽ nện vào người tôi.

- Đây chính là sức mạnh của Thần à?

- Thật sự quá sung sướng! Xem mà toàn thân tôi nổi hết cả da gà.

- Nếu có người nói đó là một bộ phim bom tấn thì tôi sẽ tin là thật!

- Hồng Hoang thật là quá trâu bò!!

Một hồi biểu diễn quyết đấu chỉ tốn thời gian chừng 10 phút, nhưng lại đã chiếm được cảm tình của tất cả mọi người có mặt.

Bởi vì nó thật sự quá bùng nổ.

Thậm chí có thể nói là trực tiếp phong thần!

So với loại trình độ biểu diễn này, đồ vật mà các công ty khác lấy ra trước đó kém hơn rất nhiều, căn bản không thể so sánh được.

Mà sự rung động của màn biểu diễn này không chỉ dừng lại ở

chỗ này.

Ngoại trừ tác động mạnh về mặt thị giác thì còn có một loại vui mừng giả lập xông phá thực tế đi tới trước mặt mình.

Rốt cuộc có bao nhiêu người từng ảo tưởng rằng nhân vật nhị thứ nguyên mà mình thích có thể xuất hiện ở trong tam thứ nguyên.

Nhưng vĩnh viễn chỉ có thể dừng lại ở cấp độ huyễn tưởng mà thôi.

Buổi biểu diễn của Hồng Hoang không thể nghi ngờ là đã thoả mãn huyễn tưởng của bọn họ ở phương diện này, thể hiện ra tình cảm lãng mạn mà công ty khác không có.

Người khác không muốn làm, Hồng Hoang làm.

Người khác không dám làm, Hồng Hoang dám.

Đây mới là điều chạm đến trái tim của bọn họ nhất.

Nhưng mà ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Trong lúc bọn họ đang kích động thảo luận, cho rằng buổi biểu diễn đã kết thúc thì Lão Ngọc Trúc lại đi tới trước sân khấu, lớn giọng tuyên bố:

- Phần biểu diễn giới thiệu trò chơi tới đây là kết thúc, cảm ơn mọi người đã cổ động, kế tiếp là thời gian người chơi tham dự. Người chơi nào nắm giữ thẻ bài thực tế do quan phương phát hành thì có thể đi lên tiến hành thể nghiệm hình chiếu 3D miễn phí.

Hả???

Thời gian người chơi tham dự?

Mọi người sững sờ, ngơ ngác nhìn về phía sân khấu, không rõ lời này là có ý gì.

Chỉ có mấy tiểu tử tới ủng hộ Hồng Hoang là tinh thần chấn động và là những người đầu tiên phản ứng lại.

- Chơi thử thẻ thực tế của quan phương!

- Có phải là đang nói về mấy tấm thẻ bài mà Đại Chùy Ca cho chúng ta không?

…

Mấy tên tiểu tử vô cùng kích động, không ngờ rằng sau khi kết thúc biểu diễn hình chiếu 3D còn có khâu trải nghiệm nữa.

Hơn nữa còn dùng thẻ thực của quan phương để trải nghiệm!

Phải biết rằng, bọn họ chính là nhóm đầu tiên nhận được người chơi thẻ thực, chuyện này chẳng phải là tương đương với việc cho bọn họ một cơ hội để làm náo động hay sao?

- Tôi! Tôi có thẻ thực! Tôi muốn trải nghiệm!

Lúc mọi người đang nghi ngờ, mấy người cũng không chần chờ nữa, hưng phấn mà giơ cao cánh tay lên, nhún nhảy ở trong đám người.

Những người khác đều dồn dập tập trung về hướng của bọn họ, vô cùng ngạc nhiên.

- Người anh em, các người thực sự có thẻ thực à?

- Là do quan phương phát hành à?

- Ở đâu ra thế?

- Nhanh như thế mà đã có người lấy ra được thẻ thực rồi à?

- Mong hãy nói cho tôi với! Tôi cũng muốn thử xem sao!

Sau khi xem xong biểu diễn hình chiếu 3D bùng nổ như vậy, bọn họ đều đứng ngồi không yên, cũng muốn ra sân để thể hiện một chút cảm giác kỳ lạ do chính tay mình triệu hồi ra.

Dù sao thì cơ hội như thế này cũng không phải là lúc nào cũng có.

Thực hiện một lần cũng đủ để cho bọn họ thổi phồng với bạn bè cả một năm.

Cái này còn mạnh hơn rất nhiều so với xử lý xung quanh tay!

- Hắc hắc, chúng tôi đã ngồi chờ hai ngày ở khu triển lãm Hồng Hoang mới lấy được thẻ thực này đấy.

Mấy tên tiểu tử lộ ra vẻ mặt đắc ý, nhưng cũng cảm thấy vô cùng may mắn.

Thì ra gói thẻ mà trước đó Đại Chùy ca cho bọn họ lại có tác dụng lớn như thế, may mắn là bọn họ vẫn luôn không rời đi mà là thủ vững ở trong khu triển lãm, tiến hành lên tiếng ủng hộ cho Hồng Hoang.

Nếu như tin tức này truyền ra ngoài, không biết đám người có hâm mô chết hay không?

Bây giờ bọn họ cũng được xem như là fan hâm mộ số một của quan phương rồi nhỉ?

Tấm vé sự kiện này thật sự là quá đáng mua rồi!

Đang nghĩ ngợi, Lão Ngọc Trúc ở trên sân khấu cũng đã chú ý đến bọn họ:

- Tốt lắm, đã có người cầm thẻ thực do quan phương phát hành đến rồi, vậy thì xin hãy cầm thẻ bài chuyên chúc của mọi

người theo, lên sân để tiến hành trải nghiệm.

Thật sự là có thể!

Nghe thấy lời nói của cô, mấy tên tiểu tử càng vô cùng phấn chấn.

Trong sự chú ý của tất cả mọi người mà đi xuyên qua hàng rào chắn, đi lên sân khấu, dưới sự giúp đỡ của nhân viên công tác giúp đỡ lắp đặt trang bị mới lên để trên sàn quyết đấu, đồng thời để cho bọn họ đổi thành mô thức triệu hồi tự do.

- Woa! Đây chính là sàn quyết đấu à?

- Nhìn ở khoảng cách gần thật là đẹp!

Tiếng hô của mấy người vang lên không ngừng, khiến cho lòng của khán giả càng ngứa ngáy khó nhịn hơn, tất cả ánh mắt đều tụ tập trên người của bọn họ.

Đợi đến khi hoàn tất chuẩn bị, bọn họ cũng đã phân biệt được đưa đến hai bên của đấu trường, đứng ở khu vực triệu hoán, để cho hai vị diễn viên đóng nhân vật chính dạy cho bọn họ cách sử dụng.

Tiếp theo đó, cẩn thận từng li từng tí mà lấy thẻ bài đã rút được từ trong ngực ra, tràn đầy mong đợi mà đứng ở phía trước.

- Thật sự là có thẻ thực à?

- Bọn họ lấy từ đâu ra thế?

- Trước đó cũng không thấy có bán ở trong khu triển lãm mà.

Nghe thấy bàn luânh và tiếng hô ở xung quanh, mặt mũi của mấy tên nhóc đi ra đầu tiên đều tràn đầy vẻ đắc ý, lấy tấm thẻ ngầu nhất của mình ra, tấm Kuriboh SR mặt lấp lánh kia.

- Ra đi! Người bạn trung thành nhất của ta, Kuriboh!

Ba!

Thẻ bài chính xác mà lọt vào khe thẻ.

Một giây sau liền bộc phát tia sáng, vô số hạt nhanh chóng hội tụ ở trên sân trước mặt của hắn, dần dần biến thành một con quái thú nhỏ lông xù.

Chính là Tinh linh thẻ bài của nhân vật chính trong Anime, Kuriboh!

- Thành công rồi! Tôi triệu hoán thành công rồi!

Tiểu tử đầu tiên là sững sờ, sau đó là kích động mà hoan hô lên.

Chương 301: Cực Hot, Mở Bán Thẻ Thực (1)

Loại trải nghiệm hoàn toàn mới chưa từng có này khiến cho anh trong lúc nhất thời khó mà đè nén tâm trạng, khoa tay múa chân.

Lập tức dùng hết bốn tấm thẻ bài còn lại, trên sân cũng theo đó mà nổi lên từng đạo ánh sáng đặc hiệu.

- Đến tôi, đến lượt tôi!

Ở phía sân đối diện, một tên nhóc khác cũng vội vàng đi lên phía trước.

Mà trong tay hắn rõ ràng là cầm một tấm thẻ bài hiếm có đặc hiệu kính vỡ và chữ màu bạc.

Mặc dù là lần đầu tiên nhìn thấy thẻ thực, thế nhưng những người ở bên cạnh cũng có thể cảm giác được sự khác biệt của tấm thẻ kia, ngầu hơn rất nhiều so với những tấm thẻ bình thường khác.

Mà da mặt của tên nhóc này cũng khong phải là dày bình thường.

Đứng vững hít sâu một hơi, bày ra một tư thái nghiêm túc, bỗng nhiên nâng cao tấm thẻ bài ở trong tay lên.

- Tôn nghiêm của tôi, linh hồn của tôi!

- Hiện thân đi, Rồng Trắng Mắt Xanh!

Trong tiếng hét ầm ĩ, ném chính xác thẻ bài vào trong địa bàn quyết đấu, ánh sáng quét hình trong nháy mắt liền sáng lên.

Ông—

Trận pháp triệu hoán cực lớn bày ra ở dưới chân của anh, bao phủ toàn bộ phạm vi mà anh đang đứng.

hiệu kinh người kia lập tức khiến cho vẻ mặt của anh ngơ ngác trong một giây, bắt đầu ầm ĩ tại chỗ.

- Thành công rồi! Ta cũng triệu hoán thành công rồi!

- Các người mau nhìn xem!

Theo đó, vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào, tiếng rồng ngâm cao vút vang vọng, một đạo bóng dáng màu bạc từ trận pháp phóng lên trên trời, bay vào không trung.

Bay quanh quẩn trên không trung một vòng, sau đó lập tức hạ xuống sau lưng của tiểu tử, đôi cánh đột nhiên mở ra.

- Mẹ nó! Ngầu quá đi!

- Thế mà đã thật sự triệu hoán Rồng Trắng Mắt Xanh ra rồi!

- Hình như ánh sáng hiệu ứng không giống với lúc nãy lắm, hoa lệ hơn rất nhiều!

- Chuyện này cũng sướng quá rồi!

Tiếng hô của đám người vang lên khắp bốn phía, nhìn vào quái vật khổng lồ đang đứng sau lưng tên nhóc, sao có thể hình dung bằng một từ ngầu được chứ?

Đơn giản giống như là Kỵ sĩ Cự Long ở trong truyền thuyết!

Hoàn toàn thỏa mãn những huyễn tưởng của các đứa bé đối

với thế giới Nhị thứ nguyên.

Ngay sau đó.

Những người khác cũng lần lượt ra sân, thử mấy lần mấy tấm thẻ thực mà mình đã rút được, không tránh khỏi một hồi kêu la om sòm.

Khiến cho các khán giả càng hâm mộ hơn, bắt đầu ghen tị.

- Mẹ nó! Tôi đi mua vé ngay đây!

- Mẹ nó, lần này không đến hiện trường đúng là hối hận muốn chết!

- Không biết là sau này còn có thể đi trải nghiệm hay không, nếu như có thể thì ngày mau tôi sẽ lập tức chạy đến.

- Hồng Hoang quá không phúc hậu rồi, đã nhẫn nhịn đại chiêu như thế này mà cũng không kêu một tiếng nào.

- Trọng điểm chẳng lẽ không phải là quan phương phát hành thẻ thực hay sao?

- Đúng vậy, có thể sử dụng trên thiết bị hình chiếu 3D, giá trị sưu tầm tuyệt đối là nổ tung, nếu như bán ra thì tôi nhất định sẽ mua một bộ!

Các phòng livestream giống như là thủy triều xẹt ngang qua, trong nội tâm có thể nói là hối hận rồi.

Sớm biết có tình huống như thế, bọn họ đã đi mua vé đến hiện trường rồi, nói không chừng còn có thể cất giữa thẻ thực do quan phương phát hành.

Mà ý nghĩ này cũng chính là ý nghĩ của những người xem ở hiện trường.

Nhìn thấy cảnh tượng phong cách triệu hoán quái thú của mấy người ở trên sân, dần dần manh động ý nghĩ của bản thân cũng muốn thử một chút.

Thậm chí một ngày không chơi game cũng đều muốn đi lên để chụp tấm ảnh, quay video các loại, bởi vì thật sự rất có giá trị kỷ niệm.

- Phản ứng cũng không tệ lắm.

Trần Lâm đứng ở trong khu vực làm việc vô cùng hài lòng đối với phản ứng của hiện trường.

Mắt nhìn thấy bầu không khí đạt đến cao trào, cuối cùng quay đầu về phía các nhân viên làm việc mà nói:

- Được rồi, bắt đầu đi.

- Đã rõ!

Tinh thần của các nhân viên chấn động, vội vàng quay người đi chuẩn bị.

Lão Ngọc Trúc ở trên sân khấu cũng đã nhận được nhắc nhở ở trong tai nghe, cũng lộ ra một nụ cười vô cùng đẹp đẽ, chậm rãi giơ microphone ở trong tay lên.

- Tin rằng mọi người cũng đều đã nhìn thấy, chỉ cần có thẻ thực do quan phương phát hành, là có thể triệu hoán quái thú ở hiện trường.

- Vì để cho mỗi một người đều có thể trải nghiệm được, trong vòng một tiếng bắt đầu từ bây giờ, quan phương sẽ bày bán gói thẻ thẻ thực trò chơi với số lượng có hạn ở sân khấu trung tâm.

- Chỉ cần là người chơi mua sắm gói thẻ thì có thể trải nghiệm thiết bị hình chiếu 3D miễn phí!

Ầm!

Đám người trong nháy mắt nổ tung.

Khán giả lập tức trở nên phấn khởi.

- Bán thẻ thực!

- Ý là chỉ cần mua gói thẻ là có thể đi lên trải nghiệm à?

- Tốt tốt tốt, cuối cùng thì tôi cũng chờ được rồi.

- Ở đâu? Khu bán ở đâu?

- Còn bán với số lượng có hạn, lần này tôi nhất định phải cướp được!

- Quá tuyệt vời! Cuối cùng cũng có thể lên chụp ảnh lưu niệm rồi!

Tiếng hô kích động không ngừng quanh quẩn ở xung quanh, nhìn thấy quá trình những người kia trải nghiệm, bọn họ đã trông mà thèm nhỏ rãi từ lâu rồi, cũng nghĩ đến việc mình tự lên để thử xem sao.

Không ngờ rằng vậy mà thật sự có cơ hội.

Chỉ cần mua sắp thẻ thực là có thể lên sân, còn có thể chụp ảnh lưu niệm.

Như thế còn không trực tiếp bị mua bạo à?

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người bắt đầu nhìn khắp xung quanh.

Quả nhiên thấy khu vực làm việc ở phía xa xa đã dọn quầy hàng xong rồi, đang bày poster tuyên truyền trò chơi và sổ tuyên truyền.

Từng gói thẻ tinh xảo cũng được các nhân viên mang lên, bên trong chắc là đựng thẻ thực do quan phương phát hành.

Không còn lời nói nhảm, hai bên liều mạng dũng mãnh lao về phía điểm tiêu thụ ở trên sân khấu, dưới sự chỉ huy của nhân viên công tác bắt đầu xếp hàng dài.

Toàn bộ tràng diện đều bốc lửa dị thường.

- Chiêu này của Hồng Hoang đúng là cao tay.

Đoàn người ở bên ngoài, nhóm người Đông Sơn đến học hỏi nhìn thấy nhiệt độ khoa trương này, không nhịn được mà than thở một tiếng.

Nhất là người dẫn đội Từ Ninh, càng là âm thầm líu lưỡi:

- Lúc đầu nhường danh sách cho bọn họ, chỉ xem là mượn hoa hiến phật mà thôi, ai biết vậy mà bọn họ lại làm ra được tình cảnh lớn như thế.

Chương 302: Cực Hot, Mở Bán Thẻ Thực (2)

- Chậc chậc, hình chiếu 3D cũng đã có luôn rồi, e rằng đầu nhập này cũng không nhỏ? Xem ra bên ngoài đồn rằng tài chính của Hồng Hoang đang căng thẳng là giả.

- Còn về chuyện tài chính dư dả, làm cái này cũng phải có sự quyết đoán vô cùng lớn thì mới được, bằng không khi thất bại, sự hao tổn tạo thành cũng không phải là công ty nào cũng đều có thể chịu nổi.

- Lần này, Thần Tích e rằng sắp lọt xuống mương rồi.

Trong lời nói của mấy người đều là cười trên nỗi đau của người khác.

Dù sao thì bọn họ cũng không thiếu chuyện chịu chèn ép cực lớn.

Nhưng nhiều hơn chính là sự kinh ngakc.

Kinh ngạc vì thủ đoạn lôi đình và trình độ kỹ thuật của Hồng Hoang.

Giống như là một con mãnh thủ tuổi trẻ mới vừa trưởng lại lại móc dài răng nanh ra, lúc phát điên lên thì ai cũng dám cắn, hơn nữa còn là kiểu không thèm đếm xỉa kia.

Có lẽ sau khi trải qua chuyện này.

Những nhà sản xuất lớn khác đều phải suy nghĩ kĩ lại trước khi chèn ép Hồng Hoang.

Đối với chuyện này, Từ Ninh vô cùng cảm thán:

- Mặc dù chỉ là tiếp xúc đơn giản vài lần, nhưng không thể không nói, tổng giám đốc của Hồng Hoang đúng là một người vô cùng có quyết đoán, nếu như là đổi thành công ty khác thì có lẽ đã bị nhà đầu tư lớn chèn ép đến mức không gượng dậy nổi rồi.

Đầu tiên là đập toàn bộ vốn vào mạng tuyên truyền phát hành tổ chức tranh tài, sau đó là cứng rắn với nhà sản xuất lớn, trực tiếp tuyên truyền trò chơi mới là Hình chiếu 3D.

Đây cũng không phải là tùy tiện một hai tỉ tài chính là có thể làm được.

Không có sự quyết đoán đúng lúc thì không chắc chắn có thể hoàn thành được.

Chỉ có thể nói là người ta đã gặp được một ông chủ tốt, vô cùng hâm mộ.

…..

Ngay trong lúc bọn họ đang bàn luận.

Bên phía điểm tiêu thụ của Hồng Hoang, lúc này cũng đã đầy ắp người, đang cẩn thận lựa chọn gói thẻ.

- Lại có ba loại kiểu mẫu gói thẻ khác nhau.

- Gói thẻ còn chia ra nhiều chủng loại.

- Mỗi một loại nhìn thấy cũng đều là khác nhau, thật là khó lựa.

- Chiếc hộp sắt này lại là cái gì?

- Là mấy món như gói quà à?

Đủ loại câu hỏi quanh quẩn ở điểm tiêu thụ, mặc dù bọn họ đều rất nóng lòng, nhưng cũng không lập tức ra tay, mà là hỏi thăm tình huống trước.

Nhân viên công tác đương nhiên là cũng kiên nhẫn mà giải thích cho bọn họ.

- Gói thẻ tất cả có ba loại, bộ thẻ cơ sở giá bán là 20 tệ, nhận được 5 thẻ bài ngẫu nhiên, đồ án ở trang bìa là đại biểu cho sẽ ra loại series nào.

- Bộ hộp trang giá bán là 640 tệ, chứa 30 bộ thẻ cơ sở cùng với một thẻ bài vàng chớp nhoáng.

- Gói dự tổ thì khá là đặc biệt, giá bán là 160 đồng, có thể nhận được một nhóm thẻ bài cơ sở, tổng cộng có 40 thẻ.

Ba loại gói thẻ, ba loại lựa chọn.

Bình quân thì khoảng 4 đồng một tấm thẻ, hơn nữa còn là có thể dùng ở trên hình chiếu 3D kia.

Theo lý thuyết thì thấp nhất chỉ cần tiêu 20 đồng là bọn họ đã có thể đi trải nghiệm loại khoái cảm triệu hoán thoải mái kích thích kia.

Cái này còn rẻ hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của bọn họ!

- Bộ hộp trang tặng gói thẻ vàng chớp nhoáng là có ý gì?

Đột nhiên, có người chú ý đến trọng điểm trong lời nói của nhân viên, mở miệng hỏi lại.

Những bộ khác cũng không có, chỉ có hộp thẻ đắt tiền nhất này là có thêm một gói thẻ, rất khó không khiến cho người khác để ý đến.

Cũng thu hút sự chú ý của mọi người.

- Gói thẻ vàng chớp nhoáng? Đó là gói thẻ đặc biệt do chúng tôi đẩy ra, không bán riêng lẻ, chỉ có thể xem như là tặng kèm cho bộ hộp, trong mỗi một gói thẻ vàng chớp nhoáng sẽ có một tấm thẻ bài có độ SR trở lên, hơn nữa xác suất xuất hiện thẻ bài phẩm chất cao cũng được tăng lên.

Độ hiếm SR!

Trong lòng mọi người đều chấn động, hô hấp cũng trở nên dồn dập hơn.

Vừa rồi mới hiểu ra, bọn họ đã biết rằng mỗi một tấm thẻ bài đều là phẩm chất ngẫu nhiên.

Mặc dù không có bất cứ ảnh hưởng gì đối với cường độ của thẻ bài, nhưng thẻ bài có phẩm chất càng cao, thì hiệu ứng đặc biệt sẽ càng hoa lệ hơn, số lượng phát hành cũng sẽ càng ít hơn.

Bán với số lượng có hạn, số lượng thưa thớt!

Chỉ riêng hai đặc điểm này là đã hung hăng bắt được nội tâm của bọn họ rồi.

Nếu như có thể rút được một tấm thẻ bài UR chữ vàng cao nhất, há chẳng phải có thể đi khoe khoang khắp nơi rồi hay sao?

Hơn nữa hiệu ứng đặc biệt khi dùng hình chiếu 3D để triệu hoán ra cũng chắc chắn sẽ càng cool ngầu hơn!

- Được! Lấy cho tôi hai bộ hộp!

- Tôi cũng muốn mua bộ hộp! Chủ đề Long tộc!

- Bộ hộp quá mắc, vẫn là mua theo gói đi, xem tôi mở ra một kỳ tích nè!

- Dự tổ mới là có lời nhất, trực tiếp lấy thẻ của tất cả các bộ, lấy cho tôi hai bộ đi.

- Mẹ nó! Chừa cho phía sau một chút đi, đừng có mua hết chứ!

- Phía sau đừng có đẩy, còn rất nhiều mà!

Trong nháy mắt, toàn bộ đội ngũ đã trở nên táo động.

Người mua được gói thẻ thì kích động chạy ra khỏi đám người, vừa chờ mong vừa căng thẳng mà mở gói thẻ.

Không lâu sau đã có đủ loại tiếng kêu la om sòm không ngừng truyền đến, tràn ngập khắp nơi ở trung tâm sân vận động.

Chỉ cần có ai rút được thẻ bài hiếm có thì sẽ lập tức bị một đám người vây quanh, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

Ròng rã một tiếng rưỡi.

Nhiệt độ trong trung tâm của sân vận động cũng không hề giảm bớt.

Người chơi mua thẻ thực của quan phương đều rối rít tràn vào trong sân, trải nghiệm cảm giác sảng khoái khi Triệu Hồi quái thú bằng Hình chiếu 3D.

Đủ loại hình chiếu của các quái thú liên tục hiện ra.

Còn kèm theo từng tiếng hô vang của đám người.

Một loạt các hoạt động, Anime Vua Trò Chơi và trò chơi chính thức tiến vào trong tầm mắt của mọi người, một vài bước nhảy vọt trở thành tiêu điểm của toàn bộ buổi triển lãm.

Chuyện này đã khiến cho lão Lý hưng phấn, vội vàng chạy đến trước mặt của Trần Lâm.

- Trần tổng, bán hết rồi! Gói thẻ đã bán hết trong vòng chưa đến một tiếng đồng hồ! Ngay cả lượng đặt trước của ngày mai cũng đã đạt đến một nửa rồi!

- Nhiều như vậy à?

Trần Lâm nghe thấy vậy cũng có chút kinh ngạc.

Chương 303: Bay Lượn Đi, Rồng Tinh Trần! (1)

Phải biết rằng, gói thẻ bộ hộp và dự tổ bọn họ đều phân biệt chuẩn bị năm ngàn phần, gói thẻ nhỏ càng là chuẩn bị mười ngàn gói, còn chưa tính đến số lượng dự chi.

Thế mà đã bán hết trong vòng một tiếng đồng hồ.

Theo lý thuyết, riêng một tiếng này, bọn họ đã kiếm gọn hơn 5 triệu!

Còn khoa trương hơn nhiều so với trong dự tính.

Quả nhiên đây là một mối làm ăn có lợi lớn.

- Tốt, lập tức liên lạc với lão Tống, để cho hắn chuẩn bị chuyện tiêu thụ online, đến lúc đó cùng bán VR và AR trên website offical!

- Còn có…

Trần Lâm suy nghĩ cực nhanh, đã nhanh chóng quyết định xong sách lược, giao cho lão Lý đi làm.

Lão Ngọc Trúc ở phía sau sân khấu cũng nhanh chóng nhận được tin tức, cầm microphone đi đến trước sân khấu lần nữa.

- Còn 10 phút nữa là hoạt động trải nghiệm sẽ đến giai đoạn cuối, chắc là mọi người cũng đều đã rút được thẻ bài thực thể mà mình ngưỡng mộ trong lòng.

- Trước khi hoạt động kết thúc, tôi đại biểu cho công ty Hồng

Hoang tuyên bố với mọi người một quyết sách quan trọng.

Giọng nói của cô xuyên qua loa phóng thanh, trong chốc lát đã truyền khắp toàn bộ trung tâm của sân vận động, khiến cho các khán giả đang chia sẻ thẻ bài ở dưới sân khấu dồn dập tập trung đến.

Những người chơi đến quên cả trời đất ở trong sân chơi kia bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc lại, lúc này mới phát giác đã trôi qua lâu như thế rồi.

Tất cả mọi người đều tò mò mà nhìn lên trên sân khấu.

Không biết là Hồng Hoang muốn tuyên bố chuyện lớn gì.

Lão Ngọc Trúc cũng không dừng lại quá lâu, nói thẳng:

- Sau khi buổi triển lãm lần này kết thúc, Hồng Hoang sẽ thiết lập một nơi trải nghiệm trò chơi ở phòng làm việc, đến lúc đó những người chơi có hứng thú thì cũng có thể hẹn trước để đến chơi, trải nghiệm tất cả các trò chơi của Hồng Hoang, cũng bao gồm thiết bị Hình chiếu 3D Vua Trò Chơi.

- Thứ hai, trong hai ngày này, khu triển lãm Hồng Hoang sẽ tiến hành chơi thử trò chơi Vua Trò Chơi với mắt kính AR, hơn nữa, giữa hai thiết bị cũng có thể tiến hành kết nối với nhau, sử dụng thẻ bài giả lập để quyết đấu!

Thứ nhất chính là nơi trải nghiệm trò chơi.

Mục đích là vì để bảo đảm giá trị của thẻ thực.

Có thể sử dụng thẻ bài do mình đã thu thập, đến bản bộ quan phương để tiến hành chơi thử, riêng một điểm này cũng đã đủ cho rất nhiều người thu thập thẻ bài đến điên cuồng.

Chuyện thứ hai là mắt kính AR thì đương nhiên càng không

cần nhiều lời.

Xem như là một loại kéo dài cho việc tiêu thụ trò chơi, đeo thiết bị lên để đối chiến với người chơi khác, trải nghiệm tuyệt đối không hề kém hơn so với Hình chiếu 3D.

Hơn nữa còn sử dụng vô cùng thuận tiện, bất cứ lúc nào, bất cứ ở đâu cũng có thể bắt đầu quyết đấu.

Chỉ cần lúc anh hô lên những lời kịch kia không cảm thấy ngượng ngùng là được.

Hai tin tức này vừa mới công bố, các thuộc hạ đã vô cùng xôn xao, những người chơi mới vừa mua sắm thẻ thực để trải nghiệm Hình chiếu 3D thì lại càng là phấn khích hơn.

- Nơi trải nghiệm trò chơi, đồ tốt đó.

- Ý là chỉ cần tôi thu thập đủ một bộ thẻ là có thể đến bản bộ Hồng Hoang để chơi thử à?

- Quan trọng là mắt kính AR mới đúng! Thậm chí ngay cả cái này cũng đều có!

- Như vậy chẳng phải là có thể đeo mắt kính để quyết đấu cùng với những người khác à?

- Mẹ nó, được đó, cái này nói như thế nào thì tôi cũng đều sẽ mua!

- Đi, đến bên phía khu triển lãm kia để trải nghiệm thử!

Trong lúc nhất thời, các du khách dồn dập rời khỏi trung tâm sân vận động, dũng mãnh lao về phía Khu triển lãm Hồng Hoang, chỉ sợ đến trễ sẽ không còn chỗ.

Thế nhưng đúng ngay vào lúc này.

Ki hoạt động sắp kết thúc thì một tiếng cười lớn liều lĩnh đột nhiên vang lên trong loa.

Diễn viên đóng vai Yugi là Nữ Hắc Ma Thuật Sư vốn đang nghỉ ngơi ở trong khu làm việc vậy mà lại xuất hiện lần nữa, nâng cao bàn quyết đấu ở trong tay lên ở hai bên đấu trường trống không.

- Cô cho rằng quyết đấu sẽ kết thúc như thế à?

- Không! Đây chỉ là mới bắt đầu mà thôi!

Kèm theo tiếng hai người hô lên, bước chân của các du khách dừng lại một chút, tràn đầy ngạc nhiên mà hội tụ lại lần nữa.

Chẳng lẽ là…

Còn có biểu diễn phần after credit à?

Ánh mắt của mọi người sáng lên, nhìn chăm chú vào hai người.

Đúng lúc này, bối cảnh âm nhạc khúc tử hình lại vang lên, khiến cho không khí nóng lên.

- Tôi vứt bỏ một thẻ bài trên tay, triệu hồi đặc biệt Quỷ Thuật Sư!

- Sau đó tôi triệu hồi thẻ bài Điều Chỉnh Quái Thú này.

- Ra đi! Phế Phẩm Đồng Điệu Sĩ!

Chỉ nghe thấy diễn viên Yugi hô to lên một tiếng, hai quái thú lạ lẫm chưa từng nhìn thấy xuất hiện ở trên sân khấu.

Điều Chỉnh Quái Thú!

Đó là cái gì?

Đám người lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Bọn họ nhớ rằng chỉ có ba loại quái thú là bình thường, hiệu quả và dung hợp, nhưng chưa từng nghe thấy có thuyết pháp về Quái Thú Đồng Điệu!

Thế nhưng cũng không cho bọn họ cơ hội để suy nghĩ nhiều, diễn viên Yugi ở trên sân đã hành động, bỗng nhiên nâng một tấm thẻ bài màu trắng lên trên đỉnh đầu.

- Quỷ Thuật Sư 5 sao, tăng thêm Phế Phẩm Đồng Điệu Sĩ 3 sao, tiến hành Đồng Điệu!

Trong chốc lát, Phế Phẩm Đồng Điệu Sĩ hóa thành 3 sao bay lên không trung trong sự bao bọc bởi một luồng ánh sáng màu trắng.

Ngay sau đó, tinh quang nổ tung lên, biến thành ba vòng ánh sáng kỹ thuật số hóa màu xanh song song rơi xuống, vờn quanh Quỷ Thuật Sư.

Cơ thể của Qủy Thuật Sư cũng dần dần trở nên mờ đi.

- Cầu nguyện tụ tập trở thành Tinh linh lập lòe tân sinh, hóa thành con đường ánh sáng lấp lánh!

- Triệu Hồi Đồng Điệu, bay lượn đi, Rồng Tinh Trần!

Kèm theo giọng nói của diễn viên Yugi vang lên, toàn bộ sân vận động đều hô vang, ánh sáng bộc phát triệt để.

Một con Rồng khổng lồ toàn thân đều là thủy tinh màu trắng bạc giương cánh ra, với tư thái thần thánh và uy nghiêm, hạ xuống trên bầu trời của sân quyết đấu.

Ánh sáng màu bạc trên toàn thân vẩy xuống, tạo thành một cảnh tượng giống như là ảo mộng.

[Rồng Tinh Trần/ 8 sao/ Rồng/ Phong]

[Quái thú/ Hiệu quả/ Đồng điệu/ UR]

[ATK: 2500] [DEF: 2000]

Chương 304: Bay Lượn Đi, Rồng Tinh Trần! (2)

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, cùng với phương thức Triệu Hồi chưa từng có, lại một lần nữa mang đến sự rung động sâu sắc cho khán giả.

- Đây là cái gì?

- Quái thú chưa từng nhìn thấy!

- Con rồng này ngầu quá đi! Còn ngầu hơn cả Rồng Trắng Mắt Xanh nữa!

- Mọi người có chú ý đến tấm thẻ mà anh ta mới lấy ra không? Hình như là màu trắng.

- Thẻ trắng? Trong trò chơi hoặc là Anime có thẻ trắng à?

- Hơn nữa cách Triệu Hồi cũng khác biệt, tên là Triệu Hồi Đồng Điệu?

- Đúng vậy, chính là Triệu Hồi Đồng Điệu, cách thức triệu hồi mới!

Mơ hồ, trong lòng bọn họ đã có suy đoán, đột nhiên trở nên kích động.

Nhưng lại không dám xác định, đành phải nhìn lại trên sân khấu.

Quả nhiên không ngoài suy đoán của bọn họ.

Sau khi diễn viên Yugi triệu hồi xong, Nữ Hắc Ma Thuật Sư ở đối diện cũng theo sát.

Chỉ nhìn thấy cô ấy bước ra một bước, mái tóc dài phất phới.

Nhưng ánh mắt lại vô cùng lăng lệ, nhìn thẳng về phía trước.

- Tôi triệu hồi bình thường Bí Đỏ Tự Nhiên 4 sao từ trên tay!

Bá!

Hình chiếu của một quái thú hệ Bí Ngô dễ thương xuất hiện trên sân.

- Phát động hiệu quả của Bí Đỏ Tự Nhiên, lúc trên sân của đối phương có quái thú, có thể Triệu Hồi một con quái thú đặc biệt trong tên có chữ Tự Nhiên từ các thẻ bài trong tay.

- Tôi lựa chọn thẻ Điều Chỉnh Quái Thú này.

- Ra đi! Roi Tường Vi Tự Nhiên!

Tia sáng hiện lên, một quái thú 3 sao được tạo thành từ Tường Vi hiện thân, hình như là chủng tộc thực vật.

Hơn nữa, cũng giống như lúc nãy.

Trong miệng của cô gái Ma thuật cũng phát ra một loại chữ Điều Chỉnh Quái Thú, khiến cho khán giả càng nghi ngờ hơn.

Không đợi bọn họ bàn luận, một tấm thẻ bài màu trắng xuất hiện trong tay của cô ấy, giọng nói trầm thấp quanh quẩn bên tai.

- Bí Đỏ Tự Nhiên 4 sao, tăng thêm Roi Tường Vi Tự Nhiên 3 sao, tiến hành Đồng Điệu!

- Băng lạnh, lửa lớn vây lại tất cả mọi thứ ở trên đời này…

- Đóa hoa đen như mực nở rộ vào lúc này…

- Triệu Hồi Đồng Điệu, hiện thân đi, Rồng Tường Vi Đen!

Ầm ầm—

Từng cây Tường Vi màu đen xông ra khỏi mặt đất, trên sân khấu nổi lên một cơn gió lốc hoa hồng bạo liệt.

Khán giả theo bản năng mà giơ tay lên để che mắt, lại nhìn thấy một bóng dáng màu đỏ cực lớn xuất hiện ở trên không trung, giống như là một đóa hoa hồng có gai nở rộ, vừa mỹ lệ lại vừa nguy hiểm.

Nhìn kỹ lại.

Không ngờ cũng là một quái thú Long tộc!

Hô ứng cùng với Rồng Tinh Trần ở phía đối diện, hai con rồng tranh phong, gần như đã chiếm cứ toàn bộ bầu trời của sân bãi.

[Rồng Tường Vi Đen/ 7 sao/ Rồng/ Hỏa]

[Quái thú/ Hiệu quả/ Đồng điệu/ UR]

[ATK: 2400] [DEF: 1800]

- Woa! Quái thú Long tộc thật là xinh đẹp!

- Anh đừng nói nữa, hai con rồng này thật là xứng đôi.

- Triệu Hồi Đồng Điệu, quả nhiên là có cách triệu hồi mới!

- Phương thức ra sân này cũng quá bắt mắt rồi!

- Chẳng lẽ không công bố nội dung mới à?

Giờ phút này, cuối cùng thì khán giả cũng đã xác định được suy đoán ở trong lòng, không khỏi nhìn về phía Lão Ngọc Trúc ở

trên sân khấu, còn có các nhân viên Hồng Hoang ở khu vực làm việc, tràn đầy mong chờ.

Được sự cho phép của Trần Lâm, Lão Ngọc Trúc ở trên sân khấu cuối cùng cũng đã lên tiếng.

- Đúng vậy, mọi người đoán không sai.

- Đây chính là nội dung quan trọng sắp được cập nhật trong phiên bản tiếp theo của Vua Trò Chơi, một cách triệu hồi hoàn toàn khác việt so với cách Triệu Hồi Dung Hợp.

- Không lâu nữa, Hồng Hoang sẽ công bố series Anime Vua Trò Chơi mùa 2 và mùa 3, đồng thời sẽ mang cách chơi này vào trong trò chơi, căn cứ vào tiến trình của trò chơi mà dần dần sẽ tăng thêm càng nhiều thẻ bài hoàn toàn mới hơn!

Hoa---

Đám người ở hiện trường càng xôn xao hơn.

Lại không ngờ rằng đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Còn có rất nhiều nội dung tiếp theo chưa có triển khai.

Lần này thì ghê gớm rồi.

Trong nháy mắt đã khiến cho giá trị chờ mong của bọn họ càng được kéo căng hơn, trong mắt cũng không thể chứa chấp nổi thẻ bài của những trò chơi khác nữa.

- Đợi chút đã, MC, cô vừa nói series Anime Vua Trò Chơi mùa 2 và mùa 3à?

Đột nhiên, một giọng nói vang lên.

Một vài người yêu thích Anime cuối cùng cũng đã để ý đến tin tức quan trọng ở bên trong lời nói của Lão Ngọc Trúc.

Series Anime Vua Trò Chơi mùa 2 và mùa 3!

Hóa ra trước đó chỉ là mùa 1 mà thôi?

Vừa phát hiện ra, lập tức khiến cho rất nhiều người kịp phản ứng lại, ánh mắt sáng lấp lánh mà nhìn lên trên sân khấu.

- Đúng vậy, tôi đã nhận được tin tức của quan phương, series Anime Vua Trò Chơi mùa 2 và mùa 3 sắp lên sóng rồi.

Khuôn mặt của Lão Ngọc Trúc mang theo nụ cười trả lời.

Đây là Trần Lâm để cho cô nói như thế.

Dù sao thì trò chơi Vua Trò Chơi này hot cũng là nhờ Anime Vua Trò Chơi.

Trò chơi có thể không cập nhật mới, nhưng Anime thì phải đăng trước, dựa vào tình tiết của Anime, để cho các người chơi hiểu rõ quy tắc của trò chơi trước.

Bằng không thì dựa vào độ khó của trò chơi này, e rằng sẽ thuyết phục rất nhiều người phải từ bỏ.

Cứ như thế.

Sau khi trả lời một vài câu hỏi, thời gian hoạt động của Hồng Hoang cuối cùng cũng kết thúc mỹ mãn.

Du khách vốn tập trung ở trung tâm của sân vận động trong khoảng thời gian ngắn cũng hóa thành thủy triều rồi tán đi.

Trong đó có một phần lớn và đi về phía Khu triển lãm Hồng Hoang, chuẩn bị trải nghiệm thiết bị AR một chút, thuận tiện chơi thử trò chơi này.

Có người thì ngồi chờ mỗi hai tiếng đồng hồ lên kệ một lần các gói thẻ thẻ thực, vẫn luôn xếp hàng chờ đợi ở trong khu triển

lãm.

Cục diện nóng nảy đến cực điểm kia, cho dù là khu triển lãm thần tích thì cũng không theo kịp, chỉ có thể tức giận mà rời đi.

Bọn họ biết.

Với danh tiếng trên Buổi hội triển lãm của Hồng Hoang, đã không có ai có thể ngăn cản nổi.

Cuối cùng, ba ngày diễn ra hội triển lãm anime và game châu Á rất nhanh đã kết thúc.

Trong hội triển lãm lần này, công ty và các du khách thu hoạch cực lớn.

Công ty bán đi các sản phẩm ngoại vi kiếm được một khoản hời, thuận tiện còn quảng cáo cho sản phẩm nhà mình.

Chương 305: Tất Cả Kết Thúc, Hoán Hải Rung Chuyển (1)

Du khách cũng mua được hàng hoá mà mình yêu thích, mở rộng bộ sưu tập, lại chính mắt nhìn thấy trận đại hội cỡ lớn này.

Theo mảng lớn tiếng hoan hô trong nghi lễ bế mạc rơi xuống, triển lãm cũng kết thúc một cách viên mãn.

Các công ty lớn và các du khách lần lượt rút lui, chuẩn bị chạy về thành thị của mình.

Mà lúc này.

Trên quảng trường.

- Đại Chùy Ca và mọi người, chúng tôi cũng phải đi rồi.

Mấy tiểu tử tụ tập ở trước mặt đội ngũ của Hồng Hoang, có chút luyến tiếc tạm biệt bọn họ.

Dù sao thì bọn họ ở chung được ba ngày, lại cùng nhau trải qua thăng trầm của khu triển lãm, đột nhiên chia tay tóm lại là có chút buồn bã.

- Được rồi, đừng lề mề nữa, chúng ta cũng không phải chết.

Lão Lý vỗ vai tiểu tử nói chuyện, giọng nói cũng có chút nghẹn ngào.

Xem như là trưởng bối, thật ra lão rất thích mấy tiểu tử có sức sống mãnh liệt này, hơn nữa bọn họ còn là fan hâm mộ cố thủ ba ngày ở khu triển lãm của bọn họ.

Mặc dù anh biết rằng Hồng Hoang sẽ không bị các công ty lớn đè bẹp.

Nhưng có thể không rời không bỏ khu triển lãm của bọn họ, yên lặng ủng hộ cũng đủ để chứng minh đám con nít này là chân ái.

Trần Lâm ở bên cạnh thấy thế, cuối cùng cũng lên tiếng:

- Người ta từ xa chạy tới ủng hộ chúng ta, không thể tay không trở về được, tiểu Lệ và tiểu Vi, lấy thiết bị AR mang đến triển lãm tặng cho mỗi người một cái đi.

- Được rồi.

Hai chị em đang lén lút lau nước mắt trong góc bỗng giật mình tỉnh lại.

Lập tức thay đổi khuôn mặt tươi cười, lục lọi hành lý một hồi, lấy ra mấy thiết bị AR đưa cho nhóm tiểu tử.

- Nào nào nào, đây là thiết bị chuyên dụng của quan phương chúng tôi, mọi người lấy về làm kỷ niệm nhé.

- Hả? Cái này thật sự cho chúng tôi à?

Mấy người kinh ngạc, phải biết rằng thứ này trên thị trường có giá trị hơn mấy ngàn, hơn nữa còn là loại hình chuyên dụng của quan phương, bọn họ cứ thế mà đưa tặng à?

Vị được Đại Chùy Ca gọi là lão đại này cũng quá hào phóng rồi.

Các tiểu tử chần chờ rất lâu, lại liếc mắt nhìn nhau.

Cuối cùng vẫn nhận lấy thiết bị, trong mắt tràn đầy sự mừng rỡ.

- Cảm ơn!

- Chúng tôi sẽ giữ gìn thiết bị này thật tốt!

Đáng giá!

Lần này tới hội triển lãm thật sự là quá mẹ nó đáng giá!

Mang thiết bị này cộng thêm mấy tấm thẻ thực thể hi hữu trở về, còn không bị các bạn hâm mộ chết à?

Một loạt người ôm thật chặt hộp thiết bị, kích động không thôi, rất sợ bất cẩn làm rơi vỡ nó.

- Được rồi, sắc trời không còn sớm nữa, mọi người còn phải bắt máy bay, hôm nay đến đây trước đi.

Sau khi lưu lại phương thức liên lạc cho mấy người, lão Lý khuyên bảo.

- Vậy chúng tôi đi trước đây.

Chào tạm biệt một tiếng, mấy tiểu tử phất tay tạm biệt rồi xoay người rời đi.

Không bao lâu dần dần biến mất ở trong màn đêm.

Đoàn đội của Trần Lâm đương nhiên cũng không dừng lại, bọn họ trở về khách sạn nghỉ một đêm, sau khi an bài người gửi thiết bị về, cả đám cũng tạm biệt Tề Châu, ngồi lên máy bay trở về công ty.

Mà bọn họ lại không biết.

Sau khi hội triển lãm kết thúc, hình ảnh của bọn họ trong triển lãm cũng được đăng trên các trang internet liên quan, tạo nên làn sóng dư luận không nhỏ.

Nhất là hình ảnh thẻ bài Thần và hai con Rồng khổng lồ thần bí xuất hiện càng bùng nổ trên mỗi trang web video.

- Trời ạ! Đây là thứ xuất hiện trong triển lãm anime năm nay à?

- Mẹ nó, cái này cũng quá chấn động rồi! Gần như sắp đội lên trần nhà!

- Chỉ nhìn video mà tôi cũng đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, không biết hiệu quả ở hiện trường còn cao đến mức nào.

- Nhất là đoạn phim cuối cùng trước khi song Thần giáng xuống, quả thực là Phong Thần!

- Đây chính là trò chơi thẻ bài mới mà công ty Hồng Hoang mới cho ra mắt gần đây à? Không ngờ lại bùng nổ như vậy!

- Mẹ nó! Nhìn mà khiến linh hồn trung nhị của tôi bốc cháy hừng hực!

Thẻ bài Thần là một trong tồn tại cường đại nhất trong anime Vua Trò Chơi, một khi ra sân chắc chắn là nổ tung.

Cho dù là người chưa từng xem qua phim hoạt hình thì cũng có thể cảm nhận được một luồng xung kích thị giác từ bầu không khí khủng bố ở hiện trường.

Thậm chí không cần mua hot search.

Hot search có liên quan đến Vua Trò Chơi đã xuất hiện mấy cái, một đường giết tiến vào top 20 của bảng tìm kiếm.

Ngay cả anime phát sóng độc quyền ở Bilibili cũng nghênh đón một vòng phát sóng.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, nhiệt độ đã vượt qua các bộ hoạt hình khác được quảng cáo mạnh trong quý này, làm cho các

lãnh đạo cấp cao phải khẩn trương tổ chức hội nghị.

Là người giới thiệu bộ anime này, Tô Bằng đương nhiên không thể thiếu được một phen ca ngợi của các thành viên trong hội đồng quản trị.

Nhưng điều khiến anh cười vui sướng đến méo miệng.

- Quản lý Tô thật sự là có thủ đoạn tốt, không những bắt được độc quyền phát sóng Nguy Cơ Sinh Hóa, mà ngay cả biểu hiện trong mảng anime cũng làm người ta không khỏi hâm mộ.

Hội nghị kết thúc, các lãnh đạo cấp cao khác nhao nhao hoan nghênh, chúc mừng Tô Bằng.

Bọn họ rất rõ ràng, sau khi trải qua cuộc họp lần này, địa vị của Tô Bằng trong ban giám đốc đã cao hơn, sau này chỉ sợ quyền lên tiếng trong công ty sẽ càng ngày càng cao, không ai có thể dễ dàng rung chuyển.

- Không phải đâu, tôi chỉ là gặp may mắn thôi.

Tô Bằng mỉm cười vui sướng, khiêm tốn đáp lại.

- Nếu như không có chuyện gì thì tôi mạn phép đi về trước, bên kia còn có rất nhiều thứ chờ tôi xử lý.

Nói xong anh lập tức rời đi.

Chỉ để lại mấy người cao tầng đứng tại chỗ, nhìn bóng lưng anh dần dần đi xa.

Rất lâu sau.

Một người trong đó mới cảm khái:

- Quả nhiên tình hình năm nay không giống với những năm trước, thị trường trò chơi bên kia có tỷ trọng lớn hơn rất nhiều.

Tất cả mọi người đều làm việc cùng một mái nhà, đương nhiên bọn họ rất rõ ràng Tô Bằng là từ một quản lý nhỏ leo từng bước một đến vị trí hiện tại.

Đơn giản chính là ngồi lên chiếc xe tốc hành mang tên thị trường trò chơi này.

Nhưng không thể không nói, thế hưng khởi của thị trường trò chơi gần đây đang rất mãnh liệt, gần như đánh cho bọn họ không kịp trở tay.

Không chỉ riêng bọn họ.

Chỉ sợ toàn bộ ngành video và livestream vẫn chưa phản ứng kịp đối với sự thay đổi này.

Chương 306: Tất Cả Kết Thúc, Hoán Hải Rung Chuyển (2)

- Xem ra chúng ta cũng phải thay đổi sách lược, mau chóng tìm được công ty trò chơi có tiềm lực để hợp tác thôi.

- Đúng vậy, không thể để Tô Bằng chiếm hết tất cả danh tiếng được.

- Vừa vặn tôi cũng có quyết định này, gần đây cũng đang nói chuyện với mấy nhà công ty.

- Đang bàn chuyện rồi à? Lão Tưởng, tốc độ của anh cũng thật nhanh nha.

Mấy người vừa trò chuyện vừa xoay người rời đi, không bao lâu sau đã biến mất ở bên ngoài phòng họp.

....

Chớp mắt một cái.

Hai ngày đã trôi qua.

Ngay khi chủ đề Vua Trò Chơi đang hot ở trên mạng.

Dưới tài khoản của Hồng Hoang lại liên tiếp cập nhật hai thông báo.

[Thông báo về trò chơi mới: Trò chơi thẻ bài đối chiến "Vua Trò Chơi" sẽ được công bố vào 10 giờ sáng ngày mai! Hỗ trợ đăng nhập nhiều bình đài, đối chiến trực tuyến cùng với thiết bị AR, vui lòng kiểm tra trang web chính thức để biết thêm chi tiết.]

[Cập nhật anime: Phần 2 của anime cùng tên "Vua Trò Chơi GX" sẽ ra mắt đồng thời với game, hãy đăng nhập vào Bilibili để xem trong thời gian sớm nhất!]

- Đến rồi! Cuối cùng thì trò chơi mới cũng đến rồi!

- Tôi đợi nhiều ngày như vậy, cuối cùng mấy người cũng chịu phóng ra rồi à?

- Thật tốt quá, mấy ngày nay nhìn thấy đám gia súc kia khoe mẽ thẻ thực tế khiến tôi phát ốm rồi.

- Lên lên lên! Tôi tới đây anime phần 2!

- Phần 2 đã ra, như vậy trò chơi cũng sẽ gia tăng thêm thẻ mới phải không?

- Mặc kệ nó, trước tiên tổ chức được một bộ bài Long tộc đã rồi nói sau!

Thông báo vừa mới phát ra, phía dưới đã hiện ra lượng lớn bình luận, đẩy hai tin tức này lên trên hot search.

Rất nhiều người đã xem qua livestream buổi biểu diễn trong hội triển lãm lập tức háo hức nhấp vào trang web chính thức, xem xét nội dung sẽ có trong trò chơi mới, chuẩn bị ngày mai tải trò chơi xuống.

Trải qua hai ngày thương thảo, cuối cùng Trần Lâm và những người khác vẫn quyết định đi theo con đường thu thập thẻ bài, tạm thời chỉ mở một bộ phận nhóm bài sơ bộ cho người chơi.

Để cho người chơi góp nhặt điểm số đổi thẻ bài, thu thập thẻ bài mong muốn thông qua phương thức quyết đấu với người chơi khác hoặc NPC.

Cứ như vậy.

Bọn họ có thể trải nghiệm được sự khoái hoạt của việc tự tay cấu tạo tổ hợp.

Cùng với cảm giác ưu việt tôi có mà anh không có.

Cho dù bạn không muốn nạp tiền thì cũng có thể thông qua phương thức cày chay để nhận được thẻ bài mà mình muốn.

Chỉ là phải tiêu phí nhiều thời gian hơn một chút mà thôi.

- Chúng ta muốn mở rộng trò chơi này, chủ yếu vẫn là tiêu thụ thẻ bài thực thể, thứ hai mới là nạp tiền vào trong game, cho nên phải thành lập một bộ phận hậu cần chuyên môn mới được.

Trong phòng họp, Trần Lâm nói với nhóm quản lý phía dưới.

Bây giờ sản phẩm offline của bọn họ càng ngày càng nhiều, đương nhiên không thể nào lại tùy tiện gọi mấy người đi đóng gói giao hàng.

Nhất định phải có một bộ môn chuyên phụ trách phương diện này mới được.

Dù sao thì với loại đồ vật như gói thẻ này, một lần bán đều là hàng ngàn hàng vạn, hơn nữa còn vận chuyển đi khắp cả nước, chỉ dựa vào mấy người thì chắc chắn sẽ không làm được.

- Tổng giám đốc Trần yên tâm, trước đó tôi đã cân nhắc qua điểm này rồi.

Lão Tống bên cạnh cũng lập tức mở miệng:

- Vì tăng thêm hiệu suất, tôi đã thương lượng với bên nhà sản xuất thẻ bài, bọn họ sẽ trực tiếp giao hàng từ xưởng, cứ như vậy không cần phải thông qua bên chúng ta, có thể tiết kiệm rất nhiều nhân lực.

- Bọn họ còn làm cả chuyện này à?

Ánh mắt của Trần Lâm sáng lên.

Dù sao thì Hồng Hoang cũng là công ty trò chơi, nghiệp vụ chủ yếu vẫn là làm game và quay phim CG.

Những nghiệp vụ khác có thể bao bên ngoài đương nhiên là tốt nhất.

Như vậy cũng giúp cấu trúc bên trong không quá mức dư thừa, khó quản lý.

- Ừm, tôi đã hỏi qua rồi.

Lão Tống gật đầu:

- Bây giờ bọn họ đang làm công việc này, ngoại trừ chúng ta ra thì bọn họ còn nhận gia công và giao hàng cho mấy công ty khác, năng lực không thành vấn đề, giá cả tôi cũng đã thương lượng xong rồi.

Là người đứng thứ hai trong Hồng Hoang, năng lực làm việc của lão vẫn là không có gì để chê.

Lúc mấy người Trần Lâm tham gia triển lãm thì lão đã sớm xử lý tốt chuyện có thể nghĩ tới, miễn trừ rất nhiều nỗi lo về sau.

Nghe đến đó, Trần Lâm lập tức mỉm cười:

- Như vậy cũng tốt, bớt đi rất nhiều sức lực của chúng ta, nếu như không có chuyện gì khác thì hôm nay chúng ta đến đây thôi.

Dứt lời, các quản lý nhao nhao đứng dậy, mang theo sổ tay rời khỏi phòng họp.

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng họp chỉ còn lại hai người lão Tống và lão Lý.

Đây là lệ cũ của bọn họ, sau khi hội nghị kết thúc thì bọn họ sẽ

mở một cuộc họp nội bộ nhỏ, thảo luận về phương hướng phát triển của công ty.

Nhưng điều khiến cho Trần Lâm bất ngờ là lần này lão Tống mang đến một tin tức khác.

- Không biết mọi người có nghe nói gì chưa, mấy ngày trước, Hoán Hải và Tinh Du xảy ra một sự kiện lớn.

Giọng nói của lão Tống có chút trầm thấp, không khỏi liếc mắt nhìn Trần Lâm một cái.

- Hoán Hải và Tinh Du? Bọn họ sao rồi? Đã lâu không nghe thấy tin tức của bọn họ.

Lão Lý bên cạnh tiếp lời hỏi.

Chính xác.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ vẫn luôn bận bịu ứng đối sự chèn ép từ các công ty lớn, sắp quên mất còn có hai đối thủ cũ này.

- Thật ra cũng không tính là chuyện lớn gì, chỉ là kết cấu bên trong Hoán Hải xảy ra vấn đề, dẫn đến tài chính đứt gãy, mấy cổ đông trốn đi, cũng dẫn đến các công ty nhỏ của bọn họ đều bị ảnh hưởng.

- Còn có chuyện này nữa à?

Trần Lâm hơi nhướng mày.

Anh mới ra ngoài mấy ngày thôi, không ngờ nội bộ Hoán Hải lại xảy ra chuyện lớn như vậy.

Mặc dù trước đó anh đã sớm nghe nói qua tin tức tương tự, nhưng khi nó thật sự xảy ra, trong lòng không khỏi có chút thổn thức.

Lão Lý bên cạnh bỗng dưng vỗ bàn một cái:

- Bị chết thật tốt, tôi khó chịu đám người đó lâu lắm rồi!

Nhưng không ngờ, lão Tống lập tức giội tới một chậu nước lạnh:

- Anh đừng cao hứng quá sớm, chuyện này không đơn giản như anh tưởng tượng đâu.

- Hả? Còn có chuyện gì nữa?

Trần Lâm hỏi.

- Tôi vừa nhận được tin tức, hơn 60% cổ phần của Hoán Hải đã bị Chim Cánh Cụt thu mua.

Chương 307: Khác Nghề Như Cách Núi (1)

- Chim Cánh Cụt à...

Trần Lâm nghe vậy thì lập tức trầm mặc.

Mặc dù Chim Cánh Cụt ở đây không có khoa trương như ở kiếp trước, nhưng cũng vẫn là sự tồn tại cấp bá chủ.

Bởi vì nó không chỉ là một công ty trò chơi.

Mà còn là một nhà doanh nghiệp tư bản bao gồm nhiều ngành công nghiệp internet khác nhau.

Có dạng tư bản như vậy gia nhập, mặc dù Hoán Hải mất quyền tự chủ, nhưng bởi vậy mà được trùng sinh.

Nếu như anh không đoán sai.

Chim Cánh Cụt muốn toàn diện tiến vào lĩnh vực trò chơi.

Nếu như Chim Cánh Cụt tới thì những công ty khác có thể chống lại nó chắc chắn cũng sẽ không nhàn rỗi đứng nhìn, chỉ sợ bây giờ cũng đang tìm kiếm quân cờ của riêng mình để gia nhập thị trường.

...

Thời gian ra mắt Vua Trò Chơi đúng hẹn mà tới.

Sáng sớm.

Một lượng lớn người chơi đã chờ ở trước máy vi tính.

Vừa mới online đã điên cuồng tràn vào trong trò chơi, thể nghiệm phương pháp quyết đấu mới lạ và phong phú kia.

Thậm chí chủ phòng và võng hồng trò chơi lớn cũng tới cọ nhiệt độ này, mở ra livestream chơi thử game mới, dẫn tới vô số người chơi mộ danh mà đến.

Cảnh tượng nóng rực kia quả thật ngoài dự liệu của các nhân viên công ty Hồng Hoang.

- Lão Lý, số lượng người dùng trực tuyến trên tất cả các nền tảng đã vượt quá 1 triệu trong giờ đầu tiên rồi!

Trong đoàn đội Ánh Sáng, một vị nhân viên kỳ cựu kích động hô to, ngẩng đầu nhìn về phía lão Lý đang chờ ở bên cạnh.

- Mới đó mà đã 1 triệu rồi à?

Lão Lý trợn tròn mắt, vội vàng đi tới xem số liệu một chút, lập tức vui mừng nhướng mày:

- Được được được, xem ra hiệu quả tuyên truyền của chúng ta không tệ.

Mặc dù trong đó có một phần nguyên nhân rất lớn là bởi vì trò chơi miễn phí, rất nhiều người chơi muốn vào thể nghiệm một phen.

Nhưng giờ đầu tiên đã đạt được con số 1 triệu, đây vẫn là một thành tích vô cùng khoa trương.

Không cần phải nói.

Chắc chắn là bởi vì màn trình diễn bùng nổ của bọn họ trong hội triển lãm trước đó đã truyền ra trong giới trò chơi, cho nên mới hấp dẫn nhiều người chơi như vậy.

Chỉ cần đi vào trong trò chơi, chơi nghiện rồi.

Còn sợ bọn họ không bỏ tiền ra à?

Quả nhiên.

Kéo ra hậu trường để xem xét, số liệu nạp tiền cũng đang một đường hát vang tiến mạnh.

Thành tích nhìn qua cực kỳ khả quan, tình thế là một mảnh tốt đẹp.

Đến lúc đó chỉ cần dựa theo lời của tổng giám đốc Trần.

Mỗi một khoảng thời gian lại cập nhật một ít thẻ bài mới, làm ra hoạt động, sau đó lại ra mắt phiên bản mới là được.

Tuyệt đối có thể trở thành một trò chơi ăn khách của Hồng Hoang bọn họ.

- Lão Lý, hình như thị trường nước ngoài cũng rất tốt!

Lúc này, giọng nói của nhân viên lại truyền đến, thu hồi suy nghĩ của lão Lý.

Anh nhìn số liệu ở trên máy tính, quả nhiên cũng có hơn mười mấy ngàn người đang trực tuyến.

Mặc dù không nhiều, nhưng dù sao thì bọn họ cũng không có đầu tư tài nguyên tuyên truyền.

Có được số liệu như vậy đã là niềm vui ngoài ý muốn của anh rồi.

- Ừm, cũng không tệ lắm, mọi người cứ tiếp tục lưu ý, tôi đi báo cáo tình huống với tổng giám đốc Trần.

Nói xong, lão Lý vui mừng rời đi.

Các nhân viên của đoàn thể Ánh Sáng vẫn thủ vững cương vị,

xử lý kịp thời các vấn đề mà các người chơi phản ánh.

Bảo đảm mang lại cho các người chơi trải nghiệm chơi game tốt nhất.

.....

Mà lúc này.

Trong văn phòng.

Trần Lâm đang dựa lưng vào trên ghế, nhìn báo cáo tài chính mà bên tài vụ vừa mới gửi tới.

Sau khi kết toán hàng tháng, cuối cùng tài chính của bọn họ cũng thuận lợi thu hồi về, bao gồm cả doanh thu bán vé của mấy bộ phim điện ảnh CG, thoáng cái đã làm cho tài chính của bọn họ trở nên sung túc.

Cho dù khấu trừ phí tổn vận doanh và khoản đầu tư gần đây vào sản xuất AR và thiết bị 3D thì cũng vẫn còn vượt qua 15 tỷ, có thể cảm nhận được một vài trò chơi và game online đang dần dần phát lực.

[Giá trị tài phú của trò chơi: 8.5 tỷ / 20 tỷ.]

Nhìn thoáng qua giá trị tài phú trên giao diện ảo, lại đã tăng tới hơn 8 tỷ.

Lúc trước bởi vì muốn chế tạo CG cho Dungeon Fighter, Sinh hóa Nguy Cơ, Vua Trò Chơi, còn có hình chiếu thẻ bài nên anh đã tiêu hao rất nhiều giá trị tài phú.

Bây giờ cuối cùng anh đã có đủ tiền để định chế CG mới.

- Không biết gần đây có phim điện ảnh gì tương đối hot hay không…

Trong tiếng nỉ non, Trần Lâm mở website tìm tòi.

Thật ra sách lược làm CG của anh rất đơn giản.

Điện ảnh và hoạt hình xen kẽ qua lại, như vậy khoảng cách ra mắt giữa hai phim điện ảnh sẽ được kéo dài ra, miễn cho làm cho người khác sinh nghi. người sinh nghi.

Mặc dù anh có thể giải thích là có hợp tác bao bên ngoài cường đại.

Nhưng có thể tránh được phiền phức không cần thiết thì tóm lại sẽ tốt hơn một chút.

Mà lần này.

Anh tính toán xem còn có thứ gì thích hợp làm CG tuyên truyền trò chơi, lại tương đối có thể dung nhập vào thị trường điện ảnh bên này.

Cho nên nhất định phải tìm hiểu một chút động tĩnh của giới phim ảnh bên kia.

- Hả?

Đột nhiên, động tác lăn chuột của Trần Lâm dừng lại, ánh mắt rơi xuống một hot search trên trang đầu Weibo.

Mới đó mà người kia đã sắp lên tuyến 1 rồi à?

Trần Lâm hơi kinh ngạc, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều.

Dù sao thì cả hai không thuộc cùng một vòng, chỉ là từng có quan hệ hợp tác mà thôi.

Nhưng khi ấn mở bình luận phía dưới, lông mày của anh không khỏi nhíu lại.

- Lục Phong: Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, thật ra chuyện này cũng không có gì phải tranh cả, @Anna là một người phát ngôn ưu tú cho điện ảnh trò chơi, thực lực rõ như ban ngày, hy vọng mọi người có thể động viên lẫn nhau.

Trạng thái này là do Lục Phong tự phát ra, tài khoản cũng có chứng nhận chính chủ.

Nhìn thoáng qua, nó có vẻ như là một câu nói rất khiêm tốn.

Nhưng trong câu chữ lại là chế nhạo Anna xuất thân từ điện ảnh CG trò chơi.

Anh mở bình luận xem xét, quả nhiên là thế.

- Chậc chậc, chỉ là đại ngôn cho trò chơi mà thôi.

- Mặc dù cũng có thực lực đấy, nhưng mà không nhiều, không sánh bằng ca ca nhà chúng ta.

Chương 308: Khác Nghề Như Cách Núi (2)

- Một gánh hát rong dựa vào trò chơi để nổi tiếng, còn muốn cạnh tranh với Chiến ca ca của chúng tôi à? Cô ta xứng à?

- Tôi đi xem thử rồi, gần đây cô ấy đang làm đại ngôn cho một công ty trò chơi tên là Hồng Hoang.

- Công ty Hồng Hoang? Không biết, vòng trò chơi cũng đừng chạy tới chen chân vào giới giải trí.

- Công ty rác rưởi, chơi một cái game offline cũng phải đòi tiền! Tiền làm mờ mắt rồi!

Những bình luận này có thể nói là một cái so một cái khó nghe, thậm chí còn liên quan đến vòng trò chơi và Hồng Hoang bọn họ.

Người không biết còn tưởng rằng Lục Phong là cha ruột của đám người đó chứ.

Trần Lâm lộ ra vẻ mặt cổ quái, anh không ngờ rằng Hồng Hoang sẽ nổi danh trong giới giải trí bằng phương thức này, mặc dù không phải là danh tiếng gì.

Có câu khác nghề như cách núi.

Anh đã sớm nghe nói về sự điên cuồng của fan hâm mộ ngành giải trí, cho nên cũng không cảm thấy kinh ngạc cho lắm.

Anh cuộn xuống dưới, tiếp tục xem mọi người bình luận, xem bọn họ mắng Hồng Hoang như thế nào, mắng vòng trò chơi như

thế nào.

…..

Mà lúc này.

Công ty giải trí đối đầu với Giang Thành, cao tầng tổng bộ Thiên Ngô.

Lục Phong đang đứng trước cửa sổ thủy tinh trong suốt, tay cầm một ly rượu vang đỏ, thảnh thơi thưởng thức cảnh đẹp trước mắt.

- Rất tốt, trạng thái trên weibo mà anh đăng hôm nay đã được đẩy lên hàng đầu, hướng gió bình luận cơ bản đều là nhằm vào việc Anna là đại ngôn trò chơi, vô cùng có lợi cho chúng ta.

Trên ghế sô pha bên cạnh, người quản lý mở laptop ra, vừa thao tác vừa nói.

- Trong dự liệu cả thôi.

Lông mày của Lục Phong hơi nhướng lên, nhấp một ngụm rượu vang đỏ:

- Dù sao thì cô ta cũng là xuất hiện giữa đường, hơn nữa phương thức thành danh bắt nguồn từ điện ảnh tuyên truyền trò chơi, chỉ cần thêm chút dẫn đường cho khán giả, rất dễ dàng gắn liền cô ta với tên tuổi không chính thống.

So với bên ngoài, lúc này trên mặt Lục Phong có thêm mấy phần ngả ngớn và khinh thường, hoàn toàn không giống với hình tượng trên màn ảnh.

- Vẫn là phải cẩn thận một chút, mặc dù là phim quảng cáo trò chơi, nhưng mấy bộ phim điện ảnh đó vẫn rất hot, ở nước ngoài cũng có phản ứng không nhỏ.

- Gần đây anh vừa mới nhận được vai diễn của một công ty điện ảnh và truyền hình nổi tiếng nước ngoài, chuẩn bị đóng gói thêm một tầng minh tinh điện ảnh quốc tế, tuyệt đối đừng để bị tuột dây xích vào lúc này.

Người quản lý ngẩng đầu lên, nghiêm túc dặn dò.

Bây giờ đúng là thời điểm hai minh tinh đang hot cạnh tranh kịch liệt nhất, nói lớn một chút chính là đối chọi giữa công ty giải trí Thiên Ngô bọn họ và công ty giải trí Giang Thành.

Không ai muốn nhìn thấy người của công ty đối phương trở thành tuyến 1 trước tiên.

Cho nên bên Thiên Ngô thậm chí không tiếc bỏ ra vốn lớn để giành lấy vai diễn trong một bộ phim nổi tiếng nước ngoài, muốn thiết lập hình tượng minh tinh điện ảnh quốc tế cho Lục Phong.

Mặc dù chỉ có mấy phút biểu diễn.

Nhưng đó là một nhân vật vô cùng quan trọng.

Chỉ cần phim điện ảnh được chiếu lên.

Đến lúc đó mặc kệ là trong nước hay nước ngoài.

Danh tiếng của Anna sẽ bị Lục Phong vượt lên một đầu, không ai có thể ngăn cản anh trở thành nhất tuyến nữa!

- Yên tâm đi, bộ phim "Máy Móc Bạo Động" này chính là đề tài khoa học kỹ thuật gần đây đang hot, cũng có thị trường rất lớn ở trong nước, bên công ty giải trí Giang Thành ngoại trừ tìm đại ngôn trò chơi cho Anna thì còn có thể làm gì chứ?

Trong giọng nói của Lục Phong tràn ngập tự tin.

Bộ phim mà anh đang quay gần đây đã được thảo luận rộng rãi ở trong nước.

Còn sợ đánh không thắng một người lập nghiệp dựa vào điện ảnh tuyên truyền trò chơi à?

- Điều này cũng đúng.

Người quản lý gật đầu:

- Tôi đoán rằng gần đây công ty giải trí Giang Thành cũng đang cố gắng tìm kịch bản thích hợp cho Anna, nhưng gần đây trong và ngoài nước đều tạm thời không có hạng mục điện ảnh và truyền hình cỡ lớn nào khác, ưu thế nằm ở chỗ chúng ta.

- Nếu đã như thế, vậy thì chúng ta lại cho thêm một mồi lửa, anh phát một vài bức ảnh trong lúc đóng phim của tôi ra ngoài đi.

- Tôi đang có ý định này, cứ giao cho tôi.

Nói xong, người quản lý lại cúi đầu, nhanh chóng thao tác trên laptop.

Không lâu sau, một loạt hình ảnh tràn ngập cảm giác khoa huyễn được tung ra, một lần nữa chấn động toàn bộ ngành giải trí, dần dần đè ép nhiệt độ của Anna xuống.

Mà Anna và công ty giải trí Giang Thành không tìm được tác phẩm nào để quay chụp.

Lúc này chỉ có thể giả vờ câm điếc, không đáp lại những lời gây khó dễ của đám fan hâm mộ, đồng thời tranh thủ thời gian liên hệ với công ty điện ảnh và truyền hình trong và ngoài nước.

…

- Tổng giám đốc Trần, cậu đang xem cái gì mà vui vẻ thế?

Trong văn phòng, lão Lý gõ cửa đi vào, vừa vặn nhìn thấy Trần Lâm đang cười nhìn màn hình máy tính.

- Không có gì, tôi đọc tin tức gần đây cảm thấy thú vị thôi, tình huống tiêu thụ trò chơi mới thế nào rồi?

Trần Lâm đóng cửa giao diện, hỏi.

- Rất tốt, ngoại trừ số liệu giờ thứ nhất mà tôi gửi cho anh, sau đó vẫn luôn vững bước lên cao, lượng tiêu thụ ngày đầu tiên có cơ hội đột phá chục triệu, đây vẫn là chưa thống kê tình huống của lượng tiêu thụ thẻ bài thực tế.

Lão Lý lật qua lật lại tài liệu trong tay, có chút kích động.

Dù sao thì game Vua Trò Chơi này là do đoàn đội của anh chủ yếu phụ trách chế tác.

Có thể đạt được thành tích như vậy.

Đã hoàn toàn vượt ra khỏi mong đợi của bọn họ.

Nhưng sau khi hồi báo xong, anh lại nghĩ tới cái gì, đột nhiên nói:

- Đúng rồi, tôi vừa nhận được tin tức, trò chơi mới Thiếu Nữ Liên Kết của Thần Tích tạm thời hoãn thời gian phát hành, ngày ra mắt cụ thể đang chờ xác định.

- Hoãn ra mắt à?

Ánh mắt Trần Lâm nheo lại:

- Xem ra bọn họ cũng biết nhất định không thể cạnh tranh nổi với chúng ta, cho nên tạm thời sửa lại kế hoạch, có vẻ cao tầng Thần Tích cũng không phải là ăn cơm khô, anh còn có tin tức khác không?

- Có, hơn nữa còn là tin tức lớn!

Vẻ mặt của lão Lý đột nhiên nghiêm túc lại, rõ ràng đây mới là

mục đích chủ yếu mà anh đến tìm Trần Lâm.

- Tin tức gì?

Trong lòng Trần Lâm run lên.

Chương 309: Bình Đài Lớn Khinh Thường Công Ty Nhỏ (1)

- Là có liên quan đến bình đài game online, Tác Nghệ muốn bắt đầu động thủ rồi.

Lão Lý liếc mắt nhìn ra cửa, thấp giọng nói:

- Mặc dù còn chưa công khai thông tin, nhưng căn cứ vào một số đồng hành trong ngành mà tôi quen biết để lộ ra, bên phía Tác Nghệ đã ký một trò chơi độc quyền hàng năm, chuẩn bị công bố vào năm sau.

- Yên lặng lâu như vậy, cuối cùng cũng sắp động thủ rồi à?

Trần Lâm lập tức rơi vào trầm tư.

Từ sau khi cạnh tranh thất bại trong cuộc chiến máy chủ nhị đại của ba nhà, bên phía Tác Nghệ vẫn chưa có tin tức gì, thì ra là đã ổn định mục tiêu ở sang năm.

Với thực lực và lực ảnh hưởng của Tác Nghệ, trò chơi có thể xem như là đại tác độc quyền hàng năm thì chắc chắn phải là cấp bậc nặng ký.

Hơn nữa bọn họ tuyệt đối là đến có chuẩn bị, chuẩn bị lật lại một ván.

- Có thăm dò được là công ty trò chơi nào không?

- Không có, bọn họ rất kín tiếng, chỉ có thể thăm dò được những điều này mà thôi.

- Hai nhà khác thì sao? Phản ứng bây giờ thế nào?

- Nghe nói bọn họ cũng đang tìm nhà hợp tác độc quyền hàng năm, đã bàn chuyện với mấy nhà đại hán nhưng không có thành công.

Trong lời nói của lão Lý mang theo sự hâm mộ cực kỳ.

Độc quyền hàng năm, nếu như bọn họ có thể nắm được thì tuyệt đối sẽ gây nên chấn động khắp nơi trong nghề.

Dù sao thì thực lực của Ngự Tam Gia chính là cấp bậc toàn cầu, hiệu quả tuyên truyền tuyệt đối rất lớn, đây cũng là một sự khẳng định đối với trò chơi của Hồng Hoang bọn họ.

- À, phải rồi.

Đột nhiên, anh nghĩ tới cái gì đó, lại nói tiếp:

- Lần này bọn họ tìm trò chơi là độc quyền cho Game Online, chỉ cần không có trên bình đài Game Online khác là được, không hạn chế phiên bản PC.

Mặc dù game PC và Game Online tương tự nhau, nhưng mức độ giao thoa giữa quần thể người chơi lại không lớn, xem như là hai thị trường độc lập.

Vì vậy có đôi khi các trò chơi độc quyền được tách ra tính riêng.

Sẽ không ảnh hưởng đến việc bán bình thường.

Nghe đến đó, Trần Lâm lập tức có chủ ý:

- Anh nghĩ sao nếu chúng ta lấy được danh ngạch độc quyền của một trong hai nhà khác?

- Hả? Chúng ta? Chẳng lẽ tổng giám đốc Trần muốn tham gia

vào việc này à?

Tinh thần của lão Lý chợt run lên, cậu đã nói như vậy thì anh lập tức không mệt.

Sở dĩ anh nhắc đến chuyện này thật ra cũng là có suy tính về phương diện này, chỉ có điều không rõ ý của tổng giám đốc nhà mình như thế nào mà thôi.

…

Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa muốn công khai chiêu mộ độc quyền hàng năm!

Sáng sớm.

Một tin tức nặng ký quét qua toàn bộ giới trò chơi giống như một dòng nước lũ.

Giống như tin tức mà bọn người Trần Lâm đã nghe được từ trước.

Chỉ trong mấy ngày, Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa đã công bố thông báo, công khai đấu thầu với các công ty lớn, quyết định danh ngạch trò chơi độc quyền hàng năm.

Trong lúc nhất thời, các công ty lớn thần hồn nát thần tính.

Ngay cả giới người chơi cũng đều rơi vào một mảnh chấn động.

- Cự Ngạnh còn có thể lý giải, dù sao cũng là người cuối cùng mới vào trận, nhưng mà không phải Nhậm Thiên Địa có rất nhiều trò chơi IP có thể dùng à?

- Anh không hiểu à? Phong cách trò chơi của Nhậm Thiên Địa chủ yếu là nhàn nhã, có lẽ lần này là muốn phát triển theo những phương hướng khác.

- Đánh nhau, đánh nhau đi! Không ngờ năm nay còn có loại chuyện lớn như vậy.

- Không biết cuối cùng là công ty nào sẽ thắng thầu, hiện tại trong nước có rất nhiều công ty đang nghiên cứu, phát triển tác phẩm lớn mà?

Tư bản tiến vào thị trường trò chơi, gần đây nhất các công ty trò chơi lớn đều nỗ lực nghiên cứu trò chơi mới.

Đủ loại tin tức đại tác 3A liên tiếp xuất hiện làm cho các người chơi bận tíu tít.

Mà cuộc tranh đấu giữa ba nhà máy chủ không thể nghi ngờ là khiến cạnh tranh giữa các công ty triệt để trở nên gay gắt, tất cả điều muốn tranh đoạt đến danh ngạch trân quý này.

Hoặc có lẽ là.

Phải tranh thủ được cơ hội hợp tác với Ngự Tam gia.

- Không biết Hồng Hoang có đi tranh vị trí này hay không.

Trong phòng livestream, lão E cũng đang thảo luận tin tức này với khán giả.

Mặc dù anh không chơi game cách đấu màn hình ngang, nhưng gần đây vẫn luôn chú ý đến động tĩnh của Hồng Hoang, còn thử chơi game Vua Trò Chơi mới ra mắt.

- Có lẽ là sẽ gặp chút khó khăn? Tôi nghe nói bên phía Cự Ngạnh ưu tiên bàn chuyện với những công ty lớn.

- Nếu như nói về Nhậm Thiên Địa thì cảm giác không hợp với phong cách của Hồng Hoang.

- Đại tác hàng năm có yêu cầu về quy mô của công ty, nếu không thì không thể chống đỡ nổi cái tên này, cũng không phải chỉ

cần trò chơi tốt là được.

- Không sao, chỉ cần chơi vui là được rồi, ai quản ngươi có độc quyền hay không.

Khán giả nhao nhao phát biểu ý kiến của mình, tất cả đều là một bộ dáng ngồi xem kịch không chê chuyện lớn.

Dù gì thì thứ mà bọn họ quan tâm nhất chính là chất lượng của trò chơi, những thứ khác lăn lộn thế nào cũng không liên quan gì đến bọn họ.

- Các anh em, tôi nhận được tin tức nội bộ, Hồng Hoang đã phái cao tầng chia nhau đến chi nhánh của Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa ở trong nước để đàm phán độc quyền!

Đột nhiên, một làn mưa đạn xẹt qua phòng phát sóng, cắt đứt cuộc nghị luận của bọn họ.

Ánh mắt của lão E phía trước ống kính lập tức sáng lên:

- Xác định chứ? Hồng Hoang thật sự phái người đi à?

Đây chính là tin tức tốt.

Nếu Hồng Hoang có ý đồ với chuyện này, chứng minh bọn họ cũng có đại tác đang trong quá trình nghiên cứu, điều này khiến anh không khỏi mong đợi.

Dù sao thì gần đây Hồng Hoang vẫn luôn tập trung vào game online và game thẻ bài, hai thể loại này anh không mặn mà cho lắm, đã lâu rồi không thấy bọn họ ra mắt game offline mới nào thời gian rất dài không thể nào.

....

Đúng như người chơi dự đoán.

Lúc này, Hồng Hoang đã chia binh thành hai đường.

Trần Lâm và lão Tống chia nhau chạy tới phân bộ của Cự Ngạnh và Nhâm Thiên Địa, hiệp đàm chuyện độc quyền hàng năm.

Lão Lý ở lại công ty, phụ trách tiến hành tiếp ứng bọn họ.

Chương 310: Bình Đài Lớn Khinh Thường Công Ty Nhỏ (2)

- Xin hỏi, ngài là Trần tiên sinh, đại biểu của công ty Hồng Hoang đã hẹn trước phải không?

Tại công ty chi nhánh Cự Ngạnh, một thư ký ôm tài liệu đi tới trước mặt Trần Lâm.

- Đúng, chính là tôi.

Trần Lâm bình tĩnh trả lời.

- Xin mời đi theo VNiUkvtGzỤ tôi sẽ dẫn ngài đi phòng chiêu đãi bên kia trước.

Nói xong, thư ký xoay người, dẫn đường ở phía trước.

Trần Lâm đi theo phía sau cô vào công ty, nhìn khu vực làm việc rộng rãi kia, trong lòng không khỏi cảm khái.

Cự Ngạnh này quả nhiên là tài đại khí thô, diện tích làm việc của bọn họ đã gấp mấy lần công ty của bọn họ.

Hơn nữa còn được sửa sang vô cùng xa hoa.

Chỉ liếc mắt một cái đã có thể nhìn ra là công ty quốc tế lớn.

Rất nhanh.

Bọn họ xuyên qua khu làm việc đi tới phòng chiêu đãi.

Điều khiến Trần Lâm hơi bất ngờ là lúc này đã có mấy người của công ty khác ngồi chờ ở trong phòng chiêu đãi, đang thấp

giọng nghị luận với nhau.

- Hả? Tổng giám đốc Trần cũng tới à?

Lúc này, một tiếng la quen thuộc cắt đứt suy nghĩ của anh.

Nhìn theo tiếng kêu, phát hiện đó là lãnh đội Từ Ninh của Đông Sơn Cư mà bọn họ gặp trước đó ở hội triển lãm cũng đang ở trong đám người kia.

- Anh cũng ở đây, thật đúng là trùng hợp.

Trần Lâm gật đầu với thư ký, sau đó đi về phía vị trí trống bên cạnh Từ Ninh.

Cho đến lúc này anh mới chú ý tới, Từ Ninh là đi theo một người đàn ông đeo kính văn nhã.

- Giới thiệu một chút, vị này là tổng giám đốc của chúng tôi, tổng giám đốc Trịnh, Trịnh Khiêm. Tổng giám đốc, anh ta chính là tổng giám đốc Trần của công ty Hồng Hoang mà tôi đã nói với anh.

Từ Ninh vội vàng đứng lên, giới thiệu hai người với nhau.

Trịnh Khiêm đang đánh giá Trần Lâm nghe vậy thì không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Thì ra anh chính là tổng giám đốc Trần, lần trước anh đã giúp đỡ chúng tôi rất nhiều, hạnh ngộ, hạnh ngộ.

Anh cười rất chân thành, cũng không bởi vì Trần Lâm nhìn thấy còn trẻ mà khinh thường.

Bởi vì phương án thiết kế mà Trần Lâm đưa ra lúc trước quả thật đã làm cho bọn họ vượt qua một cửa ải đại nạn.

Lại thêm biểu hiện áp đảo đại hán của Hồng Hoang ở trên hội triển lãm, càng làm cho anh coi trọng Hồng Hoang hơn.

- Đâu có đâu có, chỉ là đúng lúc giúp một tay mà thôi.

Trần Lâm thuận thế ngồi xuống bên cạnh hai người, tò mò nhìn xung quanh:

- Tổng giám đốc Trịnh tới đây cũng là vì đàm luận chuyện độc quyền hàng năm à?

- Đó là đương nhiên, nhưng xem ra lần này chúng tôi phải đi một chuyến tay không rồi.

Trịnh Khiêm nhìn quanh bốn phía, nụ cười mang theo sự xấu hổ.

Những người này anh cơ bản đều nhận biết, không có một nhà nào yếu hơn Đông Sơn Cư bọn họ, thậm chí còn có mấy nhà đại hán nổi danh.

Bây giờ lại có thêm một Hồng Hoang nổi danh, bọn họ chỉ có thể ở bên cạnh xem náo nhiệt.

Thôi thì dứt khoát bỏ qua, dành thời gian nói chuyện phiếm với Trần Lâm, tăng tiến quan hệ công việc của hai bên một chút, thuận tiện bàn về hướng đi của ngành nghề sau này.

Hơn 10 phút sau.

Thư ký xuất hiện lần nữa, dẫn Trần Lâm đi vào trong một gian phòng khách, cuối cùng gặp được mấy vị cao tầng Cự Ngạnh phụ trách đối tiếp anh.

- Trần tiên sinh đúng không? Mời ngồi.

Nhìn thấy anh đi vào, người đàn ông ngồi ở đối diện đưa tay ra hiệu.

Trong mắt mấy người khác lóe lên tia ngoài ý muốn, giống như không ngờ anh lại trẻ như vậy.

- Cảm ơn.

Trần Lâm ngồi vào phía đối diện, nhìn chằm chằm bọn họ.

Có lẽ là bởi vì cần nói chuyện với quá nhiều công ty.

Mấy người cũng không nói nhảm, mà là đi thẳng vào vấn đề:

- Trần Lâm tiên sinh, không biết quý công ty có thể cung cấp loại trò chơi gì để hợp tác với chúng tôi?

- Các người có yêu cầu gì đối với trò chơi không?

Trần Lâm hỏi lại.

- Đề tài không giới hạn, tốt nhất là loại đứng đầu, hơn nữa phải đạt tới cấp bậc 3A, đồng thời nắm giữ năng lực chế tác độc lập.

- Xin lỗi tôi nói chuyện có hơi trực tiếp, căn cứ theo những gì tôi biết thì quý công ty đã có rất nhiều trò chơi, nếu như phát triển thêm một trò chơi lớn 3A nữa thì liệu có xuất hiện tình huống nhân thủ không đủ dẫn đến không thể phát hành hoặc chế tác bị chặn lại hay không?

Bọn họ cũng không hoài nghi năng lực của Hồng Hoang, dù sao thì mấy trò chơi vẫn còn tại đó, cái mà bọn họ lo lắng là không biết liệu Hồng Hoang có thể hoàn thành trò chơi mới trước năm sau hay không.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao bọn họ lại nghiêng về hướng đại hán.

Đại hán thiếu gì cũng không thiếu nhân thủ và tài nguyên, ít nhất có thể đảm bảo tiến độ công trình trong thời hạn.

- Chuyện này các người có thể yên tâm, bây giờ chúng tôi tuyệt đối có năng lực hoàn thành trò chơi này, đây là phương án sơ bộ

của chúng tôi, các người có thể xem trước.

Nói xong, Trần Lâm lấy ra tư liệu đã chuẩn bị từ trước.

Trên đó ghi chép hướng đi và chủ đề của trò chơi mới cùng với một số thiết kế cách chơi.

Mấy người mang theo nghi hoặc tiếp nhận tư liệu, liếc mắt một cái đã bị thu hút bởi cái tên trên trang bìa.

- Phiêu khách đại hoang dã: Cứu Rỗi?

- Lấy bối cảnh thế giới là miền tây làm chủ đề, chuyện này thật hiếm lạ.

- Đúng là hiếm lạ, nếu như vậy thì chúng ta còn phải suy nghĩ đến vấn đề phản ứng của thị trường.

- Thiết kế này... Độ khó chế tạo có thể hơi lớn.

Mấy người vừa lật xem vừa thấp giọng nghị luận.

Chủ đề chủ yếu là quay xung quanh về đề tài trò chơi và độ khó chế tác, có chút đắn đo bất định.

Sau khi thương thảo rất lâu.

Bọn họ lại ngẩng đầu nhìn về phía Trần Lâm.

- Trần tiên sinh, phương án của anh rất tốt, nhưng chúng tôi không thể đưa ra quyết định ngay lập tức được, cần phải trình lên đổng sự tự mình xem qua mới được.

- Mất bao lâu?

- Chuyện này chúng tôi cũng không xác định, trước tiên cần phải hỏi qua bên phía đổng sự, bây giờ chúng tôi sẽ nhanh chóng đệ trình tài liệu qua, sẽ nhanh chóng thông báo cho anh.

- Vậy được rồi, tốt nhất là có thể nhanh một chút.

Trần Lâm đương nhiên biết đây chỉ là một lý do thoái thác mà thôi.

Đơn giản là người cạnh tranh quá nhiều, bọn họ cần thời gian cân nhắc lợi và hại, phải xem hết tất cả trò chơi của các công ty rồi mới ra quyết định.

Chương 311: Bình Đài Lớn Khinh Thường Công Ty Nhỏ (3)

Sau khi hàn huyên về vấn đề liên quan đến chế tạo trò chơi, anh lưu lại một phần tư liệu rồi chậm rãi đứng dậy.

Rời khỏi nơi này rồi trở lại trong phòng chiêu đãi một lần nữa.

Hai người Trịnh Khiêm cũng vừa nói chuyện xong thấy thế thì lập tức chào đón hỏi thăm tình hình.

- Giống như các anh thôi, phải chờ người ở trên quyết định.

Trần Lâm không nói thêm gì nữa, dù sao thì anh cũng không chắc chắn Cự Ngạnh nhất định sẽ chọn trúng mình.

Vừa vặn thừa cơ hội này liên hệ với lão Tống hỏi tình huống bên kia.

Nghĩ tới đây, anh và hai người Trịnh Khiêm trở lại chỗ ngồi, vừa gửi tin nhắn cho lão Tống vừa kiên nhẫn chờ đợi.

Nhưng mà….

Ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Từ buổi sáng đến giữa trưa, không ai trong số họ chờ được câu trả lời của Cự Ngạnh.

Ngược lại, nhân viên Cự Ngạnh bên ngoài nhao nhao đứng dậy rời khỏi vị trí công tác, đi ra ngoài ăn cơm trưa.

Ngay cả ánh đèn xung quanh cũng đều bị dập tắt.

Nhìn thấy tình hình này.

Những đại biểu công ty nhỏ cũng đợi từ sáng sớm giống như bọn họ dần dần nhận ra có gì đó không đúng, vẻ mặt trở nên khó coi.

Nhất là nhìn thấy những đại biểu đại hán kia rời lâu như vậy cũng chưa trở về, vẻ mặt một những người ở đây càng thêm âm trầm.

- Mãi lo đàm luận với những đại hán kia, phớt lờ chúng ta ở đây không thèm để ý tới, đây không phải là cửa hàng lớn khinh thường khách sao?!

- Cả một buổi sáng, cho dù chậm thế nào đi nữa thì cũng phải có một câu hồi phục chứ.

- Nếu chướng mắt chúng ta thì cứ việc nói thẳng, báo hại chúng ta chờ đợi thời gian dài như vậy!

- Chúng ta đi thôi!

Trong tiếng mắng chửi, đại biểu các công ty phẫn nộ rời đi.

Bọn họ có thể trở thành đại biểu của công ty tất nhiên không phải là đồ đần, đương nhiên có thể nhìn ra được thái độ của Cự Ngạnh đối với bọn họ.

Nếu tiếp tục ở lại đây thì thật sự sẽ trở thành kẻ ngu ngốc.

Cho dù là Trịnh Khiêm tương đối Phật hệ thì lúc này vẻ mặt cũng có chút khó coi.

Mặc dù bọn họ không phải là đại hán có tên tuổi, nhưng ở trong thị trường tiên hiệp và thị trường nữ tính thì vẫn có quyền phát biểu rất lớn.

Bây giờ lại bị lạnh nhạt như vậy, ngay cả chào hỏi một tiếng

cũng không có.

Thật sự coi bọn họ là bùn nhão dễ niết sao?

- Tổng giám đốc Trịnh, tổng giám đốc Trần.

Lúc này, Từ Ninh vừa đi vệ sinh chạy về, cau mày tiến đến bên cạnh hai người:

- Vừa rồi tôi vô tình đi nhầm chỗ, thấy được cao tầng của Cự Ngạnh đang thương lượng với mấy đại hán trong phòng làm việc, hình như còn đang nói chuyện hợp tác trò chơi.

- Xác định không?

Trịnh Khiêm hỏi.

- Xác định, mấy vị cao tầng kia tôi đều biết mặt, là vừa mới được điều tới gần đây, cũng không hiểu rõ về thị trường trong nước.

- Được rồi, chúng ta trở về thôi.

Giọng nói của Trịnh Khiêm vô cùng bình tĩnh, thật giống như làm ra quyết định gì đó không quan trọng.

Sau đó, anh nhìn về phía Trần Lâm, tràn đầy tiếc nuối nói:

- Tổng giám đốc Trần, hôm nay chúng ta chỉ có thể hàn huyên tới đây, sau này có cơ hội lại tụ họp.

Lời nói đơn giản, không hề nhắc tới chuyện Cự Ngạnh.

- Ừm, có cơ hội lại tụ họp.

Trần Lâm gật đầu, nhìn lướt qua phương hướng phòng khách:

- Xem ra ngay từ đầu người ta đã không có ý định hợp tác với

những "công ty nhỏ" như chúng ta rồi, là do chúng ta vội vàng mặt nóng dán mông lạnh, cũng đến lúc tôi nên trở về rồi.

Ba chữ "công ty nhỏ" thốt ra từ trong miệng anh nặng nề đến mức cho dù Trịnh Khiêm cũng có thể cảm nhận được sự lạnh lẽo.

Chần chờ một chút, anh không khỏi hỏi:

- Tổng giám đốc Trần dự định làm gì?

- Còn có thể làm gì được nữa?

Trần Lâm mỉm cười.

- Nếu người ta đã chướng mắt trò chơi của chúng tôi, cùng lắm thì không bán ở bình đài của bọn họ là được rồi, tôi muốn xem thử liệu trò chơi độc quyền hàng năm mà bọn họ chọn có nhiệt độ cao hơn và bán chạy hơn trò chơi của chúng tôi hay không.

Tê!

Trịnh Khiêm nghe vậy không khỏi hít hà một hơi.

Nghe ý tứ này, tổng giám đốc Trần là tính toán muốn cạnh tranh với trò chơi độc quyền hàng năm của Cự Ngạnh, tranh đoạt thị trường của bọn họ à?

…

- Tổng thanh tra, mấy công ty này gần đây có ảnh hưởng rất lớn ở trong nước, anh xác định không suy xét thêm một chút à?

Trong văn phòng của Cự Ngạnh.

Vi Mặc, người phụ trách đàm phán với Trần Lâm, cầm mấy phần tư liệu trò chơi, có chút khó hiểu nhìn tổng thanh tra vừa mới đàm phán xong với đại hán.

Theo anh, ngoại trừ quy mô chênh lệch ra thì trò chơi mới của mấy công ty này cũng rất có tiềm lực.

Hoàn toàn có giá trị để tiếp tục thương lượng.

Nhưng hôm nay bọn họ lại làm như không thấy.

- Mr.Vi, tôi nghĩ anh hiểu lầm gì đó rồi, cái chúng ta cần chính là đại tác độc quyền hàng năm, mà không phải loại trò chơi nhỏ khắp nơi có thể thấy được, hiểu chưa?

- Nhưng mà...

- Được rồi.

Tổng thanh tra phất tay cắt đứt lời của Vi Mặc.

- Mr.Vi, tôi biết anh rất để tâm đến chuyện này.

- Nhưng anh phải hiểu rằng, tổng bộ phái tôi đến đây là vì muốn mở rộng thị trường, tôi chỉ là làm ra chọn lựa chính xác nhất mà thôi.

- Ta còn muốn thương lượng một chút chi tiết với mấy đại biểu kia, nếu như không có chuyện gì thì mời anh rời đi trước.

Nói xong, anh không để ý đến phản ứng của Vi Mặc, đi thẳng đến phòng khách nơi mà mấy đại biểu của đại hán đang chờ.

Phanh!

Vi Mặc nện một quyền vào lưng ghế sô pha bên cạnh.

Quá ngu xuẩn!

Đám gia hoả được điều đến từ tổng bộ này lại vì thành kiến ngu xuẩn mà từ chối nhiều trò chơi tiềm lực có khả năng trở thành bạo phẩm ở ngoài cửa.

Trước khi đến đây, bọn họ có thật sự điều tra nghiêm túc thị trường trong nước không vậy?

Không nói những chuyện khác.

Chỉ riêng lực ảnh hưởng của Hồng Hoang và Đông Sơn Cư ở trong nước đã không yếu hơn các công ty lớn là bao nhiêu.

Cho dù đạt được hợp tác hay không thì cũng phải cho bọn họ đủ sự tôn trọng.

Nhưng bây giờ thì tốt rồi.

Trực tiếp đắc tội cả hai nhà cùng một lúc.

Muốn anh đi giải thích với bọn họ như thế nào đây?

- Quản lý Vi, xảy ra chuyện lớn rồi! Đại biểu của mấy công ty kia đều rời đi!

Lúc này, một tiếng kêu lo lắng từ bên ngoài truyền đến.

Chương 312: Một Thế Giới Có Thể Thỏa Mãn Tất Cả Ảo Tưởng Của Bạn (1)

*Phiêu Khách Đại Hoang Dã: Cứu Rỗi = game Red Dead Redemption

*Tây Bộ Thế Giới = phim Thế giới miền Tây (Westworld)

Vi Mặc vốn còn đang tức giận, nghe thấy lời này thì trong lòng lộp bộp một tiếng, trong nháy mắt giật mình tỉnh lại.

Nhìn đồng hồ, đã là qua giữa trưa!

- Chết tiệt!

Thầm mắng một tiếng, sau đó vội vàng rời khỏi phòng làm việc.

Đợi đến khi anh đi vào trong phòng chiêu đãi, bên trong đã sớm người đi nhà trống, một mảnh yên tĩnh.

Rất rõ ràng.

Thời gian chờ đợi dài lâu không được đáp lại đã làm hao mòn hết sự kiên nhẫn của các đại biểu này, không có ai nguyện ý tiếp tục chờ đợi nữa.

Vẻ mặt của Vi Mặc tái xanh, hai tay nắm chặt lại.

Nhưng cuối cùng.

Anh vẫn bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Đương nhiên là anh biết.

Tổng thanh tra mới được điều từ tổng bộ tới đây đang cấp thiết muốn làm ra thành tích.

Điểm xuất phát này là không tệ.

Sai là do đối phương quá bảo thủ, chỉ cho rằng cái gì mình cảm thấy tốt mới là đúng.

- Hy vọng sẽ không tạo thành tổn thất gì, ai...

Vi Mặc lắc đầu, quay người rời đi.

Đối với toàn bộ công ty lớn, một quản lý nho nhỏ như anh chẳng thể thay đổi được gì.

...

Dưới lầu chi nhánh Cự Ngạnh.

Trần Lâm vừa mới lên xe taxi thì đã nhận được điện thoại của lão Tống.

- Bên anh cũng không đàm phán thuận lợi à?

- Ừ, bọn họ muốn tỷ lệ ăn chia quá cao, hơn nữa cảm thấy đề tài trò chơi của chúng ta không tốt, phải thay đổi quyền hạn này nọ, nói chuyện hơn nửa giờ, cuối cùng vẫn là tách ra.

Giọng nói của lão Tống truyền đến từ đầu dây bên kia, không có quá lớn phập phồng.

Nói chuyện làm ăn là vậy, không ai có thể bảo đảm chắc chắn sẽ đàm phán thành công.

Hơn nữa còn là dưới tình huống có nhiều đối thủ cạnh tranh.

Kết quả như vậy cũng nằm trong dự đoán của anh.

Nếu như vừa gặp mặt mà bên phía Nhậm Thiên Địa đã nhiệt tình chạy tới hỏi han, vừa nhìn thấy thiết kế trò chơi của bọn họ đã kinh động như gặp phải thiên nhân rồi lôi kéo bọn họ ký hợp đồng, đó mới là có quỷ.

- Thôi thôi, không đàm luận thành công thì không đàm luận thành công, từ phương diện thiết kế trò chơi này vốn là không nhìn ra được cái gì, chỉ có thật sự chơi vào thì mới có thể hiểu được chỗ vui của nó.

Trò chơi [Phiêu Khách Đại Hoang Dã: Cứu Rỗi] ở phương diện thiết kế cũng không tính là quá kinh thế hãi tục.

Điều khó khăn là khía cạnh vô hình trong việc chế tạo trò chơi này.

Cho dù lấy nhân thủ và tài chính của Hồng Hoang bây giờ, lại thêm Game Engine vạn năng thì muốn làm ra cũng không phải là điều dễ dàng.

Dù sao thì ở kiếp trước trò chơi này đã tiêu hao 800 triệu đô la Mỹ, do một đoàn đội tốn 8 năm mới chế tạo ra được.

Đương nhiên.

Anh cũng biết ở trong đó khẳng định có thành phần khuếch đại.

Ví dụ như đoàn đội kia ngoại trừ làm trò chơi này ra thì còn làm trò chơi khác.

Hơn nữa những phương diện như thiết kế trò chơi, phương án kịch bản, tài liệu nhân văn cũng hao tốn rất nhiều thời gian.

Bọn họ có thể tiết kiệm được những thời gian này.

Chu kỳ nghiên cứu và phát triển rút ngắn, chi phí nhân công chiếm phần lớn đương nhiên cũng sẽ giảm mạnh, cho nên anh mới có sức mạnh để chế tác trò chơi này.

- Vậy bước tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?

Lão Tống hỏi qua điện thoại.

- Trước đó tôi đã dựa theo yêu cầu của cậu để tổ đội xây dựng xong hệ thống địa đồ, cũng góp nhặt rất nhiều tài liệu nhân văn, nhưng muốn làm được trong thời gian ngắn có lẽ sẽ rất khó.

- Không sao, chỉ cần có thể làm tốt trước đại tác độc quyền hàng năm của ba bình đài máy chủ lớn ra mắt là được rồi, người không đủ thì mở rộng tuyển dụng.

- Được rồi, có câu này của cậu thì tôi an tâm rồi.

Trong khoảng thời gian này, đoàn đội Bình Minh vẫn chưa ra mắt game offline mới, chính là vì chuẩn bị cho công việc tiền kỳ của trò chơi này.

Điều này làm cho bọn họ chỉ có thể nhìn đoàn đội Tảng Sáng vẫn luôn náo động, trông mà thèm vô cùng.

Bây giờ chuẩn bị gần như hoàn tất, cuối cùng có thể toàn lực khởi công, lão Tống đương nhiên là tận lực muốn làm một vố lớn.

- Đúng rồi.

Lúc này, Trần Lâm nghĩ đến cái gì đó.

- Anh có quen biết công ty giải trí nào không? Tạm thời không làm được trò chơi, nhưng mà có thể quay phim CG tuyên truyền.

- Cậu muốn làm CG tuyên truyền cho trò chơi này à?

Giọng nói của lão Tống ngừng lại:

- Là dạng CG gì?

- Một bộ phim truyền hình, tên là Tây Bộ Thế Giới, mà lại là bối cảnh khoa huyễn đang nổi gần đây.

Trước khi dự định chế tạo trò chơi này, Trần Lâm đã nghĩ đến bộ phim truyền hình này trước tiên, bởi vì bối cảnh của cả hai vừa vặn phù hợp.

Hơn nữa những năm gần đây điện ảnh cao bồi miền tây cũng chiếm kha khá thị trường ở trong nước, được rất nhiều người trẻ tuổi ưa thích.

Nhất là loại sinh hoạt phóng đãng không bị trói buộc, tự do không câu chấp kia, làm cho bọn họ vô cùng hướng tới.

Hoàn toàn đủ để làm CG trò chơi.

- Bối cảnh miền viễn tây kết hợp với khoa huyễn?

Đầu dây bên kia, lão Tống lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Đây là thiết lập kỳ quái gì vậy?

Cậu xác định hai thứ này có thể kết hợp với nhau à?

Đừng để giống như bộ phim Tần Thuỷ Hoàng ở nước ngoài, nhìn dở dở ương ương, một mảnh tiếng mắng.

Sau khi do dự một chút, anh mới lên tiếng:

- Trước đó làm đại ngôn tôi có nói chuyện với mấy công ty giải trí, hẳn là bọn họ có không ít diễn viên nước ngoài hoặc con lai đến nước ta phát triển, đến lúc đó tôi đi hỏi thăm thử xem.

- Vậy thì giao cho anh.

Sau một hồi thương lượng, hai người rất nhanh đã quyết định

xong, đồng thời đều lên máy bay chạy về công ty.

...

Chưa đầy nửa tháng.

Tin tức Cự Ngạc và Nhậm Thiên Địa đàm phán thành công game độc quyền hàng năm đã truyền ra.

Giống với dự đoán của người chơi, cuối cùng đàm phán thành công chính là hai đại hán nổi danh, Thịnh Thú và Cự Kình.

Hai công ty này không chỉ nổi danh trong nước, mà ở nước ngoài cũng đều chiếm giữ một lượng phân ngạch không nhỏ, tuyệt đối được coi là tồn tại có trọng lượng trong lĩnh vực trò chơi.

Tin tức này vừa mới truyền ra.

Lập tức nhấc lên chủ đề nóng trong giới trò chơi.

Chương 313: Một Thế Giới Có Thể Thỏa Mãn Tất Cả Ảo Tưởng Của Bạn (2)

- Lại là hai nhà này? Tôi cho rằng là Chim Cánh Cụt chứ.

- Tôi cũng tưởng là Chim Cánh Cụt, nhưng nghe nói át chủ bài của bọn họ chính là game online, thị trường Game Offline không nhiều lắm.

- Quả nhiên tôi đoán không sai, đều là đại hán nổi danh trong và ngoài nước.

- Cái này còn phải nói à? Độc quyền hàng năm không phải công ty nào cũng có thể nắm lấy, đòi hỏi phải có đủ thực lực mới được.

- Có hai nhà này gia nhập, sang năm máy chủ bưng ai thắng ai thua thì khó mà nói trước được.

- Đang ngồi chờ xem kịch...

- Xem kịch +1.

Các người chơi không quá ngạc nhiên với kết quả này.

Khác nhau đơn giản chính là đại hán nhà ai trúng thầu mà thôi.

Mặc dù nghe nói đoạn thời gian trước có không ít công ty cỡ vừa và nhỏ phái người đi đàm phán, nhưng lại không có bao nhiêu người xem trọng bọn họ.

Dù sao thì đây chính là chuyện liên quan đến cuộc chiến tranh đoạt máy chủ của Ngự Tam Gia vào năm sau, đổi thành bọn họ thì cũng nhất định sẽ lựa chọn công ty có thực lực lớn và nổi danh hơn.

- Hình như Hồng Hoang cũng phái người đi bàn chuyện thì phải? Sao lại không có một chút tin tức nào vậy?

Trong ký túc xá của đại học nào đó.

Mấy tên tiểu tử đến ủng hộ Hồng Hoang trong hội triển lãm trước đó tụ tập trước máy vi tính, nghi ngờ tìm kiếm thông tin.

- Hay là gửi tin nhắn hỏi thăm Đại Chùy Ca xem sao?

Lập tức có người đề nghị.

- Tôi vừa gửi rồi, nhưng vẫn chưa có hồi âm, hẳn là đang bận rộn.

- Thật sự là sốt ruột muốn chết, các người nói xem có khi nào vì chuyện này mà bọn họ chém ngang trò chơi mới không?

Xem như là fan trung thành của Hồng Hoang, điều mà bọn họ không muốn nhìn thấy nhất là hạng mục bị chém ngang, cũng rất hy vọng hợp tác này có thể đàm phán thành công.

Nhưng không thể không thừa nhận rằng.

Những người trên mạng nói rất đúng.

Muốn chiếm được vị trí độc quyền trong cuộc cạnh tranh kịch liệt như vậy, độ khó là rất lớn.

Có thể nhìn ra được từ tin tức đàm phán nội bộ mà các công ty và studio game lộ ra.

Thậm chí có mấy nhà còn vạch trần thái độ ngạo mạn của Ngự

Tam Gia, không coi bọn họ là người, thậm chí còn chưa gặp mặt thì đã từ chối phương án của bọn họ.

Có thể tưởng tượng được cạnh tranh lúc đó tàn khốc đến cỡ nào.

Sợ là Hồng Hoang cũng không có được kết quả tốt.

- Mau nhìn kìa! Thịnh Thú và Cự Kình tuyên bố thông báo mới!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô cắt đứt nghị luận của bọn họ.

Khu vực trò chơi vốn đổi mới cực nhanh, đột nhiên liên tiếp nhảy ra hai tin tức từ phía quan phương Thịnh Thú và Cự Kình.

Rõ ràng là tin tức mới nhất về trò chơi độc quyền hàng năm trên máy chủ của họ!

- Mới đó mà đã có tin tức mới về game rồi sao?

- Cự Kình chính là một trò chơi thế giới mở?

- Hình như Thịnh Thú cũng là như vậy!

- Mẹ nó, đây là muốn phóng đại chiêu à, chẳng trách có thể chiếm được độc quyền hàng năm!

- Hai nhà kia lại đối đầu với nhau về thể loại trò chơi!

Mọi người đều biết.

Độ khó chế tạo trò chơi thế giới mở cực kỳ cao.

Không chỉ cần nội dung đủ phong phú, có thể chống đỡ nổi toàn bộ thế giới quan khổng lồ.

Còn muốn phong cách kịch bản tự thành một hệ thống, hoàn mỹ dung nhập vào trong thế giới đó.

Mà điểm quan trọng hơn hết, đó chính là tự do!

Phương pháp chơi game truyền thống đại khái là một cái chủ tuyến đi đến cuối, lại phân ra đủ loại chi nhánh từ trên chủ tuyến đó.

Nhưng thế giới mở lại khác.

Trọng tâm là tự do khám phá.

Mặc kệ bạn bắt đầu từ điểm nào thì đều có thể tận hưởng trò chơi.

Thậm chí tiện tay đưa một ổ bánh mì cho tên ăn mày thì cũng có thể gặp phải kịch bản hoàn toàn khác biệt.

Muốn cho người chơi đắm chìm trong đó, bị hấp dẫn bởi thế giới trò chơi do bạn tạo ra, đây không phải là một chuyện dễ dàng, không cẩn thận một chút là có thể tạo ra trăm ngàn chỗ hở.

Cho nên công ty bình thường không có thực lực sẽ không dám dễ dàng đụng phải phân loại này.

Nhưng một khi làm tốt thì đó lại là chuyện khác, tuyệt đối sẽ được các người chơi truy phủng nhiệt liệt.

Có thể nhìn ra được, lần này chiến trường của Ngự Tam Gia hẳn là trò chơi thế giới mở.

Đến lúc đó e là sẽ gây ra một cơn sốt về game thế giới mở.

Quả nhiên.

Chỉ trong vòng nửa ngày ngắn ngủi.

Lập tức có nhân sĩ trong nghề lộ ra, đã có không ít công ty thay đổi sách lược, bắt đầu thử dựa sát vào phương hướng thế giới mở.

Tin tức này vừa phát ra không bao lâu, lập tức dẫn phát rất nhiều cuộc thảo luận, thoáng cái đã làm cho bầu không khí trong giới trò chơi trở nên náo nhiệt.

Tuy nhiên.

Đang lúc tất cả mọi người cho rằng chuyện này đến đây là kết thúc.

Tài khoản quan phương của Hồng Hoang đột nhiên phát ra một thông báo hoàn toàn mới.

Phía dưới thông báo còn bổ sung thêm một đoạn video ngắn.

Đoạn văn tự không rõ ràng này làm cho tất cả người chơi đều sững sờ, nguyên bản thảo luận kịch liệt cũng dần dần yên tĩnh lại.

- Tình huống gì vậy? Sao Hồng Hoang lại phát ra thông báo vào lúc này?

- Đoạn văn này là có ý gì? Chẳng lẽ là báo trước cho trò chơi mới của Hồng Hoang?

- Mẹ nó! Hồng Hoang cũng muốn tuyên bố trò chơi mới à?

- Thế mà lại phát thông báo ngay lúc này, có chút ý vị sâu xa nha.

- Bất chấp độc quyền hàng năm của hai nhà Cự Ngạnh mà phát thông báo, thật đúng là quá mẹ nó dũng cảm!

- Mau nhìn xem video bên dưới là cái gì!

Bình thường nhìn thấy thông báo của nhà sản xuất lớn, các công ty khác đều sẽ tạm thời tránh mũi nhọn, không thèm để ý.

Bởi vì đều sẽ bị các nhà sản xuất lớn dễ dàng ngăn nhiệt độ lại, sẽ không có ai để ý đến tin tức mà anh đã đăng.

Hồng Hoang này ngược lại rất tốt, trực tiếp đăng thông báo cùng lúc với hai nhà sản xuất lớn, hơn nữa còn là cùng một ngày, chỉ có thể nói là thật sự quá dũng cảm.

- Tuyên truyền của trò chơi này không giống như là tuyên truyền, chỉ đăng một câu là có ý gì chứ?

- Thế giới có thể thoả mãn tưởng tượng của tất cả mọi người, nếu như thật sự có thế giới như vậy thì tốt rồi.

- Tôi muốn xem thử lần này bọn họ lại muốn làm cái gì.

Chương 314: Cô Gái Thanh Thuần Diễn Quả Phụ? (1)

Mọi người tò mò, dồn dập ấn mở video dưới thông báo của Hồng Hoang, bắt đầu mở.

Một giây sau.

Mở video ra, màn hình trở nên tối tăm.

Theo đó là một tiếng đàn dương cầm trầm thấp, hình ảnh chậm rãi hiện ra, là một ngọn núi trên dưới đều là màu trắng.

Phía sau ngọn núi là một góc của mặt trời chậm rãi mọc lên, chiếu sáng toàn bộ đồi núi.

Núi màu trắng?

Mặt trời thiếu một góc?

Mọi người sửng sốt, nghi ngờ trong lòng càng lớn hơn, không rõ là Hồng Hoang muốn biểu đạt cái gì.

Nhưng một tiếng đàn vi-ô-lon vang lên, vẻ mặt của bọn họ lại đột nhiên thay đổi.

- Không đúng, hình như đây không phải là núi, cũng không phải là mặt trời!

Âm thanh vừa vang lên, ống kính thay đổi.

Một thứ giống như cánh tay máy xuất hiện ở trước mặt, mũi nhọn kéo theo một sợi tơ màu trắng chậm rãi di chuyển.

Có chút giống với phát chậm của thiết bị in 3D, thậm chí là toàn bộ hình ảnh đều giống như là phát chậm với tốc độ gấp mấy lần.

Chuyện này khiến cho các người chơi càng không ngờ được.

Đây rốt cuộc là cái gì chứ?

Chẳng lẽ là Hồng Hoang đã đổi thành bán thiết bị in 3D rồi à?

Sự nghi ngờ này vẫn luôn kéo dài đến tận mấy cảnh quay cận cảnh thay đổi, lúc đi đến một cây giống như là bộ xương màu trắng thì cuối cùng mới dừng lại.

- Kết cấu của bộ xương này... Hình như là then chốt của tứ chi.

- Đây là đang in 3D mô hình sinh vật à?

Cuối cùng, mọi người cũng đã phản ứng lại, thứ mà bọn họ mới nhìn thấy không phải là đồi núi và mặt trời, mà là mô hình và ánh đèn bên ngoài của cánh tay máy móc!

- Cách quay phim này cũng được đấy, ngay cả tôi cũng bị lừa.

- Không thể không nói là Hồng Hoang quay phim rất được.

Khán giả lên tiếng tán thưởng, dần dần bị nội dung ở trong video thu hút.

Đúng lúc đó, ống kính được kéo ra xa.

Quả nhiên là đúng như bọn họ suy đoán, thứ xuất hiện ở dưới cánh tay người máy chính là một đôi chân ngựa được in 3D từ các loại tài liệu như nhựa cây silic.

Tiếp theo chính là toàn thân của con ngựa.

Là một con ngựa do hai cánh tay máy móc in thành, đang chậm rãi chạy ở trên hộp mực tối đen.

Cách quay phim có cảm giác tràn ngập nghệ thuật còn có âm nhạc đệm dương êm tai, làm cho một số nhân sĩ quay phim chuyên nghiệp không khỏi hai mắt sáng ngời.

Nhưng hình ảnh lại làm cho bọn họ khó có thể hiểu được.

Bởi vì đó rõ ràng là một đôi mắt.

Ngay cả đôi mắt cũng thông qua cánh tay máy móc để in 3D ra, hơn nữa còn kèm theo động tác co vào, giống như là thật vậy!

- Có ý gì chứ? Đây chẳng lẽ không phải là mô hình à?

- Chuyện này có liên quan gì đến trò chơi mới không?

- Ngay cả mắt cũng có thể in 3D ra, chỉ sợ không phải là mô phỏng sinh vật con người.

- Có lẽ là một loại quay phim tương đối mới nào đó.

- Nhìn giống như là khúc đầu của bộ phim điện ảnh hoặc là bộ phim truyền hình.

Trong lúc mọi người đang nghị luận, hình ảnh thay đổi, mô hình người giống như là mô phỏng sinh vật, một trên một dưới, đang tiến hành chuyện không thể miêu tả.

Lần này bọn họ càng là hỏi đầy đầu.

Cái này cũng có thể truyền bá à?

Hình thức biểu hiện của loại nghệ thuật này có hơi vượt quá mức quy định hay không?

Thậm chí.

Lúc ống kính quay đến âm nhạc dương cầm, phát hiện ra thứ đang đánh đàn dương cầm đột nhiên cũng là một đôi tay màu trắng được in ra.

Phối hợp thêm bối cảnh vẫn luôn mờ ám kia.

Đột nhiên cảm thấy toàn bộ hình ảnh lúc này đều trở nên quỷ dị.

Cho đến khi cánh tay máy móc kia hoàn thành in ấn, trên lưng ngựa có thêm một cao bồi cầm súng chỉ về phía trước, lúc này khán giả mới nhớ đến tên của video này.

- Tây Bộ Thế Giới!

Chỉ có điều...

Tây Bộ Thế Giới này có chút không giống với ấn tượng của bọn họ lắm?

Mang theo nghi ngờ, video cuối cùng cũng chuẩn bị kết thúc.

Khí giới hình tròn bằng kim loại xuất hiện, cố định tứ chi đang mở của sinh vật mô phỏng nhân loại, ngâm trong chất lỏng màu trắng xoá trong môi trường.

Mấy chữ to lớn "Tây Bộ Thế Giới" cũng theo đó hiện lên, kết thúc video phát sóng.

- Hả? Đã xong rồi à?

- Không còn nữa à?

- Vậy rốt cuộc video này có ý gì?

- Ý nghĩa có hơi không rõ, nhưng cách quay phim lại rất tốt.

- Chẳng lẽ trò chơi kiểu mới tiếp theo của Hồng Hoang là lấy

chủ đề Tây Bộ Thế Giới à?

- Cao bồi miền Tây à? Làm cho tôi nhớ đến trò chơi cầm súng bắn chuột ở bên ngoài quán rượu kia, ha ha.

Còn rung động hơn là công bố tin tức mới của hai nhà sản xuất lớn.

Video mà Hồng Hoang công bố lần này nhiều hơn chính là không hiểu gì.

Rất nhiều người không biết ý nghĩa của video này.

Nhưng có một số người lanh mắt chú ý đến dòng chữ nhỏ Trò chơi CG chỉ cung cấp tham khảo ở phía dưới.

Nói như vậy.

Đây chính là CG tuyên truyền cho trò chơi mới của Hồng Hoang à?

Tin tức này vừa mới truyền ra, lập tức dẫn đến các người chơi thảo luận rất nhiều, suy đoán xem lần này họ sẽ làm trò chơi như thế nào.

Thậm chí trên trang internet cũng đã bắt đầu xuất hiện video phân tích từng khung hình.

Cho đến khi một tin tức xuất hiện trên mạng.

- Các anh em, tôi vừa mới nhận được tin tức, Hồng Hoang đang tìm diễn viên CG mới!

Tin tức là do một người chơi thâm niên đăng lên.

Điều này làm cho người chơi trong phòng nghị luận sôi trào.

- Mẹ nó? CG mới à?

- Tin tức này chắc chắn là thật chứ?

- Anh đừng nói với tôi là Hồng Hoang lại muốn quay phim đó nha.

- Điện ảnh CG! Như vậy thì trò chơi tiếp theo sẽ là một đại tác nữa rồi!

- Xong rồi, xong rồi, Hồng Hoang lại bắt đầu không làm việc đàng hoàng nữa rồi.

Chỉ cần là người hiểu về Hồng Hoang thì sẽ đều biết đây là một công ty quay video CG còn mạnh hơn làm trò chơi.

Trước sau đều phải quay mấy bộ phim tuyên truyền, bây giờ đã chiếu ra nước ngoài, còn có game offline và game online nữa!

Bây giờ lại truyền ra tin tức muốn quay phim CG mới, các người chơi cuối cùng cũng đã không kềm nổi nữa.

Một công ty trò chơi như anh không làm trò chơi cho thật tốt, tại sao lại bắt đầu quay phim chứ?

Nhiều tiền không có chỗ sài đúng không?

Chương 315: Cô Gái Thanh Thuần Diễn Quả Phụ? (2)

Đương nhiên.

Tin tức này chính là chỗ cho những người chơi chửi bới.

Nhưng đối với những công ty giải trí trong nước thì đây lại là một tin tức quan trọng.

Bởi vì bọn họ đều biết rất rõ.

Mặc dù Hồng Hoang đang treo tên trò chơi công ty, nhưng hai bộ phim điện ảnh, Titanic và Nguy Cơ Sinh Hóa liên tục bạo phát đã khiến cho Hồng Hoang cũng có sức ảnh hưởng không nhỏ trong giới phim điện ảnh.

Cho dù bọn họ có xem thường phim điện ảnh CG như thế nào thì cũng không thể xem thường tin tức này.

- Mọi người thấy thế nào?

Trong phòng họp của công ty giải trí nào đó, một đám quản lý cấp cao đang tổ chức hội nghị khẩn cấp, tiến hành thảo luận về chuyện này.

- Tôi cảm thấy có thể liên hệ với công ty giải trí cỡ lớn như Hồng Hoang, mấy công ty giải trí cỡ lớn kia đều xem thường video CG trò chơi của người ta, nhưng chúng ta thì lại để mắt đến!

Chỉ riêng phòng bán vé của Titanic trong một năm này đã đánh bại số đông những bộ phim điện ảnh khác trên thị trường ở nước ngoài.

Cho dù bọn họ muốn xem nhẹ thì cũng không thể không thừa nhận, phim điện ảnh tuyên truyền trò chơi cũng có thị trường vô cùng với phim điện ảnh truyền hình.

Nhưng những công ty lớn kia bởi vì sự kiêu ngạo của bản thân mà không thể vứt mặt mũi đi hợp tác với Hồng Hoang, nhưng bọn họ thì có thể!

Chỉ cần có thể kiếm tiền, có thể thổi phồng lên những diễn viên ở dưới đáy.

Vậy thì cần mặt mũi này để làm gì chứ?

- Tôi cũng cảm thấy có thể thử xem, nghe nói gần đây trong ngành giải trí ở Giang Thành cũng đã bắt đầu tìm kiếm diễn viên thích hợp cho ngành điện ảnh tuyên truyền trò chơi này rồi.

- Mấy nhà đối thủ cạnh tranh của chúng ta cũng như thế, đã không ít đơn đại ngôn của các trò chơi, có lẽ là cũng muốn chậm rãi chuyển hình.

- Gần đây, ngành nghề thay đổi cực lớn, đúng là nên tạo ra một chút thay đổi, nếu cắn chặt vào phim điện ảnh truyền hình thì chỉ có thể chết càng thảm hơn mà thôi.

Trò chơi chuyển thể thành điện ảnh, chuyển thể thành video CG, thậm chí là anime, chắc chắn là một sản nghiệp mới đối với ngành công nghiệp điện ảnh.

Bởi vì sự quật khởi của nghề nghiệp trò chơi đã là thế không thể đỡ.

Cũng dẫn đến rất nhiều sản nghiệp ở xung quanh bị ảnh hưởng.

Nếu không thay đổi tư tưởng mà cứ đi theo lối cũ, chỉ sợ chỉ có thể bị nhấn chìm trong thủy triều biến thiên của thời đại này.

- Được rồi, cứ quyết định như vậy đi, lập tức phái người đi liên hệ với Hồng Hoang, bàn chuyện hợp tác diễn xuất.

- Tôi sẽ tự mình đến đó một chuyến, như vậy cũng có thể biểu đạt thành ý, tranh thủ nắm chắc mấy nhân vật quan trọng.

- Được, tôi nghe nói ông chủ của Hồng Hoang rất xem trọng thái độ của người khác, anh là người làm việc có chừng mực nhất, chắc chắn sẽ biết làm thế nào.

Cho dù là người trà trộm vào giới điện ảnh thì cũng có thể biết được một chút tin tức nội tình của bọn họ.

Ví dụ như khi đàm phán quyền phát sóng của phim The Titanic, rất nhiều công ty phái người đến nhưng cũng là bởi vì thái độ quá ngạo mạn nên mới bị từ chối.

Kết quả lại tiện nghi cho một quản lý nho nhỏ của Bilibili.

Cũng chính là bởi vì chuyện này đã làm cho bọn họ hiểu rõ tính khí của tổng giám đốc Hồng Hoang.

Không phải là ngu đến mức lại phái những người không đáng tin cậy kia đến chứ.

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều công ty giải trí đều phái người chạy đến bản bộ của công ty Hồng Hoang.

Chuẩn bị nói chuyện với bọn họ về trò chơi CG lần này.

...

- Tổng giám đốc Trần, bên ngoài lại có người đến tìm anh, là người của Tinh Quang Hỗ Ngu.

Trong văn phòng của công ty Hồng Hoang, một cuộc điện thoại

gọi đến cho Trần Lâm.

- Ừm, tôi biết rồi, để giám đốc Tống an bài đi, tôi đã nói với anh ta rồi.

- Được rồi.

Cúp điện thoại, văn phòng lại rơi vào yên tĩnh.

Trần Lâm cũng không ngờ rằng bọn họ còn chưa đi tìm những công ty giải trí kia thì đối phương đã tìm đến cửa trước rồi.

Lần này đã tiết kiệm được rất nhiều công sức.

Anh lựa chọn diễn viên cũng chỉ là xem điều kiện bên ngoài và nhân phẩm có thích hợp hay không mà thôi, cũng không cần nổi tiếng, có công ty tìm đến cửa để đàm phán đương nhiên là tốt nhất.

...

Đang nghĩ ngợi thì lại có một cuộc điện thoại gọi đến, là lão Tống.

- Tổng giám đốc Trần, người của công ty giải trí Giang Thành cũng đến rồi.

- Bọn họ đến rồi à?

Trần Lâm có chút ngạc nhiên.

Xem ra trận tranh giành tuyến 1 của Anna gần đây đã khiến cho giải trí Giang Thành nóng vội rồi, lại tự mình cử người đến công ty nhỏ này của bọn họ.

- Dựa theo yêu cầu của nhân vật là được, xem có thích hợp với người nào hay không, trước tiên cứ đồng ý đã, kịch bản này có thể sẽ khiến cho rất nhiều người không muốn diễn.

Đâu chỉ là không muốn diễn.

Không từ chối tại chỗ cũng đã không tệ rồi.

Bởi vì thứ mà nói đến là mô phỏng sinh vật con người.

Cho nên rất nhiều nhân vật mô phỏng sinh vật sẽ gặp phải đủ loại đối đãi thê thảm, rất ảnh hưởng đến hình tượng của diễn viên.

Giống như là những người đang diễn các bộ phim chiến tranh hiện nay, tóc tai quần áo đều phải nhuốm bụi trần, còn những tiểu thịt tươi ở biệt thự hào hoa thì có thể sẽ không nhận loại kịch bản này.

Bởi vì sẽ tổn hại đến hình tượng của bọn họ.

Bọn họ chỉ có thể đứng đó với khuôn mặt nghiêm túc, tất cả lời nói đều dựa vào đọc chữ số, toàn bộ đánh nhau đều dựa vào hiệu ứng đặc biệt cùng với những loại kịch bản sẽ bạo như thần tượng, cổ trang, tiên hiệp, tình yêu.

Mà còn phải là loại tình yêu mấy chục ngàn năm kia.

Hơn nữa những bộ quần áo mặc lên người cũng nhất định phải là lụa trắng hoàn chỉnh, không được dính chút tro bụi.

Để cho bọn họ diễn Tây Bộ Thế Giới à?

E rằng còn khó chịu hơn so với giết chết bọn họ.

- Hình như cũng đúng... Kịch bản kia của cậu đúng là có chút khảo nghiệm độ khó, vậy tôi đi nói rõ tình huống với bọn họ trước đã.

Lão Tống ở bên này cúp máy, sau đó lại nhìn về phía các đại biểu của mấy công ty giải trí ở trong phòng khách kia.

- Như mọi người thấy, lần này chúng tôi muốn quay một bộ phim điện ảnh ngắn, chứ không phải là một bộ phim truyền hình bình thường, nội dung đại khái thì mọi người cũng đã xem rồi, cảm thấy có khó khăn không?

Chương 316: Cậu Đã Động Vào Chuyện Không Nên Động Vào (1)

- Chuyện này...

Đại biểu của mấy công ty đều há miệng, có chút không nói nên lời.

Bởi vì kịch bản ở trước mắt này thật sự làm cho bọn họ rung động!

Cho dù chỉ là một phần nội dung nhưng lại khiến cho bọn họ cảm thấy được chỗ kinh người của bộ phim điện ảnh này, chắc chắn là bộ phim điện ảnh có thiết lập mới nhất, cũng là đốt não nhất trong những năm gần đây.

Bộ này không thể nghi ngờ là có tiềm chất hot nhất!

Nhưng vấn đề hiện tại chính là.

Yêu cầu của bộ phim này đối với diễn viên thật sự là quá cao!

Ngoại trừ kỹ năng diễn xuất ra thì còn phải chịu sự lăng nhục, bị tên bắn thành cái sàng, lăn lộn trong vũng nước bùn, thậm chí là cảnh giường chiếu...

Đây quả thật là ấn tượng hỗn loạn phù hợp của bọn họ đối với Tây Bộ Thế Giới.

Nhưng để cho diễn viên đi nhận những vai diễn này, cho dù chỉ là hiệu ứng đặc biệt thì cũng có rất sẽ tạo thành ảnh hưởng đối

với hình tượng của bọn họ.

Ví dụ như một diễn viên vẫn luôn diễn vai cô gái ngây thơ, đột nhiên diễn vai một quả phụ, chắc chắn sẽ khiến cho các fan hâm mộ dùng ngòi bút làm vũ khí, cảm thấy diễn viên này không sạch sẽ.

Thậm chí rất nhiều Fan đến là vì thiết lập thiếu nữ ngây thơ cũng bởi vậy mà thoát khỏi fan.

Do dự rất lâu.

Đại biểu của các công ty vẫn chưa quyết định chắc chắn được.

Nhìn bản thảo kịch bản trong tay, có hơi do dự.

Chỉ có đại biểu của công ty giải trí Giang Thành là ngồi nghiêm tục xem kịch bản một lần, sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

- Giám đốc Tống, tôi nghĩ diễn viên Anna đã ký hợp đồng với bên chúng tôi chắc là có thể thoả mãn yêu cầu của nhân vật nữ, nếu như có thể, chúng tôi hy vọng có thể đàm phán nhân vật này một chút.

- Anh chắc chắn chứ?

Lão Tống kinh ngạc mà nhìn vào đối phương.

Danh tiếng hiện nay của Anna chính là một đường thẳng vót, lại đang là thời kỳ mấu chốt để cạnh tranh với công ty đối địch.

Bất cứ gió thổi cỏ lay nào cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng to lớn.

Để cho cô ấy đến diễn nhân vật nữ chính này, chắc chắn được xem là diễn xuất có tính đột phá, muốn mạo hiểm cũng không phải là lớn bình thường.

Một khi làm hư, đừng nói là bước vào tuyến một.

Lại ngã về tuyến hai cũng có khả năng!

- Tôi chắc chắn, vừa rồi công ty đã liên lạc với chính Anna rồi, bản thân cô ấy cũng không có ý kiến gì.

Đại biểu của giải trí Giang Thành hít sâu một hơi, nói.

Đúng vậy!

Bọn họ đã không có đường lui!

Bây giờ danh tiếng của công ty đối diện Lục Phong giống như là mặt trời ban trưa, lại còn đang quay chụp một bộ phim điện ảnh nổi tiếng.

Mà bọn họ cũng đã đi lại khắp nơi, nhưng cũng không tìm được tài nguyên phim truyền hình điện ảnh có thể chống lại được, nếu như cứ tiếp tục như thế thì e rằng địa vị của Anna sẽ bị áp chế triệt để ở ngành giải trí này, bỏ lỡ thời cơ trở thành tuyến một tốt nhất.

Quan trọng nhất là.

Một khi truyền thông Thiên Ngu ở đối diện lại có thêm một minh tinh điện ảnh tuyến một, chắc chắn sẽ tiến thêm một bước đè ép thị trường phân ngạch của bọn họ.

Đây đều là chuyện mà các cao tầng cùng với các cổ đông không muốn nhìn thấy.

Mặc dù bọn họ biết liên tục xảy ra kỳ tích ba lần là chuyện rất khó, nhưng vẫn ký thác hy vọng vào bộ phim điện ảnh sắp bấm máy này của Hồng Hoang.

- Được thì được, hình tượng của Anna chỉ cần chỉnh lại một chút, cũng phù hợp với nhân vật nữ chính này, các anh còn có

người tiến cử khác không?

Lão Tống nhìn về phía các đại biểu khác.

- …

Các đại biểu nhìn vào nhau, đều không lên tiếng.

Nói đùa à.

Người chuẩn tuyến một của người ta cũng đều đã phái ra rồi, hiển nhiên là bắt buộc phải làm.

Bọn họ lại đứng ra cạnh tranh không phải là có bệnh à?

Nhận lấy một nhân vật không biết rằng liệu có ảnh hưởng hay không thì còn không nói, còn muốn đắc tội với Giải trí Giang Thành, không đáng một chút nào.

Hơn nữa, cho dù bọn họ có muốn cướp thì tạm thời cũng không lấy ra nổi một nữ diễn viên có thế năng bằng Anna được.

- Nếu đã như thế, vậy thì nhân vật nữ chính kia sẽ tạm định giao cho Giải trí Giang Thành, đợi lát nữa chúng ta sẽ tiếp tục nói về vấn đề chi tiết, bây giờ sẽ bàn tiếp những nhân vật khác.

Nhân vật nữ chính có tranh luận lớn nhất đã được định đoạt, những nhân vật còn lại đương nhiên là đơn giản hơn rất nhiều.

Dù sao thì những diễn viên không có danh tiếng lớn kia cơ bản là cũng không chọn kịch, chỉ cần nhìn thấy là nhân vật thích hợp thì bọn họ đều sẽ tận hết khả năng để giành lấy, sau đó sẽ thương lượng về vấn đề cát-sê.

Còn về những nhân vật quần chúng?

Nhân viên của Hồng Hoang cũng có thể tự mình lên.

Chuyện này còn tốt hơn nhiều so với việc mời diễn viên tạm thời.

- Cao bồi miền tây à, tôi cũng rất muốn diễn một người có động tác rút súng anh tuấn.

Trong khu làm việc, ánh mắt của các nhân viên kỳ cựu nhìn xuyên qua cửa sổ, nhìn về phía mấy nhà công ty giải trí đang thương lượng ở phía xa kia, tràn đầy hâm mộ.

- Thôi đi, như anh à, súng còn chưa rút ra là đã bị người ta giết chết rồi.

- Ha ha, tôi cảm thấy cậu có thể diễn kiểu người bị dùng dây thừng cưỡi ngựa kéo đi đó.

- Hoặc là người đi đường bị bắn thành tổ ong vò vẽ trong lúc hai bên đang sống mái với nhau cũng được.

- Người đi đường cũng không tệ, nghe nói lần này sẽ có rất nhiều nhân vật người đi đường đó, còn có thể mặc đồ cao bồi để diễn nữa, tôi đã muốn thử từ lâu rồi.

Cao bồi miền tây, vẫn luôn là danh từ anh tuấn.

Sao bọn họ có thể bỏ lỡ cơ hội này được chứ, đã đăng ký tham gia diễn xuất với lão Tống từ lâu rồi.

Thậm chí ngay cả bản thân lão Lý cũng lén lút nói lão Tống chừa cho anh một nhân vật tốt một chút.

Dựa theo lời của anh mà nói.

Dù sao thì cao bồi cũng đều phải đội mũ, có đầu trọc hay không thì cũng không có ảnh hưởng lớn gì.

Khiến cho người vốn còn đang muốn phản bác lão Tống, vậy mà trong lúc nhất thời cũng không biết nên phản bác như thế nào,

chỉ có thể sắp xếp cho anh một nhân vật phụ.

Đợi đến lúc tất cả đều đã bàn bạc xong, diễn viên đã sẵn sàng.

Bộ phim điện ảnh CG mới này cuối cùng đã bắt đầu làm phim dưới sự khua chiêng gõ trống của việc chụp ảnh đoàn đội.

Chương 317: Cậu Đã Động Vào Chuyện Không Nên Động Vào (2)

- Anh nói cái gì? Giải trí Giang Thành kia đã tìm được chỗ hợp tác cho Anna rồi à?

Tổng bộ Truyền thông Thiên Ngu.

Lục Phong vẫn luôn nhìn chằm chằm vào đối phương đã nhanh chóng nhận được tin tức Anna sắp tham gia quay phim, sắc mặt trở nên khó coi.

- Đúng vậy, hơn nữa còn là hợp với với công ty Hồng Hoang kia, chuẩn bị quay phim điện ảnh tuyên truyền cho một trò chơi mới.

Người quản lí ở bên cạnh thấp giọng nói.

- Lại là bọn họ, sao cứ như âm hồn bất tán thế!

Trong ánh mắt của Lục phong lóe lên một tia xấu xa.

Bây giờ đúng là lúc quan trọng trong việc anh tiến đến tuyến một.

Nếu như Anna không tìm được tài nguyên thích hợp thì còn tốt, vậy anh cơ bản là đã có thể nắm vững tuyến một trong năm sau rồi.

Nhưng hôm nay đột nhiên lại truyền ra tin tức này, đối với anh mà nói cũng không phải là tin tốt gì, bởi vì lúc trước đã từng có

vết xe đổ.

- Có cách nào để bôi nhọ bộ phim truyền hình kia không?

Lục Phong trầm giọng hỏi.

Bôi nhọ đối thủ để nâng chính mình lên.

Đây là cách thường dùng nhất ở trong ngành giải trí.

Bằng không thì trên internet cũng sẽ không có nhiều tài liệu đen về các minh tinh như thế, tất cả đều là do bọn họ xào ra nhiệt độ.

- Đề nghị của tôi là tốt nhất đừng nên làm như thế.

Chân mày của người quản lí hơi nhíu lại.

Tên này quả nhiên là quá cứng rắn.

Đã vậy còn không có đầu óc, hơn nữa càng ngày càng bành trướng.

- Cậu có thể tùy tiện làm ra sự cạnh tranh giữa các minh tinh, chỉ cần đừng thái quá là được, tất cả mọi người đều xem là lăng xê, nhiều lắm thì là thêm mấy cái tài liệu đen, quan hệ xã hội tẩy một cái là được, còn có thể tạo nhiệt độ.

- Nhưng lại có một thứ không thể đụng vào.

- Đó chính là lợi ích của tư bản!

- Mặc dù Hồng Hoang hiện nay không tính là tư bản, nhưng sự ảnh hưởng và mạng lưới quan hệ ở trong ngành nghề trò chơi và ohim điện ảnh cũng không phải là một minh tinh lưu lượng như cậu có thể tùy tiện đụng vào.

- Những minh tinh cứng rắn bưng ra tới này, nói thẳng ra cũng

chỉ là đồ chơi ở trong tay của tư bản mà thôi.

- Một khi liên lụy đến lợi ích của tư bản, bất cứ lúc nào cũng có thể vứt bỏ, không do dự một chút nào.

- Động thủ vào phim điện ảnh của Hồng Hoang, không khác gì động đến lợi ích của Hồng Hoang và những công ty hợp tác kia, hơn nữa còn là kiểu vượt khỏi ngành nghề, chuyện này chính là vô cùng tối kỵ!

Nói khó nghe một chút.

Cho dù có muốn là, thì đó cũng là chuyện giữa công ty đối thủ của người ta và tư bản.

Lúc nào thì đến phiên một con hát như cậu nhúng tay vào chứ?

May mắn là tên Lục Phong này cũng không tính là quá ngu.

Sau khi nghe xong những lời giải thích này, cuối cùng đã hiểu rõ quan hệ giữa lợi và hại ở trong đó, dần dần cũng đè nén sự tức giận xuống.

- Bỏ đi, cho dù bọn họ muốn quay phim điện ảnh, thì cũng chưa chắc có thể so sánh được bới bộ phim này của chúng ta, cứ để cho bọn họ đắc ý vài ngày đi.

Sau khi thương lượng đối sách xong, Lục Phong xoay người rời đi, lại thay đổi thành dáng vẻ bề ngoài ánh nắng ấm áp kia.

Đồng thời cầm điện thoại ở trong tay, phát ra một tin tức ở trong Fanclub trọng tâm.

- Phong Phong: Vừa mới nhận được tin tức, Anna cũng đã nhận vai diễn, còn là bên phía công ty Hồng Hoang kia, thật là vui mừng cho cô ấy.

Tin tức vừa mới đăng lên, trong nháy mắt đã sôi trào lên.

- Phong Phong! Phong Phong nhà tôi xuất hiện rồi!

- A a a! Chồng ơi, em yêu anh!!

- Có ý gì chứ? Anna cũng đã nhận vai diễn rồi à?

- Sẽ không ảnh hưởng đến chuyện ca ca tăng lên thành tuyến một chứ? (Tan nát cõi lòng)

- Đáng ghét, cô Anna kia có điểm nào hơn được Phong ca chứ?

- Mới quay mấy bộ điện ảnh thì đã muốn cạnh tranh với ca ca rồi, cũng không soi giương xem bản thân xấu như thế nào!

- Lại là Công ty trò chơi độc hại cho xã hội này, các chị em, đi đánh bọn họ!

- Tôi cũng đi! Tính thêm cả tôi nữa!

Tin tức ở trong Fanclub điên cuồng hiện lên, còn mãnh liệt hơn so với dòng lũ.

Nghe thấy Anna cũng đã tiếp vào đoàn phim, có khả năng uy hiếp địa vị tuyến một của ca ca, bầu không khí lập tức thay đổi, tuyên bố muốn đánh vào Phòng làm việc của Hồng Hoang.

Lục Phong thấy thế, vốn là muốn lên tiếng ngăn cản.

Nhưng nghĩ đến liên quan đến con đường tuyến một của mình, lại dừng lại, cũng không đi quản những fan hâm mộ này.

Một công ty trò chơi mà thôi.

Chẳng lẽ thật sự có thể ảnh hưởng đến ngành giải trí của bọn họ à?

Người quản lý cũng nói từ nhỏ thành lớn rồi.

Nghĩ đến đây, anh trực tiếp đóng group chat lại, mặc cho đám fan hâm mộ tự mình phát huy.

Thế nhưng.

Chuyện có lúc luôn là ngoài dự liệu như thế.

Ngay lúc Lục Phong tưởng rằng đó chỉ là chuyện nhỏ thì đám người hâm mộ ở dưới đáy đã hoàn toàn nổ tung, tập kết một đống lớn fans hâm mộ điên cuồng mắng chửi công ty Hồng Hoang ở trên mạng, bôi nhọ trò chơi của Hồng Hoang.

Trang web video, nền tảng livestream, thậm chí là các website chiến lược của các trò chơi lớn, toàn bộ đều xuất hiện bóng dáng của bọn họ.

Chỉ cần nhìn thấy Hồng Hoang thì sẽ mắng, mắng có thể nói là khó nghe.

Độc hại thanh thiếu niên gì đó, công ty rác rưởi, mưu tài hại mệnh, thậm chí là lên cao đến công kích người thân, cộng thêm tố cáo ác ý.

Nếu như không phải nền tảng Steam không phải là nền tảng ở trong nước, muốn bình luận trò chơi lại phải tốn tiền thì e rằng bọn họ đã vọt lên rồi.

Ngay cả những người lên tiếng bảo vệ hoặc là phát biểu bất mãn cho Hồng Hoang cũng đều bị tấn công, trong nháy mắt đã bộc phát đủ các loại thô tục.

Đơn giản giống như là chó điên gặp người là cắn.

Trong thời gian vài ngày ngắn ngủi.

Chuyện đã xảy ra đến mức không thể ngăn cản được, thế khoa trương kia, trực tiếp dẫn đến chủ đề nóng trên toàn bộ các trang

mạng.

Đại khái là thấy mình nhiều người, lại càng chiến càng thắng.

Bọn họ còn không thỏa mãn với hiện tại, còn chỉ hướng đầu nhọn về phía nhân văn quốc nội và website manga.

Lấy lý do chưa nhận được quyền viết về Lục Phong, cứng rắn tố cáo mấy website sáng tác nổi tiếng ở trong nước, tạm dừng phục vụ khu vực quốc gia.

Chương 318: Cậu Đã Động Vào Chuyện Không Nên Động Vào (3)

Một đống người sáng tác cũng bởi vậy mà trôi dạt khắp nơi.

Nhìn thấy chiêu này có tác dụng, tiếp đó lại bắt đầu tố cáo căn cứ vòng Nhị thứ nguyên trên Bilibili này, muốn khiến cho nó cũng dừng lại luôn.

Toàn bộ cộng đồng mạng đều nổ tung.

Ai cũng không ngờ đến fan hâm mộ của Lục Phong lại điên cuồng như thế.

Chuyện này cũng không đơn giản như mắng chửi người khác, mà là đụng vào vô số bát cơm của người khác, hơn nữa còn giẫm người khác, liều mạng chà đạp trong vòng!

Tin tức vừa phát ra, các cư dân mạng đều nổi giận ngay lập tức.

Từ ăn dưa xem kịch lại biến thành dùng ngòi bút để làm vũ khí, bắt đầu lên án hành động của bọn họ trong thời gian này, tiến hành vây quét toàn diện.

Mà Lục Phong và người quản lý ở trong công ty đã gấp gáp như kiến bò trên chảo nóng rồi.

- Cậu xem chuyện tốt mà cậu làm đi! Không phải bình thường tôi bảo cậu quản lý fan hâm mộ cho tốt à?

Người quản lý tức giận đến mức run rẩy cả người, thiết chút nữa là đã phát tác bệnh tim.

Rốt cuộc là ai cho cậu ta gan to như vậy mà lại làm ra chuyện như thế chứ!

Với thế hiện tại, đừng nói là anh ta, e rằng toàn bộ quản lý cấp cao của công ty cũng đều không nghĩ đến sẽ lan rộng đến mức này.

- Tôi cũng không biết chuyện này sẽ trở thành như thế này, chỉ là tủy tiện nói mấy câu ở trong nhóm mà thôi, bây giờ chúng ta phải làm gì đây?

Vẻ mặt của Lục Phong tái nhợt, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, cũng không còn vẻ tỉnh táo giống như trước đây nữa.

Rõ ràng là anh cũng cảm giác được tính nghiêm trọng của việc này.

- Còn có thể làm gì? Đóng cửa nhiều website như thế, cộng thêm toàn bộ mạng chống lại, chuyện duy nhất bây giờ mà cậu có thể làm chính là ngậm miệng lại! Đợi sau khi tai tiếng qua đi rồi hãy nói, tôi qua bên quản lý hỏi xem tình hình một chút.

Nói xong, anh ta cũng lười để ý đến Lục Phong, vội vàng chạy về phía nội bộ công ty.

Thế nhưng vừa mới đến văn phòng chuẩn bị báo cáo đã nghe thấy trên bàn đột nhiên vang lên một tiếng chuông điện thoại.

Quản lý nhìn anh ta một cái, sau đó nhận lấy cuộc điện thoại.

- Alo, đây là tập đoàn Thiên Ngu, xin hỏi anh là ai?

Giọng nói của quản lý trầm thấp, tâm trạng hiện tại rõ ràng là vô cùng không tốt.

- Thiên Ngu có uy phong ghê nha, lại kêu người đạp một cước

lên đầu Hồng Hoang chúng tôi, bây giờ lại giả vờ không nhận ra à?

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một giọng nói vừa trẻ tuổi vừa bình tĩnh.

Trong lòng quản lý trưởng vốn còn đang bực bội lại lộp bộp một tiếng, lông mày nhăn vào vô cùng sâu.

Ông ta còn chưa nghĩ ra cách giải quyết mà bên phía Hồng Hoang đã gọi đến hỏi tội rồi.

Phải biết rằng hiện tại sức ảnh hưởng của Hồng Hoang ở trong ngành nghề phim điện ảnh cũng không nhỏ, gần đây lại hợp tác cùng với mấy công ty nổi tiếng.

Lại cộng thêm hai năm gần đây có lực lượng quốc gia nâng đỡ trên sản nghiệp trò chơi và danh tiếng của Hồng Hoang đang nổi rất nhanh trong ngành nghề trò chơi.

Chỉ cần không ngốc thì cũng sẽ không dễ dàng đắc tội với nhà mới nổi có tiềm lực vượt ngang hai ngành nghề này, trừ phi là không muốn làm ăn nữa.

- Xin hỏi quý danh của anh?

- Trần Lâm.

Trần Lâm!

Tổng giám đốc của Hồng Hoang!

Trong lòng quản lý ngạc nhiên, lại là vị này đích thân gọi điện thoại đến, không cần phải nói, chắc chắn là gọi đến để hỏi tội.

Xem ra không cho đối phương cái giá thỏa mãn là không được.

Anh hít sâu một hơi, nói:

- Hóa ra là tổng giám đốc Trần, nghe danh đã lâu, không biết cậu đột nhiên gọi điện thoại đến là có chuyện gì?

- Tôi cũng không nói nhảm với anh nữa, người phía dưới của anh đã động vào chuyện không nên động vào, loại hành vi vượt tuyến này, có phải là Thiên Ngu nên cho tôi một câu trả lời hay không?

Ngữ khí của Trần Lâm vô cùng bình thường, nhưng lại tản ra ý không thể nghi ngờ.

Hồng Hoang bọn họ vẫn luôn chuyên chú để quay phim trò chơi, cũng không quá chú ý đến chuyện bên ngoài, nhưng không đại biểu là bọn họ không có cách nào.

Không nói chuyện, thật sự xem là Hồng Hoang bọn họ dễ bắt nạt à?

- Chuyện này… Trần tổng muốn câu trả lời như thế nào?

Dù sao thì cũng là bên phía Thiên Ngu đuối lý trước, vậy nên cũng không có khí phách như trước đây.

- Rất đơn giản, sau này tôi không muốn nhìn thấy những người có liên quan đến chuyện này xuất hiện nữa, đương nhiên là anh cũng có thể từ chối, cùng lắm thì sau này Hồng Hoang chúng tôi sẽ toàn lực ủng hộ những công ty giải trí khác, tin rằng bọn họ nhất định sẽ rất vui lòng mà hợp tác với chúng tôi.

Đúng vậy.

Chính là uy hiếp trắng trợn!

Hơn nữa bây giờ Hồng Hoang cũng có tư bản để uy hiếp!

Trải qua hai năm trải đường phát triển điện ảnh và trò chơi, bọn họ đã không phải là một công ty nhỏ phải nhìn vẻ mặt người

khác của trước đây nữa rồi.

Huống chi lần này Thiên Ngu cũng không chỉ đắc tội với một mình nhà anh, còn có một cặp đối thủ cạnh tranh đang chuẩn bị mượn cơ hội để chèn ép Thiên Ngu nữa.

Chỉ cần không ngu, cũng sẽ không đi chết mà bảo đảm cho một người không có giá trị lợi dụng.

- Được, tôi đồng ý với cậu, trước ngày mai sẽ cho Hồng Hoang một câu trả lời hài lòng!

Nói xong, quản lý Thiên Ngu trực tiếp cúp điện thoại.

Chân của người quản lý lảo đảo.

Anh ta biết, lần này Lục Phong xem như là hoàn toàn xong rồi.

Động vào chuyện không nên động vào, cho dù là thần tiên cũng không cứu được cậu ta!

- Thế nào? Bên kia nói thế nào?

Trong văn phòng của công ty Hồng Hoang.

Thấy Trần Lâm cúp điện thoại, lão Tống chờ ở bên cạnh vội vàng lên tiếng.

Chuyện lần này huyên náo như thế, tốc độ truyền bá nhanh như vậy, ngay cả lão cũng có chút ngoài dự liệu.

Trước đó cũng không phải không có thuỷ quân tới làm thịt Hồng Hoang bọn họ.

Nhưng tạo thành quy mô như vậy vẫn là lần đầu tiên, không khỏi có chút để bụng.

- Anh ta nói sẽ cho chúng ta một cái giá hài lòng.

Ánh mắt Trần Lâm thâm trầm nhìn chăm chú phía trước:

- Bây giờ Thiên Ngô xem như đâm lao phải theo lao, không để ý đến lợi ích của người khác, cho dù tôi có đi hưng sư vấn tội thì bọn họ cũng không thể không làm gì được.

Chương 319: Hồng Hoang Khai Thiên (1)

Nếu như chỉ đơn giản là tô cáo mấy trang internet làm cho nó ngừng hoạt động thì có lẽ dùng thủ đoạn của Thiên Ngô còn có thể dựa vào quan hệ xã hội đè xuống.

Nhưng lần này lại không giống.

Ngoại trừ mấy trang internet kia ra thì còn gặp phải quá nhiều thứ, đến tình cảnh không thể vãn hồi.

Thiên Ngô hẳn là may mắn mới đúng, may mắn là những người kia không xông vào trong Steam bình đài trò chơi khác.

Lỡ thật sự tạo thành rung chuyển bình đài trò chơi thì không đơn thuần là chuyện quần thể người chơi, mà là động đến bánh gatocủa toàn bộ ngành trò chơi.

Đến lúc đó sợ là cũng không tới lượt Hồng Hoang bọn họ ra tay.

Thiên Ngô sẽ trực tiếp biến mất khỏi thế giới này.

- Dựa theo lời của anh nói, hình như chúng ta cũng không cần phải ra mặt? Lão Tống do dự nói.

- Không, vô cùng cần thiết.

Trần Lâm nhìn ra ngoài cửa sổ, xe chạy như nước:

- Lần trước sau khi nói chuyện làm ăn cứng rắn trở về tôi đã nghiêm túc cân nhắc qua, không có vốn liếng ủng hộ, trong mắt

bọn họ Hồng Hoang chúng ta vĩnh viễn cũng kém một bậc, nhà giàu mới nổi.

- Nếu đã như thế, vậy chúng ta phải trở nên mạnh mẽ, mặc kệ thực lực hay thái độ cũng được, đều mạnh đến mức tất cả mọi người đều sợ hãi!

Ba!

Một tiếng động nặng nề vang lên.

Trần Lâm đập tay lên mặt bàn, ánh mắt còn hung hiểm hơn rất nhiều so với trước đó.

Trong lòng lão Tống thất kinh, cảm giác cậu giống như là biến thành người khác.

Quả nhiên ở trên cao quá lâu sẽ thay đổi khí thế của một người.

Nhưng đối với những lời này, anh cũng tràn đầy cảm xúc.

Trước đó, Hồng Hoang vẫn quá vô danh, chính xác là phải làm ra một chút thay đổi.

Hơn nữa bọn họ cũng đã có vốn liếng này!

Bây giờ điều duy nhất cần phải làm chính là lợi dụng những tư bản này để tiếp tục mở rộng lực ảnh hưởng của Hồng Hoang, mở rộng đến mức tất cả mọi người đều không dám khinh thường!

- Tiếp theo cậu có kế hoạch gì không? Lão Tống hỏi.

- Quả thật có.

Trần Lâm khôi phục lại bình thường, trên mặt lại lộ ra nụ cười:

- Mặc dù chuyện này có ảnh hưởng không nhỏ đối với chúng ta, nhưng thực tế lại là chuyện tốt, may mà có bọn họ, bây giờ Hồng Hoang chúng ta chính là danh nhân trên mạng.

- Cậu muốn lợi dụng lưu lượng lần này à?

Hai mắt Lão Tống sáng rực nói.

- Không tính là lợi dụng, chỉ là một chút vận hành cơ sở thôi, vừa vặn đánh ra thanh danh của chúng ta, kế tiếp anh làm như thế này.

Trần Lâm chậm rãi mở miệng, nói ra từng dự định trong lòng, giọng nói không ngừng quanh quẩn trong phòng làm việc.

Mà ngay khi hai người đang kiên trì thương thảo.

Trên mạng có nghị luận liên quan đến chuyện này, nhưng vẫn đang hừng hực tiến hành.

Chỉ cần là người có khứu giác nhạy cảm hoặc tin tức linh thông thì đều có thể cảm giác được hôm nay gió thay đổi.

Không chỉ những lời mắng người kia ít đi rất nhiều, mà ngay cả mấy bài viết tẩy trắng hot search trên trang đầu cũng tạm thời bị bỏ cũ thay mới.

Thậm chí, quan hệ xã hội dưới đài của Thiên Ngô cũng theo đó biến mất, âm thanh phản kích cũng lập tức trở nên lớn hơn.

Những người hâm mộ này đều ngơ ngác.

Sao thanh thế đối diện lại đột nhiên lớn hơn nhiều như vậy?

Vốn dĩ thấy người khác đã cắn kiêu căng phách lối thì cũng bắt đầu trở nên càng ngày càng yếu, chỉ có thể dựa vào mỗi nơi hiểm yếu để chống lại.

Nhưng... Đã chậm rồi.

- Từ trang internet nhỏ mười mấy năm trước, đến post bar, lại đến trang internet ở nước ngoài bây giờ, chúng tôi từng bước một bị ép sát đến bên bờ vực.

- Bây giờ các người còn muốn dùng dao đâm vào cổ chúng tôi, chúng tôi không phản kháng, chẳng lẽ muốn từ trên vách đá nhảy xuống à? Chúng tôi đã không còn không gian sinh tồn nữa rồi!

Trong kênh chat nào đó, giọng nói của một người chị gái run rẩy, nhưng lại vô cùng quật cường kể lại chuyện mình gặp phải.

Cô là một trong những người có website sáng tạo nội dung bị khóa.

Chính như cô nói, Game Online chính là nơi các cô dựa vào để sinh tồn, cũng là một mảnh đất cuối cùng của các cô trên vách núi.

Bây giờ lại có người bởi vì lý do hoang đường đến buồn cười kia mà đập chén cơm của các cô, còn muốn dùng dao ép các cô nhảy xuống vách núi, đơn giản chính là đang tùy ý chà đạp tôn nghiêm cuối cùng của các cô!

Đoạn văn này của chị gái, không thể nghi ngờ là nói ra tiếng lòng của rất nhiều người, trong lúc nhất thời nhận được sự khen hay và ủng hộ của toàn bộ kênh lớn.

Đúng lúc này.

Trên kênh đột nhiên nhảy ra một tin tức.

- Các anh chị em! Tin tức tốt! Người trên kia phát thông báo!

Đúng vậy.

Ngay vừa rồi.

Một con quái vật khổng lồ đã nổ ra phát súng đầu tiên.

- Nhật báo Dân Chúng: Là nhân vật của công chúng, cần phải có nghĩa vụ dẫn dắt chính diện đối với sự ái mộ của mọi người, chớ để internet trở thành nơi ngoài vòng pháp luật.

Ngay cả Dân Chúng cũng đứng ra lên tiếng!

Tất cả dân mạng nhìn thấy tin tức này đều chấn động trong lòng.

Nếu như nói dân mạng trước mặt chỉ đánh nhau nhỏ, vậy thì sự xuất hiện của cấp bậc cỡ này đã không thể nghi ngờ là có tác dụng giải quyết dứt khoát.

Cuối cùng cũng làm cho bọn họ hiểu được tính nghiêm trọng của chuyện này.

Càng làm cho bọn họ không ngờ.

Ngay khi nhật báo Dân Chúng đăng bài không bao lâu.

Quan phương Thiên Ngô mai danh ẩn tích mấy ngày cũng gửi công văn xin lỗi, xin lỗi vì mình không để ý đến chuyện của nghệ sĩ dưới cờ.

Thái độ thành khẩn, thậm chí cuối cùng còn @ mấy công ty chịu thiệt trong chuyện lần này, bao gồm cả Hồng Hoang.

Trong lúc nhất thời trên mạng xôn xao.

Đều đang suy đoán rốt cuộc Thiên Ngô đá phải tấm sắt gì.

Dù sao thì đa số bọn họ cũng chỉ là quần chúng ăn dưa mà thôi, cũng không biết đạo lý ở trong đó, chỉ biết lần này Thiên Ngô chắc chắn là đắc tội với người khác.

Thật sự là quá đúng lúc.

Ngay khi bọn họ thảo luận đến lúc sắp hot.

Cho dù là công ty Hồng Hoang trong vòng xoáy lần này thì cũng đột nhiên phát ra một phát súng.

Chương 320: Hồng Hoang Khai Thiên (2)

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Hồng Hoang không nói ra những lời đáp lại liên quan đến chuyện lần này, cũng không phải yêu cầu nói lời xin lỗi, tỏ thái độ gì.

Mà là tuyên bố nhà mình mới mở một bình đài xã giao.

Phải biết rằng.

Điểm quan trọng nhất của bình đài xã giao chính là lưu lượng.

Chỉ có lưu lượng khổng lồ chèo chống, nội dung đủ nhiều mới có thể chống đỡ được thuộc tính xã giao, hấp dẫn càng ngày càng nhiều người vào hố.

Mà vừa vặn.

Sự kiện lần này mang đến cho Hồng Hoang lượng lớn lượng truy cập khủng bố trước nay chưa từng có.

Vào thời điểm này tuyên bố đơn giản chính là một tay thần tới, không có năng lực quyết sách lôi đình thì không thể nào làm được.

Quan trọng hơn là bọn họ còn đứng ở góc độ của người sáng tác, thoáng cái đã làm cho những người sáng tác trôi giạt khắp nơi kia thấy được hy vọng.

- Định chế nguyên hoạ có nghĩa là tôi có thể tuyên bố trên bình đài này các tác phẩm của mình, hấp dẫn người tới định chế

nguyên hoạ à?

- Thậm chí ngay cả tự chế trò chơi nhỏ cũng có thể online à?

- Có rất nhiều cộng đồng hữu dụng, nếu như có thể thực hiện, tuyệt đối sẽ trở thành Thánh địa của người chơi và người sáng tạo nội dung!

- Khai thiên tích địa, nếu quả thật có thể mở ra một mảnh thiên địa mới cho chúng ta, tôi nói cái gì cũng phải ủng hộ!

- Wow, hình như là đăng nhập bằng tài khoản chung của công ty Hồng Hoang, có thể nhận được một món đồ thời trang DNF!

- Vua Trò Chơi cũng có! Đăng nhập sẽ được 5 bao thẻ bài!

Trong nháy mắt, đám dân mạng đều sôi trào.

Nhất là người chơi trong trò chơi của Hồng Hoang thì càng cực kỳ kích động.

Bởi vì chỉ cần tải về và đăng nhập có thể nhận được một đống phần thưởng lớn, thậm chí có rất nhiều game offline cũng có!

Ví dụ như trang phục hi hữu của Thợ Săn Quái Vật, xe thể thao chuyên dụng trong Xe Bay Cực Phẩm, nhân vật độc đáo trong Nhà Bếp Hỗn Loạn.

Mỗi một thứ.

Tất cả đều có lực hấp dẫn cực lớn đối với người chơi đang chơi trò chơi này, toàn bộ đều điên cuồng tràn vào trong bình đài mới.

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi.

Số lượng người online trực tiếp tăng lên 7 triệu!

Cuối cùng, sự khoa trương kia cũng làm cho một đám công ty tỉnh ngộ.

Người chơi trong trò chơi của Hồng Hoang không nhiều, nhưng tất cả các trò chơi của bọn họ đều là bạo kiểu hoặc tiểu bạo kiểu gần đây, hơn nữa có khoảng hơn mười loại!

Nhất là Dungeon Fighter được đưa vào thị trường trong khoảng thời gian trước, số lượng người online đã vượt qua 3 triệu.

Một khi tất cả người chơi trò chơi này tụ tập lại thì sẽ là một nguồn năng lượng khủng bố cỡ nào!

Hồng Hoang lại bất tri bất giác lại chôn xuống một bước lớn như vậy!

Bây giờ càng mượn nhờ dư luận trên Internet, đẩy danh tiếng của mình lên đầu sóng ngọn gió, đã không ai cản nổi.

- Mau mau, lập tức liên hệ với bên phía Hồng Hoang, đàm phán chuyện hợp tác gia nhập bình đài!

- Một chiêu này của Hồng Hoang cũng quá hung ác rồi, dùng nhiều trò chơi như vậy để làm nền!

- Chẳng lẽ bọn họ muốn chiếm lĩnh thị trường xã giao truyền thông à?

- Cơ hội kinh doanh, đây chính là cơ hội của Đại Thương!

Chỉ cần là người sáng suốt đều có thể nhìn ra được.

Theo ngành trò chơi quật khởi, sản nghiệp phục vụ xung quanh chắc chắn cũng sẽ xuất hiện chỗ trống cực lớn.

Nhất là sản nghiệp xã giao truyền thông!

Bởi vì trò chơi gần 2 năm nay bùng nổ như giếng phun, các

người chơi cần một công ty tập trung trò chơi phục vụ cộng đồng, để nghiên cứu thảo luận, chia sẻ, thậm chí sáng tạo đủ loại trò chơi và nội dung.

Đồng thời.

Các công ty lớn đều có nhu cầu rất lớn đối với nguyên hoạ sư, thiết kế kịch bản, thiết lập mô hình.

Công ty không tìm thấy người sáng tạo, người sáng tạo không vào công ty được.

Đây chính là chỗ khó xử nhất của ngành trò chơi hiện nay.

Bởi vì bình thường các sản nghiệp phục vụ xung quanh muốn phát triển đều sẽ tổ chức vào buổi tối một chút.

Nhưng khi xuất hiện một người như vậy, tụ tập tất cả công ty, người sáng tạo, người chơi tổng hợp cộng đồng, kết quả sẽ không giống trước.

Cho dù là ai thì cũng có thể nhìn ra bên trong ẩn chứa cơ hội làm ăn to lớn.

Một bước này.

Dù sao thì Hồng Hoang vẫn luôn đi ở trước mặt bọn họ.

Làm cho bọn họ không thể không nhìn kỹ Hồng Hoang một lần nữa.

Mà lúc này.

Trong công ty của Hồng Hoang.

Lão Tống, lão Lý và một đám quản lý mặt mũi tràn đầy kích động, vội vàng chạy giữa các cương vị, tiến hành bảo trì khẩn cấp đối với việc bình đài mới xuất hiện lỗi, đồng thời đáp lại điện báo

trưng cầu ý kiến của công ty khác.

Bọn họ không ngờ rằng phản ứng của bình đài xã giao này sẽ tốt như thế.

Thậm chí vượt xa bất kỳ một trò chơi nào của bọn họ.

Là người giữ vai trò cấp cao trong công ty, bọn họ cũng hiểu rõ tiềm lực của bình đài xã giao này, nó không đơn giản chỉ dùng để kiếm tiền.

Mà là buộc lợi ích của những công ty kia với Hồng Hoang!

Cứ như vậy.

Hồng Hoang tương đương với thu được một hậu thuẫn cực lớn, cho dù là tư bản muốn động đến bọn họ thì cũng phải cân nhắc một chút.

Trong lúc vô hình đã tăng lên quyền phát ngôn của bọn họ trong ngành công nghiệp trong nước!

- Tổng giám đốc Trần, bình đài mới vừa mới online còn chưa đặt tên, cậu cảm thấy gọi là gì tốt hơn?

Lão Lý đang bận rộn ngẩng đầu lên, hỏi Trần Lâm ở bên cạnh.

- Da trâu đều thổi ra rồi, tên đương nhiên càng cuồng càng tốt, như vậy bọn họ mới có thể chân chính nhớ kỹ chúng ta, gọi là... Hồng Hoang Khai Thiên đi!

Trần Lâm vung tay lên, đặt một cái tên vang dội.

Cái tên này.

Cũng sẽ trở thành một bước tiến lớn nhất của Hồng Hoang bọn họ từ khi tiến vào ngành trò chơi đến nay!

Thiết lập của Hồng Hoang Khai Thiên không thể nghi ngờ là xung kích cực lớn đối với vòng trò chơi.

Thậm chí rất nhiều họa sĩ và tác gia bên ngoài cũng đều mộ danh đến, đăng ký tài khoản tiến vào bình đài.

Sau đó, thứ mà bọn họ nhìn thấy đầu tiên chính là từng cộng đồng được phân chia ra, được chia thành bốn khu vực riêng biệt gồm: Người chơi, nhà sáng tạo, xí nghiệp, quảng trường.

Trong mỗi một chuyên khu lại tiến hành phân chia.

Có thể đăng bài hướng dẫn, trao đổi cốt truyện, đăng thông tin sản phẩm, chia sẻ tác phẩm, cái gì cần có đều có.

Chương 321: Phát Hành Tuyên Truyền Va Chạm, Trò Hay Bắt Đầu (1)

Tuyệt đối coi là một nơi tập hợp xã giao nghề nghiệp trò chơi.

- Wow, trên này lại có đơn hàng của Cư Nguyên Đông Sơn!

- Còn có mấy công ty trò chơi khác đặt hàng outsource!

- MOD Phu Nhân Tám Thước! Cuối cùng cũng bị tôi tìm được rồi!

- Trò chơi nhỏ tự chế cũng có thể kiếm tiền à?

- Sổ tay đi săn của Thợ Săn Quái Vật, chức năng này cũng tạm được.

- Những người này thật nhanh, mới nửa ngày đã cập nhật nhiều nội dung như vậy.

Khứu giác của người kinh doanh rất nhạy bén, họ sẽ tìm đến bất cứ nơi nào có cơ hội kinh doanh.

Những công ty lớn kia có thể sẽ không tham gia vào, nhưng lại có lượng lớn công ty và Studio cỡ trung và nhỏ tràn vào.

Bởi vì nhân thủ của bọn họ không đủ, lại không muốn tốn quá nhiều tiền để chiêu mộ nhiều nhân viên hơn, cho nên cũng chọn phương án outsource.

Cái bình đài này vừa dễ giải quyết phiền phức tìm người của

bọn họ.

Thậm chí những người sáng tác cũng cảm nhận được sự quật khởi của nghề nghiệp trò chơi, từ trong tìm được phương hướng chuyển hình thích hợp, nhao nhao tụ đến trong bình đài.

Một đợt thao tác này được thực hiện.

Hồng Hoang nhận được rất nhiều lời khen trên mạng.

Hoàn toàn thay đổi ảnh hướng trái chiều trước đây.

Sự kiện mắng chiến trên mạng lưới đột nhiên xảy ra này cũng chậm rãi yên lặng trong sự tán thưởng, không có bất kỳ gợn sóng nào.

Hai tuần sau.

Trong phòng livestream của công ty Hồng Hoang.

Lão Lý vừa làm xong tất cả mọi chuyện, cuối cùng cũng đi tới trước máy vi tính, bắt đầu thông lệ tuyên truyền livestream.

Đám fan hâm mộ vừa mới đi vào trong phòng chat live, chỉ thấy cái đầu trọc sáng bóng của anh, lập tức ngạc nhiên.

- Đại Chùy ca, hôm nay sao lại là anh tới livestream?

- Chẳng lẽ muốn tuyên truyền trò chơi mới?

- Cuối cùng cũng nhớ tới mình đang làm trò chơi à?

- Khu vực câu lạc bộ trò chơi khiến cho người ta hùng hổ, không biết còn tưởng rằng các ngươi là truyền thông đấy.

Mặc dù gần đây náo loạn rất dữ dội, nhưng bọn họ cũng không quên, nguyên nhân gây ra những chuyện này chính là CG mới của Hồng Hoang.

Còn chưa bắt đầu đại lực tuyên truyền đã tạo thành phản ứng lớn như thế, còn tiện thể làm khét ca ca của người ta, quả thực làm cho lòng người vui vẻ.

Đương nhiên.

Cuối cùng, bọn họ vẫn là người game.

Sau khi ăn một lần, công ty giải trí cũng đi qua, chủ yếu chú ý nhất vẫn là động tĩnh của đủ loại trò chơi, cho nên đề tài này cũng không kéo dài bao lâu, lại chuyển sang trò chơi.

Nhưng mà...

Lão Lý ở phía trước ống kính lại phủ định suy đoán của bọn họ.

- Không phải, lần này chủ yếu khảo thí là cách chơi triệu hoán đồng điệu của Vua Trò Chơi, còn có phiên bản cập nhật mới của Dungeon Fighter, vừa vặn mở livestream tuyên truyền một chút.

Triệu hoán đồng điệu?

Trong lòng khán giả chấn động.

Đợi thời gian dài như vậy, cách chơi mà trước đó đã thông báo trên triển lãm rốt cuộc ra rồi à?

Hơn nữa DNF còn có bản cập nhật mới!

Trong lúc nhất thời.

Tin tức nhanh chóng truyền ra, lại hấp dẫn lượng lớn người xem tràn vào.

Nhất là những người yêu thích hai trò chơi này, toàn bộ đều nghe tin chạy đến, thoáng cái làm cho cả phòng livestream đều trở nên náo nhiệt.

Nội dung cập n hật lần này chủ yếu chính là triệu hoán đồng điệu và nghề nghiệp mới trong DNF, Sứ Giả Đêm Tối.

Lão Lý hướng về phía ống kính, giảng giải cách chơi cụ thể về triệu hoán đồng điệu, cùng với công bố mấy tấm thẻ trắng đẩy ra trước đó.

Trong đó có Rồng Tinh Trần và Rồng Tường Vi Đen xuất hiện trước đó ở trên triển lãm.

Tiếp theo chính là màn hình kỹ năng của sứ giả bóng tối, cùng với ba chức nghiệp chuyển chức lớn là Thích Khách, Ninja, Ảnh Vũ Giả.

Nhiều nội dung mới như vậy làm cho khán giả thấy nóng mắt không thôi.

Đến lúc trả lời câu hỏi về bản cập nhật mới, mưa đạn cũng chỉ có thể xem được đầy màn hình.

Nhưng mà đúng lúc này.

Một tin tức đột ngột xẹt qua.

- Đại Chùy Ca, bên phía Thịnh Thú và Cự Kình vừa mới thông báo nội dung trò chơi mới!

Lại thông báo nội dung mới à?

Trong phòng livestream, trong lòng khán giả cả kinh.

Trong khoảng thời gian này, hai nhà này vì độc quyền hàng năm mà đã tận lực tuyên truyền trò chơi của nhà mình.

Cơ bản cứ cách một đoạn thời gian sẽ có tiến độ khai phá trò chơi mới một chút.

Lần này càng quá đáng hơn.

Vậy mà gửi CG tuyên truyền đầu tiên, dẫn phát lượng lớn thảo luận trên mạng.

Cái nhiệt độ khoa trương kia làm cho các công ty khác đều rối rít né tránh.

Trong khoảng thời gian này, nó không tuyên bố nội dung tuyên truyền từ trò chơi nhà mình.

- Cuối cùng cũng tuyên bố CG tuyên truyền à?

Lão Lý hơi ngừng lại trước ống kính, nhưng lại không kinh ngạc, ngược lại cười hắc hắc:

- Thật đúng là trùng hợp, chúng tôi vừa vặn cũng định ngày hôm nay sẽ công bố nội dung CG.

Hôm nay, công ty Hồng Hoang cũng định tuyên bố CG?

Khán giả nghe vậy thì toàn bộ đều ngây dại, vẻ mặt cũng biến thành cổ quái.

Nếu như bọn họ nhớ không lầm thì lần trước khi hai nhà công ty lớn tuyên bố hàng năm sẽ tổ chức đại hội đàm luận, Hồng Hoang cũng phát ra bản báo cáo mới của mình đúng không?

Lần này rốt cuộc lại gặp phải một lần nữa.

Anh xác định không phải cố ý chứ?

- Mọi người đừng suy nghĩ nhiều, thật sự chỉ là trùng hợp mà thôi, tập 1 của bộ phim điện ảnh tuyên truyền chúng tôi đã quay xong, thời gian sớm định ra công chiếu chính là hôm nay, chỉ là chưa kịp gửi thông báo mà thôi.

Lão Lý ho khan hai tiếng, nghiêm túc giải thích.

Nghe nói như vậy, khán giả càng không tin.

Bây giờ đã là giữa trưa rồi.

Mẹ nó, anh nói với tôi là quên gửi thông báo à?

Nói vậy ai mà tin chứ.

Cố ý.

Hồng Hoang tuyệt đối là cố ý!

Tin tưởng!

Khán giả đều bị khẩu thị tâm phi của Hồng Hoang chọc cười.

Nhưng cùng lúc đó, bọn họ lại cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

Các công ty trò chơi trong nước đều biết gần đây chính là thời gian hai nhà độc quyền hằng năm chen nhau tuyên truyền phát hành, tốt nhất là không nên xảy ra xung đột với bọn họ.

Nhưng Hồng Hoang lại đi ngược lại con đường cũ, chọn thời điểm này để tiến hành tuyên truyền, hơn nữa còn là chính xác đến cùng một ngày.

Điều này có chút tế nhị.

Nhưng mà...

Cho dù bọn họ có phát mưa đạn hỏi thăm như thế nào thì lão Lý cũng giữ miệng như bưng, không trả lời thẳng, làm cho bọn họ càng muốn phát điên hơn.

Chương 322: Phát Hành Tuyên Truyền Va Chạm, Trò Hay Bắt Đầu (2)

Cứ như vậy mãi cho đến sau nửa giờ.

Dưới tài khoản của công ty Hồng Hoang, quả nhiên cũng có một tin tức hoàn toàn mới, rõ ràng là tập 1 trong phim tuyên truyền trò chơi trước đó đã chiếu!

Tin tức này vừa ra, trò chơi đã trở nên xôn xao.

Càng làm cho bọn họ khó có thể lý giải được chính là.

Ngay sau đó khi Hồng Hoang thông báo tin tức thì bên phía Đông Sơn Cư cũng gửi một thông báo, Kiếm Hiệp Tình Duyên 3 sẽ được ra mắt vào tháng sau!

- Điên rồi, điên rồi, rốt cuộc hai công ty này đã xảy ra chuyện gì vậy?

- Trực tiếp treo lên hai tin tức hàng năm độc chiếm đại tác tuyên bố, đây cũng quá mãng rồi!

- Chẳng lẽ bọn họ định cạnh tranh với Thịnh Thú và Cự Kình à?

- Không thích hợp, sao tôi lại có cảm giác mưa gió nổi lên thế này?

- Không phải cảm giác, thật sự bóp lên! Mọi người mau nhìn tiêu đề của thông báo Hồng Hoang đi!

Kèm theo đó là một tiếng kinh hô, các người chơi nhao nhao tập trung đến tiêu đề trên thông báo của Hồng Hoang.

- Ở đây không có ngạo mạn và thành kiến, chỉ có hành trình mộng ảo mà bạn không ngờ tới, khoa huyễn đốt não cự chế Tây Bộ Thế Giới, sẽ chính thức chiếu vào 8h tối nay!

Khá lắm.

Đây không phải đơn giản chỉ là cây dâu mà mắng cây hòe nữa.

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra được Hồng Hoang nói chính là ngự tam gia.

Bởi vì trước đó bọn họ đều nghe nói, hai tổng giám đốc của Hồng Hoang và Đông Sơn Cư đồng thời ăn "bế môn canh" trong công ty to lớn.

Vốn cho rằng hai nhà sẽ bởi vì e ngại đối phương mà nén giận.

Nhưng không ngờ lại có một thông báo liên hợp trực tiếp tới, treo tuyên bố của hai nhà hàng năm độc chiếm lên!

- Tôi chỉ là nói chơi thôi, đây là muốn làm ra trò gì?

- Hồng Hoang và Đông Sơn Cư lại cứng rắn như vậy! Tôi không nhìn lầm chứ?

- Chuyện lớn như vậy xảy ra quá đột ngột! Chẳng lẽ bọn họ không sợ bị chèn ép à?

- Mẹ nó, tổng giám đốc người ta tự mình tới cửa còn ngăn cản ở bên ngoài, đổi thành anh thì anh có thể nhịn được không?

- Bọn họ không làm như vậy thì tôi đã xem thường bọn họ, nhưng mà xem ra là tôi quá lo lắng, Hồng Hoang trâu bò! Đông Sơn Cư trâu bò!

- Lần này chính xác quái to cứng rắn làm, cho dù có muốn từ chối người ta thì tốt xấu gì cũng ôn tồn gặp một lần, kết quả lại luôn gạt người ở bên ngoài.

- Lần này có trò hay để xem rồi.

Hồng Hoang bây giờ không thể so với trước đó.

Chỉ trong thời gian mấy tháng ngắn ngủi đã vọt lên thành tân quý trong nghề.

Không chỉ là công ty trò chơi thành lập bình đài xã giao trò chơi nóng nảy nhất hiện tại, mà còn có qua lại với mấy công ty giải trí nổi tiếng, sớm đã không phải là đại hán gì cũng có thể tùy tiện nắm giữ.

Lại thêm sự phối hợp của Đông Sơn Cư với danh khí không kém.

Rõ ràng chính là muốn cứng rắn gây khó dễ.

Thậm chí ngay cả trang cũng không giả.

- Hả giận! Thật mẹ nó hả giận!

Trong phòng họp của Đông Sơn Cư, tổng giám đốc Trịnh Khiêm không để ý hình tượng, trực tiếp nói tục một tiếng.

Từ sau khi trở về từ phân bộ Cự Ngạnh lần trước, anh đã nghẹn một bụng tức giận, cuối cùng có thể thả ra, thật sự là cảm thấy quá sảng khoái.

Nhưng cũng vì như thế.

Đám quản lý cấp cao phía dưới của anh thì lại tràn đầy vẻ u sầu.

Tổng giám đốc, anh thì hả giận rồi, nhưng mà phải ăn nói với

mấy cổ đông bên kia như thế nào đây?

Hai nhà đại hán cùng cứng rắn chính diện đối với bọn họ, đối với bọn họ mà nói thì đây là chuyện vô cùng mạo hiểm.

- Đi thôi, đừng có mặt mày ủ dột như vậy.

Nhìn thấy bộ dáng này của bọn họ, Trịnh Khiêm cũng dần dần tỉnh táo lại.

Nhưng anh cũng không hối hận, mà là nói tiếp:" Có thể mọi người sẽ cảm thấy tôi làm như vậy có chút xúc động, nhưng mọi người có nghĩ tới thân phận của tôi bị đánh mặt hay không, nếu ngay cả một chút biểu thị cũng không có thì thế giới bên ngoài sẽ cảm thấy chúng ta như thế nào?

- Đạo lý đúng là như vậy, nhưng dù sao đối phương cũng là Cự Ngạnh và Cự Kình.

- Hơn nữa ngoại trừ bọn họ ra thì cũng phải đối mặt với Thịnh Thú và Nhậm Thiên Địa.

Đám quản lý cấp cao bên cạnh lo lắng nói.

Một chút đối mặt với bốn nhà quái vật khổng lồ, cho dù là ai thì trong lòng cũng sẽ chột dạ.

- Không, mọi người sai rồi!

Nhưng không ngờ, Trịnh

- Tổng bộ của Cự Ngạnh và Nhậm Thiên Địa không ở trong nước, cho dù muốn triệu tập tài nguyên thì cũng phải thông qua hai nhà Cự Kình và Thịnh Thú, muốn trực tiếp nhúng tay vào thị trường trong nước cũng không dễ dàng.

- Hơn nữa bây giờ chúng ta không phải chiến đấu một mình, mà còn có Hồng Hoang, chẳng lẽ mọi người cảm thấy bây giờ

Hồng Hoang không có thực lực liều mạng với các công ty lớn à?

Hồng Hoang.

Các vị cấp cao há miệng.

Nhớ tới công ty từ khi mới bắt đầu đã không ngừng sáng tạo kỳ tích này, trong lòng bọn họ vốn đang lo lắng cuối cùng cũng có chút giao động.

Trịnh Khiêm thấy thế, lại rèn sắt khi còn nóng nói:

- Mọi người có nghĩ tới, nếu như, tôi nói nếu như, chúng ta thắng trận này thì sẽ mang đến lợi ích khổng lồ cỡ nào cho Đông Sơn cư hay không?

Người ngoài đều cho rằng Trịnh Khiêm anh là Phật hệ.

Nhưng có bao nhiêu người biết rằng, anh chỉ là không gặp được cầu nối có thể chịu tải dã tâm của mình mà thôi.

Khi cây cầu nối tên là Hồng Hoang này bày ra trước mặt anh, anh biết cơ hội mà mình chờ đợi nhiều năm rốt cuộc cũng đã đến rồi!

Đúng vậy.

Để cho Đông Sơn Cư một bước vọt lên làm đại hán nổi tiếng trong nước.

Chính là mục tiêu lớn nhất của anh bây giờ!

- Lợi ích à? "

Đám người phía dưới nuốt nước miếng một cái.

Nếu quả thật như lời anh nói, có thể thắng một trận này thì đối với toàn bộ Đông Sơn Cư không thể nghi ngờ là thiên đại kỳ

ngộ, càng có thể làm cho bọn họ một bước nổi tiếng ở trong nước.

Không cần phải nói.

Chỉ riêng về phân ngạch thị trường tiên hiệp, bọn họ ít nhất có thể vượt lên một phen!

Áp chế toàn bộ đối thủ cạnh tranh khác!

Cảnh tượng làm cho người ta say mê kia cũng dần dần mê muội ánh mắt của bọn họ, cuối cùng trở nên kiên định.

Chương 323: Bạn Có Từng Đặt Câu Hỏi Về Bản Chất Của Thế Giới Hiện Thực Chưa? (1)

- Được, tôi làm!

- Tôi cũng vậy! Cùng lắm thì chạy về tiếp tục làm trò chơi thôi!

- Bên phía cổ đông thì để tôi đi ổn định trước.

- Cũng có thể lợi dụng một chút nhiệt độ lần này, vừa vặn chuẩn bị cho trò chơi của chúng ta.

Làm ăn giống như đánh bạc, làm sao có thể kiếm được một khoản lớn.

Bọn họ đều là từ tầng dưới chót sờ soạng lần mò lên, không thể hiểu hơn được đối với đạo lý này, trong lúc nhất thời âm thanh hưởng ứng đã truyền khắp toàn bộ trong phòng họp.

Trịnh Khiêm hài lòng gật đầu:

- Rất tốt, cũng bắt đầu chuẩn bị đi, tôi sẽ liên lạc với bên Hồng Hoang, bắt đầu định ra bước tiếp theo của kế hoạch.

- Lần này chúng ta sẽ cho bọn họ thấy thế nào là cướp đồ ăn trước miệng cọp!

…

Hồng Hoang và Đông Sơn Cư tuyên truyền phát hành va chạm, không thể nghi ngờ là đã thu hút ánh mắt của các người chơi, dẫn

phát một mảnh xôn xao trong giới.

Hai công ty nổi tiếng trong nước lại muốn thách thức độc quyền hàng năm của các công ty lớn, đối đầu con quái vật khổng lồ Cự Ngạnh này.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì bọn họ đều cho rằng hai nhà này điên rồi.

Bởi vì đối với công ty lấy kiếm tiền làm mục đích thì hành động này không thể nghi ngờ là xúc động, bất chấp hậu quả.

Nhưng cân nhắc đến chuyện bế môn canh đoạn thời gian trước, giống như tất cả lại trở nên hợp tình hợp lý.

Điều này làm cho bọn họ chỉ có thể chờ mong sự phát triển sau này.

Muốn xem thử hai nhà này lấy nhỏ thắng lớn như thế nào.

...

- Dám công khai khiêu chiến với chúng ta, Hồng VQLbYJXYqỵ và Đông Sơn Cư này thật can đảm.

Trụ sở chính của công ty Cự Kình.

Tổng thanh tra phụ trách khai phá độc quyền lần này nhìn thông tin trước mắt, vẻ mặt cũng không có thay đổi quá lớn.

- Gần đây danh tiếng của Hồng Hoang đang nổi, đừng để sau đó lật thuyền trong mương.

- Mặc dù tôi không cho rằng bọn họ có thể tạo ra sóng gió gì, nhưng cẩn thận một chút thì lúc nào cũng không sai.

- Còn không phải mấy gia hỏa mới điều tới của Cự Ngạnh cuồng vọng tự đại à, một hai phải tạo chuyện phiền phức cho

chúng ta, hừ!

Mấy người cao tầng bên cạnh liên tiếp mở miệng, có vẻ hơi bất mãn.

Bất mãn vì hai nhà Hồng Hoang dám gọi nhịp với bọn họ, cũng là bất mãn đối với Cự Ngạnh cành mẹ đẻ cành con.

Mặc dù bọn họ vô cùng tự tin về đại tác độc quyền của nhà mình.

Nhưng là thương nhân, kiêng kị nhất chính là cành mẹ đẻ cành con.

Không duyên cớ có thêm hai công ty đến tìm phiền phức, tất cả đều là bởi vì bên phía Cự Ngạnh tự tạo thành vấn đề.

Nếu không phải còn có quan hệ hợp tác thì có lẽ bọn họ đã sớm hưng sư vấn tội rồi.

- Được rồi, mặc dù chuyện này phiền phức, nhưng không phải là không có chỗ tốt cho chúng ta, ít nhất tính chủ đề và độ thảo luận đều có, còn phải cảm ơn hai nhà này mới được.

Tổng thanh tra ngồi ở vị trí chủ phòng nhếch miệng lên, vẫn tự tin như cũ.

Đám người phía dưới thấy thế thì sắc mặt run lên, hỏi:

- Vậy kế tiếp chúng ta nên làm như thế nào?

- Dựa theo kế hoạch ban đầu là được, các ngươi sẽ không thật sự cho rằng trò chơi do Cự Ngạnh và chúng ta liên hợp tuyên truyền phát hành sẽ thất bại chứ?

Trò chơi của bọn họ chính là nhắm ngay vào phân loại nặng cân như thế giới mở, đồng thời đầu tư rất nhiều nhân lực và tài nguyên của công ty vào đó.

Mục đích chính là vì chế tạo ra một đại tác 3A mà không ai có thể vượt qua.

Nếu như ngay cả tự tin thắng được một công ty cũng không có thì dứt khoát không cần làm nữa.

Đám người phía dưới nghĩ như vậy cũng có lý, lập tức thu hồi tâm tư, không để ý tới chuyện hai nhà Hồng Hoang nữa.

....

- Đến rồi, đến rồi, xem thử bộ phim truyền hình tuyên truyền đầu tiên của Hồng Hoang quay như thế nào.

Trên internet.

Đối với lần tuyên truyền phát hành này, nghị luận vẫn đang tiếp tục.

Mà khi đi qua nghị luận.

Rất nhiều người đều bị thông báo giống như tuyên ngôn kia hấp dẫn, nhao nhao mở video kết nối.

Trong số đó có phòng livestream của Âu Dương Hiểu, tràn đầy mong đợi tiến vào giao diện phát sóng.

Quả nhiên như tin tức đã nói.

Bộ phim truyền hình tên là Tây Bộ Thế Giới này đã được tải lên tập 1.

Hơn nữa giống như phim hoạt hình theo mùa ở Bilibili, trong lúc đổi mới thì phát miễn phí, đợi đến khi kết thúc mới có thể chuyển thành thu phí.

- Đáng tiếc gần đây tôi tham gia hoạt động khác, không có cách nào tham gia bộ phim này, nghe nói đây là phim khoa học viễn

tưởng lấy chủ đề cao bồi miền viễn Tây?

Trước ống kính, Âu Dương Hiểu nghi ngờ nhìn phần giới thiệu của phim truyền hình phía dưới.

Một loạt nhãn như khoa học viễn tưởng, đốt não, kịch bản treo trên đó khiến cô có chút mờ mịt.

- Tôi cũng tò mò, không phải Tây Bộ Thế Giới nói về bắn súng à?

- Lần đầu tiên nghe nói Tây Bộ Thế Giới dung hợp với yếu tố khoa huyễn.

- Chẳng lẽ khẩu súng đổi thành đại pháo, hoặc người ngoài hành tinh đại chiến cao bồi miền Tây à?

- Tôi cảm thấy hẳn là nên đổi ngựa thành xe hơi huyền phù. (icon vững tin).

- Vậy tag đốt não nên giải thích thế nào? Đâu thể nào là ném đầu vào trong lửa nướng chứ?

Mưa đạn không ngừng thổi qua, tất cả đều đang suy đoán nội dung của bộ phim này.

Bởi vì lần này Hồng Hoang thật sự quá thần bí.

Ngoại trừ trailer CG không rõ ràng cho lắm ở hai tuần trước thì không còn bất kỳ thông tin liên quan nào khác.

So sánh một chút.

Tuyên truyền trò chơi của Cự Kình thực sự khai phát hoa quả khô, vừa nhìn là đã có thể nhìn ra đang làm trò gì, hơn nữa nội dung không thiếu.

Cái này còn so sánh như thế nào?

- Xem trước một chút rồi nói sau, lỡ như có kinh hỉ thì sao?

Cho dù là Âu Dương Hiểu vô cùng tự tin về Hồng Hoang thì bây giờ cũng là chột dạ vô cùng, dù sao thì đối thủ của bọn họ chính là đại hán nổi tiếng trong nước, đằng sau còn có Cự Ngạnh.

Chỉ hy vọng Hồng Hoang lấy ra đồ vật không kém quá nhiều.

Nghĩ xong, cô cũng xem hết giới thiệu phim, trở về giao diện chính một lần nữa, bấm vào bắt đầu.

- Wow! Tập này dài hơn một giờ!

Đột nhiên, cô chú ý tới thanh tiến độ hiện lên.

Chương 324: Bạn Có Từng Đặt Câu Hỏi Về Bản Chất Của Thế Giới Hiện Thực Chưa? (2)

Thế mà dài tới 1 giờ 8 phút.

Phải biết rằng thời lượng phim truyền hình trong nước chỉ dài 45 phút mà thôi.

Đây đã tương đương với chiều dài của nửa bộ phim điện ảnh.

Mà trước mắt lại chỉ là tập 1 của phim truyền hình mà thôi!

Phát hiện này lập tức làm cho hai mắt của khán giả tỏa sáng, ánh mắt dần dần rơi xuống trên màn hình.

Ngay sau đó.

Âm nhạc và hình ảnh quen thuộc xuất hiện.

Chính là CG trailer mà Hồng Hoang phát ra trước đó.

Mọi người đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức cười ra tiếng.

- Ha ha, tôi đã nói đó là khúc nhạc mở đầu trong phim rồi mà, quả nhiên là bị tôi đoán đúng rồi.

- Bó tay, Hồng Hoang là làm CG tuyên truyền cho CG của trò chơi đúng không?

- Dùng CG để tuyên truyền một CG khác, đúng là phong cách của Hồng Hoang.

- Cấm bộ oa!

(Từ ngữ internet, ngăn lại đối tượng có hành vi lặp đi lặp lại vô tận giống như búp bê matryoshka mở mãi mà không hết.)

- Cho nên thật sự giống như các đại thần trên mạng phân tích, bộ phim truyền hình này có liên quan tới mô phỏng sinh vật người?

Bài hát đầu phim xuất hiện, trong nháy mắt bầu không khí lâm vào một mảnh sung sướng.

Khóe miệng của Âu Dương Hiểu hàm chứa ý cười, ôn lại đoạn phim này.

Đợi đến khi âm nhạc kết thúc và màn hình trở nên tối tăm, phòng livestream cuối cùng cũng yên tĩnh trở lại, một số người càng nín thở chờ đợi.

Hình ảnh yên tĩnh trong phút chốc, cuối cùng cũng truyền đến một giọng nói trầm thấp.

[Đánh thức cô ta.]

Kèm theo giọng nói này, trước mắt tối như mực cuối cùng cũng sáng lên.

Giống như là bệnh nhân nằm ở trên giường bệnh vừa mới mở mắt, xuất hiện ở trong một căn phòng bịt kín và tối tăm.

Trong phòng vô cùng trống trải.

Chỉ có một cái ghế ở chính giữa và một bóng người ngồi ở trên đó.

Khi nhìn thấy bóng người kia, khán giả lập tức trừng lớn hai mắt.

- Mẹ nó! Không mặc quần áo?

- Ngay từ đầu đã bạo như vậy à?

- Đáng ghét, không thể làm cho đèn sáng hơn à? Như

- Ha ha ha, nếu như nhìn rõ thì có lẽ anh sẽ không xem được bộ phim này đâu.

- Anna! Nhân vật này thế mà là do Anna thủ vai!

- Wang defa (WTF)? Thật sự là Anna à?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Chỉ riêng cảnh mở màn này thôi, chỉ sợ phóng tới trên người tất cả nữ minh tinh trong nước, cũng không có mấy người dám đảm nhận bộ phim này.

Cho dù đã vận dụng kỹ xảo chụp ảnh bằng ánh đèn để tiến hành che chắn diện tích lớn, nhưng thử thách tâm lý và hình ảnh cá nhân này có lẽ rất nhiều người đều khó vượt qua được.

Với danh khí của Anna bây giờ, dám tiếp nhận nhân vật này không thể nghi ngờ là cực kỳ to gan.

Đồng thời cũng làm cho mọi người cảm nhận được sự hy sinh và quyết tâm của cô.

So với đối thủ cạnh tranh đã rơi đài kia thì quả thực là không phải cùng một đẳng cấp.

- Diễn viên dám cống hiến hết mình cho diễn xuất như thế này mới đáng để chúng ta kính nể, dù sao thì chị Anna cũng xuất thân là vai quần chúng, có thể chịu được nhiều khổ cực hơn những diễn viên lưu lượng kia.

Âu Dương Hiểu tán thưởng không thôi, bị khuất phục sâu sắc

bởi sự gan dạ của Anna.

Nhưng không thể không nói.

Chính là bởi vì sự cố gắng này mới có thể làm cho cô ấy đi đến vị trí hiện tại.

Mà trong lúc mọi người nghị luận thì hình ảnh cũng bắt đầu động.

[Nghe thấy tôi nói chuyện không?]

Giọng nam trầm thấp vang lên lần nữa, Anna đang ngủ say trên ghế cũng mơ màng tỉnh lại.

[Vâng.]

[Xin lỗi, tôi cảm thấy không khỏe cho lắm.]

Cô trả lời với giọng nói run rẩy, giống như là vừa mới trải qua chuyện gì làm cho cô sợ hãi.

[Bỏ khẩu âm.]

Giọng nam trầm thấp ra lệnh.

[Cô biết mình đang ở đâu không?]

Ống kính tới gần, đi tới trước mặt Anna.

Đó là một khuôn mặt hoàn toàn tương phản với phong cách lạnh lùng thường ngày của cô, nhu hòa đờ đẫn, trên mặt còn dính chút máu.

Chỉ riêng một màn này.

Lập tức khiến khán giả tán thưởng.

Không ngờ cô ấy lại có thể hoán đổi tự nhiên giữa hai loại

phong cách, diễn kỹ này quả thực là tuyệt!

[Tôi đang ở trong mơ.]

Anna hoảng hốt trả lời, giọng nói không còn run rẩy.

Mà thay vào đó biến thành lạnh lẽo không có chút tình cảm nào, không có bất kỳ dao động.

[Không sai, Dolores, cô đang mơ, cô muốn tỉnh lại khỏi giấc mơ à?]

[Đúng vậy.]

[Cô đã bao giờ đặt câu hỏi về bản chất của thế giới hiện thực trong mắt mình chưa?]

[Không có.]

Âm thanh giống như thôi miên biến mất, hình ảnh hoán đổi, đi tới trên một cái giường.

Nữ chính Dolores, cũng chính là Anna đang lẳng lặng nằm trên giường, hai mắt nhắm chặt chậm rãi mở ra.

Tiếp theo cô đứng dậy rời khỏi phòng, cầm lấy rương vẽ, đi ra ngoài căn nhà bằng gỗ rất có phong cách miền viễn tây.

Lên tiếng chào hỏi người cha già đang nằm hút thuốc lá trên ghế, sau đó cô đi tới bên cạnh rào chắn, hít sâu một hơi rồi nhìn về phương xa.

Mọi chuyện có vẻ như không thể bình thường hơn được nữa.

Thật giống như là đã hoàn toàn quên đối thoại vừa rồi, bọn họ chỉ là một đôi cha con bình thường không thể bình thường hơn.

Nhưng khán giả ngồi ở phía trước màn hình lại không khỏi

rùng mình.

- Có ý gì? Nữ chính là người máy à?

- Không đúng, phải nói là người mô phỏng sinh vật!

- Cho nên đoạn mở đầu là đang tiến hành kiểm tra sửa chữa và bảo trì cho cô ấy?

- Xem ra nữ chính còn không biết mình là người mô phỏng sinh vật.

- Tê! Câu nói cuối cùng làm cho tôi nổi hết da gà.

- Mẹ nó! Sự bắt đầu này cũng khá là quái dị đấy.

Đứng ở góc nhìn thượng đế, khán giả có thể dễ dàng đoán được đoạn đối thoại máy móc ở đầu phim.

Nhân vật chính do Anna thủ vai chính là một người mô phỏng sinh vật!

Hơn nữa còn là một người có cuộc sống của mình, không hề biết mình là người mô phỏng sinh vật!

[Bạn từng bao giờ chất vấn bản chất của thế giới hiện thực trong mắt mình chưa?]

Chỉ một câu nói ngắn ngủi lập tức làm cho bọn họ nhớ tới chủ đề nóng hổi mà bọn họ thảo luận cách đây không lâu.

Chương 325: Thứ Này Rất Thật Sao? (1)

Thế giới mà bọn họ đang ở có phải là một thế giới được nền văn minh cao cấp ngoài hành tinh nuôi dưỡng hay không, hoặc có lẽ là không gian ảo do số liệu tạo thành.

Thậm chí ngoại trừ mình ra.

Tất cả mọi người và sinh vật đều là giả?

Chỉ có điều bởi vì bọn họ bị phong tỏa tin tức, cho nên mới vẫn chưa biết được chân tướng.

- Các anh em, xảy ra chuyện lớn rồi! Tôi phát hiện một sợi dây điện ở trong tay mình!

- Xong rồi, xong rồi, tôi quên mất chuyện cần làm hôm nay, không phải là thiết bị lưu trữ trong đầu tôi xảy ra vấn đề chứ?

- Hả? Thì ra bệnh mau quên của tôi là bởi vì thiết bị lưu trữ bị hỏng à?

- Mấy vị trên lầu đủ rồi, giường bệnh sắp không chen lọt nữa.

- Ha ha ha, một đống kịch tinh (drama queen), sao các ngươi không cắt tiểu đinh đinh đi xem có phải là lắp vào hay không?

Nhìn mưa đạn nháo nhào làm trò trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu suýt nữa cười ra tiếng, đám người này thật đúng là thích diễn.

Nếu như toàn bộ thế giới thật sự là giả tạo thì sao có thể để

cho bọn họ dễ dàng phát hiện như vậy chứ?

Chỉ riêng lực tính toán khủng bố kia, có lẽ cần đến nền văn minh cấp ba trở lên mới có thể làm được.

Bọn họ ngay cả nền văn minh cấp một dưới lòng đất cũng chưa đạt được, cho dù phát hiện thì sao hả, còn có thể chạy thoát được à?

- Đề tài khoa huyễn, thì ra là ý này.

Mặc dù chỉ là khúc dạo đầu ngắn ngủn, nhưng nội dung ẩn chứa trong đó lại hoàn toàn bắt lấy nội tâm của mọi người trong phòng livestream, càng hiếu kỳ đối với kịch bản sau này.

Ngay sau đó.

Hình ảnh chuyển đổi, đi tới một chiếc xe lửa nhìn có chút cũ kỹ.

Bên tai vang lên âm nhạc nhẹ nhàng, mang đậm phong cách miền viễn tây, làm cho hai mắt của bọn họ sáng ngời.

Thậm chí kiểu dáng xe lửa, còn có trang phục của các hành khách cũng đều hoàn toàn khớp với ấn tượng của bọn họ về cao bồi miền tây.

Theo xe lửa đến trạm, ống kính kéo xa.

Một thị trấn đất vàng nho nhỏ người đi xe tới đập vào mắt.

Kiến trúc cổ xưa còn có mũ cao bồi đội trên đầu, cùng với xe ngựa chậm rãi lái qua, trong nháy mắt đã kéo bọn họ vào thế giới cảm giác niên đại mười phần này.

- Cảnh tượng này thật tuyệt vời!

- Mức độ hoàn nguyên rất cao!

- Thoạt nhìn rất có cảm giác niên đại.

- Xem ra công ty Hồng Hoang đã bỏ ra rất nhiều công sức cho bộ phim này.

- Chẳng lẽ kịch bản tiếp theo là người mô phỏng phát cuồng đại náo trấn nhỏ miền viễn tây, giết chết tất cả những người này?

- Anna: Đi chết đi lũ sinh vật gốc cacbon, tôi muốn đại khai sát giới!

…

Trong lúc khán giả trong phòng livestream nghị luận.

Góc nhìn trong phim cũng theo nhân vật nam chính xuống xe lửa.

Đi dạo một vòng thị trấn nhỏ náo nhiệt, cuối cùng bọn họ mới gặp lại nữ chính Anna đang tới thị trấn mua đồ.

[Anh đã trở về rồi.]

[Tôi đã nói là tôi sẽ trở về... Có cần tôi đưa cô về nhà không?]

[Vậy phải xem anh có theo kịp hay không.]

[Tôi còn phải đi dắt ngựa của tôi.]

Hai người vừa mới gặp mặt đã giống như là một đôi tình nhân, vừa cãi nhau vừa dẫn ngựa đi, một trước một sau cưỡi ngựa chạy về chỗ ở.

Bộ dáng ngọt ngào kia.

Điều này làm cho vẻ mặt của các khán giả không khỏi trở nên cổ quái.

- Chẳng lẽ đó là tình yêu giữa người và máy móc trong truyền thuyết à?

- Cho nên nam chính đang hẹn hò với một người mô phỏng sinh vật?

- A... Cái này... Mùi vị thức ăn cho chó lần này có vẻ không đúng lắm.

- Có khi nào anh ta không biết nữ chính là người máy hay không?

- Vậy chẳng phải là càng kích động hơn à?

- Tôi chỉ có một vấn đề, nó rất thật à?

Theo kịch bản dần dần hiện ra, khán giả càng ngày càng ngơ ngác, hoàn toàn không rõ bộ phim truyền hình này rốt cuộc muốn nói cái gì.

Một câu chuyện tình yêu của chàng cao bồi miền Tây và cô gái mô phỏng sinh vật?

Hay là người máy bạo động đại chiến cao bồi miền Tây?

Mà sự tò mò mãnh liệt này cũng thôi thúc bọn họ tiếp tục quan sát, muốn mở ra tấm màn che bí ẩn của bộ phim này.

Rất nhanh.

Nam nữ chính đã rời khỏi tiểu trấn, thúc ngựa chạy nhanh trên sa mạc mênh mông.

Chờ đến khi trời dần dần tối lại, cuối cùng cũng chạy về trong nhà.

Lại phát hiện đàn trâu vốn nên nuôi dưỡng trong chuồng lại chạy ra.

[Cha sẽ không để cho bọn nó chạy loạn ở bên ngoài muộn như thế.]

Nữ chính phát giác được không đúng, nhìn đàn trâu từ trong nhà chạy ra kia.

Đúng lúc này.

Một tiếng súng vang lên trong ngôi nhà trên sườn núi phía xa, nhạc nền đột nhiên trở nên dồn dập.

Có chuyện rồi!

Trong lòng khán giả chấn động, không ngờ nội dung cao trào lại đến nhanh như vậy.

Đồng thời bị kinh hãi còn có nam nữ chính trong phim.

Nghe thấy tiếng súng, vẻ mặt của bọn họ đều biến đổi, vội vàng tăng thêm tốc độ chạy về nhà.

Nhưng khi bọn họ xuyên qua rào chắn tiến vào sân trước thì lại phát hiện cha của nữ chính đã ngã ở giữa vũng máu.

Hai người đàn ông ăn mặc như cao bồi trang bị súng đứng ở bên cạnh, nhìn giống như là tới ăn cướp.

- Bang!

- Bang!

Nam chính tức giận nổ súng, miểu sát hai người kia khi còn chưa kịp phản ứng, máu tươi trộn lẫn với sữa bò trên mặt đất.

[Ba ba!]

[Không!]

Nữ chính đuổi theo, la lên một tiếng bi thiết rồi nhảy xuống ngựa, chạy tới liều mạng lay động thi thể của cha mình.

Nhưng cô vừa ngẩng đầu lên đã phát hiện một người đàn ông mặc áo đen, trang phục có chút không giống bọn họ đang đứng trước mặt, giống như là đồng bọn của hai tên cường đạo kia may mắn còn sống sót.

Dưới sự hoảng loạn và phẫn nộ, nữ chính nhặt súng ngắn từ thi thể bên cạnh lên nhắm ngay người đàn ông này, nhưng lại bị anh ta tát một cái bay xa.

Tiếng "bốp" vang dội kia....

Khán giả nhìn thấy vậy trong lòng chấn động thật sâu.

- Má ơi, Anna cũng quá liều mạng rồi.

- Một cái tát vang dội như vậy, nếu như bị fan hâm mộ của cô ấy nhìn thấy thì còn không được mắng chửi om sòm à?

- Ngay từ đầu đã ngược nữ chính, kích thích như vậy à?

- Hiểu rồi, tôi hiểu rồi! Nhất định là chương trình gặp lỗi trong lúc bị ngược đãi, nữ chính trực tiếp mở ra chế độ phản sát vô song!

- Ha ha, thiên sứ đọa lạt phá hủy thế giới đúng không?

Chương 326: Thứ Này Rất Thật Sao? (2)

Mưa đạn không ngừng xẹt qua trong phòng livestream, suy đoán kịch bản tiếp theo.

Có người căn cứ vào cục diện hiện tại để phân tích có lý có cứ, nhận được không ít người đồng ý.

Nhưng mà…

Lời nói tiếp theo của người đàn ông lại làm cho bọn họ ngây người lần nữa.

[Đây chính là cách cô đối đãi với bạn cũ à?]

[Tôi tới đây đã 30 năm rồi nhưng cô vẫn không nhớ rõ tôi à?]

[Chúng ta đã trải qua nhiều chuyện cùng nhau.]

[Bọn họ cho cô tăng lên chút dũng khí, Dolores, thật sự là quá mê người.]

WTF?

Đây là chuyện gì vậy?

Nữ chính lại có một chân với lão già chừng bốn mươi, năm mươi tuổi này à?

Đừng nói là khán giả.

Ngay cả Âu Dương Hiểu trước ống kính cũng ngơ ngác.

Trong đầu đầy dấu chấm hỏi.

Nhìn nữ chính thế nào cũng chỉ hơn 20 tuổi, ba mươi năm trước lại là chuyện gì?

Đúng rồi.

Cô là người máy mô phỏng sinh vật.

Vẻ ngoài không thay đổi suốt ba mươi năm cũng không kỳ quái.

Đột nhiên, mọi người phản ứng lại.

Thì ra lão già này đã tới quấy rầy cô người máy được ba mươi năm, hơn nữa còn từng có một đoạn tình cảm!

Hơn nữa nhìn bộ dáng kia.

Người đàn ông này giống như biết thân phận của nữ chính.

Lập tức làm cho kịch bản trở nên càng phức tạp và khó hiểu hơn.

Vừa vặn lúc này.

Giọng nói giống như là lời bộc bạch xuất hiện trong mơ lúc ban đầu lại vang lên.

[Một vấn đề cuối cùng, Dolores.]

[Nếu như tôi cho cô biết, cô và người quen của mình đều được sáng tạo ra để thỏa mãn nhu cầu của những người trả tiền để được đi tới thế giới của cô.]

[Những người đó bị cô gọi là Tân Trụ Dân.]

[Nếu như tôi nói cho cô biết cô không thể làm tổn thương Tân

Trụ Dân, mà bọn họ có thể làm bất cứ điều gì bọn họ muốn với cô thì sao?]

Giống như là phối hợp với lời bộc bạch, lúc này nam chính cũng từ trong nhà chạy ra, liên tục bắn về phía người đàn ông.

Nhưng anh lại phát hiện viên đạn vừa rồi miểu sát hai tên cướp rơi xuống trên người lão già toàn bộ đều biến thành tịt ngòi, chỉ nổ tung thành một đám tro bụi, căn bản không tạo ra bất kỳ sát thương nào.

Mà lão già kia lại trở tay bắn một phát, trực tiếp xuyên qua lồng ngực của anh, làm cho anh ngã xuống đất ôm bộ ngực đầy máu.

[Không!]

[Teddy! Không!]

Nữ chính vừa khóc vừa bị lão giả kéo vào trong phòng bên cạnh, đóng cửa lại.

Toàn bộ quá trình không có chút sức phản kháng nào.

Nhìn thấy vậy, đại não của người xem lập tức đứng máy, thiếu chút nữa mất đi năng lực suy tính.

Cái thứ đồ chơi gì vậy?

Mới không đến nửa tập mà nam chính đã đi nhận hộp cơm rồi à?

Còn có nữ chính bị kéo vào trong nhà đóng cửa lại, nội dung cốt truyện này có phải có chút không thích hợp hay không?

Không phải nói là mở ra đại sát vô song bốn phương à?

Nhưng kịch bản căn bản không cho bọn họ cơ hội suy nghĩ

nhiều.

Giọng nói giống như lời bộc bạch kia lại vang lên, che giấu tiếng khóc của nữ chính.

[Tôi nói cho cô biết những chuyện này, có thể khiến cô thay đổi cách nhìn đối với Tân Trụ Dân không? Dolores.]

[Không... Đương nhiên là không rồi, chúng tôi đều thích Tân Trụ Dân. Mỗi một người tôi gặp phải đều nhắc nhở tôi rằng có thể sống sót là may mắn cỡ nào, thế giới này là tốt đẹp cỡ nào.]

Giọng nói bình tĩnh không tình cảm của nữ chính cũng xuất hiện trong lời bộc bạch, hoàn toàn khác hẳn với bộ dạng thê thảm trong màn hình.

Tiếng nói vừa dứt.

Màn hình vụt một cái lại trở nên tối tăm.

Âu Dương Hiểu tay mắt lanh lẹ, vội vàng nhấn nút tạm dừng.

- Chờ một chút, chờ một chút, để tôi chải vuốt nội dung lại đã.

Tin tức quá nhiều!

Hình ảnh và đối thoại hơn một phút ngắn ngủi này làm cho cô có loại cảm giác đầu óc quá tải.

Người xem cũng nhân cơ hội này mà phục hồi tinh thần lại, điên cuồng phát ra mưa đạn.

- Mẹ nó, cái này quả thực là ngoài dự liệu của tôi!

- Đâu chỉ ngoài dự liệu, tôi nghĩ ra 10 ngàn khả năng cũng không ngờ được cốt truyện lại có thể như vậy.

- Trực tiếp đốt luôn CPU của tôi đi!

- Tôi là ai? Tôi ở đâu?

Kịch bản đột nhiên nổ tung quả thực là ngoài dự liệu của mọi người, chênh lệch rất nhiều so với dự kiến của bọn họ ngay từ đầu.

Thậm chí rất nhiều người đều ngơ ngác, liều mạng sửa sang lại đủ loại tin tức hỗn loạn trong đầu.

- Cho nên, người mô phỏng sinh vật giống như nữ chính kia thật ra là được tạo ra để phục vụ cho những kẻ có tiền? Còn nữa, nam chính cũng là người mô phỏng sinh vật à?

Âu Dương Hiểu lúng ta lúng túng đưa ra suy đoán của mình, dần dần bắt được trọng điểm.

Nếu như cô không đoán sai thì người mô phỏng chắc là được lập trình để không thể làm tổn thương người thật, cho nên súng ống mới không có cách nào tạo thành thương tổn.

Mà người thật thì không có hạn chế này.

Bởi vậy có thể suy luận ra, nam nữ chính đều là người mô phỏng, hai tên cường đạo kia cũng là người mô phỏng, chỉ có lão già kia là người thật.

Chẳng lẽ toàn bộ nơi đây là hạng mục thể nghiệm người mô phỏng theo chủ đề Tây Bộ Thế Giới, để khách hàng bỏ tiền tới đây trải nghiệm kịch bản cao bồi à?

Âu Dương Hiểu cảm giác mình đã đoán được chân tướng.

Mà sau khi nghe thấy phân tích của cô, người xem trong phòng livestream đều hai mắt sáng ngời, như vậy đúng là rất hợp lý.

Dù sao thì dùng súng thật trong các cuộc quyết đấu cao bồi quả thật quá nguy hiểm.

Nhưng nếu như dùng người mô phỏng thì không cần lo lắng nữa, nhiều lắm thì cũng chỉ là làm hỏng một bộ máy móc mà thôi.

Thiết kế này thật tuyệt!

- Hiểu rồi, thì ra mọi chuyện là như thế, phần sau hẳn là nữ chính thức tỉnh, chạy thoát khỏi nhà máy sửa chữa đối kháng với con người.

Sau khi suy nghĩ thông suốt, lông mày của Âu Dương Hiểu giãn ra, tràn đầy tự tin nhấn xuống nút play.

Tiếp theo màn hình sáng lên.

Khúc nhạc mở màn lại vang lên lần nữa.

Nhưng mà...

Ngay khi tất cả mọi người cho rằng mình đã đoán được kịch bản sau này thì một màn quen thuộc lại xuất hiện.

Nữ chính hoàn hảo không hao tổn nằm ở trên giường, hai mắt chậm rãi mở ra.

Nam chính vốn nên chết cũng tỉnh lại trên xe lửa, tái diễn lại cảnh ban đầu của bộ phim.

Thật giống như tất cả đều chưa từng xảy ra.

Chương 327: Thứ Này Rất Thật Sao? (3)

Hả?

Mọi người đều sửng sốt.

Đây là chuyện gì vậy?

Nhưng rất nhanh, đã có người phản ứng lại.

- Đây là... vòng lặp thời gian!

- Không đúng, những người trên xe lửa đã thay đổi!

- Thật đúng là thay đổi rồi, phía trước là mấy người đàn ông, chẳng lẽ là người mô phỏng được sửa chữa xong thì lại bị bắt đầu tiến vào kịch bản cố định à?

- Tê! Cho nên kịch bản trước đó còn phải trải qua một lần nữa à?

Khán giả ngạc nhiên nhìn một màn đảo ngược ngoài dự đoán này, chỉ cảm thấy trí thông minh của mình bị đè trên mặt đất cọ xát thật mạnh.

Đợi đến khi ống kính theo xe lửa dần dần kéo xa, chuyện càng làm cho bọn họ kinh ngạc hơn xảy ra.

Tây Bộ Thế Giới vốn dĩ mênh mông rộng lớn dần dần biến thành một cái sa bàn khổng lồ, vài nhân viên công tác cầm máy tính bảng đứng ở bên cạnh, tiến hành thao tác lên sa bàn.

Xung quanh sa bàn là từng căn phòng được tạo thành từ các loại pha lê.

Các nhân viên khác tiến hành khảo nghiệm đủ loại người mô phỏng sinh vật, thậm chí ngay cả ngựa cũng là máy móc, đang được tiến hành tiêm huyết dịch vào.

Khán giả nhìn thấy cảnh này thì trừng to mắt, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

- Mẹ nó! Hoá ra toàn bộ Tây Bộ Thế Giới chính là công viên chủ đề dùng người mô phỏng sinh vật làm ra?

Mưa đạn này không thể nghi ngờ là đã giải đáp nghi hoặc của tất cả mọi người trong phòng livestream, trong lúc nhất thời tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

Bọn họ vẫn cho rằng nam nữ chính là người mô phỏng sinh hoạt trong một thị trấn nhỏ miền viễn tây.

Có ai ngờ được, một trận thao tác này của biên kịch Hồng Hoang lại trực tiếp đưa kịch bản lên đến tầng khí quyển.

Không chỉ riêng nam nữ chính.

Toàn bộ Tây Bộ Thế Giới cũng là do công ty này dùng người mô phỏng sinh vật sáng tạo ra!

Theo lý thuyết thì những hành khách, cao bồi, thậm chí kỹ nữ mà bọn họ nhìn thấy trước đó rất có thể cũng là người mô phỏng sinh vật.

Đây là một công viên giải trí lấy Tây Bộ Thế Giới làm chủ đề!

Mà người mô phỏng sinh vật sống trong đó lại không biết mình là người mô phỏng sinh vật.

Mỗi ngày đều hoạt động trong phạm vi chỉ định căn cứ vào mô

hình hành động đã được thiết lập sẵn, cung cấp cho khách hàng trả tiền để thể nghiệm sự hưởng lạc, thậm chí muốn làm gì thì làm.

Từ đó giải thích được.

Vì sao nam nữ chính rõ ràng đã chết, nhưng sáng hôm sau vẫn sống sờ sờ xuất hiện ở vị trí cũ, sinh hoạt như bình thường.

- Điều này cũng quá đáng buồn rồi, bọn họ hoàn toàn không biết mình là do người khác sáng tạo ra.

- Bọn họ còn tưởng rằng mình là người thật, vẫn luôn sống ở trong trấn nhỏ này.

- Hình như ký ức của một ngày trước cũng bị xoá bỏ, chỉ lưu lại ký ức về kịch bản.

- Trí nhớ gì chứ, đều là cái vỏ rỗng được lưu trữ trong đầu.

- Mấy người nói xem trí nhớ của chúng ta có phải cũng là do người ngoài hành tinh cắm vào hay không? Thật ra căn bản chưa từng xảy ra, chỉ là một đoạn số liệu dấu hiệu mà thôi.

- Thần, thiết lập này quả là thần!

Sau khi hiểu rõ bối cảnh của bộ phim này, khán giả không nhịn được khen ngợi.

Có thể tưởng tượng ra được, một ngày nào đó những người mô phỏng sinh vật này thức tỉnh, phát hiện mình là bị người khác sáng tạo ra, còn bị người khác chà đạp nhiều lần như vậy.

Sự chấn động kia, sự phẫn nộ kia, còn có cả sự khuất nhục kia.

Chỉ tưởng tượng thôi cũng cảm thấy vô cùng kích động rồi.

Nói lớn hơn một chút.

Thậm chí có thể giống như Virus T, trở thành điểm xuất phát khiến toàn bộ thế giới rơi vào hỗn loạn!

Bối cảnh khoa huyễn khổng lồ như thế lại xuất hiện trong một bộ phim truyền hình, lập tức làm cho bọn họ mừng rỡ không khép miệng được.

Bạn dám tin không?

Đây chỉ là một bộ phim dùng để tuyên truyền cho trò chơi mà thôi!

…

- Ông trời phù hộ, số liệu phát ra nhất định phải tốt một chút.

Trong phòng nghỉ ở công ty giải trí Giang Thành.

Người quản lý của Anna là Vân tỷ ngồi ở trước máy vi tính, chắp tay trước ngực, vẻ mặt khẩn trương.

Bây giờ đã là một giờ sau khi bộ phim truyền hình tập 1 được công chiếu, cô vẫn luôn canh giữ ở trước máy vi tính không dám rời đi, chỉ sợ đã xảy ra sai lầm gì đó.

Anna ở bên cạnh cũng ngừng thở, chăm chú nhìn máy tính.

Đối với cô thì lần diễn xuất này tuyệt đối là một lần khiêu chiến to gan, một chút không tốt, thậm chí có thể sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với hình tượng của cô.

Cho nên cô cũng không chắc chắn có thể làm được.

- Có rồi! Số liệu vừa mới cập nhật.

May mắn.

Website chiếu phim cũng không để các cô đợi lâu.

Dưới một tiếng hô nhỏ của Vân tỷ, số liệu mới nhất đột nhiên được cập nhật.

Trong chớp mắt.

Hai người nhìn thấy hơn 2 triệu, lập tức mừng rỡ.

- 2 triệu! Một giờ đã đến 2 triệu!

Vân tỷ khó có thể tin che miệng lại, vừa vui mừng lại kích động.

Ánh mắt Anna cũng rung động, không ngờ phản ứng của bộ phim này lại tốt như vậy, quả nhiên chọn bộ phim này là đúng.

Nhưng dù sao cô cũng đã gặp đủ loại cảnh tượng hoành tráng, rất nhanh tỉnh táo lại.

- Lúc này mới chỉ là gửi số liệu mà thôi, cuối cùng còn phải xem khán giả đánh giá.

- Đúng vậy, danh tiếng cũng rất quan trọng.

Vân tỷ đồng ý gật đầu:

- Có thể có thành tích như vậy ngay từ đầu, ít nhất chúng ta đã thành công một nửa.

- Tôi cũng cảm thấy giống như vậy.

Ánh mắt Anna chắc chắn, tràn đầy tự tin:

- Hơn nữa tôi tin tưởng, lấy kịch bản của bộ phim này tuyệt đối có thể vượt qua những bộ phim điện ảnh khác!

...

Chính như cô nói.

Lúc này, bằng thiết lập độc đáo và kịch bản mới mẻ của mình, Tây Bộ Thế Giới cũng chậm rãi truyền ra trên mạng.

Không chỉ có người trong vòng trò chơi, mà ngay cả dân mạng ăn dưa cũng đều được đề cử, mang theo lòng hiếu kỳ đến đây xem phim.

Mà lúc này.

Trong phòng chat live của các bộ phim điện ảnh lớn.

Kịch bản của tập 1 cũng đã phát ra đến hồi cuối.

Giống như bọn họ suy đoán, sau khi trải qua vô số lần thiết lập lặp đi lặp lại, người máy mô phỏng sinh vật trong khuôn viên thế giới phía tây cuối cùng cũng bắt đầu xuất hiện dị thường.

Mà người xuất hiện trục trặc lúc trước chính là cha của nữ chính Anna.

Chương 328: Chỉ Có Một Tập? (1)

Bởi vì một tấm ảnh chụp do du khách lưu lại, nên ông đã phát hiện thế giới này có sự khác biệt.

Nhưng khi ông muốn báo chuyện này cho nữ chính biết thì lại xảy ra hệ thống tan vỡ, cả người rơi vào trong hỗn loạn.

Khuôn viên chú ý tới dị thường bên này, vội vàng cưỡng chế triệu hồi người cha, chuẩn bị xử lý báo hỏng.

Ngay cả những người có liên quan đến nữ chính cũng bị triệu hồi, kiểm tra xem có tình huống tương tự hay không, để phòng xuất hiện tai họa ngầm làm tổn thương du khách.

[Cha của cô lặng lẽ nói với cô một ít lời, là cái gì?]

Trong khu vườn, cô gái bị xoá trí nhớ đang ngồi yên trên ghế, giống như là bị đánh mất linh hồn, đang nhận được câu hỏi của người tu sửa.

[Ông ấy bảo tôi đừng nói cho bất cứ ai biết.]

Giọng nói chấn động không có tình cảm từ trong miệng nữ chính truyền ra.

[Tôi sẽ không nói cho những người khác, tôi đảm bảo.]

Trong phòng sửa chữa và kiểm tra yên tĩnh trong phút chốc, ánh mắt đờ đẫn của nữ chính cuối cùng chậm rãi mở miệng:

[Ông ấynói.]

[Những trò vui sướng tàn bạo này cuối cùng cũng sẽ có kết cục tàn bạo.]

...

[Những lời này có ý nghĩa gì với cô không?]

[Không có, tôi cảm thấy không có.]

...

[Anh nói dối chúng tôi à?]

[Không có.]

...

[Một vấn đề cuối cùng, cô sẽ làm bị thương bất kỳ sinh linh nào không?]

[Không, đương nhiên là không.]

Đối thoại hoàn tất, nhân viên trực tiếp tiến hành thanh lý số liệu nữ chính, chỉ lưu lại số liệu hành động hạch tâm.

Cứ như vậy.

Cô sẽ hoàn toàn quên đi chuyện đã xảy ra trước đó.

Còn có thể tỉnh lại như thường ngày, tỉnh lại trên chiếc giường quen thuộc kia, lặp đi lặp lại kịch bản đã thiết lập xong.

[Anh xác định những hạch tâm này sẽ không sinh ra ảnh hưởng đối với dấu hiệu của cô ta à?]

Một nhân viên khác hỏi, hình như còn có chút lo lắng nữ chính sẽ xảy ra vấn đề giống như cha của cô ta.

Dù sao thì khuôn viên của bọn họ cũng là vì cung cấp cho

khách hàng giải trí, nhất định phải đảm bảo vấn đề an toàn cơ bản nhất, không thể để cho người mô phỏng sinh vật tấn công du khách.

[Yên tâm, Dolores sẽ không.]

[Cô là nhân viên tiếp tân già nhất trong nhạc viên, bị sửa chữa nhiều lần như vậy, trên cơ bản xem như là mới tinh.]

[Đến đây đi thân yêu, nói cho chúng tôi biết cách nhìn của cô đối với thế giới của mình.]

Câu nói cuối cùng là nói với nữ chính.

Nữ chính vốn mặt không thay đổi nghe thấy câu này, đột nhiên lộ ra nụ cười nghề nghiệp.

[Thế giới này à?]

[Có người ghê tởm lựa chọn nhìn thấy những thứ hỗn loạn không trật tự trên thế giới này.]

[Tôi lựa chọn nhìn thấy cái đẹp.]

Câu trả lời giống nhau như đúc không thay đổi chút nào.

Nhưng bây giờ nghe vào trong tai khán giả, lại phối hợp với nụ cười đó, lại cảm giác rùng mình.

- Đã thức tỉnh, nữ chính tuyệt đối đã thức tỉnh!

- Không phải cô ấy cố ý che giấu chứ?

- Mẹ nó! Nụ cười này làm da đầu tôi tê dại.

- Quay phim trước sau hô ứng thủ pháp đơn giản thần này!

- Nguy cơ của Trí Giới rốt cuộc đã tới rồi à?

Giờ này khắc này, khán giả rốt cuộc cũng hiểu được đoạn đối thoại ban đầu của kịch bản kia là có ý gì.

Thì ra chính là lúc nữ chính kiểm tra tu sửa, nhân viên công tác đang tra hỏi cô.

Đầu tiên là xuất hiện một lần trước, sau đó mới xuất hiện lần thứ hai.

Hai đoạn đối thoại hoàn toàn giống nhau, lại để lộ ra tin tức hoàn toàn không giống nhau.

Hơn nữa còn không phải trực tiếp nói cho người xem, mà là xuyên qua kịch bản truyền đạt tin tức cho người xem, để cho người xem tự suy xét, không tự chủ dung nhập vào kịch bản, thể nghiệm tốt hơn thiết lập sẵn nhiều lắm!

Thủ pháp quay phim và kịch bản biểu đạt tinh diệu này làm cho bọn họ không khỏi thán phục.

Rất nhanh chóng.

Trong video, đoạn đối thoại đã hoàn tất.

Sau khi hình ảnh chuyển đổi, nữ chính xuất hiện ở trên giường quen thuộc, mơ màng tỉnh lại.

Giống như là không có chuyện gì, cũng không nhớ ra được chuyện đã xảy ra.

Mang theo rương gỗ, cố bước xuống lầu, mở cửa, chào hỏi cha.

Mỗi một quá trình đều giống như đúc với lúc đầu, giống như không có gì thay đổi.

Nhưng người xem vẫn chú ý tới, cha của cô đang ngồi trên ghế phơi nắng bên ngoài đã biến thành người khác.

Mà nữ chính lại giống như không phát hiện gì, vẫn chào hỏi như cũ, đi ra bên ngoài nhìn về phương xa.

- Tê! Mẹ nó! Người cha bị thu hồi thay thế à?

- Ba mình đổi người khác mà cũng không phát hiện, xem ra ký ức lại bị thay đổi rồi.

- Thông qua thay đổi ký ức, thấm vào cuộc sống của người bên trong, suy nghĩ tỉ mỉ vô cùng sợ hãi!

- Đáng sợ nhất là mình còn không có chút phát hiện nào.

Loại thiết lập mới lạ và quỷ dị này quả thực đã bắt lấy sâu sắc sự mê muội của khoa huyễn và kịch bản hướng về nội tâm của kẻ yêu thích, làm cho bọn họ kinh động như gặp phải thiên nhân.

Phải biết rằng đây mới chỉ là tập 1 mà đã miêu tả ra một bối cảnh khoa huyễn khổng lồ như thế cho bọn họ.

Không có cảnh tượng hoa lệ, cũng không có đánh nhau huyễn khốc.

Nhưng lại không hề ảnh hưởng đến sở thích của bọn họ đối với bộ phim này, bị hấp dẫn bởi kịch bản mà anh vừa mới công bố.

- Ba!

Đột nhiên, một tiếng vang giòn vang lên trong màn hình.

Cảnh tượng vốn nên giống như đúc lúc trước đột nhiên xuất hiện thay đổi.

Nữ chính đang nhìn về phương xa, một cái tát đập chết con ruồi trên cổ.

Kịch bản tập 1 đến đây là kết thúc.

Nhìn hình ảnh bỗng nhiên biến thành màu đen.

Trong phòng livestream đầu tiên là yên tĩnh, sau đó đột nhiên phản ứng lại.

- Mẹ nó! Thế này là xong rồi à?

- Tập 1 nhanh như vậy đã chiếu xong rồi à?

- Đây cũng quá ngắn rồi! Tôi còn muốn xem thử người mô phỏng sinh vật phản kích như thế nào đây!

- Mẹ nó! Đang xem đến đoạn hay, anh lại cắt mất?

- Sau đó rốt cuộc sẽ biến thành dạng gì vậy? Thật sự là gấp chết tôi rồi!

Mưa đạn như thủy triều không ngừng xẹt qua trong phòng livestream, đám người vốn còn đắm chìm trong nội dung cốt truyện đặc sắc nhao nhao tức giận mắng lên tiếng.

Chương 329: Chỉ Có Một Tập? (2)

Nhất là đoạn lưu trắng đánh chết con ruồi cuối cùng kia, rõ ràng chính là ám chỉ kịch bản thức tỉnh của người mô phỏng sinh vật, cũng từ đó xác nhận phỏng đoán của bọn họ.

Điều này làm cho bọn họ càng là ngứa ngáy khó nhịn, cấp thiết muốn biết kịch bản sau này.

Các nút thắt của giao diện phát ra càng là sắp bị bọn họ điểm nát.

Không có cách nào.

Trong thời đại mà tiểu thịt tươi nắm quyền như bây giờ, có thể tìm được một bộ phim điện ảnh có nội dung sâu sắc đã là không dễ dàng rồi.

Mà bộ Tây Bộ Thế Giới này không chỉ có kịch bản xuất chúng, bối cảnh thiết lập cũng hoàn toàn nhảy ra khỏi cổ tiên hiệp liên miên bất tận bây giờ.

Quan trọng nhất là thủ pháp tự sự của nó.

Đơn giản đã lật đổ nội dung của dây chuyền sản xuất phim truyền hình điện ảnh bình thường bây giờ, làm cho người xem muốn ngừng mà không được, tin tức giống như là gió lốc cuốn về phía mỗi một vòng tròn.

Thậm chí không đến hai giờ, trên mạng đã hiện ra lượng lớn bình luận về bộ phim truyền hình này.

[Đây tuyệt đối là bộ phim truyền hình tươi đẹp nhất mà tôi từng xem, mặc dù chỉ có một tập, nhưng thủ pháp biểu hiện kịch bản, thiết lập cố sự, nhân vật diễn xuất, âm nhạc bối cảnh, thậm chí thiết kế cảnh tượng cũng không thể bắt bẻ.]

[Để cho tôi vỗ tay tán dương chính là hai đoạn kịch bản trước và sau, lúc mới bắt đầu, trên mặt nữ chính cũng có ruồi đang bò, sau đó lại lấy chụp chết con ruồi làm phần cuối, chỉ một chi tiết nhỏ thể hiện rõ sự biến hóa của trước và sau khi người mô phỏng sinh vật tay đổi, lại dụ ra nội dung cốt truyện phía sau, điểm này cũng rất đáng khen!]

[Ưu điểm lớn nhất của bộ phim điện ảnh này chính là không đột ngột miêu tả ra một bối cảnh thế giới khổng lồ cho người xem, dùng phương thức đẩy kịch bản tới, dẫn dắt khán giả tưởng tượng ra một thế giới muôn màu muôn vẻ như thế, mà không giống rất nhiều tác phẩm điện ảnh điện ảnh bây giờ, mở đầu đã trực tiếp dùng lời bộc bạch bối cảnh dán khuôn mặt, anh dám tin đây chỉ là dùng để tuyên truyền trò chơi à?]

Đúng vậy!

Cho dù tôi là người từ trước đến nay dùng việc tìm sạn trong phim điện ảnh để nổi tiếng, nhưng cũng không thể không thừa nhận, bộ phim này thật sự quá ưu tú!

Không chỉ là đơn phương, mà là tất cả các phương diện.

Mỗi một chi tiết nhỏ đều được bóp vừa đến chỗ, đốt não và không cảm thấy hỗn loạn, lượng tin tức cực lớn cũng không cảm thấy cồng kềnh.

Một bộ phim truyền hình gần như trở thành một trong số những bộ phim điện ảnh và phim truyền hình số một trong nước, lại chỉ dùng để tuyên truyền trò chơi!

Lần này đã đánh mạnh vào mặt những người xem thường phim điện ảnh tuyên truyền trò chơi, cũng làm cho bọn họ thấy được thế không thể đỡ của ngành trò chơi.

- Ha ha ha... Tốt! Tốt lắm!

Trong phòng livestream của một công ty giải trí tham gia quay phim trong Tây Bộ Thế Giới, truyền đến tiếng cười sung sướng đinh tai nhức óc.

Tất cả quản lý cấp cao đều tụ tập một chỗ, nhìn nhiệt độ không ngừng dâng lên, chỉ cảm thấy tâm hoa nộ phóng.

- Chỉ trong một đêm ngắn ngủi, số lượng theo dõi của các nghệ sĩ tham gia quay phim đã tăng lên gần gấp đôi, phản ứng của bộ phim này quả thực ngoài dự liệu!

- Chúng ta vẫn đánh giá quá thấp tiềm lực của nghề nghiệp trò chơi, hoặc có lẽ là đánh giá quá thấp tiềm lực của Hồng Hoang.

- May mắn là trước đó đã quyết định hợp tác với bọn họ, chiếm được tiên cơ, bây giờ có lẽ công ty giải trí khác cũng bắt đầu tranh giành rồi.

Trong vòng một đêm số lượng người theo dõi tăng gấp đôi!

Dù chỉ là một chút nghệ sĩ tuyến ba, tuyến bốn thì thành tích này đối với bọn họ cũng là cực kỳ khủng bố.

Cho dù tham gia những tiết mục ca hát nổi tiếng trong nước thì cũng chưa chắc có thể đạt được hiệu quả như vậy.

Thậm chí một nhân vật chủ yếu trong đó đã mơ hồ có khuynh hướng bước vào tuyến hai, công ty điện ảnh và truyền hình đã mở rộng cát-sê đến mấy trăm ngàn.

Hiển nhiên là nhìn trúng Tây Bộ Thế Giới, bổ sung thêm nhiệt

độ.

Dù sao thì đây mới chỉ là tập 1 mà đã thu được thành tích như vậy, sau này càng không cần nói nhiều, sợ là sẽ thổi cho diễn viên nổi tiếng không ít.

Quan trọng hơn chính là.

Bộ phim truyền hình này vẫn là do tiểu Hoa Anna đang hot làm diễn viên chính.

Không cần nghĩ đến bên phía công ty giải trí Giang Thành nhất định sẽ động, gia tăng tài nguyên đầu tư hỗ trợ Hồng Hoang tiến hành tuyên truyền.

Quả nhiên.

Ngày thứ hai, tin tức về Tây Bộ Thế Giới bùng nổ vừa mới truyền ra.

Trên trang đầu lập tức xuất hiện thông báo về công ty giải trí Giang Thành, có thông báo và hot search về việc diễn xuất của Anna, còn bổ sung thêm một tấm áp phích hình ảnh nửa người nửa máy móc của Anna, một lần nữa đưa bộ phim truyền hình này lên đỉnh.

...

- Công ty giải trí Giang Thành này cũng cam lòng đập tài nguyên.

Trong văn phòng Hồng Hoang, nhìn thấy thông báo này, lông mày của Trần Lâm nhướng lên một chút.

Anh còn chưa có vốn lớn để mở rộng thì những công ty giải trí hợp tác với bọn họ đã tự mình động thủ, ngược lại là bớt đi không ít tiền của bọn họ.

Đồng thời trong lòng cảm khái không thôi.

Tây Bộ Thế Giới ở kiếm trước, ở trong nước nhiều lắm chỉ được coi là tinh phẩm trong tiểu chúng mà thôi, thật ra người xem qua cũng không nhiều.

Nhưng đặt ở kiếp này lại trở nên bạo liệt.

Chỉ có thể nói là con người do thời sự tạo ra, thế giới khác nhau phải lấy ánh mắt khác nhau.

- Lần này giải trí Giang Thành có lẽ là nhất định phải đạt được danh ngạch tuyến một, bây giờ chúng ta phải chú ý nhất là phản ứng của bên phía Cự Ngạnh.

- Đúng vậy, cục diện bây giờ, hắn là bọn họ cũng không thể thờ ơ được đâu?

Trần Lâm mỉm cười, đây mới chỉ là bắt đầu thôi.

Trong phòng họp của phân bộ Cự Ngạnh.

Một đám cao tầng tụ tập một đường.

- Anh Carter, nhiệt độ của phim truyền hình tuyên truyền của công ty Hồng Hoang đã sắp bắt kịp độc chiếm hàng năm của chúng ta, anh xác định không khai thác phương sách à?

Vi Mặc đã từng tiếp đón Trần Lâm trước đó cầm báo cáo, nói với tổng thanh tra ngồi ở chủ vị.

Chương 330: Ai Nhỏ Người Đó Túng (1)

Ngay vừa rồi.

Anh cũng nhận được tin tức về phim truyền hình tuyên truyềncủa Hồng Hoang .

Vốn anh cho rằng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với hạng mục của bọn họ, nhưng sau khi anh nhận được hồi báo của cấp dưới thì lại phát hiện, nhiệt độ thảo luận của Tây Bộ Thế Giới đã có xu thế vượt qua bọn họ.

Thậm chí trên các trang internet video lớn, video có liên quan đến độc chiếm hàng năm của bọn họ cũng ít đi rất nhiều, toàn bộ đều biến thành bộ phim truyền hình này và thảo luận về trò chơi mới của Hồng Hoang.

Thậm chí Hồng Hoang cũng không tuyên bố nội dung trò chơi!

- Mr. Vi, anh cũng là người làm nghề trò chơi, anh phải hiểu rằng tuyên truyền nhiệt độ cao cũng không thể đại biểu cho cái gì, bằng không thì trực tiếp bỏ tiền tuyên truyền là được, còn cần làm trò chơi gì nữa?

Tổng thanh tra Carter ngồi ở chủ vị chậm rãi mở miệng, dùng ngôn ngữ tiêu chuẩn để nói, cũng không quá để ý đối với chuyện này.

Thấy Vi Mặc gấp gáp như vậy, các lãnh đạo khác cũng lộ ra vẻ mặt anh còn quá non.

- Vi Mặc, tôi biết anh cũng là vì tốt cho công ty, nhưng đừng

quên lần này chúng ta và hai nhà Cự Kình liên thủ, anh sẽ không cho rằng mình sẽ thua bởi một công ty trò chơi chứ?

- Tuyên truyền và phát hành tất nhiên là quan trọng, nhưng xem như là độc chiếm hàng năm, phẩm chất trò chơi mới là quan trọng nhất của chúng ta bây giờ, chúng ta chỉ cần duy trì nhiệt độ như bây giờ là đủ rồi.

- Một trò chơi ngay cả cái gì cũng không biết đã gấp thành như vậy, cũng không giống như người bình thường.

Đối với bọn họ, chỉ riêng bốn chữ Cự Ngạnh xuất phẩm này cũng đủ để tuyên truyền.

Dù sao thì tên tuổi của công ty vẫn còn đó, cho dù bọn họ không đặc biệt tuyên truyền thì các công ty truyền thông về trò chơi lớn cũng sẽ giúp tuyên truyền.

Đây cũng là lực ảnh hưởng của công ty lớn quốc tế.

Hơn nữa bọn họ còn có ba máy chủ Xbox, đến lúc đó trò chơi được công bố trực tiếp mở rộng toàn bộ các bình đài, nhẹ nhàng thoải mái trở thành đại tác hàng năm.

Không gian này căn bản không phải là một chiều với Hồng Hoang.

Bây giờ bọn họ cần phải chú ý, chỉ có hai bình đài cạnh tranh mà thôi, chỉ có một công ty trò chơi là không tạo ra ảnh hưởng quá lớn đối với bọn họ.

- Cái này...

Vi Mặc há to miệng, còn muốn nói chút gì đó.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, lấy thực lực của hai nhà bọn họ, hình như quả thật không có khả năng bại, cuối cùng đành

phải trầm mặc tiếp.

- Được rồi.

Lúc này, Carter lại lên tiếng:

- Mr. Vi nói cũng có chút đạo lý, mặc dù không có uy hiếp đối với chúng ta, nhưng nhiệt độ bị đè xuống vẫn sẽ ảnh hưởng đến mặt mũi của công ty, lập tức gọi người đi liên hệ với công ty lớn, bảo bọn họ đưa nhiều hơn một chút nội dung trò chơi mới đi ra ngoài đi, tan họp.

Nói xong, anh trực tiếp đứng dậy rời đi.

Kết thúc lần hội nghị tạm thời được tổ chức bởi vì lực lượng mới xuất hiện là Hồng Hoang.

...

Sau hai giờ.

Một tin tức nặng ký đánh bạo toàn bộ vòng tròn trò chơi.

Ba ngày sau, Cự Kình sẽ tiến hành lần chơi thử nghiệm công khai đầu tiên của trò chơi mới!

- Mẹ nó! Công khai chơi thử à?

- Mới đó mà đã làm xong phiên bản thử nghiệm rồi à?

- Quả nhiên thực lực của công ty lớn không giống nhau.

- Chờ đã, ba ngày sau, đây không phải là thời gian ra mắt Kiếm Hiệp 3 của Đông Sơn Cư à?

- Tê! Thật đúng là!

- Đây là chuẩn bị ra tay với Đông Sơn Cư à?

Ai cũng không ngờ rằng Cự Kình không ra tay thì thôi, vừa ra tay đã trực tiếp nhắm ngay thời gian ra mắt của Kiếm Hiệp 3.

Rõ ràng chính là nhắm về phía Đông Sơn Cư.

Thậm chí bọn họ có thể tưởng tượng được, trong ngày trò chơi của Đông Sơn Cư ra mắt, toàn bộ mạng sẽ đều là tin tức về trò chơi mới của Cự Kình, cảnh tượng khi đó sẽ biến thành như thế nào.

Chỉ sợ tài nguyên của Đông Sơn Cư đập ra ngoài để tuyên truyền sẽ đổ xuống sông xuống biển, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tỷ lệ người chơi online của bọn họ.

Đơn giản chính là giết người tru tâm!

Nhận được tin tức, cao tầng của Đông Sơn Cư cũng có chút bất ngờ, lập tức tổ chức hội nghị khẩn cấp thương thảo đối sách.

Nhưng lấy thực lực của bọn họ bây giờ, sao có thể đánh thắng được Cự Kình?

Trừ phi là thay đổi ngày thượng tuyết, làm chậm thời gian đăng bán trò chơi.

Nhưng một khi làm như vậy, không thể nghi ngờ là tuyên bố bọn họ chịu thua, sợ là người chơi sẽ xem thường bọn họ.

Cho nên điều duy nhất mà bọn họ có thể làm chính là không thay đổi kế hoạch, hơn nữa tăng cường độ tuyên truyền, ăn đủ với Cự Kình!

- Một chiêu rút củi dưới đáy nồi này, Cự Kình rõ ràng chính là dự đoán ngày mai chúng ta không thể đổi ngày, cho nên mới chọn ngày này để chơi thử.

Trong phòng họp, vẻ mặt Trịnh Khiêm trầm thấp nói.

Bây giờ bọn họ chỉ có thể trông cậy vào trò chơi sau khi thiết lập lại này có thể hấp dẫn càng nhiều người chơi hơn.

Cự Kình xuất hiện không thể nghi ngờ là đã làm rối loạn kế hoạch của bọn họ.

Mặc dù không đến mức phá tan bọn họ, nhưng nhất định sẽ có chỗ ảnh hưởng đối với tỷ lệ người chơi ngày đó.

Một khi thành tích ngày đầu tiên không tốt thì những gì nhớ tới sau này sẽ càng không dễ dàng.

Cũng khó trách sắc mặt của anh lại khó coi như vậy.

- Các người mau nhìn kìa, Hồng Hoang cũng tuyên bố tin tức mới!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô cắt đứt cuộc thảo luận của bọn họ.

Một người đang chú ý đến động tĩnh trên mạng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, mặt mũi tràn đầy kinh hỉ.

Đám người Trịnh Khiêm nghe vậy thì chấn động trong lòng, vội vàng cầm điện thoại di động lên xem tin tức.

Quả nhiên nhìn thấy thông báo vừa mới gửi dưới tài khoản dưới quan phương của Hồng Hoang.

[Trò chơi mạo hiểm thế giới mở 《 Hoang dã đại phiêu khách: Cứu rỗi》, vào khoảng ba ngày sau sẽ tiến hành công khai chơi thử, đồng thời mời mấy streamer trò chơi nổi tiếng tham gia, tới cùng chúng ta thể nghiệm Tây Bộ Thế Giới chân thật nhất!]

Yên tĩnh.

Toàn bộ vòng trò chơi đều yên tĩnh.

Nhìn thấy tin tức này, vốn còn đang nghị luận, vẻ mặt của người chơi Đông Sơn Cư đều trở nên cổ quái.

Chương 331: Ai Nhỏ Người Đó Túng (2)

Cố ý!

Cái này... Mẹ nó... tuyệt đối là cố ý!

Nếu như nói.

Hai lần trước Hồng Hoang gặp phải Cự Kình tuyên bố tin tức là trùng hợp.

Vậy thì thông báo này chắc chắn là nhắm về phía Cự Kình, hoặc giả thuyết là nhắm về phía Cự Kình!

Người khác chơi thử thì anh cũng chơi thử, hơn nữa còn chọn cùng một ngày.

Đây không phải đơn giản là trùng hợp nữa, ít nhiều xen lẫn một chút tình cảm riêng tư.

- Ha ha ha, tôi biết Hồng Hoang sẽ xuất hiện mà.

- Quả nhiên, mặc dù Hồng Hoang đến trễ nhưng Hồng Hoang vẫn đến.

- Đây là muốn triệt để đấu với hai nhà Song Cự mà.

- Nhưng mà cũng là trò chơi thế giới mở, chẳng lẽ Hồng Hoang đang nghẹn đại chiêu à?

- Nhịn lâu như vậy, cuối cùng cũng chịu thả ra một chút tin tức trò chơi mới.

- Hơn nữa còn là đề tài của Tây Bộ Thế Giới, phim truyền hình trước đây là đến có chuẩn bị.

Các người chơi thật sự không kềm được.

Mặc dù trong câu chữ của Hồng Hoang không nói tới bất kỳ chữ nào có liên quan đến Cự Ngạnh, nhưng lòng dạ của Tư Mã Chiêu, người ngoài đường cũng biết, ai không biết bọn họ đang giở trò quỷ gì.

Nhưng mà không ngờ bọn họ lại liên tiếp khiêu chiến với công ty lớn ba lần như vậy, một bộ tư thế ăn thua đủ.

Chẳng lẽ bọn họ không lo lắng bị cá Cự Kình treo lên đánh à?

Không có gì so sánh thì không có tổn thương.

Dù chỉ là bản thử nghiệm, chất lượng của game kém quá nhiều cũng sẽ bị chế giễu, thậm chí cũng có thể ảnh hưởng đến danh tiếng.

Trong mắt người chơi và các công ty trò chơi.

Lần này Hồng Hoang không thể nghi ngờ là đang được ăn cả ngã về không.

Muốn dựa vào loại biện pháp này để giành lại mặt mũi trước đây bị tổn thương.

Nhưng vấn đề là...

Đối diện là đại hán Cự Kình nổi tiếng trong nước, hơn nữa còn có kỹ thuật Cự Ngạnh.

Hai nhà hợp lực chuẩn bị đại tác độc chiếm hàng năm cho bình đài, cho dù kém đi nữa thì cũng không có khả năng kém đến đâu.

- Chúng ta có đi theo hay không?

Một trong những lãnh đạo cấp cao của Đông Sơn Cư mở miệng hỏi.

- Theo!

Trịnh Khiêm chỉ chần chờ phút chốc, sau đó đột nhiên gật đầu:

- Hồng Hoang đối đầu với Cự Kình nên chúng ta càng không thể rút lui lui vào lúc này, bằng không thì các người chơi sẽ nhìn chúng ta thế nào?

- Đúng vậy, không nói trước có thể tạo thành ảnh hưởng hay không, chỉ riêng nhiệt độ thảo luận khoa trương như bây giờ cũng chưa chắc không có chỗ tốt đối với chúng ta.

Mặc dù hai nhà tranh phong sẽ hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người.

Nhưng nhiệt độ của nó đúng là rất cao!

Cho dù chỉ được phân đến một phần thì cũng cao hơn rất nhiều so với mong đợi của bọn họ, còn có thể phối hợp với Hồng Hoang để đối phó với Cự Kình.

Như vậy thì cho dù thua.

Cũng không đến mức thua quá khó coi.

Dù sao thì đối thủ của bọn họ chính là hai nhà Song Cự.

- Được rồi, vậy tôi sẽ đi thông báo cho bên tuyên truyền phát hành của công ty, để bọn họ tăng thêm tài nguyên!

- Vậy tôi đi liên hệ Hồng Hoang, trước tiên chúng ta nên thông báo cho bọn họ một tiếng.

Trải qua trận chiến này, bọn họ xem như là đã cùng một trận tuyến với Hồng Hoang, đương nhiên phải chuẩn bị trước mới được.

Mà người trong phòng họp cũng đều giao phó đơn giản vài câu rồi vội vàng rời đi, bắt đầu tiến hành khua chiêng gõ trống.

...

Chỉ trong chớp mắt.

Ba ngày trôi qua.

Trong thời gian các người chơi vạch ngón tay đếm ngày chờ đợi, Hồng Hoang - Cự Kình chơi thử trò chơi mới, cùng với Đông Sơn Cư thiết lập lại game online Kiếm Hiệp 3 cuối cùng cũng đến.

Bởi vì vừa vặn là cuối tuần, cho nên rất nhiều người trước đó đã tràn vào phòng chat live của quan phương, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

- Mẹ nó! Hai nhà chơi thử cùng một thời gian, tưởng tôi biết Thuật Phân Thân à?

- Mẹ nó, tôi trực tiếp mở ra hai giao diện cùng nhau xem!

- Chúc mừng fan hâm mộ của streamer đã tăng lên gấp đôi, bởi vì chúng ta cũng đã bùng nổ.

- Ghê gớm, ngay cả thời gian cũng giống nhau, đây là muốn cứng rắn chính diện à.

- Cởi sạch không đáng sợ, ai nhỏ người đó xấu.

- Xem ra hai nhà trò chơi đều vô cùng tự tin đối với mình.

- Nhiều hơn một chút, tôi rất thích xem loại chuyện vui này.

Một ngày này.

Rất nhiều người chơi đều luyện thành Chân Thân - Phân Thân Xem Trực Tiếp Chi Thuật.

Bởi vì hai nhà đồng thời chơi thử, cho nên dứt khoát mở hai phòng livestream ra, chia hai bên trái phải cùng nhau xem.

Đến lúc đó ai ưu ai kém xem là sẽ biết.

Có loại cảm giác mọi người tới tìm cớ kích động.

Một màn có ý tứ này càng làm cho dân mạng bên ngoài trò chơi đều bị hấp dẫn vào, chuẩn bị tham gia náo nhiệt.

Còn chưa mở màn chiếu.

Nhiệt độ trực tiếp của quan phương hai bên đã không ngừng tăng vọt, đồng thời vị trí ngang nhau vọt tới 3 triệu, hơn nữa càng tăng càng cao.

Tình thế khoa trương kia làm cho quản lý Đấu Cá Mập sướng đến phát rồ, lập tức tăng thêm hai đường truy cập server, tăng lực chịu tải lên đến 10 triệu.

- Có chuyện gì vậy? Không ngờ nhiệt độ như vậy lại không đẩy Hồng Hoang ra à?

Trụ sở chính của công ty Cự Kình, mấy quản lý cấp cao đang chú ý đến động tĩnh trực tiếp cau mày, nhìn nhiệt độ của hai nhà không kém quá nhiều.

Anh cũng không cho rằng là Đấu Cá Mập lo lót cho Hồng Hoang, lén sửa đổi số liệu nhiệt độ.

Bởi vì đám người Đấu Cá Mập kia tinh vô cùng.

Sau khi biết hai nhà bọn họ phải đồng thời công khai chơi thử,

lão đã trực tiếp bày ra một thái độ công bằng công chính, không giúp ai, rõ ràng là không muốn đắc tội với hai bên.

- Có cần tôi liên lạc với hậu trường của Đấu Cá hay không?

Một nhân viên bên cạnh hỏi.

- Không cần, nhiệt độ của Hồng Hoang đơn giản chính là do bộ phim điện ảnh kia mang tới, chỉ cần chờ một chút phát sóng, người chơi đương nhiên sẽ chạy đến bên chúng ta.

Người đàn ông mỉm cười, trên mặt tràn đầy vẻ tự tin.

Mấy ngày nay may mắn có sự phối hợp của Hồng Hoang và Đông Sơn Cư, làm cho trò chơi của bọn họ có độ thảo luận cao hơn, anh cảm ơn còn không kịp.

Nhưng bây giờ...

Cũng nên là lúc thu hoạch cuối cùng rồi.

Anh muốn để tất cả người chơi nhìn thấy địa vị của bọn họ trong ngành trò chơi, không phải ai cũng có thể rung chuyển!

Chương 332: Ai Dạy Anh Làm Trò Chơi Như Phim Điện Ảnh Thế? (1)

Mà công ty Hồng Hoang chỉ là một trong những chướng ngại vật mà bọn họ phải vượt qua khi đi lên bậc thang đăng thiên mà thôi, căn bản không đủ để lo lắng.

- Được rồi, còn 2 phút nữa, thông báo bên kia, chuẩn bị phát sóng đi.

- Nghe rõ!

Theo từng tiếng đáp lại, thời gian cuối cùng cũng tới 10 giờ sáng.

Hai video vốn đang mờ tối cũng giống như đã hẹn, đột nhiên đồng thời sáng lên.

- Mở mở, bắt đầu trực tiếp!

- Đợi lâu như vậy cuối cùng cũng tới rồi, chờ mong!

- Đặt tiền cược, đặt tiền cược, hôm nay trò chơi nhà ai sẽ thắng, một cá viên một chú!

- Yêu cầu không cao, chỉ cần có một cái có thể chơi là được.

- Nghe nói lần này hai nhà mời được streamer cao cấp, không biết sẽ có người nào.

Giờ này khắc này, nhiệt độ của hai phòng livestream đã tăng

lên đến hơn 5 triệu.

Trong nháy mắt vừa phát sóng, mưa đạn tuôn trào ra, thậm chí làm cho trong phòng livestream đều kẹt một chút.

Ngay sau đó.

Hai studio trò chơi được bố trí vô cùng có không khí đập vào mắt, làm cho trong lòng mọi người chấn động.

Bởi vì bằng vào cái nhìn đầu tiên, bọn họ đã nhìn ra phong cách khác biệt của hai nhà.

Bên phía Cự Kình, mặc kệ áp phích dán trên trường hay là tranh vẽ nhân vật đứng thẳng bên cạnh, hoặc là vật trang trí trên bàn, trên ghế sô pha, đều có một phong cách kỳ huyễn nồng nặc.

Vừa nhìn đã biết là trò chơi mạo hiểm kỳ huyễn.

Mà bên phía Hồng Hoang lại làm cho hai mắt khán giả sáng ngời.

Bởi vì toàn bộ cảnh tượng được bài bố dựa theo quán rượu trong phim truyền hình Tây Bộ Thế Giới!

Ngay cả trang trí cũng là đủ loại trang trí mang chất cổ xưa, bên tai vang lên giọng ca dân gian quen thuộc.

Mấy bóng người cao bồi ngồi quanh ở trên bàn rượu, bên cạnh đang đốt lò lửa giả lập.

Lập tức đã làm cho bọn họ giống như đặt mình vào trong Tây Bộ Thế Giới!

- Cảnh tượng bên Hồng Hoang cũng không tệ.

- Vậy mà bố trí thành quán rượu trong Tây Bộ Thế Giới.

- Hơn nữa độ hoàn thành rất cao!

...

Trong phòng livestream có không ít người xem đã nhìn thấy Tây Bộ Thế Giới, liếc mắt một cái đã nhận ra Hồng Hoang đang chiếu cảnh tượng này.

Vừa lấy quầy bar trong phim làm đài chủ trì, kèm theo nhân viên công tác Hồng Hoang và mấy vị khách quý chơi thử nghiệm cũng đều ăn mặc như cao bồi miền tây, thoáng cái đã hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

- Hả? Bên Hồng Hoang lại mời A Kiệt, bọn họ đã đi qua đồ ăn rồi.

- Bên phía Cự Kình cũng mời Mộc Tử, còn có nữ streamer Chè Trôi Nước nữa.

- Đại thủ bút nha, mấy người này đều là streamer đứng đầu trong giới game online, phí xuất hiện ít nhất cũng phải mấy triệu!

- Một lần mời nhiều như vậy, thật đúng là bỏ xuống vốn gốc.

Xuất hiện trước mặt khán giả gần như đều là mấy vị steamer nổi tiếng trong giới game online, fan hâm mộ đạt từ 3 triệu đến 4 triệu.

Công ty nhỏ bình thường tìm bọn họ phát ngôn thì ngay cả nhìn cũng không nhìn.

Nhưng lần này, Cự Kình và Hồng Hoang lại mời đến nhiều như vậy, chắc chắn là bỏ ra không ít tiền bạc, làm cho khán giả càng mong đợi hơn.

Bởi vì thực lực của streamer khách quý do hai bên mời không kém nhau nhiều, cho nên cuối cùng vẫn phải xem trò chơi của nhà

ai làm tốt hơn.

- Ha ha ha! Mọi người mau nhìn bên Hồng Hoang kia kìa, bọn họ đang làm cái gì vậy?

Đột nhiên, từng mưa đạn xuất hiện trong phòng chat live của Cự Kình.

Đám người vốn đang xem mở màn chào hỏi bên phía Cự Kình thì lập tức chú ý đến phòng chat live của Hồng Hoang.

Kết quả sau khi nhìn thấy hình ảnh trên màn hình, bọn họ thiếu chút nữa phun nước miếng ra ngoài.

Két két két...

Âm thanh va chạm của đá và rượu vang lên.

- Đến đây, các cô gái, tôi sẽ cho các cô nếm thử ly Cocktail môi đỏ liệt diễm đặc chế này.

Chỉ thấy phía sau quầy, A Kiệt trang giả cao bồi đang lắc lắc ly rượu trong tay, giống như là Tửu Bảo, đang điều chế Cocktail cho mấy streamer và nhân viên Hồng Hoang ngồi ở trước sân khấu.

Một chút thủ pháp không chuyên nghiệp và cảnh tượng làm quái, nhìn bao nhiêu hài hước thì có bấy nhiêu.

Cự Kình người ta bắt đầu mở màn đều là từng người giới thiệu, các người còn chơi trò nhập vai à?

Khán giả cũng không nhịn được cười ra tiếng.

Nhưng không thể không nói.

Trong thời đại chương trình livestream thịnh hành như bây giờ, chiêu mở màn quái dị này của Hồng Hoang ngược lại làm cho người ta sáng mắt lên.

Nhất là fan hâm mộ của mấy streamer đó thì càng không cười được, có loại cảm giác như mình cũng tham gia vào trong đó.

- Mẹ nó! Quá giới hạn rồi, ha ha ha!

- A Kiệt diễn vẫn rất nghiện nha.

- Đừng rung, nếu còn quay tiếp nữa thì sẽ không còn nữa.

- Chết cười tôi, mở màn mà để cho streamer biểu diễn là mưu ma chước quỷ dó ai nghĩ ra vậy?

- Đừng nói, quả thật xem rất vui, có loại cảm giác như nhìn thấy người quen đang diễn kịch vậy.

Bây giờ ngành trò chơi ở thế giới này mới vừa hưng thịnh mạnh mẽ, rất nhiều phương thức tuyên truyền trực tiếp cũng chưa xuất hiện, cơ bản đều là làm việc theo điều lệ.

Một màn này của Hồng Hoang không thể nghi ngờ là phá vỡ khái niệm livestream tuyên truyền và phát hành trước giờ của các công ty, bầu không khí đột nhiên trở nên vui sướng và sinh động.

Người xem bên phía Cự Kình cũng đều nghe tin chạy đến, tràn vào trong phòng chat live của Hồng Hoang.

Nhiệt độ càng mơ hồ vượt lên trên Cự Kình một đầu.

Nhưng hiện tượng này cũng không kéo dài bao lâu.

Đợi đến khi Cự Kình trò chuyện xong điều lệ, bắt đầu giới thiệu trò chơi nhà mình thì khán giả lại lần nữa chảy trở về, đi xem bọn họ làm ra trò chơi mới.

- Tin tưởng mọi người đều đã nhìn thấy video tuyên truyền trò chơi mà trước đó chúng tôi đã công bố, trò chơi này tên là Tín Ngưỡng, là trò chơi khai phá thế giới lấy thế giới huyễn huyễn thời Trung Cổ làm bối cảnh, kế tiếp chúng tôi sẽ để mấy vị

streamer Mộc Tử, Chè Trôi Nước tiến hành chơi thử, mà còn là lần đầu tiên chơi thử trò chơi này.

Nhân viên Cự Kình nhìn về phía ống kính, giới thiệu sơ lược về trò chơi nhà mình, lập tức chuyển một nửa hình ảnh thành trò chơi.

Đúng như anh nói.

Trò chơi này là bọn họ hao phí một khoản tiền khổng lồ để chế tạo ra, mới có thể chế tạo ra một thế giới lớn như vậy.

Chương 333: Ai Dạy Anh Làm Trò Chơi Như Phim Điện Ảnh Thế? (2)

Vừa mới mở màn đã nhìn thấy rất nhiều toà thành thời Trung Cổ, cùng với đủ loại quái vật khổng lồ.

Cảnh tượng rung động đó làm khán giả kinh thán không thôi.

Quả nhiên không hổ là trò chơi do công ty lớn làm ra, về phương diện chất lượng thì thật sự không có gì để nói.

Nhưng dù sao thì đây cũng chỉ là CG mở màn mà thôi, còn phải chờ sau đó mới có thể biểu diễn được, cho nên bọn họ cũng không quá kinh ngạc.

Lại nhìn bên phía Hồng Hoang một chút.

Sau khi trải qua mấy streamer diễn xuất ngắn gọn, bọn họ cuối cùng cũng tiến vào chủ đề chính, mở ra trò chơi đã sớm chuẩn bị tốt.

- Đến rồi, đến rồi.

- Nhịn lâu như vậy không có một chút tin tức nào, cuối cùng cũng cam lòng thả ra rồi à?

- Tôi muốn xem thử đó là trò chơi gì.

Chỉ riêng cảm giác thần bí, Hồng Hoang không thể nghi ngờ là vượt qua Cự Kình.

Bởi vì cho đến nay đều không công khai nội dung cụ thể trong trò chơi, chỉ biết là tên của nó mà thôi.

Đồng thời cũng vô cùng tò mò.

Cuối cùng thì đây là trò chơi gì mà có thể làm cho Hồng Hoang có sức mạnh đối nghịch với Cự Kình.

- Tôi muốn hỏi một chút, thông báo về trò chơi mới của Hồng Hoang đã nói rằng, trò chơi này lấy thế giới mạo hiểm phía tây làm chủ đề thế giới mở à?

Sau khi biểu diễn xong, mấy người A Kiệt vây quanh ở trên quầy bar, cũng vô cùng tò mò.

Bọn họ xem như là streamer có tiếng trong giới game online, vô cùng chú ý đến động tĩnh của thị trường game online, đương nhiên đã nghe đến không ít tin tức có liên quan đến Hồng Hoang.

- Đúng vậy.

Nhân viên Hồng Hoang phụ trách lần này trực tiếp mang theo ý cười, cho câu trả lời khẳng định:

- Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi của chúng tôi trả lại thế giới phía tây chân thực và không giống với bất kỳ trò chơi thế giới mở nào trước đây, chúng tôi đã làm ra một chút thay đổi đối với cách chơi của trò chơi.

- Đó là ý gì?

Nữ MC bên cạnh tò mò hỏi.

- Về chuyện này thì cho phép tôi thừa nước đục thả câu, xem thử mọi người có thể tìm được điểm khác biệt ở trong trò chơi này hay không.

Nhân viên công tác cười thần bí, cũng không nói quá nhiều.

Lần này càng làm cho mấy vị streamer tò mò, ánh mắt toàn bộ đều rơi xuống ba chiếc máy vi tính trên quầy, bắt đầu chuẩn bị.

Mà lúc này.

Bên kia, Cự Kình đã tiến vào trò chơi trước một bước, thoáng cái đã hấp dẫn lượng lớn người xem tới.

Chỉ thấy Mộc Tử mặc một bộ quần áo màu trắng đang ngồi trước máy vi tính, điều khiển nhân vật trò chơi chạy trốn ở trong một thôn ven rừng rậm, cùng với binh sĩ vây công một con quái đen cực lớn từ trong rừng rậm chạy ra.

Âm thanh đao kiếm va chạm và cung tiễn bay vụt không ngừng vang lên, cảnh tượng vừa hoa lệ lại hùng vĩ.

- Nhanh nhanh nhanh, nhiệm vụ sáng lên! Phải đi nhóm lửa thùng thuốc nổ ở bên kia!

- Còn thiếu tài liệu kích nổ mới có thể nhóm lửa, trước tiên cần phải đi thu thập mới được.

- Chỉ có mấy phút, những binh sĩ này sắp không ngăn được nữa rồi!

- Xe nổ! Mau lên xe nổ!

- ...

Mộc Tử luống cuống chân tay, dựa vào nhắc nhở của nhiệm vụ chạy trốn trên chiến trường, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Bộ dáng mất mặt kia làm cho khán giả cười không được.

Quả nhiên không hổ là streamer gà mờ nổi tiếng với đôi tay phế.

Nhưng không thể không nói.

Trò chơi của Cự Kình này quả thật rất không tệ.

Mặc dù cách chơi vẫn là đánh quái thăng cấp kia, nhưng có thể nhìn ra được nó vô cùng thành ý, ít nhất không kém hơn mấy loại 3A trên thị trường.

Một chút đã làm cho nhiệt độ trong phòng trực tiếp vượt qua bên phía Hồng Hoang, hơn nữa vượt qua rất nhiều!

- Rất không tệ, nếu tiếp tục duy trì, sự chênh lệch này chỉ có thể càng ngày càng lớn, tôi muốn xem thử Hồng Hoang lấy cái gì để so với chúng ta.

Trong phòng livestream, người phụ trách Cự Kình mặt mũi tràn đầy khinh thường, không để trò chơi mới của Hồng Hoang vào mắt chút nào.

Hôm nay anh sẽ cho tất cả mọi người thấy, Cự Kình bọn họ không phải ai cũng có thể chọc nổi.

- Tổng quản lý, bên phía Hồng Hoang cũng bắt đầu chơi thử.

Lúc này, bên cạnh truyền đến một nhân viên la lên.

- Không cần phải để ý đến bọn họ, làm cho tốt việc chơi thử trò chơi của chúng ta là được, thuận tiện để cho bên bộ công ty tuyên truyền phát hành mở rộng phòng livestream một chút.

- Vâng.

Nói xong, nhân viên quay người rời đi, liên hệ với bộ phận tuyên truyền tăng cường tuyên truyền lần này.

...

So với sự nóng nảy của Cự Kình.

Bên phía Hồng Hoang lộ ra vẻ điệu thấp hơn nhiều.

Ngoại trừ màn biểu diễn kinh diễm vừa rồi ra thì cơ bản không có quá nhiều điểm hấp dẫn, dẫn đến rất nhiều người đều chạy tới phòng livestream xem trò chơi mới.

- Được rồi, giới thiệu bối cảnh xong rồi, kế tiếp mời chủ phòng A Kiệt của chúng ta lên chơi thử.

- Giao cho tôi đi.

Dưới sự quan sát của mấy người bên dưới, A Kiệt đi tới trước máy vi tính ngồi xuống, vô cùng chờ mong mở trò chơi ra.

Trong phòng livestream, khán giả chấn động, toàn bộ đều tập trung tinh thần nhìn hình ảnh.

Một giây sau.

Ánh sáng loé lên.

Xuất hiện trước nhất ở trên màn hình là một hình ảnh màu đỏ như máu của ánh chiều tà.

Một người đàn ông giả trang cao bồi đang cầm súng lục chĩa về phía bọn họ, bên cạnh còn có một đội ngũ cao bồi cưỡi ngựa, không khí phía tây đập vào mặt.

Tiếp theo.

Video CG chuyển cảnh xuất hiện, giới thiệu bối cảnh trò chơi.

Đơn giản mà nói chính là, Tây Bộ Thế Giới dần dần bị quốc gia chinh phục, bắt đầu thanh trừ các loại bang phái sinh hoạt trên thế giới này.

Mà nhân vật chính của trò chơi chính là thành viên của một bang phái trong đó.

Vì tránh né truy sát, anh không thể không đi theo đội ngũ cùng

nhau đào vong, tìm kiếm nơi yên thân gửi gắm.

Rất tàn khốc, nhưng lại rất thực tế.

- Trước đó tôi đã nghiên cứu qua lịch sử của Tây Bộ Thế Giới một chút, hình như đúng là có chuyện như thế.

- Đúng vậy, chính quyền được củng cố, cuối cùng Tây Bộ Thế Giới cũng bị thanh trừ, bởi vì rất nhiều bang phái ở đó quá hung hăng ngang ngược.

- Chủ yếu vẫn là phía trên không để cho đội ngũ như vậy tồn tại, tai họa ngầm quá lớn.

- Ý nói là trò chơi này còn có lịch sử ngay lúc đó à?

Chương 334: Ai Dạy Anh Làm Trò Chơi Như Phim Điện Ảnh Thế? (3)

Giờ khắc này, khán giả dường như cuối cùng cũng hiểu được câu nói của Hồng Hoang là gì, trong lòng cũng bắt đầu càng ngày càng mong đợi.

Đợi đến khi CG chuyển cảnh kết thúc, hình ảnh theo đó xuất hiện.

Đoàn người nhân vật chính ngồi xe ngựa, chậm rãi tiến lên trong bão tuyết.

Ánh mắt nhìn thấy đều là một màu trắng xoá, tiếng gió vù vù từ trái sang phải không ngừng thổi qua bên tai.

A Kiệt đeo tai nghe, trừng lớn mắt, chấn động nhìn hình ảnh.

- Thế nào?

- Tai nghe hỏng rồi à?

Mấy streamer bên cạnh quăng tới ánh mắt nghi hoặc.

- Mọi người cũng thử đi!

A Kiệt không giải thích quá nhiều, mà chỉ di chuyển vị trí lấy tai nghe xuống, đưa tới trước mặt bọn họ.

Mấy streamer ngồi vào trước máy vi tính tò mò, lần lượt đeo tai nghe lên, tiếp theo truyền đến một hồi âm thanh hít thở khí

lạnh.

- Mẹ nó!

Một streamer khác trực tiếp bạo một tiếng nói tục:

- Âm thanh này làm quá trâu bò! Quả thực giống như đang ở trong bão tuyết thật vậy! Hơn nữa hướng gió còn thay đổi theo vị trí của mình!

Nói xong lời cuối cùng, cả đám đều nổi da gà.

Rõ ràng chỉ là Game Online PC, nhưng lại làm cho anh có một loại cảm giác như đang đắm chìm trong trò chơi VR, tạo ra nó khủng bố đến mức nào chứ?

Đây vẫn chỉ là một mở màn mà thôi!

Lập tức, bọn họ chuyển đổi âm thanh trò chơi thành loa ngoài, tiếp tục đi theo đội ngũ ở trong đống tuyết lớn đầy trời này.

Ánh mắt nhìn tới, ngoại trừ đất tuyết mênh mông vô bờ ra thì bầu trời trở nên u ám, giống như có một tấm màn che màu trắng che phủ trời đất.

- Không khí làm tốt lắm!

- Âm thanh quả thực rất tuyệt!

- Chỉ nhìn thôi mà tôi đã vô ý thức nheo mắt lại, cảm giác những bông tuyết kia đều sắp quét đến trong mắt tôi.

- Đây tuyệt đối đã đạt đến cấp bậc phim điện ảnh!

- Sợ không phải Hồng Hoang sẽ làm trò chơi như phim điện ảnh đó chứ?

Trong phòng livestream vang lên tiếng kinh hô, bị mở màn trò

chơi làm cho chấn động một phen.

Ngay từ đầu trò chơi này có thể không nổ tung như Tín Ngưỡng của Cự Kình, nhưng trình độ hùng vĩ lại hoàn toàn không thua gì Tín Ngưỡng.

Hơn nữa còn tả thực hơn nhiều!

Giống như thật sự ở trong Tây Bộ Thế Giới, bị tuyết lớn tàn phá bừa bãi vậy!

Thậm chí không cần bọn họ thúc giục, mấy vị streamer A Kiệt đã không chịu nổi tiếp tục tiến lên theo kịch bản, điều khiển nhân vật cưỡi ngựa chạy trốn trong đống tuyết này, cùng đồng đội ra ngoài tìm kiếm đồng bạn lạc đường.

- Động tác của nhân vật cũng rất lưu loát.

A Kiệt một lần nữa nhận máy vi tính, hai mắt sáng lên, anh lại không cảm thấy có chút trì trệ nào.

Trò chơi này.

Chỉ sợ không đơn giản như bọn họ tưởng tượng.

Thậm chí.

Trong đầu anh sinh ra một suy nghĩ cực kỳ lớn mật.

Lần này Hồng Hoang không phải thật sự có thể kéo được Cự Kình xuống ngựa chứ?

…

- Wow, núi tuyết này cũng thật là chân thật!

- Tôi có thể chơi tuyết này cả một năm!

- Chỉ bằng chất lượng hình ảnh này thôi, mẹ nó tôi thổi bạo rồi!

- Cảm giác như card màn hình của tôi sắp cháy rồi!

...

Trong phòng livestream của Hồng Hoang, mấy streamer bao gồm A Kiệt hô to gọi nhỏ, đã hoàn toàn quên mình được mời tới để quảng bá trò chơi.

Nhưng trong phòng chat live lại không có một người chú ý những thứ này, tất cả đều bị hấp dẫn bởi hình ảnh của trò chơi mô phỏng, nghị luận ầm ĩ.

Bởi vì nó thật sự quá mạnh mẽ!

Mặc kệ là quang ảnh, đặc hiệu hay là tác động vất lý, đều không tìm ra bất kỳ mao bệnh nào, đã hoàn toàn phá vỡ lý giải của bọn họ về Game Engine.

Muốn chế tác đến loại trình độ này.

Game Engine phải mạnh mẽ cỡ nào mới có thể làm được?

Hoặc có lẽ là Hồng Hoang có đoàn đội hơn một ngàn người đang miệt mài bất kể ngày đêm chế tác?

Mặc kệ là bên nào thì cũng đủ để làm cho bọn họ chấn động.

Cuối cùng.

Sau khi kinh hô và giẫm chân lên tuyết, bọn người A Kiệt tìm thấy đồng đội sắp tới của họ, Micah.

Đồng thời cũng nói với bọn họ rằng trước đó có một nông trường, hơn nữa còn có hộ gia đình.

Ba người vừa trao đổi tin tức vừa vượt qua gió tuyết lên đi tới bên ngoài nông trường, vì lý do an toàn, Micah muốn hai người bọn họ trốn trước, còn mình thì tiến lên kêu cửa.

- Đến rồi, đến rồi, tôi cảm giác sắp chiến đấu rồi!

Thái Thái đột nhiên trở nên mong đợi.

Dù sao thì bọn họ cũng không quên đây là ở Tây Bộ Thế Giới, mà còn là nơi rừng núi hoang vắng tuyết lớn đầy trời, không ra chút bản lĩnh nào thì cũng có lỗi với tên tuổi của Tây Bộ.

Ngay cả khán giả cũng phấn khích không thôi.

Đây chính là cao bồi bắn súng mà bọn họ chờ mong đã lâu.

Quả nhiên.

Đợi đến khi A Kiệt vội vàng khống chế nhân vật trốn ở trong chuồng bò, đội trưởng Đạt Kỳ mới tiến lên chào hỏi, sau đó trong phòng lập tức có mấy người đi ra.

Thậm chí ở cửa sau bên trái cũng có người lặng lẽ đi ra, giống như đang xác nhận có mai phục hay không.

Chỉ riêng chi tiết này đã làm cho hai mắt bọn họ sáng lên.

Nhưng chuyện lập tức có chút không thích hợp.

[Arthur, phiền phức, trong xe ngựa có thi thể!]

Đồng đội trốn ở phía sau xe ngựa đột nhiên thấp giọng la lên.

Xốc xe ngựa đang đắp vải bố lên xem xét, quả nhiên có một thi thể nằm đó.

Hoặc là những đồng bạn chết cóng trong phòng, hoặc chính là đen ăn đen.

Trong Tây Bộ Thế Giới nguy cơ tứ phía này, bọn họ cũng không dám lấy mạng nhỏ của mình ra nói đùa.

[Khai hỏa]

Lập tức, một thông báo khai hỏa xuất hiện ở phía dưới màn hình.

Mà chủ nhà ở phía xa dường như cũng phát hiện ra điều dị thường, xua đuổi Đạt Kỳ đang tiến lên nói chuyện, giọng điệu cũng trở nên lạnh như băng.

Bầu không khí trong nháy mắt trở nên cực kỳ căng thẳng.

A Kiệt trước máy vi tính hít sâu một hơi, cuối cùng đứng dậy vượt qua rào chắn, súng ngắn trực tiếp nhắm chuẩn người đàn ông đang nói chuyện với Đạt Kỳ kia.

- Đùng!

Một tiếng súng vang lên, người đàn ông ngã xuống đất.

[Chết tiệt, có mai phục!]

Những người khác tức giận mắng một tiếng, trong phòng lập tức rơi vào trong một mảnh hỗn loạn.

Cùng lúc đó, bối cảnh vang lên một hồi âm nhạc nhịp trống rắn chắc sục sôi, làm cho tinh thần của khán giả chấn động.

Chương 335: Mẹ Nó, Gửi Mưa Đạn Sai Phòng (1)

- Mẹ nó! BGM (*) này vừa vang lên, cảm giác có chuyện gì đó sắp tới!

(*) BGM (BackGround Music): Nhạc nền.

- Đúng vị, chính là mùi này!

- Cảm giác khẩn trương kéo căng, thật sự tuyệt vời!

- Trong phòng còn có người!

Cửa lớn mở ra, mấy bóng người cầm súng lao ra, mấy người vốn đứng ở ngoài cửa cũng hoảng hốt lui lại, trốn vào trong công sự che chắn phía sau.

Một hồi cảm xúc kinh tâm động phách mạnh mẽ bắn vào nhau... Không đúng, một trận đọ súng đã bắt đầu như vậy như vậy.

A Kiệt khống chế nhân vật trốn ở phía sau rào chắn chuồng bò, thỉnh thoảng lại thò đầu ra nhắm chuẩn người trong phòng, tiếng súng và tiếng la hét không ngừng quanh quẩn bên tai.

Địch nhân phát hiện vị trí của anh, liên tục tấn công về phía anh mấy lần, đánh ra một cái lỗ thủng trên rào chắn trước mặt anh.

Phản hồi vật lý chân thật kia làm cho bọn họ vỗ tay tán dương.

May mắn là trận đấu súng này cũng không kéo dài quá lâu, kẻ địch đã bị bọn họ tiêu diệt sạch sẽ, chỉ có một người cưỡi ngựa chạy trốn.

[Không cần phải để ý đến anh ta, anh ta không sống được bao lâu ở bên ngoài đâu.]

Dứt lời, ba người lại một lần nữa tụ hợp, tiến vào trong phòng cẩn thận vơ vét, thế mới biết được thành viên vừa rồi là người của những bang phái khác, giống như bọn họ chạy trốn tới đây.

Mà ngay khi A Kiệt đang vơ vét chuồng ngựa thì vừa vặn bắt gặp thành viên bang phái trốn ở bên trong.

Bắt được đánh đập một trận tàn nhẫn, cuối cùng ép hỏi ra mục đích bang phái của đối phương xuất hiện ở đây.

Lại là vì chuẩn bị đi làm nổ đường ray, cướp vật tư trên xe lửa!

- Nổ đường ray, mới từ đầu đã kích động như vậy à?

- Đây chẳng phải là còn có cảnh đấu súng trên xe lửa à?

- Mẹ nó, làm cho tôi muốn chơi.

- Mẹ nó, đây mới là Tây Bộ Thế Giới chân chính.

- Đúng là có loại cảm giác kẻ liều mạng bôn ba khắp nơi.

Giờ khắc này, khán giả cuối cùng cũng tỉnh ngộ, vì sao trò chơi này lại cho bọn họ cảm giác mạnh mẽ như vậy.

Ngoại trừ tạo dựng cảnh tượng và âm thanh ra thì điểm quan trọng nhất chính là sự chân thực của nó!

Mặc kệ là hoàn cảnh kiến trúc hay là cố sự bối cảnh, tất cả đều hoàn toàn giống như niên đại bang phái hỗn loạn mọc lên như

rừng kia.

Vì mạng sống, bọn họ có thể làm bất cứ chuyện gì.

Rõ ràng là không có quá nhiều giới thiệu bối cảnh.

Nhưng lại thông qua đối thoại của nhân vật và hoàn cảnh, làm cho bọn họ bất tri bất giác hiện ra trong đầu một loạt hình ảnh về Tây Bộ Thế Giới.

Đơn giản giống như phim truyền hình có dị khúc.

Thậm chí.

Khi A Kiệt giải quyết xong những thành viên bang phái kia, chuẩn bị dắt những con ngựa trong chuồng đi cũng cần trải qua một đoạn quá trình trấn an con ngựa.

Đúng vậy.

Bởi vì vừa rồi bắn nhau đã làm cho con ngựa chấn động, trở nên vô cùng nóng nảy.

Cho dù chỉ là một chi tiết nhỏ như vậy những cũng đã bị Hồng Hoang làm đến cực hạn, không bị bỏ qua, quả thực giống như là trải nghiệm chân thực.

- Cái này... Mẹ nó, mới gọi là thế giới mở chứ!

- Không phân biệt được thật giả, tôi rốt cuộc hiểu được thế giới mở là có ý gì rồi!

- Đáng ghét, trò chơi này của Hồng Hoang là muốn phóng lên trời à.

- Tôi có thể cảm nhận được trò chơi này không giống với trò chơi trước đây của Hồng Hoang, không giống với những trò chơi thế giới mở khác.

- Đúng, tôi cũng có loại cảm giác này, chỉ sợ dã tâm của Hồng Hoang không chỉ là làm một trò chơi thôi đâu.

Chỉ mới một đoạn ngắn kịch bản không tới nửa giờ mà khán giả đã bị rung động thật sâu bởi trò chơi thế giới mở này, đắm chìm trong câu chuyện xưa của thời đại hỗn loạn này.

Giống như có một sợi dây đang dẫn dắt bọn họ không ngừng đi tới, muốn tìm tòi nhiều hơn về chuyện của thế giới này, càng tràn đầy hiếu kỳ đối với bối cảnh trò chơi.

Mưa đạn vốn đang thưa thớt lác đác cũng theo A Kiệt không ngừng đi tới, đột nhiên trở nên nhiều hơn.

Gần như mỗi một nơi đều sẽ gây nên một mảng nghị luận và kinh hô lớn, rậm rạp nối thành một mảng.

Trong phòng livestream, nhiệt độ dưới thảo luận này nhanh chóng tăng lên, càng dần dần bắt kịp với Cự Kình.

...

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Người phụ trách hậu trường của phòng livestream Cự Kình nhíu mày.

Vừa rồi nhiệt độ của bọn họ rõ ràng còn cao hơn hai triệu so với Hồng Hoang.

Lúc này mới trôi qua nửa giờ mà chênh lệch đã rút ngắn còn 1 triệu, hơn nữa càng ngày càng nhỏ.

- Tổng quản lý, vừa rồi tôi đã xem qua trò chơi của bọn họ...

Nhân viên phụ trách hậu đài vội vàng chạy đến, muốn nói lại thôi.

- Nói mau!

Vẻ mặt người đàn ông trầm xuống.

- Là... Là như vậy, tôi à... Không nhìn ra tại sao nhiệt độ bên phía bọn họ lại cao như vậy...

Nhân viên ấp úng nói.

Bởi vì anh thấy.

Trò chơi tên là Hoang Dã Đại Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi kia mặc dụ được chế tác tinh xảo, nhưng so với Tín Ngưỡng của bọn họ vẫn là quá bình thường.

Không sai, chính là bình thường!

Chỉ là gấp rút lên đường trên mặt tuyết, cùng nhau bắn súng và mấy kịch bản nhỏ mà thôi.

Anh thật sự không biết trò chơi này rốt cuộc hay ở chỗ nào.

So sánh một chút.

Trò chơi của bọn họ không chỉ có chế tác tinh xảo, tình cảnh chiến đấu còn vô cùng hùng vĩ, tuyệt đối coi như là một trận thịnh yến thị giác hoa lệ.

Nghĩ tới đây, anh lại nói:

- Có lẽ là bởi vì bên phía bọn họ vừa mới bắt đầu chơi thử, người xem đã chảy trở về, mới tăng lên một chút như vậy, quản lý đừng lo lắng, trò chơi này của chúng ta đã trải qua vô số lần kiểm tra, tuyệt đối sẽ không thua bởi bọn họ.

- Nói vậy ngược lại cũng đúng.

Người đàn ông gật đầu, vẻ mặt căng thẳng trầm tĩnh lại:

- Đi thôi, lập tức tới giai đoạn chơi thử tiếp theo, trước tiên chuẩn bị sẵn sàng đi.

- Được, vậy tôi sẽ đi làm ngay.

Nói xong, nhân viên quay người rời đi.

Sau khi người đàn ông liếc mắt nhìn hiện trường livestream thì cũng đi đến hậu trường và nơi giám sát.

Mà bọn họ không biết chính là.

Ngay khi bọn họ nói chuyện kết thúc không bao lâu, mưa đạn trong phòng livestream của Cự Kình bắt đầu trở nên có chút không giống với lúc trước.

Chương 336: Mẹ Nó, Gửi Mưa Đạn Sai Phòng (2)

- Chẳng lẽ là ảo giác của tôi à? Hình như càng xem càng thấy nhàm chán.

- Anh cũng vậy à? Tôi còn tưởng rằng chỉ có một mình tôi cảm thấy như vậy.

- Đúng là có chút nhàm chán, lúc đầu còn tốt, nhưng sau đó hình như cũng lặp lại quá trình làm nhiệm vụ, đánh quái, giao nhiệm vụ, hình như bị đẩy đi.

- Chiến đấu rất tốt, nhưng cảnh tượng hoành tráng thì thấy nhiều cũng sẽ có mệt mỏi, cho tới bây giờ cũng không thấy có gì hấp dẫn tôi.

- Nếu nói thế giới mở thì hình như thiếu đi một chút gì đó.

Khán giả nghị luận ầm ĩ, đều đang kể lại cảm nhận của mình trong một giờ vừa qua.

Từ lúc vừa mới bắt đầu là cảnh tượng hoa lệ đến bây giờ lặp lại một lần thật nhàm chán.

Cũng không phải là trò chơi Cự Kình này làm không tốt, thậm chí bản thử nghiệm đã đạt đến cấp bậc 3A trên thị trường.

Nhưng chính là có loại cảm giác không nói ra được.

Nhìn rất đẹp, nhưng lại rất nhàm chán.

Nếu để mình chơi thử thì có lẽ không chơi được bao lâu.

- Tôi biết thiếu cái gì rồi.

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream.

- Là nội hạch trong trò chơi! Trò chơi này thiếu nội hạch của thế giới mở, dọc theo đường đi chỉ có làm nhiệm vụ và làm nhiệm vụ, ngược lại thiếu sót yếu tố thế giới mở của trò chơi!

Nội hạch của trò chơi à?

Khán giả thấy thế hai mắt sáng lên, cuối cùng cũng phản ứng lại.

Đúng là giống như lời nói của mưa đạn này, dọc theo đường đi chính là làm nhiệm vụ đánh quái.

Nhưng khác nhau duy nhất chính là đổi chỗ đánh, đặc hiệu chiến đấu khác nhau, với quái vật khác nhau mà thôi, nội hạch vẫn là đánh quái thăng cấp rơi đồ.

Cũng không phải là loại cách chơi này không được.

Mà là bọn họ đến đây là vì thế giới mở, khó tránh khỏi tâm lý có chút chênh lệch.

- Đúng rồi, bên Hồng Hoang thì sao, có ai đang xem bên đó không?

Có người chơi nghĩ đến Hồng Hoang, lại phát mưa đạn hỏi thăm.

Kết quả chờ một hồi lâu, mới rốt cục có người đáp lại.

- Ha ha ha, đồ ăn này quá thái bức, có công sự che chắn cũng có thể bị đánh tới.

- Wow, tuyết sơn này, thiếu chút nữa làm mù mắt chó của tôi rồi.

- Cảnh tượng trâu bò này, Tây Bộ Thế Giới cũng có núi tuyết cao như vậy à? Không phải là không trốn thoát được chứ?

- Cảnh tuyết này tôi muốn chụp ảnh màn hình để làm hình nên quá!

- Hả? Không đúng, hình như tôi gửi mưa đạn nhầm phòng livestream, mẹ nó, đúng là xem mê mẩn quá nên mới nhầm mà!

Khán giả:...

Không phải chứ.

Gửi mưa đạn cũng có thể gửi nhầm phòng livestream à?

Anh mở cùng lúc hai website để xem đúng không?

Người xem bên phía Cự Kình xạm mặt lại, bị thao tác của đám người này hấp dẫn.

Nhưng cùng lúc đó, lòng hiếu kỳ của bọn họ lại bị câu lên.

Đám người này rốt cuộc đang xem cái gì, thậm chí ngay cả gửi mưa đạn cũng không chú ý đến, hơn nữa còn hô to gọi nhỏ.

Hay là... chúng ta đi xem trò chơi của Hồng Hoang một chút đi?

Một số người bắt đầu do dự.

Bọn họ lo lắng phân tâm sẽ bỏ lỡ nội dung quan trọng, cho nên chỉ mở ra phòng livestream của Cự Kình.

Nhưng nhìn bộ dáng này, hình như bên Hồng Hoang càng náo nhiệt hơn.

Sau khi chần chờ một lát, cuối cùng cũng có người không nhịn được mở ra trang mới.

Kết quả vừa xem thì khá lắm, nhiệt độ của Hồng Hoang lại bắt kịp nhiệt độ của Cự Kình, chỉ chên lệch mấy chục ngàn mà thôi.

Hai phòng livestream được treo song song ở trang đầu.

Mở ra xem xét trong phòng livestream của Hồng Hoang.

Trong nháy mắt đã bị cảnh tượng khoa trương của mưa đạn làm cho chấn động.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ đã bị hấp dẫn bởi hình ảnh của trò chơi đang livestream, cả đám đều lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

- Không phải nói là chơi thử trò chơi à? Sao lại đang xem phim?

Đây là suy nghĩ đầu tiên của bọn họ khi vừa nhìn thấy hình ảnh, không nhịn được phát mưa đạn hỏi.

- Phim gì chứ, đây chính là trò chơi mà?

- Không thấy UI điều khiển do bên cạnh à?

- Chết cười, lại có một người xem trò chơi như phim điện ảnh.

- Mới từ bên phía Cự Kình qua à?

- Chẳng lẽ không phải là xem trực tiếp hai cửa sổ à?

- Ha ha, anh đừng nói, tôi đã xem song song hai cửa sổ, kết quả chỉ có thể xem một mình của Hồng Hoang.

- Tôi cũng giống vậy, thiếu chút nữa quên mất còn có Cự Kình đang truyền bá.

Nói một chút, người xem bên Hồng Hoang cũng đột nhiên giật mình tỉnh lại.

Lúc này, bọn họ mới phát hiện mình đã bất tri bất giác đắm chìm vào trong trò chơi, hoàn toàn quên bây giờ là hai nhà cùng nhau mở livestream.

Phản ứng này lập tức làm cho khán giả bên phía Cự Kình ngạc nhiên không thôi.

Cuối cùng thì trò chơi gì lại có ma lực như vậy.

Lập tức học những người khác mở song song hai cửa sổ livestream, chuẩn bị quan sát một chút.

Kết quả nhìn một chút.

Âm thanh bên phía Cự Kình trực tiếp bị bọn họ tiện tay tắt đi.

Cuối cùng ngại nửa màn hình xem quá khó chịu, dứt khoát mở full màn hình, trực tiếp ném Cự Kình qua một bên.

…

- Đùng!

Một tiếng súng vang lên, phòng livestream của Hồng Hoang lập tức nổ tung.

Đồng thời còn kèm theo một tiếng vọng trong khe núi.

Trong nháy mắt.

Da đầu của đám người A Kiệt đeo tai nghe đều tê tại.

Khán giả thiếu chút nữa đã cao trào lên.

- Mẹ nó! Tiếng vọng làm thật là tốt!

- Tiếng vọng này, nghe sảng khoái đến nổ tung rồi!

- Lợi hại quá rồi! Có loại cảm giác như là đốt pháo ở trên núi

vậy.

- Loại chi tiết này cũng làm ra được, nhân viên của Hồng Hoang e rằng phải tăng ca đến đột tử mất.

- Núi tuyết này, nếu nói là quay cảnh thật thì tôi cũng tin luôn đó!

Chỉ là một tiếng súng mà đã trực tiếp khiến cho những bình luận trên màn hình sắp sôi trào lên, tuôn ra giống như là thủy triều.

Giờ phút này.

Cuối cùng thì những khán giả từ phòng livestream của Cự Kình kia qua xem cũng đã biết tại sao lại có nhiều người tụ tập reo hò ở đây như thế rồi.

Bởi vì thật sự quá mạnh!

Cho dù là chi tiết trong trò chơi, hay là âm thanh hoàn cảnh hoặc là những nội dung khác thì trò chơi này đều đã làm đến cực hạn.

Thậm chí một vài hình ảnh kịch bản hoạt hình mà bọn họ tưởng rằng là cố định, nhưng người chơi cũng có thể thao tác, bởi vì làm giống như là điện ảnh nên khiến cho bọn họ có ảo giác như là đang xem phim.

Chương 337: Kết Thúc Thử Truyền Bá, Một Trận Chiến Phong Thần! (1)

Đúng vậy.

Điện ảnh có thể thao tác!

Trò chơi nắm giữ hình ảnh chất lượng cấp bậc điện ảnh!

Có lẽ là chỉ có từ này thì mới có thể hình dung được trò chơi này.

Đơn giản là đã lật đổ sự hiểu biết của bọn họ về thế giới mở, cuối cùng cũng đã hiểu được ngay từ lúc mới đầu nhân viên viên của Hồng Hoang nói 'không giống như là những thế giới mở khác' là có ý gì rồi.

Lại càng không cần phải nói đến streamer như là mấy người A Kiệt.

Lúc mới bắt đầu chỉ là lấy tiền làm việc, đến chơi thử là được.

Kết quả càng chơi càng nghiện, cứ mấy phút lại đều tranh giành thay phiên một lần.

- Đến tôi, đến tôi, đã hơn 10 phút rồi!

Nhìn thấy A Kiệt vừa mới hoàn thành một trận bang phái đấu súng chấn động lòng ngươi, Thái Thái ở bên cạnh lập tức vội vàng, nhanh chóng đặt mông xuống đẩy A Kiệt ra, hoàn toàn đã quên mất bản thân thân đến là để quảng bá trò chơi.

Nhìn thấy dáng vẻ vừa gà vừa thích chơi của cô, khán giả cũng không nhịn được mà cười ra tiếng, càng mê tít hơn với trò chơi này của Hồng Hoang.

Bọn họ biết, mấy streamer này cũng không phải là đang giả vờ.

Mà là thật sự đang đắm chìm ở trong trò chơi này.

Bởi vì bọn họ cũng giống như thế.

Mặc dù mới chỉ xem hơn một tiếng, nhưng thông qua đối thoại của nhân vật chính là các thành viên trong bang phái, bọn họ có thể cảm nhận được mỗi một người ở trong trò chơi này đều có máu có thịt, cũng không phải là kiểu NPC chỉ có thể công bố nhiệm vụ kia.

Đồng thời.

Còn lấy một cách vô cùng tự nhiên để miêu tả một thế giới mất trật tự hỗn loạn nhưng lại tràn ngập cơ hội cho bọn họ.

- Wow! Trong trò chơi này còn có thể đi săn à?

Đột nhiên, một tiếng hô vang lên ở trong phòng livestream, cắt đứt sự bàn luận của đám người.

Chỉ nhìn thấy sau khi streamer Thái Thái nhận lấy máy tính, vì đồ ăn khan hiếm nên đã cùng với thành viên đi ra ngoài săn bán, vũ khí ở trên tay cũng đã đổi thành cung tiễn.

- Đi săn thôi, đây chính là chuyện sở trường nhất của tôi.

Thái Thái vỗ ngực một cái, lập tức đi theo nhắc nhở, co lưng lại giống như mèo ngồi xổm mà chậm chạp tiến lên ở trong đống tuyết, đi theo vết tích của con mồi.

Thậm chí, cô càng đi về phía trước còn có thể nhìn thấy dấu chân mờ mờ của một loại động vật.

Phát hiện này lập tức khiến cho mọi người đều sáng mắt lên, theo bản năng mà ngừng thở, nhìn theo góc nhìn của nhân vật.

Cuối cùng, sau khi đi được vài trăm mét, nhìn thấy có con nai đang uống nước ở bên bờ sông phía xa xa.

- Tìm thấy rồi!

Thái Thái kích động lên tiếng.

Nhưng ngay lúc đó cô đã phản ứng lại, vội vàng im lặng mà trốn ở sau cây.

Sau đó lấy cung tiễn ra, vội vàng nhằm chuẩn vào nai con, vèo một cái, bắn ra một mũi tên, lướt qua trên đầu của nai con.

Các streamer: ???

Đây chính là sở trường mà cô nói đấy à?

- Ha ha ha, tôi biết ngay mà.

- Quả nhiên là đã lệch.

- Đại danh của Thái Thái cũng không phải là nói cho có.

- Chỉ như thế thôi à? Để cho cô đi săn bắn thì những thành viên khác của bang phái đều đã chết đói rồi.

- Nai con chạy rồi, còn không mau đuổi theo đi.

Trong lúc mọi người đang trêu chọc, nai con ở phía xa kia cũng đã bị kinh sợ, ngẩng đầu lên rồi xoay người bỏ chạy.

Trình độ mô phỏng kia lại khiến cho bọn họ vô cùng tán thưởng.

Trò chơi này không chỉ có bắn nhau và cảnh tượng được làm

vô cùng chân thực, ngay cả cách chơi săn bắn này cũng được mô phỏng như thế, lần này khiến cho các game thủ đứng ngồi không yên rồi.

Nếu đã là thế giới mở.

Nếu như không phải là tuyến nhân vật chính, vậy thì xem trò chơi này như một trò chơi nhàn nhã thì cũng không phải là không được.

- Sai sót rồi, vừa rồi chỉ là sai sót, trượt tay một chút.

Thái Thái cũng lúng túng đến mức ngồi thẳng chân lại đối với sự trêu chọc của những streamer khác và các khán giả, sau đó tiếp tục theo dấu chân mà truy lùng về phía trước.

Cuối cùng sau khi tốn khoảng mấy phút đã thành công bắn được hai chú nai con để cứu lại danh dự, cùng với các thành viên trong bang phái cưỡi ngựa trở về.

- Xem đi, tôi đã nói là không làm khó được tôi rồi mà.

Thái Thái vô cùng đắc ý, điều khiển nhân vật chạy về doanh địa.

Những streamer khác cũng gật đầu nói đúng đúng, cười đến đau cả bụng.

- Mau nhìn kìa, ở phía trước có gấu!

Đột nhiên, A Kiệt chú ý đến khung hình ở trong trò chơi, ở phía xa xa xuất hiện một bóng dáng màu đen, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Thái Thái nghe thấy những người khác nói thế trong lòng cũng ngạc nhiên, đồng thời cũng vô cùng hưng phấn.

- Đúng là có một con gấu đang cản đường!

- Hay là chúng ta thử xem có thể săn bắn được nó hay không?

- Muốn đi thật à? Cậu xem, đồng đội tôi đều nhắc nhở là đừng có chọc vào nó.

Nghe thấy đám người giật dây, Thái Thái cũng có chút kích động.

Là một người có kinh nghiệm già dặn trong các trò chơi săn bắn sinh tồn, cô thích nhất là kiểu như thế này.

Sau khi chần chờ một lát, cuối cùng cũng đi ra khỏi đội ngũ, cưỡi ngựa chạy gần về phía con gấu đen kia.

- Các cậu đều nói như thế rồi, vậy sẽ để cho các cậu nhìn thấy đại sư đi săn sẽ bắt gấu như thế nào!

Nói xong, Thái Thái trực tiếp rút thương ra, nhắm chuẩn về phía của gấu đen.

Một tiếng 'Phanh' vang lên, một chiếc thương đã đánh vào đầu của con gấu đen.

Thế nhưng hiệu ứng âm thanh ngã xuống đất như trong tưởng tượng cũng không xuất hiện, ngược lại là gấu đen đã phát hiện ra cô, gầm thét về phía cô.

- Không phải chứ, đợi chút, da của con gấu đen này dày như thế à?

Thái Thái hét lên một tiếng, muốn đánh phát thứ hai.

Nhưng căn bản là không cho cô cơ hội, gấu đen đã rống giận mà lao đến, gấp gáp đến mức khiến cho cô vội vàng điều khiển ngựa, chuẩn bị kéo dài khoảng cách.

- Chạy mau! Tại sao con ngựa này lại không cử động vậy chứ?

Trước máy tính, Thái Thái cuống cuồng mà ấn bàn phím, nhưng phát hiện có làm thế nào cũng không di chuyển được.

Còn không kịp đợi cô phản ứng lại, ngựa ở dưới thân đã kêu lên một tiếng, bỗng nhiên đá cô xuống khỏi lưng ngựa, hoảng hốt chạy đi, biến mất ở trong tuyết trắng mù mịt.

Chương 338: Kết Thúc Thử Truyền Bá, Một Trận Chiến Phong Thần! (2)

Cô mới vừa đứng dậy từ trên mặt tuyết, gấu đen lại xuất hiện lần nữa.

- Rống!

- A! Gấu ca tha mạng!!

Mặc cho Thái Thái có cầu xin tha thứ như thế nào, cơ thể khổng lồ của con gấu đen kia vẫn bay nhào đến, khiến cho cô ngã nhào xuống đất.

Cái miệng hung dữ của nó cắn xuống, khiến cho thanh máu của cô trong nháy mắt đã về 0.

[Tử vong!]

…..

Hai chữ màu đỏ to lớn xuất hiện ở trên màn hình.

Phòng livestream yên tĩnh một lúc, sau đó chính là một trận cười to vang lên.

- Ha ha ha, lại bị gấu cắn chết.

- Một miếng đã cắn chết, cũng gà quá rồi đó.

- Một tên vô hụt!

- Tìm chết bằng thực lực, lần sau còn dám chọc vào gấu ca hay không?

- Gấu: Trận này có thể an tâm mà ngủ đông một giấc rồi.

- Chuyện mà tôi không ngờ tới chính là ngựa hoảng sợ đến mức chạy trốn.

- Cái này cũng chân thực quá rồi, ứa ứa ứa…

Mấy streamer người xem và ở hiện trường cười đến ngả nghiêng, giọng nói quanh quẩn khắp trong phòng livestream.

Bọn họ từng nghĩ đến là một thương giết chết gấu đen, cũng đã nghĩ đến chuyện không đánh lại thì cưỡi ngựa chạy trốn.

Nhưng không hề nghĩ đến, lại là bởi vì ngựa hoảng sợ mà ném người chơi xuống, để cho gấu đen ăn no nê.

Kết quả ngoài dự liệu này.

Ngược lại chính là tình huống chân thật nhất.

Bình thường khi ngựa gặp phải loại động vật ăn thịt cỡ lớn như thế này thì đúng thật là sẽ kinh sợ, sau đó liều lĩnh mà chạy trốn.

Đây cũng là bản năng sinh tồn.

Ngay cả chi tiết này cũng làm ra được, trò chơi này của Hồng Hoang chính là đã làm đến cực hạn, cho dù là người chơi bắt bẻ như thế nào thì cũng không nhịn được mà phải khen ngợi.

Thậm chí người bên phía Cự Kình cũng đều đã nhận được tin tức, liên tục tràn vào phòng livestream của Hồng Hoang.

Dần dần.

Tình huống như thế cứ liên tục kéo dài.

Nhiệt độ phòng livestream của Hồng Hoang đã vượt qua Cự Kình, hơn nữa chênh lệch càng lúc càng cao, đến cuối cùng đã chênh lệch hơn 3 triệu.

Gần như là gấp đôi bọn họ!

…..

- Chuyện này là không thể nào!

Phía sân sau phòng livestream của Cự Kình, người phụ trách trợn tròn hai mắt, nhìn thấy nhiệt độ của hai bên chênh lệch càng lúc càng lớn.

Bọn họ hao tốn hết mấy tỉ tiền bạc, là tác phẩm độc chiếm hàng năm, vậy mà lại bại bởi một công ty trò chơi mới của quốc nội?

Dù cho là tận mắt nhìn thấy thì anh ta cũng không tin đây là sự thực.

- Quản lý! Có chuyện không hay rồi!

Lúc này, một nhân viên cầm bảng báo cáo vội vàng chạy đến.

- Nhiệt độ trò chơi mới kia của Hồng Hoang đã bạo rồi! Nửa tiếng đã tăng đến hơn 7 triệu, người xem bên phía chúng ta đang liên tục chạy qua phía bên kia, chỉ còn lại chưa đến 3.5 triệu người!

- Cậu nói cái gì?

Trong lòng người đàn ông càng cuống cuồng hơn.

Con số này có ý nghĩa như thế nào, anh ta vô cùng rõ ràng.

Trừ phi xảy ra kỳ tích, bằng không muốn đuổi kịp trong nửa tiếng còn lại thì căn bản là không có khả năng!

Sao lại như thế…

Bọn họ đập nhiều tài nguyên vào như thế để chế tạo ra một tác phẩm đồ sộ.

Nhưng tại sao nhiệt độ lại không sánh bằng một công ty mới cơ chứ?

Đây cũng không phải một câu vận khí tốt là có thể giải thích được.

Mà trò chơi mới của bên phía Hồng Hoang đúng thật là được hoan nghênh hơn so với bọn họ!

Hơn nữa cũng không chỉ là kém một hai điểm!

- Xong rồi…

Chân của người đàn ông lảo đảo một cái.

Chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ.

Một khi tin tức bị truyền ra, những nhà xưởng đối thủ kia sẽ nắm lấy cơ hội, cố gắng hết sức nhằm bôi nhọ bọn họ.

Hơn nữa, rõ ràng Hồng Hoang cũng là nhằm vào bọn họ, càng sẽ không dễ dàng dừng tay như thế.

Cho dù tài nguyên của bọn họ có hùng hậu, nhưng cũng không chịu nổi nhiều công ty vây công cùng lúc như thế.

Đến lúc đó, cho dù không ảnh hưởng đến con đường trò chơi, nhưng cũng sẽ ảnh hưởng đến dư luận, thậm chí là tạo thành lượng tiêu thụ bị hạ thấp.

- Mẹ nó! Chuyện tốt do đám ngoại quốc kia làm!

Giờ phút này, anh ta thật sự hận không thể vặn những chiếc đầu to cứng của đám cao tầng kia xuống.

Nói xem đắc tội ai thì không đắc tội, hết lần này đến lần khác lại đi đắc tội với tên sát tinh Hồng Hoang này.

Kiểu quân sư đánh bóng sau lưng không có tư bản này, làm việc không cần lo trước lo sau, đối với bọn họ mà nói, giống như là người liều lĩnh không sợ chết vậy, đụng một chút là sẽ dẫn đến phiền phức.

Huống chi với thực lực hiện nay của Hồng Hoang, cũng không phải bọn họ muốn đối phó là có thể tùy tiện đối phó.

Bên cạnh còn có rất nhiều đối thủ lớn mạnh cũng đang nhìn chằm chằm vào.

- Quản lý, bây giờ chúng ta phải làm sao đây?

- Còn có thể làm sao? Còn nửa tiếng nữa là kết thúc rồi, nhanh chóng ném ít đồ ra để duy trì nhiệt độ, ít nhất đừng để thua quá khó coi!

Chuyện cho đến bây giờ.

Cách duy nhất chính là cố gắng giảm bớt ảnh hưởng.

Đợi sau khi trận chơi thử này kết thúc, thì sẽ đăng thông báo nói cho người chơi rằng đây chỉ là bản đơn sơ nhất, lấy danh nghĩa ‘chưa hoàn thành’ để giấu diếm đi.

Đến lúc đó cho dù những người ở đối diện kia có muốn công kích thì cũng không có cách nào.

Anh cũng không thể yêu cầu một bản chơi thử có thể đạt đến trình độ đỉnh cấp đúng chứ?

- Còn bên phía Hồng Hoang thì sao? Nên xử lý như thế nào?

Nhân viên lại hỏi.

- Tạm thời không cần để ý đến bọn họ, đợi ta quay về xin phép phía trên rồi hẵng tính tiếp, chỉ là nhiệt độ của bản chơi thử mà thôi, cũng không đại biểu lượng tiêu thủ.

Mặc dù ngoài miệng nói là như thế, nhưng trong lòng người đàn ông đã bắt đầu suy nghĩ nên đùn đẩy việc như thế nào, đá trách nhiệm này đi.

Công ty Hồng Hoang này thật sự là quá mơ hồ.

Trước đây nghe mấy người bạn trong nghề nói đến thì còn không để ý lắm.

Nhưng bây giờ thật sự đụng đến rồi, anh ta chỉ hận rằng tại sao lúc trước bản thân mình lại lắm miệng như thế, cứ phải nhận lấy nhiệm vụ bỏng tay này.

Đến lúc đó cổ đông của công ty trách tội xuống, trách nhiệm còn không đè xuống trên người của một quản lý nhỏ như anh ta hay sao?

- Đúng, cứ làm như thế đi!

Nghĩ xong, người đàn ông vội vàng rời đi, chuẩn bị đường lui cho bản thân mình.

…..

Chương 339: Kết Thúc Thử Truyền Bá, Một Trận Chiến Phong Thần! (3)

Cùng lúc đó.

Phòng livestream chơi thử bên phía Hồng Hoang cũng đã đi vào hồi cuối.

Theo một tia sáng rạch ngang bầu trời, nhuộm mặt đất thành màu vàng, băng tuyết tan rã, thời gian cuối cùng đã đến.

Ẩn dụ bày ra, người chơi sắp rời khỏi núi tuyết, bắt đầu một đoạn kịch bản hoàn toàn mới, rất nhanh là có thể nhìn thấy thế giới to lớn sóng dậy ầm ầm ở bên ngoài rồi.

- Tốt tốt tốt, cuối cùng thì tuyết cũng dừng rồi.

- Không biết tại sao lại có cảm giác không nỡ bỏ những ngày yên tĩnh này nhỉ.

- Đúng vậy đó, tuyết dừng rồi, chắc là sắp bị truy sát à?

- Tỉnh đi, thứ mà mấy anh tiếc nhất chính là thanh tiến độ, mau xem thời gian đi.

- Cmn? 12 giờ! Sao lại nhanh như thế chứ?

- Đợi chút, đợi chút đã! Tôi còn chưa xem đủ mà, tôi còn muốn xem xe lửa nổ nữa!

- Một chút nữa là đến đoạn đấu súng trên xe lửa rồi, đừng có

dừng lại chứ!

Khán giả nhìn thấy thời gian lập tức tỉnh ngộ lại, bình luận càng thêm nhiều hơn.

Bởi vì thời gian chơi thử công khai là từ 10 giờ sáng đến 12 giờ trưa, hai tiếng.

Mà bây giờ cách giữa trưa cũng chỉ còn lại vài phút mà thôi.

Cho dù là mấy streamer A Kiệt đang chơi thử thì cũng gấp gáp, vội vàng bước nhanh hơn, đến cạnh núi dốc bên quỹ đạo xe lửa trước 12 giờ.

Chỉ đáng tiếc.

Nhân viên Hồng Hoang cũng không để cho bọn họ có nhiều chỗ chơi.

Mà là cười cười, đứng ra nói:

- Thời gian trôi qua thật là nhanh, thoáng cái đã giữa trưa rồi, buổi chơi thử công khai của hôm nay trước hết chỉ đến đây thôi, cảm ơn các vị khách quý đã tham dự, cũng cảm ơn mọi người đã xem.

Hả?

Tôi không cần anh cảm ơn.

Để cho tôi chơi thêm vài phút cũng không được à?

Khuôn mặt của mấy vị streamer mang vẻ níu kéo, muốn khó chịu bao nhiêu là có khó chịu bấy nhiêu.

Nhưng cho dù mấy streamer bọn họ cũng không thể không dừng lại.

Chỉ có thể luyến tiếc không rời mà nhìn vào trò chơi, sau đó quay người lại đối mặt trực tiếp với ống kính, bắt đầu lên tiếng nói phần cuối, thuận tiện nói về trải nghiệm chơi game của mình.

Sau một trận thổi phồng, phòng livestream kết thúc, chỉ để lại đám người xem hùng hổ.

Cảnh tượng đó náo nhiệt đến mức giống như là chợ bán thức ăn vậy.

Mà tin tức phong thần của trò chơi mới bên Hồng Hoang lại giống như là vòi rồng, nhanh chóng được truyền đi trong vòng trò chơi!

…

- Tuyệt quá! Hình ảnh và chất lượng của trò chơi này thật là tuyệt!

- Một trò chơi mà lại có thể làm đến mức này sao?

- Âm thanh nghe đến đầu óc của tôi tê dại luôn rồi, độ mô phỏng thực tế quá mạnh!

- Kéo căng đủ loại chi tiết, đây quả thực chính là tác phẩm nghệ thuật!

- Chỉ riêng khởi đầu nà, đã đánh mặt hết tất cả các trò chơi 3A hiện nay rồi!

- Anh nói với tôi đây là trò chơi à?

…

Video livestream chơi thử của Hồng Hoang vừa mới đăng lên, toàn bộ vòng tròn trò chơi đều nổ tung.

Một ngày ngắn ngủi, trên mạng đã tràn ngập những tin tức

liên quan đến trò chơi này rồi.

Các nền tảng livestream lớn, trang web video, truyền thông trò chơi, thậm chí là giới phim ảnh, đều lâm vào trong sự chấn động.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy trò chơi có chất lượng khoa trương như thế.

Cho dù là hình ảnh hay là các loại phương diện về cách chơi chi tiết, đều đạt đến một trình độ mà người thường khó mà sánh bằng.

Hai tiếng chơi thử.

Đã trải nghiệm một trò chơi giống như trải qua của một bộ phim sử thi bom tấn.

Thậm chí các đại tác 3A ở trên thị trường đặt trước mặt nó thì cũng đều có cảm giác ảm đạm phai mờ, hoàn toàn là không cùng một thế giới với cái ở phía trên!

- Ác ghê! Hồng Hoang đây là đã trực tiếp nâng cao trình độ hình ảnh trò chơi đỉnh cấp lên thêm mấy cấp bậc!

- Đây chính là trò chơi mới mà Hồng Hoang vẫn luôn giữ kín à? Kỹ thuật đã đạt đến trình độ này rồi à?

- Ngay cả những nhà sản xuất lớn kia muốn đạt đến cấp bậc này thì e rằng cũng phải bỏ ra lượng tài chính và nhân lực lớn thì mới được!

- Khó trách, khó trách bọn họ lại dám khiêu chiến với Cự Kình.

Các công ty lớn nhận được tin tức này cũng đều bị Hồng Hoang đột nhiên sử dụng trò chơi này làm cho rung động.

Bọn họ vẫn còn rằng cho dù Hồng Hoang có tiềm lực cực lớn thì nhiều nhất cũng chỉ là công ty tuyến một trong nước mà thôi,

khoảng cách đến nhà sản xuất lớn còn có chút chênh lệch.

Nhưng chuyện lần này đã khiến cho bọn họ cảm nhận được sâu sắc thực lực của Hồng Hoang.

Giống như là một con rồng khổng lồ đột nhiên thức tỉnh, tạo lên sóng lớn ngất trời ở trong ngành nghề trò chơi này!

Mà tất cả những chuyện này.

Chỉ là bởi vì một lần đóng cửa không tiếp của Cự Ngạch, đã chọc phải tổng giám đốc của đối phương.

Chuyện này khiến cho các công ty lớn không khỏi kinh hãi.

Nếu như không phải nhờ có Cự Ngạch thì e rằng con rồng khổng lồ Hồng Hoang này cho đến bây giờ vẫn còn đang nằm sấp ở trong nước?

- Chuyện mà bây giờ tôi muốn biết nhất chính là biểu cảm của các quản lý cấp cao của Nhậm Thiên Địa và Cự Ngạch, nếu như tôi nhớ không lầm, lúc đó Hồng Hoang là cầm trò chơi này để đến nói chuyện với bọn họ?

Quản lý cấp cao của công ty vào đó đang cười trên nỗi đau của người khác.

- Đúng là trò chơi này không tệ, hơn nữa tôi nghe nói bên phía Cự Ngạch ngay cả nhìn cũng không nhìn thì đã trực tiếp chọc giận tổng giám đốc của Hồng Hoang đến bỏ đi rồi.

- Khá lắm, đẩy một trò chơi có tiềm lực đồ sộ, mang tính sử thi ra ngoài, bọn họ không hối hận đến chết hay sao?

Là những người chuyên nghiệp, dự đoán của bọn họ đối với một trò chơi vẫn sẽ mạnh hơn so với các người chơi.

Không nói những chuyện khác.

Hãy nhìn xem nhiệt độ thảo luận trên mạng hiện nay đi.

Chỉ cần duy trì trình độ như nội dung của bản chơi thử thì Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi này chắc chắn có thể là một trận chiến phong thần.

Hơn nữa rất có thể sẽ đạt đến độ cao mà bọn họ khó có thể tưởng tượng được!

Kiếm lời 20-30 tỉ cũng còn xem là ít.

Quan trọng hơn chính là giá trị tuyên truyền của trò chơi này.

Một khi trò chơi này được phong thần, đối với một công ty thậm chí là một diễn đàn mà nói, chắc chắn là con bài cứng rắn nhất.

Chương 340: Muốn Nằm? Cuốn Hết Lên Cho Ông Đây! (1)

Thu hút quần thể người chơi là không thể đo lường được.

Cho dù Cự Ngạch có gia nghiệp lớn, cũng khó có khả năng xem nhẹ một sự tồn tại như thế, e rằng bây giờ đã gấp gáp đến mức phải tổ chức hội nghị để thương nghị chuyện này rồi.

…

Y như lời mà bọn họ nói.

Giờ phút này, quản lý cấp cao của hai nhà Cự đang tiến hành hội nghị kết nối video, hơn nữa bầu không khí còn gấp gáp hơn trong tưởng tượng của bọn họ.

- Carter, chuyện này là do các ông gây ra, ông không cảm thấy nên cho chúng tôi một lời giải thích sao?

Sắc mặt của tổng thanh tra Cự Kinh đen lại, cách một màn hình mà chất vấn.

Cố gắng ép buộc đối thủ cạnh tranh thị trường ngay trong kỳ hạn.

Đây là thủ đoạn cạnh tranh chèn ép thường thấy nhất trong ngành nghề trò chơi.

Bình thường đều chỉ là bọn họ dùng những công ty khác, hôm nay lại bởi vì sơ sẩy bên phía Cự Ngạch mà đã khiến cho lần đầu tiên bọn họ xảy ra chuyện làm trò cười cho thiên hạ trong lúc phát hành tuyên truyền công khai, dẫn đến toàn bộ người chơi mất lòng

tin với trò chơi của bọn họ.

Chuyện này đã không đơn giản chỉ là thiệt hại một chút nhỏ như thế nữa.

Ít nhất cũng cần mấy chục triệu phí tổn thất phát hành tuyên truyền thì mới có thể bù đắp lại được!

Thậm chí còn ảnh hưởng đến cổ phiếu của bọn họ, trong nửa ngày ngắn ngủi đã bắt đầu xuất hiện mức độ giảm rồi.

Carter cũng xem như là tổng thanh tra kinh doanh của bên phân bộ Cự Ngạch, sao lại không biết đạo lý này chứ, sắc mặt cũng khó coi.

- Yên tâm đi, tôi sẽ cho các anh một câu trả lời hợp lý.

Anh ta thật sự không ngờ rằng trong những công ty bị mình xem thường trước đây vậy mà lại làm ra một trò chơi vượt qua nhiệt độ hàng năm của bọn họ.

Hơn nữa còn đồng thời phát hành tuyên truyền trong lúc mà bọn họ tiến hành phát hành tuyên truyền.

Nếu như để cho phía bên tổng bộ biết chuyện này, nhất định sẽ cho là anh ta không có cách nào gánh vác được phần công việc này, đồng thời lập tức điều anh ta đi.

Phải biết rằng tổng bộ hiện nay có rất nhiều người đều đang nhìn chằm chằm vào thị trường mới là Trung Hoa này, hận không thể một cước đạp anh xuống khỏi vị trí này, thay thế vào đó.

Sai lầm lần này, không hề nghi ngờ sẽ trở thành nhược điểm lớn cho mưu đồ của bọn họ.

Nhất định phải nhanh chóng giải quyết mới được.

- Anh cảm thấy, bây giờ chúng ta nên xử lý chuyện này như

thế nào thì sẽ tốt hơn?

Carter mở miệng hỏi.

- Cướp nhãn hiệu đã được đăng ý và dẫn dắt dư luận thì đã thử hết rồi, hiệu quả không lớn, bên phía Hồng Hoang cũng đã chuẩn bị kịp.

Nhìn thấy Carter chịu thua, tổng thanh tra Cự Kình cũng dần dần tỉnh táo lại.

Bình thường mà nói.

Thủ đoạn cạnh tranh trong ngành nghề trò chơi tổng cộng chia thành mấy loại.

Ép buộc thị trường cạnh tranh của đối thủ đang trong kỳ hạn, dẫn dắt dư luận mạng bôi nhọ, chiếm đoạt tài nguyên đăng ký, tố cáo đánh giá thấp ác ý, hacker công kích trộm lấy tài liệu, đào tường, thu mua đạo văn, cắt đứt các công ty hợp tác qua lại với đối thủ,…

Chỉ là mấy cái đầu tiên thì mấy công ty nhỏ đã không chịu nổi sự chèn ép của các công ty lớn rồi.

Nhưng Hồng Hoang thì lại khác.

Nhiệt độ trò chơi mới hiện nay của bọn họ đã hoàn toàn bạo rồi.

Dưới dư luận dẫn hướng kinh khủng này, bọn họ tùy tiện dẫn dắt thì chỉ có thể phản tác dụng mà thôi.

Thu mua đạo văn thì càng không có khả năng.

Trò chơi mà bọn họ lấy làm kiêu ngạo mới vừa bị treo lên đánh, trong thời gian ngắn thì sao có thể tạo ra một trò chơi tốt hơn được nữa chứ?

Hơn nữa tổng giá trị trò chơi hiện nay của Hồng Hoang cũng không thấp, cho dù là thu mua thành công thì bọn họ cũng bị thương nặng, để cho đối thủ cạnh tranh có thời cơ lợi dụng.

Chứ đừng nói đến là cắt đứt những công ty qua lại.

Hồng Hoang người ta căn bản là không dựa vào tư bản, ngay cả tài liệu của trò chơi cũng có thể thông qua bình đài Hồng Hoang Khai Thiên mới vừa thiết lập để thu hoạch, không có chút nhược điểm nào.

- Người quyết định của Hồng Hoang này thật là không đơn giản.

Nghĩ đến chỗ sâu, tổng thanh tra Cự Kình bỗng nhiên giật mình tỉnh lại.

Thì ra trước khi Hồng Hoang động thủ với bọn họ thì đã làm nhiều chuẩn bị như thế rồi, dùng để đề phòng bị bọn họ nhằm vào!

Vậy nên một khi bộc phát, chỉ e rằng là đã chuẩn bị vô cùng đầy đủ nên không có nỗi lo về sau.

Theo lý thuyết.

Bọn họ đã bỏ lỡ thời cơ tốt nhất để chèn ép Hồng Hoang rồi!

- Chuyện cho đến nước này, chỉ có thể thử xem liệu có thể đào được người của bọn họ không mà thôi.

Carter cũng hiểu được mấu chốt ở trong đó, ồm ồm mà nói.

Cự Ngạch bọn họ cái gì có thể không có, chỉ có tiền là không thiếu.

Chỉ cần đập tiền xuống, còn không sợ không đào được nhân viên quan trọng của Hồng Hoang hay sao?

Anh ta vẫn luôn tin chắc một câu nói của Trung Hoa.

Có tiền thì có thể sai khiến ma quỷ!

Chỉ cần thiếu đi nhân viên quan trọng, trò chơi này của Hồng Hoang cũng không có cách nào hoàn thành thuận lợi.

Nếu như có thể gây ra ảnh hưởng đến chất lượng trò chơi, hoặc là lấy đi tài liệu quan trọng, vậy thì sẽ là tốt nhất.

- Cũng được, đây là cách tốt nhất trước mắt có thể đối phó được với Hồng Hoang, bọn họ cũng chưa thiết lập được mấy năm, nhân viên kỹ thuật nồng cốt cũng sẽ không quá nhiều.

Tổng thanh tra của Cự Kình gật đầu, vô cùng đồng ý với biện pháp này.

Tại sao rất nhiều công ty nhỏ đều không chạy khỏi sự chèn ép của công ty lớn chứ?

Nguyên nhân chính là ở đây.

Công ty lớn có tài nguyên hùng hậu, tùy tiện lấy ra một ít là có thể đào rỗng nội bộ của anh, thậm chí là đào hết đi toàn bộ nhân viên nồng cốt.

Không có người làm trò chơi, hoặc là đóng cửa hoặc là tiếp nhận vận mệnh bị thu mua.

Đây cũng là chỗ bi ai của công ty nhỏ.

Có được nhận thức chung, sau khi thương lượng đơn giản một chút, hội nghị kết nối mạng này cũng nhanh chóng kết thúc.

Hai người tự mình trở về công ty của mình tìm cấp dưới để giao nhiệm vụ, chuẩn bị cùng nhau đánh bại tai họa ngầm cực lớn Hồng Hoang này.

.....

Chương 341: Muốn Nằm? Cuốn Hết Lên Cho Ông Đây! (2)

Mà lúc này.

Bên trong công ty Hồng Hoang.

Trần Lâm, lão Tống, lão Lý đã tề tụ ở trong văn phòng, bắt đầu bàn bạc.

- Nếu như tôi đoán không sai, chắc là bây giờ bọn họ cũng đã suy nghĩ đến việc đào người của chúng ta rồi.

Trần Lâm đan hai tay lại rồi chống cằm, vẻ mặt bình tĩnh.

Lăn lộn hai đời ở trong ngành nghề trò chơi, anh đã quá quen với chuyện này, bằng không cũng sẽ không chuẩn bị nhiều thứ sớm như thế.

- Lần này chúng ta làm như thế, e rằng hai nhà kia sẽ cùng nhau để mắt đến chúng ta.

Lão Tống ngưng trọng nói.

Đồng thời trong lòng cũng vô cùng lo nghĩ, những nhân viên nồng cốt kia sẽ không nhịn nổi sự mê hoặc, sẽ lựa chọn rời khỏi Hồng Hoang.

- Anh đã quên lúc tôi vừa thiết lập công ty, tại sao lại lấy lên là Hồng Hoang rồi à?

Trần Lâm chậm rãi ngẩng đầu lên:

- Chúng ta phải dựa vào sức mạnh của chính mình, đến để thay đổi ngành nghề mục nát này, mở ra trời đất mới!

- Người có tâm tư không sạch sẽ, đung đưa không ngừng, vẫn là xử lý càng sớm thì càng tốt, sau này chuyện như thế sẽ còn nhiều hơn nữa.

Đúng vậy.

Anh chưa từng quên những lời trước đây mà mình đã nói.

Mang đến thay đổi cho ngành nghề trò chơi.

Trước đây bởi vì thực lực không đủ, chỉ có thể chậm rãi âm thầm chờ đợi hành động sau khi đã tích lũy đủ.

Hồng Hoang hiện nay đã đủ lông đủ cánh, cũng là lúc mang đến sự chấn động cho ngành nghề trò chơi này rồi.

Mà Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi, chính là nước cờ đầu trong kế hoạch mà anh áp dụng.

Không phải các người thích trò chơi ngã ngửa đổi da kiếm tiền nát vụn à?

Vậy thì tôi sẽ liều mạng cuốn đi!

Cuốn đến lúc các người không còn cách nào kiếm tiền nát vụn, không thể không nghiêm túc làm trò chơi thì mới thôi!

Chỉ có như thế.

Mới có thể tạo ra thịnh thế trò chơi mà anh mong muốn.

Khiến cho tất cả ngành nghề trò chơi đều thay đổi!

- Tổng giám đốc Trần nói rất đúng.

Lão Lý ở bên cạnh theo sát mà mở miệng nói:

- Chúng ta cho bọn họ đãi ngộ như thế đã xem như là tốt nhất ở trong ngành rồi, nếu như như thế còn không giữ được bọn họ, đó chỉ có thể nói là tâm tư không sạch, rời đi càng sớm càng tốt.

- Chuyện này cũng đúng.

Lão Tống gật đầu:

- Có lẽ bọn họ cũng sẽ không nghĩ đến, chỗ nồng cốt nhất của chúng ta không phải là nhân viên, mà là Game Engine, chỉ cần vẫn luôn cầm bản quyền ở trên tay, cho dù có đào được nhiều người hơn nữa thì cũng không có tác dụng gì.

Từ đầu đến cuối.

Chỗ cường đại nhất của Hồng Hoang bọn họ đều không phải là nhân viên.

Mà là Game Engine của Hồng Hoang, đây chính là mấu chốt khiến cho bọn họ có thể vượt qua những công ty khác dưới trình độ kỹ thuật ngang nhau.

Nhân viên bị đào đi, nhiều nhất là lại bồi dưỡng thêm một nhóm nữa, tốn thêm chút tâm sức, nhưng cũng không tạo thành trọng thương cho bọn họ.

Nhiệt độ của trò chơi mới hiện nay đã là thế không thể chống đỡ.

Chuyện cần lo lắng duy nhất chính là bên phía Cự Kình kia sẽ chó cùng rứt giậu, không tiếc hao phí lượng tài nguyên lớn để mà chèn ép bọn họ.

Như vậy, dựa vào thực lực hiện nay của bọn họ vẫn có chút khó mà chống đỡ.

Reng reng reng---

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên một tiếng chuông điện thoại reo lên.

Trần Lâm tiện tay nhận lấy.

- Tổng giám đốc Trần, có một tiên sinh tự xưng là người đại diện của nền tảng Steam khu vực trong nước, nói có chuyện quan trọng muốn gặp anh.

- Nền tảng Steam? Được, dẫn họ đến phòng khách trước đi, lát nữa tôi sẽ qua đó.

Để điện thoại xuống, cuối cùng thì trên mặt Trần Lâm cũng nộ ra một nụ cười:

- Đi, cùng tôi đến phòng khách xem thử, đồng minh đối kháng Cự Ngạch của chúng ta đến rồi.

Nói xong, anh dẫn theo hai người lão Tống và lão Lý với vẻ mặt vô cùng nghi ngờ mà đi đến phòng khách, chậm rãi đóng cửa lại.

…..

Xế chiều hôm đó.

Một tin tức nặng ký đột nhiên xuất hiện ở phía dưới tài khoản quan phương Steam khu vực quốc nội.

[Quan phương thông báo: Rất vinh hạnh được thông báo với mọi người, nền tảng Steam đã đạt thành hợp tác với @Công ty Hồng Hoang, trò chơi thế giới mở Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi sẽ mở đặt mua trước ở trên nền tảng Steam, lịch công bố cụ thể sẽ dựa theo thông báo của quan phương, hoan nghênh các vị cao bồi đến với Tây Bộ Thế Giới!]

Tin tức này có thể nói là xuất hiện vô cùng bất ngờ.

Bao gồm các công ty lớn, tất cả đều lâm vào sự trầm mặc lâu dài.

Công ty Hồng Hoang lại hợp tác cùng với nền tảng Steam?

Tất cả mọi người đều trở nên vô cùng nghi ngờ.

Chuyện này đối với tất cả vòng tròn trò chơi đã không hề nghi ngờ chính là một quả bom nặng ký, ầm vang nổ tung giữa các người chơi và các công ty!

…

- Hồng Hoang và Steam đang hợp tác công khai?

- Quá tốt rồi, tôi đi đặt trước luôn đây!

Các người chơi nhận được tin tức thì vừa vui mừng lại vừa bất ngờ.

Tuyên bố hợp tác công khai có nghĩa là trò chơi này đã xác định sẽ có phiên bản PC, chỉ có điều thời gian vẫn chưa quyết định mà thôi.

Đồng thời, bọn họ cũng ngửi được một luồng khí tức không giống bình thường.

Với quan hệ giữa Hồng Hoang và Cự Ngạnh bây giờ, chỉ sợ trò chơi mới sẽ không hợp tác với máy chủ, ít nhất là sẽ không lên Xbox của Cự Ngạnh.

Điều này làm cho một bộ phận người chơi máy chủ bắt đầu lo lắng.

- Chẳng lẽ Hồng Hoang thật sự muốn từ bỏ lợi ích lớn như vậy chỉ để làm loại chuyện này à?

- Không thể nào, tôi vẫn đang chờ chơi trò chơi kia mà!

- Tôi cảm thấy sẽ không, thị trường máy chủ lớn như vậy, cho dù quan hệ có tan vỡ thì cũng sẽ rất nhanh chóng được giải quyết ở trước mặt lợi ích.

- Thương nhân đều là trục lợi, những chuyện rùm beng trong khoảng thời gian này không gì khác hơn chính là trò xào nấu, chờ xem, bọn họ lập tức sẽ tuyên bố đăng nhập vào bình đài máy chủ cho xem.

Kể từ khi ngự tam gia tiến vào thị trường truong nước thì rất nhiều công ty đã bắt đầu chuyển hình, khi chế tác trò chơi đều sẽ cân nhắc đến bình đài máy chủ.

Dù sao thì một thị trường lớn như vậy, không có người nào nguyện ý từ bỏ.

Chủ yếu là trò chơi Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi này thật sự quá trâu bò, cho dù như thế nào thì bọn họ cũng phải chơi thử mới được.

Chương 342: Anh Dám Động Tôi Thì Tôi Dám Đưa Anh Vào Đó! (1)

Nếu như nó không ra mắt trên máy chủ thì chẳng phải bọn họ còn phải riêng chạy tới PC chơi à?

Nếu thật sự là như vậy.

Có lẽ người chơi xbox sẽ thể mắng chết Cự Ngạnh.

- Mau nhìn kìa, Hồng Hoang cũng đăng thông báo rồi!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô cắt đứt đám người nghị luận.

Các người chơi vốn còn đang thảo luận đều chấn động, vội vàng mở ra trang đầu của trang chủ chuyên khu trò chơi.

Nhưng sau khi bọn họ nhìn thấy thông báo phía trên thì lại cùng nhau đứng hình.

[Công ty Hồng Hoang: Thật cao hứng khi có thể hợp tác với @Bình đài Steam, " Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi" đang đẩy nhanh việc chế tác, đồng thời cũng đạt được tiến triển vô cùng lớn, nhưng bởi vì một số nguyên nhân nên chúng tôi không thể không bãi bỏ kế hoạch ra mắt trò chơi này trên bình đài máy chủ, mong mọi người thứ lỗi. Để đặt trước, vui lòng tìm kiếm tài khoản chính thức của Hồng Hoang trên bình đài Steam.]

???

Hủy kế hoạch ra mắt trên máy chủ?

Nhìn thấy mấy chữ này, hai mắt của các người chơi đều trợn lên, lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

- Cái này có nghĩa là gì?

- Hồng Hoang thực sự không có ý định ra mắt trên bình đài máy chủ à?

- Mẹ nó! Độc quyền PC!

- Đây chẳng phải là chúng ta không thể chơi game này trên máy chủ à?

- A a a! Sao lại có thể như vậy được chứ?

- Đây là muốn đối chọi với Cự Ngạnh đến cùng mà!

Giờ khắc này, tất cả người chơi, thậm chí các công ty khác đều ngơ ngác.

Theo bọn họ nghĩ, cho dù Hồng Hoang tức giận Cự Ngạnh cỡ nào đi nữa thì cũng không thể nào buông tha lợi ích lớn như thế.

Nhưng ai biết được.

Hồng Hoang lại thật sự làm như vậy!

Hơn nữa còn làm vô cùng trực tiếp.

Không chỉ không có trên xbox của Cự Ngạnh, ngay cả máy chủ và các bình đài khác cũng không có!

Đối với bọn họ thì tin tức này không thể nghi ngờ là một quả bom nặng ký.

Bởi vì ai cũng biết, chỉ cần bình đài nào có được trò chơi này thì có thể hấp dẫn lượng lớn người chơi vào đó.

Đối với một bình đài thì đó đều là tiền thật!

Quả nhiên.

Tin tức này vừa mới được công bố.

Ngày hôm đó, lượng đăng ký tài khoản của Steam đột nhiên tăng vọt.

Một lượng lớn người chơi của máy chủ đã đổ xô vào đây, tăng phúc ròng rã ba lần so với ngày thường!

- Lần này thật sự là nhờ Cự Ngạnh mà chúng ta nhận được đồng minh cường đại như vậy, cuối cùng chúng ta cũng không cần phải đứng chót bảng báo cáo tài chính khu vực Á Châu sang năm nữa rồi.

Hansen, người phụ trách Steam lộ ra vẻ mặt đắc ý, nhìn từng thông tin trên mạng kia.

Xem như là một trong những bình đài trò chơi tiến vào quốc nội sớm nhất.

Bọn họ và đám gia hỏa ngạo mạn Cự Ngạnh kia không giống nhau, đã sớm hiểu rõ về thị trường trong nước.

Đặc biệt là công ty Hồng Hoang, kể từ khi được thành lập đến nay đã nhanh chóng quật khởi, bọn họ đều nhìn thấy, cho nên tuyệt đối không thể đối đãi nó giống như công ty bình thường.

Hansen vốn tưởng rằng khi bị bắt điều chức đến châu Á, nơi mà ngành nghề game bị rớt lại phía sau mấy năm thì đời này xem như xong rồi.

Nhưng không ngờ rằng, trong gần hai năm gần đây, ngành trò chơi trong nước phát triển mạnh mẽ lại mang đến hy vọng cho anh.

Cho đến khi nhìn thấy phần mở đầu trò chơi mới của Hồng Hoang, Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi, anh biết, cơ hội của mình đã tới rppof.

Lập tức tổ chức hội nghị khẩn cấp, tập trung tài nguyên vào khu vực Đông Á, đồng thời tự mình đến thăm hỏi công ty Hồng Hoang.

Không thể không nói.

Hồng Hoang mang đến cho anh niềm vui bất ngờ thật sự quá lớn.

Chỉ mới tìm hiểu nửa buổi chiều, anh đã quyết định coi trò chơi kia là trọng tâm tuyên truyền sang năm.

Vì thế, anh không tiếc nhượng lại lợi nhuận.

Tăng tỷ lệ ăn chia của Hồng Hoang từ 70% lên đến 80%!

Cuối cùng cũng thành công bắt được quyền phát hành độc quyền trong nửa năm này.

Hansen tin tưởng, trò chơi tên là "Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi" này sẽ mang đến cho mình những bất ngờ lớn hơn.

Có lẽ nó sẽ giúp anh thoát khỏi ma chú báo cáo tài chính hạng chót.

....

Nghị luận trên mạng vẫn đang tiếp tục.

Tin tức trò chơi mới của Hồng Hoang phát hành độc quyền PC đã nhanh chóng truyền khắp giới trò chơi, dẫn đến một mảnh chấn động.

Một lượng lớn người chơi tràn vào trong bình đài Steam, tìm

kiếm tên trò chơi.

Chỉ trong một giờ ngắn ngủi, số lượng đặt trước đã vượt quá 3 triệu và con số này vẫn còn đang điên cuồng tăng vọt.

Thế tấn công mạnh mẽ kia làm cho các công ty khác giật mình.

Lượng tiêu thụ trò chơi dưới tay bọn họ đạt đến 1 triệu có thể đếm được trên đầu ngón tay, làm sao nhìn thấy cảnh tượng bùng nổ như vậy chứ?

Theo khuynh hướng này, sợ là phải lên tới chục triệu.

Không!

Thậm chí chục triệu vẫn còn tính là ít!

- Bây giờ trên thị trường cũng chỉ có hơn 30 trò chơi có lượng tiêu thụ mười triệu mà thôi, hơn nữa đều là IP của các công ty lớn trong và ngoài nước.

- Chúng ta vẫn là đánh giá quá thấp sự hấp dẫn của trò chơi Hồng Hoang này đối với người chơi.

- Xem ra chỉ cần chất lượng trò chơi đủ tốt thì các người chơi vẫn sẽ bỏ tiền mua.

Nhìn qua số lượng đặt trước ngày càng tăng nhanh, cuối cùng các công ty cũng bắt đầu suy tính tới tầm quan trọng của chất lượng trò chơi.

Bởi vì đối với bọn họ, trò chơi này của Hồng Hoang không thể nghi ngờ là có ý nghĩa vượt thời đại.

Nó rất có thể sẽ trở thành một tín hiệu chuyển hướng từ thị trường lưu lượng sang thị trường chất lượng!

Muốn sinh tồn trong ngành trò chơi ngày nào cũng có biến hóa

này thì nhất định phải thay đổi theo từng thời khắc mới được.

Đương nhiên.

Những thứ này không phải là điều mà người chơi để ý.

Bây giờ bọn họ chỉ để ý một điều, đó chính là khi nào trò chơi mới của Hồng Hoang ra mắt.

Nhất là những người đã xem livestream, lúc này trong lòng càng ngứa ngáy khó nhịn.

- Đặt trước đã mở, rốt cuộc thì lúc nào trò chơi ra mắt đây?

- Tôi mặc kệ bọn họ đi đến bình đài nào, hôm nay tôi nhất định phải chơi được nó!

- Cầu xin đó, trò chơi chưa làm xong thì ra mắt bản thử nghiệm trước cũng được mà.

- Đồng ý! Có ra bản chơi thử thì tôi cũng mua!

- Cao bồi tôi tới rồi đây, mở cửa nhanh để cho tôi đi vào!

Chương 343: Anh Dám Động Tôi Thì Tôi Dám Đưa Anh Vào Đó! (2)

Không chỉ số lượng đặt trước tăng vọt, ngay cả số lượng bình luận cũng đều tăng vọt.

Mở ra nhìn xem, gần như tất cả đều là thúc giục phát hành, chi chít hơn mấy trăm trang.

Cảnh tượng nguy nga kia khiến cho nhân viên công ty Hồng Hoang ở trong phòng làm việc đều bị trấn trụ, vội vàng báo cáo chuyện này lên trên.

- Có nhiều người đặt trước đến vậy à?

Lão Tống nhận được báo cáo, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc, đồng thời lại có chút tiếc hận.

- Thật sự là đáng tiếc cho nhiệt độ này, nếu như bây giờ trò chơi của chúng ta làm xong thì có lẽ sẽ bán chạy một đợt rồi.

Trong khoảng thời gian này, đoàn đội Bình Minh của bọn họ đã triệu tập gần như tất cả nhân thủ, một mực toàn lực chế tác trò chơi này.

Nhưng nội dung của phương án thiết kế mà Trần Lâm đưa ra quá khổng lồ.

Cho dù anh đã khẩn cấp mở rộng tuyển nhân viên, nhưng trong thời gian ngắn cũng không có cách nào làm xong được, chỉ có thể trơ mắt nhìn nhiệt độ không thể dùng này.

- Bây giờ làm đến chương thứ mấy rồi?

Trần Lâm ở bên cạnh mở miệng hỏi.

- Vừa mới hoàn thành chương 3, hơn nữa chỉ ưu hóa hai chương trước.

Lão Tống trả lời.

Anh vẫn là hiểu rõ tiến độ chế tác của đoàn đội.

- Chương 3 à?

Trần Lâm tự lẩm bẩm, lại nhìn bình luận không ngừng đổi mới trên trang chủ một chút.

Sau một hồi lâu, cuối cùng anh cũng đưa ra quyết định:

- Như vậy đi, chúng ta ra mắt nội dung hai chương trước, cho bọn họ chơi thử một chút.

- Chơi thử sớm à? Chuyện này thì có thể.

Hai mắt của lão Tống sáng lên, hỏi:

- Giá cả thì sao? Định giá như thế nào?

- Định ra phân nửa giá so với giá chính thức đi, chờ sau khi tất cả nội dung đều được ra mắt thì chỉ cần trả thêm nửa còn lại để mở khoá toàn bộ.

Tê!

Lão Tống không khỏi hít hà một hơi.

Nội dung hai chương, bán với một nửa giá?

Phải biết rằng trò chơi này của bọn họ có tổng cộng tám chương.

Mới ra mắt một phần bốn nội dung mà đã bán nhiều tiền như vậy, các người chơi sẽ mua à?

Sau khi kinh ngạc xong, anh vội vàng nói:

- Nhất định phải làm như vậy à? Lỡ như nội dung sau này không đạt được mong đợi, tuyệt đối sẽ bị người chơi mắng, hơn nữa công ty khác cũng có thể mượn đề tài này để nói chuyện.

Mặc dù bây giờ Hồng Hoang nhìn qua vô cùng phong cảnh, nhưng cùng lúc đó cũng ở trên đầu sóng ngọn gió, rất nhiều công ty đang nhìn chằm chằm vào bọn họ.

Một khi xuất hiện sai lầm gì đó.

Đám người kia cũng sẽ không khách khí với bọn họ.

- Không sao, nhiều lắm thì chỉ tương đương với một lần dự bán mà thôi, chơi không vui thì cũng không phải là không thể lấy lại tiền, mối quan tâm bây giờ của chúng ta là thuận lợi làm xong trò chơi này, phía nhân viên không có vấn đề gì chứ?

- Thành viên nòng cốt bị đào đi một người, nhưng mà vấn đề không lớn, tôi đã sắp xếp người bổ sung rồi.

Nói tới vấn đề nhân viên, lão Tống lập tức trở nên nghiêm túc.

Người nào cũng có tính chất xu lợi tị hại, còn đối mặt với Cự Ngạnh tài đại khí thô, cho dù là anh thì cũng không thể đảm bảo tất cả nhân viên trung thành.

- Phương diện bảo mật dữ liệu thì sao?

Trần Lâm lại hỏi.

- Phương diện bảo mật không có vấn đề, bây giờ trong đoàn đội Bình Minh là mỗi tiểu tổ phụ trách một bộ phận nội dung, cho dù lấy ra tư liệu riêng lẻ thì cũng vô dụng với bọn họ, trừ phi có

thể đào hết toàn bộ hạch tâm đoàn đội.

Về điểm này thì lão Tống vẫn vô cùng tự tin.

Muốn đi vào hạch tâm đoàn đội thì cơ bản đều phải ký hiệp nghị bảo mật cấp bậc cao nhất.

Với mức đầu tư hơn 1 tỷ của trò chơi này, cho dù Cự Ngạnh có chịu tiêu tiền cỡ nào thì cũng sẽ không sẵn sàng đầu tư tài chính như thế để bồi thường cho bọn họ.

Hơn nữa tư liệu trò chơi của bọn họ đều có hồ sơ.

Một khi Cự Ngạnh lấy ra dùng thì đó là xâm phạm bí mật thương nghiệp, ở trong nước thì đây không đơn giản chỉ là nộp tiền phạt mà thôi.

Nếu như một công ty đại diện nước ngoài như bọn họ dám làm đến nước này.

Vậy thì Trần Lâm dám đưa những người kia vào đó!

Có điều kiện tiên quyết này.

Hai người rất nhanh đã xác định xong hạng mục cần chú ý, lão Tống vội vàng cầm văn kiện rời khỏi văn phòng.

...

Nửa giờ sau.

Một thông báo mới xuất hiện ở dưới tài khoản quan phương.

Tin tức về hai chương đầu trong trò chơi mới của Hồng Hoang sẽ được công bố vào đầu tháng sau như một cơn gió lốc, nhanh chóng lan truyền trong giới trò chơi.

- Đậu xanh rau má ơi! Nội dung của hai chương trước!

- Đây là thật à? Chẳng lẽ là tôi còn đang nằm mơ à?

- Tôi nhớ lúc trước khi livestream cũng chỉ vừa mới kết thúc chương mở đầu mà thôi.

- Đủ rồi, hai chương đã đủ rồi! Dù sao thì còn hơn là không có gì!

- Quá tốt rồi, không uổng công chúng ta chờ lâu như vậy!

- Chỉ vì chất lượng hình ảnh ngang với phim điện ảnh kia, tôi nhất định phải chơi cho bằng được!

- Hồng Hoang cuối cùng cũng chịu làm người một lần, trâu bò! (icon gào khản cổ)

…

Tin tức Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi sắp đẩy ra phiên bản chơi thử đối với người chơi trông chờ mòn con mắt mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng phấn chấn.

Thậm chí cũng không cần tuyên truyền quá nhiều.

Chuyện này đã nhận được sự chú ý của rất nhiều người chơi.

Số lượng đặt trước vốn là 3 triệu, thoáng cái đã tăng vọt lên 7 triệu hơn!

Đồng thời.

Các công ty trong ngành vẫn luôn chú ý đến động tĩnh đương nhiên cũng nhanh chóng biết được tin tức này, trong lúc nhất thời nghị luận ầm ĩ.

Trong đó cũng bao gồm hai nhà Cự Ngạnh và Cự Kình.

- Ra mắt phiên bản chơi thử với giá một nửa, Hồng Hoang

cũng không khỏi quá tự tin đối với việc chế tác nội dung sau này của mình rồi.

Tổng thanh tra Cự Kình vô cùng kinh ngạc nói.

- Bọn họ đang tự tìm đường chết!

Carter nở nụ cười khinh thường:

- Tôi vốn tưởng rằng đối phương sẽ tạo thành uy hiếp cho chúng ta, thế mà không ngờ bọn họ lại đưa ra quyết định ngu xuẩn như vậy, xem ra là chúng ta quá lo lắng rồi.

- Chính xác.

Tổng thanh tra Cự Kình đồng ý nói:

- Trước khi thành phẩm cuối cùng của trò chơi đi ra, ngay cả chúng ta cũng không dám đảm bảo chất lượng sau này, thế mà bọn họ lại trực tiếp bán thành phẩm, hơn nữa còn bán giá đắt như vậy, thật đúng là nghé mới sinh không sợ cọp.

Chương 344: Thế Giới Mở Chân Chính (1)

- Tôi nghĩ lần này không cần chúng ta ra tay thì cũng sẽ có rất nhiều người đứng ra thay chúng ta.

Carter nhẹ nhàng gõ mặt bàn, ánh mắt bình tĩnh.

Mấy ngày nay bọn họ vẫn luôn phái người âm thầm tiếp xúc với nhân viên của Hồng Hoang, muốn đào đi những thành viên cốt cán kia.

Nhưng kết quả lại là.

Độ trung thành của nhân viên Hồng Hoang vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

Tiêu tốn rất nhiều thời gian và tiền tài, vậy mà chỉ đào được một thành viên nòng cốt và mấy thành viên vòng ngoài không quan trọng.

Để cho kế hoạch tan rã Hồng Hoang từ bên trong của bọn họ hoàn toàn ngâm nước nóng.

Vốn cho rằng sau này đối phó sẽ càng phiền phức hơn, nhưng không ngờ Hồng Hoang lại tự đi tìm đường chết, làm ra chiêu tung ra phiên bản bán trước này.

Chẳng lẽ bọn họ không biết đạo lý mong đợi càng lớn thì thất vọng càng lớn à?

Hiện tại kỳ vọng của người chơi đối với "Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi" đã bị kéo lên đến mức cao nhất, nếu như nội

dung sau này không đạt đến dự trù thì hậu quả tuyệt đối sẽ rất nghiêm trọng.

Anh cũng không cho rằng Hồng Hoang có thể luôn duy trì chất lượng của bản chơi thử.

...

Đúng như suy nghĩ của Carter.

Trước tin tức Hồng Hoang phát hành phiên bản chơi thử, có người khen đương nhiên cũng có người mắng.

Thông báo vừa mới phát ra nửa giờ, phía dưới đã hiện ra rất nhiều bình luận nói Hồng Hoang lòng dạ hiểm độc, phiên bản chơi thử mà còn dám bán nửa giá.

Càng có người nói Hồng Hoang muốn nhân cơ hội kiếm tiền bẩn rồi chạy trốn.

Đã không phân rõ rốt cuộc là người chơi hay là thủy quân do các công ty phái tới.

Một bình luận được nhấn like nhiều nhất tức thì được đưa lên trang đầu.

[Ốc Sên Cưỡi Rùa Đen: Bản thân chỉ là người qua đường, có sao nói vậy, trò chơi này không có thần thánh như mọi người nghĩ đâu. Mặc dù nó được chế tác tinh xảo, nhưng cũng có một điểm bị rất nhiều người bỏ qua, đó chính là tính mở ra.]

[Xem như là một trò chơi thế giới mở, chất lượng của Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi không có gì để chê, nhưng toàn bộ quá trình chơi thử nghiệm lại không mang đến cho tôi cảm giác mở ra, ngược lại càng giống như là một trò chơi điện ảnh bán mở rộng, phần lớn các cảnh đều lấy góc nhìn của điện ảnh làm chủ.]

[Việc thiếu đi khả năng tự chủ khám phá rõ ràng là đi ngược lại với quan niệm thế giới mở, thử hỏi nó có khác gì so với những trò chơi nhập vai làm chủ tuyến kia chứ? Cho nên xin mọi người đi theo xu hướng một cách lý trí, không cần mù quáng lọt hố, tránh lãng phí tiền bạc.]

Một đoạn văn ngắn ngủi, lưu loát mấy trăm chữ.

Có thể thấy được là người này đã nghiêm túc nghiên cứu bản chơi thử của trò chơi Hồng Hoang, đây cũng là bình luận có lượt like cao nhất tính đến bây giờ.

Mở ra xem trả lời bên dưới.

Có người tán thành cũng có người phản đối.

Hai bên càng là trực tiếp cãi nhau rùm beng trong khu bình luận, một lần ồn ào chính là hơn mấy trăm lầu.

Nhưng không thể không nói, bình luận này chính xác tạo thành một chút ảnh hưởng đối với trò chơi, làm cho những người chơi hướng tới thế giới mở trở nên do dự.

Không biết có nên đặt mua trò chơi này hay không.

Dù sao thì phiên bản chơi thử của game này đã hơn 100 tệ rồi.

Nhưng kỳ quái là khi người chơi hai bên ầm ĩ túi bụi như vậy, Hồng Hoang lại không có bất kỳ phản ứng nào, thật giống như ngầm thừa nhận chuyện này.

Chẳng lẽ...

Trò chơi này thật sự chỉ là ăn theo chủ đề thế giới mở à?

Trong lòng các người chơi không khỏi sinh ra sự lo âu, do dự mình có nên quan sát một chút rồi mới đặt mua hay không.

- Một đám đần độn, cái này gọi là kéo thấp sự mong đợi!

Tổng bộ Đông Sơn Cư.

Trịnh Khiêm mỉm cười, nói ra nguyên nhân vì sao Hồng Hoang không trả lời.

Anh biết rõ, vấn đề mà bây giờ Hồng Hoang gặp phải không phải là nhiệt độ không đủ, mà là nhiệt độ quá cao!

Công khai chơi thử một trận chiến phong thần, làm cho toàn bộ trên mạng đều là ngôn luận tán thưởng trò chơi này, sự chờ mong của các người chơi đương nhiên sẽ bị kéo cao, giống như là một sợi dây cung càng ngày càng căng.

Một khi nội dung sau này của trò chơi không đạt được mong đợi, thậm chí chỉ kém hơn một chút so với bản chơi thử nghiệm thì sợi dây này cũng có thể sẽ bị căng đứt.

Cho nên điều quan trọng nhất mà Hồng Hoang nên làm bây giờ chính là để cho bọn họ chê bai trò chơi này, đè thấp sự mong đợi của người chơi.

- Ngay cả chi tiết nhỏ như vậy mà cũng có thể chú ý tới, vị tổng giám đốc Trần này thật đúng là không phải người bình thường mà...

Trịnh Khiêm ngồi ở trước máy vi tính, vừa sợ hãi thán phục lại vừa cảm khái.

Nếu như đổi lại là anh, gặp phải tình huống đột nhiên bùng nổ này, chỉ sợ sớm đã mê muội đánh mất bản thân.

Nhân vật như vậy, may mắn không phải là kẻ địch của bọn họ.

Nếu không thì sớm muộn gì cũng bị làm chết.

Cũng may mắn là hai nhà có quan hệ hữu hảo, mới khiến cho

game online của bọn họ có thể thuận lợi ra mắt, thậm chí số lượng online vượt xa mong đợi.

Không thể không nói, thật sự là nhờ phúc của Hồng Hoang.

.....

Cứ như vậy.

Dưới sự thôi thúc của người có ý đồ, cuộc tranh luận này vẫn luôn kéo dài gần nửa tháng.

Trong lúc đó, Hồng Hoang đã cập nhật ba tập phim truyền hình Thế Giới Tây Bộ.

Lại tăng thêm một mồi lửa cho nhiệt độ này.

Rốt cuộc Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi có tính là trò chơi thế giới mở hay không cũng trở thành chủ đề được các người chơi thảo luận và nghiên cứu nhiều nhất.

Nhưng cho dù bọn họ có ầm ĩ như thế nào thì đề tài này cũng sẽ kết thúc vào ngày hôm nay.

Bởi vì thời gian ra mắt bản chơi thử của game này chính là ngày hôm nay.

- Nhanh lên, nhanh lên, bản chơi thử sẽ được phát hành vào lúc 12 giờ trưa hôm nay đấy!

- Cuối cùng thì bắn nhau trên xe lửa cũng tới rồi à?

- Thật là nôn muốn chết, tôi không đợi được nữa rồi!

- Vẫn còn có người nói nếu không phải là thế giới mở thì sẽ không chơi.

- Một đám khờ khạo chỉ biết đi theo dư luận, không phải thế

giới mở thì thế nào? Chỉ riêng chất lượng game này thôi thì tôi cũng ngốc nghếch lọt hố!

- Dù sao thì tôi cũng đã đặt mua rồi, bây giờ thì tới phòng livestream xem chủ phòng chơi thử trước đã, chờ về nhà rồi tự mình chơi tiếp.

Chương 345: Thế Giới Mở Chân Chính (2)

Bên trong phòng livestream của lão E ở Bilibili.

Mưa đạn vẫn vô cùng náo nhiệt như thường ngày.

Xem như là người yêu thích trò chơi bắn súng lâu năm.

Lão E đương nhiên sẽ không bỏ lỡ trò chơi trâu bò đến mức bùng nổ này, sớm đã chờ ở trước máy vi tính.

Thậm chí ngay cả chính anh cũng không chú ý đến, cánh tay đặt ở trên bàn phím và con chuột đang khẽ run lên vì hưng phấn.

Trước đó anh không xem buổi livestream chơi thử nghiệm.

Nhưng anh có xem video quay lại.

Với kinh nghiệm chơi game bắn súng nhiều năm, chỉ cần liếc mắt một cái thì anh có thể nhìn ra sự khác biệt của Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi, nó tuyệt đối không phải đơn giản chỉ là một game nhập vai.

- Bắt đầu rồi! Trò chơi mở rồi!

Theo một làn mưa đạn xẹt qua, 12 giờ trưa đã đến.

Tinh thần của lão E chấn động, vội vàng làm mới giao diện đã sớm chuẩn bị xong, quả nhiên một trò chơi mới xuất hiện ở trước mặt anh.

[Trò chơi: Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi]

[Giới thiệu vắn tắt: Trò chơi kể về câu chuyện truyền kỳ của Arthur Morgan và băng đảng Van der Linde khét tiếng, đồng thời thể nghiệm hành trình liều mạng vào những năm cuối thế kỷ 19.]

[Loại hình: Thế giới mở, kịch bản, miền viễn tây, mạo hiểm, hành động]

[Giá bán: 185 tệ (50%)]

- Tê... Nửa giá là 185 tệ, giá tổng cộng là 370 tệ, cái giá này có chút đắt nha.

Lão E hít sâu một hơi, trước hết nhìn thấy giá cả của trò chơi.

Giá tiền này đã đủ để anh mua thêm một phần Resident Evil rồi.

- Cái gì mà đắt? Anh không thấy đồ họa cấp bậc điện ảnh của nó à?

- Giá tiền này đối với trò chơi bình thường mà nói thì đúng là rất đắt, nhưng đặt ở trên trò chơi này thì tôi chỉ có thể nói là quá rẻ!

- Chính xác, nếu như nội dung sau này của nó vẫn giữ chất lượng giống như bản chơi thử nghiệm thì có bán 500 cũng không tính là cao.

- Đừng nói là anh chưa từng thấy có người một lần rút thẻ lập tức bay mất 648 tệ chứ?

- Vừa nhìn đã biết trò chơi này được đầu tư rất lớn, tôi còn có chút lo lắng Hồng Hoang bán giá tiền này không thu hồi vốn được đây này.

Trò chơi càng lớn thì đầu tư càng nhiều tiền, lỗ vốn cũng càng ác liệt hơn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao rất nhiều công ty rõ ràng có thực lực, nhưng lại không dám làm trò chơi quy mô lớn.

Bởi vì bọn họ không xác định được nó có thể bùng nổ hay không.

Một khi không thu hồi được vốn thì tổn thất sẽ không đơn giản chỉ là mấy trăm triệu mà thôi.

- Ừm, giá tiền này so với chất lượng trò chơi thì đúng là thấp hơn nhiều.

Trước ống kính, lão E cũng không xoắn xuýt quá nhiều, trực tiếp nhấn nút mua.

Tải xong, anh nhanh chóng tiến vào game.

Người xem vốn đang vô cùng náo nhiệt cũng đều lên tinh thần.

Bá!

Ánh sáng loé lên.

Hình ảnh quen thuộc xuất hiện, một ngọn núi phủ đầy gió tuyết đập vào mắt.

Lão E đang đeo tai nghe, hai mắt chợt trợn to, vẻ mặt không khác gì đám người A Kiệt lúc chơi thử nghiệm trước đây.

- Mẹ nó! Âm thanh này thật tuyệt, cảm giác hình ảnh còn mạnh hơn cả lúc xem livestream, còn có thể đổi sang góc nhìn thứ nhất!

Trong phòng livestream, lão E kêu la om sòm, nhìn trái nhìn phải, kích động đến mức muốn đứng lên khỏi chỗ ngồi.

Vất vả lắm anh mới thoát khỏi sự chấn động, kiềm chế tâm tình tiếp tục đi tới.

Bởi vì là bản chơi thử, cho nên dọc đường đi vô cùng thuận lợi.

Sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ, lão E lập tức đi đến chỗ ẩn thân của bang phái đối địch, thể nghiệm cách chơi bắn súng.

- Không tệ, không tệ, động tác của súng ống còn thông thuận hơn so với tôi tưởng tượng, phối hợp với hoàn cảnh đất tuyết xung quanh, chỉ có thể nói là tuyệt vời!

Sau khi giải quyết xong kẻ địch, lão E càng khen trò chơi này không dứt miệng, tìm không ra bất kỳ lỗi nhỏ nào.

Nếu một hai phải bới lông tìm vết thì có lẽ cũng chỉ có giống như trên mạng đồn đãi, nó không đủ mở ra.

Ôm suy nghĩ này, anh lập tức tăng thêm tốc độ đi tới.

Vơ vét vật tư, trèo lên núi tuyết cứu thành viên, tiêu diệt đàn sói, tấn công trận địa bang phái đối địch, săn bắt đồ ăn……

Tiêu tốn hơn một giờ, sau khi trải qua hết điểm kịch bản này đến điểm kịch bản khác không có gì nguy hiểm, cuối cùng anh cũng bắt kịp tiến độ lúc chơi thử, cưỡi ngựa cùng đồng bạn chạy tới con đường tắt mà xe lửa chạy qua.

- Tới rồi! Kịch bản kíp nổ đường ray sắp tới!

- Lần trước chính là nhìn đến đây thì dừng lại, cuối cùng tôi cũng chờ được đến lúc đó rồi.

- Mấy người có chú ý đến một chuyện không, đã qua một tiếng rưỡi mà chương 1 còn chưa kết thúc nữa.

- Mẹ nó! Hình như thật là vậy!

- Nội dung chương một lại có hơn một tiếng rưỡi?

- Vậy chẳng phải chương 2 là muốn ba giờ trở lên à?

Khán giả đột nhiên phát hiện ra vấn đề mấu chốt này, cả đám không khỏi kinh hô liên tục.

Bọn họ vốn cho rằng nội dung của hai chương mà Hồng Hoang phát hành lần này nhiều nhất cũng chỉ có hai giờ mà thôi.

Nhưng hiện giờ đã sắp được hai giờ mà nội dung của chương 1 vẫn chưa kết thúc, trình độ phong phú quả thực vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

- Trò chơi này thật sự quá trâu bò, làm cho tôi có chút không biết là đang tính toán thời gian thực hay là thời gian chiếu CG chuyển cảnh nữa.

Lão E cưỡi ngựa chạy vội trong núi tuyết cùng với đội ngũ bang phái, nhìn thì giống như là cảnh CG chạy như điên trên đường, nhưng mà anh vẫn còn có thể khống chế nhân vật.

Có loại thể nghiệm kỳ diệu rằng mình đang điều khiển nhân vật trong phim.

- Ài~ Tôi nhảy sang bên này... Tôi lại nhảy sang bên kia... Các anh em nhìn xem động tác của tôi có ngầu không?

Lão E phát hiện ra cách chơi mới, chơi đến phát nghiện rồi, thừa dịp đang chạy nhanh trên đường như CG chuyển cảnh, anh cưỡi ngựa chạy tán loạn khắp nơi, căn bản là không thành thật đi theo đội ngũ.

Kết quả một lúc sau anh đã đâm đầu vào gốc cây lớn ven đường.

Phanh!

Màn hình đỏ lên.

Anh trực tiếp ngã khỏi lưng ngựa.

Kết quả ngựa chạy, anh còn đứng ở tại chỗ, thành viên khác cũng cưỡi ngựa càng lúc càng xa.

- Nè, nè, đợi tôi với! Ngựa của tôi chạy mất rồi!

Lão E liên tục hô to, khống chế nhân vật đuổi theo, dựa vào hai cái đùi chạy trên mặt tuyết.

Chương 346: Thiện Lương Và Gian Ác (1)

Khán giả nhìn thấy cảnh này lập tức cười thành một mảng.

Này thì đắc ý.

Ngựa không còn, xem anh còn tiếp tục kịch bản như thế nào nữa.

- Cái này không tính, chúng ta làm lại một lần nữa.

Thấy đội ngũ chạy mất, nhiệm vụ thất bại, lão E lập tức thành thật hơn rất nhiều, lại bắt đầu gấp rút lên đường, ngoan ngoãn đi theo đội ngũ một đường tiến lên.

Cuối cùng sau mấy phút đồng hồ, bọn họ đã đi tới trên một sườn núi quen thuộc, nhìn thấy đường ray xe lửa đi qua bên cạnh.

Mà nhiệm vụ của người chơi chính là hỗ trợ lắp đặt thuốc nổ ở dưới đường ray.

- Wow, thật sự định cho nổ đường ray à?

Trong lòng khán giả chấn động, tinh thần lập tức tỉnh táo.

Loại chuyện này ở trong hiện thực bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ đến, nhưng ở trong thế giới miền viễn tây vô cùng hỗn loạn này lại là chuyện không thể bình thường hơn được.

Làm cho bọn họ có một loại cảm giác thả bay bản thân.

Đúng vậy.

Trong quá trình chơi, bọn họ đã dần dần hiểu rõ nội hạch của trò chơi này.

Đó chính là tự do.

Tinh thần tự do!

Hồng Hoang dường như là đang giải thích chân lý thế giới mở cho bọn họ từ một góc độ khác!

- Cho nên thế giới mở là mở về mặt tinh thần à?

Trong lời nói của lão E tràn đầy trêu chọc.

Trên đường tới đây, anh đã tin tưởng hơn phân nửa những bình luận nhắm về trò chơi này trên mạng.

Nhưng cho dù như thế thì anh vẫn vô cùng yêu quý trò chơi này.

Bởi vì trình độ chế tác của nó thật sự quá tốt!

Anh làm theo lời hướng dẫn, kéo căng kíp nổ bom.

Anh nhanh chóng trở lại trên sườn núi, chờ đợi xe lửa xuất hiện.

Trong phòng livestream, tâm tình của khán giả cũng căng thẳng theo, đồng thời lại có chút kích động.

- Tới rồi!

Đột nhiên, lão E hô nhỏ một tiếng.

Trên đường ray cuối tầm mắt truyền đến một hồi âm thanh ầm ầm.

Một chiếc xe lửa hơi nước kiểu cũ rất có phong cách niên đại

chậm rãi chạy tới, khói đen dày đặc bốc lên từ ống khói phía trước đoàn tàu.

Ô ô ——

Tiếng còi to rõ quanh quẩn trong sơn cốc, làm cho mọi người giật mình tỉnh giấc.

Từng đôi mắt dán chặt vào xe lửa càng ngày càng gần, mãi cho đến khi tới chỗ chôn thuốc nổ.

- Chuẩn bị nổ!

Lão E xoa xoa hai bàn tay, trong mắt hiện lên tia hưng phấn.

Nhưng mà…

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Kíp nổ đã được nhấn nhưng cảnh nổ tung trong tưởng tượng lại không xuất hiện.

Ngược lại xe lửa một đường thông suốt chạy qua chỗ chôn thuốc nổ, tiến vào trong đường hầm phía dưới bọn họ.

[Fuck! Anh đang đùa với tôi à?]

[Anh tìm được tên ngu ngốc này ở đâu vậy?]

[Anh nói sẽ không xảy ra vấn đề.]

[Cho nên là lỗi của tôi à?]

Các thành viên bang phái trên sườn núi hùng hùng hổ hổ, tất cả đều bối rối bởi biến cố bất ngờ này.

Mà ngay khi tất cả mọi người cho rằng kế hoạch đã thất bại.

Mấy người bên cạnh rất nhanh phản ứng lại.

[Được rồi, đi mau!]

[Còn có thể theo kịp!]

Nói xong thì vội vàng nhảy xuống ngựa, nhanh chóng chạy về phía lối ra bên kia của đường hầm.

- Mẹ nó, bọn họ muốn nhảy xuống xe lửa à?

Nhìn thấy cảnh này, lão E cũng rất nhanh hoàn hồn lại.

Vốn cho rằng nổ đường ray đã quá mãnh liệt rồi, không ngờ còn có cách chơi kích thích như nhảy xe lửa để buộc nó dừng lại, quả thực là giống như thế giới miền viễn tây trong tưởng tượng của anh.

Đâu còn nói nhảm nhiều như vậy, anh lập tức hào hứng đuổi theo đội ngũ, chạy về phía lối ra của đường hầm, quả nhiên thấy xe lửa đang chậm rãi chạy ra khỏi đường hầm.

- Wow, thật sự muốn nhảy xuống xe lửa à?

- Vừa lên tới đã kích thích như vậy à?

- Thiết kế tình tiết này thật tuyệt, cảm giác thể nghiệm kéo max!

- Tôi đã sớm muốn thử xem nhảy xe lửa sẽ như thế nào.

- Trò chơi này thật sự giống như những gì tôi ảo tưởng về Tây Bộ Thế Giới.

Kịch bản cao trào đến, mưa đạn trong nháy mắt sôi trào, thần kinh cũng dần dần căng thẳng.

Đương nhiên, người căng thẳng nhất thuộc về lão E đang chơi game.

Khi anh điều khiển nhân vật chạy đến cửa ra của đường hầm thì xe lửa đã chạy ra một khoảng cách, căn bản không cho anh cơ hội suy tính.

[Đến đây đi, nhảy!]

Theo lời hô to của đồng đội, anh cũng không có bất kỳ chần chờ nào, bỗng nhiên tung người nhảy xuống, té chổng vó một cái, cuối cùng cũng ổn định cơ thể ở bên trên xe lửa.

Hai tên đồng đội khác thì xui xẻo hơn nhiều.

Một tên thì bị hất ra, rơi xuống bên ngoài đường ray.

Một tên thì rơi xuống bên cạnh, hai tay bắt được mép xe dán người lên thành xe lửa.

- Mẹ nó! Diễn tôi xem đúng không?

Lão E cười ra tiếng, vội vàng đứng lên kéo đồng đội kêu cứu mạng lên, cuối cùng anh cũng không cần phải chiến đấu anh dũng một mình.

Nếu không chỉ dựa vào một mình anh mà muốn ngừng xe lửa thì vẫn có chút khó khăn.

- Sợ cái rắm, trực tiếp biến chiến thần xe lửa!

- Chỉ là mấy khoang xe mà thôi, một đường giết xuyên qua đi.

- Cho tôi một khẩu Gatling, tôi có thể san bằng hết.

- Mấy người quá xấu xa rồi, bỏ vào trong Tây Bộ Thế Giới ít nhất cũng phải là một tên tội phạm.

- Cảnh sát thúc thúc, chính là bọn họ leo lên xe lửa, mau bắt giữ tất cả đi.

Nếu đặt ở trong thế giới hiện thực, loại tình huống này chắc chắn không thể thấy được.

Trò chơi này của Hồng Hoang không thể nghi ngờ là mở ra một cánh cửa mới cho bọn họ.

Nhất là đứng ở đỉnh chóp xe lửa đang chạy chậm rãi, nhìn cảnh vật hai bên không ngừng xẹt qua, còn có núi tuyết xa xa giống như đứng im bất động, hình ảnh kia quả thật là tuyệt.

Có loại cảm giác kích thích chưa bao giờ thể nghiệm qua.

- Cảnh vật xung quanh làm được quá tuyệt vời.

Nhìn vùng núi phủ tuyết tràn ngập phong cách Tây Bộ, lão E tán thưởng không thôi.

Sau khi thưởng thức một lúc, anh mới điều khiển nhân vật từ khe hở tiến vào trong xe.

Bảo vệ trong xe phát hiện bọn họ, trực tiếp bày ra một trận bắn nhau kịch liệt trên đoàn tàu đang di chuyển.

Trong lúc nhất thời, tiếng súng không ngừng vang lên.

Người của hai bên trốn ở phía sau hàng hoá và công sự che chắn tiến hành bắn giết đối phương.

Cảnh tượng cao bồi sống mái với nhau kia làm cho khán giả trong phòng trực tiếp càng liên tục kinh hô, cảm thán cảnh tượng này quá chân thực.

Chương 347: Thiện Lương Và Gian Ác (2)

Trò chơi này thật sự giải thích cho bọn họ, cái gì mới gọi là bắn nhau trên xe lửa.

Bất kể là chuyển động của nhân vật, xây dựng hoàn cảnh hay bầu không khí phủ lên đều tốt hơn nhiều so với trong tưởng tượng của bọn họ.

Thậm chí còn ưu tú hơn cả bản chơi thử trước đó!

Cuối cùng, sau khi giải quyết xong bảo vệ của buồng xe.

Lão E đi tới vị trí đầu xe, giải quyết người lái tàu rồi kéo giảm phanh, thuận lợi ép xe lửa dừng lại.

Nhảy xuống xe lửa, những bảo vệ còn lại trong xe hiện ra.

Người của hai bên từ trên xe lửa một đường đánh tới trong rừng rậm bên cạnh, tốn hơn mười phút, cuối cùng mới giải quyết tất cả bảo vệ, âm nhạc chiến đấu dồn dập cũng dừng lại.

- Hô ——

- Cuối cùng cũng xong.

- Một chiếc xe lửa cũ rích lại có nhiều người như vậy.

Nhìn HP chỉ còn sót lại một chút, lão E thở dài một hơi.

Nếu như bị bắn trúng một phát nữa, sợ là anh sẽ trực tiếp quy thiên làm lại từ đầu.

Nhưng không thể không nói, cách chiến đấu của trò chơi này thật sự trâu bò, làm cho anh bất tri bất giác đắm chìm trong đó, tinh thần vẫn căng thẳng đến bây giờ.

Cẩn thận vơ vét một vòng trên xe lửa, lấy hết những gì có thể lấy được.

Sau khi sờ soạng thi thể mấy lần, bọn họ lập tức dẫn theo mấy mấy công may mắn còn sống sót đi ra bên ngoài, chuẩn bị rút lui.

[Còn bọn họ thì sao?]

Nhân vật chính chỉ vào mấy công nhân hỏi.

[Anh làm chủ đi.]

[Giết bọn họ, hoặc là để bọn họ ở lại đây, hoặc là để bọn họ quay trở lại trong xe lửa.]

[Chỉ cần đảm bảo bọn họ sẽ không phái người đuổi theo chúng ta là được.]

Lão đại Dutch vừa nói vừa cưỡi ngựa, giao nhiệm vụ xử lý hậu sự cho nhân vật chính là Arthur, cũng chính là người chơi.

Có thể nhìn ra, nhân vật chính vẫn còn lưu lại một tia thiện niệm.

Cũng không có bởi vì thân ở bang phái mà hoàn toàn trở nên ác độc hết thuốc chữa.

Nhưng bạn muốn nói anh ta là người tốt, đoạn đường này lại làm không ít chuyện xấu, còn giết người.

Nhiều lắm chỉ có thể coi là một người gian ác có tiêu chuẩn của mình.

Vì sự sống còn của mình có thể làm ra bất kỳ chuyện xấu gì.

So sánh một chút.

Lão đại Dutch cực đoan hơn nhiều.

Anh chỉ muốn phục hưng bang phái, vì vậy anh có thể không từ thủ đoạn, không ai có thể khuyên can được anh.

- Lúc trước không chú ý, bây giờ mới phát hiện, nhân vật trong trò chơi này cũng được đắp nặn thật là mạnh.

- Đúng vậy, hình như mỗi một thành viên đều có cố sự độc lập cùng với tính cách của mình.

- Hơn nữa tính cách của mỗi người đều có dấu vết riêng.

- Cũng cảm giác như mình đang ở một thế giới chân thật!

Trong phòng livestream, mưa đạn nghị luận ầm ĩ, dần dần phát giác chỗ không giống bình thường của trò chơi này ngoài đồ hoạ và cách chơi.

Nhân vật trong trò chơi này khác với những trò chơi khác, bọn họ không chỉ là NPC công cụ đưa ra nhiệm vụ mà thôi, mà còn là một bộ phận cấu thành thế giới này.

Chính là bởi vì sự hiện hữu của bọn họ mới khiến cho thế giới trò chơi này trở nên chân thực hơn.

Mà đây, mới là nguyên nhân thực sự khiến trò chơi này có cảm giác nhập vai mạnh mẽ đến vậy!

Hồng Hoang không chỉ làm ra một trò chơi, mà còn là một thế giới chân thật!

- Vẫn là thả bọn họ đi.

Lúc này, giọng nói của lão E vang lên.

- Đó chỉ là ba người vô tội, người ta cũng không có cách nào đúng không? Làm việc cho ông chủ, đi ra ngoài làm việc.

Mặc dù có một số thời khắc anh rất không đứng đắn, giết NPC trò chơi để tiêu khiển.

Nhưng sau khi bước vào trong trò chơi này, đi vào thế giới hỗn loạn và tràn ngập nguy cơ này, cuối cùng anh vẫn tiếp tục duy trì thiện niệm trong lòng, không có cách nào ra tay với mấy công nhân kia.

Chủ yếu vẫn là quá chân thực.

Nếu giết chết sẽ làm cho anh có loại cảm giác tội ác.

Giống như những vị khách trong loạt phim truyền hình "Tây Bộ Thế Giới", khi rất nhiều người lần đầu đến nhạc viên người mô phỏng sinh vật, đa số bọn họ chỉ là dạo chơi bình thường mà thôi.

Chỉ khi đi nhiều thì ác niệm trong lòng mới từ từ bị phóng đại, tùy ý giết chết những người mô phỏng sinh vật kia như súc vật.

Nhân chi sơ, tính bản thiện, chính là đạo lý này.

Lời nói của lão E đương nhiên cũng nhận được sự đồng ý của khán giả, không có người kêu la đại khai sát giới nữa.

[1. Giơ súng lên nhắm chuẩn]

[2. Uy hiếp]

Lúc này, hai lựa chọn xuất hiện.

Vậy mà thật sự làm cho bọn họ lựa chọn phương thức xử lý.

Lão E chần chờ phút chốc, cuối cùng vẫn chọn số 2, mang ba công nhân trở về trên xe lửa, tiếp theo khởi động lại xe lửa đưa tiễn bọn họ và hàng hoá.

Làm xong những chuyện này, lúc này anh mới cưỡi ngựa rời đi đuổi theo đội ngũ.

Đến lúc này, kịch bản cướp xe lửa kết thúc.

Trải qua chuyện này, cuối cùng đội ngũ cũng có rất nhiều tài nguyên và tài chính, sống sót qua đoạn thời gian bị đuổi giết gian khổ này.

Hoàn tất chỉnh đốn doanh trại trên núi tuyết.

Toàn bộ đội ngũ lại xuất phát, cưỡi ngựa đánh xe xuống núi, tiếp tục chạy về phía đông.

Khi ống kính dần dần được kéo ra xa.

Trong tầm mắt chỉ còn lại một mảnh tuyết trắng mênh mang và một loạt xe ngựa đang từ từ đi xa.

Bên tai cũng bắt đầu vang lên âm nhạc theo phong cách miền viễn tây êm dịu và thư giãn, biểu thị đoạn đường núi tuyết này đã kết thúc.

- Kết thúc rồi, cuối cùng cũng không cần trốn ở trong núi tuyết nữa.

- Đúng vậy, đột nhiên có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

- Âm nhạc thật tuyệt, phối hợp vô cùng hoàn mỹ với màn này.

- Khúc BGM này thật là thần!

- Nghe đến tôi cũng nổi da gà rồi!

Trong nháy mắt âm nhạc vang lên, khán giả chỉ cảm thấy da đầu tê dại, linh hồn bị đánh trúng ngay trực diện.

Phối hợp với tiếng ngâm nga êm ái và hình ảnh xe ngựa chạy

trong tuyết, trong đầu mọi người không khỏi hiện ra đủ loại kịch bản gặp phải trong đoạn đường này.

Thì ra...

Bọn họ đã đi xa như vậy.

Lại còn trải qua nhiều chuyện như vậy.

Bài hát này giống như mang theo một loại sức cuốn hút nào đó trấn an lòng người, làm cho bọn họ sinh ra một cảm xúc nhớ nhung bồi hồi.

Đồng thời nó cũng hát lên sự hướng tới cuộc sống mới.

Chương 348: Phòng Quan Sát Móng Ngựa

Quả thật giống như là tác phẩm nghệ thuật!

Ngay cả âm nhạc bối cảnh cũng làm được trâu bò như thế.

Lần này sợ là Hồng Hoang sẽ trở thành siêu thần rồi!

- Hả? Hoàn cảnh thay đổi.

Đột nhiên, trong phòng trực tiếp vang lên một tiếng kêu nhẹ của lão E.

Theo đội xe ngựa không ngừng tiến lên, tuyết trắng xung quanh bắt đầu ngày càng ít đi.

Giống như là từ trời đông giá rét bước vào đầu xuân, mặt đất dần dần bị một tầng màu xanh bao trùm, đã biến thành bãi cỏ cây xanh đầy khắp núi đồi.

Còn có dòng sông uốn lượn được tạo ra bởi đất tuyết tan rã ở bên cạnh.

Một cảnh tượng vạn vật hồi phục.

Cứ như vậy.

Một đường tiến lên dọc theo vết tích do xe ngựa tạo ra, trèo đèo lội suối, lại trải qua một đoạn kịch bản sửa xe nhỏ.

Cuối cùng bọn họ cũng đi tới phía dưới chân núi tuyết, xây dựng doanh địa tạm thời cách một thị trấn nhỏ không xa.

Chuẩn bị tạm thời ẩn giấu thân phận bang phái, giả trang thành công nhân lên thị trấn tìm hiểu tin tức, thuận tiện đi tìm chút sinh kế kiếm tiền.

Chỉ cần kiếm được thật nhiều tiền thì bọn họ có thể mua một mảnh đất ở phía tây, sau đó Đông Sơn tái khởi.

Phải biết rằng ngay thời điểm đó, miền tây được coi là tấc đất tấc vàng.

[Chương 02: Phòng Quan Sát Móng Ngựa]

Theo hình ảnh một nhân vật chính ngồi ở doanh địa hút thuốc lá dừng lại, một hàng chữ nhỏ chậm rãi hiện ra ở trên màn hình.

Chương 2!

Bao gồm cả lão E, trong lòng tất cả mọi người đều chấn động.

Nhìn thời gian một chút, vừa vặn hai giờ.

Bọn họ chơi ròng rã hai giờ đồng hồ, hơn nữa còn là dưới tình huống không có sai lầm quá lớn mới đánh tới chương 2.

Cốt truyện của trò chơi này hơi bị lớn rồi!

- Một chương đã dài hai tiếng, vậy chẳng phải hai chương là hơn bốn tiếng à?

- Mặc dù không biết tổng cộng có bao nhiêu chương trong trò chơi này, nhưng ít nhất là có bốn chương trở lên, bằng không thì không cần thiết phải phân chương làm gì.

- Được được được, vừa rồi tôi còn lo lắng nội dung kết thúc quá nhanh.

- Mau nhìn xem chương 2 là dạng gì, ra khỏi núi tuyết chắc chắn có nội dung mới đúng không?

Dưới sự mong đợi và thúc giục của khán giả, lão E rất nhanh xem qua các hoạt hình cắt cảnh và hoàn thành đối thoại với mấy thành viên.

Tiếp theo.

Người chơi khôi phục điều khiển nhân vật.

Không tiếp tục giống như chương 1 là cưỡng chế phát động kịch bản sau này nữa.

[Kiếp sống đã đổi mới: Máy ảnh]

[Tự do tìm tòi và khám phá.]

Hai dòng nhắc nhở hiện lên trên giao diện, tất cả mọi người lập tức sửng sốt, vẻ mặt kinh nghi bất định.

Tự do tìm tòi và khám phá?

Đây chẳng phải là… Bọn họ có thể hành động một cách tự do à?

…

Trong khoảng thời gian này.

Trên mạng tràn ngập nghị luận có liên quan đến trò chơi này.

Nói nó là trò chơi nhập vai khoác lên áo khoác thế giới mở.

Các người chơi muốn phản bác, nhưng hình như cũng không tìm được lý do phản bác, bởi vì nội dung của bản thử nghiệm chính là nhập vai truyền thống.

Nhưng hôm nay.

Sau khi mở khoá nội dung của chương thứ hai.

Lại đột nhiên bắn ra một thông báo có thể tìm kiếm tự do, thoáng cái đã làm cho bọn họ choáng váng.

- Ý là tôi có thể ra ngoài à?

Lão E sững sờ nhìn nhắc nhở, nhất thời không phản ứng kịp.

- Tôi cảm thấy hình như là vậy.

- Sau khi kết thúc một đoạn kịch bản trước đó thì sẽ có nhiệm vụ mới.

- Hay là ra ngoài thử xem rồi trở lại chủ tuyến?

- GKD, trước tiên đi loanh quanh rồi nói sau.

- Xem thử bản đồ bên ngoài núi tuyết làm như thế nào.

Mưa đạn vốn đang yên tĩnh lập tức trở nên náo nhiệt hơn.

Ai nói trò chơi này không phải thế giới mở chứ?

Chỉ là kịch bản phần đầu chưa làm xong mà thôi.

- Đi, chúng ta đi dạo chơi xung quanh trước.

Lão E đột nhiên giật mình, hai mắt sáng lên nhìn hình ảnh.

Sau khi khống chế nhân vật đi dạo một vòng trong doanh địa, anh nhanh chóng cưỡi ngựa rời khỏi doanh địa, trực tiếp chạy ra núi rừng phía bên ngoài.

Dần dần.

Một mảnh đại địa rộng lớn đập vào tầm mắt.

Một loạt xe ngựa chạy qua trái phải, đi qua các phương hướng khác nhau, còn có mấy hàng cột điện và dây điện làm bằng gỗ đang đứng thẳng.

Sau khi không có tuyết lớn bao trùm, thậm chí có thể nhìn thấy một cảnh tượng xanh biếc và núi non đầy mây mù ở phía xa.

Loại hình ảnh hoang vu lại mang theo một chút khí tức văn minh này làm cho bọn họ càng phấn chấn.

- Rất giống thật, anh nói với tôi đây là cảnh thật thì tôi cũng tin.

Lão E chẳng có mục đích thúc ngựa chạy nhanh, bị cảnh tượng trước mắt làm cho mê muội.

Từ trên núi tuyết xuống, cuối cùng cũng có loại cảm giác bước vào xã hội văn minh.

- Không dễ dàng, từ trấn Hắc Thuỷ một mực chạy trốn tới bên này.

- Xem ra có lẽ là vì trốn tránh đuổi bắt mới phải vượt qua núi tuyết.

- Đồng cỏ này, dốc núi này, rất thích hợp để ẩn cư.

- Giục ngựa chạy nhanh, đây chính là cảm giác tự do à?

- Chỉ cần chụp màn hình lại một tấm bản đồ là có thể làm giấy dán tường!

Theo bản đồ được công bố, người xem càng ngày càng tò mò đối với thế giới phía Tây này, hiếu kỳ rốt cuộc Hồng Hoang có thể làm đến mức độ nào.

Lão E cũng không nói nhảm, lại tăng thêm tốc độ đi dạo khắp nơi, muốn xem thử bên ngoài có nội dung gì.

Nếu không thì chỉ là làm một cảnh lớn như vậy, không có cách nào bổ sung nội dung thì quá lãng phí.

Giống như trò chơi nhị thứ nguyên có tên thế giới mở trước đó, cách chơi duy nhất ở dã ngoại chính là đánh quái mở rương báu, còn nói gì đến tăng thêm niềm vui tìm tòi niềm vui.

Sợ không phải có hiểu lầm gì đối với việc thế giới mở.

[Tôi cảm thấy anh không nên xuất hiện ở gần đây, anh bạn à.]

Đột nhiên, một giọng nói tràn đầy bất thiện từ đằng xa truyền đến.

Lão E dừng lại một lát, đã nhìn thấy hai bóng người đang tựa vào một thân cây ven đường, sau lưng còn có hai con ngựa đang ăn cỏ.

- Phát động sự kiện?

Vẻ mặt lão vui mừng, cưỡi ngựa chậm rãi nhích tới gần.

Vừa rồi còn nói không có nội dung, không ngờ lại gặp nhau nhanh như vậy.

Hai người kia xem ra giống như là cản đường cướp bóc, quả nhiên không hổ là người của thế giới phía Tây có tiếng là hỗn loạn.

Chương 349: Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Dẫn Bạo Toàn Mạng (1)

[Nếu không có sự cho phép của băng đảng O'Drisco, anh phải trung thực một chút, hiểu chưa?]

[Đây là cảnh cáo cho anh.]

Nhìn thấy anh tới gần, một người trong đó chậm rãi đi tới, giọng điệu vô cùng phách lối.

[Không cần phải uy hiếp tôi, tôi không thích náo nhiệt.]

Nhân vật chính đáp lại một tiếng, lựa chọn không gây chuyện thị phi.

[Vậy thì nhanh chóng cút đi.]

Đối phương không chút khách khí nói.

Lông mày lão E nhướng lên một chút:

- Hình như không phải kịch bản cưỡng chế, thử rời đi xem sẽ như thế nào.

Nói xong, anh trực tiếp cưỡi ngựa rời đi, đi vào trong một rừng cây nhỏ.

Làm cho anh vui mừng chính là, phía sau quả nhiên truyền đến giọng nói của hai người.

[Đúng, chính là như vậy, mau cút đi.]

[Chúng tôi sẽ giữ lại một viên đạn cho anh.]

- Cái này lợi hại thật, kịch bản diễn toán tức thời!

Không nói lão E, ngay cả khán giả cũng hơi kinh ngạc.

Chỉ là hai người tùy tiện gặp phải trên đường mà cũng đã có thể làm ra phản ứng khác nhau theo động tác của bọn họ, làm cho trò chơi này càng lộ ra vẻ chân thực hơn.

- Thử lại lần nữa xem mang súng qua đó sẽ như thế nào.

Lão E nổi lên tâm tư chơi đùa, nhảy xuống lưng ngựa, cầm theo súng rời khỏi rừng cây nhỏ, lại đi về phía hai người.

Kết quả vừa mới tới gần, hai người đã cảnh giác xoay người, cánh tay vươn về phía khẩu súng bên hông.

[Được rồi, đây chính là do anh chọn.]

Thật sự có thể!

Nhìn thấy phản ứng của bọn họ, tất cả mọi người đều kinh dị, chi tiết này lại làm được đúng chỗ như vậy.

Đùng, đùng!

Hai tiếng súng vang lên.

Lão E đánh đòn phủ đầu, trực tiếp bắn trúng đầu hai người.

- Muốn giết tôi à? Các người còn non và xanh lắm.

Anh đắc ý thu hồi khẩu súng, trong mắt càng ngày càng hưng phấn.

Trò chơi này còn phong phú hơn cả trong tưởng tượng của anh!

Hơn nữa còn có tự do!

Sau khi lụt loạn hết vật tư trên thi thể hai người, anh lại cưỡi ngựa tiếp tục đi tới, chạy khắp nơi đi dã ngoại.

Rất nhanh, bọn họ đã chú ý tới bóng đen chợt lóe lên ở phía xa.

- Nhìn giống như là linh dương vùng núi, thử xem có thể bắt được hay không.

Nói xong, anh lập tức thay đổi phương hướng đuổi theo con linh dương kia, trên tay còn xuất hiện dây cương dùng để bắt lấy con mồi.

Trong nháy mắt, người đàn ông cao bồi miền Tây đã hoá thân thành thợ săn dã ngoại.

Nhưng mà đuổi nửa ngày vẫn không bắt được linh dương, ngược lại bị nó bỏ xa, chỉ có thể nổ súng bắn.

Kết quả không bắn trúng linh dương, tiếng súng ngược lại hù doạ một mảng lớn động vật trốn trong bụi cỏ, nhao nhao chạy tán loạn.

Lão E nhìn thấy con ngựa trắng có hình thể lớn nhất, lại lấy dây cương tiếp tục đuổi theo, trong miệng hô lớn hô nhỏ, chơi đến quên cả trời đất.

- Ha ha, trò chơi này rất thú vị!

- Lại còn có thể chơi như vậy.

- Tôi có thể ở lại dã ngoại này một năm!

- Chạy mau, ngựa nhỏ à! Đừng có dừng lại!

- Bộ hán tử mã đúng không?

Nhìn thấy cảnh lão E đuổi theo con mồi, chạy vội trên vùng quê, khán giả nóng mắt không thôi.

Đây mới là thế giới mở.

Mặc kệ anh muốn làm cái gì thì làm, hơn nữa độ tự do còn rất cao.

Lại thêm cảnh tượng đẹp như tranh vẽ kia, thật sự có loại cảm giác như đang ở trong kỳ cảnh.

- Được rồi, bắt được!

Lúc này, một tiếng la lên truyền đến.

Đuổi lão hơn nửa ngày E, cuối cùng lão cũng thành công vung dây cương ra, tinh chuẩn bọc lấy cổ của con ngựa trắng, bắt đầu tiến hành trấn an nó.

Không bao lâu sau.

Con ngựa trắng kia sẽ trở thành vật cưỡi của anh, biến thành trạng thái có thể cưỡi lên.

[Cuộc sống đã đổi mới...]

- Lại có thể biến thành thú cưỡi à?

Lão E ngạc nhiên không thôi, lập tức cưỡi lên thử một chút, quả nhiên có thể cưỡi, hơn nữa xúc cảm điều khiển có chút không giống với lúc trước.

Cho đến lúc này anh mới chú ý tới, con ngựa này có thuộc tính bốn chiều của riêng nó.

Không nói đến sinh mệnh, sức chịu đựng, tốc độ, tăng tốc độ, điều khiển những thuộc tính ảnh hưởng này.

Còn có các loại, màu sắc, loại hình, hình thể và các loại quan hệ khác nhau.

Mức độ phong phú làm cho người ta líu lưỡi.

- Trò chơi này quá lớn rồi!

- Cách chơi đi săn thú cưỡi cũng nhiều như vậy à?

- Còn có thể bắt được Hãn Huyết Bảo Mã này à?

Khán giả lại bị cách chơi này làm cho kinh diễm.

Vốn cho rằng chỉ là cách chơi để nhàn nhã đi dã ngoại săn bắn, nào ngờ cũng có thể nhận được thú cưỡi tốt hơn.

Cái này đơn giản liên động, càng chứng minh trò chơi mở rộng đến cỡ nào, Hồng Hoang quả thực chính là ma quỷ đào chi tiết!

Sau khi quen thuộc với con ngựa mới.

Lão E lại lên đường.

Trên đường đi.

Anh gặp phải rất nhiều người và sự kiện ngẫu nhiên.

Ông lão ôn hòa hái lá cây thuốc lá, thợ săn một mình săn thú, cư dân thị trấn nhỏ hoang dã, xe ngựa lao vùn vụt ven đường.

Càng đi tới thì càng có thể cảm nhận được trò chơi này muôn màu muôn vẻ, dần dần dung nhập vào trong đó.

Mà Hồng Hoang cũng đang dùng một phương thức vô cùng tự nhiên, làm cho người chơi hiện ra một đại thế giới phía Tây đang ầm ầm dậy sóng.

Đồng thời cũng nói cho bọn họ biết.

Cái gì mới là thế giới mở!

...

Ưu tú như thế đến mức làm nổ tung trò chơi.

Không chỉ lão E chơi điên rồi, mà các streamer khác cũng đều chơi điên rồi.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi.

Các streamer chuyên livestream chơi game nổi tiếng đều đắm chìm trong trò chơi này, không cách nào tự kềm chế.

Có người đang thúc ngựa chạy nhanh ở dã ngoại, thể nghiệm thú vui đi săn và sự kiện ngẫu nhiên.

Có người làm xằng làm bậy trong thị trấn nhỏ, gặp truy nã chạy trốn khắp nơi.

Có người làm nhiệm vụ chính tuyến, ở trong quán rượu cùng người kéo bè kéo lũ đánh nhau, sáp lá cà.

Cách chơi phong phú tự do kia, cùng với trò chơi để ý chi tiết nhỏ đến mức tận cùng đã vượt qua tưởng tượng của mọi người.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trò chơi đều vang lên tiếng kinh hô.

- Ai... Mẹ nó... Ai nói với tôi đây không phải là thế giới mở chứ?

Bình đài Đấu Cá, trong phòng livestream trò chơi.

A Kiệt lớn tiếng chất vấn, anh đã không có cách nào hình dung sự rung động do trò chơi này mang đến cho mình.

Chương 350: Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Dẫn Bạo Toàn Mạng (2)

Bởi vì nó thật sự quá chân thực!

Chân thực đến mức anh cho rằng đây không phải là trò chơi!

Cũng giống như lúc vừa mới đi qua đầu đường thị trấn, anh đã chửi mắng hai tên cao bồi bên cạnh vài câu, kết quả đối phương đã thẹn quá thành giận móc súng ra, dọa anh sợ đến mức vắt chân lên cổ mà chạy.

Lại ví dụ như nhìn thấy ngựa của người khác rất đẹp, sau khi bọn họ rời đi thì anh lặng lẽ cưỡi lên, kết quả không bao lâu đã bị thị trấn nhỏ truy nã, một đám người chạy tới bắt anh ta, giao 10 tệ tiền phạt mới thoát thân.

Ngay cả một lão binh bị gãy tay ở ven đường cũng bởi vì anh ôm một cái mà cảm ơn liên tục, kể lại quá khứ bi thảm của mình với anh.

Những chi tiết nhỏ này giúp cho trò chơi này có thể linh hồn, thể hiện ra đặc chất ưu tú hoàn toàn khác biệt so với những trò chơi thế giới mở khác.

Đây không phải là một trò chơi, mà là một tác phẩm nghệ thuật.

Đúng là nghệ thuật thứ chín chân chính!

Sự xuất hiện của trò chơi này không thể nghi ngờ là tiêu chuẩn

thẩm mỹ của toàn bộ ngành trò chơi, có ý nghĩa vượt thời đại không thể thay thế!

Thậm chí bọn họ cũng không cần phải đi tuyên truyền.

Đại Tiêu Khách Hoang Dã: Cứu Rỗi đã gây ra chấn động lớn trong toàn bộ vòng trò chơi, giống như một hồi núi hồng biển khiếu.

- Quá mạnh mẽ! Chỉ có nội dung hai chương mà đã phong phú hơn những trò chơi khác không biết bao nhiêu lần!

- Trò chơi này thật sự giải thích hoàn mỹ cái gì gọi là hỗn loạn mất trạn tự, cái gì gọi là tự do khai phóng.

- Cảm giác nhập vai quả thật rất mạnh, giống như thật sự ở thế giới phía Tây.

- Đây là trò chơi mà tôi có thể chơi với hơn 100 tệ à?

- Vẫn còn có người nói nó không phải là thế giới mở, mẹ nó anh liệt kê với tôi một chút còn có trò chơi thế giới mở nào có thể so sánh được với trò này chứ?

- Chương 2 được phát ra trực tiếp đánh mặt những người kia, đủ loại cách chơi có thể nói là nổ tung!

- Tôi đã không biết nên nói gì, chỉ có thể đưa lên hai chữ trâu bò! Hồng Hoang trâu bò!

Nổ, bình luận của tài khoản quan phương Hồng Hoang hoàn toàn nổ tung.

Một lượng lớn người chơi tràn vào, lời nói trêu chọc của người chơi trước đó đã bị phun thành cái sàng, mở ra xem xét thì toàn là tiếng mắng chửi.

Cảnh tượng khoa trương như mưa lũ tràn lên ở miếu Long

Vương kia, ngay cả các công ty lớn cũng bị dọa sợ.

Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng trò chơi của Hồng Hoang lại dẫn đến phản ứng dây chuyền khủng bố như thế.

Đây thật sự là một bản chơi thử của trò chơi thôi à?

Cho dù là những công ty lớn kia đẩy ra đại tác 3A thì chỉ sợ cũng không đạt được trình độ này.

Đây cũng không phải là vấn đề mà bọn họ có nên nhằm vào hay không.

Mà là có thể nhằm vào vấn đề hay không!

Có lẽ ngay cả bọn họ cũng sẽ gặp nạn!

Giống như cảm thấy đám lửa này còn chưa đủ mạnh.

Ngay khi tất cả mọi người đang thảo luận chuyện này thì Hồng Hoang và Steam đột nhiên cùng nhau tuyên bố một thông báo.

[Thông báo lượng tiêu thụ: Thật cao hứng tuyên bố một tin tức kích động lòng người cho mọi người, ngay vừa rồi, lượng tiêu thụ trong 24 giờ qua của Đại Tiêu Khách Hoang Dã: Cứu Rỗi đã có thống kê, tổng cộng đạt đến 3 triệu lượt bán, phá kỷ lục ghi chép lượng tiêu thụ ngày đầu tiên!]

Ầm!

Tin tức vừa ra.

Toàn bộ trò chơi lập tức nổ tung.

3 triệu trong ngày đầu tiên!

Sao có thể như vậy được chứ?

Các lãnh đạo cấp cao của các công ty lớn trợn tròn hai mắt, mặt đầy rung động.

Đối với lượng tiêu thụ ngày đầu tiên vượt qua 10 ngàn, bọn họ đã cao hứng muốn chết, căn bản không tưởng tượng nổi đây là khái niệm gì.

Phải biết rằng đây chẳng qua là phiên bản chơi thử mà thôi!

Cho dù là đăng lên bình đài trong một năm, lượng tiêu thụ trò chơi hơn một triệu cũng chỉ có mười mấy trò mà thôi.

Một ngày này đã đạt đến trình độ một năm của người khác, hơn nữa giá cả còn là gần hai trăm tệ, chẳng lẽ bọn họ còn đang nằm mơ chưa tỉnh ngủ à?

…

- Bây giờ chúng ta thương lượng một chút nên giải quyết phiền phức của Hồng Hoang này như thế nào, nếu để cho bọn họ tiếp tục náo loạn thì độc chiếm hàng năm của chúng ta nhất định sẽ bị ảnh hưởng.

Phân bộ Cự Ngạnh, trong phòng họp.

Carter triệu tập một đám nhân viên cấp cao đến, đang tổ chức hội nghị.

Trải qua khoảng thời gian tuyên truyền phát hành va chạm, bọn họ dần dần phát hiện, Hồng Hoang đã trở thành tồn tại khiến bọn họ không thể coi thường.

Nhất là trò chơi mới nổi tên là Hoang Dã Đại Tiêu Khách kia, càng uy hiếp nghiêm trọng đến địa vị độc chiếm hàng năm của bọn họ, làm cho bọn họ trở thành trò cười trong giới người chơi.

Nếu như còn tiếp tục như vậy nữa.

Cự Ngạnh chắc chắn sẽ bị hai công ty lớn khác đè xuống, qua năm sau thị trường cạnh tranh sẽ giảm xuống.

- Thật ra nếu như chỉ có một công ty Hồng Hoang thì không có gì, nhưng mà bên phía công ty Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa vẫn luôn ngó chừng chúng ta, một khi chúng ta có động tác lớn thì bọn họ chắc chắn cũng sẽ ra tay.

Một người cấp cao phía dưới tức giận nói.

- Đúng vậy, nếu không phải là bởi vì hai nhà đó ngăn cản thì từ khi nào có thể đến lượt loại công ty nhỏ này kiêu ngạo chứ?

- Đơn giản chính là tôm tép nhãi nhép ỷ vào danh tiếng bản địa mà thôi.

Chuyện cho tới bây giờ, đám gia hỏa ngạo mạn này vẫn như cũ quy tất cả nguyên nhân thất bại lên trên người khác, từng người mở miệng giận mắng.

Ánh mắt của Carter trầm thấp, vẻ mặt khó coi.

Anh biết nếu như lần này hàng năm độc chiếm không làm xong thì cái ghế này của anh không cần ngồi nữa rồi.

Đối thủ cạnh tranh trong tổng bộ tuyệt đối sẽ không để cho anh tiếp tục ngồi ở chỗ này, bên phía ban giám đốc chắc chắn cũng sẽ hoài nghi đối với năng lực xử lý của anh.

Nhất định phải nhanh chóng giải quyết chuyện này mới được!

Nếu không thì sự nghiệp của anh xem như kết thúc.

Cuối cùng, Carter quyết định, ánh mắt trở nên sắc bén.

- Tôi...

- Tổng thanh tra, xảy ra chuyện lớn rồi!

Phanh!

Cửa phòng họp bị đẩy mạnh ra, cắt đứt lời nói của anh.

Chương 351: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Sáu (1)

Một nhân viên cầm bảng báo cáo từ bên ngoài vội vàng chạy vào.

Carter và một đám cao tầng nhíu mày lại, nhìn về phía người tới.

- Không phải tôi đã nói với các người rồi à, trước khi đi vào phải gõ cửa trước à?

- Anh tốt nhất phải giải thích cho tôi một cách hợp lý!

Carter lộ ra vẻ mặt bất thiện nhìn chằm chằm người tới, giống như không bỏ ra nổi bộ dáng làm cho anh ta hài lòng muốn bão nổi.

Nhân viên biến sắc, vội vàng chạy tới đưa tư liệu lên.

- Là trò chơi mới của Hồng Hoang, bọn họ vừa mới công bố lượng tiêu thụ! 3 triệu! Lượng tiêu thụ ngày đầu tiên là 3 triệu!

Giọng nói không mạch lạc vang lên trong phòng họp.

Carter và một đám cao tầng ngây người trong phút chốc, sau đó hai mắt trợn lên.

- Anh nói cái gì? 3 triệu?

Carter bỗng nhiên đứng dậy, gắt gao nhìn chằm chằm nhân viên.

Sau đó nghĩ đến cái gì, anh vội vàng cầm tài liệu lên xem xét, kết quả cả người đều đứng ở tại chỗ, mặt mũi tràn đầy không thể tin được.

- Không thể nào!

Đây là ý tưởng duy nhất của anh lúc này, cánh tay của anh cũng có chút run rẩy.

3 triệu, hơn nữa còn là lượng tiêu thụ ngày đầu tiên.

Cho dù là bình đài Xbox của bọn họ thì cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện!

Thành tích khủng bố như vậy, đừng nói là độc chiếm hàng năm, cho dù dùng để làm phiên bản hộ tống đại tác thì cũng dư xài, thậm chí có thể treo bình đài của hai nhà khác lên đánh!

Không ngờ anh lại tự tay từ bỏ một trò chơi như vậy!

Phanh!

Dưới chân Carter lảo đảo một cái, ngã ngồi trở về trên ghế, giống như là người mất hồn.

Vốn phải là của anh ta.

Thành tích này vốn phải thuộc về anh!

Ngày đầu tiên tiêu thụ 3 triệu, nếu như thành tích này rơi xuống trên người anh thì anh có thể trở thành người phụ trách khu vực Á Châu!

Nhưng bây giờ...

Dần dần.

Carter nắm chặt hai nắm đấm, vẻ mặt trở nên dữ tợn.

Một đám quản lý cấp cao phía dưới lại chấn động, bị số liệu khoa trương này làm cho chấn động.

Sau khi xác nhận không có gì sai lầm, cuối cùng có người nói:

- Tổng thanh tra, không thể do dự nữa, trò chơi này đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến kế hoạch độc chiếm hàng năm của chúng ta!

- Đúng vậy, nhất định phải nhanh chóng đưa ra phương sách mới được!

- Không thể để cho Hồng Hoang tiếp tục phát triển được nữa!

Đúng vậy!

Bọn họ đã cảm nhận được sự uy hiếp đến từ Hồng Hoang.

Hơn nữa còn là một sự uy hiếp đặc biệt nhằm vào bọn họ!

Chuyện cho tới bây giờ muốn vãn hồi đã là cơ bản không thể nào, cho nên bọn họ chỉ có thể làm là diệt trừ mối uy hiếp này.

Nếu không thì kế hoạch chiếm đoạt thị trường châu Á của bọn họ sợ là sẽ hoàn toàn chìm nước sôi lửa bỏng.

- Các người có biện pháp gì tốt không?

Carter ngẩng đầu lên.

- Bên Hồng Hoang đã có chỗ đề phòng chúng ta, hơn nữa chưa tưng xuất hiện tình huống thiếu hụt tài chính, thủ đoạn bình thường đối với bọn họ không có tác dụng, dưới tình huống không thương gân động cốt thì chỉ có biện pháp kia.

Một người trong đó đề nghị.

Carter và những người khác nghe vậy thì trong lòng cả kinh:

- Anh nói là... Đen...

Anh không nói rõ ràng, nhưng lại biết ý tứ của đối phương.

Là định tìm người hack vào hệ thống của Hồng Hoang, lấy trộm, thậm chí phá hủy văn kiện hạch tâm của bọn họ!

Mặc dù biện pháp này có chút không từ thủ đoạn.

Nhưng đó là biện pháp hữu hiệu nhất, cũng là tiết kiệm tài nguyên nhất.

Chỉ cần làm được sạch sẽ, không để người khác điều tra được, vậy bọn họ có thể phá hủy trò chơi mới của Hồng Hoang trong vô hình.

Ít nhất thì vẫn là rất dễ dàng làm được việc kéo dài thời hạn.

Mà những người khác không biết chính là công ty phần cứng lập nghiệp Cự Ngạnh của bọn họ xem như là công ty máy tính, phương diện kỹ thuật kia đã đạt đến tình cảnh vô cùng cao.

Cho dù không phá được tường lửa của những công ty lớn kia.

Nhưng công phá một công ty mới nổi như Hồng Hoang vẫn dễ như ăn cháo.

- Được rồi, chuyện này giao cho anh làm, nhớ kỹ không được để lại bất cứ dấu vết gì.

Vì kiếp sống nghề nghiệp của mình, Carter cuối cùng vẫn đưa ra quyết định.

- Yên tâm giao cho tôi đi, đảm bảo làm cho bọn họ không có cách nào tiếp tục.

- Tôi chờ tin tức tốt của anh, tan họp.

Một cuộc họp đã đến và kết thúc ở đây.

Mọi người đều đứng dậy rời khỏi phòng họp, đi tìm hiểu đồng thời xử lý chuyện có liên quan đến Hồng Hoang.

Nhưng mà bọn họ lại không biết.

Lúc này, trong Hồng Hoang vừa mới thu được một đồ mới.

...

[Giá trị tài phú đạt đến 20 tỷ, 10/10 lượng tiêu thụ trò chơi (10/10), đạt tới giai đoạn thứ sáu.]

[Nhận được phần thưởng: Tường lửa vạn năng.]

[Giai đoạn thứ bảy: Giá trị tài phú trò chơi (20 tỷ/30 tỷ), lượng tiêu thụ trò chơi đạt 5 triệu (4/7 kiểu).]

[Khen thưởng: Chương trình trí tuệ nhân tạo AI trong trò chơi.]

Trải qua mấy tháng sau.

Tiếng nhắc nhở lâu ngày không gặp vang lên trong đầu Trần Lâm.

Biểu hiện mạnh mẽ của trò chơi mới Hoang Dã Đại Tiêu Khách cuối cùng cũng làm cho tài phú của anh xông phá 20 tỷ, trò chơi có 1 triệu lượng tiêu thụ cũng vừa vặn đạt đến 10 loại.

Giờ khắc này, mọi người đều cảm thấy rất khó chịu.

Anh đã cơ bản xác nhận.

Hệ thống CG này mỗi lần ban thưởng đều là phương diện phụ trợ trò chơi.

Từ lúc mới bắt đầu là Engine, đến VR và AR, lại đến bây giờ server và tường lửa, đều cùng một nhịp thở với trò chơi, ngay cả phương thức mở khoá cũng cần giá trị tài phú và lượng tiêu thụ trò chơi.

Bây giờ càng quá đáng hơn.

Mà phần thưởng của giai đoạn thứ bảy lại là chương trình trí tuệ nhân tạo AI trong trò chơi!

Đây chính là đồ tốt, không biết trí tuệ nhân tạo cụ thể tới mức nào.

- Muốn đạt đến giai đoạn 7 cần 5 triệu lượng tiêu thụ à?

Trần Lâm nhìn giao diện hệ thống tự lẩm bẩm.

Game offline có lượng tiêu thụ đạt đến 5 triệu của Hồng Hoang bây giờ, tạm thời có 3 trò chơi: Thợ Săn Quái Vật, Hai Người Thành Hàng, Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại.

Thợ Săn Quái Vật không cần nhiều lời, bởi vì được công bố sớm nhất nên bây giờ đã có 8 triệu lượng tiêu thụ.

Hai Người Thành Hàng chính là dựa vào ưu thế trò chơi PC đầu tiên, tăng thêm ưu thế về chiều sâu, trở thành kẻ đến sau vượt lên trước.

Chương 352: Đạt Tới Giai Đoạn Thứ Sáu (2)

Mà Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại bởi vì sáng ý công xưởng và giá tiền vô cùng thấp, trở thành con hắc mã có lượng tiêu thụ lớn nhất dưới trướng bọn họ, thậm chí có xu thế đuổi kịp Thợ Săn Quái Vật.

Còn lại Seriko, Xe Bay Cực Phẩm, Nguy Cơ Sinh Hóa, lượng tiêu thụ cũng đã vượt qua 3 triệu.

Thời gian kéo dài một chút, vẫn có cơ hội đạt đến 5 triệu.

Lại càng không cần phải nói đến Đại Biểu Ca, tuyển thủ hạt giống đạt lượng tiêu thụ 1 triệu.

Hơn nữa bởi vì có bình đài Steam mở rộng toàn cầu nên lượng tiêu thụ ở nước ngoài cũng tăng lên nhanh chóng hơn rất nhiều so với các trò chơi khác.

- Nói như vậy, trò còn lại là DNF à?

Trên giao diện biểu hiện bây giờ anh có bốn trò chơi đạt tiêu chuẩn, xem ra cũng tính luôn cả Dungeon Fighter rồi.

Số lượng tiêu phí của game online cũng bị chuyển thành lượng tiêu thụ!

Đây ngược lại là một tin tức tốt.

Nói cách khác ngoại trừ Đại Biểu Ca ra thì anh chỉ cần thêm hai trò chơi có 5 triệu lượng tiêu thụ là có thể đạt được mục tiêu.

Nhưng mà...

Trước mắt còn có chuyện quan trọng hơn cần phải làm.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm đóng giao diện lại, cầm lấy điện thoại gọi cho lão Tống.

- Lão Tống, tới phòng làm việc của tôi một chút, tôi có một chương trình tường lửa mới cho anh.

...

Trong một căn phòng tối như mực ở trong phân bộ Cự Ngạnh.

- Thế nào, có thể xâm nhập vào kho dữ liệu của bọn họ không?

Carter đứng trước máy vi tính, nhìn mấy người đang nhanh chóng thao tác, từng chuỗi con số xẹt qua trên màn hình.

- Đương nhiên, chút trình độ phòng ngự này còn không ngăn được chúng tôi, đã vượt qua tất cả các chương trình bảo vệ, mấy phút nữa là có thể tiến vào kho số liệu của bọn họ.

Mấy người ngồi trước máy vi tính tự tin nói, vẻ mặt nắm chắc phần thắng.

Chương trình tường lửa thường thấy nhất này đối với những người mới có thể có chút khó khăn, nhưng đối với những nhân viên kỹ thuật hàng đầu như bọn họ thì chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Carter và mấy người cao tầng bên cạnh nghe vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, trên mặt nở một nụ cười.

Nhưng mà vào lúc này lại xảy ra biến cố!

Con số máy tính vốn đang tung bay rậm rạp đột nhiên toàn diện chuyển động, vang lên một hồi cảnh báo gấp rút.

Tích! Tích! Tích!

Ánh sáng lóe lên, thoáng cái đã chiếu sáng toàn bộ căn phòng nhỏ, làm cho nó đỏ bừng.

- Có chuyện gì vậy? Sao lại thất bại?

- Không thể nào! Vừa rồi rõ ràng còn rất tốt mà!

- WTF?

Đây là tình huống gì?

Mấy người trước máy vi tính kinh hãi không ngừng, nhao nhao đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

Căn bản không kịp thao tác, chương trình xâm nhập của bọn họ đã bị gián đoạn hoàn toàn, một lần nữa lui trở về.

Có một máy tính trực tiếp bị màn hình đen, mất kết nối.

Thất bại.

Bọn họ nắm giữ kỹ thuật hàng đầu vậy mà lại xâm nhập thất bại!

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn máy tính đã biến thành loạn mã, vẻ mặt vốn đang đắc ý đều cứng đờ trên mặt.

Càng đừng nói đến mấy gia hỏa vừa rồi còn thề son sắt.

Vẻ mặt đơn giản là khó coi giống như ăn Sh*t.

...

- Đáng tiếc, chương trình này chỉ có thể dùng để phòng ngự, bằng không thì tôi nhất định phải lần theo dấu vết bắt được bọn họ.

Trong công ty Hồng Hoang, lão Tống tiếc nuối nhìn những đòn tấn công vừa mới bị chặn lại.

Lão cũng không ngờ rằng vừa mới trang bị xong chương trình tường lửa mà đã bị tấn công phạm vi lớn như vậy.

Nếu đổi lại là trước đó, chỉ sợ thật sự là không thể chống đỡ được, tạo thành tin tức bị tiết lộ, làm cho lão vừa nghĩ lại mà sợ lại cảm thấy may mắn.

Có chương trình tường lửa này ở đây, vấn đề an toàn vẫn luôn quấy nhiễu cuối cùng cũng được giải quyết, còn có thể tăng cường cường độ an toàn cho trò chơi của bọn họ.

- Tống lão đại, chương trình này thật sự rất mạnh! Anh lấy được nó từ đâu vậy?

Nhân viên an ninh mạng ngẩng đầu lên, kích động hỏi.

- Tổng giám đốc Trần nói với tôi là

- Được rồi!

Nhân viên đáp lại một tiếng, lại bắt đầu tranh thủ làm việc.

Mà lão Tống lại xoay người rời đi, gọi lão Lý đi tìm Trần Lâm đang hóng gió trên ban công để thương lượng.

Bây giờ thế cục đã ổn định lại.

Cũng nên quyết định kế hoạch tiếp theo.

Thảo luận về lượng tiêu thụ trò chơi mới của Hồng Hoang vẫn đang tiếp tục.

Trái với sự chấn động của các công ty, người chơi lại vô cùng cao hứng.

Lượng tiêu thụ ngày đầu tiên phá kỷ lục, điều này nói rõ ánh mắt của bọn họ không tệ.

Cũng không phải là trò chơi chất lượng cao không có thị trường.

Mà là số đông công ty làm trò chơi không hay!

Những công ty bất lương kia chỉ biết đâm đầu vào đại quân trò chơi nạp tiền thay skin, không muốn phát triển.

Thật sự cho rằng người chơi dễ lừa gạt như vậy à?

Trò chơi mới của Hồng Hoang xuất hiện không thể nghi ngờ là phá vỡ địa vị lũng đoạn của trò chơi nạp tiền thay skin, nổ phát súng đầu tiên từ thời đại lưu lượng chuyển hướng sang thời đại chất lượng.

Để cho bọn họ biết trò chơi chất lượng cao cũng là có người đang làm, cũng là có thị trường!

Thẩm mỹ bị kéo cao.

Các công ty lại nghĩ đến việc đào hố lừa tiền bọn họ như trước kia sẽ không còn dễ dàng nữa.

- Tôi nhất định phải ủng hộ trò chơi này của Hồng Hoang! Nếu không thì bọn họ còn tưởng rằng chúng ta thật sự thích ăn sh*t!

- Đồng ý, hoàn cảnh trò chơi trong nước đến lúc nên thay đổi rồi!

- Muốn tôi tiêu tiền à? Được rồi, trước tiên lấy ra trò nào vui rồi nói sau!

- Mấy trò chơi nạp tiền đổi skin đi chết đi!

Nếu như nói trò chơi của Hồng Hoang là dây dẫn nổ.

Vậy thì oán khí của các người chơi những năm gần đây đối với đủ loại trò chơi rác rưởi chính là thuốc nổ, Hồng Hoang chỉ là đốt thuốc nổ mà thôi.

Bây giờ xem ra…

Hiệu quả hình như cũng không tệ lắm.

Bánh răng tên là Hồng Hoang đang chậm rãi khiêu động ngành trò chơi ở thế giới này, làm cho nó lặng lẽ thay đổi.

…

- Wow, cửa hàng này làm rất tuyệt!

Bilibili, trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu.

Âu Dương Hiểu vốn không quá thích chơi trò chơi bắn súng, bây giờ cũng trầm mê trong Hoang Dã Đại Tiêu Khách, lúc này đi theo cốt truyện tới cửa hàng trong thị trấn nhỏ.

Chương 353: Thời Đại Mới Của Ngành Trò Chơi, Đến Rồi! (1)

Tiếp theo cô ngạc nhiên phát hiện.

Cửa hàng của trò chơi này không giống với các cửa hàng trong trò chơi khác, chỉ cần đối thoại với ông chủ cửa hàng thì sẽ mở ra giao diện mua sắm.

Mà tất cả hàng hóa đều được trực tiếp bày lên trên giá, khi người chơi tới gần, tên và giá của từng sản phẩm sẽ được bắn ra.

Giống như là thật sự mua đồ ở trong cửa hàng.

- Quá chi tiết!

- Các chi tiết của trò chơi này thật không có chỗ nào chê.

- Lúc này mới chương 2 mà thôi, không biết phía sau còn có mấy chương nữa.

- Ha ha, bây giờ rất nhiều streamer đang lang thang đây đó, quỷ mới biết khi nào bọn họ có thể tiến vào chương 3.

- Cũng chỉ có Hiểu Hiểu là an phận thủ thường vẫn luôn làm chủ tuyến.

Không có cách nào, chương 2 của trò chơi này thực sự làm được quá tuyệt vời.

Rất nhiều người chơi sau khi tiến vào chương 2 đã bị mê hoặc bởi thế giới phồn hoa này, bao gồm đi săn, đánh nhau, ngắm phong cảnh, cướp xe lửa, trộm ngựa, đánh bạc, treo thưởng, truy

đuổi tội phạm, phá hoại, cướp bóc, bị truy nã....

Làm cái gì cũng có, chỉ là không chịu làm chủ tuyến.

Thật sự chỉ có Âu Dương Hiểu là thành thật tiến lên làm nhiệm vụ.

Sau khi rời khỏi cửa hàng.

Trên đường đi cô đã trải qua rất nhiều sự kiện.

Đánh nhau ở quán rượu, tiêu diệt thành viên bang phái đối địch, thu nợ, gặp bạn gái cũ, treo thưởng, giải cứu đồng bạn bị bắt, tìm kiếm đứa bé Jack trong bang phái..

Đừng nói, chỉ riêng việc làm nhiệm vụ chủ tuyến thôi cũng đã tiêu tốn khoảng nửa ngày của cô rồi.

Nội dung cách chơi phong phú kia càng làm cho khán giả sợ hãi thán phục liên tục.

Phải biết rằng đây mới chỉ là chương 2 mà thôi!

- Hả? Trò chơi này còn có cách chơi câu cá à?

Đột nhiên, trong phòng trực tiếp vang lên một tiếng nghi hoặc của Âu Dương Hiểu.

Trong quá trình đi cùng Jack, cô đã nhận được nhiệm vụ dẫn cậu bé đến bờ sông để câu cá.

Phát hiện này lập tức làm cho hai mắt của khán giả sáng lên.

- Có cả cách chơi câu cá nữa à? Dân câu cá nghe tin không mời mà tới đây.

- Lúc trước tôi còn thắc mắc tại sao không có câu cá, thì ra chỉ là chưa phát hiện!

- Không tệ, không tệ, chỗ có thể chơi lại thêm một cái rồi.

- Chờ về nhà tôi cũng thử xem sao.

- Tôi là không quân trong thực tế, trong trò chơi hẳn là không có không quân chứ?

Một loạt mưa đạn không ngừng xẹt qua, trong phòng trực tiếp lại trở nên náo nhiệt hơn.

Mà trên đường câu cá, Âu Dương Hiểu còn gặp hai người tự xưng là thám viên, muốn cô giao Micah, một thành viên trong bang phái ra.

Nếu không, với một loạt chuyện xấu cô làm trong suốt chặng đường, sớm muộn gì cũng sẽ bị treo cổ.

Âu Dương Hiểu mỉm cười.

Cô đã làm nhiều chuyện xấu như vậy, bây giờ còn sợ loại uy hiếp này à?

Trực tiếp từ chối hai người, tiếp tục câu cá.

Sau đó.

Ở trong thị trấn nhỏ lại gặp phải ông trùm của đoàn tàu lửa mà cả đám ăn cướp trước đó, đối phương dẫn người bao vây thị trấn nhỏ, chuẩn bị bắt bọn họ.

Một phen bắn nhau kịch liệt qua đi, cuối cùng mới mang theo thương binh thuận lợi thoát đi, trở thành tội phạm bị truy nã.

- Xong rồi, hình như thân phận đã bại lộ, tất cả đều đuổi tới thị trấn nhỏ, không phải là lại phải di chuyển chứ?

Chạy ra khỏi thị trấn nhỏ quen thuộc, Âu Dương Hiểu đột nhiên lo lắng.

Dù sao thì những thành viên như bọn họ cũng đều đang bị đuổi bắt, thân phận bại lộ, chắc chắn là không thể tiếp tục ở lại thị trấn nhỏ này được nữa.

Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Đợi cô khống chế nhân vật trở lại doanh địa, nói chuyện này với lão đại Dutch.

Sau khi thương lượng đối sách, cuối cùng anh quyết định di chuyển doanh trại đến nơi khác.

- Hả? Lại muốn rời đi nữa à?

- Lúc này mới yên ổn chưa được bao lâu mà.

- Không có chỗ ở cố định, việc này cũng quá thảm rồi.

- Tôi bắt đầu có chút lo lắng về kết cục của những thành viên trong bang phái này rồi, đừng nói là tất cả đều không được yên bình nha?

- Nhìn bộ dáng này, thật sự rất có khả năng đó...

Trải qua đoạn đường này, người xem đều có mơ hồ ngờ tới kịch bản của trò chơi, nhưng lại không dám xác định.

Bởi vì chỉ cần là người cẩn thận thì đều có thể phát hiện.

Chương 1 và chương 2 chủ yếu đắp nặn ba nhân vật.

Lão đại Dutch: Cố chấp với huy hoàng của ngày xưa, muốn kiếm một món hời sau đó sống cuộc sống tự do ở phía Tây, vì vậy nên chuyện gì anh cũng có thể làm được.

Nhân vật chính Arthur: Trung thành với Dutch, tràn ngập mộng tưởng về tương lai tốt đẹp mà Dutch hình dung, quyết định quét sạch chướng ngại cho anh, nhưng vẫn giữ lại một tia thiện

niệm trong lòng.

Thành viên băng đảng Micah: Là thành viên gia nhập bang phái thời gian ngắn nhất, anh ta điên cuồng thị sát, trong mắt chỉ có tiền, vì vậy mới kết hợp với Dutch, đồng thời vô cùng ủng hộ việc Dutch không từ thủ đoạn.

Ba người.

Giống như là ba dây cung chế ước lẫn nhau.

Nếu như đặt ở thời đại hoà bình thì không có gì, nhưng trong thế giới phía Tây vô cùng hỗn loạn, nó lại có thể bị đứt gãy bởi vì một lần ngoài ý muốn bất cứ lúc nào.

Cũng khó trách các người chơi lại lộ ra lo âu.

Bởi vì trò chơi làm quá tốt, bọn họ đã hoàn toàn nhập tâm vào trên người những nhân vật này.

- Mấy người toàn là miệng quạ đen, biết đâu sau này kết cục sẽ có hậu thì sao? Tôi đoán cuối cùng bọn họ đều hoàn lương, tiếp theo kiếm được tiền sống một cuốc sống như mong muốn.

Đối với việc phỏng đoán kết cục, Âu Dương Hiểu vẫn hy vọng có thể phát triển theo hướng tốt hơn.

Trong lúc nói chuyện, cô cũng khống chế nhân vật hoàn thành nhiệm vụ dọc đường, cùng với đội ngũ xe ngựa của bang phái rời khỏi thị trấn nhỏ.

Không biết đã đi được bao lâu.

Cuối cùng dưới ánh trời chiều, bọn họ đã đến được địa điểm hạ trại bên sông.

Hình ảnh giống như tranh sơn dầu dừng lại, trên màn hình chậm rãi hiện ra một hàng chữ nhỏ.

[Chương 3: (tổng cộng tám chương): Cứ điểm Khắc Lai Mông Tư.]

Nhìn thấy mấy chữ này, trong lòng người xem chấn động

- Hả? Thế này là xong rồi à?

- Mới bảy, tám giờ thôi mà, căn bản không đủ xem!

- Mẹ nó! Tổng cộng có tám chương?

- Nhiều nội dung như vậy mà chỉ mới qua một phần bốn thôi à?

Chương 354: Thời Đại Mới Của Ngành Trò Chơi, Đến Rồi! (2)

- Hồng Hoang cố ý phóng ra trước để nhử chúng ta phải không?

- Trời ạ! Phiên bản đầy đủ của trò chơi này phải rộng lớn đến mức nào đây?

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng livestream đều sôi trào, ngạc nhiên nhìn dòng chữ "tổng cộng tám chương" kia.

Căn cứ vào nội dung của hai chương đầu tiên, bọn họ đã từng đoán trò chơi này sẽ có từ bốn đến năm chương.

Ai mà nghĩ được, thế mà lại có tới tận tám chương!

Thật là thái CMN quá!

Nếu không phải chủ phòng chuyên tâm đi chủ tuyến, tăng tốc độ làm nhiệm vụ thì có lẽ bọn họ phải đợi thêm mấy ngày nữa mới biết được.

Dưới sự khiếp sợ, bọn họ ngay lập tức lan truyền tin tức này ra ngoài.

Không bao lâu sau, trong giới trò chơi đã xảy ra một hồi rung chuyển kịch liệt.

- Anh nói cái gì? Trò chơi chết tiệt này có tám chương à?

A Kiệt đang làm nhiệm vụ giết gấu, thiếu chút nữa không có một súng đánh vào trên người con gấu nâu ở phía xa.

Anh không dám tưởng tượng ra khái niệm của tám chương là như thế nào.

Hơn nữa còn là dưới tình huống vẫn bảo trì loại chất lượng cao này.

Chỉ riêng việc tìm tòi khám phá và đủ loại cách chơi ở chương 2 thôi cũng đã làm cho anh có chút bận tíu tít, trầm mê trong đó không cách nào tự kiềm chế.

Bây giờ bạn nói với anh còn có sáu chương giống như vậy nữa?

Không biết vì sao, anh đột nhiên cảm thấy gan đau quá, có loại cảm giác vừa đau vừa sướng.

Càng đừng nói đến người chơi khác.

Gần như khắp nơi đều nghị luận về chuyện này, từng người hưng phấn không thôi.

Bọn họ đã có thể tưởng tượng ra được, trò chơi này của Hồng Hoang sẽ mang tới một thế giới ầm ầm sóng dậy cỡ nào.

Mà bây giờ nội dung làm cho bọn họ trầm mê trong đó cũng chỉ là gần một nửa của toàn bộ trò chơi mà thôi.

- Được được được, không sợ không chơi nổi, chỉ sợ anh không ra!

- Đợt thao tác này của Hồng Hoang hoàn toàn chính là ở tầng khí quyển khác, có lẽ những công ty khác cũng bị lừa thảm rồi?

- Trước đó tôi còn nghe người khác nói trò chơi này được bốn chương đã là nhiều lắm rồi, thật sự là cười chết tôi.

- Hồng Hoang: Bốn chương? Tôi mẹ nó trực tiếp tăng gấp đôi!

- Là lúc Hồng Hoang cho bọn họ chút rung động rồi. (icon hài hước)

Sự xuất hiện của làn sóng nghị luận này không thể nghi ngờ là đổ thêm một gáo dầu nóng vào đám lửa trò chơi mới của Hồng Hoang, cuối cùng đã hoàn toàn nổ tung nó.

Đối với cách làm cuốn chết đồng nghiệp này của Hồng Hoang, các công ty lớn chửi mắng liên tục, các công ty nhỏ lại thấy được ánh rạng đông.

Bởi vì bọn họ thấy được hy vọng.

Chỉ cần dùng tâm làm trò chơi là có thể hy vọng trở nên nổi tiếng!

Mà không còn giống như trước đây là lưu lượng nắm quyền, không có lưu lượng chỉ có thể kéo dài hơi tàn mà tồn tại!

- Lần này

- Thời đại mới của ngành trò chơi, tới rồi!

Nhóm nhân viên cấp cao của các công ty nhỏ nói năng khí phách, nhìn ánh mặt trời tên là Hồng Hoang chậm rãi dâng lên, trong lòng vừa cảm khái vừa cảm kích.

Bọn họ biết.

Từ hôm nay trở đi, toàn bộ ngành trò chơi sẽ trở nên không giống trước đó nữa.

...

Trong phòng họp của công ty Hồng Hoang.

Trong lúc trên mạng đang trò chuyện sôi nổi về chủ đề này.

Ba người Trần Lâm, lão Tống và lão Lý lại đang triệu tập tất cả nhân viên cao tầng trong công ty, tổ chức đại hội nghị luận nghiên cứu trò chơi mới.

Chuẩn bị xác định hạng mục trò chơi mới với tư cách là người tiên phong trong việc khai hỏa ngành nghề biến động.

- Được rồi, không cần phải để ý đến chuyện bên ngoài, bây giờ mọi người có ý kiến gì thì có thể nói ra.

Trần Lâm đứng ở vị trí đầu, ánh mắt nhìn quanh đám người phía dưới một vòng.

Xem như là bổ khuyết trong quá trình chế tác Hoang Dã Đại Tiêu Khách, trò chơi này đối với bọn họ cũng là quan trọng nhất.

Bởi vì không lâu sau, bọn họ sẽ phải đối mặt với sự tấn công của các trò chơi mới với số lượng lớn hơn và chất lượng ưu tú hơn.

Bọn họ đã khai hỏa cuộc chiến đầu tiên chuyển hướng lưu lượng sang chất lượng.

Muốn duy trì danh tiếng này thì còn phải lấy ra tác phẩm tốt khác mới được, tránh đến lúc đó lại bị những công ty vô lương kia kéo hướng gió thị trường trở lại như cũ.

- Tổng giám đốc Trần, tôi muốn hỏi một chút, phương hướng cụ thể của trò chơi mới lần này của chúng ta là gì?

Trần Lâm vừa dứt lời thì lập tức có người mở miệng hỏi.

- Phương hướng à….

Trần Lâm sờ cằm, nói:

- Bởi vì bây giờ đoàn đội Bình Minh phải toàn lực chế tác Hoang Dã Đại Tiêu Khách, chỉ có bên phía đoàn đội Tảng Sáng và

Game Online là có nhân thủ, cho nên không thể là trò chơi có chu kỳ chế tác quá lâu.

Chất lượng là chủ, cũng không nhất định đòi hỏi chất lượng hình ảnh phải cao bao nhiêu.

Mà là nội dung cách chơi chỉnh thể phải tốt, không giống như những trò chơi rác rưởi kia chỉ cần đổi lớp da khác là có thể lừa tiền của người chơi, không hề có ý định phát triển thêm.

Nói khó nghe một chút.

Chỉ cần anh làm trò chơi chơi vui.

Người chơi cho dù bỏ tiền cũng cam tâm tình nguyện.

- Gần đây trò chơi đối chiến bình đài giống như chiến kỳ rất hot, có mấy công ty đều dựa vào loại trò chơi này để hút người chơi, nếu không chúng ta cũng làm một cái?

Lão Lý là người mở ra chủ đề trước tiên.

Mặc dù anh vẫn luôn bận rộn vận hành trò chơi sau này, nhưng cũng luôn chú ý đến động tĩnh của ngành nghề.

Nhất là mấy tháng gần đây, xuất hiện rất nhiều trò chơi có biểu hiện vô cùng chói mắt, mang theo không ít phân loại trò chơi phát hỏa, đối chiến bình đài chính là một trong số đó.

- Đối chiến bình đài à?

Trần Lâm rơi vào trầm tư.

Điều đầu tiên anh nghĩ đến chính là game moba.

Trước đó, khi cố gắng chiếm lĩnh thị trường game online, không phải anh không có ý định làm những trò chơi này.

Nhưng sau khi nghĩ cặn kẽ thì anh tạm thời từ bỏ.

Nguyên nhân rất đơn giản, đạo văn!

Một khi anh thật sự làm ra những trò chơi này, Chim Cánh Cụt và những công ty lớn đang chiếm giữ thị trường trò chơi trực tuyến sợ là chẳng mấy chốc sẽ sao chép ra một trò chơi mới.

Bởi vì loại trò chơi này rất dễ dàng bị sao chép.

Chương 355: Cái Này Cũng Có Thể Liên Tưởng Tới À? (1)

Với số lượng người chơi của Hồng Hoang bây giờ, tuy đã không cần phải e ngại Chim Cánh Cụt nữa, nhưng lại không thể coi thường lượng người khổng lồ sử dụng Chim Cánh Cụt.

Một khi thật sự lấy ra so sánh, ai thua ai thắng thật sự là không xác định được.

Nếu như tiến vào đánh giằng co kéo dài thì càng bất lợi đối với những công ty tư bản yếu như bọn họ, đến lúc đó chỉ có thể làm áo cưới cho người khác mặc.

Cho nên bây giờ còn không phải là thời cơ tốt nhất.

- Loại trò chơi này đúng là gần đây nhiệt độ không tệ, nhưng mà đã có quá nhiều người làm, vì vậy không tính là lựa chọn quá tốt.

Giống như nhìn ra sự chần chờ của Trần Lâm, lão Tống lên tiếng.

Hai vị đại lão nói xong, những người khác cũng nhao nhao bày tỏ ý kiến của mình.

- Chiến kỳ (battle flag) thật ra cũng là một loại diễn sinh của thẻ bài, chúng ta đã có Sát Lục Tiêm Tháp, lại vừa tuyên bố game Vua Trò Chơi, nếu làm tiếp loại trò chơi này sẽ không tốt lắm đâu?

- Tôi cảm thấy bảo thủ một chút vẫn tốt hơn, làm rồi thì thế nào? Ít nhất là có sẵn quần thể người chơi, chỉ cần cách chơi không giống nhau là được.

- Làm một trò chơi tương tự chẳng phải sẽ ảnh hưởng đến lượng tiêu thụ của trò chơi khác à?

- Loại lo lắng này hoàn toàn là dư thừa, hai trò chơi cộng lại thì số lượng người chơi cuối cùng vẫn luôn vượt qua một cái, các game sẽ luôn có những nhóm đối tượng khác nhau.

- Chúng ta...

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng họp trở nên náo nhiệt.

Các nhân viên nêu ra đủ loại ý kiến.

Tiếp tục cọ nhiệt độ của game thẻ bài và thế giới mở.

Đi theo lộ tuyến chủ lưu là nhập vai, FPS.

Thậm chí các thể loại trò chơi ít được chú ý đến như yêu nhau, trò chơi trinh sát hình sự cũng có.

Tóm lại chính là có đủ thể loại, Trần Lâm nghe xong không khỏi nở nụ cười.

Anh thích loại hoàn cảnh mà mọi người nêu ra ý kiến của mình, vừa có thể tạo ra bầu không khí sinh động, lại có thể tiếp thu ý kiến của quần chúng.

- Tiểu Lệ thì sao, hay là cô cũng nói ra ý kiến của mình đi?

Lúc này, lão Tống đột nhiên chú ý tới tiểu Lệ đang cắm đầu viết lách, cô phụ trách việc ghi chép nội dung của hội nghị.

- Hả? Tôi cũng có thể đưa ra ý kiến à?

Tiểu Lệ sửng sốt, vô ý thức nhìn về phía Trần Lâm.

- Mọi người đều tham gia hội nghị, có gì mà không thể nói? Nếu có ý tưởng hay, cho dù không phải là tổ chế tác thì cũng có

thể nói.

Trần Lâm mỉm cười đáp.

- Ách, cái này... Thật ra tôi cũng không có ý tưởng gì.

Tiểu Lệ lúng túng cầm bút gãi đầu:

- Nhưng mà... Vừa rồi tôi nghe có người nói tới trò chơi trinh sát hình sự, tôi cảm thấy không tệ, loại trò chơi này chủ yếu là đốt não, độ khó chế tác hẳn là sẽ không lớn, đúng không?

Trò chơi trinh sát hình sự?

Mọi người nghe vậy đều sửng sốt.

Nhất là vị tổ trưởng vừa đề xuất loại trò chơi này, trên mặt hiện ra vẻ bối rối.

Vừa rồi anh chỉ là nhất thời nhanh miệng nói ra mà thôi, chẳng lẽ thật sự có người đi làm loại trò chơi này à?

Phải biết rằng trên thị trường ngay cả một trò chơi loại này cũng không có.

Đúng vậy.

Không có một cái nào cả!

Hoặc là đã lạnh, hoặc là không có người làm.

Cho dù làm được tốt, thiết kế vụ án hay đến đâu thì cũng không có tác dụng.

Bởi vì người chơi thật sự quá nhỏ!

Ngược lại loại trò chơi anh em là giải đố và tìm tòi lại kéo dài không ngừng, rất nhiều trò chơi phát hỏa.

Thể loại game trinh sát hình sự thuần túy này đã lạnh như Bắc Băng Dương, trừ phi có sự đổi mới cực lớn, bằng không căn bản không có cách nào khiến nó phát hỏa.

- Lệ tỷ, cô muốn hại tôi phải không? Vừa rồi tôi chỉ là nói đùa thôi...

Khuôn mặt của vị tổ trưởng kia trở nên suy sụp.

Những người khác thấy thế đều bật cười.

- Nói ra mới thấy, tuy phân loại này lạnh một chút, nhưng đúng là không có đối thủ cạnh tranh.

- Người khác không có hot, không có nghĩa là chúng ta không hot.

- Đúng thế, phải có lòng tin với chính mình!

- Nếu muốn mang đến thay đổi cho thị trường thì phải lớn mật chút, trực tiếp làm thể loại game ít được lưu ý nhất!

- Ha ha ha, mọi người đừng đùa anh ta nữa.

Tiếng cười không ngừng quanh quẩn trong phòng họp, tràn đầy ý vị trêu chọc.

Nhưng nói vui một hồi, bọn họ lại không cười nữa.

Nhớ lại lời nói mà bản thân chợt thốt lên.

Làm những điều mà người bình thường không thể làm, mở ra chân trời mới.

Không phải là tôn chỉ của Hồng Hoang bọn họ à?

Hơn nữa ngay trước đó không lâu.

Bọn họ vừa mới nói muốn mang đến thay đổi cho thị trường.

Những lời nói phấn chấn lòng người kia đến bây giờ vẫn còn quanh quẩn trong đầu bọn họ, làm cho bọn họ dần dần sinh ra một ý tưởng to gan.

- Tổng giám đốc Trần.

Đột nhiên, một tổ trưởng nhìn về phía Trần Lâm:

- Hay là... Chúng ta thử xem?

Lời này vừa ra, không có ai lên tiếng phản đối.

Giống như là có sự ăn ý nào đó, tất cả đều nhìn về phía Trần Lâm, trong mắt mang theo sự chờ mong.

Đúng vậy.

Chuyện mà người khác không làm được, nếu như bọn họ làm được.

Chẳng phải là nói rõ bọn họ mạnh hơn người khác à?

Chỉ riêng điểm này thôi cũng đủ để bọn họ động lòng rồi.

Dù sao thì đây cũng chỉ là một sản phẩm quá độ, tài chính đầu tư sẽ không quá nhiều, dùng để làm loại thử nghiệm sáng tạo cái mới này là không thể thích hợp hơn.

Ngay cả lão Tống phái bảo thủ lần này cũng không lên tiếng phản bác, mà là phân tích:

- Khiến một phân loại phát hỏa đúng là thích hợp để tạo dựng danh tiếng của chúng ta, chỉ là sẽ có mạo hiểm hơi cao.

- Ừm…

Trần Lâm gật đầu:

- Đây cũng là một ý tưởng hay, có đôi khi ít được chú ý chỉ là một loại thuyết pháp mà thôi, nếu thay đổi phương hướng có lẽ sẽ có thể đi thông.

Khó được nhân viên cấp dưới có suy nghĩ của riêng mình, anh đương nhiên không hy vọng đi bác bỏ sức sáng tạo độc lập của bọn họ.

Dù sao thì bọn họ cũng không có ý định làm trò chơi quá lớn, cho dù lỗ lã thì cũng không lỗ được bao nhiêu.

Nếu như thành công, bọn họ còn có thể biến thành công ty đầu tiên khiến phân loại này phát hoả.

Kiếm bộn không lỗ.

Chương 356: Cái Này Cũng Có Thể Liên Tưởng Tới À? (2)

Nghĩ xong, anh trực tiếp quyết định:

- Nếu đã như thế, vậy thì quyết định làm trò chơi loại trinh sát hình sự đi! Hơn nữa phải sáng tạo ra cái mới, mọi người nói suy nghĩ của mình đi.

Nói xong anh cũng vứt vấn đề này trở lại mọi người.

Đã xác định chủ đề, vậy việc kế tiếp cũng đơn giản hơn nhiều, các nhân viên vừa suy nghĩ vừa đưa ra ý kiến:

- Sở dĩ phân loại này lạnh chủ yếu vẫn là cách chơi của nó quá ít, hơn nữa ngưỡng quá cao, cho nên tôi đề nghị nên đổi mới dựa trên phương pháp chơi.

- Chính xác, có những trường hợp thất bại trước đó, cách chơi chạy khắp nơi để phá án hiển nhiên là không thể thực hiện được, bởi vì đủ loại nhân vật sẽ phân tán lực chú ý của người chơi, chơi lâu rồi sẽ rất mệt mỏi.

- Vậy không bằng bãi bỏ hoạt động ngoài trời, tập trung vào phân tích trí nhớ?

- Như vậy chẳng phải biến thành game offline nhàm chán, chỉ ngồi vào bàn phê duyệt văn kiện, tìm kiếm manh mối à?

- Một mình không được, vậy thì làm nhiều người chơi, nhiều người xử án cũng được đấy chứ?

- Nhiều người xử án à? Ý kiến hay! Hay là chúng ta lại tạo ra

một điểm nhấn, để một tới hai người chơi trong đó đóng vai hung thủ, như vậy các người chơi sẽ tăng thêm tương tác với nhau?

Các nhân viên càng nói càng hăng, giống như phát hiện ra đại lục mới, ánh mắt của từng người sáng lên.

Ngay cả Trần Lâm cũng bị suy nghĩ của bọn họ làm cho chấn động.

Nhiều người online, người chơi là hung thủ, tương tác lẫn nhau, đây không phải là cách chơi ma sói mà anh rất quen thuộc à?

Mẹ nó, nói một hồi lại có thể liên tưởng tới cái này?

Quả nhiên quyết định để cho bọn họ tự do phát huy là đúng.

- Rất tuyệt!

Trần Lâm lên tiếng tán thưởng.

Mọi người nghe vậy đều dừng lại thảo luận, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía anh.

- Tổng giám đốc Trần, cậu nghĩ đến ý tưởng hay ho nào à?

Lão Lý hỏi.

- Không phải tôi nghĩ đến, mà là những cách chơi mà mọi người vừa nói, tôi cảm thấy rất tốt.

- Cậu nói là nhiều người online phá án à?

Lão Tống lập tức hỏi thăm.

- Không sai, chính là cái này.

Trần Lâm nở nụ cười, nói:

- Căn cứ theo lời nói của mọi người, tôi vừa nghĩ ra một cách

chơi thích hợp, tổ chức nhiều người cùng nhau online và mở voice chat. Mỗi một ván, người chơi sẽ nhận được thân phận ngẫu nhiên và kỹ năng tương ứng, hơn nữa chỉ có bản thân biết, đồng thời thông qua phương thức bỏ phiếu thay phiên nhau để tìm ra hung thủ, giống như một loại board game.

- Board game?

Trong lòng mọi người cả kinh, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới phương diện này.

Xét cho cùng, các trò chơi board game hiện nay về cơ bản đều là mạt chược, đánh bài hay đánh cờ gì đó.

Sau khi lấy lại tinh thần, mọi người lập tức ngạc nhiên và mừng rỡ.

- Đúng rồi, sao tôi lại không nghĩ ra chứ?

- Nếu không cần cách chơi ngoài trời, vậy chẳng phải board game là thích hợp nhất à?

- Board game phối hợp với xử án, cách chơi này quả là tuyệt!

- Nếu như dùng giọng nói trực tuyến thì còn có thể tăng thêm thuộc tính tương tác lẫn nhau!

- Người chơi trực tiếp biến thành người bị hại thậm chí là hung thủ, dùng ngôn ngữ để lừa gạt, che giấu thân phận, như vậy cảm giác nhập diễn và khẩn trương chẳng phải là trực tiếp bị kéo căng à?

Càng nói bọn họ càng phát hiện cách chơi này vô cùng thích hợp.

Nếu quả thật có thể làm ra, vậy tuyệt đối sẽ tạo thành xung kích cực lớn đối với thị trường board game, thậm chí thay đổi cách

cục hiện tại của nó!

- Không tệ, không tệ, hiếm khi mọi người có thể đưa ra ý kiến tốt như vậy.

Nghĩ thông suốt mấu chốt trong đó, lão Tống cũng không nhịn được mà khen ngợi.

Bởi vì loại cách chơi này trước đó chưa từng xuất hiện, có lẽ thật sự có thể kéo theo đề tài trinh thám phát hoả.

- Đúng là một biện pháp tốt.

Mặc dù Trần Lâm không biết độ kiêm dung của thế giới này đối với trò Ma Sói như thế nào, nhưng có thể đưa ra ý kiến này, chứng minh những nhân viên phía dưới này vẫn có chút bản lĩnh.

Sau khi xác định phương pháp chơi, anh cũng không lãng phí thời gian nữa mà bắt đầu nghiên cứu thảo luận tỉ mỉ về việc thiết lập và một số vấn đề chế tác.

Mãi cho đến gần trưa, cuộc họp lần này mới rốt cục kết thúc.

Các tổ trưởng cầm phương án thiết kế với bừng bừng hứng thú rời khỏi phòng họp, bắt đầu chuẩn bị dưới sự sắp xếp của lão Lý.

.....

Chế tác trò chơi Ma Sói cũng không khó khăn.

Điều duy nhất cần làm chính là thiết lập bình đài giọng nói, biên soạn quy tắc và dấu hiệu nhân vật mà thôi.

Cho nên để không lãng phí nhân lực, Trần Lâm trực tiếp vung tay lên, để cho bọn họ làm thành cảnh cắm trại hoạt hình 3D, ở giữa là một đống lửa, còn gia tăng chuyển cảnh và lựa chọn hình dáng nhân vật, cùng với đặc hiệu ngày và đêm.

Nhưng dù là như vậy.

Mới không đến hai tuần.

Tin tức trò chơi làm xong đã truyền đến tai Trần Lâm.

Tiếp theo không lâu, một thông báo mới toanh xuất hiện dưới tài khoản quan phương của bọn họ.

[Công ty Hồng Hoang: Chúng tôi vừa thử làm một trò chơi mới tên là Ma Sói, thể loại board game trinh thám hình sự, hiện đã có mặt trên bình đài Steam, mọi người quan tâm có thể đi xem...]

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, cũng không có bất kỳ tuyên truyền nào.

Thông báo này vô cùng đột ngột xuất hiện trong tầm mắt của các người chơi, làm cho bọn họ đều sửng sốt khi mà tất cả đều đang thảo luận nhiệt liệt về Hoang Dã Đại Tiêu Khách.

WTF?

Trò chơi mới?

Hồng Hoang lại ra trò chơi mới à?

Mới chỉ qua nửa CMN tháng mà thôi!

- Không phải chứ, Đại Tiêu Khách còn chưa làm xong mà đã chạy tới làm trò chơi khác rồi?

- Đậu má! Tôi vừa đi xem một chút, thật sự là có trò chơi này!

- Board game đề tài trinh thám hình sự, đây là phối hợp thái quá gì vậy?

- Vẫn còn có người làm trò chơi về đề tài trinh thám hình sự à?

- Hồng Hoang rảnh rỗi quá nên bắt đầu làm trò phải không?

- Ma Sói, tôi còn là cô bé lọ lem đây này, để tôi xem thử đây là trò chơi gì.

Vì chờ đợi Hoang Dã Đại Tiêu Khách nên các người chơi đều có oán niệm rất lớn.

Thấy Hồng Hoang không chịu tập trung làm trò chơi cho tốt, vậy mà lại chạy tới làm board game gì gì đó, hơn nữa còn là đề tài lạnh đến ngay cả mẹ cũng không nhận biết.

Chương 357: Trò Chơi Ma Sói

Cả đám lập tức phẫn nộ không có chỗ phát tiết, nhao nhao chạy tới bình đài Steam tìm kiếm trò chơi này.

Kết quả vừa tìm là đã thấy.

[Trò chơi: Ma Sói]

[Giới thiệu vắn tắt: Đây là một trò chơi liên quan đến sinh tồn và phản bội, 8 người chơi sẽ đóng vai đủ loại nhân vật, thông qua miêu tả ngôn ngữ, tài hùng biện và năng lực phán đoán phân tích để giành được chiến thắng. Chú ý, người sói đang ở trong số các bạn, lúc nào cũng phải bảo trì cảnh giác, khi trời tối thì hãy nhắm mắt lại.]

[Loại hình: Nhiều người, hợp tác online, suy luận xã giao, board game.]

[Giá bán: 22 tệ.]

- Tình huống gì vậy, Hồng Hoang lại ra trò chơi mới à?

Không chỉ người chơi, mà ngay cả các công ty khác cũng bị thông báo của Hồng Hoang làm cho sửng sốt.

Bọn họ cũng không ngờ rằng, Hồng Hoang hiện tại như mặt trời ban trưa lại không tiếp tục kinh doanh nhiệt độ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách, mà ngược lại đẩy ra trò chơi mới.

Hành động đó quả thực làm cho người ta có chút khó lý giải được.

- Bọn họ muốn thừa dịp nhiệt độ bây giờ đẩy ra trò chơi mới

hấp dẫn người chơi, điều này dễ hiểu thôi, nhưng mà đề tài này...

- Hình sự trinh sát cộng thêm board game, vậy chẳng phải giống như đàm binh trên giấy à? Chẳng lẽ để cho người chơi tìm kiếm manh mối trong một đống vật chứng sau đó phá án à?

- Trước đó có một trò chơi thám tử ngoài trời làm được cực kỳ tốt thế mà cũng không hot nổi, loại cách chơi đơn điệu này thì càng không cần nói tới.

- Hồng Hoang vẫn quá nóng vội, muốn nhanh chóng làm ra nhiệt độ, kết quả biến khéo thành vụng.

Mặc dù biết thực lực của Hồng Hoang rất mạnh, nhưng đối với trò chơi tên là Ma Sói này, các công ty khác cũng không quá coi trọng.

Bởi vì nó không chỉ là đề tài ít được chú ý, thậm chí ngay cả cách chơi cũng vô cùng đơn giản, bọn họ thật sự không nghĩ ra có lý do gì để hot.

Hoặc đó chính là tác phẩm thử nghiệm dùng để dò đường của Hồng Hoang.

Bọn họ cũng có xem thử trò chơi kia, chỉ có vài GB mà thôi.

....

Mà lúc này.

Âu Dương Hiểu đang livestream cũng nhìn thấy thông báo này của Hồng Hoang.

Xem như là người ủng hộ trung thành của Hồng Hoang, cô đương nhiên không suy nghĩ nhiều như vậy, vội vàng kêu lên mấy nữ thợ săn thái kê cùng nhau săn thú trước đó.

- Huân Nhi, Nha Nha, Tiểu Thiến, Đao Đao... Mọi người mau

tới đây, cùng nhau thử trò chơi mới của Hồng Hoang đi, Hồng Hoang ra board game mới!

Giọng nói kinh ngạc và vui mừng của Âu Dương Hiểu vang lên trong kênh chat.

Không lâu sau.

Bên trong truyền tới tiếng đáp lại.

- Đến rồi, đến rồi, tôi cũng vừa nhìn thấy mưa đạn đang thảo luận về trò chơi này.

- Là trò chơi tên Ma Sói kia à? Lập tức tới ngay!

- Board game, tôi thích nhất là chơi board game!

- Chị Hiểu Hiểu, chờ tôi một chút, trộm xong con ngựa này tôi lập tức tới.

Hả?

Trộm ngựa à?

Khá lắm, cô đang làm xằng làm bậy ở thế giới phía Tây đúng không?

Người xem cười ra tiếng, lại là một thiếu nữ bị đại biểu ca đầu độc, học cái gì không học, lại học người ta đi làm chuyện xấu.

Rất nhanh.

Kênh giọng nói trở nên náo nhiệt.

Mấy streamer thường xuyên chơi chung với Âu Dương Hiểu đều tụ tập một chỗ, có nam có nữ, líu ríu nói không ngừng.

Chủ đề chủ yếu chính là trò chơi mới vừa được công bố của

Hồng Hoang.

Trải qua khoảng thời gian nghiên cứu này, bọn họ phát hiện, chỉ cần là trò chơi của Hồng Hoang thì nhiệt độ livestream đều sẽ rất cao.

Cho nên đương nhiên là bọn họ sẽ không bỏ lỡ cơ hội cọ nhiệt độ này.

- Vậy mà chỉ có mấy GB thôi à?

- Trò chơi nhỏ như vậy thật sự đủ chỗ cho 8 người chúng ta chơi không?

- 22 tệ, giá cả ngược lại là vô cùng có tình người.

- Đi vào trước nhìn kỹ rồi nói sau.

Ôm nghi ngờ, mọi người nhanh chóng tải xong, tiến vào trò chơi.

Kết quả vừa mới mở ra đã lập tức truyền tới một tràng tiếng thốt lên.

- Wow, thật nhiều nhân vật đáng yêu!

- Cảm xúc khuynh hướng da lông làm rất tuyệt!

- Ha ha ha, con ngỗng này nhìn buồn cười quá, lão E có ở đây chắc chắn sẽ rất thích.

- Đáng ghét, vì sao nhân vật tôi thích lại không mở khoá!

- Hình như là phải dùng tiền trong trò chơi để mở khóa.

- Vậy còn chờ gì nữa? Mau bắt đầu thôi!

Vì tăng thêm độ phong phú của trò chơi nên Trần Lâm đã tăng

thêm cửa hàng trò chơi cho game này, có thể dùng tiền mua sắm đủ loại skin nhân vật, sân bãi hiếm có, vật trang trí và các loại đặc hiệu khác.

Mà tiền trò chơi thì cần phải tranh tài thắng lợi mới có thể thu được.

Loại này vừa có thể tăng thêm cảm giác thu thập lại có thể tăng thêm tính dính của người chơi.

Sau khi chú tâm chọn lựa một nhân vật có mũ đỏ và lẵng hoa, Âu Dương Hiểu vội vàng tạo phòng và mời tất cả mọi người vào, tiếp theo bắt đầu trò chơi.

- Ô ú ——

Tiếng sói tru to rõ vang lên, mấy người Âu Dương Hiểu bị dọa sợ hết hồn.

Chờ hồi thần lại, nhân vật mà bọn họ chọn đã xuất hiện ở quanh một đống lửa trại.

Một vầng trăng tròn treo trên đỉnh đầu, xung quanh tối đen như mực.

- Hả? Không phải nói là chơi board game à?

- Chạy tới dã ngoại là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ thật sự có người sói à?

- Hơn nữa còn mẹ nó là 3D!

- Board game 3D, có thể là hơi quá rối loạn rồi không?

- Một cảnh nền của board game lại được làm cẩn thận như thế, thật là mẹ nó thái quá.

Người xem trong phòng livestream mở to hai mắt, đây là lần

đầu tiên họ nhìn thấy loại hình thức board game này, trong lòng không khỏi ngạc nhiên.

Ấn tượng của bọn họ đối với trò board game đều dừng lại ở việc đánh cờ hay đánh mạt chược gì đó.

Cũng không thể để một đống người vây quanh đống lửa đánh bài chứ?

So với nghi ngờ của bọn họ.

Mấy người trong trò chơi lại vui vẻ vô cùng.

- Ha ha, Huân Nhi, con chuột chũi này của cô nhìn thật là xuẩn manh, nó cứ ngơ ngác thế nào ấy.

- Tiểu Thiến, sao cô lại chọn con ma này? Quá ngu.

- Cô cũng không hơn gì tôi đâu, nào có mũ đỏ mang giày thủy tinh chứ?

- Những nhân vật trong game này thật thú vị.

Mấy streamer cười to không ngừng, trong phòng livestream tràn đầy sự sung sướng.

Chương 358: Trời Tối Xin Hãy Nhắm Mắt Lại (1)

Đúng lúc này, Huân Nhi đóng vai chuột chũi phát hiện điểm khác lạ, phát ra một tiếng nghi hoặc.

- Kỳ quái, trò chơi này lại kèm theo giọng nói à?

Sau khi tiến vào phòng game, các cô lập tức tự động gia nhập vào một kênh chat, nói chuyện ở trong phòng livestream đều có thể nghe được tiếng vang.

Mấy người Âu Dương Hiểu cũng chú ý tới chuyện này, tiếng cười dần dần lắng xuống.

- Hình như thật sự có kèm theo giọng nói, vậy chúng ta tắt tiếng ở bên ngoài trước đi.

Mấy người nói xong thì nhao nhao tắt giọng nói bên ngoài.

Thử lại một chút, quả nhiên có thể giao lưu bình thường ở trong trò chơi.

Điều này làm cho các cô và những người xem càng ngạc nhiên hơn.

Chẳng lẽ trò chơi này phải thông qua phương thức nói chuyện để tra án à?

- Hay là chúng ta chơi một ván thử trước đi?

Âu Dương Hiểu đề nghị, nhấn nút chuẩn bị trên giao diện.

- Đúng đó, chơi một ván trước xem sao.

Chủ phòng Đao Đao trầm mặc ít lời lúc này lên tiếng.

Những người còn lại thấy thế cũng nhao nhao nhấn nút chuẩn bị.

Bá!

Trò chơi bắt đầu.

Tám nhân vật trở về vị trí của mình, ngồi thành một vòng quanh đống lửa.

[Đang xác nhận thân phận.....]

[Xin đừng để người khác dễ dàng biết được thân phận của mình, bằng không thì...]

Một tin tức quỷ dị xuất hiện trên cửa sổ trò chơi.

Ngay sau đó.

Trên tay mỗi người đều có một tấm thẻ bài.

Trên đó có hình vẽ khác nhau, đại biểu cho thân phận và kỹ năng khác nhau.

[Quy tắc ban đầu]

Thôn dân: Không có kỹ năng.

Người sói: Sau khi thông qua thương nghị với những người sói khác, tới ban đêm sẽ giết chết một người.

Tiên tri: Ban đêm có thể điều tra thân phận của một người bất kì.

Phù thủy: Một bình thuốc giải, một bình thuốc độc, vào ban

đêm có thể cứu người hay giết người (không thể sử dụng cùng lúc).

Thợ săn (tùy chọn): Sau khi bị loại có thể kéo theo một người chết cùng (nếu bị trúng độc chết thì không thể sử dụng).

Thủ vệ (tuỳ chọn): Mỗi đêm có thể bảo vệ một người, người này sẽ không bị người sói hãm hại (nhưng mà vẫn có thể bị phù thủy hạ độc chết). Thủ vệ có thể bảo vệ bản thân, nhưng không thể bảo vệ cùng một người trong hai đêm liên tục.

...

Nhìn thấy nhắc nhở hướng dẫn xuất hiện phía trên, mọi người đều sửng sốt.

Hình như cái này không giống với tra án trong tưởng tượng của bọn họ.

Hơn nữa mới bắt đầu đã có thân phận ngẫu nhiên, mỗi loại thân phận đều có kỹ năng riêng.

- Tôi hiểu rồi!

Đột nhiên, trong kênh giọng nói truyền đến một tiếng kinh hô của Huân Nhi.

- Trò Ma Sói này là để vài người trong số chúng ta đóng vai người sói trà trộn vào trong đám đông giết người! Nhiệm vụ của những người khác chính là tìm ra người sói để giành chiến thắng!

Là một streamer chuyên chơi game, lực lĩnh ngộ của Huân Nhi không hề thấp, căn cứ vào lời nhắc nhở của trò chơi và thẻ thân phận, thoáng cái cô đã đoán được cách chơi của trò chơi này.

Vừa nghe thấy lời này này, ánh mắt mọi người nhất thời sáng rực.

- Thì ra là vậy, thân phận ngẫu nhiên là để chúng ta tự đóng vai người tốt và tội phạm, từ đó tham gia vào toàn bộ vụ án, đúng không?

- Nói như vậy thì người sói đang ở trong số chúng ta? Chúng ta cần tìm ra người sói để ngăn cản đối phương giết người à?

- Wow, cách chơi này thật thú vị!

- Cách chơi phối hợp với giọng nói này quả là sự kết hợp tuyệt vời!

- Đối kháng trận doanh, thiết kế này thật lợi hại!

Cách chơi mới lạ không thể nghi ngờ là mở ra một cánh cửa hoàn toàn mới cho bọn họ, làm cho bọn họ không khỏi kinh hô lên.

Bọn họ chưa bao giờ ngờ rằng thể loại trò chơi trinh sát hình sự lại có thể chơi như vậy.

Không chỉ kết hợp hoàn mỹ với board game mà còn làm cho người chơi tự đóng vai tội phạm, lại tăng thêm tính năng voice chat để mọi người suy luận và lừa gạt nhau.

Giống như phần tóm tắt trong giới thiệu trò chơi.

Đây là một trò chơi liên quan đến sinh tồn và phản bội!

Làm cho bọn họ cuối cùng cũng cảm nhận được trò chơi này không giống bình thường!

- Diệu nha, hoá ra là còn có thể chơi như vậy.

- Người chơi đóng vai tội phạm, cái này là học Đại Phiêu Khách à?

- Cách chơi này có chút kích thích, có nghĩa là nếu bị người khác biết thân phận thì mình sẽ chết à?

- Hơn nữa còn có giọng nói, phải học được cách giấu diếm thân phận mới được.

- Lừa gạt lẫn nhau, cái này cũng quá tệ rồi, ha ha.

Sau khi hiểu rõ cách chơi trong đó, khán giả lập tức hứng thú.

Nhất là nhóm người yêu thích trò chơi trinh thám hình sự tìm lời giải kia, hai mắt của bọn họ càng sáng ngời, cảm nhận được tiềm lực cực lớn của trò chơi này.

Thậm chí có thể sẽ trở thành mấu chốt cho sự hưng thịnh của phân loại này!

Lại càng không cần phải nói đến tám người đang chơi game, từng người đều lộ ra nụ cười gian.

- Phô bày kỹ thuật diễn phải không, đây là thứ tôi am hiểu nhất.

- Nói không sai, ai trong chúng ta còn không phải là diễn viên chứ.

- Sao các người biết tôi vừa mới vượt qua khảo hạch kỹ nghệ cấp 4 thế?

- Lúc để chúng ta thể hiện kỹ năng diễn xuất của mình tới rồi.

- Tôi là người thật thà, nếu như biến thành người sói thì nhất định sẽ bại lộ.

Trò chơi còn chưa bắt đầu mà mấy tên này đã bắt đầu diễn lên rồi.

Cảnh tượng tràn ngập mùi thuốc súng kia, hiệu quả tiết mục trực tiếp kéo căng, làm cho khán giả không khỏi mừng rỡ.

[Xác nhận thân phận hoàn tất, trò chơi bắt đầu!]

Đột nhiên, một tiếng nhắc nhở vang lên.

Tám người đang nói chuyện chấn động trong lòng, nhao nhao bừng tỉnh, lại lần nữa xác nhận thân phận của mình.

Bọn họ còn không biết quy tắc cụ thể, nhưng lại hiểu rõ một chuyện.

Đó chính là không thể dễ dàng bại lộ thân phận của mình.

Trong đó mấy người càng khẩn trương không thôi, có loại cảm giác có tật giật mình.

[Nhắc nhở: Vòng tranh tài này có 8 người, tự động sử dụng quy tắc tiêu chuẩn 8 người, 3 sói, 2 dân, 3 thần (1 tiên tri, 1 phù thủy, 1 thợ săn), quy tắc có thể thay đổi thủ công trước khi trò chơi bắt đầu.]

[Người sói tiêu diệt hết thường dân hoặc thần chức sẽ chiến thắng, ngược lại thì trận doanh người tốt thắng.]

- 3 người sói?

Âu Dương Hiểu rút trúng tiên tri thấp giọng hô một tiếng, trong tám người lại có gần một nửa là người sói.

Chương 359: Trời Tối Xin Hãy Nhắm Mắt Lại (2)

Những người khác cũng nhao nhao lên tiếng, vừa ngạc nhiên lại vừa bất ngờ.

Nhưng không đợi bọn họ nói nhiều thì đã phát hiện kênh chat bỗng nhiên bị đóng lại.

[Giai đoạn trò chuyện công khai kết thúc, các người chơi bắt đầu thay phiên nhau phát biểu.]

[Người chơi số 1 bắt đầu lên tiếng.]

Người chơi số 1 chính là Huân Nhi đóng vai chuột chũi.

Yên tĩnh trôi qua, cô mới phản ứng lại.

- Hả, phải thay phiên nhau lên tiếng à?

Kênh chat yên tĩnh, không có bất kỳ phản hồi nào.

Xem ra thật sự chỉ có một mình cô có thể nói chuyện.

Thiết kế này vô cùng chu đáo, không cần lo lắng bí mật bị bại lộ trong tình huống có quá nhiều người nói chuyện trao đổi thông tin với nhau.

Huân Nhi hít sâu một hơi, cuối cùng thử mở miệng nói:

- Mọi người đều biết quy tắc rồi đấy, chính là phải hợp lực tìm ra người sói giấu ở trong chúng ta, tôi tuyên bố trước tôi là người tốt... Cái này hẳn là có thể nói chứ?

- Còn có chính là vừa mới công bố số lượng người sói, biểu hiện của chị Hiểu Hiểu rất kinh ngạc, tôi cảm giác không giống như là đang diễn, cho nên cô ấy hẳn là cũng có thân phận là người tốt... Tôi, tôi nói xong rồi.

Két!

Tắt mic thủ công.

Có thể cảm nhận được cô vẫn hơi chút khẩn trương khi lần đầu tiên chơi game này, lại lo lắng nói quá nhiều sẽ bại lộ thân phận của mình, cho nên nói chuyện vô cùng bảo thủ.

Nhưng phân tích của cô lại làm cho khán giả nhớ tới phản ứng của mấy người vừa rồi, Âu Dương Hiểu đúng là người đầu tiên kinh hô, thoạt nhìn như là phản ứng theo bản năng.

Những chi tiết nhỏ như vậy mà cô ấy cũng có thể nắm bắt được, đồng thời suy đoán thân phận của đối phương, làm cho bọn họ không khỏi sợ hãi thán phục.

Các streamer khác cũng đều hơi biến sắc.

Xem ra chơi trò này phải nói chuyện cẩn thận một chút mới được, bằng không lúc nào bại lộ cũng không biết.

[Người chơi số 1 lên tiếng hoàn tất.]

[Kế tiếp, người chơi số 2 bắt đầu lên tiếng.]

Theo một tiếng nhắc nhở, micro của Âu Dương Hiểu ở vị trí số 2 sáng lên, nhân vật cô chọn là mũ đỏ cũng chậm rãi đứng dậy.

- Khụ khụ.

Ho nhẹ hai tiếng, cô vội vàng nói:

- Đầu tiên, cảm ơn em gái Huân Nhi đã tán thành thân phận

người tốt của tôi, tôi cũng nói đơn giản một chút về những phát hiện của mình đi...

Cô nói lưu loát hơn một phút đồng hồ, tất cả đều là những chi tiết vừa mới lưu ý đến, tiếp theo đã đến lượt người kế tiếp lên tiếng.

Bởi vì đây là lần đầu tiên chơi cho nên những người khác cũng không dám nhiều lời.

Sau khi đưa ra một chút dự đoán, mọi người nhanh chóng hoàn thành phần suy luận.

Đúng lúc này, tiếng sói tru quen thuộc vang lên.

[Trời đã tối, xin mời mọi người hãy nhắm mắt lại.]

Tiếng nhắc nhở qua đi, tất cả nhân vật vây quanh đống lửa trại đều đứng dậy trở về trong lều của mình.

Tầm nhìn của người chơi cũng đi vào trong lều vải, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy bóng đen thoáng qua, nhìn có chút giống như là người sói.

Tiếp theo là một tiếng nhắc nhở vang lên làm cho tất cả mọi người kinh hãi.

[Người sói hãy giết người đi!]

...

- Người sói muốn bắt đầu giết người à?

Trước ống kính, Âu Dương Hiểu biến sắc, tiến triển này cũng quá nhanh rồi, vừa mới lên tiếng đã lập tức chuyển tới hiện trường giết người.

Sắc trời bên ngoài cũng hoàn toàn tối xuống, nhìn rất âm trầm,

đáng sợ.

- Khá lắm, Hồng Hoang đây là dùng hết tài chính để làm nhân vật và cảnh tượng à?

- Cảm giác không khí căng thẳng.

- Chờ lát nữa sợ là sẽ có người sói xông vào.

- Đừng, trái tim của tôi không chịu được.

- Một board game làm giống như một game kinh dị, cũng chỉ có Hồng Hoang.

Người xem trước màn hình rụt cổ một cái, chỉ sợ sẽ thật sự nhìn thấy loại hình ảnh kinh dị kia.

Nhưng lại lo lắng bỏ lỡ hiện trường của vụ án nên đành phải cố gắng nhìn chằm chằm hình ảnh, chuẩn bị vứt di động đi bất cứ lúc nào.

May mắn.

Tình huống trong tưởng tượng cũng không xuất hiện.

Có lẽ Hồng Hoang cũng biết mình không phải đang làm game kinh dị, cho nên cũng không gia nhập thứ này vào trò chơi.

Sau khi kiên trì chờ đợi một lát, một tiếng nhắc nhở đột nhiên vang lên.

[Mời Người Sói nhắm mắt lại...]

[Mời Phù Thủy mở mắt ra...]

- Đến lượt Phù Thủy, không phải là muốn đi ra ngoài giết Người Sói chứ?

Âu Dương Hiểu ngơ ngác, đây là trò chơi thần kỳ gì vậy?

Nếu như cô nhớ không lầm thì kỹ năng của Phù Thủy hình như là có một bình thuốc độc và một bình thuốc giải.

Chẳng lẽ phải dùng thuốc độ hạ độc chết Người Sói à?

Giống như là vì đáp lại nghi ngờ của cô và khán giả, lúc này lại truyền đến tiếng nhắc nhở.

[Đêm nay, người chết chính là TA, cô có một bình thuốc giải, cô có muốn cứu người không?]

[Cô có một bình thuốc độc, cô có muốn độc chết ai không?]

[Mời Phù Thủy nhắm mắt.]

Rất rõ ràng, giọng nói này là đang hỏi thăm người rút được thân phận Phù Thủy, hỏi cô có muốn sử dụng kỹ năng hay không.

Hơn nữa bởi vì toàn bộ người chơi đều bị cưỡng chế chặn voice chat nên căn bản không nghe được câu trả lời của Phù Thủy.

Trong lòng Âu Dương Hiểu rất lo lắng, hận không thể lập tức xông ra khỏi lều vải xem Phù Thủy là ai, xem thử vừa rồi Người Sói có giết chết người hay không.

Nhưng còn không đợi cô loạn động, giọng nói cách cô rất xa kia đột nhiên vang lên ở bên tai cô.

[Mời Tiên Tri mở mắt.]

Hoa lạp...

Lều vải mở ra, cô khống chế nhân vật Tiểu Hồng Mạo xuất hiện ở bên ngoài.

Nhìn một mảnh trống trải bên ngoài, còn có đống lửa đang

cháy mạnh, Âu Dương Hiểu đầu tiên là ngây người trong phút chốc, sau đó đột nhiên giật mình tỉnh lại.

- Đến tôi, đến tôi!

- Cuối cùng cũng đến lượt tôi hành động rồi!

Cô vừa vui mừng la lên, vừa ngắm nhìn xung quanh.

Kết quả lại phát hiện trên mặt đất vốn sạch sẽ giờ lại có rất nhiều dấu chân của sói, trên lều cũng dính một chút vết máu.

Có người bị giết!

Bao gồm cả Âu Dương Hiểu và toàn bộ người xem trong phòng livestream đều trở nên kích động.

Không cần phải nói, chắc chắn chính là do ba Người Sói kia làm.

Cũng không biết vừa rồi Phù Thủy có dùng thuốc giải để cứu người hay không.

Chương 360: Một Triệu Người Theo Dõi, Streamer Cắn Xé Lẫn Nhau (1)

Âu Dương Hiểu ôm nghi ngờ đi dạo một vòng bên ngoài lều của mình, nhưng không tìm được manh mối gì, cũng không biết ai bị giết.

Trên mỗi cái lều đều có ghi ID và ảnh chân dung của người chơi, nhưng căn bản không thấy rõ bên trong.

[Cô muốn kiểm tra thân phận của ai?]

Cuối cùng, tiếng nhắc nhở vang lên, Âu Dương Hiểu quay về vị trí ban đầu của mình.

Cô là Tiên Trì, mỗi khi trời tối có thể kiểm tra thân phận của một người, thì ra là dùng như vậy.

Phát hiện này lập tức làm cho cô mừng rỡ, lập tức hoá thân thành Sherlock Holmes, dùng ánh mắt dò xét từng ID trên mỗi cái lều.

- Tiểu Thiến, vừa rồi cô ấy nói nhiều nhất, có chút không đúng.

- Tôi cảm thấy Cuồng Đao là hiềm nghi lớn nhất, cô ấy nói chuyện cũng không quá thông thuận.

- Vừa rồi Huân Nhi gửi thẻ người tốtcho chủ phòng, chắc là người của phe người tốt rồi.

- Khó nói, cũng có thể là nhân vật phản diện trong phim.

- Mẹ nó, còn có thể chơi như vậy à?

- Đầu đau quá, đầu tôi như muốn nổ ra rồi.

Khán giả anh một lời tôi một câu, phân tích điểm đáng ngờ của mấy người vừa rồi, quả thực còn trầm mê trong đó hơn cả mấy người Âu Dương Hiểu.

Hơn nữa càng phân tích thì bọn họ càng phát hiện trò chơi này chơi rất vui, thật sự có loại cảm giác giống như là thám tử suy luận xử án.

Hơn nữa hung thủ vẫn là do người chơi đóng vai.

Loại thể nghiệm mới về đấu trí đấu dũng giữa các người chơi này làm cho bọn họ tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lần đầu tiên cảm nhận được thú vui của trò chơi loại trinh sát hình sự này.

Thì ra không phải loại trò chơi này không dễ chơi.

Mà là hướng sản xuất của các công ty khác đã sai lầm từ ngay từ đầu rồi!

- Tôi quyết định, trước tiên hãy điều tra Tiểu Thiến xem, tôi cũng cảm thấy cô ta rất khả nghi.

Nhìn quanh một vòng trên sân, ánh mắt của Âu Dương Hiểu rơi xuống trên chân dung Quỷ Hồn Ảnh của Tiểu Thiến, lựa chọn sử dụng kỹ năng.

[Kiểm tra thực hư xong.]

[Thân phận của TA là: Người Sói.]

Ồ...

Trong nháy mắt nhìn thấy kết quả, mưa đạn lại sôi trào lên lần nữa.

- Người Sói! Tiểu Thiến thật sự là Người Sói!

Âu Dương Hiểu mừng rỡ không thôi, không ngờ cô lại tìm ra được một Người Sói nhanh như vậy.

Cô diễn tiếp đi.

Lần này diễn quá mức rồi à?

Đợi lát nữa phải vạch trần cô trước mặt mọi người mới được.

Âu Dương Hiểu hừ hừ hai tiếng, dựa theo lời nhắc nhở nhắm mắt một lần nữa trở về trong lều vải.

[Mời Thợ Săn mở mắt ra...]

[Mời Thợ Săn nhắm mắt lại...]

[Trời đã sáng, người chơi Huân Nhi đổ bài, có di ngôn.]

Bá!

Lều vải mở ra, tất cả mọi người xuất hiện ở xung quanh đống lửa, sắc trời bên ngoài cũng theo đó biến thành ban ngày.

Nhưng bây giờ các cô lại không có tâm tư chú ý những chuyện này, mà là bị câu nói sau kia kinh động.

- Đổ bài à? Ý là Huân Nhi bị giết à?

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu đưa tay che miệng lại.

Vốn cô còn nghĩ rằng mình sẽ trở thành mục tiêu đầu tiên mà Người Sói chọn lựa, nhưng không ngờ Huân Nhi lại chịu một đao

thay cô.

Xem ra thân phận người tốt cũng không thể tùy tiện nhảy loạn.

Đồng thời.

Trong trò chơi, micrô của mọi người vẫn luôn hiện dấu gạch chéo, chỉ có micrô của Huân Nhi là sáng, hẳn là di ngôn vừa mới nói tới.

- Cho nên bây giờ tôi đã chết, phải lưu di ngôn lại à?

Nhìn thấy nhân vật của mình ngã trong vũng máu, Huân Nhi kinh ngạc rất nhanh phản ứng lại.

- Được rồi, xem ra tôi thật sự đã chết rồi...

- Mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, cũng không nhìn thấy Người Sói ra tay với mình, nhưng có một điều có thể khẳng định là mỗi khi trời tối Người Sói chỉ có thể giết một người.

- Hơn nữa vừa rồi tôi cũng nghe thấy lời nhắc nhở của Phù Thủy, cô ấy không dùng thuốc giải cứu tôi là đúng, bởi vì tôi chỉ là một Thôn Dân mà thôi, cũng cơ bản có thể xác định chị Hiểu Hiểu là người tốt.

- Nếu như tôi không đoán sai thì mục tiêu của Người Sói vào buổi tối ngày thứ hai rất có thể là chị Hiểu Hiểu, cho nên Phù Thủy nhất định phải dùng thuốc giải cứu cô ấy, bằng không thì chị Hiểu Hiểu cũng sẽ bị Người Sói giết, bên phía người tốt sẽ thua.

- Tôi nói xong rồi, các chị em nhớ báo thù cho tôi!

Két két...

Ảnh chân dung của Huân Nhi hoàn toàn tối sầm, còn có thêm một gạch ngang màu đỏ như máu, chứng minh bây giờ cô đã bị

loại.

Nhưng phân tích trật tự rõ ràng của cô vẫn làm cho mọi người tỉnh ngộ, ánh mắt toàn bộ đều rơi xuống trên người Âu Dương Hiểu.

Bởi vì bây giờ chỉ có thân phận của một mình cô là được xác nhận.

[Di ngôn kết thúc.]

[Người chơi từ số 2 bắt đầu lên tiếng.]

Huân Nhi nói xong, cuối cùng cũng đến lượt Âu Dương Hiểu.

Thấy micrô của mình sáng lên, cô vội vàng mở miệng:

- Rất rõ ràng, muội muội Huân Nhi đã đỡ giúp tôi một đao, cô ấy nói không sai, kế tiếp tôi có khả năng sẽ trở thành mục tiêu của Người Sói, dù sao thì cũng chết, vậy tôi tự bạo trước đi, buổi tối Phù Thủy nhớ cứu tôi.

- Tôi là Tiên Tri, tối hôm qua tôi kiểm tra thân phận của Tiểu Thiến, là Người Sói, nếu như chờ lát nữa có biện pháp đào thải cô ấy thì mọi người ưu tiên chọn cô ấy.

- Tốt nhất là sau đó Phù Thủy dùng thuốc độc giết một Người Sói, còn có kỹ năng của thợ săn cũng có thể giết Người Sói còn lại, như vậy chúng ta sẽ thắng, tôi nói xong rồi.

[Người chơi số 2 lên tiếng hoàn tất.]

[Người chơi số 3 bắt đầu lên tiếng.]

Số 3.

Cũng chính là Tiểu Thiến.

Sau khi bị Âu Dương Hiểu trực tiếp điểm danh thân phận, cô luống cuống một chút, nhưng rất nhanh đã trấn định lại, mở miệng nói:

- Đầu tiên, tôi là người tốt, đồng thời cũng hoài nghi thân phận Tiên Tri của Hiểu Hiểu, bằng vào một câu của Huân Nhi căn bản không thể xác định thân phận của cô ấy, hơn nữa còn tự nói ra thân phận nhanh như vậy.

- Tôi có lý do hoài nghi cô ta là Người Sói, muốn dùng biện pháp này để nghe lẫn lộn, lừa gạt thuốc giải của Phù Thủy, dù sao thì quy tắc của trò chơi này cũng không nói Người Sói không thể từ đao, lỡ như cô ta thật sự là Người Sói thì sao?

Chương 361: Một Triệu Người Theo Dõi, Streamer Cắn Xé Lẫn Nhau (2)

- Nếu như Tiên Tri là một người khác thì nhất định phải nhớ kỹ lời của tôi, đừng bị mê hoặc, nếu không lỡ như để cho Người Sói mang theo thân phận người tốt sống đến cuối cùng, chúng ta chắc chắn sẽ thua, tôi nói xong rồi.

Sau khi trải qua sự bối rối ngay từ đầu, cô rõ ràng đã nắm giữ không ít quy tắc của trò chơi này, nói chuyện cũng không lắp bắp nữa.

Hơn nữa đầu mâu chỉ thẳng vào thân phận của Âu Dương Hiểu.

Làm cho mấy người vốn tin tưởng cô là người tốt lại bắt đầu do dự.

Vội vàng làm lộ ra thân phận của mình như vậy, chẳng lẽ cô thật sự là sói giả trang à?

- Mẹ nó, tôi không biết làm gì.

- Có thể làm chủ phòng quả nhiên đều có chút tài năng.

- Chẳng lẽ Âu Dương Hiểu thật sự là Người Sói giả Tiên Tri à?

- Nhưng mà cũng không thấy Tiên Tri đứng ra nói chuyện.

- Cũng có thể là không dám nói ra, sợ bại lộ thân phận thì sẽ chết.

- Đặc sắc, trò chơi này thật sự quá đặc sắc!

Ở trong phòng livestream của hai người Âu Dương Hiểu và Tiểu Thiến, khán giả không rõ ràng cho lắm đều bị đối thoại của các cô làm cho choáng váng.

Từ khu tự làm lộ thân phận đến nghi kỵ lẫn nhau, lại đến đảo ngược thế cục, không thể không nói trò chơi này thật sự là cực kỳ đặc sắc.

Rõ ràng chỉ là cách chơi đơn giản như thế mà thôi.

Lại có thể thông qua miệng lưỡi và năng lực ứng biến của người chơi để sản sinh ra rất nhiều biến số và điểm đáng ngờ, làm cho người ta không đoán được phát triển sau này.

Loại cảnh tượng mọi người cùng diễn này giống như đi trên con đường tử vong, vừa đặc sắc lại kích động.

Rất nhanh chóng.

Bảy người còn lại lên tiếng hoàn tất, tiến vào giai đoạn trò chuyện công khai.

Mỗi người đều nói ra thái độ và phát hiện của mình, đa số vẫn đứng ở bên phía Âu Dương Hiểu, tin tưởng cô là người tốt.

Cũng có người cho rằng lời nói của Tiểu Thiến có đạo lý, không thể để trứng gà vào trong giỏ.

[Trò chuyện công khai kết thúc.]

[Xin mời bắt đầu bỏ phiếu, lựa chọn đào thải một người chơi.]

- Bỏ phiếu đào thải?

Trong lòng bảy người còn lại cả kinh, đồng thời bừng tỉnh đại

ngộ.

Thì ra là vậy.

Buổi tối Người Sói giết người.

Ban ngày thông qua thu thập manh mối tìm ra Người Sói đồng thời bỏ phiếu đào thải, khó trách sẽ thiết lập một giai đoạn từng người tự lên tiếng.

Nói cách khác.

Mỗi đêm, Người Sói đều sẽ giết một người.

Bọn họ nhất định phải tìm được tất cả Người Sói trước khi người chơi bị giết sạch, đồng thời đào thải toàn bộ.

Nếu không số lượng Người Sói vượt qua người tốt thì số lượng người bỏ phiếu sẽ thiên về một bên, sẽ không còn cơ hội lật bàn.

Đây là một trò chơi chạy đua với thời gian!

Hơn nữa càng đi về phía sau thì càng bất lợi cho phe của người tốt.

Cảm giác cấp bách lập tức dâng lên.

- Thiết kế này thật tuyệt vời!

Cuồng Đao rất ít khi nói chuyện cũng không nhịn được lên tiếng.

- Đúng là rất khéo, một chút đã làm cho giai đoạn trò chuyện công khai, chia sẻ tin tức trở nên nặng hơn.

- Tỷ lệ sai số cũng trở nên thấp hơn.

- Cho nên giai đoạn bỏ phiếu tận lực đừng làm sai, nếu như

đào thải sai người sẽ phải trải qua nhiều hơn một buổi tối nữa.

- Vậy thì bắt đầu bỏ phiếu đi, dựa theo lời nói vừa rồi.

Trong lúc nghị luận, bảy người nhao nhao bắt đầu bỏ phiếu, chọn ra người mà mình cho rằng có khả năng là Người Sói nhất.

Kết quả rất rõ ràng, số phiếu cơ bản đều tập trung vào Âu Dương Hiểu và Tiểu Thiến, 5:2 Âu Dương Hiểu thắng.

[Bỏ phiếu kết thúc.]

[Người chơi Tiểu Thiến đổ bài, có di ngôn.]

Giai đoạn trò chuyện công khai kết thúc, micro chuyển sang bên Tiểu Thiến.

- Di ngôn không có gì đáng nói, mọi người nhớ kỹ lời tôi nói là được.

Giống như đã sớm dự liệu được kết quả này, tiểu Thiến cũng không giảo biện nữa, chỉ nhắc nhở sáu người còn lại phải tỉnh táo.

Mà ngay khi các cô đang suy nghĩ làm thế nào để bắt được những Người Sói khác thì một giọng nói khủng bố bỗng nhiên vang lên.

[Trời tối xin nhắm mắt.]

Tới!

Buổi tối lại tới rồi!

Thần kinh của Âu Dương Hiểu căng thẳng.

Bởi vì cô có dự cảm, mục tiêu đêm nay của Người Sói chính là cô.

- Hy vọng Phù Thủy tin tưởng lời của tôi, lấy thuốc giải ra cứu tôi đi.

Âu Dương Hiểu âm thầm cầu nguyện, nhìn sắc trời ngoài doanh địa dần tối, ánh trăng treo lên, nhân vật của mình trở về trong lều vải, khẩn trương đến ghê gớm.

- Ha ha, thật là túng quá.

- Chờ xem, Người Sói sẽ lập tức tới đây chui vào ổ chăn của anh.

- Trò chơi này thật sự rất thú vị.

- Người sợ giao tiếp căn bản không dám chơi loại trò chơi này, nhưng mà nhìn xem vẫn được.

- Nếu là tôi, chắc ngay cả lời cũng không nói được.

- Tôi thích xem cảnh chủ phòng cắn xé lẫn nhau, nhất là nữ MC. (Chú cười).

Sau hai vòng suy luận, khán giả cũng cơ bản hiểu được cách chơi của trò chơi này.

Toàn bộ đều chăm chú nhìn hình ảnh, muốn xem Âu Dương Hiểu bị giết chết như thế nào, còn có Phù Thủy có dùng thuốc giải cứu cô hay không.

Nhưng mà...

Ngoài dự liệu của bọn họ là.

Lại trải qua quá trình buổi chiều đầu tiên một lần nữa, sau khi đi tới sáng sớm ngày thứ ba, người bị đào thải không phải là Âu Dương Hiểu.

[Trời đã sáng.]

[Người chơi Nha Nha đổ bài, mời sử dụng kỹ năng.]

Nha Nha ra đảo à?

Không phải Âu Dương Hiểu à?

Nghe nhắc nhở, đám người đều ngây dại, thậm chí là ngạc nhiên.

Bởi vì dựa theo suy đoán của bọn họ, thân phận của Âu Dương Hiểu đã chắc chắn là Tiên Tri, nhất định sẽ trở thành mục tiêu chủ yếu của Người Sói mới đúng.

Nếu không lỡ như đêm nay cô lại phát động kỹ năng kiểm tra thân phận của một người thì sẽ là mối nguy lớn nhất đối với trận doanh của Người Sói.

Ôm nghi hoặc, sắc trời sáng lên.

Nhân vật người chơi lại xuất hiện ở bên ngoài lều vải.

Không chờ bọn họ nói chuyện, nhân vật của Nha Nha đã lật bài, dùng thân phận thợ săn phát động kỹ năng, lúc tử vong mang theo một người đi.

Cô chọn chủ phòng mà mình từng hoài nghi là Thỏ Bát Ca, đào thải anh ta.

Trong nháy mắt, trên sân chỉ còn lại Âu Dương Hiểu, Cuồng Đao và Tiểu Tứ, Ô Mai, tổng cộng 4 người.

[Phát động xong kỹ năng của Thợ Săn.]

Chương 362: Học Sinh Tiểu Học Tử Thần? (1)

[Người chơi Thỏ Bát Ca đổ bài, người chơi số 2 bắt đầu lên tiếng.]

Nghe thấy đến lượt mình lên tiếng, Âu Dương Hiểu vội vàng mở miệng.

- Có chuyện gì vậy? Không phải người chết tối hôm qua là tôi à? Sao lại là Nha Nha?

- Chẳng lẽ Người Sói muốn mao hiểm bị tôi kiểm tra thân phận, tìm ra những người dân khác để kết thúc trận này à? Hoặc là biết Phù Thuỷ sẽ cứu tôi, cho nên mới quyết định đánh cuộc một lần, giết người khác trước?

Không thể không nói, cô phân tích rất đúng chỗ, lập tức đoán được suy nghĩ của Người Sói.

Sau khi tỉnh táo lại, cô lại tiếp tục nói:

- Trước tiên nói kết quả kiểm tra của tôi đã, tối hôm qua tôi kiểm tra Ô Mai, là người tốt, nhưng không xác định được là Dân hay là Thần.

- Nếu Nha Nha là Thợ Săn, giả thiết cô mang theo Người Sói đi thì trên sân còn có 1 Sói, 1 Dân, 1 Tiên Tri, 1 Phù Thuỷ.

- Tôi và Ô Mai đã xác định thân phận là người tốt, cho nên sói sẽ xuất hiện trên người Đao Đao và Tiểu Tứ, chỉ tìm được Người Sói thì chúng ta sẽ thắng, qua cửa ải này.

[Người chơi số 2 lên tiếng hoàn tất.]

[Người chơi số 4 bắt đầu lên tiếng.]

Âu Dương Hiểu nói xong thì đến lượt Cuồng Đao lên tiếng.

Mắt thấy thế cục đã đến thời điểm mấu chốt, Cuồng Đao vẫn luôn trầm mặc ít lời cũng chậm rãi lên tiếng:

- Chị Hiểu Nhi phân tích rất đúng chỗ, trên sân còn có một Sói một Dân, nếu như đêm nay Dân bị giết, vậy thì Người Sói sẽ trực tiếp chiến thắng, cho nên lượt bỏ phiếu này nhất định phải loại bỏ được Sói.

- Nếu thế cuộc đã định, vậy tôi sẽ tự tiết lộ thân phận Phù Thuỷ của mình, thuốc giải và thuốc độc tôi đều giữ lại, không cần sợ buổi tối phản bội, qua đi.

Ý tứ rất rõ ràng.

Tôi là Phù Thuỷ, vậy còn lại Tiểu Tứ chính là Người Sói.

Nhưng ngay sau đó, Tiểu Tứ đã đứng ra nói:

- Vậy thì kỳ quái rồi, tôi cũng chỉ là một Thôn Dân mà thôi, nếu như cô là Phù Thuỷ thì ai là Người Sói? Chẳng lẽ thân phận của chị Hiểu Hiểu cũng là giả mạo à?

- Cho nên tôi biểu thị hoài nghi thân phận Phù Thuỷ của Cuồng Đao, đề nghị mọi người loại anh ta đi đi.

Nghe lời nói của anh, cảm giác còn giống như có chút ngơ ngác, không biết là đang diễn hay thật sự có chuyện gì đó.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ thế cục lại trở nên khó bề phân biệt.

Nhưng một giây sau.

Một câu nói của Ô Mai đã phá vỡ thế cục này.

- Không đúng? Tôi cũng là Thôn Dân, hơn nữa còn là người tốt trong Tiếp Thiên Tri, cộng thêm Huân Nhi cũng là Thôn Dân, lại thêm anh không phải có 3 Thôn Dân à?

Nói ngắn gọn, thân phận của Tiểu Tứ là giả!

Chuyện này lập tức làm cho đám người đang mê hoặc bừng tỉnh đại ngộ.

Tiếp theo.

Giai đoạn trò chuyện bắt đầu.

- Cuồng Đao: Bỏ phiếu à, đã không cần phải trao đổi nhiều nữa chứ?

- Tiểu Tứ: Không phải, tôi thật sự chỉ là Thôn Dân mà thôi.

- Ô Mai: Không nhìn ra, anh thật đúng là rất biết diễn.

- Âu Dương Hiểu: Người Sói cam chịu số phận đi, hắc hắc hắc.

Nói xong, 3 người còn lại đều lựa chọn loại Tiểu Tứ.

Chỉ có một mình Tiểu Tứ là Đầu Cuồng Đao.

[Bỏ phiếu kết thúc.]

[Người chơi Tiểu Tứ đổ bài, trò chơi tiếp tục.]

Trò chơi tiếp tục à?

Tình huống gì vậy?

Mọi người biến sắc.

Không phải là người chơi kết thúc, phe người tốt chiến thắng

à?

Chẳng lẽ là...

Trong lúc đó, mọi người cùng nhìn về phía Cuồng Đao.

- Cuồng Đao: Cảm ơn, ván này là Người Sói chúng ta thắng.

Hoa...

Trong phòng livestream, mưa đạn xôn xao.

Âu Dương Hiểu và Ô Mai cũng đứng chết trân tại chỗ.

[Trời tối rồi, mời nhắm mắt lại.]

[Mời Người Sói giết người.]

Theo hai thông báo nhắc nhở lạnh như băng, trò chơi trực tiếp tiến vào đêm tối.

Căn bản không cho hai người cơ hội phản ứng, âm thanh tuyên cáo đột nhiên vang lên.

[Trò chơi kết thúc, Người Sói thắng.]

Đối cục kết thúc, mọi người bị tắt micro đều được mở.

Đám người đầu tiên là yên tĩnh trong phút chốc, sau đó đột nhiên bộc phát.

- WTF?

Tình huống gì vậy?

- Đợi một chút, đợi chút, sao tôi vẫn chưa hiểu lắm vậy?

- Không phải Cuồng Đao là Phù Thuỷ à? Sao lại biến thành Sói vậy?

- Suy luận không sai, quy tắc chỉ có hai Dân, ba Dân đứng ra tất có một giả.

- Chẳng lẽ là quy tắc sai lầm à?

Mưa đạn như là thủy triều mãnh liệt trôi qua, dấu chấm hỏi gần như trải rộng toàn bộ màn hình.

Càng đừng nói đến mấy streamer chủ thân ở trong đó, đầu óc của bọn họ đều là ngơ ngác.

Rõ ràng suy luận của các cô không sai, nhưng tại sao kết quả lại chênh lệch lớn như vậy?

- Đúng vậy, các người suy luận không sai, nhưng cũng là xây dựng trên cơ sở tôi là Thôn Dân.

Lúc này, người bị đào thải trước nhất, vẫn luôn bị cấm nói là Huân Nhi đứng ra nói chuyện.

Mà thẻ vẫn luôn bị up của cô, sau khi trò chơi kết thúc thì chậm rãi lật ra.

[Người Sói]

Hít...

Mọi người nhao nhao hít một hơi khí lạnh.

Người Sói!

Huân Nhi lại là Người Sói!

Đám người Âu Dương Hiểu trừng to mắt, không thể tin được.

Đúng rồi.

Nếu như Huân Nhi là dùng thân phận Thôn Dân rời sân, vậy

thì các cô suy luận sẽ không sai.

Nhưng nếu như là lấy thân phận Người Sói thì kết quả kia sẽ hoàn toàn khác biệt.

- Được rồi, con nha đầu chết tiệt Huân nhi này cũng dám gạt chúng tôi à?

- Cô diễn xuất cũng quá lợi hại, lại lừa gạt cả chúng tôi!

Phản ứng lại, đám người Âu Dương Hiểu không khỏi khen ngợi.

Thì ra ngay từ đầu điểm xuất phát của các cô đã sai lầm rồi, gia hỏa Huân Nhi này giấu thật sâu!

Mấy người đàn ông đồng bào thì sinh ra lòng kiêng kị, quả nhiên phụ nữ lừa gạt người tới mức mắt không cần nháy một cái.

- Không đúng, nếu Huân Nhi và Đao Đao là Người Sói, vậy Phù Thuỷ ở đâu? Sao từ đầu tới cuối đều không thấy xuất hiện.

Đột nhiên, Âu Dương Hiểu phát hiện ra điểm mù, lại mở miệng hỏi.

Kết quả nói chưa dứt lời, Thỏ Bát Ca đã khóc lóc kể lể khi nói chuyện này bị vô tội mang đi.

- Không phải bởi vì Thợ Săn Nha Nha này dẫn người loạn à, vốn tôi đã chuẩn bị thuốc giải để cứu người, kết quả cô ấy dùng một kỹ năng mang tôi đi, hại tôi chết oan.

- Hả? Thì ra tôi mang theo Phù Thuỷ à? Tôi còn tưởng rằng anh là Người Sói, vốn là muốn làm cống hiến cho mọi người trước khi chết.

Giọng nói khiếp sợ của Nha Nha vang lên trong phòng livestream.

Nghe nói như vậy, đám người Âu Dương Hiểu nhất thời cười ra tiếng.

Chương 363: Học Sinh Tiểu Học Tử Thần? (2)

- Phá án, Nha Nha là nội ứng.

- Ha ha, thì ra là nha đầu chết tiệt cô.

- Gọi là bình thường đọc nhiều sách không nghe, đầu óc không đủ dùng à?

Rõ ràng là thua đối cục, nhưng trong phòng livestream cũng vô cùng sung sướng, bắt đầu làm lại chuyện ngu xuẩn vừa mới làm ra.

Dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên bọn họ chơi, có thể đạt đến loại tình trạng này đã tương đối khá rồi.

Đồng thời.

Trong lòng các cô cũng vô cùng vui mừng.

Đây chỉ là một trò chơi có vài GB, nhưng lại chơi vui ngoài dự liệu, bất tri bất giác đã làm cho các cô chìm đắm trong đó, chơi còn muốn chơi tiếp nữa.

Nhất là trong quá trình trò chơi, vì che giấu thân phận, diễn trò khẩn trương kích động, càng làm cho trò chơi này tăng thêm niềm vui thú mà các trò chơi khác chưa từng có.

Loại cách chơi này đối với thể loại trò chơi này mà nói tuyệt đối là vô tiền khoáng hậu!

Cho dù là khán giả ở bên cạnh nhìn cũng đều tán thưởng

không thôi.

- Đến đây nào, lại chơi một trận nữa, tôi phải rửa sạch nhục nhã này mới được!

- Ha ha, chỉ với trí thông minh của cô à, chờ bị đè trên mặt đất mà ma sát đi.

- Đừng để tôi rút được Người Sói, bằng không các người đợi bị cá mập ăn đi.

Trong giọng nói sung sướng, mấy người lại không kịp chờ đợi tiến vào trò chơi, các cô lại bắt đầu diễn kỹ chơi Ma Sói.

Cùng lúc đó.

Sau khi các streamer khác chơi thử lần đầu tiên thì cũng rất nhanh phát hiện trò chơi này có chỗ thần kỳ.

Lập tức gọi bằng gọi hữu, dẫn tới fan hâm mộ của bạn bè cùng nhau đùa giỡn.

Trong lúc nhất thời, đủ loại tiếng kinh hô cười to vang vọng khắp các góc, tùy ý gọi ra một phòng livestream, cũng là ở cùng với các streamer khác chơi Ma Sói.

Mà cái tên Ma Sói cũng bắt đầu nhanh chóng lan rộng trong quần thể người chơi, dần dần nhấc lên một làn sóng suy luận ở các bình đài lớn.

...

- Ha ha ha, Thái Thái, đầu óc của anh không đủ dùng à, vừa rồi A Kiệt đã nhận thẻ xác nhận thân phận của người khác, sao anh còn lấy thuốc độc độc anh ấy?

- Không phải, không phải, tôi rõ ràng là Người Sói, chẳng lẽ tôi chọn sai lều vải à?

- Xong rồi, toàn bộ xong rồi, trong chúng ta có nội gián!

- Mẹ nó! Nào có tiên tri nào vừa bắt đầu đã tiết lộ thân phận chứ?

- Làm lại làm lại, cái này không tính!

Trong phòng livestream của đám người A Kiệt tràn đầy tiếng cười và tiếng mắng chửi, toàn bộ đều đắm chìm trong trò chơi Ma Sói.

Vốn ngay từ đầu bọn họ chỉ muốn thay đổi khẩu vị, mạo hiểm mệt mỏi nên thể nghiệm một chút trò chơi mới của Hồng Hoang.

Kết quả không ngờ rằng trò chơi này lại hay đến như vậy.

Rõ ràng chỉ có như vậy, nhưng lại làm cho bọn họ giống như là mê muội, mở ra một cái lại một cái.

Khán giả càng là thấy tấm tắc kỳ lạ.

- Thú vị, trò chơi này thật thú vị.

- Làm cho tôi cũng muốn chơi thử.

- Anh nói với tôi đây là trò chơi dùng để cho đủ số lượng à?

- Sự thật đã chứng minh, dung lượng lớn nhỏ không đại biểu chất lượng trò chơi, dung lượng nhỏ cũng có thể làm ra trò chơi tốt.

- Sau này xem ai còn dám nói trò chơi trinh sát hình sự không hot!

Lần này, trinh sát hình sự ít chú ý đến phân loại này đã bị Hồng Hoang hoàn toàn mang bay.

Hơn nữa còn là lấy nhỏ thắng lớn, dùng thể lượng nhỏ như

vậy tạo thành xung kích đối với thị trường.

Đây không thể nghi ngờ là cho những công ty nhỏ và người chế tác cá nhân kia thấy được hy vọng, càng kiên định tín niệm của bọn họ đối với việc dụng tâm chế tác trò chơi hơn.

Mà những công ty nói rằng Hồng Hoang sắp chết trước đó cũng đều bị đánh mặt, vẻ mặt từng người giống như là gặp ma.

Hình sự trinh sát, một phân loại ai làm người đó chết.

Vậy mà thật sự cháy rồi à?

- Nhanh, nhanh đi điều tra số liệu tiêu thụ ngày đầu tiên của trò chơi này, nếu như có thể, chúng ta cũng thử phát triển hạng mục này một chút.

Một trò chơi chỉ nặng mấy GB lại tạo thành phản ứng lớn như thế, hơn nữa còn là phân loại lạnh lâu như vậy, chứng minh thị trường có rất nhiều chỗ trống.

Mặc dù bọn họ không ăn được miếng thịt đầu tiên, nhưng ăn canh vẫn là được.

Dù sao thì chu kỳ chế tác của loại trò chơi này không dài, đầu tư cũng không tính là lớn.

Ai vào sân trước thì người đó sẽ có thể chiếm ưu thế.

- Đã tra được rồi! Hồng Hoang vừa mới công bố số liệu tiêu thụ ngày đầu tiên!

Người điều tra bị phái đi ra rất nhanh đã mang về tin tức mới.

Chỉ thấy tài khoản dưới quan phương của Hồng Hoang bỗng nhiên đổi thành một động thái hoàn toàn mới.

[Công ty Hồng Hoang: Thật cao hứng thông báo với mọi

người, lượng tiêu thụ ngày đầu tiên của Ma Sói đã đột phá 120 ngàn, đây là điều mà toàn thể nhân viên chúng tôi không ngờ đến, cho nên vì cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, chúng tôi sẽ cập nhật skin, cảnh tượng và quy tắc vào cuối tuần, đồng thời cho phép nhiều nhất 18 người cùng đài thi đấu.]

[Đồng thời, website chính thức Hồng Hoang cùng với bình đài Hồng Hoang Khai Thiên sẽ cập nhật phiên bản thượng tuyến thực thể, có thể cung cấp cho người chơi du ngoạn offline, cũng tăng cường độ tuyên truyền, từ tuần sau bắt đầu kéo dài thời gian cập nhật đề tài trinh sát hình sự, tuyên truyền và anime Thám tử lừng danh Conan, kính mong chờ mong.]

Lượng tiêu thụ ngày đầu tiên là 120 ngàn!

Nhìn thấy tin tức này, trong lòng tất cả công ty nhỏ và người chế tạo trò chơi độc lập đều chấn động, ánh mắt lập tức trở nên nóng bỏng.

Dựa theo giá 22 tệ mỗi bản, tỉ lệ hoa hồng của Hồng Hoang ở Steam là 80%, đó chính là một ngày kiếm 2 triệu!

Số tiền này đối với các công ty lớn mà nói không tính là gì.

Nhưng đối với những người thiếu tài chính khởi động thì đây lại là một khoản tiền lớn!

Không còn do dự, bọn họ vội vàng thay đổi hướng đi, một đường đâm vào thể loại sách lược tương tác.

Mà các người chơi lại không ngừng hoan hô.

Bởi vì trò chơi đã cập nhật nhiều nội dung mới như vậy.

Nhưng không ai chú ý tới, cuối cùng tuyên truyền còn có một hàng chữ nhắc đến anime kia, bộ anime có tên là Thám tử lừng danh Conan

Đúng vậy.

Nếu đã phải thúc đẩy thị trường trinh sát hình sự.

Đương nhiên là không thể thiếu vị học sinh tiểu học Tử Thần này ra sân.

Chương 364: Chân Tướng Chỉ Có Một! (1)

Ngay khi tất cả mọi người đang nghị luận về lượng tiêu thụ của Ma Sói thì bên phía Hồng Hoang, Trần Lâm cũng nhận được điện thoại của Tô Bằng gọi tới.

- Tổng giám đốc Trần, tôi thấy các người sắp cập nhật một bộ anime có tên là Thám Tử Lừng Danh Conan, không biết anh có muốn cân nhắc việc đăng bán trên Bilibili chúng tôi hay không?

Sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, gia hỏa Tô Bằng này đã trở nên tinh ranh hơn rất nhiều.

Chỉ cần là CG tuyên truyền do Hồng Hoang ra tay thì không quan tâm nó tốt hay xấu, tóm lại trước tiên cầm lấy rồi nói sau.

Với kinh nghiệm hợp tác lâu như vậy giữa anh và Hồng Hoang, bộ phim hoạt hình này có thể đặt ở trên công cáo, tuyệt đối không đơn giản.

Ít nhất cũng phải là một bộ phim dài tập kéo dài nửa năm!

- Động tác của anh rất nhanh.

Trần Lâm vừa cười vừa nói, không ngờ rằng gia hỏa này lại liên hệ với mình nhanh như vậy, anh còn chưa kịp nghĩ kỹ phương thức phát hành của bộ anime này đâu.

- Hắc hắc, làm ăn mà, xem trọng nhất chính là phải kịp thời.

Mặc dù Tô Bằng xem như là quản lý, đã không cần tự mình kéo tài nguyên góp công trạng nữa, nhưng với một vài tài nguyên

mà anh cho rằng có tiềm lực cực lớn thì vẫn sẽ tự mình liên hệ.

Nhất là bây giờ Hồng Hoang đang nổi tiếng bởi vì đẩy ra Hoang Dã Đại Phiêu Khách, chính là thời cơ tốt để rèn sắt khi còn nóng cọ nhiệt độ.

Một bộ anime kéo dài nửa năm đủ để cho anh ra tay rồi.

Nghĩ tới đây, anh lại hỏi:

- Không biết tổng giám đốc Trần có tính toán gì không?

Trần Lâm:

- Tính toán à, tìm bình đài có thể nuốt trôi bộ anime này, thám tử lừng danh Conan tương đối đặc biệt, bình đài vừa và nhỏ thì không thể mua được.

Tê!

Bình đài vừa và nhỏ không thể bắt được?

Trong lòng Tô Bằng cả kinh.

Trước đó, cho dù là anime Vua Trò Chơi thì Trần Lâm cũng chưa từng nói như vậy.

Chẳng lẽ bộ phim thám tử lừng danh Conan này cũng kéo dài một năm à?

Nhưng mà dù kéo dài một năm thì giá cả bình thường đều trên dưới 10 triệu, độc quyền thì gấp đôi mà thôi, những đài truyền hình cỡ trung kia triệu tập một chút tài chính vẫn có thể mua được.

- Chẳng lẽ Tổng giám đốc Trần muốn làm anime siêu dài đăng nhiều kỳ à?

- Cũng gần như vậy, cho nên giá cả sẽ có hơi cao hơn.

- Đại khái là bao nhiêu?

- Độc quyền 160 triệu, nhiều bình đài thì hơn 80 triệu.

Giọng nói của Trần Lâm bình tĩnh, trực tiếp báo ra giá cả cụ thể.

Sau khi nghe xong, Tô Bằng không khỏi hít hà một hơi.

Độc quyền hơn một trăm triệu, không có gì khác ngoài bản quyền một năm, đừng nói là bình đài cỡ trung, cho dù là Bilibili bọn họ cũng phải cẩn thận cân nhắc mới dám ra tay.

Cái giá này không phải cmn hơi cao!

Đơn giản chính là đang ăn thịt người!

Thời gian một năm kiếm lời trở về hơn một trăm triệu, ngay cả The Titanic và Nguy Cơ Sinh Hóa trước đó bọn họ cầm xuống cũng không dám thở mạnh nói ra.

Nhưng phí bản quyền của phim điện ảnh không giống với anime.

Căn bản không thể quơ đũa cả nắm được!

- Tổng... Tổng giám đốc Trần, anh xác định là giá tiền này à?

Tô Bằng có chút khó có thể tin hỏi.

- Đúng, chính là cái giá này, cho nên tôi mới nói không phải là người nào cũng có thể ăn được.

Trong lời nói của Trần Lâm mang theo trêu chọc.

- Giá cao như vậy, số tập hẳn là rất nhiều phải không?

- Quả thật là rất nhiều, có lẽ hơn một ngàn tập.

- Phốc!... Bao nhiêu? Một ngàn tập?

Tô Bằng vốn muốn uống miếng nước để bình tĩnh lại, kết quả vừa uống xong đã lập tức phun ra.

Bộ dáng chật vật kia lập tức dẫn tới một đám nhân viên xung quanh nhìn chăm chú, trên mặt lộ ra vẻ tò mò.

- Khụ khụ khụ...

Tô Bằng ho khan kịch liệt, đứng dậy đỡ bàn làm việc, nhưng cũng không để ý đến hình tượng của mình, trong lòng nhanh chóng tính toán.

Một ngàn tập, 160 triệu, cũng chính là một tập 160 ngàn.

So với những anime đang hot kia thì cũng không tính là quá bất hợp lý.

Nhưng không chịu nổi số lượng khổng lồ của nó, một lần mua là một ngàn tập, trực tiếp đẩy phí tổn lên cao đến mức khoa trương như vậy.

Cho dù là anh thì cũng không dám dễ dàng đưa ra quyết định.

Nhưng để anh buông tha độc quyền thì anh lại có chút không cam lòng, bởi vì anh biết Trần Lâm không phải loại người tùy tiện ra giá.

Nếu dám báo ra giá 160 triệu, vậy đã nói rõ bộ anime này thật sự có giá trị nhiều như vậy!

Anh không tin vào ánh mắt của mình.

Nhưng lại không thể không tin tưởng ánh mắt của ông chủ Hồng Hoang.

Chính là bởi vì có ánh mắt độc đáo này mà Hồng Hoang mới có thể đi đến tình trạng hôm nay, trở thành công ty trò chơi số một số hai trong nước.

Cuối cùng.

Sau một hồi do dự.

Tô Bằng quyết định, trầm giọng nói:

- Được! Tôi đặt trước độc quyền phát hành bộ anime này, đến lúc đó tôi sẽ tự mình đến Hồng Hoang đàm phán, thuận tiện hiểu biết tình huống cụ thể.

Hạng mục hơn một trăm triệu, đương nhiên không thể nào bằng vào mấy câu đã định đoạt xuống.

Anh còn phải tự mình đi qua xác nhận nội dung anime một lần, xem có đáng giá đầu tư hay không mới được.

- Anh chắc chắn không cần thương lượng với người phía trên một chút à?

- Không cần, thân là quản lý thị trường, trên tay của tôi vẫn có danh ngạch mấy hạng mục lớn, chỉ cần đừng hao tổn quá nghiêm trọng là được.

- Vậy được rồi, lúc nào anh tới thì nói một tiếng, tôi còn có việc phải làm, trước tiên nói tới đây thôi.

Răng rắc...

Cúp điện thoại, Tô Bằng thở phào một hơi.

Anh biết rằng mình tùy tiện lấy ra hạng mục lớn như vậy, phía trên nhất định sẽ hỏi thăm.

Đến lúc đó nếu như không thể hồi vốn, mặc dù không đến

mức sẽ làm cho anh vứt bỏ vị trí này, nhưng họp phê bình là không thể thiếu được.

- Ai, kế tiếp lại có chuyện phải làm rồi.

Trong tiếng nỉ non, anh để điện thoại xuống xoay người rời đi, vội vàng chạy về phía văn phòng của chủ tịch.

...

Một tuần sau.

Trang đầu của Bilibili.

Một banner thông báo to lớn xuất hiện trên màn hình quảng cáo.

[Chân tướng chỉ có một!]

Dưới phụ đề màu đỏ nổi bật, một cậu bé mặc vest xanh, quần ngắn, mang giày chơi bóng và đeo kính gọng kính lớn chỉ tay về phía màn hình.

Sau lưng còn có một bóng người giống như là hư ảnh sau khi cậu bé lớn lên, cũng bày ra tư thế giống vậy, giống như hung thủ giết người chính là khán giả.

Chương 365: Chân Tướng Chỉ Có Một! (2)

- Ha ha, đây chính là anime về đề tài trinh sát hình sự mà trước đó Hồng Hoang đã nói à? Không ngờ lại được đăng ở Bilibili.

Cư dân mạng Bilibili đang lướt web.

Rất nhanh chóng, bọn họ đã chú ý tới áp phích tuyên truyền vừa được đổi mới này, nhao nhao nhấn vào.

Bọn họ cũng chỉ là xem các streamer chơi Ma Sói, mới ngẫu nhiên nghe được có một bộ anime như thế.

Bây giờ đột nhiên nhìn thấy, đương nhiên là vô cùng tò mò.

Ngược lại.

Những người biết được Bilibili đã dùng giá cao mua bộ phim hoạt hình này, tất cả đều có chút hả hê.

- Sợ là cao tầng của Bilibili điên rồi, hơn một trăm triệu chỉ vì bản quyền của một bộ anime.

- Ngay cả mấy bộ phim hoạt hình dài kỳ bán chạy nhất thì cũng chỉ là cái giá này mà thôi, hơn nữa đó vẫn là tình huống mà chúng đã nổi tiếng rồi.

- Có tiền cũng không phải là tiêu xài lung tung như vậy, cuối cùng vẫn là do bọn họ quá tự tin.

Sau khi biết được Hồng Hoang sẽ công bố anime mới thì bọn họ không phải chưa từng gọi điện thoại liên lạc.

Nhưng sau khi nghe thấy giá bản quyền trên trời kia, tất cả đều sợ hãi bỏ chạy.

Một bộ anime còn chưa có danh khí, nào có oan đại đầu (coi tiền như rác) bỏ ra nhiều tiền như vậy để mua chứ, đây không phải ngại tiền quá nhiều à?

Cho nên khi thấy Bilibili bắt lấy bộ phim hoạt hình này, một số người đều cười ra tiếng, giống như đã nhìn thấy dáng vẻ bệnh thiếu máu của Bilibili.

Nhưng điều này lại không ảnh hưởng tới người chơi và cư dân mạng.

Lúc này bọn họ đã tụ tập toàn bộ ở Bilibili, muốn xem một chút anime đề tài trinh sát duy nhất trong mấy năm qua trông như thế nào.

Bởi vì công ty điện ảnh và truyền hình làm ra chủ đề này thật sự quá ít.

- Đến rồi, đến rồi, thân là người phát ngôn của Hồng Hoang, sao tôi có thể không có mặt chứ?

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu vừa mới cùng với đám người Huân Nhi chơi trò Ma Sói, rất nhanh nhận được tin tức tới livestream nội dung anime.

Ngay cả mấy chủ phòng Huân Nhi cũng đều nghỉ ngơi, cùng nhau ghé lại xem anime, trong phòng livestream náo nhiệt không thôi.

- Đã lâu rồi tôi chưa thấy qua phim hoạt hình loại thám tử.

- Năm ngoái có mấy bộ phim điện ảnh, nhưng đều là không nóng không lạnh.

- Không biết Hồng Hoang làm được như thế nào đây?

- Vào xem chẳng phải sẽ biết à?

Trong kênh thoại, những người khác đều tiến hành livestream màn hình của Âu Dương Hiểu, mục đích là phát sóng đồng bộ thời gian thực.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua, thảo luận về những bộ phim điện ảnh và truyền hình cùng thể loại xuất hiện trong mấy năm gần đây.

Rất nhanh.

Trang phát lại mở ra.

Nhìn thoáng qua đã thấy được số tập trên danh sách, thế mà lại một hơi cập nhật 10 tập, hơn nữa tám tập đầu tiên được miễn phí, hai tập sau mới bắt đầu thu phí.

- Đây là tình huống gì?

- Chẳng lẽ lần này lại là anime kéo dài một năm à?

- Mới 10 tập, các người không biết Vua Trò Chơi có hơn hai trăm tập à?

- Hai cái khác nhau mà, Vua Trò Chơi là hoàn toàn phục khắc cách chơi của game, cho nên phát sóng một lần sẽ có hiệu quả tuyên truyền tốt nhất.

- Chính xác, anime này vừa nhìn đã thấy không giống với Ma Sói, nghe nói là Hồng Hoang vì thúc đẩy thị trường trinh sát hình sự mới thả ra.

Khán giả nghị luận ầm ĩ, trên thông cáo của công ty Hồng Hoang đã nói qua, bộ phim hoạt hình này sẽ được phát hành theo phương thức cập nhật liên tục theo thời gian cố định.

Theo lý thuyết, 10 tập này chỉ là bắt đầu mà thôi, toàn bộ anime rõ ràng sẽ kéo dài ít nhất nữa năm, thậm chí là một năm.

Điều này làm cho bọn họ càng hứng thú hơn, đề tài này thật sự có thể làm ra nhiều nội dung như vậy à?

- Hả?

Đột nhiên, trong kênh chat truyền đến một tiếng kêu nhẹ của Huân Nhi.

- Bộ anime vậy mà được cập nhật hai lần một tuần?

Trong phần giới thiệu ở cuối giao diện có ghi tần suất cập nhật ở đầu, rõ ràng là một tuần hai lần.

Quả thật là quá kinh khủng!

Lập tức làm cho phòng livestream sôi trào.

Hồng Hoang thật sự dự định liên tục cập nhật bộ phim hoạt hình này à?

Ôm lòng tò mò mãnh liệt.

Âu Dương Hiểu lập tức nhấn nút play, bắt đầu phát tập 1

[Hồi 1: Vụ án giết người trên tàu lượn siêu tốc!]

Vừa lên tới, tiêu đề đã trực tiếp làm cho tất cả mọi người ngây ngốc tại chỗ.

- Mới tập 1 đã có người chết rồi, mạnh như vậy à?

Giọng nói kinh ngạc của Tiểu Thiến vang lên trong kênh thoại.

Mặc dù bình thường cô cũng thích xem phim kinh dị, nhưng đây là lần đầu tiên thấy có người chết ngay tập đầu, quả nhiên CG

của Hồng Hoang cũng không thể dùng lẽ thường để phán đoán.

Đang nghĩ ngợi, hình ảnh sáng lên.

Sau bài hát mở đầu hơn một phút đồng hồ, cuối cùng cũng tiến vào phần chính.

Vừa mở màn chính là hiện trường của một vụ án giết người trong một căn biệt thự.

Chủ nhân của căn biệt thự và khách mời tham gia yến hội tụ tập trong đại sảnh, bị cảnh sát đến đây xử án vây quanh không cho đi ra ngoài.

[Thế nào rồi, thanh tra Megure.]

[Rốt cuộc anh muốn tạm giam các khách mời của tôi tới khi nào?]

[Tôi không có thời gian làm loại điều tra không có chứng cứ này với các người!]

Chủ nhân của căn biệt thự, một ông lão ngồi trên xe lăn, không nhịn được nói với cảnh sát, rõ ràng rất bất mãn đối với việc bị hạn chế hành động.

Nhìn thấy cảnh này, hai mắt người xem sáng lên, có chút kinh hỉ.

- Tiết tấu được đấy, vừa lên đã trực tiếp tiến vào kịch bản tra án, không dài dòng, tôi thích.

- Như vậy mới đúng, không giống như những bộ phim điện ảnh và truyền hình bây giờ, mặc kệ quay chụp cái gì cũng có thể hướng về phía tình yêu, trinh sát hình sự phải có bộ dáng của trinh sát hình sự chứ.

- Tôi cá năm đồng, lão già này chắc chắn là hung thủ!

- Điều này cũng quá rõ ràng rồi, khách chết ở nhà mình thế mà lão ta lại vội vã thúc giục cảnh sát nhanh lên, vừa nhìn đã biết là nhân vật phản diện.

- Không sai, chân tướng chỉ có một!

Khán giả học và áp dụng ngay, lập tức sử dụng câu slogan trong quảng cáo.

Đừng nói, vẫn là rất có cảm giác.

Lần sau cũng sử dụng trong Ma Sói xem thế nào.

[Được được, lão gia.]

[Dù nói thế nào thì người chết cũng là khách của anh trong yến hội.]

Chương 366: DLC? Trò Chơi Mới! (1)

*DLC (Downloadable Content): hay còn gọi là bản mở rộng

*Ma Sói Lái Thuyền = game Dread Hunger

*Ngỗng Vịt Sát = game Goose Goose Duck

[Tổng giám đốc điều hành của ngân hàng Bát Lăng bị ngộ hại ở đây, xin ngài nhẫn nại một chút.]

Quả nhiên.

Trong lúc bọn họ đang nghị luận, các cảnh sát cũng nói ra lời tương tự, hung thủ thật ra đã rất rõ ràng, chỉ là không có chứng cứ thôi.

Xem loại anime này, chủ yếu là xem quá trình suy luận xử án.

Còn có chính là tìm ra hung phạm trước nhân vật trong anime, lĩnh hội loại cảm giác chỉ số thông minh ưu việt và nghiền áp.

Mà từ khi bắt đầu anime này đã dùng suy luận và nhắc nhở manh mối vô cùng đơn giản để làm cho bọn họ cảm nhận được cảm giác ưu việt này, không thể không nói rằng điểm vào được chọn rất tốt.

[Ý của anh là hung thủ đang trốn trong đám người chúng ta à?]

Lúc này lão già chủ nhà mở miệng chất vấn cảnh sát.

[Nói không sai!]

[Phòng gây án là một căn phòng kín……]

Không đợi cảnh sát nói chuyện, một bóng người trẻ tuổi mặc tây trang màu xanh lam từ bên ngoài đi tới, phân tích tin tức của vụ án.

Thật đúng là giống như bọn họ đoán.

Sau một phen suy luận tinh diệu, phân tích thủ pháp gây án của hung thủ.

Anh bỗng nhiên giơ cánh tay lên, làm ra động tác giống như trên quảng cáo, chỉ thẳng vào chủ nhà.

[Hung thủ chính là ông, lão gia!]

Trong nháy mắt, phòng livestream lập tức náo nhiệt lên.

- Tôi biết ngay là ông ta mà!

- Đoán đúng rồi, tôi quả nhiên là có thiên phú thám tử.

- Hung thủ chính là ông! Động tác này thả là ngầu.

- Cho nên anh ta chính là nhân vật chính à?

- Nhưng tại sao trên quảng cáo lại là một đứa trẻ?

- Chẳng lẽ là dùng thủ pháp nghịch thuật?

Đối với kết quả hung thủ là ai, mấy người Âu Dương Hiểu và khán giả không có quá nhiều ngạc nhiên.

Điều khiến cho bọn họ cảm thấy bất ngờ chính là hình dáng của nhân vật chính có vẻ không giống như hình ảnh trên quảng cáo cho lắm.

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc, làm cho bọn họ càng hiếu kỳ đối với bộ anime này, không nhịn được tiếp tục xem.

Kết quả xem một hồi.

Chính là hơn hai giờ đồng hồ.

…

- Ha ha ha...

- Thì ra đứa trẻ kia chính là nhân vật chính sau khi bị rót thuốc?

- Tê, tôi lại không ngờ rằng trinh thám này lại có thể làm được.

- Xong rồi, nhân vật chính biến thành một đứa nhóc, một người đánh không lại tội phạm.

- Wow! Nữ chính không hổ là quán quân karate, hai, ba chiêu đã giải quyết đối thủ.

- Lại còn mang theo máy đổi giọng nói.

- Thú vị, anime này thật là thú vị!

.....

Trên trang phát lại của Thám tử lừng danh Conan, mưa đạn không ngừng bay qua.

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi, số lượt xem của bộ anime này bắt đầu tăng lên nhanh chóng, hấp dẫn rất nhiều người yêu thích phim hoạt hình và trinh sát hình sự tụ tập tới.

Vốn chỉ là ôm tâm tình tham gia náo nhiệt, kết quả càng xem thì càng phát hiện chỗ khác biệt của bộ anime này.

Nó không chỉ có thiết lập mới lạ mà còn có rất nhiều điểm cười.

Ngay cả suy luận của vụ án cũng đều trật tự rõ ràng.

Mỗi khi nhìn thấy nhân vật chính suy luận ra phạm nhân thì đều có loại bừng tỉnh, cảm giác như thể hồ quán đỉnh, sau đó sảng khoái không thể giải thích được.

Quan trọng nhất là kịch bản không hề lề mề, cơ bản mỗi một tập đều tiến hành vây quanh vụ án, xứng với danh xưng anime hình sự trinh sát của nó.

- Bộ anime này thật tuyệt, tôi xem cũng có chút nghiện rồi.

- Có loại ảo giác, năng lực phân tích của tôi giống như tăng lên.

- Thì ra là anime trinh sát hình sự còn có thể làm như thế, tiếp thu thêm kiến thức.

- Trước tiên thêm vào tủ phim đã, chờ cập nhật.

- Là lúc đi vào trong Ma Sói thử năng lực trinh thám đã được thăng cấp của tôi rồi.

10 tập anime, cắt đầu bỏ đuôi cũng chỉ hơn ba giờ mà thôi.

Rất nhiều người đều là một hơi xem xong.

Sau khi đi theo Conan phá được mấy vụ án lớn, các người chơi lập tức cảm giác đầu óc của mình được mở rộng, lại nhao nhao tràn vào trong Ma Sói tiếp tục xé nhau trực tuyến.

Kết quả là một màn quái dị xuất hiện.

Cơ bản trong mỗi căn phòng đều có thể nghe được các loại lời kịch làm màu như "chân tướng chỉ có một", "hung thủ chính là

anh", vân vân và vân vân...

Hơn nữa bắt người sói còn rất chuẩn, trình độ cao hơn hai ngày trước rất nhiều.

Điều này làm cho những người chưa xem anime không khỏi tò mò, lực ảnh hưởng của anime này thật sự lớn như vậyà?

Khiến bọn họ đều tò mò đi xem anime.

Kết quả một phát không thể dừng lại, người trở về cũng đi theo hô khẩu hiệu làm ra vẻ, lại ảnh hưởng đến đám người tiếp theo, hấp dẫn bọn họ chạy tới xem anime.

Cuối cùng xuất hiện hiện tượng người truyền người.

Từ anime truyền đến trò chơi, lại từ trò chơi truyền về anime.

Càng không hiểu sao lại tạo thành một vòng tuần hoàn liên động nào đó.

.....

- Chuyện này cũng được à?

Trong văn phòng, Trần Lâm lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

Phương hướng phát triển này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của anh.

Ngay từ đầu, anh chỉ muốn thừa dịp nhiệt độ của hình sự trinh sát để tuyên bố anime kiếm chút thu nhập thêm, thuận tiện thúc đẩy nhiệt độ của Ma Sói một chút mà thôi.

Cũng không có cân nhắc qua anime còn có thể biến thành chỗ người chơi tích lũy kinh nghiệm.

Khá lắm.

Cái danh Tử Thần thật sự không lừa tôi.

Nếu không nắm lấy nhiệt độ này, vậy anh đã mở công ty một cách vô ích rồi.

Lập tức gọi lão Lý tới, giao cho anh hai phần phương án trò chơi vừa mới làm xong, đồng thời bảo anh tranh thủ thời gian để chế tác.

- ...Tổng giám đốc Trần, cậu định bán riêng hai trò chơi này à?

Lão Lý cầm phương án trò chơi, lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

Mặc dù hai trò chơi này không tính là lớn, chế tác cũng đơn giản, nhưng cách chơi thiết kế của nó lại hỗ trợ lẫn nhau với Ma Sói, phát triển cách chơi này đến cực hạn, làm cho anh mở rộng tầm mắt.

- Không cần bán đơn, trực tiếp làm thành DLC sát nhập vào trong Ma Sói, biến thành cách chơi mở khoá bên trong là được, đến lúc đó người chơi muốn chơi loại cách chơi nào thì có thể trực tiếp chuyển đổi ở trong đó.

Trần Lâm suy nghĩ một chút, nói.

Chương 367: DLC? Trò Chơi Mới! (2)

Nếu đã muốn làm, vậy thì làm ra một tập hợp kịch bản sát.

Không chừng sau này trò chơi biến nhiều, bọn họ còn có thể làm một bình đài board game chuyên biệt, thống nhất tất cả các loại hình board game lại rồi bán cùng lúc trên Steam.

Hiệu quả khẳng định là tốt hơn nhiều so với việc bán đơn.

- Được, vậy tôi sẽ đi sắp xếp người chế tác, nội dung này chắc là sẽ không lâu.

Lão Lý nói xong thì cầm phương án xoay người rời đi, bắt đầu đi chuẩn bị.

.....

Hai tuần sau.

Các người chơi đang chiến đấu anh dũng trong Ma Sói đột nhiên phát hiện trên trang đầu của trò chơi có thêm hai cách chơi bị khoá.

[Cách chơi 1: Board Game Ma Sói (Đã mở khóa)]

[Cách chơi 2: Ma Sói Lái Thuyền (Chưa mở khóa)]

[Cách chơi 3: Ngỗng Vịt Sát (Chưa mở khoá)]

- Kỳ quái, đây là cái gì?

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu vừa kết thúc một ván,

nghi ngờ nhìn hai lựa chọn mới phía dưới.

- Nhanh như vậy đã cập nhật cách chơi mới à?

- Hơn nữa còn là một lần hai cái!

- Chẳng lẽ là bởi vì gần đây xuất hiện một đống game kịch bản sát cọ nhiệt độ?

- Tôi vừa nhìn một chút, hình như là trò chơi DLC mới ra mắt, có thể mở khoá bằng tiền trò chơi hoặc tiền thật.

- Tiền trò chơi cũng có thể mở khoá à? Thật là cmn lương tâm!

Công ty bình thường bán DLC đều ước gì có thể chia thành nhiều phần bán đi, bán càng đắt càng tốt.

Có thể dùng tiền trò chơi để mở khoá, tương đương với cho không.

Loại trò chơi lương tâm này không thấy được nhiều, làm cho ánh mắt của Âu Dương Hiểu sáng lên, lập tức mở kênh thoại ra.

- Hồng Hoang ra cách chơi DLC mới, có ai muốn thử không?

Các thành viên trong kênh chat đương nhiên là đám người Huân Nhi, Nha Nha.

Nhìn thấy cách chơi mới xuất hiện, tất cả đều ngạc nhiên và mừng rỡ.

- Muốn muốn! Có cách chơi mới đương nhiên chúng ta phải thử một chút rồi!

- Vừa vặn tiền trò chơi mà tôi tích lũy mấy ngày nay đủ để mua.

- Cô ngốc à, tiền trò chơi dùng để mua skin, xài là hết, dùng

tiền thật để mở khoá đi.

- Đúng rồi ha! Suýt nữa thì quên mất, tiền trò chơi chỉ có chiến thắng mỗi ván mới có được.

Tiền trò chơi trong game Ma Sói của Hồng Hoang chỉ có thể thông qua việc chiến thắng các vòng, các người chơi vì đổi skin hi hữu, trong khoảng thời gian này đã liều mạng hơn rất nhiều, chỉ chờ mong thay đổi skin để ra ngoài khoe khoang.

Cầm tài nguyên trân quý như vậy đi mở khóa cách chơi có thể sử dụng tiền thật, thực sự là quá ngu xuẩn.

Hơn nữa hai DLC này đều không đắt, chúng nó đều giống như bản thể là 22 tệ, tổng cộng cũng chỉ có 66 tệ, mua theo gói còn có thể tiết kiệm 6 tệ, vô cùng có lời.

Cho nên rất nhanh chóng.

Mấy người đều mua xong DLC, lại tiến vào trò chơi xem xét cách chơi mới.

Tiếp theo trong kênh thoại lập tức truyền tới từng trận kinh hô.

- Wow, trò Ma Sói Lái Thuyền này thật tuyệt! Là cảnh tượng ngoài trời!

- Trò Ngỗng Vịt Sát này cũng vậy, nhân vật thật đáng yêu!

- Hai cái này đều là bản thăng cấp của Ma Sói!

- Đây không phải là cập nhật cách chơi mới, căn bản chính là cập nhật hai trò chơi mới!

Nghe thấy những tiếng kinh hô này, Âu Dương Hiểu vừa mở khoá xong cũng vội vàng tiến vào trò chơi, ấn mở giao diện giới thiệu trò Ma Sói Lái Thuyền.

Quả nhiên đúng như những gì các cô nói.

Cách chơi của trò Ma Sói này lại biến thành cảnh tượng ngoài trời.

Một ván tám người, sáu người tốt hai nội gián.

Có thợ săn, xạ thủ, bác sĩ, mục sư, thuyền trưởng, kỹ sư, hoa tiêu, đầu bếp, mỗi nghề nghiệp đều có năng lực bị động riêng, đồng thời bị nhốt ở trên một con thuyền trên mặt băng.

Các cô không chỉ phải tìm ra nội gián, mà còn phải tìm kiếm nhiên liệu và đồ ăn trong hoàn cảnh băng tuyết bao trùm, chống lại quái vật, lái con thuyền ra khỏi tầng băng.

Nội gián thì phải âm thầm quấy rối, ngăn cản thuyền ra khơi, thậm chí thừa dịp không ai chú ý giết chết người tốt ở bên ngoài rồi vu cáo hãm hại những người khác.

Cách chơi chính không thay đổi.

Nhưng lại tăng lên rất nhiều thiết lập mới và thu thập ngoài trời.

Lập tức làm cho tính giải trí của trò chơi này trở nên phong phú.

Tiếp theo Âu Dương Hiểu lại nhìn cách chơi của Ngỗng Vịt Sát, nó cũng giống như trò Lái Thuyền.

Nhưng mà phong cách lại mang hơi hướng hoạt hình chibi, hơn nữa còn có thêm thanh tiến độ nhiệm vụ và cảnh báo người chơi kéo về phía sau, bỏ qua việc cưỡng chế tiến vào quá trình đêm tối.

Tóm lại là mỗi trò đều có điểm đặc biệt riêng.

Lập tức thoả mãn nhu cầu khác nhau của các người chơi.

- Không tệ, không tệ, vừa vặn thử xem cách chơi mới nào.

- Cách chơi của trò Lái Thuyền này có vẻ kích thích đấy, có loại cảm giác sinh tồn dã ngoại, còn phải đề phòng kẻ đâm sau lưng.

- Đừng nói là phải đánh gấu giống như Đại Biểu Ca nha?

- Ngỗng Vịt Sát cũng không tệ, ai không am hiểu tranh đấu thì hoàn toàn có thể chuyên tâm làm nhiệm vụ.

- Các anh em, mau nhập cuộc thôi!

Tin tức game Ma Sói của Hồng Hoang ra DLC mới, dưới sự truyền miệng của các người chơi và chủ phòng livestream, rất nhanh đã truyền ra khắp nơi.

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều người chơi mộ danh mà đến.

Lại mang theo một đợt nhiệt độ hoàn toàn mới.

Những công ty vừa đẩy ra trò chơi tương tự nhìn thấy hai cách chơi mới này đều khiếp sợ không gì sánh nổi, thán phục thiết kế tinh diệu.

Rõ ràng chỉ là một board game loại kịch bản sát mà thôi, thế mà lại có thể bị Hồng Hoang chơi ra đa dạng, muốn không tán thưởng đều không được.

Nhưng điều khiến bọn họ khó có thể tin được vẫn là nhiệt độ của anime thám tử lừng danh Conan.

Dưới sự qua lại giữa game và anime này, nó càng đã trực tiếp phá vòng, hấp dẫn rất nhiều dân mạng không chơi game ghé thăm Bilibili, xem bộ phim hoạt hình trinh sát này đến tột cùng có gì hay ho mà được bàn tán ầm ĩ như vậy.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, số lượt xem đã đột phá 10 triệu, tiến thẳng tới 50 triệu.

Phải biết rằng đây chỉ là tình huống anime vừa mới cập nhật được mười tập mà thôi!

- Chưa đến một tháng, 10 triệu lượt xem?

- Cái này đã sắp bắt kịp mấy bộ anime nóng nhất năm nay rồi?

Biết được tin tức này, vẻ mặt của các cao tầng bình đài video không khỏi có chút khó coi.

Chương 368: DLC? Trò Chơi Mới! (3)

Số liệu khoa trương như vậy, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, hồi vốn cơ bản là chuyện ván đã đóng thuyền.

Hơn nữa nhìn tình huống hiện tại, thậm chí có khả năng xảy ra đại bạo.

Đến lúc đó Bilibili tuyệt đối có thể kiếm được đầy bồn đầy bát.

Đó là còn chưa tính tới tình huống nhiệt độ kéo dài do đổi mới sau này mang đến!

Hối hận.

Hối hận vô cùng.

Sớm biết như vậy, trước đây bọn họ nên cạnh tranh bản quyền bộ anime này với Bilibili rồi.

Cho dù không lấy được độc quyền thì lấy được bản quyền nhiều bình đài cũng tốt.

Bây giờ nhìn thấy có xu hướng bùng nổ, bên phía Bilibili càng không thể nào nhượng bản quyền ra được.

- Xem ra đúng như dự đoán của tin tức bên trên, phàm là đồ vật liên quan đến ngành trò chơi thì không thể dùng kinh nghiệm cũ để đối đãi.

- Khó trách gần đây nhiều công ty giải trí, điện ảnh, truyền hình và đa phương tiện cũng bắt đầu dựa sát vào ngành trò chơi.

- Hết cách rồi, xem như là sản nghiệp mới nổi lớn nhất trong hai năm gần đây, phía trên đã có xu thế muốn nâng đỡ mạnh mẽ, chúng ta nhất định phải nhanh chóng chuyển hình mới được.

Một số trang web video như Ái Hội Viên, Chim Cánh Cụt, Youku cảm nhận được ảnh hưởng của ngành trò chơi trong hai năm này, bắt đầu suy nghĩ đến con đường chuyển hình.

...

Trong phòng họp phân bộ Bilibili.

Sáng sớm, Tô Bằng vừa tới đi làm đã bị giám đốc gọi tới, thái độ cũng thân thiết hơn rất nhiều so với trước đó.

- Tô Bằng à, nghe nói gần đây anh và công ty Hồng Hoang thường xuyên qua lại với nhau à?

Giám đốc ngồi ở chủ vị, trên mặt tràn đầy ý cười, khí thế uy nghiêm trên người tan đi, quả thực giống như là biến thành một người khác.

- Ách, đúng vậy, sao giám đốc lại đột nhiên hỏi chuyện này?

Tô Bằng sững sờ trả lời.

- Không có gì, chỉ là gần đây phía trên gửi văn kiện, chuẩn bị đại lực nâng đỡ ngành trò chơi.

- Cho nên chúng ta quyết định thay đổi sách lược, ngoại trừ tài nguyên truyền hình, điện ảnh và anime ra thì còn phải mở rộng nghiệp vụ khai phá trò chơi, ví dụ như bộ anime thám tử lừng danh Conan mà anh nói gần đây, rất không tệ.

- Cảm ơn sự khích lệ của giám đốc, đây là việc tôi phải làm.

Tô Bằng mừng rỡ không thôi, năng lực nghiệp vụ của mình rốt cuộc cũng được công nhận bởi giám đốc.

Trong khoảng thời gian này, tảng đá lớn mà anh vẫn luôn treo ở trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống.

- Còn nữa.

Lúc này, giám đốc lại lên tiếng:

- Gần đây công ty Hồng Hoang có danh tiếng không nhỏ trong ngành trò chơi, lại có sự ủng hộ của quốc gia, sau này quật khởi là việc tất nhiên.

- Anh đã có quan hệ tốt với bọn họ, vậy thì nên qua lại nhiều hơn một chút, kéo theo nhiều điểm nghiệp vụ tới, vị trí tổng giám đốc phân bộ cũng không phải là không có cơ hội.

Tổng giám đốc!

Trong lòng Tô Bằng giật mình, sau đó lập tức trở nên mừng như điên.

Đây chính là chức vụ trực tiếp phụ trách một phân khu trong nước, chưởng quản tất cả các bộ phận, bình thường chỉ có người có năng lực trác tuyệt ở bên phía tổng bộ mới có thể được điều động tới.

Anh vốn cho rằng đời này của mình không còn hi vọng.

Nhưng không ngờ giám đốc lại đột nhiên vẽ cho anh một cái bánh nướng lớn như thế.

Mặc dù chỉ là lời hứa hẹn, nhưng ít ra cũng chứng minh rằng anh có cơ hội!

- Cảm ơn giám đốc! Tôi sẽ cố gắng hết sức!

Anh kích động đáp lại.

- Ừm, đi thôi.

Giám đốc gật đầu:

- Sau này nếu có việc tương tự thì có thể không cần báo cáo với tôi, anh tự quyết định là được.

Giao quyền hạn!

Đây là biểu hiện công nhận năng lực của anh!

Trong lòng Tô Bằng càng thêm chấn động.

Cảm ơn một tiếng, anh lập tức xoay người vội vàng rời khỏi phòng họp, đi tìm trợ thủ của mình.

- Tiểu Vương, đi giúp tôi đặt trước một nhà hàng gần công ty Hồng Hoang!

…

Đông đi xuân đến.

Trong nháy mắt cửa ải cuối năm trôi qua.

Sau mấy tháng lắng đọng, nhiệt độ trò chơi mới của Hồng Hoang và trò chơi độc quyền hàng năm của Ngự Tam Gia cũng dần dần giảm xuống.

Trong lúc này.

Trên thị trường hiện ra rất nhiều tác phẩm ưu tú, khiến không ít công ty mới nổi lên, từ đó càng mang đến đủ thể loại trò chơi.

Toàn bộ ngành nghề hiện ra một cảnh tượng hưng thịnh trăm hoa đua nở.

- Được rồi, một năm mới, công ty chúng ta cũng dần dần đi lên quỹ đạo, kế tiếp tôi sẽ tuyên bố một quyết sách quan trọng trước.

Trên cuộc họp thường niên, Trần Lâm như đắm mình trong gió xuân, chủ trì đại hội công ty trong khu làm việc.

Mấy trăm nhân viên của ba đại đoàn đội tụ tập lại, trên mặt mỗi người đều tràn đầy kích động và nhiệt tình.

Trần Lâm nhìn quanh đám người phía dưới một vòng, mở miệng nói:

- Đầu tiên, xin chúc mừng lão Tống đã trở thành Tổng thanh tra của công ty chúng ta, phụ trách vận hành công ty cũng như quản lý đoàn đội Bình Minh và game online, mọi người vỗ tay nào!

Ba ba ba ba ——

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt qua đi, lão Tống đi lên sân khấu, vẻ mặt đỏ ửng vẫy tay với phía dưới.

Mặc dù hai năm này anh vẫn luôn đảm nhận công việc vận hành công ty, nhưng có thể được bổ nhiệm chính thức vẫn là vô cùng cao hứng.

Hồi tưởng lại trước đây vừa mới quen biết với Trần Lâm.

Bọn họ vẫn chỉ là một công ty nhỏ chỉ có mười mấy người, Trần Lâm cũng chỉ là một sinh viên vừa mới tốt nghiệp.

Nhưng hôm nay, dưới sự nỗ lực của bọn họ, từng bước một đi đến bây giờ, trở thành công ty nổi tiếng trong ngành, trong lòng có thể nói là vô cùng bùi ngùi.

Bởi vì lúc đó anh căn bản không ngờ rằng.

Bọn họ có thể phát triển tới mức này.

Mà anh cũng trở thành người đứng thứ hai trong công ty lớn như thế, thân phận và địa vị trong ngành còn cao hơn rất nhiều so với làm ông chủ trước đó.

Các nhân vật lớn mà trước đó từng phải ngước nhìn, bây giờ đều tràn đầy khách khí cầu tới gặp anh, nhớ lại thật đúng là làm cho người ta thổn thức, lại vô cùng cảm kích đối với sự xem trọng của Trần Lâm.

Một phen lên tiếng cảm động lòng người đi qua.

Trong một hồi vỗ tay, anh lại trở về chỗ ngồi của mình lần nữa.

- Kế tiếp, đến lượt lão Lý.

Trần Lâm nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía đoàn đội Ánh Sáng.

- Hai năm này, năng lực chế tác trò chơi của đoàn thể Ánh Sáng rõ như ban ngày, đã làm ra nhiều trò chơi hot cho công ty, cho nên bây giờ tôi bổ nhiệm lão Lý làm tổng thanh tra chế tác của công ty, chủ quản phương diện chế tác trò chơi và quản lý đoàn thể Ánh Sáng.

Chương 369: Niên Hội Hồng Hoang (1)

Ba ba ba ba ——

Lại là một hồi tiếng vỗ tay dày đặc.

Lão Lý vừa sờ mái đầu trọc của mình vừa đi lên sân khấu, kích động đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

- À thì… Tôi không giỏi ăn nói, cảm ơn Tổng giám đốc Trần đã vun trồng, cũng cảm ơn sự phối hợp hai năm này của các vị!

- Mặc dù bình thường tôi nghiêm khắc một chút về chất lượng, mắng chửi người hung ác một chút, nhưng cũng là vì trò chơi có thể bán được, để mọi người được chia tiền thưởng, hy vọng mọi người bỏ qua cho, cũng hy vọng sau này chúng ta có thể cùng nhau làm ra trò chơi tốt hơn và hay hơn nữa!

Dứt lời, toàn bộ khu làm việc lại reo hò hoan hô.

Mặc dù lão Lý này thẳng tính, nhưng đối xử với mọi người rất chân thành, lại là đại lão kỹ thuật, anh em trong đoàn đội không có mấy người không phục lão.

Loại người nắm giữ kỹ thuật chân chính này tới làm tổng thanh tra chế tác, chính là người mà bọn họ nguyện ý thấy nhất.

- Được rồi, bây giờ anh đã được thăng chức từ quản lý lên tổng thanh tra, không nên bày tỏ một chút gì à?

Trần Lâm ở bên cạnh cười nói.

Vừa nghe được lời này.

Mọi người phía dưới nhất thời hò reo.

Cái gì mà nguyên một chuỗi danh sách ăn chơi, nhà tắm hơi, du lịch xa hoa, v.v…

Lão Lý cũng vô cùng sảng khoái, trực tiếp vung tay lên:

- Không cần nhiều lời, tối nay tôi mời tất cả nhân viên ăn cơm, ăn chỗ ngon nhất! Ăn xong rồi lại đi karaoke!

- A!!!

Tiếng hoan hô điếc tai nhức óc gần như chấn vỡ trần nhà của cao ốc, làm cho người ở hai công ty trên và dưới biến sắc, còn tưởng rằng là động đất.

Đợi đến khi lão Lý lên tiếng hoàn tất.

Trần Lâm lại tiếp tục tuyên bố bổ nhiệm.

- Bây giờ công ty của chúng ta đã đi lên quỹ đạo, phương diện làm việc của mỗi tổ chế tác đều cần có người tới xử lý, không thể chỉ dựa vào tôi và hai vị tổng thanh tra được.

- Cho nên kế tiếp sẽ bổ nhiệm sáu quản lý chuyên thiết lập chủ sách lược, xử lý chương trình chính, chủ mỹ thuật, thị trường, giải pháp và sản phẩm, do hai vị tổng thanh tra phụ trách chọn lựa rồi sẽ do tôi tự mình xét duyệt.

- Nhớ kỹ, tôi chỉ nhìn năng lực và nhân phẩm, chức vị đặt ở chỗ đó, muốn ngồi lên thì lấy năng lực ra, tôi nói xong rồi, tan họp.

Trần Lâm nói xong thì quay người đi về phía văn phòng.

Nhân viên phía dưới lại kích động không thôi.

Công ty ngày càng mở rộng, chức vụ trống ra sẽ càng ngày càng nhiều.

Bọn họ không cầu có thể làm được vị trí quản lý, cho dù là làm tổ trưởng một tiểu tổ cũng là không tệ rồi.

Mà ông chủ với thái độ chỉ cần có tài là được chọn như vậy không thể nghi ngờ là cho bọn họ uống một viên thuốc an thần cực mạnh, cảm nhận được tiền đồ cực lớn của công ty.

Lập tức có mấy nhân viên kỳ cựu kỹ thuật cực mạnh tìm tới hai người Tống, Lý.

- Lão đại, anh thấy tôi có cơ hội làm quản lý không?

- Anh Lý, tôi cũng muốn báo danh! Trình độ của tôi ngoại trừ anh ra thì không ai có thể so sánh được đúng không? Hơn nữa tôi còn quản lý tổ chương trình lâu như vậy, đã có kinh nghiệm quản lý rồi!

- Chọn tôi, chọn tôi, tôi hiểu rõ nhất về con đường tuyên truyền và phát hành!

Các nhân viên líu ríu, gần như làm thành một vòng tròn trước mặt hai người.

Nhìn bọn họ hưng phấn như vậy, lão Tống vỗ trán một cái.

- Những công ty khác tuyển quản lý đều là lén la lén lút, nào có ai kêu la om sòm như vậy chứ? Hơn nữa quản lý cũng không phải dễ làm như vậy.

Có thể làm được công khai như vậy, có lẽ cũng chỉ có công ty Hồng Hoang của bọn họ thôi?

Cũng may mà bản thân ông chủ xuất thân là kỹ thuật, bằng không thì làm sao có cơ hội cho những nhân viên kỹ thuật như bọn

họ được chứ?

Sau một phen thuyết giáo, anh cũng bắt đầu sửa sang lại lý lịch của mỗi nhân viên, dụng tâm sàng lọc nhân tài có thể ra sức cho công ty.

Làm xong những chuyện này còn phải tiến hành mấy vòng khảo hạch đánh giá.

Cho nên cũng không cần nóng vội.

.....

Giữa trưa.

Ăn cơm trưa xong, hai người Tống, Lý đi tới ban công văn phòng của Trần Lâm, vừa uống trà vừa đàm luận.

- Tôi vừa nhận được tin tức, đầu năm mới, Ngự Tam Gia sẽ lần lượt đẩy ra phiên bản kỷ niệm trong vòng một tháng, đến lúc đó đại tác độc quyền hàng năm cũng sẽ theo đó lên sàn.

Lão Tống rót một chén trà cho Trần Lâm, nói.

- Chuyện này nằm trong dự đoán.

Trần Lâm yên lặng gật đầu:

- Trò chơi mới của chúng ta thì sao? Làm đến thế nào rồi?

- Đã đến giai đoạn khảo sát cuối cùng, lần khảo nghiệm này là giao cho Ánh Sáng chúng tôi làm.

Lão Lý ở bên cạnh lên tiếng.

- Vậy thì thật là tốt, còn có thể theo kịp thời gian tuyên bố của bọn họ.

Trần Lâm nheo mắt lại, anh chờ đợi ngày này rất lâu rồi.

- Chúng ta thật sự phải phát hành cùng thời gian với bên phía Cự Ngạnh à?

Lão Tống hít sâu mtkLvTDKỤột hơi:

- Tôi nghe nói bên phía Cự Kình bởi vì lần trước livestream thất bại nên cũng đã thay đổi sách lược, tiếp tục sử dụng rất nhiều cách chơi của chúng ta trong trò chơi này.

Tiếp tục sử dụng, nói trắng ra chính là đạo nhái.

Trước nhiệt độ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách lúc mới ra mắt, cho dù là ai thì cũng sẽ đỏ mắt, nhất định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế ăn theo cách chơi của bọn họ.

Hơn nữa còn trải qua thời gian dài như vậy.

Cho dù chất lượng không đạt được thì vẫn có thể sao chép cách chơi.

Nhưng bọn họ lại tính sai một chút, đó chính là trò chơi này của bọn họ không chỉ là dựa vào cách chơi thế giới mở.

Tinh tuý của Hoang Dã Đại Phiêu Khách là sau chương 2 mới có thể chậm rãi hiện ra!

- Không cần phải để ý đến bọn họ, dựa theo kế hoạch ban đầu là được, đám người đó làm phiền chúng ta nhiều lần như vậy, cũng đến lượt chúng ta đánh lại bọn họ rồi.

Trần Lâm cầm ly trà lên uống một hơi cạn sạch.

Trong mắt hai người Tống, Lý cũng mơ hồ mang theo sự chờ mong.

Đây sẽ trở thành một trận chiến ác liệt để Hồng Hoang bọn họ

hoàn toàn khai hỏa danh tiếng!

…

Một bên khác.

Trên các bình đài trò chơi lớn.

Năm mới vừa qua đi, các người chơi đã bắt đầu nghị luận xem năm nay trò chơi mới nào sẽ ra mắt.

Trong đó nghị luận nhiều nhất đương nhiên chính là đại tác độc quyền của Ngự Tam Gia và trò chơi mới của Hồng Hoang.

Chương 370: Niên Hội Hồng Hoang (2)

- Mọi người cảm thấy lần này Hồng Hoang có còn cướp lấy thông báo tuyên truyền của Cự Ngạnh hay không?

- Nhất định là có rồi, trước đó Cự Ngạnh đào không ít người từ Hồng Hoang, quan hệ giữa hai nhà hiện tại cũng không quá tốt.

- Vậy thì cũng không cần phải đối nghịch nhau chứ, mặc dù tôi cũng rất mong đợi trò chơi mới của Hồng Hoang, nhưng dù sao thì Cự Ngạnh cũng có toàn bộ bình đài làm tuyên truyền, thật sự là không thể đánh thắng được.

- Hơn nữa mấy tháng này Cự Kình cũng tiến hành cập nhật trò chơi, căn cứ theo lời nói của nhân viên nội trắc thì nó đã trở nên rất thú vị, độ mở rộng hoàn toàn không thua gì Đại Phiêu Khách.

Chủ đề như vậy gần như trải rộng khắp các vòng tròn trò chơi.

Sau khi qua sang năm, hai nhà Song Cự hiển nhiên là đã bỏ ra rất nhiều công sức để tuyên truyền và phát hành, trò chơi còn chưa ra đã có người lộ ra nội dung nội trắc.

Hơn nữa gần đây Hồng Hoang lại không có thông báo gì mới.

Càng là có xu thế mơ hồ bị vượt qua.

Vừa vặn lúc này.

Lại một tin tức chấn động xuất hiện.

Cự Ngạnh thông báo thời gian tổ chức đại hội thường niên khu

Á Châu sẽ được tổ chức vào giữa tháng 15.

Đến lúc đó sẽ đồng bộ phát hành bộ trò chơi độc quyền hàng năm cùng với hơn hai mươi game mới, thoáng cái đã làm cho toàn bộ vòng trò chơi sôi trào.

Đại tác độc quyền hàng năm, cộng thêm hai mươi trò chơi mới.

Lần này, Cự Ngạnh hoàn toàn là hạ thủ bút lớn.

Chỉ sợ những trò chơi này cũng là mất một năm để đàm phán, chuẩn bị tranh đoạt thị trường người chơi với hai nhà khác.

So sánh một chút.

Hồng Hoang chỉ có một trò chơi mới, đã lộ ra kém rất nhiều.

Đây cũng là sự chênh lệch lớn giữa công ty trò chơi và bình đài trò chơi.

- Bọn họ sẽ không thật sự cho rằng một trò chơi có thể làm rung chuyển địa vị của chúng ta chứ?

- Đối thủ của chúng ta cho tới bây giờ đều chỉ có hai nhà khác mà thôi.

Trong phân bộ của Cự Ngạnh, Carter nhìn bình luận dưới thông báo, hai tay giao nhau.

Anh thừa nhận trò chơi mới của Hồng Hoang chính xác tạo thành uy hiếp đối với bọn họ.

Nhưng uy hiếp lớn hơn nữa thì cuối cùng cũng chỉ là một trò chơi mà thôi.

Còn không có biện pháp dao động đến căn bản của bình đài bọn họ được.

Bây giờ ngoại trừ đại tác độc quyền hàng năm ra thì bọn họ còn kéo đến hơn 20 trò chơi ưu tú khác.

Chẳng lẽ lượng tiêu thụ một trò chơi của bọn họ còn có thể vượt qua lượng tiêu thụ của hai mươi trò chơi bên anh hay sao?

- Đi thông báo bên phía Cự Kình, bảo bọn họ mau chuẩn bị thoả đáng chuyện hội trường.

Cầm điện thoại lên nói với trợ thủ một câu, Carter lập tức tắt máy tính, đứng dậy rời khỏi văn phòng.

…

Mà ngay khi anh vừa rời khỏi không bao lâu.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của các người chơi, Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa cũng lần lượt tuyên bố thông báo thời gian của niên hội nhà mình, đáng kinh ngạc là cả hai đều tập trung trong vòng một tuần với Cự Ngạnh!

Nhưng mà...

Càng làm cho cư dân mạng kinh ngạc hơn.

Tài khoản chính thức của công ty Hồng Hoang yên lặng hơn một tháng, lúc này cũng có động tĩnh.

Một tin tức mới được phát ra một cách đột nhiên không có dấu hiệu nào.

[Công ty Hồng Hoang: Rất vinh hạnh được thông báo cho mọi người biết, vào 14 giờ chiều ngày 15 tháng này, chúng tôi sẽ tổ chức niên hội Hồng Hoang, tổng kết lại kế hoạch trò chơi của năm trước và tương lai, đồng thời mang đến rất nhiều nội dung liên quan đến trò chơi cũng như công bố thời gian bán bản đầy đủ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi.]

Cố ý!

Tuyệt đối là cố ý!

Sau khi trải qua nhiều lần đối chọi chính diện, công ty Hồng Hoang thậm chí lười giả vờ giả vịt, mà là trực tiếp nhìn chằm chằm vào thời gian niên hội của Cự Ngạnh.

Càng làm cho bọn họ khiếp sợ là.

Không ngờ Hồng Hoang cũng sắp mở niên hội!

Phải biết rằng, bình thường chỉ có những công ty lớn mới có thể mở niên hội, bởi vì nó không chỉ cần tài lực cực lớn, mà còn cần phải có lượng lớn nội dung trò chơi chèo chống.

Nếu không thì ai sẽ đi xem niên hội của anh chứ?

Nhìn anh khoác lác à?

Trong lúc nhất thời.

Toàn bộ vòng tròn trò chơi đều sôi trào.

- Vậy mà lại mở niên hội đối chọi chính diện với Ngự Tam Gia, quá dũng cảm!

- Hồng Hoang đang dự định đắp nặn nhãn hiệu trò chơi của riêng mình à?

- Loại đồ chơi như niên hội cũng không thể mở tùy tiện đâu, anh xem những công ty lớn kia kìa, mở mấy năm là không mở nổi nữa rồi.

- Chính xác, thứ này phải có nội dung chèo chống mới được, những công ty lớn kia một năm đều nghẹn không ra được mấy món đồ mới, lấy cái gì để mở?

- Anh đang hoài nghi lực ảnh hưởng của Đại Phiêu Khách à?

- Đúng rồi, Đại Phiêu Khách! Hồng Hoang muốn tuyên bố thời gian bán, ý là bọn họ đã làm xong rồi à?

- Cái gì? Đại Phiêu Khách làm xong rồi à?

Nói tới đây, các người chơi bỗng nhiên phấn chấn, cuối cùng cũng chú ý tới tin tức mấu chốt trong thông báo này.

“Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi” sắp được ra mắt!

…

- Ra! Đại Phiêu Khách thật sự muốn ra bản đầy đủ!

- Cuối cùng cũng ra! Biết chúng tôi phải chịu bao nhiêu giày vò không hả?

- Tốt lắm! Lần này tôi phải đi xem niên hội Hồng Hoang mới được!

- Nắm đấm và khẩu súng của tôi đã khát khao khó nhịn rồi.

- Cho nên chúng ta còn phải cảm ơn Cự Ngạnh đã để cho Đại Phiêu Khách ra nhanh như vậy à? (icon đầu chó).

Phát hành bản đầy đủ Hoang Dã Đại Phiêu Khách, đối với các người chơi mà nói không thể nghi ngờ là tin tức chấn động nhất, thậm chí vượt lên trên lễ hội thường niên của các bình đài lớn khác.

Chủ đề thảo luận vốn đã ít đi cũng dần dần có dấu hiệu hồi phục, tạo thành thế cục thế chân vạc bốn chân với Ngự Tam Gia.

Đối với một công ty trò chơi thì điều này có thể nói là gần như không tưởng.

Dẫn đến việc các công ty khác đều chạy theo ăn dưa xem kịch vui.

Không vì cái gì khác.

Chỉ vì khí thế có can đảm khiêu chiến trực diện Cự Ngạnh của Hồng Hoang, bọn họ đều bội phục ba phần.

- Cho dù lần này Hồng Hoang bại cũng đủ để cho rất nhiều người nhớ kỹ bọn họ.

- Lần này Hồng Hoang thật sự là làm chuyện mà chúng ta không dám làm.

- Nhưng mà bọn họ chọn thời cơ không tốt lắm, lần này Cự Ngạnh đã chuẩn bị một năm, bọn họ thật sự có thể cướp được người chơi từ Cự Ngạnh à?

Chương 371: Bây Giờ Tích Trữ Card Đồ Hoạ Còn Kịp Không? (1)

Mặc dù lần này Hồng Hoang không có lựa chọn mở niên hội từ sáng sớm đến giữa trưa giống như Cự Ngạnh.

Nhưng mở cùng với một ngày vẫn là có ảnh hưởng vô cùng lớn.

Bởi vì khi sự hưng phấn của người chơi qua đi, nếu như lại đến lượt anh thì chắc chắn sẽ có chút cảm xúc không đúng chỗ.

Trừ phi bọn họ đổi thời gian đến trước Cự Ngạnh.

Nhưng Cự Ngạnh là bắt đầu từ sáng sớm, nếu đổi giờ thì là rạng sáng, lúc đó càng không có ai đi xem.

Có thể nói là Cự Ngạnh đã bắt chẹt thời gian.

…

- Tổng giám đốc Trần, sao chúng ta không làm như lần trước, chọn mở cùng thời gian với bọn họ?

Trong công ty Hồng Hoang, lão Lý không hiểu hỏi.

- Anh ngốc à, lần trước chỉ có một trò chơi PK, lực chuyên chú không cần quá cao, người chơi có thể cùng xem, nhưng niên hội lại khác, ai cũng không biết tin tức quan trọng tuôn ra khi nào, cho nên chỉ có thể chuyên chú nhìn một nơi.

Lão Tống quét mắt nhìn anh một cái, gia hỏa này vẫn không biết suy nghĩ chút nào, quả nhiên làm kỹ thuật thích hợp với anh ta nhất.

- Nói rất đúng.

Trần Lâm ngồi trên ghế chậm rãi mở miệng:

- Dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên chúng ta làm niên hội, không cần phải mạo hiểm lưỡng bại câu thương đi đối đầu với bọn họ, cứ làm theo kế hoạch là được.

Anh biết rõ, Cự Ngạnh không có phản ứng gì, chính là muốn giẫm lên bọn họ để gia tăng nhiệt độ cho bản thân.

Suy nghĩ của anh sao lại không phải như thế?

Cho nên niên hội lần này, nhất định phải làm được thật xinh đẹp.

Anh muốn để cho

Thậm chí những thứ mà công ty lớn không làm được thì Hồng Hoang bọn họ cũng có thể làm được!

Nghĩ tới đây, Trần Lâm không khỏi nhìn về phía lão Lý:

- Thứ mà lúc trước tôi bảo anh chuẩn bị thế nào rồi?

- Yên tâm đi, đã sớm chuẩn bị xong rồi, đây chính là tiểu tổ chuyên môn do tôi thành lập tốn hơn nửa năm để làm ra, tuyệt đối là bao nhiều bao ăn no.

Lão Lý nhếch miệng cười nói.

Phương diện vận hành anh không thông thạo, nhưng khả năng chế tác trò chơi thì không giả một chút nào.

- Về phần sân bãi thì sao, đã liên hệ với bên phân bộ Bilibili chưa?

Trần Lâm lại nhìn về phía lão Tống.

- Làm xong rồi.

Lão Tống mỉm cười:

- Quản lý Tô bên kia vừa nghe thấy chúng ta phải dùng sân bãi của bọn họ để xử lý niên hội đã rất sảng khoái đồng ý, thiết bị cũng được an bài miễn phí cho chúng ta.

- Tên kia

Trần Lâm lộ ra vẻ mặt cổ quái, trước đây anh lựa chọn đối phương làm đồng minh hợp tác, thật đúng là chọn đúng rồi.

Anh thích những người làm việc lanh lẹ, không nói nhảm như vậy.

- Đúng rồi.

Lúc này, lão Tống nghĩ đến cái gì đó, nói:

- Vì đây là lần đầu tiên chúng ta tổ chức niên hội, sau đó hẳn là sẽ bàn về kế hoạch trong tương lai phải không? Cậu có tính toán gì không?

- Kế hoạch tương lai?

Trần Lâm lập tức rơi vào trầm tư.

Rất nhanh, trong mắt của anh lóe lên tinh quang, ngẩng đầu lên:

- AI, kế hoạch năm nay của chúng ta là chuẩn bị tiến vào lĩnh vực trò chơi AI!

- Tê! AI??

Nghe thấy lời này, hai người Tống, Lý lập tức hít sâu một hơi.

Đây chính là kỹ thuật tuyến đầu tiên hiện nay.

Mặc dù mấy năm gần đây đã có dấu hiệu chớm nở, nhưng lại chưa từng có người nào nghĩ tới việc vận dụng nó vào trong trò chơi.

- Tôi biết mọi người rất kinh ngạc, nhưng tôi dám đảm bảo, AI xuất hiện là xu hướng tất yếu, cho nên chúng ta nhất định phải trải đường tốt trước khi nó tấn công thị trường.

- Có lẽ là hai ba năm, cũng có lẽ bốn năm năm nữa, các ngành nghề lớn lại sẽ nghênh đón một lần cải cách lớn.

- Đương nhiên năm nay hẳn là sẽ không nhanh như vậy, chúng ta chỉ là thả ra mánh khoé này mà thôi.

Ở kiếp trước, dẫn dắt trào lưu AI chính là Cự Ngạnh.

Dưới tình huống tất cả mọi người đều không ôm hy vọng đối với AI, bọn họ hàng năm đều đầu tư tài chính khổng lồ để nghiên cứu và phát triển hạng mục này.

Kết quả thật sự là bị bọn họ lấy ra, trong nháy mắt đã tạo thành xung kích cực lớn đối với các công ty lớn, làm cho rất nhiều công ty trong nước và nước ngoài đều bị đánh trở tay không kịp.

Mặc dù không muốn thừa nhận.

Nhưng Cự Ngạnh vẫn là rất có thủ đoạn trong việc mở rộng thị trường mới.

Hơn nữa anh cũng đã thông qua đủ loại con đường để thu được một chút tin tức, bên phía tổng bộ Cự Ngạnh quả thật là đang tiến hành hạng mục như vậy, chỉ có điều không có người nào

tin tưởng hạng mục kia sẽ thành công.

Có lẽ chính là bởi vì nguyên nhân này.

Bọn họ mới không rảnh tay để đối phó với Hồng Hoang.

Trần Lâm không xác định được khi nào quá trình AI của thế giới này sẽ bộc phát, cho nên chuẩn bị sớm cũng không có gì sai.

- Trần... Tổng giám đốc Trần, anh nói đây là sự thật à? AI thật sự sẽ hưng khởi à?

Lão Lý rõ ràng còn có chút giật mình.

Nếu như người khác nói với anh không bao lâu nữa AI sẽ hưng khởi, chỉ sợ lão không nói lời nào mà trực tiếp cho đối phương một cái tát.

Nhưng những lời này lại phát ra từ trong miệng của Trần Lâm.

Thân là ông chủ, con đường tin tức của cậu ấy khẳng định lớn hơn lão nhiều.

Lại thêm tầm mắt thấy rõ thị trường như thần của Trần Lâm, sớm đã dựng lên một hình tượng cao lớn trong lòng lão, cho dù bây giờ đối phương nói heo biết bay thì lão cũng sẽ tin tưởng.

Ngược lại là lão Tống tương đối trầm ổn.

Sau khi hết khiếp sợ, lão lập tức lộ ra vẻ suy tư, nói:

- Gần đây tôi xác thực nhận được một chút tin tức có liên quan, nói rằng Cự Ngạnh và mấy công ty quốc tế đều đang nghiên cứu kỹ thuật phương diện này, nhưng mà ngành công nghiệp trong nước không mấy xem trọng loại

- Đó là bởi vì trình độ tính toán chưa đủ cao.

Khóe miệng của Trần Lâm hơi nhếch lên:

- Mọi người có chú ý dạo gần đây giá cả của card màn hình và chip bắt đầu tăng lên không?

- Nếu như tôi không đoán sai, hai nhà máy sản xuất chip A, N sắp có những động thái lớn, một khi lực tính toán chip tăng lên theo thức bộc phát thì mọi người cảm thấy còn có điều kiện nào hạn chế phát triển AI nữa?

- Cái này!

Trong lòng hai người Tống, Lý giật mình, đôi mắt đột nhiên trừng lớn.

Chương 372: Bây Giờ Tích Trữ Card Đồ Hoạ Còn Kịp Không? (2)

Mặc dù bọn họ không am hiểu về ngành chip, nhưng khi mua sắm thiết bị thì vẫn phải cẩn thận tìm hiểu về nó.

Thậm chí không cần Trần Lâm giải thích cặn kẽ thì bọn họ đã có thể tưởng tượng đến cảnh tượng kia.

Đúng vậy.

Nhân tố hạn chế AI phát triển lớn nhất chính là lực tính toán!

Nhưng khi nào giải cấm lực tính toán thì nó sẽ mang ý nghĩa hạn chế này sẽ không còn tồn tại nữa!

Cái này cần phải có sức quan sát thị trường khủng bố cỡ nào mới có thể phát hiện được?

Phải biết rằng việc tăng giá chip chỉ mới xảy ra trong mấy tháng gần đây mà thôi, trong mắt người khác nhiều lắm cũng chỉ là lưu động bình thường trên thị trường, căn bản sẽ không liên tưởng đến AI.

Kỳ ngộ!

Kỳ ngộ trời ban!

Hai người vừa nghĩ ra lập tức hai mắt bốc kim quang.

- Có nghĩa là bây giờ tôi bắt đầu tích trữ card màn hình, sau

này sẽ kiếm được một khoản hời đúng không?

Lão Lý xoa xoa tay nói.

Lão Tống nghe vậy lập tức trợn trắng mắt:

- Xem anh chỉ có chút tiền đồ này thôi kìa, đây chính là hướng gió lớn trong thị trường vào mấy năm tới, thế mà anh chỉ muốn tích trữ card màn hình à?

Loại hướng gió lớn này, mấy năm cũng chưa chắc có thể gặp được một lần.

Cho dù gặp phải thì cũng sẽ bị những công ty lớn kia chia cắt rất nhanh, xưởng nhỏ chậm chạp tin tức chỉ có thể theo ở phía sau ăn canh.

Chỉ khi nào bắt được hướng gió, cho dù là một con heo cũng có thể cất cánh!

Anh nào ngờ chỉ là một lần báo cáo công việc thôi mà Trần Lâm lại chọc ra tin tức quan trọng như vậy cho bọn họ.

Nếu như chuyện này bị những công ty khác biết, chắc chắn sẽ bị coi là thần tiên mà cúng bái.

Cũng làm cho anh lại một lần nữa cảm nhận được sự khủng bố của sếp nhà mình.

- Được rồi, tích trữ card màn hình hay mua cổ phiếu đều được, nhưng loại chuyện này mọi người tốt nhất là đừng rêu rao ra bên ngoài, dù sao thì bây giờ vừa mới bắt đầu có manh mối mà thôi, nói ra người khác cũng chưa chắc tin.

Thấy hai người kích động như vậy, Trần Lâm mở miệng căn dặn một câu.

- Yên tâm đi, tôi tuyệt đối sẽ không nói lung tung ra ngoài!

- Tôi vẫn biết đúng mực.

Hai người vội vàng cam đoan.

Dù sao thì chuyện liên quan đến hướng đi của ngành nghề trong tương lai, trước khi không có vạn phần nắm chắc thì bọn họ cũng không dám nói lung tung.

Cứ như vậy.

Báo cáo công việc kết thúc.

Sau khi hàn huyên một hồi về hạng mục cần chú ý của niên hội, hai người vội vàng rời đi.

Đi ra bên ngoài văn phòng làm việc.

Lão Lý lập tức sáp lại gần lão Tống.

- Tống lão đại, lát nữa có mua cổ phiếu thì nhớ nói cho tôi biết mua cái nào, tôi không hiểu cái này, anh mua cái nào thì tôi sẽ mua cái đó.

- Anh đó, cả ngày chỉ biết có tiền, một chút tiến bộ cũng không có.

Lão Tống liếc mắt nhìn anh, vẻ mặt bất đắc dĩ.

- Vậy tôi có thể làm gì đây? Em gái tôi vừa mới xuất viện, tiền thuốc men cần một khoản lớn, hơn nữa tôi còn chưa trả một triệu mà tổng giám đốc Trần dự chi trước cho tôi, quả thật là nghèo rớt mồng tơi.

- Được rồi, được rồi, đừng ở đây khóc than với tôi, năm nay nhận được tiền thưởng chia hoa hồng còn ít à? Thứ này không phải tùy tiện là có thể quyết định được, nghiên cứu xong thì tôi sẽ gọi cho anh.

Lão Tống nói xong thì trực tiếp rời đi.

Lão Lý cảm ơn một tiếng sau đó hào hứng trở lại trong đoàn đội Ánh Sáng, bắt đầu chuyện niên hội.

…

Thời gian vội vàng trôi qua.

Chớp mắt đã đến ngày 15.

Trong sự chờ mong của các người chơi, niên hội Cự Ngạnh cuối cùng cũng đúng hẹn mà tới, địa điểm được thiết lập ở kinh đô, cũng tiến hành livestream toàn bộ mạng lưới.

- Đến rồi, đến rồi, niên hội sắp bắt đầu rồi.

- Thật kích động, không biết năm nay Cự Ngạnh sẽ ra trò chơi gì mới đây.

- Đáng tiếc không cướp được vé, bằng không thì tôi đã đi xem ở hiện trường rồi.

- Nghe nói đi hiện trường còn có thể nhận được một bộ điều khiển kỷ niệm miễn phí.

- Mẹ nó, còn có loại chuyện tốt này à?

- Vì sao tôi không cướp được vé chứ! Đáng ghét!

Trong phòng livestream của các nền tảng lớn, vừa mở ra đã tràn vào lượng lớn người xem.

Mặc kệ là fan hâm mộ của bình đài Cự Ngạnh hay là người qua đường, tất cả sẽ không bỏ lỡ sự kiện lớn này, toàn bộ đều tụ tập tới tham gia náo nhiệt.

Ngay cả Trần Lâm đang chuẩn bị hiện trường cũng đều thời

khắc chú ý đến động tĩnh bên phía Cự Ngạnh.

Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Chủ trì hội trường chính là Carter, người phụ trách game độc quyền hàng năm.

- Lần trước chính là gia hỏa này chướng mắt trò chơi của tôi à?

Tại địa điểm tổ chức, lão Lý nhìn vào màn hình laptop của mình.

Lúc này, Carter đã cầm micro đi lên sân khấu, dùng tiếng Trung coi như lưu loát làm lời dạo đầu.

Tiếp theo, anh giao micro cho nhân viên, bắt đầu thay nhau lên đài giới thiệu trò chơi mới trên nền tảng Xbox lần này.

Trong lúc nhất thời, vạn người chú ý.

Hết trò chơi này đến trò chơi khác được mang lên màn hình, dẫn đến một mảng lớn kinh hô.

Không thể không nói, lần này Cự Ngạnh chuẩn bị vô cùng phong phú.

Chỉ riêng phương diện phân loại đã bao gồm gần hết tất cả các thể loại trò chơi, thỏa mãn sở thích của đa số người chơi.

Thậm chí phân loại trò chơi trinh thám phá án mới nổi gần đây cũng được đẩy ra hai kiểu, rõ ràng là muốn cướp thị trường với Hồng Hoang.

Chỉ có điều trò chơi trinh thám phá án online vẫn có chút không quen khí hậu, không chỉ hiện trường không hứng thú cho lắm, mà ở phòng livestream cũng không có bao nhiêu nhiệt độ.

- Ngu ngốc, loại trò chơi này quan trọng nhất chính là nhiều người chơi chung, game máy chủ ở phương diện này vốn dĩ đã có thiếu sót, thế mà còn muốn ăn thị trường bên này.

Lão Lý nhếch miệng, mở miệng chế giễu.

Cho dù lão không thể hiểu rõ quy luật thị trường, nhưng loại tư duy đứng ở góc độ người chơi này thì lão vẫn hiểu.

- Quả nhiên giống như lời đồn, tên Carter này là bao cỏ dựa vào quan hệ mới ngồi lên vị trí này, ngay cả thường thức trò chơi cơ bản cũng không hiểu, lại còn bảo thủ, Cự Ngạnh phái anh ta đến công ty chi nhánh tuyệt đối là một thất sách cực lớn.

Lão Tống một tay sờ lên cằm, thấp giọng phân tích.

Chương 373: Lịch Sử Phát Triển Hồng Hoang, Cập Nhật Lớn Xưa Nay Chưa Từng Có (1)

Điều này cũng càng khẳng định dự đoán trước đây của Trần Lâm.

Tổng bộ Cự Ngạnh đang làm hạng mục lớn, căn bản không rút ra được quá nhiều nhân thủ.

Cho rằng chỉ cần tùy tiện phái một người tới là có thể ăn thị trường trong nước, phần ngạo mạn này sớm muộn gì cũng sẽ làm cho bọn họ ăn thiệt thòi trên tay hai nhà khác.

Mà ngay khi bọn họ đang nghị luận.

Người xem trong phòng livestream và hiện trường cũng đều chú ý tới điểm này, phát ra từng tiếng nghi hoặc.

- Chuyện gì xảy ra? Mấy trò chơi này không phải là game PC à?

- Quá quái lạ, một game máy chủ lại làm cho nhiều người chơi chung với nhau?

- Thật sự coi phòng khách nhà tôi mỗi ngày đều kín người hết chỗ đúng không?

- Còn mẹ nó làm mười mấy người cùng chơi, nếu tôi có nhiều bạn bè như vậy thì còn cần phải chơi console à?

Theo giảng giải của nhân viên trên sân khấu, tiếng chất vấn

càng lúc càng lớn, làm cho nhân viên kia cũng bắt đầu đổ mồ hôi trán, nói chuyện cũng liên tiếp phạm sai lầm.

Carter đứng ở hậu đài chú ý tới điểm này, bỗng cảm thấy không ổn.

Thế là lập tức đẩy nhanh tiến trình giới thiệu của mấy trò chơi nhiều người chơi này, chuyển sang một trò chơi khác, lúc này tình huống mới xoay chuyển lại.

Nhất là đến khi điểm nhấn của niên hội lần này xuất hiện, đại tác độc quyền hàng năm "Tín Ngưỡng", do Carter đích thân lên sân khấu giải thích, bầu không khí trong và bên ngoài sân lại trở nên tăng vọt.

- Trò chơi này là do công ty Cự Kình hợp tác với chúng tôi, tốn gần 1 tỷ tài chính để chế tạo.

- Ngoại trừ nội dung chơi thử trước đó ra thì còn thêm vào rất nhiều cách chơi sự kiện ngẫu nhiên và rất nhiều cách chơi khám phá dã ngoại, tin tưởng nhất định có thể mang đến cho mọi người những trải nghiệm khác nhau.

Ròng rã một giờ.

Carter đều đang giới thiệu cho người chơi về game độc quyền hàng năm của bọn họ, thậm chí tuyên truyền là một trong điểm nổi bật lớn của niên hội, còn tiến hành thử nghiệm chơi mười mấy phút tại hiện trường.

Không có gì bất ngờ xảy ra.

Sau khi trải qua lần giáo huấn trước.

Bọn họ cũng tiến hành làm lại cách chơi thế giới mở, bắt chước rất nhiều thiết lập cách chơi trong Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi, làm cho cách chơi vốn bị lên án là đơn điệu trở

nên phong phú hơn.

Nếu như là công ty bình thường gặp phải tình huống như vậy, chỉ sợ thật sự sẽ bị loại mô phỏng chất lượng cao này đè xuống, từ đó bị bóp nghẹt thị trường, khó mà sinh tồn.

Không thể không nói hai nhà Song Cự vẫn là có quyết sách và thủ đoạn.

- Thật đúng là ác, đẩy ngã rất nhiều thứ rồi làm lại.

Lão Lý bĩu môi, bình tĩnh nhìn livestream biểu thị trò chơi trên màn hình, chính xác mạnh hơn trước đó rất nhiều.

Trên sân khấu, Carter mặt mày hớn hở, vô cùng hài lòng đối với cảnh tượng náo nhiệt ở hiện trường.

Sau khi giới thiệu sơ lược một vài thứ thì lại đến một điểm nhấn khác, bộ điều khiển kỷ niệm, trận niên hội này chậm rãi đi tới hồi kết.

Mấy người Trần Lâm không tiếp tục xem livestream nữa.

Gọi người khẩn trương bố trí hiện trường.

Bởi vì rất nhanh sẽ đến lượt bọn họ mở niên hội, lần đầu tiên vẫn là có chút khẩn trương.

Mà người xem từ niên hội Cự Ngạnh lui ra ngoài, lúc này cũng là nghị luận ầm ĩ, toàn bộ vòng trò chơi đều trở nên náo nhiệt.

- Cũng không tệ lắm, có mấy trò chơi miễn cưỡng có thể chơi.

- Chủ yếu vẫn là độc quyền hàng năm, sau khi thay đổi thì tính giải trí biến cao hơn rất nhiều.

- Cũng không biết chơi thực tế sẽ như thế nào, có thể hơn được Hoang Dã Đại Phiêu Khách hay không.

- Suy đoán nhiều như vậy thì có ích gì chứ? Buổi chiều chính là niên hội Hồng Hoang, đi xem một chút chẳng phải sẽ biết à?

- Đi ăn cơm trưa trước, buổi chiều lại tái chiến!

Các người chơi đều cực kỳ tò mò về việc Hồng Hoang đột nhiên tuyên bố sẽ mở ra niên hội.

Bởi vì bọn họ không nghĩ ra, ngoại trừ trò chơi mới Hoang Dã Đại Phiêu Khách thì Hồng Hoang còn có thể mang đến cái gì mới mẻ.

Chắc chắn không thể nào giống như Cự Ngạnh tài đại khí thô, một lần móc ra hơn 20 trò chơi?

Cho nên bọn họ rất tò mò, nhanh chóng ra ngoài ăn cơm trưa, sau đó lại vội vàng chạy về trước máy vi tính, chờ đợi Hồng Hoang mở livestream.

Mà người xem chạy tới hiện trường tại thành phố Tân Hải thì mang theo vé của mình tiến vào sân vận động, ai nấy đều chờ mong vô cùng.

- Không biết lần này Hồng Hoang sẽ công bố nội dung gì đây, tôi có chút khẩn trương.

- Tôi cũng vậy, nhưng mà tôi còn chờ mong tới hiện trường sẽ có quà tặng gì hay không.

- Điểm nổi bật lần này chắc chắn là Hoang Dã Đại Phiêu Khách tôi yêu cầu không cao, cho một cái mũ cao bồi hoặc đai lưng chứa hộp đạn là được.

- Mẹ nó! Nếu thật sự có thứ này thì tôi sẽ đi khoác lác khắp nơi!

Khán giả lần lượt ngồi vào chỗ đang bàn tán và suy đoán về

nội dung của lễ hội Hồng Hoang lần này.

Nhưng mà bọn họ vừa mới ngồi xuống lại đột nhiên chú ý tới bố trí trên sân.

Ngoại trừ màn hình lớn ở giữa ra thì hai bên còn trưng bày áp phích của mỗi trò chơi dưới cờ Hồng Hoang, cùng với phim điện ảnh CG và anime.

Các phương tiện truyền thông ở hàng ghế đầu lập tức cầm máy ảnh lên và chụp lia lịa.

- Đây là ý gì? Chẳng lẽ bọn họ muốn dùng trò chơi khác để trợ trận à?

Một khán giả vừa cười vừa nói, giọng nói tràn đầy trêu chọc.

Không nói những cái khác, chiến trận này tuyệt đối không thua Cự Ngạnh bao nhiêu.

Người xem livestream thấy cảnh này cũng nghi ngờ không thôi, không rõ Hồng Hoang đang làm gì.

Tin tức truyền ra lại hấp dẫn không ít người từng chơi game cũ của Hồng Hoang, thoáng cái làm cho phòng livestream trở nên phát hoả, nhiệt độ tăng lên đến mấy triệu.

Cuối cùng.

Sau khi chờ đợi dài dằng dặc, hai giờ chiều đã đến.

Ánh đèn sân vận động vốn đang sáng ngời bỗng nhiên tối đi, làm cho trong lòng tất cả mọi người chấn động, đồng loạt nhìn về phía trên sân khấu.

Nhưng mà người chủ trì mở màn trong tưởng tượng của bọn họ vẫn chưa xuất hiện.

Mà là trên toàn bộ sân khấu vang lên một giọng nói đầy nội lực và uy lực.

[Thiên địa sơ khai, vạn vật hỗn độn!]

[Bên trên đại địa, đều là Hồng Hoang!]

Chương 374: Lịch Sử Phát Triển Hồng Hoang, Cập Nhật Lớn Xưa Nay Chưa Từng Có (2)

Hai câu nói ngắn ngủi lại giống như có ma lực nào đó, hung hăng tràn vào trong lòng khán giả, làm hai mắt bọn họ mở to

- Đông!

Một tiếng trống nặng nề vang lên.

Màn hình lớn trên sân khấu cũng sáng lên, một con tiên hạc bay lượn trên mặt đất, hiện ra một cảnh tượng hoang dã tráng lệ.

Tiếp theo, biểu tượng của công ty Hồng Hoang dâng lên, bộc phát ánh sáng màu vàng chói mắt trong màn hình, thoáng cái đã cất cao bầu không khí của hiện trường.

Cho đến lúc này, lão Tống mới chậm rãi cầm micro đi lên sân khấu, hấp dẫn tất cả ánh nhìn và ống kính của mọi người.

- Đầu tiên, cảm ơn các vị đã tới tham gia lễ hội Hồng Hoang lần thứ nhất của chúng tôi, tôi đại biểu toàn thể công ty chúc mọi người một năm mới vui vẻ.

Lão Tống nói xong thì tươi cười đầy mặt, chắp tay hướng về phía sân khấu.

Sau đoạn dạo đầu đơn giản, anh trực tiếp đi vào vấn đề chính.

- Chắc hẳn có rất nhiều người đều đã nghe nói qua lý niệm của Hồng Hoang chúng tôi, Hồng Hoang, ý là khai thiên lập địa, đây là

câu nói của người sáng lập công ty chúng tôi, tổng giám đốc Trần, khi anh ấy thành lập công ty.

- Mà trên con đường đi tới đây, chúng tôi cũng vẫn luôn tiếp tục lý niệm này, cố gắng phấn đấu vì mở ra một thế giới trò chơi hoàn toàn mới.

- Sở dĩ chúng tôi tổ chức niên hội lần thứ nhất là vì chúng tôi sẽ dùng phương thức lịch sử phát triển của Hồng Hoang để lộ ra nội dung hoàn toàn mới cho mọi người, giảng giải một chút về Hồng Hoang là khai thiên ích địa như thế nào.

- Kế tiếp xin mời lão Lý, tổng thanh tra của công ty chúng tôi đến giới thiệu mọi người về quá khứ và hiện tại của Hồng Hoang!

Nói xong, lão Tống tiêu sái rời đi, nhường lại sân khấu.

Trên khán đài còn có đám người đang xem livestream cuối cùng cũng giật mình tỉnh lại.

- Khai thiên tích địa? Khẩu khí thật lớn!

- Quả nhiên không hổ là Hồng Hoang mà tôi biết.

- Tôi tới đây để xem nội dung trò chơi, thế mà các người lại cho tôi xem cái này à?

- Chờ đã, Đại Chùy Ca? Anh ta lên làm tổng thanh tra chế tác à?

- Đại Chùy Ca thật là có tiền đồ! Thế mà đã làm tới tổng thanh tra rồi!

- Bốn bỏ lên năm, chẳng phải tôi là người quen với tổng thanh tra của Hồng Hoang à?

Trong lòng khán giả tràn đầy nghi hoặc, không rõ rốt cuộc Hồng Hoang đang định làm g.

Dù sao thì bọn họ cũng chỉ đến xem nội dung trò chơi, cũng không có bao nhiêu tâm tư chú ý đến sự phát triển của công ty, các loại đồ vật hạch tâm lý niệm.

Thậm chí có người còn nghi ngờ rằng lần đầu tiên Hồng Hoang xử lý lễ hội nên không có kinh nghiệm, trọng điểm sai lầm, không khỏi có chút thất vọng.

Nhưng mà...

Sự thất vọng này kéo dài đến khi lão Lý lên đài thì lại đột nhiên thay đổi.

Bởi vì theo anh lên đài, hình ảnh trên màn hình lớn cũng đột nhiên biến hóa, biến thành một hình ảnh chiến trường 3D màn hình ngang.

Rõ ràng là trò chơi đầu tiên của Hồng Hoang, Dũng Cảm Chi Tâm: Thế Chiến!

Trò chơi đã qua mấy năm, không ngờ còn có thể được Hồng Hoang nhắc đến, lại xuất hiện trong tầm mắt của đại chúng.

Theo ý này, Hồng Hoang thật sự định bắt đầu nói từ khi công ty mới thành lập à?

- Đúng vậy, mọi người không nhìn lầm, trò chơi đầu tiên chúng tôi muốn giới thiệu chính là trò chơi mang đến nguồn vốn ban đầu cho chúng tôi.

- Dũng Cảm Chi Tâm cũng đại biểu cho chúng tôi không sợ gian khổ, quyết tâm sáng lập công ty!

Lời kịch của lão Lý vẫn rất hay, cũng không có giống như trước kia gặp phải cảnh tượng hoành tráng là luống cuống.

Vừa mới lên sân khấu đã giới thiệu trò chơi này cho các người

chơi, giọng điệu tràn đầy cảm khái.

Bởi vì trò chơi này vô cùng đặc biệt.

Là do tổng giám đốc Trần bọn họ tự mình tốn ba năm làm ra.

Cũng bởi vì có trò chơi này nên Hồng Hoang bọn họ mới có thể sinh ra.

Hoàn toàn có thể tưởng tượng được, lúc đó tổng giám đốc Trần dựa vào một người chống đỡ trò chơi này như thế nào, lại gặp bao nhiêu gian khổ.

- Trò chơi này lại là do ông chủ Hồng Hoang tự mình làm à?

- Trời ạ, đây là lần đầu tiên tôi nghe nói chuyện này đấy!

- Cái này phải làm bao lâu mới xong chứ?

- Ông chủ kỹ thuật, hâm mộ, hâm mộ.

- Thảo nào mọi người đều nói Hồng Hoang đối xử với nhân viên rất tốt, thì ra là bản thân ông chủ đã từng ăn qua khổ.

Nghe thấy lão Lý giảng giải, người xem phía dưới lập tức xì xào bàn tán, một số người càng phấn khích không thôi.

Bởi vì bọn họ thấy được hy vọng.

Hy vọng một người dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng!

Trong hoàn cảnh cạnh tranh ác liệt này, lịch sử phấn đấu của lão bản Hồng Hoang không thể nghi ngờ là một kinh nghiệm vô cùng quý báu.

Giới thiệu xong quá khứ của trò chơi này.

Trên sân khấu, câu chuyện của lão Lý cũng đột nhiên chuyển

đổi:

- Cho nên, vì để kéo dài lòng dũng cảm này, cũng vì mang quyết tâm này cho mọi người, chúng tôi sẽ đẩy ra phần thứ hai của trò chơi này, Dũng Cảm Chi Tâm: Trở Về Quê Hương.

Ầm!

Mọi người dưới đài lập tức sôi trào.

Nhất là những người đã từng chơi qua trò chơi này, càng kích động không thôi.

Trên màn hình lớn, hình ảnh chiến trường vừa chuyển đã biến thành hình ảnh trong một toa tàu.

Một binh sĩ đang dựa vào cánh cửa đang mở, cúi đầu viết thư, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Giống như là đang biểu hiện niềm vui sướng khi chiến tranh kết thúc.

Trở về quê hương.

Chính là chủ đề của phần thứ hai.

Lập tức làm cho các người chơi dâng lên mong đợi.

Hoàn toàn không ngờ rằng game này còn có phần hai.

- Được được được, tôi nhất định phải mua trò chơi này!

- Kịch bản sau khi chiến tranh à? Chờ mong!

- Tôi vẫn luôn cất kỹ phần đầu của trò chơi này, chơi rất nhiều lần, có thể nhìn thấy kịch bản sau chiến tranh thật sự là sống không uổng phí.

- Cuối cùng Hồng Hoang cũng nhớ tới trò chơi cũ!

Tiếng hoan hô khích lệ vang lên khắp hiện trường và các nền tảng livestream lớn, bọn họ vô cùng hài lòng đối với món quà mừng năm mới từ Hồng Hoang.

Tiếp theo lại nghe lão Lý giới thiệu sơ lược một chút nội dung trò chơi, trên màn hình bỗng nhiên lóe lên, đã biến thành hình ảnh của một trò chơi khác.

Sát Lục Tiêm Tháp.

Không sai!

Chính là trò chơi thứ hai do Hồng Hoang phát hành!

Chương 375: Lịch Sử Phát Triển Hồng Hoang, Cập Nhật Lớn Xưa Nay Chưa Từng Có (3)

Khán giả đầu tiên là sững sờ, sau đó chợt tỉnh ngộ.

- Chẳng lẽ...

- Lịch sử phát triển của Hồng Hoang, không lẽ bọn họ định cho chúng ta trải qua tất cả các trò chơi từ đầu đến cuối à?

- Mẹ nó! Cập nhật toàn bộ trò chơi à?

- Nói như vậy thì những trò chơi khác cũng sẽ có nội dung mới đúng không?

- Đại thủ bút! Tuyệt đối là đại thủ bút!

Giờ khắc này, cuối cùng bọn họ cũng mơ hồ đoán được dự định của Hồng Hoang, tinh thần của mỗi người đều trở nên phấn chấn.

Niên hội Hồng Hoang này căn bản không phải là đang giới thiệu về lịch sử phát triển của nhà mình, mà là thông qua phương thức lịch sử phát triển để tiến lên, cập nhật trò chơi cũ từ đầu tới cuối!

- Hoa...

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, hiện trường xôn xao, tiếng chụp ảnh răng rắc liên tiếp không ngừng.

Sau khi tin tức được truyền ra, càng dẫn tới lượng lớn người chơi, muốn xem thử trò chơi mình thích có cập nhật hay không.

Trên đài, lão Lý không giảng giải quá nhiều, mà là tiếp tục giới thiệu.

- Trò chơi thứ hai của Hồng Hoang chúng tôi là Sát Lục Tiêm Tháp, chắc hẳn mọi người cũng không xa lạ gì.

Giọng nói của anh không lớn nhưng lại truyền vào trong tai mỗi người một cách rõ ràng.

Quả nhiên đúng như bọn họ dự đoán, lần này Sát Lục Tiêm Tháp cũng đã cập nhật thánh vật và thẻ bài mới hoàn toàn, làm cho một đám người yêu thích game thịt bồ câu nhảy cẫng hoan hô.

Tiếp theo chính là trò chơi thứ ba của Hồng Hoang, Siêu Cấp Thỏ Nhân, cũng là đổi mới bản đồ băng tuyết và bản đồ sa mạc.

Đến game thứ tư là series Thợ Săn Quái Vật, khán giả đã xác định phỏng đoán trong lòng, nhiệt độ của toàn bộ hiện trường và phòng livestream đều tăng vọt.

- Đến rồi, đến rồi, trò chơi Thợ Săn Quái Vật mà tôi thích nhất.

- Không biết sẽ đổi mới nội dung gì đây.

- Chắc là sẽ có thêm mấy con quái vật mới chứ?

- Quái vật mới à? Vậy chẳng phải là lại có thêm bộ trang bị mới à?

- Xem ra tôi có thể đổi trang bị trước đây rồi.

Được coi là IP thứ nhất của Hồng Hoang, nhiệt độ của Thợ Săn Quái Vật cao hơn mấy trò chơi trước đó nhiều lắm, trong nháy mắt đã nổ ra một đống lớn mưa đạn.

Nhìn thấy cảnh tượng nóng rực ở hiện trường, lão Lý trên đài cũng cười.

- Tin tưởng các người đều biết, Thợ Săn Quái Vật là series trò chơi đầu tiên mà Hồng Hoang chúng tôi đẩy ra, không cần phải nói chúng tôi coi trọng nó đến mức nào.

- Bây giờ chúng tôi đã có hai phiên bản là [Thế Giới] và [Băng Nguyên], cho nên kế tiếp sẽ đẩy ra là...

Khi nói đến chỗ mấu chốt, anh hơi dừng lại một chút.

Ngay sau đó, âm nhạc hùng vĩ và hoành tráng vang lên.

Trên màn hình lớn bỗng nhiên chuyển đổi đến hoạt hình CG của Thợ Săn Quái Vật.

Mấy tên thợ săn mặc trang bị khác nhau cưỡi đủ loại thú cưỡi chạy vội trong sa mạc hoang vu, vượt qua sa mạc, xông vào rừng rậm, vượt qua dòng sông, làm cho mọi người thấy được một thế giới viễn cổ ầm ầm sóng dậy.

[Thợ Săn Quái Vật: Quật khởi]

Theo hình ảnh kết thúc, 6 chữ to màu vàng chậm rãi hiện ra ở trên màn hình, làm cho hai mắt của các người chơi trợn to.

Series mới!

Lần này Thợ Săn Quái Vật lại đẩy ra series mới!

…

Hoa ——

Nhìn thấy hình ảnh CG trên màn hình lớn, toàn bộ hiện trường lại rối loạn.

Bọn họ vốn cho rằng lần này Thợ Săn Quái Vật cập nhật mấy con quái vật và trang bị là đã nhiều lắm rồi.

Nhưng mà bọn họ lại không ngờ rằng Hồng Hoang lại trực tiếp tung ra một trò chơi mới, hơn nữa còn là không hề có dấu hiệu báo trước nào, làm cho nhóm người yêu thích game thợ săn kia đều kích động hoan hô.

Thanh thế hùng vĩ, thiếu chút nữa làm xốc lên cả trần nhà sân vận động.

Trận niên hội này, bọn họ thật sự là đến đúng rồi!

Đợi đến khi thanh thế dần dần yếu bớt, lúc này lão Lý mới tiếp tục mở miệng:

- Đúng như mọi người thấy, đây chính là phần tiếp theo của loạt game Thợ Săn Quái Vật mà chúng tôi sẽ ra mắt trong nay mai, series mới, Quật Khởi.

- Không chỉ tiếp tục lối chơi của hai phần trước mà còn bổ sung thêm hệ thống thú cưỡi, có thể ngồi trên thú cưỡi chiến đấu.....

Hệ thống thú cưỡi?

Khán giả nghe vậy thì hai mắt sáng lên, càng thêm chuyên chú lắng nghe.

Giờ khắc này.

Bọn họ đã không còn thiếu kiên nhẫn như lúc đầu nữa, mà dần dần bị thủ pháp tuyên truyền mới lạ và nội dung đổi mới khổng lồ của Hồng Hoang hấp dẫn.

Phải biết rằng.

Cho dù là niên hội do những công ty lớn tổ chức thì nội dung

hàng năm cũng giống như là nặn kem đánh răng, một lần chỉ đẩy ra được một chút xíu.

Thậm chí một trò chơi nhỏ hơi có chút sáng tạo đổi mới cũng có thể bị xem như là nội dung chủ yếu thổi lên trời, làm cho khán giả nhàm chán đến mức buồn ngủ.

Cuối cùng còn đắc chí hỏi người xem một câu:

- Mọi người không cảm thấy như vậy rất khốc sao?

Khốc mẹ nó!

Thật sự là ánh mắt bị mù hay coi người chơi là kẻ ngốc?

So sánh một chút.

Hồng Hoang mới gọi là niên hội.

Trực tiếp lấy ra hàng khô, không phải là mấy thứ có hoa không quả kia.

Thậm chí vừa phát sóng chưa đến nửa giờ, tin tức đã nhanh chóng truyền ra khắp vòng tròn trò chơi, gây nên một mảnh bạo động.

- Anh nói cái gì? Thợ Săn Quái Vật cập nhật series mới à?

- Dũng Cảm Chi Tâm ra phần hai?

- Những trò chơi khác cũng sẽ lần lượt có bản cập nhật à?

- Mẹ nó! Phải nói sớm chứ, tôi lập tức mở livestream!

- Mau gửi link livestream cho tôi!

Trong nháy mắt, nhiệt độ của Hồng Hoang lại tăng vọt, từ ba, bốn triệu người xem vọt lên tới 7 triệu, được ghim trực tiếp lên

đầu trang chủ của các bình đài lớn.

Mà lúc này.

Lão Lý đã xuống đài, đổi thành người phụ trách các tiểu tổ thay nhau lên sân khấu, tiếp tục giới thiệu trò chơi kế tiếp.

Xe Bay Cực Phẩm, The Titanic, Seriko: Shadows Die Twice, It Takes Two, Nhà Bếp Hỗn Loạn, Resident Evil, Tuyết Ấm.....

Theo lịch sử Hồng Hoang phát triển tiến lên.

Từng trò chơi xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Hơn nữa không ngoài dự đoán, mỗi một game đều được cập nhật nội dung mới.

Tiếng kinh hô gần như trải rộng khắp các nơi trong sân vận động, mưa đạn trong phòng trực tiếp cũng nối thành một mảng rậm rạp.

Chương 376: Con Bạc Thật Sự Nhiều (1)

Cuối cùng.

Qua một đoạn thời gian.

Lão Tống không xuất hiện hồi lâu chậm rãi đi lên sân khấu, làm cho khán giả càng chấn động.

- Đến rồi, DNF sắp tới rồi!

- Lúc này, chắc là đã đến lượt game Dungeon Fighter.

- Không biết sẽ cập nhật nội dung gì đây.

- Tôi còn chưa làm ra vũ khí Tara và Dây Chuyền Rên Rỉ, tốt nhất là giảm độ khó thu hoạch trang bị xuống một chút.

- Nghĩ sao vậy, trang phục hiếm dễ lấy như vậy à?

Bây giờ đã trôi qua hơn nửa năm, nhân số online cao nhất của DNF đã sớm đột phá 5 triệu, thậm chí hiện trường cũng có lượng lớn người chơi mong đợi.

Hơn nữa lần này lại là do tổng thanh tra vận doanh của Hồng Hoang giới thiệu, có thể thấy được trình độ xem trọng của Hồng Hoang, không chừng sẽ có cập nhật nội dung mới.

- Khụ khụ...

Lão Tống bước lên sân khấu rồi ho nhẹ hai tiếng, hiện trường dần dần yên tĩnh lại, tất cả ánh mắt đều tụ tập đến trên người

anh.

- Tin tưởng mọi người cũng đều đoán được trò chơi mà chúng tôi sắp giới thiệu, không sai! Đúng là game online đầu tiên của Hồng Hoang chúng tôi, Dungeon Fighter!

Giọng nói dõng dạc của lão Tống vang vọng trong sân, cũng làm cho khán giả rối loạn tưng bừng lần nữa.

Sau khi giới thiệu sơ qua về bối cảnh trò chơi, anh lập tức chuyển thẳng tới chủ đề chính:

- Xem như là game online đầu tiên của Hồng Hoang, ý nghĩa của nó vô cùng đặc biệt, cho nên lần này chúng tôi sẽ mang tới một bản cập nhật lớn chưa từng có, đồng thời giới thiệu kẻ địch hoàn toàn mới, Sứ Đồ!

- Mời mọi người xem qua.

Nói xong thì anh chậm rãi xoay người, chuyển sự chú ý của khán giả lên trên màn hình lớn.

Một giây sau.

Màn hình lớn sáng lên, một thôn xóm rách nát bị bóng tối cắn nuốt chậm rãi hiện ra.

Cùng lúc đó.

Giọng nói trầm thấp vang lên bên tai.

[Thôn xóm Ám Tinh Linh - Noe Pira bộc phát ôn dịch quy mô lớn, đây là dây dẫn nổ của chiến tranh giữa Ám Tinh Linh và con người.]

[Bởi vì toàn bộ Ám Tinh Linh ở Noe Pira đều tử vong trong một đêm, trưởng lão Ám Tinh Linh mượn cớ nhân loại xâm lấn mà cưỡng ép nữ vương Ám Tinh Linh phát động chiến tranh.]

[Nhưng mà sau khi trải qua sự tìm kiếm của nhà mạo hiểm, lại phát hiện bóng dáng của Sứ Đồ...]

Lời bộc bạch vừa dứt, âm nhạc thê lương vang lên, làm cho khán giả thấy được toàn cảnh thôn xóm.

Giống như là bị một loại ôn dịch nào đó tàn phá bừa bãi, cả vùng đều biến thành một mảnh màu đen, các kiến trúc đã sớm mục nát và sụp đổ.

Còn có thể loáng thoáng nhìn thấy mấy bóng đen quỷ dị chợt lóe lên, đang quanh quẩn trong thôn trang.

[Hình bóng Địch Thụy Cát: Sứ Đồ Thiên]

Tiêu đề làm người ta sợ hãi dừng lại, một con lợn rừng màu đen biến dị vặn vẹo xuất hiện ở trên màn hình, giằng co với hai chuyển chức nghề nghiệp của Sứ Giả Đêm Tối.

- Đúng như mọi người thấy, đây chính là video CG của Dungeon Fighter mà chúng tôi sắp ra mắt, Hình bóng Địch Thụy Cát.

Không đợi khán giả phản ứng, lão Tống đã mở miệng lần nữa.

- Trong bản cập nhật của Dungeon Fighter lần này, ngoại trừ phó bản mới, chúng tôi sẽ đổi mới toàn diện truyền thừa, trang bị Thần Khí từ cấp 55 trở lên, có thể thu hoạch thông qua phó bản sứ đồ và nhiệm vụ.

- Đồng thời, hai nghề nghiệp của Sứ Giả Đêm Tối thức tỉnh, độ khó của thành phố viễn cổ dưới mặt đất cũng giảm xuống.

- Còn có thay đổi về giao diện UI và kỹ năng nghề nghiệp...

Lão Tống một hơi nói ra bảy, tám nội dung sắp đổi mới.

Mỗi một cái đều khiến ánh mắt của khán giả phía dưới sáng

lên mấy phần, đến cuối cùng càng kích động phấn khởi không thôi.

- CG mới! Lại thêm một video CG mới nữa!

- Sứ Giả Đêm Tối thức tỉnh, quá tốt rồi!

- Cuối cùng cũng sắp mở trang bị cấp 55 à?

- Lại có thêm một chỗ cày đồ nữa!

- Độ khó của Trâu Máy và Rên Rỉ giảm xuống? Quá tuyệt vời!

Cho đến trước mắt, nơi mà bọn họ kiếm trang bị hiếm chỉ có hai nơi là Trâu Máy và Rên Rỉ, hơn nữa chỉ xuất hiện vũ khí và trang sức.

Lần này đổi mới trang bị cấp 55, không thể nghi ngờ là gia tăng thêm nơi kiếm trang phục hiếm cho bọn họ, đến lúc đó một thân trang bị Thần Khí cấp 55 hoàn toàn không phải là mơ!

Phải biết rằng bây giờ mặc một bộ Thần Khí ra đường cũng sẽ bị một đống người vây xem, ngay cả PK cũng có khí thế hơn người khác rất nhiều.

Bây giờ lại ra Thần Khí mới, bọn họ còn không online cày ngày cày đêm à?

Những thương nhân đang theo dõi livestream trò chơi vội vàng đăng nhập vào trò chơi, nhanh chóng bán phá giá những trang bị cấp thấp kia.

Bọn họ rất rõ ràng.

Qua lần cập nhật này, trang bị dưới cấp 55 tuyệt đối sẽ nhanh chóng bị giảm giá trị, nếu không vứt bỏ thì chỉ có nước nát vụn trong tay.

Bản cập nhật lớn của Hồng Hoang không thể nghi ngờ sẽ mang

đến rung chuyển cực lớn cho trò chơi, hướng gió của thị trường bắt đầu biến hoá kịch liệt.

Mà lão Tống trên đài lại giới thiệu khoảng hơn mười phút, lúc này mới nói xong tất cả nội dung rồi đi xuống đài.

Màn hình lớn vốn đang sáng dần dần trở nên tối tăm, khán giả phía dưới vẫn đang kích động thảo luận.

Nhưng mà...

Đúng lúc này.

Trên màn hình lớn mờ tối đột nhiên bộc phát ra một luồng ánh sáng màu vàng loá mắt.

[Nhất Phi Trùng Thiên! Ta!]

Một tiếng hò hét tràn ngập tinh thần phấn chấn, kèm theo ánh sáng màu vàng chiếu xuống sân khấu.

Trên sân khấu vốn trống trải cũng hiện lên hình ảnh 3D, biến thành một thành phố tương lai tràn ngập cảm giác về khoa học kỹ thuật.

Một thiếu niên anime đeo bàn quyết đấu đứng ở trong sân rộng, cả người bị ngọn lửa màu vàng óng bao phủ.

- Hình ảnh 3D! Là hình chiếu 3D!

- Một màn này, chẳng lẽ là Vua Trò Chơi à?

- Đậu má, Vua Trò Chơi cũng có cập nhật à?

- Nhìn kiểu tóc này là biết nhân vật chính rồi.

- Không phải là sắp ra anime mới chứ?

- Anime? Fan hâm mộ tôi tới rồi đây!

Kể từ khi phần thứ ba của Vua Trò Chơi được cập nhật vào năm ngoái, các người chơi cho rằng anime này đã kết thúc.

Thật không ngờ lần này lại có thể nhìn thấy nội dung mới trong niên hội Hồng Hoang.

Phải biết rằng mỗi một bộ anime của Vua Trò Chơi đều đại biểu cho một phương thức triệu hoán mới.

Chương 377: Con Bạc Thật Sự Nhiều (1)

Phần một là Nghi Thức Và Thượng Cấp.

Phần hai là Dung Hợp.

Phần ba là Đồng Điệu.

Nếu như lại ra phần bốn… Chẳng lẽ còn có phương thức triệu hoán mới nào khác à?

Cái này cũng có phần quá khoa trương rồi!

Căn bản không cho bọn họ cơ hội phản ứng.

Hình chiếu thiếu niên anime trên đài chuyển động, bỗng nhiên rút ra một tấm thẻ bài màu đen từ trong tay.

[Tôi sử dụng Gagaga Magician cấp 4 kết hợp với Ganbara Knight, dùng hai con quái thú cấu tạo mạng lưới gấp lại, triệu hoán Siêu Lượng!]

Trong tiếng rống to, hai con quái thú tinh anh trên sân của thiếu niên hóa thành hai vệt ánh sáng một vàng một tím phóng lên trời.

Mà trên sân khấu cũng toả sáng lấp lánh, tạo thành một vòng xoáy tinh vân, hai vệt sáng rơi vào trong đó.

[Trận chiến của tôi bắt đầu từ đây!]

[Đôi cánh màu trắng ký thác hy vọng!]

[Buông xuống đi, no. 39!]

[Sứ Giả Ánh Sáng, Hy Vọng Hoàng - Hopper (Utopia)!]

Ầm ầm ——

Trung ương tinh vân đột nhiên nổ tung.

Một cơ thể máy móc màu kim bạch đan xen nhau chậm rãi dâng lên, trong một hồi âm thanh ken két mở ra cánh chim, dang rộng tứ chi, biến thân thành một bóng người uy vũ thô bạo, bên hông mang theo hai lưỡi đao sắc bén, giống như siêu nhân buông xuống.

[Hy Vọng Hoàng Hopper (Utopia) / 4 sao / Chiến Sĩ / Quang]

[Quái thú/ Hiệu quả/ UR]

[ATK: 2500] [DEF: 2000]

Tin tức cơ sở nhảy ra, làm cho khán giả ngạc nhiên là con quái thú hoàn toàn mới này không quá giống với những con quái thú mà bọn họ đã thấy trước đây.

Không chỉ có phương thức triệu hoán khác biệt, mà xung quanh thân thể còn có hai ngôi sao màu vàng vờn quanh, giống như là vệ tinh vây quanh mặt trời.

- Đây là cái gì?

- Nhìn thật huyễn khốc.

- Mọi người có chú ý đến hay không, thẻ vừa rồi lấy ra là màu đen.

- Màu đen? Quả nhiên là thẻ bài loại hình mới!

- Quá tốt rồi, tạp tổ tự bế của tôi lại có món đồ chơi mới rồi.

- ??? Tạp tổ tự bế chết đi cho tôi!

Mọi người đều biết, mỗi một loại thẻ bài của Vua Trò Chơi đều có một màu sắc riêng biệt.

Mà thẻ đen thì xưa nay chưa từng xuất hiện trong trò chơi.

Lại thêm phương thức triệu hoán đặc biệt kia, bọn họ đã cơ bản xác định đây chính là series hoàn toàn mới sắp sửa được cập nhật!

- Tôi không cần phải nhiều lời về nội dung vừa rồi phải không?

Biểu thị kết thúc, lão Lý phụ trách hạng mục này chậm rãi đi lên sân khấu, mặt mang theo ý cười.

- Không sai, chính là giống như mọi người nghĩ.

- Trong ba tháng tới, chúng tôi sẽ gia tăng thêm phương thức triệu hoán hoàn toàn mới cho game Vua Trò Chơi, triệu hoán Siêu Lượng! Đồng thời cũng sẽ cập nhật phần thứ tư của anime, nội dung cụ thể có thể đến xem trên trang web chính thức của Hồng Hoang.

- Hơn nữa, tất cả người chơi có mặt ở đây, chỉ cần đưa ra thông tin tài khoản Vua Trò Chơi của mình thì đều có thể nhận được một gói thẻ bài miễn phí, bên trong sẽ kèm theo một tấm thẻ đen mà chúng tôi vừa mới biểu thị làm quà kỷ niệm.

- Đương nhiên, những người chơi các game khác cũng có thể nhận được quà tặng ngoại vi số lượng có hạn của các trò chơi tương ứng.

Sản phẩm ngoại vi số lượng có hạn!

Chỉ mấy chữ ngắn ngủi đã làm cho khán giả ở đây tâm hoa nộ

phóng.

Bọn họ tới hiện trường vì cái gì?

Đương nhiên chính là vì cái này!

Một đám người chơi Vua Trò Chơi càng là kích động phấn khởi.

Đây chính là một phần gói thẻ mới!

Giá bán của quan phương đã là 640 tệ rồi!

Đủ để bù lại tiền vé vào cửa của bọn họ.

Nào giống như bên phía Cự Ngạnh, tặng bộ điều khiển vẫn là chơi rút thăm trúng thưởng, hơn nữa chỉ có 50 cái.

Tin tức này vừa ra đã làm cho người xem livestream đều chua lòm, hối hận mình không mua vé đi hiện trường.

Số lượng quan phương có hạn, hơn nữa còn là hạn chế trong niên hội.

Cho dù là bán ra ngoài thì cũng có thể kiếm được một khoản lớn!

Hơn nữa còn là những trò chơi hot của Hồng Hoang, căn bản không lo không tìm được người mua.

Thậm chí trong phòng chat live cũng đã bắt đầu xuất hiện đủ loại mưa đạn thu mua giá cao, náo nhiệt đến không chịu nổi.

- Tôi nhớ lúc trước trên mạng có anh chàng nào đó rút được lá bài Nữ Hắc Ma Thuật Sư (Mahou Shoujo) màu đen với chữ vàng UR, bán được 50 ngàn.

- Tê! 50 ngàn? Tiền mặt?

- Mẹ nó, thẻ này đáng giá như vậy à?

- Có người thống kê qua, xác suất xuất hiện chữ vàng UR chỉ có một phần mười ngàn, hơn nữa còn là Nữ Hắc Ma Thuật Sư thì xác suất còn thấp hơn nhiều, cho nên đó có thể là tấm duy nhất hiện nay.

- Năm mươi ngàn, quả nhiên là thế giới của đại gia mà tôi không hiểu, có lẽ tiểu tử kia nằm mơ giữa ban ngày cũng sẽ cười tỉnh à?

Một tấm thẻ bài bán được 50 ngàn, đúng là khiến nhiều người không thể lý giải được.

Nhưng đối với một số người yêu thích sưu tập mà nói, loại thẻ bài duy nhất trên thế giới này đừng nói là 50 ngàn, chỉ sợ là ra giá gấp đôi thì bọn họ cũng sẽ mua cho bằng được.

Hơn nữa theo mức độ nổi tiếng của Vua Trò Chơi, giá trị của nó chỉ có thể càng ngày càng cao, tuyệt đối đáng giá để sưu tầm.

Trần Lâm ở hậu đài xem livestream cũng đã nghe nói qua chuyện này.

Thậm chí lúc đó tin tức này được công bố ra ngoài khiến lượng tiêu thụ của bọn họ tăng vọt lên rất nhiều, chỉ trong một ngày đã tạo ra doanh thu gần 10 triệu cho bọn họ.

Không thể không nói là con bạc thật sự nhiều...

Đang nghĩ ngợi.

Trên đài, lão Lý vừa mới giới thiệu xong, vẻ mặt đột nhiên nghiêm lại.

Thậm chí lão Tống cũng cầm micro đi lên trên sân khấu, hai người cùng lên đài.

Bầu không khí bất thình lình thay đổi cũng làm cho khán giả không khỏi ngừng thở.

Tới rồi.

Sự kiện chính cuối cùng cũng đến!

[Sau khi kiếm đủ tiền, chúng ta có thể tìm một nơi không ai biết đến, như vậy thì không cần phải trốn đông trốn tây nữa.]

Trên sân khấu yên tĩnh.

Một giọng nói trầm thấp chậm rãi vang lên.

[Phanh ——]

Một tiếng súng vang lên, hình ảnh trên màn hình lớn bỗng nhiên chuyển động.

Bảy, tám gã cao bồi cưỡi ngựa chạy trên thảo nguyên rừng núi, từng hình ảnh trò chơi đặc sắc không ngừng hiện về.

Núi tuyết, bắn súng, xe lửa, đào vong, câu cá, nông trường phía tây....

Chương 378: Chất Lượng Và Lưu Lượng (1)

Theo đó là một khúc nhạc huýt sáo nhẹ nhàng và thê lương, quanh quẩn khắp sân vận động.

Nhìn thấy một màn quen thuộc này, các người chơi đều hoan hô, âm thanh còn to hơn bất kỳ lần nào trước đó.

Hoang Dã Đại Phiêu Khách!

Điểm nhấn của niên hội quả nhiên là trò chơi này!

Người xem tại hiện trường kích động, nhìn chằm chằm màn hình lớn và trên sân khấu, tiếng hoan hô kéo dài hơn một phút đồng hồ mới từ từ yên tĩnh xuống.

Lão Tống mang theo ý cười, chậm rãi đi tới trước sân khấu.

- Nói đến sự phát triển của lịch sử Hồng Hoang, đương nhiên không thể thiếu trò chơi này, cũng là kiệt tác mới nhất của chúng tôi, Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi.

- Không dối gạt mọi người, khi tôi vừa tiếp nhận phương án trò chơi này thì trong lòng đã vô cùng rung động, cũng không phải bởi vì yêu cầu của nó đối với việc chế tác, càng không phải là vì thế giới mở rộng hùng vĩ, mà là hai chữ Cứu Rỗi cuối cùng kia.

- Đúng vậy.

Lão Lý cũng đi lên phía trước.

- Mọi người có thể cho rằng đây thuần tuý là một trò chơi thế

giới mở, nhưng tôi có thể nói rằng đó không phải là một trò chơi, mà là một đoạn nhân sinh, cũng là một đoạn đường đi.

- Chính vì điều này mà chúng ta theo đuổi sự hoàn mỹ làm ra nó đến cực hạn, đồng thời tiêu hao tài chính vượt qua 2,5 tỷ, chế tạo nó thành dáng vẻ mà chúng tôi hy vọng.

- Cuối cùng chúng tôi cũng thành công, thành công đưa trò chơi này tới trước mặt mọi người.

Chờ đã.

2,5 tỷ?

Khán giả đột nhiên chú ý tới một tin tức vô cùng quan trọng.

Chi phí của trò chơi này lại vượt qua 2,5 tỷ!

Trong nháy mắt, toàn bộ hội trường và các phòng livestream lớn đều xôn xao.

Bọn họ không rõ những lời trước đó là có ý gì, nhưng lại biết 2,5 tỷ là khái niệm gì.

Số tiền này gần như đủ để tạo nên bốn tới năm kiệt tác AAA rồi!

Thế mà Hồng Hoang lại có thể đặt toàn bộ vào trong một trò chơi!

- Thảo nào, thảo nào chất lượng của hai chương trước lại kinh khủng như vậy.

- 2,5 tỷ, cái này cũng quá khoa trương rồi!

- Sao bọn họ dám làm vậy chứ? Không sợ lỗ vốn à?

- Rốt cuộc tôi cũng biết vì sao những công ty khác lại không

chơi lại Hoang Dã Đại Phiêu Khách về mặt chất lượng rồi, cái này mẹ nó đơn giản là quá ngang tàng!

- Cho dù là công ty lớn thì cũng không dám quăng nhiều tài chính như vậy vào trong một trò chơi?

Đừng nói là người chơi, ngay cả các công ty lớn cũng bị giá này làm cho kinh động.

Tài chính 2,5 tỷ không phải là công ty nào cũng có thể tùy tiện lấy ra.

Cho dù Hồng Hoang có những trò chơi kia cộng thêm thu nhập từ anime, phim ảnh thì chỉ sợ cũng phải thương gân động cốt.

Lỡ như trò chơi này không thu hồi được vốn, vậy chẳng phải là đẩy bản thân vào hố lửa à?

Phải biết rằng phiên bản bán trước của trò chơi này rất nổi nhưng mà cũng chỉ mới bán được hơn 9 triệu bản mà thôi, cho dù tất cả những người chơi này mua phiên bản đầy đủ thì cũng chỉ là vừa vặn hồi vốn.

Phải quyết đoán cỡ nào mới dám làm như vậy chứ?

Chẳng lẽ bọn họ tự tin có thể bán được hơn 10 triệu bản à?

- Ngu xuẩn, bọn họ vậy mà lại đầu tư nhiều tài chính như vậy trong một trò chơi, bộ không biết trò chơi hiện tại có mức tiêu thụ hàng chục triệu chỉ mới hơn 20 loại à? Nào có dễ dàng đạt được như vậy chứ?

Phân bộ Cự Ngạnh, Carter vừa chạy về thì nhận được tin tức này, cười lạnh khinh thường.

Cho dù độc quyền hàng năm của bọn họ có toàn bộ tài nguyên tuyên truyền thì cũng không dám đánh cược có thể phá ngàn vạn,

dự đoán cao nhất cũng chỉ có 7, 8 triệu thôi.

Lượng tiêu thụ hơn 10 triệu.

Đó đều là trò chơi cấp hiện tượng mỗi một năm.

Hao phí nhân lực và chi phí lớn như vậy để chế tác một trò chơi, cho dù vừa vặn hồi vốn, nhưng sinh ra phí tổn vận doanh trong lúc đó cũng sẽ kéo theo toàn bộ công ty suy sụp.

Vốn dĩ anh còn có chút lo lắng niên hội Hồng Hoang sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với bọn họ, nhưng bây giờ xem ra vẫn là anh quá đa tâm.

.....

Giới thiệu của Hồng Hoang vẫn đang tiếp tục.

Kể xong quá trình chế tạo trò chơi, hai người Tống Lý cũng giới thiệu nội dung trò chơi.

- Như mọi người đã thấy ở bản chơi thử trước đó, bản đầy đủ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách sẽ trực tiếp ra mắt toàn bộ nội dung của 8 chương.

- Ngoại trừ cách chơi vốn có ra thì chúng tôi còn tăng thêm rất nhiều chi tiết, ví dụ như đi săn con mồi khác nhau thì cần súng ống khác nhau, da lông khác nhau có thể chế tạo trang phục khác nhau, đồng thời còn tăng thêm đi săn động vật cấp truyền thuyết.

- Một ví dụ khác là hệ thống thời tiết và nhiệt độ, nó sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với trang phục của nhân vật và thời hạn sử dụng các loại đồ ăn, sẽ bị tổn thương do giá rét làm cử động chậm chạp, đồ ăn bị hư thối, v.v....

Giọng nói của lão Tống vô cùng rõ ràng, mỗi khi nói ra một nội dung mới thì ánh mắt của khán giả lại sáng lên mấy phần.

Bọn họ cho rằng các chi tiết ở phiên bản đầu đã đủ khoa trương rồi, nhưng bọn họ không ngờ rằng phiên bản đầy đủ lại còn khoa trương hơn nữa, lại có thể thay đổi nhỏ đến mức như đồ ăn hư thối và con mồi khác nhau.

Đợi đến khi lão Tống nói xong.

Lão Lý bên cạnh cũng đứng ra.

- Ngoại trừ những thứ này ra thì chúng tôi còn tăng lên một thứ vô cùng quan trọng, đó là điểm Vinh Dự.

- Người chơi làm tất cả những chuyện tốt ở thế giới Tây Bộ cũng sẽ tăng thêm điểm Vinh Dự, làm chuyện xấu cũng sẽ khấu trừ điểm Vinh Dự.

- Điểm Vinh Dự càng cao thì có nghĩa là bạn càng được tôn kính ở trong thế giới này, đi vào cửa hàng sẽ được giảm giá, thậm chí phát động một chút sự kiện ẩn.

- Nếu như điểm Vinh Dự thấp hơn giới tuyến cảnh báo thì cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng khác biệt, cùng với hướng đi của cố sự chỉnh thể, càng sẽ thay đổi kịch bản kết cục cuối cùng, nội dung cụ thể không tiện nói nhiều, lưu cho mọi người tự đi tìm tòi.

- Muốn làm một người tốt làm việc thiện tích đức hay là một kẻ xấu tội ác tày trời, tất cả đều dựa vào một ý niệm của mọi người.

Nói xong lời cuối cùng, anh cười thần bí rồi nhún vai.

Chương 379: Chất Lượng Và Lưu Lượng (2)

Người xem đang nghe chăm chú cũng trở nên rối loạn, thậm chí có chút động dung.

Nhất cử nhất động của mình ở thế giới phía Tây lại ảnh hưởng đến hướng đi của cố sự, ngay cả kết cục lớn cũng sẽ thay đổi theo.

Đơn giản vượt ra khỏi lý giải của bọn họ đối với trò chơi.

Hoặc có lẽ là.

Đây mới là thế giới mở trong tưởng tượng của bọn họ.

Đó không phải chỉ là một trò chơi, mà còn là một thế giới chân thật.

Hồng Hoang thật sự đang dùng trò chơi để nói cho bọn họ biết, thế giới mở là gì!

- Đây chính là đại chiêu mà Hồng Hoang vẫn luôn nín nhịn à?

- Quá trâu bò! Nếu quả thật có thể thực hiện thì nó tuyệt đối là thần tác!

- Khó trách bọn họ không sợ công ty khác sao chép lối chơi.

- Chết cười, có để lồ lộ ở đó thì bọn họ cũng không sao chép được.

- Thì ra phiên bản bán trước chỉ là bản thiếu mà thôi?

Trong sân và bên ngoài chấn động không thôi, phiên bản chơi

thử khiến cho vô số người kinh diễm, thậm chí thay đổi cách cục của toàn bộ ngành nghề, thế mà chỉ là một cái bán thành phẩm!

Mệt Cự Ngạnh và Cự Kình trước đó còn sao chép cách chơi bán thành phẩm và tỏ vẻ đắc chí về nó, hiện tại xem ra đơn giản chính là hai thằng hề.

Cho anh sao chép cũng không có tác dụng!

Không có năng lực đó, biết không?

Chỉ nói riêng về phương diện sáng tạo cái mới này thì Hồng Hoang đã bỏ xa rất nhiều công ty, làm cho bọn họ càng thêm mong đợi bản đầy đủ.

...

Cứ như vậy.

Hao tốn nửa tiếng.

Cuối cùng lão Tống và lão Lý cũng giới thiệu xong nội dung trò chơi.

Nhưng sau khi hai người công bố ngày ra mắt vào cuối tháng sau, vẻ mặt của những người đang hưng phấn đột nhiên trở nên cổ quái.

Bởi vì độc quyền hàng năm của Cự Ngạnh cũng là vào cuối tháng.

Thậm chí có lẽ trò chơi của Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa cũng sẽ được phát hành ở mấy ngày đó.

Đến lúc đó gần trăm trò chơi đồng thời ra mắt, Hồng Hoang là dự định đối chọi đến cùng sao?

Mà trong bầu không khí cổ quái này.

Niên hội với chủ đề là lịch sử phát triển của Hồng Hoang cũng dần dần tiến vào hồi kết.

- Lịch sử phát triển Hồng Hoang đến đây tạm thời kết thúc, xem như là tổng kết của chúng tôi đối với quá khứ, hy vọng mọi người thích món quà mừng năm mới này và mong chúng tôi có thể tạo ra những trò chơi ngày càng tốt hơn trong tương lai!

Lão Tống cầm micro, tràn đầy cảm khái nói.

Mặc dù chỉ là hai giờ ngắn ngủi, nhưng được ôn lại một lần lịch trình phát triển từ sáng lập đến bây giờ của Hồng Hoang, anh không khỏi có chút thổn thức.

Còn về 10 phút cuối cùng thì bọn họ cố ý để dành lại cho phần hỏi đáp.

- Xin chào, tôi muốn hỏi một chút, anh vừa mới nói là sẽ làm trò chơi ngày một tốt hơn, có thể hơi tiết lộ một chút hướng phát triển của Hồng Hoang sau này không?

Đương nhiên giới truyền thông dưới đài sẽ không bỏ lỡ cơ hội này, lập tức có người mở miệng hỏi.

Vừa nghe được lời này.

Các người chơi vốn còn đắm chìm trong nội dung của Hoang Dã Đại Phiêu Khách cũng nhao nhao bừng tỉnh, dừng lại thảo luận nhìn lên trên đài.

Lão Tống và lão Lý liếc nhau, cười nói:

- Vốn dĩ những tin tức này không nên lộ ra, nhưng nếu là trong niên hội, chúng tôi sẽ nói đơn giản một chút vậy.

- Phương hướng sau này của chúng tôi chủ yếu có hai cái, một là chế tác càng nhiều tác phẩm ưu tú hơn để bổ khuyết cho lịch sử

phát triển của Hồng Hoang, một cái khác là thuận theo biến hóa của thị trường, mang đến một chút mới mẻ.

- Ví dụ như những cốt truyện càng hùng vĩ hơn, nhân vật trí tuệ nhân tạo AI, khai phá phân loại hoàn toàn mới đều là phương hướng để chúng tôi thử nghiệm sau này.

Tiếng nói vừa dứt, hiện trường lại rơi vào một mảnh bạo động.

Nhưng mà trong khoảng thời gian gần đây cũng có không ít công ty cọ nhiệt độ AI, cho nên thật sự cũng không gây nên phản ứng quá lớn.

Sau đó.

Các phóng viên và khán giả khác lại hỏi một chút nội dung liên quan đến trò chơi, quá trình hỏi đáp 10 phút cũng thuận lợi kết thúc.

Trong lời chúc mừng năm mới của lão Tống, lão Lý và một đám nhân viên, niên hội Hồng Hoang lần thứ nhất cuối cùng cũng hạ màn.

Khán giả rời hội trường vui mừng khôn xiết, nhao nhao chạy đến trước sân, chọn lựa sản phẩm ngoại vi của trò chơi mình yêu thích, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

Tin tức về việc cập nhật toàn bộ loạt trò chơi của Hồng Hoang cũng nhanh chóng truyền ra, như một cơn lốc quét sạch toàn bộ vòng tròn trò chơi.

Nhất là những nội dung hoàn toàn mới kia, càng gây nên một mảng lớn chấn động trên mạng.

Trở thành chủ đề thảo luận sốt dẻo nhất cùng với niên hội Cự Ngạnh.

Thậm chí còn phát khởi một cuộc bỏ phiếu vô cùng sôi động.

[1. Đại biểu ca thiên hạ đệ nhất!]

[2. Tín Ngưỡng duy ngã độc tôn!]

[3. Con nít mới lựa chọn, tôi chọn hết!]

Không thể không nói, luận làm trò thì cư dân mạng vẫn là biết làm trò nhất.

Trong vòng một ngày ngắn ngủi, lượng người bỏ phiếu đã vượt qua con số 1 triệu, dẫn tới lượng lớn người chơi nhao nhao ăn dưa.

Nhưng mà điều khiến tất cả mọi người chấn động há hốc mồm chính là.

Ngoại trừ Hoang Dã Đại Phiêu Khách xa xa dẫn đầu trong hai giờ đầu tiên, số phiếu bầu cho Tín Ngưỡng sau đó lại trực tiếp nhanh chóng vượt qua, nhiều hơn khoảng 15%!

- Có chuyện gì vậy? Sao số phiếu Tín Ngưỡng lại cao hơn nhiều như vậy?

Âu Dương Hiểu đang livestream cau mày nói.

Mặc dù cô chưa từng chơi Tín Ngưỡng nhưng lại xem qua buổi livestream trước đó.

Mặc dù trò chơi kia làm rất tốt, nhưng cô cũng không cho rằng nó có thể so sánh được với sự rung động mà Hoang Dã Đại Phiêu Khách mang đến cho cô, bởi vì căn bản hai thứ không phải cùng một cấp bậc.

Cho dù tăng lên cách chơi tương tự thì chất lượng hình ảnh và năng lực biểu hiện của kịch bản cũng hoàn toàn không đuổi kịp.

- Số phiếu này tuyệt đối có vấn đề!

Cuối cùng, cô đi đến kết luận.

Mưa đạn trong phòng livestream cũng từ từ nhiều hơn.

- Quả thật là có vấn đề.

- Cho dù có chênh lệch thì cũng không nên lớn như vậy.

- Lớn à? Trò chơi kia của Cự Ngạnh vượt qua Hoang Dã Đại Phiêu Khách đã là không bình thường rồi.

Chương 380: Chất Lượng Và Lưu Lượng (3)

- Đồ đần cũng có thể nhìn ra, có người mua vé.

- Chỉ là thủ đoạn vận hành vốn liếng thôi, tôi đã thấy rất nhiều rồi.

- Cái này còn có thể nhịn được à? Các anh em, xông lên chơi nó!

Nói xong, khán giả lòng đầy căm phẫn lập tức chạy tới bỏ phiếu, muốn kéo số phiếu trở về.

Kết quả vừa kéo chênh lệch số phiếu đến 5% thì số phiếu Tín Ngưỡng lại bỗng nhiên tăng mạnh một đợt, một lần nữa kéo về trên 10%.

Cái này mà nói không phải mua vé thì bọn họ cũng không tin.

- Thật sự là đáng giận! Mua lưu lượng còn có thể mua trắng trợn hơn chút nữa không hả?

- Nếu như đến lúc đó lượng tiêu thụ của Hồng Hoang không bằng Cự Ngạnh thì ngành trò chơi này thật sự sẽ xong đời rồi!

Ngay cả Âu Dương Hiểu đều nhìn thấy Hồng Hoang chuẩn bị nhiều như vậy.

Có thể nói không khoa trương chút nào, lần này Hồng Hoang và Cự Ngạnh giao chiến một trận, đại biểu cho chiến tranh giữa phái chất lượng và phái lưu lượng.

Nếu như đến lúc đó lấy Cự Ngạnh cầm đầu phái lưu lượng chiến thắng, đó chính là lựa chọn của các người chơi, vậy thì loại thị trường này không cần cũng được!

…

Đối với toàn bộ ngành trò chơi, tháng đầu tiên của năm mới nhất định là một tháng không yên tĩnh.

Sau Cự Ngạnh và Hồng Hoang thì Tác Nghệ và Nhâm Thiên Địa cũng lần lượt tổ chức niên hội, giới thiệu về trò chơi mới sắp đăng bán trên sàn của mình.

Không có gì bất ngờ xảy ra, độc quyền hàng năm của Ngự Tam Gia đều lấy thế giới mở làm át chủ bài.

Cự Ngạnh là kỳ huyễn thời Trung cổ.

Tác Nghê là sinh tồn ở đất chết.

Nhậm Thiên Địa là phiêu lưu trong thế giới hoạt hình.

Ba loại hoạ phong cũng là trò chơi do các công ty lớn chế tác ra, không phân ra ai ưu ai kém.

Lại thêm Hoang Dã Đại Phiêu Khách của Hồng Hoang, trong nháy mắt đã làm nhiệt độ của thế giới mở cao đến mức vô tiền khoáng hậu.

Chủ đề có liên quan đến thế giới mở càng nhiều lần xông lên hot search, dẫn đến sự chú ý của rất nhiều người chơi.

Hôm nay.

Chính là thời gian trò chơi mới chính thức lên sàn của Ngự Tam Gia.

Các người chơi đã sớm chờ ở trước máy tính, máy chủ, chờ

đợi trò chơi ra mắt.

- Mở rồi, trò chơi của Cự Ngạnh mở đầu tiên!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô đánh vỡ sự bình tĩnh.

Những game bị khóa trên bình đài Xbox của Cự Ngạnh, vừa mới đến giờ đã mở ra toàn bộ, xuất hiện trên danh sách trò chơi mới.

Khoản game độc quyền hàng năm tên là Tín Ngưỡng kia càng là trực tiếp treo ở vị trí dễ thấy nhất trên trang đầu, muốn không nhìn thấy cũng khó khăn.

- Hình như trò chơi của Hồng Hoang còn chưa mở, vậy chúng ta thử xem Cự Ngạnh trước đi.

Trong phòng livestream, A Kiệt liếc mắt nhìn trang chủ Hồng Hoang còn chưa có động tĩnh gì, nói với ống kính.

Lúc này, trong phòng livestream của anh cũng tụ tập lượng lớn người xem, chuẩn bị xem thử rồi mới cân nhắc quyết định mua trò chơi nào trước.

- Nghe nói đầu tư của trò chơi này cũng vượt qua 1 tỷ.

- Hơn nữa còn phục khắc phương pháp chơi dã ngoại của Hoang Dã Đại Phiêu Khách, hẳn là sẽ tốt hơn trước đó nhiều phải không?

- Không cần, Hoang Dã Đại Phiêu Khách mới là thần duy nhất trong mắt tôi!

- Các phương diện chi tiết và chính xác của Hoang Dã Đại Phiêu Khách đều không có chỗ nào chê.

- 2,5 tỷ đấy, có thể không trâu bò à?

- Anh cho Cự Kình 2,5 tỷ chưa chắc có thể làm được như vậy.

Mưa đạn không ngừng xẹt qua trên màn hình, so sánh hai trò chơi của Hồng Hoang và Cự Ngạnh.

Thời gian cũng trôi qua trong lúc mọi người nghị luận.

Rất nhanh chóng.

A Kiệt tải trò chơi xong, nhanh chóng nhấn mở.

Sau khi sáng tạo nhân vật, anh lập tức tiến vào trò chơi bắt đầu kịch bản.

- Hả? Hình như độ tự do đã cao hơn rồi.

A Kiệt ở phía trước ống kính phát ra một tiếng kêu nhẹ, điều khiển nhân vật đang chạy tới chạy lui trong thôn trang.

Sau đó giống như chơi thử công khai trước đây, đi theo nhiệm vụ một đường đi ra bên ngoài, cùng đội hộ vệ giải quyết quái thú to lớn lao ra từ trong rừng rậm.

Không đến nửa giờ, anh đã làm xong nhiệm vụ thôn Tân Thủ, nhận được nhiệm vụ đi đến thành trấn.

- Tới rồi, bắt đầu có thể tự do hành động bên ngoài rồi, quả nhiên là đã sửa lại phần nội dung sau này.

Nếu như anh nhớ không lầm thì sau khi rời khỏi thôn Tân Thủ chỉ có một đoạn kịch bản xe ngựa gấp rút lên đường, hơn nữa sẽ gặp phải quái vật và cường đạo chặn lại trên đường, còn phải đi cứu người.

Toàn bộ quy trình vô cùng đơn giản.

Nhưng hôm nay sau khi game được sửa lại, anh đã trực tiếp hủy bỏ kịch bản xe ngựa, biến thành tự do gấp rút lên đường.

Khi nào người chơi đến thành trấn báo cáo, khi nào tiến hành bước tiếp theo của nhiệm vụ, độ tự do rõ ràng cao hơn rất nhiều.

- Chẳng lẽ... Cự kình và Cự Ngạnh cuối cùng cũng thông suốt à?

Ôm tò mò, A Kiệt lập tức mang theo đồ tiếp tế rời khỏi thôn Tân Thủ, rời xa đường lớn chạy lung tung trên chiến trường dã ngoại.

Đừng nói, thật sự là bị anh gặp đụng phải sự kiện ngẫu nhiên.

Một ông lão bị thương nhờ anh đi đến nhiều lần rất thu thập một số dược thảo.

Tiếp theo lại gặp phải thợ săn ở bìa rừng, muốn anh hỗ trợ đi săn.

Thậm chí trong rừng rậm cũng có thể gặp phải gian tế của quân địch, muốn đánh chết bọn họ.

Xác suất phát động sự kiện quả thật rất cao, còn nhiều hơn cả Hoang Dã Đại Phiêu Khách, nhưng A Kiệt luôn cảm giác có gì đó kì lạ.

Nhất thời không nghĩ ra, anh cũng nhẫn nại làm xong nhiệm vụ dọc đường, còn thuận tiện thử cách chơi đi săn, cuối cùng sau hơn một giờ đi tới trong thành trấn.

Mà ngay khi anh vừa mới xuyên qua cửa thành vào tiểu trấn thì vừa vặn gặp phải ông lão mình cứu trước đó, lão đang đứng ở bên cạnh cửa thành bán các loại thảo dược và vật phẩm hồi máu.

A Kiệt chơi qua Hoang Dã Đại Phiêu Khách, vô ý thức khống chế nhân vật đi qua.

[Khách quan, ngài có muốn mua chút thuốc không?]

[Dược phẩm của tiểu lão đầu tôi chính là hàng thượng đẳng.]

Vừa mới tới gần đã kích phát giọng nói của tiểu lão đầu, nhiệt tình mời gọi.

Ngoại trừ cái đó ra thì không có bất kỳ phản ứng nào khác.

- Như vậy là.... hết rồi à?

A Kiệt sững sờ đứng ở trước cửa hàng thuốc.

Chương 381: Lúc Đó Chỉ Cảm Thấy Bình Thường (1)

Cuối cùng anh cũng phản ứng lại, rốt cuộc trò chơi này quái lạ ở chỗ nào.

- Tôi hiểu rồi, là NPC!

- Lúc chơi Đại Tiêu Khách, gặp phải những người mà trước đó tôi đã cứu, bọn họ đều cảm ơn tôi, còn nhớ rõ là tôi đã cứu bọn họ.

- Nếu như đánh bọn họ một trận, lần sau gặp lại thì thái độ cũng sẽ trở nên kém hơn, hoặc là dứt khoát không để ý tới tôi nữa.

- Nhưng NPC của trò chơi này thật sự chỉ là NPC, là người công cụ dùng để tuyên bố nhiệm vụ!

Nói trắng ra là.

Chính là không có linh hồn.

NPC không có linh hồn giống như là một cái xác không hồn, chỉ tồn tại vì tuyên bố nhiệm vụ và phục vụ người chơi mà thôi.

Sự kiện dã ngoại trong trò chơi này đúng là đã trở nên nhiều hơn.

Nhưng cũng chỉ là tăng lên số lượng nhiệm vụ mà thôi, căn bản sẽ không tạo thành bất kỳ thay đổi nào đối với thế giới trong trò chơi này.

Chơi giống như lầu các trên không trung, có một loại cảm giác

giả tạo khó có thể dung nhập vào trong đó, người chơi cũng chỉ là một khách qua đường vội vàng.

- Thì ra là vậy, khó trách tôi luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

- Lúc trước chơi Hoang Dã Đại Phiêu Khách không chú ý, bây giờ so sánh mới thấy chênh lệch thật sự rất lớn!

- Còn rất nhiều chi tiết khác nhau, ví dụ như Hoang Dã Đại Phiêu Khách cưỡi con lừa vào thành, hoặc từ trên lưng ngựa ngã xuống thì sẽ bị người xung quanh cười nhạo, khi tiến vào trong phòng thì tiếng mưa cũng sẽ trở nên nhỏ hơn.

- Lúc đó chỉ cảm thấy là bình thường, bây giờ nghĩ lại, đại biểu ca quá mẹ nó thần rồi!

- Cái này căn bản là không thể so sánh được!

Mọi thứ chính là như vậy, sau khi xuất hiện đối tượng so sánh thì bạn mới phát hiện thì ra thứ mà mình cho rằng là bình thường lại không hề tầm thường như vậy.

Đặc biệt là những chi tiết bị bọn họ bỏ qua trong Hoang Dã Đại Phiêu Khách, so với trò chơi của Cự Ngạnh này, trong nháy mắt đã được làm nổi bật, trực tiếp dẫn phát một mảng lớn kinh hô trong phòng livestream.

Không phải là trò chơi của bọn họ làm dở.

Mà là trò chơi này của Hồng Hoang thật sự quá thần!

Cũng là vào thời khắc này, ký ức dạo chơi Hoang Dã Đại Phiêu Khách hoàn toàn bộc phát, làm cho bọn họ lại nhìn về phía trò chơi của Cự Ngạnh này, xem thế nào cũng không lọt vào mắt.

Giống như là người nghèo đã ăn qua sơn hào hải vị, bây giờ lại

không quen ăn cơm rau dưa trước kia.

- Bà nó, thảo nào gần đây tôi thấy điện tử ED như thế nào ấy, thì ra là khẩu vị bị Hồng Hoang dưỡng thành kén ăn!

A Kiệt dở khóc dở cười, đã tìm được nguyên nhân vì sao lại chơi không được trò chơi khác.

Tiếp theo anh lại khống chế nhân vật làm nhiệm vụ ở trong tiểu trấn, quả nhiên chơi như thế nào cũng cảm thấy khô khan.

Mỗi lần gặp phải một đồ mới thì anh đều sẽ liên tưởng đến Hoang Dã Đại Phiêu Khách, sau đó phát hiện bị thua hoàn toàn, cuối cùng trở nên có chút phiền chán.

- Thôi thôi không chơi nữa, thật sự quá phiền lòng, vẫn là chờ trò chơi mới của Hồng Hoang đi ra đi.

Nói xong anh quăng tay cầm ra, trực tiếp đi ra khỏi trò chơi.

- Ha ha ha, phản ứng giải nghiện cũng đã xuất hiện rồi.

- Chơi lâu như vậy thật sự là làm khó anh.

- Không phải Cự Ngạnh không tốt, mà là đối thủ quá nghịch thiên.

- Tôi cũng đang ngồi xổm canh Hồng Hoang ra mắt trò chơi mới đây, căn bản không chơi được trò chơi khác.

- Cùng ngồi xổm, mỗi phút đều làm mới giao diện một lần.

Bọn họ hiểu rất rõ tâm tình của A Kiệt, thật sự là chơi không vô một chút nào.

Cho nên bọn họ quyết định không chơi các game mới khác, chỉ chờ đợi và tán gẫu trong phòng chat live, xem trò chơi vượt ải mà bình thường A Kiệt thích chơi nhất.

Cuối cùng sau nửa giờ, tài khoản Steam của Hồng Hoang đột nhiên cập nhật, một trò chơi mới được cập nhật, trang bìa lớn trên trang chủ Steam cũng được thay thế.

[Trò chơi: Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi]

[Giới thiệu vắn tắt: Trò chơi kể về câu chuyện truyền kỳ của Arthur và băng đảng khét tiếng Van der Linde, đồng thời trải nghiệm hành trình liều mạng những năm cuối thế kỷ 19.]

[Loại hình: Thế Giới Mở, Kịch Bản, Tây Bộ, Mạo Hiểm, Hành Động]

[Giá bán: 185/370]

- Tới rồi!

Trong lòng A Kiệt và những khán giả khác chấn động, kích động ngồi thẳng người lên.

Nhìn về phía giao diện, trên đó có tổng cộng hai giá cả, một là giá nạp thêm nếu đã mua phiên bản đầu tiên, hai là giá đầy đủ nếu bạn chưa mua trước đó.

Anh không chút do dự, trực tiếp chọn bổ sung số dư, tải trò chơi về.

Sau khi nhìn thấy kích thước 150G được đánh dấu phía trên, con mắt của tất cả mọi người đột nhiên trừng lớn.

- Má ơi! 150GB?

- So với trước đó còn cao gấp bảy, tám lần!

- Cho dù là đại tác AAA đứng đầu bây giờ thì cũng chỉ có trên dưới 70GB thôi!

- Đây là trò chơi có thể mua được với giá ba trăm tệ à?

Theo bọn họ dự đoán, bản đầy đủ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách cao lắm cũng chỉ tới 90GB mà thôi.

Nhưng hôm nay lại nhiều hơn ước chừng 60GB, điều này sao có thể không làm cho bọn họ chấn động chứ.

Nhưng sau khi hết khiếp sợ thì lại trở nên kích động.

Bởi vì chứng minh đằng sau còn có nội dung to lớn hơn đang chờ bọn họ.

- May mà đoạn thời gian trước tôi đã thăng cấp cáp quang.

A Kiệt không khỏi may mắn, kiên trì chờ đợi ở trước ống kính.

Hơn nửa

Khi âm nhạc vang lên, đập vào mắt anh là doanh trại quen thuộc, cuối cùng anh mới thở phào một hơi.

- May mắn quá mắn, vẫn còn dung lượng lưu trữ, bằng không thì tôi tốn nhiều thời gian như vậy để đánh kim bài đã bị lãng phí rồi.

- Hôm nay không làm chuyện khác, chúng ta làm chủ tuyến, tranh thủ trong ba ngày nhìn thấy kết cục!

Anh không dám nói khoác, nhất là sau khi nhìn thấy dung lượng 150G kia thì càng kéo dài thời gian dự đoán đến ba ngày.

Thời gian ba ngày, mỗi ngày livestream mười giờ.

Như vậy hẳn là đủ rồi… phải không?

Nghĩ tới đây.

Anh giấu đi sự kích động trong lòng, tiếp tục tiến lên theo như lịch sử lưu lại trước đây, cũng chính là mở đầu chương 3.

Chương 382: Lúc Đó Chỉ Cảm Thấy Bình Thường (2)

Ngay từ đầu, vì để quen thuộc với xung quanh doanh địa mới, thành viên bang phái Dutch và Hosea đã gọi anh cùng đi câu cá, thuận tiện đi dạo khắp nơi.

- Đúng rồi, mùi vị kia mới đúng chứ, đi đến nơi mới nhất định phải quen thuộc hoàn cảnh trước, đây mới là chuyện mà một nhân vật có linh hồn nên làm.

Hồi tưởng lại lúc chơi Tín Ngưỡng, anh vừa mới vào thành thì NPC đã muốn anh đi đưa tin cho đội bảo vệ, tiếp theo bảo một mình anh lập tức đi dò xét trại địch, một chút logic hành động cũng không có.

Cái này đặt ở trong các trò chơi khác thì không có gì, nhưng đặt ở trong thế giới mở, đơn giản chính là khoác một lớp da thôi, bản chất vẫn không có bất kỳ thay đổi nào.

Rất nhanh, anh đã cưỡi lên con ngựa trắng thuộc tính cao mà mình vất vả lắm mới bắt được, đi theo hai thành viên rời khỏi doanh địa.

Trên đường đi, ba người cũng nhắc tới tính toán cho sau này.

[Hosea: Sau khi kiếm đủ tiền, chúng ta có thể tìm một nơi không ai nhận ra mình, như vậy thì không cần phải trốn đông trốn tây nữa.]

Lời nói quen thuộc khiến cho tinh thần của tất cả khán giả đều run lên.

- Những lời này… hình như đã xuất hiện trên niên hội Hồng Hoang thì phải?

- Đúng là đã xuất hiện, chính là lúc mở màn CG.

- Thì ra những lời này là do anh ta nói.

- Sao tôi lại có cảm giác như đang lập cờ (flag) thế nhỉ?

- Có thể bị Hồng Hoang lấy ra để riêng, khẳng định là có ý ám chỉ gì đó.

Nhân vật Hosea này, xem như là ngoại trừ lão đại Dutch, là trưởng bối quan tâm Arthur nhất, cơ bản là nếu xảy ra chuyện gì thì ông ta cũng sẽ đứng ra giúp anh.

Cũng là nhân vật cố vấn quan trọng nhất trong bang phái.

Người từng tính toán kết thúc cuộc sống của kẻ liều mạng, nhưng lại thất bại.

Anh dường như rất rõ ràng mình đã đi lên một con đường không có lối về, cho nên bình thường ở trong doanh địa đều có thể nhìn thấy anh dạy dỗ thứ gì đó cho tiểu Jack, để cho các tiểu tử trẻ tuổi đọc nhiều sách.

Bởi vì anh cảm thấy những người trẻ tuổi này còn có cơ hội, không cần trở thành kẻ liều mạng giống như anh, xem như là nhân vật chính diện hiếm có.

Cho nên các người chơi có ấn tượng rất sâu đối với anh.

Cũng không thể không tán thưởng năng lực khắc hoạ nhân vật của Hồng Hoang.

Từ những chi tiết sinh hoạt vụn vặt làm cho bọn họ hiểu rõ người này.

.....

- Cứu rỗi, hình như tôi đã bắt đầu hiểu được nội dung mà trò chơi này muốn biểu đạt rồi.

Lúc này, trong phòng livestream khác.

Âu Dương Hiểu cũng đang trải qua đoạn kịch bản này, lông mày hơi nhíu lại.

Từ sau khi Hồng Hoang giới thiệu nội dung tiếp trên niên hội, cô đã cảm thấy có chút không thích hợp.

Chỉ sợ trò chơi này không giống như bọn họ nghĩ, chỉ đơn thuần là làm xằng làm bậy, thể nghiệm phong thổ trong thế giới phía Tây.

Hồng Hoang đặt hai chữ cứu rỗi này lên đề phụ quan trọng như vậy, chắc chắn là có dụng ý đặc biệt.

- Hả? Hình như lựa chọn chất lượng hình ảnh nhiều hơn rồi, thêm một cái "siêu cao" thì phải?

Âu Dương Hiểu vừa gấp rút lên đường vừa điều chỉnh cài đặt, đột nhiên chú ý tới sự thay đổi trên giao diện cài đặt.

Ngoài chức năng chất lượng hình ảnh gốc thì còn có thêm tùy chọn chất lượng hình ảnh [Siêu cao].

…

Đúng vậy.

Âu Dương Hiểu nhớ rất rõ ràng.

Lúc trước khi phiên bản mở rộng được công bố thì chất lượng hình ảnh tối đa chỉ có thể điều chỉnh đến cao, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy lựa chọn siêu cao.

Như thế đã làm cho cô hưởng thụ được trải nghiệm hình ảnh đỉnh cấp, hiện tại lại nói với cô chất lượng hình ảnh còn có thể nâng cao à?

- Hừ hừ, vì chơi trò này mà tôi đã lắp một card màn hình 3080ti và màn hình 4K, chỉ là chất lượng hình ảnh siêu cao không phải tùy tiện mở à?

Âu Dương Hiểu hừ hừ hai tiếng, không chút do dự kéo tất cả chất lượng hình ảnh lên cao nhất.

Phải biết rằng khi cô dùng PC này để chơi những tác phẩm lớn 3A khác thì đều là 60 FPS trở lên, hơn nữa còn là hình ảnh chất lượng siêu cao.

PC siêu khủng, không cho phép cô ta điệu thấp.

Nhất định phải kéo lên cao nhất!

- Chất lượng hình ảnh của trò chơi này còn có thể tăng lên à?

- Mẹ nó!

Tôi cho rằng vượt chất lượng của bản trước đã coi là cao rồi.

- Ngay cả bản trước cũng đã treo mấy trò khác lên đánh rồi, còn có cao hơn nữa à!

- Cái này... Mẹ nó... Cũng quá bất hợp lý rồi!

- GKD, xem hình ảnh chất lượng siêu cao có gì khác biệt.

Bây giờ giá cả của card màn hình càng ngày càng đắt, PC của đại đa số người bọn họ chỉ đủ để hiển thị chất lượng hình ảnh trung bình, cho nên đều chạy tới phòng livestream xem thử chất lượng hình ảnh như thế nào.

Bây giờ nhìn thấy còn có hình ảnh chất lượng siêu cao, đương

nhiên là rất tò mò, nhao nhao gửi mưa đạn thúc giục.

- Được!

Một tiếng la lên vang lên, Âu Dương Hiểu đã điều chỉnh xong thiết lập, lòng tràn đầy mong đợi quay trở về giao diện trò chơi.

Một giây sau.

Cả người cô đã bị trấn trụ.

Khán giả cũng là lập tức trừng to mắt.

Chỉ thấy thảo nguyên ngập nước bao la trong hình bỗng nhiên rực rỡ hẳn lên, hiện ra màu xanh biếc dạt dào.

Ánh sáng mặt trời xuyên qua tầng mây chiếu xuống, tạo thành cái bóng ở đồng cỏ và trong nước, theo gió nhẹ lướt qua gây nên từng mảnh gợn sóng.

Trên bầu trời cây cỏ bay tán loạn, liếc mắt một cái đã có thể nhìn thấy cối xay gió nông trường cách đó mấy trăm mét, tinh không vạn lý.

- Cái này, cái này... Cái này... Mẹ nó... Đây là trò chơi à?

- Thực phách! Tuyệt đối là thực phách!

- Mẹ nó! Chút nữa là mù mắt chó của tôi rồi!

- Điều này cũng quá rõ ràng rồi!

- Màu sắc của hình ảnh này quá tuyệt vời.

- Nhìn thấy đều có loại xúc động muốn đi nghỉ nhàn dưỡng lão.

Mưa đạn trong phòng livestream mãnh liệt trôi qua, tất cả mọi

người đều bị một màn trước mắt làm cho chấn động.

Âu Dương Hiểu cũng há hốc mồm, ngơ ngác ngồi ở trước mặt máy vi tính, ánh mắt rung động.

Đẹp, thật sự quá đẹp!

Cảnh tượng giống như trong mộng kia.

Quả thực là nơi tốt nhất để sống cuộc sống điền viên.

Cho dù có ai nói với cô ấy đây là thật thì cô cũng không tin, bởi vì thực tế căn bản không tìm được chỗ đẹp như vậy!

Chương 383: Đây Mới Là Tây Bộ Thế Giới (1)

Nhưng chỉ là ngây người trong phút chốc, cô đã hơi nhíu mày lại.

- Kỳ quái, sao tôi lại ngửi thấy một mùi khét vậy? Có gì đó cháy à? Thơm quá.

Cô vừa ngửi ngửi vừa tìm kiếm khắp nơi xung quanh, đột nhiên phát hiện trong thùng máy bên cạnh truyền đến tiếng gào thét của quạt tản nhiệt.

Xích lại gần xem xét, một con gió nóng đập vào mặt.

Thậm chí hình ảnh trên máy tính cũng bắt đầu xuất hiện độ trễ, FPS nhanh chóng giảm xuống, trực tiếp trở thành PPT.

Âu Dương Hiểu đầu tiên là sững sờ, sau đó mới phản ứng lại.

- Hả? Card màn hình của tôi!

Trong tiếng kêu sợ hãi, cô vội vàng nắm lấy con chuột đóng trò chơi lại, bộ dáng luống cuống tay chân.

Khán giả nhìn thấy cảnh này cũng đều cười điên dại.

- Ha ha ha, Tú Nhi là cô à?

- Lại có thể làm cháy card màn hình.

- Đây là điều mà tôi không ngờ tới.

- Cách màn hình còn có thể ngửi được mùi cháy khét của card

màn hình.

- Mùi thơm nức mũi, thì ra đây chính là mùi thơm của hơn mười ngàn tệ.

- Card màn hình: Nhìn đẹp không? Là tôi dùng mạng đổi đấy. "

- Tôi thu cũ 50 tệ.

- Cái này thật là quá thảm rồi, ha ha ha...

Ai cũng không ngờ rằng cuối cùng lại có kết quả như vậy.

Phải biết rằng 3080ti đã là card màn hình hàng đầu hiện tại rồi, thế mà mới chống đỡ không đến một phút đã trực tiếp báo hỏng, hình ảnh đó phải khủng bố đến mức độ nào chứ?

Trong lúc khiếp sợ, bọn họ lại càng khen ngợi hình ảnh của trò chơi này.

Mặc dù chỉ có một phút ngắn ngủi, nhưng bọn họ lại may mắn nhận được hình ảnh cực hạn.

Chỉ nhìn thôi mà đã như vậy rồi, lúc mình chơi còn đến mức nào chứ?

Không cần phải nói, chỉ riêng chất lượng hình ảnh đỉnh cấp này cũng đã đủ để hoàn toàn nghiền áp tất cả trò chơi khác, có thể xưng là cấp bậc điện ảnh sử thi rồi!

- Trò chơi này nhất định phải mua một phần để đó.

- Đã trả tiền, chờ tôi nâng cấp PC xong nhất định sẽ thể nghiệm một chút.

- Quả nhiên 2 tỷ 5 không phải là lãng phí.

- Chỉ có giá hơn 300 tệ, trò chơi này quá thơm.

Trong lúc nghị luận, không ít khán giả trực tiếp mở ra bình đài Steam ra, mua lại trò chơi trước, sau đó lại trở về tiếp tục xem livestream.

Sau khi luống cuống mấy phút, Âu Dương Hiểu cuối cùng cũng chuẩn bị xong máy tính, lòng còn sợ hãi ngồi trở lại trên chỗ ngồi.

- Phù...

- May mà không bị đốt hỏng, bằng không thì PC tôi vừa lắp đã phải hy sinh một cách vinh quang rồi.

Mặc dù bây giờ cô có 2 triệu fan hâm mộ, một máy tính mấy chục ngàn tệ là có thể mua, nhưng nhiều tiền như vậy tóm lại sẽ có một chút đau lòng.

Dù sao thì cô cũng là từ một tiểu nghệ sĩ bò lên từng bước một.

Biết được cực khổ của cuộc sống.

- Được rồi, chúng ta tiếp tục thôi.

Điều chỉnh tâm tính tốt hơn, cô lại bắt đầu trò chơi, lại bắt đầu từ kịch bản vừa rồi.

Nhưng lần này, cô không còn dám mở hình ảnh chất lượng siêu cao, một lần nữa chỉnh về mức độ cao.

Mặc dù có chút chênh lệch, nhưng cũng là cấp cao nhất trong tất cả trò chơi, lại dần dần đưa cô và người xem vào trong trò chơi.

...

Chương 3: Kịch Bản

Có chút khác biệt so với hai chương trước đó.

Bởi vì [Chương 2: Phần Cuối] Thân phận bại lộ, cho nên sau khi đổi mới doanh địa và tiểu trấn, bọn họ dự định dùng thân phận người tốt để dung nhập vào trong tiểu trấn.

Trên đường đi.

Giúp cảnh sát trưởng tiểu trấn bắt được phạm nhân đào thoát, đuổi kịp lái xe lửa đi, quét qua một đợt thiện cảm của cảnh sát trưởng, cũng thuận tiện làm quen với hoàn cảnh xung quanh.

Lúc trở về, 3 người ngồi trên thuyền nhỏ, vừa chèo thuyền chạy về doanh địa, vừa hát dân dao phía tây, cười cười nói nói, bầu không khí thoải mái vui sướng.

- Thật ra cuộc sống như vậy cũng rất tốt, tự do tự tại, hoàn toàn không cần thiết phải tiếp tục sống trong lưu vong nữa.

Nhìn thấy bầu không khí hoà thuận của 3 người, trong lòng Âu Dương Hiểu sinh xúc động, lại không khỏi nhớ lại câu nói của người được nhân vật chính coi là lão cha, Hosea kia.

- Kiếm được thật nhiều tiền, sau đó đi đến một nơi không có người quen để sống cuộc sống mới.

Nguyện vọng vô cùng mộc mạc và đơn giản.

Nhưng ở thời đại hỗn loạn này cũng không dễ thực hiện.

Cho nên Âu Dương Hiểu vẫn luôn có một sự tưởng niệm, hy vọng cuối cùng những người này có thể sống một cuộc sống như mong muốn.

Dù sao thì đoạn đường này tới đây là hợp tác đào vong, cùng nhau trải qua nguy hiểm, cùng nhau nói chuyện trời đất, cô đã sớm dung nhập vào trong tiểu đoàn thể lang bạt kỳ hồ này.

Chính là bởi vì sự tưởng niệm này đã thúc đẩy cô tiếp tục chơi

trò chơi này, coi mình là một phần tử của đoàn thể.

Đây cũng là chỗ tinh diệu của Hoang Dã Đại Phiêu Khác.

Cũng là nguyên nhân các người chơi chăm chỉ không có cách nào bỏ qua nó.

Rất nhanh chóng.

Cô lập tức chạy về doanh trại, tiếp tục thúc đẩy kịch bản.

Đi cứu thành viên bang phái bị đánh cướp gần đây, để lão Đại lên làm phó cảnh sát trưởng đi phá hủy nhà máy cất rượu, nông trường bắn nhau của Đại gia tộc, lẻn vào cứ điểm súng ống đạn được, tìm vợ của người thiếu nợ đòi nợ...

Toàn bộ quá trình đều tiến hành vây quanh việc tăng danh tiếng và kiếm tiền.

Nhưng dùng biện pháp lại không phải rất tốt chính là.

Ví dụ như ngăn cản xe vận chuyển hàng và cướp thương hội, chính là thuần khiết vì kiếm một món lớn.

- Tôi sớm muộn gì cũng bị đám người này làm hỏng.

Âu Dương Hiểu gia nập vào trong đoàn đội không nhịn được chửi thề, thua thiệt cô vừa rồi còn buồn lo vô cớ.

Mặc dù làm xằng làm bậy trong trò chơi rất thoải mái, nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên chơi đùa với góc nhìn của người xấu, làm chuyện xấu tóm lại vẫn có chút chột dạ.

Cho nên gặp phải tình huống có thể lựa chọn, cô cơ bản đều là chọn phương hướng tốt, có thể không giết người thì tận lực không giết người.

Mấy vòng kịch bản xuống.

Cô phát hiện giá trị vinh dự của mình lại còn rất cao, đi cửa hàng cũng có thể được giảm giá.

- Nói về tầm quan trọng của việc làm chuyện xấu che mặt.

- Đây chính là điều mà Carnival đã nói về vinh dự à?

- Tôi vừa rồi xem livestream của Vương Lão Cúc, điểm vinh dự của anh ta là đỏ, ngay cả tiểu trấn cũng không thể vào được, vừa đi vào đã trực tiếp bị đuổi giết.

Chương 384: Đây Mới Là Tây Bộ Thế Giới (2)

- Mẹ nó, ác như vậy à? Đây chẳng phải là không vào được cả cửa hàng và quán trọ à?

- Nhân vật chính khi làm chuyện xấu sẽ do dự, thật ra vẫn có chút lương tri.

- Có lương tri, nhưng không nhiều.

Mặc dù Âu Dương Hiểu đã tận khả năng đi về phương hướng tốt, nhưng một chút kịch bản cưỡng chế tính chất làm ác vẫn không có cách nào tránh được.

Chỉ có thể nói nhân vật chính là một người ác có lương tri mà thôi.

Hoàn toàn không hợp với người tốt.

Từ trong lúc nói chuyện với nhân vật chính có thể nhìn ra được, anh cũng biết tội ác tày trời, đồng thời không nói phải nói dối loại người này.

Từ đầu đến cuối cũng chỉ là trung thành với bang phái, trung thành với lão đại Dutch và đồng bạn mà thôi, đồng thời cũng tràn đầy mong đợi đối với cuộc sống tự do trong tương lai.

Trong loại tâm tình xoắn xuýt lại phóng túng này.

Âu Dương Hiểu lại đi vào mấy đoạn nội dung chính tuyến, dần dần sinh ra liên hệ với hai đại gia tộc trên thị trấn, hỗ trợ cùng nhau tìm vàng.

Vốn nhân vật chính bởi vì lúc trước ma sát nhỏ đã sinh ra hoài nghi đối với hai đại gia tộc, nhưng lão đại Dutch vẫn còn muốn tiếp tục giao tiếp, muốn tìm được vàng.

Kết quả không ngoài dự đoán.

Trong quá trình hành động, bọn họ bị phục kích, thành viên Sean bị giết, cũng chính là tiểu tử mà Hà Đại Hải kia bảo anh đọc nhiều sách, sau này còn có đường ra.

[Authur: Cậu là một đứa trẻ tốt.]

Sau trận kịch chiến, nhân vật chính nửa quỳ bên cạnh thi thể của Sean, nhẹ giọng nói nhỏ.

Dù sao thì cũng là đồng bọn cùng nhau trốn ra khỏi thị trấn Hắc Thuỷ, cứ thế mà chết, hơn nữa còn là chết ở trên sự kiên trì của Lão Đại, tóm lại sẽ có một chút tâm tình tiêu cực.

Cũng bắt đầu phẫn nộ oán trách, bọn họ vốn không nên tới tham gia vào hành động lần này, dù sao thì trước đó hai đại gia tộc cũng đã từng hố bọn họ một lần.

Nhưng hai thành viên bên cạnh lại tập mãi thành thói quen.

[Micah: Đi thôi, cậu ta ra ngoài là muốn tìm một chút manh mối, giống như anh, chỉ là vận khí không tốt, không liên quan đến những chuyện kia.]

[Micah: Anh chỉ biết phàn nàn, chỉ cần gặp phải một chút phiền phức, trừ phi đây là lỗi của anh.]

[Authur: Anh biết mình đang nói cái gì không? Ngoại trừ bản thân anh ra thì anh căn bản không quan tâm đến ai cả!]

[Micah: Mẹ nó, anh giả bộ vênh vang đắc ý, cao cao tại thượng như vậy, nhưng anh cũng không tốt hơn người khác bao

nhiêu.]

[Micah: Tôi và các người lăn lộn bao lâu, chắc là cũng sáu tháng rồi? Anh chỉ có thể không ngừng phàn nàn, anh rất biết đánh nhau, nhưng anh không có đầu óc.]

Hai người hùng hổ, lại giống như đang cãi nhau, bầu không khí không tốt lắm, nhưng cũng không đến mức vạch mặt.

Dù sao thì ở Tây Bộ Thế Giới này, người chết là chuyện bình thường.

Nhân vật chính chỉ là đang oán giận hành động của bọn họ trước đó không suy nghĩ kỹ càng, nhìn thấy tiền thì liều mạng xông vào, kết quả hại chết đồng bạn.

Đây cũng là lý do sau khi bọn họ từ dưới chân núi tuyết đi tới.

Lại một đồng bạn chết.

- Cứ thế mà chết à?

Âu Dương Hiểu sững sờ nhìn thi thể ngã xuống đất.

Cô còn nhớ không lâu trước đây, lão nhân trong bang phái còn nói để cho anh đọc nhiều sách, sau này có thể làm luật sư.

Kết quả vừa mới qua đi bao lâu đã chết, cũng quá đột nhiên rồi.

Có cảm giác thỏ tử hồ bi.

- Đúng là chết có chút oan.

- Nếu không phải là Dutch và Micah cố chấp thì cũng sẽ không bị mai phục.

- Rõ ràng chính là quyết sách sai lầm.

- Chú ý một chút, nhìn thấy tiền thì đi bất động.

- Có lẽ đây mới là Tây Bộ Thế Giới chân thực.

Đại khái cũng hiểu sai lầm của mình.

Sau khi nhân vật chính chôn xong thi thể trở về doanh địa, phát hiện đám người Dutch đang tụ tập lại một chỗ thảo luận chuyện tình, vẻ mặt từng người ngưng trọng.

Nhìn thấy nhân vật chính trở về, mấy người bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

[Dutch: Arthur, anh có nhìn thấy đứa trẻ Jack kia không?]

Dutch vội vàng đi tới, vội vàng hỏi thăm.

Nhìn thấy vậy, trong lòng Âu Dương Hiểu lộp bộp một tiếng.

Tiểu Jack, không phải là ở chương 02 cùng anh ra ngoài chơi, cùng đi câu cá kia à?

Cũng là bạn tốt của nhân vật chính John và một thành viên trẻ khác, là người nhỏ tuổi nhất trong bọn họ.

[Authur: Chưa từng thấy, xảy ra chuyện gì à?]

Không đợi nhân vật chính hỏi thăm, toàn bộ các thành viên đã tụ tập tới.

[Hosea: Là do Bố Lôi Tư Vi Đặc làm, Cơ Lan thấy được mấy người, hình như là người của Bố Lôi Tư Vi Đặc!]

- Lại là hai gia tộc kia!

Đồng bạn vừa mới bị người của hai đại gia tộc hố chết, Âu Dương Hiểu đang rất tức giận, không ngờ ngay cả đứa trẻ trong bang cũng không buông tha.

Đây là lần đầu tiên cô khẩn cấp muốn làm một chuyện xấu như vậy, xử lý tất cả đám người kia.

[Dutch: Chúng ta sẽ tìm được anh ta, chúng ta sẽ mang anh ta về, giết đám ngu xuẩn dám can đảm động đến một sợi lông của những đứa trẻ!]

[Dutch: Micah, Cơ Lan, nếu như có người không quen biết xuất hiện thì xử lý bọn họ đi!]

[Dutch: Những người khác, chúng ta đi thôi!]

Biết bang phái của mình bị nhắm vào nhiều lần, Dutch cuối cùng cũng bá khí một lần, mang theo đại bộ phận thành viên lên con ngựa, chạy tới gia tộc Vi Đặc của Bố Lôi Tư.

Bối cảnh cũng vang lên tiếng cổ nhạc dồn dập, trong nháy mắt đã nâng bầu không khí lên cao trào.

- Đến rồi, sắp đến rồi!

- Cuối cùng cũng phải đi báo thù, thật kích động.

- Đám tạp toái Cá Mập Quang kia!

- Sảng khoái! Chỉ thích loại không hàm hồ này.

- Không nói nhảm, chính là làm!

Giờ khắc này, khán giả đã trở thành Fan group bởi hành động của Dutch, hoặc có lẽ là Fan group của trò chơi này.

Mình và đồng bạn bị hố, bây giờ trẻ con trong bang bọn họ lại bị bắt đi, không nói hai lời, trực tiếp gọi người đi đánh.

Loại cảm giác có cừu báo cừu, có oán báo oán này hoàn toàn nắm chắc lấy tâm tình của bọn họ, làm cho nhiệt huyết của bọn họ sôi trào.

[Dutch: OK, nghe kỹ cho tôi, chờ sau đó nghe hiệu lệnh của tôi, cùng nhau ra tay!]

Trong lúc mọi người nghị luận, đội ngũ cuối cùng cưỡi ngựa đi tới một con đường lớn có đủ loại cây cối.

Chương 385: Saint Denis, Mạt Lộ Bắt Đầu (1)

Trong bóng đêm, anh đã có thể nhìn thấy một căn biệt thự đèn đuốc sáng trưng, chính là dinh thự mà Bố Lôi nhớ đến gia tộc Vi Đặc.

Tám người tám ngựa, chạy vội trên đường lớn, nhìn khí thế hùng hổ, có loại cảm giác như thành đoàn tìm tràng tử.

- Thật là đẹp trai, chính là loại cảm giác này.

Âu Dương Hiểu không khỏi tán thưởng một tiếng, dã tính trong lòng được phóng thích ra.

Tối nay, cô phải hoàn toàn làm người ác một lần!

[Dutch: Rất tốt, tất cả mọi người xuống ngựa, đi theo tôi.]

Rất nhanh, đội ngũ cưỡi ngựa đi tới bên ngoài cửa lớn của dinh thự, để ngựa ở lại bên ngoài.

[Lenny: Đầu tiên là Sean, bây giờ là Jack, trước đó chúng ta không nên nhúng tay vào những chuyện này.]

[Bill: Bây giờ nói những chuyện này hơi chậm một chút à?]

[Dutch: Được rồi, bây giờ chúng ta giải quyết chuyện này đi, hai nhà quê này cho rằng bọn họ có thể tiêu diệt chúng ta à? Thật sự là không biết tự lượng sức mình, đi theo tôi!]

Nói xong, Dutch móc súng lục ra, bước chân nhanh chóng xuyên qua cửa lớn đi vào trong sân.

Những người khác cũng đều cầm súng ống trong tay, xếp thành một hàng ở hai bên cạnh lão.

- Mẹ nó! Cảnh này thật ngầu!

- Đúng, chính là mùi này!

- Có thù không đợi ngày mai, cái này... Mẹ nó, mới gọi là cao bồi!

- Quá sung sướng, vọt thẳng đến đại bản doanh của kẻ địch.

- Đây mới gọi là trò chơi, chơi thống khoái lắm!

- Làm cho tôi muốn lập tức đi chơi.

Trong phòng livestream, mưa đạn điên cuồng hiện lên, biệt khuất trong hiện thực làm cho bọn họ rất thích cảnh tượng có cừu báo cừu này.

Người chơi chơi đùa vốn chính là vì phát tiết, ai nói với anh bộ tiết mục trước điều tra lại lẻn vào cứu người biệt khuất kia chứ?

Đừng sợ, chính là mãng!

Vậy mới xứng đáng với thân phận người chơi!

Đoạn kịch bản này thật sự làm cho bọn họ sảng khoái.

Mà lúc này.

Thủ vệ của gia tộc trong dinh thự cũng phát hiện ra bọn họ, nhao nhao từ bên trong hiện ra.

[Dutch: Cút ngay xuống! Những tên tạp toái các người!]

Lão đại Dutch vẫy tay để cho các thành viên chờ ở phía sau, tự mình đi lên chạm mặt với người ra khỏi gia tộc.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí của hai bên căng thẳng tới cực điểm.

Toàn bộ đều nâng súng lên nhắm chuẩn đối phương.

[Dutch: Chúng tôi tới là muốn đòi lại mấy đứa trẻ, anh nhất định biết chúng tôi sẽ đến đúng không?]

[Gareth: Các người không nên xen vào việc của người khác.]

Người đi tới trước mặt bọn họ đàm phán là người phụ trách tiếp xúc với bọn họ trước đó, nhìn vẻ mặt bất thiện, rất bất mãn đối với chuyện bọn họ lẫn vào tranh đoạt vàng của hai đại gia tộc.

[Dutch: Xin nói rõ thù hận của anh với chúng tôi, nó chỉ là một đứa trẻ, giao đứa bé ra! Nếu không...]

[Gareth: Anh cho rằng anh có thể uy hiếp được tôi à? Mau cút ra khỏi chỗ của chúng tôi!]

Đối phương khoát tay, rất nhiều bóng người hiện ra từ trong dinh thự, trên tay toàn bộ đều cầm súng ống, ngay cả ban công lầu hai cũng có.

Số lượng gần như gấp đôi bên pía người chơi.

- Có chút không ổn.

- Nhân số chênh lệch lớn như vậy.

- Hơn nữa đối diện còn chiếm giữ địa thế.

- Không phải là muốn người chơi thất bại chứ?

- Đố phương có ưu thế sân nhà, có chút khó rồi.

Nhìn thấy cảnh này, Âu Dương Hiểu và khán giả đều lo lắng, vừa rồi tới rất đẹp trai, cũng phải cân nhắc có thể làm được người

ta hay không mới được.

Cũng đừng chạy tới trả thù, kết quả người nhập vào cũng tới.

Mặc dù bọn họ biết đây là trò chơi, kịch bản phát triển như thế nào đều xem Hồng Hoang an bài, nhưng vẫn khẩn trương không nhịn được.

Nhưng mà...

Sau khi yên tĩnh một lát.

Dutch đột nhiên lạnh lùng mở miệng.

[Dutch: Xem ra các người không có ý định giải quyết bằng hoà bình...]

Dứt lời, anh bỗng nhiên rút súng lục ra, chĩa súng về phía người phụ trách trước mặt.

- Phanh một tiếng, trực tiếp phá vỡ thế cục giằng co này, đại chiến hết sức căng thẳng.

- Mẹ nó! Dũng như vậy à?

Ngay cả Âu Dương Hiểu cũng không nhịn được mà nói tục một tiếng, mưa đạn lại một lần nữa sôi trào lên.

Nhưng ngay lập tức, sự lo lắng của bọn họ đã hoá thành kích động.

Không sai!

Chính là bộ dáng này.

Làm xong rồi.

Âu Dương Hiểu vốn đang rục rịch, nhìn thấy đối phương nổ

súng thì vội vàng mở ra kỹ năng độc nhất Mắt Tử Thần, làm cho tất cả mọi thứ xung quanh đều biến thành động tác chậm.

Tiếp theo anh giơ súng lên nhắm chuẩn 3 người trên ban công.

Phanh!

Phanh!

Phanh!

Ba phát đạn liên tiếp bắn ra.

Con Mắt Tử Thần kết thúc khôi phục bình thường, ba người kia trực tiếp bị bắt tại chỗ, hoàn thành một lần tam sát anh tuấn.

Dutch cũng dưới sự che chở của những người khác đi tới phía sau xe hàng, hai bên cách kiến trúc bắn nhau kịch liệt, tiếng súng gầm thét không ngừng vang lên.

- Mấy phát này ngầu lắm.

- Không hổ là đại sư của Tây Bộ Tô Lại Biên.

- Lúc cần vẫn rất có tác dụng.

- Chỉ thích loại này, không nói nhảm với anh nữa.

- Mở cá mập ra, một người cũng không buông tha!

Sau khi khai chiến, khán giả phát hiện suy nghĩ vừa rồi của mình hoàn toàn dư thừa.

Cho dù thương pháp của Âu Dương Hiểu không được, nhưng dưới sự tấn công mạnh mẽ của các thành viên cũng đã xử lý toàn bộ đối phương, trước sau không đến 3 phút.

Tiếp theo mấy người đi ra phía trước, một cước đá văng cửa

lớn tiến vào trong, vừa giải quyết kẻ địch vừa tìm đứa trẻ.

Trong lúc bọn họ tìm kiếm được lầu hai, đi tới trước một cửa lớn đóng chặt, dưới lầu lại đột nhiên truyền đến một tiếng la lên.

[Charles: Càng ngày càng nhiều người đổ xô về phía bên này!]

[Dutch: Authur, nhanh đi hỗ trợ, chúng ta bảo vệ cửa lớn này!]

- Còn có người à?

Âu Dương Hiểu nghiêm túc hơn một chút, lập tức móc súng đi ra bên ngoài ban công, bắn một trận về phía đội ngũ kẻ địch đang cưỡi ngựa chạy tới, làm yểm hộ cho thành viên dưới lầu.

Phối hợp với âm nhạc khẩn trương kích thích kia, toàn bộ người đi ngang qua sân khấu đều tràn trề niềm vui, giết thống khoái.

Sau khi tốn khoảng 5 phút để giải quyết tất cả các nhân vật phản diện, cuối cùng mới có thể hả cơn giận trong lòng.

Nhưng mà ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Khi bọn họ xâm nhập vào lầu chủ, bắt được lão thái bà chưởng quản gia tộc.

Lại biết được tiểu Jack không ở đây, mà đã bị con của lão thái bà đưa đến một thành phố khác, Saint Denis, thậm chí có thể sẽ bị bán đi.

Chương 386: Saint Denis, Mạt Lộ Bắt Đầu (2)

Biết được kết quả này, trong lòng mọi người bỗng cảm thấy không ổn.

Dưới sự phẫn nộ, đám người nhân vật chính dùng một mồi lửa đốt nhà, lưu lại lão thái bà ở bên ngoài tự sinh tự diệt.

Dưới ngọn lửa hừng hực chỉ còn lại tám bóng người quay người rời đi.

Sau đó màn hình dần dần tối lại.

- Vậy là lại không ở đây, không phải là lại phải thay đổi chỗ đi tìm đứa bé chứ?

Âu Dương Hiểu mơ hồ có ngờ tới.

Tính toán thời gian, nội dung của chương 3 chắc là cũng sắp kết thúc rồi.

Nếu như không đoán sai, chương 4 chắc là đi đến Saint Denis, cũng chính là xuống thành phố tìm người.

- Quá khó khăn, mặc kệ đi đâu cũng sẽ va chạm với thế lực ở đó, căn bản không an ổn được.

- Không có cách nào, Tây Bộ Thế Giới lúc ấy quả thật là như vậy, cơ bản đều bị các thế lực lớn thao túng.

- Mười mấy hai mươi người trong bang phái nhân vật chính, mục tiêu quá lớn, lại thường xuyên đi kiếm tiền, những thế lực kia

chắc chắn không dung được bọn họ.

- Nói trắng ra vẫn là mình quá lãng quá tham.

Kịch bản của chương 3 chủ yếu chính là nói về ân oán giữa bang phái nhân vật chính và hai đại gia tộc.

Từ lúc mới bắt đầu hợp tác, đến sau đó bởi vì lợi ích mà tính kế lẫn nhau, lại đến mai phục truy sát, bắt tiểu Jack đi, từng bước một phát triển theo phương hướng ác liệt nhất.

Tất cả đều là lợi ích cho phép.

Khi màn hình lại sáng lên, Dutch giúp mấy nhân vật quan trọng cũng tụ tập lại một chỗ thương lượng đối sách, cảnh tượng ngưng trọng giống như suy đoán của bọn họ.

Bởi vì mặc kệ là đi tìm thành viên trẻ hay là bọn họ xử lý nhiều người như vậy thì đều khó có khả năng tiếp tục lưu lại ở đây.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Ngay khi nhân vật chính đang thương thảo đối sách thì thám tử trước đó vẫn luôn đuổi theo muốn chiêu an bọn họ lại xuất hiện, thoáng cái đã hù doạ tất cả mọi người bao vây lại.

[Agent Milton: Tôi không biết anh có chú ý hay không, bây giờ nơi này là đất văn minh, chúng ta giết sạch những người man rợ kia cũng không phải là vì để cho một người không có chút tôn nghiêm nào như anh và đạo đức cơ bản đi ra làm mưa làm gió, loại ngày này... Không còn tồn tại nữa.]

Những lời này là do Agent Milton nói với Dutch.

Cũng chính là cục diện mà Tây Bộ Thế Giới đang gặp phải bây giờ.

Quan phương tham gia, chuẩn bị thu phục toàn bộ Tây Bộ Thế Giới, vậy những người làm đủ trò xấu như bọn họ sẽ không thể nào được khoan dung.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhân vật chính và các thành viên vẫn muốn nhanh chóng kiếm bộn tiền, rời khỏi nơi này sống tự do.

Nhưng lãnh tụ Dutch của bọn họ cũng không muốn như vậy.

Có lẽ là không cam lòng để Tây Bộ Thế Giới và bang phái của anh bị tiêu diệt như vậy.

Chỉ thấy anh từ trên chỗ ngồi chậm rãi đứng dậy, giọng nói trầm thấp.

[Dutch: Nơi này... Không có chút văn minh nào có thể nói, mỗi người đều lòng tham không đáy, đến không biết liêm sỉ, chỉ còn lại hoàn cảnh dục vọng!]

Trong lúc nhất thời, hai bên giương cung bạt kiếm.

Bên phía Agent chỉ có hai người, thấy bọn họ không nghe theo lời mời, sau khi thả xuống vài câu ngoan thoại thì xoay người rời đi.

Có lẽ là do kiêng kị Agent là người của quan phương, nhân vật chính bên này cũng không ra tay, nhưng cuối cùng cũng làm cho bọn họ quyết tâm rời khỏi nơi này.

Mà nhân vật chính và người bạn John, cũng chính là cha của tiểu Jack thì trở thành tiên phong dò đường đến địa phương mới.

- Xem ra đúng là phải rời khỏi rồi.

Âu Dương Hiểu thầm than một tiếng, điều khiển nhân vật đi với John rời khỏi doanh địa.

Mặc dù loại sinh hoạt lang bạt kỳ hồ này đã không phải là lần đầu tiên, nhưng mỗi lần di chuyển khỏi doanh địa thì tâm tình của cô đều sẽ giảm xuống mấy phần, cũng càng hoài nghi đối với nhân vật chính cuối cùng có thể sống tốt hay không.

Loại ảnh hưởng này là thay đổi một cách vô tri vô giác.

Làm cho người không tự chủ được mà rơi vào trên người những người này.

Nhưng càng tiến lên kịch bản thì cô càng cảm thấy được.

Vậy nguyện vọng đơn giản là không thể đơn giản hơn, ở trong thế giới hỗn loạn vô tự này có bao nhiêu khó khăn để thực hiện.

Giống như là vì đáp lại tâm tình của cô.

Trên đường gấp rút lên đường.

John đi với cô cũng kể rõ oán giận của mình, bắt đầu sinh ra hoài nghi đối với kế hoạch kiếm tiền của Dutch.

Bởi vì trên con đường này, bọn họ làm việc dựa theo kế hoạch của Dutch, cũng chưa từng thuận lợi một lần nào.

Ngược lại đã hại chết mấy đồng bạn, bây giờ ngay cả con của mình cũng bị bắt đi, cuối cùng làm cho mâu thuẫn trong lòng của anh hoàn toàn bộc phát.

- Xong rồi, tôi luôn cảm giác sắp xảy ra chuyện.

- Kế tiếp không phải là mâu thuẫn nội bộ bộc phát quyết liệt chứ?

- Trên đường đi, Dutch và Mại Tạp quả thật quá nóng lòng kiếm tiền, đều không cân nhắc sao Toàn Tính, đổi lại là tôi thì tôi cũng sẽ có oán khí.

- Không có cách nào, thời đại đó căn bản là không dung hợp được một số người như bọn họ.

- Không biết sau này có thể thay đổi xong hay không.

Mưa đạn không ngừng thổi qua, toàn bộ đều đang thảo luận kịch bản.

Âu Dương Hiểu ở phía trước ống kính cũng vừa nhìn mưa đạn vừa đẩy kịch bản.

Cuối cùng sau mấy phút đồng hồ, cô đã đến một đầm lầy, tìm được một căn nhà cũ ở đó.

Sau khi quét dọn bên trong một lần, đại bộ đội cũng mang theo xe ngựa chạy đến tạm thời dàn xếp.

Tiếp theo nhân vật chính ngựa không dừng vó cùng Dutch đuổi tới thành thị tên là Saint Denis kia.

[Chương 4: Saint Denis]

Theo đó là mấy chữ to xuất hiện.

Cảnh đường phố của thành phố Saint Denis dừng lại, biến thành một tấm tranh sơn dầu màu trắng đen.

Trên bối cảnh là một ống khói nhà máy khói đen nồng đậm, nhìn vừa mới kiềm chế lại lạnh như băng, phong cách hoàn toàn khác với 3 chương trước, khí tức văn minh cũng nồng hậu hơn rất nhiều.

- Đã hơn phân nửa rồi à?

Âu Dương Hiểu bừng tỉnh, lúc này mới phát hiện mình đã liên tục livestream gần 3 giờ, thời gian này cũng trôi qua quá nhanh rồi.

Nhưng vẫn còn một chút thời gian nữa mới đến lúc xuống live, cô cũng không dừng lại, trực tiếp bắt đầu nội dung chương 4.

Chương 387: Cái Nhìn Này Có Lẽ Chính Là Lời Tạm Biệt (1)

- A a a! Kẻ trộm ghê tởm!

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu phát điên, chửi ầm lên về phía màn hình trò chơi.

Ngay vừa rồi, cô và nhóm Dutch chia làm hai đường, đi vào trong Saint Denis để tìm hiểu tin tức.

Kết quả vừa vào đã bị mấy đứa trẻ trộm túi tiền, làm cho cô tức giận không nhẹ.

Phải biết rằng số tiền này là do cô vất vả lắm mới tích góp được, chuẩn bị mua quần áo và vũ khí tốt.

- 666, đây chính là thành thị văn minh à?

- Bắt đầu bị trộm rồi, xin hãy cẩn thận.

- Chấn kinh rồi, chủ phòng nào đó vào thành bị trộm, lưu lạc đầu đường!

- Trộm tiền trộm tới trên người sát nhân cuồng ma, đứa nhỏ này khẳng định có tiền đồ.

- Dân phong thuần phác. (icon đầu chó).

Người xem trong phòng livestream đều cười điên rồi, đại ác nhân dọc đường đi đã giết không biết bao nhiêu người, thế mà cũng có lúc ăn quả đắng.

Saint Denis này quả nhiên không hổ là thành phố văn minh.

- Không được, không lấy được tiền về thì khó tiêu mối hận trong lòng tôi!

Âu Dương Hiểu đau lòng không thôi, lập tức đuổi theo mấy đứa trẻ đang chạy trốn kia.

Lúc này, sau khi bị hun đúc bởi nội dung ba chương trước đó, cô đã trở nên vạm vỡ hơn rất nhiều, rất có tư thế của một nữ cao bồi miền Tây.

Một đường truy kích, cuối cùng cũng thành công lấy được tiền về, đồng thời ngoài ý muốn thăm dò được tung tích của người mang theo tiểu Jack kia.

Một phen khó khăn trắc trở trôi qua, cuối cùng cũng thành công cứu tiểu Jack trở về.

John chạy tới vô cùng kích động, trái tim treo lơ lửng cũng coi như buông lỏng xuống.

- Hả, được cứu về dễ dàng như vậy à?

Từ khi nhận được tiểu Jack từ trong tay đối phương, Âu Dương Hiểu vẫn còn ngơ ngác.

Cô cho rằng ít nhất sẽ lại là một trận bắn nhau, thậm chí sau khi đại náo Saint Denis thì không thể không chạy khỏi nơi này, kết quả lại ngoài dự liệu của cô.

Đối phương chẳng những không làm khó bọn họ, thậm chí còn chiêu đãi một phen, đồng thời mời bọn họ sau này đi tham gia yến hội trong thành phố.

Ngay cả tiểu Jack ở đây cũng sống rất tốt.

- Tôi luôn cảm thấy có âm mưu gì đó, là tôi suy nghĩ nhiều quá

à?

Trên đường trở về, cô vừa cưỡi ngựa vừa suy nghĩ, trong lòng bồi hồi lo âu.

Đồng thời, bên cạnh truyền đến đối thoại của hai cha con.

[John: Thật xin lỗi... Cha tới quá muộn.]

[Tiểu Jack: Con chơi rất vui, con có một căn phòng riêng của mình, bên trong còn có một chiếc giường lớn và một cái hộp đồ chơi, còn có rất nhiều sách.]

Trong lúc nói chuyện, bối cảnh cũng vang lên khúc dương cầm mang theo nhàn nhạt ưu thương.

[John: Những người kia... Có làm gì con không?]

[Tiểu Jack: Cha, cha đã từng ăn qua mì ý chưa?]

[John: Cái gì? Đó là thứ gì?]

[Tiểu Jack: Đó là đồ ăn, nhìn giống như là con sâu, nhưng mà ăn rất ngon.]

[Tiểu Jack: Bọn họ còn dạy con rất nhiều tiếng Ý, cha có biết Cavallo không? Nó có nghĩa là ngựa, Pantofola nghĩa là dép lê...]

Tiểu Jack cao hứng kể lại những chuyện mình đã trải qua trong khoảng thời gian này, cậu bé cũng không bị ngược đãi, mà là trải qua những cuộc sống trước đó chưa từng trải qua.

Mỗi khi cậu bé nói gì đó, John thân là cha đều trở nên trầm mặc một chút, giọng nói dường như có chút phức tạp.

Người xem ngồi trước màn hình, nhất là người làm cha, càng nghe càng không thích hợp, lông mày hơi nhíu lại.

Cuối cùng không khỏi thở dài một tiếng.

Bọn họ dường như đã biết âm mưu ở đâu.

- Mẹ nó! Giết người tru tâm.

- Ngay trước mặt cha người ta, cho con cái thứ càng tốt hơn....

- Nếu đổi lại là tôi thì cũng sẽ rất khó chịu.

- Thứ mà tôi không thể cho con mình, người khác lại có thể tiện tay đưa ra, thật sự rất có thể hiểu được tâm tình của John bây giờ.

- Thật sự quá nhập diễn các nhân vật trong trò chơi này.

Nghe đoạn đối thoại giữa cha con, rất nhiều người xem đều trầm mặc.

Rõ ràng chỉ là mấy câu nói đơn giản, nhưng lại giống như từng thanh đao nhọn cắm vào trong lòng các người cha.

Loại chuyện này bọn họ không phải chưa từng gặp được.

Chính là bởi vì đồng cảm nên mới có thể hòa mình trọn vẹn vào lịch trình mưu trí của nhân vật John.

Thân là thành viên của bang phái, anh căn bản không cho được những thứ mà con mình vừa nói, thậm chí ngay cả chính anh cũng chưa từng gặp qua.

Loại cảm giác thất bại kia tuyệt đối là cực kỳ khắc sâu, nhưng lại không thể diễn tả ra được.

- Hồi nhỏ tôi cũng là như vậy, rất muốn có một con búp bê mà những đứa trẻ khác đều có, nhưng biết sẽ mang đến gánh nặng cho gia đình, cho nên không dám nói ra, kết quả lúc sinh nhật cha tôi vẫn mua cho tôi một con.

Giờ khắc này.

Cuối cùng Âu Dương Hiểu cũng cảm nhận được tâm tình của cha lúc đó, nụ cười vốn có trên mặt cũng biến mất.

Đều nói tác phẩm hay có thể làm cho người ta tỉnh ngộ.

Trò chơi tốt đương nhiên cũng là như thế.

Chỉ là một kịch bản nhỏ đơn giản đã có thể dẫn phát cảm xúc sâu sắc như vậy.

Có nước mắt có tiếng cười, nếm khắp tình người ấm lạnh.

Có lẽ đây mới là điểm hấp dẫn chân chính của trò chơi này.

Sau mấy phút gấp rút lên đường.

Mấy người nhân vật chính cũng nhanh chóng trở về doanh trại.

Các thành viên cao hứng xông tới, đêm đó tổ chức một bữa tiệc tối chúc mừng ở bên cạnh đống lửa.

Cảnh tượng ấm áp kia làm cho Âu Dương Hiểu thậm chí đều hy vọng thời gian dừng lại ở thời khắc này, không cần tiếp tục sống cuộc sống lang bạt kỳ hồ nữa.

Nhưng mà….

Đây cuối cùng cũng chỉ là tưởng tượng của cô mà thôi.

Một đêm trôi qua, mặt trời mọc lên như thường lệ.

Nhân vật chính cũng nhận được tin nhắn cầu cứu của bạn gái cũ, bảo anh tới giúp một chút.

- Hình như đây không phải nội dung chính tuyến, có nên làm

không?

Âu Dương Hiểu nhìn thư tín, có chút do dự.

Mặc dù cô muốn đẩy nhanh chủ tuyến, nhưng đứng trên lập trường của mình, cô vẫn hy vọng nhân vật chính Arthur có thể có một kết quả tốt, ví dụ như về mặt tình cảm.

Giống như là bạn bè của mình trong trò chơi, đương nhiên hy vọng anh có thể sống tốt.

- Làm đi, chỉ là một nhánh mà thôi, không tốn thời gian bao lâu.

- Tôi cảm giác sau này lại phải chạy, vẫn là đừng lưu lại tiếc nuối.

Chương 388: Cái Nhìn Này Có Lẽ Chính Là Lời Tạm Biệt (2)

- Lúc trước bởi vì hai người đều không ai nhường ai nên mới phải tách ra, bây giờ coi như chúng ta cưỡng chế anh ta đi hẳn là được rồi chứ?

- Đồng ý, có lẽ đây là nhiệm vụ tình cảm.

Khán giả cũng không vội nhìn thấy kết cục, nhao nhao phát mưa đạn đáp lại.

Dù sao thì cặp đôi Arthur và Mary này vốn là có lưu lại tiếc nuối, một người là tội phạm, một người là bình dân, Arthur không hy vọng đối phương sẽ trải qua cuộc sống như mình, cuối cùng không thể không tách ra.

- Vậy được rồi, trước tiên làm nhiệm vụ phụ này đã.

Thấy mọi người không có ý kiến, Âu Dương Hiểu cũng không nói nhảm, lập tức thu hồi thư tín rồi đi ra ngoài chạy vào trong thành.

Kết quả sau khi chạm mặt mới biết được.

Là do cha của bạn gái cũ lại đánh bạc ăn uống chơi gái, bán gia sản lấy tiền làm loạn, cho nên cô muốn anh tới trợ giúp.

Sau một đường hối hả ngược xuôi, nhân vật chính đã giải quyết chuyện rất nhẹ nhàng, đồng thời từ trong tay gian thương lấy ra chiếc trâm cài tóc tổ truyền bị bán đi.

Toàn bộ quá trình, hai người vẫn luôn cãi nhau, kể rõ đủ loại

chuyện cũ, thậm chí còn oán trách đối phương.

Nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra được giữa bọn họ còn có tình cảm.

Nhất là khi bọn họ đang xem kịch trong rạp hát, Arthur từng đưa tay muốn ôm chặt đối phương, nhưng tay duỗi ra một nửa lại thu về.

Khán giả trên người anh thấy được hai chữ "lý trí".

Nhưng càng nhiều hơn là bất đắc dĩ.

[Mary: Giữa chúng ta đã quá muộn rồi à, Arthur?]

Rời khỏi rạp hát, trên đường đi đến trạm tàu điện, bạn gái cũ bỗng nhiên mở miệng.

[Arthur: Anh không thể nói dối với em được, anh là tội phạm bị truy nã, Mary, nếu như... Nếu có người thân thiết với anh thì đối phương cũng sẽ bị truy nã... Anh không thể cuốn em vào.]

[Mary: Cùng đi với em đi, Arthur, bây giờ đi đi, đừng quay đầu lại.]

Mary vừa nắm chặt tay của Arthur, giọng nói tràn đầy khẩn cầu, cô không muốn anh tiếp tục đọa lạc.

Arthur nhất thời lâm vào trầm mặc, sự do dự trong ánh mắt giấu ở dưới nón cao bồi phát huy vô cùng tinh tế.

Vẻ mặt sinh động kia làm cho khán giả giống như nhìn thấy không phải là một nhân vật trò chơi, mà là một người sống sờ sờ.

- Đáp ứng i, mau đáp ứng cô ấy đi!

- Đi thôi, cao chạy xa bay cũng tốt, đừng có sống loại cuộc sống này nữa.

Trước ống kính, Âu Dương Hiểu cắn môi, sốt ruột muốn chết.

Nếu như có thể lựa chọn, cô hy vọng trên màn hình xuất hiện một lựa chọn đồng ý, hoàn toàn kết thúc chuyện xưa ở đây, cùng người yêu của mình cao chạy xa bay.

Nhưng trời không chiều lòng người.

Không có gì cả.

Cô chỉ có thể trơ mắt nhìn vẻ mặt từ do dự biến thành kiên định của Arthur.

[Arthur: Anh cũng muốn... Đây là chuyện mà anh khát vọng nhất, nhưng mà anh còn có đồng bọn, một khi bọn họ tự do thì anh sẽ tự do, tiếp theo anh sẽ có thể biến mất.]

[Mary: Nhưng mà, Arthur...]

[Arthur: Nếu như chúng ta muốn rời đi thì sẽ phải cần tiền, anh sẽ sớm có thôi.]

Nghe nói như vậy, Mary rõ ràng là không tin tưởng, nhưng cô cũng đã không có bất kỳ lý do gì.

[Mary: Em biết anh sẽ không đi theo em... Em sẽ viết thư cho anh]

Đứng ở trước cửa xe, cô do dự quay đầu liếc mắt nhìn Arthur, cuối cùng vẫn cô đơn đi vào trong xe.

Mãi cho đến khi cửa xe đóng lại, tàu điện rời đi.

Âu Dương Hiểu và khán giả đều ngơ ngác nhìn màn hình.

- Cái nhìn này có lẽ chính là lời vĩnh biệt.

- Flag cắm cũng sắp đầy rồi.

- Quả nhiên vẫn là không thể nào tiến tới cùng nhau.

- Một bên là đồng bạn một bên là người yêu, Arthur chỉ là không muốn liên lụy đến người yêu mà thôi.

- Một cô gái tốt biết bao, Hồng Hoang thật sự là không làm người.

- Đừng có kết luận quá sớm, không chừng sau này còn có kết quả tốt hơn nữa thì sao?

Từ xưa đến nay chân tình không lưu được, chỉ có bi kịch được lòng người.

Đoạn cảm tình tràn đầy bất đắc dĩ và tiếc nuối này làm cho khán giả vô cùng tiếc hận, đồng thời cũng biết nhân vật chính chỉ là đưa ra lựa chọn chính xác nhất.

Trước mặt dòng lũ thời đại thay đổi.

Lực lượng cá nhân thực sự quá nhỏ bé.

Càng chơi sâu thì loại cảm xúc này càng nồng đậm, làm cho người ta không tự chủ coi nó là một thế giới chân thật.

Loại cảm xúc này là trò chơi Tín Ngưỡng bỏ tiền đánh quái thăng cấp kia không thể mang lại được, cũng là điều mà nhiều trò chơi thế giới mở thiếu sót nhất.

Trò chơi này của Hồng Hoang.

Không thể nghi ngờ là nói cho bọn họ biết.

Thế giới mở chân chính là như thế nào!

- Tôi cũng không tin, trên đường đến đây tôi làm không ít chuyện tốt, tích góp nhiều điểm vinh dự như vậy, thế nào cũng phải là công tội bù nhau chứ?

Nhìn tàu điện đi xa, Âu Dương Hiểu không cam lòng nói.

Cô không cần Arthur đại phú đại quý, chỉ cần có thể nhìn thấy anh rửa tay gác kiếm, cùng người yêu vượt qua cuộc sống của người bình thường là được.

Chỉ đơn giản như vậy mà thôi!

Cô chỉ muốn nhân vật trò chơi của mình có được một kết cục tốt!

Ôm quyết tâm kiên định này, cô cũng không dừng lại nhiều nữa, cưỡi ngựa chạy về doanh địa, tiếp tục tiến lên theo kịch bản.

Rất nhanh chóng.

Bọn họ được mời đến tham gia yến hội trong thành phố.

Sau khi trải qua một số chuyện, người đàn ông lúc trước mang theo tiểu Jack cuối cùng cũng lộ ra mục đích của mình, nói cho mấy người nhân vật chính biết, trạm tàu điện có rất nhiều tiền, đề nghị bọn họ đi cướp.

Bọn họ một lòng muốn kiếm bộn tiền cao bay xa chạy, đương nhiên đồng ý lời này.

Mà trên đường chuẩn bị, Dutch đột nhiên nói gặp phải một thuyền trưởng, đối phương đồng ý chỉ cần bọn họ trả tiền là có thể đưa bọn họ đến châu Úc, rời khỏi nơi này.

Nhưng vấn đề là bọn họ còn chưa góp đủ tiền.

Nhất định phải nhanh chóng làm một vố lớn mới được.

Cũng kiên định quyết tâm cướp trạm tàu điện của bọn họ.

Kết quả không cần nhiều lời.

Bọn họ đã bị lừa.

Trạm tàu điện căn bản là không có tiền.

Ngược lại, người đàn ông kia gọi thủ vệ tới muốn bắt bọn họ, lại là một trận bắn nhau kịch liệt.

- Xem đi, tôi biết tên kia không có ý tốt mà.

Chương 389: Trong Chúng Ta Có Nội Gián (1)

Âu Dương Hiểu không cảm thấy bất ngờ chút nào, dù sao thì trước đó người đàn ông kia đã bắt đi tiểu Jack, việc làm ăn còn bị bọn họ quấy nhiễu, sao có thể tốt với bọn họ như vậy.

Sau khi giải quyết xong kẻ địch đuổi theo tới.

Bọn họ ngồi trên xe ngựa trốn về doanh địa, tiếp theo đi thẳng đến nơi ở của người đàn ông kia.

Lại là một phen bắn nhau, cuối cùng thành công bắt được người đàn ông này rồi ném đi cho cá sấu ăn.

- Đại khoái nhân tâm!

- Gia hỏa này cuối cùng cũng chết rồi.

- Nhưng mà anh ta có chết cũng không lấy được tiền.

- Thảm, mỗi lần hành động đều thất bại.

- Sợ là nhóm người nhân vật chính bị suy thần bám theo.

Đúng là quá thảm.

Từ khi bắt đầu xuống núi tuyết, mỗi một lần nhóm nhân vật chính có động tác lớn thì đều sẽ gặp phải đủ loại ngoài ý muốn, bị truy binh vây giết, hoặc chính là không kiếm được bao nhiêu tiền.

Sau đó còn bị thúc ép phải thay đổi vị trí doanh địa, đổi không dưới ba, bốn chỗ.

Cảm giác như bọn họ cách kế hoạch ban đầu càng ngày càng xa.

- Không biết lần này có thể nhớ lâu được hay không.

Âu Dương Hiểu cũng phát hiện ra vấn đề này.

Bị hố nhiều lần như vậy, lão đại Dutch hẳn là sẽ kịp thời thu tay lại chứ?

Nhưng mà...

Cô còn đánh giá thấp lòng tham của con người.

Nhiều lần thất bại cuối cùng cũng làm cho Dutch trở nên nóng nảy, lần này lại nhắm mục tiêu đến ngân hàng Saint Denis.

Hơn nữa bọn họ còn chuẩn bị ra tay trước khi thuyền rời bến.

[Dutch: Đã đến lúc rồi, các quý ông, đây là vụ cuối cùng.]

[John: Hình như trước đó đã nghe câu này rồi thì phải?]

[Dutch: Anh sao vậy, John? Sự tự tin của anh đã đi đâu rồi?]

[John: Tôi chỉ là muốn đối mặt với hiện thực.]

Đối với vụ hành động lần này, Dutch vẫn vô cùng tự tin.

Thiết lập sẵn kế hoạch, toàn bộ băng đảng cao bồi Dutch dốc hết toàn lực rời đi doanh địa, chạy tới Saint Denis.

...

- Tôi cá 5 tệ, lần này đánh cướp chắc chắn thất bại.

- Cái này còn cần phải đoán à? Nếu như thành công thì kịch bản còn tiến lên như thế nào nữa.

- Tôi tương đối quan tâm lần này bọn họ lại phải dùng biện pháp gì để chạy trốn.

- Vu Hồ, lại muốn đại khai sát giới!

- Tôi hiểu rồi! Cướp tiền chỉ là giả, đơn thuần chính là muốn làm cho người chơi vượt qua cơn nghiện bắn súng mà thôi.

- Hồng Hoang là hiểu về thế giới phía Tây.

Đoạn đường này tới đây.

Mặc dù nhân vật chính gặp phải không ít chuyện ngoài ý muốn, nhưng năng lực chạy trốn và hoả lực vẫn rất mạnh, khán giả không lo lắng bọn họ trốn không thoát.

Cho dù trốn không thoát bị bắt thì cũng nhất định sẽ có kịch bản cứu viện binh, không có chút hoảng loạn nào.

Ngay cả Âu Dương Hiểu trước ống kính cũng đều kích động.

- Cái này cũng không trách tôi, kịch bản bắn nhau tính chất cưỡng chế, cũng không phải là do lòng tôi quá xấu.

A đúng đúng đúng.

Tất cả đều là bị ép buộc.

Là súng tự động bóp cò súng, người chơi chỉ là người công cụ cầm súng mà thôi.

Nhìn hai chữ chờ mong gần như viết lên trên mặt cô, khán giả cười ra tiếng, cũng không vạch trần.

Bởi vì bắn súng trong trò chơi này đúng là rất tuyệt, làm cho người ta có cảm giác rất đắm chìm.

Trong bầu không khí thoải mái này, đội ngũ trong trò chơi

cũng rất nhanh đi tới bên ngoài cửa chính ngân hàng Saint Denis, dừng ngựa và che mặt lại.

[Dutch: Các quý ông... Bắt đầu hành động đi!]

Cùng với một tiếng la lên, Dutch một cước đá văng cửa lớn của ngân hàng, dẫn người cầm súng vọt vào.

Âu Dương Hiểu nhảy cẫng hoan hô, khống chế nhân vật theo sát phía sau.

Dù sao thì loại chuyện này ở thực tế là cô không dám nghĩ đến, làm cho cô vừa khẩn trương, chột dạ lại kích động, bày ra một bộ dáng vênh vang đắc ý đi vào đại sảnh.

- Không được nhúc nhích, ăn cướp đây!

- Ha ha, tôi đã muốn thử hét lên như vậy từ lâu rồi.

Khuôn mặt của Âu Dương Hiểu đỏ bừng, giống như là vừa đạt được thành tựu của đời người gì đó, khẩn trương đến mức vung đầu súng khắp nơi.

Mà người trong đại sảnh cũng bởi vì bọn họ xuất hiện mà sợ hãi kêu liên tục, hai tay nâng lên ngồi xổm ở một góc.

- Nếu như chủ phòng đặt ở cổ đại thì chí ít cũng là một nữ sơn tặc.

- Nhìn tư thế nhỏ này, vẫn là rất có phong cách.

- Giả vờ, cố mà giả vờ đi, cô đã muốn làm như vậy từ lâu rồi chứ gì?

- Lúc này mới mấy ngày, Hiểu Hiểu nhà tôi đã bị dạy hư rồi.

- Cảm giác đắm chìm thật sự rất tuyệt, làm cho tôi bắt đầu khẩn trương.

Không thể không nói, phối nhạc của Hoang Da Đại Phiêu Khách thật sự rất tuyệt vời.

Trong tiếng nhạc gấp rút và trầm thấp, bầu không khí trở nên căng thẳng hơn nhiều.

Sau khi làm màu xong, Âu Dương Hiểu vội vàng dựa theo lời nhắc nhở, ép quản lý mở cửa két sắt, đi vào bên trong bắt đầu trắng trợn vơ vét.

Quá trình thuận lợi làm cho bọn họ không khỏi hoài nghi.

Chẳng lẽ lần này thật sự thành công à?

Cuối cùng nhóm của nhân vật chính có thể sống một cuộc sống ăn thịt ngon uống rượu tốt à?

- Không thích hợp, hình như sắp xảy ra chuyện rồi!

Đột nhiên, Âu Dương Hiểu đang vơ vét tiền tài đột nhiên biến sắc, nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng nổ lớn và kinh hô qua tai nghe.

Cô vội vàng mang theo ba lô rời khỏi két sắt, đi ra bên ngoài.

[John: Chúng ta gặp phiền phức rồi! Hình như là vệ đội tới!]

[Dutch: Nhanh lên, chúng ta đi thôi!]

Vệ đội tới?

Mọi người vừa rồi còn đang đắm chìm trong không khí vui sướng, nghe vậy lập tức cả kinh, hoàn toàn không ngờ biến cố lại tới nhanh như vậy.

Càng đừng nói đến Âu Dương Hiểu, cô cũng không để ý quá nhiều, thuần thục chạy về phía bên cửa sổ, chuẩn bị tiến hành phá vây.

Dù sao thì loại chuyện này trước đó cô cũng đã làm không ít.

Nhưng khi ánh mắt của cô xuyên qua tấm kính nhìn ra phía ngoài thì lại bỗng nhiên hoảng hốt.

- Hosea! Sao lão phụ thân lại bị bắt rồi?

Đúng vậy!

Lúc này, bên ngoài ngân hàng đã tụ tập rất nhiều vệ đội.

Mà Hosea, túi khôn của bang phái, người bị phái đi ra hấp dẫn sự chú ý của vệ đội, thế mà lại bị bắt, phải biết rằng đây chính là thành viên cốt cán của bọn họ.

Chương 390: Trong Chúng Ta Có Nội Gián (2)

Hơn nữa người bắt anh ta vẫn là Agent Milton lúc trước từng tuyên bố sẽ dẫn đội tới vây quét bọn họ!

- Không phải nói là mấy ngày nữa thám viên mới có thể đuổi tới à?

- Sao lại nhanh như vậy?

- Không thích hợp, giống như là cố ý đang chờ đợi nhóm nhân vật chính mắc câu.

- Chắc là vậy, bằng không thì bọn họ đến cũng quá nhanh rồi.

- …

Khán giả nghị luận ầm ĩ.

Đoàn nhân vật chính tiến vào ngân hàng chưa đến vài phút thì đối phương đã lập tức đuổi tới, còn bắt được thành viên phụ trách thu hút sự chú ý.

Chỉ cần không phải kẻ ngốc thì đều có thể nhìn ra chuyện này có vấn đề.

Cũng bỗng nhiên sinh ra một cảm giác không ổn.

[Milton: Dutch, bây giờ nhanh chóng đi ra cho tôi.]

Agent dùng súng chỉ vào đầu Hosea, đứng bên cạnh công sự che chắn ở bên kia đường.

[Dutch: Chắc chắn có người mật báo!]

Dutch đứng ở bên cửa sổ cũng ý thức được có gì đó không đúng, sắc mặt âm trầm nói.

Nội ứng!

Hai chữ bỗng nhiên hiện lên trong lòng Âu Dương Hiểu và khán giả.

Loại tình huống này, tuyệt đối là có nội ứng.

[Dutch: Milton, thả bạn của tôi ra, bằng không thì đừng trách tôi ra tay với người trong này.]

Dutch cách cửa kính lớn tiếng uy hiếp.

Loại góc nhìn tội phạm bị vây bắt này làm cho Âu Dương Hiểu cũng không nhịn được khẩn trương lên, có loại cảm giác chột dạ làm chuyện xấu bị bắt tại trận.

[Milton: Hả, sao tôi phải làm như vậy?]

[Dutch: Làm ơn, Milton...]

Có thể cảm nhận được, Hosea bị bắt, Dutch thật sự luống cuống, giọng nói đều mang theo một tia lộn xộn.

Dù sao thì Hosea chính là thành viên già dặn nhất trong bang phái, đi nam sấm bắc nhiều năm như vậy, cũng là phụ tá đắc lực biết bày mưu tính kế nhất.

Bởi vì sự tồn tại của anh ta mới giúp bọn họ tránh khỏi rất nhiều mầm tai vạ.

Nếu như không có anh thì nhất định sẽ tạo thành trọng thương đối với băng nhóm của bọn họ, thậm chí có khả năng sẽ sụp đổ.

[Milton: Kết thúc rồi, đừng cò kè mặc cả nữa, đừng vọng tưởng làm giao dịch, tôi đã cho anh quá nhiều cơ hội]

Agent đẩy Hosea ra, nâng súng ngắn lên.

Hosea được thả thả tự do thất tha thất thểu đi đến giữa đường.

Anh nhìn thoáng qua đám người Dutch sau cửa sổ, sau đó chậm rãi quay đầu lại.

- Phanh!

Một tiếng súng vang lên.

Đạn trực tiếp xuyên qua lồng ngực của anh, nổ tung thành một đám máu.

[Dutch: Không!]

[Arthur: Chết tiệt!]

Trong nháy mắt, đám người Dutch gầm lên giận dữ, khó có thể tin nhìn Hosea ngã xuống đất bỏ mình.

Âu Dương Hiểu cũng bị tiếng súng bất ngờ làm cho sợ hãi, cả người run lên, hai mắt lập tức trừng lớn.

Chết.

Vị trưởng bối từng nói góp đủ tiền là có thể đi đến một nơi không ai biết, còn thường xuyên dạy bảo người trẻ tuổi phải học tập nhiều hơn.

Lão cha hoà ái thường xuyên cười cười nói nói với bọn họ, cùng nhau vội vã lên đường, cùng nhau đi câu cá.

Cứ như vậy chết đi.

- Không phải chứ, vậy mà đã chết rồi à?

- Là giả phải không?

- Tôi không thể chấp nhận được!

- Mẹ nó! Đây cũng quá đột ngột rồi!

- Chắc chắn là có nội gián.

- …

- Đừng để tôi biết kẻ đó là ai!

Sau khi phản ứng lại, trong phòng trực tiếp lập tức vang lên tiếng mắng.

Bọn họ có thể chấp nhận việc chết đi trong lúc tỷ thí, cũng có thể chấp nhận việc bị bắn chết khi đang làm chuyện xấu.

Nhưng điều duy nhất không thể chấp nhận là bởi vì có người phản bội.

Khó trách.

Khó trách dọc theo con đường này kế hoạch của bọn họ đều thất bại.

Có nội ứng ẩn nấp bên trong, bọn họ có thể thành công mới là lạ.

Bọn họ vốn tưởng rằng đây chỉ là một sở thích ác độc của Hồng Hoang, nhưng không ngờ tai họa ngầm đã sớm chôn xuống từ ngay từ đầu.

Nghĩ như vậy.

Tất cả đều trở nên hợp tình hợp lý.

- Được rồi, chúng ta chạy trước rồi nói sau.

Âu Dương Hiểu cắn răng, sau khi giải quyết mấy kẻ địch bên ngoài, lập tức dựa theo lời nói của Dutch dùng thuốc nổ phá vỡ tường vây, leo lên trên nóc nhà.

Lại là một vòng bắn nhau kịch liệt.

Mấy người Dutch cũng nhao nhao đuổi theo, đi tới nóc nhà.

Kết quả là trong quá trình chạy trốn, John bị bắt, Lenny bị giết, bọn họ chỉ có thể chạy dọc theo nóc nhà.

- Tại sao, tại sao mọi chuyện lại thành ra như vậy chứ, không nên là như vậy.

Giọng nói của Âu Dương Hiểu run run, hai tay cũng run rẩy, cố nén khống chế nhân vật thoát đi, hình ảnh đồng bạn chết đi vẫn luôn quanh quẩn trong đầu.

Mới trước đó không lâu, bọn họ còn cùng nhau mở tiệc, cùng nhau ca hát, bây giờ nói không có là không có, hơn nữa một lúc là ba người.

Vất vả lắm mới chạy trốn tới một tòa nhà bỏ hoang, tạm thời tránh được đuổi bắt.

Lúc này, bởi vì cái chết đột ngột của Hosea, đám người Dutch cũng đã sớm hoảng hồn, bắt đầu la lối, oán giận lẫn nhau.

Nhưng sau khi ầm ĩ xong, bọn họ lại không thể không đối mặt với hiện thực, bắt đầu thương lượng biện pháp thoát đi.

- Ai, thật sự quá đột ngột.

- Ai nói không phải đâu, làm cho tôi cũng thiếu chút nữa không tỉnh lại.

- …

- Lại ăn một lần thiệt thòi lớn, còn không chịu nhớ lâu.

- Chủ yếu vẫn là tự tin Dutch quá mù quáng.

- Bây giờ có nói cái gì cũng vô dụng.

Cho dù không có ánh mắt độc đáo thì cũng có thể cảm thấy, loạn trong giặc ngoài, bây giờ đoàn nhân vật chính đã bắt đầu đi về phía đường cùng.

Trong đó nguyên nhân lớn nhất chính là Dutch quá cố chấp, nóng lòng kiếm tiền, làm việc không suy nghĩ đến kết quả.

Nhưng vấn đề là...

Nhân vật chính được Dutch nhận nuôi vào bang phái từ khi còn nhỏ.

Nhân vật chính coi anh là một người cha, vẫn luôn kính trọng và trung thành.

Cho dù biết đó là lỗi của đối phương thì cũng không thể nói ra trước mặt anh ta, càng không thể trực tiếp rời đi.

- Lúc này mới chương bốn mà thôi, nói không chừng còn có bước ngoặt.

Bây giờ Âu Dương Hiểu còn chưa từ bỏ, thừa dịp bóng đêm đi theo đội ngũ chạy trốn lên một con thuyền, cuối cùng thành công thoát khỏi đuổi bắt.

Sau một hồi tìm hiểu mới biết được đây là thuyền đi về phía châu Úc.

Nhân vật chính chuẩn bị tới bên kia tránh đầu gió trước, đến lúc đó lại đuổi trở về tụ hợp với những người khác trong doanh

trại.

Kết quả họa vô đơn chí.

Thuyền vừa mới đi tới nửa đường đã gặp phải gió lốc trên biển, ép bọn họ không thể không nhảy thuyền cầu sinh.

- Hả? Cái này cũng có thể đắm thuyền à?

Cảnh tượng quen mắt kia, Âu Dương Hiểu thiếu chút nữa cho rằng mình đang chơi trò chơi The Titanic.

Chương 391: Nhân Tâm Tan Rã (1)

May mắn bọn họ không bị nước biển nhấn chìm.

Mà là bị trôi dạt tới một hòn đảo gần đó.

Đợi đến khi nhân vật chính tỉnh lại trên bờ biển, lảo đảo đi về phía đất liền, toàn bộ hình ảnh cũng dừng lại, biến thành một tấm ảnh chụp đen trắng.

[Chương 05: Đảo Guarma]

…

- Phù…

- Cuối cùng cũng tới chương năm rồi.

Trong phòng trực tiếp ở bình đài Đấu Cá Mập.

A Kiệt nhìn tiêu đề xuất hiện trong màn hình, thở phào một hơi.

Phương thức dạo chơi của anh cũng là tập trung đẩy chủ tuyến, dự định trước tiên trải qua một lần cốt truyện rồi trở về chơi lại vòng thứ hai.

Nhưng mà có ai ngờ được.

Kịch bản của trò chơi này vô cùng dài.

Thậm chí dùng kinh tâm động phách để hình dung cũng không đủ.

Từ lúc bắt đầu là xuống núi tuyết, đến cuộc sống điền viên tự do, đến cuộc chiến giữa hai đại gia tộc, lại đến cuộc đào vong khỏi thành thị công nghiệp Saint Denis, cuối cùng lưu lạc đến trên đảo hoang ở nước ngoài.

Nhiều nội dung như vậy chỉ mới qua năm chương mà thôi.

Mạch truyện hùng vĩ gần như đủ để viết xong một cuốn truyện ký mạo hiểm sử thi, hơn nữa thật sự có loại cảm giác bản thân đang mạo hiểm.

Không giống như những trò chơi khác, chạy qua lại trên mấy bản đồ nhỏ, vẫn là lối chơi đánh xong tiểu quái lại đánh boss kia.

- Những game khác thì tôi chỉ có thể cảm thấy là đang chơi game, nhưng khi chơi Đại Phiêu Khách lại giống như là trải qua một đoạn nhân sinh.

- Mới đầu tôi còn cảm thấy trò chơi này có chút chưa đủ hot, nhưng sau khi càng chơi thì thật sự càng ngày càng không dừng được.

- Đồng ý, bây giờ tôi đã hoàn toàn không dứt ra được nữa.

- Cốt truyện của chương 5 hẳn là xảy ra ở trên hòn đảo này.

- Không biết những người khác trong doanh trại có bị bắt hay không.

Nhìn thấy đám người nhân vật chính còn sống, chương năm đến, mưa đạn vốn đang nín một hơi cũng trở nên nhiều hơn.

A Kiệt khống chế nhân vật đi nhìn xung quanh bờ biển, dần dần bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

- Mức độ phục khắc rừng rậm nhiệt đới thật sự rất cao! Hòn đảo này giống như là nằm ở trong khu vực nhiệt đới vậy.

- Núi này, nước này, cây này, chế tác quá trâu bò!

- Hồng Hoang xác định không phải đi nhiệt đới quay chụp thực tế chứ?

Sau khi trải qua mạo hiểm ở các thành trấn, loại rừng rậm nhiệt đới này rõ ràng cho anh cảm giác khác biệt, có loại cảm giác mới mẻ mãnh liệt.

Nhất là khi xuyên qua rừng cây và lùm cây cực lớn, nhìn thấy dòng nước chảy xiết, còn có đủ loại chim bay thú chạy kia, thật sự có cảm giác như rơi vào một khu rừng nguyên sinh.

Trong lúc nhất thời không thể phân rõ thật giả.

Rất nhanh, nhân vật chính gặp được bọn người Dutch may mắn còn sống sót, bắt đầu kịch bản trên đảo.

Mục tiêu của bọn họ rất đơn giản, chính là nhanh chóng làm thuyền rời khỏi nơi này.

Hơn nữa ở trên đảo có người canh gác, chuyên kéo nô lệ bản địa đến trồng cây mía sản xuất đường, hình như là một địa chủ tàn bạo.

Nhưng điều này đối với A Kiệt mà nói không phải là việc khó, một đường mạnh mẽ đâm tới, đại khai sát giới trên đảo.

…

Phòng họp, phân bộ công ty Cự Ngạnh.

- Mr.Vi, thống kê lượng tiêu thụ ngày đầu tiên đã có chưa?

Carter ngồi ở chủ vị, hỏi thăm Vi Mặc một chút.

Lúc này cách thời gian ra mắt độc quyền hàng năm của bọn họ đã qua 24 giờ, lượng tiêu thụ ngày đầu tiên đã cơ bản cố định.

Cho nên thời gian vừa tới, một đám cao tầng đã tổ chức hội nghị, chuẩn bị nghênh đón thời khắc phấn chấn lòng người này.

- Vâng, Carter tiên sinh.

Vi Mặc chậm rãi đứng dậy, trong tay cầm một bản báo cáo, đồng thời chiếu bảng biểu trên máy tính lên trên màn hình lớn.

- Căn cứ theo thống kê của tôi, lượng tiêu thụ độc quyền hàng năm của chúng ta trong 24 giờ đầu tiên là… 1,8 triệu phần!

Giọng nói của anh vô cùng phấn chấn, không ngừng vang vọng trong phòng họp.

Các vị cấp cao yên tĩnh trong phút chốc, trong nháy mắt đã sôi trào lên.

- 1,8 triệu phần?

- Vậy mà vượt qua 1 triệu à?

- Ngày đầu tiên phá một triệu, được! Rất tốt!

- Trời ạ, còn ưu tú hơn cả game độc quyền hàng năm trước đó của chúng ta!

Tất cả mọi người ở đây đều bị lượng tiêu thụ này hù dọa, đồng thời cũng kích động phấn chấn.

Trò chơi này của bọn họ không giống như bản bán trước của Hồng Hoang, đây là game bản đầy đủ, giá cả chênh lệch gấp đôi.

Vi Mặc phụ trách tuyên đọc cuối cùng cũng bỏ xuống lo âu trong lòng, trên mặt tràn đầy ý cười.

Tuy trước đó lượng tiêu thụ ngày đầu tiên của Hoang Dã Đại Phiêu Khách đã vượt qua 3 triệu, nhưng dù sao thì đây cũng chỉ là bản chơi trước, được bán với phân nửa giá mà thôi.

Với kinh nghiệm của anh trước đây, nếu phiên bản đầy đủ có giá cả gấp đôi, có được một nửa người chơi nạp tiền đã coi như là không tệ, cũng chính là 1,5 triệu.

Tính toán đâu ra đấy, bên phía bọn họ còn có thêm 300 ngàn lượng tiêu thụ.

Đã làm nghề nghiệp trò chơi đều biết.

Dưới tình huống tuyên truyền đúng chỗ, lượng tiêu thụ của rất nhiều trò chơi cao nhất chính là ngày đầu tiên, sau đó sẽ duy trì một đoạn thời gian nhất định rồi chậm rãi giảm dần.

Đây chính là sự bão hoà của người chơi.

Hồng Hoang muốn bắt kịp bọn họ sợ là không quá dễ dàng.

- Rất tốt, thành tích này cao hơn một chút so với dự liệu của tôi rồi.

Trên ghế chủ vị, Carter cười toe toét.

Thành tích ngày đầu tiên này, chỉ cần tăng cường tuyên truyền, leo lên lượng tiêu thụ ngàn vạn XYZoEOkTKḠ là rất có hy vọng.

Đến lúc đó bọn họ có thể đè đầu Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa, trở thành bình đài máy chủ lớn nhất quốc nội, Hồng Hoang thì càng không cần để vào mắt.

Bên phía tổng bộ biết tin tức này cũng tất nhiên sẽ tiến hành khen thưởng anh.

Đến lúc đó một bước lên mây, một bước tiến vào đổng sự cũng không phải là không thể được.

Tâm tình của anh rất tốt, lại hỏi:

- Những trò chơi khác biểu hiện như thế nào?

Vi Mặc:

- Bởi vì cường độ tuyên truyền của các trò chơi khác hơi thấp nên lượng tiêu thụ ngày đầu tiên tổng thể đều ở khoảng 20 tới 100 ngàn.

- Ừm, cũng không tệ lắm, hai mươi trò chơi cộng lại cũng gần như có 1 triệu rồi.

Đối với Carter, hai mươi trò chơi này chỉ là lấy ra góp đủ số mà thôi, cũng không có ký thác quá nhiều kỳ vọng.

Chương 392: Nhân Tâm Tan Rã (2)

Chỉ cần thành tích độc quyền hàng năm đủ cao thì những thứ khác đối với anh cũng không đáng kể.

- Lượng tiêu thụ của hai nhà khác và của Hồng Hoang thế nào? Có tin tức gì không?

- Tạm thời còn chưa có, bởi vì trò chơi của bọn họ ra mắt muộn hơn chúng ta một chút.

- Được, tôi biết rồi, anh tiếp tục lưu ý.

Carter mỉm cười, không hoang mang chút nào.

Năm trước, đại tác hàng năm của ba nhà bọn họ, lượng tiêu thụ ngày đầu tiên còn không đạt đến một triệu.

Thành tích của bọn họ năm nay trực tiếp tăng lên gấp đôi, những người kia lấy cái gì để so với bọn họ?

Quả nhiên chi ra một khoản tiền khổng lồ vẫn là rất có hiệu quả.

....

Mà lúc này.

Trong các phòng livestream lớn còn có vòng tròn người chơi.

Sau khi trải qua một ngày chiến đấu anh dũng, mọi người đã chọn được trò chơi mà mình ngưỡng mộ trong lòng, đang tranh

thủ thời gian thông quan.

- Các anh chị em, hôm nay chúng ta tiếp tục tới chơi Đại Phiêu Khách.

Nền tảng stream Bilibili.

Âu Dương Hiểu vừa mới livestream buổi trưa đã lộ ra hai quầng thâm mắt, hữu khí vô lực, còn liên tục ngáp ngắn ngáp dài.

Xem như là UP chủ vận động, cô đã rất ít khi gặp phải tình huống thức đêm.

Nhưng hôm nay.

Thế mà bởi vì trò chơi Hồng Hoang nên cô đã chơi từ ban ngày đến đêm khuya, càng chơi càng ghiền.

Ròng rã mười mấy tiếng, chính là vì nhanh chóng nhìn thấy kết cục.

Mãi cho đến cuối cùng thật sự không chịu nổi mới phải đăng xuất.

- Ha ha, tôi đã nói là một ngày không thể chơi hết trò chơi này rồi mà.

- Đây vẫn là dưới tình huống đã thả ra trước hai chương, nếu như bắt đầu chơi từ chương 1, có lẽ bây giờ còn chưa đi được nửa chặng đường.

- Bây giờ tôi cũng chỉ mới đẩy lên chương 3 mà thôi.

- Nội dung 150G quả nhiên không phải là khoác lác.

- Đi dạo một vòng, rất nhiều người livestream đại biểu ca đều có mắt gấu trúc, cười chết tôi rồi.

So với các streamer phải tập trung toàn bộ hành trình thì khán giả thoải mái hơn nhiều, từng người tinh thần phấn chấn tràn vào trong phòng chat live.

Sau khi điều chỉnh trạng thái xong, Âu Dương Hiểu cũng không lãng phí thời gian, mở ra bình đài Steam tiến vào trò chơi.

Trong nháy mắt khi thấy hình ảnh trò chơi xuất hiện, tinh thần của cô cũng chấn động, thanh tỉnh hơn rất nhiều.

- Hôm qua đã gần như đánh xong chương 5, hôm nay nói cái gì cũng phải đánh tới đại kết cục mới được.

Trong một đêm, cô đã tiến lên đến cuối chương 5, giải quyết xong thủ vệ trên đảo, thuận lợi ngồi trên thuyền buôn.

Trò chơi vừa mới mở ra, góc nhìn đã xuất hiện trên thuyền.

Dutch đang triệu tập bọn họ, thương lượng kế hoạch sau này, chuẩn bị chạy về chỗ cũ, tìm được những người khác, vớt thêm chút tiền rồi lập tức rời đi.

- Hả?

Nghe thấy lời này của Dutch, Âu Dương Hiểu và khán giả đều ngây ngẩn cả người, những thành viên bang phái khác cũng ngây ngẩn cả người.

- Không phải chứ, các người đã như vậy rồi mà còn muốn đi kiếm tiền à?

Âu Dương Hiểu vô cùng khó hiểu.

Thậm chí nhân vật chính là Arthur cũng lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt cau mày, bắt đầu biểu thị hoài nghi đối với quyết sách của Dutch.

Dù sao từ đầu tới giờ cũng là bởi vì quyết sách sai lầm của

Dutch mới làm cho bọn họ rơi vào hoàn cảnh này, còn mất đi nhiều đồng bạn như vậy.

Nhưng Arthur vẫn rất kính trọng Dutch, cho nên cũng không nói thêm gì, chỉ là vẻ mặt sa sút quay đầu.

Phối hợp với làn da đỏ bừng, đôi môi khô khốc và mắt tràn đầy tơ máu bởi vì ở trên hòn đảo nhiệt đới, đám người chỉ cảm thấy vô cùng đau lòng.

- Quá khó khăn, đoạn đường này tới đây chịu khổ nhiều như vậy, kết quả cái gì cũng không nhận được.

- Nếu là tôi thì đã sớm chạy rồi.

- Đáng lẽ nên cao chạy xa bay với cô bạn gái kia.

- Không có cách nào, chính Arthur cũng đã nói rồi, anh còn có đồng bạn mình cần quan tâm.

- Bây giờ tôi tình nguyện Arthur là một người xấu tội ác tày trời, cũng không cần phần thiện lương vô dụng này.

Trên đường tới đây, bọn họ đã hiểu rõ tính tình của Arthur.

Dutch có ân dưỡng dục đối với mình, cho nên anh cũng sẽ không phản bội dễ dàng như vậy.

Lại thêm trong bang phái còn có nhiều người mà anh quan tâm, muốn đi thẳng một mạch căn bản là không có khả năng.

- Được rồi, đi một bước nhìn một bước đi, đến lúc đó nếu có lựa chọn rời đi thì tôi nhất định sẽ chọn ngay lập tức.

Âu Dương Hiểu tức giận bất bình nói, tiếp tục tiến lên kịch bản.

Rất nhanh.

Bọn họ ngồi thuyền trở về Tây Bộ Thế Giới.

Hơn nữa vì để không làm cho người khác chú ý, nhân vật chính lựa chọn phương thức chia ra hành động để tìm kiếm đồng đội.

Âu Dương Hiểu đương nhiên không cần nhiều lời, "mượn" một con ngựa đi ngang qua rồi đi thẳng đến phía doanh địa.

Đoạn đường này tuyệt đối là một lần gấp rút lên đường dài nhất cho đến tận đây, mất gần 5 phút.

Nhưng Âu Dương Hiểu lại không có bất kỳ ý tứ tiến nhanh nào.

Nhìn kiến trúc và rừng rậm không ngừng xẹt qua hai bên, nghe âm nhạc nhàn nhã vang lên trong bối cảnh, cô thậm chí hy vọng quá trình này có thể kéo dài thêm một chút.

Đây là thay đổi mà trò chơi này mang đến cho cô.

Không còn giống như trước đây, vẫn luôn theo đuổi tiết tấu nhanh.

Ngược lại, cô chậm rãi tĩnh tâm lại, thưởng thức phong cảnh ven đường mà từ trước tới bây giờ cô chưa từng lưu ý.

Thật giống như chạy vội trong hoang dã, cầu được một phần tự do khó có được trong cuộc sống tràn đầy trói buộc này.

Chỉ tiếc là, sự yên bình này cũng chỉ kéo dài 5 phút.

Doanh trại tạm thời khi xưa đã đập vào mắt mọi người.

Âu Dương Hiểu điều khiển nhân vật tiến vào trong phòng, tìm được thư tín bí mật mà các thành viên lưu lại.

Quả phụ Sadie được cứu ở núi tuyết trong chương 1 lấy giọng

điệu của một cô cháu gái gửi thư cho chú của mình, nói rằng bọn họ đã dọn đi đến thị trấn nhỏ phía bắc thành phố Saint Denis.

- Xem ra các thành viên trong doanh trại không sao rồi.

Âu Dương Hiểu thấp giọng nói.

Theo manh mối, cô nhanh chóng đuổi tới thị trấn nhỏ phía bắc, cuối cùng tìm được thành viên khác trốn ở vùng ngoại ô.

Tiếp theo bọn người Dutch cũng lần lượt tiến đến, ôn chuyện và trao đổi tình báo.

Ngay khi mọi người cho rằng đây là lúc kết thúc thì tên ngu xuẩn đến cuối cùng lại bởi vì hỏi han khắp nơi mà bại lộ hành tung, dẫn tới binh sĩ bên phía thám viên đuổi bắt bọn họ.

Chương 393: Nhân Tâm Tan Rã (3)

- A a a! Tôi thật sự phục lão Lục này, làm việc không thể cẩn thận hơn một chút à?

Âu Dương Hiểu sắp tức đến bể phổi rồi.

Vội vàng móc súng ra, bắt đầu bắn nhau cách phòng ở với binh sĩ và thám viên bên ngoài.

Vất vả lắm mới thừa dịp bóng đêm và mưa to yểm hộ, dựa vào mật đạo vòng ra phía sau kẻ địch, cướp lấy súng máy liên tục bắn lui kẻ địch.

[Arthur: Tiếp theo nên làm gì đây?]

[Dutch: Chúng ta cần một chút thời gian... Bây giờ chúng ta không thể đi về phía đông, cho nên tôi nghĩ chúng ta nên đi về phía bắc? Tôi cần phải có người giúp tôi tranh thủ thời gian, thời gian chết tiệt, các người ai đồng ý đi?

Sau khi mất đi cố vấn Hosea, Dutch cũng có vẻ hơi do dự, từ trong lời nói có thể nghe được rõ ràng.

[Arthur: Vậy John làm sao bây giờ?]

[Dutch: John? Tôi... Chúng ta sẽ đi cứu anh ta, chỉ là còn chưa... chưa tới lúc.]

[Arthur: Nhưng bọn họ sẽ treo cổ anh ta.]

[Dutch: Chuyện này không đến mức đó.]

Nói xong, Dutch trực tiếp xoay người rời đi, tránh né đề tài này.

Bây giờ anh đã không có tâm tư đi cứu John bị bắt, nhưng lại không thể không mở miệng trấn an vì tâm tình của các thành viên.

Cuối cùng chỉ còn lại nhân vật chính là Arthur và quả phụ Sadie dự định đi cứu đồng bạn.

- Tôi biết ngay mà, gia hỏa Dutch này chính là kẻ ích kỷ.

- Ha ha, còn không bằng một góa phụ được cứu giữa chừng.

- Thật ra cũng có thể hiểu được, là một lãnh tụ, gặp phải nhiều biến cố như vậy cùng một lúc thì thể xác và tinh thần đã sớm mệt mỏi rồi.

- Hai người thì làm sao mà cứu người? Đây chính là ngục giam đó.

- Sợ là đi chịu chết.

Hai người đi cứu người, nghĩ như thế nào cũng là chuyện ngàn lẻ một đêm.

Nhưng dù sao thì đây cũng là trò chơi, cho nên Âu Dương Hiểu cũng không suy nghĩ nhiều, tiếp tục đi theo đội ngũ, rất nhanh đã di chuyển về phía doanh trại mới.

Kết quả là vào lúc này, một thành viên tên là Molly uống say giận mắng Dutch, không cẩn thận nói ra là mình đã tiết lộ bí mật cho thám viên, mới làm cho kế hoạch ở Saint Denis thất bại.

- Thì ra là cô ta!

Biết được chân tướng, mọi người lập tức bừng tỉnh hiểu ra.

Lúc trước bọn họ đã nghi ngờ trong đội ngũ có nội ứng, quả

nhiên là không sai.

Thành viên bang phái biết được tin tức này cũng xôn xao, thậm chí Dutch còn giơ súng lục lên muốn bắn chết cô.

Nhưng bởi vì đối phương yêu mình nên không đành lòng, cộng thêm có thể là say khướt nói bậy, do dự không hạ thủ.

Cuối cùng, bác gái Susan vẫn đứng ở một bên cầm lấy súng săn, phịch một tiếng, Molly trực tiếp ngã xuống đất không dậy nổi.

[Susan: Cô ta phải biết quy củ.]

Giọng nói lạnh lùng quanh quẩn trong doanh trại.

Trong phòng livestream, mưa đạn lập tức trở nên náo nhiệt.

- Bác gái Susan uy vũ!

- Phản đồ nên bị như vậy.

- Hại chết nhiều người như vậy, làm sao có thể sống được.

- Một phát súng này cũng thật là nhẹ nhàng cho cô ta.

Tìm ra nội ứng, cuối cùng mọi người cũng nhả ra một ngụm tức giận.

Nhưng theo đó mà đến lại là đủ loại vấn đề.

Có thể cảm thấy rõ ràng uy vọng của Dutch trong bang phái đã không còn như trước, các thành viên khác cũng đều có tâm tư riêng, bắt đầu chia thành từng đoàn thể nhỏ.

Bởi vì những lời mà Molly nói lúc nãy thật ra cũng chính là những gì bọn họ muốn nói.

Lãnh tụ Dutch này cũng không mang đến cho bọn họ cuộc sống

như mong muốn, ngược lại mỗi ngày đều bị thúc ép chạy trên con đường tử vong, đào vong khắp nơi, không có chỗ ở cố định.

Đổi thành người khác thì cũng sẽ có lời oán giận.

Nhân tâm tan rã.

Đoàn thể cũng giải tán.

Chỉ sợ đoàn đội này chẳng mấy chốc sẽ sụp đổ.

- Kết quả cuối cùng vẫn là phải giải tán à?

Hồi tưởng lại lúc trước mọi người hòa thuận múa hát trong núi tuyết, trong lòng Âu Dương Hiểu không khỏi tiếc hận.

Cô không rõ tại sao lại đi đến tình trạng này.

Nhưng mà cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn đoàn đội ngày xưa từng bước một đi lên lối rẽ, cũng không thể làm gì được.

Arthur ngồi trong doanh trại, trong lòng phiền muộn, dùng nhật ký ghi chép tất cả.

[Thật sự là quá rối loạn... Tất cả mọi thứ.]

[Không biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.]

[Toàn bộ sự kiện đối với tất cả mọi người mà nói đều rất gian khổ.]

[Nhưng khó khăn nhất là Dutch, tất cả những gì chúng ta trải qua làm cho anh ta giống như rơi vào trạng thái gần như điên cuồng….]

Loại cảm xúc mờ mịt này quả thực làm cho khán giả đồng cảm.

Cho dù là ai đi nữa, nếu gặp phải nhiều chuyện như vậy, cho dù không sụp đổ thì cũng sẽ hoang mang lo sợ.

Cảm giác nhập diễn mạnh mẽ kia làm cho bọn họ cũng bắt đầu lo lắng đến vận mệnh của những người này sau này.

Tiếp theo hình ảnh dừng lại, dần dần biến thành màu trắng đen.

[Chương 6: Beaver Hollow]

Cuối cùng cũng đến chương 6.

Nhìn thấy tiêu đề xuất hiện trong màn hình, Âu Dương Hiểu không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Chuyển chương, ít nhất nói rõ những chuyện trước mắt đều tạm thời trôi qua, không cần phải tiếp tục chạy trốn nữa.

- Được rồi, tóm lại là đi cứu người trước rồi nói sau.

Cô còn không quên hành động muốn cứu John, trực tiếp tiến vào nội dung chương 6.

Vừa mở màn đã là một hình ảnh giống như là mộng cảnh.

Một con nai đứng ở bờ sông uống nước, không biết biểu thị cho cái gì.

Hình ảnh tiếp theo lóe lên, nhân vật chính là Arthur tỉnh lại từ trên giường.

Sau khi ho khan kịch liệt mấy tiếng, lúc này mới đi vào trong doanh địa.

- Sao tôi cảm thấy anh ấy hình như… gầy đi rất nhiều? Là ảo giác à?

Đột nhiên, Âu Dương Hiểu chú ý tới cái gì, hồ nghi nhìn chằm chằm bóng lưng của Arthur.

So với tiểu tử cường tráng trước đây thì giống như thật sự gầy đi trông thấy, không biết có phải là gần đây bôn ba quá nhiều nên mới khiến cơ thể kiệt sức hay không.

Tình trạng của nhân vật biến hóa theo chuyện đã trải qua, thậm chí râu ria cũng thay đổi theo thời gian, không thể không nói Hồng Hoang vẫn vô cùng lợi hại về chi tiết.

Mà lúc này.

Trong đoàn đội cũng xuất hiện manh mối mâu thuẫn.

Vừa đi qua đã phát hiện có người đang cãi nhau với bác gái Susan, mắng cô là hung thủ giết người.

Chương 394: Hồng Hoang, Các Người Thật Sự Là Đáng Chết Mà! (1)

Nói đêm hôm qua Molly chỉ là say khướt, bởi vì quá yêu Dutch mới nói mê sảng, kết quả không hề cho cô ấy bất kỳ cơ hội giải thích nào, trực tiếp giết chết.

Bầu không khí trong doanh trại vô cùng kiềm chế, lòng người tan rã.

Không còn không khí hài hoà như những ngày qua.

Người xem tỉ mỉ càng phát hiện, rất nhiều chức năng của doanh trại cũng đã không còn, ngay cả rương đựng tiền cũng bị đập vỡ.

Hơn nữa người cũng ít hơn trước đó, không biết là ra ngoài hành động hay là nguyên nhân khác.

Chỉ có đầu bếp còn đang tận tâm nấu cơm cho bọn họ.

Hoặc có lẽ bây giờ anh chỉ có thể làm được những chuyện này.

Âu Dương Hiểu đi dạo một vòng ở doanh địa đổ nát, thấy không có gì cũng cưỡi lên ngựa chạy tới ngục giam ở thành phố, chuẩn bị gặp mặt quả phụ Sadie để thương lượng cứu người.

- Thật ra tan ra cũng rất tốt, không cần cả ngày đi theo đám người chạy ngược chạy xuôi như vậy, bán mạng cho bọn họ.

Âu Dương Hiểu nói với ống kính.

Bây giờ cô đã không còn yêu cầu đại phú đại quý gì nữa, chỉ cần có thể thuận lợi thoát thân là được.

Trong đầu cũng bắt đầu tưởng tượng đến hình ảnh sau khi rời khỏi bang phái đến một nơi không ai biết, ngày ngày sống cuộc sống điền viên tự do tự tại.

Nếu như là loại kết cục này thì cũng không tệ.

Đây cũng là kết cục mà khán giả hy vọng thấy nhất lúc này.

Nghĩ tới đây, cô tăng thêm tốc độ chạy vào trong thành phố, chạy vội trên một con đường lớn lầy lội.

Lại là lúc này.

Góc trên bên trái màn hình bỗng nhiên lóe lên, xuất hiện một nhắc nhở sự kiện.

[Ngã ba đường đời]

- Ngã ba? Có ý gì?

Âu Dương Hiểu ngây người một chút, trong lòng dâng lên một cảm giác không ổn.

Quả nhiên.

Theo sự kiện xuất hiện, Arthur chậm rãi dừng ngựa lại, bắt đầu ho khan kịch liệt, còn nghiêm trọng hơn bất kỳ lần nào trước đó.

- Xong đời, không phải là cơ thể sụp đổ chứ?

- Có lẽ là trong khoảng thời gian này cơ thể đã bị tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng.

- Ai, tôi đã nói là đừng bán mạng rồi mà.

- Tiếng ho khan này thật khiến tôi lo lắng.

- Cũng có thể là đang phát động nội dung cốt truyện gì đó.

- Tôi đoán là lại bị cảm hay gì đó, tiếp theo bỏ lỡ việc cứu người.

Khán giả nghị luận ầm ĩ, mưa đạn không ngừng thổi qua.

Trò chơi này chỗ nào cũng hay, chỉ có điều là quá chân thực.

Lúc trước có người nói người bình thường làm như vậy sớm muộn gì cũng sẽ khiến cơ thể suy sụp, không ngờ lại thật sự là ứng nghiệm.

Lần này không biết lại bị bệnh viện lừa đi bao nhiêu tiền.

- Không thích hợp, tại sao nhân vật chính ho càng ngày càng nặng như vậy?

Đột nhiên, Âu Dương Hiểu kinh nghi bất định.

Chỉ thấy Arthur trong màn hình dường như không chỉ là đang ho khan bình thường, mà ngược lại càng ho nhiều hơn.

Cuối cùng là ngã ở ven đường, ho ra máu, toàn bộ màn hình cũng bắt đầu biến thành màu đỏ.

- Mẹ nó! Đừngmà.

- Không phải là GG chứ?

- Đây là phát triển kiểu gì vậy?

Mọi người lại một lần nữa kinh hãi, bị biến cố bất ngờ làm cho trở tay không kịp.

Sự bất an trong lòng Âu Dương Hiểu cũng nhanh chóng tăng

lên.

Cuối cùng.

Dưới sự trợ giúp của người qua đường tốt bụng, nhân vật chính đi vào một bệnh viện gần đó.

Mãi cho đến khi vào trong phòng khám của bác sĩ thì hình ảnh tràn đầy màu đỏ như máu mới khôi phục bình thường.

Arthur ngồi trên ghế với vẻ mặt tiều tuỵ, giọng nói có chút khàn khàn, vẻ mặt tái nhợt doạ người, quả thực giống như là cương thi.

[Arthur: Tình huống của tôi như thế nào?]

[Bác sĩ: Không phải là một tin tức tốt.]

[Arthur: Tôi cũng đoán vậy.]

[Bác sĩ: Cậu bị bệnh lao phổi... Tôi thật sự cảm thấy tiếc nuối cho cậu, đứa nhỏ, loại bệnh này vô cùng đáng sợ.]

Bệnh lao phổi!

Nghe thấy câu này, vẻ mặt người xem không khỏi biến sắc.

Mưa đạn cũng giảm đi rất nhiều.

- Thế nào, thế nào? Không phải loại bệnh này có thể chữa khỏi à?

Âu Dương Hiểu vội vàng hỏi, có chút không hiểu, lại rất gấp gáp.

- Đúng vậy, nếu là bây giờ thì đúng là có thể trị được.

- Nhưng vào thời đại miền viễn Tây kia vẫn chưa có Penicilin,

ít nhất còn phải bốn mươi năm nữa mới có thể xuất hiện.

- Cho nên... Nó tương đương với bệnh nan y!

Trong phòng livestream có một sinh viên y khoa nói ra huyền cơ trong đó.

Lời này vừa ra, toàn trường xôn xao.

Bọn họ nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng không ngờ lại là như vậy, hơn nữa còn vô cùng đột nhiên!

Nhìn bộ dáng này của Arthur, chỉ sợ đã sớm bệnh nguy kịch, cách cái chết không xa.

- Sao có thể như vậy chứ...

Ánh mắt của Âu Dương Hiểu lại trở về trên màn hình, nhìn bóng dáng tiều tuỵ rời khỏi bệnh viện.

Thậm chí hình ảnh xung quanh cũng đều biến thành màu vàng sáng, tất cả người đi đường và xe cộ đều biến mất, giống như đang đi lại trong địa phủ âm gian.

Giống như là hồi quang phản chiếu, bên tai bắt đầu vang lên từng giọng nói quen thuộc.

[Chuyện đã xảy ra chúng ta không có cách nào thay đổi, chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước.]

[Anh là người tốt... Tôi nhìn thấy được.]

[Lúc đó anh không có lựa chọn, anh là người tốt... Cũng đã làm rất nhiều chuyện tốt.]

[Nếu như anh không muốn giúp tôi, tôi hiểu, nhưng mà... Nhưng mà tôi sẽ thường xuyên nhớ tới anh.]

Theo những giọng nói này, con nai từng xuất hiện trong giấc mộng cũng một lần nữa xuất hiện ở trước mặt anh, chạy ngang qua anh trên đường.

Cho đến lúc này, hình ảnh mới rốt cuộc khôi phục như thường, đường đi lại biến thành cảnh người đi xe tới.

Phương thức biểu đạt tràn ngập ý cảnh kia làm cho khán giả ngây người, đồng thời cũng phản ứng lại.

- Thật giống như có một lần tôi bị bệnh nặng cho rằng mình sắp chết, lúc đi ra khỏi bệnh viện cũng là như vậy.

- Đúng vậy, rõ ràng trên đường có rất nhiều người, nhưng cảm quan đều biến mất hết, trong đầu trống rỗng.

- Xem ra nhà thiết kế Hồng Hoang chính là đã từng chết.

- ???

- Mẹ nó! Cảm xúc vừa mới ấp ủ bị anh làm cho không còn rồi.

- Ha ha ha, chết một lần rồi sống lại đúng không?

Mua vui trong khổ, có lẽ là phương thức tự an ủi ít có của mọi người.

Giống như trong trò chơi, sau khi biết mình bị bệnh nan y, nhân vật chính cũng không ở lại quá lâu, tiếp tục chạy tới quán rượu tụ họp với đồng bạn.

Chương 395: Hồng Hoang, Các Người Thật Sự Là Đáng Chết Mà! (2)

Một phen trắc trở, trải qua một số cuộc đấu súng.

Cuối cùng anh cũng lẻn vào ngục giam cứu John ra thành công.

Nhưng mà…

Đúng như bọn họ suy đoán.

Sau khi trở về doanh địa, Dutch cũng không cao hứng, ngược lại cảm thấy bọn họ tự tiện hành động dẫn vệ đội tới, mâu thuẫn càng trở nên gay gắt.

Cũng dẫn đến suy nghĩ của Arthur dần dần thay đổi.

Sau đó trong kế hoạch chạy trốn, anh dựa theo kế hoạch hành động tìm kiếm cơ hội thoát đi thì gặp được hai mẹ con trước đó bởi vì anh đòi nợ mà lưu lạc phong trần.

Mang tiền trên người cho bọn họ, để cho bọn họ đi đến nơi mới bắt đầu lại cuộc sống mới.

Sau đó, trong quá trình hái thuốc với đồng bạn, anh cũng nói ra suy nghĩ của mình.

[Arthur: Mặc dù tôi không biết mình còn có thể sống bao lâu... Nhưng mà một số người trong bọn họ vẫn còn có cơ hội sống tốt, tôi chỉ đang nghĩ... Chỉ cần tôi có thể tranh thủ được cơ hội cho

bọn họ thì sẽ không tính là uổng phí sức lực.]

- Thì ra là như vậy.....

Nghe thấy câu nói này, cuối cùng Âu Dương Hiểu cũng hiểu tại sao Arthur vẫn không lên tiếng, cũng không rời đi.

Thì ra anh vẫn không bỏ được thành viên trong bang phái, muốn tranh thủ được cơ hội sống tốt cho bọn họ trước khi chết.

- Cứu rỗi, thì ra là vậy.

- Đây là ý tứ chân chính của đề phụ trò chơi à?

- Kiếm được tiền liền đi đến một nơi không có ai nhận biết, căn bản không hề tồn tại.

- Ai, chúng ta hẳn là đã sớm đoán được rồi…

Trước mỗi một hành động khác thường của Arthur, khán giả thở dài một tiếng, vẻ mặt phức tạp.

Đều nói người trước khi chết sẽ đại triệt đại ngộ, người có tội ác ngập trời thì cũng sẽ xuất hiện ý nghĩ ăn năn hối hận.

Có lẽ đây chính là tâm tình của Arthur lúc này.

Mà bọn họ là người chơi, điều duy nhất có thể làm chính là đồng hành với người bạn trong trò chơi này, đi đến đoạn đường cuối cùng trong đời anh.

Đồng hành cùng nhân vật trò chơi đã mang đến cho bọn họ niềm vui, sự phấn khích và cảm động này, hoàn thành tâm nguyện còn lại.

- Được rồi, nói thế nào cũng phải hoàn thành đoạn đường này.

Đến nước này.

Âu Dương Hiểu không nói gì thêm nữa, chuyên tâm thúc đẩy kịch bản.

Trong lúc hành động, anh thuyết phục John mang theo vợ con cao chạy xa bay.

Phát hiện trong doanh trại có người cầm hành lý lén lút rời đi, giả vờ không nhìn thấy để cho đối phương đi nhanh lên.

Lúc đến trạm xe làm việc thì phát hiện mục sư cũng đã thoát khỏi đoàn thể, anh lại chỉ là đi lên dặn dò đối phương bảo trọng.

Toàn bộ quá trình, tiếng ho của Arthur càng ngày càng thường xuyên, cũng càng ngày càng nghiêm trọng, khiến người xem lo lắng vô cùng.

Anh đã cứu rất nhiều người, nhưng chỉ có bản thân là không cứu được.

...

Một bên khác.

Trong phòng livestream của A Kiệt.

Người mà anh gặp phải trên nhà ga không phải mục sư, mà là nữ tu già từng được anh giúp đỡ trong nhiệm vụ nhánh.

Rất lâu không gặp, hai người ngồi trên ghế dài ôn chuyện, Arthur cũng không ngại nói đến bệnh tình của mình, một bộ dáng sao cũng được.

[Arthur: Cả đời này của tôi đã phạm phải rất nhiều sai lầm, tu nữ.]

[Nữ tu: Ai cũng mắc sai lầm, ông Morgan, nhưng tôi hiểu anh, mà anh lại không hiểu rõ chính mình.]

[Arthur: Điều đó có nghĩa là gì?]

[Nữ tu: Tôi không biết, nhưng lúc nào tôi gặp phải anh thì anh cũng đang giúp người khác, trên mặt cũng mỉm cười.]

Hai người cứ như vậy ngồi trên ghế, đàm luận quá khứ giống như hai người bạn cũ, nói về triết lý nhân sinh.

Arthur không giải thích tại sao mình lại như vậy, mà là nói đến trải nghiệm của mình.

Anh đã từng có một đứa con trai, nhưng đã chết.

Từng có một cô gái yêu anh, nhưng mà anh lại không quan tâm.

Mẹ của anh đã bỏ đi từ lúc anh còn rất nhỏ.

Sau đó cha của anh đã chết, lại cảm thấy chết không đủ sớm.

Chỉ mấy câu ngắn ngủi đã nói ra toàn bộ quá khứ bi thảm của mình, coi tu nữ là đối tượng khuynh thuật.

Vẻ mặt vốn đang phong khinh vân đạm cũng dần dần xuất hiện dao động, hai mắt hơi đỏ lên.

Nữ tu thì nói lời cao thâm, thấp giọng an ủi.

[Arthur: Bà nói những thứ quá thâm ảo đối với tôi, nữ tu.]

Nói xong lời cuối cùng, Arthur mỉm cười dựa lưng vào ghế, ngửa đầu thở ra một ngụm trọc khí.

Nhưng dần dần, nụ cười của anh biến mất, miệng run nhè nhẹ.

[Arthur: Tôi nghĩ là tôi... Tôi đang sợ.]

Đó là sự sợ hãi đối với cái chết, sợ hãi đối với tương lai.

Vẻ mặt như sắp rơi nước mắt kia đã hoàn toàn bày ra mặt yếu ớt nhất của anh lúc này.

Thì ra anh không mạnh mẽ như bề ngoài, anh cũng sợ chết giống như bao người khác, anh chỉ là một người bình thường mà thôi.

- Anh ấy thật sự đang sợ hãi.

- Ánh mắt này làm cho trái tim người khác phải tan nát.

- Chỉ bằng cái nhìn này của anh ta, tôi thật sự đau lòng muốn chết.

- Arthur kiên cường cả đời lại nói ra câu này, bây giờ anh ấy đang sợ hãi biết bao.

- Đây là lần đầu tiên Arthur nói anh ấy sợ...

- Thật sự là quá bất lực, tôi muốn đi lên ôm anh ấy một cái.

- Mẹ nó! Phá phòng thủ rồi!

- Hồng Hoang, mấy người thật sự là đáng chết mà!

Trong nháy mắt, mưa đạn trong phòng livestream đều bạo phát.

Bọn họ chưa bao giờ thấy qua một trò chơi có thể khắc hoạ lịch trình mưu trí của một người đến loại trình độ này.

Là chân thật như vậy, lại rung động lòng người như vậy.

Khi Arthur xoay đầu lại nói mình rất sợ, trong nháy mắt đó, một nhóm người đã trực tiếp phá phòng thủ, nước mắt không bị khống chế mà tuôn ra ngoài.

Giờ khắc này.

Trong mắt bọn họ, Arthur không còn là một con người sắt thép cứng rắn nữa, mà đã biến thành một đứa trẻ bất lực.

Giống như một người sống sờ sờ đứng trước mặt bọn họ, không bao giờ chỉ đơn giản là một nhân vật trò chơi nữa.

…

Chỉ trong một giờ ngắn ngủi.

Toàn bộ trò chơi đều nổ tung.

Video đối thoại của Arthur và tu nữ giống như là một ngọn núi Hồng Hải gào thét, trong nháy mắt quét sạch mỗi một nền tảng stream.

Thậm chí trong các phòng chat live lớn cũng đều là một mảnh tiếng khóc giận mắng.

Chương 396: Ai Chống Đỡ Người Đó Chết, Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Khủng Bố (1)

- Hu hu... Arthur của tôi.

- Hồng Hoang, anh đã làm đủ trò xấu rồi, trả Arthur lại cho tôi!

- Nếu sớm biết như vậy thì tôi đã không tiến lên kịch bản rồi.

- Mẹ nó, trò chơi này đáng chết ở chương 03 rồi!

- Tôi đang sợ, bốn chữ này làm da đầu tôi tê dại.

- Đau lòng đến không thể thở nổi.

- Mau nói cho tôi biết đây chỉ là một nhân vật trò chơi đi.

Phá phòng ngự, các người chơi thật sự bị phá phòng ngự.

Bọn họ chưa bao giờ ngờ rằng một nhân vật trong trò chơi lại nắm giữ năng lực chung tình cường đại như vậy.

Chỉ một câu nói và một ánh mắt đã làm cho bọn họ cảm nhận được sự bất lực và sợ hãi của Arthur, đánh thẳng vào chỗ mềm mại nhất trong lòng bọn họ.

Chỉ là một màn này.

Chỉ riêng việc đắp nặn nhân vật như Arthur đã nâng lên đến một mức độ không gì sánh bằng.

Trò chơi tên là Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi này càng có thể xưng là tác phẩm nghệ thuật, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm trù trò chơi, cũng vượt xa lý giải của người chơi đối với cách chơi của trò chơi.

Tuyệt đối là có ý nghĩa vượt thời đại.

Tiếp theo, trong vòng trò chơi bắt đầu lưu truyền một câu nói.

Tôi có thể không chơi Đại Phiêu Khách, nhưng trong danh sách của tôi không thể không có.

Đúng vậy.

Nhìn thấy kết cục làm cho người ta lo lắng này.

Rất nhiều người cũng không dám tiếp tục tiến lên kịch bản, hoặc là kẹt ở ba chương đầu, hoặc là dứt khoát mua rồi không chơi nữa.

Thậm chí, có người đã đại khai sát giới để báo thù cho Arthur mà trực tiếp đi theo con đường ác nhân.

Nhiệt độ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách cũng dần dần vượt qua độc quyền hàng năm của ba nhà máy chủ, đạt đến tình trạng trước nay chưa từng có.

...

- Carter tiên sinh, xảy ra chuyện lớn rồi!

Cự Ngạnh, phân bộ công ty.

Vi Mặc cầm một phần bảng báo cáo, vội vã xông vào trong văn phòng tổng thanh tra, trên mặt tràn đầy hoảng hốt.

- Không phải tôi đã nói với anh là trước khi vào phòng phải gõ cửa trước à? Xảy ra chuyện gì vậy?

Carter vừa báo cáo xong công việc với tổng bộ bên kia thì lộ ra vẻ mặt vô cùng bất mãn.

- Là... Là trò chơi mới của Hồng Hoang, vượt... Vượt qua chúng ta!

Vi Mặc thở không ra hơi, trong mắt còn có vẻ chấn động nồng nặc.

Giống như nhìn thấy một thứ gì đó khó có thể tin được.

Vội vàng đi tới đưa báo cáo tới trước mặt Carter.

Vốn Carter còn muốn mắng thêm vài câu, nhưng sau khi anh nhìn thấy trên báo cáo thống kê, hai mắt bỗng nhiên trừng lớn.

[Trò chơi: Hoang Dã Đại Phiêu Khách]

[Lượng tiêu thụ ngày đầu tiên: 4 triệu 500 ngàn phần.]

4 triệu 500 ngàn?

Không thể nào!

Carter dùng sức vuốt vuốt ánh mắt của mình, sắp nhào nặn hoa rồi, nhưng con số vẫn không có bất kỳ thay đổi nào, làm cho hai tay của anh ta có chút run rẩy.

- Mr. Vi, anh... Anh xác định phần số liệu này là đúng à?

- Đúng vậy, chúng tôi đã liên lạc với người bên phía công ty Steam xác nhận, lại thông qua một chút thủ đoạn để tính ra, chính là con số

Vi Mặc hít sâu một hơi, trả lời.

Anh biết rõ, lượng tiêu thụ ngày đầu tiên là 4 triệu 500 ngàn là khái niệm gì.

Cho dù là những trò chơi có cấp bậc hàng triệu trên thị trường thì thành tích trước đây cũng chỉ có hơn 2 triệu mà thôi.

Trò chơi này của Hồng Hoang trực tiếp tăng lên gấp đôi, đại biểu cho cái gì không cần nói cũng biết.

Rất có thể sẽ trở thành một lượng tiêu thụ thần thoại đoạn thời gian rất dài không có người có thể phá hủy!

Thậm chí, độc quyền hàng năm 1 triệu 800 ngàn lượng tiêu thụ mà bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo đều phai mờ trước trò chơi này.

Bọn họ.

Không ngờ lại tự tay từ chối trò chơi này ở ngoài cửa.

Đẩy lượng tiêu thụ vốn nên thuộc về bọn họ cho người khác!

Mỗi lần nghĩ tới đây, Vi Mặc đều cảm giác bờ môi khô khốc, hối hận lúc trước mình không cố hết sức giữ công ty Hồng Hoang lại.

Bây giờ nói gì cũng đã chậm.

Đạp đạp...

Carter cầm báo cáo, dưới chân lảo đảo một cái, mặt tràn đầy vẻ sợ hãi, nhưng anh lại không có cách nào bảo trì sự tỉnh táo và bình tĩnh như trước.

4 triệu 500 ngàn lượng tiêu thụ!

Cũng bởi vì anh thất trách đã đẩy ra ngoài cửa.

Cho dù ban giám đốc không hỏi trách thì đối thủ cạnh tranh khác chắc chắn cũng sẽ mượn đề tài để nói chuyện của mình, đến lúc đó vị trí của anh chỉ sợ cũng không được bảo vệ.

Anh không rõ, cùng là thế giới mở, lại có cùng một cách chơi, sao chênh lệch giữa hai trò chơi lại lớn như vậy.

Hơn nữa bọn họ còn có toàn bộ bình đài chèo chống, không hao phí tài nguyên sử dụng toàn bộ bình đài mở rộng.

Cho dù chênh lệch có lớn thì cũng không nên lớn như thế mới đúng.

- Nhanh, nhanh đi thông báo cho bộ phận tuyên truyền, để cho bọn họ tăng cường cường độ tuyên truyền, cho dù đuổi không kịp thì cũng phải thu nhỏ chênh lệch này!

Trong lúc hâm mộ, Carter giật mình tỉnh lại.

Bây giờ điều duy nhất anh có thể làm chính là gia tăng đầu tư tuyên truyền, tận khả năng thu nhỏ chênh lệch giữa hai bên.

Như vậy thì cho dù Ban giám đốc hỏi trách, cũng không đến mức tạo thành ảnh hưởng quá lớn, nhiều lắm là sẽ trách anh làm việc bất lợi.

Ngược lại hai trò chơi, một PC một máy chủ, quần thể người chơi tương giao không nhiều, chỉ cần có thể thắng hai máy chủ khác thì vẫn có thể vãn hồi cục diện.

- Được, tôi sẽ đi ngay.

Vi Mặc cũng biết chuyện này quan hệ trọng đại, cho dù anh oán giận Carter nhiều hơn nữa cũng vô dụng, lập tức xoay người rời đi.

Nhưng mà vừa đi ra ngoài mấy bước.

Lại là một nhân viên vội vàng chạy đến.

- Carter tiên sinh, phía dưới bộ môn vừa mới gửi tin nhắn đến, người chơi mới của chúng ta đang nhanh chóng trôi đi!

- Cái gì?

Carter nghe vậy thì hô hấp trì trệ, bước chân của Vi Mặc cũng lập tức dừng lại.

Tên nhân viên kia đi tới trước mặt hai người, vội vàng lên tiếng:

- Là như vậy, căn cứ vào điều tra của chúng tôi, có một bộ phận người chơi rất lớn bị ảnh hưởng bởi tin tức trên mạng, đã chuyển đến nền tảng Steam để chơi trò chơi Hoang Dã Đại Phiêu Khách kia!

- Chuyển đến nền tảng Steam à?

- Đúng vậy, bản đầy đủ của Hồng Hoang Đại Tiêu Khách cũng có thao tác bằng tay cầm, điều này dẫn đến rất nhiều người chơi máy chủ đều đã tạo tài khoản PC, lượng tiêu thụ trò chơi mới của chúng ta đã giảm xuống 30%!

Chương 397: Ai Chống Đỡ Người Đó Chết, Lượng Tiêu Thụ Ngày Đầu Tiên Khủng Bố (2)

Phanh!

Carter đặt mông ngồi xuống ghế, hai mắt đờ đẫn.

Người chơi giảm đi rất nhiều, đừng nói là thu nhỏ khoảng cách với Hồng Hoang, sợ là ngay cả hai nền tảng máy chủ khác cũng sẽ nhanh chóng vượt qua bọn họ.

Anh làm sao cũng không ngờ rằng một trò chơi lại thật sự có thể vượt qua bình đài, kéo người chơi trên máy chủ vào trong PC.

Nếu như trò chơi này là của bọn họ thì chắc chắn đã sớm bỏ xa Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa, trợ giúp bọn họ thắng được trong lần cạnh tranh này rồi.

Thậm chí còn có thể một lần trở thành nền tảng máy chủ lớn nhất!

Cho tới bây giờ.

Cuối cùng anh cũng hiểu được trước đây mình đã làm chuyện ngu xuẩn gì, nhưng giờ có hối hận thì cũng đã quá muộn.

Reng reng reng...

Lúc này, điện thoại quốc tế bên cạnh vang lên.

Trong lúc hoảng hốt, trong lòng Carter cả kinh, vội vàng cầm

lấy nghe.

- Alo, giám đốc.

- Carter, tôi đã nhận được tin tức của bên phía anh, xem ra anh cũng không thích hợp xử lý sự vụ ở khu Á Châu, chuẩn bị đợi điều nhiệm trở về đi, mấy ngày nữa tôi sẽ phái người đến đó làm việc thay anh.

Răng rắc!

Căn bản không cho anh cơ hội phản ứng nào, trực tiếp cúp điện thoại.

Carter cầm microphone ngây người tại chỗ, trong lòng hối hận đan xen.

Anh biết.

Mình xong đời rồi.

...

So với bên phía Cự Ngạnh một mảnh thảm đạm.

Hai nhà bình đài và bên hợp tác khác thì thật sự tốt hơn nhiều.

Nhất là Nhậm Thiên Địa và Thịnh Thú cố ý tránh đi chính diện, bây giờ thật sự là thở ra một hơi dài.

- May mắn là chúng ta đã có dự kiến trước, không đi theo cách chơi của Hồng Hoang giống như bọn họ.

- 4 triệu 500 ngàn, trực tiếp lấy được hạng đầu tiêu thụ ngày, còn phá kỷ lục, trò chơi súc vật như thế, ai chống đỡ thì người đó chết.

Trong video, lãnh đạo cấp cao của Nhậm Thiên Địa và Thịnh

Thú khiếp sợ không gì sánh nổi, lại có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Mặc dù bên phía bọn họ cũng bị ảnh hưởng, bị Hoang Dã Đại Phiêu Khách hút đi không ít người chơi.

Nhưng bởi vì là trò chơi mạo hiểm loại phim hoạt hình nên tránh được cạnh tranh chính diện về cách chơi và hình ảnh, tổn thất cũng không tính là lớn.

Không giống như Cự Ngạnh, ngay cả cách chơi cũng trích dẫn, kết quả trực tiếp bị giẫm chết với lượng tiêu thụ gấp đôi, trở thành đá đặt chân của người ta.

- Lần này tất cả mọi người đều xem thường Hồng Hoang, vốn cho rằng tiêu thụ vượt lên 3 triệu đã đủ ngoại hạng rồi.

- May mà trước đó các người chỉ đưa ra điều kiện tương đối cao, không làm khó người của bọn họ.

- Đáng tiếc, để cho bên phía nền tảng Steam kiếm được tiện nghi lớn như vậy, có lẽ bây giờ cũng đã mừng như điên rồi.

Trong lời nói của một đám cao tầng tràn đầy cảm khái.

Ngày đầu tiên 4 triệu 500 ngàn lượng tiêu thụ, muốn đột phá con số 10 triệu chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi, cho dù là bọn họ cũng đỏ mắt không thôi.

Đồng thời cũng đã chứng minh một chuyện.

Tiềm lực của thị trường chất lượng còn lớn hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của bọn họ.

Xem ra là đã đến lúc thay đổi phương hướng, gia tăng đầu tư vào phương diện chế tác.

...

Cùng lúc đó.

Công ty Hồng Hoang.

- Phá kỷ lục! Trò chơi của chúng ta phá kỷ lục!

- Tống lão đại mau nhìn kìa! Trò chơi của chúng ta đứng thứ nhất!

Một loạt tiếng hoan hô kích động vang lên trong khu làm việc.

Các công nhân viên trong đoàn thể Bình Minh đều vây quanh trước máy vi tính, phấn chấn nhìn trò chơi đứng đầu bảng xếp hạng ngày.

Thình lình lại là Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi của bọn họ!

Chỉ trong một ngày đã lấy tư thế mạnh mẽ như vậy xông lên hạng nhất, còn bỏ xa hạng hai.

Loại khí thế quân lâm tuyệt định này làm cho bọn họ lập tức giống điên cuồng, kích động đến mức nói năng lộn xộn.

- Được rồi, được rồi, không phải chỉ là một cái kỷ lục tiêu thụ ngày thôi à, ngạc nhiên cái gì.

Lúc này, nụ cười trên mặt lão Tống cũng không ngăn cản được, thỉnh thoảng nhìn xếp hạng trên bảng danh sách một chút.

Trò chơi này không hổ là do toàn bộ đoàn đội Bình Minh bọn họ hao phí tinh lực cực lớn để chế ra, thành tích quả thực vượt quá tưởng tượng.

Từ hôm nay trở đi.

Sẽ không ai dám khinh thường Hồng Hoang bọn họ nữa.

Thậm chí giá trị bản thân của tất cả những người tham gia vào việc chế tạo trò chơi sau này cũng đều sẽ tăng gấp đôi, trở thành tinh anh trong ngành nghề.

Tăng lên danh khí của đoàn thể Bình Minh của Hồng Hoang.

Xem như hoàn toàn đánh ra.

- Tổng giám đốc Trần, anh mau đến đây xem! Chúng ta phá kỷ lục!

Đột nhiên, một tiếng la ngạc nhiên cắt đứt cuộc nghị luận của mọi người.

Trần Lâm vừa mới nói chuyện điện thoại với người phụ trách nền tảng Steam xong, từ đằng xa chậm rãi đi tới.

- Ừm, tôi biết rồi, trong khoảng thời gian này mọi người vất vả rồi.

Trần Lâm cười khoát tay, tâm tình rất không tệ.

Thành tích ngày đầu tiên đã hoàn toàn không kém của kiếp trước.

Xem ra theo lực ảnh hưởng của Hồng Hoang trở nên lớn hơn, trò chơi của bọn họ cũng bắt đầu phát huy ra uy danh vốn có.

Hơn nữa cộng thêm kinh nghiệm của hai đời, anh còn có thể tránh né những thiếu hụt trong trò chơi trong quá trình chế tác, làm cho nó càng hoàn mỹ hơn.

Cho nên thành tích này cũng không kỳ quái.

- Chúng ta có nên đăng một thông báo tuyên truyền tạo thế một chút hay không?

Lão Tống hỏi.

- Tạm thời không vội, chờ thêm hai ngày nữa.

Trần Lâm thuận miệng nói.

- Đợi thêm hai ngày nữa à?

Lão Tống sững sờ, hai mắt lập tức sáng ngời, lập tức phản ứng lại.

Đúng vậy.

Bây giờ cũng không phải là thời cơ tốt nhất để đăng thông báo.

…

- Dutch, anh đáng chết mà!

- Micah, tôi muốn giết anh!

- Hu hu… Sao có thể như vậy được.

…

Một loạt tiếng gọi tức giận và tiếng khóc không ngừng quanh quẩn trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu.

Trải qua mấy giờ tiến lên, lúc này cô đã xem kịch bản Đại Phiêu Khách đến phần cuối.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Người của bang phái phản bội không phải là Molly lúc trước uống say, mà là Micah vẫn luôn đi theo bên cạnh bọn họ.

Vì tiền, anh ta đã âm thầm giao dịch với thám viên, bán đứng bọn họ.

Dutch được nhân vật chính coi là cha nuôi, trong một lần hành động cuối cùng thấy chết không cứu, trực tiếp xoay người rời đi.

Chương 398: Tôi Có Một Người Bạn, Anh Ấy Chết Ở Trong Trò Chơi (1)

Còn có thành viên khác bị bắt cũng không để ý, tiếp tục chạy trốn.

Trong nháy mắt.

Sợi dây vốn yếu ớt kia hoàn toàn đứt đoạn, toàn bộ bang phái sụp đổ.

Cơ thể của Arthur cũng bởi vì một đường bôn ba mà bệnh càng nguy kịch, cách cái chết không xa.

- Đã biết Micah không phải thứ tốt lành gì mà.

- Thì ra nội ứng chân chính là anh ta!

- Còn có Dutch, bây giờ cũng không thèm giả vờ nữa, trực tiếp thấy chết không cứu!

- Đã nói là làm xong một chuyến cuối cùng này sẽ đi, kết quả tiền đều tự mình lấy đi, căn bản chính là nói dối lừa gạt quỷ!

- Đi theo người như vậy sớm muộn gì cũng chết.

- Mẹ nó, chờ mở route 2, tôi sẽ giết xuyên bọn họ!

Trong phòng livestream, đám người xem tình xúc động, mấy giờ này vẫn đè nén cảm xúc, ước gì có thể tự tay làm thịt hai gia hỏa Dutch và Mi Chúc này để tư lợi.

Âu Dương Hiểu ở phía trước ống kính cũng cắn chặt môi, cưỡng bức mình đẩy kịch bản tiếp qua.

Mà lúc này.

Arthur đã hoàn toàn quyết liệt với Dutch.

Sau khi cùng với quả phụ Sadie cứu vợ trở về Abigail John, anh chuẩn bị đưa các cô ấy về rồi mới đi tìm Dutch và Micah tính sổ.

[Arthur: Các người là cô gái tốt... Rời khỏi nơi này, không cần trở về.]

Trước khi chia tay, Arthur đưa hai thành viên cuối cùng mà mình quan tâm lên lưng ngựa, liên tục căn dặn.

[Abigail: Cầm lấy cái này, bây giờ tôi không cần nó nữa.]

[Arthur: Đó là cái gì?]

[Abigail: Trong sơn động có một cái rương, ở dưới xe ngựa, rương của Dutch, tiền của chúng ta đều ở đó.]

[Arthur: Abigail...]

Arthur khó có thể tin nhận lấy chìa khoá mà đối phương đưa tới, rõ ràng không ngờ rằng cô lại có thứ này.

Phải biết rằng rương kia chính là góp nhặt đoạn đường này của bọn họ, tất cả thành viên đều vất vả đưa lên tiền, vì để sau này sống một cuộc sống như mong muốn.

Kết quả cuối cùng lại bị Dutch độc chiếm.

Độc tôn tất cả thành quả mà bọn họ cố gắng đạt được.

Cũng phá hủy tất cả giấc mộng của tất cả mọi người.

Nghĩ đến đủ loại chuyện đã qua, lại đến bây giờ đường ai nấy đi, vợ của John một phát bắt lấy tay của Arthur, trong mắt chứa đựng nước mắt, lưu luyến không rời.

[Abigail: Tôi vẫn là một kẻ trộm ưu tú, cuối cùng cũng chỉ có thể làm được những chuyện này.]

[Arthur: Cô đã làm đủ tốt rồi, đi thôi, rời khỏi nơi này.]

Nhẹ nhàng an ủi một câu, Arthur lập tức buông tay quay người, bối cảnh cũng vang lên một hồi âm nhạc trầm thấp ưu thương.

Khi anh đội mũ cao bồi lên đầu, mặt trời chiều xuyên qua khe hở chiếu xạ lên trên mặt anh, khuôn mặt vốn đã tái nhợt trở nên vô cùng kiên định, giống như trở về bộ dáng lần đầu tiên gặp mặt trước đây.

- Không, đừng đi!

Âu Dương Hiểu nắm chặt lấy tay cầm Nezumi, giọng nói run rẩy, nước mắt lưng tròng ở trong hốc mắt.

Cô rất rõ ràng, chuyến đi này của Arthur sợ là sẽ không trở về được.

Anh đã cứu tất cả mọi người, nhưng chỉ có mình là không cứu được.

Sau khi tiễn hai người cuối cùng mà mình quan tâm, anh dứt khoát cưỡi ngựa chạy như điên, bước lên con đường cứu rỗi thuộc về mình.

Tất cả mọi người đều suy nghĩ đến xuất thần.

Nhìn bóng lưng Arthur cưỡi ngựa chạy vội dưới ánh chiều tà, nghe giống như là ca khúc tiễn biệt, trong đầu không tự chủ hiện

ra đủ loại hình ảnh kinh nghiệm của mình trong đoạn đường này.

Trong lúc nhất thời, bọn họ có loại cảm giác giống như cách một đời.

Giống như là đi đến đoạn đường cuối cùng với người bạn tốt nhất của mình.

Bọn họ chỉ có thể yên lặng nhìn chằm chằm.

- Không chịu nổi, một đại lão gia như tôi lại khóc.

- Lúc âm nhạc vang lên tôi đã không gánh nổi nữa.

- Mẹ nó! Chỉ là một trò chơi mà thôi, có cần thiết phải làm được như thế không? (khóc lớn)

- Tâm tình phức tạp, chơi xong trò chơi này có lẽ một thời gian rất dài cũng không quên được.

- Trò chơi này của Hồng Hoang thật sự là phong thần.

- Đây là trò chơi tuyệt nhất mà tôi từng chơi, không có trò thứ hai!

Một loạt mưa đạn không ngừng xẹt qua, tất cả mọi người đều yên tĩnh nhìn bóng lưng của Arthur đang đi về phía trước.

Cuối cùng.

Arthur đến doanh trại, vạch trần thân phận nội ứng của Micah.

John lúc trước bị Dutch bỏ lại cũng xuất hiện, chất vấn vì sao Dutch lại thấy chết mà không cứu.

Giờ khắc này, tất cả mâu thuẫn góp nhặt hoàn toàn bộc phát, mấy người nhao nhao giơ súng lên chỉ vào đối phương.

Toàn bộ mọi người đều hoàn toàn quyết liệt với Dutch.

Họng súng chĩa thẳng, đều là đồng bạn ngày xưa.

Hồi tưởng lại trước đây xưng huynh gọi đệ, chỉ cảm thấy vô cùng buồn cười.

Nhưng mà đáng tiếc là.

Mọi người cũng không đạt được ước muốn, một súng bắn nổ Micah và Dutch.

Ngược lại, trong quá trình nội chiến này, cả ngọn núi đều bị đội ngũ do thám viên mang tới vây quanh, phát động tấn công tổng tấn công đối với bọn họ.

Một trận chiến số mệnh đã triển khai như vậy.

- Micah chết tiệt, hôm nay cho dù tôi chết cũng phải kéo anh làm đệm lưng!

Âu Dương Hiểu đương nhiên không để ý tới hình tượng, lửa giận tích góp lâu như vậy, vừa tức giận vừa xông tới, bắt đầu dùng nắm đấm vật lộn với Micah.

Mỗi một quyền nện lên người của Micah đều phun ra máu tươi, đều dẫn tới một mảnh hoan hô của mưa đạn, nhao nhao góp phần trợ uy.

Nhưng mà theo bệnh tình tăng thêm, tình trạng cơ thể của Arthur càng ngày càng kém.

Vốn có thể dễ dàng áp chế, lúc này lại cũng đấu với anh ngang sức ngang tài, cuối cùng song song bị trọng thương ngã xuống đất.

- Nhanh, nhanh đi lấy súng!

Âu Dương Hiểu gấp đến độ nước mắt tràn ra, chỉ có thể nhìn

thấy Arthur cả người đầy máu nằm rạp trên mặt đất, từng chút từng chút bò về phía súng ngắn ở phía xa.

Sau lưng, Micah cũng lảo đảo đứng dậy, muốn tới đây ngăn cản anh.

Nhưng khi Arthur đưa tay nắm lấy súng thì một đôi giày da xuất hiện, giẫm lên trên tay của anh.

[Dutch: Tất cả đều kết thúc rồi... Arthur]

Không sai.

Trong thời điểm quan trọng này, người xuất hiện chính là Dutch!

Nhìn thấy anh ngăn cản Arthur cầm súng, trong nháy mắt toàn bộ phòng livestream đều sôi trào.

- Mẹ nó! Lão ngốc này!

- Súc sinh! Theo nhiều năm như vậy, anh em vào sinh ra tử còn không bằng một người gia nhập vào nửa năm.

- Dutch đáng chết!

- Route 2, sớm muộn gì tôi cũng phải giết anh!

- Arthur làm vậy thật không đáng!

Chương 399: Tôi Có Một Người Bạn, Anh Ấy Chết Ở Trong Trò Chơi (2)

Nếu như nói, sự phản bội của Micah đã châm lên lửa giận trong lòng bọn họ.

Vậy thì Dutch xuất hiện chính là hoàn toàn dẫn bạo lửa giận này, làm mưa đạn lập tức sôi trào.

[Arthur: Dutch, anh ta là một tên phản đồ... Tôi chắc là anh biết.]

Lúc này, Arthur đã ở vào trạng thái sắp chết, giọng nói khàn khàn gần như không nghe rõ.]

Nhưng anh vẫn cố gắng ngẩng đầu nhìn về phía Dutch, nhìn về phía người đã từng dưỡng dục dạy dỗ mình, người đã từng trung thành.

[Arthur: Tôi đã từng vì anh mà dâng hiến tất cả...]

Giọng nói của anh gian khổ, phun ra câu nói cuối cùng, ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chú vào Dutch.

Giống như là đang hối hận, lại giống như không cam lòng.

Dần dần.

Dutch do dự.

Buông lỏng đôi giày da đang giẫm trên tay của Arthur.

[Micah: Dutch, cùng đi thôi, chúng ta thắng rồi, chúng ta thành công rồi.]

Chuyện cho tới bây giờ, Micah vẫn không muốn thừa nhận mình phản bội, thuyết phục Dutch và mình cùng nhau rời đi.]

[Arthur: Không, các người không thành công, tất cả chúng ta cũng không... Chỉ có John thành công.]

[Arthur: Tôi đã cố gắng hết sức, cuối cùng... Tôi đã làm được...]

Trên mặt anh mang theo nụ cười trào phúng, mặc dù không thành công giết chết Micah, nhưng anh vẫn thành công đưa tất cả những người mình quan tâm đến đến một nơi an toàn, hoàn thành cứu rỗi đối với bản thân.

Mà Dutch và Micah thì không chiếm được gì.

Tất cả những tính toán cố gắng đều sẽ nước chảy về biển đông.

Cuối cùng.

Bởi vì lòng nghi ngờ nên Dutch không hành động cùng với Micah nữa.

Nghe thấy âm thanh đuổi bắt càng ngày càng gần, hai người buồn bã chia tay xoay người chạy đi, chỉ để lại Arthur sắp chết nằm trên mặt đất.

Đợi đến khi toàn bộ trên vách đá yên tĩnh lại, âm nhạc trầm thấp cũng theo đó vang lên.

Arthur lật người, từng chút từng chút bò về phía tảng đá bên cạnh, nằm ở trên đó, ánh mắt nhìn trời chiều phương xa.

Ánh sáng màu vàng phủ lên cơ thể anh, cơn đau ở ngực cũng

dần dần biến mất, chỉ để lại một hình ảnh vĩnh hằng duy mỹ.

Con nai trong mơ lại xuất hiện lần nữa, chậm rãi ngẩng đầu dưới trời chiều, toàn bộ hình ảnh cũng hoàn toàn dừng lại sau khi ống kính kéo xa.

Trong phòng livestream.

Tất cả mọi người yên lặng nhìn một màn này.

Không có người nói chuyện, cũng không có ai phát mưa đạn.

Giống như rơi vào trong tĩnh mịch hoàn toàn.

- Ai...

Một tiếng thở dài vang lên trong phòng livestream.

Âu Dương Hiểu thả bàn phím của mình ra khỏi tay, trong lòng có ngàn lời vạn ngữ, lại không nói được một câu nào.

Cô biết trò chơi này đã không cần cô phải khen thêm nữa.

Bởi vì có khen nhiều hơn nữa thì đối với nó mà nói vẫn còn thiếu rất nhiều.

Cô chỉ có thể mở ra trang chủ trò chơi, cho lên một lời khen ngợi to lớn, sau đó một lần nữa đi vào trong trò chơi.

Thật giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

...

So với biểu hiện của cô.

Người chơi khác lại không còn bình tĩnh như vậy.

Sau khi xem xong kết cục cuối cùng, toàn bộ khu bình luận đều nổ tung, vô số bình luận điên cuồng hiện lên, trở thành nơi để bọn

họ phát tiết cảm xúc.

[Tôi có một người bạn, anh ta chết ở trong trò chơi.]

[Giống như một cuốn sách hay nặng nề, hợp với âm nhạc ưu tú, hình ảnh và cách chơi, mấy chục tiếng đắm chìm thể nghiệm làm cho tôi tìm về niềm vui thú mà trước giờ chưa từng có, tiêu tốn thời gian dừng lại, lại thu hoạch được cảm ngộ hiếm có, đây là vấn đề trong đa số các trò chơi AAA bây giờ không thể cảm nhận được.]

[Đây không phải là một trò chơi, mà là khi tôi bực bội trong cuộc sống hiện thực thì có thể làm cho nội tâm tìm được chỗ bình tĩnh, tôi thích thế giới thuộc về tôi này, thần tác vĩnh viễn trong lòng tôi!]

[Đây là lần đầu tiên tôi bởi vì trình độ văn hoá không đủ không viết ra được bình luận dài mà thống hận mình, rõ ràng trong lòng có nhiều lời muốn nói như vậy.]

[Nếu như có thể, tôi hy vọng mình mất trí nhớ để được chơi lại trò chơi này một lần nữa.]

[Hình như tôi đang mơ một giấc mơ rất dài về miền viễn Tây...]

…

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi ba ngày.

Kết cục của Đại Phiêu Khách bị rất nhiều người chơi đả thông.

Mặc dù sau này, trong chương tiết cuối cùng, bọn họ điều khiển nhân vật khác thành công giết chết Micah.

Nhưng trong lòng bọn họ, vách núi kia, trời chiều kia chính là kết cục chân chính của trò chơi này.

Người giống như Micah, mặc kệ chết bao nhiêu lần thì cũng khó mà làm lắng lại lửa giận trong lòng các người chơi, cũng không có cách nào cứu sống Arthur.

Giống như một người bạn vĩnh viễn cách xa mình.

Sau khi báo thù chỉ còn lại hư không vô tận.

- Tôi muốn trò chơi này vĩnh viễn tồn tại trong máy vi tính.

Trong phòng livestream, A Kiệt vừa đánh thông quan thở dài một hơi.

Mấy chục giờ livestream cường độ cao chẳng những không làm cho anh cảm thấy mỏi mệt, mà ngược lại trong lòng xao động, thật lâu không thể lắng lại.

Anh rất may mắn, may mắn là lúc trước mình đã trở thành người đầu tiên trực tiếp chơi thử trò chơi này.

Đây có lẽ là chuyện kiêu ngạo nhất mà anh đã làm bao năm qua, không có chuyện thứ hai!

- Chủ phòng, Hồng Hoang vừa mới tuyên bố tin tức lượng tiêu thụ!

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua cắt đứt suy nghĩ của anh.

- Công bố lượng tiêu thụ à?

Hai mắt A Kiệt sáng ngời, bây giờ cách ngày bán trò chơi đã trôi qua ba ngày, không biết thành tích cụ thể như thế nào.

Phải biết rằng hai ngày này, Ngự Tam Gia đã tuần tự công bố lượng tiêu thụ ngày đầu tiên, ba trò chơi độc quyền hàng năm toàn bộ đều trên 1 triệu, có thể nói là oanh động toàn bộ vòng tròn trò chơi.

Bây giờ độ thảo luận của Đại Phiêu Khách cũng không thấp, chắc là cũng không kém hơn so với độc quyền hằng năm của Ngự Tam Gia bao nhiêu đâu đúng không?

Anh tò mò, vội vàng mở tài khoản của công ty Hồng Hoang ra, quả nhiên có một thông báo vừa mới gửi.

[Công ty Hồng Hoang: Rất vinh hạnh nói với mọi người, Hoang Dã Đại Phiêu Khách: Cứu Rỗi ra mắt ba ngày, thuận lợi đạt được thành tựu lượng tiêu thụ vượt qua 10 triệu, cảm ơn các vị đã ủng hộ mạnh mẽ!]

Lượng tiêu thụ 10 triệu!

Nhìn thấy nội dung phía trên, toàn bộ trò chơi đều xôn xao.

Chương 400: Chuyển Phát Nhanh Monkfis (1)

Bọn họ đã nghĩ đến việc lượng tiêu thụ của Đại Phiêu Khách khoa trương, nhưng lại không ngờ lại khoa trương tới mức này.

- Lượng tiêu thụ ba ngày nhiều hơn 10 triệu! Mẹ của tôi ơi!

- Đây chẳng phải là ba ngày hồi vốn à?

- 2 tỷ 500 triệu, trực tiếp hồi vốn!

- Nghe nói độc quyền hàng năm của Ngự Tam Gia cũng chỉ có hơn 4 triệu mà thôi.

- Một trò chơi đã treo tất cả trò chơi mới của Cự Ngạnh lên đánh!

Đừng nói là vòng tròn người chơi, cho dù là các công ty trò chơi lớn cũng đều bị thành tích kinh khủng này làm cho giật mình.

Lần này, Cự Ngạnh không phải gặp phải cọng rơm cứng chứ, đơn giản chính là đá trúng tấm sắt, hơn nữa còn là loại hợp kim thép.

Độc quyền hàng năm?

Ở trước mặt lượng tiêu thụ này hoàn toàn chính là một người em trai!

- Một trò chơi trâu bò như vậy mà lại không cần, rốt cuộc mấy quản lý cấp cao của Cự Ngạnh nghĩ như thế nào vậy?

- Có lẽ bây giờ đang hối hận muốn chết rồi.

- Nghe nói bởi vì bị Đại Phiêu Khách hút đi rất nhiều người chơi nên doanh thu hàng năm của bọn họ đã bị hai nhà khác bỏ rơi một đoạn.

- Đáng đời!

Các công ty cười trên nỗi đau của người khác, đồng thời lại cực kỳ rung động.

Ba ngày hồi vốn, cho dù đặt trên những trò chơi giá thành nhỏ thì cũng là khó có thể tưởng tượng, huống chi còn là trò chơi có lượng người chơi lớn như Hoang Dã Đại Phiêu Khách.

Nói cách khác, tất cả nước chảy sau này của trò chơi này đều sẽ trở thành lợi nhuận của Hồng Hoang, tích góp lượng lớn tài phú cho bọn họ.

Lời đồn đại trước đó lưu truyền trên mạng là Hồng Hoang đã đầu tư tất cả tài chính vào việc chế tác trò chơi, có thể sẽ ảnh hưởng đến việc vận hành cũng chưa đánh đã tan vào lúc này.

Thật buồn cười.

Chỉ trong ba ngày, trò chơi có thể đạt đến 10 triệu lượng tiêu thụ, cuối cùng sẽ chỉ bán được 10 triệu phần à?

Cho dù bán nhiều hơn nữa thì cũng phải có 5 triệu.

Hồng Hoang cũng có thể kiếm lời hơn 1 tỷ.

Một trò chơi đã trực tiếp làm cho công ty này bay lên trời, có được tư bản tích lũy chống lại công ty lớn.

Cũng đền bù trước giờ Hồng Hoang bị người khác lên án thiếu hụt xí nghiệp tư bản.

- Xem ra hướng gió thị trường thật sự thay đổi rồi, từ nay về sau lưu lượng sẽ không còn là chủ lưu nữa!

Một số lãnh đạo cấp cao của công ty cảm thán nói, cuối cùng quyết định tiến hành chuyển hình hạng mục công ty, đi theo con đường chất lượng cao.

Công ty khác không quyết đoán như vậy, nhưng cũng bắt đầu thay đổi vị trí trọng tâm của bộ phận hạng mục, tiến hành thử nghiệm mới.

Có thể nói.

Tin tức này của Hồng Hoang Phát đã tạo thành ảnh hưởng to lớn đối với toàn bộ ngành nghề trò chơi.

Thậm chí nói là thay đổi phương hướng ngành nghề cũng không đủ.

...

- Tổng giám đốc Trần, cậu nói với nhiệt độ của chúng ta bây giờ có thể mở một bình đài máy chủ của chính mình hay không? Như vậy thì không cần nhìn vẻ mặt của Ngự Tam Gia nữa.

Trong văn phòng Hồng Hoang.

Lão Lý kích động nói.

Suy nghĩ của lão rất đơn giản, lượng tiêu thụ mấy trò chơi độc quyền hằng nằm của ba nhà kia cũng chỉ mới bằng một nửa của bọn họ, nếu mấy nhà kia có thể làm thì chẳng phải bọn họ cũng có thể làm à?

- Cho nên tôi mới nói muốn anh học thêm từ lão Tống một chút.

Trần Lâm bất đắc dĩ lắc đầu, nếu như thật sự dễ dàng như vậy

thì anh đã sớm đi làm rồi.

Lão Tống ở bên cạnh không nhìn được, mở miệng nói:

- Bảo anh bình thường phải động não nhiều chút thì anh không nghe, bây giờ mặc dù chúng ta dựa vào một trò chơi để áp chế Cự Ngạnh thì cũng chỉ là chơi cùng một nhà bọn họ, cho dù Cự Ngạnh muốn báo thù thì cũng phải cân nhắc đến việc hai nhà khác tìm cơ hội gây sự.

- Nhưng nếu như anh bước một chân vào ngành nghề máy chủ thì đó chính là động đến thị trường lợi ích của bọn họ, đến lúc đó ba nhà nhất định sẽ liên hợp lại đối phó chúng ta, anh cảm thấy bây giờ chúng ta có chịu nổi không?

Lúc trước, khi bọn họ tiến vào thị trường Game Online cũng là đạo lý này.

Những công ty vốn dĩ chiếm giữ thị trường phân ngạch kia chắc chắn sẽ không dễ dàng để cho càng nhiều đối thủ cạnh tranh chia cắt lợi ích.

Một khi có liếc mắt thì sẽ ra tay chèn ép ngoài sáng trong tối.

Nếu không phải thực lực của bọn họ không kém, cộng thêm ngành nghề chưa ổn thì thật sự không thể đứng vững được.

- Thì ra là như thế, tôi ngược lại thật sự quên vụ này.

Lão Lý vỗ đầu một cái, rất nhanh phản ứng lại.

Ngự Tam gia không giống với những công ty Game Online lớn ở trong nước, không chỉ có tư bản cực kỳ hùng hậu chèo chống, mà còn có sinh ý trải rộng các ngành các nghề khắp quốc gia.

Nếu ba nhà cùng liên thủ đối phó bọn họ thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

- Được rồi, những thứ này tạm thời đừng suy nghĩ nữa, chúng ta chỉ là một công ty trò chơi mà thôi, chuyên tâm làm tốt trò chơi là được.

Trần Lâm biết rõ đạo lý tham thì thâm.

Cho dù anh là người xuyên việt thì cũng không thể cứ cái gì kiếm được tiền thì làm cái đó được, chỉ cần làm lớn, làm tinh trong một nhóm là được rồi.

- Nếu đã như thế, chúng ta thương lượng về trò chơi tiếp theo một chút đi?

Lão Lý lập tức đề nghị:

- Bên phía đoàn đội Bình Minh làm ra một bước lớn như vậy, tổng giám đốc Trần anh không biết đâu, người phía dưới của tôi đều la hét muốn làm một cái.

Nói xong, lão còn uỷ khuất liếc mắt nhìn Trần Lâm một cái.

Anh thật sự hâm mộ, bên Bình Minh làm ra trò chơi có lượng tiêu thụ hàng triệu đầu tiên của Hồng Hoang, tiền thưởng chia hoa hồng đều phải đếm tới mỏi tay.

Mặc dù bọn họ cũng tham gia một phần chế tác, nhưng hạng mục chủ yếu không phải do bọn họ phụ trách, trong lòng tóm lại có chút tiếc nuối.

- Thế nào, trong lúc Bình Minh đang làm trò chơi, không phải bên các người cũng xuất bản mấy trò chơi à? Doanh thu của những trò chơi đó cũng không thấp.

Trần Lâm làm sao không biết lòng dạ nhỏ mọn của lão, cười nói.

- Hơn nữa trò chơi cấp bậc như Đại Phiêu Khách cũng không

phải dễ dàng làm, không phải anh không nhìn thấy chúng ta đầu tư nhiều tài chính và nhân thủ như vậy, đã mạo hiểm rất lớn.

Chương 401: Chuyển Phát Nhanh Monkfis (2)

- Ách... Cũng đúng, vậy chúng ta làm một chút trò chơi nhỏ để quá độ một chút được không?

Mười triệu lượng tiêu thụ có thể ngộ nhưng không thể cầu, lão Lý cũng không bắt buộc, chỉ cần có hạng mục mới cho bọn họ làm là được, tránh cho đám người phía dưới cả ngày tới phiền anh.

- Trong khoảng thời gian này, Bình Minh vẫn luôn làm việc với cường độ cao, cần nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút, bên tôi vừa vặn có một hạng mục tương đối đặc biệt, mọi người xem có muốn giao cho Ánh Sáng làm hay không.

Lúc này, lão Tống cầm qua một phần văn kiện mở ra trên bàn.

Trần Lâm và lão Lý cúi đầu nhìn xuống, cùng nhau đứng hình.

- Đây là... Hạng mục đấu thầu của quốc gia?

- Sao anh lại lấy được?

Trong lòng hai người hơi rung động, lại nhìn về phía lão Tống.

Đúng vậy.

Bây giờ đặt ở trước mặt bọn họ chính là hạng mục đấu thầu được cấp trên gửi xuống.

Hoặc giả thuyết là thu hút đầu tư.

Hơn nữa còn là do bộ hàng không vũ trụ tự mình cấp phát!

- Tôi mua.

Lão Tống thành thật trả lời.

- Mua?

- Đúng vậy, lần này thu hút đầu tư khác với trước đó, bên bộ hàng không vũ trụ đang cần gấp một khoản tài chính để hoàn thiện tháp phóng tên lửa.

- Chỉ cần hiến đủ nhiều thì sẽ dùng thân phận nhà tài trợ xuất hiện trong công văn gửi của Quan Phương để trực tiếp, tôi bỏ ra 300 triệu mua danh ngạch này, còn có những nhà máy lớn khác cũng mua.

Quan Phương trực tiếp gửi công văn đi!

Hơn nữa còn là bộ hàng không vũ trụ!

Nghe thấy vậy, Trần Lâm lập tức trở nên hứng thú:

- Có thể, 300 triệu đã có thể nhận được một thân phận của Quan Phương, không lỗ!

Trước năm ngoái, ngành trò chơi vẫn luôn là ngành nghề không được yêu thích.

Nhưng hôm nay, nhiều công ty trò chơi lấy được danh ngạch như vậy đủ để thấy được quốc gia muốn bắt đầu đại lực nâng đỡ ngành nghề mới này.

Bây giờ bọn họ không thiếu tiền, đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội hợp tác thu được từ Quan Phương này, tương đương với cho Hồng Hoang một tầng ô dù, ý nghĩa không tầm thường.

Quả nhiên ánh mắt của lão Tống vẫn vô cùng cao về phương diện này.

- Bọn họ có yêu cầu gì cụ thể không?

Lão Lý không nhịn được hỏi.

- Lấy công ty trò chơi làm ví dụ, chỉ cần làm ra một trò chơi lấy khoa học kỹ thuật hàng không vũ trụ làm chủ đề trước khi vệ tinh được phóng ra là được, đến lúc đó sẽ trực tiếp xuất hiện trong danh sách nhà tài trợ, trò chơi cũng sẽ nhận được một tiêu chí chứng nhận.

- Tiêu chí chứng nhận của bộ hàng không vũ trụ à? Được, chúng ta làm!

Trần Lâm rất rõ ràng, nếu như một trò chơi nhận được nhãn hiệu này thì sẽ trở thành như thế nào.

Chỉ riêng mánh khoé này của Quan Phương cũng đủ để làm cho bọn họ kiếm được đầy bồn đầy bát.

Khó trách một danh ngạch tài trợ lại có giá cao như vậy.

Nghĩ tới đây, anh cũng không nói nhảm, kéo ngăn kéo mật mã ra, lấy ra mấy phần phương án trò chơi đã chuẩn bị trước đó.

- Tổng giám đốc Trần, cậu lại tích luỹ nhiều phương án như vậy à?

Hai mắt lão Lý trừng lớn, nhìn từng phương án tên khác biệt trên tay Trần Lâm, số lượng giống như nhiều hơn trước đó.

Lão Tống ở bên cạnh cũng là nóng mắt không thôi.

Theo Trần Lâm lâu như vậy, lão đã hoàn toàn chịu phục đối với phương án của Trần Lâm, những phương án này tùy tiện lấy ra một cái thì sợ cũng là giá trị cực cao.

- Đừng nhìn nữa, những phương án này còn không phải là lúc lấy ra.

Trần Lâm không kiêng kị bọn họ, tiếp tục tìm kiếm.

- Give Him Love này là gì? Nhìn qua còn dày hơn những cái khác rất nhiều, còn có Eldens Ring này, chẳng lẽ là vòng nhảy phần phật của ông lão? Loại hình thể dục à?

Lão Lý nhìn về phía hai phần dày nhất, một bộ dáng tò mò như thấy bảo vật.

Anh phát hiện tên của phương án mà Trần Lâm đặt ra đều quá kỳ lạ, hoàn toàn không nhìn ra là loại hình trò chơi gì.

- Tìm được rồi.

Đúng lúc này, giọng nói của Trần Lâm vang lên.

Một phần bản phương án có độ dày tương tự không kém bao nhiêu xuất hiện ở trước mặt hai người.

Khai Hoang Tinh Tế (Outer Wilds)

- Tôi nghĩ một chút, trò chơi này hẳn là đề tài thích hợp nhất trong hàng không vũ trụ, kế tiếp các người làm nó đi.

Nếu là đề tài về hàng không vũ trụ thì sao có thể thiếu trò chơi loại chuyển phát nhanh như Monkfish này được?

…

Phương án được quyết định, toàn bộ Hồng Hoang lại bắt đầu bận rộn .

Lão Lý sẽ phụ trác thành lập nhóm chế tác, lão Tống thì hỗ trợ một vài chuyện về vận hành, cùng với một vài công việc đơn giản cần người làm.

Trò chơi này có ý nghĩa phi phàm, chắc chắn phải làm tốt mới được.

Dù cho Trần Lâm không giao phó thì hai người cũng không để bụng, cầm lấy phương án lập tức nhanh chóng đi sắp xếp người bắt đầu công tác chuẩn bị.

Nhất là thành viên của đoàn thể Ánh Sáng, ai nấy đều vô cùng phấn khởi, đã lâu như thế rồi cuối cùng cũng có hạng mục để cho bọn họ làm, đây đều là tiền thưởng trắng bóng cả.

Chỉ có điều, sau khi nhân viên cấp dưới cầm lấy bản phân chia công việc mà mình cần làm, sắc mặt của ai nấy đều thay đổi.

- Cái gì? Muốn chúng tôi làm ra một cái hệ Mặt Trời à?

- Cơ học lượng tử, năng lượng thời không, thăng vĩ thứ nguyên… Xong rồi, xong rồi, sao tôi lại đọc không hiểu thế này?

- Song Tinh đồng hồ cát, Tinh không vỡ nát, Sâu Cự Tinh, Hắc Cức Tinh… Những tinh cầu này đều phải làm thành 3D à?

- Nhưng mà người thiết lập ra những tinh cầu này thật là giỏi!

- Hình như là nhóm VR bên kia cũng gia nhập vào, có chắc là sẽ không làm cho người chơi bị choáng 3D đến nôn ra chứ?

Tiếng hô liên tiếp vang lên trong các nhóm nhỏ, bởi vì phương án thiết kế lần này thật sự là quá đặc biệt.

Không chỉ ẩn chứa lượng lớn tri thức mà bọn họ không biết, còn chế tạo riêng biệt ra một hệ hành tinh hoàn toàn mới, hơn nữa còn có thể vận hành hoàn mỹ, đơn giản chính là thái quá.

Chuyện càng kỳ lạ hơn chính là một xấp bản thiết kế trò chơi cực dày kia, ngay cả tổ văn án nhìn cũng đều đầy dấu chấm hỏi, hô to bản thân muốn não mình to hơn.

- Từ lúc nào mà tổng giám đốc Trần lại hiểu rõ kiến thức về phương diện khoa học kỹ thuật hàng không vũ trụ như thế chứ?

Sau khi nhìn qua văn bản, ngay cả lão lý cũng giống như là đã gặp phải quỷ.

Chương 402: Gặp Chuyện Không Quyết Cơ Học Lượng Tử (1)

Với chiếc đầu trọc chỉ biết đến code kia của anh ta, có thể hiểu những văn bản này thì mới là lạ, mẹ nó, ngay cả kiến thức về hấp dẫn lượng tử cũng đều có.

May mắn là phương án của tổng giám đốc Trần đưa cũng đã đủ kỹ lưỡng, không cần bọn họ phải tìm hiểu ý nghĩa ở trong đó, chỉ cần dựa theo yêu cầu ở trên đó làm là được.

Cộng thêm không gian vũ trụ vốn là trống trải, chỉ có kết cấu giữa nội bộ các tinh cầu là khá phức tạo, độ khó chế tác thấp hơn rất nhiều so với Đại Phiêu Khách.

- Được rồi, đừng nói nhảm nữa, thảo luận xong thì hãy nhanh chóng bắt đầu làm đi.

Dưới tiếng la lớn của lão Lý, các nhóm chuyên kế hoạch, mỹ thuật, chương trình hoàn tất thảo luận, bắt đầu phân phối công việc để làm.

Toàn bộ đoàn đội Ánh Sáng lập tức đã trở nên bận rộn.

…..

Mà lúc này.

Trong phòng khách.

Trần Lâm và lão Tống đang ngồi với nhau, tiếp một vị khách

đến bất ngờ.

Người phụ trách phân bộ Trung Hoa mới của Cự Ngạch, Đường Tuấn.

Là một người đàn ông lịch thiệp đeo kính mắt, tóc tai có hơi lưa thưa.

- Tổng giám đốc Trần , lần đầu gặp mặt, trước tiên tôi muốn xin lỗi về sự vô lễ và chậm trễ của Tổng thanh tra Carter trước đó của chúng tôi, mong rằng anh sẽ không so đo về hiềm khích lúc đó.

Vừa gặp mặt, Đường Tuấn cũng không chút do dự mà xin lỗi về sự mạo phạm trước đây của Carter, hơn nữa thái độ cũng rất thành khẩn.

- Tổng giám đốc Đường là người Hoa à?

Trần Lâm vô cùng bất ngờ.

Anh đã nghe thấy tin tức rớt đài của Carter từ lâu rồi, không ngờ rằng nhanh như thế đã có người đến thay thế vị trí của ông ta, hơn nữa còn là một người Hoa.

Thế nhưng chuyện khiến cho anh cảm thấy ngoài ý muốn hơn chính là đối phương vừa mới nhậm chức chưa được mấy ngày mà đã chạy đến thăm hỏi bọn họ về chuyện này rồi.

Bây giờ toàn bộ người trong ngành nghề trò chơi có ai mà không biết, quan hệ giữa Hồng Hoang và Cự Ngạch kém như thế nào, nói là như nước với lửa cũng không đủ.

Đối phương lựa chọn vào lúc này để đến thăm hỏi bọn họ, hơn nữa còn xin lỗi ở trước mặt, chỉ có một khả năng.

- Đúng vậy, tôi vốn là một Hoa Kiều, do bên phía tổng bộ cử đến để chuyên môn phụ trách chuyện kinh doanh trong quốc gia.

- Trước đó bởi vì chúng tôi dùng người không đúng, đã tạo thành ảnh hưởng lớn đến công ty của anh, vậy nên tôi muốn qua đây để nói lời xin lỗi, hi vọng có thể khôi phục hợp tác giữa hai bên chúng ta.

Rất rõ ràng, sau khi bên phía Cự Ngạch ăn quả đáng cũng đã phát hiện sự khác biệt của Trung Hoa, cố ý cử một người Hoa Kiều quen thuộc với văn hóa bên này để đến chủ trì đại cuộc.

Hơn nữa có thể nhìn ra người tên Đường Tuấn này rất có năng lực, từ lúc bắt đầu thì đã đè thấp tư thái, cũng không có cậy tài mà khinh người, đủ để cho Hồng Hoang có mặt mũi.

Thế nhưng.

Chỉ dựa vào mấy câu đơn giản đã muốn xóa bỏ ân oán này, có hơi suy nghĩ đơn giản rồi.

- Tôi không đảm đương nổi lời xin lỗi của tổng giám đốc Đường, gia nghiệp Cự Ngạch của các anh to lớn, không phải là một công ty nho nhỏ như chúng tôi có thể so sánh được?

Trần Lâm không có chút ý khách sáo nào, ngược lại anh cũng muốn xem thử rốt cuộc thì đối phương có thể nhượng bộ đến mức nào.

Lão Tống ngồi ở bên cạnh muốn nói nhưng lại thôi, bị ánh mắt của anh ra hiệu khoan hẵng nói, chốc lát đã khiến cho phòng khách yên tĩnh lại.

- Ha ha, tổng giám đốc Trần nói đùa rồi.

Ngoài dự liệu, Đường Tuấn cũng không vì câu nói này mà có phản ứng gì, mà là tiếp tục nói:

- Lần này đúng là do chúng tôi đã làm sai trước, đã lạnh nhạt với tổng giám đốc Trần, nên mới dẫn đến một đống chuyện ở phía

sau, vậy nên để bù đắp cho sự thiệt hại của quý công ty, chúng tôi đã mang đến một chút đền bù, bảo đảm có thể khiến cho anh hài lòng.

- Hả? Nghe nói xem.

Trần Lâm cảm thấy hứng thú.

Giữa các thương nhân, đơn giản chính là lợi nhuận.

Bọn họ cũng chưa đến tình cảnh anh chết tôi sống với Cự Ngạch, cộng thêm cái tên không để cho mình thoải mái kia cũng đã bị cách chức.

Nếu như lợi ích đủ lớn, cũng không phải là không thể bàn bạc.

Bằng không thì thiệt hại của việc rời bỏ diễn đàn trưởng máy cũng rất lớn.

Nhìn thấy phản ứng này của anh, Đường Tuấn ở phía đối diện cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Có đường lui là được.

Chỉ sợ là khó chơi, kiểu có nói như thế nào cũng đều bất động kia.

Nghĩ đến đây, anh ta lập tức nói:

- Tôi nghe nói, bên phía Steam đã chia cho Hồng Hoang 80% lợi nhuận, vậy thì tôi làm chủ một lần, nâng cao phần chia lợi nhuận của Hồng Hoang ở trên nền tảng của chúng tôi lên đến 85%, hơn nữa cung cấp mở rộng tài nguyên riêng, anh thấy thế nào?

85%?

Trần Lâm hít sâu một hơi.

Lão Tống ở bên cạnh cũng có chút rung động.

Nhường ra nhiều hơn 5% lợi nhuận so với Steam, đây đã là phân chia cao nhất có thể cho ở trong ngành nghề rồi.

Cho dù là bên phía Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa kia, bọn họ cũng mới chỉ chào giá 70% bình thường nhất mà thôi.

Đừng xem thường 5% này, nếu như là loại cấp bậc trò chơi như Hoang Dã Đại Phiêu Khách, vậy thì là tương đương với mấy tỉ doanh thu.

Cho dù bọn họ có tiền như thế nào, mấy tỉ cũng không phải nói cho là cho, huống chi sau này còn có trò chơi khác cũng muốn tuyên bố.

Đường Tuấn này quả nhiên là biết làm việc hơn nhiều so với tên Carter trước đó.

Trao đổi ánh mắt với lão Tống một chút, Trần Lâm lập tức mở miệng cười nói:

- Nếu như tổng giám đốc Đường đã có thành ý như thế, vậy thì Hồng Hoang chúng tôi đương nhiên sẽ không ngại mà hợp tác một lần nữa, dù sao thì những chuyện trước đó đều là do người cũ làm, tin rằng sau khi tổng giám đốc Đường tiếp nhận sẽ không xuất hiện những chuyện như thế nữa.

Lão hồ ly!

Trong lòng Đường Tuấn thầm mắng một tiếng.

Ai cũng nói tính cách của ông chủ Hồng Hoang là mạnh mẽ, tính khí nóng nảy.

Tốc độ trở mặt này, nào có dáng vẻ của mãng phu chứ?

Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, anh ta cũng không

thể tin được người trẻ tuổi ở trước mặt này lại chính là người khiến cho bọn họ chịu thiệt thòi lớn như thế.

Bây giờ nhìn thấy người thật rồi.

Cuối cùng thì anh ta cũng đã biết tại sao tên ngu ngốc Carter kia lại thua.

Chương 403: Gặp Chuyện Không Quyết Cơ Học Lượng Tử (2)

Bây giờ đã giải trừ hiểu lầm, bầu không khí của hai bên lập tức trở nên dung hòa hơn, bắt đầu vừa nói vừa cười mà bàn bạc hợp tác chi tiết về các phương diện khác.

Mục đích mà Đường Tuấn đến đây, ngoại trừ là làm hòa với Hồng Hoang, đương nhiên là có liên quan đến vấn đề diễn đàn đăng tải Hoang Dã Đại Phiêu Khách.

Trò chơi cấp hiện tượng lượng tiêu thụ của ba ngày đã phá ngàn vạn, cho dù là Cự Ngạch bọn họ cũng đều không thể xem nhẹ.

Mặc dù đã bỏ lỡ độc chiếm cơ hội bản quyền đăng tải của nửa năm đầu, nhưng trôi qua nửa năm, trò chơi này vẫn còn có giá trị cực cao, có thể trở thành một trong những trò chơi át chủ bài của bọn họ.

Đây cũng chính là nguyên nhân tại sao anh ta lại vội vàng đến thăm hỏi như thế.

- Không biết là tiếp theo quý công ty có kế hoạch gì về phương diện trò chơi mới chưa?

Chuyện nên nói đã nói xong, Đường Tuấn lập tức hỏi đến dự định của Hồng Hoang, xem thử bọn họ có thể cầm lấy trò chơi mới gì trước.

- Đúng là đã có kế hoạch, chắc là Tổng giám đốc Đường cũng

đã từng nghe thấy, chính là chiêu thương tài trợ gần đây do Bộ Hàng Không Vũ Trụ đăng lên, chúng tôi cũng tham gia.

- Bộ Hàng Không Vũ Trụ?

Ánh mắt của Đường Tuấn mang vẻ ngạc nhiên:

- Nếu như tôi nhớ không lầm, có rất nhiều công ty trò chơi nổi tiếng cũng cạnh tranh danh sách này, Hồng Hoang có thể cướp được chắc là đã đầu tư vào không ít tài chính nhỉ?

Loại chiêu thương giống như cấp quốc gia này, ít nhất cũng phải mấy tỉ.

Chi phí chế tác một trò chơi, lại cộng thêm số tiền này, e rằng chưa chắc có thể kiếm lại được.

Quan trọng nhất là.

Bây giờ cách lúc phóng tên lửa chỉ còn lại ba tháng.

Thời gian ngắn như thế, căn bản là không có khả năng làm ra loại trò chơi có cấp bậc như Hoang Dã Đại Phiêu Khách.

Hiển nhiên chính là phí tổn cao nhưng phí thu hồi lại thấp, hơn nữa còn có đống lớn loại tương tự.

Nhiều nhất chính là vì kiếm cái tên tuổi quan phương mà thôi.

- Đúng là đầu tư không ít tiền, hơn nữa cũng đã bắt đầu chế tác trò chơi này rồi.

Lão Tống ở bên cạnh nói ra.

- Vậy tôi sẽ đợi tin tức tốt của Hồng Hoang.

Đường Tuấn cười cười, anh ta đương nhiên là muốn cầm lấy trò chơi này.

Cũng không phải là cảm thấy nó có thể kiếm được bao nhiêu tiền, mà là muốn dùng trò chơi này để tạo cơ sở hợp tác với Hồng Hoang, đến lúc đó cho dù thành tích rất dang dở thì cũng không có vấn đề gì.

Sau khi bàn bạc xong chuyện nhượng lại của trò chơi này.

Anh ta cũng đứng dậy tạm biệt Trần Lâm, rời khỏi công ty Hồng Hoang.

…

- Đáng tiếc, không thể gày được tin tức liên quan đến AI.

Nhìn thấy bóng lưng Đường Tuấn biến mất ở trong thang máy, lão Tống tiếc nuối mà nói ra.

Vừa rồi khi bọn họ nói chuyện với nhau, đã từng vô tình hoặc là cố ý nói đến chuyện của AI, nhưng không ngờ rằng đối phương lại không ăn trò này, một chút cũng không hề tiết lộ ra.

- Đường Tuấn này không đơn giản, xử lý khéo, đưa đẩy cũng rất khôn khéo, có anh ta ngược lại cũng có thể yên tâm mà hợp tác với Cự Ngạch.

Trong giọng nói của Trần Lâm tràn đầy sự cảm khái.

Tổng bộ của Cự Ngạch này cũng đủ hung ác, người phụ trách của một khu vực nói đổi là đổi.

Xem ra bọn họ vô cùng xem trọng thị trường Châu Á này.

Hoặc chính là trải đường trước cho AI.

- Đi thôi, làm ra được trò chơi trước rồi hẵng nói, nhân lúc trước khi bọn họ động thủ thì tích lũy tài chính một chút.

Nói xong, anh lập tức xoay người rời đi.

Đi xem tiến độ chế tác của nhóm người lão Lý.

Kết quả vừa mới đi vào khu vực của đoàn đội Ánh Sáng, lão Lý đã vội vàng đi đến đón tiếp.

- Tổng giám đốc Trần, cậu đến đúng lúc lắm, người bên phía tổ trang trí phản hồi, hỏi xem thử liệu cái này có thể làm to hơn một chút được không?

- Còn có mặt trời này, 22 phút đã nổ tung thì hình như thời gian có hơi ngắn rồi.

- Còn có, còn có…

Vừa mới lên tiếng, chính là liên tiếp hỏi các vấn đề, rõ ràng là đã bị phương án trò chơi kỳ lạ này làm khó rồi.

Thành viên của tổ văn án càng là bức đầu bức tóc, nhìn vào thiên thư phân tích thuyết lượng tử cùng với nghịch lý thời không kia.

Thậm chí bọn họ còn có chút nghi ngờ, ngưỡng cửa của trò chơi này cao như vậy, liệu sẽ có người đến chơi hay không.

- Cứ làm theo những gì tôi ghi trên đó là được.

Trần Lâm vừa cười vừa nói:

- Tìm ra cách sống sót chỉ là một trong những cách chơi ở trong đó, nếu như muốn lên VR, vậy thì thám hiểm Tinh cầu kia ắt không thể thiếu, nếu như người chơi không muốn tìm cách, vậy thì 22 phút đã đủ để du ngoạn rất nhiều nơi rồi.

- Ách… Hình như cũng đúng.

Lão Lý nghe thấy vậy, cuối cùng cũng đã tỉnh ngộ.

Lão đã xem qua đại thể thiết kế của trò chơi này, đúng thật có

thể xem như là một trò chơi ngắm cảnh hệ Mặt Trời mà làm.

Có Game Engine của Hồng Hoang ở đây, hoàn toàn có thể tăng biểu hiện của cảnh tượng lên đến cực hạn, chỉ dựa vào hoàn cảnh phong cách khác biệt của Tinh cầu là đủ để thu hút người chơi!

Nếu như là người chơi thích chiều sâu còn có thể tiến vào mỗi Tinh cầu để tìm tòi, tìm kiếm cách thoái đi, vẹn cả đôi bên.

- Đã hiểu, vậy tôi sẽ đi sắp xếp điều chỉnh hướng sản xuất.

Nói xong, lão Lý vội vàng vẽ lên mấy cái ở trên bản phương án, đánh dấu cho tốt.

Lão là tổng thanh tra chế tác, vốn không cần tự mình đi làm, nhưng nghĩ đến trò chơi này là chiêu thương của quốc gia, nên có chút đứng ngồi không yên, dứt khoát tự mình đi giám sát toàn bộ quá trình, như thế cũng sẽ yên tâm hơn một chút.

- Đúng rồi, có rảnh thì để cho bên phía tuyên truyền phát hành mở rộng thêm chút nhiệt, dựa theo quy cách bình thường là được, gần đây nhiệt độ về phương diện Hàng không đang càng ngày càng cao.

Bởi vì tên lửa vệ sinh sắp được phóng ra, bây giờ ở trên mạng cũng có rất nhiều người đang thảo luận về vấn đề này.

Kèm theo, nhiệt độ của trò chơi và điện ảnh về đề tài Vũ trụ huyền huyễn cũng đã tăng vọt, bọn họ đương nhiên là không thể bỏ lỡ cơ hội này.

- Được, tôi sẽ đi sắp xếp.

Lão Lý gật đầu, vội vàng rời đi.

Sau đó cũng không lâu lắm.

Trên mạng bắt đầu xuất hiện số lượng lớn các tin tức liên

quan đến trò chơi mới của Hồng Hoang.

Chương 404: Đơn Vị Đo Lường

Trải qua sự lên men của hai tuần, nhiệt độ của Hoang Dã Đại Phiêu Khách đã hoàn toàn được mở rộng.

Trong toàn bộ vòng trò chơi, khắp nơi đều tràn ngập chủ đề bàn luận chiến lực có liên quan đến trò chơi này.

Rất nhanh.

Các người chơi đã ngạc nhiên phát hiện ra.

Trò chơi này lại có nhiều kết cục khác nhau!

Khi giá trị vinh dự của cậu cao, thứ nhìn thấy ở trong mộng sẽ là hươu.

Trái lại, thứ nhìn thấy sẽ là sói.

Mà bọn họ thông qua các livestream mới biết được, kết cục cuối cùng của hươu vinh dự cao, nhân vật chính sẽ nằm ở trên vách núi thọ hết chết già.

Mặc dù khiến cho người ta khó chịu, nhưng anh ta vẫn thành công cứu được những người mà mình quan tâm kia, hoàn thành cứu rỗi đối với sinh mạng của mình.

Vậy nên rất nhiều người đều rất tò mò.

Kết cục của sói vinh dự thấp, rốt cuộc sẽ là như thế nào.

…

- Đúng vậy, tôi chỉ là muốn xem kết cục xấu mà thôi, không

phải là tôi thích lạm sát kẻ vô tội, mấy tên xấu xa các người đi chết đi!

Bên trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu chơi lại lần thứ hai nhìn vào ống kính mà nói ra.

Lúc này cô đang cầm một chiếc súng máy, điên cuồng bắn phá ở trên trấn.

Âm thanh hoảng loạn a a không ngừng quanh quẩn, vẻ hưng phấn kích động ở trên mặt hoàn toàn không thể che giấu được.

- À đúng đúng đúng, chỉ là vì xem kết cục.

- Vậy nên đây chính là nguyên nhân tại sao cô lại một đường giết đến sao?

- Giả vờ, tiếp tục giả vờ đi, tôi thấy chỉ là do bản thân muốn đến nghiện rồi.

- Cứu rỗi.

- Cậu nói xem có tính là cứu rỗi hay không.

Tiếng cười của khán giả, thực ra có nhiều người giống Âu Dương Hiểu, chơi lần đầu là người tốt, chơi lần hai thì buông thả, phá vỡ giới luật.

Trải nghiệm cảm giác kích thích không chuyện gì là không làm được.

Gần đây, trò chơi không còn tìm cách thắng huy chương vàng mà làm việc ác một cách xuất sắc, trả thù những người thắng lần đầu.

Ví dụ như ném lên núi, xuống sông, trói lên lưng ngựa kéo đi, thậm chí trói buộc ném xuống đường ray để tàu điện cán.

Chỉ có thế mới xả giận tích tụ trong lòng họ.

Dưới tay nghề của Âu Dương Hiểu, cô đến được vách đá biểu tượng số mệnh sau trận chiến cam go.

Arthur và Micah ngã xuống sau một trận đánh nhau sống chết.

- Sao lại thế này? Thấy cũng không có gì khác lúc trước cả, chẳng lẽ điểm vinh dự của tôi còn chưa đủ thấp à?

Âu Dương Hiểu nghi ngờ nhìn điểm danh dự đỏ rực.

Nhưng chưa kịp nói hết câu thì tiếng súng nổ kế bên tai. Micah cầm súng, bắn chết Arthur tại chỗ.

Khán giả ngỡ ngàng.

Bình tĩnh nhìn nhân vật chính nằm bất động trên mặt đất.

Một lúc sau, Âu Dương Hiểu mới phản ứng lại trong sự ngạc nhiên.

- Mẹ kiếp! Bị chó Micah bắn chết sao?!

Nhìn cảnh tượng này, cô không kìm được chửi tục.

Hồng Hoang thật không biết làm người, lại để người chơi chết trong tay kẻ đang ghét nhất.

- Rõ ràng game này không có cái kết nào là hoàn hảo.

- Cô cũng không xem điều kiện dẫn đến kết cục này. Trên đường đã giết bao người rồi.

- Không thể nói là kết cục xấu được đâu.

- Ai… Bị chó Micah giết cũng không oan.

- Khiến tôi nhớ đến bình luận được nhiều like nhất: “Thời đại

Hồng Hoang không phải ai cũng ngăn nổi".

Trò chơi Đại Phiêu Khách này càng chơi tiếp thì càng có thể cảm nhận được chiều sâu được ẩn chứa ở trong đó.

Nói cạn một chút, đó là hành trình một đám người liều mạng đang giãu dụa cầu được sống.

Nói sâu một chút, đó là tính thay đổi tất yếu của một thời đại.

Nó biểu đạt trình độ khắc sâu ngụ ý, tuyệt đối không phải là game 3D bình thường có thể so sánh được.

Cũng khiến cho các người chơi xem trò chơi này giống như trân bảo vậy, thêm vào trong kho trò chơi của mình, cất giữ cho thật tốt.

- Hả? Hồng Hoang lại có tin tức về trò chơi mới?

Bỗng nhiên, một tiếng ngạc nhiên của Âu Dương hiểu vang lên ở trong phòng livestream.

Cô tức giận tắt trò chơi đi, vừa mới lướt dạo website trò chơi một chút, đã chú ý đến một tin tức trưng cầu ý kiến cho liên quan đến trò chơi mới của Hồng Hoang.

[Trò chơi mới của Hồng Hoang "Khai Hoang Tinh Tế", trò chơi loại tìm tòi Tinh Tế, hưởng ứng lời kêu gọi của Bộ Hàng không vũ trụ, cống hiến 3 tỉ tài chính, trở thành một trong những nhà tài trợ lần này của Tên Lửa Bay Lên Không.]

Các loại tin tức giống như thế vẫn còn có rất nhiều.

Thậm chí còn làm thành video, trong nửa ngày ngắn ngủi đã trải rộng trên khắp các diễn đàn video lớn, dẫn đến lượng thảo luận lớn.

- Trò chơi mới! Nhanh như thế mà Hồng Hoang đã có tin tức

về trò chơi mới rồi!

Ánh mắt của Âu Dương Hiểu sáng lên.

Mấy ngày này cô vẫn luôn cứu rỗi người khác ở trong Thế giới Tây Bộ, không ngờ rằng Hồng Hoang lại bất thình lình tuôn ra một tin tức lớn như thế.

Ngay cả bình luận ở phòng livestream cũng đã sôi trào lên.

- Tìm tòi Tinh Tế, Hồng Hoang còn có thể làm ra trò chơi về đề tài Khoa học viễn tưởng à?

- Ti cũng đã từng nghe nói về hạng mục này, rất nhiều nhà sản xuất khoa học viễn tưởng cũng đều tham gia.

- Tôi cũng đã từng nhìn thấy trước đó, cũng đã bắt đầu đăng tải ảnh chụp màn hình rồi, nhìn qua rất lợi hại, hơn nữa cảnh tượng cũng rất hùng vĩ.

- Có thể không hùng vĩ à, đó đều là Chiến Hạm Tinh Tế ở ngoài không gian, tôi nhìn thấy mà cũng muốn chơi.

Thị trường trò chơi của thế giới này cũng có không ít tác phẩm khoa học viễn tưởng.

Nhưng lại hiếm có người làm về đề tài Hàng không vũ trụ ngoài không gian.

Bởi vì đề tài này có một khuyết điểm rất lớn.

Đó chính là trống trải.

Vũ trụ không gian rộng lớn biết bao.

Đừng nhìn thấy có rất nhiều hành tinh ở trong đó, nhưng nếu như thân ở trong đó, sẽ phát hiện hành tinh cũng chỉ là một hạt bụi ở trong đó mà thôi, chơi lâu sẽ mang đến cho người ta một loại

cảm giác là nội dung rất ít.

Vậy nên vẫn luôn không nóng không lạnh, hiếm có người sẽ làm loại trò chơi này.

Nhưng bây giờ thì lại khác.

Có công vă

Cái này tốt hơn rất nhiều so với bất cứ hiệu quả mở rộng tuyên truyền nào.

Thậm chí một buổi sáng quật khởi thành nhà sản xuất nổi tiếng cũng là có thể.

Những công ty chuyên môn làm về đề tài khoa học viễn tưởng kia đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội lần này, ai nấy đều phát huy hết sức mạnh mà bắt đầu chế tác trò chơi.

Chương 405: Đơn Vị Đo Lường

Cho dù không cướp được danh sách tài trợ, thì những xưởng nhỏ kia cũng ngửi thấy được manh mối của cơ hội làm ăn, ai cũng đều bắt đầu đầu tư vào lĩnh vực Khoa học viễn tưởng.

Có bộ môn thì trực tiếp đổi, không có bộ môn thì cũng muốn thành lập một cái.

Đây là quốc gia gửi tín hiệu cho bọn họ, tiếp theo sẽ tận lực nâng đỡ các tác phẩm trong lĩnh vực Khoa học viễn tưởng.

- Chẳng lẽ là để trải đường cho AI à?

Một người nhận được tin tức, không nhịn được mà suy đoán.

Bởi vì khoảng thời gian gần đây cũng có mấy nhà sản xuất nói đến việc nghiên cứu AI, thật sự là khiến cho người ta không thể không suy nghĩ đến tiền cảnh này.

Dù sao thì lần trước Cự Ngạch cùng với nhà sản xuất lớn của quốc gia khác đã tạo ra khái niệm về Metaverse, nhưng đến bây giờ cũng chỉ là một trò cười lừa tiền mà thôi.

Kết quả không lâu sau.

Lại nói muốn tiến quân vào lĩnh vực AI.

Như vầy thì có chút…

Đương nhiên.

Không nói chuyện khác.

Đây đối với người chơi mà nói đúng là chuyện tốt.

Nhất là những người yêu thích các đề tài về Khoa học viễn tưởng Tinh Tế kia, bây giờ đã reo hò khắp bốn phía rồi.

- Tôi không mong anh có thể làm ra được những hành tinh kia, chỉ cần làm tràng diện cho hùng vĩ, có đủ cảm giác khoa học kỹ thuật là được rồi.

- Làm được hành tinh? Nghĩ cái rắm, bây giờ có trò chơi Vũ trụ nào mà không phải là biến Tinh Cầu thành phông nền chứ?

- Đúng vậy đó, cách chơi chủ yếu chính là đại pháo bắn nhau, trải nghiệm loại cảm giác trống trải kia, hành tinh lớn như thế, sao có thể làm ra được chứ.

- Mấy hình ảnh khái niệm được công bố sáng nay kia thấy cũng không tệ.

Những công ty kia vô cùng thông minh, mặc dù trò chơi còn chưa hoàn thành, nhưng đã bắt đầu thừa dịp nhiệt độ lần này mà tung chút hình ảnh về trò chơi lên.

Nhiều hơn là tuyên bố ra bên ngoài, khởi động lại các hạng mục đã tạm gác lại của trước đây, độ hoàn thành đã đạt đến bảy tám mươi phần, lập tức có thể đi vào giai đoạn khảo sát rồi.

Trong những hình ảnh đã đăng tải, Tinh hạm đại pháo tiêu diệt các loại đồ vật đều có hết, còn có bản thiết kế máy móc, khiến cho người chơi hô lên không ngừng.

So sánh với nhau.

Bên phía Hồng Hoang đã khiêm tốn hơn rất nhiều.

Chỉ là một bức hình có nhân vật mặc đồ hàng không vũ trụ đang xiên kẹo đường, viễn cảnh hành tinh ở trong bối cảnh đều là

những thứ mà bọn họ chưa từng nhìn thấy.

- Đây là gì?

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu nhíu mày lại, nhìn về phía bức ảnh tuyên truyền của Hồng Hoang, có nhìn như thế nào thì cũng không giống như là hệ Mặt trời mà bọn họ biết.

Thậm chí bối cảnh ở trên hành tinh cũng đều là dáng vẻ trời đất sơ khai, mặt đất đóng băng, như vừa mới được ngưng kết hình thành.

Nhìn không giống với Khoa học viễn tưởng, ngược lại có chút mùi vị của huyền huyễn.

- Cái này thật sự có thể đánh thắng nổi Tinh Hạm và Đại Pháo của những nhà khác à?

- Hôm nay người ta còn biểu diễn góc nhìn điều khiển của máy bay tiêm kích, điều khiển đúng là rất thoải mái.

- Không cần lo lắng về thực lực của Hồng Hoang, tôi chỉ sợ đây là lần đầu tiên bọn họ làm về đề tài Vũ trụ khoa học viễn tưởng, không thích ứng kịp.

- Không nói những thứ khác, với trình độ thiết lập mô 3D lên của Hồng Hoang, cho dù cách chơi không theo kịp thì ít nhất biểu hiện của hình ảnh cũng sẽ được.

Đại Phiêu Khách đại bạo khiến cho bọn họ đã có nhận thức hoàn toàn mới về tay nghề của Hồng Hoang.

Chỉ là cảnh tuyết ở chương 1 kia cũng đã đủ để nghiền ép vô số công ty, chỉ là thiếu kinh nghiệm về loại trò chơi khoa học viễn tưởng mà thôi.

Cho dù có thật sự làm lệch thì hình ảnh chắc chắn cũng sẽ

không sụp đổ.

…..

Đúng như bọn họ suy nghĩ.

Lúc này, các công ty lớn về khoa học viễn tưởng cũng có chút ngạc nhiên vì sự gia nhập của Hồng Hoang, nhưng cũng không quá lo lắng.

Không ngoài hai nguyên nhân.

Thứ nhất là tài chính, thứ hai là kinh nghiệm.

Tuy nói rằng Hoang Dã Đại Phiêu Khách đã thu hồi lại vốn trong vòng ba ngày, khiến cho bọn họ chấn động, nhưng để thu lại tài chính thì vẫn còn cần một khoảng thời gian.

Trong chốc lát mà Hồng Hoang đã đầu tư vào 25 tỉ tài chính, bây giờ lại tốn 3 tỉ vào phần tài trợ, tài chính trong tay chắc chắn cũng không còn lại bao nhiêu.

Nếu như đổi lại là bình thường thì còn dễ nói.

Nhưng bây giờ cách lúc tên lửa bay lên cũng chỉ còn ba tháng, đợi thêm một ngày thì sẽ ít đi một ngày, vậy không phải chính là có lòng như không đủ sức hay sao?

- Chúng ta đã làm về đề tài Khoa học viễn tưởng gần mười năm rồi, hơn nữa mấy năm trước cũng đã làm về các loại hình ca kịch vũ trụ, ít nhất thì trên phương diện kinh nghiệm và tài liệu tích lũy cũng mạnh hơn nhiều so với Hồng Hoang.

- Nhân cơ hội lần này mà đạp Hồng Hoang xuống, nói không chừng còn có thể tăng sức ảnh hưởng của chúng ta trong ngành nghề.

- Mặc dù có chút hèn hạ, nhưng đây chính là cạnh tranh.

Quảng lý cấp cao của các công ty lớn đều mỉm cười, bây giờ Hồng Hoang chính là một tân binh rực rỡ ở trong ngành nghề trò chơi, thực lực rõ như ban ngày.

Chỉ cần là người sáng suốt thì đều có thể nhìn thấy.

Khoa học viễn tưởng chính là phân loại lớn nhất mà quốc gia sẽ nâng đỡ, nhất định phải đánh đổi danh tiếng trước thì mới được.

Nếu như ai có thể đánh thắng Hồng Hoang một bậc trong lĩnh vực Khoa học viễn tưởng, không hề nghi ngờ chắc chắn sẽ có địa vị ở trong lĩnh vực này của bọn họ.

Vậy nên lần này.

Cho dù có nói cái gì thì bọn họ cũng phải hạ thấp Hồng Hoang xuống.

….

- Được đó, thắng chúng ta thì đại biểu là lợi hại, không ngờ chúng ta lại trở thành đơn vị đo lường của bọn họ?

Lão Lý nhận được tin tức thì dở khóc dở cười.

Lão hoàn toàn không ngờ rằng có một ngày Hồng Hoang sẽ trở thành tiêu chuẩn để những công khác dùng làm thước đo đánh giá thực lực.

Cứ phát triển tiếp như thế.

Đến lúc đó chẳng phải sẽ còn có xưng hô 1.5 đơn vị Hồng Hoang, 0.8 đơn vị Hồng Hoang, một nửa đơn vị Hồng Hoang à?

Xem ra, sức ảnh hưởng của việc mở ra thị trường chất lượng còn lớn hơn so với trong dự liệu của lão.

Chương 406: Lưu Lạc Địa Cầu

- Quen là được rồi.

Trần Lâm ở bên cạnh khẽ cười, nói:

- Bây giờ thị trường chất lượng vừa mới được mở ra, rất nhiều công ty đều đang tìm tòi những giai đoạn khác, chúng ta xem như là người thành công đầu tiên, đương nhiên sẽ trở thành tiêu chuẩn đánh giá thích hợp nhất rồi.

- Vậy bây giờ chúng ta có cần đăng nhiều nội dung hơn không? Cảm thấy độ thảo luận của trò chơi mới đã ít hơn rất nhiều so với mấy cái Tinh Hạm và Đại Pháo kia.

Lão Lý có hơi lo lắng, dù sao thì đây cũng là trò chơi do lão phụ trách.

Hơn nữa còn có nhiều công ty như sói như hổ đang nhìn chằm chằm vào mình.

Nếu như thật sự bị đạp xuống, vậy thì thật sự là rất mất mặt.

- Tôi đã đang làm chuyện tuyên truyền rồi, mọi người yên tâm chế tác là được.

- Đang làm? Chẳng lẽ cậu đang muốn làm điện ảnh CG à?

Tinh thần của lão Lý chấn động, nếu như có thể có điện ảnh CG tuyên truyền của Trần tổng, vậy thì trò chơi này của anh ta lo gì mà không hot chứ?

- Coi như là như thế đi, thế nhưng không phải là do chúng ta làm, mà là hợp tác cùng với công ty Điện ảnh và truyền hình khác.

Trần Lâm cảm khái nói.

Nếu như nói điện ảnh thích hợp với trò chơi này nhất, đương nhiên là thuộc về Lưu Lạc Địa Cầu, bộ phim của nền công nghiệp điện ảnh Hoa quốc được xem gần như là kiệt tác, khiến cho cả thế giới kinh ngạc.

Cả hai không chỉ có đề tài giống nhau, ngay cả bối cảnh cũng rất giống nhau, cũng là Mặt Trời sắp sụp đổ khiến cho thế giới nổ tung.

Anh vốn định tự mình làm thử.

Nhưng sau khi tra xong, phát hiện công ty kia cũng đang chuẩn bị cho phần thứ nhất của bộ phim này.

Hai thời không khác nhau, vậy mà lại giao hội thần kỳ, xuất hiện cùng một bộ tác phẩm, quả nhiên thời không song song là vô cùng ảo diệu, giống như là những thiết lập ở trong trò chơi của anh vậy.

Vậy nên anh đã quyết định.

Nhất định phải bàn được quyền hợp tác của bộ phim này.

Hơn nữa anh cũng có tự tin, có thể lấy ra món đồ khiến cho đối phương không thể từ chối được.

Đây chính là thứ mà anh đã tốn không ít tài phú mới làm ra được.

- Bên phía Phòng làm việc thì giao lại cho các anh đó, tôi đi ra ngoài một chuyến trước, có vấn đề gì thì cứ liên lạc với tôi bất cứ lúc nào.

- Được, cứ giao cho tôi.

Lão Lý tràn đầy mong đợi, nhưng cũng có chút tò mò.

Rốt cuộc là phim điện ảnh gì mà lại có thể khiến cho tổng giám đốc Trần tự mình đi qua để bàn luận chứ.

…

Thành phố Tân Hải.

Ảnh Nghiệp Thiên Hợp.

- Viễn ca, anh nói tin tức tên Dương Long nhận được đơn đặt hàng đặc hiệu của Thiên Hợp là thật à?

Mấy người đàn ông và phụ nữ trẻ nhìn khoảng hai mươi tuổi đứng dưới lầu Ảnh Nghiệp Thiên Hợp có vẻ hơi do dự.

Bọn họ đều là sinh viên vừa mới tốt nghiệp hai, ba năm, bằng vào kỹ thuật không tệ của mình đã hợp tác với nhau để xây dựng một công ty riêng.

Nhưng không ngờ.

Hôm nay, bọn họ lại đột nhiên nhận được tin tức của đồng bạn, nói mình nhận được hợp đồng gia công đặc hiệu của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp.

Đây chính là Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, một công ty lớn nổi tiếng trong nước!

Có công ty làm nghề nghiệp điện ảnh truyền hình nào mà không biết chứ?

Một công ty nhỏ vừa mới thành lập chưa đến hai năm như bọn họ lại có thể nhận được đơn đặt hàng của đối phương, quả thực chính là bánh nướng từ trên trời rơi xuống.

Cho dù chỉ là một chút việc phụ không mấy quan trọng, nhưng leo lên Ảnh Nghiệp Thiên Hợp cũng đủ để cho bọn họ đặt chân thành công trong ngành nghề.

Trong lúc kích động lại khó tránh khỏi có chút thấp thỏm lo âu.

Cho nên bọn họ đã sớm triệu tập nhân thủ, đuổi tới dưới sảnh của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp.

Mà anh chàng tên Dương Long chính là người đề xuất bọn họ xây dựng công t, đồng thời cũng là bạn học của những người ở đây.

- Tôi cũng không dám xác định, Dương Long nói như vậy trong điện thoại, bảo chúng ta nhanh chóng tới tụ hợp với anh ta, thương lượng chuyện hợp tác sau này.

Người được gọi là Viễn ca tên là Vương Viễn, xem như là người lớn tuổi nhất trong mấy người.

Nhưng mà dù anh trầm ổn cỡ nào, khi đối mặt với văn phòng cao ốc của công ty Thiên Hợp cũng không khỏi có chút e ngại, nhất thời càng do dự không dám tiến vào.

Những người khác cũng thế, đứng ở ngoài cửa nuốt nước miếng một cái.

Dù sao thì đối với quái vật khổng lồ như Ảnh Nghiệp Thiên Hợp thì bọn họ chỉ là công ty nhỏ vớt một cái là có cả rổ lớn mà thôi.

Lỡ như làm hỏng chuyện thì có muốn khóc cũng không có chỗ để khóc.

- Mọi người nhìn kìa, người bên kia nhìn rất quen, không phải là Trần Lâm chứ?

Đột nhiên, một thành viên nữ trong đội ngũ nhìn về phía nơi xa, nghi ngờ lên tiếng.

Mọi người nghe vậy nhao nhao quay đầu lại, thấy được một bóng người vừa mới xuống taxi ở ven đường phía xa, đang chậm rãi đi về phía bọn họ.

- Hình như thật sự là Trần Lâm!

- Thì ra anh ta cũng ở thành phố Tân Hải à?

Mấy người kinh ngạc không thôi, liếc mắt một cái đã nhận ra đó chính là bạn học chung trong ngành thiết kế của bọn họ, Trần Lâm.

Không ngờ sau khi tốt nghiệp lâu như vậy lại gặp nhau ở nơi như thế này, cả bọn lập tức nghênh đón.

Trần Lâm nhìn thấy bọn họ thì đầu tiên là sững sờ, sau đó nói một câu rồi đặt điện thoại xuống.

- Là mọi người à?

Trần Lâm cũng có chút bất ngờ, kể từ sau khi anh tốt nghiệp thì đã rất ít khi liên hệ với bạn học thời đại học.

Cũng không phải là quan hệ không tốt, mà là bình thường tất cả mọi người đều đang bận rộn sinh kế, căn bản không có thời gian làm những chuyện này.

Nhưng hôm nay, bọn họ lại gặp ở đây.

Không thể không nói thật đúng là duyên phận.

- Ha ha, quả nhiên là Trần Lâm, vừa rồi chúng tôi còn nói có thể là nhận lầm người hay không đấy.

Mấy người vội vàng vây quanh, trên mặt tràn đầy vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Mặc dù đã qua ba năm, tất cả mọi người đều có thay đổi, trở

nên thành thục rất nhiều, cũng mượt mà hơn rất nhiều, nhưng vẫn có thể lập tức nhận ra đối phương.

- Đã gần ba năm không gặp rồi à?

Trần Lâm cảm khái nói.

Chương 407: Lưu Lạc Địa Cầu (1)

Lúc học đại học, anh vẫn luôn cố gắng học tập kỹ thuật trò chơi tương quan, đồng thời chế tác trò chơi đầu tiên của mình, thời gian ở chung với bạn học cũng không nhiều.

Thậm chí có thể nói là một kẻ dị loại.

Nhưng mà rất may mắn.

Bọn họ học ngành này thường xuyên sẽ có trao đổi các đề tài.

Mặc dù không quá quen thuộc với mấy người kia, nhưng cũng miễn cưỡng xem như là quen biết.

Bây giờ gặp lại sau mấy năm, nhìn thấy từng khuôn mặt đã rút đi sự ngây ngô, đương nhiên là bùi ngùi mãi thôi.

- Đúng là gần ba năm rồi.

- Gần đây mọi người cũng rất ít liên lạc, đều đang bận rộn chuyện của mình.

- Trần Lâm, sao anh lại ở đây? Chẳng lẽ anh là nhân viên của nơi này?

- Tôi còn tưởng rằng anh đến thành phố khác để phát triển rồi chứ.

Mấy người lao nhao hỏi thăm tình hình gần đây.

Bình thường bọn họ rất ít liên hệ, chớ nói chi là biết đối

phương đang làm gì, hiếm khi gặp mặt đương nhiên khó tránh khỏi hỏi lung tung.

- Tôi à? Tới đây làm việc thôi, chẳng lẽ mọi người cũng vậy à?

Trần Lâm hỏi.

- Đúng vậy.

Vương Viễn gật đầu đáp:

- Mấy người chúng tôi góp vốn mở một công ty riêng, vừa nhận được đơn đặt hàng của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, cho nên mới tới đây.

- Ảnh Nghiệp Thiên Hợp?

Trần Lâm hơi khựng lại, đây không phải là công ty mà hôm nay anh muốn tìm à?

Cũng không suy nghĩ nhiều, anh nói tiếp:

- Vừa vặn, tôi cũng đến tìm Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, hay là chúng ta cùng vào đi?

- Thì ra là anh đến tìm Thiên Hợp, đúng dịp, vậy thì cùng vào thôi, vừa vặn dẫn anh gặp Dương Long, tên kia bây giờ đang ở trên đó.

Đoàn người vừa đi về phía cao ốc vừa chia sẻ những gì mình đã gặp mấy năm qua, vừa cảm thán nghề thiết kế khó lăn lộn.

Thỉnh thoảng còn có thể nói ra tin tức của những bạn học khác.

Trong đó, ngoại trừ Vương Viễn thì còn có hai cô gái khác hỏi thăm Trần Lâm nhiều nhất.

- Trần Lâm, nhìn bộ dạng này của anh, hai năm này hẳn là cuộc sống mấy năm này không tệ phải không?

- Thật sự không nhìn ra, tên học viên giỏi cả ngày chỉ biết vùi đầu học tập trước đây, thế mà bây giờ lại trở nên đẹp trai như vậy.

Trong lúc học đại học, Trần Lâm vẫn luôn là người không được chú ý nhất, cũng không thể nào thích Zqfdn̰ mwBczVVjl̈ hiện sự tồn tại của mình.

Anh như thế, đối với tiểu nữ sinh yêu thích sự kích thích mới mẻ thì không thể nghi ngờ là không có bao nhiêu sức hấp dẫn, cho nên phần lớn đánh giá đối với anh cũng thuộc về loại nửa vời, trung dung.

Càng không thể nào sẽ cẩn thận lưu ý đến anh.

Nhưng mấy năm nay trôi qua, sau khi trải qua đòn hiểm của xã hội.

Các cô lại phát hiện, anh chàng tên Trần Lâm này ngược lại thuận mắt hơn rất nhiều.

Hơn nữa toàn thân tản ra một luồng khí tức mà những bạn học nam khác không có, hoặc có lẽ là khí tràng, có loại cảm giác đạm nhiên như thường.

- Còn tốt, tôi tiết kiệm được một ít tiền rồi mở một công ty trò chơi nhỏ, mỗi ngày bận rộn từ sáng sớm đến tối.

- Công ty trò chơi?

Nhóm nam nghe vậy thì kinh ngạc.

- Tôi nghe nói gần đây ngành trò chơi phát triển vô cùng nhanh chóng, cạnh tranh cũng không nhỏ.

- Cơ hội cạnh tranh cũng có rất nhiều, hình như mấy người lão Ngô cũng thành lập một công ty trò chơi.

- Không chỉ vậy thôi đâu, trước đó tôi đã liên lạc với mấy bạn học, hiện tại cũng đổi nghề đi làm thiết kế trò chơi rồi.

Cho dù không làm nghề trò chơi thì bọn họ cũng có nghe nói đến sự thay đổi của thị trường trong hai năm gần đây.

Cho nên nghe thấy Trần Lâm thành lập công ty, bọn họ thật sự không quá kinh ngạc, dù sao thì lấy thế của nghề nghiệp trò chơi bây giờ, nếu vận khí tốt thì vẫn có cơ hội làm lên.

Không nói làm lớn làm mạnh, kiếm miếng cơm ăn ít nhất không có vấn đề.

Giống như bọn họ bây giờ, chỉ cần cầm được đơn đặt hàng của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp là có thể quật khởi trong một buổi sáng.

- Xin chào, xin hỏi mấy vị tới tìm ai?

Đang nghĩ ngợi, một tiếng hỏi thăm lễ phép vang lên.

Trong bất tri bất giác, bọn họ đã đi tới trước đài đăng ký của đại sảnh, làm cho mấy người đều là cả kinh.

Bầu không khí vốn đang thoải mái cũng lập tức trở nên khẩn trương.

- Chúng tôi là Thị Giác Dị Sắc, hôm nay tới đàm phán hạng mục gia công đặc hiệu.

Vương Viễn hít sâu một hơi nói.

- Được rồi, mời anh đăng ký một chút, Dương Long tiên sinh của quý công ty cũng ở trên đó, một lúc nữa sẽ có chuyên gia dẫn mọi người đi qua.

Cô gái ở quầy lễ tân liếc mắt nhìn hồ sơ trên máy tính, lễ phép nói.

Công ty lớn như bọn họ, các chuyến thăm hỏi bình thường đều phải tiến hành đăng ký, quy chế xí nghiệp hoàn thiện hơn công ty nhỏ rất nhiều.

Sau khi đăng ký xong, mấy người Vương Viễn quay lại.

- Trần Lâm, chúng tôi còn có việc phải làm, sau này có cơ hội sẽ liên hệ nhiều hơn.

Đơn đặt hàng này đối với bọn họ mà nói là cực kỳ quan trọng.

Mặc dù còn muốn tâm sự nhiều hơn với bạn học cũ, nhưng lại không thể không tách ra, chỉ có thể chờ đợi sau này tìm thời gian lại ôn chuyện.

- Được, làm chính sự quan trọng hơn.

Trần Lâm gật đầu đáp lại, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi.

Đợi đến khi đám người biến mất ở trong thang máy, anh mới nhìn về phía quầy lễ tân.

- Tôi đến tìm đổng sự của các người, có hẹn trước.

....

Cộp cộp cộp…

Không đến 5 phút.

Một hồi tiếng bước chân dồn dập vang lên ở đại sảnh lầu một.

Một ông lão tóc hoa râm từ trên lầu vội vàng chạy đến, bên cạnh còn có một thư ký đi theo.

- Tổng giám đốc Trần, không tiếp đón từ xa, mong được tha thứ.

Nhìn thấy Trần Lâm đứng trước quầy lễ tân, lão giả lập tức cười đầy mặt tiến lên đón.

- Tổng giám đốc Từ nói gì thế, là tôi tới làm phiền ông mới đúng.

Ông lão trước mắt này chính là CEO của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, Từ Kiến.

Hai người đơn giản khen tặng vài câu, sau đó dưới sự dẫn dắt của thư ký đi thang máy lên lầu, vừa thương lượng chuyện hợp tác.

- Hôm nay tổng giám đốc Trần gọi điện thoại tới, nói muốn hợp tác với chúng tôi, không biết chuyện này có thật hay không?

Trong thang máy, Từ Kiến hỏi thẳng vào vấn đề.

Sáng nay nhận được điện thoại của Trần Lâm, anh vô cùng bất ngờ, gần đây công ty Hồng Hoang đang nổi danh trong ngành trò chơi lại đưa ra đề nghị muốn hợp tác với bọn họ.

Chương 408: Lưu Lạc Địa Cầu (2)

Bọn họ xem như là công ty điện ảnh và truyền hình nổi tiếng trong nước, đương nhiên hiểu rõ về ngành trò chơi mới nổi này, thậm chí đã sớm có dự định tiến quân vào sản nghiệp điện ảnh và truyền hình trò chơi.

Chỉ là vẫn không tìm được đối tượng hợp tác thích hợp mà thôi.

Nếu như chỉ là công ty trò chơi bình thường thì có lẽ bọn họ còn sẽ suy xét lại.

Nhưng Hồng Hoang thì khác.

Nhất là mấy tháng gần đây, có thể nói là danh tiếng đang nổi như cồn, không ai có thể đánh bại.

Ngay cả con quái vật khổng lồ như Cự Ngạnh cũng bị áp chế xuống.

Mà quan trọng hơn.

Hồng Hoang vẫn là công ty đầu tiên trong việc vượt ngang hai ngành nghề là trò chơi và truyền hình điện ảnh, hơn nữa đều thu được thành công to lớn.

Tuyệt đối được coi là cọc tiêu trong ngành.

Cũng là sự lựa chọn hàng đầu về đối tượng hợp tác của bọn họ.

- Tôi nghe nói gần đây Thiên Hợp các người đang chuẩn bị một bộ phim điện ảnh tên là Lưu Lạc Địa Cầu phải không?

Trần Lâm hỏi.

- Đúng vậy, chính là Lưu Lạc Địa Cầu, chẳng lẽ trò chơi của Hồng Hoang bên kia cũng có liên quan đến đề tài này à?

Hai mắt của Từ Kiến sáng ngời, nếu như anh nhớ không lầm thì đúng là gần đây Hồng Hoang tham gia khoa học kỹ thuật hàng không vũ trụ do quốc gia phát hành chiêu thương, đang làm trò chơi về đề tài này.

Nếu như có thể thương lượng thành công, tạo thành liên động giữa tác phẩm của hai nhà là một lựa chọn rất không tệ.

Bọn họ vẫn rất công nhận trình độ chế tác trò chơi của Hồng Hoang.

Bằng không thì cũng không có khả năng làm ra khoản game với số lượng tiêu thụ chục triệu, bây giờ càng là đã chạy tới con số hai mươi triệu.

Chỉ bằng một trò chơi đã kiếm lời hơn 2 tỷ, cho dù là bọn họ thì cũng vô cùng thèm thuồng.

Dù sao thì phim điện ảnh và trò chơi cũng có rủi ro chi phí vô cùng cao, động một chút là mấy trăm triệu, muốn hồi vốn cũng không dễ dàng.

Hơn nữa những người khác không biết, nhưng mà công ty điện ảnh và truyền hình lớn thì bọn họ lại biết được, thành tựu của Hồng Hoang ở phương diện điện ảnh và anime cũng vô cùng khủng bố.

Chỉ riêng bộ The Titanic kia đã đạt đến hơn 4 tỷ phòng vé trong một năm, những lời đồn nhảm như là mắt xích tài chính của

Hồng Hoang bị đứt gãy quả thật là nực cười.

Nếu như bộ Lưu Lạc Địa Cầu này của bọn họ có thể đạt được thành tích đó, có lẽ anh nằm mơ giữa ban ngày cũng có thể cười tỉnh.

- Thật không dám giấu giếm, trò chơi mà chúng tôi đang làm bây giờ có thiết lập bối cảnh rất giống với phim điện ảnh của các người, vốn tôi định tự mình làm một bộ phim CG để tuyên truyền, nhưng sau khi nhìn thấy phim điện ảnh của các người thì tôi đã thay đổi chủ ý.

Đi ra khỏi thang máy, Trần Lâm nói thẳng vào trọng tâm.

Vừa nghe thấy lời này, trong lòng Từ Kiến cả kinh, lại có chút cổ quái.

- Tổng giám đốc Trần thật sự là rất quyết đoán, dùng phim điện ảnh để tuyên truyền trò chơi, không có mấy công ty dám làm như thế.

Hao tổn của trò chơi lại thêm hao tổn của phim điện ảnh.

Đầu tư trong đó đủ để đè sập rất nhiều công ty.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhiều người biết bí quyết thành công của Hồng Hoang mà không dám dễ dàng học theo.

Cho nên lúc này mới diễn sinh ra việc hợp tác giữa công ty game và công ty điện ảnh truyền hình.

- Không có cách nào, cạnh tranh áp lực lớn, dù sao cũng phải lấy ra một chút khác biệt mới được.

Trần Lâm nhún vai, từ chối cho ý kiến.

- Ý là tổng giám đốc Trần cảm thấy bộ phim này của chúng tôi có sự khác biệt?

Lông mày của Từ Kiến nhướng lên một chút, bày ra động tác mời rồi bước vào phòng tiếp khách dưới ánh mắt của một đám nhân viên.

Sau khi vào chỗ, Trần Lâm mở miệng:

- Đúng vậy, nhìn chung toàn bộ lĩnh vực khoa huyễn, tôi cảm thấy bộ phim này của các người rất có tiền cảnh.

- Ha ha, có thể được tổng giám đốc Trần đánh giá cao như vậy, ngược lại làm cho tôi có chút thụ sủng nhược kinh.

Tìm hiểu về lịch sử phát triển của Hồng Hoang sẽ biết, tác phẩm điện ảnh truyền hình mà Hồng Hoang đẩy ra chỉ có lửa nhỏ hoặc lửa lớn, gần như không xuất hiện tình huống lỗ vốn.

Đủ để chứng minh ánh mắt của Hồng Hoang trên phương diện truyền hình điện ảnh tuyệt đối không yếu hơn sản nghiệp trò chơi chủ doanh.

Mà bộ phim Lưu Lạc Địa Cầu này của bọn họ có thể nói là đã trút xuống rất nhiều tâm huyết, quyết định vận mệnh của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp sau này, có thể được đối phương công nhận đương nhiên là vô cùng cao hứng.

- Cậu nói một chút đi, Hồng Hoang dự định hợp tác như thế nào?

Nói đến chính sự, ánh mắt của Từ Kiến lập tức bình tĩnh lại.

Mặc dù hợp tác với Hồng Hoang quả thật không tệ, nhưng cũng phải đảm bảo lợi ích của bọn họ mới được, bằng không nói nhiều hơn nữa cũng vô ích.

Hơn nữa theo anh thấy.

Cách đơn giản và thực dụng nhất chính là hai nhà công bố liên

động tác phẩm.

Lợi dụng phương thức cường điệu để nâng cao nhiệt độ, người chơi trò chơi và khán giả điện ảnh chuyển đổi qua lại, tạo thành tuần hoàn tốt.

Nếu vận hành tốt thì sẽ có cơ hội đạt đến hiệu quả 1 cộng 1 lớn hơn 2.

Nhưng mà...

Ngoài dự liệu của anh là.

Trần Lâm không trả lời ngay mà lấy ra một phần văn kiện đóng dấu từ trong túi công văn, đưa tới trước mặt anh.

- Đây là?

Từ Kiến nghi ngờ nhìn về phía văn kiện.

- Chúng tôi đã viết tiếp văn án kịch bản căn cứ vào bộ phim của các ngươi, hơn nữa có thể cung cấp hỗ trợ đặc hiệu VFX.

- Nhưng chúng tôi đã sớm đàm phán với bên hợp tác đặc hiệu VFX, chế tác cũng đã tiến vào hồi cuối, chuẩn bị đệ trình.

- Không sao, làm tiếp bước thứ hai là được rồi, phần văn án này là tiến hành mở rộng trên cơ sở của bộ kịch bản kia.

- Anh chắc chứ?

Từ Kiến khẽ nhếch miệng, vô cùng kinh ngạc.

Bộ phim này của bọn họ là cải biên từ tiểu thuyết, kịch bản cũng không khó tra.

Nhưng trực tiếp biên soạn ra một phần kịch bản mở rộng thì chuyện này không khỏi quá bất hợp lý.

Đây không phải là hợp tác tuyên truyền.

Rõ ràng chính là chuẩn bị hợp tác với bọn họ sản xuất một bộ phim mới!

Chẳng lẽ Hồng Hoang điên rồi à?

Dưới sự khiếp sợ, anh vội vàng cầm lấy văn kiện trên bàn lên kiểm tra, đọc kỹ từng tờ một.

Chương 409: Mở Ra Cánh Cửa Khoa Huyễn Trong Nước (1)

- A?

Đột nhiên, anh khẽ a một tiếng, dần dần đắm chìm trong phần văn án này.

Ánh mắt vốn dĩ mang theo tia chất vấn cũng không ngừng biến đổi theo thời gian, cuối cùng đã biến thành vẻ cực kỳ chấn động.

- Đây... Đây là kịch bản do các người biên soạn ra à?

Từ Kiến bỗng nhiên ngẩng đầu lên, vẻ mặt khó có thể tin được, thậm chí có chút kích động.

Đúng như lời Trần Lâm nói, kịch bản mà văn án này miêu tả chính là cố sự nối tiếp thế giới quan trong phim điện ảnh của bọn họ.

Hơn nữa cũng không phải là kế tiếp, mà là tiền truyện!

Thiết kế tinh diệu, cảnh tượng hùng vĩ, quả thực chưa từng nghe thấy.

- Đúng vậy, tôi cũng rất thích quyển sách Lưu Lạc Địa Cầu này, đáng tiếc bản quyền đã bị các người giành trước.

Trần Lâm nói với giọng điệu đùa giỡn.

- Nhưng mà cái này cũng quá lớn mật rồi, thang máy vũ trụ, căn cứ vào miêu tả phía trên, loại cảnh tượng này cũng không quá dễ làm.

Chân mày của Từ Kiến cau lại.

- Không cần lo lắng về hiệu ứng cảnh tượng hoành tráng, việc này do Hồng Hoang giải quyết, các người chỉ cần an bài người quay phim là được.

- Nếu thật sự như vậy, thế thì chúng tôi phải sửa đổi kế hoạch phát hành một chút mới được.

Từ Kiến hít sâu một hơi.

Anh vẫn vô cùng tin tưởng vào kỹ thuật đặc hiệu VFX của Hồng Hoang.

Dù sao thì chất lượng khủng bố của Hoang Dã Đại Phiêu Khách vẫn còn đó, có tác dụng hơn nhiều so với rất nhiều chiêu bài đặc hiệu nào khác.

Chủ yếu nhất là anh thật sự rất thích phần kịch bản này, thậm chí còn kinh diễm hơn bộ phim này của bọn họ.

Đến lúc đó, hai bộ phim điện ảnh được công chiếu, cộng thêm trò chơi của Hồng Hoang nâng lên, tuyệt đối sẽ gây nên phản ứng cực lớn.

Mặc dù thời gian có chút eo hẹp, nhưng giảm bớt thời gian biên soạn kịch bản và chọn lựa diễn viên, lại thêm hai công ty hợp lực chế tác, hẳn là có thể kịp.

- Được, tôi quyết định sẽ phát hành bộ phim mà chúng tôi sắp sửa hoàn thành này là phần một!

Suy nghĩ thật lâu, cuối cùng Từ Kiến bỗng nhiên vỗ bàn một cái.

Vốn dĩ bộ phim của bọn họ là dự định chiếu lên trong khoảng thời gian phóng ra hỏa tiễn kia, cọ một chút nhiệt độ, cũng coi như

là lên tiếng ủng hộ cho quốc gia.

Nhưng hôm nay nhìn thấy kịch bản phần hai này, anh lập tức thay đổi chủ ý, chiếu bộ thứ nhất sớm hơn thời gian, xem như là đoạn quảng cáo!

Sự quyết đoán này, ngay cả Trần Lâm cũng không khỏi động dung.

Khó trách Ảnh Nghiệp Thiên Hợp có thể trở thành công ty điện ảnh và truyền hình số một, số hai trong nước.

- Nếu đã như thế, vậy chúng ta bàn bạc một chút về chi tiết hợp tác đi.

- Rất vui lòng.

Nói xong, hai người bắt đầu thương lượng.

Trần Lâm có hệ thống hỗ trợ, đương nhiên sẽ không lo lắng thời gian không kịp, chỉ có điều không thể bại lộ quá nhiều điều khiến người hoài nghi mà thôi.

Cho nên anh chủ yếu vẫn là cung cấp đặc hiệu cảnh tượng hoành tráng, hết khả năng giảm bớt thời gian chế tác.

Còn về diễn viên thì trực tiếp dùng bộ thứ nhất là được.

Đây chính là vấn đề mà bên phía Thiên Hợp nên quan tâm.

....

Mãi cho đến buổi chiều.

Cuộc thương lượng của hai người mới thuận lợi kết thúc.

Cửa phòng tiếp khách đóng chặt mở ra, Từ Kiến đầy mặt tươi cười đi ra từ bên trong.

- Tổng giám đốc Trần, chiêu đãi không chu đáo, còn xin rộng lòng tha thứ.

- Nơi nào, đó là tôi làm phiền mới đúng, hôm nay đến đây trước đi, tổng giám đốc Từ dừng bước.

- Được, sau này có gì cần thì cứ liên hệ.

Hai người ở thượng vị đã lâu, lời khách sáo đó là một bộ tiếp một bộ.

Nhưng nụ cười trên mặt lại rất thật, dù sao thì bọn họ vừa đàm phán thành công một hạng mục lớn.

- Đúng rồi.

Lúc gần đi, Trần Lâm bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, nói:

- Tôi muốn hỏi một chút, gần đây có phải các người từng có hợp tác với một công ty tên là Thị Giác Dị Sắc hay không?

- Thị Giác Dị Sắc?

Từ Kiến nhìn về phía thư ký bên cạnh.

Thư ký lại gần, ghé vào tai anh thì thầm vài câu, lúc này mới chợt hiểu ra.

- Quả thật là có, bọn họ chuyên nhận gia công đặc hiệu bên ngoài cho chúng tôi, sao tổng giám đốc Trần lại đột nhiên hỏi chuyện này?

- Không có gì, công ty kia là do mấy người bạn của tôi mở, nếu như có thể thì còn phiền phức tổng giám đốc Từ hơi dìu dắt một chút.

- Thì ra là vậy, tôi cho rằng đó là chuyện lớn lao gì, giao cho tôi là được rồi.

Từ Kiến bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời đưa cho thư ký một ánh mắt.

Trong lòng thư ký hiểu rõ, lập tức rời đi, đến bên cạnh gọi điện thoại.

Mà Từ Kiến lại tiếp tục tiễn biệt Trần Lâm, cùng đi chung thang máy với anh rời đi.

.....

Một bên khác.

Một góc khu làm việc.

Đám người Vương Viễn, Dương Long đang khẩn trương ngồi tại chỗ, nhìn quản lý cấp cao Thiên Hợp vừa mới đứng dậy đến bên cạnh nghe điện thoại.

- Dương Long, anh nói chúng ta có thể nói thành hạng mục này không?

Vương Viễn không nhịn được thấp giọng hỏi.

- Tôi không rõ lắm.

Dương Long lắc đầu:

- Tôi cũng chỉ là dựa vào có chút quan hệ với nhân viên nơi này cầm tới tiến cử mà thôi, được hay không còn phải xem vận khí.

- Nhưng nếu thật sự không thành thì tiền của chúng ta sẽ không chống đỡ được bao lâu nữa.

- Đúng vậy, sắp hai tháng rồi mà còn chưa nhận được hạng mục nào, nếu cứ tiếp tục như vậy thì tiền thuê phòng làm việc cũng không giao nổi.

Nói xong, trong mắt mấy người hiện ra vẻ sầu lo.

Mặc dù vừa rồi trên đường tới đây nói rất nhẹ nhàng, nhưng chỉ có chính bọn họ biết lập nghiệp thành công sẽ gian nan cỡ nào.

Tiền thuê nhà, điện nước, internet, thiết bị... đủ loại đều phải chi trả, cũng chỉ có nhân lực bọn họ là rẻ nhất, bởi vì cũng là thân phận đối tác, cho nên tiền lương cũng không phải trả.

Nếu lại không nhận được hợp đồng nào thì sợ là sẽ giải thể.

- Được, được, tôi hiểu rồi.

Lúc này, quản lý cấp cao của Thiên Hợp vừa vặn nói chuyện điện thoại xong, lại trở về chỗ ngồi lần nữa.

Mấy người thấy thế lập tức im lặng, từng người thần kinh căng thẳng.

Nhưng mà điều khiến cho bọn họ không ngờ tới là.

Người đàn ông vốn đang lộ ra khuôn mặt băng bó lại thay đổi thành một khuôn mặt tươi cười, lấy văn kiện hạng mục trước mặt bọn họ đi, đổi thành một phần mới.

Chương 410: Mở Ra Cánh Cửa Khoa Huyễn Trong Nước (2)

- Thật xin lỗi, để cho các vị đợi lâu, chúng tôi đã đi qua thương nghị và quyết định, chuẩn bị cho các người một hạng mục thích hợp hơn, mọi người có thể xem nội dung của hạng mục một chút.

Đổi hạng mục?

Mấy người Vương Viễn ngơ ngác nhìn nhau, đây là lần đầu tiên gặp phải loại chuyện này.

Chẳng lẽ là không hài lòng bọn họ, chuẩn bị dùng điều khoản bá vương khuyên lui bọn họ à?

Sau khi nghi ngờ, lập tức cầm văn kiện lên, xem xét tại chỗ.

Một giây sau.

Ánh mắt của bọn họ đột nhiên trừng lớn.

- Cái này... Đây là hạng mục đưa cho chúng tôi à?

Dương Long khó có thể tin mà ngẩng đầu lên.

Những người khác nhìn thấy nội dung trong văn kiện cũng phát ra từng tiếng hô nho nhỏ, thiếu chút nữa cho rằng mình hoa mắt.

Bởi vì nội dung của hạng mục này thật sự quá hậu đãi!

Hậu đãi đến mức bọn họ không thể không hoài nghi Thiên Hợp có phải đang đùa giỡn mình hay không.

Không cần phải nói.

Chỉ riêng thù lao cao tới 5 triệu cũng đã làm cho bọn họ không nhịn được nuốt nước miếng một cách điên cuồng.

Cẩn thận lật xem nội dung một chút, độ khó chế tác cũng thấp hơn phần thứ nhất vừa rồi, quả thực chính là hạng mục tặng không!

- Thế nào, hạng mục này có thể làm được không? Nếu như không thể thì tôi sẽ đổi cho các người một cái khác.

- Có thể! Đương nhiên có thể làm được!

- Xin cứ giao cho chúng tôi, tuyệt đối sẽ hoàn thành thuận lợi!

Mấy người làm gì đánh qua trận chiến nào giàu có như vậy, gật đầu còn nhanh hơn máy may, chỉ sợ đối phương đổi ý.

- Được rồi, nếu như không có vấn đề gì, vậy thì ký hợp đồng đi, có gì không hiểu thì cứ việc nói.

Quản lý cấp cao của Thiên Hợp khách khí lấy hợp đồng ra rồi đặt lên trên bàn.

Thái độ trước và sau chênh lệch quá lớn, quả thực giống như là biến thành người khác.

Nhưng mọi người đang đắm chìm trong vui sướng cực lớn, không có tâm tư chú ý những chuyện này, truyền tay nhau đọc hợp đồng một lần, thấy không có vấn đề gì liền trực tiếp ký hợp đồng.

Sau đó kích động đối mặt nhau, cố gắng áp chế sự vui sướng trong lòng.

Có hạng mục này ở đây, công ty của bọn họ cuối cùng cũng có thể đi lên rồi!

- Đi, tối nay đi chúc mừng một chút!

- Đó là đương nhiên, hạng mục lớn như vậy sao không chúc mừng cho được?

- Đáng tiếc là Trần Lâm không ở đây, vừa rồi quên lưu điện thoại của anh ấy.

Sau khi rời khỏi Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, Vương Viễn mới rốt cục phản ứng lại là mình không lưu lại phương thức liên lạc của Trần Lâm, không khỏi có chút tiếc nuối.

Chuyện vui lớn như vậy, đương nhiên phải chia sẻ với nhiều người.

Mấy người bên cạnh cầm điện thoại di động lên nhìn một chút, tất cả đều không có dãy số của Trần Lâm, đành phải bất đắc dĩ cho qua.

- Các người mau nhìn kìa, Ảnh Nghiệp Thiên Hợp tuyên bố thông báo mới!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên.

Một người trong đó mở ra Weibo, vừa vặn nhìn thấy thông báo của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp phát ra, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

[Ảnh Nghiệp Thiên Hợp: Rất vinh hạnh thông báo cho mọi người, Ảnh Nghiệp Thiên Hợp đã đạt được hợp tác với @ công ty Hồng Hoang, loạt phim điện ảnh Lang Thang Địa Cầu sẽ liên động với trò chơi Khai Hoang Tinh Tế, hưởng ứng lời kêu gọi của quốc gia, cùng nâng đại kỳ khoa huyễn!]

Tin tức này xuất hiện cực kỳ đột ngột.

Một công ty điện ảnh và truyền hình nổi tiếng trong nước, một

công ty trò chơi đang quật khởi tấn mãnh lại đạt thành hợp tác?

Trong nháy mắt, toàn bộ trên mạng đều sôi trào.

- Công ty game và công ty điện ảnh hợp tác, đây là lần đầu tiên tôi thấy đấy.

- Hồng Hoang và Thiên Hợp dính vào nhau khi nào vậy?

- Tôi nhớ Lưu Lạc Địa Cầu đã bắt đầu được quay từ năm ngoái rồi mà?

- Thì ra là vì chuẩn bị cho đề tài khoa huyễn lần này.

- Haha, lần này có trò hay để xem rồi.

Hồng Hoang kết hợp vopiws Thiên Hợp, lực ảnh hưởng ở trong nước không thể nói là không lớn.

Có cáu ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Rất nhiều công ty trò chơi và công ty điện ảnh, truyền hình tham gia chiêu thương của bộ hàng không vũ trụ nhìn thấy tin tức này đều có loại cảm giác không ổn.

Lập tức khẩn cấp tổ chức hội nghị, thương lượng cách đối phó.

Cuối cùng cho ra kết luận chính là, bọn họ cũng làm như vậy!

Nhất là những công ty điện ảnh và truyền hình kia, bọn họ biết nghề nghiệp trò chơi quật khởi thế không thể đỡ, sau khi họp đã lập tức phái người tìm kiếm đối tượng hợp tác.

Mà mấy nhà đại hán trò chơi khoa huyễn có độ thảo luận cao nhất gần đây đương nhiên là trở thành mục tiêu hàng đầu của bọn họ.

Toàn bộ ngành công nghiệp trò chơi và điện ảnh, truyền hình thần hồn nát thần tính, đều đang nỗ lực chiếm lấy phân ngạch thị trường năm nay.

Trong bầu không khí căng thẳng này.

Bộ phim Lưu Lạc Địa Cầu 1 nhanh chóng được công chiếu.

Cảnh tượng hùng vĩ, đặc hiệu ưu tú cùng với thiết lập mới lạ kia lại lần nữa dẫn phát một cơn sóng khoa huyễn.

Đồng thời một tin tức nặng ký khác cũng được Ảnh Nghiệp Thiên Hợp phát ra.

Lưu Lạc Địa Cầu 2 đã được bấm máy, hơn nữa đặc hiệu còn do Hồng Hoang chế tác, sẽ được ra mắt vào khoảng thời gian phóng tên lửa !

- Hiệu ứng VFX do Hồng Hoang chế tác à?

- Vậy tôi cần phải chờ mong một đợt.

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu vui mừng nói.

Cô đã xem qua phim Lưu Lạc Địa Cầu 1, cảnh đặc hiệu quả thật không tệ, nhất là lúc cho nổ Sao Mộc để Địa Cầu thoát khỏi lực hút, đã không kém hơn trình độ quốc tế bao nhiêu.

Nhưng cô không thể không thừa nhận, bằng vào cái này thì chỉ sợ còn không thể cạy mở cánh cửa khoa huyễn trong nước, nhiều lắm chỉ có thể dẫn phát nhiệt độ nhất thời.

Cho nên cô hy vọng Hồng Hoang có thể mang đến cho mọi người thứ gì đó khác biệt, thậm chí là thứ gì đó nổ mạnh hơn.

Tốt nhất là có thể lập tức mở ra cánh cửa khoa huyễn, để cho đám người nước ngoài kia biết, trình độ khoa học kỹ thuật của bọn họ đã vượt xa lúc trước!

- Ngành nghề điện ảnh và truyền hình đã bị nước ngoài đè ép lâu như vậy, cũng là lúc nên tỉnh dậy rồi, hy vọng lần này có thể thay đổi mới.

Âu Dương Hiểu thở dài một tiếng, không dám ôm hy vọng quá lớn.

Chương 411: Nguy Rồi, Tôi Thành Người Ngoài Hành Tinh (1)

Chỉ có thể tận một phần lực của mình để đi ủng hộ phim điện ảnh, đi ủng hộ trò chơi.

Còn về chuyện có thể đứng lên được hay không thì còn phải xem những công ty kia có ý chí tiến thủ hay không.

Nếu vẫn còn nuôi S kiếm tiền giống như trước đây, cho dù bọn họ ủng hộ như thế nào thì cũng chỉ là tốn công vô ích.

Reng reng reng ——

Đang nghĩ ngợi, chuông điện thoại vang lên, Tô Bằng gọi tới.

- Âu Dương Hiểu, bên Hồng Hoang vừa muốn mấy cái danh ngạch thử nghiệm, cô chuẩn bị một chút, lần này dùng thiết bị VR để thử nghiệm trò chơi mới của bọn họ.

Thử nghiệm trò chơi mới?

Dùng thiết bị VR?

Trong lòng Âu Dương Hiểu giật mình, ngay sau đó bỗng nhiên trở nên kích động.

…

Bilibili, phòng livestream của lão E.

- Các anh em, tôi vừa mới nhận được mở rộng trò chơi mới!

Lão E đang đốt giết cướp giật làm bạn với quả phụ ở Tây Bộ Thế Giới cũng nhận được điện thoại của Bilibili, trên mặt tràn đầy vẻ sợ hãi và vui mừng.

Sau khi nói xong, anh vội vàng đứng dậy, lục lọi trong kệ đựng đồ bên cạnh.

- Mở rộng trò chơi mới à?

- Là công ty của ai thế?

- Gần đây mở rộng hơi nhiều, mấy nhà đại hán khoa huyễn đều đang làm đủ loại tuyên truyền phát hành online.

- Tôi cũng đi xem thử, kết quả còn có lật xe.

- Cái đó tôi biết, nói cái gì mà đại pháo tinh hạm, kết quả chính là game bắn súng vũ trụ phiên bản 3D, hết sức thất vọng.

Nghe lão E nói sắp mở rộng trò chơi, người xem đều nghị luận ầm ĩ.

Nhất là mấy tuần gần đây, đúng là xuất hiện không ít trò chơi đề tài khoa huyễn vũ trụ.

Có tổ chức họp báo, có livestream mở rộng, có tuyên bố video chơi thử, tóm lại chính là thiên kỳ bách quái, thay đổi phương pháp cọ nhiệt độ này.

Kết quả các người chơi mong đợi càng lớn thì thất vọng càng lớn.

Rất nhiều công ty trước đó khoác lác game nhà mình lợi hại cỡ nào, đủ loại đồ vật công nghệ cao tinh vi, kết quả phát hiện chỉ là làm phông nền, căn bản không tới lượt người chơi điều khiển.

Thậm chí còn có nhà biến chiến tranh vũ trụ thành game bắn súng màn hình ngang.

Thật sự là mẹ nó thái quá.

Đương nhiên.

Cũng có không ít công ty lớn đang nghiêm túc làm việc.

Nhưng chất lượng vẫn rất đáng lo, có lẽ còn cần thêm một, hai tháng để tôi luyện, biểu hiện sau này thật đúng là khó mà nói trước được.

- Tìm được rồi!

Lúc này, giọng nói của lão E lại truyền đến.

Sau khi anh lục soát mấy phút, cuối cùng từ trong đống đồ tìm được một chiếc hộp mang theo ký hiệu của công ty Hồng Hoang.

Trong nháy mắt nhìn thấy tiêu chí kia, trong lòng khán giả chấn động.

- Đây không phải là thiết bị VR của Hồng Hoang à?

- Mẹ nó! Trò chơi của Hồng Hoang à?

- Chủ phòng, anh nhận được yêu cầu mở rộng trò chơi mới của Hồng Hoang à?

- Không ngờ Hồng Hoang lại vụng trộm mở rộng trò chơi mà không nói một tiếng nào, may mà tôi ngồi xổm ở đây canh chừng!

- Được được được, tôi đang chờ tin tức về trò chơi mới của Hồng Hoang đây!

Trong nháy mắt, mưa đạn đã hoàn toàn nổ tung.

Vốn dĩ bọn họ chỉ là theo lệ xem livestream ăn cơm, thuận tiện xem lão E làm trò trong trò chơi, kết quả lại ăn được dưa lớn.

Bọn họ nào còn có tâm trạng ăn cơm nữa, lập tức mở toàn bộ màn hình, điều chỉnh âm lượng lớn, chuẩn bị ghi màn hình bất cứ lúc nào.

Một số người chơi nhận được tin tức cũng tràn vào trong phòng chat live.

- Ở đâu, ở đâu?

- Nghe nói nơi này có mở rộng trò chơi mới của Hồng Hoang à?

- Là game Tinh Tế Khai Hoang vừa được công bố trước đó à?

- Vừa tới, tôi không bỏ qua cái gì chứ?

Mưa đạn không ngừng xẹt qua, náo nhiệt hơn vừa rồi rất nhiều.

Lão E ở phía trước ống kính cũng lấy kính mắt VR ra khỏi hộp, vừa liên kết với phòng livestream vừa đội ở trên đầu, có chút nôn nóng.

- Chắc là Tinh Tế Khai Hoang rồi, nhưng mà còn chưa chế tạo xong, chỉ là kiểm tra công khai khả năng thích ứng của phiên bản VR thôi.

Đó là những gì nhân viên công tác nói với anh trong điện thoại.

Nhưng cho dù là vậy thì anh vẫn vô cùng chờ mong, dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên anh được chơi trước game của Hồng Hoang, cho dù là bán thành phẩm thì cũng đáng.

Mà những người chơi đã mua VR của Hồng Hoang nghe vậy thì càng mừng rỡ không thôi.

Có phiên bản VR, vậy thiết bị của bọn họ lại có đất dụng võ

rồi.

Nhưng chỉ là có một nghi vấn.

Nếu như là đề tài khoa huyễn vũ trụ, làm thành VR thì tất nhiên sẽ là góc nhìn thứ nhất, chẳng lẽ lần này Hồng Hoang định làm trò chơi chiến tranh góc nhìn thứ nhất à?

Loại trò chơi này ở hoàn cảnh vũ trụ trống trải sợ là không dễ triển khai à?

Có lẽ là quay qua quay lại cũng có thể làm người chơi choáng váng.

- Tôi nghe nói trò chơi này có liên quan đến thiết lập trong phim Lưu Lạc Địa Cầu.

Lão E vừa nói vừa điều chỉnh thử, rất nhanh đã đeo kính mắt xong, nhanh chóng tiến vào trang chủ trò chơi.

Sau khi nhập vào một chuỗi mã thử nghiệm, bên cạnh trò chơi duy nhất là Titanic quả nhiên có thêm một trò chơi khác.

[Tinh Tế Khai Hoang (Outer Wilds) VR bản thử nghiệm]

- Có! Quả nhiên có!

Anh kích động xoa xoa tay, vội vàng di chuyển vòng tay điều khiển, ấn mở trò chơi.

Ngay sau đó, mặt ngoài của một hành tinh bị rút nhỏ vô số lần đập vào mắt mọi người.

Ngoại trừ mấy gốc cây ra, trong rừng chỉ còn lại một đống lửa, thắp sáng đêm tối lờ mờ.

- Tỷ lệ này thật là kỳ lạ....

Lão E không nhịn được phàn nàn một tiếng.

Căn cứ vào cây cối và bóng dáng bên cạnh đống lửa mà tính toán.

Hành tinh này nhiều lắm chỉ lớn mấy chục kilomet, còn nhỏ hơn cả mặt trăng.

- Thôi bỏ đi, hành tinh cũng chỉ là lấy làm phông nền, làm lớn hay nhỏ thì đều như nhau.

Mấy trò chơi thử nghiệm trước đó anh cũng đã xem qua, cơ bản đều là bắt đầu từ trong tinh hạm, tiếp theo bay đến vũ trụ tiêu diệt kẻ địch.

Tương tác duy nhất với hành tinh chính là dùng đủ loại tinh pháo một phát đánh nát, chủ yếu là nhấn mạnh công nghệ cao trong vũ trụ.

Anh mỉm cười, sau đó bắt đầu tiến vào game, màn hình cũng tối lại.

[X: Thức tỉnh]

Ấn nút X, màn hình đang tối như mực lại sáng lên.

Thứ đầu tiên đập vào mắt là bầu trời sao rộng lớn vô ngần, còn có một hành tính màu xanh lá đậm vẩn đục trong tinh không.

Chương 412: Nguy Rồi, Tôi Thành Người Ngoài Hành Tinh (2)

Trên hành tinh đó dường như có một loại trang bị giống như vệ tinh, phóng một viên đạn pháo ra bên ngoài.

Mở màn kỳ quái...

Lần này ngay cả khán giả cũng không nhịn được mà chửi bậy.

Hoàn toàn không rõ đây là ý gì.

Thậm chí hành tinh kia cũng không phải là bất kỳ một hành tinh nào mà bọn họ quen thuộc.

- Xem ra giống như suy đoán trên mạng, đây là một tinh hệ tự tạo ra, không phải hệ Mặt Trời của chúng ta, cho nên tôi đang ở trên một hành tinh nào đó giống Trái Đất à?

Lão E chuyển động góc nhìn thứ nhất, phát hiện mình không ở trong tinh hạm hoặc ngoài không gian, mà là ở trên một hành tinh, phía trước còn có một đống lửa trại, rất giống cảnh tượng trên poster tuyên truyền.

Phát hiện này lập tức làm cho anh và khán giả ngạc nhiên không thôi.

Nhìn xung quanh, rất nhanh anh đã chú ý tới một NPC đang cúi đầu nướng kẹo đường đối diện đống lửa, vội vàng đi tới đối thoại.

[Đây không phải là phi công của chúng ta à, trước đó anh đã đi đến dưới bầu trời sao đóng quân dã ngoại, vừa mới trở về à?]

Trong lúc nói chuyện, NPC ngẩng đầu lên.

Gương mặt màu tím có bốn con mắt và đôi tai dài lộ ra trong màn hình, quả thực giống như tinh linh trong truyền thuyết.

- Hả?

- Đây là thứ gì vậy?

- Giống loài mới à?

- Đậu má, đây là hành tinh của người ngoài hành tinh.

- Ha ha, người ngoài hành tinh này thật sự có cảm giác hài hước.

Lúc này, bọn họ cuối cùng cũng hiểu ra, đây không phải là Trái Đất mà bọn họ quen thuộc, mà là một hành tinh có giống loài trí tuệ hình người sinh sống.

Hồng Hoang không chỉ sáng tạo ra một hệ Mặt Trời mới, mà ngay cả giống loài cũng đổi thành mới tinh, là một bối cảnh hoàn toàn hư cấu.

- Hình như... vẫn là rất hợp lý?

Lão E cũng nghĩ tới điều đó, nếu đây không phải là Hệ Mặt Trời của bọn họ thì không có gì đáng ngạc nhiên khi có những giống loài khác sinh sống ở đó.

Vì trò chơi này ở góc nhìn thứ nhất nên anh không thể nhìn thấy mình trông như thế nào.

Sau một phen đối thoại, lão E cũng làm rõ thân phận của nhân vật chính, một phi công điều khiển phi thuyền, đồng thời để cho

anh đi lên đài thiên văn tìm mã phóng.

- Oa! Ý là muốn tôi lái phi thuyền rời khỏi hành tinh này à?

Diễn biến này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của lão E, khiến anh không khỏi ngạc nhiên và mừng rỡ.

Lái phi thuyền từ mặt đất bay đến vũ trụ, anh thật đúng là chưa từng thể nghiệm qua.

Anh lập tức rời khỏi đống lửa, đi theo chỉ dẫn xuống con đường dốc vội vàng chạy tới đài thiên văn.

Đi đến nửa đường lại gặp phải một NPC khác, nói là có thể dùng mô hình để mô phỏng điều khiển phi thuyền.

- Chắc là giáo trình điều khiển, không phải tôi khoác lác, tôi đã chơi qua máy mô phỏng phi hành không có một trăm thì cũng có tám mươi lần rồi, chỉ một cái mô hình căn bản không làm khó được tôi.

Lão E trực tiếp động thủ, dùng dao cảm bắt đầu khống chế mô hình phi thuyền trước mặt cất cánh.

Một ngọn lửa phun ra, mô hình phi thuyền bỗng nhiên vọt ra ngoài, đâm vào đài phun nước bên cạnh.

Vẻ mặt vốn tràn đầy tự tin của lão E lập tức cứng lại.

- Mẹ nó! Pháo hoa là đây!

Anh làm sao có thể ngờ được mô hình phi thuyền chết tiệt này lại khó điều khiển như thế.

Phải liên tục giẫm chân ga bảo trì lơ lửng, còn phải dùng phun ra trái phải điều chỉnh phương hướng, căn bản không phải là điều khiển lên xuống trái phải đơn giản như anh nghĩ.

Hơn nữa động cơ vật lý của trò chơi này cực kỳ chân thực.

Nếu lực đẩy phía dưới dừng lại thì sẽ lập tức bởi vì trọng lực mà lao nhanh xuống, muốn bổ cứu cũng không kịp.

Thử nhiều lần, nhưng lần nào mô hình cũng ngã xuống đất, ngay cả phạm vi mười mét cũng không bay ra được.

Người xem thấy cảnh này lập tức cười ra tiếng.

- Chỉ có vậy thôi à? Chủ phòng cũng quá kém rồi.

- May mắn là mới chỉ điều khiển mô hình thôi, nếu lái phi thuyền thật còn không phải là trực tiếp nổ tung à?

- Đừng luyện nữa, sư phụ, luyện thêm sẽ bị hỏng đấy.

- Đến lúc đó sợ là ngay cả hành tinh này cũng không bay ra được.

- Đề nghị trực tiếp dưỡng lão trên hành tinh. (icon hài hước)

Khoan hãy nói, mặc dù trò chơi này có chút kỳ quái, nhưng nhìn thật thú vị, ít nhất là có hiệu quả tiết mục.

Cứ như vậy luyện thêm mấy chục lần nữa, cuối cùng lão E dần dần nắm giữ bí quyết, có thể khống chế phi thuyền bay ổn định.

- Rất tốt, lần này nhất định không có vấn đề... Điều khiển một phương tiện có độ chính xác cao như phi thuyền, cần nhất chính là khống chế tốc độ, còn có phóng... Phóng con mẹ nó, sao bên cạnh nó cứ phun nước mãi thế!

Anh vừa mới nói được phân nửa, suối phun bên cạnh bỗng nhiên phun ra một cột nước, trực tiếp thổi bay mô hình phi thuyền của anh ra ngoài đâm vào trên tường.

Khán giả cười điên rồi, chưa bao giờ thấy qua cảnh vả mặt

nhanh như thế.

- Thôi thôi không học được, lão tử đi lái phi thuyền thật!

Lão E tức giận, cũng lười để ý nhiều như vậy, rời khỏi sân luyện tập tiếp tục đi tới.

Sau khi tạm biệt NPC trên đường đi, sau khi quen thuộc đủ loại chức năng thao tác, anh cũng dần dần có hiểu biết đối với cách chơi của trò chơi này.

- Game này nhìn giống như không phải là loại hình chiến tranh vũ trụ, mà giống như là loại hình khám phá vũ trụ hơn?

Anh nhìn vào tham trắc khí trên tay.

Trên đó có rất nhiều chức năng, có thể trinh sát tín hiệu sinh mệnh, phóng ra máy dò, chiếu sáng, phiên dịch văn bia viễn cổ, nhưng lại không có thủ đoạn tấn công.

Điều này làm cho anh có chút bất ngờ.

Anh cho rằng Hồng Hoang sẽ tạo ra game bắn súng vũ trụ giống như những công ty khác, kết quả lại là loại hình này.

Cái này thì có gì mà chơi?

Lái phi thuyền ngắm cảnh trong vũ trụ đen thui à?

Nhưng trong vũ trụ ngoại trừ bầu trời sao và các hành tinh ra thì hoàn toàn trống trải, có gì đáng xem chứ?

Ôm nghi hoặc mãnh liệt, anh lập tức tăng thêm tốc độ, đến đài thiên văn tìm tiến sĩ, lấy được mã phóng ra.

Tiếp theo khi đi ngang qua một đài cao, pho tượng đầu dê phía trên đột nhiên động.

Ba con mắt đột nhiên mở ra, chiếu lại hình ảnh của mỗi một đoạn đường anh tới đây, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh, giống như là đảo ngược thời gian lưu lại toàn bộ hình ảnh vào trong pho tượng.

Chương 413: Nguy Rồi, Tôi Thành Người Ngoài Hành Tinh (3)

- Phương thức lưu trữ này có chút thú vị đấy, có cảm giác quay ngược thời gian.

Lão E không suy nghĩ nhiều, sau khi lưu trữ xong thì rời khỏi đài thiên văn, theo đường cũ trở về, trở về vị trí ban đầu dưới thang máy.

Sau khi nhập mật mã vào thiết bị, một tiếng ầm vang lên, thang máy chậm rãi dâng lên, di chuyển về phía trên bình đài.

- Tới rồi, cuối cùng cũng có thể ngồi phi thuyền rời khỏi, tôi muốn xem bên ngoài có cái gì.

Mặc dù chỉ là bản thử nghiệm, nội dung chắc chắn chưa làm xong, nhưng anh vẫn vô cùng chờ mong, nhìn bóng dáng phi thuyền dần dần hiện lên trên bình đài.

Đó là một chiếc phi thuyền một người điều khiển, nhìn cũng không lớn, trên dưới trái phải đều có tên lửa đẩy, ba cái giá đỡ ống thép kéo dài từ dưới đáy, chống đỡ thân thuyền hình bầu dục.

Chính giữa phía dưới còn có một thiết bị lực hút, từng vòng gợn sóng tạo thành một lối đi.

Đi ra khỏi thang máy, lão E tò mò đi tới dưới phi thuyền, lập tức bị thông đạo vòng sáng hút vào trong phi thuyền, góc nhìn trước mắt biến đổi, biến thành trong phi thuyền.

- Cái này... Tôi thật sự đi vào trong phi thuyền à?

Lão E ngạc nhiên nhìn xung quanh, phát hiện trong phi thuyền còn rộng rãi hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của mình.

Hơn nữa không giống với các trò chơi khác, vừa tiến vào phi thuyền đã trực tiếp xuất hiện ở chỗ ngồi điều khiển, góc nhìn chỉ có kính chắn gió phía trước.

Sau khi tiến vào phi thuyền thì lại có không gian độc lập, có thể hoạt động tự do.

Mà không gian tổng cộng chia làm 4 chỗ: trước, sau, trái và phải.

Phòng điều khiển dùng để khống chế phi thuyền.

Phòng làm việc cất giữ công cụ và trang phục du hành vũ trụ.

Dụng cụ hàng không vũ trụ, nhật ký đăng ký phi hành và bản đồ sao.

Cùng với súng duy trì trọng lực.

Lão E xem nhật ký một chút, là dùng kết cấu hệ mặt trời để làm phương thức ghi chép, một loạt mấy hành tinh, chỉ có hành tinh anh đang ở là sáng lên, biểu thị đã có ghi chép tìm kiếm.

[Mộc Lô Tinh]

[Thôn: Động quật Linh Trọng Lực (Đã khám phá).]

.....

[Giới thiệu: Thôn duy nhất của người Haas nằm trên hành tinh này.]

Ngoại trừ điều đó ra thì những hành tinh khác cơ bản đều chỉ

có hình dáng, không nhìn ra bộ dáng cụ thể, có lẽ phải đợi anh đi qua bên kia mới có thể mở khoá ghi chép hình ảnh.

Đây ngược lại là có loại cảm giác mở rộng vũ trụ.

Khó trách tên trò chơi lại gọi là Tinh Tế Khai Hoang.

- Hả? Sao Mộc Lô Tinh của chúng ta cũng có một vệ tinh giống như là mặt trăng vậy?

Đột nhiên, lão E chú ý tới bên cạnh Mộc Lô Tinh còn có một tinh cầu nhỏ hơn, cũng cùng là trạng thái mở khoá.

[Phế Nham Tinh]

[Tàn tích Mặt Trăng: ??? (Chưa được khám phá)]

[Giới thiệu: Văn bản Nomai trong đài thiên văn có nhắn đến rằng: Người Nomai từng tiến hành hiệu chỉnh đối với một loại thiết bị nào đó trên Phế Nham Tinh.]

Người Nomai.

Chính là một giống loài trí tuệ khác từng sinh sống trong hệ Mặt Trời này, nhưng mà hình như đã bị diệt vong.

Nhiệm vụ của nhân vật chính hình như là bay lên vũ trụ, đi thu thập tin tức mà văn minh viễn cổ này để lại.

- Không tệ, không tệ, vậy chúng ta đi lên mặt trăng trước đi, tôi muốn làm người đầu tiên đặt chân lên mặt trăng!

Đi dạo một vòng, sau khi hiểu rõ đại khái chức năng của phi thuyền, lão E lập tức nhao nhao muốn thử đi tới bên trong khoang lái và ngồi xuống.

Đây chính là lên mặt trăng.

Mặc dù không phải là mặt trăng chân chính, nhưng ở trong trò chơi vẫn có loại cảm giác không nói nên lời.

- Tôi dám cá là lần bay thử thứ nhất sẽ rơi xuống.

- Rơi xuống? Anh quá coi thường chủ phòng rồi, có lẽ còn không bay ra được khỏi hành tinh này đâu.

- Có khi nào phi thuyền này là để trưng cho vui hay không, còn việc hạ cánh lên mặt trăng chỉ là cắt hình và thay cảnh?

- Đến biên giới địa đồ rồi trực tiếp truyền tống đúng không?

- Đừng vạch trần chứ, Hồng Hoang không cần mặt mũi à?

Thấy chủ phòng ngồi vào vị trí quen thuộc bắt đầu ấn phím điều khiển, khán giả bắt đầu nghị luận, nghi ngờ cách chơi cụ thể của trò chơi này.

Bởi vì bọn họ thật sự không tưởng tượng nổi, tìm kiếm vũ trụ là chơi như thế nào.

Cũng không thể là nhặt đồ bỏ đi và thu thập vật phẩm khắp nơi trong vũ trụ trống trải chứ?

Nếu thật là vậy thì cũng quá chán rồi.

- Được rồi, chuẩn bị xuất phát!

Rất nhanh, lão E đã thích ứng hoàn toàn, lộ ra biểu cảm tự tin.

- Thứ này rất đơn giản, không khác gì mô hình phi thuyền vừa rồi, chỉ cần đạp cần ga hết cỡ là được rồi.

Nói xong, anh bỗng nhiên nhấn phím trang bị tiến lên.

Trong một hồi lửa phun ra ầm ầm, phi thuyền chậm rãi bay lên trời, mọi thứ phía trước cũng bắt đầu chậm rãi chìm xuống,

hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

- Bay lên! Thật sự bay lên rồi!

Lão E cầm thật chặt vòng tay khống chế VR, vui mừng nhìn ánh mắt bay lên không, thật có loại cảm giác như lái phi thuyền thoát khỏi mặt đất.

Theo anh không ngừng bay lên trời, kiến trúc dưới đáy cũng càng ngày càng nhỏ, mãi đến khi biến mất khỏi tầm mắt.

Tiếp theo độ cong của mặt đất càng lúc càng lớn, cuối cùng toàn bộ cảnh tượng của Mộc Lô Tinh xuất hiện trong tầm mắt, biến thành một quả cầu hình tròn to lớn, chậm rãi xoay tròn trên quỹ đạo thái dương hệ.

Trong khoảnh khắc, đôi mắt của tất cả mọi người đều trừng lớn.

- Lại có thể thoát khỏi sức hút trái đất đi ra bên ngoài không gian à?

- Mẹ nó! Khả năng tái hiện thị giác này thật tuyệt!

- Thật sự có loại cảm giác như tên lửa bay ra khỏi mặt đất.

- Thì ra là bay thẳng ra ngoài!

Từ mặt đất bay thẳng ra bên ngoài không gian, mặt đất vốn dĩ rộng rãi dần dần biến thành một quả cầu khổng lồ trôi nổi ở trong vũ trụ đen như mực, rung động mà nó mang đến tuyệt đối là khó có thể diễn tả được.

Ngay cả lão E cũng nhất thời thất thần tại chỗ, ngay cả ấn trang bị đẩy tiến cũng quên mất.

Kết quả là anh vừa mới bay ra khỏi không gian, toàn bộ tầm nhìn đều bị đảo ngược.

Mộc Lô Tinh vốn ở phía dưới đã biến thành hướng lên trên đỉnh đầu, rơi vào trong trạng thái không trọng lực kỳ quái, không phân rõ trên dưới trái phải.

Chương 414: Cú Chạm Đất Nảy Lửa (1)

- Biểu hiện trong vũ trụ cũng rất chân thực!

Lần này lão E càng ngạc nhiên và mừng rỡ hơn.

Anh chơi game lâu như vậy, nhưng mà chưa từng có loại thể nghiệm này.

Nhất là góc nhìn thực tế của thiết bị VR, giống như thật sự ở trong vũ trụ, cả người có chút đứng không vững.

Vội vàng dựa theo phương pháp học trước đó dùng tên lửa đẩy điều chỉnh phương hướng của phi thuyền, vất vả lắm mới ổn định được trọng lực của phi thuyền, quen thuộc xúc cảm điều khiển.

Cho đến lúc này, anh mới nhớ tới mục đích bay khỏi mặt đất.

Nhưng anh cũng không lo lắng, ngược lại lộ ra vẻ mặt tự tin.

- Tìm một mặt trăng nho nhỏ trong vũ trụ mênh mông là chuyện vô cùng khó khăn, nhưng tôi có thể phát hiện trong nháy mắt.

- Bởi vì đây đối với phi hành gia có kinh nghiệm phong phú mà nói thì đơn giản giống như bóc vỏ chuối.

Nói xong, phi thuyền chuyển hướng, quả nhiên rất nhanh phát hiện mặt trăng đã thấy trên nhật ký đang chậm rãi xoay tròn quanh Mộc Lô Tinh.

Mẹ nó!

Bị anh ta làm màu thành công rồi!

Khán giả ghét bỏ, nhưng cũng bị cảnh tượng thần kỳ trước mắt hấp dẫn.

Loại cảm giác nhìn thấy sao và vệ tinh ở ngoài không gian này chính xác xem như là thể nghiệm ít có, có loại lãng mạn không nói nên lời.

- Được rồi, bây giờ chúng ta cần phải làm là bay về phía mặt trăng!

Điều chỉnh phương hướng xong, lão E tràn đầy tự tin, lập tức đè trang bị đẩy phía sau xuống, bay về phía mặt trăng.

Anh muốn xem thử rốt cuộc trò chơi này có thể hạ cánh lên mặt trăng hay không.

Hoặc có lẽ là giống như mưa đạn nói, sau khi tới gần bản đồ sẽ trực tiếp truyền tống, xuất hiện ở trên bề mặt mặt trăng.

Giống như những trò chơi tiên hiệp kia, từ bản đồ này chạy tới bản đồ khác phải chuyển cảnh, thậm chí sẽ đụng phải tường không khí.

Như vậy mà còn dám nói là bản đồ không có khe hở, thật sự là buồn cười chết người.

- Đợi chút, tình huống có chút không đúng!

Đột nhiên, lão E đang điều khiển phi thuyền bay về phía mặt trăng biến sắc.

Anh phát hiện Mộc Lô Tinh cách phi thuyền của mình càng ngày càng gần, giống như bị hút đi qua.

Không đúng, không phải giống như!

Anh chính là bị hút đi, bị lực hút của Mộc Lô Tinh hút xuống!

- Holy shit! Trò chơi này thậm chí ngay cả hệ thống lực hút cũng có à?

- Đừng đừng đừng! Đừng đụng vào!

Một loạt tiếng kêu sợ hãi quanh quẩn trong phòng livestream.

Tinh cầu vốn chỉ to cỡ nửa màn hình nhanh chóng phóng đại trước mắt, cuối cùng đường chân trời lại xuất hiện.

"Ầm" một tiếng, phi thuyền rơi xuống, va chạm mạnh vào mặt đất của Mộc Lô Tinh, hình ảnh lắc lư kịch liệt, tiếng cảnh báo không ngừng vang lên.

[Giai đoạn thứ nhất: Hiệu chỉnh quỹ đạo phi hành]

[Rời khỏi phi thuyền vũ trụ tiến hành sửa chữa.]

[Hệ thống điện tử đã hư hỏng.]

[Kết cấu đuôi thuyền đã hư hỏng.]

[Tổ tên lửa đẩy bên trái đã hư hỏng.]

.....

Trên màn hình điện tử liên tiếp xuất hiện cảnh báo lỗi.

Bản vẽ cấu trúc phi thuyền bên cạnh cũng được đánh dấu đỏ toàn diện, lập loè tia sáng.

Trong phòng livestream vốn đang yên tĩnh lập tức bộc phát mưa đạn như thủy triều.

- Ha ha ha ha!

- Tôi biết là sẽ như vậy mà.

- 6, quá mẹ nó 6.

- Điều khiển phi thuyền va chạm tinh cầu, tôi nguyện xưng anh là phi công mạnh nhất.

- Trò chơi này thậm chí có cả hệ thống lực hút.

- Không hổ là trò chơi của Hồng Hoang, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện thao tác ngoài dự liệu.

- Không trực tiếp nổ tung, tôi không quá tán thành đâu.

Cú va chạm này đã làm rất nhiều khán giả lặn xuống nước đều nhao nhao ngoi lên.

Bởi vì bọn họ phát hiện động cơ vật lý của trò chơi này làm rất tốt, thậm chí có thể nói là ưu tú.

Không chỉ có lực hút trên tinh cầu và mất trọng lượng trong vũ trụ, ngay cả điều khiển phi thuyền cũng dựa vào thay đổi phương hướng của tên lửa đẩy để khống chế.

Bây giờ phi thuyền bị lực hút dẫn dắt rơi xuống mặt đất, biểu hiện hình ảnh cũng vô cùng kinh diễm.

Từ một hình cầu mà mắt thường thấy được dần dần phóng đại, lại đến tăng tốc độ va chạm mặt đất, loại cảm nhận thị giác từ xa đến gần kia quả thực có thể nói là tuyệt nhất.

Làm cho bọn họ cũng có thể thể nghiệm được mị lực của khoa học kỹ thuật vũ trụ hàng không.

Thậm chí mị lực của không gian bên ngoài!

- May mắn, chỉ là một chút bộ phận bị hỏng mà thôi.

Lão E tỉnh táo lại, nhìn thấy liên tiếp báo động màu đỏ kia nhưng không hề hoảng hốt chút nào, lập tức khống chế nhân vật rời phi thuyền trở về mặt đất, đồng thời tìm được chỗ hư hại của phi thuyền.

[X (nhấn và giữ): Sửa chữa]

[Tổ tên lửa đẩy bên trái: 0%]

- Không sao, là một thợ máy có kinh nghiệm phong phú, loại trình độ hỏng hóc này tôi dùng chân cũng có thể sửa được.

Nhìn thấy phương thức sửa chữa đơn giản như vậy, anh cười.

Căn cứ vào nhắc nhở mà nhấn giữ phím X, tỷ lệ phần trăm tiến độ sửa chữa cũng bắt đầu tăng lên nhanh chóng, không bao lâu đã lên tới 50%.

Nhưng mà...

Ngay khi anh tràn đầy tự tin, nâng tiến độ sửa chữa lên tới 100% thì

Tổ tên lửa đẩy bên trái vốn đã bị hư hại bỗng nhiên phun ra một cột lửa, mang theo phi thuyền thoát khỏi mặt đất, bay ra ngoài không gian.

Vẻ mặt lão E đầu tiên là cứng đờ, sau đó đột nhiên phản ứng lại.

- Hả? Này này này, mày muốn đi đâu? Tao còn chưa lên mà!

Anh vừa khống chế nhân vật đuổi theo vừa la lên, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn phi thuyền càng bay càng xa, tự động đi về phía mặt trăng.

Hình ảnh hài hước kia làm cho toàn bộ khán giả cười như điên dại.

- Ha ha ha đậu má, phi thuyền tự bay đi rồi.

- Này thì làm màu.

- Quả nhiên là dùng chân sửa chữa, không tệ.

- Phi thuyền: Tôi tự do rồi!

- Ai bảo anh không kéo phanh tay. (icon đầu chó)

- Ha ha ha, cmn phanh tay.

- Phi thuyền nhà anh có phanh tay à?

- Phải hỏi là anh quên tắt chế độ lái tự động à?

Lần này bọn họ thật sự là cười đến đau bụng rồi.

Vốn cho rằng bay lên vũ trụ đã làm hiệu quả tiết mục kéo căng, kết quả còn có việc càng kỳ quái hơn, trò chơi này thật sự rất thú vị.

Càng đừng nói đến lão E thân là người trong cuộc, lúc này còn duy trì tư thế vươn tay đuổi theo, vẻ mặt muốn xấu hổ không gì sánh được.

Chương 415: Cú Chạm Đất Nảy Lửa (2)

- Khụ khụ...

- Rất tốt, phi thuyền của tôi tự bay đi rồi, thậm chí nó còn không cần người điều khiển bay đến trên mặt trăng, thật sự là một chiếc tên lửa ưu tú không quên sơ tâm, nhớ kỹ sứ mệnh của mình.

Ho khan hai tiếng, anh cũng không nói nhảm nữa, mở ra giao diện chính tải lại một lần nữa, trở lại trước khi hoả tiễn được phóng ra.

Không có cách nào.

Phi thuyền đã chạy, anh lấy cái gì để lên mặt trăng, chỉ có thể chơi lại.

May mắn là sau khi chơi lại không cần phải trải qua nội dung cốt truyện đi tìm mật mã nữa, mà là trực tiếp xuất hiện bên cạnh đống lửa ngay từ đầu, đi vào thang máy bên cạnh là có thể lên phi thuyền.

- Xem lần này mi còn chạy thế nào nữa.

Mới gặp lại phi thuyền trên đài cao, lão E thông thạo tiến vào bên trong rồi ngồi vào trong khoang điều khiển.

Trong một hồi lửa phun ra, phi thuyền chậm rãi cất cánh, thoát khỏi lực hút của Mộc Lô Tinh.

Lần này anh rút kinh nghiệm.

Loại vật như lực hút của hành tinh này, phải cách càng xa càng tốt.

Cho nên anh dứt khoát bay cao một chút, sau khi xác nhận sẽ không tiến vào phạm vi lực hút, mới từ đường vòng bên cạnh đi thẳng đến mặt trăng.

Lúc này.

Anh chú ý tới nút giao diện trên bản đồ, vội vàng ấn mở xem xét.

Bá!

Hình ảnh lập tức bị kéo xa.

Từ góc nhìn của phi thuyền hoán đổi đến góc nhìn của hệ Mặt Trời, trong nháy mắt toàn bộ mô hình thu nhỏ của hệ Mặt Trời đập vào mắt.

Một loạt quỹ đạo của hành tinh vòng quanh mặt trời lớn ở chính giữa, nhìn vô cùng rung động, hơn nữa còn có thể tùy tiện điều chỉnh góc độ khoảng cách.

Chỉ có điều những quỹ đạo kia đều trống không, chỉ có Mộc Lô Tinh ở chỗ của anh là đang xoay tròn quanh mặt trời, còn có thể mơ hồ nhìn thấy mặt trăng bên cạnh Mộc Lô Tinh.

- Xem ra nội dung của bản thử nghiệm cũng chỉ có những thứ này, phải chờ bản đầy đủ mới có thể đi đến những hành tinh khác.

Lão E đếm một chút, phía trên quỹ đạo tổng cộng có 6 hình cầu, theo lý thuyết là có ít nhất sáu hành tinh, còn không bao gồm vệ tinh giống như mặt trăng.

Điều này làm cho anh bắt đầu mong đợi, sau khi trò chơi này làm xong thì nó sẽ như thế nào, đến lúc đó anh nhất định phải là

nhóm đầu tiên chơi thử.

Nghĩ tới đây, anh đóng bản đồ lại, một lần nữa trở lại trên phi thuyền, hệ thống tự động dẫn đường cũng đã thành công khoá chặt mặt trăng.

[Phế Nham Tinh]

[1484km]

[25km/s]

- Được rồi, đây là kế hoạch hạ cánh lên mặt trăng lần thứ hai của tôi, xem thử cuối cùng phi thuyền có thể lên được mặt trăng thật sự hay không.

Nếu như chỉ có hai tinh cầu mở khoá, vậy thì mặt trăng này đương nhiên là trở thành mục tiêu chủ yếu để anh thăm dò.

Không có bất kỳ kỹ xảo nào, chỉ là trực tiếp mở tên lửa một đường tiến lên, đồng thời âm thầm lưu ý đến biến hóa xung quanh, còn có tham số khoảng cách không ngừng giảm xippmsg.

- Kỳ quái, chạy xa như vậy mà còn chưa phát động truyền tống, hoặc là tường không khí gì đó, không phải là trực tiếp truyền tống đến bề mặt mặt trăng à?

Thấy khoảng cách đến mặt trăng càng ngày càng gần, lão E lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, khán giả cũng nghị luận ầm ĩ.

Kết quả không đến nửa phút, khoảng cách giữa hai bên đã giảm xuống còn hai con số.

Mặt trăng vốn chỉ to cỡ nắm đấm bắt đầu phóng đại nhanh chóng, sự vật bên ngoài mặt trăng cũng dần dần rõ ràng, đường chân trời kéo dài.

- Chờ đã, có ý gì? Đây là muốn trực tiếp tiến vào à?

Lão E kinh hô một tiếng, vội vàng đè xuống nút phản lực.

Nhưng mà tốc độ bay của anh quá nhanh, căn bản không kịp phanh lại, trực tiếp rơi xuống bề mặt mặt trăng, đâm thẳng vào nó!

Phanh!

Một tiếng vang thật lớn quanh quẩn ở trong phi thuyền.

Lão E đeo kính mắt VR, toàn thân run lên, vội vàng nhìn về phía màn ảnh tin tức trên phi thuyền.

[Đã tới đích: Kết thúc điều hướng tự động]

[Bộ phận hạ cánh của phi thuyền đã hư hao.]

- Phù, may mà chỉ là đụng hư bộ phận hạ cánh mà thôi.

Tâm tình vốn đang căng thẳng của anh cuối cùng cũng trầm tĩnh lại.

May mắn là vừa rồi anh kịp thời đè xuống nút phản lực.

Mặc dù không tránh được va chạm, nhưng trình độ va chạm lại nhẹ hơn rất nhiều so với lúc ở trên Mộc Lô Tinh, hơn nữa cường độ lực hút dường như cũng yếu hơn so với hành tinh.

Không thể không nói chi tiết thật sự làm rất tuyệt.

Người xem trong phòng livestream thấy cảnh này cũng là ngạc nhiên không kém.

- Cho nên, trò chơi này là bản đồ không có khe hở à?

- Vậy mà thật sự dựa vào khống chế phi thuyền để hạ cánh!

- Thiết kế thật tuyệt!

- Nói vậy thì chẳng phải những hành tinh khác cũng có thể đổ bộ à?

- Mẹ nó! Nếu thật sự như vậy thì quả là quá trâu bò rồi!

Giờ khắc này, đám người rốt cuộc hiểu được vì sao Hồng Hoang lại thu nhỏ những hành tinh này.

Cũng không phải vì ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu.

Mà là bởi vì bọn họ thật sự làm kết cấu trong tinh cầu!

Sáu hành tinh, nếu như mỗi một hành tinh đều lớn bằng Mộc Lô Tinh, thậm chí lớn hơn thì tính chất tìm kiếm sẽ hoàn toàn khác nhau.

Giống như tự lái phi thuyền đến trên Sao Thủy hay Sao Hỏa, nghĩ một chút đã cảm thấy vô cùng kích động rồi.

- Được rồi, mặc dù có chút thô bạo, nhưng cuối cùng cũng thuận lợi hạ cánh lên mặt trăng, đi xuống trước nhìn kỹ rồi nói sau.

Sau khi dừng động cơ của phi thuyền, lão E tràn đầy phấn khởi đứng dậy, mở cửa khoang đi thẳng ra bên ngoài mặt trăng.

Kết quả vừa mới đứng vững, nhân vật đã bắt đầu thở dốc kịch liệt, chỉ tiêu dưỡng khí trên góc trái trực tiếp về không, màn hình dần dần trở nên tối xuống.

- Không đúng, chờ chút, tôi còn chưa mặc trang phục du hành vũ trụ!

Lão E chợt phản ứng lại, vội vàng thông qua động cơ trọng lực trở vào trong phi thuyền, mặc trang phục du hành vũ trụ lên người.

Cho đến lúc này, trạng thái của nhân vật mới chậm rãi chuyển

biến tốt đẹp, khôi phục lại bộ dáng lúc trước.

- ?????

- Như vậy mà còn chưa chết à?

- Khá lắm, ở trong vũ trụ ba giây mà không chết.

- Nguyên tắc ba giây đúng không?

- Nhân lúc vũ trụ không chú ý. (icon đầu chó)

- Còn nói mình không phải là người ngoài hành tinh.

- Nếu chậm hơn một giây thì có lẽ đã đánh rắm rồi.

Chương 416: Mặt Trời Nổ Tung (1)

Vốn người xem còn đang nghị luận nội dung trò chơi đã lập tức bị chọc cười bởi biểu hiện hài hước của lão E.

Quả nhiên không hổ là trò chơi của Hồng Hoang, ngay cả hoàn cảnh vũ trụ cũng bắt chước.

Mặc dù có chút khoa trương, lưu lại khoảng vài giây cho người chơi phản ứng, nhưng quả thật là cơ chế tử vong, không mặc trang phục du hành vũ trụ mà tiến vào vũ trụ thì sẽ chết.

Lão E, người suýt chút nữa chết thêm một lần, cũng không nhịn cười được.

- Hú hồn, thiếu chút nữa quên cả loại thường thức này rồi, may mà tôi phản ứng rất nhanh, chân không không thể đuổi kịp tôi.

Sau khi trải qua chuyện này, anh đã cơ bản xác nhận, trò chơi này hẳn là khôi phục hoàn cảnh ngoài không gian, những đồ vật mang tính chất thường thức kia nhất định phải chú ý mới được.

Nếu không thì sẽ lại làm ra chuyện ô long (chuyện sai lầm hài hước) như vậy.

Thế chẳng phải là bị người khác cười nhạo đến rụng răng?

Mặc trang phục du hành vũ trụ, sau khi xác nhận không có vấn đề thì anh mới rời khỏi phi thuyền, đi ra bề mặt mặt trăng.

Kết quả vừa mới ngẩng đầu lên, anh đã bị hình ảnh trước mắt

làm cho chấn động đến tê cả da đầu, thiếu chút nữa ngồi sụp xuống đất.

Một hành tinh khổng lồ còn lớn hơn mặt trăng không biết bao nhiêu lần đang chậm rãi dâng lên trên đường chân trời xa xa, gần như chiếm hơn nửa màn hình.

Giống như là một con thú vũ trụ khổng lồ đang chậm rãi dâng lên.

- Đây không phải Mộc Lô Tinh, quê hương của chúng ta à? Lúc ở trên đó không có cảm giác gì, đi tới trên mặt trăng xem thì mà cảm thấy chấn động!

Lão E ngây người tại chỗ, nhìn Mộc Lô Tinh nhô lên từ trên mặt đất, vượt qua đỉnh đầu rồi lại rơi xuống từ phía sau.

Loại cảm giác quan sát Trái Đất trong vũ trụ này chỉ có thể hình dung bằng một chữ, đẹp!

Thật sự quá đẹp!

Không chỉ riêng anh, ngay cả khán giả cũng nhìn đến ngây người.

- Đây chính là cảm nhận của phi hành gia lên mặt trăng nhìn thấy Trái Đất à?

- Hình ảnh này thật sự quá rung động!

- Xem đến nỗi da đầu của tôi đã nổ tung rồi.

- Tôi nhìn còn suýt mắc chứng sợ hãi vật khổng lồ.

- Sảng khoái nổ tung! Mẹ nó! Đây mới là vũ trụ chứ!

Tĩnh mịch, kinh khủng, thần bí, trống trải... Cho tới nay cũng là hình dung nhiều nhất của mọi người đối với vũ trụ.

Loại kinh khủng không biết này cũng làm cho lòng người sinh ra e ngại, thậm chí kính sợ tránh xa.

Trò chơi này, không nói tới những cái khác, chỉ riêng phương diện biểu hiện vũ trụ đã trả lại một cách hoàn mỹ tất cả tưởng tượng của bọn họ đối với vũ trụ.

Hơn nữa còn là lấy thị giác thứ nhất, tự thể nghiệm vũ trụ mênh mông và nguy hiểm này.

Không giống như những trò chơi khác, chỉ là xem không gian bên ngoài như một địa đồ 3D màu đen rộng lớn, chuyển sang nơi khác chiến đấu mà thôi, căn bản không thể hiện ra sự kính sợ và thần bí của mọi người đối với vũ trụ.

Đây có lẽ mới là điểm khác biệt giữa Hồng Hoang và những công ty khác.

…

- Thế nào, khảo nghiệm online không xảy ra sự cố chứ?

Công ty Hồng Hoang, đoàn đội Ánh Sáng.

Sau khi làm xong chuyện, Trần Lâm tìm thấy lão Lý đang giám sát công việc.

- Không có, tất cả đều rất thuận lợi, chờ lần khảo nghiệm này xong thì điều chỉnh thử một chút, hẳn là có thể đưa những nội dung còn lại vào trong thiết bị VR.

Lão Lý vẫn luôn chú ý đến việc chơi thử online, thậm chí bọn họ cũng tự an bài người của mình tiến hành khảo nghiệm trò chơi tại phòng livestream quan phương ở Đấu Cá Mập.

Nhất là thời điểm đáp xuống mặt trăng và nhìn lại Trái Đất.

Hình ảnh rung động kia trực tiếp gây nên phản ứng cực lớn

trên các bình đài, nhiệt độ cũng trở nên cao hơn rất nhiều.

- Vậy là tốt rồi.

Trần Lâm hiểu rõ tình huống, cuối cùng cũng yên tâm lại.

Anh đã làm ra một chút thay đổi trong trò chơi, không còn sử dụng kích thước vốn có, mà là phóng đại gấp mấy lần trên cơ sở ban đầu, làm cho hình ảnh càng rung động hơn.

Bây giờ xem ra quyết định của anh là đúng.

Trên mạng đã bắt đầu xuất hiện rất nhiều chủ đề có liên quan đến trò chơi này, chỉ cần chờ nó chậm rãi lên men là được.

- Tổng giám đốc Trần, tổng giám đốc Từ của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp đến.

Đang nghĩ ngợi, tiểu Lệ của bộ phận hành chính từ đằng xa vội vàng đi tới.

- Được, cô dẫn bọn họ đến phòng tiếp khách trước, lát nữa tôi sẽ đi qua.

Trần Lâm lại giao phó với lão Lý vài câu, giải quyết một chút vấn đề chế tác, sau đó rời khỏi đoàn đội Ánh Sáng, đi thương lượng chuyện với người của công ty Thiên Hợp.

…

Mà lúc này.

Mấy phòng livestream truyền bá trò chơi mới vẫn đang tiếp tục khảo nghiệm.

Sau khi tiêu tốn hơn mười phút để khám phá mặt trăng, lão E cũng biết đại khái kịch bản của trò chơi này.

Trong hệ mặt trời từng có một nền văn minh trí tuệ khác, bọn họ hình như đang tìm kiếm một thứ tên là "Vũ Trụ Chi Nhãn", đồng thời Vũ Trụ Chi Nhãn đã tạo ra rất nhiều thiết bị công nghệ cao dùng để thu thập tín hiệu.

Nhưng không biết vì sao mà nền văn minh đó đã diệt vong, chỉ để lại những kiến trúc và thiết bị đổ nát này, tán lạc trên mỗi tinh cầu.

- Cho nên, chủ tuyến chính là đến những hành tinh khác thám hiểm, tìm được nhiều manh mối hơn, làm sáng tỏ nguyên nhân nền văn minh kia diệt vong, đúng không?

Xem xong mảnh vỡ tin tức trên tấm đá, lão E càng ngày càng tò mò.

Một nền văn minh có thể tạo ra nhiều đồ vật công nghệ cao như vậy, tại sao lại đột nhiên diệt vong, là nguyên nhân gì khiến bọn họ diệt vong.

Giống như nền văn minh Maya ở trong hiện thực, mọi người đã từng đoán đó là một nền văn minh ngoài hành tinh, có dị khúc đồng công với câu chuyện này.

Nhất là trước đó có nhắctới, bởi vì máy dò trên mặt trăng không có cách nào tiếp thu tín hiệu của Vũ Trụ Chi Nhãn, cho nên cũng thiết lập thiết bị dò xét mới ở cực nam Toái Không Tinh.

Toái Không Tinh!

Vừa nhìn đã biết là hành tinh còn chưa mở ra, làm cho anh miên man bất định, ước gì có thể đi qua xem thử.

- A, sao tôi lại cảm thấy mặt trời đỏ hơn vừa rồi nhỉ?

Lúc này, một mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream.

Lão E ngẩng đầu lên, nhìn về phía mặt trời xa xa.

So với màu vàng vừa rồi thì nó đã hoàn toàn đỏ ngầu, thậm chí xung quanh cũng bắt đầu nổi lên hồng quang, phóng ra bên ngoài.

Bên tai cũng bắt đầu vang lên một hồi âm nhạc trống trải.

Chương 417: Mặt Trời Nổ Tung (2)

- Sao tôi lại cảm giác... Hình như nó sắp nổ rồi?

Một màn quỷ dị này cuối cùng cũng làm cho anh cảm nhận được có gì đó không đúng.

Nhìn chăm chú vào mặt trời, quả nhiên phát hiện phía trên xuất hiện rất nhiều đốm đen.

Từ góc độ khoa học mà nói, đó chính là tuổi thọ của mặt trời đạt đến cực hạn, vật chất phóng xạ bên trong bị đốt rụi, năng lượng bắt đầu nhanh chóng co rút lại.

Cuối cùng xảy ra sụp đổ, hoàn toàn bộc phát thành siêu tân tinh, phóng ra năng lượng cắn nuốt toàn bộ hệ Mặt Trời.

Chẳng lẽ là….

- Không đúng, hình như nó thật sự đang co rút lại!

- Mặt trời bắt đầu nhỏ đi!

- Đây là sắp bộc phát siêu tân tinh!

- Mẹ nó! Mặt trời nổ tung mạnh như vậy à?

- Vừa mới lên đã chơi lớn như vậy à?

- …

Trong phòng livestream, mưa đạn kinh hô nổi lên bốn phía, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào mặt trời trong màn hình,

thật đúng là đang từ từ co vào.

Hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng càng đạt đến tốc độ mắt thường thấy được, nhanh chóng sụp đổ thành một chùm sáng loá mắt, cuối cùng hội tụ thành một điểm.

- Ầm ——

Màn hình chấn động, không gian vũ trụ kịch liệt rung chuyển.

Điểm trắng hội tụ tất cả năng lượng của mặt trời đột nhiên nổ tung, hóa thành một luồng năng lượng huỷ thiên diệt địa lan ra xa.

Năng lượng màu trắng không ngừng mở rộng giống như tia sáng chói loá nhất trong vũ trụ mênh mông vĩnh hằng và rực rỡ này.

Lão E chỉ có thể trơ mắt nhìn nó không ngừng lan rộng, cuối cùng chiếm cứ toàn bộ màn hình, bao phủ hoàn toàn mặt trăng nơi anh đang đứng, hình ảnh biến thành trắng xoá hoàn toàn.

Nổ.

Mặt trời thật sự nổ tung!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì anh cũng không thể tin được lại có thể nhìn thấy cảnh tượng ngoạn mục như vậy ở trong trò chơi.

Khán giả cũng kích động phấn khởi, lại một lần nữa cảm nhận được sự rung động từ bên ngoài không gian.

- Quá trâu bò!

- Mẹ nó! Tuyệt cmn vời!

- Đây chính là sự bộc phát của siêu tân tinh à?

- Thật là mẹ nó ngầu!

- Tôi nguyện xưng là trò chơi khoa huyễn trâu bò nhất!

- Trò chơi này quả thực chính là sự lãng mạn của đàn ông!

Siêu tân tinh bộc phát, loại đồ vật này chỉ tồn tại ở trong sách vở, không ngờ một ngày kia lại có thể tận mắt nhìn thấy.

Cho dù chỉ là trò chơi thì cũng vẫn làm cho tâm tình của bọn họ khuấy động, bị kinh diễm bởi hình ảnh hùng vĩ vừa rồi.

Hồng Hoang đang giải thích cho bọn họ hiểu cái gì mới gọi là trò chơi khoa huyễn ở một góc độ khác.

Đồng thời nói cho bọn họ biết.

Không phải chỉ có đại pháo tinh hạm mới có thể gọi là khoa huyễn vũ trụ!

Thất thần hồi lâu.

Lão E mới dần dần hoàn hồn lại.

Hình ảnh tái nhợt cũng theo đó trở nên tối tăm, bắt đầu từ khi siêu tân tinh vừa rồi bộc phát, tiến hành quay lại những chuyện anh đã trải qua, thoáng qua từng tấm ảnh chụp màn hình trò chơi.

Cuối cùng, hình ảnh dừng lại.

Nhân vật trò chơi của anh xuất hiện trước mặt đống lửa quen thuộc, giống như là chưa từng xảy ra chuyện gì, vẫn đang sưởi ấm, trên tay còn cầm một xâu kẹo dẻo.

- Nướng kẹo dẻo à? Thật sự là sở thích kỳ quái.

Lão E coi thiết kế này là sở thích kỳ quái của Hồng Hoang, lại đứng dậy đi tới trước mặt NPC đối diện.

Nhưng khi anh mở ra đối thoại giống như trước đó, lại phát hiện lựa chọn phía dưới thay đổi.

[A, chờ một chút đã, anh phải đi tới đài thiên văn lấy mật mã phóng ra trước.]

[1. Tôi đã lấy được mật mã trên đài thiên văn, anh đã quên rồi à?]

[2. Sao tôi lại về đây? Không phải tôi đã bay ra không gian rồi à?]

[3. Chờ đã, tôi đã chết rồi mà, hay là...]

Hả?

Nhân vật trò chơi làm ra phản ứng đối với cái chết của mình à?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều ngây dại, nhao nhao lộ ra biểu cảm nghi ngờ.

Bình thường khi chơi game, việc nhân vật sống lại là chuyện đương nhiên, cơ bản chưa từng thấy có trò chơi nào tiến hành tìm tòi đến cùng.

Nhưng sau khi nhân vật này chết đi sống lại thì lại xuất hiện nghi vấn như vậy, việc này đúng là có chút quỷ dị.

- Chẳng lẽ đã rơi vào vòng tuần hoàn thời gian à?

Lão E tò mò, di chuyển con trỏ lựa chọn câu trả lời thứ hai.

Kết quả nhận được câu trả lời lại là NPC chế giễu, cười anh ngủ mơ nói mê sảng.

Nếu lựa chọn thứ ba nói cho đối phương biết mặt trời sẽ nổ tung, NPC kia càng không tin, chỉ coi anh như là nói giỡn mà không để ý đến.

- Phục bút, đây tuyệt đối là phục bút!

Lão E nói với giọng điệu chắc chắn:

- Chắc là chỉ nhân vật này mới có thể đi vào trong theo thời gian tuần hoàn, những người khác đều không thay đổi.

- Nói như vậy, chờ sau này mặt trời còn có thể nổ tung, cho nên chúng ta phải tìm được biện pháp sống sót sau khi siêu tân tinh bộc phát trong vòng tuần hoàn vô hạn này?

- Hiểu rồi, cuối cùng tôi cũng hiểu trò chơi này rồi!

Nghe thấy phân tích của anh, hai mắt khán giả cũng đều sáng ngời, cảm thán thiết kế tinh diệu của trò chơi này.

Không ngờ lại thiết kế thời gian trò chơi trước khi mặt trời nổ tung mấy chục phút, hơn nữa tuần hoàn vô hạn, làm cho người ta từ đầu đến cuối có một cảm giác cấp bách.

Mà nhân vật sống lại cũng không phải đơn giản là sống lại.

Thông tin thu thập được trước đó cũng sẽ được lưu trữ lại.

Chờ tích luỹ tới trình độ nhất định thì chắc chắn có thể tìm được biện pháp thoát khỏi sự bộc phát của siêu tân tinh và chạy thoát!

Thật tuyệt vời.

Thiết kế này thật sự là quá khéo!

Đơn giản lật đổ lý giải của bọn họ đối với cách chơi trò chơi khoa huyễn.

Thử nghiệm trò chơi mới của Hồng Hoang rất nhanh đã kết thúc.

Bởi vì là phiên bản thử nghiệm, cho nên nội dung có thể thăm dò cũng không nhiều, chỉ là thêm nhiệt độ một chút trước khi trò chơi chính thức bán ra mà thôi.

Nhưng cho dù là như thế.

Phản ứng của trò chơi này vẫn không thấp.

Nhất là sau khi mấy streamer lớn tải lên video livestream càng làm cho mỗi trang web video chấn động.

- Siêu tân tinh bộc phát, trò chơi này rất đẹp!

- Thậm chí ngay cả loại diễn biến thiên thể này cũng làm.

- Khi đứng ở mặt trăng ngẩng đầu nhìn lên Trái Đất, cảnh tượng kia quả thực là bùng nổ!

- Đây chính là trò chơi mới của Hồng Hoang à?

- Có thể tự mình lái phi thuyền lên mặt trăng, thật ngầu.

- Ha ha, đâm đầu đụng vào trên hành tinh, trò chơi này rất thú vị.

Chương 418: Đối Thủ Cạnh Tranh Xuất Hiện (1)

Gần đây chủ đề được thảo luận nhiều nhất trên mạng, ngoại trừ một minh tinh nào đó phạm tội lừa dối thì chính là tin tức sắp phóng hỏa tiễn.

Mà trò chơi này của Hồng Hoang không thể nghi ngờ là làm cho hai mắt của cư dân mạng tỏa sáng, chưa bao giờ nghĩ tới có thể tự thể nghiệm lái phi thuyền lên mặt trăng ở trong trò chơi.

Còn có vụ nổ siêu tân tinh ở góc nhìn thứ nhất càng mang đến rung động trước nay chưa từng có cho bọn họ, lần đầu tiên cảm nhận được mị lực của vũ trụ ở trong trò chơi.

Lại thêm đủ loại thao tác ăn với cơm của các streamer.

Tất cả đều khiến bọn họ mừng rỡ không thôi.

Độ thảo luận đương nhiên cũng tăng lên rồi.

Công ty khác nhận được tin tức đều cảm nhận được một tia áp lực, nhao nhao tổ chức hội nghị, gia tăng đầu tư tài chính.

Toàn bộ thị trường trò chơi khoa huyễn lửa nóng lên trời, không ngừng có trò chơi mới hiện lên, lại thêm một mồi lửa cho sự quật khởi của khoa huyễn.

……

Cuối cùng.

Nhiệt độ này kéo dài hơn một tháng sau.

Ảnh Nghiệp Thiên Hợp đột nhiên thông báo "Lưu Lạc Địa Cầu 2" đã tiến vào giai đoạn cuối cùng, sẽ được ra mắt trước một ngày tên lửa được phóng ra, cầu chúc phóng tên lửa thành công.

Tin tức vừa ra, toàn bộ mạng sôi trào.

Nhất là những người đã xem qua bộ

- Được được được, cuối cùng cũng đợi đến bộ thứ hai ra mắt.

- Lúc trước đi xem bộ thứ nhất, cảm nhận quả thật không tệ.

- Nghe nói đặc hiệu của phần này là do Hồng Hoang làm, nhất định phải ủng hộ mới được!

- Hồng Hoang? Đó là công ty rất nổi tiếng gần đây à?

- Nghe nói chất lượng trò chơi của bọn họ vô cùng cao, đúng là đáng để mong đợi một chút.

- Tôi yêu cầu không cao, đừng kém hơn bộ thứ nhất là được.

Giới phim ảnh và giới trò chơi có sự khác nhau, chủ yếu quan tâm đến phương diện trưng cầu ý kiến của truyền hình điện ảnh, cho nên mọi người cũng chỉ là hiểu biết một chút đối với trò chơi của Hồng Hoang mà thôi.

Rất nhiều người nghe nói hiệu ứng Lưu Lạc Địa Cầu 2 là do Hồng Hoang làm, đều hiếu kỳ chạy tới tìm kiếm thông tin liên quan đến Hồng Hoang.

Kết quả vừa vặn tìm được Tinh Tế Khai Hoang đang hot gần đây, đồng thời bị cảnh tượng hùng vĩ trong video làm chấn động.

Trong lúc nhất thời.

Hai nhà tác phẩm tạo thành liên động.

Người chơi và khán giả chuyển đổi lẫn nhau, lại nâng nhiệt độ lên một lần nữa.

Trên mạng khắp nơi đều là thảo luận về Hồng Hoang và Thiên Hợp, gọi bọn họ là người mở đường trong thời đại khoa huyễn, thậm chí là cọc tiêu của thị trường khoa huyễn.

Điều này làm cho các công ty điện ảnh và truyền hình khác đỏ mắt không thôi.

Mới chỉ có hai ngày đã nhao nhao nhà mình sắp công chiếu phim khoa học viễn tưởng, cũng muốn tranh giành danh hiệu này một chuyến.

Dù sao thì đối với những đạo diễn lớn kia.

Loại hấp dẫn của danh tiếng này tuyệt đối là trí mạng.

Mà đáng chú ý nhất trong đó rõ ràng là một công ty điện ảnh và truyền hình nổi tiếng trong nước, phát ra một video thông báo ra mắt.

[Ảnh Nghiệp Hoa Thị: Bom tấn thảm hoạ khoa huyễn "Thành Lũy Trên Biển" sẽ chính thức ra mắt vào ngày 30 tháng này, chúng tôi không thể chối từ việc đẩy ra đại môn khoa huyễn!]

Tin tức vừa mới phát ra đã dẫn phát rất nhiều thảo luận.

Bởi vì diễn viên chính trong bộ phim này là tiểu thịt tươi đỉnh lưu trong 2 năm qua, là thần tượng thế hệ mới đang nổi như cồn, địa vị còn cao hơn cả Anna vừa mới tấn thăng nhất tuyến gần đây.

- Bên phía Hoa Thị cũng quay chụp phim khoa học viễn tưởng à?

- Tôi nhớ trước kia đạo diễn này là chuyên quay chụp phim tình yêu.

- Mấy bộ phim trước đó của anh ta quả thật không tệ, thế mà bây giờ cũng đổi thành khoa huyễn.

- Xem ra đề tài khoa huyễn thật sự muốn quật khởi rồi.

- Hoa thị chặn ngang một chân, bên phía Thiên Hợp có lẽ sẽ ngồi không yên.

Hai công ty điện ảnh và truyền hình lớn cạnh tranh trên cùng một đài, loại cảnh tượng cũng không thấy nhiều, hơn nữa đề tài điện ảnh cũng đều là giống nhau.

Đây rõ ràng là đang tranh đoạt thị trường khoa huyễn mới nổi.

Hơn nữa rõ ràng Hoa thị có chuẩn bị mà đến, trực tiếp mời đỉnh lưu làm chủ diễn, chỉ riêng lưu lượng đã đè ép Thiên Hợp một đầu.

Trong nháy mắt, chủ đề thảo luận trên mạng chuyển biến, bị Hoa Thị Ảnh Nghiệp hút đi hơn phân nửa.

Số lượng thích và bình luận dưới thông báo ngày càng tăng nhanh, lượng lớn fan hâm mộ chạy tới tiếp ứng.

- Rất tốt, chiếu theo tình thế này, hẳn là rất nhanh có thể vượt qua bên phía Thiên Hợp.

Tổng bộ Hoa Thị Ảnh Nghiệp.

Đám người cao tầng nhìn độ nổi tiếng tăng lên hung mãnh, lộ ra nụ cười hài lòng.

Không giống với trò chơi, lưu lượng có ảnh hưởng cực kỳ quan trọng tới phim điện ảnh, bằng không thì cũng không có nhiều bộ phim bưng ra mác lưu lượng như vậy.

Mặc dù lần này bọn họ tiêu tốn một khoản tiền khổng lồ mời diễn viên chính, nhưng cũng nhận được hồi báo rất rõ ràng.

Nhiệt độ cao như vậy.

Chờ bộ phim được công chiếu, phòng vé tuyệt đối có thể vượt qua Thiên Hợp, ngồi vững vàng vị trí dẫn đầu về khoa huyễn trong nước.

- Được rồi, lại phái thêm người đến bộ tuyên truyền phát hành, gia tăng nhiệt độ cho bộ phim của chúng ta, có thể phát một chút video hậu trường, lưu lượng lớn như vậy không thể lãng phí một cách vô ích.

Hội nghị kết thúc, mỗi bộ môn bắt đầu khua chiêng gõ trống chuẩn bị.

Tiếp theo tuyên truyền phô thiên cái địa xuất hiện, gần như khắp nơi đều có thể nhìn thấy áp phích phim điện ảnh Thành Lũy Trên Biển, trang bìa còn dùng ảnh sân khấu của vị tiểu thịt tươi kia.

Tài nguyên đầu nhập tuyên truyền phát hành khủng bố, thoáng cái đã lấn át tất cả phim điện ảnh bao gồm cả Thiên Hợp Ảnh Nghiệp, giống như toàn bộ đều biến thành vật làm nền.

Đồng thời, trên mạng còn xuất hiện rất nhiều bài viết bôi nhọ Lưu Lạc Địa Cầu 1, khiến rating trên nhiều trang web đánh giá phim bị tụt giảm.

.....

Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, phòng họp.

Nhận được tin tức, Từ Kiến rất nhanh đã triệu tập cao tầng tới, vẻ mặt nghiêm túc.

- Xem ra bên phía Hoa thị rất tự tin đối với bộ phim của mình, lại đầu tư tài nguyên lớn như thế tiến hành tuyên truyền phát hành, nói một chút đi, kế tiếp chúng ta nên ứng đối như thế nào.

Từ Kiến đứng ở trước sân khấu, nhìn lướt qua báo cáo trong tay.

Chương 419: Đối Thủ Cạnh Tranh Xuất Hiện (2)

Xem như là đối thủ cũ của bọn họ, thực lực của Hoa thị không thể nghi ngờ, lần này lại mời nhiều diễn viên là ngôi sao như vậy, vừa nhìn đã biết là muốn bằng mọi cách bắt lấy khối bánh gato khoa huyễn này.

Nếu như ứng đối không tốt, phim mới của bọn họ thật sự có thể sẽ bị hạ thấp.

- Tôi cảm thấy chúng ta nên tăng thêm đầu tư vào việc tuyên truyền.

Lập tức có người mở miệng kiến nghị.

- Không được, lần này vì nhanh chóng quay xong phim, chúng ta đã đầu tư hơn định mức rồi, lại gia tăng tài nguyên tuyên truyền, sợ là rất khó hồi vốn.

- Đúng vậy, tôi vừa mới xem qua báo cáo tài chính, ít nhất cũng phải một tỷ, đã vượt ra dự toán rất nhiều.

- Nếu tăng quy mô, có lẽ bên phía cổ đông sẽ không đồng ý.

Một bộ phim 1 tỷ, nếu xét về tình hình trong nước bây giờ thì hoàn toàn coi như là đầu tư lớn.

Bởi vì bọn họ làm phim điện ảnh không chỉ muốn hồi vốn mà còn muốn kiếm tiền.

Hoa hồng của chuỗi rạp phim, lợi tức của nhà sản xuất, còn có đủ loại chia hoa hồng khác, dự đoán phòng bán vé ít nhất phải đạt

đến gấp 3 lần mới được, cũng chính là 3 tỷ!

Doanh thu phòng vé như vậy ở trong nước cũng chỉ có mười mấy bộ mà thôi, một bộ gần đây còn là sản phẩm của Hồng Hoang, Titanic.

Từ Kiến đương nhiên biết đạo lý này.

Cho nên dù trong lòng khó chịu thì cũng không dám dễ dàng tăng giá cả.

- Hy vọng đặc hiệu của bên Hồng Hoang có thể lật lại một ván.

Chuyện cho tới bây giờ chỉ có thể ký thác hy vọng vào trên người Hồng Hoang.

Dù sao thì bọn họ cũng đã làm xong, bây giờ chỉ thiếu Hồng Hoang bên kia hợp thành hiệu ứng đặc biệt.

Chờ thành phẩm cuối cùng đi ra, tất cả đều sẽ được hé lộ.

- Tổng giám đốc Từ, Hồng Hoang gửi tin đến, nói là đã làm xong thành phẩm phim nhựa.

Vừa nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo đến, lúc này một nhân viên vội vàng chạy tới thông báo.

- Làm xong rồi à?

Các vị cấp cao nghe vậy đều lộ ra sắc mặt vui mừng.

- Được, lập tức để bộ phận xét duyệt nhanh chóng thẩm tra, hoàn thiện thành phẩm cuối cùng, Trương Thế Thành, anh đi phụ trách giám sát, tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ chỗ sơ suất nào.

Trương Thế Thành chính là quản lý cấp cao của bộ thẩm tra Thiên Hợp Ảnh Nghiệp, chuyên phụ trách thẩm tra chất lượng

phim điện ảnh.

Vốn dĩ với loại chuyện này thì Từ Kiến cũng không hỏi nhiều.

Nhưng lần này là chuyện lớn, anh cũng không dám qua loa, cho nên mới giao phó.

- Tôi sẽ đi an bài người làm ngay.

Trương Thế Thành đứng dậy nói một câu, sau đó rời khỏi phòng họp với nhân viên kia, chạy tới bộ môn của mình.

Nhưng mà...

Khi anh xuyên qua hành lang, trở lại trong bộ thẩm tra.

Lại phát hiện một đám nhân viên đang tụ tập ở trước mấy chiếc máy vi tính kinh hô không ngừng, cảnh tượng cực kỳ náo nhiệt.

- Có chuyện gì vậy? Không phải bảo mọi người thẩm tra phim điện ảnh cho tốt à?

Vẻ mặt của Trương Thế Thành trầm xuống, từ đằng xa dậm chân đi tới.

Mình mới đi họp hơn nửa giờ mà thôi, thế mà đám người phía dưới đã toàn bộ lộn xộn rồi.

Nếu như truyền ra ngoài thì chẳng phải là bị những ngành khác cười nhạo?

- Quản lý trở về rồi!

- Quản lý mau đến xem! Bộ phim điện ảnh này thật trâu bò!

- Phim do Hồng Hoang hoàn thiện thật sự quá trâu bò!

Bị một tiếng gầm này của

Nhưng ngay sau đó bọn họ phản ứng lại, vừa kích động lại vừa khiếp sợ quay đầu lại.

Trong lòng Trương Thế Thành kinh ngạc, đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy vẻ mặt như vậy của bọn ranh con này.

Không hỏi nhiều, anh cất bước xuyên qua đám người, liếc mắt một cái đã nhìn thấy hình ảnh trên máy tính.

Chỉ trong mười mấy giây, những cảnh quay hiệu ứng đặc biệt đã làm cho anh ngây người tại chỗ, hai mắt trừng tròn xoe.

Không biết qua bao lâu, anh bỗng nhiên bừng tỉnh.

- Mẹ nó! Đây là phim chúng ta quay à?

...

...

Thành Lũy Trên Biển và Lưu Lạc Địa Cầu 2 sẽ công chiếu một ngày trước khi hoả tiễn được phóng ra, tin tức nặng ký này đã đánh nổ toàn bộ mạng internet.

Giới mê phim vốn dĩ còn đang thảo luận kịch liệt lập tức chấn động, khắp nơi xôn xao.

Rất nhiều dân mạng chạy tới rạp chiếu phim mua vé trước, chuẩn bị xem bộ phim khoa học viễn tưởng được tuyên truyền thời gian dài như vậy.

Thiên Hợp và Hoa thị giằng co mấy tháng cũng trở thành tiêu điểm chú ý của tất cả công ty điện ảnh và truyền hình.

- Từ Kiến, chẳng lẽ anh không biết bộ phim này đã đầu tư bao nhiêu tiền à? Sao chưa được sự đồng ý của chúng tôi mà anh đã

tăng lượng tuyên truyền lên rồi, nếu như thua lỗ phòng bán vé thì anh lấy cái gì để giao phó với chúng tôi hả?

Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, văn phòng của đổng sự trưởng.

Cổ đông nhận được tin tức ngay lập tức gọi điện thoại cho Từ Kiến, chất vấn anh tự ý tăng thêm tuyên truyền phát hành, ngữ khí tràn đầy lửa giận.

- Yên tâm đi, lần này mặc kệ hao tổn hay không, tất cả trách nhiệm tôi đều gánh chịu, đến lúc đó sẽ tự đưa cho các người một cái công đạo.

Từ Kiến cau mày, thầm mắng trong lòng.

Bên phía Hoa thị muốn quyết tâm tuyên truyền ác như vậy, chẳng lẽ các người đều mắt mù không nhìn thấy à?

Chỉ là tốn thêm chút tiền để làm tuyên truyền mà thôi, thế mà làm giống như giết cha mẹ bọn họ vậy, thật đúng là một đám gia hỏa thấy tiền sáng mắt.

Cường độ tuyên truyền phát hành theo không kịp, cho dù phim điện ảnh hay thì có ích lợi gì chứ?

Huống chi.

Anh có sự tự tin tuyệt đối với bộ phim này.

Nó hoàn toàn đáng giá để anh gia tăng đầu tư tuyên truyền.

- Đây chính là anh nói đó, đến lúc đó nếu như phòng bán vé bị thua lỗ, xem anh lấy cái gì để giao phó với chúng tôi!

Cổ đông lưu lại một câu cảnh cáo, sau đó tức giận cúp điện thoại.

Sau đó là hết cuộc gọi này tới cuộc gọi khác, tất cả đều là cổ

đông hưng sư vấn tội.

Nói chuyện hơn nửa giờ đồng hồ, cuối cùng Từ Kiến cũng đè chuyện này xuống, gánh nặng và áp lực trên vai cũng biến thành nặng trĩu.

- Hồng Hoang à Hồng Hoang, tôi đã cược cả tiền cưới vợ của mình vào rồi, tốt nhất là đừng làm cho tôi thất vọng đấy.

Từ Kiến cười khổ một tiếng, lập tức gọi nhân viên tới, bắt đầu chuyện tuyên truyền chuỗi rạp chiếu phim.

Một trận này, bọn họ nhất định phải thắng!

....

Chương 420: Hất Bay Đỉnh Đầu, Thang Máy Vũ Trụ Chấn Nhiếp Lòng Người (1)

Cứ như vậy.

Trong lúc các công ty khua chiêng gõ trống chuẩn bị.

Hai bộ phim điện ảnh hot nhất gần đây cũng được công chiếu, lượng lớn người xem tràn vào trong rạp chiếu phim, tạo thành khung cảnh náo nhiệt.

- Tuyên truyền của hai bộ phim điện ảnh đều không tệ lắm, chúng ta xem bộ nào trước đây?

- Thành Lũy Trên Biển trước đi? Nghe nói danh khí của diễn viên lớn hơn một chút.

- Đội hình diễn viên của Lang Thang Địa Cầu cũng không kém nha, hơn nữa đều là diễn viên kỳ cựu.

- Mắc gì phải chọn lựa chứ? Lại không phải chỉ chiếu một lần, cùng lắm thì xem xong một bộ rồi lại xem tiếp bộ còn lại thôi.

- Ý kiến hay, đêm nay không ngủ, cả đêm xem hết!

Đêm nay rất có thể lại là thời điểm mấu chốt để khoa huyễn trong nước quật khởi, khán giả đương nhiên không muốn bỏ lỡ cơ hội xem phim trước đó.

Sau khi mua vé xong, đi theo biển người tiến vào đại sảnh chiếu phim, chờ đợi phim điện ảnh phát ra.

Trình độ náo nhiệt kia quả thực còn khoa trương hơn so với ăn Tết.

…

- Đến rồi, đến rồi, Thành Lũy Trên Biển sắp bắt đầu chiếu rồi!

Trong một rạp chiếu phim nào đó, người xem vừa mới tìm được vị trí không bao lâu, ánh đèn xung quanh đã nhanh chóng tối sầm, một hồi tiếng loa ầm ĩ vang lên.

Logo của Hoa Thị xuất hiện trên màn hình lớn, làm cho trong lòng tất cả mọi người cả kinh, đều thành thật ngồi vào vị trí.

- Buổi chiếu đầu tiên có rất nhiều người tới.

Mấy sinh viên trẻ tuổi kinh ngạc quay đầu, nhìn về phía vị trí gần như ngồi đầy kia.

Bình thường thì góc trên bên phải và bên trái xa nhất căn bản là sẽ không có người mua.

Nhưng hôm nay, ngay cả hai dãy vị trí này cũng đã ngồi đầy người, đủ để thấy được sự chờ mong của mọi người đối với phim khoa học viễn tưởng.

- Tuyên truyền với cường độ lớn như vậy, muốn không biết cũng khó khăn.

- Hơn nữa buổi chiếu đầu tiên vẫn là trong khung giờ vàng.

- May mà chúng ta tới sớm, bằng không thì vé cũng không mua được.

- Không biết tình huống bên phía Lưu Lạc Địa Cầu như thế nào.

- Mặc kệ nó, xem xong bộ này rồi nói sau.

- Suỵt! Sắp bắt đầu rồi!

Trong lúc nói chuyện, mấy sinh viên nhao nhao ngậm miệng lại, vừa cầm bắp rang vừa nhìn chằm chằm màn hình.

Những người khác cũng dần dần tắt im lặng, nghiêm túc xem phim.

Sau khi trên màn hình phát xong tên nhà sản xuất, cuối cùng cũng chính thức tiến vào kịch bản, một bộ hình ảnh không gian bên ngoài đập vào tầm mắt.

[Đây là bản tin cuối ngày.]

[Phi thuyền vũ trụ mang về nguồn năng lượng vật chất siêu cấp được chính thức mệnh danh là Tiên Đằng.]

[Chỉ trong mấy năm ngắn ngủi, Tiên Đằng đã cơ bản thay thế cho các nguồn năng lượng truyền thống như dầu thô, than đá...]

Vừa mới mở màn.

Chính là lời tường thuật thường thấy nhất.

Đối với những người yêu thích phim điện ảnh như bọn họ thì đã quá quen với việc này rồi.

Ngược lại, bối cảnh ngoài không gian và Địa Cầu làm cho hai mắt của bọn họ sáng ngời.

Mở màn này có vẻ như cũng không tệ lắm.

Những người vốn đang tựa lưng ngồi trên ghế cũng đều ngồi nghiêm chỉnh, dần dần đắm chìm trong bộ phim này.

Nhưng mà mới không đến 5 phút.

Kịch bản đổi thành góc nhìn của nhân vật chính, lúc lái chiến

cơ tiêu diệt kẻ địch ngoài không gian thì không ít người bỗng nhiên nhíu mày lại.

- Sao tôi lại cảm thấy... Lồng tiếng và khẩu hình có chút không khớp?

- Không phải cảm giác, thật sự một cái cũng không khớp!

- Lái chiến đấu cơ này cũng quá tùy tiện rồi, giống như là lái xe bập bênh vậy.

- Mẹ nó! Lời thoại này là nghiêm túc à?

- Đối mặt với nhiều kẻ địch tấn công như vậy, thế mà lại không có một chút cảm giác khẩn trương nào, lại còn đang tán gẫu việc nhà...

Khán giả nhao nhao hít sâu một hơi, vô ý thức lấy ra vé xem phim nhìn một chút, đúng là Thành Lũy Trên Biển.

Trong phòng chiếu phim vốn đang yên tĩnh cũng bắt đầu xuất hiện đủ tiếng nghị luận nho nhỏ, kể rõ nghi ngờ của mình.

Kịch bản nhân vật chính ra mắt chính là điều khiển chiến cơ tiêu diệt kẻ địch ngoài không gian cùng với mấy đồng đội.

Mà phim điện ảnh đã nói từ lúc đầu.

Bởi vì nguồn năng lượng mới bại lộ, Địa Cầu bị kẻ địch ngoài không gian tập kích, hơn nữa tổn thất nặng nề, mặt đất gần như luân hãm.

Cảnh tượng hẳn là vô cùng nghiêm túc này lại bởi vì mấy người trò chuyện nhẹ nhàng, thoải mái như vậy mà sinh ra cảm giác đứt đoạn nghiêm trọng.

Lại thêm biểu cảm cứng ngắc kia, quả thực giống như là mấy người đang ngồi lắc lư trên xe bập bênh, một chút cảm giác khẩn

trương cũng không có.

Ai không biết còn tưởng rằng đang chơi đánh chuột đất.

Giống như là đang đùa giỡn.

- Chỉ có vậy thôi à?

Mấy sinh viên ngồi ở hàng trước lộ ra vẻ mặt tàn niệm, cảm giác trí thông minh của mình bị vũ nhục.

Nhưng nghĩ tới có thể chỉ là mở đầu không quá ổn, bọn họ lại cố nén sự xấu hổ, cố gắng xem tiếp.

Kết quả càng xem thì càng xấu hổ đến mức móc chân.

Không nói đến một chút vấn đề nhỏ như là khẩu hình lồng tiếng không khớp, lời kịch kém, diễn viên diễn xuất cứng ngắc, góc quay hỗn loạn, cảm xúc không đạt tiêu chuẩn, v.v...

Chỉ riêng phương diện kịch bản đã làm cho bọn họ như bị sét đánh rồi.

Mẹ nó.

Trong thời điểm nguy cấp nhất, suy nghĩ của nhân vật chính lại là yêu đương!

Đúng vậy.

Chính là yêu đương!

Toàn bộ quá trình đều là chiến đấu, bàn chuyện tình cảm, lại chiến đấu, lại bàn chuyện tình cảm, thực hiện nhiệm vụ, bàn chuyện tình cảm.....

Kịch bản không những trống rỗng và nhàm chán.

Còn cho người ta một loại cảm giác chiếu cố hai đầu, nhưng cái gì cũng không làm được.

Anh nói nó là phim khoa học viễn tưởng à, gần như hơn phân nửa đều là chuyện tình cảm, hơn nữa còn là tình cảm tương tư đơn phương không có chút tương tác nào.

Anh nói nó là phim tình cảm à, hiệu ứng lại làm không tệ, kết quả lại bởi vì cảnh tình cảm chiếm quá nhiều độ dài, gần như toàn bộ phim chỉ là đủ loại giao chiến trên không bay tới bay lui.

Nhất là lúc nhân vật chính hy sinh anh dũng, tiếng hô "nã pháo về phía tôi" yếu đuối không có chút khí thế nào quả thực làm cho người xem cảm giác toàn thân bị kiến bò, cả người nổi da gà.

Đợi đến khi xem xong toàn bộ phim điện ảnh.

Chương 421: Hất Bay Đỉnh Đầu, Thang Máy Vũ Trụ Chấn Nhiếp Lòng Người (2)

Mấy sinh viên ước gì có thể cho mình một cái tát.

Xem cái gì không tốt, sao một hai phải xem bộ phim này cho bằng được chứ, đây không phải là cố tình tự chịu tội à?

- Đậu má, ai nói với tôi bộ phim này rất hay hả?

- Tốn hơn 100 tệ mà cho tôi xem cái thứ này à?

- Chỉ có thế thôi mà cũng dám nói đẩy ra cánh cửa khoa huyễn trong nước, trực tiếp lạnh chết còn tạm được!

Sau khi phim chiếu xong, mấy vị lão ca nóng nảy gần đó lập tức đứng dậy, trực tiếp xé vé xem phim làm đôi.

Những người khác thấy thế cũng nhao nhao rời phòng chiếu phim, thấp giọng nghị luận.

Nhìn sắc mặt của mọi người đều không tốt.

Bởi vì trải nghiệm xem phim thật sự quá kém!

Tình cảnh kém đến mức bọn họ cũng không biết hình dung như thế nào.

Giống như bị người khác nhét một đống phân vào trong miệng, cả người khó chịu cực kỳ, quả thực là hết sức thất vọng.

Một số người không tìm thấy nơi nào để phát tiết, vì thế phát

biểu thể nghiệm xem phim trên các trang internet lớn, mắng rất là hung mãnh.

[Tôi tuyên bố, tôi là SB (thằng đần độn)!]

[Cầu một đôi mắt chưa từng xem Thành Lũy Trên Biển!]

[Tôi xxx! Khoác lác lợi hại như vậy, uổng phí hơn 100 tệ của tôi! Còn có hai giờ thanh xuân!]

[Thật sự quá sức tưởng tượng, tôi chưa bao giờ xem một bộ phim nào lại qua loa lấy lệ như vậy, ngoại trừ hiệu ứng đặc biệt còn tính là ổn thì cái gì cũng tệ!]

[Không có một diễn viên nào khớp khẩu hình, rửa tiền à?]

[Cầu xin các người, đừng có phim gì cũng dính lên tình yêu được không? Không nói yêu đương sẽ chết à?]

Chưa đầy nửa giờ sau buổi chiều đầu tiên, một lượng lớn bình luận tràn ngập trên mạng.

Nhất là những trang web đánh giá phim, nhất thời bị nhóm khán giả đầu tiên ùa vào, khu bình luận dưới bộ phim vang lên một mảnh tiếng mắng, làm cho các cư dân mạng khác còn chưa xem qua giật nảy mình.

Không biết còn tưởng rằng Ảnh Nghiệp Hoa Thị làm chuyện tày trời gì mà khiến bao nhiêu người oán giận.

Vốn những khán giả này đã có ý kiến đối với định giá hơn 100 tệ rồi, bây giờ phim bị làm thành như vậy, trong lòng bất mãn cuối cùng hoàn toàn bộc phát, không có chút nuông chiều nào đối với Ảnh Nghiệp Hoa Thị.

Đương nhiên.

Cũng có không ít fan hâm mộ của nhân vật chính đứng ra giải

thích.

Ví dụ như "Anh ấy đã rất cố gắng", "Kỹ thuật diễn thật sự quan trọng như vậy sao?", "Các người chính là đang ghen tị tài hoa của anh ấy", "Vì quay chụp mà ngón tay mà anh ấy đã bị thương", v.v...

Sau khi trải qua sự kiện fan hâm mộ lần trước, fan hâm mộ của các ngôi sao lớn đã thu liễm rất nhiều.

Nhưng cho dù như thế thì vẫn có không ít fan hâm mộ nhảy ra giúp đỡ thần tượng nhà mình, chỉ trích những dân mạng này ác ý bôi nhọ.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Đám dân mạng bị ghê tởm cũng không nuông chiều bọn họ, trực tiếp phun ra trở về, phun rất khó nghe, hơn nữa có lý có cứ.

Hơn nữa theo số suất chiếu của Thành Lũy Trên Biển tăng lên, đội ngũ người phun nhanh chóng mở rộng.

Xếp hạng phim này trên các trang web đánh giá liên tục sụt giảm, trong ngày đã giảm xuống 5 điểm.

Các công ty điện ảnh và truyền hình xôn xao.

Các quản lý cấp cao của Ảnh Nghiệp Hoa Thị cũng bị kinh động, vội vàng gửi công văn đi vãn hồi thế cục.

Nhưng mà lại không cách nào ngăn cản đại thế xung kích của dư luận, không bao lâu đã bị xông đến bị thúc ép xóa văn.

Lại một lần nữa.

Bọn họ cảm nhận được sự khắc nghiệt của người xem đối với đề tài khoa huyễn.

Ý đồ dùng thủ đoạn để mê hoặc, tùy tiện trùm lên lớp da khoa

huyễn để lừa gạt hiển nhiên là không có khả năng.

Ảnh Nghiệp Hoa Thị chính là vết xe đổ của bọn họ!

....

Mà lúc này.

Khán giả vừa mới xem xong Thành Lũy Trên Biển cũng hết sức thất vọng đối với thể loại khoa huyễn trong nước, hết lần này đến lần khác sự kiên nhẫn của bọn họ đã cạn kiệt.

- Đi thôi, đề tài khoa huyễn đã không cứu nổi nữa rồi.

- Thật sự quá thất vọng, tôi còn cho rằng cuối cùng có thể nhìn thấy sự quật khởi của quốc khoa.

- Không định xem Lưu Lạc Địa Cầu à?

- Thôi quên đi, còn không bằng về nhà đánh một giấc.

- Không ôm hy vọng, thật sự là một chuyến tay không.

Khi nghe nhắc tới Lưu Lạc Địa Cầu, khán giả do dự một chút.

Dù sao thì cũng có bộ phim trước đó đặt cơ sở, cho dù dở thế nào thì cũng không dở hơn mức đó được.

Nhưng bây giờ thể nghiệm của bọn họ rất kém cỏi, lại thêm bộ phim phần hai này thay đổi đoàn đội làm đặc hiệu, cuối cùng vẫn từ bỏ ý định đi xem, lục tục ra bên ngoài rạp chiếu phim.

Nhưng không ngờ.

Khi bọn họ đi qua một cửa phòng chiếu phim đang đóng chặt.

Trong phòng đột nhiên truyền đến một mảnh tiếng xôn xao.

Tiếng sóng khủng bố xuyên qua khe cửa truyền ra bên ngoài,

cho dù cách một cánh cửa cũng có thể cảm nhận được bầu không khí nhiệt liệt bên trong, thậm chí còn kèm theo rất nhiều tiếng kinh hô.

- Có chuyện gì vậy? Bên trong đã xảy ra chuyện gì à?

Mấy người đi gần đó đều bị dọa sợ, nhao nhao quăng tới ánh mắt tò mò.

Chỉ thấy trên cửa ra vào hiện lên phim nhựa đang chiếu.

《 Lưu Lạc Địa Cầu 2》

- Lưu Lạc Địa Cầu?

- Trong này đang chiếu bộ phim này à?

- Nghe thật náo nhiệt.

- Không giống như là dáng vẻ tẻ ngắt.

- Không thích hợp, hình như có người đang khóc?

- Chẳng lẽ bộ phim này rất hay à?

Đám người ngoài cửa hai mặt nhìn nhau, hiếm khi gặp phải loại tình huống này ở trong rạp chiếu phim.

Nghe thấy âm thanh kia đều sắp xuyên qua tường cách âm truyền ra bên ngoài, hơn nữa đều mang theo sự kích động phấn khởi, giống như là nhìn thấy cái gì đó rất ghê gớm.

Nhưng mà còn không có kinh hô bao lâu thì bên trong lại bắt đầu truyền đến từng trận tiếng khóc, xuyên thấu qua khe cửa nghe rất rõ ràng.

Điều này làm cho bọn họ không khỏi tò mò, rốt cuộc bộ phim như thế nào mà có thể tạo thành phản ứng lớn như vậy, lại làm

cho người ta vừa khóc vừa kêu.

- Hay là... Chúng ta cũng đi xem thử một chút?

Một người trong đó nuốt nước miếng, chần chờ nói.

Mấy người còn lại liếc mắt nhìn nhau, nghe bên trong không ngừng truyền ra tiếng gầm, cuối cùng nặng nề gật đầu, đi thẳng đến khu vé.

Không bao lâu sau đã biến mất ở trong hành lang dài.

Chương 422: Hất Bay Đỉnh Đầu, Thang Máy Vũ Trụ Chấn Nhiếp Lòng Người (3)

Cùng lúc đó.

Trong một phòng chiếu phim đang phát Lưu Lạc Địa Cầu 2, gần một nửa người đều đứng lên khỏi chỗ ngồi, nhưng lại không có một ai mở miệng ngăn cản.

Bởi vì bọn họ đã bị hình ảnh trước mắt làm cho chấn động.

Chỉ thấy trên màn hình là một đường ray thang máy vũ trụ cao vút trong mây.

Nơi nơi đều là dụng cụ và kiến trúc tiên tiến, nhìn rất có cảm giác khoa học kỹ thuật.

[Năm... Bốn... Ba... Hai... Một...]

[Phóng ra!]

Tiếng ầm ầm dữ dội vang lên, phía dưới thang máy đột nhiên phun ra ngọn lửa mạnh mẽ, toàn bộ mặt đất đều là sương mù màu trắng cuồn cuộn.

Theo một hồi âm thanh hùng dũng của ghi-ta điện và âm thanh Dolby, thang máy vũ trụ phóng lên trời, dọc theo đường ray bay lên trời cao.

Cuối cùng cũng vượt qua tầng mây, xuyên qua bầu khí quyển, tiến vào trong không trung tối như mực.

Cảnh phim chỉ trong hơn một phút ngắn ngủi lại phát huy rõ sức hấp dẫn của khoa học kỹ thuật vô cùng tinh tế.

Khi thang máy lên tới chỗ cao nhất, nhìn thấy trạm vũ trụ không gian giống như cự thú vũ trụ trên đỉnh kia, khán giả lập tức bị chấn động đến tê cả da đầu, hai mắt trợn tròn.

- Mẹ nó! Đây là cái gì?

- Thang máy vũ trụ này thật trâu bò!

- Cái hiệu ứng này quả thực là bùng nổ!

- Màn này xem thật mãn nhãn!

- Tôi nổi da gà khắp người rồi!

- Loại đặc hiệu này tuyệt đối là trình độ quốc tế đỉnh tiêm!

- Thức tỉnh rồi, cuối cùng khoa huyễn trong nước cũng thức tỉnh rồi!

- Hu hu... Tôi cảm động đến sắp khóc!

- Khoa huyễn trong nước trâu bò!

Lực biểu hiện hình ảnh không gì sánh kịp mang đến cho bọn họ hai tầng xung kích thị giác và thính giác, từng người kích động ầm ĩ lên.

Một số người càng là mặt mũi đỏ bừng vì phấn khích, lệ nóng doanh tròng.

Cổ áo trong lúc bất tri bất giác đều bị ướt nhẹp một mảnh, không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt tâm tình của mình vào giờ khắc này.

Sự chấn động mà bộ phim này mang đến đã vượt xa tưởng

tượng của mọi người.

Nhất là khi nhìn thấy một màn cuối cùng, lấy vũ trụ làm góc nhìn, từ trên cao quan sát toàn bộ trạm không gian và Địa Cầu, càng là đỉnh đầu đều bị hất bay, kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Trải qua nhiều năm chế giễu và áp bách như vậy.

Khoa huyễn trong nước.

Cuối cùng cũng đứng lên rồi!

…

Toàn bộ phim điện ảnh kéo dài đến gần 3 giờ.

Trong lúc đó không ai nửa đường rời đi.

Cho dù là đi vệ sinh thì đều là có thể nghẹn thì nghẹn, không thể nghẹn thì vội vàng rời đi rồi nhanh chóng trở về, chỉ sợ thật lãng phí mấy giây.

Bộ phim Lưu Lạc Địa Cầu 2 này.

Sự chấn động mà nó mang đến cho bọn họ thật sự quá lớn!

Chỉ riêng hình ảnh Thang Máy Vũ Trụ bay lên trời đã làm cho bọn họ chấn động đến tê dại da đầu, bị cảnh tượng đặc hiệu hùng vĩ kia làm cho kinh ngạc đến ngây người ở trên chỗ ngồi.

Tiếp theo Thang Máy Vũ Trụ bị phá hủy, trơ mắt nhìn thành lũy gánh chịu hy vọng của con người rơi xuống mặt đất, toàn bộ khán phòng vang lên tiếng tiếc hận.

[Tất cả các lão binh trên 50 tuổi ra khỏi hàng!]

Khi kịch bản tiến hành đến lúc mặt trăng sắp va chạm với mặt

đất, không thể không phái người đi làm nổ tung nó.

Một câu lời kịch dõng dạc có lực vang lên.

Trong nháy mắt làm cho hơn phân nửa người xem nước mắt tràn mi.

Nhưng chỉ có thể dùng ánh mắt mơ hồ nhìn những lão binh kia ra khỏi hàng, ngồi phi thuyền đi tới mặt trăng, đi lên con đường không thể quay lại.

Dùng thân thể người phàm để sánh vai với thần minh!

Một đoạn kịch bản ngắn ngủi đã làm cho bọn họ cảm nhận được một cảm giác sứ mệnh dân tộc mãnh liệt, cùng với kính ý đối với mấy người đứng ra hi sinh ở thời khắc nguy nan này.

Nhất là khi đếm ngược đến giờ phát nổ, những người già kia ngồi trên mặt trăng, ngóng nhìn về Địa Cầu.

Âm nhạc vừa vang lên, khán giả cũng không khỏi nghẹn ngào.

Cuối cùng.

Ở các nơi trên toàn cầu, trên dưới một lòng.

Động cơ của Địa Cầu đã được châm lửa thành công, đẩy hành tinh mang theo niềm hy vọng và nền văn minh của toàn bộ nhân loại ra khỏi quỹ đạo, cách xa mặt trời.

Trong nháy mắt, trong phim bộc phát tiếng hò reo kịch liệt.

Người xem trong phòng chiếu phim cũng ôm nhau hoan hô, kích động đến không kềm chế được.

Âm thanh khủng bố kia lại làm cho người đi qua hành lang bên ngoài nhao nhao dừng chân, còn tưởng rằng xuất hiện hỗn loạn gì đó.

Lại qua không biết bao lâu, cửa lớn phòng chiếu phim mới rốt cuộc mở ra.

Khán giả cười cười nói nói, kích động phấn khởi đi ra ngoài, có người còn rưng rưng nước mắt, liên tục lấy khăn giấy lau.

Đây là lần đầu tiên bọn họ rơi lệ bởi vì rung động và xúc động.

Nhưng lại không cảm thấy mất mặt chút nào, ngược lại coi đây là vinh quang.

Toàn bộ lối đi trải rộng đủ loại âm thanh sợ hãi thán phục và nghị luận, dẫn tới vô số người qua đường ghé mắt nhìn.

Rất nhanh.

Chuyện này đã truyền khắp trên mạng.

Theo Lưu Lạc Địa Cầu 2 vừa mới công chiếu xong vòng thứ nhất, các bình luận về bộ phim này trên các trang web đánh giá lớn đều vỡ tổ.

Số lượng bình luận gần như tăng vọt theo cấp số nhân.

[Mẹ nó! Tuyệt, đây tuyệt đối là đặc hiệu nổ mạnh nhất mà tôi từng thấy cho đến tận bây giờ!]

[Lúc Thang Máy Vũ Trụ bay lên tôi cảm giác hồn đều bay nhanh, nhìn thật sự quá sung sướng, đây mới là dáng vẻ mà khoa huyễn nên có!]

[Một bộ phim thể hiện tình cảm của đại quốc vô cùng tinh tế, còn có cuối cùng toàn bộ nhân loại thống nhất mặt trận, thật sự làm tôi chấn động sâu sắc.]

[Không có chủ nghĩa anh hùng cá nhân, chỉ có nhân loại nhỏ bé và đoàn kết, kịch bản chân thực và đầy màu sắc lãng mạn, đây là phim khoa học viễn tưởng tuyệt nhất mà tôi từng xem!]

[Mặc dù còn có một số thiếu sót, nhưng khuyết điểm không thể che giấu được ưu điểm, kỹ thuật diễn của các diễn viên đều ổn áp, các phương diện biểu hiện đều có thể xưng là đỉnh tiêm, nhất là hiệu ứng đặc biệt, quả thực đã nâng bộ phim này lên một tầng cao mới, khoa huyễn trong nước được cứu rồi!]

Chỉ vẻn vẹn mấy giờ.

Cho điểm Lưu Lạc Địa Cầu 2 đã vọt tới 8.8 điểm trở lên.

Đối với phần lớn phim điện ảnh thì đây đã là độ cao cực kỳ khoa trương.

Chương 423: Một Ngày Nào Đó, Chúng Ta Sẽ Không Còn Tụt Lại Phía Sau! (1)

Hơn một trăm ngàn người tham gia chấm điểm, liều mạng thả ra tâm tình xao động của mình cùng với nội tâm xúc động sau khi xem phim.

Thậm chí có rất nhiều người hô to.

Khoa huyễn trong nước được cứu rồi!

Nếu như nói.

Sự thành công của bộ phim này có một nửa là đến từ kỹ thuật diễn cùng với kịch bản đầy đặn.

Vậy một nửa còn lại nhất định là nhờ hiệu ứng đặc biệt.

Có thể xưng là hiệu ứng đứng đầu, đã hoàn toàn đạt đến trình độ cấp thế giới, không thua kém những công ty điện ảnh và truyền hình cỡ lớn ở nước ngoài.

Mà hiệu ứng đặc biệt cũng chính là khâu quan trọng nhất trong phim khoa học viễn tưởng.

Bộ phim này của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp không thể nghi ngờ là đã phát huy phương diện này đến cực điểm, làm cho khán giả cảm nhận được mị lực của khoa huyễn.

Nói là một cước đá văng cửa lớn khoa huyễn trong nước đóng lại đã lâu là hoàn toàn không đủ.

Điều này làm cho Thành Lũy Trên Biển vốn dĩ dở tệ càng bị vô số người chế giễu.

Là hai bộ phim được công chiếu cùng ngày.

Nhưng so sánh hai bên, Lưu Lạc Địa Cầu lấy tinh thần đoàn kết dân tộc làm điểm xuất phát nội hạch hoàn toàn nghiền ép bộ phim tình yêu được khoác da khoa huyễn là Thành Lũy Trên Biển.

Có đôi khi mất mặt không đáng sợ.

Đáng sợ là bị người khác vạch trần khuyết điểm ở trước mặt.

Dưới sự phụ trợ của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, mặt mũi của Hoa Thị Ảnh Nghiệp gần như là vứt sạch, thậm chí bị đè trên mặt đất giẫm lên.

Câu nói "Đẩy ra cánh cửa khoa huyễn trong nước là nhiệm vụ của chúng tôi" trước đó cũng thành trò cười của mọi người.

Lập tức làm cho bộ phim của Thiên Hợp trở nên cao lớn hơn.

Càng ngày càng nhiều người biết đến bộ phim này, chạy tới rạp chiếu phim xem, sau khi xem xong cũng bị hình ảnh và kịch bản đặc sắc kia làm cho chấn động thật sâu.

- Nếu như tôi nhớ không lầm thì đặc hiệu của phim Lưu Lạc Địa Cầu 2 là do Hồng Hoang làm đúng không?

Đột nhiên, có dân mạng nghĩ đến thông báo trước đây từng nhắc đến bên làm hiệu ứng của bộ phim này.

Công ty có thể làm ra loại hiệu ứng đặc biệt cấp bậc này đương nhiên được rất nhiều dân mạng và công ty chú ý.

Rất nhiều người không chơi game cũng đều mở ra thông báo mà Hồng Hoang và Thiên Hợp đã công bố trước đó, chú ý tới trò chơi được nhắc đến trên đó, Tinh Tế Khai Hoang.

Kết quả ấn mở xem xét.

Phát hiện trò chơi này lại có bối cảnh rất giống với Lưu Lạc Địa Cầu.

Bọn họ là người chơi.

Đang gặp phải nguy cơ mặt trời nổ tung.

Cần phải tìm được biện pháp chạy ra khỏi hệ mặt trời trước khi nó phát nổ.

Ngay cả lái phi thuyền bay lên vũ trụ cũng không khác biệt với cảnh thang máy vũ trụ trong phim điện ảnh, còn có thể nhìn cảnh tượng nguy nga của toàn bộ tinh cầu trong vũ trụ.

- Hả? Trò chơi này nhìn có vẻ rất thú vị.

- Lại có hình thức VR, đây chẳng phải là có thể tận mắt thể nghiệm cảm giác bay đến vũ trụ à?

- Lúc xem phim đã đủ trâu bò rồi, trò chơi này càng trâu bò, có thể làm cho người ta tự mình thể nghiệm.

- Thiết bị chỉ cần 2000 tệ thôi à? Mua một cái thử xem.

Phim điện ảnh trở nên nổi tiếng, cuối cùng tạo thành hồi quỹ cho trò chơi, hấp dẫn rất nhiều dân mạng không chơi game.

Lượng tiêu thụ VR vốn đang trì trệ không tiến cũng bắt đầu chậm rãi tăng lên.

Trò chơi và phim điện ảnh tạo thành tuần hoàn tốt.

Điều này đủ để chứng minh.

Trước đây Trần Lâm tìm Ảnh Nghiệp Thiên Hợp hợp tác là đúng.

....

Phanh!

Cửa phòng họp bị đẩy ra.

Trong Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, một nhân viên lộ ra vẻ mừng như điên, cầm bản báo cáo vội vàng chạy đến.

- Đổng sự trưởng, phòng bán vé ngày đầu tiên, phòng bán vé ngày đầu tiên đã có rồi!

Giọng nói của anh rất lớn, thoáng cái đã truyền khắp trong và ngoài phòng họp.

Từ Kiến vốn còn đang thảo luận với những lãnh đạo cấp cao khác đều cả kinh, nhao nhao đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

- Đã có rồi à? Mau, mau tới đây xem thử!

Từ Kiến vội vàng đi lên nhận lấy bản báo cáo, ánh mắt nhanh chóng xem lướt qua thật nhanh.

Sau khi nhìn thấy số liệu được liệt kê phía trên, trên mặt của anh lập tức lộ ra vẻ mừng như điên, thậm chí có chút khó có thể tin được.

- 400 triệu! Ngày đầu tiên đã đạt đến 400 triệu?

400 triệu!

Các lãnh đạo cấp cao nghe vậy thì đều xôn xao không thôi.

Ngay sau đó mọi người đều trở nên phấn khích.

Không để ý tới mặt mũi gì nữa, vội vàng rời khỏi chỗ ngồi xông tới.

Là người hành nghề trong ngành công nghiệp điện ảnh, bọn họ rất rõ ràng con số này đại biểu cho cái gì.

Gấp năm lần doanh thu phòng vé ngày đầu tiên, gần như bằng thành tích tuần đầu tiên của một bộ phim.

Điều đó có nghĩa là.

Doanh thu phòng vé của bộ phim này trong tuần đầu tiên ước tính sẽ đạt tới 2 tỷ trở lên!

Chỉ cần không đến một tháng là có thể hoàn vốn!

- Được được được, rất tốt!

Từ Kiến khen ngợi liên tục, gương mặt hồng hào, hoàn toàn không giống như là dáng vẻ trên 50 tuổi.

- Không hổ là đổng sự trưởng, hạng mục do ngài tự giám sát đều hơn được sự cố gắng của chúng ta trong một năm.

- Ngày đầu tiên bán được 400 triệu, nếu như vận hành tốt, nửa tháng đạt đến 3 tỷ trở lên hoàn toàn không thành vấn đề!

Mấy vị quản lý cấp cao lập tức vuốt đuôi nịnh bợ không để lại dấu vết.

Từ Kiến vốn tâm tình cực tốt đương nhiên vô cùng hưởng thụ, nụ cười vẫn không ngừng lại.

- Được rồi, để phía bộ phận điều hành và tuyên truyền toàn lực đẩy ra nước ngoài, tôi muốn để cho người của quốc gia khác biết, trình độ khoa huyễn của chúng ta cũng không thua kém bọn họ!

Một câu kia có thể nói là hào tình vạn trượng, làm cho các vị cấp cao đều không khỏi kích động.

Lập tức nhận mệnh lệnh, gia tăng lượng tài nguyên tuyên truyền, tuyên bố thông báo quảng bá rộng rãi.

Mà Từ Kiến trong phòng họp cũng rất nhanh nhận được điện thoại của các cổ đông.

- Từ đại lão bản à, anh thật đúng là làm cho chúng tôi nơm nớp lo sợ hồi lâu, đã có một bộ phim hay như vậy vì sao không nói trước cho tôi biết chứ, sớm nói thì tôi đã tăng thêm giá vốn cho anh rồi.

- Ha ha, thành tích này tôi cũng vừa mới biết thôi, vừa vặn mở rộng ra nước ngoài cần một chút tài nguyên, anh xem...

- Không thành vấn đề, bao ở trên người của tôi là được, cần bao nhiêu tiền thì cứ việc nói!

- Vậy tôi sẽ không khách khí...

Chương 424: Một Ngày Nào Đó, Chúng Ta Sẽ Không Còn Tụt Lại Phía Sau! (2)

Khoảng nửa giờ sau, Từ Kiến mới đối phó xong với tất cả cổ đông, cúp điện thoại.

Nhìn trên tay lại có một khoản tài chính lớn, anh không khỏi thầm mắng trong lòng.

Đám gia hỏa này, lúc trước anh cầu chết cầu sống cũng không chịu cho thêm chút tiền.

Kết quả bây giờ thấy phim điện ảnh bán chạy, từng người chạy tới đưa tiền, lật mặt còn nhanh hơn lật sách.

Đây chính là tư bản...

Nhưng như vậy cũng tốt.

Sau chuyện hôm nay, anh muốn xem thử, sau này anh đi đòi tiền ai lại dám không cho.

Nghĩ tới đây.

Anh lập tức cầm điện thoại di động lên, gọi cho Trần Lâm.

...

Xế chiều hôm đó.

Một tin tức nặng ký xuất hiện dưới tài khoản của Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, trực tiếp công bố doanh thu phòng vé ngày đầu tiên

của bọn họ.

Cũng dẫn đến những minh tinh tham diễn cũng nhao nhao xuất hiện, tiến hành ăn mừng tin tức này.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ ngành giải trí và truyền hình đều chấn động.

- Tê! Ngày đầu tiên đã thu hoạch được 400 triệu phòng vé à?

- Vậy chẳng phải hơn nửa tháng là có thể hồi vốn à?

- Quả nhiên ánh mắt của tôi không tệ, phim này nhất định có thể hot.

- Lưu Lạc Địa Cầu 2 trâu bò! (icon thét chói tai)

- Xông lên đi! Xông ra biên giới!

- Thời điểm khoa huyễn trong nước quật khởi đã đến!

- Đây chính là cảm giác khi chứng kiến thời khắc lịch sử à?

- Một ngày nào đó, chúng ta sẽ không còn tụt lại phía sau nữa!

Việc công bố doanh thu phòng vé Lưu Lạc Địa Cầu 2 đối với ngành điện ảnh và truyền hình trong nước mà nói không thể nghi ngờ là một lần trùng kích cực lớn.

Bộ phim này thành công, đại biểu cho sự hưng khởi của đề tài khoa huyễn, càng đại biểu cho sự hưng thịnh của sản nghiệp khoa học kỹ thuật.

Ý nghĩa ẩn chứa trong đó.

Đã hoàn toàn vượt qua bản thân bộ phim điện ảnh.

Làm cho tất cả người dân thấy được hy vọng quật khởi!

Nhất là Hồng Hoang tham gia chế tác đặc hiệu và chế tác cảnh tượng, đạo cụ, cùng với mấy công ty lớn khác, nghiễm nhiên trở thành tiêu điểm trong ngành.

Giờ khắc này, cánh cửa lớn khoa huyễn trong nước đã mở ra.

Bọn họ chỉ thiếu thời gian mà thôi.

Mà càng làm cho bọn họ khiếp sợ là.

Ngay khi Ảnh Nghiệp Thiên Hợp tuyên bố phòng bán vé không bao lâu, quốc gia đột nhiên @Lưu Lạc Địa Cầu.

Bộ Hàng Không Vũ Trụ, kiến trúc Hoa Quốc, viện khoa học kỹ thuật lần lượt tuyên bố thông báo, làm cho trên mạng vốn đang náo nhiệt trong nháy mắt sôi trào lên.

Cho dù Từ Kiến thân ở trong Ảnh Nghiệp Thiên Hợp thì lúc này cũng đều kích động không thôi.

Rất rõ ràng.

Tin tức phía trên muốn mạnh mẽ nâng đỡ đề tài khoa huyễn là sự thật!

Có sự ủng hộ của quốc gia, bọn họ lo gì không thể đứng dậy?

Mà anh cũng biết vì sao lần này phía trên lại tự mình ra mặt.

Chính là bởi vì bộ phim này của bọn họ cần rất nhiều tài liệu thật, mời rất nhiều công ty tới trợ giúp.

Hành động này xem như là biến tướng thúc đẩy sự phát triển của các ngành như kiến trúc, khoa học kỹ thuật, mô hình, vũ trụ hàng không, nguyên vật liệu... mới rốt cuộc thu được sự ủng hộ của phía trên.

Đây không phải là ám hiệu.

Mà là tỏ thái độ rõ ràng.

Sau này các người làm như vậy là được rồi!

Khó trách đề tài khoa huyễn lại trở thành sản nghiệp hàng đầu, lần này các ngành các nghề đều biết ý tứ của phía trên.

Nhất là ngành trò chơi.

Cuối cùng bọn họ cũng phản ứng lại, những công ty trò chơi khoa huyễn kia đã ngồi lên chiếc xe tốc hành trước bọn họ một bước, hối hận trước đây không có quyết tâm hung ác lấy xuống vị trí chiêu thương.

.....

- Cuối cùng cũng bắt đầu.

Trong công ty Hồng Hoang.

Trần Lâm nhìn từng tin tức trên mạng, nhếch miệng lên.

Hôm nay.

Chính là thời gian phóng tên lửa.

Cũng là thời gian trò chơi mới của bọn họ chính thức bán ra.

Hãy để bọn họ là người đầu tiên làm liều trong lĩnh vực trò chơi khoa huyễn.

- Tất cả chuẩn bị xong chưa? Sau khi tên lửa bay lên trời thì lập tức phát hành.

Anh nhìn về phía lão Lý đang an bài công việc bên cạnh.

- Chuẩn bị xong, tuyệt đối có thể mang đến cho bọn họ một sự trải nghiệm khác biệt!

Lão Lý bày ra một thủ thế OK, anh chờ đợi ngày này đã rất lâu rồi.

- 5...4...3...2...1...

- Phóng ra!

Kênh quan phương của bộ hàng không vũ trụ.

Theo đó là một tiếng hô to kiêu ngạo cùng với tiếng lửa nổ vang ầm ầm.

Hỏa tiễn vệ tinh được chuẩn bị mấy năm liền cuối cùng phóng lên trời trong ánh mắt chăm chú của tất cả dân chúng trong nước.

Một ngày này.

Cả nước chúc mừng.

Tiếng hoan hô vang vọng khắp mặt đất.

Tất cả dân chúng ngồi ở trước TV, máy vi tính hoặc là cầm điện thoại di động, trong lòng dâng lên cảm giác tự hào dân tộc mãnh liệt.

Trong suy nghĩ của bọn họ.

Thứ bay lên trời cao chính là tên lửa.

Đồng thời cũng là cho thế giới thấy khoa học kỹ thuật của đất nước, đang tranh sĩ diện cho toàn bộ Hoa Quốc bọn họ!

Bởi vì tên lửa này vừa gánh chịu sức mạnh khoa học kỹ thuật của cả nước, cũng đồng dạng gánh chịu thuế má mà những dân chúng như bọn họ cống hiến, ngưng kết từ mồ hôi của bọn họ.

Nó chính là tượng trưng của sự quật khởi!

Tượng trưng cho thực lực!

Toàn bộ quá trình phóng ra kéo dài đến gần một giờ, đưa tin tại hiện trường của bộ hàng không vũ trụ cuối cùng mới hạ màn.

Trong cuộc thảo luận kịch liệt của cư dân mạng, bộ hàng không vũ trụ và tên của các viện khoa học kỹ thuật xuất hiện bên trong màn hình.

Tiếp theo chính là từng công ty thuộc mọi ngành nghề đã cống hiến cho lần phóng ra này, ước chừng hơn năm mươi nhà.

...

- Lão Lý mau nhìn kìa! Lên tivi, chúng ta lên tivi rồi!

- Thật sự là logo của công ty chúng ta!

- Hơn nữa còn được xếp ở nhóm trước!

Trong công ty Hồng Hoang.

Một đám nhân viên vô cùng kích động, nhìn tên của công ty nhà mình xuất hiện trên kênh quốc gia.

Thậm chí có người lấy điện thoại chụp ảnh màn hình tivi.

Chuyện có mặt mũi như vậy, đương nhiên là phải ghi lại.

- La hét gì ở đây, tên lửa thành công bay lên trời, chúng ta cũng nên phát hành trò chơi rồi, nhanh đi chuẩn bị đi.

Lão Lý mặt mày hớn hở, loại chuyện lên TV này, trước đó anh nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Chương 425: Có Thể Khoác Lác Ở Âm Phủ Suốt Một Năm (1)

Bây giờ dưới sự chứng kiến của nhân dân cả nước, lại được dịp nổi tiếng một lần nữa.

Xem danh hiệu mà bộ hàng không vũ trụ đưa ra.

《 Xí nghiệp cọc tiêu khoa học kỹ thuật hàng không vũ trụ 》

Danh hiệu này vừa nghe đã biết vô cùng có phân lượng.

Sau này khi làm công tác tuyên truyền bên ngoài, huân chương vinh dự của bọn họ lại tăng lên, xem ai còn dám khinh thường bọn họ.

- Lão Lý, tất cả chương trình đã được chuẩn bị ổn thoả.

Lúc này, tiếng hô hoán từ đằng xa truyền đến.

Các nhân viên đều chuẩn bị sẵn sàng, chờ đợi mệnh lệnh của anh.

Lão Lý hít sâu một hơi, hạ chỉ thị:

- Mở khóa toàn diện!

Sau một tiếng ra lệnh, Tinh Tế Khai Hoang đã được đăng nhập vào Steam và Cự Ngạnh trước đó cuối cùng toàn diện mở khóa.

Anh hỏi tại sao không nhắc tới tới Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa à?

Đó là đương nhiên là do tỷ lệ phân chia quá thấp.

Giá cả tương tự, Steam cho 80%, Cự Ngạnh cho 85%, Tác Nghê và Nhậm Thiên Địa lại chỉ có 70%, cho dù muốn lên thì cũng không thể lên ngay bây giờ.

- Xem ra có cơ hội phải đi nói chuyện ăn chia với hai nhà này mới được.

Lão Tống đứng ở bên cạnh thấp giọng nói.

- Bên phía tổng giám đốc Trần nói thế nào?

Lão Lý hỏi.

- Cậu ấy nói không vội, lượng tiêu thụ của chúng ta chủ yếu là PC và VR, bên phía máy chủ có một nhà là tạm thời đủ rồi.

- Cũng đúng, 70% đối với chúng ta bây giờ thì quá thấp, chờ sau này nhiệt độ trò chơi hạ xuống rồi mới đưa ra giảm giá.

Lão Lý cũng biết muốn từ hai nhà khác lấy được 85% giống như Cự Ngạnh cũng không dễ dàng.

Hơn nữa trước đó khi bọn họ đi Nhậm Thiên Địa đàm phán độc chiếm hàng năm thì bị đối phương công phu sư tử ngoạm, vì thế mất hứng thú chủ động bàn chuyện.

Nói trắng ra là cả hai bên đều không nguyện ý xuống nước.

Mặc dù lợi ích trước mắt.

Nhưng có đôi khi mặt mũi của công ty cũng rất quan trọng.

Người quyết đoán giống như Đường Tuấn mới nhậm chức ở Cự Ngạnh vẫn là số ít.

Hơn nữa.

Vị tổng giám đốc Trần này của bọn họ có đôi khi vô cùng tùy

hứng.

- Được rồi, trò chơi chính thức bán ra, tôi đi bộ phận tuyên truyền phát hành xem thử, để cho bọn họ nỗ lực thêm một chút.

Lão Tống không nói thêm gì nữa, quay người rời khỏi đoàn đội Ánh Sáng.

Lão Lý thì tiếp tục giám sát đoàn đội, tự mình phụ trách công việc đăng bài trò chơi mới.

....

Không đến nửa giờ.

Các người chơi vừa mới xem xong truyền hình trực tiếp về vụ phóng tên lửa thì đã thấy được tin tức về trò chơi mới của các nhà sản xuất lớn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ giới trò chơi lại sôi trào lần nữa.

- Đến rồi, đến rồi, đợi lâu như vậy cuối cùng cũng ra mắt rồi!

Trong phòng livestream.

Lão E nhận được tin tức lập tức lấy ra kính mắt VR đã chuẩn bị trước đó rồi đội lên trên đầu, trên mặt tràn đầy vẻ chờ mong.

Người xem và fan hâm mộ cũng đã chờ ở trong phòng chat live từ rất sớm.

- Không biết bản chính thức sẽ tăng thêm bao nhiêu nội dung đây.

- Cuối cùng cũng chờ tới rồi, tôi không đi xem những đại pháo tinh hạm kia, chỉ vì xem Tinh Tế Khai Hoang của Hồng Hoang.

- Ha ha, tôi cũng vậy, những đại pháo tinh hạm kia cũng chỉ là

lái máy bay tiêu diệt kẻ địch mà thôi, thật ra cũng không khác biệt lắm so với trò chơi bắn súng mưa đạn.

- Tôi từ Lưu Lạc Địa Cầu tới, nghe nói ở đây có thể nhìn thấy cảnh mặt trời nổ tung.

- Quả thật có thể nhìn thấy, còn có thể tắm xông hơi tại hiện trường.

- Loại mà khiến hai mắt cũng không còn đúng không? (icon đầu chó)

Xem như là một tác phẩm có bối cảnh tương tự, rất nhiều fan hâm mộ của Lưu Lạc Địa Cầu cũng đều đến đây quan sát, muốn kiến thức một chút quá trình mặt trời nổ tung không xuất hiện trong phim.

Thuận tiện xem làm thế nào chạy ra hệ mặt trời trong trò chơi.

Trong cuộc thảo luận nhiệt liệt này.

Lão E đã điều chỉnh xong thiết bị thử, thành công tăng thêm bản chính của trò chơi.

[Trò chơi: Tinh Tế Khai Hoang (Outer Wilds)]

[Giới thiệu vắn tắt: Khi nhìn thấy Cá Lồng Đèn thì tận lực đừng lên tiếng.]

[Loại hình: Vũ trụ, mạo hiểm, khoa huyễn]

[Giá bán: 155 tệ]

Chỉ liếc mắt nhìn tin tức một cái, anh đã thông thạo tiến vào trò chơi, đi tới giao diện chủ quen thuộc kia.

- Hả? Hình như độ chi tiết đã trở nên cao hơn rồi.

Hai mắt của lão E sáng lên, lập tức bắt đầu trò chơi.

Bởi vì lúc trước chơi bản thử nghiệm, cho nên anh không thể lưu trữ phần chơi trước đó được.

Nhưng anh không hoảng hốt chút nào, giống như là trở về nhà, rất nhẹ nhàng lấy được mật mã của phi thuyền, đồng thời tìm được pho tượng đầu dê thành công tiến vào thời gian tuần hoàn.

Tất cả chuẩn bị ổn thoả, anh ngồi thang máy đi vào trong khoang điều khiển phi thuyền, trong lòng tràn đầy chờ mong.

- Lần trước chơi thử nghiệm chỉ mở ra Địa Cầu và mặt trăng, lần này đi ra ngoài xem đã đổi mới nội dung gì.

Nói xong, một tiếng nổ vang lên.

Phi thuyền chậm rãi bay lên trời trong một hồi phun lửa, lại đi vào trong không gian quen thuộc kia.

Nhưng mà một giây sau, anh đã bị cảnh tượng trước mắt làm cho sững sờ.

Trong không trung vốn dĩ không có vật gì bây giờ lại có từng hành tinh với hình dạng khác nhau đang lơ lửng, dùng tốc độ khác nhau quay quanh mặt trời.

Trong vũ trụ thâm thúy và hắc ám này, nó có vẻ càng kinh khủng hơn.

Đúng vậy.

Chính là kinh khủng!

Nỗi sợ hãi với những điều chưa biết!

Giống như là từng con quái vật ngủ say ở trong không gian, làm cho người ta không dám tùy tiện nhích tới gần.

Cẩn thận quan sát, còn có thể thấy rõ ngoại hình của một hành tinh gần đó.

Rõ ràng là một quả cầu có bề mặt đã sụp đổ, để lộ ra chỗ sâu trong lòng đất, không biết bên trong cất giấu cái gì.

- Má ơi, tôi vừa mới nhìn đã có chút sợ hãi rồi.

- Không khí này thật sự rất không tệ, giống như cảm giác mà vũ trụ mang đến cho tôi.

- Lúc những hành tinh kia bay tới, có loại cảm giác áp bách không diễn tả được.

- Lại có thể đổi mới nhiều hành tinh như vậy trong một lần.

- Hay là chúng ta đi đến tinh cầu bị nứt kia xem thử đi?

Vừa mới bay lên trời, rất nhiều người đều bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động, cũng rất nhanh phản ứng lại, tập trung chú ý vào hành tinh vỡ vụn gần nhất kia.

Nhưng bởi vì cách quá xa nên không nhìn thấy rõ ràng.

Chương 426: Có Thể Khoác Lác Ở Âm Phủ Suốt Một Năm (2)

Loại cảm giác sợ hãi xen lẫn hiếu kỳ này làm cho bọn họ muốn ngừng mà không được, có loại cảm giác như xem phim kinh dị vào buổi tối.

Nhưng mà.

Nhìn thấy mưa đạn, lão E lại đi ngược lại con đường cũ, cười nói:

- Vội vàng cái gì? Hồng Hoang muốn người chơi tìm tòi theo trình tự, nhưng tôi thì không, tôi muốn đi lên mặt trời xem thử.

Người chơi am hiểu nhất là cái gì?

Đương nhiên là tìm đường chết, tìm đường chết bằng đủ mọi cách.

Lão E bị treo lâu như vậy nên lòng phản nghịch bị kéo căng, mở phi thuyền bay thẳng đến mặt trời lớn sáng loáng ở trung ương.

Khán giả thấy thế cũng nao nao, phản ứng lại.

Đúng rồi.

Sự chú ý của bọn họ vẫn luôn ở những tinh cầu kia, cho tới bây giờ không nghĩ tới mặt trời cũng là một trong những thiên thể trong hệ mặt trời.

Hơn nữa còn là một cái lớn nhất.

Một thiên thể lớn như vậy, không đi xem chẳng phải là uổng phí chơi trò chơi này à?

Lỡ như phương pháp thoát khỏi hệ mặt trời nằm ngay trên mặt trời thì sao?

Không thể không nói.

Tư duy đảo ngược của chủ phòng vẫn là không tệ.

Làm cho đám người lập tức trở nên mong đợi.

[Mặt trời]

[5603km]

[45km/s]

- Quả nhiên có thể khoá mục tiêu!

Nhìn số liệu xuất hiện trên giao diện, tinh thần lão E phấn chấn.

Nếu có thể khoá chặt khoảng cách, điều này có nghĩa là thiên thể ở trong trò chơi này là tồn tại, mà không phải là phông nền!

Anh nào còn nói nhảm nhiều như vậy, trực tiếp một cước đạp mạnh chân ga, dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía mặt trời.

Thiên thể màu đỏ lửa vốn chỉ to cỡ nắm đấm kia cũng từ từ lớn lên ở trước mắt, cuối cùng gần như chiếm cứ nửa màn hình.

- Tiếp tục như vậy sẽ không bị thiêu chết chứ?

Lão E phát hiện, anh vẫn đánh giá quá thấp hình ảnh biểu hiện của trò chơi này.

Nhất là ở góc nhìn thứ nhất khi đeo kính VR, nhìn thấy quả

cầu lửa khổng lồ như gần trong gang tấc cùng với nham tương phun trào mặt ngoài mặt trời, cảm giác áp bách kia là khó mà hình dung được.

Thậm chí toàn bộ hình ảnh đen như mực đều bị ánh sáng mãnh liệt làm nổi bật trở thành một mảnh màu đỏ, cảm giác phi thuyền có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

- Thật là đồ sộ!

- Đây chính là dáng vẻ nhìn mặt trời ở khoảng cách gần à?

- Trò chơi này làm được quá mẹ nó trâu bò!

- Tôi còn không dám hít thở mạnh khi nhìn nó.

- Hình như có cái gì đó ở góc trái phía trên!

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream.

Lão E đang quanh quẩn gần mặt trời nhìn theo tiếng kêu, quả nhiên thấy trên mặt trời xa xa có một vật màu đen đang nổi lơ lửng.

Giống như là vệ tinh quay quanh mặt trời.

- Thật sự là có thứ gì đó?

Dưới sự vui mừng, anh vội vàng thay đổi phương hướng, tránh được lực hút của mặt trời, chậm rãi đi vòng qua bên cạnh.

Kết quả tới gần xem xét, thấy rõ là một kiến trúc xây dựng ở xung quanh mặt trời, giống như một Kim Tự Tháp treo ngược.

Hoặc giả thuyết là máy thu thập nhiên liệu mặt trời!

- Oa, đây là trạm chờ mặt trời à?

- Thiết lập trạm chờ ở bên ngoài mặt trời, có chút kích động.

- Phim khoa học viễn tưởng này không dám quay như vậy.

- Chỗ khuất như vậy, không chừng sẽ có manh mối quan trọng.

- Hay là chúng ta đi lên xem một chút đi?

Người chơi bình thường chơi loại trò chơi này, cơ bản đều là cách mặt trời càng xa càng tốt, ai có thể ngờ được lại cất giấu manh mối ở bên cạnh mặt trời chứ.

Điều này làm cho bọn họ không khỏi hưng phấn, có loại cảm giác nhao nhao muốn thử.

Bị bọn họ giật dây, lão E cũng rất tò mò, lập tức cẩn thận từng li từng tí lái phi thuyền tới gần.

Tiếp theo anh ngạc nhiên phát hiện.

Trạm không gian này được xây dựng ở rìa lực hút của mặt trời.

Cho dù tới gần một chút thì có lẽ cũng sẽ bị mặt trời hút vào, yêu cầu vô cùng lớn đối với kỹ thuật điều khiển.

- Ha ha, tôi chính là một thiên tài.

- Nơi đổ bộ khó khăn như thế, hẳn là cuối cùng mới thăm dò tới, chắc chắn có giấu manh mối quan trọng nào đó.

Lão E lộ ra vẻ mặt đắc ý.

Nói không chừng anh sẽ trở thành người thông quan nhanh nhất trong trò chơi này.

Mà dưới sự cẩn thận của anh, phi thuyền cũng ngàn cân treo sợi tóc rơi xuống một bình đài trên đỉnh của cơ trạm mặt trời.

Lúc này anh đang ở ngay phía trên mặt trời.

Mặc quần áo vũ trụ đi tới bên cạnh bình đài, liếc mắt đã nhìn thấy mặt trời dưới lòng bàn chân, thiếu chút nữa hù chết anh.

- Đậu xanh rau má, nếu như rơi xuống thì sợ là lập tức biến thành một con ngỗng nướng.

- Hơn nữa có vẻ còn phải bay đến phía đối diện à?

Toàn bộ cơ trạm mặt trời là do hai bình đài dựng ngược liên tiếp nhau tạo thành.

Anh đang ở trên bình đài chỉ có thể đậu phi thuyền, mà lối tiến vào bên trong kiến trúc lại ở phía đối diện, ở giữa chỉ có hai thứ giống như ống thép.

Theo lý thuyết.

Anh phải dựa vào bộ phản lực trong đồ phi hành để bay qua bề mặt mặt trời, không khác biệt mấy so với việc đi thang dây qua dung nham.

Không hổ là nội dung cuối cùng, độ khó không hề bình thường.

- Nếu rơi xuống từ nơi này, kiểu chết hoành tráng như vậy, tôi có thể khoác lác ở âm phủ suốt một năm.

Trong thế giới hiện thực, không ai có thể tới gần mặt trời như vậy, điều này lập tức làm cho lão E hăng hái lên.

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng, anh lập tức kích hoạt bộ phản lực, thoát khỏi bình đài bay về phía cửa vào đối diện.

Nhìn dưới chân một mảnh huyền không, cùng với bề ngoài cuồn cuộn của mặt trời, trái tim của anh cũng treo lên cao.

- Hả? Đợi đã, sao tôi lại đang bay ra bên ngoài vậy?

Đột nhiên, lão E bay được một nửa phát hiện có một luồng sức mạnh đang đẩy anh ra phía ngoài, thoáng cái đã đẩy ra khỏi quỹ đạo cơ trạm mặt trời, tiến vào trong không gian.

- Mẹ nó, thứ này quay quanh mặt trời, tốc độ quá nhanh, lực hút ná cao su đánh bay tôi ra ngoài rồi!

Lực hút ná cao su.

Chính là một loại tên khoa học của thiên văn học.

Nói đơn giản một chút chính là, dùng tốc độ cao đi qua bên cạnh nam châm thì sẽ bị hấp lực thay đổi phương hướng và bị đẩy ra nhanh hơn.

Nguyên lý giữa thiên thể vũ trụ cũng là như thế.

Nhưng lão E lại không ngờ rằng lại có thể nhìn thấy loại đồ vật này ở trong một trò chơi!

Chương 427: Bản Chất Của Người Chơi Là Tìm Đường Chết (1)

- Thật sự là lực hút ná cao su, ngay cả nguyên lý này mà Hồng Hoang cũng bắt chước à?

- Trò chơi khoa huyễn này quá bá rồi!

- Những trò chơi khoa huyễn khác phần lớn đều là liên quan đến sản phẩm công nghệ cao, trò chơi này lại trực tiếp giữ nguyên lý như cũ.

- Mẹ nó... Trò chơi này cũng thật là quá trâu bò!

- Học sinh chuyên ngành vật lý rất là chấn động.

Nhìn thấy có người chuyên nghiệp lên tiếng giảng giải, mọi người trong phòng livestream nhất thời kinh thán không thôi, thì ra trò chơi khoa huyễn còn có thể làm như thế.

Đồng thời những vị chuyên nghiệp vật lý kia cũng sinh ra cảm khái.

Nếu lúc trước đi học dùng loại biện pháp này để cho bọn họ chơi… Phi! Là học tập nguyên lý, còn sợ bọn họ không học giỏi à?

Vẻn vẹn lần này.

Trò chơi này đã thể hiện ra mị lực của khoa học kỹ thuật hàng không vũ trụ, làm cho rất nhiều người sinh lòng hướng tới.

Chỉ có điều loại cảm xúc này không thể kéo dài bao lâu.

Giọng nói của lão E đã kéo bọn họ trở lại.

- Thôi thôi, ba lô phun khí có lẽ không trở về được phi thuyền, vậy tôi sẽ mượn lực bay thẳng đến viên tinh cầu gần nhất ở đằng kia.

Dưỡng khí của đồ phi hành sẽ chậm rãi hao hụt theo thời gian, chỉ nơi nào có thực vật lớn lên thì mới có thể bổ sung dưỡng khí.

Cho nên anh nhất định phải tìm được tinh cầu có thực vật mới được.

Nói xong thì không ở lại nữa, khởi động ba lô phun khí bay về phía một tinh cầu xa lạ đi ngang qua.

Nhưng mà.

Vừa mới bay ra ngoài không bao lâu, anh đã phát hiện điểm bất thường.

Tốc độ vốn dĩ đạt đến mấy chục kilomet càng nhanh chóng trở nên chậm lại, cuối cùng thậm chí đã biến thành số âm, cách hành tinh này càng ngày càng xa.

- Có chuyện gì vậy? Ba lô phun khí của tôi đã sử dụng hết công suất tiến về phía trước rồi mà, thế mà còn không đuổi kịp tốc độ quay của nó sao?

Trong lòng lão E nghi ngờ, anh nhớ kỹ tốc độ phun khí của túi đeo lưng cũng không chậm hơn phi thuyền bao nhiêu.

Cho dù đuổi không kịp thì cũng không đến mức biến thành số âm chứ?

Anh tò mò tìm kiếm nguyên nhân khắp bốn phía.

Kết quả vừa mới cúi đầu đã bị dọa đến hồn phi phách tán.

Bởi vì dưới chân của anh lại là mặt trời hừng hực nóng bỏng kia, anh đang bị kéo về phía mặt trời!

- Holy shit!

- Đừng đừng đừng! Không được!

Một tiếng hét thảm vang lên, nhân vật trò chơi đeo ba lô phun khí trực tiếp rơi vào trong mặt trời.

Một hồi âm thanh xèo xèo qua đi, toàn bộ màn hình loé lên một mảnh ánh sáng trắng chói mắt.

Lão E vừa nói sẽ không rơi vào trong mặt trời lại thật sự ngã xuống, làm cho mưa đạn vốn đang yên tĩnh trong nháy mắt bộc phát một mảnh cười vang.

- Ha ha ha ha!

- Thật đúng là mẹ nó ngã xuống.

- Xèo một tiếng, tôi còn tưởng rằng là nướng thịt bị khét chứ.

- Muốn dán lại gần à? Trực tiếp cho anh bay hơi.

- Rơi vào trong mặt trời bị chết cháy, đời này đáng giá.

- Xuống âm hồn có thể khoác lác suốt một năm nha.

Vừa rồi bọn họ còn đang thảo luận bị mặt trời hút vào sẽ như thế nào, kết quả chủ phòng nhanh như vậy đã làm gương tốt, biểu diễn cho bọn họ một phen, khiến cả đám cười đến sắp chảy nước mắt.

Càng thái quá hơn là.

Khoảnh khắc ánh sáng trắng loé lên.

Dưới góc phải đột nhiên nhảy ra nhắc nhở trò chơi.

[Chúc mừng bạn thu được thành tựu: Người Quen]

Người cmn quen.

Thành tựu này là để cà khịa phải không?

Lão E trước ống kính đã khôi phục sau cảnh tượng kinh dị vừa rồi, có loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Dưới tình huống không có chút chuẩn bị nào, đột nhiên đối mặt với loại tình huống kia vẫn là vô cùng doạ người.

- Tôi cũng không tin hôm nay không chinh phục được trạm mặt trời này!

Lần này anh hoàn toàn muốn khám phá mặt trời cho bằng được, thời gian quay trở lại trước khi lên đường, lại ngựa không dừng vó ngồi trên phi thuyền bay về phía mặt trời.

Lần lượt thử tiến vào trạm mặt trời hết lần này đến lần khác.

Rõ ràng là một trò chơi khám phá, thế mà lại bị anh biến thành trò chơi phi hành khiêu chiến, hơn nữa khán giả còn xem nó một cách thích thú.

Kết quả không ngờ.

Không biết là vị tiểu đáng yêu nào đã truyền bá chuyện này đến những phòng livestream khác cũng đang chơi game này, thoáng cái đã thu hút sự chú ý của không ít streamer.

...

- Bên phía mặt trời có một trạm vũ trụ? Lão E thử rất nhiều

lần nhưng không đi lên được à?

- Thú vị đấy, vậy tôi cũng đi thử xem.

- Thân phận tốt nghiệp chuyên ngành vật lý không cho phép tôi khiêm tốn, đi lên mặt trời thôi!

- Khó khăn như vậy chắc chắn có thành tựu, tôi muốn lấy được thành tựu đầu tiên!

Trong lúc nhất thời, lượng lớn streamer và người chơi nhận được tin tức cũng bắt đầu tràn về phía mặt trời, đi khiêu chiến trạm căn cứ mặt trời kia.

Dù sao thì loại thể nghiệm gần mặt trời này là không thể thực hiện được ở thế giới hiện thực, nhưng có thể làm được ở trong game vẫn là rất có sức hấp dẫn.

Cho nên rất nhanh.

Các streamer đã tụ tập tới mặt trời, bắt đầu thử hạ cánh xuống cơ trạm.

Diễn ra từng màn thảm kịch rơi vào mặt trời.

Cho đến lúc này bọn họ mới phát hiện, muốn đặt chân lên mặt trời mà không bị thương thật sự là rất khó.

Đầu tiên, cơ trạm quay vòng quanh mặt trời với tốc độ rất nhanh, nhất định phải điều chỉnh tốc độ của phi thuyền đồng bộ với nó thì mới có thể tiến hành tác nghiệp trong không gian.

Chỉ cần sơ sẩy một chút sẽ bị lực hút hất ra, thậm chí rơi vào mặt trời thiêu cháy.

Thứ hai là cảm giác áp bách khi tiếp xúc gần mặt trời.

Giống như đang nhảy múa trên ranh giới sống chết, vừa kích

động lại làm cho người ta sợ hãi, Adrenaline tăng vọt điên cuồng, rất nhiều nữ streamer hét to gọi bậy.

Cuối cùng chính là thời gian.

Bọn họ phát hiện kích cỡ của mặt trời không phải cố định không thay đổi, mà là sẽ theo thời gian không ngừng tăng lên, cuối cùng nuốt hết toàn bộ cơ trạm.

Thời gian thao tác chỉ có hơn mười phút.

Điều này cũng đã chứng minh mặt trời đúng là đang ở ranh giới bùng nổ.

Sau khi đạt đến trình độ nhất định sẽ hoàn toàn sụp đổ, tiến tới siêu tân tinh hóa!

- Nhìn như vậy, tác nghiệp vũ trụ đúng là quá khó khăn.

- Có lẽ trong hiện thực, những phi hành gia kia cũng như vậy phải không?

- Đâu chỉ như vậy, còn phải trải qua đủ loại huấn luyện tàn khốc.

- Gửi lời chào đến bọn họ!

- Đúng là nên gửi lời chào!

Chương 428: Bản Chất Của Người Chơi Là Tìm Đường Chết (2)

Một trò chơi làm cho bọn họ hiểu khoa học kỹ thuật hàng không vũ trụ không dễ, hiểu tác nghiệp trong vũ trụ không dễ.

Trong lòng sinh ra kính ý.

Đồng thời càng thêm khen ngợi trò chơi này.

Bởi vì nó đã thoát khỏi lĩnh vực trò chơi khoa huyễn thông thường, mang đến cho bọn họ một vũ trụ lộng lẫy, yêu kiều từ góc độ chân thực.

Đây mới là chỗ mị lực của trò chơi khoa huyễn!

Âu Dương Hiểu đang livestream cũng cảm nhận được điểm này.

Lúc này cô cũng đang điều khiển phi thuyền chậm rãi bay trên mặt trời, vừa đảm bảo tốc độ không bị lực hút bắt được, vừa chăm chú nhìn bề mặt mặt trời.

- Tới!

Đột nhiên, ở rìa mặt trời xa xa, một bình đài màu đen chậm rãi dâng lên, gần như dán vào bề mặt mặt trời nhanh chóng lướt qua bên này.

Thần kinh của Âu Dương Hiểu căng thẳng, lập tức điều khiển phi thuyền nhích tới gần, điều chỉnh tốc độ đến mức giống như cơ

trạm, bám theo cơ trạm bay nhanh phía trên mặt trời, hình ảnh trước mắt cũng không ngừng điên đảo.

- Cẩn thận một chút, cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng bị hất ra hoặc té xuống nữa, trước tiên điều chỉnh góc độ cho tốt đã...

Chỉ riêng một bước này thôi, cô đã thử không biết bao nhiêu lần.

Lần này cuối cùng cũng thuận lợi đi vào giữa hai bình đài, chỉ cách cửa vào cơ trạm một chút mà thôi.

Nhưng bởi vì lực hút của mặt trời và gió lốc, cho dù động lực của phi thuyền tăng đến tối đa thì cũng không có biện pháp nhích tới gần, thật giống như có một lá chắn lửa ngăn cách.

Mà cô còn phải vừa duy trì tốc độ vừa chú ý độ cao, toàn bộ tinh thần đều khẩn trương.

Ngay cả khán giả trong phòng livestream cũng đều vô ý thức ngừng thở.

- Không được, có tăng tốc độ hơn nữa cũng khó mà tiến lại gần, chỉ có thể dùng trang bị bay tới thử xem.

Mấy phen thử nghiệm thất bại, thiếu chút nữa bị bỏ lại.

Cuối cùng Âu Dương Hiểu khẽ cắn môi, bỗng nhiên đè xuống phím chạy trốn.

Một giây sau, phịch một tiếng.

Cô ngồi trên khoang điều khiển bị bắn ra, phương hướng vừa vặn nhắm ngay cửa vào.

- Tiến vào! Nhất định phải đi vào!

Cô gắt gao đè ấn phím phản lực của ba lô, triệt tiêu lực hút

của mặt trời.

Nhưng cho dù như thế thì nhân vật trò chơi vẫn bị sóng nhiệt thổi phập phồng lên xuống, giống như trái tim đang treo lơ lửng của bọn họ.

May mắn.

Lần này cô gặp đại vận.

Trước khi tốc độ về không, cuối cùng cô đã đâm sầm vào phiến đá trọng lực trên cửa vào, thuận thế trượt vào bên trong cơ trạm.

Đám người đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức sôi trào lên.

- Tiến vào, thật sự tiến vào rồi!

- Dùng trang bị chạy trốn bắn ra ngoài, chuyện này cũng có thể à?

- Vận khí cũng quá tốt rồi, tôi thấy nhiều streamer ngay cả định vị quỹ đạo cũng không làm được.

- Thật là không dễ dàng, chết nhiều lần như vậy.

- Tôi cũng suýt chút nữa cho rằng có tường không khí.

- Nhanh đi vào trong xem có cái gì.

Không cần người xem thúc giục, Âu Dương Hiểu tỉnh hồn lại, lập tức mừng rỡ bò lên, theo phiến đá trọng lực tiến vào trong cơ trạm.

Tiếp theo, một phòng khách rộng rãi đập vào tầm mắt.

[Chúc mừng bạn thu được thành tựu: Cao Thủ Phi Hành.]

[Chúc mừng bạn thu được thành tựu: Hạ Cánh Không Bình Thường]

Không phải hạ cánh bình thường?

Chẳng lẽ cửa vào này không phải là phương pháp bình thường để vào cơ trạm mặt trời à?

Âu Dương Hiểu ngơ ngác.

Khán giả cũng lộ ra vẻ mặt quái dị.

Với hiểu biết của bọn họ về tính nết của Hồng Hoang, thật sự rất có khả năng vẫn còn biện pháp khác hạ cánh lên mặt trời này, hơn nữa còn thoải mái hơn nhiều.

Ví dụ như truyền tống không gian.

Với trình độ khoa học kỹ thuật trong trò chơi này thì hoàn toàn có thể làm được.

Kết quả các người chơi tìm đường chết, không chịu đi theo sáo lộ, nhất định phải thông qua loại biện pháp này để tiến vào cơ trạm mặt trời, còn mẹ nó đạt được thành tựu cà khịa!

- Ra là vậy, bảo sao tôi cảm thấy việc hạ cánh quá khó, hoá ra đây là hạng mục khiêu chiến do Hồng Hoang an bài?

Âu Dương Hiểu không kìm được.

Cô vất vả như vậy mới lên tới được đây.

Thế mà mấy người lại nói với cô rằng còn có đường khác để đi!

Cái này có khác gì cô khổ cực trèo tường, sau đó mới phát hiện cửa không có khoá chứ?

- Được rồi, dù sao thì cũng đã lên rồi, phải nhanh chóng thu thập manh mối mới được.

Thấy mặt trời lại bắt đầu to ra, tới gần cơ trạm, Âu Dương Hiểu cũng không dám ngừng lại, tiếp tục khống chế nhân vật đi vào trong đại sảnh.

Ngay sau đó, cô và những khán giả khác đều bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

Bởi vì liên quan đến tảng đá trọng lực, người chơi bây giờ tương đương với đứng trên tường, trực tiếp nhìn về phía mặt trời.

Nhìn xuyên qua rào chắn bên cạnh cơ trạm, có thể nhìn thấy toàn cảnh mặt trời ở khoảng cách gần, bên cạnh còn có một chỗ ngồi để thưởng thức, cảm giác chấn động đập vào mặt!

Cô thưởng thức một hồi ở bên cạnh rào chắn, lúc này mới đi tới bên cạnh thiết bị công nghệ cao, dùng máy phiên dịch để dịch dòng văn bản trên đó.

[Hằng Tinh đã đạt đến giai đoạn cuối cùng của chu kỳ sinh mệnh tự nhiên, sắp tiến vào giai đoạn Hồng Cự Tinh.]

[Cảnh báo: Lập tức sơ tán trạm mặt trời!]

Quả nhiên.

Tuổi thọ của mặt trời này đã đạt đến điểm kết thúc.

Nói đơn giản một chút chính là sắp nổ tung.

Tiếp theo, Âu Dương Hiểu lại nhìn về phía một tin tức khác.

[Cách thời gian trạm mặt trời bị Hằng Tinh bành trướng cắn nuốt còn có 3 phút 29 giây.]

[Cách dự tính tử vong của Hằng Tinh còn có 15 phút 59 giây.

]

Tê ——

Chỉ có chút thời gian này thôi à?

Âu Dương Hiểu hít hà một hơi, cảm giác cấp bách lập tức xông lên, lại vội vàng đi tới tấm bia đá gần đó, nơi ghi chép lại tin tức đối thoại, bắt đầu xem xét.

Kết quả thật bất ngờ.

Nền văn minh "Nomai" đã bị diệt vong kia lại muốn kích nổ mặt trời!

[Idaea: Chúng tôi rất ổn, Yarrow, nhưng chúng tôi rất thất vọng. Tuy tôi không đồng ý phương án kích nổ mặt trời để thu hoạch năng lượng, nhưng trạm mặt trời phóng ra thất bại không phải là điều mà tôi nguyện ý nhìn thấy, chỉ mong việc làm đáng sợ của chúng ta dừng ở đây.]

[Yarrow: Được rồi, các ngươi về Song Tinh Tro Tàn nghỉ ngơi một chút đi, Pye phát hiện có một sao chổi đang đến gần tinh hệ này, chúng ta phải đi điều tra một chút.]

Chương 429: Con Mèo Của Schrödinger (1)

Đúng vậy!

Toà cơ trạm mặt trời này.

Là được xây dựng bởi nền văn minh trước để kích nổ mặt trời!

Hơn nữa không biết nguyên nhân gì, hình như việc kích nổ thất bại, cũng dẫn đến trạm mặt trời bị hoang phế.

...

- Đám người này có lẽ là một đám nhà khoa học điên.

Một bên khác, lão E vừa thành công tiến vào mặt trời cũng nhìn thấy đoạn đối thoại này, không nhịn được chửi bậy.

Lần này tìm được nguyên nhân mặt trời phát nổ.

Chắc chắn chính là văn minh Nomai này giở trò quỷ.

- Trên đó còn nhắc tới Song Tinh Tro Tàn, liệu đó có phải là đại bản doanh của bọn họ không?

- Mẹ nó, muốn dụ tôi qua đó à, tôi không thích, đi tới chỗ tên là Thâm Cự Tinh kia xem thử.

Sau khi công lược xong trạm mặt trời, lão E lại lên đường lần nữa, điều khiển phi thuyền bay về phía một tinh cầu màu xanh lam có mặt ngoài vẩn đục.

Nếu như anh nhớ không lầm thì tinh cầu kia hẳn là tinh cầu

xuất hiện trên màn hình lúc mới bắt đầu.

Hơn nữa mỗi lần sống lại đều sẽ nhìn thấy một lần.

Nhất định có manh mối quan trọng gì đó.

Nhất là sau khi trải qua cơ trạm mặt trời, anh cũng càng ngày càng tò mò đối với những tinh cầu khác, chuẩn bị xem còn có kinh hỉ gì đang chờ mình

Nghĩ xong, anh trực tiếp kéo căng động lực.

Dựa vào lực hút của mặt trời bắn phi thuyền ra ngoài, bay thẳng về phía hành tinh tên là Thâm Cự Tinh kia.

…

[Hành tinh: Thâm Cự Tinh]

[Khoảng cách: 3493km.]

[Tốc độ: 75km/s.]

Sau khi khoá chặt hành tinh tên là Thâm Cự Tinh kia, phi thuyền của lão E lập tức chuyển đổi đến trạng thái lái tự động, tốc độ tăng vọt.

Theo khoảng cách dần dần rút ngắn.

Cuối cùng anh và những khán giả khác cũng thấy rõ thiên thể thứ tư trên quỹ đạo này rất giống với sao Hải Vương.

- Nếu như tôi nhớ không lầm thì sao Hải Vương có hạch tâm là trạng thái cố định, mặt ngoài là trạng thái khí, chẳng lẽ là thiết kế dựa vào sao Hải Vương à?

Lão E chăm chú nhìn thiên thể màu xanh lam càng ngày càng gần, nhìn thế nào cũng giống như là sao Hải Vương.

Hơn nữa mặt ngoài cũng đều là bóng loáng và phẳng, liếc mắt một cái là có thể phân biệt ra đó là thể khí, bởi vì trạng thái cố định nhất định sẽ có chập trùng.

Có trạng thái khí màu đậm vờn quanh, không thấy rõ bên trong.

Điều này làm cho hành tinh này trở nên khủng bố.

Lại phối hợp với tên của nó, luôn có cảm giác sắp tiến vào âm phủ, tăng lên rất nhiều cảm giác thần bí.

- Thôi thôi, dù sao thì tới cũng tới rồi, cho dù chết cũng phải vào xem một chút.

Thấy mặt ngoài hành tinh tới gần, hình cầu màu đậm kia nhanh chóng phóng đại trong màn hình, lão E cũng không đếm xỉa đến.

Ngay cả mặt trời anh cũng nhảy qua, còn sợ một hành tinh chỉ là trạng thái khí à?

Sau khi đi tới rìa tinh cầu thì bỗng nhiên đạp chân ga, lao thẳng vào trong.

- Hoa lạp ——

Ngoài dự liệu, khi xuyên qua mặt ngoài hành tinh thì bên tai lại vang lên một hồi tiếng nước, hình ảnh trong màn hình cũng hoàn toàn biến thành một mảnh hỗn độn.

Theo phi thuyền tiến lên.

Tiếng nước càng lúc càng lớn.

Thậm chí có loại cảm giác thác nước rơi xuống.

Đồng thời còn kèm theo một hồi âm nhạc huyền ảo giống như

chìm vào biển sâu, như đi vào trong một mảnh sương mù hoang vắng nào đó.

Một giây sau.

Sương mù tản ra.

Đám người vốn còn đang căng thẳng lập tức trừng lớn hai mắt.

- Trời ạ...

Lão E ngơ ngác nhìn cảnh tượng sau khi sương mù tan vỡ, cả người đều bị sững sờ ngay tại chỗ, miệng há thật to.

Trong hành tinh này rõ ràng là một biển lớn ngập tràn ánh mặt trời.

Mấy cái vòi rồng khổng lồ cao vút giữa trời đất, kết nối đại dương với bầu khí quyển, tiếng nước vừa rồi chính là những vòi rồng này phát ra.

Chỉ cần lấy ra một cái vòi rồng cũng lớn hơn phi thuyền của anh không biết bao nhiêu lần, tất cả đều đang xoay tròn cao tốc ở trên bề mặt hành tinh.

Mà hạch tâm của hành tinh này chỉ toàn là nước biển.

Chấn động!

Hùng vĩ!

To lớn!

Kinh khủng!

Nhìn thấy kết cấu bên trong tinh cầu này, đám người lập tức sôi trào lên.

- Tinh cầu quá khốc!

- Quá mẹ nó ngầu!

- Cảm giác trái tim cũng ngừng đập một nhịp.

- Má ơi, tôi muốn game chơi.

- Nghẹt thở, kiềm chế, kinh khủng...

- Chứng sợ biển sâu như tôi kém chút nữa qua đời tại chỗ.

- Tôi nhất định phải mua trò chơi này!

Chưa bao giờ mà mưa đạn trong phòng livestream lại nhiều như vậy.

Tất cả mọi người đều bị hình ảnh trước mắt làm cho chấn động đến mức da đầu tê dại, mưa đạn chỉ còn lại đủ loại cmn, trâu bò cùng với các từ sợ hãi thán phục.

Bởi vì hành tinh này thật sự giải thích cho bọn họ cái gì mới gọi là vũ trụ lãng mạn, cảnh tượng hùng vĩ.

Cảnh tượng huyễn khốc kia, cùng với cảnh tượng chỉ có trong mộng mới có thể nhìn thấy, càng làm cho những kẻ yêu thích cự vật kia phấn khích tới tột đỉnh.

Cho đến lúc này bọn họ mới phát giác.

Hình thái, kết cấu trong và ngoài của mỗi một hành tinh trong trò chơi này rõ ràng đều là thiết kế độc lập!

Mà không giống như các trò chơi vũ trụ khoa huyễn khác, cơ bản đều là một hình cầu, chỉ có địa hình mặt ngoài và thảm thực vật là không giống nhau.

Cái này cần tốn bao nhiêu thời gian để làm ra hiệu ứng đặc

biệt này chứ?

- Không tệ, không tệ, quả nhiên đến đúng nơi.

Lão E đeo kính mắt VR không khỏi lên tiếng tán thưởng.

Chỉ riêng cảnh tượng đặc hiệu này cũng đã hoàn toàn đáng 100 tệ, mà đây vẫn chỉ là một hành tinh nhỏ trong đó mà thôi.

Đương nhiên.

Anh chưa quên mục đích mình tới nơi này.

Lái phi thuyền, sợ hết hồn hết vía tránh đi mấy vòi rồng khổng lồ, cuối cùng nhìn thấy một hòn đảo nhỏ trôi nổi trên biển ở phía xa.

Dù sao thì anh không nguyện ý chạm vào nước biển.

Không nói đến việc nó sâu thẳm đến đáng sợ.

Chỉ là bên trong thỉnh thoảng lại bốc lên ánh sáng đỏ và sấm sét đã thấy ghê rợn rồi, tới gần mặt biển cũng có loại cảm giác trái tim đột nhiên co lại, giống như bị hút vào.

Ngay cả mưa đạn cũng là một hồi kêu cha gọi mẹ, thiếu chút nữa ném đi điện thoại hay máy tính xem livestream.

Không thể không nói hiệu ứng của Hồng Hoang thật sự là kéo tối đa cảm giác đắm chìm.

- May mắn là có một hòn đảo nhỏ, nhìn vẫn rất dễ chạm đất, nhiều đất trống như vậy, tùy tiện tìm một chỗ dừng là được rồi.

Chương 430: Con Mèo Của Schrödinger (2)

Nhìn mặt đất và cây cối sinh trưởng trên đảo nhỏ, lão E nở nụ cười tự tin.

Anh chính là người nắm giữ thành tựu "Cao Thủ Phi Hành", ngay cả mặt trời cũng lên được, còn sợ chỉ là một hòn đảo nhỏ à?

Đúng vậy.

Đây là suy nghĩ của anh một phút trước.

Một phút sau.

Anh đứng ở trên đảo, nhìn phi thuyền kẹt trên cây, còn có bên cạnh biểu hiện 1.8 lần trọng lực, lộ ra vẻ mặt sững sờ.

- Mẹ nó, tôi không nên tới hòn đảo chết tiệt này!

Giọng nói thở hổn hển quanh quẩn trong phòng livestream.

Lão E điên cuồng nhấn nút ba lô phun khí trên vòng tay, nhưng bởi vì trọng lực nên chỉ mới bay lên nửa mét đã lại hạ xuống lần nữa.

Đúng vậy!

Anh không về được phi thuyền!

- Ha ha ha ha ha ——

- Tú, quá tú, trọng lực lại còn có thể chơi như vậy.

- Kẹt ở trên cây làm sao đi đây?

- Tôi cười đến chảy nước mắt rồi.

- Không phải nói là tùy ý ngừng lại à? Vậy bây giờ anh trở về phi thuyền đi. (icon hài hước)

- Tôi chấm điểm tối đa cho động cơ vật lý của trò chơi này.

Chủ phòng không ngờ tới, khán giả cũng không ngờ tới.

Trọng lực của hành tinh này lại cao hơn những hành tinh khác gần gấp đôi!

Cho dù là ba lô phun khí toàn năng thì ở đây cũng không có chút tác dụng nào, chỉ có thể giúp người lơ lửng trong thời gian ngắn ngủi.

Điều này càng xác định phỏng đoán của bọn họ rằng hình thái của mỗi tinh cầu đều khác nhau.

- Cái trọng lực thái quá này, chẳng lẽ muốn chờ ở đây cho đến khi mặt trời nổ tung à?

Lão E đưa mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm biện pháp thoát thân.

Nhưng sau khi đi dạo một vòng, anh lại không thể không thừa nhận sự thật mình bị kẹt ở trên hành tinh này.

Điều duy nhất có thể cứu anh.

Giống như chỉ có mặt trời nổ tung và chơi lại.

Quả nhiên là hành tinh âm phủ.

Biết trước thì đã không tới đây rồi!

- Sao tôi cảm thấy... vòi rồng bên kia càng ngày càng gần vậy?

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream.

Đám người vốn còn đang cười to nhao nhao nhìn về phía mặt biển, quả nhiên có một cơn lốc khổng lồ đang tiến lại gần bên này.

Hơn nữa tốc độ cực nhanh.

Trong nháy mắt đã đi tới gần đảo nhỏ.

- Holy shit!

Lão E thật sự bị giật mình.

Vòi rồng to lớn vô cùng kia giống như là một cây cột nước, quan sát khoảng cách gần càng làm cho người ta cảm giác áp lực hơn mười phần, gần như sắp không thở nổi.

Đây không phải là trò chơi khoa huyễn.

Rõ ràng chính là một trò chơi kinh dị!

Cho dù không có một tia nguyên tố u linh nào thì cũng có thể làm người ta sợ hãi đến mắc bệnh tim, huống chi lão E là người ở góc nhìn thứ nhất.

- Đừng đừng đừng, đừng tới đây!

- Hảo hán tha mạng!

Trong tiếng kêu sợ hãi, cuối cùng vòi rồng cuốn tới, cắn nuốt hoàn toàn phi thuyền và người chơi.

Thậm chí ngay cả hòn đảo nhỏ cũng đều bị cuốn lên trời cao, theo dòng nước mãnh liệt xông ra bầu khí quyển, trực tiếp bị ném ra ngoài không gian.

- Oa, đây là chuyện mà tôi không ngờ tới.

Lão E ở phía trước ống kính ngây người một lúc.

Khán giả cũng đều tấm tắc bảo lạ, kinh thán không thôi.

Trong nháy mắt, vô số người đã trở thành fan của hành tinh này.

Bởi vì thật sự quá sung sướng!

Là một vũ trụ khoa huyễn, Tinh Tế Khai Hoang thật sự bao gồm cả khoa huyễn và thám hiểm.

Một người điều khiển phi thuyền thám hiểm đủ loại tinh cầu với hình thù kỳ quái, gặp phải sự vật mới mẻ và nguy hiểm ly kỳ, đây không phải là chuyện mà hồi nhỏ bọn họ rất muốn làm được sao?

Trò chơi này không chỉ làm được.

Càng vượt xa hơn những gì mà bọn họ tưởng tượng.

Cho dù là người yêu cầu đối với khoa huyễn hà khắc cỡ nào.

Thì không thể không thừa nhận mình đã yêu trò chơi này, không chờ đợi được muốn bắt đầu hành trình mạo hiểm vũ trụ của riêng mình!

- Hả? Tôi lại đi trở về à?

Lúc này, giọng nói của lão E lại vang lên.

Vốn tưởng rằng sẽ chết trong vòi rồng, nhưng sau khi lơ lửng bên ngoài vũ trụ một hồi, anh lại bị lực hút của Thâm Cự Tinh kéo xuống, xuyên qua bầu khí quyển rơi trở về trong tinh cầu.

Rơi xuống cùng với anh còn có chiếc phi thuyền vừa rồi bị

mắc kẹt trên cây.

- Được rồi, cuối cùng cũng lấy được phi thuyền, vận khí của tôi cũng không kém ha.

- Không đúng, hình như phương hướng có chút lệch rồi, mẹ nó, không, đừng rơi xuống biển!

Lão E, người vốn còn cảm thấy mình may mắn, khi nhìn thấy biển sâu bên dưới càng ngày càng gần, đột nhiên con ngươi co rụt lại, huơ tay múa chân.

Khán giả đều biến sắc, vô ý thức rời xa màn hình.

Phù phù!

Bọt nước bắn lên.

Lão E đâm đầu vào trong biển, nước biển trong nháy mắt qua đỉnh đầu.

Ngay sau đó, hình ảnh trước mắt đã trở thành một mảnh biển vực thâm thúy và hắc ám.

Nơi sâu nhất của hành tinh rõ ràng là một quả cầu đen to lớn, bên trong còn mang theo sấm sét.

Thật giống như có một con cự thú biển sâu nào đó giấu ở bên trong, đang chăm chú nhìn hai chân đung đưa của lão E, chỉ cần liếc mắt một cái cũng khiến người ta cảm thấy rùng mình, không rét mà run.

- Mẹ nó! Thiếu chút nữa bị dọa phát bệnh tim rồi.

- Đậu má, anh nhanh lên đi! Tôi nổi da gà rồi!

- Đừng, đừng nhìn xuống!

- Mắc chứng sợ hãi biển sâu đã qua đời...

- Nhìn mà lòng bàn tay của tôi đổ mồ hôi.

- Cảm giác như sắp hít thở không thông.

Cảnh tượng trong trò chơi này thật sự quá chân thực.

Đến nỗi trong khoảnh khắc rơi xuống biển, rất nhiều người đều sợ đến mức ra khỏi phòng livestream, một hồi lâu sau mới trở về lần nữa.

Đêm nay có lẽ sẽ có rất nhiều người mơ thấy ác mộng.

May mắn là lão E rất nhanh đã rời khỏi biển sâu trở lại mặt biển, tìm được phi thuyền trôi nổi trên biển, vội vàng lái rời đi.

Cho đến lúc này, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Trong lòng lão E còn sợ hãi, né qua mấy cái vòi rồng, trong bất tri bất giác bay đến cực bắc hành tinh.

Lúc này anh mới chú ý tới, toàn bộ cực bắc bị một cái vòi rồng siêu khổng lồ bao vây.

Vòi rồng rất lớn, gần như sắp bắt kịp mặt biển của toàn bộ tinh cầu, thoáng cái đã khơi dậy dục vọng thám hiểm của bọn họ.

- Căn cứ vào kinh nghiệm nhiều năm của tôi, trong này tuyệt đối có manh mối!

Lão E liếc mắt một cái, sau đó nói một câu chắc chắn.

Chương 431: Con Mèo Của Schrödinger (3)

Nhưng khi anh mạnh mẽ lái phi thuyền vọt tới thì lại bị dòng nước mãnh liệt phá giải, phản ứng hoàn toàn không giống với những cơn lốc khác.

- Chẳng lẽ phải từ dưới nước hoặc trên cao đi vào à?

Cảnh quan lớn như vậy, rõ ràng không phải để xem.

Nhưng bắt anh xuống nước lần nữa, tạm thời anh còn không nghĩ đến việc đó.

Cho nên chỉ có thể điều khiển phi thuyền xông ra bầu khí quyển, ước tính đại khái vị trí của "mắt" vòi rồng rồi đâm thẳng vào.

Hoa lạp ——

Bọt nước nổ tung.

Phi thuyền thật sự xuyên qua bầu khí quyển, đi vào trong vòi rồng.

Vòi rồng này không giống với những vòi rồng khác, bên trong lại trống rỗng, hơn nữa còn có một hòn đảo.

Trên đảo có một kiến trúc tháp cao vút.

Bên ngoài sóng biển ngập trời.

Bên trong yên tĩnh không tiếng động.

Nghiễm nhiên có cảm giác như liễu ám hoa minh vào đào viên.

- Thiết kế này thật tuyệt vời!

Lão E và những khán giả khác hai mắt sáng ngời.

Người có lòng can đảm không đủ lớn hoặc là không đủ cẩn thận thì căn bản là không phát hiện được loại địa phương này, chớ nói chi là tiến vào.

Mà đây cũng là kiến trúc lớn thứ hai mà bọn họ phát hiện ra ngoài cơ trạm mặt trời.

Lão E ôm lòng hiếu kỳ mãnh liệt, khống chế nhân vật xuyên qua thông đạo trọng lực, đi vào trong kiến trúc tháp cao.

Sau khi tìm kiếm một phen.

Không tìm được biện pháp thoát khỏi hệ Mặt Trời.

Nhưng lại hiểu được một thiết lập quan trọng của trò chơi này.

Chồng chập lượng tử!

Trong vũ trụ này có một loại đồ vật tên là đối tượng lượng tử.

Nó có thể là bất kỳ hình thái nào, cửa vòm, tảng đá, cây cối, thậm chí là người.

Cũng có thể xuất hiện ở bất cứ vị trí nào, bất cứ thời không nào, tất cả đều không xác định được.

Nhưng khi xuất hiện một người quan sát, có ý thức quan sát đối tượng lượng tử thì nó sẽ cố định, sẽ tạo thành một khái niệm ở trong não người, từ đó sinh ra chồng chập lượng tử.

Đối tượng lượng tử này cũng sẽ thay đổi từ không xác định

biến thành xác định.

Nguyên lý khoa học thâm ảo khó hiểu, trực tiếp làm cháy CPU của khán giả, chỉ cảm thấy choáng váng đầu óc, nhưng ai xem hiểu thì lại hô to hardcore.

Bọn họ vốn cho rằng đây là một trò chơi khoa huyễn thám hiểm đơn giản.

Nhưng không ngờ nó lại ẩn chứa những thứ hardcore như thế, ngay cả cơ học lượng tử cũng xuất hiện, đã đến tình cảnh rất nhiều người đều xem không hiểu.

Cuối cùng vẫn là lão E cười to một tiếng, mới làm cho bọn họ hiểu được một chút.

- Ha ha, khi anh không nhìn thấy nó, nó đột nhiên chạy tới trước mặt anh hoặc là biến mất, đây không phải là con mèo của Schrödinger à?

Con mèo của Schrödinger?

Thì ra là vậy.

Người xem nghe hiểu câu nói này lập tức bừng tỉnh, cũng càng ngày càng cảm nhận được chỗ trâu bò của trò chơi này.

Không chỉ có thể kiến tạo một hệ thống hành tinh độc lập, mà còn dung nhập một loạt nội dung như lực hút, cơ học lượng tử, vòng lặp thời gian, trọng lực, v.v… quả thật là kinh vi thiên nhân.

Mà cái này.

Mới chỉ là hành tinh thứ hai mà bọn họ thăm dò thôi!

…

Toàn bộ tháp tri thức lượng tử tốn lão E hơn mười phút.

Khi anh đi ra ngoài, bên tai đã vang lên khúc tử hình quen thuộc, đại biểu cho mặt trời sắp tiến vào giai đoạn phát nổ cuối cùng.

- Sắp hết thời gian rồi, bay ra ngoài lại nhìn dáng vẻ mặt trời nổ tung một chút đi.

Cuối cùng cái gì tới vẫn sẽ tới.

Lão E đánh giá một chút, mỗi lần mặt trời từ lúc bắt đầu đến lúc nổ tung, khoảng cách kéo dài khoảng hơn 20 phút.

Theo lý thuyết.

Mỗi lần thời gian tuần hoàn cũng là cố định.

Anh muốn tìm được biện pháp chạy ra khỏi hệ mặt trời thì chỉ có thể tuần hoàn vô hạn trong hơn 20 phút, không ngừng tìm kiếm và tích lũy từng chút tin tức.

Quan trọng hơn cả.

Là anh chỉ có thể dựa vào bản thân để hoàn thành.

Một người lái phi thuyền xuyên tới xuyên lui mảnh vũ trụ trống trải này, lâu rồi trong lòng sẽ bất giác dâng lên một tia cô độc.

Trống trải, cô độc, yên tĩnh...

Đây mới là cảm giác chân thật nhất mà vũ trụ cho người ta, cũng là nguyên nhân vì sao trò chơi này có thể chân thật như vậy.

- Gặp lại thế giới này, gặp lại vũ trụ này.

Rời khỏi Thâm Cự Tinh tiến vào vũ trụ, lão E liếc mắt đã thấy mặt trời đỏ như lửa đang sụp đổ, anh không ngừng tiến lên, muốn tới gần một chút để quan sát.

Mặc dù đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng nó vẫn mang cho anh cảm giác vô cùng rung động, ở trong không gian trống trải này có vẻ càng thêm hùng vĩ.

- Ngôi sao đều cách tôi rất xa, không có một viên nào nguyện ý bên cạnh tôi, chỉ có thể trôi nổi trong vũ trụ một mình.

Nhìn tinh quang lóe lên bốn phía, anh không khỏi phát ra một tiếng cảm khái.

Lúc này tâm tình của anh có lẽ cũng giống như những phi hành gia trong hiện thực, khó trách có người nói ở trong vũ trụ quá lâu sẽ nổi điên.

Nhưng mà đúng vào lúc này lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Một hành tinh quen thuộc bỗng nhiên từ trên đỉnh đầu của anh chậm rãi rơi xuống, ngăn cản tia sáng giữa anh và mặt trời.

- Cái này... Đây không phải quê hương Mộc Lô Tinh của tôi à?

Lão E sững sờ, lập tức phản ứng lại, trong lòng hiện ra một tia xúc động, người xem cũng lập tức trở nên kích động.

Đúng vậy.

Anh cũng không cô độc.

Cho dù là ở một khắc cuối cùng này, tất cả quê quán quen thuộc sẽ xuất hiện ở trước mặt anh, làm bạn với anh đi qua một đoạn đường cuối cùng.

- Đáng tiếc, tôi đã sắp hết nhiên liệu, căn bản không thể bay về, bằng không thì cho dù chết cũng phải chết ở quê nhà.

Nhìn lướt qua cảnh báo không đủ nhiên liệu trên màn hình, lão E tràn đầy tiếc nuối, lại một lần nữa bị khuất phục bởi sự lãng

mạn của trò chơi này.

Anh thu tầm mắt lại nhìn về phía nơi xa.

Phát hiện mặt trời đã hoàn toàn sụp đổ thành một đoàn, sau đó nổ tung ầm ầm, hóa thành một luồng năng lượng màu xanh trắng kinh khủng lan ra bên ngoài.

Giống như khói lửa hoa mỹ nhất trong vũ trụ.

- Đến cuối cùng, tôi vẫn chết trong cô độc.

Nhìn thấy cảnh tượng xinh đẹp và trí mạng này, tâm tình của lão E bình thản khác thường, yên tĩnh chờ đợi cái chết tới.

Mà lúc này.

Một hồi tiếng huýt sáo quen thuộc vang lên.

Bởi vì mặt trời phát nổ mà trở nên đen như mực, một đường chân trời chậm rãi dâng lên.

Chương 432: Ít Nhất Đến Cuối Cùng, Tôi Không Phải Chết Trong Cô Độc (1)

Vốn cho rằng Mộc Lô Tinh đã đi xa lại xuất hiện lần nữa, kéo anh trở về.

- Hả? Chờ đã! Tôi đang bị sức hút của quê nhà kéo trở về!

Giọng nói kinh ngạc của lão E vang lên, anh cũng theo phi thuyền bị lực hút của Mộc Lô Tinh bắt được, rơi xuống mặt đất.

Giống như lần đầu tiên tiến vào trò chơi này, đập mạnh xuống đất.

Nhưng lần này lại không có hùng hổ như lần trước, sau khi đờ đẫn một lát, anh lại thở dài một hơi.

- Được rồi, ít nhất thì đến cuối cùng tôi... không phải chết trong cô độc.

Ánh mắt đảo qua năng lượng đang nhanh chóng bành trướng kia, cuối cùng màn hình hoàn toàn trắng đi, lại một lần nữa kết thúc thời gian luân hồi.

Khán giả nhìn thấy cảnh này cũng đều bị xúc động sâu đậm.

- Cuối cùng lại bị lực hút của quê quán kéo trở về.

- Thật tốt, ít nhất cuối cùng cũng không phải là một người chết ở bên ngoài.

- Tôi nhớ tiếng huýt sáo kia là do người trong thôn thổi.

- Mẹ nó, một trò chơi khoa huyễn lại có thể làm ra tình cảm như vậy, gạt nước mắt của tôi.

- Khóc chết, chào mừng về nhà.

- Trò chơi này thật đẹp.

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn khuất phục bởi hình thức nghệ thuật vũ trụ lãng mạn này.

Ít nhất về phương diện tinh thần nội hạch thì trò chơi này đã hoàn toàn nghiền ép những sản phẩm còn lại khác.

Không có sự tồn tại nào có thể cạnh tranh được với nó.

- Được rồi, tiếp tục thôi, hôm nay nhất định phải tìm ra biện pháp thoát khỏi hệ Mặt Trời mới được!

Sau cảnh tượng giống như thời gian quay lại trôi qua, lão E điều chỉnh tốt tâm tình, xuất hiện bên cạnh đống lửa lần nữa.

Hơn nữa hứng thú rõ ràng cao hơn rất nhiều so với lúc đầu, ngồi thang máy điều khiển phi thuyền bay thẳng ra ngoài không gian, sau đó ấn mở bản đồ các hành tinh.

- Mặt trời, Mặt Trăng, Thâm Cự Tinh đều tìm kiếm qua, lần này chúng ta đi... Hành tinh ở xa nhất kia đi!

Rất nhanh, ánh mắt của anh đã rơi xuống trên một hành tinh tên là Hắc Cức Tinh nằm ngoài cùng toàn bộ hệ mặt trời, mấu chốt là ra bài không theo quy luật.

Chọn xong mục tiêu, trực tiếp khóa chặt quỹ đạo xa nhất, mở ra lái tự động kéo tốc độ lên mức tối đa.

Sau khi tiêu phí mấy phút, một đường vượt qua mấy hành tinh, cuối cùng đi tới chỗ sâu thẳm nhất trong vũ trụ, nhìn thấy thiên thể cực lớn trôi nổi ở trong bóng tối kia.

- Hả? Ngoại hình của hành tinh này thật kỳ quái, đây thật sự là một trong những hành tinh à?

Lão E đeo kính VR lộ ra vẻ mặt nghi ngờ nhìn về phía hành tinh đã bị vỡ nát thành vô số khối ở phía trước.

Nói là hành tinh còn không bằng nói là thực vật.

Bởi vì trung tâm của toàn bộ Hắc Cức Tinh đã hoàn toàn bị một loại dây leo kỳ quái chiếm cứ.

Đi dọc theo dây leo khổng lồ trải dài, chống đỡ bề mặt vốn có của hành tinh, kéo dài đến bên ngoài không gian.

Nhìn giống như là một con bạch tuộc đang giương nanh múa vuốt.

- Thiết kế thật là kỳ lạ.

- Thực vật to bằng hành tinh, ý tưởng này không tệ.

- Lại là một hành tinh được thiết kế độc lập.

- Quả nhiên mỗi hành tinh đều không giống nhau.

- Nhìn trên đó hình như không có gì.

Một gốc thực vật quỷ dị có thể làm nổ tung hành tinh và lơ lửng ở trong vũ trụ, thoạt nhìn vẫn là vô cùng khủng bố.

Chỉ sợ sau khi tới gần thì những dây leo khổng lồ kia lại đột nhiên cuốn lấy phi thuyền, lão E không khỏi giảm tốc độ, cẩn thận chậm rãi tiến lên.

Nhưng mà điều khiến cho anh bất ngờ chính là.

Xuyên qua dây leo bên ngoài hành tinh, đi vào dải đất trung tâm nhưng không bị bất kỳ công kích nào.

Ngược lại mượn cơ hội này nhìn rõ trung tâm hành tinh, một thứ giống như là bướu thịt của thực vật.

Trên bướu thịt còn có từng cái cửa hang, bên trong hoàn toàn bị sương mù màu trắng bao phủ, không thấy rõ tình huống cụ thể.

- Chẳng lẽ phải tiến vào trong xem à?

Chần chờ một chút, cuối cùng anh cũng cả gan điều khiển phi thuyền bay vào trong một cửa động.

Sau khi đi vào mới phát hiện bên trong lại có không gian khác.

Nhìn từ bên ngoài rõ ràng chỉ là một cái lỗ nhỏ mà thôi, nhưng bên trong lại vô cùng rộng lớn, hơn nữa hoàn toàn bị sương mù màu trắng bao phủ, tầm nhìn chỉ có mấy chục mét.

Một loạt dây leo khổng lồ giăng đan xen lẫn nhau, còn có những đốm sáng màu trắng đứng yên tại các nơi, không nhìn ra là cái gì.

- Mẹ nó, nơi này có chút đáng sợ, chẳng lẽ chúng ta đi vào âm phủ rồi à?

Trước ống kính, lão E nắm thật chặt vòng tay điều khiển VR, toàn thân trong tư thế khom lưng, không dám thở mạnh một chút.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều bị sương mù ngăn cản, chỉ có bên tai vang gnBJyxKWUEỤ fmAWHJYuMớ một hồi âm nhạc trống trải, giống như là tiếng gió thổi vào bên tai, làm cho người ta rùng mình.

Người xem trước màn hình cũng không khỏi rụt cổ một cái.

Theo bản năng, lão E khoá chặt một điểm trắng trong đó, cẩn thận tiến lên, muốn nhìn xem những nguồn sáng này rốt cuộc là cái gì.

- Nếu như tôi không đoán sai thì những điểm sáng này hẳn là có chỗ giấu đầu mối.

Giọng nói vừa dứt, điểm sáng xuất hiện ở trước mắt anh.

Lại là một bướu thịt cực lớn giống như trung tâm của hành tinh, phía trên cũng có mấy cửa hang và đều bị sương mù bao trùm.

- Đây là cái gì? Không gian trong không gian à?

Mọi người lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, hô to thần kỳ.

Kết cấu bên trong hành tinh này đơn giản đến bất ngờ, mỗi một bướu thịt của thực vật, hoặc còn gọi là hạt giống, được nối liền với một không gian độc lập.

Hơn nữa trong không gian còn có bướu thịt, chồng lên lẫn nhau.

Đây chẳng phải là một khi đi vào thì đừng nghĩ đến việc đi ra ngoài à?

- Mẹ nó, bên trong không gian này lại là một đống điểm trắng, còn có điểm đỏ, không phải cũng là bướu thịt thực vật chứ?

Đi qua cửa vào mới, lão E phát hiện trước mắt lại xuất hiện đủ loại điểm sáng, trong lòng càng sợ hãi.

Cuối cùng.

Anh không nhịn được phóng ra một cái máy điều tra.

Góc trên bên phải của phi thuyền cũng xuất hiện cảnh tượng

dọc đường, không phải dây leo thì chính là dây leo, còn có sương mù vô biên vô hạn.

Nhưng mà.

Ngay khi máy điều tra sắp mất tín hiệu.

Trong phần cuối của màn sương trắng trên màn hình bỗng nhiên xuất hiện một bóng đen to lớn, gần như ngăn cản hơn phân nửa cửa hang, sau đó màn hình tối sầm lại.

Chương 433: Ít Nhất Đến Cuối Cùng, Tôi Không Phải Chết Trong Cô Độc (2)

- Chờ đã, vừa rồi đó là cái gì?

Lão E kinh nghi bất định nói.

Không biết có phải là ảo giác hay không, vừa rồi thứ đồ chơi kia hình như động đậy, hơn nữa ánh sáng trắng giống như chính là từ trên người bóng đen kia phát ra.

Trong lúc nhất thời, mưa đạn đủ loại Chung Quỳ hộ thể, Phật Tổ phù hộ, lại lo lắng bỏ lỡ nội dung quan trọng nên chăm chú nhìn màn hình.

- Tôi có loại dự cảm không lành.

Trong hành tinh gần như là trạng thái không trọng lực.

Cho dù lão E muốn giảm tốc độ thì phi thuyền cũng đã sớm bởi vì quán tính của lực đẩy trước đó mà bay thẳng đến điểm sáng.

Dần dần, ánh mắt của anh mở lớn.

Để lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Bởi vì những ánh sáng trắng kia không phải là chỉ dẫn manh mối gì cả, mà là đầu đèn của từng con Cá Lồng Đèn khổng lồ!

Thân thể to lớn yên tĩnh trôi nổi ở trong màn sương mù màu trắng phía trước giống như là ở trong biển sâu.

- Cá Lồng Đèn gì mà lớn như vậy chứ!

Tiếng nói vừa dứt, những con Cá Lồng Đèn đang "ngủ say" kia giống như nghe thấy giọng nói của anh, bỗng nhiên đồng loạt quay đầu lại, cái miệng đầy răng nanh tràn đầy khủng bố nhắm ngay bên này.

- Holy shit!

- Đừng đừng đừng! Không cần!

Lão E thiếu chút nữa bị dọa đến hồn phi phách tán, vội vàng đè nút lùi về phía sau.

Kết quả chính là bởi vì âm thanh của tên lửa đẩy nên tất cả Cá Lồng Đèn lập tức khoá chặt lão E, bỗng nhiên há to miệng bơi về phía anh, gần như chặn toàn bộ lối ra.

- Mẹ nó!

- Đừng! Tôi không chơi nữa!

- A!!!

Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn trong phòng livestream.

Lão E phía trước ống kính càng là lùi lại hai bước rồi ngã xuống đất, liều mạng tháo kính mắt VR trên đầu.

Nhưng phi thuyền vẫn bị ảnh hưởng bởi quán tính, đâm đầu vào trong miệng của một Cá Lồng Đèn, bị nuốt chửng như trong một ngụm.

Bên tai còn vang lên từng trận gào thét của Cá Lồng Đèn.

- Mẹ nó, hù chết lão tử rồi.

- Mẹ nó! Cái thứ quỷ này là Cá Lồng Đèn à?

- Khi tất cả chúng nó quay sang đây, thiếu chút nữa tôi đã ném điện thoại đi.

- Hành tinh thực vật, không gian trong không gian, cá lồng đèn, đây là ý tưởng mà con người có thể nghĩ ra à?

- Rốt cuộc thì tôi cũng biết câu gặp phải Cá Lồng Đèn thì đừng có lên tiếng trong phần giới thiệu trò chơi là có ý gì rồi.

- Cá Lồng Đèn: Cơm hộp đến rồi!

- Thuộc về loại một bước đến dạ dày.

- Thiết kế của hành tinh này thật sự là rất thú vị.

Người xem trong phòng livestream có người bị sợ gần chết, cũng có người thán phục thiết kế trên hành tinh này.

Thực vật bóp vỡ hành tinh, không gian chồng lên nhau, đầu đèn dụ bắt con mồi của Cá Lồng Đèn khổng lồ.

Mặc kệ là lấy cái nào ra, không thể nghi ngờ đều là thiết kế giàu trí tưởng tượng và vô cùng tốt.

Toàn bộ tập hợp trên một hành tinh càng làm cho bọn họ kinh vi thiên nhân, hô to vũ trụ kỳ quái.

Khoa huyễn, khoa học và huyễn tưởng.

Lần này không thể nghi ngờ là Hồng Hoang đã phát huy hai thứ này đến cực hạn, làm ra một trò chơi khó lường.

Mà ở trước ống kính.

Lão E tháo mắt kính VR xuống, thở hổn hển.

- Mẹ nó, chơi một trò chơi thiếu chút nữa bị doạ phát bệnh tim, có đánh chết thì tôi cũng sẽ không chơi lại Hắc Cức Tinh này!

Nhìn thấy bộ dáng này của anh, khán giả đều cười ra tiếng.

- Tôi biết anh rất sợ, nhưng nếu như manh mối quan trọng nằm ở chỗ sâu trong Hắc Cức Tinh thì anh nên ứng đối như thế nào đây?

- Đừng sợ hãi, liều mạng xông lên đi! Cùng lắm thì cho Cá Lồng Đèn ăn bể bụng.

- Tôi dám đánh cuộc, trong Hắc Cức Tinh tuyệt đối có manh mối quan trọng, hành tinh này liên quan tới không gian, có lẽ chính là phải dựa vào nó tiến hành dịch chuyển không gian!

- Đậu má! Nói rất có đạo lý!

Trên màn hình bỗng nhiên xuất hiện phân tích làm cho hai mắt của những người khác không khỏi sáng lên.

Chỉ riêng tin tức mà bọn họ biết cho tới bây giờ thì ngoại trừ xuyên qua không gian thì không có biện pháp khác có thể thoát khỏi hệ Mặt Trời.

Mà Hắc Cức Tinh lại vừa vặn có liên quan đến không gian.

Điều này rất khó không làm cho người ta sinh ra liên tưởng.

- Đi đi đi, đừng hòng gạt tôi, các người là gian tế mà Cá Lồng Đèn phái tới, muốn gạt tôi đi đưa hộp cơm chứ gì.

Lão E vừa bị sợ gần chết làm sao tin tưởng chuyện ma quỷ của bọn họ, đứng dậy một lần nữa đeo kính mắt VR tiến vào trò chơi.

- Không đi Hắc Cức Tinh được, vậy tôi đi những hành tinh khác là được rồi phải không? Cùng lắm thì bay thẳng ra khỏi hệ Mặt Trời thôi.

- Tôi cũng không tin, bay ra khỏi hệ Mặt Trời còn có thể nổ lan đến tôi!

Nói xong, anh lập tức mở phi thuyền bay thẳng ra ngoài hệ Mặt Trời.

…

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt một cái đã là một ngày sau khi trò chơi khoa huyễn ra mắt tập thể.

Trong khi các người chơi đắm chìm trong game, các công ty trò chơi lớn cũng đang khua chiêng gõ trống thống kê số liệu tiêu thụ ngày thứ nhất.

Dù sao thì đây cũng là chủ đề mới, lại có sự ủng hộ của quốc gia.

Không nói ngay từ đầu đạt đến độ cao đề tài hàng đầu, nhưng ít ra cũng sẽ không giống như trước kia, ngay cả hồi vốn cũng khó khăn.

- Tổng thanh tra, thống kê ra rồi!

Tại tổng bộ công ty trò chơi Cực Trú, một tiếng la vang lên.

Xem như là một trong những công ty chuyên về trò chơi khoa huyễn, bọn họ cũng tham gia chiêu thương lần này của bộ hàng không vũ trụ, cũng là một trong mấy trò chơi khoa huyễn được chú ý nhất mấy tháng trước.

Trò chơi mà bọn họ làm có tên là [Chiến Cơ Ngân Hà: Máy Móc Buông Xuống], dùng chiến tranh vũ trụ và người máy làm lối chơi chủ yếu, tuyệt đối được coi là chủ lưu khoa huyễn trước mắt.

Cho nên bọn họ rất coi trọng việc bán trò chơi lần này, đồng thời cũng đầu tư rất nhiều tài chính.

- Thống kê ra rồi à? Mau đưa tới đây cho tôi xem thử.

Tổng thanh tra Cực Trú đã sớm chờ ở bên cạnh vội vã đi tới, cầm lấy bảng biểu vừa mới in ra cẩn thận xem xét.

Ngay sau đó, lông mày của anh hơi nhướng lên.

- Ngày đầu tiên 48 ngàn? Cũng không tệ lắm.

Nghe ra được, anh vô cùng hài lòng với thành tích này.

Chương 434: Trò Chơi Quá Hardcore (1)

Chiếu theo tốc độ tăng trưởng này, chỉ cần không xuất hiện bug lớn gì thì lượng tiêu thụ tuần thứ nhất cơ bản là ổn qua 200 ngàn.

Nếu thêm một, hai tháng tuyên truyền mấy lần.

Lượng tiêu thụ cuối cùng hoàn toàn có cơ hội tăng lên đến 1 triệu.

Với chi phí khoảng 100 triệu, game offline cỡ vừa và lớn phổ biến bây giờ, lượng tiêu thụ một triệu là dư sức hồi vốn, hơn nữa còn có lời.

- Xem ra thị trường khoa huyễn đúng là tốt hơn trước đó.

Người đàn ông gật đầu, ánh mắt dời xuống.

Sau khi nhìn thấy lượng tiêu thụ dự đoán của các sản phẩm cạnh tranh khác, khóe miệng bỗng nhiên nhếch lên.

Bởi vì ngoại trừ trò chơi của bọn họ ra thì lượng tiêu thụ ngày đầu tiên cơ bản đều dưới 40 ngàn, đã không có tư cách tranh đoạt lượng tiêu thụ một triệu với bọn họ.

Cho dù công ty Hồng Hoang có tiềm lực nhất thì dự đoán cũng chỉ gần 40 ngàn mà thôi.

- Quả nhiên mặc kệ là công ty nào thì cũng sẽ có nhược điểm của riêng mình.

- Chúng ta không sánh bằng Hồng Hoang ở những lĩnh vực khác, nhưng ở lĩnh vực khoa huyễn mà chúng ta quen thuộc nhất thì bọn họ vẫn còn kém một chút.

Như người ta vẫn nói, nghề nào cũng có chuyên nghiệp.

Cực Trú bọn họ đã hoạt động trong lĩnh vực khoa huyễn nhiều năm như vậy, ít nhất thì cơ sở người chơi là một ưu thế thật lớn, cũng thành lập được một danh tiếng nhất định.

Những công ty khác vừa mới vào muốn vượt qua sẽ không dễ dàng.

Mà suy nghĩ này cũng chính là suy nghĩ lúc này của những lãnh đạo cấp cao của các công ty trò chơi khoa huyễn.

Sau khi biết được trò chơi của Hồng Hoang vấp phải trở ngại, toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt quả nhiên như thế, cũng không có quá mức ngoài ý muốn.

Bởi vì đề tài khoa huyễn khác biệt với những đề tài khác.

Người chơi có yêu cầu rất cao đối với game.

Ngoại trừ hình ảnh trò chơi ra thì còn phải có logic chặt chẽ và giàu màu sắc khoa học kỹ thuật, quan trọng hơn là phải tạo dựng ra một thế giới ảo tưởng hợp lý, lấy khoa học kỹ thuật làm nền tảng.

Nếu giống như mấy trò chơi bắn súng khoác da khoa huyễn hoặc là trò chơi có cảm giác không ổn rất mạnh kia thì người chơi chắc chắn sẽ không mua.

Đây cũng là chỗ khác biệt của khoa huyễn và những đề tài khác.

Có thể sinh tồn ở phân loại này, cơ bản đều có chút tài năng.

- Mặc dù thật đáng tiếc, nhưng lần này Hồng Hoang nhất định sẽ trở thành vật làm nền cho chúng ta.

Vừa nghĩ tới Hồng Hoang đang nổi tiếng lại bị mình đè xuống, mấy công ty có lượng tiêu thụ coi như không tệ đều nỗ lực làm việc, nhao nhao gia tăng cường độ tuyên truyền.

Bọn họ muốn đạp Hồng Hoang để leo lên.

Tăng cường thị phần của mình ở thị trường mới nổi!

.....

Rất nhanh.

Tin tức này cũng bắt đầu nhanh chóng truyền ra trên mạng bằng đủ loại phương thức.

Khi biết được lượng tiêu thụ trò chơi Tinh Tế Khai Hoang của Hồng Hoang không tốt, rất nhiều người chơi không khỏi có chút tiếc hận.

Lúc trước bọn họ đều đã xem qua livestream.

Trò chơi thật sự làm rất tốt.

Nhất là về phương diện đặc hiệu và thiết kế hành tinh, tuyệt đối có thể xưng là hàng đầu, điều này là không thể nghi ngờ, thậm chí có rất nhiều người chạy tới chơi game đề thể nghiệm khám phá các hành tinh lớn.

Nhưng lại có một điều làm cho rất nhiều người chơi mơ hồ.

Đó chính là nội dung tìm kiếm trong trò chơi.

Sau một ngày ròng rã.

Tất cả streamer livestream trò chơi này đều không tìm được

manh mối mấu chốt để thoát khỏi hệ Mặt Trời.

Đúng vậy.

Một người cũng không có!

Bởi vì tin tức ẩn chứa trong trò chơi này quá khổng lồ, hơn nữa áp dụng việc tìm kiếm phi tính tuyến, thiếu đi sự dẫn đường.

Tin tức rải rác phân bố ở các góc của mỗi tinh cầu, làm cho việc chắp vá phải hao phí tinh lực cực lớn.

Lại thêm yêu cầu hạ cánh đặc biệt đối với mỗi một hành tinh, thậm chí rất nhiều người chơi chơi gần hai giờ cũng không tiếp xúc được với bất kỳ thông tin hữu dụng nào.

Chỉ có thể chạy khắp nơi trong khi Mặt Trời liên tục biến thành siêu tân tinh.

Không thể nghi ngờ, điều này sẽ làm tăng thêm đáng kể cảm giác thất bại của các người chơi.

Chỉ mới đi vào thể nghiệm một phen đã nhao nhao lui khoản.

Cũng không phải bởi vì nó không tốt.

Mà là quá hardcode!

Tháp tri thức quang lượng tử, trạng thái chồng chập lượng tử cũng đã làm khó hơn phân nửa người chơi.

Có người còn luyện hơn một giờ để điều khiển phi thuyền hạ cánh xuống hành tinh.

Càng đừng nói đến việc cơ trạm mặt trời làm khó một đám người.

- Lần này Hồng Hoang tính sai rồi, bọn họ đánh giá quá cao sự

kiên trì của người chơi.

Trong phòng livestream.

Lão E cũng nhận được tin tức này, tiếc nuối nói.

Riêng anh thì chắc chắn là vô cùng yêu thích trò chơi này, cũng có thời gian để thông quan nó.

Nhưng game này đúng là quá hardcore.

Người chơi bình thường có lẽ không quá dễ tiếp nhận.

Hơn nữa loại trò chơi mạo hiểm khám phá nhiều như vậy, không thiếu một trò chơi như vậy.

- Lượng tiêu thụ không tốt thì không tốt đi, dù sao thì tôi cũng đã mua rồi.

- Đúng vậy, chỉ riêng thiết kế hành tinh có giá hơn 100 tệ này đã là không lỗ.

- Xem như là chơi trò chơi ngắm cảnh cũng không tệ lắm.

- Ha ha, tôi chuẩn bị chờ sau khi các streamer thông quan thì sẽ tự mình đi qua cốt truyện, đến lúc đó ít nhất sẽ không bị chết cóng ở bên ngoài.

- Anh nói là lần chủ phòng bay ra khỏi hệ mặt trời à?

Nghĩ đến thao tác của lão E lúc trước, khán giả bật cười.

Bọn họ vốn cho rằng chỉ cần bay ra khỏi hệ Mặt Trời là có thể tránh được vụ nổ siêu tân tinh.

Nhưng kết quả lại là.

Phi thuyền vừa bay đến rìa hệ Mặt Trời thì không khí xung

quanh sẽ nhanh chóng đóng băng, trực tiếp làm cho nhân vật chết cóng tại chỗ.

Còn có hai lần là trốn ở trong biển Thâm Cự Tinh và hang ổ của Cá Lồng Đèn ở Hắc Cức Tinh, nhưng mà tất cả đều bị năng lượng siêu tân tinh làm cho bốc hơi trong nháy mắt.

Tóm lại chính là biện pháp gì cũng đã thử qua.

Đến lúc chết thì vẫn sẽ chết.

Cũng khó trách các người chơi nói quá khó.

Thậm chí có rất nhiều streamer thấy khó bỏ chơi, đổi thành những game đại pháo tinh hạm hay người máy vũ trụ khác.

Những người còn kiên trì ở Bilibili chỉ có lão E, Âu Dương Hiểu và mấy nghệ sĩ tầng dưới chót ở dưới trướng Tô Bằng.

Nhưng dù là vậy.

Khi đối mặt với nhiệt độ không ngừng hạ xuống.

Bọn họ vẫn là nảy ra suy nghĩ đổi trò chơi.

Chương 435: Trò Chơi Quá Hardcore (2)

- Chủ phòng, hay là chúng ta cũng đổi trò chơi khác đi?

Một bên khác, trong phòng livestream của Mạc Tử Ngôn.

Các fan hâm mộ cũng nhao nhao đề nghị cô đổi trò chơi khác.

Là một streamer nhỏ của Bilibili, Mạc Tử Ngôn cũng là một trong những streamer ký hợp đồng với Tô Bằng.

Nhưng so với Âu Dương Hiểu nổi tiếng thì cô vẫn kém xa, chỉ có hơn mười ngàn người chú ý mà thôi.

Với thể lượng của Âu Dương Hiểu bây giờ, cho dù là phát sóng trò chơi rác rưởi thì cũng sẽ có người xem.

Nhưng cô thì khác, nhất định phải chui vào nơi có nhiệt độ thì mới có cơ hội được nhiều người chú ý, bằng không chỉ có thể một mực chờ ở tầng dưới chót.

- Vẫn là... Thôi đi, tôi muốn thử lại trò chơi này lần nữa.

Trước ống kính, Mạc Tử Ngôn lúng túng nở nụ cười, cầm lấy ly nước sôi để nguội uống một ngụm.

Cô đâu thể nói rằng mình không có nhiều tiền, không nỡ bỏ tiền ra để mua trò chơi khác chứ?

Dù sao thì cô chỉ là streamer tầng dưới chót, tiền lương cũng là cố định.

Cũng đừng nghĩ về thu nhập livestream, một tháng có thể có mấy trăm cũng coi như là không tệ, cũng chỉ đủ mua hai, ba trò chơi.

Hơn nữa cô cũng có tư tâm.

Bởi vì lúc trước quản lý Tô đã nói qua, Hồng Hoang sẽ là đồng minh quan trọng của bọn họ sau này.

Nếu mình ủng hộ trò chơi của Hồng Hoang như vậy, có lẽ sẽ được quản lý Tô chú ý tới cũng nên.

Đến lúc đó không nói đến việc có thể quật khởi giống như Âu Dương Hiểu trong một buổi sáng, cho cô cơ hội đóng quảng cáo cũng tốt hơn so với việc không có tiếng tăm gì như bây giờ.

Đúng vậy.

Người như cô.

Trong phân bộ của Bilibili có vô số kể.

Cũng không

Ngược lại, rất nhiều người có năng lực không hề thua kém so với những chủ phòng lớn kia, cái mà bọn họ thiếu chỉ là cơ hội mà thôi.

Một cơ hội để các cô thể hiện bản thân!

- Các người đừng nhìn thấy tôi như vậy, mặt khác tôi không mạnh, nhưng sự kiên nhẫn và tập trung thì không phải ai cũng có thể so sánh được nha.

Nhìn về phía ống kính cười cười, Mạc Tử Ngôn lại khống chế nhân vật, tiếp tục thăm dò vũ trụ.

Vị trí của cô bây giờ là một hành tinh tên là Toái Không Tinh,

nằm ở trên quỹ đạo thứ ba của hệ mặt trời.

Kết cấu của hành tinh này vô cùng kỳ lạ.

Mặt đất sụp đổ, còn có một vệ tinh giống như là núi lửa, cứ cách một đoạn là sẽ thả xuống quả cầu dung nham lên Toái Không Tinh, đập vỡ mặt đất.

Trung tâm hành tinh có một cái lỗ đen cỡ nhỏ, sẽ cắn nuốt lục địa sụp đổ xuống, nhìn vô cùng đáng sợ.

Có một lần cô không cẩn thận rơi vào trong lỗ đen, thiếu chút nữa bị hù chết, kết quả lại truyền tống đến một chỗ khác trong lỗ trắng của hệ mặt trời, cuối cùng chết vì thiếu dưỡng khí.

Nhưng mà tương đương với độ khó.

Ở đây cũng ẩn chứa tin tức vô cùng quan trọng.

Bởi vì thu được tín hiệu còn cổ xưa hơn cả vũ trụ, Vũ Trụ Chi Nhãn, nền văn minh người Nomai trước đó đã lái phi thuyền từ những tinh hệ khác nhảy vọt tới.

Kết quả trên đường nhảy vọt không gian, không may bị vướng vào thực vật dây leo trong Hắc Cức Tinh, bị Cá Lồng Đèn vây công, đành phải cưỡi ba khoang cứu hộ thoát khỏi đó.

Trong đó có một khoang cứu hộ đã chạy trốn tới Toái Không Tinh này.

Hơn nữa bởi vì mặt đất thường xuyên có cầu lửa rơi xuống, cho nên ở ngay dưới mặt đất, cũng chính là phía trên hắc động thành lập thành Huyền Không, xem như là chỗ ở tạm thời.

Bọn họ nhìn thấy những kiến trúc và kỹ thuật hàng không còn sót lại kia chính là tới như vậy.

Cũng là điểm khởi đầu của câu chuyện về trò chơi này.

- Bây giờ đã tìm được manh mối khởi đầu, chúng ta chỉ cần tìm hiểu nguồn gốc từng bước một thì có lẽ là sẽ tìm được manh mối mấu chốt.

- Có lẽ chúng ta có thể thông qua mẫu thể phi thuyền của người Nomai, nhảy vọt thoát khỏi hệ Mặt Trời này?

Càng nói thì ánh mắt của Mạc Tử Ngôn càng sáng lên.

Có vẻ như cuối cùng cô cũng phát hiện ra thông tin mấu chốt.

Đây tuyệt đối là thứ mấu chốt nhất mà bọn họ phát hiện được trong hai ngày qua!

Điều duy nhất khiến cô lo lắng là trong thành Huyền Không có một tháp tri thức lượng tử, bởi vì phiến đá trọng lực đứt gãy, cơ bản là không thể dùng ba lô phun khí.

Nhưng phía dưới lại nhắc nhở trong tháp có cái gì đó, hại cô đi dạo dưới đáy mấy phút, lại không có một chút manh mối nào.

- Bây giờ tôi rốt cuộc cũng biết vì sao nhiều người bị khuyên lui như vậy...

Một mưa đạn xẹt qua trong phòng livestream yên tĩnh.

Nhưng mà một giây sau.

Một tiếng nổ vang lên, một quả cầu lửa to lớn từ trên trời giáng xuống, nện vào mặt đất kết nối với tháp thức.

Lực trùng kích cực lớn, thoáng cái làm cho cả mặt đất sụp đổ, tháp tri thức lượng tử bị kéo về phía lỗ đen ở trung ương tinh cầu.

Nhìn thấy một màn như vậy, trong lòng Mạc Tử Ngôn chấn động.

- Chẳng lẽ là...

Bá!

Hình ảnh thoáng qua.

Cô lại bị lỗ đen cắn nuốt một lần nữa, xuất hiện ở bên ngoài lỗ trắng một chỗ khác của hệ mặt trời.

Mà thứ nổi lơ lửng bên cạnh.

Chính là tháp tri thức lượng tử mà cô chết sống không thể đi lên được!

Trong phòng livestream đầu tiên là yên tĩnh, tiếp theo rất nhiều mưa đạn xẹt qua.

- Vậy mà lại cùng nhau truyền tống đến không gian khác?

- Thì ra là vậy! Phải chờ tới khi tháp này cùng rơi vào lỗ đen thì mới có thể thông qua vũ trụ không có trọng lực bay vào trong tháp!

- Quá trâu bò! Thiết kế này quá tuyệt vời!

- Vậy mà nhà thiết kế cũng có thể nghĩ ra được!

Mặc dù trong phòng livestream chỉ có mấy trăm người xem, nhưng bây giờ cũng vô cùng náo nhiệt, tất cả đều bị kinh diễm bởi thiết kế mới lạ này.

Khó trách mặt đất của hành tinh kia vẫn không ngừng sụp đổ, thì ra là phải thông qua không gian không có trọng lực để tìm ra lời giải!

- Tôi nghĩ là mình đại khái biết được cách chơi của game này rồi.

Mạc Tử Ngôn hít sâu một hơi, trong mắt lập loè ánh sáng hưng phấn.

Trò chơi tên là Tinh Tế Khai Hoang này còn ưu tú hơn cả trong tưởng tượng của cô!

Không hề nói nhảm, thừa dịp Mặt Trời sắp nổ tung, cô khống chế ba lô phun khí bay vào trong tháp, thu thập manh mối khác.

Liên tiếp 5 ngày.

Mạc Tử Ngôn đều đang thăm dò trong Khai Hoang Tinh Tế.

Chương 436: 22 Phút Tuần Hoàn Vô Hạn (1)

Theo Mạc Tử Ngôn không ngừng xâm nhập thì càng phát hiện chỗ kinh người của trò chơi này.

Ví dụ như bên trong Thâm Cự Tinh, cần phải xuyên qua một đạo vòi rồng xoay tròn ngược chiều kim đồng hồ duy nhất trên biển mới có thể tiến vào.

Mà khu vực trung tâm bởi vì có điện năng bao bọc nên phải núp ở trong cơ thể của sứa cách điện và chìm xuống cùng với nó thì mới có thể xuyên qua.

Những tin tức này.

Là do cô vô tình biết được ở bên cạnh hốc cây chứa thi thể của một người Nomai khi cả gan khám phá Hắc Cức Tinh.

Bởi vì người nọ lúc còn sống từng đi qua Thâm Cự Tinh một lần.

Còn có nhắc nhở về trạm mặt trời, phải phái người đi điều tra sao chổi "Kẻ xông vào".

Cô tốn công sức rất lớn, chết thật nhiều lần.

Cuối cùng mới đáp xuống ngôi sao chổi bị mặt băng bao trùm kia.

Tiếp theo, khi sao chổi bay đến gần mặt trời thì cô phát hiện tầng băng phía trên sẽ chậm rãi tan chảy khi tới gần thái dương, làm cho khe hở ở giữa lộ ra.

Cô chính là thừa dịp lần đó tiến vào trong sao chổi, mới tìm được mấy thi thể của người Nomai và một chút tin tức còn sót lại.

Rất rõ ràng.

Đây chính là những người được phái tới điều tra trước đây.

Kết quả bởi vì trong sao chổi có một loại khoáng thạch tên là "vật chất U Linh" phát nổ, giết chết toàn bộ bọn họ ở đây.

Một lượng lớn vật chất U Linh bay ra khỏi sao chổi, tán lạc trên mỗi hành tinh, người chơi chỉ cần tới gần sẽ bị rút đi sinh mệnh trong nháy mắt, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

- Khó trách trên rất nhiều hành tinh đều có vật chất U Linh, thì ra là lan ra từ nơi này.

- Hiến thân cho nghiên cứu khoa học, những người Nomai này thật sự quá vĩ đại.

Mặc dù đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy thi thể của người Nomai, nhưng nhìn thấy từng thi thể vì nghiên cứu khoa học mà hi sinh, nổi lơ lửng giữa không trung thì Mạc Tử Ngôn vẫn không nhịn được thở dài.

Nếu không phải cô trùng hợp đi tới nơi này thì chỉ sợ trải qua mấy ngàn thậm chí hàng vạn năm nữa cũng chưa chắc có người sẽ phát hiện ra bọn họ, phát hiện ra biến cố từng gặp trong sao chổi này.

Trạm Mặt Trời, thành Huyền Không, tháp tri thức lượng tử, thậm chí kỹ thuật hàng không mà người chơi sử dụng, toàn bộ đều bắt nguồn từ nền văn minh Nomai.

Nhưng mà một nền văn minh như vậy.

Cuối cùng vẫn không thể trốn thoát sự xâm lấn của thời gian.

Dùng đủ loại phương thức để mất mạng ở trong hệ mặt trời này.

Mà mục đích ngay từ đầu của bọn họ chỉ là vì tìm được đồ vật tên là Vũ Trụ Chi Nhãn kia, phá giải bí mật bản chất của vũ trụ mà thôi.

Tinh thần nghiên cứu khoa học này quả thực để cho mọi người phải thán phục.

- Trò chơi này thật sự quá thần kỳ.

- Giống như mỗi một hành tinh đều thay đổi theo thời gian.

- Chạy tới tìm cái gì mà Vũ Trụ Chi Nhãn, kết quả toàn quân bị diệt, quá thảm.

- Thật ra lấy trình độ khoa học kỹ thuật của bọn họ, nếu không tìm đường chết thì sinh sống thoải mái trong hệ Mặt Trời này vẫn là không có vấn đề gì.

- Đúng là đáng tiếc, nhưng cũng làm cho người ta kính nể.

Hiểu rõ tiền căn hậu quả, cùng với phương pháp tiến vào trong Thâm Cự Tinh, Mạc Tử Ngôn cũng không dừng lại.

Lại một vòng tuần hoàn mới trôi qua, sau đó phi thuyền bay về phía Thâm Cự Tinh, quả nhiên tìm được một vòi rồng xoay ngược chiều kim đồng hồ.

Thông qua thế nước dưới vòi rồng, cô cắm đầu lao xuống biển sâu khủng bố kia.

Tiếp theo dựa theo biện pháp được giải đáp, cô rời phi thuyền trốn vào trong thân thể của một con sứa khổng lồ, đi theo sứa chậm rãi chìm xuống, xuyên qua lưới điện màu đen ở trung tâm tinh cầu.

- Thành công rồi! Thật sự tiến vào rồi!

Mạc Tử Ngôn ở phía trước ống kính vô cùng kích động.

Cô gần như không ngủ không nghỉ, tốn thời gian dài như vậy, xâu chuỗi vô số manh mối, cuối cùng đi vào nơi mà những người chơi khác chưa từng đi qua.

Chỗ ẩn giấu sâu như vậy.

Đồ đần cũng biết nó tuyệt đối có tác dụng cực kỳ quan trọng!

Ngay lập tức, cô đi thẳng vào trong lõi tinh cầu, sự kích động và chờ mong trong lòng cũng chiến thắng sự sợ hãi đối với biển sâu.

Nhưng cho dù như thế.

Cảnh tượng xung quanh vẫn làm người ta sợ hãi.

Trong nước biển đen kịt không ngừng có tia chớp màu tím sáng lên.

Vị trí trung tâm nhất của tinh cầu lại là một vật thể màu đen cực lớn, thoạt nhìn như là một trái tim với các mạch máu trải dài ra xung quanh.

Không phải quái vật, nhưng còn khủng bố hơn cả quái vật.

Làm cho các người xem cũng phải đổ mồ hôi tay.

May mắn.

Mạc Tử Ngôn cũng là một người gan lớn.

Sau khi hít sâu một hơi, cô bơi xung quanh trái tim, rất nhanh đã tìm được một vỏ kiến trúc ở đầu bên kia.

- Thật sự có gì đó ở đây!

- Giống như là xác hạch tâm pháo quỹ đạo bên ngoài Thâm Cự Tinh, thì ra là rơi xuống nơi này.

Mạc Tử Ngôn mừng rỡ không thôi.

Pháo quỹ đạo này chính là thứ mà nhân vật nhìn thấy đầu tiên sau vòng lặp thời gian mỗi khi chết đi, được xây dựng trên Thâm Cự Tinh.

Hơn nữa cô cũng chú ý tới một chi tiết.

Sau mỗi lần phóng ra pháo quỹ đạo, mặc dù đều sẽ sụp đổ tan rã, nhưng phương hướng bắn lại không giống nhau.

Theo lý thuyết.

Mặc dù nhân vật có tuần hoàn thời gian, nhưng khẩu pháo này lại nằm ngoài vòng lặp, không cần nói cũng biết là nó có tính chất đặc biệt.

- Tìm được cửa vào!

Sau khi bơi một vòng, cuối cùng Mạc Tử Ngôn tìm được cửa vào, đi vào trong xác kiến trúc.

Cẩn thận tìm kiếm một phen, kích hoạt trang bị công nghệ cao phía trên đại sảnh.

Ngay sau đó.

Một mô hình cực giống Thâm Cự Tinh và pháo quỹ đạo chậm rãi dâng lên.

Bịch một cái, pháo quỹ đạo phóng ra máy thăm dò về một phương hướng, một đường thẳng ra bên ngoài.

Giống như đang biểu thị quá trình quỹ đạo của pháo phóng ra.

Ôm nghi ngờ, cô lại kích hoạt chốt mở tiếp theo.

Mô hình Thâm Cự Tinh và quỹ đạo pháo vốn đang nhanh chóng co vào càng bắn ra những đường thẳng rậm rạp chằng chịt về bốn phương tám hướng, giống như là gai nhọn nổ tung.

Cuối cùng.

Có một cây thẳng tắp kết nối với một hình lập thể quen thuộc, làm cho tất cả mọi người đều sửng sốt.

Bởi vì hình vẽ kia không phải cái khác.

Chính là tiêu chí của Vũ Trụ Chi Nhãn!

Chương 437: 22 Phút Tuần Hoàn Vô Hạn (2)

- Mẹ nó? Ý là thiết bị thăm dò do quỹ đạo pháo bắn ra tìm được Vũ Trụ Chi Nhãn rồi à?

- Thì ra là vậy, pháo quỹ đạo này chính là dùng để định vị Vũ Trụ Chi Nhãn!

- Đường thẳng rậm rạp chằng chịt này, phải phóng ra bao nhiêu lần đây?

- Quá tuyệt vời! Không ngờ lại thông qua thời gian tuần hoàn vô hạn để phóng ra máy tham trắc về phương hướng ngẫu nhiên, chỉ cần tuần hoàn đủ nhiều thì chắc chắn sẽ có một lần định vị được Vũ Trụ Chi Nhãn!

- Người nghĩ ra biện pháp này là thiên tài à?

Đám người phản ứng lại, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, lại một lần nữa sợ hãi thán phục khoa học vĩ đại.

Nhân loại tiến bộ sao lại không phải như thế.

Sau những nỗ lực thất bại hết lần này đến lần khác, cuối cùng cũng tìm tòi ra một con đường chính xác, mới có huy hoàng như bây giờ.

Mặc dù chỉ là một trang bị không bắt mắt chút nào.

Lại hoàn toàn cho thấy chân lý của nghiên cứu khoa học!

- Đây chính là vị trí của Vũ Trụ Chi Nhãn.

Giọng nói của Mạc Tử Ngôn có chút rung động, xem như là đồ vật xuyên suốt bối cảnh của toàn bộ trò chơi, tầm quan trọng của Vũ Trụ Chi Nhãn không cần phải nhiều lời.

Thậm chí nó có thể là manh mối mấu chốt để thoát khỏi hệ Mặt Trời.

Sau bao nhiêu ngày vất vả tìm tòi, cuối cùng cũng bị cô tìm được rồi!

Dưới sự kích động, Mạc Tử Ngôn lại mở ra chốt mở cuối cùng.

Tiếp theo, một chuỗi ký hiệu kỳ quái chậm rãi bay lên.

- Đây chẳng lẽ là... tọa độ của Vũ Trụ Chi Nhãn?

Mạc Tử Ngôn vội vàng cầm điện thoại di động lên chụp lại, cô cảm giác sau này sẽ phải dùng đến thứ này.

Sau khi kiểm tra một lần không bỏ sót gì, lúc này cô mới đi tới bên cạnh phiến đá thông tin, phiên dịch tin tức đối thoại.

[Yarrow: Tôi có một chút tin tức kích động lòng người đây, Privet, kế hoạch Hôi Tẫn Song Tinh (The Ash Twin Project) sắp chuẩn bị ổn thoả, có thể tiếp thu số liệu thăm dò từ quỹ đạo pháo truyền đến.]

[Privet: Không thành vấn đề, mô-đun dõi máy thăm dò đã sẵn sàng, có thể ghi chép quỹ tích phi hành mỗi lần bắn, một khi phát hiện vị trí của Vũ Trụ Chi Nhãn thì tôi sẽ lập tức thông báo cho anh.]

Kế hoạch Hôi Tẫn Song Tinh?

Mạc Tử Ngôn lại chú ý tới một tin tức mấu chốt.

Mấy chữ này được dùng màu sắc khác biệt để đánh dấu, rõ ràng là pháo quỹ đạo phóng ra chính là một vòng trong kế hoạch

này.

Tìm được tọa độ của Vũ Trụ Chi Nhãn chỉ là một bước trong đó mà thôi.

Cô có cảm giác.

Mình đã chậm rãi tiếp xúc đến nội dung trung tâm của trò chơi này, cách tìm được biện pháp chạy ra khỏi hệ Mặt Trời đã không xa.

- Đi thôi, xuất phát đến Hôi Tẫn Song Tinh!

Hôi Tẫn Song Tinh xem như là hành tinh cách Mặt Trời gần nhất cũng là hành tinh mà có độ phức tạp cao nhất.

Nó là hệ thống song tinh duy nhất trong hệ Mặt Trời.

Hai hành tinh quay quanh nhau, kết cấu vô cùng phức tạp.

Một cái gọi là Hôi Tẫn Song Tinh, mặt ngoài bị hạt cát bao trùm.

Một cái gọi là Dư Tẫn Song Tinh, toàn bộ phạm vi xích đạo là trống rỗng.

Hai hành tinh tạo thành thiên thể, cùng xưng là Đồng Hồ Cát Song Tinh, giống như là đồng hồ cát, hạt cát sẽ theo trọng lực di động ở giữa hai tinh cầu.

Nếu như thời cơ không tốt.

Kiến trúc mà bạn muốn vào sẽ bị hạt cát vùi lấp, hoặc là dứt khoát bị phá hỏng ở bên trong.

Mạc Tử Ngôn đã thăm dò nơi này rất nhiều lần.

Không bị hạt cát chôn vùi đến chết thì chính là cát quá nhiều

không vào được, hoặc là bị lạc đường trong thành thị rắc rối phức tạp dưới mặt đất, yêu cầu thời cơ tìm kiếm vô cùng cao.

May mắn là trước đó cô đã thăm dò bảy, tám phần rồi, chỉ còn thiếu Hôi Tẫn Song Tinh bị hạt cát bao trùm là chưa tìm tòi được mà thôi.

- Hả? Hình như kiến trúc bên kia xích đạo lộ ra rồi?

Đột nhiên, Mạc Tử Ngôn vừa bay qua bầu trời của song tinh, liếc mắt một cái đã nhìn thấy kiến trúc xích đạo trên Hôi Tẫn Song Tinh.

Bởi vì hạt cát bị rút đi nên kiến trúc đã lộ ra hơn phân nửa.

Có câu gọi là đến sớm không bằng đến đúng lúc.

Thừa dịp vẫn còn có chút thời gian trước khi mặt trời phát nổ, cô vội vàng hạ xuống, đi vào trong kiến trúc.

Lúc này mới phát hiện, kiến trúc lại là một toà tháp nhảy vọt.

- Không biết còn có thể dùng hay không.

Lần trước khi cô tới nơi này, còn chưa đợi đến khi kiến trúc xuất hiện thì đã bị hút đi cùng với cát, ngã chết tươi ở trên một tinh cầu khác.

Cho nên lần này cô vô cùng cẩn thận, cũng không chờ ở xích đạo.

Mà là ở bên ngoài kiến trúc nhìn chằm chằm gian phòng nhảy vọt ở trung ương xích đạo.

Quả nhiên.

Không bao lâu sau, lưu sa kết nối song tinh xuất hiện, dọc theo đường xích đạo chậm rãi tới gần bên này.

Khi lưu sa khủng bố kia hạ xuống trên đỉnh đầu thì dưới đáy phòng nhảy vọt bỗng nhiên xuất hiện một thứ giống như là lỗ đen cỡ nhỏ.

- Nó còn có thể sử dụng?

Phát hiện hoàn toàn mới này không thể nghi ngờ đã làm cho Mạc Tử Ngôn và khán giả chấn động.

Theo bản năng, Mạc Tử Ngôn điều khiển nhân vật bỗng nhiên xông vào lưu sa, đi vào trong phòng.

Ngay khi cô sắp bị hút đi thì không gian vặn vẹo.

Truyền tống đến một kiến trúc mà cô chưa từng thấy qua.

Kiến trúc này có hình chiếc nhẫn, nhân vật người chơi đứng ở trong vòng, dựa vào trang bị trọng lực để duy trì đứng thẳng, ngẩng đầu lên còn có thể nhìn thấy phía đối diện của vòng.

Xung quanh lại là bóng tối vô tận.

Có loại cảm giác điên đảo trời đất.

- Đây chẳng lẽ là... Bên trong Hôi Tẫn Song Tinh à?

Mạc Tử Ngôn sửng sốt, không ngờ trong Hôi Tẫn Song Tinh lại còn cất giấu chỗ khuất như vậy.

Nếu không phải cơ duyên xảo hợp cô gặp phải lưu sa rút đi, lại đi tới tháp nhảy vọt chờ đến trang bị truyền tống được kích hoạt thì căn bản không thể phát hiện được.

Nhưng cẩn thận hồi tưởng lại.

Những manh mối ở những nơi khác hình như đã từng đề cập chuyện này, nhưng mà cô không biết chúng nó có ý gì mà thôi.

- Cái này cũng quá ẩn núp rồi.

- Tôi thấy có nhiều streamer còn chưa tới được nơi này đâu.

- Không có manh mối nhắc nhở thì làm sao biết được nơi đây.

- Hết liên kết này tới liên kết khác, đây quả thực là thần tác của game khám phá!

- Chính xác, những người mới chơi hai giờ đã bỏ kia căn bản không cảm nhận được sức hấp dẫn thật sự của trò chơi này.

- Chẳng lẽ... Chủ phòng sắp thông quan?

Chương 438: Điểm Kết Thúc, Thứ Nguyên Thăng Duy! (1)

Khán giả nghị luận ầm ĩ, Mạc Tử Ngôn cũng kích động không thôi.

Cô điều khiển nhân vật tiếp tục tiến lên, cuối cùng phát hiện một loạt tin tức đối thoại thật dài trên bia đá truyền tin, lượng tin tức to lớn, vượt xa bất kỳ lần nào trước đây!

Nhất là một đoạn trong đó.

Càng là hoàn toàn giải đáp tất cả nghi ngờ của bọn họ.

[Yarrow: Chúng ta lập tức có thể khởi động kế hoạch Hôi Tẫn Song Tinh! Đầu tiên, trạm mặt trời sẽ nhận được chỉ thị, tiến hành phóng ra mặt trời, thúc đẩy nó bộc phát.]

[Yarrow: Mượn năng lượng do siêu tân tinh bộc phát sinh ra, quay lại 22 phút trước, ra chỉ thị cho pháo dò xét quỹ đạo và tiến hành phóng ra.]

[Yarrow: 22 phút sau khi nhận được những chỉ thị này, trạm mặt trời sẽ phát động siêu tân tinh lần nữa, phát ra số liệu thăm dò về quá khứ, tuần hoàn vô hạn, cho đến khi tìm được Vũ Trụ Chi Nhãn mới thôi.]

[Yarrow: Mỗi chu kỳ được tạo ra bởi Kế hoạch Hôi Tẫn Song Tinh đều sẽ kéo dài 22 phút, chúng ta có thể kết thúc bất cứ lúc nào.]

Đúng vậy!

Không phải ngẫu nhiên mà bọn họ bước vào vòng lặp thời gian!

Điều này làm cho Mạc Tử Ngôn nhớ lại lý luận lỗ đen lỗ trắng mà mình nhìn thấy ở một nơi khác vào hai ngày trước.

Cũng chính là quá trình một vật tiến vào lỗ đen và đi ra từ lỗ trắng sẽ có sự chênh lệch về thời gian.

Khi rót năng lượng vào trong đó đủ lớn, vật kia vẫn chưa hoàn toàn tiến vào lỗ đen thì đã sớm đi ra khỏi lỗ trắng.

Năng lượng càng lớn thì chênh lệch thời gian sẽ càng lớn.

Mà năng lượng được sinh ra do mặt trời siêu tân tinh hoá vừa vặn có thể làm cho khoảng cách giữa lỗ đen và lỗ trắng đạt đến 22 phút.

Cũng chính là quay trở lại 22 phút trước!

Nếu như Mạc Tử Ngôn nhớ không lầm.

Khoảng thời gian kể từ khi người chơi bắt đầu game này đến khi mặt trời nổ tung.

Chính là 22 phút!

- Thì ra là thế, hoá ra tuần hoàn 22 phút là vì nguyên nhân này!

- Tôi còn tưởng rằng chỉ là thiết lập trò chơi đơn thuần thôi.

- Làm nổ tung mặt trời lại là vì thu được đủ năng lượng.

- Đơn giản chính là một đám nhà khoa học điên!

- Trò chơi này quá trâu bò!

...

Biết được chân tướng cuối cùng, toàn bộ phòng livestream đều hoàn toàn sôi trào, mưa đạn nhiều hơn không biết bao nhiêu lần so với mọi khi.

Khoa huyễn hardcore nhất mà khán giả có thể tưởng tượng nhiều lắm cũng chỉ là tinh hạm đại pháo, chiến giáp người máy mà thôi.

Nhưng trò chơi này lại trực tiếp lấy toàn bộ hành tinh, thậm chí thiên thể vũ trụ làm điểm xuất phát, làm ra kế hoạch lớn mật xảo đoạt thiên công như thế.

Vì thu hoạch đủ năng lượng khổng lồ để quay ngược thời gian, không tiếc thiết lập chạm mặt trời để làm nổ tung mặt trời.

Tiếp theo cải tạo toàn bộ hệ thống song tinh thành thiết bị hấp thu năng lượng, đồng thời lợi dụng biện pháp quay ngược thời gian, thông qua pháo điện từ để phóng ra máy thăm dò vô hạn lần đến khắp các nơi trong vũ trụ.

Cuối cùng cũng tìm được vị trí cụ thể của Vũ Trụ Chi Nhãn.

Đồng thời gửi vị trí và tọa độ về 22 phút trước.

Trên lý luận mà nói.

Chỉ cần trong nháy mắt là có thể trải qua tuần hoàn vô hạn lần, nhận được tín hiệu tọa độ.

Cần phải lớn mật đến mức nào mới có thể nghĩ ra một kế hoạch điên rồ như vậy?

Chỉ cần nửa đường xuất hiện một lần ngoài ý muốn thì những người này sẽ rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Bị siêu tân tinh nổ chết, thậm chí phá hủy kết cấu thời không,

làm toàn bộ hệ mặt trời hóa thành lỗ đen.

Điều này đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ đối với đề tài khoa huyễn.

Gần như có thể dùng quỷ phủ thần công để hình dung!

Tuyệt đối có thể xưng là kiệt tác khoa huyễn!

- Thì ra là vậy, tất cả manh mối đều đã được đối chiếu.

Thời điểm nhìn thấy kế hoạch của Hôi Tẫn Song Tinh, Mạc Tử Ngôn chỉ cảm thấy đầu óc như nổ tung.

Mấy ngày nay thu thập được tin tức trên mỗi hành tinh tự động xâu chuỗi lại, rất nhiều điểm đáng ngờ bỗng nhiên được giải quyết dễ dàng.

Giống như phúc linh tâm chí, nước chảy thành sông.

Quả thật là còn sảng khoái hơn cả uống một ly nước đá giữa ngày hè nóng nực, một cảm giác tê dại chạy thẳng lên trên trán, làm cho toàn thân cô giật mình một cái.

- Như vậy xem ra kế hoạch ban đầu của bọn họ hẳn là đã thất bại, trạm mặt trời không thể thành công nổ tung mặt trời.

Sau khi lấy lại tinh thần, Mạc Tử Ngôn thầm than một tiếng.

Bây giờ đã trôi qua không biết bao nhiêu năm kể từ khi người Nomai bị diệt vong, rõ ràng kế hoạch Hôi Tẫn Song Tinh của bọn họ đã thất bại.

Mặt trời không phát nổ, không thể thu hoạch đủ năng lượng, cho nên bọn họ không thể không đi khám phá những tinh cầu khác để tìm kiếm những biện pháp khác.

Kết quả liên tiếp gặp nạn, cuối cùng dẫn đến nền văn minh

này nhanh chóng lụi bại, mãi đến diệt vong.

Con đường truy tìm Vũ Trụ Chi Nhãn cũng theo đó mà gián đoạn, ngã xuống ở một bước cuối cùng của tìm kiếm chân lý.

Tinh thần này thật làm cho người ta kính nể.

Hơn nữa thật sự là rất đúng lúc.

Không biết qua bao nhiêu năm, mãi cho đến ngày hôm nay, tuổi thọ của Mặt Trời đi đến cuối cùng, bộc phát thành siêu tân tinh.

Cuối cùng cũng kích hoạt thành công trang bị mà người Nomai để lại, dưới tình huống cơ duyên xảo hợp, kế hoạch Hôi Tẫn Song Tinh chính thức khởi động!

Như vậy cũng có thể giải thích được.

Vì sao mỗi lần người chơi quay ngược thời gian đều nhìn thấy hình ảnh pháo điện từ bắn ra đầu tiên, hơn nữa phương hướng phóng ra cũng không giống nhau.

Thì ra là vì thông qua tuần hoàn vô hạn để dò xét vị trí của Vũ Trụ Chi Nhãn.

- Nếu đã như thế, hãy để tôi giúp các người thực hiện tâm nguyện còn chưa hoàn thành đi.

Giờ khắc này.

Mạc Tử Ngôn chỉ cảm thấy trên vai nặng trĩu.

Trải qua hơn một vạn thậm chí mấy chục vạn năm thời không, hai đời văn minh giao nhau, cuối cùng truyền lại đến trên tay cô, có loại cảm giác sứ mệnh khó có thể hình dung được.

Đương nhiên.

Còn có đồng tộc ở ở quê nhà Mộc Lô Tinh.

Cùng với đội viên thám hiểm hàng không vũ trụ trên các hành tinh khác.

Sinh mệnh của tất cả mọi người bây giờ cũng đã được đặt vào trong tay cô.

Nghĩ tới đây, cô không khỏi ngẩng đầu lên, nhìn về phía vị trí trung tâm nhất của hành tinh, trang bị hội tụ năng lượng bốn phương tám hướng kia.

Chương 439: Điểm Kết Thúc, Thứ Nguyên Thăng Duy! (2)

Nơi năng lượng hội tụ rõ ràng là một hộp đen hình dạng đồng hồ cát, trên dưới đều có một lỗ đen và lỗ trắng cỡ nhỏ.

- Chẳng lẽ đây chính là hạch tâm nhảy vọt mới à?

Lúc trước khi tìm kiếm ở chỗ sâu nhất của Hắc Cức Tinh, cô từng gặp phải phi thuyền vũ trụ mẹ của người Nomai.

Không nói đến việc bị dây leo cuốn lấy, ngay cả hạch tâm nhảy vọt cũng đều bị hư hao, mới khiến cho bọn họ không thể không thoát khỏi phi thuyền, lưu lạc khắp nơi trong hệ Mặt Trời, thuận tiện tìm kiếm biện pháp chữa trị hạch tâm nhảy vọt.

Cô tìm lâu như vậy.

Thì ra hạch tâm nhảy vọt mới lại ở trong Hôi Tẫn Song Tinh.

Theo lý thuyết.

Chỉ cần dùng hạch tâm nhảy vọt này để thay thế hạch tâm nhảy vọt cũ, cô có thể điều khiển phi thuyền tiến hành nhảy vọt, thoát khỏi hệ Mặt Trời này.

Đồng thời thông qua vị trí và tọa độ bắt được ở Thâm Cự Tinh.

Tìm được tồn tại còn cổ xưa hơn cả vũ trụ trong truyền thuyết, Vũ Trụ Chi Nhãn!

Nghe thấy suy luận của cô, người xem trong phòng livestream nhao nhao lên tiếng sợ hãi thán phục, không ngờ trò chơi này lại

ẩn chứa bối cảnh cốt truyện khổng lồ như thế.

Hơn nữa khác với trò chơi tìm kiếm trước đây, hướng đi được đặt ra ngay từ đầu và hướng dẫn người chơi từng bước thu thập thông tin.

Trò chơi này hoàn toàn là cuộc khám phá không có hướng đi.

Người chơi chỉ đóng vai một phi hành gia bình thường.

Trong lúc du lãm khám phá các hành tinh lớn, người chơi chậm rãi khai quật ra càng ngày càng nhiều cố sự từng xảy ra ở trên tinh cầu kia cùng với phong thổ tại đó.

Chờ đến khi hiểu đủ nhiều.

Mọi thứ sẽ diễn ra một cách tự nhiên, bí mật sau lớp khăn che mặt sẽ được tiết lộ.

Thay vì nói đây là một trò chơi tìm kiếm, nó càng giống như là một hồi mạo hiểm.

Một hồi hành trình vũ trụ cô độc và kinh tâm động phách.

Đợi đến khi lấy lại tinh thần.

Dấu chân của mình đã sớm trải rộng mỗi một góc.

Trở thành một bộ phận không thể thiếu trong thế giới trò chơi này.....

- Đi thôi, đến lúc vẽ dấu chấm viên mãn cho chuyến đi lần này rồi.

Mạc Tử Ngôn liếc mắt nhìn phần nhiệt độ của phòng livestream ngày càng tăng, hít sâu một hơi.

Vì phòng ngừa Mặt Trời siêu tân tinh hóa giữa đường, cô cũng

không lập tức đi lấy hạch tâm nhảy vọt.

Mà là chờ sau khi mặt trời nổ tung, vừa tỉnh dậy lập tức ngựa không ngừng vó đuổi tới Hôi Tẫn Song Tinh, cầm hạch tâm nhảy vọt rồi cưỡi phi thuyền bay về phía Hắc Cức Tinh.

Giờ khắc này.

Mạc Tử Ngôn thật sự khẩn trương ghê gớm.

Chỉ sợ xảy ra sai lầm gì đó khiến công sức của cô suốt năm ngay qua bị uổng phí.

Rất nhiều khán giả cũng nhận được tin tức, không ngừng tràn vào trong phòng chat live.

- Vừa mới tới, nghe nói nơi này chủ phòng chuẩn bị thông quan?

- Đâu, ở đâu? Chủ phòng sắp thành công chạy ra khỏi hệ Mặt Trời à?

- Đây là người đầu tiên thông quan phải không?

- Cuối cùng cũng sắp được chứng kiến thời khắc lịch sử, tôi kích động quá!

- Nhiều manh mối ẩn giấu như vậy, chủ phòng làm sao có thể tìm được vậy?

Nếu là lúc bình thường, nhiều người như vậy tràn vào phòng livestream thì chắc chắn Mạc Tử Ngôn sẽ kích động vạn phần.

Nhưng bây giờ cô lại không dám phân tâm.

Sau khi điều khiển phi thuyền tiến vào Hắc Cức Tinh, cô thông thạo tránh đi tất cả Cá Lồng Đèn, tiếp tục tiến về phía trước thông qua phương thức truy tìm tín hiệu cầu cứu.

Sau mấy phút đồng hồ, cuối cùng cô cũng tìm được một trong những nơi phát ra tín hiệu cầu cứu, kết quả không phải là phi thuyền mẹ, mà là một hạt giống Hắc Cức Tinh.

Rõ ràng hạt giống Hắc Cức Tinh này còn chưa phát dục hoàn toàn, mặc dù cửa hang thông với vị trí của phi thuyền vũ trụ nhưng căn bản không vào được.

Bên cạnh còn có một đám thi thể người Nomai đang ôm nhau.

Chắc là các thành viên của khoang cứu thương số 3 không chạy thoát được, truy tìm tín hiệu đuổi tới đây, muốn quay về phi thuyền và thoát đi theo một hướng khác.

Nhưng mà bọn họ lại bị ngăn ở bên ngoài, cuối cùng cả nhóm thiếu dưỡng khí mà chết.

- Thật tuyệt vọng, rõ ràng chỉ cách một cửa hang nữa thôi.

Nhìn những thi thể này, Mạc Tử Ngôn hoàn toàn có thể tưởng tượng ra được lúc đó bọn họ tuyệt vọng và đau đớn cỡ nào.

Thở dài một tiếng, cô thử phóng ra điều tra khí vào trong miệng hang của hạt giống kia, muốn nhìn xem bên trong có gì.

Nhưng mà một giây sau.

Tín hiệu điều tra khí đột nhiên xuất hiện ở một nơi khác, cách cô hơn ngàn kilomet.

- Chẳng lẽ... Điều tra khí được truyền tống từ cửa hang này đến phi thuyền bên kia?

Vị trí của phi thuyền xuất hiện!

Người có tâm tư kín đáo như cô, trong nháy mắt đã nghĩ đến một loại khả năng.

Không rảnh để thương cảm, cô lập tức khởi động ba lô phun khí chạy về phía nơi phát ra tín hiệu.

Quả nhiên sau khi xuyên qua mấy cái không gian chồng lên nhau, tránh đi tất cả Cá Lồng Đèn thì cuối cùng cũng tìm được phi thuyền vũ trụ bị một mảng dây leo lớn cuốn lấy.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ phòng livestream đều trở nên xôn xao.

Bọn họ đã nhìn thấy rất nhiều streamer chơi thử, chính mình cũng đã từng khám phá Hắc Cức Tinh, biết phi thuyền vũ trụ của người Nomai ở chỗ này, nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa gặp phải.

Bây giờ tận mắt nhìn thấy, khó tránh khỏi có chút chấn kinh.

Mà trong sự chờ mong này.

Mạc Tử Ngôn rất nhanh đã tiến vào trong phi thuyền.

Không ngoài dự liệu, bên trong buồng lái này đang đặt một hạch tâm nhảy vọt bị hư hại, giống hệt như đúc với cái trong tay cô.

Vô cùng khẩn trương thay thế hạch tâm nhảy vọt, kích hoạt trang bị, một phiến đá giống như là khoá mật mã chậm rãi dâng lên.

Đám người đầu tiên là sững sờ, tiếp theo hai mắt trợn to.

- Phiến đá toạ độ!

- Cái này dùng để nhập tọa độ của Vũ Trụ Chi Nhãn!

- Không phải trước đó tìm được một toạ độ ở Thâm Cự Tinh sao?

- Nhanh, thử xem có thể nhập vào hay không!

Khán giả còn gấp gáp hơn cả streamer, liên tục thúc giục.

Mạc Tử Ngôn cũng vội vàng mở ra bức ảnh mà mình chụp bằng điện thoại di động trước đó, nhập thông tin tọa độ sau đó phiến đá lại chìm xuống lần nữa.

Thành công!

Thì ra tọa độ của Vũ Trụ Chi Nhãn phải dùng ở đây!

Lần đầu tiên, cô cảm thấy mình tiếp cận với kết cục của trò chơi gần như vậy.

Thấy khúc tử hình mặt trời vang lên, cô không dám do dự, lập tức khởi động trang bị nhảy vọt.

Chương 440: Điểm Kết Thúc, Thứ Nguyên Thăng Duy! (3)

Một giây sau, một cái lỗ đen xuất hiện.

Nuốt chửng cô và phi thuyền trong nháy mắt.

Đợi đến khi hình ảnh lại sáng lên, phi thuyền đã đi tới một bầu trời đêm tối tăm, khúc nhạc tử hình mặt trời bên tai cũng biến mất.

Theo lý thuyết thì cô đã thành công trốn ra khỏi hệ Mặt Trời!

Nhưng cô còn chưa kịp kích động thì đã lập tức bị cảnh tượng trước phi thuyền làm cho sững sờ.

- Đây là... Vũ Trụ Chi Nhãn?

Trước mặt phi thuyền là một mảnh lôi vân màu tím không ngừng lóe lên, rõ ràng là một quả cầu thâm thúy đen tối có hình dạng giống như một con mắt.

Đây không phải là Vũ Trụ Chi Nhãn mà bọn họ đau khổ tìm kiếm lâu như vậy à?

Thậm chí nơi xa hơn còn có thể nhìn thấy một nhóm ánh sáng đỏ nhỏ vừa mới nổ tung, hẳn là hệ mặt trời nơi người chơi ở trước đó.

- Cái này ý là chúng ta đã trốn ra được rồi à?

Mạc Tử Ngôn sững sờ nhìn chăm chú vào hệ Mặt Trời cách mình không biết bao nhiêu năm ánh sáng, bỗng nhiên tinh thần

chấn động.

- Thành công rồi!

- Thật sự thành công rồi!

Tiếng la hưng phấn quanh quẩn trong phòng livestream.

Một lượng lớn mưa đạn điên cuồng hiện lên, hô bằng gọi hữu chạy tới quan sát thời khắc mấu chốt nhất này.

Dưới vô số ánh mắt chăm chú, Mạc Tử Ngôn thông qua trang bị phi thuyền truyền tống đến trên Vũ Trụ Chi Nhãn.

Cuối cùng.

Toàn bộ Vũ Trụ Chi Nhãn, thậm chí vị trí vũ trụ mà cô đang thu nhỏ lại, ống kính nhanh chóng kéo ra xa.

Trong màn hình cũng xuất hiện lượng lớn siêu tân tinh phát nổ, hết cái này đến cái khác, đến cuối cùng thậm chí toàn bộ hệ hành tinh cũng dần dần biến mất ở trong bầu trời đêm.

Cô đang xem từ góc nhìn người thứ ba.

Chính mắt thấy toàn bộ hệ hành tinh tiêu vong!

- Điều gì sẽ xảy ra khi một người quan sát có ý thức xuất hiện trên Vũ Trụ Chi Nhãn?

Lúc này, mọi người không khỏi nhớ lại câu nói đã từng nhìn thấy trong tháp tri thức lượng tử kia, thì ra là ý này.

Khi người chơi xuất hiện trên Vũ Trụ Chi Nhãn với tư cách là người quan sát, ý thức của anh ta sẽ lên cao đến toàn bộ cấp độ vũ trụ, dùng góc nhìn của người đứng xem quan sát vũ trụ này.

Tục xưng thứ nguyên thăng duy!

Mà đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Đợi đến khi hệ hành tinh biến mất gần hết, ánh mắt tiếp tục nhìn ra xa, trước mắt lại lập tức xuất hiện từng điểm sáng, hơn nữa càng đặc biệt sáng tỏ trong vũ trụ đen như mực này.

Mạc Tử Ngôn điều khiển nhân vật nhích tới gần, phát hiện đã đi tới một mảnh rừng rậm, vô số điểm trắng phiêu phù ở các nơi trong rừng rậm.

Mới đầu cô và người xem còn không biết là có ý gì, còn tưởng rằng là đom đóm.

Nhưng sau khi nhìn thấy điểm trắng liên tiếp nổ tung, cả đám lập tức giật mình.

- Đậu má! Những điểm trắng này không phải đom đóm, mà là hệ hành tinh!

- Thật sự là hệ hành tinh, hơn nữa toàn bộ đều nổ tung!

- Cho nên vùng rừng rậm này chính là bản thân vũ trụ à?

- Thế mà lại trực tiếp thăng duy đến cấp độ vũ trụ!

- Trò chơi này cũng quá trâu bò rồi....

Trong phòng livestream, các khán giả rung động không thôi, bị kinh diễm bởi hình thức biểu hiện vượt quá quy định này.

Bọn họ vẫn cho rằng kết thúc của trò chơi này nhiều lắm chỉ là cưỡi phi thuyền nhảy vọt đến hệ Mặt Trời khác rồi tiếp tục sinh hoạt.

Nhưng bây giờ lại phát hiện mình sai rồi.

Hơn nữa còn là vô cùng sai lầm!

Khẩu vị của Hồng Hoang còn lớn hơn so với bọn họ nghĩ.

Trực tiếp cho bọn họ một cái thứ nguyên thăng duy, đồng thời thông qua loại phương thức rõ ràng dễ hiểu này để cho bọn họ thể nghiệm được sự rung động khi vượt qua các chiều không gian và thời gian.

- Thần tác! Trò chơi này quả thực chính là thần tác!

Đôi mắt của những người yêu thích khoa huyễn sáng rực, giống như đang thưởng thức một khối ngọc thô tuyệt thế.

Trong mắt bọn họ, giờ đây trò chơi này đã không đơn giản là một trò chơi nữa, mà là một kiệt tác!

Lấy nó để đi so sánh với các trò chơi khoa huyễn khác.

Hoàn toàn chính là vũ nhục nó!

- Cuối cùng thế mà lại là thứ nguyên thăng duy.

- Trò chơi này thật sự quá trâu bò!

Trong phòng livestream, lão E đã trải qua mấy ngày thăm dò cũng thu thập được tất cả manh mối, ý thức thăng vĩ đến cùng một cấp độ với vũ trụ.

Thấy hệ hành tinh như bầu trời đầy sao liên tiếp nổ tung, cuối cùng toàn bộ rừng rậm đại biểu vũ trụ trở nên tối xuống, trong lòng của anh nổi lên sóng gió kịch liệt.

Đây chính là toàn bộ quá trình vũ trụ biến mất.

Trong rừng rậm, mỗi một chùm sáng hẳn là vô số sinh mệnh sinh hoạt, nhưng lại đều bị chôn vùi trong khoảnh khắc, không có chút sức phản kháng nào.

Ở trước mặt vĩ độ cao, nhân loại thật sự quá nhỏ bé.

Nó nhỏ đến mức ngay cả một hạt cát cũng không bằng.

- Đến đây hẳn là kết cục rồi phải không?

Trong rừng rậm vũ trụ đen như mực, lão E khống chế nhân vật tiếp tục tiến lên.

Không bao lâu sau, anh tìm được một đống lửa, một đống lửa giống như trên quê nhà Mộc Lô Tinh.

Ánh lửa chiếu sáng bầu trời đêm, giống như ngọn lửa hi vọng không ngừng sinh sôi.

Tiếp theo, anh lại tìm được nhạc khí của các đội viên trong vũ trụ hàng không ở khắp mọi nơi.

Lúc trở lại bên cạnh đống lửa, từng khuôn mặt quen thuộc đã sớm ngồi quanh bên cạnh đống lửa.

Lão E không biết đó là đội viên còn sống hay là một dạng hình thái lượng tử sau khi chết, thậm chí chỉ là nhân vật cụ thể trong tâm trí anh với tư cách là người quan sát tạo ra.

Những điều này đã không còn quan trọng nữa.

Quan trọng là bọn họ có thể tụ tập lại sau khi vũ trụ tiêu vong, sóng vai tiến lên trong năm tháng dài lâu cô độc, đồng thời cuối cùng tụ tập ở trong mảnh hắc ám vô biên này.

Sau khi đối thoại với tất cả mọi người.

Bên tai cũng bắt đầu vang lên khúc nhạc quê hương du dương, cũng chính là âm nhạc quen thuộc mà mỗi lần người chơi tỉnh lại đều có thể nghe được.

Rõ ràng là nhạc khí hợp tấu vô cùng đơn giản nhưng lại khiến cho mọi người trong phòng livestream hoảng hốt, không khỏi nhớ lại mấy ngày khám phá vừa qua.

Cuối cùng.

Một đoàn sương mù màu trắng chậm rãi dâng lên trên đống lửa, hội tụ thành một quả cầu.

Quả cầu càng lúc càng lớn, càng ngày càng ngưng thực.

Khi hợp tấu kết thúc, toàn bộ hình cầu kịch liệt lóe lên, hiện ra trạng thái không ổn định, cảm giác như có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Chương 441: Mở Khóa Lực Tính Toán, Thời Đại Ai Đang Đến (1)

[Chúng ta đã tới điểm cuối của cuộc hành trình.]

[Còn lại chính là phải làm cho vô số khả năng trước mắt chúng ta -- Sụp đổ.]

[Anh đã sẵn sàng đối mặt với những gì tiếp theo chưa?]

[1. Rồi]

[2. Vẫn chưa]

Lão E không chút do dự lựa chọn số 1, quay đầu nhìn về phía quả cầu trên không kia.

Trong phút chốc, vạn vật yên tĩnh.

Quả cầu trong nháy mắt thu nhỏ thành một điểm sáng màu trắng, giống như nguyên điểm của vũ trụ.

Ánh mắt của người chơi cũng theo đó kéo xa, mãi đến khi rút ra đến bên ngoài rừng rậm.

Ngay sau đó là một tiếng “bùm”, nguyên điểm vũ trụ hoàn toàn sụp đổ, nổ tung thành một đoàn năng lượng kinh khủng, chiếu sáng toàn bộ màn hình.

Đây cũng là điểm xuất phát của vạn vật.

Vụ nổ lớn Big Bang!

Khán giả trong phòng livestream chấn động, mở to hai mắt

nhìn một màn thần kỳ này.

Lúc này cũng có người phản ứng lại.

Người chơi đã tận mắt chứng kiến sự ra đời của một vũ trụ mới, chẳng phải bọn họ chính là sự tồn tại lâu đời hơn cả vũ trụ sao?

Cho nên, Vũ Trụ Chi Nhãn là đang nói về người chơi với tư cách người quan sát?

Một vòng tuần hoàn mới đã bắt đầu?

Người xem nghĩ thông suốt điểm này, lập tức da đầu tê dại, cả kinh không nói ra lời trước hình thức biểu hiện ngưu bức này.

[1,43 tỷ năm sau...]

Hình ảnh lóe lên, đã đi tới hàng trăm triệu năm sau.

Rừng rậm vốn đã đen như mực lại bắt đầu trở nên lốm đốm đầy sao trời.

Trong bầu trời đêm vô tận, chậm rãi sinh ra đủ loại hành tinh với ngoại hình khác nhau, quy tắc vật lý cũng có thay đổi.

Nhưng khi hình ảnh dừng lại ở trong một hành tinh nào đó trong rừng rậm thì đám người lão E lại lộ ra nụ cười hiểu ý.

Bởi vì trong rừng rậm bỗng nhiên có một đống lửa.

Mấy bóng người ngồi ở bên cạnh đống lửa, vừa sưởi ấm vừa nướng kẹo dẻo, ánh lửa ấm áp chiếu sáng bốn phía.

- Đã luân hồi một lần rồi, thế mà thói quen nướng kẹo dẻo cũng không thay đổi, đây chính là truyền thừa lưu lại của trước vũ trụ à?

Cho đến lúc này, lão E rốt cuộc cũng hiểu được tại sao trò chơi mở màn lại có bài kiểm tra kẹo dẻo.

Hồng Hoang muốn lấy tình thế như vậy để cho người chơi thấy được vũ trụ sinh ra, hủy diệt và truyền thừa.

Loại hình thức biểu hiện vượt quá quy định này, bọn họ chỉ có thể nghĩ tới một từ ngữ, đó chính là lãng mạn.

Lãng mạn đến cực hạn!

Từ một hành tinh đến vượt qua vũ trụ mới ra đời, sự rung động mà nó mang lại thật sự không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, thật lâu không cách nào lắng xuống được.

Cũng không có ai lại coi Tinh Tế Khai Hoang là một trò chơi bình thường nữa.

- Cái này mẹ nó mới gọi là trò chơi khoa huyễn.

- ý tưởng nổ tung chảo, dư vị vô cùng, thật sự là trò chơi khám phá trâu CMN bò nhất mà tôi từng thấy, không có trò chơi thứ hai!

- Hoàn mỹ, kết cục này có thể xưng là hoàn mỹ.

- Thăng duy sau cùng và vụ nổ lớn Big Bang thực sự quá bùng nổ.

- Trò chơi này tuyệt đối đáng giá để sưu tầm!

....

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi.

Toàn bộ giới trò chơi hoàn toàn nổ tung.

Kết cục của Tinh Tế Khai Hoang xuất hiện, trực tiếp là một trận chiến phong thần!

Lúc trước người chơi còn nói trò chơi này quá khó chơi đều bị nội dung màu sắc rực rỡ kia hấp dẫn thật sâu, mới phát hiện mình chỉ chạm vào phần da lông.

Ở cuối trang chủ trò chơi cũng dần dần hiện ra lượng lớn bình luận thông quan, từng người phấn khởi không thôi.

[Thần tác! Tuyệt đối là thần tác! Chính là loại trình độ chơi xong cảm thấy bản thân thật ngu ngốc rồi lại chơi một lần nữa!]

[Trò chơi này hoàn mỹ thỏa mãn sự mơ màng vô hạn của tôi đối với vũ trụ, cùng với cảm nhận vũ trụ lãng mạn, tôi xin lỗi vì trước đó đã khinh thường game này, đông đông đông ——] *

*Tiếng dập đầu

[Đây quả thật là trò chơi khám phá vũ trụ tuyệt nhất mà tôi từng chơi! Không có tinh hạm, không chiến đấu kịch liệt, thu thập khoáng sản quý hiếm hay nghiên cứu phát triển công nghệ mới, chỉ có lòng hiếu kỳ về những điều chưa biết, nhưng đây cũng chính là chỗ tinh hoa của trò chơi này!]

[Không nói khoa trương chút nào, trong một thời gian rất dài trong tương lai, Tinh Tế Khai Hoang sẽ là trò chơi top 1 của phân loại khám phá và giải đố góc nhìn thứ nhất. Nếu như nói có rất nhiều thần tác làm được cực hạn về mặt tự sự thì Tinh Tế Khai Hoang chính là làm được cực hạn về mặt lối chơi!]

[Trước khi chơi: Đây là trò chơi vớ vẩn gì đây, xứng để tôi đánh giá nó sao? Sau khi chơi: Tôi là thứ gì mà xứng đánh giá nó chứ? (icon cười khóc).]

Giống như bình luận đơn giản không cách nào biểu đạt tâm tình kích động của bọn họ bây giờ.

Bình luận qua đi, trên các bình đài lớn bắt đầu xuất hiện đủ loại video khám phá, nhấc lên một phong trào khám phá tinh tế

trên mạng.

Người chơi khác nhìn thấy đánh giá cao như vậy cũng nhao nhao vào hố, ôm lòng hiếu kỳ đi thể nghiệm trò chơi này, kết quả một phát không thể vãn hồi.

Càng đừng nói đến những người hâm mộ trung thành của chủ đề khoa huyễn kia, quả thực đã coi Tinh Tế Khai Hoang là thần minh, cuồng nhiệt vô cùng.

Hơn nữa bởi vì có công lược.

Rất nhiều người chơi cảm thấy khó khăn lại trở về hố lần nữa.

Bọn họ đều muốn tận mắt nhìn thấy thứ nguyên thăng duy, quá trình rung động của vụ nổ lớn Big Bang, thoáng cái đã đẩy nhiệt độ của Tinh Tế Khai Hoang lên cao lần nữa.

Lượng tiêu thụ vốn dĩ đê mê.

Cũng sau một tuần trôi qua dần dần tăng trở lại, hiện ra tư thái bộc phát.

Khiến cho các công ty khác có chút bất ngờ, không ngờ rằng hậu kình của trò chơi Hồng Hoang lại kinh khủng như vậy.

Nhưng người kinh hãi nhất lại thuộc về Mạc Tử Ngôn.

Là streamer đầu tiên thông quan trò chơi, không thể nghi ngờ cô là người ăn con cua đầu tiên.

Rất nhiều khán giả nghe tin chạy đến, khiến lượt theo dõi từ dưới 10 ngàn biến thành hơn 100 ngàn, nhảy lên trở thành streamer cỡ trung.

- Tôi tôi tôi... Tôi sắp nổi tiếng rồi à?

Trước ống kính, trong mắt Mạc Tử Ngôn liên tục có dị sắc,

kích động không nói nên lời, lại khó có thể tin được.

Chỉ mới mấy giờ đồng hồ.

Fan hâm mộ tăng hơn gấp 10 lần.

Nếu đặt ở trước kia thì cô có mơ cũng không dám nghĩ đến.

Nhưng hôm nay.

Lại bởi vì một trò chơi mà biến thành thật nhanh như vậy.

Chương 442: Mở Khóa Lực Tính Toán, Thời Đại Ai Đang Đến (2)

Hạnh phúc tới quá đột nhiên làm cho cô cũng có chút không biết làm sao, hốc mắt bắt đầu trở nên ướt át.

Kiên trì 5 ngày, cuối cùng cũng có hồi báo.

Loại cảm giác khổ tận cam lai này không phải là điều mà người nào cũng có thể lĩnh hội được

...

Một bên khác, trong công ty Hồng Hoang.

- Tổng giám đốc Trần, lượng tiêu thụ cả ngày hôm nay đã tăng tới 100 ngàn!

Lão Lý cầm bảng báo cáo, kích động chạy vào trong văn phòng.

Trong một ngày, lượng tiêu thụ tăng lên hơn gấp đôi.

Với anh mà nói thì đây tuyệt đối là một tin vui lớn.

- Một trăm ngàn? Nhiều như vậy à?

Trần Lâm đang chế tác phương án thì kinh ngạc ngẩng đầu lên.

Anh biết rõ, trò chơi khó nhằn như Tinh Tế Khai Hoang mà muốn trở nên nổi tiếng cũng không phải việc dễ dàng, nhiều lắm chỉ là thần tác trong một nhóm nhỏ.

Nhưng thành tích 100 ngàn một ngày vẫn làm cho anh vô cùng

ngoài ý muốn.

Cộng thêm 170 ngàn từ tuần trước đó, đó chính là 270 ngàn.

Gần như sắp bắt kịp thành tích của game Con Sói và Nguy Cơ Sinh Hoá, hơn nữa nhìn bộ dáng này, cỗ khí thế này còn có thể kéo dài một đoạn thời gian.

Nói không chừng thật sự có thể một tháng đột phá 1 triệu.

Nói như vậy thì tháng đầu tiên hồi vốn hoàn toàn không thành vấn đề.

- Được, anh đi thông báo cho bên bộ phận tuyên truyền phát hành, để cho bọn họ lại ném 20 triệu vào, quảng cáo toàn diện trò chơi này.

- Được rồi!

Lão Lý mừng rỡ nhận mệnh lệnh rời đi.

Dù sao thì cũng là đoàn đội của bọn họ làm trò chơi, có thể lấy được càng nhiều tài nguyên tuyên truyền phát hành thì anh đương nhiên cao hứng.

Đáp lại một tiếng, lão Lý vội vàng rời khỏi văn phòng.

Nhưng mà vào lúc này, bên ngoài khu làm việc bỗng nhiên truyền đến một mảnh xôn xao, còn có các công nhân viên kinh hô.

Lão Lý thu lại nụ cười, nghi ngờ nhìn về phía bên kia:

- Thế nào? Đang giờ làm việc mà kêu la om sòm thế.

Không chỉ riêng anh.

Trần Lâm trong phòng làm việc cũng đi ra ngoài.

Vừa định mở miệng hỏi thì thấy quản lý hành chính tiểu Lệ cách đó không xa đứng lên.

- Tổng giám đốc Trần, giám đốc Lý, vừa rồi bên phía Cự Ngạnh tuyên bố thông báo, chuẩn bị vào giữa năm phát hành hệ thống trí tuệ nhân tạo AI! Tiến hành thăng cấp sản nghiệp!

Hệ thống AI?

Nhanh như vậy à?

Trong lòng lão Lý và Trần Lâm cả kinh, vẻ mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

Bọn họ có nghĩ qua là tin tức khác, nhưng lại không ngờ lại là cái này.

Bởi vì thật sự quá đột ngột!

Dựa theo dự đoán trước đây của bọn họ, ít nhất cũng cần thời gian hai tới ba năm mới có thể công bố, bây giờ lại trước thời hạn nhiều như vậy.

Trần Lâm rất rõ ràng, chương trình AI xuất hiện sẽ tạo thành xung kích mạnh mẽ đối với các ngành nghề như thế nào.

Nói là một hồi động đất cũng không đủ!

Nó không giống như hí kịch Metaverse dạo chơi trước đây, chỉ có một cái khái niệm.

Mà là đồ vật thực sự được nghiên cứu ra.

Một khi đầu nhập vào thị trường, nhất định sẽ mang đến ảnh hưởng khó mà lường được, cũng là một sự thay đổi hoàn toàn mới trong các ngành nghề lớn.

Loại vật này có thể người bình thường không cảm nhận được

nhiều.

Nhiều lắm chỉ có thể dùng để tạo ra văn án, vẽ tranh hay đại loại như vậy.

Nhưng ở lĩnh vực chuyên nghiệp thì ảnh hưởng của nó rất sâu xa, thậm chí sẽ thay đổi phương thức làm việc của bọn họ, tăng lên hiệu suất làm việc cực lớn.

Cho nên thứ đầu tiên phải chịu xung kích chính là ngành nghề sáng tạo như trò chơi, truyền hình, điện ảnh.

- Đi, lập tức triệu tập tất cả quản lý trở lên đến phòng họp bàn bạc, thuận tiện gọi giám đốc Tống trở về.

Trần Lâm quyết định thật nhanh và ra lệnh cho tiểu Lệ.

- Được, tôi lập tức đi an bài!

Hiểu rõ mức độ nghiêm trọng của chuyện này, tiểu Lệ không dám chậm trễ, vội vàng cầm điện thoại liên hệ với mỗi bộ môn, đồng thời thông báo cho lão Tống đang làm việc bên ngoài.

Nửa giờ sau.

Tất cả cao tầng của Hồng Hoang đều tụ tập lại.

Lão Tống cũng từ bên ngoài vội vàng chạy về.

- Các người đã nhận được tin tức của tổng bộ Cự Ngạnh gửi đến à?

Vừa mới vào cửa, lão Tống đã vội vàng hỏi.

- Ừm, ngồi trước đi, sau đó chúng ta sẽ thảo luận phương án ứng đối.

Trần Lâm gật đầu với anh, sau đó nghiêm túc nhìn về phía đám

người phía dưới.

- Mọi người hẳn là đã biết nội dung của hội nghị lần này, nói ngắn gọn, AI xuất hiện, người bị tấn công đầu tiên nhất chắc chắn là những công ty sáng tạo như chúng ta, cho nên nhiệm vụ kế tiếp của mọi người chính là học được cách vận dụng AI thuần thục, dung nhập vào trong quá trình chế tác bình thường.

- Tổng giám đốc Trần.

Lúc này lão Lý giơ tay lên hỏi:

- Chúng ta lấy đâu ra chương trình AI để học tập đây? Tôi vừa mới nghe ngóng, giá của chương trình AI bên Cự Ngạnh rất đắt, chỉ riêng chi phí sử dụng một năm đã lên đến một trăm triệu rồi.

- Còn một điều nữa.

Lão Tống bên cạnh bổ sung:

- Bây giờ bọn họ chỉ mới đưa ra thông báo mà thôi, chúng ta còn chưa biết mức độ hoàn thiện cụ thể của AI, lỡ như nếu đó chỉ là một chiêu trò, chúng ta làm như vậy có phải quá phô trương không?

Dù sao thì bọn họ cũng không tận mắt nhìn thấy chương trình AI.

Sự hiểu biết của bọn họ về thứ này chỉ giới hạn ở người máy trí năng tại triển lãm khoa học và công nghệ hàng năm.

Nhưng cho dù là những người máy kia thì cũng chỉ có thể hoàn thành giao lưu và hành động đơn giản mà thôi.

- Mọi người quá coi thường Cự Ngạnh rồi, đầu tư hàng năm cả tỷ đô la, mọi người cho rằng bọn họ thật sự cam lòng như vậy à?

- Nếu như không phải có đột phá hoàn toàn mới thì bọn họ

tuyệt đối sẽ không công bố nhanh như vậy.

Đột phá hoàn toàn mới!

Hai người lão Tống, lão Lý biến sắc, bỗng nhiên nghĩ đến những lời mà trước đây Trần Lâm đã nói với bọn họ.

Có vẻ như dạo gần đây mấy công ty sản xuất chip đã tung ra thị trường những con chip có sức mạnh tính toán cao hơn và hiệu suất mạnh hơn, đồng thời giá cả cũng cao hơn nhiều so với những năm trước.

Mở khóa lực tính toán.

Cự Ngạnh quả nhiên sắp ra tay rồi!

Cự Ngạnh công bố chương trình AI đối với thị trường trong và ngoài nước mà nói không thể nghi ngờ là một sự chấn động lớn.

Chương 443: Anh Để Một Đám Đàn Ông Làm Trò Chơi Cho Nữ? (1)

Các công ty lớn nhao nhao tổ chức hội nghị, khẩn cấp thương thảo.

Bọn họ còn chưa quên, mấy năm trước chính Cự Ngạnh mang theo nhiệt độ Metaverse, hấp dẫn lượng tài chính lớn đầu tư.

Kết quả lại phát hiện.

Cái khái niệm này đối với trình độ khoa học kỹ thuật hiện nay mà nói thì còn hơi sớm, trong thời gian ngắn căn bản không có cách nào thực hiện.

Bây giờ chuyện đó lại xảy ra lần nữa.

Khó tránh khỏi sẽ sinh ra lo âu.

- Theo tôi thấy thì lần này chắc chắn chỉ là một mánh lới quảng cáo mà thôi, chuyên dùng để lừa tiền.

- Tôi cũng cảm thấy loại đồ vật AI này, ngoại trừ lực tính toán ra thì còn cần một kho dữ liệu khổng lồ, thiết bị bây giờ có thể chịu tải được à?

Các cư dân mạng nhận được tin tức cũng đang thảo luận chuyện này kịch liệt, khắp nơi đều là chủ đề và tranh luận liên quan.

- Cái này thì không nhất định, nghe nói vì hạng mục này mà

hàng năm Cự Ngạnh đã quăng vào vàng ròng bạc trắng, cộng lại ít nhất trên chục tỷ.

- Năng lực học tập của AI rất mạnh, một khi kho tin tức đạt đến điểm tới hạn, quả thật có tăng trưởng tính chất bộc phát trong thời gian ngắn.

- Xong rồi, xong rồi, chúng ta sắp làm ra một dạng trí tuệ nhân tạo như MOSS ở Lang Thang Địa Cầu và tiêu diệt loài người.

- Tôi thì lại muốn biết AI có thể thay thế sức lao động của con người hay không...

Đề tài AI (Trí tuệ nhân tạo) đã sớm tồn tại trên mạng, nhưng cũng không tính là gây sốt.

Mà lần này, thủy triều khoa huyễn trong nước hưng khởi, không thể nghi ngờ là đã xây dựng một sân khấu cho đề tài này.

Lại thêm thông báo của Cự Ngạnh làm dây dẫn nổ, cuối cùng khiến đề tài này hoàn toàn khơi mào, nhấc lên một mảnh phong ba dư luận trong nước.

Vốn dĩ có rất nhiều người và công ty không quá tin tưởng, chỉ coi như là một chuyện vui đùa.

Nhưng sau mấy ngày, tình huống lại thay đổi.

Sau Cự Ngạnh, trong và ngoài nước lại có mấy công ty khoa học kỹ thuật công khai tuyên bố chương trình AI mà nhà mình nghiên cứu và sẽ chính thức đẩy ra vào giữa năm.

Tin tức vừa ra đã chấn động khắp nơi.

Nếu như chỉ có một nhà Cự Ngạnh dẫn đầu thì bọn họ còn không quá tin tưởng.

Nhưng bây giờ đột nhiên xuất hiệnnhiều nhà như vậy, hơn

nữa còn là công ty khoa học kỹ thuật lớn, vậy thì ý nghĩa sẽ hoàn toàn khác nhau.

Bọn họ thật sự đang tranh đoạt thị trường AI!

....

Một bên khác, trong công ty của Hồng Hoang.

Trần Lâm đang tập trung gia tăng tuyên truyền mấy trăm vạn vào các trò chơi, trong đầu cuối cùng vang lên âm thanh đã lâu ngày không nghe.

[Chúc mừng ngài đã đạt được giai đoạn thứ bảy.]

[Nhận được phần thưởng: Chương trình Trí tuệ nhân tạo AI]

[Giai đoạn thứ tám: Giá trị tài phú trò chơi (3,7 tỷ/4 tỷ), trò chơi có lượng tiêu thụ mười triệu (1/5)]

- Cuối cùng cũng đuổi kịp.

Trần Lâm khẽ thở phào nhẹ nhõm.

May mắn là anh đã sớm chuẩn bị, vẫn luôn tuyên truyền cho mấy trò chơi Con Sói.

Mặc dù chậm mấy ngày, nhưng vẫn thuận lợi đạt tới tiến độ 7 trò chơi có doanh số 5 triệu, nhận được phần thưởng giai đoạn thứ bảy.

Nhưng mà.

Sau khi anh nhìn thấy phần thưởng của giai đoạn thứ tám thì lại khẽ giật mình.

Không bàn tới giá trị tài phú 4 tỷ, đối với anh bây giờ thì chuyện này không quá khó khăn.

Nhưng năm trò chơi có doanh số tiêu thụ 10 triệu cũng không phải là dễ dàng lấy ra.

Hiện nay chỉ có Red Dead Redemption đạt đến mà thôi.

Sau khi mấy game còn lại vượt qua lượng tiêu thụ 5 triệu thì tốc độ tăng trưởng đã chậm lại rất nhiều, rất khó để vượt qua cửa ải 10 triệu trong thời gian ngắn.

Ngoại trừ việc tích lũy thời gian thì chỉ có thể đạt được thông qua trò chơi cấp hiện tượng, cho nên cũng không nóng nảy.

Nghĩ tới đây, anh đứng dậy rời khỏi văn phòng, gọi lão Tống và lão Lý tới, bắt đầu thiết lập phòng server.

...

Hai tuần sau.

Các thành viên của đoàn đội Bình Minh tụ tập một chỗ, chấn động nhìn một chương trình tên là "Hồng Hoang AI" vừa mới lắp đặt trên máy tính của mình.

- Tống... Tống lão đại, chương trình AI này thật sự là do tổng giám đốc Trần làm ra à?

Các nhân viên nuốt nước miếng một cái, khó có thể tin mà nhìn lão Tống.

Gần đây, chủ đề có liên quan đến AI vô cùng hot, rất nhiều công ty trò chơi đều đang thảo luận về việc liệu nó có gây ảnh hưởng đến ngành trò chơi hay không.

Có người còn tìm tới mấy nhà có kỹ thuật tương đối thành thục kia, chuẩn bị nói chuyện hợp tác.

Kết quả công ty bọn họ lại trực tiếp lấy ra một chương trình hoàn chỉnh!

- Các người cũng đừng quản việc này, tổng giám đốc Trần đương nhiên có cách của cậu ấy.

Lão Tống trầm giọng nói, cũng không trả lời vấn đề của bọn họ.

Đối với hành động thỉnh thoảng lấy ra đồ chơi mới của Trần Lâm, anh đã không còn cảm thấy kinh ngạc, cũng thức thời không hỏi nhiều.

Dù sao thì đầu năm Trần Lâm cũng đã nói với bọn họ về đại thế của AI, sớm chuẩn bị cũng không kỳ quái.

Điều duy nhất khiến anh có chút kinh ngạc là trình độ trí tuệ nhân tạo của chương trình AI này.

Mặc dù còn không biết trình độ của Cự Ngạnh và những nhà khoa học kỹ thuật khác, nhưng anh vẫn dám khẳng định, chương trình mà Trần Lâm làm ra tuyệt đối không thua bất kỳ nhà nào!

Vì thế.

Anh và lão Lý không nghỉ ngơi, mang theo một đội thành viên nòng cốt, tiêu phí mấy trăm triệu tài chính để xây dựng server và kho số liệu.

Hơn nữa còn mua GPU và thiết bị đỉnh cao nhất hiện nay.

Cuối cùng cũng hoàn thành xây dựng vào hôm nay, nắm giữ số liệu AI thuộc về bọn họ, năng lực vận toán cũng được nâng lên gấp mấy chục lần.

- Tốn tiền nhiều để làm chương trình như vậy, thật sự đáng giá không?

Lão Lý đứng ở bên cạnh nhỏ giọng lầm bầm.

Đây chính là tài chính gần 500 triệu đó.

Cho dù gần đây bọn họ dựa vào trò chơi và điện ảnh kiếm lời hơn bốn tỷ thì cũng không chịu nổi vung tiền soàn soạt ra như vậy.

Những thứ này đều là vốn liếng để bọn họ đối kháng.

- Được rồi, đừng dài dòng nữa, đâu phải là anh không biết thị trường chip hiện tại như thế nào, một ngày một giá, thà mua sớm còn hơn là để sau này bị hố.

Lão Tống đương nhiên hiểu tâm tình của lão Lý, dù sao thì trước khi server và kho số liệu được xây dựng, anh cũng không dám đánh cược chương trình AI này có thể dùng tốt hay không.

Cho nên mới vội vã triệu tập nhân viên tới, bắt đầu tiến hành vòng khảo thí thứ nhất.

Chương 444: Anh Để Một Đám Đàn Ông Làm Trò Chơi Cho Nữ? (2)

- Được rồi, tất cả đều trở về chỗ ngồi của mình rồi thử xem chương trình mới đi, có vấn đề gì thì nhớ nói ngay.

- OK!

- Yên tâm đi Tống lão đại.

- Cứ giao nó cho chúng tôi!

Đây là lần thí điểm thứ nhất của chương trình AI Hồng Hoang, các nhân viên của đoàn thể Bình Minh có thể nói là hưng phấn không thôi.

Bọn họ đã sớm muốn thử xem món đồ chơi được tâng bốc dạo gần đây này có thể giúp ích gì cho việc chế tác trò chơi của bọn họ hay không.

Rất nhanh.

Dưới sự giám sát của lão Tống và lão Lý, bọn họ mở Hồng Hoang AI được cài đặt sẵn ra.

[1. Trợ lý ảo Hồng Hoang (HHAI)]

[2. Xử lý văn tự (NLP)]

[3. Xử lý đồ hoạ (GP)]

[4. Thị giác máy tính (CV)]

[5. Nhận dạng giọng nói (ASR)]

....

Đập vào mắt bọn họ chính là một loạt các chức năng mà bọn họ chưa từng thấy.

Dưới mỗi một hạng mục còn có phân loại chi tiết theo từng tùy chọn, vô cùng phong phú.

- Trợ lý ảo này trông khá là thú vị đấy, nếu đã như thế, vậy thì giúp tôi... Tạo ra ảnh chụp của tôi và vợ tôi đi!

A Quang vừa nói vừa gõ chữ vào hộp văn bản.

[Xin lỗi, vui lòng nói cho tôi biết tên của bạn.]

Không đến hai giây, một dòng văn bản đã xuất hiện trên màn hình.

- Ngay cả tôi mà cũng không biết à? Ông đây là A Quang, tổ trưởng tổ mỹ thuật của công ty Hồng Hoang!

A Quang lại nhập vào một dòng văn bản.

Kết quả một giây sau, trợ lý ảo đã lập tức đưa ra câu trả lời.

[Căn cứ vào kết quả tìm kiếm được, tổ trưởng tổ mỹ thuật A Quang của công ty Hồng Hoang không có vợ, xin bạn hãy nén bi thương...]

???

A Quang giật nảy mình.

Hai người bên cạnh lại gần liếc mắt nhìn, lập tức cười ra tiếng.

- Ha ha ha! A Quang bị AI giễu cợt!

- Thật là kỳ lạ, nó còn biết anh không có vợ à?

Hai người tấm tắc bảo lạ, lại lần nữa trở về chỗ ngồi để tự thử nghiệm.

Trong lúc nhất thời.

Trong khu làm việc, tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

Các nhân viên chấn động phát hiện, mặc dù chương trình AI này không có cách nào trực tiếp đáp ứng các yêu cầu phức tạp của bọn họ, nhưng lại có thể giải quyết rất nhiều công việc cơ sở linh tinh vụn vặt trong thời gian vô cùng ngắn, đề cao hiệu suất làm việc rất nhiều.

Đã như thế.

Bọn họ có thể rút ra càng nhiều nhân thủ làm chuyện khác với trình độ cao tinh hơn.

Tuyệt đối xem như là một công cụ phụ trợ không tệ.

Loại đồ vật này một khi xuất hiện nhất định sẽ tạo thành ảnh hưởng to lớn đối với ngành trò chơi, đề cao tốc độ chế tạo trò chơi chỉnh thể.

Tục xưng là cuốn vương thần khí!

Khó trách những công ty khoa học kỹ thuật lớn kia coi trọng hạng mục này như vậy, không tiếc đầu tư lượng tài chính lớn.

Chỉ riêng những chức năng này cũng đủ để làm cho rất nhiều công ty nguyện ý tự móc tiền túi, kiếm được đầy bồn đầy bát.

Hành động lần này không thể nghi ngờ là đã thúc đẩy toàn bộ nghề nghiệp trò chơi nhanh chóng phát triển!

...

- Được rồi, AI xuất hiện, có lẽ không đến nửa năm nữa tất cả hạng mục công ty đều sẽ tăng tốc, chúng ta cũng phải cố gắng thuận theo thời đại mới này mới được.

Ngành nghề phát triển nhanh chóng, sản nghiệp thăng cấp, đối với Trần Lâm mà nói cũng không phải là không có chỗ tốt.

Ít nhất các trò chơi trên thị trường sẽ tiến vào một thời kỳ bộc phát chưa từng có, tăng lên đáng kể giải trí toàn dân.

Nói ngắn gọn chính là bánh kem đã trở nên lớn hơn.

Rất nhiều công ty nhỏ thiếu hụt tài nguyên nhân thủ cũng đều có cơ hội vùng lên, áp lực cạnh tranh cũng sẽ tăng thêm một bước tiến lớn.

- Tôi thấy gần đây rất nhiều công ty phát thông báo nói đã đưa vào chương trình AI, chuẩn bị dùng trong trò chơi.

Trong phòng họp, lão Tống và lão Lý ngồi ở hai bên.

Mấy quản lý đoàn đội mà bọn họ vừa mới đề bạt lên cũng đều bị triệu tập tới, thương thảo đối sách.

- Đám người này làm trò chơi không được, ngược lại cọ nhiệt độ một cái so với một cái nhanh hơn.

Lão Lý bĩu môi.

- Nói thì nói như vậy, thật ra mọi người cũng chỉ đang trong giai đoạn tìm tòi khám phá mà thôi.

Lão Tống lật xem văn kiện trước mắt.

- Hay là chúng ta cũng thử làm chút gì đó mới mẻ đi?

Tiểu Lệ phụ trách ghi chép hội nghị bên cạnh ngẩng đầu lên.

- Cô có ý tưởng gì hay à?

Ánh mắt của Trần Lâm rơi xuống trên người cô.

- Ách, cái này...

Tiểu Lệ có chút lúng túng nói:

- Chính là.... Chính là tổng giám đốc Trần thấy đấy, công ty chúng ta làm nhiều trò chơi như vậy, nhưng cơ bản đều thiên hướng về nam giới, bây giờ thị trường mở rộng, chúng ta cũng có thể suy tính đến nhóm người chơi nữ nha, ví dụ như là người yêu AI gì gì đó...

Mặc dù bình thường các cô cũng đều bị yêu cầu có thời gian thì chơi trò chơi nhà mình một chút, tránh việc bên ngoài nói nhân viên Hồng Hoang ngay cả bản thân làm trò chơi cũng không biết.

Nhưng đối với những nhân viên nữ như các cô thì loại trò chơi chém chém giết giết kia vẫn là quá mệt mỏi.

- Ừm, ý kiến này không tệ.

Trần Lâm và những người phía dưới lộ ra ánh mắt sáng ngời.

Nếu nói về trò chơi hướng về nữ giới, thị trường trước đó không lớn như vậy, cơ bản cũng chỉ có Đông Sơn Cư và mấy công ty đang làm.

Bây giờ sản nghiệp mở rộng, người chơi nữ đã dần dần tạo thành quần thể không thể bỏ qua, bọn họ cũng có nhu cầu chơi game của riêng mình.

Là một công ty với mục tiêu thay đổi ngành trò chơi.

Sao bọn họ có thể được cái này mất cái khác chứ?

Được rồi.

Thật ra thì bọn họ chỉ muốn mở rộng lực ảnh hưởng mà thôi.

- Trò chơi dành cho nữ à, chuyện này không dễ làm lắm đâu....

Lão Lý sờ cái đầu trọc của mình, liếc mắt nhìn mấy người khác.

Đặc biệt là tổ trang trí, càng là lộ ra vẻ mặt như ăn khổ qua.

Rất nhiều người ở đây vẫn là cẩu độc thân, muốn bọn họ đi làm loại búp bê bling bling kia, nghĩ như thế nào cũng thật sự quá quái lạ.

Căn bản là không get được điểm kia.

Hơn nữa nhân viên trong tổ chế tác phần lớn cũng là nam.

Để cho bọn họ đi phỏng đoán sở thích của phụ nữ?

Heo mẹ lên cây còn dễ dàng hơn cái này nhiều.

- Phương diện thiết kế đúng là một vấn đề nan giải.

Chương 445: Yên Tâm, Chúng Tôi Sẽ Giữ Mồm Giữ Miệng (1)

Nhìn thấy phản ứng của bọn họ, Trần Lâm sờ cằm, vẻ mặt suy tư.

Trò chơi dành cho nữ không giống như những trò chơi hướng đến nam giới, nó chú ý đến tâm tư tinh xảo và phản hồi hoa lệ lãng mạn hơn.

Để nhóm đàn ông thô kệch này làm game.

Hình ảnh xinh đẹp đó quả thật không dám nhìn tới.

Nói thật thì ngay cả bản thân Trần Lâm cũng chưa từng chơi qua mấy trò chơi Shining Warmth, Love of Light and Night, Love Story gì gì đó chứ đừng nói đến việc đào ra phương án.

- Thật ra cũng không nhất định phải làm một trò chơi hoàn hướng đến nữ giới.

Đột nhiên, giọng nói của lão Tống vang lên.

Mọi người nghe vậy nhao nhao quay đầu lại, mặt lộ nghi hoặc.

- Không hoàn toàn theo hướng nữ giới, vậy không phải biến thành dở dở ương ương rồi à?

- Đúng vậy, đến lúc đó hai bên đều không lấy lòng, chẳng phải là càng có hại hơn à?

- Hay là Tống lão đại có ý tưởng mới?

Đối mặt với câu hỏi của bọn họ, lão Tống mỉm cười.

Sau khi liếc mắt nhìn Trần Lâm một cái, lão nói:

- Các người quên rồi à? Lần này át chủ bài của chúng ta chính là AI, vậy trực tiếp để cho các người chơi tự mình lựa chọn đối tượng không phải được rồi à.

- Để cho người chơi tự chọn đối tượng?

Nghe thấy lời nói của lão Tống, toàn bộ phòng họp đều ngạc nhiên.

Loại đồ vật như đối tượng này.

Là muốn chọn như thế nào thì chọn như thế đó à?

Chỉ có Trần Lâm nghĩ đến cái gì đó, hỏi:

- Ý của anh là dùng hình ảnh được tạo ra tự động bằng chương trình AI à?

- Đúng vậy.

Lão Tống gật đầu:

- Lần này chúng ta chủ yếu là thử nghiệm, không cần làm quá lớn, có thể dùng trò chơi văn tự tình yêu làm mẫu là được.

- Đến lúc đó người chơi có thể thông qua việc tự động chế tạo hoặc nhập mô tả về nhân vật mà mình yêu thích, kịch bản sẽ dựa vào AI phụ trợ đảm bảo tính ngẫu nhiên, cái này không phải là có thể thỏa mãn tất cả nhu cầu của người chơi rồi sao?

Người chơi tự nhập vào đối tượng yêu nhau?

Lông mày của Trần Lâm nhướng lên một chút, đây là một biện pháp không tệ.

Như vậy bọn họ không cần hao phí quá nhiều nhân lực, còn có thể mang đến niềm vui thú cho người chơi khi thể nghiệm AI, đúng là có thể thử xem.

- Được, cứ làm như vậy đi.

- Lão Lý, sau khi trở về anh gọi người kiểm tra một chút tính khả thi, nếu như có thể thì làm một trò chơi đi, xem như là quà kỷ niệm của Hồng Hoang.

Trần Lâm quyết định thật nhanh, lập tức giao nhiệm vụ xuống dưới.

Qua một đoạn thời gian ngắn nữa chính là ngày kỷ niệm của công ty bọn họ, cũng nên đưa chút quà cho người chơi để phản hồi, AI xuất hiện vừa vặn có thể làm cho người chơi thể nghiệm một chút điều mới mẻ.

Còn về mấy người lão Lý, nghe thấy không cần phải làm loại đồ vật bling bling (lấp la lấp lánh) kia, đương nhiên là vô cùng cao hứng, dù sao thì bọn họ không hề am hiểu cái đó.

- Cứ giao cho tôi, việc khảo nghiệm thuận lợi hẳn là không cần thời gian bao lâu.

Lão Lý tự tin nói.

- Ừm, vậy thì quyết định như thế đi, có vấn đề gì thì tới tìm tôi, chúng ta tiếp tục thảo luận vấn đề khác...

Sau đó.

Trần Lâm tiếp tục nói đến những vấn đề công việc khác.

Trong phòng họp ồn ào, tiếng nghị luận liên tiếp vang lên.

....

Mà bọn họ không hề hay biết.

Lúc này tại sảnh tiếp khách lầu một của tòa nhà văn phòng nơi công ty Hồng Hoang thuê đột nhiên xuất hiện một vị khách không mời mà đến.

- Nha đầu, tôi muốn hỏi thăm một chút, có phải công ty Hồng Hoang nằm trong tòa cao ốc này phải không?

Hai cô gái phụ trách tiếp đón đang cúi đầu ghi chép bảng biểu, bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói già nua vang lên.

Một lão giả râu tóc bạc trắng nhưng lại tinh thần sáng láng lúc này có vẻ hơi câu nệ đứng ở trước đài tiếp khách.

- Lão tiên sinh, xin hỏi ngài có hẹn trước không? Công ty Hồng Hoang ngay tại lầu 8, cần phải hẹn trước mới có thể đi lên.

Nữ tiếp tân ngẩng đầu lên, lễ phép nói.

- Hả? Còn phải hẹn trước à? Tôi chỉ muốn đến thăm cháu trai thôi.

Lão giả có chút không biết làm sao, nhìn dáng vẻ giống như là lần đầu tiên tới nơi như vậy.

Trên mặt nữ tiếp tân mang theo nụ cười chuyên nghiệp:

- Cháu trai của ngài làm việc trong công ty Hồng Hoang sao? Xin hỏi tên của anh ta là gì? Tôi có thể gọi điện thoại hỏi thăm giúp ngài.

- Trần Lâm, tên của nó là Trần Lâm.

Lão giả vội vàng đáp:

- Lúc trước nó nói với tôi là đi làm ở chỗ này.

- Trần Lâm? Tổng giám đốc Trần?

Nữ tiếp tân còn lại nghe vậy đột nhiên nhìn qua:

- Ngài là ông của tổng giám đốc Trần?

Hai cô gái liếc nhìn nhau, khi nhìn về phía lão giả lần nữa thì ánh mắt cũng thay đổi, trên mặt cũng lập tức lộ ra nụ cười xán lạn.

- Lão tiên sinh chờ một chút, tôi lập tức gọi điện thoại đi lên hỏi thăm!

Nói xong cô vội vàng cầm điện thoại lên, bấm dãy số của công ty Hồng Hoang.

Một người khác thì âm thầm dò xét lão giả này, tiến hành so sánh với ảnh chụp thân phận trên máy tính.

Phải biết rằng.

Trong lòng các cô gái ở đây, tổng giám đốc của công ty Hồng Hoang chính là kim cương vương lão ngũ nổi danh.

(*) Kim cương vương lão ngũ: cụm từ chỉ những người đàn ông kiệt xuất, còn độc thân, không chỉ giàu có mà còn đẹp trai, phong độ, tài giỏi, đạt chuẩn về mọi mặt.

Không chỉ đẹp trai mà còn độc thân, tuyệt đối là đối tượng mà các cô và những đồng nghiệp khác hy vọng có thể tạo quan hệ qua lại.

- Lão tiên sinh, ngài khát nước chưa? Có muốn uống chút trà không?

Nữ tiếp tân vội vàng lấy ra ly nước rồi đi tới trước đài hỏi han, thái độ tốt hơn vừa rồi không biết bao nhiêu lần, quả thực còn tốt hơn so với khi đối xử với cha mẹ mình.

Cùng lúc đó.

Trong công ty Hồng Hoang ở lầu 8.

Nhân viên chăm sóc khách hàng cũng nhận được cuộc gọi từ các cô.

- Xin chào, đây là công ty Hồng Hoang.

- Cái gì? Ông của tổng giám đốc Trần?

- Được, được, tôi lập tức gọi người xuống ngay!

Sau khi cúp điện thoại, nhân viên chăm sóc khách hàng bỗng nhiên đứng dậy, vội vàng chạy đến bên ngoài phòng họp.

Lúc này nhóm người Trần Lâm vừa mới họp xong, lục tục đi ra ngoài.

- Tổng giám đốc Trần, dưới lầu có một người tự xưng là ông của anh, nói là muốn gặp anh!

Giọng nói của cô rất lớn, trong nháy mắt đã hấp dẫn ánh mắt của mọi người, cả đám đều tập trung lại.

Chương 446: Yên Tâm, Chúng Tôi Sẽ Giữ Mồm Giữ Miệng (2)

Ông của tổng giám đốc Trần?

Trưởng bối của tổng giám đốc Trần tới đây?

Ngay cả lão Tống và lão Lý đứng bên cạnh Trần Lâm cũng ngây dại, đây là lần đầu tiên bọn họ nghe nói về chuyện trong nhà của Trần Lâm, không khỏi bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ.

Mà Trần Lâm lại sửng sốt một chút.

- Ông của tôi? Chắc chắn chứ?

- Tiếp tân ở lầu một nói như vậy.

- Được, vậy tôi đi xuống xem một chút.

Trần Lâm không dừng lại, nhanh chóng đi vào trong thang máy.

Lão Tống và lão Lý liếc nhìn nhau, cũng vội vàng đi vào theo.

- Các người đi theo làm gì?

Trần Lâm liếc nhìn hai người một cái.

- Hì hì, ông của tổng giám đốc Trần tới đây, đương nhiên là tôi phải đi nghênh đón chứ.

Lão Lý cười hì hì, nháy mắt ra hiệu với lão Tống.

Gia hỏa này căn bản chính là tò mò, muốn đi xem thử ông của

Trần tổng trông như thế nào, thế mà lại nói đến đường hoàng như vậy.

Làm sao Trần Lâm lại không biết suy nghĩ của bọn họ, không khỏi có chút dở khóc dở cười.

- Được rồi, vậy thì cùng nhau đi xuống đi.

Nói xong, anh nhấn nút đóng cửa thang máy lại.

Khi ba người đi tới đại sảnh lầu một thì nhìn thấy ông lão ngồi trên ghế sô pha, hai người sau lưng đều trừng to hai mắt.

Giống!

Thật sự quá giống!

Đều nói di truyền cách thế hệ, ông lão trước mắt này không hề nghi ngờ chính là ông của Trần Lâm, thậm chí bọn họ cũng không cần tiến lên hỏi thăm cũng dám khẳng định.

- Lão gia tử, sao ông đến đây mà không thông báo trước cho cháu một tiếng vậy?

Trần Lâm nhìn bóng dáng đã mấy tháng không gặp kia, bước nhanh tới.

Hai cô gái tiếp tân đang nói chuyện phiếm với lão gia tử thì lại cả kinh đứng một bên, đôi mắt chớp chớp len lén đánh giá anh.

- Ông ngồi xe ô tô rất nhanh là đến rồi, nào cần phải làm phiền cháu tới đón chứ.

Lão gia tử dựng râu trừng mắt, giống như đang nói mình còn rất cường tráng, đừng so sánh lão với lão đầu bình thường.

Trần Lâm đã quá quen với tính bướng bỉnh của lão, bĩu môi nói:

- Vậy ông tới nơi này làm gì? Đừng nói là thuận tiện ghé qua đấy?

- Hắc, thật đúng là bị cháu nói trúng rồi.

Lão gia tử nhếch miệng nở nụ cười:

- Ông tiện đường tới đây, đợi lát nữa còn phải đi gặp một người bạn cũ, con của ông ấy vừa mới mua một căn nhà ở trong thành phố nên gọi ông tới chúc mừng.

Nói xong, lão còn lườm Trần Lâm một cái.

Xem người ta kìa, nhà cửa đều có.

Vốn dĩ Trần Lâm còn muốn than thở.

Nhưng nghĩ lại, hai năm này anh vẫn luôn bận rộn làm việc, hình như chưa từng cân nhắc đến chuyện nhà ở, cơ bản đều là tùy tiện thuê cư xá gần đó.

Xem ra sau này có rảnh thì phải đi tìm kiếm một chút mới được.

Tránh cho lão gia tử tới trong thành chơi lại không có chỗ ở.

Cứ như vậy.

Hai người ngồi trên ghế salon nhắc tới việc nhà và tình hình gần đây.

Nói hết lời, lão gia tử cũng không nguyện ý lên trên lầu ngồi một chút, nói là không muốn ảnh hưởng đến việc làm của anh.

Chỉ là lục lọi túi hành lý rồi để lại một túi thổ sản, sau đó vội vàng rời đi đến nhà bạn, lão Tống và lão Lý ở một bên thấy vậy lộ ra thần sắc quái dị.

- Tổng giám đốc Trần, ông của cậu... rất có cá tính.

Lão Lý há miệng, nhìn về phía lão gia tử biến mất.

- Ông ấy chính là như vậy, không cần phải để ý đến.

Trần Lâm nhún vai, liếc mắt nhìn đồ vật mà lão gia tử đưa tới, đều là một chút thổ sản cực kỳ đơn giản, có thể mua được ở khắp nơi.

Nhưng nhấc lên lại cảm giác nặng trĩu.

Vẻ bất đắc dĩ trên mặt anh cũng hiện lên một nụ cười.

- Lão Tống.

Anh ngẩng đầu lên, nhìn về phía lão Tống:

- Nghe nói trước đó anh cũng xem nhà ở gần đây, có nơi nào thích hợp cho người già ở không?

- Có đấy, vẫn còn rất nhiều, nếu như cậu cần thì tôi sẽ trở về chỉnh lý một phần tư liệu cho cậu.

- Được rồi, làm phiền anh.

- Chuyện nhỏ, tôi vừa vặn có được những tài liệu kia thôi.

Vừa nói ba người vừa đi vào trong thang máy, biến mất không thấy gì nữa.

.....

Sau khúc nhạc đệm ngắn ngủi.

Cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với việc làm của Trần Lâm.

Ngoại trừ tranh thủ thời gian đi theo lão gia tử ra bên ngoài

xem nhà ở và ăn cơm thì anh cơ bản đều ở trong phòng làm việc, lưu ý động tĩnh thị trường.

Sau khi trải qua hơn nửa tháng tăng nhiệt.

Chương trình AI của Cự Ngạnh (Meta) và mấy công ty khoa học kỹ thuật cũng lần lượt lên sàn.

Không ngoài dự liệu.

Chỉ trong hai ngày ngắn ngủi, toàn bộ ngành trò chơi đã nghênh đón rung chuyển kịch liệt.

Đủ loại tài liệu do AI sáng tác xuất hiện tầng tầng lớp lớp, gần như đè xuống nhiệt độ của Tinh Tế Khai Hoang và Lưu Lạc Địa Cầu.

May mắn Trần Lâm đầu tư không ít tài nguyên tuyên truyền.

Cuối cùng vào cuối tháng, lượng tiêu thụ của Tinh Tế Khai Hoang đã đột phá 1 triệu, một lần vượt qua các sản phẩm khoa huyễn khác.

Còn có bên phía Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, Địa Cầu Lang Thang cũng thu hoạch được 3 tỷ phòng vé, thành công hồi vốn trong tháng đầu tiên, hơn nữa thế vẫn tấn mãnh như cũ.

Đối với cục diện song thắng này, càng là kích thích rất nhiều các công ty trò chơi và điện ảnh truyền hình khác, ai nấy đều đang dốc sức nghiên cứu hạng mục mới.

Trong lúc nhất thời, trò chơi mới và phim mới được công chiếu ồ ạt.

Giữa năm nay đã trở thành mùa cuồng hoan của ngành trò chơi và điện ảnh.

Mãi đến đầu tháng, một thông báo từ tài khoản quan phương

của Hồng Hoang mới kéo lại sự chu ý của các người chơi.

[Công ty Hồng Hoang: Vì chúc mừng ba năm thành lập công ty, trò chơi văn tự miễn phí "Người Yêu Của Tôi" sẽ ra mắt vào lúc 12 giờ trưa, đồng thời lần đầu tiên sử dụng công cụ AI để biên soạn kịch bản, hy vọng mọi người thích món quà này.]

- Trò chơi mới miễn phí?

- Hồng Hoang lại có thể làm trò chơi tình yêu à?

- Khá lắm, nhân dịp kỷ niệm thành lập trực tiếp tặng một trò chơi.

- Hơn nữa còn dùng AI!

- Team chơi miễn phí mừng như điên!

Vốn có rất nhiều người không chơi trò chơi tình yêu, nhưng khi nhìn thấy hai chữ miễn phí và AI thì lại hoàn toàn thay đổi thái độ.

Ai có thể chịu đựng được sự hấp dẫn của kho trò chơi +1 chứ?

Tin tức vừa phát ra không bao lâu, lập tức có lượng lớn người chơi tràn vào bình đài Steam, tìm kiếm trò chơi này.

Chương 447: Yên Tâm, Chúng Tôi Sẽ Giữ Mồm Giữ Miệng (3)

- Đúng lúc, gần đây lái phi thuyền có chút choáng đầu, dùng trò chơi này để thay đổi khẩu vị.

Trong một trường đại học nào đó, mấy fan hâm mộ trò chơi Hồng Hoang biết được chuyện này lập tức nhao nhao đăng nhập vào Steam để tìm kiếm tên game.

Quả nhiên tìm được một trò chơi vừa mới lên kệ.

[Trò chơi: Người Yêu Của Tôi]

[Giới thiệu vắn tắt: Trong trò chơi này, bạn sẽ thể nghiệm cảm giác yêu đương với đối tượng ảo tưởng của mình.]

[Loại hình: Văn tự, yêu nhau, AI, H]

[Giá bán: Miễn phí]

- Oa, H?

- Chẳng lẽ là…

Nhìn thấy dòng hashtag, mấy người trong ký túc xá lập tức lộ ra vẻ mặt thân sĩ.

Động tác trượt chuột cũng biến nhanh hơn mấy phần, lập tức nhấn mở trò chơi.

Màn hình sáng lên.

Bối cảnh là bên trong một sân trường.

Hai lựa chọn đồng thời xuất hiện trước mặt bọn họ.

[1. Nhân vật được tạo ra ngẫu nhiên]

[2. Nhập vào nhân vật chỉ định]

- Cái này... Lại có thể nhập vào nhân vật chỉ định à?

Đôi mắt của nam sinh béo sáng ngời, lập tức mở ra ảnh chụp cô vợ 2D của mình, lựa chọn nhập vào nhân vật.

Bá!

Một mảnh hào quang loé lên.

Cô vợ 2D của anh lại thật sự xuất hiện trong trò chơi, phía trên còn có thêm cánh hoa rơi xuống, nhìn rất là lộng lẫy.

- Oa, thật sự có thể tự mình ghi vào nhân vật! Ngay cả tính cách kịch bản và cảnh tượng cũng là được tạo ra ngẫu nhiên!

Lúc này, bên cạnh truyền đến tiếng kinh hô của những bạn cùng phòng khác.

Bọn họ cũng phát hiện được chỗ mới lạ của trò chơi này.

Tất cả đều là dùng AI, mỗi khi anh nhập vào một câu đối thoại thì sẽ nhận được sự đáp lại khác biệt, đồng thời cũng ảnh hưởng đến thái độ của nhân vật đối với anh.

Giống như thật sự đang yêu đương với người khác, thoáng cái đã bắt lấy trái tim của đám trạch nam chỉ thích ru rú ở trong nhà.

Mấy người ngẩng đầu kích động đối mặt.

Nhưng một giây sau, bọn họ đã ngây ngẩn cả người, đồng loạt nhìn về phía máy vi tính của xá trưởng, trên màn hình là một cô gái tai thú mặc đồ mát mẻ.

Các bạn cùng phòng: ???

Xá trưởng: Các người nghe tôi giảo biện!

- Khụ khụ...

- Xá trưởng, sở thích của một người là tự do, tôi hiểu mà.

- Yên tâm đi, chỗ mạnh duy nhất của chúng tôi chính là biết giữ mồm giữ miệng.

…

Người Yêu Của Tôi bùng nổ.

Lúc nhận được tin tức này, Trần Lâm vừa uống nước trà thiếu chút nữa phun ra ngoài, quả thực không thể tin vào tai của mình.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi.

Trò chơi nhỏ miễn phí mà họ phát hành nhân dịp kỷ niệm thế mà lại trực tiếp phá vòng, nhanh chóng truyền bá trong các nhóm chat lớn.

Số người online cùng lúc đã vượt qua 1 triệu!

- Khụ khụ... Anh xác định không nhìn lầm chứ?

Trần Lâm đặt ly trà xuống, nhìn về phía lão Lý đến báo cáo.

Lúc này trên mặt lão Lý vẫn còn lưu lại vẻ kích động và kinh ngạc, rõ ràng cũng ngơ ngác giống như anh.

- Tôi xác nhận rất nhiều lần, chính xác không nhìn lầm, có hơn 1 triệu người online cùng lúc, đúng là mẹ nó gặp quỷ...

Lão Lý lau mồ hôi trên trán, không biết nên cao hứng hay là nên khổ sở.

Một trò chơi nhỏ mới mấy ngày đã làm xong lại tự dưng bùng nổ, còn đạt đến độ cao mà trò chơi cỡ lớn khác chưa chắc có thể đạt tới.

Nhưng mà trò chơi này là được phát miễn phí.

Nếu đổi thành hình thức thu phí thì thu có thể thu vào bao nhiêu tiền!

Bây giờ nhớ lại anh còn ước gì có thể tát mình một cái, lúc đó sao lại thiết lập thành miễn phí chứ?

- Được rồi, nếu đã hứa hẹn miễn phí thì chắc chắn không thể nửa đường đổi thành thu phí, bằng không thì sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng của chúng ta.

Trần Lâm thở ra một hơi, anh phát hiện mình vẫn đánh giá quá thấp sự nhiệt tình của đám dân mạng đối với AI.

May mắn là anh có tầm nhìn xa, sớm xây tốt server.

Nếu không thì hàng triệu người online cùng lúc, sợ là có thể làm game tê liệt.

Rơi vào đường cùng, chỉ có thể tạm thời buông tha chuyện khác, để lão Lý dẫn người tranh thủ thời gian tiến hành thăng cấp server toàn diện, kiểm tra lỗ hổng.

....

Mà lúc này.

Trên tất cả các nền tảng mạng lớn.

Nhiệt độ game Người Yêu Của Tôi vẫn đang lên men.

Giống như một loại virus kiểu mới nhanh chóng lan tràn trên mạng, mặc kệ là nam hay là nữ, tất cả đều bị trò chơi AI kia mê

hoặc thật sâu, ganh đua so kè với nhau.

- Ha ha, các người mau nhìn kìa, cuối cùng tôi cũng thành công công lược nam thần, anh ấy đồng ý hẹn hò với tôi rồi!

- Cái này có gì hay ho chứ? Tôi còn thành công hôn được anh yêu của tôi nha.

- Chậc, chỉ là hôn nhau mà thôi, nam thần của tôi đã bắt đầu gọi tôi là vợ rồi.

- Oa, mọi người làm như thế nào vậy? Mau dạy tôi đi, bên tôi sử dụng hết mọi biện pháp mà anh ấy vẫn thờ ơ lãnh đạm, không hề có chút tiến triển gì cả.

- Người yêu của cô là tính cách tổng tài bá đạo, không dễ theo đuổi, cho nên cô phải làm như vậy trước... Sau đó lại như vậy...

Bởi vì cái gọi là vô tâm cắm liễu liễu lên xanh.

Mặc dù chỉ là cách chơi đơn giản nhất, nhưng bởi vì bổ sung thêm AI đã làm cho trò chơi này rất được hoan nghênh trong giới trẻ, tự phát truyền bá.

Thậm chí ấn mở vòng bằng hữu cũng có thể nhìn thấy những người chưa bao giờ chơi game đăng ảnh chụp màn hình công lược thành công của mình.

Đơn giản giống như bị mê muội.

- Trò chơi này thật tuyệt, ngay cả một người sợ giao tiếp như tôi cũng có thể tìm được đối tượng giao lưu.

Trong một căn phòng tối tăm, một bóng người đang ngồi trước máy vi tính, lẩm bẩm nói chuyện với nhân vật trong trò chơi.

Nhìn lời an ủi hiện lên trên màn hình.

Trên khuôn mặt luôn căng thẳng cũng lộ ra nụ cười đã lâu không thấy, giống như tuyết tan trong tháng ba.

Tình huống tương tự còn rất nhiều.

Gần như trải rộng ở các ngõ ngách trên mạng.

Thật giống như tạo thành một trào lưu mới.

Ngay cả những công ty trò chơi kia khi biết tin tức này thì cũng đều ngơ ngác, ngạc nhiên không thôi.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới.

Một trò chơi nhỏ lấy văn tự và hình ảnh làm trụ cột lại có thể hot tới mức này.

Mặc dù trong đó có một phần là nhờ danh khí của công ty Hồng Hoang, nhưng ở một khía cạnh khác cũng phản ánh tiềm lực to lớn của AI.

Chương 448: Khoác Lác Lại Không Cần Tính Thuế (1)

Làm cho những công ty vốn còn đang do dự có nên dẫn vào kỹ thuật mới hay không cũng đều rối rít thay đổi chủ ý, bắt đầu liên hệ với những công ty AI lớn kia.

- Lần này Hồng Hoang thật sự đã giúp chúng ta một ân huệ lớn.

Tại phân bộ Cự Ngạnh, Đường Tuấn tràn đầy cảm khái nghe cấp dưới hồi báo.

Lúc trước anh còn đang suy nghĩ làm thế nào để nhanh chóng mở rộng thị trường AI, kết quả Hồng Hoang người ta cho ra một trò chơi miễn phí trực tiếp làm bùng nổ thị trường mới này.

Cho dù anh vận doanh nhiều năm như vậy thì cũng không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Đồng thời cũng càng thêm kiên định với suy nghĩ trong lòng.

Nhất định phải tạo quan hệ tốt với Hồng Hoang!

Dù sao thì trong ba nhà máy chủ, bọn họ chỉ có thể coi là người đến sau, hơn nữa còn có địa vị yếu nhất.

Nếu muốn bắt kịp hai nhà khác thì nhất định phải có một đồng minh bản thổ cường đại như vậy.

Nghĩ tới đây.

Đường Tuấn gọi nhân viên phía dưới tới, thừa dịp nhiệt độ lần

này nhanh chóng gia tăng tuyên truyền trí tuệ nhân tạo GPT-1.0 của bọn họ.

Với sự thêm dầu vào lửa này.

Nhiệt độ của Người Yêu Của Tôi tăng trưởng càng thêm mạnh mẽ, số người online tăng lên 2 triệu.

Phải biết rằng số liệu này đã là vô cùng khoa trương trên bình đài Steam, cho dù là nó chiếm ưu thế trò chơi miễn phí.

Nhưng mà.

Các công ty lần đầu tiên trải qua AI lại không biết được.

Thật ra điều khủng bố nhất không phải ở đây.

Mà là kho số liệu AI của Hồng Hoang!

Trải qua một triệu người online nuôi nấng, lúc này số liệu tồn trữ cơ sở của kho số liệu Hồng Hoang đã đạt đến một tình cảnh vô cùng khoa trương.

Dưới sự sàng lọc ưu hóa của thuật toán thông minh, trình độ trí tuệ nhân tạo của Hồng Hoang AI đã được hoàn thiện rất lớn, bỏ xa những sản phẩm còn lại.

Nói đơn giản một chút chính là.

Kho số liệu Ai của Hồng Hoang càng hùng hậu.

Lúc tạo ra tài liệu thì có thể tham khảo và phân tích nhiều hơn.

Cho nên thành phẩm thu được cũng càng gần với hoàn mỹ.

Từ lúc vừa mới bắt đầu.

Hồng Hoang đã thành lập ưu thế cực lớn ở trong ngành nghề

này!

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu vì sao Trần Lâm không biến trò chơi này thành thu phí.

Anh dự định để cho toàn bộ dân mạng.

Giúp anh nuôi kho số liệu AI!

- Mặc dù quá trình có chút ngoài dự liệu, nhưng cũng coi như là niềm vui bất ngờ, giúp chúng ta bớt đi không ít công sức.

Nhìn số liệu không ngừng tăng lên, tâm tình của Trần Lâm rất tốt.

- Vậy chúng ta có nên thêm nội dung cho trò chơi mới hay không?

Lão Lý kích động.

- Thêm đi, trên cơ sở tình yêu, mở rộng tuyến sự nghiệp và tuyến tình bạn, tận lực hoàn thiện kho số liệu, đoàn đội của anh có thể làm được không?

- Không thành vấn đề, ngay từ đầu mọi người còn có chút không quen, nhưng trong khoảng thời gian này đã chậm rãi thích ứng rồi.

- Được, vậy tôi giao việc này cho anh.

Lão Lý nhận mệnh lệnh mà đi, mang theo người của đoàn đội Ánh Sáng lại bắt đầu lao vào bận rộn.

....

Không đến hai ngày.

Nội dung mới chính thức ra mắt lại dẫn phát phản ứng cực lớn

từ người chơi.

- Cập nhật mới! Người Yêu Của Tôi có cập nhật mới rồi!

- Có thêm tuyến sự nghiệp và tuyến tình bạn à?

- Có thể tôi không giỏi trong tình yêu nhưng về sự nghiệp thì tôi nhất định phải trở thành nhà giàu số một thế giới!

- Bồi dưỡng vợ của tôi thành phú bà à? Bản soái ca tiếp nhận khiêu chiến!

Giữa người và người, thứ không thiếu nhất chính là ganh đua.

Tin tức cập nhật vừa mới được công bố, trên internet lại bắt đầu xuất hiện đủ loại thao tác cùng với đủ loại video sáng tạo.

Các công ty lớn nhìn thấy nhiệt độ cao như vậy đều đỏ mắt không thôi.

Nhưng mà.

Điều này cũng làm cho những công ty mới nổi thấy được cơ hội vùng lên.

Bởi vì loại trò chơi này không chỉ có chi phí rẻ tiền, mà còn chế tác đơn giản.

Chỉ cần thuê AI có giá không quá cao, không cần đạt đến loại độ cao như Hồng Hoang thì đều có cơ hội kiếm được một khoản tiền.

Cho dù đến lúc đó có thua lỗ.

Thì cũng không đến mức táng gia bại sản.

Ôm ý nghĩ này, rất nhiều công ty đều nhao nhao thay đổi phương hướng.

Trò chơi yêu nhau trên thị trường cũng như măng mọc sau mưa, hết game này đến game khác xuất hiện.

Mà trong đó.

Chỉ có một công ty mới nổi tên là Kỳ Điểm.

- Lão Mã, hay là tôi nói chuyện với tiểu tử nhà tôi, để cho nó phụ anh một tay?

Trong văn phòng đơn sơ chỉ chứa được bảy, tám người của Kỳ Điểm, lão gia tử ngồi ở trên ghế sa lon, vừa uống trà vừa nói.

Hôm nay ông đặc biệt đến gặp người bạn già vừa mới xây dựng công ty, vừa vặn gặp đối phương đang họp thương lượng làm trò chơi yêu nhau gì đó.

Đã là một lão đầu rồi mà còn không biết ngại ngùng.

Thế mà lại làm loại đồ chơi xấu hổ của mấy người tuổi trẻ này.

- Được rồi, anh cũng đừng làm loạn thêm nữa, con cháu của anh mới tốt nghiệp mấy năm, có thể giúp được cái gì chứ?

Lão Mã cũng không kiêng kị, vừa nói vừa cùng xử lý văn kiện với nhân viên.

Anh vốn là ca sĩ, những năm này đã tích góp một chút tiền.

Phát hiện gần đây tình thế của ngành trò chơi rất tốt, cho nên mới thành lập công ty trò chơi, bắt kịp tiền lời phát triển.

Số tiền đặt cọc căn nhà trước đó cho cháu trai.

Chính là dựa vào tiền kiếm được trong mấy tháng này để mua.

- Chậc, tin hay không thì tùy, tiểu tử nhà tôi mở công ty gì gì

đó còn khí phái hơn cái chỗ chết tiệt của anh nhiều, nói không chừng thật sự có thể giúp đỡ anh.

- Hơn nữa đoạn thời gian trước nó còn mang tôi đi xem biệt thự lớn, bên trong có cả bể bơi và hoa viên, nói là muốn mua cho tôi dưỡng lão, sau lại tôi nói không cần nên nó mới không mua.

Lão gia tử buông ly nước xuống, khoác lác không chút đỏ mặt, làm cho mấy nhân viên bên cạnh đang gõ số hiệu bật cười.

Mặc dù bọn họ chỉ là tầng thấp nhất trong ngành trò chơi.

Nhưng bọn họ biết rằng thành phố Tân Hải này xem như là một thành phố lớn ở duyên hải, tấc đất tấc vàng.

Đừng nói là biệt thự.

Một căn hộ bình thường ở khu vực ngoại thành đã có giá rất cao rồi.

Không có mấy triệu căn bản không mua được.

Mà ông lão này trông không lớn tuổi lắm, nói lời khoác lác lại không giả chút nào, quả nhiên không hổ là bạn bè của ông chủ.

Chương 449: Khoác Lác Lại Không Cần Tính Thuế (2)

Ngay cả lão Mã bên cạnh cũng đều liếc mắt nhìn bạn tốt.

- Hắc! Các người đừng có mà không tin, tôi nghe nha đầu ở đài tiếp tân nói là công ty của tiểu tử nhà tôi có hơn mấy trăm người đấy.

Lão gia tử nói với bộ dáng dựng râu trợn mắt.

Lão mới từ nông thôn đi ra, không biết môn đạo nơi này, nhưng lại biết hơn mấy trăm người là rất lợi hại, ít nhất là nhiều người hơn lão Mã ở đây rồi, không phải sao?

- Được rồi, được rồi, khoác lác lại không cần phải nộp thuế.

Lão Mã quay đầu liếc mắt nhìn anh:

- Mặc dù tôi mới vào nghề này không bao lâu, nhưng cũng biết quy mô mấy trăm người đã sắp bằng với công ty lớn trong thành phố rồi, anh ở quê nhà nhiều năm như vậy, có thể gặp được việc đời gì chứ?

Nói xong, anh cười cười, bắt đầu tiến hành khảo nghiệm đối với trò chơi đã chế tạo xong.

Bầu không khí trong phòng làm việc cũng bởi vì sự tồn tại của lão gia tử mà trở nên vui vẻ hơn nhiều.

Chỉ có mình lão gia tử là trừng mắt, mặt mũi tràn đầy khó chịu:

- Hừ, nếu không phải là sợ ảnh hưởng đến công việc của tiểu tử kia thì tôi nhất định gọi sẽ điện thoại để các người biết nó lợi hại như thế nào!

Mấy người lão Mã nghe vậy thì cười lắc đầu, chỉ coi anh là kẻ dở hơi, không để ý đến anh nữa.

Dù sao thì bây giờ chính là thời kỳ mấu chốt nhất, bọn họ nhất định phải nhanh chóng kiểm tra xong, bắt kịp sóng nhiệt độ của trò chơi yêu nhau này mới được.

Bằng không bỏ lỡ thì sẽ hối hận vô cùng.

- Xin hỏi... Trần lão gia tử có ở đây không?

Lúc này, một tiếng hỏi thăm lễ phép từ bên ngoài truyền vào.

Đám người lão Mã đang bận rộn nhao nhao ngẩng đầu lên, nhìn về phía ngoài cửa, chỉ thấy một bóng người mặc đồ Tây đứng ở đó.

Lão Mã đầu tiên là sững sờ, tiếp theo toàn thân chấn động.

- Anh là... quản lý Thẩm của công ty Hồng Hoang?

- Anh biết tôi à?

Ngoài cửa, Thẩm Thế Mộ hơi ngẩn người, vừa vặn thấy được lão gia tử ngồi ở bên trong uống trà.

Nhưng không đợi anh nói chuyện, lão Mã đã vội vàng tiến lên tiếp đón.

- Đương nhiên là biết rồi, lần trước tôi đã gặp anh tại một cuộc họp chuyên đề!

Quản lý kênh Thẩm Thế Mộ của công ty Hồng Hoang, trước đó khi đang ngồi đàm phán anh đã từng gặp qua một lần.

Mặc dù lúc đó đối phương bị một đám người vây quanh, không tới lượt loại tiểu nhân vật như anh tiến lên nói chuyện, nhưng anh vẫn nhớ rõ hình dáng của đối phương.

- Thì ra là vậy, vậy chúng ta cũng coi như là có duyên rồi, không biết tôi có thuận tiện đi vào hay không?

- Thuận tiện, đương nhiên thuận tiện! Không biết quản lý Thẩm tới đây là có chuyện gì vậy?

Lão Mã lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Sao một nhân vật như vậy lại xuất hiện ở nơi nhỏ bé như công ty anh chứ?

Chờ đã.

Đối phương vừa rồi nói là Trần lão gia tử?

Trong lòng lão Mã cả kinh, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì.

Vừa vặn lúc này, lão gia tử từ bên trong đi ra, hung tợn trừng mắt nhìn Thẩm Thế Mộ một cái.

- Không phải tôi đã nói là ba giờ mới đến đón tôi trở về à?

Bị lão trừng mắt nhìn một cái, Thẩm Thế Mộ lập tức lộ ra vẻ mặt khổ sở.

- Lão gia tử à, tổng giám đốc Trần nói phải đưa ngài về trước khi tan sở, tôi cũng không có cách nào khác, chậm một chút nữa thì trên đường sẽ kẹt xe, hơn nữa tôi còn phải trở về báo cáo công việc...

Vừa nghe thấy lời này, vẻ mặt của lão Mã cuối cùng cũng biến đổi.

Chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, cổ họng nhấp nhô, sững sờ

nhìn chằm chằm vào người bạn già lâu năm của mình.

- Sao anh lại nhìn tôi như vậy hả? Đây là tài xế do tiểu tử nhà tôi đặc biệt an bài cho tôi, phụ trách mang tôi đi dạo trong thành phố mấy ngày, thế nào, hâm mộ lắm chứ gì?

Trước khi lão gia tử ra cửa còn không quên khoe khoang một câu.

Nhưng lão Mã nào có tâm tư để ý những chuyện này.

Sau khi nhẫn nhịn một hồi, cuối cùng không nhịn được hỏi:

- Lão... Lão Trần, anh đừng nói với tôi, cháu trai của anh tên là Trần Lâm nha?

- Hả? Sao anh biết? Tôi nhớ hình như mình không nói với anh tên của nó mà, vẫn luôn dùng nhũ danh.

Lão Mã:

- ....

Trong nháy mắt, lão Mã lộ ra vẻ mặt khóc tang, nhìn lão gia tử với ánh mắt mong chờ.

- Anh trai, lời anh nói vừa rồi còn tính không?

- Công ty Kỳ Điểm à?

Trong văn phòng tại công ty Hồng Hoang.

Trần Lâm nghe Thẩm Thế Mộ báo cáo, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn.

Mỗi một lần gõ thì trái tim nhỏ của Thẩm Thế Mộ đều đập lên kịch liệt một chút, khẩn trương ghê gớm.

Một hồi lâu sau, giọng nói của Trần Lâm mới rốt cục vang lên:

- Được rồi, chỉ cần lão gia tử chơi vui vẻ là được, dù sao cũng chỉ là chờ mấy ngày mà thôi, về phần công ty Kỳ Điểm, anh giúp đỡ một chút, khoảng thời gian này vất vả cho anh rồi.

- Không khổ cực, không khổ cực, vậy tôi đi về công tác trước.

Thẩm Thế Mộ lộ ra vẻ mặt vui mừng, đáp lại một tiếng rồi xoay người rời đi.

Trần Lâm thì dựa lưng vào ghế, bất đắc dĩ lắc đầu.

Từ lúc anh đi tới thế giới này đã sống nương tựa lẫn nhau với lão gia tử, ngay cả tiền học đại học cũng dựa vào lão gia tử vất vả kiếm được.

Bây giờ cũng nên là lúc để cho ông ấy hưởng phúc rồi.

Nghĩ tới đây.

Trần Lâm cầm điện thoại gọi lão Tống và lão Lý.

Bắt đầu thương thảo kế hoạch vận hành tiếp theo.

- Bây giờ số liệu kho AI của chúng ta đã đi lên quỹ đạo, chu kỳ chế tác rút ngắn, có thể tiết kiệm không ít nhân thủ, các người có kế hoạch sau này không?

Bây giờ AI hưng khởi, hoá giải một phần áp lực của nhân viên kỹ thuật, không bao lâu nữa các loại trò chơi sẽ bộc phát như giếng phun.

Mặc dù bọn họ đã nắm giữ vốn liếng thực lực đối kháng với công ty lớn, nhưng muốn Lã Vọng buông cần thì vẫn còn sớm.

Nhất định phải tiếp tục mở rộng lực ảnh hưởng của Hồng Hoang, tích luỹ danh tiếng mới được.

- Nếu nói về Game Offline thì bây giờ chúng ta tạm thời coi như ổn định, cho nên đề nghị của tôi là có thể làm một Game Online mới.

Lão Tống đề nghị.

Game Online mà bọn họ có thể lấy ra khoe cũng chỉ có một mình Dungeon Fighter mà thôi, so với lĩnh vực máy rời thì vẫn là quá yếu kém.

Chương 450: Hạng Mục Mới Đã Định, Giấy Trắng Có Giá Trị Liên Thành (1)

Chỉ dựa vào một trò chơi này để chèo chống thì còn chưa đủ để đặt vững lực ảnh hưởng của bọn họ trên thị trường Game Online.

Nếu muốn phát triển toàn diện.

Vậy đương nhiên không thể nặng bên này nhẹ bên kia.

- Tôi cảm thấy đề nghị này không tệ.

Lão Lý ở bên cạnh tiếp lời:

- Trong một năm gần đây, đoàn đội Game Online đã mở rộng gấp đôi, quả thật có năng lực vận hành Game Online thứ hai.

- Hơn nữa bắt đầu từ cuối năm trước, mấy công ty lớn đều đẩy ra Game Online mới, nghe nói doanh thu vô cùng khoa trương, có mấy công ty mới đều dựa vào nhiệt độ này để bay lên.

Game Online và Game Offline vốn là hai lĩnh vực khác nhau.

Kể từ sau khi một loại trò chơi hành trình khai sáng ra cách chơi khắc kim (nạp tiền) vào mấy năm trước, con ngựa hoang Game Online này càng là tránh thoát dây cương, một đường vọt mạnh.

Phàm là làm trò chơi thì lại có ai không muốn cắm vào một chân chứ.

Cạnh tranh thảm liệt hơn nhiều so với lĩnh vực Game Offline.

Cũng giống như Dungeon Fighter của bọn họ.

Vừa mới đứng vững gót chân ở phân loại hành động màn hình ngang thì đã xuất hiện thêm không dưới mười kiểu game cùng loại.

Ví dụ như Danh Tướng Tam Quốc, Trảm Hồn, Thục Sơn Kiếm Hiệp Truyền Kỳ gì gì đó, đều là game mới tuyên bố năm trước, muốn chia một chén canh với bọn họ.

Kết quả có thể tưởng tượng được, toàn bộ đều lạnh.

Doanh thu mỗi tháng căn bản là không thể chống đỡ được vận doanh, chỉ có thể càng chạy càng xa trên con đường khắc kim, chuẩn bị vớt một đợt rồi bỏ của chạy lấy người.

Loại tình huống này nhìn mãi cũng quen mắt.

- Mỗi một Game Online thành công thì dưới chân đều là một đống xương trắng.

Lão Tống không nhịn được thở dài một tiếng.

- Cho nên muốn làm Game Online thì nhất định phải sáng tạo ra cách chơi mới, bằng không thì tranh giành với những Game Online đã hoạt động lâu năm kia hoàn toàn là tốn công mà không có kết quả.

Lão Lý là người đã trải qua thời kỳ Dungeon Fighter ra mắt, đương nhiên có thể cảm nhận được khoảng thời gian gian khổ khi đó.

Vẻn vẹn chỉ là khai mở đã gần như điều đi một nửa nhân thủ của hai đoàn đội, vất vả lắm mới ổn định được thế cục.

Nếu đổi thành công ty có thực lực yếu hơn một chút.

Chỉ sợ đã sớm lạnh bởi vì server sụp đổ và đủ loại bug, làm sao còn có huy hoàng mấy triệu người trực tuyến như bây giờ?

- Ừm... Đúng là phải nghĩ ra cách chơi mới thôi.

Trần Lâm gật gù, tràn đầy cảm xúc.

Chỉ có thật sự làm qua Game Online, vận hành Game Online thì mới biết được nước trong này sâu bao nhiêu.

Nếu thiếu cảnh giác, cho dù là công ty lớn thì cũng có khả năng lật thuyền.

- Mấy Game Online hot nhất gần đây là loại hình gì thế?

- Chắc là CF của Chim Cánh Cụt, Thịnh Thú Truyền Kỳ, Hoa Lệ Tru Ma, Ảo Mộng Tây Du, chủ yếu là bắn súng và nhập vai.

- Đáng lưu ý chính là CF của Chim Cánh Cụt, năm trước bọn họ tiếp tục sử dụng giả thiết sinh hóa nguy cơ zombie, tăng thêm một mô thức sinh hóa mới, nhiệt độ mạnh hơn mấy loại khác một chút, hơn nữa bọn họ hình như có dự định tiến quân MMORPG.

- Nói như vậy Chim Cánh Cụt muốn một nhà độc quyền à?

Nghe thấy lời nói của hai người, Trần Lâm nheo mắt lại.

Xem như là người từng trải, anh rất rõ ràng chỗ xấu của một nhà độc quyền.

Khỏi cần phải nói.

Chỉ riêng việc tiền xấu đuổi đi tiền tốt này không biết sẽ làm cho toàn bộ ngành Game Online lùi lại bao nhiêu năm.

- Nếu đã như thế, vậy thì quyết định, bên nhập vai có quá nhiều sản phẩm cạnh tranh, lần này chúng ta làm thể loại bắn súng!

- Thể loại bắn súng?

Lão Tống và lão Lý cùng nhau đứng hình, lập tức suy tư lợi và hại.

- Chúng ta có danh tiếng của Sinh Hóa Nguy Cơ để đặt cơ sở, có thể thử một lần, nhưng không đề nghị đi con đường cũ của CF.

- Đúng vậy, trước đó các công ty lớn khác cũng phỏng theo CF làm mấy sản phẩm tương tự, muốn cướp thị trường từ trên tay Chim Cánh Cụt, kết quả đều thua, phải nghĩ ra cách chơi mới hấp dẫn người chơi.

Trò chơi bắn súng bùng nổ nhiều năm như vậy, cách chơi có thể khai quật đã cơ bản được khai quật ra.

Cho dù ngẫu nhiên có sáng tạo cái mới thì cũng đều là biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, sửa lại một chút chi tiết mà thôi, còn chưa chắc có thể bùng nổ.

Muốn bọn họ nghĩ ra một cách chơi hoàn toàn mới, thật sự là có chút làm khó bọn họ, hoặc là cũng chỉ có thể triệu tập người của bộ kế hoạch tới, mọi người tiếp thu ý kiến quần chúng cùng nhau nghiên cứu thảo luận.

- Các người cảm thấy cuộc chiến sống còn như thế nào?

Đột nhiên, Trần Lâm mở miệng.

- Cuộc chiến sống còn?

- Đây là cách chơi gì?

Hai người lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Nhìn thấy vẻ mặt của bọn họ, Trần Lâm biết thế giới này bây giờ còn chưa có thuyết pháp về cuộc chiến sống còn.

Anh lập tức lấy ra một cây bút, vẽ một vòng tròn trên tờ giấy A4 trên bàn.

- Ý của tôi là trực tiếp loại bỏ cách chơi hai trận doanh đối chọi như hiện tại, biến thành một tổ đội hoặc nhiều người, ngẫu nhiên đưa vào cùng một khu vực, thu thập trang bị, vật tư sinh tồn và phục kích, mãi đến khi chỉ còn một người cuối cùng.

- Ý của anh là để cho vài người chơi chém giết lẫn nhau trong cùng một khu vực?

Lão Tống lập tức lĩnh hội mấu chốt trong đó, ngạc nhiên hỏi.

- Không, không phải vài người, mà là 100 người.

- Tê! 100 người?

Lão Lý hít hà một hơi:

- Tổng giám đốc Trần, không phải anh đang nói đùa đấy chứ? Cho dù là mô hình sinh hoá của CF thì nhiều nhất cũng chỉ có 30 người mà thôi, lỡ như nửa ngày không tập hợp đủ người thì chẳng phải sẽ rất khó xử sao?

- Không đúng, đây không phải là vấn đề khó xử hay không, mẹ nó, cách chơi này... Đơn giản là tuyệt!

Lão Lý bình thường lúc ở nhà cũng thường xuyên chơi trò chơi bắn súng, coi như là hiểu biết loại trò chơi này.

Sau một giây ngây người, anh đột nhiên giật mình tỉnh lại, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào vòng tròn trên tờ giấy trắng.

- Nếu quả thật có thể gom đủ 100 người, nhiều người đồng thời chen chúc trong một khu vực như vậy thì nhất định sẽ xuất hiện tranh đấu ma sát, tranh đoạt vật tư, chặn đánh giết kẻ địch, đồng thời còn không thể bại lộ vị trí của mình, đảm bảo sống đến

cuối cùng.

- Một trăm người chỉ có một người có thể sống đến cuối cùng, vì vật tư tàn sát lẫn nhau, thiết kế này quá trâu bò!

Lão Lý càng nói thì càng kích động.

Chương 451: Hạng Mục Mới Đã Định, Giấy Trắng Có Giá Trị Liên Thành (2)

Giống như là phát hiện đại lục mới, tầm mắt vốn đang bế tắc cũng theo đó mà trở nên trống trải.

Lão Tống bên cạnh nghe thấy vậy cũng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, có loại cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Cho tới nay, bọn họ đều chui vào ngõ cụt.

Cho rằng trò chơi bắn súng phải là đối chọi trận doanh hai bên, hoặc là chém giết trên chiến trường, quét sạch quái vật, tư duy hoàn toàn bị hạn chế.

Đây là một loại khác biệt về nhận thức.

Giống như người xưa vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng được lá sắt bay trên trời sẽ như thế nào.

Nhưng trải qua một hồi chỉ điểm của Trần Lâm, bọn họ đã lập tức tỉnh ngộ.

Thậm chí, cách chơi này có thể sử dụng đến loại game khác, tuyệt đối coi như là khai sáng ra một cách chơi hoàn toàn mới!

- Tôi cảm thấy cách chơi này rất có triển vọng.

Lão Tống mở miệng nói trước:

- Nhưng còn có mấy vấn đề, ví dụ như sân bãi quá lớn người

chơi tản ra bất lợi cho việc cạnh tranh, sân bãi quá nhỏ lại có vẻ nội dung thiếu thốn, còn có phân phối vị trí ban đầu của người chơi như thế nào mới có thể làm được công bằng, trình độ ảnh hưởng của vật tư đến cường độ của nhân vật...

Anh không hổ là lão giang hồ về phương diện trò chơi, mặc dù không chơi trò chơi bắn súng nhiều nhưng vẫn có thể một hơi nói ra những chỗ khó trong phương diện thiết kế.

Bởi vì đối với người chơi mà nói.

Trò chơi loại thi đấu quan trọng nhất chính là tính công bằng.

Nếu như không có chỗ vừa ý thì tùy thời có khả năng dẫn phát thủy triều rời game, thậm chí dẫn phát phản ứng dây chuyền.

Nhất là loại cách chơi trăm người hoàn toàn mới thi đấu này.

Vậy càng không thể qua loa được.

- Kích thước sân bãi và vị trí ban đầu à? Cái này đơn giản thôi.

Trần Lâm sờ cằm một cái, lại cầm bút lên vẽ một vòng tròn trong vòng tròn.

- Các người xem, nếu như chúng ta thêm khu vực virus ở bên ngoài vòng tròn, cứ cách một đoạn thời gian khu vực virus ngẫu nhiên co vào một phương hướng, không cần trực tiếp hạ độc chết người chơi, chỉ cần kéo dài thời gian mất máu là được, như vậy không phải có thể làm cho người chơi tập hợp về cùng một phương hướng sao?

- Diệu quá!

Lão Lý lại gần liếc mắt nhìn, lập tức lên tiếng tán thưởng:

- Như vậy, chờ sau khi vòng độc co lại vài lần, cho dù người chơi không muốn đánh thì cũng phải đánh, hơn nữa thời gian của

mỗi một ván cơ bản đều là cố định, bản đồ muốn làm lớn cỡ nào cũng được!

Lão Tống không nói chuyện.

Nhưng có thể nhìn ra sự sợ hãi thán phục từ trong mắt anh.

- Vậy vị trí ban đầu thì sao? Giải quyết như thế nào, dùng phương thức ngẫu nhiên à?

Anh lại mở miệng hỏi.

Ngẫu nhiên thì tốt, nhưng tóm lại là có chứa thành phần vận khí.

Được phân đến chỗ vật tư dư thừa còn tốt, nếu như được phân đến chỗ khỉ ho cò gáy thì các người chơi có lẽ sẽ mắng mẹ nó rồi.

Cách làm quét ra cục này ảnh hưởng nghiêm trọng đến trải nghiệm trò chơi của những người khác, hơn nữa sẽ làm suy yếu rất lớn tính chất thi đấu của trò chơi.

- Cần ngẫu nhiên làm gì? Chúng ta để cho người chơi lựa chọn không phải được rồi à?

Trần Lâm hỏi ngược lại.

- Hả, để cho người chơi lựa chọn? Cái này đồ đần cũng biết chọn chỗ phong phú vật tư chứ?

Lão Lý bĩu môi.

Đổi lại là anh thì chắc chắn sẽ chạy thẳng đến chỗ súng ống đạn dược rồi.

- Vậy anh có nghĩ tới chuyện suy nghĩ của người chơi khác cũng giống như anh không?

Trần Lâm cười nói.

Vừa nghe được lời này, ánh mắt của lão Tống khẽ nhúc nhích:

- Ý của anh là nguy hiểm đầu tư quá lớn?

- Không sai, anh có thể dự đoán được những điều này, những người khác đương nhiên cũng có thể nghĩ đến, đến lúc đó một đám người tụ tập lại một chỗ, tỷ lệ tử vong sẽ tăng lên rất nhiều, chỉ cần không ngốc thì đều sẽ cố ý trốn tránh những vật tư này, không được nữa thì lại chết thêm mấy lần là sẽ hiểu thôi.

- Thì ra là vậy.

Hai người nghe vậy thì bừng tỉnh đại ngộ.

Bị suy nghĩ tinh diệu của Trần Lâm làm cho chấn động.

Tiếp theo, Trần Lâm lại cầm bút vẽ lên mấy đường gạch ngang trên vòng tròn, nói:

- Hơn nữa chúng ta có thể thiết lập thêm mấy điểm vật tư trong khu vực này, có lớn có nhỏ, bắt đầu để tất cả người chơi ngồi cùng một chiếc máy bay từ phương hướng ngẫu nhiên tiến vào sân đấu, có thể nhảy dù xuống khu vực chỉ định bất cứ lúc nào.

- Muốn thu được càng nhiều vật tư thì sẽ phải gặp càng nhiều cạnh tranh, trong đó chọn lựa cũng là mấu chốt quyết định trận đấu thắng bại, toàn bằng người chơi tự mình lựa chọn.

Lý niệm và thiết kế hoàn toàn mới khiến trong lòng hai người lão Tống lão Lý chấn động, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm tờ giấy trắng kia.

Nếu như nói vạn vật đều có.

Như vậy tờ giấy trắng trước mắt này tuyệt đối có giá trị liên

thành, nặng như ngàn vàng!

Bởi vì rất có thể nó sẽ mang đến cho toàn bộ ngành trò chơi một cách chơi hoàn toàn mới, thậm chí là một hướng gió mới!

Mà bọn họ.

Chính là người tận mắt nhìn thấy thời khắc mấu chốt có tính lịch sử, trở thành hai người đầu tiên biết được tin tức trọng đại này!

Lão Lý ngồi yên rất lâu, lúc này mới nuốt nước miếng một cái, hỏi:

- Tổng giám đốc Trần, cậu định đặt tên cho trò chơi này là gì?

- Tên? Vừa rồi tôi đã nói rồi mà.

- Tên của trò chơi này... Hãy gọi là "Tuyệt Địa Cầu Sinh: Cuộc Chiến Sống Còn (*)".

(*) Tuyệt Địa Cầu Sinh: Cuộc Chiến Sống Còn: game PUBG Battlegrounds

Tuyệt Địa Cầu Sinh!

Tinh thần của lão Tống và lão Lý chấn động.

Trong thoáng chốc, dường như trăm người đều tụ tập một chỗ, đau khổ giãy giụa vì cầu sinh, chém giết lẫn nhau.

...

- Đây chính là hạng mục chính tiếp theo của chúng ta à?

Trong đoàn đội của Bình Minh và Ánh Sáng, một đám tổ trưởng tiểu tổ đều tụ tập một chỗ, chấn động nhìn việc làm được phân công.

Đã qua hơn một năm, rốt cuộc bọn họ cũng làm Game Online thứ hai của Hồng Hoang.

Hơn nữa còn là trò chơi kinh thế hãi tục như thế.

Một trăm người cùng thi đấu với nhau, sau cùng chỉ lấy một người.

Đây cần phải là cảnh tượng như thế nào chứ?

- Đây là lần đầu tiên tôi thấy qua cách chơi như vậy.

- Thật là khéo! Tính chất thi đấu đơn giản không có chỗ chê!

- Hơn nữa còn tránh đi vấn đề công bằng một cách hoàn mỹ.

- Phương án này dù lấy được giải thưởng thiết kế lớn thì cũng không phải là nói chơi đâu.

Chương 452: CG Không Giống Như Xưa (1)

Thân là người chế tác trò chơi, bọn họ đương nhiên có ánh mắt nhìn trò chơi, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra chỗ bất phàm của phương án này.

Hơn nữa lần này vận dụng sức mạnh của hai đoàn thể để liên hợp chế tác.

Hiển nhiên là hạng mục quan trọng nhất.

Đến lúc đó chắc chắn sẽ đầu tư lượng lớn tài nguyên tuyên truyền phát hành.

Trò chơi bán chạy.

Chẳng phải tiền thưởng sẽ ào ào tới sao?

Càng nghĩ, các nhân viên càng nhiệt tình hơn, bắt đầu làm công tác chuẩn bị, cũng vừa lúc thử xem chương trình AI có thể mang đến bao nhiêu trợ giúp cho bọn họ.

Còn về lão Tống và lão Lý.

Hai người chạy qua lại khắp nơi, định trước tài nguyên tuyên truyền phát hành.

Xem như là Game Online thứ hai của bọn họ, nhất định phải tạo thế trước mới được.

- Tống lão đại! 20 triệu, lượng tiêu thụ phá 20 triệu!

Đúng lúc này, một tiếng kinh hô vang lên trong đoàn đội Bình Minh.

Lão Tống đang an bài công việc nghe vậy quay đầu lại:

- Sao thế? Làm gì mà hô to gọi nhỏ như vậy hả, cái gì mà 20 triệu?

- Không phải, là lượng tiêu thụ của Đại Tiêu Khách, vừa mới đột phá 20 triệu!

Giọng nói của nhân viên kia rất lớn, thoáng cái đã truyền khắp toàn bộ khu vực làm việc, dẫn tới vô số người nhao nhao ngẩng đầu, tập trung về phía bên này.

- Nhanh như vậy đã 20 triệu à?

Lão Tống vui mừng đi tới, liếc mắt nhìn số liệu trên máy tính, số liệu lượng tiêu thụ quả nhiên đã biến thành số 2 mở đầu.

Hơn 3 tháng.

Lượng tiêu thụ 20 triệu !

Cho dù anh đủ tỉnh táo thì cũng không ngăn được hô hấp run rẩy.

Trò chơi này 10 triệu lượng tiêu thụ là đã hồi vốn.

Bây giờ lượng tiêu thụ 20 triệu, tức là tăng lên gấp đôi.

Cũng chính là kiếm được 2 tỉ 500 triệu!

Gần nửa năm trôi qua.

2 tỉ 500 triệu!

Chỉ riêng 0.5% hoa hồng từ chức vị Tổng thanh tra mà Trần

Lâm giao cho lão, tiền mà lão có thể lấy được đã trực tiếp phá 10 triệu.

Còn cao hơn cả lương một năm của anh!

Chỉ sợ những công ty lớn và chức vị trong nước nghe xong đều phải đỏ mắt.

- Lão Tống, vừa rồi tôi nghe nói lượng tiêu thụ của Đại Tiêu Khách là 20 triệu?

Nhận được tin tức, lão Lý cũng vội vã đi tới, tràn đầy chờ mong.

Mặc dù anh lấy được tiền hoa hồng không cao bằng lão Tống, nhưng ít nhất cũng có thể lấy được hơn mấy triệu, làm sao anh có thể không cao hứng cho được?

Càng đừng nói đến các nhân viên cấp dưới, lúc này đều là kích động nhìn nhau.

Bọn họ không sánh bằng hai vị đại lão này, nhưng phần thưởng cuối năm chắc chắn là không thiếu được, ít nhất phải cao hơn năm trước rất nhiều.

Toàn bộ khu làm việc lập tức rơi vào bầu không khí vui mừng.

- Được rồi, 20 triệu mà thôi, cả đám làm gì như người chưa trải việc đời thế, không chừng sau này còn có thể phát lực, đột phá 30 triệu, thậm chí là 50 triệu.

Lão Tống tươi cười đầy mặt, tâm tình cũng cực kỳ tốt.

Nghề này của bọn họ chính là dựa vào hạng mục để kiếm tiền.

Hạng mục kiếm được càng nhiều thì đương nhiên càng cao hứng, cũng càng có nhiệt tình.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hồng Hoang vẫn khí thế như hồng, trên dưới một lòng.

Có một ông chủ mang theo mọi người kiếm tiền như vậy, ai không muốn một mực đi theo chứ?

- Ha ha, anh cứ ở đó khoác lác đi, còn 50 triệu nữa chứ, nếu thật sự đạt được thì kỳ nghỉ cuối năm tôi mời toàn bộ công ty du lịch ba ngày!

Lão Lý hiển nhiên là người rất dễ thỏa mãn.

50 triệu lượng tiêu thụ với anh mà nói thật sự quá xa xôi, sản phẩm trên thị trường hiện tại có thể đạt tới con số này còn chưa đếm đủ hai bàn tay.

Nếu thật sự có thể đạt được.

Đừng nói là ba ngày, du lịch một tuần anh cũng bao hết!

- Đây là anh nói đấy nhá, mọi người đều nghe được.

Lão Tống ngắm nhìn xung quanh, lập tức dẫn tới một mảng lớn tiếng hoan hô và tiếng reo hò.

Lượng tiêu thụ 50 triệu, thật đúng là dám tưởng tượng.

Bọn họ nằm mơ giữa ban ngày cũng chỉ dám nghĩ tới 30 triệu mà thôi.

Đây chính là cách cục làm tổng thanh tra à?

Thấy đoàn đội càng ngày càng ầm ĩ, lão Tống giơ tay đè xuống ra hiệu bọn họ im lặng:

- Được rồi, được rồi, tất cả mọi người trở về làm việc đi, bên bộ tuyên truyền phát hành nhớ công bố tin tức này ra ngoài, sẵn tiện tuyên truyền cả áp phích trò chơi mới.

Lượng tiêu thụ trong 3 tháng đã vượt qua 20 triệu.

Mánh khoé này dùng để tuyên truyền trò chơi mới rất đúng lúc.

Không thể không nói, nó xuất hiện rất là kịp thời.

Đợi đến khi các nhân viên trở lại quỹ đạo, lão Lý mới lên tiếng:

- Vừa rồi Tổng giám đốc Trần nói với tôi, Dungeon Fighter sắp đến một năm rồi, bảo anh sắp xếp một chút hoạt động mừng sinh nhật, trùng kích số lượt người chơi trực tuyến cao nhất.

- Trùng kích trực tuyến cao nhất à? Được, lát nữa tôi đi an bài.

Lão Tống gật đầu đồng ý.

Hai người lại thương lượng một chút về chuyện chế tác trò chơi mới, sau đó đều tự trở về đoàn đội của mình, tranh thủ thời gian chuẩn bị.

....

Cách đó không xa.

Trong phòng làm việc của giám đốc.

Sau khi giao phó xong tất cả mọi chuyện, lúc này Trần Lâm đang tựa vào trên ghế nằm, vẻ mặt rối rắm.

- Rốt cuộc nên chọn CG gì cho tốt đây?

Trong tiếng nỉ non, ngón tay của anh nhẹ nhàng hoạt động, các bộ phim điện ảnh và anime trên giao diện định chế CG cũng hoạt động theo đó.

Đây đều là những tác phẩm truyền hình điện ảnh tương đối nổi tiếng ở kiếp trước.

Nhưng lật xem một hồi lâu mà anh vẫn không tìm được một cái có thể phù hợp với Tuyệt Địa Cầu Sinh.

Những bộ phim hoạt hình tương đối gần như Đại Đào Sát, Đói Khát Du Hí, Đi Săn cũng được tính là không tệ, nhưng nội dung lại quá máu me, đủ loại cảnh tượng phanh thây nổ tan xác.

Mặc dù xét duyệt bên này hơi thả lỏng một chút, nhưng loại trình độ này có lẽ cũng không qua được thẩm tra ở trong nước.

Hơn nữa anh chỉ là dùng để tuyên truyền trò chơi mà thôi, át chủ bài là cạnh kỹ và đối chiến súng ống, cũng không có ý định làm mọi người cho rằng đây là trò chơi bạo lực giết người làm vui.

Lỡ như còn chưa online đã bị cưỡng chế loại bỏ, lúc đó khóc cũng không có chỗ để khóc.

- Xem ra lại phải dùng chiêu kia rồi.

Ánh mắt của Trần Lâm dời xuống, rơi xuống hạng mục CG tự chế.

Chương 453: CG Không Giống Như Xưa (2)

Trước đây, lần đầu tiên quay phim điện ảnh Quái Vật Thợ Săn chính là dùng CG tự chế.

Làm như vậy có một ưu điểm vô cùng lớn.

Đó chính là không cần chọn diễn viên, ngay cả lão Tống và lão Lý cũng có thể diễn.

Hơn nữa có thể phù hợp hoàn mỹ nội dung trò chơi, hoặc là trực tiếp dùng tài liệu trò chơi để tạo ra kịch bản, đối với người chơi trò chơi mà nói có cảm giác nhập diễn rất mạnh mẽ.

Đây cũng là CG tuyên truyền truyền thống nhất.

Nhưng mà có một vấn đề.

Làm sao lừa gạt lão Tống tới làm diễn viên chính……

Reng reng reng ——

Đang nghĩ ngợi, chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Trần Lâm cầm lấy xem xét, là lão gia tử gọi tới, lập tức nhấn bắt máy rồi đặt bên tai.

- A lô, Lâm tiểu tử, ông nghe lão Mã nói con bảo người ta an bài cho lão ta cái gì mà mở rộng mương nước phải không?

Vừa mới kết nối, giọng nói của lão gia tử lập tức vang lên.

- Là mở rộng con đường...

Trần Lâm vạch đen đầy đầu, nói tiếp:

- Đó là con bảo quản lý Thẩm đi làm, có chuyện gì à?

- Ai dà! Đó là hôm qua ông nói chơi cho vui thôi, sao con lại tưởng thật chứ? Kênh mở rộng gì đó tốn rất nhiều tiền phải không?

Trong giọng nói của lão gia tử mang theo lo âu.

Mặc dù lần này lão chỉ tới trong thành chơi mấy ngày, đi xem cháu trai thuận tiện tìm bạn cũ ôn chuyện, nhưng lại không hy vọng gây thêm phiền phức cho Trần Lâm.

Cho nên lão cũng rất ít tới cao ốc công ty, sợ quấy rầy đến cháu trai.

- Không sao đâu, vật kia không tốn mấy đồng tiền, chỉ là tiện tay mà thôi.

Khóe miệng của Trần Lâm không tự giác nhếch lên thành một nụ cười.

Lão già này, vẫn là thích lo lắng anh như thế.

Lắc đầu, lại bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, hai mắt của Trần Lâm sáng ngời:

- Đúng rồi, lão gia tử, trong khoảng thời gian này con muốn quay một bộ phim, thiếu một lão binh chiến trường, ông có muốn tới diễn hay không?

- Quay phim à? Nhưng mà ông không phải là ngôi sao lớn, có thể quay phim gì chứ.

- Con nói có thể là được rồi, không phải ông thích nhất là xem

phim kháng chiến sao? Bây giờ cho ông làm lão binh một lần còn không vui à?

- Thật sự muốn ông quay à? Như vậy có ảnh hưởng tới việc của con không?

Lão gia tử rõ ràng có chút ý động.

- Không đâu, chỉ có mấy phút trước ống kính mà thôi, trước tiên quay chụp một chút xem hiệu quả đã.

Trần Lâm vội rèn sắt khi còn nóng nói.

Cuộc điện thoại này của lão gia tử làm cho anh bỗng nhiên sinh ra một ý tưởng to gan.

Nếu như không chọn diễn viên, sao anh lại không để cho các người chơi gia nhập vào trong quay chụp chứ?

Nếu quả thật có thể quay ra một bộ phim điện ảnh CG.

Vậy chắc là sẽ rất thú vị?

CG tuyên truyền mà thôi, lại không có ai quy định nhất định phải gò bó theo khuôn phép.

- Được rồi, nhưng mà nói trước là ông không thể quay chụp quá lâu, rau trong nhà đã rất nhiều ngày không xử lý rồi.

- Chuyện trong nhà thì ông cứ yên tâm đi, con đã liên lạc với Trương thẩm để bà ấy hỗ trợ trông coi rồi. Hiếm khi tới thành một chuyến, dù sao cũng phải ở chơi mấy ngày, đến lúc đó mang thêm một ít quà trở về cho Trương thẩm là được.

Dù sao thì khoảng cách giữa hai nơi cũng không tính là quá xa.

Cùng lắm thì đến lúc đó anh lái xe đưa ông trở về là được rồi.

Tới thành phố nhiều rồi, còn sợ ông ở không quen sao?

Quả nhiên.

Sau khi khuyên nhủ một hồi.

Cuối cùng lão gia tử cũng đồng ý, quay xong phim lại trở về.

Vì vậy Trần Lâm còn hứa hẹn mấy con vịt nướng và mấy bộ quần áo và giày nữ cho lão gia tử mang về làm quà giữ thể diện.

Nhận được sự đồng ý, lúc này lão gia tử mới hài lòng cúp điện thoại.

Vẻ mặt đắc ý kia trực tiếp làm cho mấy người lão Mã bên cạnh sửng sốt một chút.

- Lão Trần, vừa rồi anh mới gọi điện thoại cho Trần Lâm à?

Lão Mã há miệng, cuối cùng không nhịn được hỏi.

Các nhân viên trong công ty Kỳ Điểm đều nghiêng tai về phía bên này, toàn bộ đều lộ ra bộ dáng nghe lén.

Phải biết rằng đây chính là ông chủ của công ty Hồng Hoang, nhân vật phong vân trong ngành trò chơi, căn bản không phải một ít tạp nham như bọn họ có thể tiếp xúc tới.

Bây giờ lại chợt nghe thấy có người đang gọi điện thoại cho anh, còn hô to gọi nhỏ đòi điều kiện vì mấy con vịt nướng, quả thực là tam quan bị chấn vỡ.

Nhưng lão gia tử lại không chú ý tới vẻ mặt của bọn họ, khoe khoang nói:

- Ngoại trừ tiểu tử thúi kia ra thì còn ai vào đây nữa? Nói cái gì mà tôi phải đi quay một bộ điện ảnh tây cự, diễn lão binh chiến trường, thật sự là không biết kính già yêu trẻ chút nào.

Điện ảnh tây cự?

Điện ảnh CG!

Đám người lão Mã phản ứng lại, trong lòng chấn động mạnh.

Hồng Hoang muốn quay phim điện ảnh CG mới!

Đây chẳng phải là nói bọn họ lại bắt đầu làm trò chơi mới sao?

Tin tức lớn!

Đây tuyệt đối là tin tức lớn!

Hơn nữa vị kia không kiêng kị bọn họ mà nói thẳng ra, rõ ràng là ngầm cho phép bọn họ biết được tin tức này.

Đối với công ty lớn thì loại tin tức này không quan trọng.

Nhưng đối với công ty nhỏ như bọn họ, đây rất có thể sẽ là hướng gió tiếp theo của ngành nghề, đây là lời nhắc nhở mà Hồng Hoang cố ý lưu lại cho bọn họ!

- Thật hâm mộ lão Trần có một người cháu trai như vậy, nếu như tiểu tử nhà tôi có được một phần mười của Trần Lâm... Không không, 1% năng lực thôi tôi cũng không cần một đống tuổi còn chạy đến kiếm tiền.

Sau khi hết khiếp sợ, trong lòng lão Mã càng nhiều hơn là cảm khái.

Cùng là cháu trai đồng lứa, xem người ta, lại nhìn nhà mình, làm sao lại chênh lệch lớn như vậy chứ?

Đêm nay trở về cần phải đánh tiểu tử kia một trận mới được!

- Có cái gì mà hâm mộ, làm cho tôi giống như bị anh chiếm tiện nghi, anh mà còn như vậy thì sau này tôi không tới đây nữa.

Lão gia tử lộ ra vẻ mặt khó chịu nói.

- Được được được, mặc kệ cái này, con cháu tự có phúc của con cháu, nếu mà anh không đến thì tôi ngay cả một người nói chuyện cũng không có.

- Cái này còn tạm được.

Vẻ mặt của lão gia tử dịu đi, dần dần lộ thần sắc hồi tưởng:

- Nhớ ngày đó hai ông cháu chúng tôi sắp không chống đỡ nổi nữa, vẫn là anh giúp một chút mới chịu đựng qua được, khi đó Lâm tiểu tử vừa mới lên đại học, phát bệnh sốt cao rất nặng, thiếu chút nữa đã không còn, đến giờ tôi còn nhớ rõ như in.

Chương 454: Tiền Lương Trả Theo Ngày, Còn Bao Cơm Hộp? (1)

- Ừm, tôi có nghe anh nói qua.

Lão Mã gật đầu:

- Đáng tiếc lúc đó tôi ở bên ngoài không có cách nào trở về, chớp mắt một cái sáu năm đã trôi qua, Lâm tiểu tử cũng có tiền đồ.

- Cho nên, đó là Lâm tiểu tử nợ anh, nó không cần biết những chuyện này, nhưng tôi nhất định phải báo đáp thay cho nó.

Giọng nói của lão gia tử tràn đầy cảm khái, lại mang theo sự kiên định.

Nhìn bộ dáng của ông bạn già, ánh mắt của lão Mã phóng ra xa.

Giống như lại tìm về thời gian trước đây cả hai cùng nhau leo cây trộm trứng chim, nổ phân trâu.

Mặc dù những ngày đó thuần phác, nhưng cũng là thời gian vui sướng nhất của bọn họ.

Bây giờ.

Bọn họ đều già rồi.....

- Lão gia tử, ba giờ rồi, chúng ta cần phải trở về.

Lúc này giọng nói của Thẩm Thế Mộ từ bên ngoài truyền vào.

Hai người vốn đang đắm chìm trong chuyện cũ cũng dần dần hoàn hồn lại.

- Nhanh như vậy đã ba giờ rồi à? Được rồi, tôi về đây, lão Mã, ngày khác tôi tới tìm anh uống trà, chờ tôi quay xong phim hâm mộ chết anh.

- Đi đi đi, chẳng phải chỉ là một bộ phim thôi sao?

Lão Mã chua lòm nói.

Người khác không biết, nhưng anh lại rất rõ ràng.

Phim điện ảnh xuất phẩm của Hồng Hoang trâu bò đến cỡ nào.

Lão gia hỏa này, sợ là còn không biết phim điện ảnh CG của Hồng Hoang có ý nghĩa như thế nào.

…

Thời gian thoáng cái đã trôi qua một tuần.

Phong trào AI vẫn đang tiếp tục.

Sau mấy ngày trùng kích, dân mạng và các công ty lớn cũng dần dần thích ứng với sự vật mới này, bắt đầu vận dụng vào trong cuộc sống và công việc của mình.

Mà trên thị trường cũng sinh ra rất nhiều trò chơi lấy AI làm điểm bán, nhất thời cực kỳ bùng nổ.

“Người Yêu Của Tôi” vốn đang rất hot cũng dần lắng xuống trong cơn thủy triều lớn này.

- Ký ức của Internet quả nhiên là ngắn ngủi, lúc này mới mấy ngày, nhiệt độ đã không còn cao như trước đó nữa.

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu vừa mới hoàn thành

một lần công lược, cô đã có thể cảm nhận được rõ ràng được trên mạng có liên quan đến trò chơi này.

Dù sao thì trò chơi nhỏ này cũng chỉ là một trò chơi nhỏ, mới mẻ nhất thời mà thôi.

Cảm giác mới mẻ thoáng qua thì đương nhiên là không có niềm vui thú như lúc đầu, muốn lưu lại người chơi lâu dài vẫn là vô cùng khó khăn.

- Chủ yếu là hiện tại trên mạng có rất nhiều trò chơi tương tự.

- Độ khó của loại trò chơi này không lớn, tương đối dễ phục chế.

- Tôi đã chơi qua những trò chơi tương tự khác, cảm giác độ chính xác cũng không bằng Hồng Hoang.

- Đúng vậy, độ chính xác của trò chơi Hồng Hoang này rõ ràng là cao hơn, hẳn là chênh lệch trình độ AI.

Mưa đạn câu được câu không nói chuyện phiếm, nghị luận chuyện xảy ra gần đây.

Mắt thấy nhiệt độ trong phòng Livestream rất lạnh, Âu Dương Hiểu cũng không livestream chơi trò chơi này nữa, chuyển sang đề tài khác.

- Đầu tuần Hồng Hoang công bố lượng tiêu thụ của Đại Phiêu Khách, không phải nói hạng mục trò chơi mới đã quyết định rồi à? Các người có ai biết chút tin tức nội bộ hay không? Ví dụ như ban nữ nhi khuê mật của biểu ca nhị cữu.

Quả nhiên.

Nói đến chuyện trò chơi mới của Hồng Hoang, rất nhiều người đều tới hứng thú, mưa đạn lập tức trở nên nhiều hơn.

Nhưng nói hồi lâu, lại không có một người nào biết được tin tức cụ thể.

Thậm chí ngay cả là loại hình trò chơi gì cũng không biết.

Chỉ biết là Hồng Hoang sắp đẩy ra Game Online thứ hai.

Đối với Game Online của Hồng Hoang, trí nhớ của bọn họ vẫn dừng lại ở "Hoang Dã Đại Phiêu Khách" năm trước.

Trò chơi kia bây giờ quả thật rất hot.

Nhưng một chuyến đi Game Online này rất nguy hiểm, ngay cả công ty lớn như Chim Cánh Cụt, Hoa Mỹ cũng thường xuyên chết bất đắc kỳ tử, răng rắc mấy chục trò chơi.

Cho nên cũng không phải là có thực lực thì nhất định có thể bùng nổ.

Chủ yếu vẫn là phải chơi đủ tốt, đảm bảo tỷ lệ người chơi online mới được.

Nếu như Hồng Hoang vẫn dựa theo lối chơi của Game Offline mà chơi Game Online, không có thay đổi thì chỉ sợ cũng phải chịu thiệt thòi.

- Được rồi, chắc là làm trò chơi chiến đấu màn hình ngang mà bọn họ am hiểu

Âu Dương Hiểu không khỏi suy đoán.

Làm như vậy quả thật có thể đảm bảo sẽ không xảy ra sai lầm.

Nhưng muốn có đột phá thì gần như không có khả năng.

Rất nhiều công ty đi trên con đường ổn thoả, cơ bản đều dùng biện pháp cơm nguội này để kiếm tiền.

Có một hệ thống liệt kê rõ ràng cũng ra được hơn hai mươi bộ...

Nói thật đi.

Cô thầm nghĩ là mình không hy vọng Hồng Hoang làm như vậy.

- Hả? Hồng Hoang phát thông báo mới.

Đột nhiên, ánh mắt của Âu Dương Hiểu dừng lại, nhìn về phía nhắc nhở được bắn ra ở góc phải của máy tính.

Rõ ràng là tài khoản chính thức của Hồng Hoang mà cô đã thiết lập thông báo.

Thật đúng là nhắc đến Tào Tháo và Tào Tháo tới.

Lập tức mở ra giao diện quan phương, một thông báo hoàn toàn mới đập vào mắt cô.

Vừa mới công bố không đến hai phút, nhưng bình luận phía dưới lại trực tiếp phá vỡ con số 100, làm cho khán giả trong phòng livestream của cô giật nảy mình.

[Công ty Hồng Hoang: Có muốn quay phim với tiểu đồng bọn hay không? Ông chủ của chúng tôi nói gần đây tài chính khẩn trương, không có tiền mời diễn viên, cần 50 người chơi để quay phim CG Trò Chơi mới.]

[250 tệ một ngày, tính tiền theo ngày, bao cơm hộp, bao vé máy bay đi tới đi lui và khách sạn dừng chân, thời gian quay phim khoảng hai tuần, yêu cầu tổng thời gian chơi game của Hồng Hoang phải nhiều hơn 250 giờ...]

Hả? Hả?

Nhìn thấy thông báo, tất cả mọi người đều ngây dại.

Giống như là bị hoá đá, mọi người trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ.

Có người càng dùng sức dụi mắt một cái, còn tưởng rằng mình bị hoa mắt.

Muốn người chơi tới quay CG trò chơi à?

Đây là thao tác không hợp thói thường gì vậy?

Còn không có tiền mời diễn viên.

Có quỷ mới tin anh?

Không biết ai vừa mới công bố lượng tiêu thụ trò chơi phá 20 triệu vào đầu tuần, bây giờ lại ở đây khóc than?

- Mẹ nó! Quá mẹ nó.

- Không hổ là Hồng Hoang.

- Trên phương diện này, quả nhiên Hồng Hoang không làm cho tôi thất vọng.

- Nga nga nga... Đây là thông báo gì chứ, rõ ràng chính là quảng cáo tuyển dụng!

- Là ý nói muốn để người chơi tới quay CG tuyên truyền à?

Chương 455: Tiền Lương Trả Theo Ngày, Còn Bao Cơm Hộp? (2)

- Hồng Hoang có chút ý tứ, làm tôi cũng muốn đi.

- 250 tệ một ngày! Còn bao ăn, bao vé máy bay đi tới đi lui! Công việc Thần Tiên gì chứ?

Trong lúc nhất thời, toàn bộ giới trò chơi đều bị thông báo kỳ quái của Hồng Hoang làm cho tức cười.

Trình độ nổ tung của nó hoàn toàn không thua gì ông chủ và cô em vợ của nhà máy thuộc da chạy trốn trong quảng cáo, trong nháy mắt đã hấp dẫn lượng lớn dân mạng đến đây vây xem, tiếng cười quanh quẩn khắp nơi.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy có công ty

Quả nhiên sau này không có tư bản chính là có thể muốn làm gì thì làm, không cần lo lắng loại chuyện loạn thất bát tao như cổ phiếu giảm giá, cổ đông hỏi tội.

Có thể nói Hồng Hoang thật sự là một bông hoa kỳ hoa trong ngành.

Nhưng ngay lập tức, các người chơi đều phản ứng lại, dưới đáy chăn mở ra đãi ngộ hấp dẫn.

Rất hiển nhiên.

Hồng Hoang không có tiền chỉ là vì hiệu quả của tiết mục.

Mục đích của nó thật sự là vì tuyển diễn viên tạm thời quay phim CG trò chơi, hơn nữa một lần chiêu là 50 người, còn yêu cầu nhất định phải là người chơi trung thành các trò chơi của Hồng Hoang.

Đây là chức vụ kiêm nhiệm gì chứ?

Hoàn toàn chính là phúc lợi cho người chơi!

Chỉ một cái đã làm cho tinh thần của bọn họ phấn chấn.

- Không mời ngôi sao mà mời người chơi, chẳng lẽ tôi cũng có cơ hội xuất hiện trước ống kính à?

- Chẳng lẽ là quay CG cho trò chơi mới trước đó đã nói tới à?

- Đáng ghét, thời gian chơi trò chơi của tôi còn thiếu mười giờ nữa!

- Ha ha, tôi nhất định phải giành được, đi trước các anh em một bước đây.

- Chuyện vui như vậy làm sao có thể thiếu tôi được?

- Đã báo danh, tôi cũng phải lên ống kính mới được!

- Tôi cũng vậy!

Người chơi quay CG tuyên truyền vẫn là lần đầu tiên trong ngành trò chơi, một lần đã gây nên sóng to gió lớn trong đám người chơi.

Ngay cả những công ty nhận được tin tức cũng đều bị hành động to gan này của Hồng Hoang làm cho chấn động.

Người ta quay CG trò chơi cũng chỉ ước gì có thể để ngôi sao nổi tiếng nhất đến tuyên bố.

Anh thì hay rồi, lại để người chơi tới quay, rốt cuộc là quyết sách gì mới có thể nghĩ đến loại cách làm không hợp thói thường này?

Mặc dù có chút không thể tưởng tượng.

Nhưng không thể không nói, hiệu quả lại cực kỳ tốt.

Chỉ trong một giờ ngắn ngủi, bình luận dưới thông báo của Hồng Hoang đã nổ tung, vô số người chơi nghe thấy chạy đến, thảo luận kịch liệt.

Dù sao thì.

Đây chính là CG trò chơi do người chơi quay.

Cảm giác tham gia thật sự là căng thẳng.

Rất nhiều người đến yêu cầu lại gan lớn, đều đã bắt đầu đăng ảnh chụp màn hình báo danh lên, dẫn đến vô số người vây xem.

Kết quả không lâu sau, người chơi kia lại cập nhật một tin tức khác.

- Các anh em! Bên trong! Tôi bên trong! Hồng Hoang thật sự chọn trúng tôi!

Dưới tin nhắn vô cùng kích động còn bổ sung một ảnh chụp giấy mời.

Ảnh chụp màn hình này có thể nói là một viên đá kích thích ngàn tầng sóng.

Bọn họ vốn cho rằng Hồng Hoang chỉ là giả vờ giả vịt, sau này sẽ sửa thành một chút quần diễn chuyên nghiệp, nhiều lắm thì lại kéo theo mấy người chơi có hình dạng xuất chúng góp đủ số.

Nhưng theo tin tức của người chơi này gửi đi.

Dưới khu bình luận cũng bắt đầu liên tiếp xuất hiện ảnh chụp được thông qua phỏng vấn, có người càng phụ thêm mình bình thường đến không thể bình thường hơn nữa.

- WTF? Như vậy cũng có thể được chọn à?

- Không phải chứ, Hồng Hoang, các anh làm thật à?

- Không phải là thật sự định toàn bộ đội hình đều do người chơi quay CG chứ?

- Mẹ nó! Tôi báo danh đây, đừng để đám độc tử kia cướp sạch xuất diễn!

Toàn bộ đội hình CG, chỉ tưởng tượng thôi đã vô cùng kích thích.

Có loại cảm giác như đang tham gia chế tác trò chơi.

Nếu như đến lúc đó trò chơi phát hỏa, vậy chẳng phải bọn họ sẽ nổi tiếng à?

Chớp mắt đã đến lúc.

Số người báo danh lại tăng vọt.

Trực tiếp xông phá ba chữ số.

May mắn là yêu cầu thiết kế của Trần Lâm đủ cao, yêu cầu thời gian chơi game phải hơn 250 giờ, bằng không thì không thể không bị người chơi phá hủy.

Dưới nhiệt độ này.

50 người chơi nhanh chóng chọn xong.

Từ bên phía dịch vụ khách hàng và thư ký an bài liên hệ, đón bọn họ từ khắp nơi trong nước đến, an bài ở trong khách sạn.

Sau đó bỏ ra hai ngày và một khoản phí lớn.

Nhưng khoản phí này so với mời ngôi sao lớn đến thì hoàn toàn chỉ là chín trâu mất sợi lông, không đáng nhắc tới.

Mà những người chơi chạy tới kia thì đã hưng phấn lại chờ mong, có người dứt khoát mở ra livestream, ghi lại hành trình của mình.

Nghỉ ngơi một đêm, sau khi chuẩn bị sẵn sàng.

Tất cả mọi người ngồi lên xe bus, đi vào trong một nhà xưởng bỏ hoang cách phòng làm việc không xa.

Khi bọn họ xuống xe đến bãi đất trống bên ngoài nhà máy thì lập tức bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

- Bao cát, chiến hào, áo chống đạn, chẳng lẽ là đề tài bắn súng à?

Một lão ca đứng ở phía trước nhất ngạc nhiên nói, ánh mắt quét về phía các nơi.

Gần đây có rất nhiều thảo luận về trò chơi mới của Hồng Hoang, nhưng không ai biết cụ thể là loại hình gì, chỉ có thể suy đoán lung tung.

Nhưng cảnh tượng trước mắt lại làm cho bọn họ kinh hỉ.

- Không sai được, hẳn là loại bắn súng.

- Nói như vậy, sau này chúng ta sẽ quay phim bắn súng à?

- Lại là đi vào hiện trường quay phim!

- Làm sao bây giờ? Bây giờ tôi thật sự khẩn trương.

- Sợ cái gì, trên đường tới không phải nói không xem diễn kỹ,

toàn dùng đặc hiệu hậu kỳ hợp thành à?

- Điều này cũng đúng.

Mọi người nghe vậy thì trầm tĩnh lại.

Dưới sự dẫn dắt của nhân viên Hồng Hoang, bọn họ vô cùng chờ mong đi vào trong sân, bắt đầu thay đổi trang phục.

Toàn bộ cảnh tượng líu ríu, mỗi người đều hưng phấn đến không chịu nổi, đã chuẩn bị tốt trước màn hình đại hiển thần uy.

Đáng tiếc duy nhất là không thể quay phim trực tiếp.

Xem ra chỉ có thể chờ sau khi CG thành phẩm được chiếu ra thì mới biết được hiệu quả.

Đợi đến khi bọn họ chuẩn bị sẵn sàng.

Trần lão gia tử và mấy nhân viên Hồng Hoang khác của lão Lý cũng lần lượt trình diện, dưới sự an bài của bộ môn quay phim, bắt đầu khua chiêng gõ trống quay phim...

Chương 456: Tranh Giành Khởi Nguyên Sinh Học (1)

- Làm như vậy thật sự không có vấn đề gì chứ?

Trong phòng làm việc của Hồng Hoang, lão Tống nhìn hình ảnh mà nhân viên hiện trường truyền về, vẻ mặt quái dị.

May mắn là anh có công việc mang theo, chỉ được an bài nhân vật trong phòng quay phim không nhiều, bằng không khẳng định lại phải mất mặt một lần nữa.

- Yên tâm đi, loại CG trò chơi này để người chơi gia nhập vào mới có cảm giác tham gia hơn.

Trần Lâm nở nụ cười tràn đầy ý tứ.

Cho tới bây giờ anh cũng không phải là một người bảo thủ không chịu thay đổi.

Nếu đã không ai dám làm như vậy, vậy bọn họ sẽ làm chuyện này đầu tiên.

Hơn nữa loại trò chơi có cách chơi hoàn toàn mới này, nhất định phải có phương thức tuyên truyền hoàn toàn mới, như vậy mới có thể đảm bảo nhiệt độ sau khi trò chơi lên mạng.

Vốn anh có thể dùng toàn bộ trong phòng quay phim.

Nhưng sau khi trải qua nhiều lần định chế CG như vậy, anh phát hiện tài liệu cung cấp càng phong phú thì lượng CG được định chế ra sẽ càng tốt.

Cho nên anh dứt khoát thuê nhà xưởng đã bị bỏ hoang kia để quay phim tại hiện trường.

Cũng đúng lúc thử hiệu quả một chút.

- Đúng rồi, bên phía Chim Cánh Cụt hình như đã biết chúng ta chuẩn bị tiến quân thị trường bắn súng, chuẩn bị tiến hành tạo áp lực đối với chúng ta.

Đột nhiên, lời nói của lão Tống xoay chuyển, vẻ mặt nghiêm túc lại.

- Tạo áp lực à? Bọn họ định làm gì?

Ánh mắt Trần Lâm ngưng tụ, quả nhiên không ngoài dự liệu, Chim Cánh Cụt sẽ không ngồi nhìn bọn họ chiếm lấy thị trường chủ đề này.

- Căn cứ theo tin tức mà tôi thu thập được, đến lúc đó bọn họ hẳn là sẽ tiến hành cập nhật lớn hình thức sinh hóa trong CF, dùng để ổn định người chơi.

Hình thức sinh hóa, xem như là cách chơi hot nhất trước đó.

Nếu quả thật cập nhật vào lúc này, không chừng sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với việc trò chơi của bọn họ ra mắt.

Lại còn là một công ty lớn như Chim Cánh Cụt, mặc cho ai cũng sẽ lo lắng.

- Không cần phải để ý đến bọn họ.

Trần Lâm không thèm để ý chút nào nói:

- Bọn họ thích làm gì thì làm như vậy, chúng ta chỉ cần làm tốt trò chơi của mình là được.

Nếu như chỉ là trò chơi bình thường thì có lẽ thật sự có thể bị

Chim Cánh Cụt lấy được.

Nhưng trò chơi của bọn họ lại khác.

Mặc dù loại hình giống nhau, nhưng lại có cách chơi hoàn toàn khác biệt, nghiêm túc mà nói thì cũng không tính là cùng một đường đua.

Có lẽ bọn họ sẽ không cho rằng lần này Hồng Hoang sẽ làm trò chơi loại CF chứ?

…

Phanh phanh phanh!

Ầm ầm...

Tiếng nổ mạnh kịch liệt vang lên trong nhà xưởng bị bỏ hoang.

Gần trăm bóng người mặc đồ bộ đội, cầm súng ống mô hình chạy vội trong từng chiến hào.

- Đội trưởng, hoả lực của bọn họ quá mạnh, sắp không chống nổi nữa!

Trong cảnh tượng hỗn loạn, mấy người chơi đầy bụi đất từ trong một đống hài cốt bò ra, tụ tập đến bên cạnh.

Mà trên kiến trúc giá thép cách đối diện không xa, Trần lão gia tử miệng ngậm cọng rơm, điên cuồng bắn phá về phía bọn họ cùng với mấy người chơi khác.

Tiếng súng và tiếng nổ mạnh xuyên qua máy biến điện năng không ngừng nổ tung, ép cho mấy người lão Lý không ngẩng đầu lên được.

- Mẹ nó, ném lựu đạn cho tôi! Tôi phải hấp dẫn hoả lực!

Lão Lý hét lớn một tiếng, bỗng nhiên xông ra khỏi chiến hào, vừa bắn về phía kiến trúc, vừa xoay người lăn về phía công sự ô tô phía xa, cầm súng dựa lưng vào trên ô tô.

- Cắt...

Lúc này, một tiếng la từ xa truyền đến.

Tất cả mọi người trong sân đều dừng động tác lại, nhìn về phía nơi phát ra âm thanh.

- Tất cả mọi người đều biểu hiện rất tốt, nhất là Lý lão đầu, động tác lăn lộn vừa rồi thật đẹp trai.

Tổ tổng sản xuất quay phim rời khỏi chỗ ngồi, mang theo một đám nhân viên đi lên sửa trang cho mọi người.

Người chơi khác mặt mũi tràn đầy phấn khởi, nhanh chóng xông tới.

- Không hổ là Đại Chuy Ca, vừa nhìn đã biết là đã quay phim rồi.

- Đại Chùy Ca, mấy người chúng ta vừa rồi biểu hiện còn được sao?

- Thì ra quay phim là loại cảm giác này, thật sự rất có ý tứ.

- Vừa rồi lúc tôi bò dậy bị ngã một cái, không có ảnh hưởng gì chứ?

Mọi người lao nhao, nói về quá trình quay phim vừa rồi.

Những người còn chưa bắt đầu quay phim thì đã kích động, cũng muốn nhanh chóng tới trận thử một chút.

Hoặc là sợ bởi vì mình làm hỏng quay phim, hại mọi người làm lại một lần nữa, lộ ra vô cùng gấp gáp.

- Aizz, chúng ta cũng không phải là công ty làm phim chuyên nghiệp, không cần phải quay quá hoàn mỹ, ngược lại sau này sẽ dùng hiệu ứng đặc biệt để sửa chữa bổ sung, tiểu tử cậu ngã một cái không bị thương chứ?

Lão Lý nhếch miệng cười to, lão đã sớm muốn thử quay phim như vậy, hôm nay cuối cùng cũng đạt được ước muốn.

Các người chơi tham gia diễn nghe thấy lời này của anh cũng đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm, lại bắt đầu líu ríu thảo luận về diễn xuất vừa rồi, mỗi người đều kích động không thôi.

Dù sao thì bọn họ cũng là một người chơi, nào ngờ mình lại có trải nghiệm mới lạ như vậy, có thể gia nhập vào quay phim CG trò chơi.

Hơn nữa nhìn bộ dáng này, mỗi người đều có thời gian diễn rất dài, nói ít thì cũng có mấy chục giây, không phải là loại diễn viên quần chúng nằm dưới đất kia.

Làm cho bọn họ cũng bắt đầu mong đợi.

Đến lúc đó phim CG sẽ ra mắt với bộ dáng gì.

- Được rồi, tiểu đội của Trần lão gia tử nghỉ ngơi một hồi, tiếp theo đội ngũ của tiểu Lệ tỷ ra sân, diễn một màn giao phong va chạm bất ngờ với lão Lý ở bên cạnh.

Tổng giám đốc cầm kịch bản, lớn tiếng la lên với đội ngũ hai bên.

- Đến lượt chúng ta à?

Tiểu Lệ đang cùng với mấy đội viên nghiên cứu kịch bản vui mừng ngẩng đầu lên.

- Đi đi đi, đến lượt chúng ta lên sân khấu, nhất định phải diễn

vai đẹp hơn bọn họ mới được!

- Được!

Bốn người đội ngũ khí thế như hồng, không chờ đợi được đi vào trong sân.

Lão gia tử trên kiến trúc thép thấy thế lập tức chào hỏi mấy đội viên ngồi xuống nghỉ ngơi trên bình đài, nhìn ra được lão cũng đắm chìm trong đó.

Còn về những người chơi khác còn chưa đến lượt thì đã vây quanh ở xung quanh, mong mỏi và chờ mong, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể ra sân.

Chương 457: Tranh Giành Khởi Nguyên Sinh Học (2)

Toàn bộ bỏ lại bầu không khí trong nhà xưởng lại trở nên náo nhiệt, một cảnh tượng khí thế ngất trời...

Cùng lúc đó.

Trên mạng vẫn đang tiếp tục thảo luận về trò chơi mới của Hồng Hoang lần này.

Hơn nữa chủ đề gần như đều tập trung vào việc chiêu mộ diễn viên đóng CG mấy ngày trước đó, rất nhiều người đều đang suy đoán rốt cuộc là loại hình trò chơi gì.

Nhất là sau khi tin tức 50 người chơi tiến vào thị trường Tân Hải tham gia diễn thì càng làm cho lòng bọn họ ngứa ngáy khó nhịn.

- Mau nhìn kìa, Hồng Hoang vừa mới công bố ảnh hậu trường!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên.

Dưới tài khoản Hồng Hoang vốn không có chút động tĩnh nào đột nhiên công bố một loạt ảnh chụp.

Mở ra xem xét, thế nhưng tất cả đều là ảnh chụp hậu trường quay phim.

Một đám người chơi bình thường không khác gì bọn họ đang mặc trang phục bình thường nhìn về phía màn hình, cười đến xán lạn.

Có người còn đang mặc trang phục chiến trường chưa tháo xuống, ôm súng giới đầy bụi đất, thoạt nhìn uy phong lẫm liệt.

Một số ảnh chụp là chụp lén, quay cảnh những người chơi đang nghỉ ngơi ăn cơm hộp cùng nhau, cùng nhau truy đuổi trong trò chơi.

Đột nhiên nhìn lại.

Thật sự là có loại cảm giác trải nghiệm cuộc sống quân đội.

Không khí thuần phác náo nhiệt kia lập tức đánh trúng tâm lý của đám dân mạng.

- Cái gì vậy chứ! Đây là đi quay phim CG à? Rõ ràng là đi du lịch mà!

- Lại thật sự được đi hiện trường quay phim, ngay cả cảnh tượng cũng làm.

- Mẹ nó, sớm biết như vậy đã chơi game của Hồng Hoang thêm mấy giờ rồi.

- Thì ra là đi hiện trường quay phim chơi vui như vậy, hâm mộ làm cho vách tường của tôi tách rời...

- Súng ống, áo chống đạn, nhà xưởng bỏ hoang, tôi đã hiểu, trò chơi mới của Hồng Hoang chính là loại hình bắn súng!

- Mẹ nó! Trò chơi bắn súng mới à?

Sau khi xem xong ảnh hậu trường, đám dân mạng nhao nhao lên tiếng kinh hô.

Bọn họ có nghĩ qua Hồng Hoang sẽ làm đủ loại trò chơi, nhưng chưa bao giờ ngờ tới sẽ là loại trò chơi bắn súng!

Phải biết rằng hiện tại game online này chính là do một nhà

Chim Cánh Cụt độc đại, bao nhiêu công ty lớn xông vào đều bị cản lại, không thể nào qua được CF.

Hiện tại Hồng Hoang tung ra trò chơi mới mà mình đang chế tác, cũng là trò chơi này à?

Đây không phải tự tìm đường chết à?

- Không đúng, hình như còn chưa chắc chắn.

- Hình thức sinh học trong CF chính là tham khảo (đạo văn) Resident Evil, đây chính là sản phẩm của Hồng Hoang nhà người ta làm ra trước.

- Chẳng lẽ... Hồng Hoang muốn cướp lại quyền chủ đạo của đề tài sinh hoá à?

- Khó trách gần đây nghe nói CF sắp có thay đổi lớn.

- A... Thì ra là vậy, lần này có trò hay để xem nha.

Trong số người chơi có không ít người hiểu rõ nội tình.

Ngay lập tức đã phản ứng lại, rất có thể sẽ diễn biến thành cuộc chiến tranh đoạt đích trên đề tài sinh hoá!

Mặc dù thực lực của Chim Cánh Cụt hùng hậu hơn, nhưng Hồng Hoang lại là khởi nguyên của Zombie, kết quả của hai nhà va nhau thật sự là khó mà nói.

Làm không tốt sẽ là cục diện lưỡng bại câu thương.

Chỉ nhìn trò chơi này của Hồng Hoang làm được như thế nào...

Tổng bộ Chim Cánh Cụt, trong phòng họp.

- Hừ, cho dù Hồng Hoang là khởi nguyên của Zombie thì thế nào? Cách chơi sinh hoá này dù sao vẫn là do chúng ta làm ra

trước.

Chủ phòng ngồi ở bên cạnh cười lạnh một tiếng, không để ý đến bình luận trên mạng.

Anh thấy, vì loại chuyện này mà tổ chức hội nghị riêng cho mình hoàn toàn là đang lãng phí thời gian.

- Được rồi.

Người đàn ông trên tay chậm rãi mở miệng:

- Hình thức sinh hoá vận hành lâu như vậy, muốn cướp người chơi từ trên tay chúng ta cũng không dễ dàng, nhưng vạn sự cẩn thận một chút cũng không sai, chuẩn bị nội dung lần sau đại đổi mới như thế nào rồi?

- Đã đến giai đoạn khảo nghiệm cuối cùng, đảm bảo có thể ổn định người chơi, không cho Hồng Hoang có bất kỳ cơ hội nào.

Ở một vị trí xa nhất có một người quản lý cấp cao của Hoán Hải ngồi ở đó, ánh mắt âm lãnh nói.

Lúc trước nếu không phải bởi vì Hồng Hoang lén giở trò quỷ làm trò chơi thế loại du lịch, thư giãn kia thì Hoán Hải cũng không đến mức mắt xích tài chính đứt gãy nhanh như vậy, cuối cùng rơi vào thế bị sát nhập, cuối cùng bị thôn tính.

Cho nên lần này lão vô cùng ra sức, chính là muốn cho Hồng Hoang một bài học thật lớn.

Hoán Hải bọn họ không dễ chịu, Hồng Hoang cũng đừng hòng sống tốt hơn!

Dù có vẫy vùng cũng trốn không thoát.

- Ừm, rất tốt, trong khoảng thời gian này danh tiếng của Hồng Hoang quá thịnh, quả thật nên gõ một cái.

Công ty Chim Cánh Cụt trải rộng khắp toàn quốc, đã thẩm thấu đến trong các ngành nghề.

Ngành trò chơi chỉ là mục tiêu thứ nhất của bọn họ mà thôi, loại sản nghiệp dây chuyền đơn nhất này còn chưa đủ để cho bọn họ vận dụng tất cả lực lượng.

Nếu không phải chạm đến lợi ích của bọn họ thì thậm chí bọn họ cũng lười đi quản.

Nếu lần này Hồng Hoang dám mạo hiểm thì bọn họ sẽ mượn cơ hội này để tạo uy tín của mình trong ngành nghề.

Cũng nên để cho người bên ngoài nhìn một chút.

Lực lượng của Tập đoàn xí nghiệp bọn họ!

Chớp mắt thời gian đã đến.

Một tuần trôi qua.

Giống như trong dự tính, bọn người lão Lý chỉ tốn một tuần là quay xong tất cả tài liệu, gửi đến trong email của Trần Lâm.

Sau đó.

Năm mươi người chơi kia trở về theo đường cũ do bọn họ an bài, thoạt nhìn còn dáng vẻ có chút còn chưa thoả mãn.

Bởi vì đoạn hành trình này đối với bọn họ mà nói tuyệt đối coi như là một lần kinh nghiệm quý báu trong cuộc sống bình thường, cũng rất chờ mong ngày CG tuyên truyền được công bố.

Đợi đến khi một người cuối cùng cầm quà tặng của Hồng Hoang bước chân lên máy bay, lần quay phim CG này cũng coi như là hoàn thành viên mãn.

[Kiểm tra được vật dẫn của trò chơi, có cần tiêu hao tài phú

để chế tạo CG không?]

Trong văn phòng, Trần Lâm vừa nhận được văn kiện, trực tiếp chọn lựa Tuyệt Địa Cầu Sinh đang trong quá trình chế tác làm vật dẫn, nhanh chóng thao tác trên giao diện hệ thống.

Bởi vì lần này quay được tài liệu tương đối nhiều, cho nên độ phức tạp khi tạo ra thành phẩm cũng giảm đi rất nhiều, hình ảnh biểu hiện cũng tự nhiên hơn, hoàn toàn không nhìn ra có dấu vết đặc hiệu.

Chương 458: Tranh Giành Khởi Nguyên Sinh Học (3)

Tốn mấy triệu giá trị tài phú, vẫn bận rộn đến giữa trưa, cuối cùng mới định chế thành công, một tệp video hoàn toàn mới xuất hiện trên máy vi tính.

Nhưng anh cũng không lập tức gửi video cho lão Tống, mà tạm thời lưu video lại.

Sau đó anh đứng dậy rời khỏi văn phòng, đi vào trong phòng nghỉ.

Lúc này.

Lão gia tử đang kiểm kê đồ vật bao lớn bao nhỏ.

- Cháu tới rồi à?

Lần này, lão gia tử không giống như trước đây, tùy tiện già mà không kính.

Ngược lại quay người trở lại, tràn đầy cảm khái nhìn Trần Lâm.

- Nhanh như vậy đã trở về rồi à?

Trần Lâm hỏi.

- Đúng nha, không quay lại thì Trương Thẩm nhà cháu sẽ mắng chửi người đấy.

Lão gia tử nhếch miệng cười một tiếng, râu mép hoa râm thưa

thớt có chút giương lên.

Vốn lão chỉ định ở lại thành phố hai, ba ngày rồi mới trở về, kết quả chậm trễ lâu như vậy.

Nhưng không thể không nói, trong khoảng thời gian này sinh hoạt trong thành phố vẫn rất thú vị.

Nhất là khi quay phim, ăn hộp cơm, khoác lác với đám trẻ tuổi tràn đầy sức sống kia, thật sự có loại cảm giác như trẻ lại một lần nữa.

Nhưng...

Cuối cùng thì năm tháng vẫn không tha người.

Lúc trước, tiểu tử đầu cơ chăn trâu cùng lên núi với lão kia, hiện tại cũng đã biến thành người lớn, dưới tay còn quản nhiều người như vậy.

- Đúng rồi, sau khi ông trở về, nếu cháu có năng lực thì giúp đỡ lão Mã một chút, trước kia ông ấy đã giúp chúng ta rất nhiều lần.

Lão gia tử lại xoay người sang chỗ khác thu dọn đồ đạc.

- Được, lát nữa cháu sẽ gọi người lái xe đưa ông trở về, ngày nào có rảnh rỗi thì đi lên chơi tiếp.

Trần Lâm không nói thêm gì, đi tới thu thập.

Anh biết tính nết của lão gia tử, tới chơi mấy ngày còn được, nhưng ở lại thì không thể nào.

Người sống cả đời ở nông thôn, trong lòng sớm đã mọc rễ ở đồng ruộng, cho dù rời căn thì cũng chỉ có một ngày trở về.

Hai ông cháu cứ như vậy câu được câu không nói chuyện

phiếm.

Trò chuyện về chuyện cũ trước kia, còn có người và vật ở quê quán, thậm chí nuôi trâu trong nhà.

Đám người lão Lý và tiểu Lệ đứng ở bên ngoài nhìn một màn này, cũng có chút thất vọng và mất mát.

Mặc dù chỉ ở chung được hơn một tuần.

Nhưng mấy ngày nay bọn họ đợi ở hiện trường quay phim, cùng nhau quay phim, cùng nhau ăn cơm hộp, cùng nhau khoác lác, cùng nhau cười cười nói nói, sớm đã bị vị lão gia tử dở hơi này làm tin phục thật sâu.

Hơn nữa từ trước tới giờ lão gia tử không tự cao tự đại, ngày bình thường lại chiếu cố bọn họ có thừa.

Bây giờ nhìn thấy lão rời đi, trong lòng hai người vẫn cảm thấy không nỡ.

Cuối cùng.

Vẫn là Trần Lâm tiễn lão xuống lầu.

Đồ dùng để làm quà được sắp xếp gọn gàng, để Thẩm Thế Mộ lái xe đưa ông trở về.

Đứng ở bên ngoài cao ốc, vẫn luôn đưa mắt nhìn ô tô rời đi, lúc này Trần Lâm mới xoay người trở về trong phòng làm việc.

- Tổng giám đốc Trần, sau này lão gia tử còn đến nữa không?

Hai người lão Lý và tiểu Lệ tiến lên đón.

- Đương nhiên là có.

Trần Lâm liếc nhìn hai người một chút, cười nhạt một tiếng:

- Làm việc cho tốt, ông nói chờ sau khi CG được phát sóng sẽ lại đến, dù sao cũng là lần đầu tiên ông quay phim.

Nói xong, anh không quay đầu lại mà đi về phía văn phòng.

…

Tuần cuối của tháng sáu.

Lại là ngày kỳ nghỉ hè bắt đầu.

Là tháng đầu tiên nóng bức nhất trong một năm, các đại viện, trường học đều nhao nhao nghỉ ngơi, vì tháng này mà tăng thêm mấy phần khí tức lửa nóng.

Một đám công ty trò chơi cũng không bỏ qua cơ hội lần này.

Các loại trò chơi mới liên tiếp được công bố, toàn bộ ngành nghề trò chơi thể hiện ra một bộ cảnh tượng nhiệt náo trăm hoa đua nở.

- Cuối cùng Đại Lục Hoa Mỹ Thần Ma cũng ra mặt, tôi đã chờ gần nửa năm.

- Còn có Kiếm Tân Tiên, nghe nói cũng sắp mở Beta vào tháng sau.

- Mẹ nó! Cự Ngạnh chuẩn bị đẩy ra Hành Trình 2 à? "

- Tôi hơi chú ý đến bản cập nhật lớn CF của Chim Cánh Cụt, chắc là sẽ gia tăng nội dung hình thức sinh học.

- Nghe nói còn có mấy nhà sẽ đẩy ra trò chơi FPS mới trong thời gian tới, mùa hè này thật thoải mái!

Mỗi một lần nghỉ hè đều là thời gian tuyên phát trò chơi mới và Game Online.

Là một người yêu thích trò chơi, các người chơi đương nhiên vô cùng hưng phấn, mỗi ngày đều sẽ lên mạng để trưng cầu ý kiến và thông báo của công ty lớn.

Mà năm nay bởi vì có AI gia nhập nên đã làm cho rất nhiều hạng mục của công ty có thể tăng tốc hoàn thành, rốt cục lần nghỉ hè này hoàn toàn bộc phát.

Nhưng mà...

Trong đó có một bộ phận người chơi rất lớn, lúc này lại tụ tập ở trong phòng livestream chính thức của Hồng Hoang.

Bởi vì mấy ngày trước Hồng Hoang vừa mới ban bố thông báo, nói muốn 8h tối nay dùng phương thức đồng bộ của các đài lớn để phát ra CG trò chơi mới của bọn họ.

Những người chơi và truyền thông vẫn luôn suy đoán nội dung trò chơi mới kia đương nhiên là đuổi tới trước, sớm chờ ở trong các bình đài lớn.

- Đợi lâu như vậy, cuối cùng anh cũng bỏ được phóng CG ra rồi.

- Nghe nói là trò chơi cùng loại với CF, không biết làm như thế nào.

- Có thể làm ra Đại Biểu Ca và Resident Evil, khối lượng trò chơi bắn súng của Hồng Hoang tuyệt đối có bảo vệ, Game Online chủ yếu vẫn là xem cách chơi.

- Đúng vậy, tỷ trọng Game Online cao hơn một chút, nhưng lấy thực lực của Hồng Hoang, cho dù bắt chước CF cũng sẽ không kém quá xa.

- Tôi rất chờ mong Hồng Hoang có thể cũng làm ra một hình thức sinh hóa mới hay không.

Hình thức sinh hóa mới?

Nhìn thấy mưa đạn không ngừng xẹt qua trong phòng livestream, một thanh niên thuê phòng nào đó cười khinh thường một tiếng.

Là người đầu tiên tham gia quay phim CG, anh rất rõ ràng, lần này Hồng Hoang đầu tư bao nhiêu nhân lực và vật lực.

Cho dù thật sự làm được trò chơi tương tự.

Số lượng cũng tuyệt đối có thể làm nổ tung Chim Cánh Cụt!

Mặc dù đến bây giờ anh cũng còn có chút mơ hồ, không biết tại sao lại phải làm như thế, nhưng cũng không ảnh hưởng đến sự ủng hộ của anh đối với Hồng Hoang.

Thậm chí.

Trong phòng livestream đã có người nói mình đã tham gia quay phim CG, bắt đầu thổi lớn.

Nói Hồng Hoang khẳng định sẽ làm ra hình thức sinh hoá ưu tú hơn.

Thậm chí cải tạo ra loại Zombie càng trâu bò hơn cũng khó nói.

Chương 459: Nhỏ, Cách Cục Nhỏ (1)

- Tới rồi! 8 giờ!

Khi mọi người suy đoán cách chơi mới của Hồng Hoang thì 8h tối yên tĩnh đã đến.

Trong ánh mắt của mọi người, màn hình vốn đang đen kịt bỗng nhiên sáng lên, biểu tượng to lớn của Hồng Hoang xuất hiện ở trên đó.

Không có nhân viên công tác mở màn giới thiệu, cũng không có quảng cáo của sách La Lý đi ngang qua sân khấu, mà là hình tượng vừa chuyển, trực tiếp chuyển đến trên một quảng trường rách nát.

Gần trăm bóng người tụ tập trên quảng trường, tất cả đều mặc áo màu xám trong ngục giam.

Bên cạnh lưới sắt, từng hàng binh sĩ cầm súng ống đứng thẳng tắp, bao vây những người này lại, giống như là tù phạm sắp bị áp giải đi pháp trường.

Khí tức kiềm chế lạnh lẽo làm cho người xem trong phòng livestream lập tức yên tĩnh lại, chăm chú nhìn hình ảnh.

[Tiếp theo mặc kệ xảy ra chuyện gì thì cũng đừng cách xa tôi.]

Trong một góc đám người, một người đàn ông to con trên mặt mang sẹo, đầu trọc bảo vệ hai mẹ con đang run rẩy ở sau lưng, giương mắt lạnh lẽo nhìn xung quanh.

Nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc kia, đám người đầu tiên là sững sờ, tiếp theo đột nhiên bộc phát một mảng lớn mưa đạn.

- Hình như đây là... Đại Chùy Ca?

- Mẹ nó! Thật sự là Đại Chùy Ca!

- Chẳng lẽ CG này là do anh ta làm diễn viên chính à?

- Không phải chứ, Hồng Hoang thật sự không mời một ngôi sao nào à?

- Chẳng lẽ những người này sắp bị đưa đi xử bắn à?

- Chẳng lẽ, thoạt nhìn giống như là tội phạm, hoặc là tù binh?

Nhân vật lão Lý xuất hiện, thoáng cái đã làm cho khán giả kích động.

Đồng thời trong lòng càng tò mò, CG này rốt cuộc có ý gì, sao lại không liên quan đến trò chơi?

Nhưng rất nhanh chóng.

Sự nghi ngờ của bọn họ đã được giải đáp.

Sĩ quan trên đài cao ra lệnh một tiếng, tất cả mọi người trên quảng trường đều bị áp giải đến trên phi cơ bên cạnh.

Một trăm người, tất cả đều chen chúc trong một chiếc máy bay.

Mỗi người đều cúi đầu thấp xuống, không nói một lời, không khí ngột ngạt tới cực điểm.

Lão Lý ở một góc hẻo lánh ngẩng đầu lên, xuyên qua ánh mắt của lão quét về phía các nơi, có thể nhìn thấy từng khuôn mặt hoảng sợ giật mình, cùng với hận ý lửa giận ngập trời.

Hoặc là hai mắt trống rỗng, ngồi liệt ở đó.

Giống như là tù phạm chờ đợi thẩm phán tử vong.

Chỉ là hình ảnh hơi lướt qua một chút đã làm cho phòng mưa đạn lại lần nữa tăng vọt.

- Ha ha, mau nhìn kìa, thanh niên sợ đến muốn chết kia là tôi!

- Tôi cũng nhìn thấy mình! Tay áo kia bị rách một nửa.

- Hả? Tôi cũng xuất hiện rồi, ở ngay bên cạnh Đại Chùy Ca!

- Oa, lão nương cũng xuất hiện rồi!

- Hai con điêu lông kia là tôi, ha ha.

- Mẹ nó, tôi lên TV rồi!

Những mưa đạn này xuất hiện có thể nói là một thạch kích thích ngàn tầng sóng.

Mặc dù bọn họ đã sớm nghe nói CG Hồng Hoang lần này là để người chơi quay, nhưng sau khi thật sự có nhiều người chơi như vậy xuất hiện vạch trần nhân vật thì vẫn gây ra chấn động không nhỏ.

Người vừa mới ngồi trong máy bay.

Ngoại trừ nhân viên của Hồng Hoang ra.

Có hơn một nửa đều là do người chơi biểu diễn!

Ngay cả tôi cũng có loại ảo giác là tôi lên đó, nhưng lại làm cho bọn họ hâm mộ muốn chết, hối hận lúc trước không báo danh sớm một chút.

Mà tin tức này cũng rất nhanh đã được truyền ra trên mạng.

Nghe xong còn có chuyện thú vị như vậy, lập tức hứng thú, nhao nhao tràn vào trong phòng livestream, ngay cả những trò chơi không chơi kia cũng đều chạy tới tham gia náo nhiệt.

Dù sao thì đây vẫn là lần đầu tiên bọn họ gặp loại chuyện này.

Bỏ qua nhưng lại không có.

[Tiểu tử, đừng nhìn nữa, không phải cậu cho rằng mình có thể còn sống rời khỏi nơi này chứ?]

Trong màn hình.

Lão Lý đang quan sát xung quanh thì đột nhiên bị một giọng nói già nua cắt đứt.

Theo tiếng kêu nhìn lại, rõ ràng là một ông lão tóc trắng ngồi ở đối diện đang dùng ánh mắt tràn ngập thú vị nhìn lão.

- Trần lão gia tử?

Người chơi tham gia quay phim lập tức nhận ra nhân vật này là do Trần lão gia tử diễn.

So với hiện trường thì nó còn phách lối và ngạo khí hơn nhiều.

Toàn thân tản ra một luồng khí tức giang hồ già đời.

Nhất là mấy người đồng đội đang biểu diễn kia, tinh thần càng phấn chấn, không ngừng tìm kiếm bóng dáng của mình ở bên cạnh.

[Ông nói lời này là có ý gì?]

Lão Lý nhướng mày, làm cho vết sẹo trên mặt trở nên dữ tợn hơn mấy phần, lại mang theo một tia cảnh giác.

Hai mẹ con bên cạnh thì co quắp bên cạnh anh, được anh âm

thầm bảo vệ.

[Người mới vừa bị bắt tới à?]

Lão gia tử nhìn lướt qua hai mẹ con, cười lạnh một tiếng.

[Tôi khuyên anh vẫn là nhanh chóng ném các cô ấy đi, nếu không sẽ chỉ bị các cô ấy hại chết.]

Lời này vừa nói ra, mấy người bên cạnh lão gia tử cũng đều lộ ra vẻ mặt tàn nhẫn, một mặt cười gian nhìn chằm chằm vào mẹ con.

[Hừ!]

Lão Lý hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén giống như có thể giết người.

[Tôi không cần biết ông là ai, nếu dám có chủ ý với các cô ấy thì đừng trách tôi không khách khí.]

[Không khách khí?]

Ánh mắt lão gia tử nheo lại, chăm chú đánh giá lão Lý một hồi, cuối cùng lại cười.

[Người trẻ tuổi có dũng khí là chuyện tốt, chắc cậu cũng đã biết, chúng ta sẽ bị đưa đi đâu chứ?]

[Đảo Khắc Lý Mễ Á! Hòn đảo virus còn có tên gọi là đảo Ma Quỷ kia!]

[Bọn họ sẽ không lập tức giết chết chúng ta, mà là để cho chúng ta tự giết lẫn nhau ở trên đảo.]

[Một trăm người, cuối cùng chỉ có thể sống sót một người, chỉ có người còn sống sót mới có thể rời khỏi nơi này.]

Nói xong, lão Lý lại có ý riêng nhìn về phía hai mẹ con bên cạnh lão Lý.

Lão Lý nghe vậy thì biến sắc, quét mắt nhìn xung quanh, phát hiện những người nghe thấy bọn họ nói chuyện đều cúi đầu, ánh mắt xám xịt.

Hiển nhiên là đã sớm biết chuyện này.

- Chờ đã, một trăm người chỉ có thể sống một người?

- Cho nên những người này muốn sống sót thì nhất định phải giết chết 99 người còn lại à?

- Tôi đã dự cảm được cảnh tượng nhân tính ghê tởm này...

- Không thích hợp, không phải trò chơi mới của Hồng Hoang chính là loại cách chơi này chứ?

- Ý là một trăm người chơi bị đưa lên đảo, cuối cùng chỉ có thể sống sót một người?

- Wooooooow….

- Trăm người cùng đài thi đấu! Thủ bút thật lớn!

Chương 460: Nhỏ, Cách Cục Nhỏ (2)

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng livestream đều nổ tung.

Cuối cùng cũng mơ hồ đoán được nội dung của trò chơi mới của Hồng Hoang.

Sợ không phải là giống như trong CG tuyên truyền này, do người chơi đóng vai những kẻ liều mạng này được đưa lên đảo, tàn sát lẫn nhau chứ?

Nếu quả thật là như vậy thì cũng quá kích thích rồi.

Đây không phải là vấn đề có phải bắt chước CF hay không, mà là trực tiếp khai sáng ra một cách chơi hoàn toàn mới.

Một cách chơi mà trước đó cho tới bây giờ anh chưa từng xuất hiện!

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này.

Những người yêu thích trò chơi bắn súng lập tức kích động.

Một trăm người cùng đài thi đấu, triển khai một trò chơi sinh tồn đại đào sát khắp nơi trên đảo, cảnh tượng kia chỉ tưởng tượng thôi cũng làm cho người ta phấn chấn không thôi.

Nếu như trò chơi Hồng Hoang thật sự làm thành như vậy, bọn họ tuyệt đối là người đầu tiên chạy tới chơi!

- Nhỏ, sức tưởng tượng của chúng ta còn quá nhỏ, lại cho rằng Hồng Hoang sẽ đi mô phỏng trò chơi của người khác, kết quả

người ta căn bản không phải là đi theo hướng trận doanh đối chiến.

Trong phòng livestream của Bilibili, lão E cũng vô cùng kích động.

Lão vốn là một thương dân già đời, căn bản không cần vào tay chơi là có thể tưởng tượng được tiềm lực to lớn của cách chơi đào sát này.

Tuyệt đối có thể nhấc lên một làn sóng lớn ngập trời trên toàn bộ FPS, thậm chí trên thị trường Game Online!

Hồng Hoang nhịn lâu như vậy.

Lại có thể nghẹn đại chiêu như vậy.

Thật đúng là cho tất cả mọi người một niềm vui vô cùng to lớn!

Dưới sự khiếp sợ, bọn họ lại nhìn về phía hình ảnh CG, không kịp chờ đợi muốn hiểu thêm nội dung.

Rất nhanh chóng.

Máy xuyên qua đại dương, đi vào trên không một hòn đảo khổng lồ bị khí độc vờn quanh.

Dưới sự uy hiếp của súng ống, nhân vật trong phim gồm mấy người lão Lý bị ép phải nhảy xuống dù, liên tiếp từ trên máy bay nhảy xuống.

[Không cần sợ, nhớ kỹ nắm tay của tôi.]

Lão Lý đứng bên cạnh cửa lớn mở rộng nắm chặt tay của hai mẹ con.

Nhìn thoáng qua trên cao cách đó ngàn mét, lại nhìn binh sĩ

cầm súng ống sau lưng, cắn răng một cái, bỗng nhiên nhảy xuống.

Khi tiếng gió vù vù vang lên bên tai, hình ảnh trước mắt bắt đầu nhanh chóng giảm xuống.

Người xem phòng livestream cũng không nhịn được mà trong lòng căng thẳng, cầm lấy một nắm mồ hôi.

May mắn.

Toàn bộ quá trình mặc dù mạo hiểm, nhưng hai mẹ con không thể nhảy dù.

Nhưng sau khi kích thích không trung một hồi khẩn trương, cuối cùng lão Lý vẫn ôm lấy hai người, mở dù nhảy của mình ra, rơi xuống một nhà máy điện bên cạnh Lâm Hải.

Trong nháy mắt khi ba người rơi xuống đất.

Lão Lý cũng đang xem trực tiếp, trái tim treo lơ lửng cũng rơi xuống theo.

- Mẹ, rõ ràng là tôi diễn, sao nhìn còn khẩn trương như vậy chứ.

Lão Lý vuốt mồ hôi trên trán một cái, đã mơ hồ cảm giác được có chút không ổn.

Đúng như lời nói của lão gia tử ở trên máy bay, nhân vật mà lão diễn này là trụ cột của một gia đình bị quân địch bắt tới trên chiến trường.

Bên cạnh mang theo hai người không có bao nhiêu sức chiến đấu, sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra chuyện.

Chỉ riêng nội dung cốt truyện nhảy dù trên không trung này là có thể nhìn ra được.

Anh không biết cuối cùng Tổng giám đốc Trần đã an bài nội dung cốt truyện như thế nào, cho nên trong lòng hoảng muốn chết.

- Lão Lý đầu! Lại có dù nhảy rơi xuống gần các người rồi!

Lúc này, một tiếng kinh hô truyền tới từ bên cạnh.

Lão Lý biến sắc, vội vàng nhìn về phía hình ảnh, quả nhiên ở cách đó không đến hai trăm mét, hai cái dù nhảy chậm rãi rơi xuống, rơi xuống trên đỉnh của cao ốc đối diện.

Điều này làm cho anh trở nên căng thẳng hơn.

Nhưng vào lúc này, một đôi tay lớn bỗng nhiên đập lên trên vai của anh, bộp một tiếng rơi xuống.

- Mẹ nó! Ai đập tôi?

Lão Lý bị doạ đến giật mình, quay đầu trừng mắt giận dữ nhìn con ngươi.

Kết quả sau khi nhìn thấy người tới lại lập tức ngây người.

- Lão gia tử? Sao ông lại tới đây?

Người xuất hiện sau lưng lão không phải ai khác, chính là Trần lão gia tử hơn nửa tháng không gặp.

Lúc trước nói chờ CG chiếu lên sẽ tới xem, không ngờ lại thật sự tới.

- Ha ha, hù cho anh sợ à? Gần đây trên thị trấn chúng tôi vừa mới thông xe buýt, tôi muốn thử xem, tiện đường tới xem một chút.

Hơn nửa tháng không gặp, tinh thần của lão gia tử vẫn sáng láng, trên mặt luôn luôn mang theo nụ cười hoà ái dễ gần.

- Tôi còn tưởng rằng là ai chứ, ông tới rồi sao không nói một tiếng? Tôi cũng muốn gọi người đi đón ông, tôi đi thông báo cho Tổng giám đốc Trần.

Lão Lý nhẹ nhàng thở ra, chuẩn bị chạy tới văn phòng của Trần Lâm.

Bọn họ đều là đặc biệt lưu lại tăng ca, cho nên cũng còn trong công ty.

- Không cần, lát nữa tôi còn có một cuộc hẹn nữa, chỉ là thuận đường ghé qua một chút mà thôi, không quấy rầy công việc của mọi người.

Trong ánh mắt chăm chú của mấy người lão Lý, lão gia tử lại lặng lẽ xoay người rời đi.

- Ông tôi đã đi rồi à?

Trong văn phòng, Trần Lâm nhận được tin tức lão gia tử tới, cũng không có quá ngoài ý muốn.

- Ừm, nói là không muốn làm phiền công việc của chúng ta, chờ có rảnh rỗi thì lại tới, còn bảo tôi nói cho anh biết dưới quê đã thông xe bus.

Lão Lý nói với vẻ mặt cổ quái.

Chạy xa như vậy chính là vì thông báo chuyện này.

Anh thật sự có chút không thể hiểu được phương thức tư duy của ông nội.

Nhưng đây cũng là chuyện dễ hiểu.

Ít nhất sau này lão gia tử có thể thường xuyên đến phòng làm việc tìm bọn họ khoác lác.

- Đã qua lại giao hảo với nhau rồi à? Vậy thì đừng quản ông ấy nữa, có lẽ lại tìm bạn cũ nào đó uống rượu rồi.

Trần Lâm cười cười, thu hồi một lá thư cảm ơn trên bàn vào trong ngăn kéo.

Trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy chữ cảm ơn Trần Lâm tiên sinh đã cống hiến cho sự nghiệp xe bus, bên cạnh còn có một tấm ảnh chụp và đường đi với xe bus mới.

Lại nói đến chuyện làm ăn đơn giản.

Lão Lý rời khỏi văn phòng, vô cùng lo lắng chạy về trong đoàn đội.

Xa xa còn có thể nghe thấy tiếng hô kinh ngạc của các công nhân viên.

- Thế nào, thế nào? Đã xảy ra chuyện gì à?

Trong lòng lão Lý lộp bộp một tiếng, không phải là bỏ lỡ nội dung cốt truyện mấu chốt gì đó chứ?

Chương 461: Khó Khăn Khu Trục Lương (1)

- Lão Lý mau đến đây xem! Con gái và vợ anh bị người của đội ngũ khác bắt đi rồi!

Thấy lão trở về, mấy người A Quang vây quanh ở đó lập tức vội vàng lên tiếng.

Lão Lý ba bước cũng làm hai bước, vội vàng đi đến trước máy tính.

Chỉ thấy trong màn hình, một nhà bọn họ gặp phải mấy tên tội phạm khác ở nhà máy điện, không chỉ có vật tư bị cướp, ngay cả vợ cũng bị ép buộc, buộc anh phải ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

[Đi mau! Nhất định phải sống sót!]

Vợ anh kiên quyết hô to, bỗng nhiên đứng dậy vọt tới một tên tội phạm trong đó.

Hiển nhiên cô cũng biết rõ mình ở lại sẽ chỉ trở thành gánh nặng cho chồng, trực tiếp đi lên con đường chịu chết.

Đùng!

Một tiếng súng vang lên.

Làm chấn động màng nhĩ của mọi người.

Cũng làm cho trong lòng tất cả khán giả chấn động.

Máu đỏ tươi nổ tung ở phần bụng của người vợ, ngã thẳng tắp

trên mặt đất.

Trước khi chết, cô mong rằng trong lòng chồng và con gái của mình có vị trí của mình, tràn đầy quyến luyến và không nỡ.

Lão Lý cắn răng, bờ môi sắp chảy ra máu.

Nhưng cuối cùng, lão không bị thù hận che mắt, ôm con gái lái xe thoát đi.

Tiếng ô tô nổ vang, kèm theo tiếng khóc của con gái, càng ngày càng xa bên ngoài nhà máy điện bỏ hoang.

Người vợ nằm trên mặt đất cũng hoàn toàn nhắm mắt lại.

Mà cái này.

Chỉ là một ảnh thu nhỏ trên đảo.

Theo hình ảnh hoán đổi, khắp nơi trên chiến trường xuất hiện.

Vô số bóng người cầm súng ống vơ vét được, chém giết nhau sống mái ở các nơi trên hòn đảo, đều muốn trở thành người sống sót cuối cùng.

Sự tín nhiệm giữa người và người trước mặt sinh tử tồn vong giống như là một tờ giấy mỏng.

Trước một giây còn xưng huynh gọi đệ, cùng nhau giết địch.

Một giây sau đã vì một thanh vũ khí mà trở mặt thành thù.

Thậm chí có người vì mạng sống không tiếc bại lộ vị trí đồng bạn, cuối cùng đều chết thảm trong chiến hỏa giao phong của hai bên.

Càng đừng nói đến lão Lý mang theo con gái.

Chỉ có thể trốn khắp nơi, vừa tìm kiếm súng ống vật tư, vừa sống gian nan.

May mắn là vận khí của anh không tệ, nửa đường gặp phải một tiểu đội cầu sinh cùng là tù binh, tạm thời hợp tác với bọn họ để diệt địch.

Cuối cùng.

Trong một nhà xưởng bỏ hoang, đội ngũ của lão gia tử gặp phải mấy người Tiểu Lệ phục kích.

Một trận bắn súng kịch liệt cũng vì vậy mà nổ ra.

Khán giả nhìn ngồi trước màn hình thấy cảnh này đều ăn no thoả mãn.

- Quá đẹp trai!

- Xem trận đấu súng này thật thoải mái!

- Phương diện hiệu ứng Hồng Hoang quả nhiên không có gì để nói.

- Chủ yếu là toàn bộ quá trình thần kinh căng thẳng, không biết khi nào sẽ có kẻ địch xuất hiện, hoặc là dùng súng nắm để ngắm anh.

- Chỉ nhìn thôi mà tôi cũng có chút khẩn trương.

- Đây mới là cảm giác của chiến trường chứ!

- Nếu trò chơi có thể làm đến mức này, tôi nhất định sẽ chơi!

Lúc này mưa đạn còn nhiều hơn vừa mới bắt đầu mười mấy lần.

Vốn bọn họ chỉ tưởng là giống CG tuyên truyền của mấy trò

chơi trước mà thôi, có ai nghĩ được trình độ chế tác không thua gì những công ty lớn kia.

Nhất là về phương diện hiệu ứng đặc biệt và không khí phủ lên, Hồng Hoang có thể nói là làm đến cực hạn, làm cho người ta bất tri bất giác trở nên khẩn trương.

Giống như mình là người đứng thứ nhất trong một trăm người kia.

Vì sinh tồn mà không từ thủ đoạn.

Hơn nữa điều làm cho bọn họ vui mừng hơn nữa chính là nội dung cốt truyện còn thoải mái phập phồng.

Hoàn toàn không đoán được một giây sau sẽ đến lượt ai chết, lại là chết bằng phương thức gì.

Đi theo góc nhìn của cha con nhân vật chính, bọn họ đã trải qua phục kích đầu cầu, quan trắc giằng co, tranh đoạt vật tư ở căn cứ quân sự, máy bay ném bom bao trùm, thậm chí theo gió thay đổi dẫn đến khí độc lan tràn, lái xe chạy trốn bỏ mạng.

Ngay cả trên đường chạy trốn cũng đều gặp phải chướng ngại vật cản đường, có thể nói là hiểm tượng hoàn sinh, cực kỳ ngoạn mục.

[Mau nhìn kìa! Khí độc trên mặt biển bị thổi ra một lỗ hổng!]

Nhiều lần đào vong, anh đi vào bên bờ phía Tây Nam.

Tiểu đội nhân vật chính thình lình phát hiện, trên mặt biển xa xa, khí độc đang chậm rãi tán đi.

Không đến nửa giờ đồng hồ nữa, sẽ xuất hiện một con đường thông ra bên ngoài, cũng là cơ hội duy nhất để bọn họ thoát khỏi Ma Quỷ Đảo.

Nhưng mà...

Ngay khi bọn họ đến gần bến cảng tìm kiếm đội thuyền thì lại gặp phải đội tội phạm chiếm cứ ở chỗ này.

Một hồi giao phong kịch liệt xảy ra.

Dùng cái giá thảm thiết hy sinh tất cả đồng đội, cuối cùng anh mới mang theo con gái ngồi lên thuyền nhỏ, khởi động động cơ.

Mà mấy đồng đội bởi vì bị thương nặng mà bị đoạn hậu cũng bị nổ tung trong ánh lửa ngút trời, đồng quy vu tận với đội phạm tội.

Chính là bởi vì lần bạo tạc này đã cản trở binh sĩ truy sát, vì tranh thủ đủ thời gian cho hai người phụ nữ, đã thành công xông ra khỏi hòn đảo.

Mắt thấy hòn đảo càng ngày càng xa, khí độc chậm rãi tản ra.

Vẻ mặt căng thẳng của khán giả cuối cùng cũng trầm tĩnh lại, chỉ cảm thấy dọc theo con đường này thật quá khó khăn.

[Ba ba, ba làm sao vậy?]

Nhưng vào lúc này, một tiếng kinh hô non nớt vang lên.

Nhân vật chính một tay khó khăn khống chế phương hướng của đội thuyền, một tay buông ra ôm ở bụng, trên đó đã dính đầy mảng lớn máu tươi.

Nhưng anh lại không đau đớn, ngược lại nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra hàm răng tràn đầy máu tươi, đưa tay sờ sờ đầu con gái.

[Con nhất định phải sống sót.]

Phanh!

Giọng nói vừa dứt, cả người anh ngã sấp xuống trên thuyền.

[Ba Ba!]

Một tiếng kêu khóc thảm thiết kèm theo tiếng thuyền nhỏ chạy nhanh trên mặt biển vô biên.

Khí độc vốn đang tản ra cũng lần nữa khép lại, chỉ còn lại một mảnh xanh lục tĩnh mịch kinh khủng, toàn bộ phòng livestream lập tức yên lặng lại.

[Hai mươi năm sau...]

Chuyển trận kinh điển xuất hiện.

Hình ảnh hoán đổi đến một mảnh chiến trường hoang vu.

Một đám tù binh đang bị áp giải về phía quảng trường bỏ hoang lúc trước.

Mà ở trong đám tù binh, một bóng người khí khái hào hùng phi phàm cúi đầu thấp xuống, nhìn ảnh chụp của cha mình trong đồng hồ bỏ túi, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo.

Chương 462: Khó Khăn Khu Trục Lương (2)

Cuối cùng màn hình chuyển đổi, rơi xuống trên một hòn đảo bị khí độc màu xanh lá ở phía xa, vài chữ to chậm rãi hiện lên trong màn hình.

Cầu Sinh Tuyệt Địa: Đại Đào Sát

Đến đây.

CG trò chơi mới, phát ra hoàn tất!

- Hả? Xong rồi à?

- Vậy mà chết, tôi không thể chấp nhận!

- Đại chùy ca ca...

- Quá thảm rồi, chạy trốn lâu như vậy kết quả vẫn không chạy thoát.

- Cho nên cuối cùng, là con gái sau khi lớn lên tới báo thù à?

- Đại đào sát tuyệt địa cầu sinh, đây chính là tên của trò chơi à?

- Anh dám tin thứ này lại có thể là người chơi tham gia diễn CG!

- Vốn không cảm thấy có gì, nhưng sau khi xem xong CG đột nhiên rất muốn chơi trò chơi đào sát này.

- Tôi khuyên anh không cần không biết tốt xấu, nhanh chóng

mang trò chơi lên đi!

Xem hết CG tuyên truyền, các người chơi đã chờ mong giá trị của trò chơi mới Hồng Hoang này trong nháy mắt.

Nhất là cảnh sống mái với nhau đặc sắc, còn có tiểu đội đang lục đục với nhau, hoàn toàn không nhìn ra là do một đám người chơi tham gia.

Đơn giản đổi mới nhận thức của bọn họ về trò chơi bắn súng.

Không hề nghi ngờ.

Cách chơi này xuất hiện đã hoàn toàn lật đổ quan niệm của người chơi đối với trò chơi thi đấu bắn súng!

Nó dùng thế không thể đỡ, tạo thành xung kích to lớn đối với thị trường thi đấu FPS, thậm chí thay đổi hướng đi của trò chơi loại lớn này.

Các phòng livestream của các bình đài lớn đều nổ!

Trên mạng càng sôi trào hơn!

CG tuyên truyền của Hồng Hoang vừa mới công bố chưa đến nửa giờ:

- Cách chơi hoàn toàn mới này của Đại Đào Sát đã quét sạch vòng tròn trò chơi.

Người chơi sợ hãi thán phục.

Các công ty chấn động.

Bọn họ vẫn cho rằng Hồng Hoang sẽ làm ra một trò chơi đối chiến trận doanh loại CF, cho dù không phải thì cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều.

Nhưng hoàn toàn không ngờ rằng.

Hồng Hoang trực tiếp lật bàn, ngay cả chủ đề sinh hoá của mình cũng không cần, còn mở ra một trò chơi không giống bình thường.

Trăm người cùng đài thi đấu, tuyệt địa cầu sinh.

Phàm là người có hiểu biết về trò chơi FPS đều có thể tưởng tượng ra chỗ tinh diệu trong đó, gần như đề cao thuộc tính của trận đấu đến mức trước đó chưa từng có.

Cách chơi này.

Có được tiềm lực cực lớn!

Cho dù là Chim Cánh Cụt tự cảm thấy tài trí hơn người thì cũng từ đó cảm nhận được uy hiếp, lại mở cuộc họp khẩn cấp lần nữa...

- Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng trò chơi mới Hồng Hoang này đã tạo thành uy hiếp đối với chúng ta.

Giờ này khắc này, tổng thanh tra ngồi ở chủ vị vận doanh rốt cục không có vẻ khinh thường như lúc đầu, trở nên nghiêm túc.

- Vậy phải làm thế nào? Đổi mới hay vẫn dựa theo kế hoạch cũ?

Phía dưới có người hỏi.

- Đương nhiên phải đổi mới, nhất định phải có một kết hoạch thay đổi mới được, nếu như dựa theo cách chơi của chúng ta bây giờ, có lẽ rất khó ổn định người chơi, nhất định phải nhanh chóng đẩy ra một cạnh phẩm tương tự mới được.

Đẩy ra tác phẩm cạnh tranh chiếm trước thị trường, tiền lương chênh lệch là thủ đoạn mà Chim Cánh Cụt bọn họ thường

dùng nhất.

Người chơi khổng lồ chèo chống làm cho bọn họ có thể không sợ hãi, hoàn toàn không sợ bất kỳ trò chơi tương tự nào.

Những công ty bị để mắt tới kia cho dù hận thì cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn thị trường trò chơi của mình bị xâm chiếm từng bước từng bước, cuối cùng bởi vì không vận hành được mà ngã xuống.

Bây giờ.

Bọn họ lại muốn dùng biện pháp tương tự nhằm vào Hồng Hoang.

Chuẩn bị thay mận đổi đào, túm lấy nhiệt độ vốn nên thuộc về Hồng Hoang, độc chiếm khối bánh kem Đại Đào Sát này!

Nghĩ đến chỗ kích động, lập tức có người đề nghị:

- Vừa vặn, trước đó chúng ta còn có một hạng mục khác, gọi là Vương Bài Chiến Trường, cơ cấu không khác biệt lắm so với trò chơi này, chỉ cần đổi một cách chơi cơ sở là có thể nhanh chóng ra mắt.

- Còn có chuyện này à? Sao cho tới bây giờ tôi chưa từng nghe nói?

Tổng thanh tra nghi ngờ nói.

- Đó là hạng mục chúng ta lấy được từ Hoán Hải.

Tăng Phú Minh ở trong góc mở miệng nói.

- Thì ra là vậy, vậy trò chơi này giao cho Hoán Hải làm, đến lúc đó tôi sẽ lại điều động một ít nhân thủ qua đó, tận lực ra mắt trước khi Hồng Hoang công bố trò chơi mới.

- Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ! "

Toàn thân Tăng Phú Minh chấn động, vội vàng đáp lại.

Đồng thời, trong mắt của anh hiện lên một tia sáng.

Từ sau khi Hoán Hải bị sát nhập, thôn tính, những nhân mã vốn có của bọn họ cơ bản đều bị lạnh nhạt, mỗi ngày chỉ có thể làm một chút hạng mục nhỏ không thu hút chút nào.

Bây giờ cơ hội rốt cuộc đã đến, anh đương nhiên phải làm tốt, làm cho tất cả mọi người biết thực lực của bọn họ.

Còn có thể thuận tiện chèn ép Hồng Hoang.

Đơn giản là một mũi tên trúng hai đích!

- Được rồi, tan họp đi, nhớ thông báo tuyên truyền cho trò chơi mới trước.

Tổng thanh tra nói xong thì trực tiếp đứng dậy rời khỏi phòng họp.

Những người khác thì mỗi người đều quản lý chức vụ của mình, chuẩn bị cho kế hoạch tiếp theo.

Không lâu sau.

Dưới tài khoản Chim Cánh Cụt có một tin tức hoàn toàn mới.

[Trò chơi Chim Cánh Cụt (chính thức): Trò chơi FPS Đại Đào Sát mới, Vương Bài Chiến Trường, đã mở ra thông đạo hẹn trước, hoan nghênh tất cả người chơi tham gia hẹn trước, nhận được trang phục đặt biệt và lượng lớn quà tặng!]

Không thể không nói.

Thời cơ Chim Cánh Cụt công bố tin tức này vô cùng thoả đáng.

Các người chơi đang thảo luận kịch liệt về cách chơi đại đào

sát, lập tức rơi vào trong oanh động.

- Có chuyện gì vậy? Bên phía Chim Cánh Cụt cũng làm một trò chơi Đại Đào Sát à?

- Đây cũng quá nhanh rồi, buổi sáng Hồng Hoang vừa mới công bố CG xong, buổi chiều bọn họ đã công bố rồi.

- Xuất hiện! Kịch bản sở trường của Chim Cánh Cụt rất hay, tham khảo (đạo văn)!

- Cái này nhiệt độ phải đến 6 giờ chứ.

- Xem ra loại hình này thật sự sắp phát hỏa rồi.

Lần này, Chim Cánh Cụt rất thông minh, không mua nước rửa sạch, nói cách chơi này là do bọn họ nghĩ ra trước.

Dù sao thì người sáng suốt cũng nhìn ra được, Hồng Hoang chuẩn bị vô cùng đầy đủ, còn quay một bộ CG cỡ lớn, mà bọn họ lại chỉ lấy ra mấy ảnh chụp màn hình trò chơi để tuyên truyền.

Chương 463: Chờ Đã, Cái Này Không Đúng Thì Phải? (1)

Bọn họ còn không đến mức ngốc đến mức làm ra loại chuyện bại hoại danh tiếng ngu xuẩn này.

Mặc dù danh tiếng của Chim Cánh Cụt đã không còn nhiều nữa.

Cho nên bọn họ muốn tìm một biện pháp điều hoà, bắt đầu tuyên dương trắng trợn cách chơi hoàn toàn mới Đại Đào Sát do bọn họ thiết kế, các loại danh từ cao cấp như "động cơ mới do thời đại mới", "một mình sáng tạo ra" để phân chia ra với Hồng Hoang.

Lại thêm con đường tuyên truyền khổng lồ của Chim Cánh Cụt, vẫn thật sự hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người chơi, bắt đầu chờ mong trò chơi này của bọn họ.

…

Công ty Hồng Hoang.

Trong đoàn đội Bình Minh.

- Lại công khai đạo văn, bọn họ cũng quá không biết xấu hổ rồi!

Các nhân viên hùng hổ nhìn thông báo mà Chim Cánh Cụt vừa mới công bố.

Lúc công ty khác đạo văn, tốt xấu cũng sẽ hơi che giấu một chút, sửa đổi tên gọi, hoặc thiên về tuyên truyền phát hành.

Chim Cánh Cụt thì hay rồi, đổi cũng chẳng thèm đổi, trực tiếp dán cách chơi Đại Đào Sát lên trên mặt, thật giống như sợ người khác không biết bọn họ là sao chép.

Cái này cần da mặt dày đến mức nào mới có thể trắng trợn như vậy?

- Được rồi, đức hạnh của những công ty lớn này như thế nào thì các người cũng không phải không biết, đơn giản chính là ỷ vào lưu lượng của mình, không có sợ hãi.

Lão Tống ở bên cạnh đã sớm dự đoán tới loại tình huống này, chỉ có điều không ngờ lại nhanh như vậy.

Anh biết rõ, Chim Cánh Cụt chỉ là một mở đầu.

Một khi trò chơi này của bọn họ trở nên hot, trên thị trường sẽ lập tức xuất hiện càng ngày càng nhiều sản phẩm cạnh tranh.

Bọn họ muốn liên tục vận doanh thì nhất định phải làm được ưu tú hơn so với những sản phẩm khác, đồng thời tóm chặt lấy danh hiệu "người khai sáng Đại Đào Sát" này.

Chỉ cần có danh hiệu này thì tương đương với bọn họ nắm giữ ưu thế tiên thiên.

Mỗi người chơi chơi loại trò chơi này đều sẽ biết trò chơi Đại Đào Sát đầu tiên là do bọn họ làm, từ đó đạt đến hiệu quả dẫn lưu.

Điều mà bọn họ phải làm.

Chính là lưu lại những người chơi này, bóp chết toàn bộ những sản phẩm cạnh tranh còn lại khác!

Mà cái này có một điều kiện tiên quyết.

Đó chính là trò chơi của bọn họ đủ ưu tú.

Nếu không thì làm thế nào lưu lại người chơi.

- Không cần phải để ý đến phía Chim Cánh Cụt, cứ dựa theo kế hoạch ban đầu tuyên bố là được.

Lúc này Trần Lâm mới từ nhà vệ sinh trở về đi ngang qua cũng nghe thấy bọn họ thảo luận.

- Tổng giám đốc Trần.

- Tổng giám đốc Trần, anh đến rồi.

Lão Tống và các nhân viên nhao nhao ngẩng đầu lên, nhưng vẻ mặt vẫn xoắn xuýt như cũ.

Dù sao thì danh tiếng của Chim Cánh Cụt ở bên ngoài, hơn nữa các công ty lớn và công ty nổi tiếng trong nước cũng đều có khuynh hướng dựa sát vào loại trò chơi Đại Đào Sát.

Đến lúc đó bọn họ thật sự sẽ là kẻ địch từ bốn phía.

Áp lực cạnh tranh không phải là lớn bình thường.

- Yên tâm, tôi dám công bố CG sớm như vậy thì không sợ bọn họ sao chép, thật sự cho rằng loại trò chơi này dễ sao chép như thế sao?

Trần Lâm mỉm cười, không có chút lo âu nào.

Bởi vì trong CG anh tuyên bố chỉ là biểu diễn cách chơi cơ bản, về phần phương diện chi tiết cũng không lộ ra quá nhiều.

Đây là hố mà anh cố ý đào, chờ đám người kia nhảy vào trong đó.

Hơn nữa trải qua một kiếp nên anh biết rõ, ảnh hưởng đến việc loại trò chơi này có thể tiếp tục phát triển hay không, không chỉ riêng cách chơi mà thôi.

Còn có một yếu tố quyết định vô cùng quan trọng!

- Cậu còn ẩn giấu hậu chiêu à?

Lão Tống đoán được cái gì, bỗng nhiên hai mắt sáng ngời.

- Cũng gần như vậy, bây giờ quan trọng nhất chính là làm tốt trò chơi, đặc biệt là mấy điểm mà tôi đánh dấu, tuyệt đối không thể qua loa.

Trần Lâm nói xong thì xoay người rời đi.

Nhìn thấy dáng vẻ tự tin của sếp nhà mình, các nhân viên lập tức yên tâm hơn rất nhiều, dưới sự giám sát của lão Tống lại bắt đầu lu bù làm việc.

Tiếp theo, Trần Lâm tản bộ một vòng trong phòng làm việc, đi tới trong đoàn đội Ánh Sáng.

So với mấy người lão Tống và lão Lý thì bên này có vẻ kêu to gọi nhỏ hơn nhiều.

Mới vừa vào đến khu vực đoàn đội, đủ loại tiếng hô đã chui vào trong tai, không ngừng có bóng người chạy vội ở hành lang và tiểu tổ, trên tay cầm lấy rất nhiều tư liệu.

Lão Lý thì đi tuần tra qua lại, thỉnh thoảng truyền đến tiếng mắng.

- Nhân vật hành động có vấn đề, thử lại dấu hiệu của nhân vật một lần nữa!

- Ngay cả trình độ ưu hóa này cũng không biết xấu hổ mà lấy ra à? Trở về sửa chữa!

- Tiểu tử cậu, đã nói bao nhiêu lần rồi hả, chênh lệch cao điểm thì phải khống chế tốt, nhảy một cánh cửa cũng có thể ngã chết là chuyện gì?

- Nếu như bị đám lão già bên Chim Cánh Cụt kia vượt qua thì các ngươi đều chờ đợi bị tôi đánh một trận đi!

Từng tiếng la lối vang lên trong đoàn đội Ánh Sáng.

Đại hội động viên êm đẹp bị bị anh biến thành đại hội nghiền xác.

Mỗi khi đi qua một tiểu tổ thì có thể lấy ra một đống lớn bệnh, mắng vô cùng hung ác.

Nhưng các nhân viên lại không phản cảm, ngược lại cười ha ha quay đầu lại bắt đầu sửa chữa, bởi vì bọn họ biết lão Lý chính là như vậy, có gì muốn nói thì sẽ không che giấu.

Hơn nữa nhìn những đồng nghiệp khác bị bắt lỗi nghiền xác, có đôi khi vẫn rất thú vị, tất cả mọi người đều cố gắng làm tốt chuyện của mình, tranh thủ giảm bớt số lần bị nghiền xác.

Dần dần.

Trong đoàn đội Ánh Sáng tạo thành một phong cách hoàn toàn khác biệt với Bình Minh, coi việc kiểm tra chất lượng của lão Lý trở thành một hạng mục giải trí.

Thật đúng là ứng với câu nói kia.

Có cấp trên gì thì sẽ có thuộc hạ đó.

- Tổng giám đốc Trần!

Đột nhiên, một nhân viên đang bị lão Lý khiển trách ngẩng đầu lên, nhìn ra phía ngoài.

- Tổng giám đốc Trần? Tiểu tử đừng nghĩ đến việc tìm cớ, cho dù Tổng giám đốc Trần tới thì cậu cũng phải làm lại mô hình súng ống này!

Lão Lý hùng hổ, còn đang cố gắng chọn tật xấu của nhân viên.

Nhưng rất nhanh lão đã phản ứng lại, quay đầu nhìn về phía sau lưng, phát hiện Trần Lâm đã đứng ở phía sau mình.

Chương 464: Chờ Đã, Cái Này Không Đúng Thì Phải? (2)

- Tổng giám đốc Trần, sao cậu lại tới đây?

Trần Lâm nhìn mô hình súng ống trên máy tính, cười nói:

- Có một phương diện thiết kế trò chơi quên nói, anh sắp xếp người làm một chút đi.

Nói xong, anh đưa ra một phần bản thảo thiết kế trong tay.

- Đây là...

Lão Lý nhận lấy văn kiện, lập tức bị hấp dẫn bởi tiêu đề trên đó.

《 Thiết Kế Vật Tư Nhảy Dù 》

Nhìn từ trên xuống dưới, ánh mắt vốn đang nghi ngờ dần dần mở to, thậm chí có chút kích động.

- Tuyệt vời! Nếu như gia nhập vào vật này thì tuyệt đối có thể tăng thêm khả năng va chạm sống mái với người chơi, tăng lên rất nhiều tính chất đấu cờ của trò chơi!

Kinh diễm!

Tuyệt đối là kinh diễm!

Chỉ mới đơn giản nhìn quét nội dung thiết kế một chút mà lão Lý đã có thể cảm nhận được chỗ tinh diệu của cách chơi này.

Làm cho tính chất cạnh tranh và tính giải trí của cách chơi Đại

Đào Sát lại tăng lên một bậc.

Đồng thời còn ở dưới tình huống bảo đảm công bằng mà tăng lên tính không xác định của mỗi trận đấu, sẽ không cảm thấy phiền chán bởi vì nội dung lặp lại.

- Có thể làm được trước khi kỳ nghỉ hè kết thúc không?

Trần Lâm hỏi.

- Nếu như chỉ là mở ra một bản đồ thì hoàn toàn không có vấn đề gì!

Lão Lý cam đoan nói.

- Vậy được rồi, chuyện này giao cho anh an bài.

Mặc dù phương thức quản lý của gia hoả này có chút kỳ hoa, nhưng không thể phủ nhận, Ánh Sáng dưới sự hướng dẫn của anh đã tạo thành tập tục vô cùng tốt đẹp.

Có vấn đề thì giải quyết kịp thời.

Yêu cầu của Trần Lâm đối với việc chế tác đoàn thể chỉ đơn giản như vậy mà thôi.

Còn về làm như thế nào thì do bọn họ tự chơi đùa lung tung đi.

.....

Trong lúc Hồng Hoang nắm chặt việc chế tác Tuyệt Địa Cầu Sinh.

Bên phía Chim Cánh Cụt lại có động tĩnh mới.

Từ kỳ nghỉ hè bắt đầu, đủ loại quảng cáo trò chơi mới phô thiên cái địa, gần như bao phủ tất cả các bình đài nổi tiếng.

Thậm chí rất nhiều người chơi chỉ biết tới Vương Bài Chiến Trường, không biết Tuyệt Địa Cầu Sinh, dần dần đè xuống nhiệt độ của Hồng Hoang.

Toàn bộ vòng trò chơi đều thảo luận về hai trò chơi này.

Nhưng điều kỳ quái là.

Những công ty lớn khác không tham gia vào chuyện này, thậm chí một chút động tĩnh cũng không có.

Cũng có người sáng suốt có thể nhìn ra được, bọn họ đang quan sát.

Dù sao thì trên mạng có khoác lác đến hung ác đến đâu thì cũng chỉ là dừng lại ở tiền đề trò chơi còn chưa online.

Lỡ như trên mạng nổ chết, hiệu quả chơi thực tế lại không được tốt, vậy thì hoàn toàn không có tất kUzYMGZFrả đầu tư tiền bạc.

Chỉ có Chim Cánh Cụt mới có tài đại khí thô như vậy.

Vì chèn ép sản phẩm cạnh tranh mà tùy ý tiêu xài.

Cho nên bọn họ hy vọng nhìn thấy cục diện hai hổ tranh chấp, Hồng Hoang và Chim Cánh Cụt lưỡng bại câu thương.

Đến lúc đó lại vào sân há không đẹp hơn à?

Ít nhất.

Có rất nhiều người nghĩ như vậy.

Chỉ có điều.

Bọn họ còn đánh giá thấp thực lực của Chim Cánh Cụt.

Ngay khi tất cả mọi người nghị luận loại hình này có thể hot hay không.

Trên tài khoản quan phương của Chim Cánh Cụt đột nhiên tuyên bố một thông báo, nói rằng trò chơi mới của nhà mình sẽ ra mắt vào cuối tháng này.

Tin tức này vừa ra, người chơi lập tức xôn xao.

- Tôi không nhìn nhầm chứ? Ra mắt cuối tháng này à?

- Đó không phải là cuối tuần sau à?

- Vậy cũng quá nhanh rồi!

- Đây chính là thực lực của Chim Cánh Cụt à?

- Tôi còn tưởng rằng bọn họ sẽ cho trực tuyến cùng thời điểm với Hồng Hoang chứ.

- Có thể có thể, tôi đã sớm không chờ nổi muốn chơi thử loại trò chơi này.

Các người chơi cũng mặc kệ là trò chơi của nhà ai ra mắt, chỉ cần chơi đủ tốt là được.

Chim Cánh Cụt tuyên truyền phát hành sớm không thể nghi ngờ là đã làm cho bọn họ điên cuồng, từng người kích động cực kỳ.

Số lượng người chơi đặt trước vốn đang tiến triển chậm rãi cũng tăng vọt trong nháy mắt, cùng ngày phá đại quan 3 triệu, đủ để thấy được số lượng người chơi khủng bố dưới cờ Chim Cánh Cụt.

Sự thay đổi này cũng làm cho cao tầng Chim Cánh Cụt phụ trách hạng mục này đắc ý.

- So tài nguyên với chúng ta thì Hồng Hoang vẫn còn non chút, chúng ta xin phép nhận nhóm người chơi này trước.

Hạng mục dưới cờ Chim Cánh Cụt đâu chỉ có mấy cái, tùy tiện cầm một cái ra sửa lại là có thể nhanh chóng lên sàn.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà rất nhiều công ty nhỏ không sánh bằng bọn họ.

Công ty nhỏ không đủ nhân viên, chỉ là mài giũa cũng cần mấy tháng, đợi đến khi trò chơi chính thức bán ra thì đồ ăn đã nguội lạnh, thị trường cũng đã sớm bị ăn sạch.

Những game có thể bùng nổ kia.

Hoặc là có streamer lớn chơi game đột nhiên trở nên hot, hoặc chính là có bí mật không phát ra, một sớm quật khởi.

Rất hiếm công ty nhỏ nào bị công ty lớn để mắt tới mà còn có thể sống sót.

Điều này cũng dẫn đến hướng gió của toàn bộ vòng trò chơi chuyển biến, toàn bộ đều thảo luận về trò chơi của Chim Cánh Cụt.

.....

Trong nháy mắt.

Cuối tháng đã đến.

Cùng ngày Vương Bài Chiến Trường ra mắt, rất nhiều người chơi đã sớm chờ ở trước máy vi tính, chờ đợi tải trò chơi.

Ngay cả streamer trên các bình đài lớn cũng đều mở livestream, chuẩn bị đi vào thể nghiệm cách chơi của Đại Đào Sát trước.

Trong phòng livestream cũng là chen đầy người xem, vô cùng náo nhiệt.

- Mở! Server mở rồi!

Đột nhiên, một mưa đạn xẹt qua trên màn hình.

Lão E đang chờ đợi lập tức tỉnh táo lại, nhanh chóng click mở trò chơi.

Là người yêu thích trò chơi bắn súng, đương nhiên là anh sẽ không bỏ lỡ loại cách chơi hoàn toàn mới này, giờ mở livestream còn sớm hơn rất nhiều so với những lần trước.

- Ài~ Thật sự tiến vào rồi, chúng ta đến xem thử rốt cuộc trò chơi này có vui hay không.

Nhìn khung trò chơi bắn ra, lão E vội vàng nắm chặt khống chế chuột và bàn phím, thao tác thuần thục.

Rất nhanh.

Anh đã sáng tạo nhân vật xong xuôi, thông qua chức năng phối hợp đi tới một sân bay.

Lúc này khoảng cách từ lúc khai mở vừa mới trôi qua 5 phút, trên sân bay trống trải đã tụ đầy người, chạy qua chạy lại ở các ngõ ngách, thử nghiệm động tác.

- Hình như là tiếp tục dùng góc nhìn thứ nhất của CF.

Chương 465: Chờ Đã, Cái Này Không Đúng Thì Phải? (3)

Lão E thử ấn rất nhiều phím, rút súng và lấy súng, phát hiện xúc cảm của trò chơi này không khác biệt lắm so với CF, quen tay rất nhanh.

Điều này cho anh ngạc nhiên và mừng rỡ.

Ít nhất không cần tốn thời gian để thích ứng thao tác.

Nhưng ngay lúc đó.

Anh lập tức phát hiện một thiếu hụt.

Trò chơi này không có giọng nói trong game!

- Được rồi, ảnh hưởng không lớn, dù sao thì anh cũng chỉ chiến đấu một mình, dùng đến giọng nói không nhiều.

Lão E cũng không quá để ý, lại thử những chức năng khác.

Hai phút sau, đã gom đủ 100 người.

Vụt một cái, tất cả mọi người đều bị truyền tống vào trong máy bay.

Mặc dù hình ảnh không quá giống nhau, nhưng quá trình cách chơi lại giống như đúc với CG mà Hồng Hoang đã công bố.

Nhìn thấy vậy, khán giả cuối cùng cũng cười ra tiếng.

- Không hổ là Chim Cánh Cụt, đạo văn cũng không chịu sửa lại một chút.

- Cười chết mất, bên cạnh còn có cả chuyên cơ hộ tống.

- Chim Cánh Cụt: Sửa? Anh thấy tôi sẽ sửa à?

- Khó trách lại ra mắt nhanh như vậy.

- Thật ra có thể sao chép tốt cũng không phải là không thể.

- Nhìn mô hình máy bay này có chút đơn sơ.

- Ha ha, tôi xuyên qua rồi này!

Đối với Game Online, độ chấp nhận của các người chơi vẫn là rất cao.

Hoặc có lẽ là bọn họ đã quen với hành vi tồi tệ trực tiếp lấy ra dùng của Chim Cánh Cụt.

Bây giờ bọn họ chỉ muốn xem thử trò chơi khoe khoang lâu như vậy và cách chơi hoàn toàn mới này đến cùng là như thế nào.

Mà trong những tiếng nghị luận này.

Máy bay rất nhanh lái vào trên một hòn đảo nhỏ không người.

Tiếng ong ong ong của động cơ quanh quẩn bên tai, xuyên qua tầng mây mù bên dưới, đã có thể mơ hồ nhìn thấy phong cảnh trên đảo, hoàn toàn khác với bố cục của CG Hồng Hoang.

[Bạn đã tiến vào Vương Bài Chiến Trường, chuẩn bị sẵn sàng!]

Theo một giọng nữ nhắc nhở, trong lòng lão E chấn động, lập tức nhìn chằm chằm một điểm tài nguyên thoạt nhìn giống như là khu vực nhà xưởng phía bên trái.

Không chút do dự, anh trực tiếp nhảy dù xuống, nhân vật thoát khỏi máy bay, đáp về phía hòn đảo.

Bởi vì lúc trước anh đã nghiên cứu hoạt hình khảo nghiệm do Chim Cánh Cụt công bố, phát hiện điểm tài nguyên trên tuyến đường máy bay là nơi cướp đoạt nhiều nhất, cho nên anh đã thay đổi sách lược, đi cướp nơi xa một chút.

Nhưng mà.

Làm cho anh không ngờ tới.

Khi anh rơi xuống đến một nửa thì dù nhảy trên lưng "tách" một cái, đột nhiên tự động mở ra.

- Hả?

Lão E ngây ngẩn cả người.

- Dù nhảy tự động mở ra à? Đợi đã, cái này không đúng thì phải?

Nếu như anh nhớ không sai thì trong CG Hồng Hoang tuyên bố có một đoạn nhảy dù giữa không trung.

Thậm chí bởi vì không thể mở dù được nên bọn họ suýt chút nữa ngã chết.

Không biết Chim Cánh Cụt thiết kế như vậy có phải là có ý tưởng mới hay không.

Không có suy nghĩ nhiều.

Lão E tiếp tục điều khiển phương hướng.

Hạ xuống khu vực nhà xưởng bên trái.

…

Phanh!

Một tiếng động nặng nề vang lên.

Lão E vững vàng rơi xuống bên ngoài một toà cao ốc trong khu xưởng.

Ngẩng đầu lên, còn có thể nhìn thấy dù nhảy rơi xuống các nơi đầy trời, có không ít người chơi chọn vị trí gần với anh.

- Đi vào trước xem thử có vật tư gì hay không.

Mặc dù trải nghiệm nhảy dù có chút kỳ lạ, nhưng lão E vẫn kích động, khống chế nhân vật tiến vào trong toà nhà lớn bên cạnh, bắt đầu tìm kiếm vật tư.

Không bao lâu, anh nhặt được một khẩu súng ngắn P92 và một băng đạn, trang bị lên bản thân.

Toàn bộ quá trình thao tác vô cùng trôi chảy, cơ bản không khác gì đổi súng CF, làm cho anh thậm UBDlQgyỤ cho rằng mình đang chơi CF.

- Chim Cánh Cụt cũng quá lười biếng rồi, ngay cả tài liệu cũng dùng có sẵn, không chịu thay đổi khác một chút.

Lão E không khỏi chửi thầm một câu.

Không biết có phải là ảo giác hay không, anh cảm thấy phong cách vẽ của trò chơi này có chút thiên về phim hoạt hình.

Lúc ở bên ngoài không chú ý tới.

Nhưng sau khi đi vào cao ốc, rất nhiều chi tiết đã lộ rõ, hoàn toàn là tài liệu cơ sở được tô màu lên.

Ngay cả thùng đựng hàng bên ngoài cũng giống như là từng khối lập phương nhựa to lớn được bày biện song song, ngoại trừ màu sắc không giống nhau ra thì căn bản không có chút chi tiết nào đáng nói.

- Hình như có chút thô ráp thì phải?

- Không phải là đẩy nhanh tốc độ để ra mắt chứ?

- Kém xa so với CF cùng nhà.

- Động tác đổi súng đều giống nhau như đúc.

- Hay là tới nơi khác xem thử?

Ở phương diện trò chơi bắn súng, thực lực của Chim Cánh Cụt vẫn rất mạnh, bằng không thì cũng không thể chiếm lấy vị trí đầu bảng trò chơi tương tự lâu như vậy.

Nhưng game Vương Bài Chiến Trường này, người sáng suốt đều có thể nhìn ra là được đẩy nhanh tốc độ, rất nhiều chi tiết đều không làm tốt.

Hoàn toàn dựa vào kho tài liệu sống khổng lồ để khâu ra tới.

- Được thôi, dù sao thì trò chơi này cũng không phải là quá xem trọng chi tiết vật thể.

Lão E tự an ủi mình, lại tiếp tục vơ vét những tòa nhà khác, tìm được không ít vật tư, cơ bản đều là các loại súng đạn và lựu đạn.

Mãi cho đến khi thu thập xong toà cao ốc thứ ba, nơi xa đột nhiên truyền đến một trận tiếng súng gấp rút.

- Tới rồi! Có người sờ vuốt đến đây, anh ta dám bước vào địa bàn của tôi, chán sống rồi.

Rất nhanh, anh đã lên tới mái nhà, hào hứng vội vàng nâng súng ngắm chuẩn xung quanh.

Tìm một hồi, cuối cùng anh phát hiện hai bóng người đang giao chiến trên một sườn núi bên ngoài khu vực nhà xưởng.

Anh có mấy năm kinh nghiệm trong trò chơi bắn súng, phản ứng đương nhiên là nhanh chóng, lập tức nhắm súng về phía một người chơi trong đó.

Phanh phanh hai phát, nổ đầu người kia ngay tại chỗ.

Tiếp theo lại thừa dịp một người khác đang kinh hoảng thì bổ thêm mấy phát, giải quyết đối phương.

- Tàm tạm, xúc cảm cũng được.

Nhìn thi thể biến mất ở phía xa, lão E hài lòng nói.

Mặc dù phương diện chế tác không quá chói sáng, nhưng phối hợp với cách chơi mới, trò chơi này vẫn đáng giá thưởng thức, ít nhất vẫn duy trì ở mức hợp cách.

Cũng làm cho anh có động lực tiếp tục chơi.

Những người chơi khác tiến vào game cũng ôm ý nghĩ tương tự anh, dần dần đắm chìm trong trò chơi này.

Chương 466: Công Phu Cao Đến Đâu Cũng Sợ Hack (1)

- Quản lý Tăng, đã có số liệu hậu trường của giờ thứ nhất rồi.

Tổ hạng mục Hoán Hải, Chim Cánh Cụt.

Giờ đầu tiên trò chơi ra mắt vừa mới trôi qua, nhân viên phía dưới đã cầm lấy số liệu ghi lại, tìm tới Tăng Phú Minh đang giám sát công việc.

- Nhanh như vậy đã ra rồi à? Cho tôi xem thử!

Tăng Phú Minh nhận lấy bảng báo cáo, cẩn thận tìm đọc.

Không lâu sau, lông mày của anh bỗng nhiên nhíu lại.

- Tỷ lệ người chơi trực tuyến còn chưa tới 70%?

Giờ thứ nhất, tỷ lệ trực tuyến chưa tới 70%, đây đã là số liệu rất thấp.

Nhưng vừa nghĩ tới trò chơi này của bọn họ là đẩy nhanh tốc độ để ra mắt sớm, anh cũng tiêu tan bất mãn, thậm chí mỉm cười.

Với số lượng người chơi khổng lồ của Chim Cánh Cụt.

Đừng nói là 70%, cho dù giảm xuống 50% thì cũng có 1 triệu người đang online.

Điều này đối với một trò chơi mới mà nói là vô cùng khủng bố, quả nhiên bọn họ lựa chọn cách chơi mới này là đúng.

Chờ bọn họ từng bước xâm chiếm sạch sẽ thị trường này.

Cho dù Hồng Hoang hoặc là công ty khác muốn chen chân vào thì cũng không có cơ hội.

Cuối cùng chỉ có thể nhìn bọn họ xưng vương xưng bá trong thể loại bắn súng.

- Không tệ, tiếp tục tăng cường tuyên truyền, tận lực ổn định càng nhiều người chơi.

- Tốt.

Nhân viên đáp lại một tiếng rồi vội vàng rời đi, trên mặt có sự vui mừng khó nén.

Yêu cầu của bọn họ không cao giống như Tăng Phú Minh, giờ đầu tiên đã có 1 triệu người còn online, như vậy cũng đã gần vượt qua mấy trò chơi trụ cột dưới cờ Chim Cánh Cụt rồi.

Cách chơi Đại Đào Sát này, quả nhiên có tiềm lực to lớn!

....

Phanh phanh phanh ——

Ầm ầm!!!

Tiếng súng kịch liệt kèm theo tiếng nổ đinh tai nhức óc quanh quẩn trong phòng livestream của lão E.

Sau khi chém giết nửa giờ đồng hồ, rốt cuộc anh đã đứng vào top 5, trên đảo cũng chỉ còn lại anh và bốn người chơi khác mà thôi.

- Không tệ, mới ván đầu đã tiến vào top 5 rồi.

- Chủ phòng vẫn là có chút trình đồ.

- Giết thêm bốn người nữa là hạng nhất!

- Có chút khó khăn, đám người kia vẫn luôn trốn ở trong kiến trúc không ra.

- Chủ yếu là bản đồ này quá lớn, kiến trúc công sự che chắn lại nhiều.

- Cách chơi này vui thì vui đấy, nhưng cảm giác chơi xong một ván lại mệt quá, cứ lo đi tìm người.

Sau khi không ngừng xâm nhập, các người chơi rốt cục dần dần phát hiện một tai hại khác của trò chơi này.

Đó chính là bản đồ quá lớn!

Nếu là bản đồ CF, cơ bản đều là sân bãi hộp cát phong bế, tùy thời có thể gặp phải kẻ địch.

Nhưng Vương Bài Chiến Trường này vì sao chép cách chơi Đại Đào Sát của Hồng Hoang mà mở rộng địa đồ gấp mấy chục lần.

Ngay từ đầu nhiều người còn tốt.

Càng đánh về sau thì càng phát hiện khó tìm người.

Chim Cánh Cụt hiển nhiên cũng cân nhắc đến chỗ thiếu hụt này, cho nên tăng lên một chức năng là đánh dấu vị trí, khi trên sân chỉ còn lại mười người chơi thì sẽ đánh dấu vị trí của từng người.

Mặc dù như vậy có thể tạo ra tác dụng nhất định.

Nhưng bản đồ quá lớn, muốn chạy tới cũng cần thời gian rất lâu.

Hao phí tới tận hơn năm mươi phút, lão E mới bị một súng nổ đầu lúc chiến đấu trong rừng, lấy được thành tích hạng ba.

- Tạm được, mặc dù thời gian hơi dài, nhưng cách chơi của

Đại Đào Sát quả thật rất thú vị, đáng tiếc không lấy được vị trí thứ nhất.

Lão E tiếc nuối nói, giơ tay xoa hai mắt mỏi nhừ và cổ tay cứng ngắc, tiếp theo lại tiếp tục chơi ván khác.

So sánh một chút.

Những người chơi khác không có nhiều thời gian như vậy lại hơi chút khó tiếp thu.

Một ván gần một giờ đồng hồ, còn không thể nghỉ ngơi nửa đường, riêng điều này đã khuyên lui không ít người chơi.

Hơn nữa, điều quan trọng là.

Chơi cũng không có gì khác biệt quá lớn so với CF.

Nhiều lắm chỉ là đổi bản đồ lớn hơn một chút mà thôi.

Ngoại trừ bối cảnh Đại Đào Sát ra thì cách chơi cơ sở thật ra không có thay đổi, đều là đổi súng không ngừng đánh giết kẻ địch, sau đó lại đổi súng tốt hơn.

Hơn nữa khoảng trung gian quá dài, đa số thời gian không phải là đang vơ vét vật tư thì là đang gấp rút lên đường.

Ngay từ đầu còn có cảm giác mới mẻ chống đỡ.

Nhưng càng đi về phía sau thì càng cảm thấy nhạt nhẽo, còn không bằng trở về chơi CF.

Tỷ lệ trực tuyến vốn là 70% cũng giảm xuống khoảng 50%, không khác biệt so với dự tính của Tăng Phú Minh ngay từ đầu.

Nhưng anh cũng không lo lắng.

Cho dù chỉ có 50% thì cũng đủ đè sập các công ty khác.

Mà trong một tuần sau đó, bọn họ cũng đều tập trung tuyên truyền Vương Bài Chiến Trường, số người chơi trực tuyến ổn định ở 1 triệu trở lên, xem như là một thành tích phát đầu rất không tệ.

Cho dù là công ty khác đỏ mắt thì cũng chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng suông, trơ mắt nhìn Chim Cánh Cụt nhanh chân đến trước.

Trong đó gấp nhất là nhân viên Hồng Hoang

.....

- Tổng giám đốc Trần, nếu cứ tiếp tục như vậy nữa thì thật sự sẽ bị bọn họ vượt lên trước!

Trong phòng họp, lão Lý gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng.

Các tổ trưởng tiểu tổ khác cũng tràn đầy ưu sầu, cảm nhận được thế cục gấp gáp.

- Hay là chúng ta lên bản thử nghiệm trước đi? Trước tiên ổn định nhiệt độ một đợt, sau đó lại đổi mới ưu hóa.

Có người không nhịn được đề nghị.

- Tôi cảm thấy được đấy, nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, người chơi sắp bị Chim Cánh Cụt cướp sạch rồi.

- Cùng lắm sau khi ra mắt thì chúng ta lại tăng ca thêm một thời gian, giải quyết tất cả các vấn đề khảo nghiệm!

- Nhưng làm như vậy sẽ có ảnh hưởng đến danh tiếng của chúng ta chứ?

Cho tới nay, Hồng Hoang bọn họ đều lấy chất lượng làm chủ, vất vả lắm mới dựng nên danh tiếng trong quần thể người chơi.

Nếu như bởi vì lần này ra mắt một game bán thành phẩm sớm

làm hỏng sự cố gắng mấy năm nay, vậy thì có chút mất nhiều hơn được.

Nhưng làm bọn họ trơ mắt nhìn Chim Cánh Cụt tu hú chiếm tổ, cướp đi nhiệt độ thuộc về bọn họ thì lại cảm thấy khó chịu vô cùng.

Dù sao thì đây cũng là mấy tháng cực khổ vất vả của mọi người, cố gắng cùng nhau khai phá, bao hàm mồ hôi của mỗi một nhân viên tất cả bộ môn.

Cho dù thất bại.

Vậy cũng hẳn là thua ở dưới sự đọ sức đường đường chính chính!

Đến lúc đó cho dù không cam lòng thì nhiều lắm nhận một tiếng tài nghệ không bằng người.

Mà không phải là biệt khuất giống như bây giờ!

Chương 467: Công Phu Cao Đến Đâu Cũng Sợ Hack (2)

- Ra mắt đương nhiên là phải ra mắt, nhưng mà không phải bây giờ.

Lúc này, Trần Lâm ngồi ở chủ vị lên tiếng.

Phòng họp vốn đang ồn ào lập tức yên tĩnh lại, tất cả ánh mắt đều rơi xuống trên người anh.

- Tổng giám đốc Trần có tính toán gì hay không?

Lão Tống lên tiếng hỏi ra nghi ngờ trong lòng bọn họ.

- Các người chờ xem kịch vui là được rồi, chắc là không qua được mấy ngày nữa thì hướng gió bên Chim Cánh Cụt sẽ bắt đầu thay đổi, trong khoảng thời gian này chúng ta chỉ cần nắm chặt làm khảo thí tối ưu cuối cùng là được.

Chỉ là 50% người chơi trực tuyến cỏn con mà đã cho rằng có thể kê cao gối ngủ?

Bên phía Chim Cánh Cụt vẫn quá coi thường nhóm người chơi này rồi.

Trần Lâm cười nhạt một tiếng, không nhìn ra có bất kỳ cảm giác cấp bách nào.

Trong lòng nhân viên phía dưới vui mừng.

Chẳng lẽ ông chủ còn có chuẩn bị ở sau à?

Đáng tiếc là Trần Lâm cũng không giải thích quá nhiều, sau khi nói xong thì chậm rãi đứng dậy.

- Được rồi, tất cả trở về làm việc đi, tôi muốn nhìn thấy trò chơi thành phẩm trước 15 tháng này, có thể làm được không?

- Đương nhiên là được!

Lão Lý lên tiếng đầu tiên.

Tiếp theo, các tổ trưởng tiểu tổ khác cũng nhao nhao đáp lại, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ.

Đồng thời trong lòng chờ mong, rốt cuộc trước ngày 15 sẽ xảy ra chuyện gì có thể làm cho hướng gió của Chim Cánh Cụt thay đổi.

Mang theo sự nghi ngờ này, bọn họ đều đứng dậy rời khỏi phòng họp, mau chóng hoàn thành công việc cuối cùng.

.....

Đảo mắt một cái.

Lại là ba ngày trôi qua.

Trải qua khoảng thời gian tuyên truyền, nhiệt độ game online Vương Bài Chiến Trường của Chim Cánh Cụt tăng vọt chưa từng có, hấp dẫn không ít người chơi vào hố.

Trong đó nhiều nhất là học sinh vừa mới được nghỉ hè.

Là một thế hệ có sức sống lớn nhất, đương nhiên là trở thành quân chủ lực trong mạng lưới trò chơi, mỗi ngày bọn họ đều chơi hết trận này đến trận khác không ngừng nghỉ.

Đồng thời.

Tiếng mắng đối với trò chơi này cũng bắt đầu nhiều hơn.

Ví dụ như lag rớt mạng, thời gian của một ván quá dài, đi xuyên qua mô hình rồi kẹt cứng, bug đổi súng, thao tác bị chậm và đủ loại vấn đề khác theo người chơi

Đây đều là bởi vì Chim Cánh Cụt nóng lòng ra mắt game.

Càng trí mạng hơn là.

Theo trò chơi ngày càng hot.

Bên trong bắt đầu xuất hiện đủ loại hack, xuyên tường, tự ngắm, khoá máu, dịch chuyển, cái gì cũng có.

Điều này làm cho tiếng oán than của người chơi bình thường xuất hiện khắp nơi.

Nhân viên hậu trường của Chim Cánh Cụt cũng gấp đến độ sứt đầu mẻ trán.

Sau mấy ngày không thấy cập nhật vá lỗi, cuối cùng dẫn phát thủy triều thoát hố, số người chơi trực tuyến điên cuồng sụt giảm.

Lần nghiêm trọng nhất.

Mấy streamer lớn trong Đấu Cá Mập kết nối đối chiến, xem thử cuối cùng ai có thể thắng được đối cục.

Kết quả gặp phải hack tự ngắm, những ai trốn trong kiến trúc đều bị người khác một súng nổ đầu, một tổ bị diệt hết, quả thực là phách lối đến cực điểm.

Sau đó bọn họ thử mấy lần, kết quả đều là lấy các loại phương thức chết bởi hack.

Trong nháy mắt, toàn bộ vòng tròn trò chơi đều nổ tung.

Mấy streamer phẫn nộ xoá game rời hố, kéo theo các fan hâm mộ theo bọn họ cũng đều rời đi.

- Hack! Lại là hack!

Nhận được tin tức, mấy người lão Lý vừa kinh vừa vui.

Cuối cùng cũng hiểu được hướng gió sẽ thay đổi mà Tổng giám đốc Trần nói là có ý gì.

Cũng không phải là anh ấy có chuẩn bị gì ở phía sau.

Mà là đã sớm dự liệu được loại tình huống này.

Trò chơi thi đấu coi trọng nhất là cái gì?

Công bằng!

Hack xuất hiện không thể nghi ngờ là một lần trọng thương đối với tính công bằng của trò chơi.

Nếu như giải quyết không kịp thời, vậy thì trò chơi này sẽ tương đương với bị tuyên án tử hình!

- Ha ha đáng đời! Ai bảo bọn họ vội vã ra mắt mà lại không làm tốt biện pháp an toàn, lần này gặp báo ứng rồi!

- Tôi đã xem qua trò chơi kia, biện pháp phòng hộ làm rối tinh rối mù, xuất hiện hack cũng không kỳ quái.

- Lần này có bọn họ bận rộn.

- May mà chúng ta không xúc động đăng lên bản thử nghiệm.

Các nhân viên cười trên nỗi đau của người khác, lại may mắn không thôi.

Mặc dù trong lòng cũng căm thù hack đến tận xương tuỷ,

nhưng lần này lại không thể không tán thưởng một tiếng.

Hack rất hay!

Đang nghĩ ngợi.

Trần Lâm đi ra khỏi văn phòng, đi vào trong đoàn đội chế tác.

- Chuẩn bị một chút, công bố đoạn CG tuyên truyền thứ hai, thuận tiện đăng thông báo, trò chơi sẽ ra mắt vào giữa trưa ngày 15!

- Được!

Các nhân viên mừng rỡ nhận mệnh lệnh.

Chuẩn bị lâu như vậy.

Cuối cùng cũng đến lúc bọn họ phản kích rồi!

…

Trò chơi mới của Hồng Hoang sắp được công bố rồi!

Ngay khi các người chơi ngán ngẩm bởi vì chuyện Vương Bài Chiến Trường bị hack thì một tin tức nặng ký bỗng nhiên cấp tốc truyền ra trên mạng.

Đại Đào Sát chính thống, Tuyệt Địa Cầu Sinh chính thức ra mắt vào ngày 15 tháng này!

Tin tức này vừa ra đã chấn động các nơi.

- Đến rồi, trò chơi mới của Hồng Hoang rốt cuộc cũng tới rồi!

- Quả nhiên là Hồng Hoang muốn ra tay à?

- Đại Đào Sát chính thống, tuyên truyền thật là khí phách!

- Cách chơi thì vui đấy, đáng tiếc bị Chim Cánh Cụt làm phế đi.

- Không biết Đại Đào Sát của Hồng Hoang như thế nào, đừng đến lúc đó lại là một đống hack.

- Khó mà nói trước được, ngay cả Chim Cánh Cụt cũng bị biến thành như bây giờ, hao tổn chi phí nhân lực quá lớn.

- Chơi mấy ngày, cảm giác cách chơi này cũng chỉ như thế thôi.

Nhờ vào danh tiếng rong huyết của Vương Bài Chiến Trường, hiện tại rất nhiều người chơi đều có mâu thuẫn tâm lý đối với Đại Đào Sát.

Hơn nữa trước đó đã kéo sự chờ mong của mọi người lên quá cao, dẫn đến việc khi chân chính chơi Vương Bài Chiến Trường thì phát hiện không chỉ hao thời gian hao sức lực, chơi còn không thoải mái bằng CF.

Bây giờ bởi vì chuyện hack rốt cuộc bùng lên sự bất mãn trong lòng bọn họ, cảm quan đối với Đại Đào Sát cực kém.

Nếu như trò chơi mà Hồng Hoang làm ra không khác biệt lắm so với Vương Bài Chiến Trường thì thật sự không có gì đáng mong đợi.

- Hả? Hồng Hoang lại phát một video CG tuyên truyền à?

Chương 468: Đừng Đánh Nữa, Các Người Đánh Như Vậy Sẽ Không Chết Người (1)

Lúc này, người chơi lanh mắt bỗng nhiên chú ý tới, lần này ngoại trừ thông báo ngày ra mắt trò chơi ra thì Hồng Hoang còn đăng thêm một CG trò chơi.

Cái CG này khác với CG trước đó, là trực tiếp phát ra bằng phương thức thông báo, độ dài chỉ có 5 phút.

Xem như là loại thường thấy nhất.

Ví dụ như một số biên tập hình ảnh trong trò chơi, tập hợp thời khắc cao năng, cơ bản đều là độ dài này.

Phát hiện này lập tức làm cho nhóm fan trò chơi Hồng Hoang lộ ra sắc mặt quái dị.

- Tổn thọ, Hồng Hoang tuyên bố CG chính thức!

- Lúc này tôi mới phản ứng lại, hình như đây là lần đầu tiên Hồng Hoang tuyên bố CG bằng phương thức "phổ thông" như thế đúng không?

- Chết cười, còn giống như thật sự là như vậy.

- Chẳng lẽ Hồng Hoang đổi tính à? Bắt đầu học công ty khác làm CG đứng đắn?

- Thật là không dễ dàng.

Các người chơi cười hì hì mở ra CG, mở ra giao diện phát video.

Quả nhiên.

Không giống với CG mà Hồng Hoang đã công bố trước đây.

Vừa mới mở ra, âm nhạc hào hùng khí thế vang lên.

Tiếp theo trong một loạt tiếng động cơ tua bin, từng chiếc chiến cơ màu đen lướt qua bầu trời, xoay chuyển tiến lên trên mây mù, kéo ra đuôi lửa thật dài.

Mấy chiếc máy bay vận chuyển vật tư xông phá mây mù, gào thét mà qua, tiếng động cơ ầm ầm làm cho toàn bộ màn hình đều lắc lư theo.

Cảnh tượng mây mù cuồn cuộn hùng vĩ và sức kéo biểu hiện hình tượng cường đại kia khiến cho trong lòng tất cả người xem phim điện ảnh CG rung động.

Bởi vì xuyên qua mây mù, bọn họ đã có thể mơ hồ nhìn thấy khí độc phía dưới và hòn đảo khủng bố tọa lạc trên mặt biển, theo đội ngũ chiến cơ tiến lên mà càng ngày càng gần.

Sau đó chuyển cảnh, đi vào chỗ trung ương của hòn đảo.

Từng đội ngũ phủ phục tiến lên, chạy trốn ở giữa các kiến trúc công sự che chắn.

Có tiếng giao chiến kịch liệt, tiếng nổ lớn xen lẫn tiếng súng vang lên bên tai, giống như chiến trường tràn ngập khói lửa.

Người chơi!

Những nhân vật này tất cả đều là do người chơi diễn!

Trong bầu không khí căng thẳng.

Rất nhiều người đều nhận ra trong từng đội ngũ không ngừng lóe lên trên màn hình kia, rõ ràng đều là do 50 người chơi đóng vai.

Lúc này bọn họ đang mặc áo chống đạn, cầm súng ống và lựu đạn trong tay, chạy khắp nơi trên đảo.

Một đội ngũ trong đó điều khiển một chiếc xe tải việt dã, chạy như bay muốn bỏ xa khí độc nhanh chóng lan tràn mãnh liệt sau lưng, cho dù cách màn hình cũng có thể cảm nhận được một tia gấp gáp.

Ngay vào lúc này.

Tất cả những người sống sót đều có cảm giác, đồng loạt nhìn lên bầu trời.

Mây mù khí độc hội tụ trên bầu trời, một bóng đen khổng lồ lấy thế không thể đỡ đột nhiên xông ra, được một đội chiến cơ màu đen hộ tống xuống tới trên hòn đảo.

Ngay sau đó.

Dây kéo vận chuyển vật liệu buông lỏng ra.

Một chiếc rương màu đỏ và xanh giao nhau mang theo dù nhảy chậm rãi rơi xuống, chính là rơi xuống vùng bình nguyên giữa khu vực chiến trường của tất cả đội ngũ.

- Vật tư nhảy dù!

- Lại là vật tư nhảy dù?

- Mẹ nó, đây chẳng lẽ là cách chơi mới trong trò chơi à?

- Góc độ thả này cũng quá xảo trá rồi.

- Nếu như trong trò chơi có cái này, lại nhét thêm chút vật hi

hữu vào thì chẳng phải là muốn đánh nhau à?

- Tê! Một đống người cướp đoạt vật phẩm đó, nghĩ lại đã thấy kích thích rồi.

- Suy nghĩ này trâu bò thật, không biết Hồng Hoang có thể làm tiến vào trong trò chơi hay không.

Nội dung hoàn toàn mới xuất hiện khiến các người chơi lập tức xôn xao nghị luận.

Mặc dù chỉ là hình ảnh trong mười mấy giây ngắn ngủi, nhưng lại làm cho bọn họ mơ màng hết bài này đến bài khác, suy đoán xem thứ này có thể xuất hiện trong trò chơi hay không.

Dù sao thì ngoại trừ hack là thứ mà bọn họ lên án nhiều nhất ở Vương Bài Chiến Trường Chim Cánh Cụt thì chính là va chạm giữa các người chơi quá ít.

Nhưng vật tư nhảy dù xuất hiện thì lại khác, tuyệt đối sẽ dẫn đến rất nhiều người chơi tiến tới tranh giành.

Cảnh tượng kia chỉ mới tưởng tượng thôi cũng đã vô cùng hùng vĩ.

Chỉ tiếc là.

CG này thật sự quá ngắn.

Chỉ vừa mới tới đoạn nhảy dù rơi xuống, đội ngũ người sống sót từ bốn phương tám hướng hội tụ lại thì kết thúc.

Cùng với một tiếng súng vang lên đánh nát màn hình, logo Tuyệt Địa Cầu Sinh: Đại Đào Sát lên sân khấu một cách bá khí, cũng kết thúc CG.

Lần này.

Nhiệt độ của trò chơi mới Hồng Hoang rốt cuộc bùng nổ.

CG chỉ vài phút ngắn ngủi đã nhấc lên một làn sóng nghị luận.

Thậm chí có người bắt đầu tiến hành phân tích từng khung một đối với CG hoàn toàn mới này, suy đoán nội dung cụ thể của trò chơi mới Hồng Hoang.

Nhất là cách chơi tranh giành vật tư nhảy dù rất có thể xuất hiện trong game, quả thực đã bắt lấy trái tim của mỗi người chơi yêu thích thi đấu tranh đua.

Trên thực tế.

Rất nhiều người trong số bọn họ vẫn là rất thích cách chơi Đại Đào Sát.

Chỉ trách Chim Cánh Cụt không làm người, vì chiếm trước tiên cơ mà bưng bán thành phẩm lên kệ.

Chờ bọn họ làm tốt ưu hóa thanh lý hack, có lẽ tâm của các người chơi đã sớm lạnh thấu.

Lúc này game mới của Hồng Hoang xuất hiện, không thể nghi ngờ là đang bóp lấy mệnh mạch của Chim Cánh Cụt, chuẩn bị thừa dịp anh bệnh đòi mạng anh, cướp đoạt người chơi Chim Cánh Cụt vất vả tích góp mới được.

Một khi chất lượng trò chơi vượt qua kiểm tra.

Ngược lại có thể sẽ vượt qua thành tích dự đoán trước đó.

Nhưng đồng thời cũng có phong hiểm cực lớn.

Bởi vì oán khí trong lòng người chơi đã tích lũy rất sâu, một khi làm không tốt thì có thể sẽ rơi vào nơi vạn kiếp bất phục.

Đây không thể nghi ngờ là một trận đánh cược!

Lấy danh tiếng và chất lượng trò chơi của nhà mình làm tiền đặt cược!

...

- Tốt, rất tốt, tôi muốn xem thử Hồng Hoang nâng mình lên cao như thế, đến lúc đó kết thúc như thế nào.

Tổng bộ Chim Cánh Cụt, sắc mặt của Tăng Phú Minh âm tình bất định.

Mặc dù năng lực của anh không mạnh, nhưng anh lại rất rõ ràng.

Chờ mong quá cao có đôi khi cũng không nhất định là chuyện tốt, ngược lại có thể sẽ trở thành lưỡi dao phản phệ.

Chỉ riêng việc hack quấy nhiễu.

Có lẽ cũng sẽ làm cho Hồng Hoang ăn không hết.

Chương 469: Đừng Đánh Nữa, Các Người Đánh Như Vậy Sẽ Không Chết Người (2)

- Quản lý, chúng ta không áp dụng biện pháp thi thố à?

Một nhân viên bên cạnh hỏi.

- Không cần.

Tăng Phú Minh khoát khoát tay:

- Nhiệm vụ của chúng ta bây giờ là nắm chặt thời gian tiến hành tối ưu hóa trò chơi, không nên quá cao điệu, trước tiên quan sát một chút, vừa vặn có thể để Hồng Hoang giúp chúng ta dời lực chú ý.

Hiện tại toàn bộ trên mạng đều mắng bọn họ tướng ăn khó coi.

Nếu còn tiếp tục làm loạn như vậy nữa thì có lẽ cấp trên sẽ khiển trách anh.

Chi bằng chờ sau khi Hồng Hoang xuống ngựa rồi lại làm ra hành động, như thế còn có thể vãn hồi danh tiếng đã mất, đẹp cả đôi đàng.

Có thể nói.

Trò chơi của Hồng Hoang này tốt hay dở.

Quyết định hướng đi sau này của phân loại trò chơi bắn súng.

Là nhà Chim Cánh Cụt bọn họ độc đại hay là trăm hoa đua nở, tất cả biểu hiện thực tế sau khi trò chơi này lên mạng!

...

Chớp mắt một cái.

Đã đến ngày 15.

Trong mấy ngày mà các người chơi bẻ đầu ngón tay đếm ngược, Tuyệt Địa Cầu Sinh, game online mới của Hồng Hoang được xưng là Đại Đào Sát chính thống rốt cuộc nghênh đón ra mắt chính thức.

Trong lúc nhất thời các trò chơi và truyền thông tranh nhau báo đạo.

Các bình đài livestream lớn cũng mở ra phòng trò chơi chuyên môn, tiến hành hoạt động chiêu mộ streamer mới cho phân khu Đại Đào Sát.

Rất nhiều streamer nhỏ âu sầu thất bại, lại mang trong lòng mơ ước nổi tiếng nhao nhao tràn vào trong phân khu mới.

Giống như là khi Vương Bài Chiến Trường mới ra mắt.

Thậm chí còn hơn.

- Đến rồi, trò chơi mới của Hồng Hoang cuối cùng cũng đến rồi.

- Phô trương còn hơn cả Chim Cánh Cụt, cũng đừng lật xe nha.

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu đã sớm chờ ở đó, bị nhiệt độ khoa trương của phân khu mới làm giật nảy mình.

Nếu nhiệt độ như vậy mà bị lật xe, vậy thì Hồng Hoang coi như là tổn thất lớn rồi.

Là một nhà tuyên truyền của Hồng Hoang (tự xưng), cô đương nhiên không muốn nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tốt nhất có thể trực tiếp đánh ngã Chim Cánh Cụt.

- Lật xe cũng tốt, bây giờ tôi muốn nhìn thấy cảnh Hồng Hoang lật xe, hắc hắc.

- Hồng Hoang: Đám điêu dân các ngươi, suốt ngày chỉ muốn mưu hại trẫm!

- Không tồn tại, lần này Hồng Hoang chuẩn bị lâu như vậy, dù nói thế nào thì cũng phải tốt hơn bán thành phẩm của Chim Cánh Cụt một tí xíu chứ.

- Chỉ có một tí xíu thôi à? (icon cười)

- Đại kinh tiểu quái, có biết cách nói bảo thủ không hả?

- Lớn mật một chút, trực tiếp một đợt phong thần!

- Phong thần thì có chút khoa trương, tôi chỉ hy vọng đừng hack quá nhiều, bằng không thật sự sẽ ảnh hưởng đến tâm tính.

Tâm tình hiện tại của người chơi có thể nói là vô cùng phức tạp.

Bọn họ hy vọng trò chơi của Hồng Hoang có thể làm tốt, nhưng lo lắng kỳ vọng quá lớn, cuối cùng lại thất vọng lần nữa.

Cho nên rất nhiều người đều duy trì thái độ quan sát.

Ngay cả trong lòng nhân viên Hồng Hoang cũng không có nắm chắc.

Sợ trò chơi lên kệ bạo chết.

Mặc dù bọn họ cảm thấy trò chơi nhà mình vô cùng hay, nhưng cũng phải có người chơi mua mới được, bằng không khoe

khoang nhiều cũng vô dụng.

May mắn.

Quá trình dày vò này cũng không kéo dài bao lâu, 12 giờ trưa đúng hẹn mà tới.

Theo đó là giao diện đổi mới, một trò chơi mới đập vào mắt.

[Trò chơi: Tuyệt Địa Cầu Sinh Đại Đào Sát]

[Giới thiệu vắn tắt: Ở nơi được gọi là đảo ma quỷ, rốt cuộc ai có thể sống đến cuối cùng? Tất cả đều phải dùng súng trong tay để nói chuyện!]

[Loại hình: Bắn Súng, Đại Đào Sát, Cầu Sinh.]

[Giá bán: 98 tệ]

- Chỉ bán 98 tệ? Quá rẻ.

Âu Dương Hiểu ngạc nhiên cảm thán, tiện tay nhấn nút mua sắm.

Sau khi tiến vào trò chơi, cô rất nhanh đã tới giao diện lựa chọn, bởi vì trò chơi vừa mở, trang phục có thể chọn cũng không tính là nhiều.

Nhưng phần chế tạo khuôn mặt nam nữ và kiểu tóc nhân vật ngược lại làm cho hai mắt cô sáng lên, rất nhanh đã tạo ra một nhân vật nữ, đi vào giao diện chủ của trò chơi.

- Quả nhiên, độ hoàn thiện của trò chơi này cao hơn Chim Cánh Cụt rất nhiều, phong cách vẽ cũng rất thực, có thể tự do lựa chọn ngôi thứ nhất và ngôi thứ ba, hơn nữa lại có ba loại hình thức?

Âu Dương Hiểu nhìn hình thức lựa chọn ở góc dưới bên trái.

[Một người]

[Hai người]

[Bốn người]

Phát hiện này lập tức làm cho cô mừng rỡ.

Lập tức mở ra giao diện bạn bè phía dưới, thử mời Tiểu Thiến đang online.

Không ngờ lại thật sự mời thành công, một nhân vật nam xuất hiện trên giao diện chính của cô.

- Hả? Thật sự có thể mời đồng đội à? Chị Hiểu Hiểu phải không? Chị cũng đang chơi Tuyệt Địa Cầu Sinh à?

Giọng nói của Tiểu Thiến từ trên kênh party truyền ra.

Điều này làm cho Âu Dương Hiểu ngạc nhiên không thôi, lại có chút cổ quái.

- Là tôi là tôi, sao cô lại chọn nhân vật nam vậy?

- Hắc hắc, như vậy càng có cảm giác tương phản hơn một chút, mấy người Huân Nhi thì sao? Muốn gọi bọn họ cùng chơi không?

- Tôi vừa gọi qua, bọn họ nói còn đang ăn trưa, hay là hai chúng ta thử hình thức hai người trước đi?

- OK, chị Hiểu Hiểu nhớ mang tôi bay nha.

- Nhất định rồi.

Lão nương chính là Thương Thần thông quan hoang dã đại phiêu khách tây bộ, chơi loại trò chơi này còn không phải là nhẹ nhàng nắm chắc à?

Không có do dự, Âu Dương Hiểu trực tiếp lựa chọn bắt đầu từ hình thức hai người.

Bá!

Chuyển cảnh.

Hai người đi đến trên một quảng trường bỏ hoang quen thuộc.

Một chiếc máy bay đang đậu sát bên cạnh, chuẩn bị cất cánh bất cứ lúc nào.

Mà lúc này.

Trên quảng trường đã tụ tập hơn năm mươi người chơi, đang ở các nơi trong quảng trường nhanh chóng thích ứng với trò chơi.

- Oa, độ hoàn nguyên thật cao!

- Game Vương Bài Chiến Trường so với cái này quả thực chính là hàng nhái!

- Xác thật tinh tế hơn rất nhiều, cảnh vật xung quanh cũng mô phỏng giống thật hơn, Hồng Hoang thật sự không có gì để nói về phương diện chất lượng.

- Bây giờ chỉ cần nhìn xem ưu hóa thế nào.

- Đám người kia đang làm gì vậy? Kéo bè kéo lũ đánh nhau à?

Đột nhiên, khán giả trong phòng livestream chú ý tới bên cạnh máy bay, một đám người chơi đang tập hợp dùng nắm đấm điên cuồng đánh lộn.

Chương 470: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (1)

Âu Dương Hiểu thử một chút, trò chơi còn chưa bắt đầu vậy mà đã có thể tấn công những người khác, hoặc là bày ra các loại động tác.

Mà ngay vào lúc này, một giọng nói huyên náo xuyên qua tai nghe vang lên bên tai cô.

- Đừng đánh nữa, các người đánh như vậy sẽ không chết được!

- Thu mua điện thoại cũ hư nát, chậu rửa mặt inox đây...

- Ha ha ha, thế mà lại có kênh chat công cộng, trò chơi này quá tuyệt.

- Alo alo, có ai nghe thấy tôi nói chuyện không?

- Cười chết tôi, một đám người vây lại đánh nhau kích động như vậy à?

Kênh giọng nói!

Trò chơi này lại có kênh chat công cộng!

Nghe thấy những âm thanh xa lạ không ngừng vang lên kia, hai người Âu Dương Hiểu và khán giả đều cười ra tiếng.

Ngay từ đầu đã kỳ hoa như vậy rồi.

Trò chơi của Hồng Hoang quả nhiên không làm cho bọn họ thất vọng.

…

Kênh công cộng xuất hiện làm cho các người chơi giống như phát hiện đại lục mới, thừa dịp một trăm người còn chưa đầy mà nhao nhao làm đủ trò.

Ví dụ như đấm đánh lung tung hạ thể người khác một trận, ngồi xổm tập thể thành một hàng dài, ném bình xăng vào trong đám đông hoặc là bật nhạc sàn quẩy cực mạnh.

Cảnh tượng náo nhiệt kia trực tiếp làm cho hai người Âu Dương Hiểu cười ra tiếng ngỗng kêu.

- Không hợp thói thường, đám người này thật sự là quá bất hợp lý.

- Sợ là tôi vào nhầm trò chơi rồi, ha ha ha.

Mặc dù các cô đều là streamer nhưng vẫn bị những người chơi da mặt dày này chọc cười nghiêng ngả.

Tiểu Thiến hứng thú, cũng thử mở ra kênh công cộng, dùng giọng nói cực kỳ ỏn ẻn nói chuyện:

- Trò chơi này thật là khó quá đi ~ Lát nữa các anh có thể đừng đánh tôi hay không?

Vừa nghe được lời này, kênh công cộng đầu tiên là yên tĩnh, sau đó bỗng nhiên bộc phát một mảnh kêu sợ hãi.

- Má ơi! Người chơi nữ!

- Trò chơi này vừa mở đã có người chơi nữ à?

- Tôi không tin! Tuyệt đối là dùng ứng dụng đổi giọng nói!

- Đổi giọng nói? Còn có thể chơi như vậy à?

- Ngay cả nhân vật cũng là nam, quả nhiên là đại hán móc chân!

- Ngụy nương mau bò cho lão tử!

Trong nháy mắt, các người chơi đã lần theo giọng nói tìm đến, bao vây nhân vật của Tiểu Thiến vào giữa, tụ tập rất nhiều bóng người.

Nghe thấy lời của bọn họ, Tiểu Thiến lập tức nổi giận, trực tiếp biến trở về giọng nói nguyên bản.

- Mẹ nó! Dám nói lão nương là đại hán móc chân, các anh chờ đó, đợi chút nữa lên đảo tôi xử các anh đầu tiên!

Trời ạ!

Thật sự là người chơi nữ à?

Mấy người chẳng những không tức giận, mà còn vui mừng vô cùng.

Thái độ lập tức thay đổi một trăm tám mươi độ, xông tới giống như là vây xem động vật hiếm, càng có người chủ động xin đi giết giặc nói muốn dẫn cô đi.

Dù sao thì người chơi nữ trong trò chơi này vốn dĩ không nhiều.

Hơn nữa còn dám dùng giọng nói thật.

Chỉ tiếc là.

Bọn họ không náo nhiệt được bao lâu thì 100 người đã nhanh chóng xếp đầy, toàn bộ người bị dịch chuyển lên trên máy bay, bay về phía hòn đảo trên biển.

- Sắp bắt đầu rồi!

Mặc dù Âu Dương Hiểu ở bên cạnh cười không ngừng.

Nhưng khi nhìn thấy máy bay cất cánh thì cô vẫn trở nên khẩn trương, cũng không để ý tới kênh công cộng nữa.

- Chị Hiểu Hiểu, chúng ta nên nhảy nơi nào?

Trải qua mấy ngày mưa dầm thấm đất, Tiểu Thiến đã có hiểu biết cơ bản về cách chơi Đại Đào Sát, mới vừa lên máy bay đã suy tính tới địa điểm đổ bộ.

Cô rất rõ ràng, lựa chọn vị trí bắt đầu rất có thể sẽ quyết định cuối cùng các cô có thể đi bao xa.

Đã không thể lựa chọn nơi thoạt nhìn là vật tư phong phú nhất, cũng không thể quá hẻo lánh, bằng không cơ bản đều là một chữ 'chết'.

- Tôi xem trước một chút.

Âu Dương Hiểu ấn mở bản đồ, sau đó toàn cảnh đảo nhỏ nhìn từ trên xuống xuất hiện ở giao diện.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ phòng livestream đều nổ tung.

- Đây là bản đồ trên đảo à?

- Có phải quá lớn hay không?

- Dựa theo tỉ lệ thì ít nhất cũng lớn hơn trò chơi bên Chim Cánh Cụt gấp ba lần!

- Bản đồ lớn như vậy, chỉ việc chạy thôi cũng đã mệt chết rồi.

- Chẳng lẽ Hồng Hoang không biết khuyết điểm của bản đồ lớn à?

Bọn họ vốn cho rằng bản đồ của Vương Bài Chiến Trường đã đủ lớn.

Thế mà Tuyệt Địa Cầu Sinh của Hồng Hoang lại càng lớn hơn!

Không nói đến việc trên đảo còn chia ra mấy khu vực, địa hình còn cực kỳ phức tạp.

Các loại đồi núi trải rộng khắp nơi, còn có từng con đường khúc chiết vờn quanh giống như mạng nhện.

Càng đừng nói đến từng mảng điểm vật tư và kiến trúc được đánh dấu kia, quả thực chính là một mê cung nhỏ!

Nếu như đánh tới cuối cùng.

Tìm người tìm tới khi nào?

Sợ không phải là chạy đến gãy chân chứ.

- Chẳng lẽ Hồng Hoang không phát hiện vấn đề này à? Hoặc là chưa kịp đổi?

Âu Dương Hiểu phát ra một tiếng nghi ngờ.

Thấy hòn đảo càng ngày càng gần, cô cũng không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức khoá chặt vị trí cách tuyến hàng không hơi xa một chút.

- Tiểu Thiến, nhảy vào nông trường đi, bên kia an toàn hơn, bên trái hướng xuống một chút.

Các cô ngồi máy bay là từ nam bay về hướng bắc.

Sau khi xuyên qua một đảo phụ ở vùng cực nam sẽ chính thức tiến vào chủ đảo, bên cạnh trái phải vừa vặn có một nơi được đánh dấu là nông trường, thoạt nhìn không tính là quá dễ thấy.

- Hả? Không nhảy thành P à? Tôi cảm thấy nơi đó cũng rất tốt.

Giọng nói của Tiểu Thiến vang lên trong kênh đội ngũ, hiển nhiên cô cũng đang xem bản đồ.

- Cô ngốc à, máy bay của chúng ta sẽ dừng lại ở trên không thành phố P, đến lúc đó khẳng định có một đám người nhảy xuống, chiêu này của tôi gọi là nông thôn vây quanh thành thị, chờ bọn họ tự giết nhau xong rồi lại đi qua nhặt nhạnh chỗ tốt.

Âu Dương Hiểu nói với bộ dáng quân sư quạt mo, mở miệng một trận khoác lác trước màn hình.

Nghe cô nói như vậy, hình như là có chút đạo lý, Tiểu Thiến lập tức đồng ý.

Chờ máy bay vượt qua đảo phụ, đi vào vị trí ngang hàng với nông trường, hai người không có do dự, bỗng nhiên nhảy xuống máy bay rơi về phía nông trường.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của các cô.

Sau khi máy bay tiến lên một đoạn đến thành phố P, một đám người nhao nhao nhảy dù, lít nha lít nhít nối thành một mảnh

- Khá lắm, nhiều người như vậy chạy sang bên kia à?

Tiểu Thiến bị giật nảy mình.

Chương 471: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (2)

Mặc dù không biết số lượng cụ thể, nhưng tuyệt đối có hai mươi, ba mươi người.

Nếu như các cô cũng nhảy xuống thành phố P thì chẳng phải là vừa rơi xuống đất sẽ bị một đám người đánh à?

- Oa, hình tượng nhảy dù này thật tuyệt!

Lúc này giọng nói sợ hãi thán phục của Âu Dương Hiểu vang lên, kéo cô trở lại.

Sau khi nhảy xuống máy bay.

Các cô xuyên qua tầng mây, bên tai truyền đến tiếng gió vù vù.

Lại thêm hình ảnh mơ hồ do rơi xuống với tốc độ cao, rốt cuộc cũng cảm nhận được sự kích thích của việc nhảy dù trên cao.

Nhất là khi nhìn thấy mặt đất càng ngày càng gần, sự vật ở trước mắt nhanh chóng phóng đại, cảm giác rung động khi nhìn xuống đại địa tuyệt đối là không lời nào có thể diễn tả được.

Lập tức đã mê hoặc hai người thật sâu.

Hơn nữa điều khiến các cô vui mừng chính là.

Trò chơi nhảy dù này là dùng tay khống chế, có thể tự chủ lựa chọn thời cơ nhảy dù, có thêm một chút cảm giác thao tác.

Nhưng ngay lúc đó.

Vẻ mặt của hai người bỗng nhiên biến đổi.

- Chuyện gì vậy? Hình như chúng ta đang đi lệch hướng quỹ đạo?

- Là quán tính! Quán tính của máy bay đã ném chúng ta đến bên phía thành P!

- A a a! Mau dừng lại!

Trong phòng livestream vang lên tiếng gào thét hoảng sợ của hai người, bắt đầu luống cuống tay chân khống chế phương hướng.

Nhưng cho dù các cô có khống chế như thế nào thì cũng đã không kịp thay đổi, cùng đám người nhảy dù kia đi về phía thành P.

- Ha ha ha, Babi Q.

- Không nghĩ tới phải không? Chuyện này không phải do các người muốn là được.

- 666, nhảy máy bay còn có quán tính.

- Động cơ vật lý làm được không tồi.

- Đây chẳng phải là hiệu quả tiết mục đã tới rồi à?

- Hay là thử xem không bung dù có ngã chết hay không?

Chủ phòng kêu la càng lớn tiếng thì khán giả cười càng to.

Đồng thời bị động cơ vật lý của trò chơi này làm cho kinh diễm.

Cứ như vậy.

Lúc bọn họ nhảy dù thì cần phải chọn thời cơ tốt mới được.

Bằng không rơi xuống chỗ chim không thèm ị phân thì rất lúng túng.

- Được rồi, thành phố P thì thành phố P, Tiểu Thiến, chúng ta đi vào đại khai sát giới!

Thấy chuyện không thể vãn hồi, Âu Dương Hiểu cũng nghĩ thoáng, lập tức chuyển biến suy nghĩ vội vàng nói.

- Hả? Không phải cô nói là muốn nông thôn vây quanh thành thị à?

Tiểu Thiến ngây ngốc một chút.

- Thời đại thay đổi rồi lão muội, thế cục bây giờ chính là cơ hội để chúng ta dương danh lập vạn, để cho bọn họ nhìn xem ai mới là nữ võ thần thành phố P!

Nghe Âu Dương Hiểu nói, khán giả lại cười ra tiếng.

Đây là vị nữ huấn luyện viên thể hình mà bọn họ quen biết à?

Từ khi nào nói chuyện cũng mang theo một cỗ Đông Bắc (sang sảng, không câu nệ) vậy?

Mùi vị này cũng quá vọt rồi!

Tiếp tục như vậy nữa.

Sợ là sẽ biến thành một nữ hán tử móc chân mất.

Quan trọng nhất là, hai người một người dám nói, một người dám nghe.

Nghe xong muốn huyết tẩy thành phố P, Tiểu Thiến lập tức tỉnh táo tinh thần, hô to bung dù nhảy xuống.

Vừa mới hạ xuống đã vội vã chạy vào trong một căn nhà máy bên cạnh, bắt đầu vơ vét vật tư.

- Cẩn thận, có người tới!

Quả nhiên không ngoài dự liệu, có quá nhiều người đến thành P.

Thậm chí các cô còn chưa kịp nhặt lên mấy món thì đã thấy một bóng người hiện lên ở bên ngoài, cũng tiến vào vị trí của các cô trong mảnh nhà máy này.

Hai người quá sợ hãi, vội vàng tìm kiếm vũ khí khắp nơi.

Nhưng vừa đi không bao xa thì người kia đã cầm một khẩu súng lục xông ra, bắn mấy phát về phía các cô.

- A! Đừng! Hảo hán tha mạng!

Âu Dương Hiểu tránh trên né dưới, miệng không ngừng cầu xin.

Nhưng cô lại hoàn toàn không nhớ mình không mở kênh chat công cộng, thế là diễn một trận Tần Vương vòng quanh cây cột với đối phương.

Khán giả đều cười điên rồi.

- Không phải chứ, khí thế vừa rồi của cô đâu?

- Quá thảm, vừa bắt đầu đã bị người đuổi chạy rồi.

- Đây chính là nữ võ thần của thành phố P trong truyền thuyết à?

- Tần Thuỷ Hoàng quấn cột cũng không tiêu chuẩn như của cô.

- Không được, tôi sắp cười đến tắt thở rồi.

- Đối diện cũng là cùi bắp, bắn nhiều như vậy mà cũng không đánh trúng một cái.

- Hai người còn vòng quanh nữa coi chừng cây cột thật sự sẽ gãy đấy ——

Giống như là vì đáp lại mưa đạn của khán giả.

Lại chạy thêm mấy vòng, rốt cuộc người chơi kia nhắm chuẩn, mấy phát bắn sạch máu của Âu Dương Hiểu, cả người ngã nhào xuống đất.

Động tác vốn đang chạy cũng thay đổi thành bò sát phủ phục, một tay ôm lấy bụng.

Xong rồi……

Nhìn kẻ địch đuổi theo tới gần, Âu Dương Hiểu kêu hận không thôi.

Đừng để cho lão nương lên được.

Bằng không sẽ để cho anh biết tại sao hoa hồng lại đỏ!

Nhưng trước mắt.

Cô cũng chỉ có thể chấp nhận hiện thực tử vong.

- Bang!

Đột nhiên, một tiếng vang giòn quanh quẩn trong toàn bộ phòng livestream.

Ánh mắt của Âu Dương Hiểu đờ đẫn, kinh ngạc nhìn Tiểu

Thiến cầm một cái chảo trong tay, một kích quật ngược kẻ địch trên mặt đất.

Trường hợp hoàn toàn yên tĩnh.

Khán giả đầy đầu dấu chấm hỏi.

Cái tình huống quỷ dị này là như thế nào?

Một người sống sờ sờ nói không có là không có?

Phòng livestream yên tĩnh qua đi, lập tức vang lên giọng nói vui mừng của Tiểu Thiến.

- Oa, cái chảo này thật là lợi hại! Phang đầu một cái là 120 điểm sát thương, trực tiếp hạ gục trong một giây!

Cái chảo.....

Đám người đen mặt, ánh mắt tất cả đều rơi xuống trên cái chảo trong tay cô.

Mẹ nó, như vậy cũng được à?

Càng đừng nói đến Âu Dương Hiểu sống sót sau tai nạn.

Hai mắt lấp lánh nhìn cái chảo.

- Tiểu Thiến, chảo này cô lấy ở đâu vậy?

- Tôi nhặt được ở bên cạnh.

Trong lòng Tiểu Thiến vẫn còn sợ hãi nói:

- Vừa rồi nhìn thấy cô bị đuổi giết, tôi nhặt đại cái này, không ngờ còn có thể dùng để làm vũ khí cận chiến, một chiêu đập chết đối phương, cô không sao chứ?

Cô nói xong vội vàng chạy tới, phát hiện giữa các đồng đội có

thể cứu chữa lẫn nhau, lập tức kéo máu đỏ của Âu Dương Hiểu lên.

Sau đó quay người lại, phát hiện kẻ địch kia còn đang nằm sấp trên mặt đất, chậm rãi bò ra bên ngoài.

- Nhanh, nhanh bổ đao!

Âu Dương Hiểu kinh hô một tiếng.

Tiểu Thiến nhanh chóng dẫn theo cái chảo đuổi theo.

Chương 472: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (3)

Chương 472: Không Có Cái Gì Là Một Chảo Không Giải Quyết Được (3)

Bang bang vài tiếng, trực tiếp hạ gục người kia, lưu lại một chiếc rương gỗ ở tại chỗ.

- Đây là cái gì?

- Chẳng lẽ là vật tư trên người gia hỏa này?

Hai người lộ ra vẻ mặt vui mừng, vội vàng chạy về phía rương, ấn phím F.

Quả nhiên.

Một khẩu súng lục xuất hiện ở trước mặt các cô.

Chính là vũ khí mà đối phương dùng vừa rồi!

- Không tệ, không tệ, rốt cuộc chúng ta cũng có vũ khí tầm xa.

- Trò chơi này giết người lại có thể lấy được đồ vật trên người bọn họ rơi ra à?

Phát hiện này lập tức làm cho trong lòng các cô và những khán giả khác thất kinh.

Không giống với Vương Bài Chiến Trường.

Trò chơi kia là giết chết kẻ địch thì xong việc.

Nhưng trò chơi của Hồng Hoang lại có thể rơi ra vật tư của người chơi khác.

Đây chẳng phải là nói, vật tư của người chơi càng đi về phía sau sẽ càng tinh xảo, sau khi giết chết còn có thể béo lên một đợt à?

- Ghê gớm, cách chơi này thật là ghê gớm.

- Hoàn toàn chính là đang ép người chơi tàn sát lẫn nhau.

- Thiết kế này quả thật trâu bò, muốn cướp được đồ tốt nhất định phải giết người, giết càng nhiều thì càng béo.

- Nhưng như vậy không có ảnh hưởng gì à? Tôi trực tiếp cẩu đến cuối cùng rồi hạ gục những người đeo đầy trang bị kia, chẳng phải là bớt đi rất nhiều sức lực à?

- Chết cười, anh xác định mình không có gì lại có thể đánh thắng người có đầy trang bị à?

- Cơ hội vẫn là phải có, nhưng mà cũng không lớn.

Mưa đạn trong phòng livestream tranh luận không ngừng.

Càng chơi thì bọn họ càng phát hiện sự khác biệt của trò chơi Hồng Hoang.

Một chút thay đổi rất nhỏ lại làm cho hai mắt của bọn họ sáng ngời, không thể không tán thưởng thiết kế tinh diệu của Hồng Hoang.

Rất nhanh.

Hai người Âu Dương Hiểu cũng vơ vét xong khu vực nhà xưởng.

Vận khí không tệ, hai người đều tự trang bị một cây súng lục, còn tìm được không ít hộp đạn và băng vải, có thể dùng để khôi phục lượng máu.

Nhưng điều làm cho các cô vui mừng nhất vẫn là một thứ tên là "mũ bảo hiểm xe máy (cấp 1)", thế mà lại tự mang hộ giáp, có thể dùng để phòng ngừa nổ đầu.

- Ha ha, có cái này thì không cần lo lắng bị chảo đập chết.

Nhặt được mũ giáp cấp 1, Âu Dương Hiểu mừng rỡ đội lên đầu, dẫn tới ánh mắt hâm mộ của Tiểu Thiến.

Hai người giống như là quỷ vào thôn, gặp cái gì nhặt cái đó, gần như sắp nhét đầy ba lô.

- Cảm giác hệ thống trang bị vật tư của trò chơi này phong phú hơn rất nhiều so với Vương Bài Chiến Trường, chúng ta phải tranh thủ thời gian thu thập được càng nhiều trang bị hi hữu và tiếp tế mới được.

- Vậy còn chờ gì nữa, đi nhanh lên, giải quyết người trong thành P, cướp sạch đồ của bọn họ!

Trong tiếng hét to, hai người lén lút theo góc tường rời khỏi nhà xưởng, chạy vào khu vực trung tâm.

Nhưng mà lại vào lúc này.

Bản đồ nhỏ ở bên dưới góc phải đột nhiên loé lên một vòng trắng, bao vây phó đảo ở phía nam cách đó mấy cây số.

Mà vị trí của hai người lại rõ ràng ở ngay bên ngoài vòng trắng!

- Tình huống gì vậy? Sao bên kia lại bị vây lại? Chẳng lẽ sẽ bị đánh bom oanh tạc à?

…

Một loạt tiếng nổ lớn vang lên.

Đã từng xuất hiện ở CG Hồng Hoang.

Không đảm bảo thật sự có thể sẽ ứng dụng vào trong trò chơi.

- Làm sao bây giờ? Hay là chúng ta chạy xa một chút?

Đột nhiên xuất hiện một vòng trắng, làm cho Tiểu Thiến có chút hoảng hốt, động tác ra sức nhặt trang bị cũng ngừng lại.

Ngay cả tiếng súng xung quanh cũng trở nên ít đi, mấy bóng người hoảng hốt chạy trốn trong kiến trúc, hiển nhiên bị vòng trắng đột nhiên xuất hiện này làm cho kinh hãi.

Nhưng Âu Dương Hiểu cũng không có tâm tư để ý đến bọn họ, vội vàng nói:

- Chạy đi, nơi này cách vòng trắng gần như vậy, đừng để bị nổ trúng.

Nói xong, hai người trực tiếp từ bỏ đồ còn lại trong phòng, vội vã xuống lầu chạy ra ngoài.

Xa xa.

Còn có thể nhìn thấy không ít người giống như các cô, rời xa phạm vi của vòng tròn trắng.

Có người thì chạy vào trong vòng, phản ứng không đồng nhất.

- Ha ha, quá ngu, bọn họ chạy vào trong vòng trắng không phải là chịu chết à?

Giọng nói của đội ngũ truyền đến tiếng cười trên nỗi đau của người khác của Tiểu Thiến.

Giống như là vì nghênh đón tiếng cười của cô.

Trong màn hình, sau đó xuất hiện một loạt thông báo nhắc nhở.

[Khoảng cách đến khu vực an toàn thu nhỏ còn có 5 phút.]

- Xem đi, tôi đoán đúng rồi, chính là muốn nổ tung khu vực này, chỉ có ở bên ngoài mới là an toàn.

Âu Dương Hiểu đắc ý nói.

Tư duy nghịch đúng là có một bộ.

Mà ngay vào lúc này.

Cô vừa vặn đi qua bên cạnh một chiếc xe Jeep.

Vốn định dùng để làm công che chắn thân thể ẩn nấp, kết quả phát hiện xe Jeep lại có thể tương tác.

[F: Điều khiển xe Jeep]

- Tiểu Thiến, cậu mau tới đây! Xe này có thể lái được!

Âu Dương Hiểu vui mừng hô to, giống như phát hiện đại lục mới.

Vừa rồi cô vẫn cho rằng những chiếc ô tô này chỉ là vật trang trí, dù sao thì nhìn cũng đã không còn hình dáng gì, kết quả lại vượt quá dự liệu của cô.

Chơi đua xe trong trò chơi bắn súng à?

Một ý tưởng tăng tốc độ đi đường ưu tú như thế làm cho người xem trong phòng livestream không khỏi tán thưởng.

- Đến rồi, đến rồi, trò chơi này đăng nhiều kỳ cổ như vậy à?

Tiểu Thiến mừng rỡ chạy đến, vừa rồi cô còn muốn nói chỉ dựa vào hai cái đùi chạy có chút chậm.

Rất nhanh chóng.

Hai người ngồi lên xe Jeep.

Do Âu Dương Hiểu điều khiển, Tiểu Thiến thì cầm súng ngồi xổm ở chỗ trống phía sau, phòng ngừa bị người đánh lén.

Có phương tiện giao thông thay cho đi bộ, tốc độ đi đường của các cô nhanh hơn rất nhiều, không đầy vài phút đã bỏ lại chiếc xe trắng ở phía sau.

- Thiết kế này coi như không tệ, lại có thể nghĩ đến việc bố trí phương tiện giao thông ở trên đảo.

- Lần này không cần lo lắng đi chậm lãng phí thời gian.

- Đúng là vấn đề có thể cải thiện địa đồ quá lớn, nhưng địa đồ lớn như vậy muốn tìm người cũng không dễ dàng.

- Tôi luôn cảm giác... Hình như có gì đó không đúng.

- Có một loại khả năng hay không, tôi nói là khả năng, dẫn chương trình chạy trốn hay không?

Chương 473: Lúc Lái Xe Đẹp Trai Bao Nhiêu, Lúc Chạy Độc Chật Vật Bấy Nhiêu (1)

Khán giả nghị luận ầm ĩ, luôn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp.

Nhưng không nói không nhắc nhở, chỉ muốn nhìn dáng vẻ kinh ngạc của hai người trong chương trình Đậu Cự Dẫn, cả đám đều nín cười.

Phanh phanh...

Đột nhiên, hai tiếng súng vang lên đánh vỡ sự yên tĩnh.

Hai người Âu Dương Hiểu đang lái xe chạy trên đường lớn giật mình, không khỏi nhìn xung quanh.

- Cẩn thận một chút, hình như có người khác đang ở gần đây.

Tiểu Thiến vội vàng lên tiếng nhắc nhở, chuyển động ánh mắt cố gắng tìm kiếm phương vị.

Âu Dương Hiểu đeo tai nghe vốn còn muốn mở miệng, nhưng một giây sau vẻ mặt lại kinh nghi bất định.

Đột nhiên chuyển tầm mắt về phía cánh rừng bên trái, quả nhiên nhìn thấy hai bóng người đang chạy về phía sau, bên cạnh còn có hai đồng đội bị trọng thương.

- Nghe âm thanh phân biệt vị trí! Âm thanh của trò chơi này lại căn cứ phương hướng truyền tới! Có thể thông qua phương hướng

của âm thanh phân rõ vị trí!

Lời này vừa nói ra, mọi người đều kinh hãi.

Tiểu Thiến cũng theo bản năng phân biệt nơi phát ra âm thanh, nhìn về phía núi rừng, thật đúng là hai người chơi bị cô tìm tới ở phía xa kia.

- Oa, thật là lợi hại!

Để xác nhận thật giả, cô còn đặc biệt đưa lưng về phía sau.

Quả nhiên âm thanh này là từ phía sau truyền đến, chỉ cần mang theo tai nghe là có thể phân biệt phương vị rõ ràng, hơn nữa âm thanh càng gần thì càng lớn.

Phát hiện này.

Không thể nghi ngờ là điều này đã làm cho hai người và những khán giả khác khiếp sợ không thôi.

- Dựa vào lỗ tai để phân biệt phương hướng của kẻ địch, thiết kế này tuyệt!

- Nếu như vậy thì lúc nổ súng cũng phải cẩn thận một chút mới được.

- Đúng là gặp phải cao thủ nên bị bắt.

- Động cơ vật lý thì thật không còn gì để nói.

- Chỉ trình độ chế tác này thôi mà không treo bán thành phẩm của Chim Cánh Cụt lên đánh à?

- Hồng Hoang trâu bò!

Trải nghiệm bắn súng chân thật làm cho khán giả đánh giá đối với Tuyệt Địa Cầu Sinh tăng lên rất nhiều.

Nhất là những người yêu thích trò chơi bắn súng kia, ánh mắt càng sáng rực, bị trò chơi này hấp dẫn thật sâu.

Nhưng rất nhanh chóng.

- Phanh một tiếng súng vang lên cắt đứt cuộc nghị luận của bọn họ.

Hai người vốn đang mổ gà quay trong rừng trong núi lại trực tiếp bị nổ đầu, liên tiếp ngã trên mặt đất.

Mà bên cạnh gốc cây lớn trước mặt hai người Âu Dương Hiểu có một bóng người ngồi xổm ở đó, trong tay cầm một cây súng, phía trên còn có bố trí ống nhắm.

Đại thư!

Trong lòng mọi người chấn động, lập tức nhận ra loại súng đối phương sử dụng.

Chính là thần khí súng bắn tỉa!

- Ngay cả loại vũ khí này cũng có à?

Âu Dương Hiểu bị giật nảy mình.

- Nhanh, nhanh lái xe đâm vào, xem có thể đâm chết anh ta hay không, nếu không chúng ta sẽ gặp nguy hiểm.

Tiểu Thiến vội vàng nói.

Nếu trò chơi Hồng Hoang nổi tiếng về động cơ vật lý thì thao tác lái xe đâm chết người hẳn là có chứ?

Dưới tình thế cấp bách.

Âu Dương Hiểu cũng không kịp suy nghĩ nhiều.

Đột nhiên một cước đạp chân ga xuống, thừa dịp lực chú ý của tên kia bị núi rừng đối diện hấp dẫn, lao thẳng tới.

Nhưng không ngờ.

Người kia cũng hiểu được nghe âm thanh để phân biệt vị trí.

Nghe thấy bên cạnh có động cơ ô tô vang lên, anh lập tức đứng dậy tránh ra, trốn sau gốc cây lớn.

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, chiếc xe Jeep một đầu đụng vào trên cây, đầu cũng đụng lệch ra.

- AUV, gặp phải cao thủ à?

Lông mày Âu Dương Hiểu nhíu lại, lão nương là Thương Thần ở phía tây, đánh chính là cao thủ!

Dứt lời, cô lập tức xuống xe rút súng đối mặt với một trận bắn phá của đối phương, thuận tiện xem ô tô như là công sự.

Tiểu Thiến thì vụng trộm vòng qua một bên, ném một quả lựu đạn về phía sau cây.

Hai đánh một, cộng thêm hai người vốn đã có chút nội tình, không bao lâu đã đánh ngã đối phương, biến thành hộp gỗ.

- Tới đây! Súng ngắm!

Hai người lộ ra vẻ mặt vui mừng, vội vàng chạy tới mở hộp ra, quả nhiên thấy bên trong có một thanh 98K.

- Cũng không biết anh ta lấy được từ đâu, nhưng bây giờ là của tôi!

Âu Dương Hiểu đắc ý lắp súng ngắm lên, phát hiện phía trên còn có một vật tên là ống nhắm quang học x2, có thể kéo dài tầm mắt ngắm bắn.

Còn có một cái ốp báng súng có thể tăng lên tính ổn định của súng.

- Bộ phận súng ống cải tiến!

- Ngay cả súng ống cải tiến cũng có à?

- Chẳng phải là có thể căn cứ theo sở thích của mình để điều chỉnh xúc cảm của súng ống à?

- Mẹ nó, đây cũng quá khốc rồi!

- Đáng ghét, cái lớp học này, tôi một phút đồng hồ cũng không đợi được nữa.

- Dã trốn học, các anh em thấy tôi làm đúng không?

Không phải là trước đó chưa từng xuất hiện súng ống cải tiến.

Nhưng nhiều lắm chỉ là gia tăng uy lực hoặc là sửa đổi vẻ ngoài.

Nhưng hôm nay, súng trong Tuyệt Địa Cầu Sinh lại có bộ phận cải tiến phong phú như vậy, chẳng những có thể tăng lên uy lực, mà còn có thể thay đổi xúc cảm.

Đây tuyệt đối là tin mừng của kẻ yêu thích súng!

- Đây chính là một đợt béo trong truyền thuyết à? Lúc này chúng ta thật đúng là kiếm lời lớn.

Tiểu Thiến nói trong kênh đội ngũ.

May mắn là tên kia chỉ có một người, bằng không thì các cô thật sự không chắc có thể làm được.

- Đáng tiếc xe mới vừa rồi bị làm hỏng, hay là lên núi xem thử trong bọc những người kia còn có cái gì nữa?

Loại chuyện sờ thi liếm bao này.

Không có người chơi nào có thể từ chối được.

Mắt thấy có hai tiểu đội người ngã ở trên núi, các cô đương nhiên không thể thờ ơ.

Thu thập xong đồ vật, cô thận trọng đi về phía bên kia.

Còn chưa đi được mấy bước, một chiếc máy bay đang vận chuyển đã lướt qua đỉnh đầu của các cô, bay về phía nam.

Âm thanh của tua-bin ầm ầm truyền khắp bầu trời hòn đảo, làm cho những người sống sót gần đó không khỏi ngẩng đầu nhìn xung quanh.

- Đó là cái gì? Máy bay ném bom à?

Tiểu Thiến lộ ra nghi ngờ.

- Bay về phía nam, chắc là không sai được.

Âu Dương Hiểu chắc chắn nói.

Nhưng mà sau một khắc, vẻ mặt của cô cứng đờ.

Bởi vì từ trên chiếc phi cơ kia bỗng nhiên xuất hiện một cái rương màu xanh xen kẽ với trắng quen thuộc, chậm rãi rơi xuống dưới dù nhảy.

Chương 474: Lúc Lái Xe Đẹp Trai Bao Nhiêu, Lúc Chạy Độc Chật Vật Bấy Nhiêu (2)

- Bên này tôi càng trâu bò hơn, nhảy dù vừa đưa ra tất cả đều loạn, một đám người chạy tới Ô Ương Ương cướp, cũng không biết tên khốn kiếp nào đánh lén tôi, hại tôi ngay cả bên trong có cái gì cũng không biết.

- Có ai thảm hơn tôi không? Nhảy máy bay quên mở dù, trực tiếp rơi xuống đất thành hộp.

- Tôi bị xe của mình nổ chết...

Trò chơi vừa mới mở server, rất nhiều người đều không biết tình huống cụ thể, cho nên làm ra các loại Ô Long.

Điều này chẳng những không làm cho bọn họ phản cảm, mà ngược lại còn làm không biết mệt, dần dần phát hiện trò chơi này có chỗ vui thú.

Sau khi đánh xong ván đầu tiên, đã vội vàng không nhịn nổi lại mở ván thứ hai, trực tiếp bị trò chơi hấp dẫn này.

Âu Dương Hiểu ở bên cạnh nghe thấy vậy thì cũng hiểu biết sâu hơn về trò chơi, bắt đầu nghiên cứu thảo luận chiến thuật tiếp theo với Tiểu Thiến.

- Tiểu Thiến, lát nữa chúng ta tiếp tục nhảy nông trường, nhớ nhảy sớm một chút.

- Được, cô đếm một hai ba, không thể nào lại đi đến bên phía

thành P.

Trong lòng Tiểu Thiến vẫn còn sợ hãi.

Vừa rồi nếu không phải bởi vì khu an toàn gây rối loạn thì có lẽ các cô đã sớm đánh nhau với người chơi khác của thành phố P, thậm chí bị vây công.

Mà lần này là trải qua một lần.

Cũng làm cho cô biết đến tầm quan trọng của trang bị ở giai đoạn đầu trận.

Nhất định phải chờ sau khi trang bị tới tay mới có thể giao chiến với người chơi khác.

Đơn giản trao đổi một phen, 100 người nhanh chóng tụ tập, ngồi máy bay bay về phía hòn đảo, kênh công cộng vốn đang ồn ào cũng lập tức yên tĩnh lại.

- Mọi người nhìn xem, tôi nhất định sẽ thắng trận này!

Âu Dương Hiểu rất có khí thế, tự tin mở bản đồ ra, chuẩn bị chọn lựa thời cơ thích hợp để nhảy dù.

Nhưng một giây sau.

Nét mặt của cô chợt cứng đờ.

- Có chuyện gì vậy? Lần này phương hướng bay thay đổi à?

Không sai!

Trận này là máy bay bay theo đường thuyền.

Lại thay đổi rồi!

Trước đó là từ phía nam tiến vào bay về phía bắc.

Lần này lại là nhà máy điện từ Tây Bắc bay về phía Đông Nam, cách nông trường phía Tây Nam hơn mười ngàn dặm.

- Chị Hiểu Hiểu, hình như... Đường bay mỗi trận đều là ngẫu nhiên?

Tiểu Thiến không quá xác định nói.

Các cô vừa rồi còn thổi trâu bò, có kinh nghiệm ván trước, ván này nhất định phải lọt vào top 10, hiện tại chỉ cảm thấy gương mặt nóng lên một trận.

Cô không thể nói người ta thiết kế như vậy không tốt được.

Dù sao thì tăng lên tính ngẫu nhiên và niềm vui khi du ngoạn.

Hơn nữa còn có thể làm cho thế cục mỗi một trận hoàn toàn khác biệt.

Nhưng vấn đề là...

Vậy có thể cho tôi cơ hội nhảy nông trường một lần nữa, rửa sạch nhục nhã hay không?

- Hồng Hoang: Không ngờ chứ gì? Lão tử sẽ còn thay đổi đường đi.

- Cười chết mất, thảo luận nửa ngày kết quả người ta không bay qua nông trường.

- Phương châm chính là một chuyện ngoài dự liệu.

- Hay là chúng ta mở dù trên không trung, nhảy dây rồi lắc qua đó? (Đầu chó)"

- Chờ anh lay động xong thì tôi cũng bắt đầu chạy bo rồi.

- Đường bay lần này nhìn rất phong phú, hoàn toàn có thể

chọn một nơi mới không dễ thấy như vậy.

Nhìn thấy 2 streamer không thực hiện được việc nhảy xuống nông trại 2 lần liên tiếp, dáng vẻ như ăn quả đắng, khán giả cười càng lớn tiếng hơn.

Qua hôm nay, sợ là streamer sẽ bị ám ảnh bởi nông trường.

Không nhảy thành công một lần thì có lẽ sẽ ngủ không yên.

- Đáng ghét! Trò chơi này chính là có chủ tâm sống mái với tôi, tôi đổi chỗ còn không được à?

Âu Dương Hiểu tức giận đùng đùng, thu hồi ánh mắt, bắt đầu nắm chặt con đường nghiên cứu ván này.

Đúng như lời người xem nói.

Con đường bay từ Tây Bắc sang Đông Nam này quả thật vô cùng phong phú, đường tắt có mấy khu vực kiến trúc và một số hang động đặc biệt.

Thậm chí kỹ thuật tốt liều mạng một phen cũng có thể nhảy đến bên phía thành phố P.

Đây chính là một điểm vật tư cỡ lớn, chính các cô cũng đã được thấy một lần.

- Thành phố P vẫn còn quá xa, hay là chúng ta đợi đến cuối cùng rồi nhảy xuống nhà máy điện?

Tiểu Thiến đề nghị.

- Không tốt lắm, nhà máy điện nhiều kiến trúc như vậy, lại là điểm cuối cùng của đường bay, tuyệt đối có một đám người sẽ nhảy xuống đó.

Âu Dương Hiểu lập tức bác bỏ đề nghị này.

Mặc dù bên phía nhà máy điện nhìn vô cùng mỹ lệ, có một khu kiến trúc lớn không thua kém gì thành phố P, nhưng cạnh tranh khẳng định vô cùng kịch liệt.

So sánh một chút.

Ở giữa thành R, thành Thuỷ, trường học, lầu ký túc xá, mục tiêu nhìn nhỏ hơn rất nhiều, cho dù gặp phải đội ngũ cũng không thể xảy ra hỗn chiến.

- Bên trường học quá dày đặc, lại là ở chính giữa bản đồ, luôn cảm giác sẽ bị vây công, nếu không thì đi hầm trú ẩn kia xem thử? Chỉ là một cửa hang, mục tiêu sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

- Cũng được, vậy thì đi vào hầm ẩn nấp đi, nơi nhỏ như vậy chắc là sẽ không có ai đi đâu, vật tư đừng quá ít là được.

Rất nhanh, hai người đã định xong vị trí.

Đúng lúc này, máy bay bay đến trên bầu trời của kiến trúc giữa hòn đảo, chính là trường học.

Bá bá bá...

Trong nháy mắt.

Một bóng người đen kịt nhảy xuống máy bay, đi thẳng đến mấy khu kiến trúc phía dưới.

Cảnh tượng khoa trương kia làm cho hai người đều sợ đến nhảy dựng lên, may mắn là các cô không chọn khu vực đó làm mục tiêu.

Sau khi xuyên qua bầu trời trường học, máy bay cũng rất nhanh chóng tới được hầm trú ẩn trên núi hoang.

- Ba... Hai... Một... nhảy!

Theo tiếng đếm ngược của Âu Dương Hiểu, hai người bỗng nhiên nhảy xuống máy bay, rơi xuống núi hoang phía dưới với tốc độ cao.

Lúc đầu, đội ngũ khác còn đang do dự có nên cướp hay không, nhưng nhìn thấy các cô đã nhảy trước nên từ bỏ.

- Được rồi, nhỏ như vậy, chắc chắn không có nhiều vật tư, chúng ta vẫn là nhảy nhà máy điện đi.

Mười mấy đội ngũ còn lại nín thở ngưng thần, chú ý vào nhà máy điện cuối cùng.

Mặc dù nơi đó cạnh tranh lớn nhất, nhưng lại có cơ hội một đợt béo, ở giai đoạn trước thành lập ưu thế cực lớn, chút mạo hiểm này vẫn có thể chơi được.

Còn có người thì lui để cầu tiến, nhảy vào Mạch Thành bên cạnh nhà máy điện, kiến trúc bên kia nhìn cũng tương đối nhiều hơn một chút.

Chương 475: Người Đứng Đắn Ai Lại Phục Kích Ở Đầu Cầu (1)

- Bên này tôi càng trâu bò hơn, nhảy dù vừa đưa ra tất cả đều loạn, một đám người chạy tới Ô Ương Ương cướp, cũng không biết tên khốn kiếp nào đánh lén tôi, hại tôi ngay cả bên trong có cái gì cũng không biết.

- Có ai thảm hơn tôi không? Nhảy máy bay quên mở dù, trực tiếp rơi xuống đất thành hộp.

- Tôi bị xe của mình nổ chết...

Trò chơi vừa mới mở server, rất nhiều người đều không biết tình huống cụ thể, cho nên làm ra các loại Ô Long.

Điều này chẳng những không làm cho bọn họ phản cảm, mà ngược lại còn làm không biết mệt, dần dần phát hiện trò chơi này có chỗ vui thú.

Sau khi đánh xong ván đầu tiên, đã vội vàng không nhịn nổi lại mở ván thứ hai, trực tiếp bị trò chơi hấp dẫn này.

Âu Dương Hiểu ở bên cạnh nghe thấy vậy thì cũng hiểu biết sâu hơn về trò chơi, bắt đầu nghiên cứu thảo luận chiến thuật tiếp theo với Tiểu Thiến.

- Tiểu Thiến, lát nữa chúng ta tiếp tục nhảy nông trường, nhớ nhảy sớm một chút.

- Được, cô đếm một hai ba, không thể nào lại đi đến bên phía thành P.

Trong lòng Tiểu Thiến vẫn còn sợ hãi.

Vừa rồi nếu không phải bởi vì khu an toàn gây rối loạn thì có lẽ các cô đã sớm đánh nhau với người chơi khác của thành phố P, thậm chí bị vây công.

Mà lần này là trải qua một lần.

Cũng làm cho cô biết đến tầm quan trọng của trang bị ở giai đoạn đầu trận.

Nhất định phải chờ sau khi trang bị tới tay mới có thể giao chiến với người chơi khác.

Đơn giản trao đổi một phen, 100 người nhanh chóng tụ tập, ngồi máy bay bay về phía hòn đảo, kênh công cộng vốn đang ồn ào cũng lập tức yên tĩnh lại.

- Mọi người nhìn xem, tôi nhất định sẽ thắng trận này!

Âu Dương Hiểu rất có khí thế, tự tin mở bản đồ ra, chuẩn bị chọn lựa thời cơ thích hợp để nhảy dù.

Nhưng một giây sau.

Nét mặt của cô chợt cứng đờ.

- Có chuyện gì vậy? Lần này phương hướng bay thay đổi à?

Không sai!

Trận này là máy bay bay theo đường thuyền.

Lại thay đổi rồi!

Trước đó là từ phía nam tiến vào bay về phía bắc.

Lần này lại là nhà máy điện từ Tây Bắc bay về phía Đông Nam,

cách nông trường phía Tây Nam hơn mười ngàn dặm.

- Chị Hiểu Hiểu, hình như... Đường bay mỗi trận đều là ngẫu nhiên?

Tiểu Thiến không quá xác định nói.

Các cô vừa rồi còn thổi trâu bò, có kinh nghiệm ván trước, ván này nhất định phải lọt vào top 10, hiện tại chỉ cảm thấy gương mặt nóng lên một trận.

Cô không thể nói người ta thiết kế như vậy không tốt được.

Dù sao thì tăng lên tính ngẫu nhiên và niềm vui khi du ngoạn.

Hơn nữa còn có thể làm cho thế cục mỗi một trận hoàn toàn khác biệt.

Nhưng vấn đề là...

Vậy có thể cho tôi cơ hội nhảy nông trường một lần nữa, rửa sạch nhục nhã hay không?

- Hồng Hoang: Không ngờ chứ gì? Lão tử sẽ còn thay đổi đường đi.

- Cười chết mất, thảo luận nửa ngày kết quả người ta không bay qua nông trường.

- Phương châm chính là một chuyện ngoài dự liệu.

- Hay là chúng ta mở dù trên không trung, nhảy dây rồi lắc qua đó? (Đầu chó)"

- Chờ anh lay động xong thì tôi cũng bắt đầu chạy bo rồi.

- Đường bay lần này nhìn rất phong phú, hoàn toàn có thể chọn một nơi mới không dễ thấy như vậy.

Nhìn thấy 2 streamer không thực hiện được việc nhảy xuống nông trại 2 lần liên tiếp, dáng vẻ như ăn quả đắng, khán giả cười càng lớn tiếng hơn.

Qua hôm nay, sợ là streamer sẽ bị ám ảnh bởi nông trường.

Không nhảy thành công một lần thì có lẽ sẽ ngủ không yên.

- Đáng ghét! Trò chơi này chính là có chủ tâm sống mái với tôi, tôi đổi chỗ còn không được à?

Âu Dương Hiểu tức giận đùng đùng, thu hồi ánh mắt, bắt đầu nắm chặt con đường nghiên cứu ván này.

Đúng như lời người xem nói.

Con đường bay từ Tây Bắc sang Đông Nam này quả thật vô cùng phong phú, đường tắt có mấy khu vực kiến trúc và một số hang động đặc biệt.

Thậm chí kỹ thuật tốt liều mạng một phen cũng có thể nhảy đến bên phía thành phố P.

Đây chính là một điểm vật tư cỡ lớn, chính các cô cũng đã được thấy một lần.

- Thành phố P vẫn còn quá xa, hay là chúng ta đợi đến cuối cùng rồi nhảy xuống nhà máy điện?

Tiểu Thiến đề nghị.

- Không tốt lắm, nhà máy điện nhiều kiến trúc như vậy, lại là điểm cuối cùng của đường bay, tuyệt đối có một đám người sẽ nhảy xuống đó.

Âu Dương Hiểu lập tức bác bỏ đề nghị này.

Mặc dù bên phía nhà máy điện nhìn vô cùng mỹ lệ, có một khu

kiến trúc lớn không thua kém gì thành phố P, nhưng cạnh tranh khẳng định vô cùng kịch liệt.

So sánh một chút.

Ở giữa thành R, thành Thuỷ, trường học, lầu ký túc xá, mục tiêu nhìn nhỏ hơn rất nhiều, cho dù gặp phải đội ngũ cũng không thể xảy ra hỗn chiến.

- Bên trường học quá dày đặc, lại là ở chính giữa bản đồ, luôn cảm giác sẽ bị vây công, nếu không thì đi hầm trú ẩn kia xem thử? Chỉ là một cửa hang, mục tiêu sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

- Cũng được, vậy thì đi vào hầm ẩn nấp đi, nơi nhỏ như vậy chắc là sẽ không có ai đi đâu, vật tư đừng quá ít là được.

Rất nhanh, hai người đã định xong vị trí.

Đúng lúc này, máy bay bay đến trên bầu trời của kiến trúc giữa hòn đảo, chính là trường học.

Bá bá bá...

Trong nháy mắt.

Một bóng người đen kịt nhảy xuống máy bay, đi thẳng đến mấy khu kiến trúc phía dưới.

Cảnh tượng khoa trương kia làm cho hai người đều sợ đến nhảy dựng lên, may mắn là các cô không chọn khu vực đó làm mục tiêu.

Sau khi xuyên qua bầu trời trường học, máy bay cũng rất nhanh chóng tới được hầm trú ẩn trên núi hoang.

- Ba... Hai... Một... nhảy!

Theo tiếng đếm ngược của Âu Dương Hiểu, hai người bỗng

nhiên nhảy xuống máy bay, rơi xuống núi hoang phía dưới với tốc độ cao.

Lúc đầu, đội ngũ khác còn đang do dự có nên cướp hay không, nhưng nhìn thấy các cô đã nhảy trước nên từ bỏ.

- Được rồi, nhỏ như vậy, chắc chắn không có nhiều vật tư, chúng ta vẫn là nhảy nhà máy điện đi.

Mười mấy đội ngũ còn lại nín thở ngưng thần, chú ý vào nhà máy điện cuối cùng.

Mặc dù nơi đó cạnh tranh lớn nhất, nhưng lại có cơ hội một đợt béo, ở giai đoạn trước thành lập ưu thế cực lớn, chút mạo hiểm này vẫn có thể chơi được.

Còn có người thì lui để cầu tiến, nhảy vào Mạch Thành bên cạnh nhà máy điện, kiến trúc bên kia nhìn cũng tương đối nhiều hơn một chút.

Chương 476: Người Đứng Đắn Ai Lại Phục Kích Ở Đầu Cầu (2)

- Hả? Lúc này thật sự không có người tranh giành với chúng ta à?

Trên bầu trời, Tiểu Thiến vui mừng nói.

- Nơi này chỉ có đỉnh núi trụi lủi, vừa nhìn đã biết vật tư không nhiều, có thể có người đến mới là lạ.

Âu Dương Hiểu đã có chút hối hận vì nhảy sang bên này.

Nhưng nếu đã nhảy rồi thì đương nhiên cũng không có lý do gì để lui lại.

Chỉ đành vừa cầu nguyện vừa mở dù nhảy ra, hạ xuống vị trí đánh dấu trên bản đồ.

Quả nhiên.

Ở nơi đó phát hiện một cửa hang thông xuống dưới mặt đất.

Nhưng sau khi hai người đi vào trong thì lại bị chỗ tránh nạn dưới mặt đất thông suốt tứ phương làm cho sợ đến ngây người.

- Nơi này thật là lớn!

Tiểu Thiến lập tức ngây người tại chỗ.

Cô vốn cho rằng hầm trú ẩn này chỉ là một bảo thổ đơn sơ, nhưng không ngờ dưới đáy lại có động thiên khác, liên thông với mấy không gian tị nạn rộng lớn.

Trong này chồng chất các loại vật tư.

Hai cô gái suýt chút nữa thì lóe mù mắt chó của mình.

Đơn giản còn khoa trương hơn so với một ván trước đó, mà lại không cần lo lắng có người đến cướp.

- Phát tài rồi, lại có nhiều vật tư như vậy!

Ánh mắt Âu Dương Hiểu sáng rực, xông lên bắt đầu một trận vơ vét.

Tiểu Thiến nào đánh qua ai giàu có như vậy, cũng thuận đường đi qua đó vơ vét.

Kết quả không được bao lâu đã bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi.

- A! Hiểu Hiểu, chị mau đến đây xem! Súng ngắm! Tôi tìm được một khẩu súng ngắm 98K!

98K?

Trong lòng Âu Dương Hiểu chấn động.

Sau khi nhặt lên mấy vật tư mấu chốt, cô lập tức chạy về phía căn phòng của Thiến Thiến, quả nhiên thấy trên tay cô cầm một khẩu súng ngắm quen thuộc.

- Cái hầm trú ẩn này cũng quá giàu rồi! Đến thừa dịp trước khi bọn họ phát hiện thì nhiều hơn mấy lần.

- Tôi cũng nghĩ như vậy.

Nói xong, hai người lại phân đầu hành động, tiếp tục vơ vét.

Sau đó các cô phát hiện.

Nơi này còn tốt hơn so với trong tưởng tượng của mình.

Không chỉ tìm được súng ngắm, mà còn thu được một ống ngắm x2, lắp đặt cho Tiểu Thiến.

Âu Dương Hiểu càng nhận được một cái ba lô cấp hai có thêm dung lượng ba lô, một cái mũ và áo chống đạn cấp hai có phòng thủ cao hơn.

Đồ tiếp tế như đạn và đồ uống, năng lượng, băng vải thì càng không cần nói, hoàn toàn đủ để chèo chống cho các cô tiêu hao điểm kế tiếp.

Điều này làm cho khán giả không khỏi kinh ngạc.

Cũng âm thầm ghi lại vị trí này, tính toán chờ khi mình về nhà chơi thì lại thử một chút.

- Lần này cuối cùng cũng đổi được súng xịn, có thể đi cướp đồ của những người khác.

- Lên lên lên! Chiếm lĩnh nhà máy điện!

Trang bị vật tư sung túc, hai người lập tức hừng hực khí thế hơn rất nhiều, thuận đường đi ra bên ngoài, chuẩn bị tìm một chiếc xe hơi đi chặn những người nhảy vào nhà máy điện kia.

Nhưng không ngờ.

Lúc này, một thông báo nhắc nhở thoáng hiện lên.

[Khoảng cách khu vực an toàn thu nhỏ còn 5 phút.]

- Khí độc bắt đầu thu lại!

Âu Dương Hiểu biến sắc, vội vàng mở bản đồ ra xem xét.

Trước đó các cô cũng là bởi vì chạy độc mới nôn ra rắm, lúc

này cũng không thể nháo ra con rồng đen như vậy nữa.

- Hình như vị trí của khu an toàn cũng thay đổi, nhưng vẫn đi về phía nam đến hòn đảo kia.

Tiểu Thiến cũng xem xét bản đồ trước.

Bây giờ các cô cách hòn đảo phía nam không xa.

Nhưng để chạy qua thì nhất định phải tốn không ít thời gian.

Cho nên tốt nhất là khởi hành sớm, tránh nửa đường bị thứ gì đó ngăn cản.

- Nếu như vậy, nhà máy điện kia coi như thôi đi, chạy vào khu an toàn trước rồi nói sau.

Nói xong, hai người thay đổi phương hướng, tìm một chiếc xe hơi ven đường, đi thẳng về phía hòn đảo phía nam.

Nhưng mà trên đường đi lại không quá thuận lợi.

Bởi vì phía nam chính là phạm vi của Mạch Thành.

Vừa mới lái ra ngoài không bao xa đã bị người chơi khác chặn đường, trốn ở dốc núi hoặc là trên lầu chót tiến hành bắn súng về phía các cô.

Hoặc là chính là không cẩn thận xông vào khu vực giao chiến của những tiểu đội khác.

May mắn là các cô đã trang bị đầy đủ, dựa vào thương pháp tinh xảo của Âu Dương Hiểu và Tiểu Thiến đại thư, hai người hữu kinh vô hiểm xuyên qua đường lớn, khi khí độc bắt đầu co vào thì đã đi vào trong khu vực an toàn.

- Có thể, trận này lại có thể chạy kịp trước khi khí độc thu vào.

- Nếu không phải có mũ cấp hai thì vừa rồi đã sớm bị bể đầu rồi.

- Có tiến bộ, nhưng không nhiều.

- Đoạn đường này tới quả thật kích thích, vận khí kém chút có lẽ cũng phải bàn giao tại chỗ.

- Tất cả mọi người bị khí độc ép đến một chỗ đại loạn đấu, đây cũng quá sướng rồi.

- Chơi chính là nhịp tim.

Mặc dù đây không phải là lần đầu tiên nhìn thấy khí độc co vào.

Nhưng khán giả vẫn bị cảnh tượng một đám người chơi kịch chiến, liều mạng chạy trốn tán loạn làm chấn động.

Muốn sống sót trong vòng xoáy đại đào sát này không chỉ cần kỹ thuật cứng rắn, mà còn cần đủ can đảm và vận khí.

Loại cảm giác kích thích kinh hiểm này.

Thật sự là làm cho người ta chơi càng vượt lên đầu, đắm chìm trong trò chơi này không cách nào tự kềm chế, thể nghiệm hoàn toàn khác với Vương Bài Chiến Trường của Chim Cánh Cụt.

- Mau nhìn kìa, phía trước có cây cầu!

Trong lúc hai người Âu Dương Hiểu đang chạy bỗng nhiên chú ý tới một cây cầu lớn phía trước.

Dựa theo vị trí đánh dấu trên bản đồ, cây cầu kia hẳn là đến phía nam của phó đảo, cũng là chiến trường cuối cùng của trận đối cục này.

Các cô nhất định phải chiếm được một khối địa bàn trước mới

được.

- Ngồi vững vàng, tôi muốn lái qua!

Âu Dương Hiểu đạp chân ga, trực tiếp lái xe xông lên cầu lớn, đi thẳng đến hòn đảo đối diện.

Nhưng mà đúng vào lúc này, dị biến lại đột nhiên xảy ra!

Hai bóng người bỗng nhiên thoát ra từ hai đầu cầu, điên cuồng bắn về phía ghế lái của các cô.

Thậm chí anh cũng không kịp phản ứng.

Số lượng máu của các cô lập tức bị quét sạch, màn hình lập tức xám xịt.

[Lão Âm Bỉ 1 dùng súng tiểu liên UMP9 để giết chết bạn.]

[Lão Âm Bỉ 2 dùng súng trường M16A4 giết chết bạn.]

Khán Giả:???

Âu Dương Hiểu:???

Tiểu Thiến:???

- Không phải chứ, hai tên này là chó à? Lại trốn ở nơi như vậy!

Chương 477: Hồng Hoang Khai Thiên, Mở Chính Là Bầu Trời Của Ngành Trò Chơi Này! (1)

Sau khi đờ đẫn một lát, Âu Dương Hiểu trực tiếp chửi ầm lên đối với màn hình, vẻ mặt vốn đang thư giãn thoải mái không còn sót lại chút gì.

Quá độc ác!

Đám người này thật sự là quá độc ác!

Trốn ở đầu cầu phục kích, đây là chuyện mà người đứng đắn có thể làm ra à?

- Tôi không phục! Lại thêm một trận nữa!

- Quá ghê tởm, lúc này nhất định phải làm cho bọn họ đẹp mắt!

Nói xong, hai người vừa tức giận vừa mở lại một trận mới.

Người xem livestream cũng cười không nhịn được, bị hành động vừa ăn cục tức vừa thích chơi này chọc cười.

…

Trong lúc bên Âu Dương Hiểu gà con mổ nhau, cứ mười phút đồng hồ là một lần nhảy dù đưa chuyển phát nhanh.

Những streamer nhỏ và lớn cùng với người chơi khác cũng đang hừng hực khí thế thể nghiệm trò chơi tên là Tuyệt Địa Cầu

Sinh này.

Chẳng hạn giống như bên phía lão E.

Lúc này, anh đang tiến hành một trận bắn nhau kịch liệt.

- Lục Phu Nhân! Phía sau nham thạch ở góc trái còn có một tên nữa!

- Cẩn thận, đối diện có một thanh súng lớn!

- Tách ra, tôi đi qua cứu anh.

- Mau lên xe, vòng độc bắt đầu thu lại rồi!

.....

Ở rìa vòng độc.

Tiểu đội hai người do lão E và Lục Phu Nhân tạo thành nhanh chóng đi qua phía sau các công sự che chắn, giao chiến mãnh liệt cùng với những đội ngũ khác.

Tiếng nổ mạnh và tiếng súng không ngừng vang lên.

Là một người chơi bắn súng chuyên nghiệp, trình độ của hai người hiển nhiên cao hơn người chơi khác rất nhiều.

Chỉ đánh mấy ván đã thuận lợi đánh tới vòng chung kết.

Đội ngũ may mắn còn sống sót chỉ còn lại bảy.

Sau khi giải quyết xong một đội trong đó, vòng độc đã co lại năm lần, ép bọn họ đến một phạm vi vô cùng nhỏ.

- Mẹ nó, trò chơi này đánh nhau thật kích thích.

Trong bụi cỏ, lão E nằm rạp trên mặt đất, dùng băng vải cầm máu.

- Chủ yếu là động cơ vật lý làm tốt, sức giật của mỗi loại súng đều không giống nhau, có loại cảm giác như đang dùng súng thật, quá sung sướng!

Giọng nói của Lục Phu Nhân vang lên trong kênh đội ngũ.

- Chỉ là không dễ khống chế, đầu ngắm dễ loạn, có chút khảo nghiệm kỹ thuật, còn nói về tính thi đấu thì game này tuyệt đối là game tốt nhất mà tôi từng chơi.

Hai người anh một lời tôi một câu, lấy góc độ chuyên nghiệp tán thưởng chỗ ưu tú của trò chơi này.

Cho dù là những tay súng già đời như bọn họ, sau khi chơi mấy ván cũng đều rất yêu thích trò chơi này, đắm chìm trong đó không cách nào tự kềm chế.

- Lại có người tới! Chuẩn bị ra tay đi!

Trong lúc nói chuyện, vòng độc bắt đầu co vào.

Tiểu đội may mắn còn sống sót phân tán ở các nơi đều bị áp súc đến trong phạm vi một mảnh dốc núi nhỏ ngoài thành.

Cái gọi là hiệp lộ tương phùng dũng giả thắng.

Mấy đội ngũ gặp nhau, đương nhiên lại là một trận bắn nhau kịch liệt, chạy trốn sống mái với nhau ở giữa cây cối nham thạch dốc núi.

Cảnh tượng quyết chiến hỗn loạn kịch liệt kia làm cho khán giả xem đến hô to đã ghiền.

- Đặc sắc! Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy có người đánh đến trận chung kết.

- Thật sự là quá tàn nhẫn, một đám người chen chúc thành một đống, không cẩn thận sẽ chết.

- Có thể sống đến loại thời điểm này thì trình độ cơ bản đều không thấp.

- Chỉ xem thôi mà tôi cũng bắt đầu khẩn trương rồi.

- Đây mới là dáng vẻ nên có của trận chung kết chứ.

Có thể sống đến vòng chung kết, hoặc là kỹ thuật chắc tay, hoặc là chiến thuật ưu tú vận khí tốt, không có một cái là đèn đã cạn dầu.

Những cao thủ này tụ tập lại một chỗ, sống mái với nhau.

Tính thưởng thức lại mạnh hơn so với trò chơi bắn súng bình thường quá nhiều.

Cuối cùng.

Sau khi trải qua mấy đợt hỗn chiến.

Hai người lão E bằng vào ưu thế vật tư tích luỹ được ở giai đoạn trước và kỹ thuật không tệ đã giải quyết xong tất cả đội ngũ còn lại, lấy được thắng lợi cuối cùng.

[Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà.]

[Đội ngũ xếp hạng: Hạng 1]

[Đánh chết người chơi: 11]

Trong nháy mắt hình ảnh kết toán xuất hiện, toàn bộ phòng livestream sôi trào.

Lục Phu Nhân cũng hung hăng thở ra một ngụm trọc khí, có loại cảm giác thoải mái không nói ra được.

- Thoải mái!!

Giờ khắc này.

Lão E đã đưa ra quyết định dùng trò chơi này làm nội dung livestream chủ yếu sau này.

Bởi vì nó thật sự rất thích hợp để trực tiếp!

Mặc kệ tính giải trí hay tính thi đấu, đều đã đạt đến tình trạng không thể bắt bẻ.

Quan trọng nhất chính là trò chơi còn làm tối ưu hóa rất tốt.

Không có hiện tượng lag giật đứng máy như trong tưởng tượng, nổ súng xạ kích quả thật vô cùng mượt mà.

Cho dù anh thua muốn đổ thừa trò chơi tối ưu hóa kém thì cũng không có lý do.

- Hay là... Lại thêm một ván nữa?

Giọng nói vẫn chưa thoả mãn của Lục Phu Nhân vang lên.

Lông mày của lão E nhíu lại:

- Cái này còn phải nói à? Đi thôi!

Dứt lời, hai người lại bắt đầu lập nhóm tiến vào vòng mới, không có chút cảm giác uể oải chán ghét nào, ngược lại tinh thần phấn chấn.

Mà cái này.

Chỉ là một góc của vòng tròn người chơi mà thôi.

.....

Giống như bọn họ.

Sau khi trải qua mấy trận đối cục.

Những người chơi chạy tới trải nghiệm trước đó đều cảm nhận được sự cường đại của trò chơi này.

Một đám giống như là mê muội, hoàn toàn đắm chìm trong tràng trải nghiệm du ngoạn đại đào sát này.

Bởi vì so với bán thành phẩm của Chim Cánh Cụt, trình độ chế tác của Tuyệt Địa Cầu Sinh tốt hơn quá nhiều!

Thời gian chơi càng dài thì càng có thể cảm nhận được mức độ dụng tâm của Hồng Hoang ở phương diện chế tác cùng với mức độ hoàn thiện nội dung phong phú.

Để cho bọn họ biết.

Cái gì mới gọi là đại đào sát chân chính.

- Quá trâu bò! Trò chơi này mới là đại đào sát trong tưởng tượng của tôi!

- Mặc kệ thiết kế cách chơi hay là trình độ chế tác, tất cả đều nằm ngoài dự đoán của tôi!

- Căn bản không dừng được, tôi và mấy người bạn đều không nỡ logout.

- Chúng tôi ngay cả cơm trưa cũng chưa ăn, vẫn luôn chơi đến buổi chiều.

- Ăn cơm à? Không tồn tại, hôm nay nhất định phải ăn gà!

- Quảng trường náo nhiệt như vậy, âm thanh lại dễ nghe, tôi siêu thích nơi này.

- Ha ha, hôm nay tôi sẽ ở trong trò chơi cả ngày.

Chương 478: Hồng Hoang Khai Thiên, Mở Chính Là Bầu Trời Của Ngành Trò Chơi Này! (2)

Nổ.

Nhiệt độ trò chơi mới của Hồng Hoang nổ tung.

Chỉ trong một buổi chiều, trò chơi này đã thổi quét toàn bộ vòng tròn trò chơi, lấy tư thế tuyệt không chỉ có xâm nhập vào trong tầm mắt của vô số người chơi.

Các streamer bình đài lớn cũng đều nhao nhao truyền bá về Trái Sinh Tuyệt Địa, vừa mở ra trang chủ là có thể nghe được tiếng súng.

Nhiệt độ khoa trương còn khủng bố hơn Vương Bài Chiến Trường mấy lần.

Hoặc là nói.

Tất cả nhiệt độ tích tụ trước đó của Chim Cánh Cụt đều bị Hồng Hoang cướp lại.

Lại thêm danh tiếng của mình, cuối cùng hoàn toàn làm cho trò chơi Tuyệt Địa Cầu Sinh này trở thành tiêu điểm chú ý của toàn bộ ngành game online.

Giống như một vầng mặt trời chói chang.

Chiếu sáng bá chủ trò chơi bắn súng Chim Cánh Cụt thành mù mịt.

Các công ty game online lớn cả kinh thần hồn nát thần tính, nhao nhao mở cuộc họp khẩn cấp để nghiên cứu thảo luận chuyện này.

.....

- Chẳng lẽ lần này Hồng Hoang thật sự có thể đánh vỡ ma chú à?

Bình đài Đấu Cá Mập, một vị streamer nhỏ thuộc phân loại bắn súng nói ra với vẻ mặt kinh nghi.

- Vẫn là thôi đi, trước đó Vương Bài Chiến Trường cũng bốc lửa như vậy, cuối cùng còn không phải bởi vì hack mà đổ à? Vẫn là nên quan sát trước một chút tốt hơn.

Bên cạnh anh là người bạn cũng làm stream thấp giọng nói.

Trước đó bọn họ cũng bởi vì nghe nói Vương Bài Chiến Trường sẽ hot cho nên mới lọt hố mở livestream, ngay từ đầu cũng là vô cùng nóng nảy.

Kết quả không ngờ rằng trò chơi mới không đến hai tuần đã thất bại.

Lỡ như sau này Tuyệt Địa Cầu Sinh của Hồng Hoang cũng giống vậy, bị hack làm cho mờ mịt, chẳng phải bọn họ sẽ trở thành gia nô ba họ à?

Đến lúc đó tài khoản này xem như là phế đi.

- Nhưng mà... Nếu như không nắm được cơ hội chuyển phân loại lần này, lúc sau trò chơi thật sự phát hoả thì sẽ không có cơ hội cho chúng ta nữa.

Người bạn kia hiển nhiên còn có chút do dự.

Hiện tại thật ra rất nhiều streamer đều đang âm thầm quan sát

giống như bọn họ, sợ Hồng Hoang lại đi theo vết xe đổ của Chim Cánh Cụt.

Nhưng cơ hội chỉ có một lần.

Bỏ qua lần này thì thật sự không có lần thứ hai.

Hơn nữa theo anh thấy thì trò chơi này có tiềm lực vô cùng to lớn, cũng không phải là loại bán thành phẩm như Vương Bài Chiến Trường có thể so sánh được.

- Chẳng lẽ anh không thấy được à? Những streamer kia hiện tại không có một chút động tĩnh, rõ ràng chính là sợ loại chuyện này xảy ra.

Người bạn kia vẫn đang cố thuyết phục.

- Nhưng vấn đề là chúng ta có thể so với streamer lớn sao? Cho dù bọn họ có chuyển qua muộn mấy ngày thì vẫn sẽ có một đống fan hâm mộ, chúng ta thì khác, càng muộn thì càng không có cơ hội!

Cuối cùng, anh cắn răng một cái, đưa ra quyết định:

- Tôi quyết định rồi, lập tức xin chuyển phân khu, cùng lắm thì thất bại trở về đi giao thức ăn!

Nói xong cũng không để ý đến lời khuyên can của người bạn, đưa ra đơn xin chuyển phân khu, chuyển phòng livestream của mình đến phân khu Tuyệt Địa Cầu Sinh.

Đối với chuyện này, người bạn kia đành phải lắc đầu thở dài, cảm thấy anh quá xúc động, cũng không có chuyển qua cùng với anh.

Vận mệnh của hai người sau này.

Cũng vào lúc này tách ra hai phương hướng khác nhau.

So sánh một chút.

Nội bộ Chim Cánh Cụt lộ ra vẻ bình tĩnh hơn nhiều.

Sau khi nhận được tin tức trò chơi Hồng Hoang đang hot, bọn họ ngay cả hội nghị cũng không tổ chức, mà là chờ xem kịch vui.

Nhất là Tăng Phú Minh phụ trách hạng mục này, trên mặt sớm đã treo đầy ý cười.

- Náo nhiệt hơn nữa đi, leo càng cao thì ngã càng nặng, thật sự cho rằng lưu lượng chúng ta kéo tới là ăn ngon như vậy à?

Bởi vì sự kiện tối ưu hóa và hack lần trước, bọn họ đã kéo Vương Bài Chiến Trường trở về lò nấu lại, đồng thời phát ra thông báo xin lỗi.

Lý do cũng rất đơn giản, chỉ nói rằng trò chơi này của bọn họ chỉ là closed beta, sau một thời gian ngắn nữa sẽ chính thức open beta.

Cứ như vậy, đã che giấu sự thật bọn họ xuất ra bán thành phẩm, lại giải quyết hoàn mỹ dư luận xấu lần này, đẹp cả đôi đường.

Closed beta mà.

Có một số vấn đề là hết sức bình thường.

- Quản lý, tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?

Lúc này một nhân viên đi tới hỏi.

- Cái này còn phải hỏi à? Sao chép hình thức cách chơi của Hồng Hoang, hơi thay hình đổi dạng một chút, chờ tới khi trò chơi của bọn họ bị hack nhiệt độ giảm xuống thì chúng ta sẽ công bố, đến lúc đó thị trường này vẫn là của chúng ta!

Buồn cười.

Có mô bản tốt như vậy bày ở trước mặt, kẻ đần mới có thể không để ý, chạy đi tự mình nghiên cứu cái mới.

Dù sao thì loại đồ vật như cách chơi không có vấn đề về bản quyền.

Chỉ cần không hoàn toàn giống nhau là được.

Còn không phải muốn sao chép như thế nào thì sao chép à?

Nghe thấy câu trả lời của anh, nhân viên cũng không nói thêm gì nữa, bắt đầu áp dụng cách chơi Tuyệt Địa Cầu Sinh để chế tác một lần nữa.

Tăng Phú Minh thì thời khắc chú ý đến động tĩnh trên mạng, chờ đợi trò chơi của Hồng Hoang tao ngộ hoạt thiết lư.

Thậm chí có rất nhiều người chơi.

Đều đang suy đoán khi nào trò chơi này của Hồng Hoang sẽ bị hack công kích, quan sát xem có nên tải về chơi thử hay không.

.....

Nhưng mà.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người chính là.

Sau một tuần trôi qua, không có bất kỳ tin tức hack nào truyền ra, ngược lại video có quan hệ với ăn gà Tuyệt Địa Cầu Sinh càng ngày càng nhiều.

Không những nhiệt độ không giảm xuống, mà còn tăng lên.

Điều này cũng làm cho nhiều người rốt cuộc không chịu nổi, liên tiếp tải xuống trò chơi này.

Kết quả vừa chơi không có mấy ván, trực tiếp thật là thơm.

- Chuyện gì vậy? Những tên hack kia đều đã bãi công à?

- Hay là bởi vì thời gian quá ngắn nên không làm được?

Các người chơi nghi ngờ lên tiếng, sao phát triển này lại không giống với trong tưởng tượng của bọn họ lắm?

Ngay cả Tăng Phú Minh đang chờ đợi tin tức cũng lộ ra vẻ mặt khó coi.

Theo lý thuyết, sự kiện hack trước đó xôn xao sôi sục, coi như trò chơi Hồng Hoang làm tốt biện pháp an toàn, nhưng cũng không nên không có một chút tin tức nào mới đúng.

Chương 479: Hồng Hoang Khai Thiên, Mở Chính Là Bầu Trời Của Ngành Trò Chơi Này! (3)

Đúng vậy.

Không có!

Lật khắp toàn bộ trên mạng.

Ngoại trừ một chút bug hư hư thực thực có lẽ là bôi đen ra thì không có một tin tức mặt trái nào liên quan đến hack!

Loại trình độ phản hack phát rồ này, cho dù là Chim Cánh Cụt muốn làm được thì cũng vô cùng khó khăn, Hồng Hoang làm sao làm được?

Chẳng lẽ mặc kệ phí tổn mà gia tăng nhân thủ à?

Không chỉ Tăng Phú Minh, người chơi và nhóm chủ phòng livestream cũng đều bị hiện tượng quỷ dị này làm cho chấn động.

Người vốn do dự không lập tức vào hố thì đã bắt đầu hối hận, bỏ lỡ một cơ hội tuyệt hảo để thu hoạch lưu lượng.

Vừa vặn lúc này.

Một bài post nặc danh.

Đột nhiên xuất hiện trên một diễn đàn game nổi tiếng.

[Cười chết, anh cho rằng bọn họ không muốn à? Số liệu của trò chơi Hồng Hoang căn bản là không có cách nào hack, tất cả

chương trình đều bị cản lại!]

Bài post này vừa ra, người chơi xôn xao.

Mở vào xem, chính là hình ảnh có người có ý đồ công kích server Hồng Hoang, lấy ra và hack số liệu thất bại.

Chủ bài đăng chưa hề nói đây là do ai làm.

Nhưng lại khiến diễn đàn thậm chí toàn bộ trong vòng tròn trò chơi chấn động.

Bọn họ rốt cuộc hiểu được, vì sao lâu như vậy rồi mà không có tin tức hack.

Không phải không có người làm.

Mà là căn bản không làm được!

Biện pháp phòng hộ an toàn của trò chơi Hồng Hoang đã đạt đến một tình trạng vô cùng kinh người, làm cho những gia hỏa muốn đi đường tắt kia đều bó tay không có cách.

Ngay cả hack càn rỡ cũng kinh ngạc!

Các người chơi mừng rỡ, trong nháy mắt kéo max tín nhiệm đối với tính công bằng của Tuyệt Địa Cầu Sinh.

- Được được được, chỉ cần không có hack thì chính là trò chơi hay!

- Quá hiếm có, đã thật lâu không xuất hiện phòng hộ an toàn làm tốt như vậy.

- Bọn họ đó là không làm được à? Chỉ là không nỡ bỏ tiền ra mà thôi!

- Làm! Chỉ bằng điểm ấy, tôi vào hố!

- Thật sự quá lương tâm, quả thực chính là thanh lưu nghiệp giới.

- Hồng Hoang khai thiên, mở chính là bầu trời của ngành trò chơi này!

Giờ khắc này, sự nhiệt tình của các người chơi hoàn toàn bộc phát.

Trước đó còn đang do dự có nên mua trò chơi hay không thì đều nhao nhao mua sắm trò chơi, làm cho lượng tiêu thụ của trò chơi Tuyệt Địa Cầu Sinh bắt đầu tăng vọt.

- Sao có thể...

Bên trong Chim Cánh Cụt.

Hai mắt của Tăng Phú Minh đờ đẫn, nhìn tin tức trên mạng.

Bọn họ làm nhiều chuyện như vậy, đầu tư nhiều tài nguyên như vậy, cuối cùng tất cả đều biến thành áo cưới của Hồng Hoang.

- Toàn bộ xong rồi.....

Anh biết, đoạn đường này của mình xem như là đi đến cuối.

Trong đầu không khỏi hiện ra lúc trước trên triển lãm của Hoán Hải, người trẻ tuổi đã từng bị anh xua đuổi kia, đồng thời cũng là người đã kiến lập công ty Hồng Hoang.

Cuối cùng hoá thành một tiếng thở dài, cả người đều trở nên uể oải.

...

- Tăng! Lượng tiêu thụ bắt đầu tăng!

- Tống lão đại, anh mau đến xem đi!

Công ty Hồng Hoang, trong đoàn đội chế tác.

Các nhân viên tụ tập lại một chỗ, âm thanh kích động liên tiếp truyền ra, còn kèm theo sự khó có thể tin được.

- Đúng là tấm chiếu mới, lượng tiêu thụ sẽ tăng vốn là trong dự liệu, tăng bao nhiêu?

Lão Tống từ đằng xa đi tới, không có chút ngoài ý muốn nào.

Bởi vì anh biết, một tuần trước bởi vì có vết xe đổ của Vương Bài Chiến Trường Chim Cánh Cụt làm cho người chơi không đủ tín nhiệm đối với cách chơi mới đại đào sát, rất nhiều người chơi vẫn còn đang quan sát.

Cho nên lượng tiêu thụ một tuần này cũng không tính là quá khoa trương, chỉ bán ra 420 ngàn phần.

Lượng tiêu thụ này đã vượt qua thành tích tuần đầu của Con Sói và Resident Evil, thậm chí đạt đến mức độ mà rất nhiều trò chơi không thể sánh bằng.

Chỉ là không đạt được mong đợi của anh.

Dù sao thì bọn họ từng làm ra trò chơi cấp hiện tượng Đại Tiêu Khách với lượng tiêu thụ tuần đầu mười triệu lượt, lại thêm trong khoảng thời gian này lăng xê, yêu cầu đương nhiên tương đối cao một chút.

Hơn nữa thành tích tuần thứ nhất rất quan trọng.

Chưa nói tới phải đạt tới trình độ phá kỷ lục của Đại Phiêu Khách, tốt xấu gì cũng phải đạt tới trình độ hàng năm độc chiếm, tuần đầu tiên đạt một triệu phần chứ?

Nhưng bây giờ ngay cả một nửa cũng không đạt được, khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Giống như nhìn ra sự thất vọng của anh, mấy nhân viên lâu năm không khỏi chửi thầm:

- Ánh mắt của Tống lão đại cũng quá cao rồi, game năm trước có lượng tiêu thụ đạt tới 1 triệu cũng chỉ có 27 trò mà thôi, hẳn là là dùng thời gian một năm, bây giờ chúng ta đã đạt được chỉ sau hơn một tuần mà vẫn không hài lòng.

- Hơn một tuần đã đạt đến rồi à?

Lão Tống sững sờ, bỗng nhiên phản ứng lại:

- Ý của cậu là hiện tại lượng tiêu thụ đã vượt qua 1 triệu?

Nói xong, anh vội vã đi tới trước máy tính.

Quả nhiên lượng tiêu thụ của Tuyệt Địa Cầu Sinh địa đã đạt đến 1 triệu 30 ngàn.

Nói cách khác, trong vòng một ngày, lượng tiêu thụ tăng vọt lên 700 ngàn!

Tê ——

Lão Tống hít một hơi khí lạnh.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng đây đã là sản phẩm thứ hai của Hồng Hoang bọn họ đột nhiên tăng trưởng tốc độ.

Hoàn toàn có cơ hội trùng kích lượng tiêu thụ cuối cùng mười triệu phần!

Hoàn toàn không hề thua kém độc chiếm hàng năm của Ngự Tam Gia!

Dựa theo quy luật lượng tiêu thụ trước đây.

100 ngàn ưu tú.

500 ngàn tinh phẩm.

1 triệu cự tác.

5 triệu thần tác.

10 triệu cấp hiện tượng.

Mặc dù giữa hai bên có chỗ khác biệt, cân nhắc tiêu chuẩn có khác biệt.

Nhưng bất kể nói thế nào đi nữa, trò chơi này vừa tăng lên đã có tiềm lực trở thành trò chơi cấp hiện tượng!

- Hậu kình của trò chơi này mạnh như vậy à?

Lão Tống chấn động nói.

- Không phải, kể từ sau khi biết trò chơi của chúng ta không hack thì lượng tiêu thụ đã bắt đầu không còn như trước nữa.

- Thật đúng là may mắn có Chim Cánh Cụt tuyên truyền mạnh mẽ đoạn thời gian trước, mang đến cho chúng ta không ít lưu lượng.

- Thuộc về là tài liệu phản diện giảng dạy phụ trợ.

Các nhân viên mặt mũi tràn đầy thổn thức.

Có đôi khi một trò chơi hot lên thật sự bao hàm rất nhiều nhân tố, ai cũng không nói chính xác được kết quả cuối cùng sẽ như thế nào.

Bây giờ, lượng tiêu thụ của Tuyệt Địa Cầu Sinh đã vượt qua con số 1 triệu, hơn nữa xu hướng tăng lên càng mạnh mẽ hơn mong đợi, đã hoàn toàn có được tư cách vận hành trong thời gian dài.

Chương 480: Lần Đầu Tiên Phải Làm Lớn! (1)

- Được, không tệ, lập tức để cho bên phía đoàn đội game online tăng cường tuyên truyền, tuyệt đối không thể cho những cạnh phẩm khác có cơ hội phản siêu!

Lão Tống rất rõ ràng, chi phí của trò chơi này cũng không cao, giai đoạn đầu chỉ có 30 triệu mà thôi.

Đây vẫn là yêu cầu của Trần Lâm về chất lượng hình ảnh và ưu hóa, còn có tình huống phòng hộ an toàn phải làm đến cực hạn.

Cho dù sau này có khai phá bản đồ và cách chơi mới, cộng thêm phí tuyên phát thì cao nhất cũng sẽ không vượt qua 80 triệu.

Một tuần một triệu lượng tiêu thụ tương đương với kiếm lại chi phí chế tác.

Hạng mục kiếm tiền như thế, kẻ đần mới có thể để đó mặc kệ.

Rất nhanh.

Quảng cáo phô thiên cái địa xuất hiện trên website các bình đài lớn.

Thậm chí bọn họ còn ra vốn lớn tổ chức một trận thi đấu Tuyệt Địa Cầu Sinh offline, chủ yếu lấy thi đấu đoàn đội 4 người làm chủ.

Trong lúc nhất thời.

Các loại đội ngũ do câu lạc bộ trò chơi thành lập, khởi xướng

trùng kích tiền thưởng quán quân cao tới 10 triệu.

Mức tiền thưởng này vẫn là do Trần Lâm quyết định.

Bởi vì anh rất rõ ràng tiềm lực điện cạnh của trò chơi này to lớn cỡ nào, thậm chí nói là kéo lên cả một sản nghiệp điện cạnh livestream cũng không quá, cho nên lần đầu tiên nhất định phải làm lớn!

Không chỉ có quy mô phải lớn.

Tiền thưởng cũng phải lớn hơn!

Sau khi tin tức kia được công bố, toàn bộ internet xôn xao.

- Đậu má? 10 triệu tiền thưởng?

- Ngay cả đội ngũ đạt hạng hai cũng có 5 triệu!

- Mau đánh tôi một cái xem có phải đang nằm mơ hay không.

- Thủ bút này của Hồng Hoang cũng quá khoa trương rồi!

- Ngành điện cạnh lại kiếm tiền như thế sao?

- Tham gia! Nhất định phải tham gia!

- Tôi lập tức liên hệ với mấy người bạn đi báo danh!

10 triệu tiền thưởng, đối với người bình thường mà nói, tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng.

Cho dù chia đều cho đội ngũ bốn người, trừ đi tiền thuế thì mỗi người cũng được gần 2 triệu, đây đã là số tiền mà rất nhiều người cả đời không kiếm được.

Nổ.

Toàn bộ vòng trò chơi đều nổ tung.

Thậm chí còn hot ra ngoài vòng, một đám dân mạng rung động nhìn tiền thưởng khoa trương kia, tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới, chơi trò chơi còn có thể kiếm tiền, hơn nữa còn là nhiều tiền như vậy.

Thậm chí.

Đây chỉ là tiền thưởng của một trận thi đấu mà thôi.

Thời gian liên tục sẽ không vượt qua một tháng!

Điều này cũng dẫn đến rất nhiều người chưa từng chơi qua trò chơi cũng bắt đầu hỏi thăm tin tức liên quan đến Hồng Hoang và Tuyệt Địa Cầu Sinh, muốn thử xem mình có thiên phú đó hay không.

Hành động lần này.

Không thể nghi ngờ là hấp dẫn càng nhiều người chơi mới vào hố, mở rộng nền tảng của ngành trò chơi.

Đồng thời, độ chú ý của ngành điện cạnh cũng theo đó tăng lên, trở thành chủ đề thảo luận sốt dẻo nhất.

- Hồng Hoang làm vậy là có ý gì? Chỉ riêng tiền thưởng đã thiết lập cao như thế, lại thêm phí tổn tổ chức thi đấu cỡ lớn, chẳng lẽ không sợ mất cả chì lẫn chài sao?

- Chưa chắc sẽ như vậy, tôi nghe nói lượng tiêu thụ của Tuyệt Địa Cầu Sinh lại tăng, hôm qua mới vừa qua 1 triệu, hôm nay đã vượt qua 2 triệu, theo xu thế này, 5 triệu chỉ là chuyện sớm hay muộn.

- Nhưng cho dù như vậy thì cũng không đến mức làm động tác lớn đến thế chứ? Ngành trò chơi trong nước vẫn luôn là trạng thái không nóng không lạnh.

Ngành trò chơi vừa mới hưng thịnh không đến hai năm, rất nhiều công ty không quá coi trọng sản nghiệp điện cạnh được diễn sinh ra, chỉ coi như là con đường tuyên truyền trò chơi mà thôi.

Mỗi lần tổ chức đều cơ bản nhập không đủ xuất, làm nhỏ lại không có hiệu quả.

Dần dần cũng biến thành bộ dáng hiện tại, không có nhiều công ty nguyện ý đi làm.

Nhưng mà.

Bọn họ không biết là.

Lúc này trong công ty Hồng Hoang đã sớm bị các công ty gọi điện thoại tới tấp.

Rất nhiều công ty để mắt tới lưu lượng nhiệt độ cuộc tranh tài lần này của Hồng Hoang, nhao nhao gọi điện thoại tới trao đổi chuyện gia nhập quảng cáo.

Cái gì mà vật dụng cầu sinh dã ngoại, đồ chơi, thuốc men, vật liệu xây dựng, đạo cụ đồ làm bếp, ô tô... Cái gì cũng có.

Trong đó có mấy nhà thậm chí còn là công ty lớn nổi tiếng trong nước, do Trần Lâm và lão Tống tự mình tiếp kiến.

Ngay cả Tô Bằng ở Bilibili cũng nhận được nhiệm vụ từ tổng bộ, gọi điện thoại tới trao đổi hợp tác.

- Tổng giám đốc Trần, chuyện thi đấu lớn như vậy ngài đừng quên Bilibili của chúng tôi đấy, cho dù như thế nào thì cũng phải cho chúng tôi quyền tiếp sóng, tôi có thể hỗ trợ liên hệ sân bãi.

Lần này bên phía tổng bộ đã hạ mệnh lệnh bắt buộc Tô Bằng nhất định phải lấy được quyền tiếp sóng của trận thi đấu này, nếu như có thể lấy được phát sóng độc quyền thì càng tốt.

Đương nhiên.

Anh cũng biết Bilibili phương diện livestream còn không sánh bằng Đấu Cá Mập.

Cho nên cũng không ôm hy vọng phát sóng độc quyền này quá lớn.

- Vừa vặn tôi cũng định làm nhiều bình đài livestream, đến lúc đó anh phái người tới nói chuyện đi, nhớ giúp tôi tìm sân bãi lớn một chút.

Trần Lâm nói qua điện thoại.

- Được, tuyệt đối đảm bảo làm ngài hài lòng!

Răng rắc ——

Tô Bằng cúp điện thoại, vô cùng lo lắng đi chuẩn bị.

Trần Lâm thì bận từ sớm đến tối, chỉ riêng tiền đầu nhập vào quảng cáo đã cao hơn trăm triệu rồi.

Trong đó ngang tàng nhất chính là một nhà công ty tên là Tứ Lăng Khí Xa, một hơi nện 30 triệu để lấy được vị trí tài trợ chính, lập tức bổ khuyết vào số tiền thưởng mà bọn họ chi ra.

Sau đó còn bàn chuyện hợp tác cấy sản phẩm vào trong trò chơi, nhưng giá cả tạm thời còn chưa đàm phán xong.

- Mấy triệu đã muốn cắm quảng cáo vào game, không khỏi quá coi thường trò chơi này của chúng ta rồi.

Nhìn đại biểu của các công ty vào thang máy rời đi, trên mặt Trần Lâm nở nụ cười, không hề cảm thấy tiếc nuối.

Hiện tại, Tuyệt Địa Cầu Sinh vừa mới ra mắt, danh khí vẫn chưa hoàn toàn lộ ra, đương nhiên sẽ không có người chịu ra giá

cao.

Nhưng sau đó sẽ không giống như vậy nữa.

Anh muốn đặt quảng cáo, tôi còn không hài lòng đâu.

- Tổng giám đốc Trần, quy tắc thi đấu đã định ra, anh có muốn xem một chút hay không?

Lúc này, một nhân viên bộ kế hoạch cầm bảng biểu vội vàng đi tới.

- Đã làm xong rồi à?

Trần Lâm nhận lấy bảng biểu nhìn thoáng qua.

Chương 481: Lần Đầu Tiên Phải Làm Lớn! (2)

Lần thi đấu này của bọn họ là hướng ra toàn cầu, cũng là lần đầu tiên bọn họ thử xuất hiện trước thị trường nước ngoài.

Đến lúc đó, thông qua thi đấu online để quyết định 32 đội ngũ, sau đó tiến vào vòng loại offline cuối cùng, quyết định đội ngũ quán quân.

Toàn bộ quá trình bao gồm cả thi dự tuyển sẽ diễn ra khoảng nửa tháng, xem như là một trình tự thi đấu vô cùng dài.

Mặc dù đầu tư tương đối lớn.

Nhưng nhận được hồi báo cũng là vô cùng to lớn.

Ít nhất thì địa vị của Tuyệt Địa Cầu Sinh trong loại trò chơi đại đào sát sẽ không có người có thể tùy tiện rung chuyển được!

Cũng thuận tiện loại trừ địa vị bá chủ của Chim Cánh Cụt trong phân loại trò chơi bắn súng.

- Ừm, làm không tệ, cầm đi đưa Tống tổng giám an bài, bảo anh ta gọi người xử lý chuyện thi đấu.

- Yes sir!

Nhân viên kia nói xong vội vàng rời đi, đến đoàn đội Bình Minh tìm lão Tống.

Hiện tại chuyện vận hành này đều do lão Tống quản lý, giao cho anh ta an bài thì Trần Lâm cũng yên tâm.

Còn về lão Lý chủ yếu vẫn là phụ trách bên sản xuất, nếu cho anh ta làm khâu vận hành cũng không biết cuối cùng sẽ biến thành bộ dáng gì.

Giao phó xong xuôi tất cả mọi chuyện.

Trần Lâm lập tức xoay người rời đi, đi xử lý chuyện khác.

...

Đảo mắt một cái.

Một tuần trôi qua.

Đang lúc cuộc thi đấu toàn cầu của Tuyệt Địa Cầu Sinh đang tiến hành với khí thế hừng hực.

Trên mạng cũng náo nhiệt không kém, bắt đầu hiện ra lượng lớn tin tức về trò chơi đại đào sát mới.

Rất nhiều công ty nhìn thấy Hồng Hoang thành công đều đánh lên chủ ý cách chơi mới này, chuẩn bị nghiên cứu phát minh trò chơi thuộc về mình.

Một số người càng coi đây là linh cảm, gia nhập cách chơi tương tự vào trò chơi đang có của mình, nhấc lên một phong trào đại đào sát.

- Thật sự không ngờ cuối cùng lại là Hồng Hoang thắng, Chim Cánh Cụt mất đi thị trường trò chơi bắn súng lớn như vậy, có lẽ hạng mục MMORPG sẽ phải chậm lại.

Tổng bộ Cự Ngạnh, một đám cao tầng tụ tập ở trong phòng hội nghị, thương thảo đại sự này.

Bọn họ là đại diện lĩnh quân MMO loại tiên hiệp, đương nhiên đã sớm biết Chim Cánh Cụt có dự định tranh giành phân loại này, cũng chuẩn bị tốt khi gặp phải trùng kích.

Nhưng mà có ai ngờ tới được.

Hồng Hoang xuất hiện, lại phá vỡ thần thoại bất bại của Chim Cánh Cụt trong giới game online, còn một ngụm xé xuống thị trường FPS mà Chim Cánh Cụt coi trọng nhất.

Mặc dù không đến mức làm cho Chim Cánh Cụt bị thương gân động cốt.

Nhưng lại đủ để trì hoãn bước chân khuếch trương của bọn họ.

Nói đến đây, những công ty như bọn họ thật sự là phải cảm ơn Hồng Hoang.

- Chim Cánh Cụt thế lớn, có người có thể kiềm chế bọn họ đương nhiên là tốt nhất, nhưng mà tôi nghe nói công ty Dao Quang dưới trướng bọn họ đang nghiên cứu phát minh một trò chơi võ hiệp, chúng ta vẫn là không thể khinh thường.

- Công ty Dao Quang? Đây không phải là công ty mà Chim Cánh Cụt vừa mới thu mua à?

- Không sai, trò chơi võ hiệp kia của bọn họ đã được nghiên cứu nhiều năm, hiện tại lại có tài chính rót vào, tôi sợ Hồng Hoang cũng không cản được bao lâu nữa.

Hễ là người tìm hiểu về ngành trò chơi thì đều biết.

Chim Cánh Cụt vì chiếm thị trường gần hai năm nên đã thu mua rất nhiều công ty trò chơi, tính cả các hạng mục IP mà những công ty kia đang nghiên cứu.

Lại thêm thường thường là đại lý trò chơi của các công ty nước ngoài, vì vậy cho dù là những công ty trò chơi có uy tín lâu năm thì cũng phải tránh né ba phần.

Cũng chỉ có mấy nhà có nội tình hùng hậu mới có thể chống lại.

- Cho nên chúng ta không thể ỷ lại vào Hồng Hoang phát lực, nhất định phải chuẩn bị hai tay, khai phá ra MMO hoàn toàn mới được.

- Nói thì nhẹ nhàng lắm, mấy năm nay cách chơi cơ bản đều bị đào móc sạch sẽ, muốn sáng tạo ra cách chơi mới quả thật là nói dễ hơn làm.

- Đúng vậy, hiện tại trò chơi này chủ yếu vẫn là tiếp tục sử dụng bộ cách chơi truyền kỳ và hành trình kia, đã bao lâu không có thay đổi lớn.

MMORPG (Game nhập vai cỡ lớn, nhiều người chơi online).

Gần như là đồ vật cùng thời đại với FPS.

Cho dù là CF hot nhất hiện nay thì cũng đều là từ nước ngoài dẫn vào.

Mặc dù trình độ khai phá trong nước đã tăng lên, nhưng muốn sáng tạo ra cái mới trên cơ sở vốn có vẫn là vô cùng khó khăn.

Đây không riêng gì vấn đề tiền bạc.

Vẫn là vấn đề đầu óc và tầm nhìn.

Không nghĩ ra được thì anh còn có thể có biện pháp nào?

Hơn nữa cho dù nghĩ ra được thì cũng không ai dám tùy tiện thử nghiệm.

Dù sao thì không thể xác định sự hưởng ứng của thị trường, một khi hao tổn thì ai sẽ gánh chịu?

Không ai dám làm người mở đường!

Đây cũng là nguyên nhân mà ngành trò chơi trong nước gặp phải khốn cảnh, cũng là nguyên nhân không ngừng dẫn vào trò chơi nước ngoài.

Rất nhiều công ty vẫn muốn đứng ở phía sau người đi trước rồi bắt chước, như vậy ít nhất còn có thể đảm bảo sẽ không xảy ra sai lầm.

Nhưng trước mắt.

Chim Cánh Cụt từng bước ép sát, đối thủ cạnh tranh càng ngày càng nhiều.

Cho dù bọn họ có không muốn thì cũng phải bắt đầu thay đổi.

…

- Các người nói xem, thông báo mà giáo sư Lưu gửi là thật à?

Đại học Tân Hải, ngoài cửa chính.

Mấy khuôn mặt vừa mới rút đi nét ngây ngô ngước đầu nhìn nơi quen thuộc này, tràn đầy chờ mong và nhớ lại.

Rời trường ba năm, lại một lần nữa về tới đây, tâm tình của bọn họ vô cùng phức tạp.

- Ai biết được, hôm qua đột nhiên gửi tin nhắn nói có hạng mục mới, cần mấy người giúp đỡ, cho nên tôi lập tức chạy tới đây.

- Hạng mục có thể làm cho Lưu giáo thụ coi trọng nhất định không phải là hạng mục nhỏ, không thể bỏ lỡ cơ hội này.

- Đi thôi, vào trước rồi nói sau, đã rất lâu không về nơi này, không biết những người khác có tới hay không.

Sau khi tốt nghiệp, đường ai nấy đi.

Bạn học vốn có quan hệ mật thiết cũng bắt đầu càng lúc càng xa, bận rộn sinh kế của riêng mình.

Nếu không phải lần này đạo sư triệu tập, chỉ sợ mấy năm cũng chưa chắc có thể gặp mặt một lần.

Lần này trở về có thể xem là một cơ hội đoàn tụ, xem thử hai năm này mọi người lăn lộn thế nào.

Chương 482: Kỳ Hoa Giới Giáo Thụ (1)

Nói xong.

Bọn họ lập tức nhấc chân đi vào trong sân trường.

Đi qua con đường lát đá quen thuộc, đi vào phòng học chuyên dùng để mở họp, phát hiện bên trong đã tụ tập hơn hai mươi người, các loại tiếng hô không ngừng quanh quẩn.

- Ồ, đây không phải là lão Trương à? Thoạt nhìn phát tướng không ít, gần đây làm ông chủ lớn à?

- Cái gì mà ông chủ lớn, làm việc cho người ta, mỗi ngày không phải xã giao cũng là xã giao.

- Cậu là... Diêm Tuyết? Nghe nói năm ngoái cậu kết hôn?

- Ha ha, lão lớp trưởng, không nói tôi thiếu chút nữa không nhận ra.

- Các người không biết đâu, bây giờ làm nghề có bao nhiêu khó khăn, mấy năm này tôi đã đổi vài công việc rồi...

- Còn không phải à, công ty của chúng tôi đã nửa tháng không có đơn hàng rồi.

Mọi người líu ríu, túm năm tụm ba tại một chỗ ôn chuyện.

Bọn họ đều là học viên của Lưu Giáo Thụ, mặc dù đã rời trường nhiều năm, nhưng vẫn duy trì liên lạc.

Bây giờ nghe nói giáo sư có hạng mục cần giúp đỡ, rất nhiều người chạy tới, xem có thể nhận được công việc trợ thủ hay không.

Dù sao thì giao thiệp của giáo thụ lớn hơn so với bọn họ.

Nếu có thể làm việc dưới trướng của ông ấy thì tuyệt đối có rất nhiều cơ hội.

Két ——

Lúc này, cửa phòng học mở ra, lại có hai bóng người đi vào.

Trong phòng học yên tĩnh một chút, nhao nhao tập trung đến trên người hai người kia.

- Các người là... Dương Long, còn có Vương Viễn?

Một thanh niên gầy gò nhận ra hai người, trực tiếp gọi tên của bọn họ, lập tức làm cho người khác biến sắc.

Dương Long và Vương Viễn xem như là người thành công nhất trong bọn họ.

Không chỉ có mở một công ty đặc hiệu, nghe nói còn làm ăn với công ty lớn như Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, giá trị bản thân đã đạt tới cấp bậc trăm triệu.

Các cô gái vốn dĩ còn đang nói chuyện phiếm cũng đều trở nên nóng mắt không thôi, từng đôi mắt nhìn chằm chằm vào hai người.

- Mọi người đã lâu không gặp.

Dương Long và Vương Viễn nở nụ cười đi vào phòng học, trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người.

Ngay cả mấy tên vừa rồi khoác lác không ngớt cũng đều nhanh

chóng xông tới, bắt đầu hàn huyên với nhau, cảnh tượng còn náo nhiệt hơn mấy lần so với vừa rồi.

Hai người Dương Long thì vừa đáp lại vừa âm thầm quan sát xung quanh, giống như là đang tìm kiếm cái gì đó.

Một hồi lâu sau.

Vương Viễn mới thấp giọng nói:

- Hình như Trần Lâm không tới.

- Không tới à? Đáng tiếc...

Trong giọng nói của Dương Long tràn đầy tiếc nuối.

Từ lần trước, sau khi biết được thân phận của Trần Lâm từ trong miệng người phụ trách Ảnh Nghiệp Thiên Hợp, bọn họ có thể nói là chấn động đến tột đỉnh.

Cũng rốt cuộc hiểu được tại sao Thiên Hợp Ảnh Nghiệp lại coi trọng một công ty nhỏ như bọn họ.

Cho nên anh muốn thừa dịp lần này nói lời cảm ơn với Trần Lâm, thuận tiện rút ngắn mối quan hệ một chút.

Nhưng kết quả lại làm cho bọn họ thất vọng.

- Cũng đúng, cấp bậc giống như Trần ca đương nhiên là chướng mắt hạng mục này.

Dương Long thấp giọng nói.

Mà vẻ mặt tiếc nuối của bọn họ đương nhiên cũng rơi vào trong mắt các học viên khác, không khỏi nghi ngờ lên tiếng:

- Dương ca, Vương ca, các người đang tìm ai vậy?

- Chẳng lẽ đang tìm giáo hoa (cô gái xinh đẹp nhất trường) à?

- Tôi nghe nói hôm nay cô ấy có việc, cho nên không tới.

Mấy cô gái cười trên nỗi đau của người khác, giáo hoa không ở đây, chẳng phải là các cô thiếu đi một đối thủ cạnh tranh sao?

Trong lòng những người khác cũng là một mảnh sáng tỏ, dù sao thì lúc trước Dương Long và Vương Viễn đều theo đuổi giáo hoa, chỉ tiếc là không thành công.

Bây giờ hai người xoay người làm ông chủ, giá trị và địa vị của bản thân đã sớm khác biệt so với trước đây, có lẽ giáo hoa tới cũng phải hối hận lúc trước đã từ chối dứt khoát như vậy.

Nhưng mà.

Những người này lại không biết.

Ý của Dương Long và Vương Viễn không ở đây.

Nhất là sau khi trải qua đòn đánh của xã hội, sau khi được nhìn thấy nhân vật lớn ở các loại phương diện thì sắc đẹp đã không còn được bọn họ để vào trong mắt nữa.

Càng đừng nhắc đến giáo hoa mấy năm trước còn vô cùng non nớt.

Đó chỉ là xúc động khi còn trẻ mà thôi.

Bây giờ tầm mắt được nâng cao, bỗng nhiên cảm thấy trước kia mình ngây thơ đến buồn cười.

- Kỳ quái, đã lâu như vậy rồi mà giáo thụ còn chưa tới?

Đột nhiên, một tiếng nghi vấn cắt đứt cuộc nói chuyện của mọi người.

Các học viên cũ vốn còn định khen tặng lẫn nhau một chút cũng đều phản ứng lại, không khỏi nhìn về phía đồng hồ.

Tin tức mà giáo sư Lưu gửi cho bọn họ là 10 giờ sáng tập hợp ở phòng học, nhưng hiện giờ đã là 9:55 mà vẫn không có người xuất hiện, trong lòng không khỏi nghi ngờ.

Dương Long và Vương Viễn liếc nhau, nói:

- Chúng ta đi phòng giáo vụ xem một chút đi, có thể bị chuyện gì đó làm chậm trễ.

- Cũng tốt, vậy thì vất vả các người đi một chuyến.

Bây giờ trong tất cả mọi người ở đây, hai người kia là có địa vị cao nhất, cho nên bọn họ đi mời giáo sư đương nhiên là thích hợp nhất.

Cho nên rất nhanh, Dương Long và Vương Viễn đã rời khỏi phòng học, đi về phương hướng trong trí nhớ.

.....

Cùng lúc đó.

Trong phòng giáo vụ.

Lưu giáo thụ thân hình cường tráng đang ngồi ở vị trí trên, nắm lấy bàn tay của một người thanh niên, lải nha lải nhải.

- Trần Lâm, không phải tôi nói cậu, cậu là sinh viên ưu tú nhất của tôi, đã nhiều năm như vậy rồi mà cậu vẫn không nỡ trở về liếc mắt nhìn tôi một cái.

- Lão Lưu à, tôi nhớ lúc trước anh luôn mắng tôi là không học vấn không nghề nghiệp thì phải?

Vẻ mặt của Trần Lâm cổ quái, nhìn kỳ hoa của giới giáo thụ.

Khác với những giáo thụ tóc hoa râm, khuôn mặt hiền từ tràn đầy trí tuệ còn lại, Lưu Hành này quả thật là một đóa kỳ hoa.

Mặc dù đã qua trung niên, nhưng dáng vẻ lại cao lớn cường tráng, lần đầu tiên nhìn thấy tuyệt đối sẽ không cho rằng anh là một giáo viên, chỉ cảm thấy anh là thổ phỉ.

Chính là một tên như vậy.

Dạy bọn họ thiết kế mỹ thuật ba năm……

Mỗi lần nhớ lại, Trần Lâm đều vô cùng may mắn là trình độ thẩm mỹ của mình không bị phá hư.

- Cậu nhìn cậu kìa, nói cái gì vậy? Trước kia tôi có mắng cậu à? Tôi là đang khích lệ cậu, đúng vậy, không sai, là khích lệ!

Lưu Hành nói với bộ dáng mặt không đỏ tim không đập nhanh.

Trần Lâm: ……

Chương 483: Kỳ Hoa Giới Giáo Thụ (2)

Phốc!

Đừng nói là Trần Lâm, ngay cả mấy giáo sư khác bên cạnh đang uống nước cũng đều phun nước ra ngoài.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Lưu Hành không biết xấu hổ như vậy.

Dù sao thì bình thường cũng là một giáo viên, tất nhiên là phải làm giá một chút.

Lại thêm bề ngoài hung thần ác sát kia, các học viên vẫn duy trì lòng kính sợ đối với anh, hơn nữa vô cùng e ngại, không dám tới gần.

Nhưng hôm nay trước mặt vị học viên này, anh ta lại giống như biến thành người khác.

Quả thực là gặp quỷ.

Đây là Lưu lão thô hùng hổ lên thì ngay cả trẻ con cũng có thể bị doạ khóc kia à?

- Nói đi, có phải lại thiếu kinh phí nghiên cứu hay không.

Trần Lâm trợn trắng mắt, trực tiếp vạch trần tâm tư của gia hỏa này.

- Hắc hắc.

Lưu Giáo Thụ xoa xoa hai bàn tay, có chút xấu hổ:

- 50 triệu, chỉ cần 50 triệu thôi, cậu xem cậu mở công ty lớn như vậy, chút tiền ấy hẳn là có thể lấy ra chứ?

50 triệu?

Các giáo sư khác hít một hơi khí lạnh, thiếu chút nữa cho rằng mình nghe lầm.

Ngay cả một vị giáo viên khác đang vùi đầu ghi chép ở phía xa cũng đều ngẩng đầu nhìn về phía bên này.

Phải biết rằng một năm anh chỉ có mấy triệu kinh phí nghiên cứu mà thôi, còn không phải mỗi năm đều có.

- Chút tiền ấy... Sao anh có thể nói ra miệng được hả? 50 triệu cũng đủ kinh phí nghiên cứu bảy, tám năm của anh rồi.

Trần Lâm đậu đen rau muống.

Đúng vậy, đúng vậy.

Há miệng là 50 triệu.

Lưu lão thô bị đứt cọng dây thần kinh nào à?

Anh xin 5 triệu nhiều lần còn chưa xin được nữa là.

Lão giáo yên lặng gật đầu, vô cùng đồng ý với lời nói của Trần Lâm, lại có loại cảm giác lệ mục.

Không có tiền.

Hạng mục nghiên cứu trong tay đều không thúc đẩy được.

Thật quá khó tiếp thu rồi.

Cho dù là các đạo sư bên cạnh cũng đều cảm động lây, sợ là

Lưu lão thô muốn tiến muốn điên rồi.

Nhưng mà.

Càng làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt là lời kế tiếp của Trần Lâm.

- Không phải không thể cho anh 50 triệu, nhưng anh phải qua chỗ tôi làm chỉ đạo mỹ thuật một đoạn thời gian.

- OK! Thành giao!

Giọng nói của Lưu giáo thụ vang dội trong phòng làm việc, làm cho đám người đờ đẫn ngay tại chỗ.

Không phải chứ.

50 triệu là có thể dễ dàng móc ra như vậy à?

Chỉ đạo mỹ thuật gì mà quý giá như thế, có thể đáng giá nhiều tiền như vậy?

Đám người trong văn phòng cả kinh trừng to mắt, cảm giác nội tâm bị trùng kích cực lớn.

Giờ khắc này.

Ánh mắt các lão giáo thụ nhìn Trần Lâm đều thay đổi, mang theo một tia lửa nóng.

Người không biết còn tưởng rằng giới tính của bọn họ có vấn đề.

Đây chính là 50 triệu đó!

Đủ để anh ta soàn soạt mấy hạng mục lớn!

Cho dù là đầu heo thì cũng có thể làm ra được chút thành quả.

Đây là học viên gì chứ, quả thực chính là thần tài!

Khó trách Lưu lão thô này giống như là biến thành người khác.

Tại sao lão tử lại không có học sinh như vậy chứ?

Các lão giáo thụ chua lòm.

Ước gì có thể xông lên cho Lưu Hành hai quyền, cướp lấy kinh phí của anh.

- Khụ khụ... Lão Lưu à, hai năm này anh hẳn là không dùng đến nhiều kinh phí như vậy chứ?

Cuối cùng, một lão giáo thụ không nhịn được ho khan hai tiếng chen vào nói.

Lưu Hành làm sao không biết đối phương đang suy nghĩ gì, lập tức bĩu môi.

- Muốn đòi tiền tôi à? Không có cửa đâu, chính tôi còn không đủ dùng đây này, anh xem tôi vất vả lắm mới lấy được từ chỗ học sinh, hay là anh cũng tìm học sinh của mình hỏi thử xem?

Mẹ nó...

Nếu tôi có học sinh trâu bò như vậy thì còn cần anh làm gì?

Lão giáo thụ thiếu chút nữa bị tức đến hộc máu tại chỗ.

Thật đúng là người so với người làm người ta tức chết, đợi chút nữa trở về nhất định kéo đám học sinh của mình ra ngoài giáo huấn một trận để trút giận.

Nhìn người ta kìa, mới tốt nghiệp ba năm mà đã có tiền đồ như vậy.

Lại nhìn các người một chút, cả ngày chỉ biết đi dạo xung

quanh ăn không ngồi rồi.

- Không đúng.

Đột nhiên, anh lại nghĩ tới cái gì:

- Những hạng mục kia của anh, hẳn là không cần phải dùng đến nhiều kinh phí như vậy mới đúng, chẳng lẽ...

Nói đến một nửa thì anh lập tức dừng lại, trong mắt lóe lên vẻ khiếp sợ.

- Đúng vậy, tôi định làm hạng mục kia!

Lưu giáo thụ thay đổi vẻ ngả ngớn vừa rồi, trịnh trọng nói.

Sự thay đổi bất ngờ khiến Trần Lâm không khỏi nghi ngờ, hỏi:

- Lão Lưu, anh lại muốn mở hạng mục mới à?

- Ừm, gần đây mới từ phía trên phát xuống, anh nhớ đừng nói lung tung ra ngoài đấy.

- Phía trên?

Trong lòng Trần Lâm giật mình:

- Hạng mục gì thế?

- Giả lập thực tế ảo, cảm giác lẫn nhau, trí tuệ nhân tạo, còn có… Thị giác máy tính!

- Đây đều là phương hướng lớn trong tương lai, tôi chuẩn bị gia nhập một hạng nghiên cứu ngoại bộ nào đó.

Thị giác máy tính!

Nghe thấy từ này, cả người Trần Lâm đều bị trấn trụ.

Anh biết gần đây quốc gia vẫn luôn tăng cường đầu tư sản nghiệp khoa học kỹ thuật, nhưng lại không ngờ đã đạt tới loại tình trạng này.

Hơn nữa nhìn bộ dáng này, e là sớm đã có đột phá, bằng không sẽ không phóng ra hạng mục này.

Một cái thị giác máy tính không có gì.

Nhưng phối hợp với giả lập thực tế ảo và cảm giác lẫn nhau thì lại là chuyện hoàn toàn khác.

Một khi nghiên cứu ra.

Tuyệt đối sẽ tạo thành xung kích to lớn đối với sản nghiệp trò chơi và truyền hình điện ảnh.

Giống như cảm nhận được sự chấn động của anh, Lưu giáo thụ tiếp tục nói:

- Thật ra tôi cũng chỉ mới tiếp xúc với một chút hạng mục bên ngoài mà thôi, kỹ thuật còn không phải rất thành thục, có lẽ không đến tám năm, mười năm thì không làm ra được, có thể là lâu hơn.

Trần Lâm:...

- Vậy anh còn hố tiền tôi à?

- Phi, anh tình tôi nguyện, cái này có thể gọi là hố sao? Cùng lắm thì tôi đến công ty của anh treo cái tên là được rồi?

- Treo tên? Cái này là do anh nói đấy.

Hai mắt của Trần Lâm sáng ngời.

Mặc dù lão Lưu này không đáng tin cậy lắm, nhưng mà thật sự là giáo sư, danh khí trong giới học thuật không thấp.

Có được tên tuổi của anh, đối với công ty Hồng Hoang bọn họ mà nói tuyệt đối xem như là mua bán kiếm lời không lỗ.

Lại thêm một tay tin tức về phương hướng nghiên cứu khoa học của quốc gia.

50 triệu này quả thật rất đáng giá!

Chương 484: Một Súng Này, Mở Ra Sản Nghiệp Điện Cạnh (1)

- Đúng rồi, tôi sắp tổ chức đại hội hạng mục rồi, cậu có muốn đi cùng không?

Lưu Hành hỏi.

- Thôi được rồi.

Trần Lâm lắc đầu:

- Bây giờ tôi rất bận, vừa vặn nhìn thấy tin tức của anh nên mới bớt thời gian trở về, thay tôi chào hỏi bọn họ đi.

Trong lúc học đại học, một lòng của anh đều nhào vào việc nghiên cứu trò chơi, căn bản không có thời gian ở chung với các học viên khác, cho nên không tính là quá quen thuộc.

- Tiểu tử cậu thật là quá quái gở, hay là để tôi giới thiệu cho cậu một cô gái đi, đảm bảo xinh đẹp!

Lưu Hành nháy mắt ra hiệu nói.

Vẻ mặt Trần Lâm quái dị:

- Anh nói cô gái kia... Không phải là con gái nhỏ của anh chứ?

Phốc!

Âm thanh phun nước lại vang lên lần nữa.

Mấy đạo sư bên cạnh ho khan kịch liệt.

Khá lắm.

Lưu lão thô này là định bán con gái à?

Chỉ cần gả con gái đi thì sẽ có kinh phí nghiên cứu liên tục không ngừng đúng không?

Bàn tính hạt châu sắp đánh tới trên mặt rồi.

- Hắc hắc.

Tiểu tâm tư bị vạch trần, Lưu Hành xấu hổ cười một tiếng:

- Mười sáu tuổi có phải là hơi quá sớm không?

Mẹ nó!

Gia súc à!

Mười sáu tuổi cũng không buông tha!

Đừng nói là những giáo sư kia, ngay cả giáo sư già ở phía xa cũng không nhìn được.

Nếu không phải con gái của anh đã sớm lấy chồng thì có lẽ đã không nhịn được đứng ra, làm sao còn cơ hội cho Lưu lão thô này?

Cảm nhận được ánh mắt quái dị của bọn họ, Lưu Hành lúc này mới hậm hực nói:

- Được rồi, được rồi, không được thì thôi, tôi đi họp đây, Trần Lâm, anh có muốn ở lại cùng ăn cơm trưa không?

- Không được, tôi còn có chút việc, anh đừng quên có thời gian đến làm chỉ dẫn mỹ thuật cho tôi là được.

Đầu của Trần Lâm chỉ lớn như vậy, không thể nào nhớ rõ ràng tất cả chi tiết của trò chơi được.

Cho nên một vị chỉ đạo mỹ thuật chuyên nghiệp vẫn là vô cùng cần thiết, như vậy là có thể bổ sung những bỏ sót, sẽ không xuất hiện tình huống phong cách vẽ đột biến.

Bây giờ mọi chuyện đã xong xuôi.

Anh đương nhiên sẽ không ở lâu, cáo biệt đạo sư rồi đứng dậy rời đi.

Về phần Lưu Hành Lưu giáo thụ thì khôi phục bộ dáng trước đó, cầm lấy hạng mục thiết kế đi về phía một lầu dạy học khác.

Trên nửa đường vừa vặn gặp phải hai người Dương Long và Vương Viễn đang chạy tới.

- Lưu... Lưu giáo thụ!

Cho dù đã mở công ty làm ông chủ, nhưng khi gặp lại Lưu Hành, Dương Long và Vương Viễn vẫn bị bộ dáng không giận tự uy kia làm cho giật nảy mình.

Không có cách nào.

Lúc trước ở trường học, bọn họ bị vị trước mắt này khiển trách không ít, mắng đến mức gọi là máu máu phun đầu.

Có thể đứng yên không quỳ xuống đã là không tệ rồi.

- Thì ra là các ngươi, đi thôi, cùng đi.

Lưu Hành không nói thêm gì, nhanh chóng đi về phía phòng học, trong miệng còn khẽ hát.

Hai người phía sau ngơ ngác nhìn nhau.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy vẻ mặt của Lưu giáo thụ ôn hòa như thế.

Chẳng lẽ gặp phải chuyện vui lớn gì à?

Bọn họ ôm nghi ngờ cũng nhanh chóng đi theo, cho nên không chú ý tới, một bóng người vừa mới biến mất ở trong hàng hiên.

....

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt đã hơn nửa tháng.

Trong mười mấy ngày này, thanh thế của giải thi đấu Tuyệt Địa Cầu Sinh có thể nói là vô tiền khoáng hậu, dẫn phát vô số thảo luận trên mạng.

Nhất là phần thưởng cao tới 10 triệu kia.

Càng trở thành tiêu điểm chú ý của vô số người chơi, làm cho nhiệt độ không ngừng tăng vọt.

Cuối cùng.

Đội ngũ đến từ các quốc gia trên toàn cầu đều tụ tập ở Tân Hải Thị Tràng Quán, triển khai quyết chiến cuối cùng.

Mấy triệu khán giả đều tập trung ở phòng livestream, tận mắt nhìn thấy trận đại chiến có một không hai này, ra sức cổ vũ cho đội Hoa Quốc.

Thanh thế thật lớn kia đã làm cho các công ty lớn khiếp sợ, hoàn toàn không ngờ rằng một trận thi đấu trò chơi lại dẫn phát sự chú ý khủng bố như vậy, hối hận không sớm chút cầm lấy quảng cáo tài trợ.

Mà nhiệt độ này cũng là ở trong trận tranh tài cuối cùng, lúc đội Hoa Quốc đối đầu với Cây Gậy đã đạt tới đỉnh phong!

- Lên lên lên! Một đợt cuối cùng!

- Vòng độc bắt đầu co lại, ngàn vạn lần phải ổn định đấy!

- Đối diện còn có một tay súng lớn, nhất định phải nghĩ cách huỷ đi.

- Hai bên đều quá mạnh, chiến thuật tiêu hao lâu như vậy, một cơ hội nhỏ nhoi cũng không cho.

- Chỉ kém một chút là có thể lấy được quán quân toàn cầu, xông lên đi!

- Đậu má, xem mà nhiệt huyết của tôi sôi trào liên tục!

- Đánh ngã đội ngũ Cây Gậy đi!

- Tới rồi, vòng độc cuối cùng!

Lúc này, mưa đạn trong phòng livestream hiện lên như thủy triều.

Người ở hiện trường càng là đứng lên, từng người siết chặt hai tay thành nắm đấm.

Vào thời khắc này.

Tất cả ánh mắt đều tập trung vào hai đội ngũ còn sót lại, hô hấp dừng lại.

Mà vòng độc trên sân cũng thu nhỏ đến cực hạn, chỉ còn lại một mảnh đất chật hẹp nhỏ bé.

- Liều mạng!

Đội Hoa Quốc hét lớn một tiếng, hai bóng người đột nhiên xông ra, ném bom khói rồi bắn phá về phía nơi ẩn thân của đối phương, tiến hành áp chế hỏa lực.

Nhưng không ngờ.

Tay bắn tỉa đối diện đã chờ rất lâu.

- Phanh!

Một tiếng súng vang lên, trực tiếp bắn nổ đầu một người.

Trong nháy mắt, thế cục kịch biến, làm cho trái tim khán giả nhấc lên.

Nhưng vào lúc này, thần binh trời giáng.

Một bóng người tiến vào vòng độc đi ra sau lưng quân địch, ngang nhiên giết ra.

Trong một trận hỗn chiến tiền hậu giáp kích, cuối cùng cũng hoàn toàn áp chế đối phương, một phát súng nổ tung đầu của tay bắn tỉa kia.

[Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà!]

[Hạng mục đội ngũ: Hạng 1]

Thắng!

Đội Hoa Quốc thắng!

Hiện trường và phòng livestream yên tĩnh một lát, đột nhiên bộc phát ra tiếng hoan hô như mưa.

Các tuyển thủ càng kích động đứng dậy, vô cùng phấn khởi ôm nhau.

Giờ khắc này, tên của Tuyệt Địa Cầu Sinh vang vọng toàn bộ mạng, trở thành tiêu điểm vạn người chú ý.

Nhất là một súng cuối cùng kia càng là khai hoả thanh thế của điện cạnh trong nước, khai sáng ra một thời đại mới thuộc về người chơi!

Mà trong tiếng hoan hô này, đội ngũ quán quân được mời đến trước sân khấu, bối cảnh âm nhạc vang lên, vô số dải lụa màu từ trên không trung bay xuống.

Chương 485: Một Súng Này, Mở Ra Sản Nghiệp Điện Cạnh (2)

Tổng thanh tra vận doanh của công ty Hồng Hoang, lão Tống cầm cúp vàng đi lên trước, tự mình ban phát cho bọn họ.

Cuối cùng.

Chính là bảng hiệu lớn 10 triệu bắt mắt kia được đội ngũ bốn người giơ cao hơn đỉnh đầu, lần nữa gây nên mảng lớn tiếng reo hò.

Mãi cho đến khi nghi lễ kết thúc.

Khán giả vẫn còn đang thảo luận kịch liệt về lần tranh tài này và trò chơi Tuyệt Địa Cầu Sinh.

.....

- Tổng giám đốc Trần, tăng! Lượng tiêu thụ lại bắt đầu tăng rồi!

Trong công ty Hồng Hoang, lão Lý vội vã chạy vào trong văn phòng, thở không ra hơi.

- Hiện tại lượng tiêu thụ bao nhiêu rồi?

Trần Lâm cũng đang chú ý đến livestream của trận đấu, đương nhiên biết đối phương đang nói đến trò chơi nào.

Nhưng mà điều khiến anh không ngờ tới chính là số liệu tiêu thụ lần này.

- 8 triệu! Lượng tiêu thụ phá 8 triệu!

Lão Lý kích động nói.

- Nhanh như vậy đã 8 triệu rồi?

Trần Lâm giật mình.

Phải biết rằng ở kiếp trước, sau khi Tuyệt Địa Cầu Sinh phát hoả thì lượng tiêu thụ đầu tháng cũng chỉ có 5 triệu mà thôi.

Chỉ riêng như vậy đã chiếm lấy ba vị trí đầu trong bảng tiêu thụ mấy tháng liền.

Mà đến bên bọn họ còn cao hơn 3 triệu.

Xem ra quyết định đầu tư lượng lớn tài chính cho tổ chức thi đấu là đúng.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra thì trò chơi này đạt tới cấp bậc ngàn vạn đã là chuyện ván đã đóng thuyền.

Hơn nữa trước đó còn có Quái Vật Thợ Săn vừa mới phá ngàn vạn, anh đã có 3 trò chơi đạt lượng tiêu thụ 10 triệu.

- Đáng tiếc lúc ấy chỉ yết giá 98 tệ, nếu là 198 tệ thì có lẽ bây giờ đã tăng gấp mấy lần.

Lão Lý chép miệng, lòng tham chưa đủ nói.

Trần Lâm liếc mắt nhìn anh:

- Chi phí chế tác trò chơi này lại không lớn, bán cao như thế đừng nói là 8 triệu, 4 triệu cũng không bán được.

- Hắc hắc, tôi chỉ là biểu lộ cảm xúc thôi.

Lão Lý gãi đầu, anh nào không biết loại trò chơi này quan

trọng nhất chính là số lượng người chơi, giá cả quá cao ngược lại sẽ bất lợi.

Hơn nữa cho dù chỉ bán 98 tệ thì bọn họ cũng kiếm lời gần 500 triệu.

Một tháng kiếm được 500 triệu, đặt ở các công ty lớn khác cũng là một khoản tư kim không nhỏ, hoàn toàn có thể dùng để nghiên cứu phát minh ra đại tác AAA mới.

- Được rồi, hiện tại số lượng người chơi đã ổn định, anh đi thông báo cho bên phía đoàn đội Game Online một chút, để bọn họ chính thức đầu tư vận doanh, khai phá địa đồ kế tiếp cũng đừng rơi xuống.

- Được rồi.

Lão Lý lên tiếng, sau đó xoay người rời đi.

Bây giờ chính là lúc mà nhiệt độ của Tuyệt Địa Cầu Sinh nóng bỏng nhất, bọn họ đương nhiên không thể lãng phí nhiệt độ vất vả lắm mới kéo lên được này.

Còn về những cạnh phẩm khác thì càng không cần lo lắng.

Chờ những công ty kia làm tốt rồi công bố thì bọn họ đã sớm ngồi vững vàng trên vị trí dê đầu đàn trong thị trường đại đào sát.

- Được rồi, cũng đến lúc nghĩ đến hạng mục mới rồi.

Thấy lão Lý rời đi, Trần Lâm thu liễm tâm tư, mở ra phương án chế tác trước đó xem xét.

Những người khác không biết, nhưng anh lại rõ ràng, cách chơi Đại Đào Sát còn có không gian khai phá vô cùng to lớn, cũng không nhất định phải khoá lại với loại hình bắn súng.

Ví dụ như các game nổi tiếng một thời như Vĩnh Kiếp Khăng

Khít (Naraka Bladepoint), Từ Đánh Cờ (Auto Battler), Người Đường Đậu (Fall Guys), Party Animals, Cầu Cầu Đại Tác Chiến (Battle of Balls)...

Đây đều là cách chơi Đại Đào Sát diễn sinh.

Nhưng rất nhiều trò chơi đều là có phía trước làm cơ sở.

Hơn nữa bọn họ vừa mới tuyên bố một trò chơi đại đào sát, trong thời gian ngắn không tiện lại tuyên bố một trò chơi tương tự, cho nên phân loại này tạm thời không cân nhắc.

Hơn nữa bọn họ vừa mới chế tác xong một trò chơi cỡ lớn, không nên lập tức khởi công làm một đại tác.

Bởi vì cho dù bọn họ làm ra được.

Túi tiền của các người chơi cũng không chịu nổi.

- Cho nên, lần này thay đổi khẩu vị, làm ra một chút gì đó không giống nhau?

Trần Lâm lập tức có quyết định, bắt đầu lục lọi trong một đống phương án.

Nhưng lật cả buổi cũng không tìm ra được trò chơi làm cho anh hài lòng.

Chủ yếu là gần đây có quá nhiều chuyện, anh cũng không có thời gian để suy nghĩ phương án.

Cuối cùng đành phải đứng dậy rời khỏi văn phòng, đi ra bên ngoài tìm kiếm linh cảm.

- Quá gay gấn, một đường từ thi dự tuyển giết tới trận chung kết.

- Một trận tranh tài cuối cùng, tôi chỉ nhìn thôi mà tay cũng đổ

cả mồ hôi rồi.

- Trước đó tôi vẫn cho rằng đây là trò chơi gần giống với CF, kết quả hoàn toàn không giống.

- Quyết định rồi, trở về tôi cũng tải game về chơi thử! "

Hiện trường thi đấu tuyệt địa cầu sinh, khán giả giống như thuỷ triều cách lúc mở màn, không ngừng nghị luận về trận đấu vừa mới kết thúc, tràn đầy vẻ phấn khởi.

Làm một trò chơi bắn súng hoàn toàn mới vừa quật khởi, vốn đã nhận được rất nhiều chú ý.

Bây giờ trải qua lần so tài này càng làm cho các người chơi hiểu rõ mị lực của nó, ngay cả người vốn không chào đón cũng nhao nhao thay đổi suy nghĩ.

Lại càng không cần phải nói đến các streamer đang livestream trong các đài phát sóng lớn.

Mưa đạn đã sớm sôi trào, thảo luận kịch liệt về nội dung trò chơi, có người thì vội vàng tải trò chơi, hô bằng gọi hữu bắt đầu lập tổ đội.

Rất nhanh bọn họ đã phát hiện.

Sau khi chân chính vào tay.

Cảm nhận mà nó mang đến lại hoàn toàn không giống.

Đầu tiên.

Tuyệt Địa Cầu Sinh ở phương diện kiến tạo hoàn cảnh chiến trường chân thực không thể nghi ngờ là vô cùng sáng chói, có một loại cảm giác thân lâm kỳ cảnh.

Không chỉ có thể để cho bọn họ thể nghiệm được bắn súng

chân thật, bạo phá và sinh tồn trong trò chơi, mà còn có một cảm giác chúng địch vờn quanh khẩn trương, vô cùng cao cấp.

Thứ hai.

Chính là các loại cách chơi của nó.

Một cách chơi đơn độc có thể không quá chói mắt.

Nhưng độc quyền, súng ống cải tiến, vật tư nhảy dù, tái cụ, đánh chết rơi đồ, nghe âm thanh phân biệt vị trí, ẩn núp,... một loạt cách chơi này lại mang đến thể nghiệm mới mẻ mà trước nay chưa có, làm cho người ta đắm chìm trong đó.

Cuối cùng chính là khâu tối ưu hóa và phản hồi vật lý của nó.

Cho dù bắt bẻ người chơi như thế nào thì cũng không thể không tán thưởng một tiếng, đây là một trong những trò chơi ưu hóa tốt nhất mà bọn họ từng thấy.

Chương 486: Chuyên Tình Tra Nam (1)

Đủ loại nhân tố tăng theo cấp số nhân gọp lại với nhau.

Cuối cùng cũng sáng tạo ra sự hot của Tuyệt Địa Cầu Sinh.

Phòng cho thuê, ký túc xá học sinh, phát sóng livestream, thậm chí trong từng quán internet đều tràn ngập âm thanh của trò chơi này, nhất thời như ngọn gió vô lượng thổi qua.

Những streamer trước đó xin chuyển vào phân khu Tuyệt Địa Cầu Sinh càng là miệng cười lệch cả đi.

- Từ nay về sau, một nhà CF độc đại sẽ trở thành thiên hạ hai phần.

Ở trong một căn phòng nào đó, mấy sinh viên đang chơi cùng với nhau lên tiếng cảm khái.

- Mặc kệ là ai lớn, chỉ cần trò chơi chơi vui là được.

- Đúng vậy, tranh thủ thời gian tiếp tục đi, trận này tôi chắc chắn sẽ ăn gà!

- Ở đó mà đòi ăn gà, cũng không biết vừa rồi là ai bị té xuống đất thành hộp, hại chúng tôi bị liên luỵ.

- Hay là chúng ta thử bên bờ biển một chút đi? Nghe nói có người phát hiện ra một chiếc du thuyền ở cảng, hình như nó rất thú vị.

- Có thể, chúng ta có thể từ ngoài biển đánh lén trên đảo!

Nói xong, mấy người lại tiến vào trò chơi lần nữa.

Nhưng đáng tiếc là lần này khu vực cảng không nằm trong khu an toàn, dẫn đến bọn họ không công nhảy tới điểm vật tư gần đầu cầu.

Sau khi vơ vét vật tư một phen, chỉ có thể lái xe rời khỏi phó đảo, đi ngang qua cầu lớn.

Nhưng mà...

Ngay khi bọn họ lái xe đến giữa cầu.

Đột nhiên, Phanh một tiếng, bánh xe giẫm phải đinh rải trên mặt đất, cảm giác trong nháy mắt mất đi phương hướng.

- Mẹ nó! Cái tên chết tiệt nào lại rải đinh ở đây vậy chứ?

Mấy người hùng hổ nhìn thoáng qua xung quanh không có ai, lập tức dừng xe lại, đi đến mấy chiếc ô tô phía xa chuẩn bị đổi xe khác chạy.

Kết quả vừa tới gần chiếc xe đó thì trên đỉnh đầu bỗng nhiên vang lên một tiếng súng.

Bắn vào thùng xăng được trưng bày bên cạnh.

Ầm!

Thùng xăng nổ tung, hóa thành sóng lửa hừng hực trong nháy mắt quét sạch bốn phía, mấy người bên cạnh xe không kịp phản ứng đã bị thiêu chết tại chỗ.

[Bạn đã sử dụng thùng xăng để đào thải Lão Âm Bỉ số 1.]

[Bạn đã sử dụng thùng xăng để đào thải Lão Âm Bỉ số 2.]

[Bạn đã sử dụng thùng xăng...]

Liên tiếp nhắc nhở đánh giết làm cho đội ngũ trốn ở trên cầu đột nhiên bộc phát một mảnh hoan hô.

- Thành công, thật sự thành công!

- Ha ha ha, tiểu tử đó dám ngồi lên xe của chúng ta, sợ không biết chữ "Chết" viết như thế nào.

- Thật sự là trò chơi này rất có ý tứ.

- Đi đi đi, lại đi làm người khác.

Sau khi thực hiện được gian kế, mấy người lập tức nhảy xuống mặt cầu, một lần nữa bố trí bẫy rập mới.

Thật sự không biết.

Lúc này, trên một sườn núi xa xa đang có một người dẫn chương trình đang giải thích với màn hình, vừa ném thùng xăng và bom hẹn giờ lên trên xe máy bên cạnh.

- Thông qua bản đồ quan sát có biết, tôi cách mấy người trên cầu kia khoảng 320 mét, sát thương của đạn sẽ giảm xuống theo khoảng cách.

- Suy nghĩ đến việc bọn họ sẽ bố trí bẫy rập mới ở vị trí cũ, thời gian đại khái là 1 phút đồng hồ, chúng ta có đầy đủ thời gian để nhắm chuẩn.

- Một thùng xăng là 2L, xăng 93 bộc phát sinh ra lực định hướng lớn nhất là 425 mã lực, có thể làm cho xe máy bay lên trời! "

Ba Lạp Ba Lạp giải thích một hồi.

Khán giả phát sóng trực tiếp cười đến muốn chết, nào không biết gia hỏa này đang nghiêm túc khoác lác.

Cứ như vậy trong một trận mù tất tất.

Ddẫn chương trình cuối cùng cũng cất kỹ bom hẹn giờ, vội vàng rời xa xe mô tô.

Một giây sau.

Một tiếng ầm vang lên.

bom hẹn giờ và thùng xăng dưới xe máy đột nhiên nổ tung, làm cho toàn bộ xe mô tô bay lên trời.

Mang theo một mảnh lửa mạnh mẽ và đuôi khói thật dài, giống như là sao chổi rơi xuống, nhanh chóng rơi xuống mặt cầu phía xa.

Cuối cùng.

Rơi xuống gần hiện trường nơi mới người kia đang bố trí.

- Ầm... "

Xe mô tô nổ tung, ngọn lửa phóng lên tận trời, ngay cả thùng dầu mà bọn họ vừa mới bày ra cũng liên tiếp nổ tung, trong nháy mắt quét sạch mặt cầu.

[Anh sử dụng xe mô tô đào thải Tiểu Nam Hài.]

[Bạn đã sử dụng xe mô tô đào thải Yêu Vương Bỉ Lợi.]

[Bạn đã sử dụng xe mô tô đào thải Cocacola.]

[Bạn đã sử dụng xe mô tô đào thải Thầy giáo Ba.]

Trong chớp mắt, đội ngũ bốn người cùng xuống Hoàng Tuyền.

Khán Giả:???

WTF?

Mẹ nó, như vậy cũng được à?

Nhìn thấy cảnh này, toàn bộ video phát sóng trực tiếp đều nổ tung.

Gần như dấu chấm hỏi nối thành một màn hình.

Ngay cả người streamer cũng đều ngơ ngác.

Lúc đầu anh chỉ muốn làm ra hiệu quả tiết mục, không ngờ lại thành công thật!

- Khụ khụ...

Sau khi xấu hổ qua đi, anh lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực:

- Nhìn thấy không? Đây chính là sức mạnh của tri thức!

Lời này vừa nói ra.

Khán giả đều không nhịn được, lại lập tức truyền đến một trận âm thanh mơ hồ.

Nhưng không thể không nói.

Động cơ vật lý của trò chơi này quả thực làm cho bọn họ kinh diễm, ngay cả loại thao tác không hợp thói thường này cũng có thể thực hiện.

Trong lúc nhất thời, các người chơi học theo.

Cũng bắt đầu bắt đầu nghiên cứu các loại con đường lắt léo.

Giống như vừa rồi đầu cầu phục kích đã sớm quá hạn, dần dần biến thành đồ chơi mới khác.

Bởi vì bọn họ phát hiện trò chơi này không chỉ có ô tô, mô tô, mà còn có xe tăng, máy bay trực thăng, lướt qua, đại pháo.

Tóm lại chỉ có anh nghĩ không ra, không có người chơi nào không làm được.

Một trò chơi đào sát thật tốt, lại bị đám người chơi Sa Điêu này chơi thành các loại hoa hoạt, từng người làm không biết mệt...

- Hiện tại trên thị trường đã xuất hiện ít nhất 5 trò chơi nghiên cứu theo cách chơi của đại đào sát, còn có một ít trực tiếp đưa thêm trò chơi trốn giết trong trò chơi.

Trong phòng thị trường Hồng Hoang.

Trần Lâm đang nghe nhân viên thị trường dưới đáy báo cáo.

Mặc dù đã sớm biết sẽ có đạo văn bắt chước được hiện, nhưng một chút xuất hiện nhiều như vậy, các công nhân viên khó tránh khỏi có chút lo lắng.

Dù sao thì án lệ bị người đạo văn phản phệ cũng không hiếm thấy.

- Không cần phải để ý đến bọn họ, chúng ta chỉ cần làm tốt việc của chính mình là được, bọn họ thích xét thì để bọn họ xét đi.

Trần Lâm khoát khoát tay, cũng không thèm để ý.

Chương 487: Chuyên Tình Tra Nam (2)

Bởi vì loại chuyện này cho dù ngăn cản cũng không ngăn cản được, binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Hơn nữa trên đời không có trò chơi nào là kéo dài không suy.

Cho dù anh vẫn luôn bảo trì tâm tư không thay đổi thì thời đại cũng sẽ thay đổi, người chơi cũng sẽ thay đổi.

Giống như những trò chơi mà anh cảm thấy rất không tệ ở kiếp trước, những người chơi già dặn kinh nghiệm chơi nhiều năm kia lại nói càng ngày càng kéo dài.

Thật ra bọn họ cũng không phát hiện.

Sau khi cập nhật vô số lần, chất lượng của trò chơi cao hơn ban đầu không biết bao nhiêu lần.

Nhưng bọn họ lại vẫn luôn nhớ lại phiên bản ban đầu, cảm thấy đó mới là phiên bản chơi tốt nhất.

Trong đó cố nhiên có nhiều nhân tố khác.

Thật sự không biết.

Người đã già.

Trở nên nhớ tình bạn cũ.

Cũng không dễ dàng thích ứng với sự vật mới.

Bọn họ không hoài niệm phiên bản thấp kém nhất hiện tại, mà là đoạn thời gian khoái hoạt kia.

Trò chơi chỉ là một vật dẫn mà thôi.

Cho dù anh làm được tốt thì bọn họ cũng cảm thấy anh thay đổi, mà không phải bản thân thay đổi.

Nói trắng ra là.

Chỉ là chơi chán quá.

Lại không nỡ rời đi.

Hy vọng hoàng kiểm bà bồi bạn với mình nhiều năm biến trở về lúc đầu. Thiếu nữ ngây ngô, lại không thừa nhận mình đã không còn là thiếu niên hoạt bát kia nữa.

Phi!

Tra nam!

Ách... Nói như vậy hình như cũng không đúng.

Chuyên tình tra nam à?

Trần Lâm sờ cằm, cẩn thận suy nghĩ vấn đề này.

Nhân viên nhìn thấy anh ta như vậy, tưởng rằng đang suy nghĩ đến đại sự đứng đắn gì đó, không lên tiếng quấy rầy nữa, yên lặng ngồi trở lại chỗ ngồi của mình.

Mãi đến một tiếng la lên từ đằng xa truyền đến.

Mới cắt đứt được không khí yên tĩnh này.

- Tổng giám đốc Trần, có người tìm.

Tiểu Lệ đứng ở cửa ra vào la lên, thoáng cái đã làm cho Trần

Lâm giật mình tỉnh lại, cũng hấp dẫn ánh mắt của các công nhân viên tới.

Chỉ thấy bên cạnh cô còn có một người đàn ông trung niên thân hình khôi ngô, đeo mắt kiếng, khí tràng trong nháy mắt tràn ngập các nơi.

Cái này là gì vậy?

Thổ phỉ ra khỏi thôn à?

Các nhân viên lập tức bị làm cho giật mình.

Nhưng không ngờ.

Sau khi Trần Lâm nhìn thấy người tới thì bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt vui mừng:

- Lão Lưu, cuối cùng thì anh cũng tới rồi.

Người đàn ông xuất hiện ở ngoài cửa chính là thầy hướng dẫn của anh, giáo sư Lưu Hành à?

- Trong khoảng thời gian này, anh vẫn luôn an bài công việc nghiên cứu cho đến hôm nay.

Lưu Hành vừa đến đã kinh ngạc nhìn xung quanh:

- Không nhìn ra, công việc này của cậu vẫn còn lớn, chắc là có hơn mấy trăm người chứ?

Phải biết rằng.

Cho dù là trợ thủ và sinh viên dưới trướng của ông thì cộng lại cũng chỉ có mấy chục người mà thôi, căn bản không thể so sánh được với quy mô này.

- Đều là thành viên của công ty, sau này còn phải nhờ thầy hỗ

trợ dẫn dắt nhiều.

Trần Lâm cười đi tới.

- Cũng được, hiện tại hạng mục vừa mới xác lập không bận bịu, sau này có rảnh tôi sẽ thêm tới xem một chút, trước dẫn tôi đi đến bên phía đoàn đội mỹ thuật xem một chút đi.

Hai người vừa nói vừa đi vào trong.

Đợi đến sau khi đi xa, Lão Tống và Lão Lý được Tiểu Lệ mợi vội vàng chạy tới.

- Tiểu Lệ, người kia là ai? Sao ông chủ khách khí như vậy? Chẳng lẽ là nhân vật lớn nào à?

- Đúng là nhân vật lớn, một vị giáo sư, hình như là đạo sư trước kia của Tổng giám đốc Trần, mời đến làm chỉ đạo thẩm mỹ.

Trong lòng Tiểu Lệ vẫn còn sợ hãi nói.

Vừa rồi lần đầu tiên nhìn thấy Lưu Hành, chính cô cũng bị giật nảy mình.

- Lại là một vị giáo sư?

- Tổng giám đốc Trần mời một giáo viên tới làm chỉ đạo?

Lão Tống và lão Lý nghe vậy đều kinh ngạc, nhân viên bên cạnh nghe thấy bọn họ nói chuyện cũng kinh ngạc, lại không tự chủ nhìn về phía bóng người đã đi xa.

Phải biết rằng.

Có thể đạt được chức danh giảng dạy, ít nhất cũng là cấp bốn trở lên.

Tương đương với địa vị cấp Chính xử.

Hoặc là thành viên chủ yếu của đoàn đội nghiên cứu khoa học quốc gia, hoặc là đảm nhiệm trên danh nghĩa của từng cơ quan đại học nổi tiếng.

Chỉ cần lấy ra một người là có danh vọng cực lớn trong giới học thuật tương quan, đồng thời có được thành quả nghiên cứu nhất định.

Nếu như đạt tới cấp hai trở lên thì cũng coi như là nhân vật cấp Thái Đẩu khác.

- Cấp hai thì không đến mức, loại nhân vật cấp bậc kia bình thường chúng ta không tiếp xúc được, nhưng có thể mời được một vị giáo sư làm chỉ đạo, nhân mạch này của Tổng giám đốc Trần cũng quá kinh khủng rồi.

Lão Lý sợ hãi thán phục nói.

- Xin mời một chỉ đạo mỹ thuật như vậy tới, chẳng lẽ muốn làm ra phong cách mỹ thuật gì đó không giống với trò chơi à?

Tâm tư của lão Tống tương đối tinh tế tỉ mỉ, liếc mắt một cái đã nhìn ra mánh khoé trong đó.

Dù sao thì dựa theo hiểu biết của lão đối với Trần Lâm, trừ phi không nắm chắc, bằng không thì sẽ không dễ dàng đi mời trợ giúp từ bên ngoài.

Nói cách khác.

Có hạng mục trò chơi lớn cần xác định.

Hơn nữa còn là trò chơi khác biệt so với trước đó!

Trò chơi có thể làm cho ông chủ của bọn họ cực kỳ coi trọng!

- Đi, đi qua đó xem một chút.

Nói xong, lão Tống và lão Lý chạy về phía chỗ ở của Trần Lâm.

Xa xa còn có thể nghe thấy hai người đối thoại.

- Tôi định làm một tác phẩm sử thi phong cách ma huyễn, loại hình MMORPG, thời gian phát triển hơi dài, yêu cầu đối với phong cách mỹ thuật rất cao, lão Lưu phải giúp tôi, kinh phí nghiên cứu cái gì cũng dễ nói.

- Cái gì mà tiền với không tiền, nói đến nước này tôi có thể không giúp cậu à? Cho nên cậu định cho tôi bao nhiêu kinh phí?

MMORPG phong cách ma huyễn?

Nghe thấy lời nói của Trần Lâm, lão Tống và lão Lý kinh hãi.

Cũng không phải là bởi vì phong cách trò chơi, mà là bởi vì loại hình trò chơi!

Hiện tại trong toàn bộ người trong nghề ai mà không biết, Chim Cánh Cụt còn có những công ty lớn vốn liếng khác, ý đồ nhúng chàm vào thể loại game nhân vật nhập vai này à?

Giống như Chim Cánh Cụt vượt lên trước một bước, chiếm cứ địa bàn lớn của trò chơi bắn súng.

Game nhân vật nhập vai cũng là phân loại có số lượng người chơi lớn nhất bây giờ, bao nhiêu công ty đều đang nhìn chằm chằm vào nó.

Chương 488: Chơi Thuốc Cũng Không Mạnh Như Vậy (1)

Thậm chí có thể nói như vậy.

Có thể chiếm được một chỗ cắm dùi trong phân loại này thì tương đương với có được vốn liếng trong ngành trò chơi!

Hơn nữa nhìn bộ dáng, chu kỳ chế tác của trò chơi này còn không ngắn.

Khó trách Trần Lâm lại thận trọng như thế.

Hoặc là nói.

Công ty làm loại trò chơi này đều rất thận trọng.

- Hả? Các người đã tới rồi à?

Lúc này, Trần Lâm đang nói chuyện phiếm, chú ý tới lão Tống lão Lý, nhìn về phía bọn họ.

Lưu Hành quay đầu lại, mặt lộ nghi ngờ:

- Hai vị này là?

- Tổng giám đốc vận hành lão Tống, còn có tổng giám đốc chế tác lão Lý, phương diện khai phá và vận hành hạng mục bình thường đều giao cho bọn họ quản lý.

Trần Lâm giải thích xong, lại giới thiệu cho lão Tống lão Lý:

- Anh ấy là đạo sư thiết kế mỹ thuật Lưu Hành trước kia của tôi, cũng là giảng viên của đại học Tân Hải, tôi đặc biệt mời anh đi

theo làm chỉ đạo mỹ thuật.

- Chúng tôi hiểu, chúng tôi hiểu, vừa rồi đã nghe Tiểu Lệ nói qua, giáo sư Lưu có thể đến công ty chúng ta, thật sự là làm cho chúng tôi hoan hỉ.

Hai người vội vàng đi tới nắm chặt bàn tay của Lưu Hành, nhiệt tình chào hỏi.

Bởi vì bọn họ đều biết có một nhân vật như vậy trấn giữ tuyệt đối có lợi mà không hại đối với Hồng Hoang.

Lỡ như sau này người ta lấy ra thành quả nghiên cứu gì đó, trở thành Thái Đẩu trong giới học thuật thì bọn họ cũng có thể đi theo được nhờ.

Dù sao thì giáo sư này thoạt nhìn cũng chỉ hơn 50 tuổi mà thôi, so với những giáo viên khác tùy tiện đều là bảy tám chục tuổi thì trẻ hơn rất nhiều.

- Hai vị khách khí rồi, tôi cũng chỉ là tới giúp đỡ học sinh của mình một chút mà thôi.

Lưu Hành cười đáp lại.

Sau một hồi khách sáo, anh nhìn về phía Trần Lâm bên cạnh:

- Đúng rồi, cái mà cậu vừa nói kia, là trò chơi gì?

Lời này vừa nói ra, sự chú ý của hai người lão Tống và lão Lý lập tức di chuyển.

Còn có đám người trong đoàn đội Mỹ Thuật cũng đều tập trung đến trên người Trần Lâm.

Trần Lâm không trả lời ngay mà hỏi ngược lại:

- Các người có nghe nói về Thú Nhân hay chưa?

- Thú nhân? Loại Phúc Thụy kia à?

Lão Lý vô ý thức nói.

Nào có thể đoán được lời vừa mới ra miệng, ánh mắt của tất cả mọi người nhìn anh đều trở nên quái dị.

- Ách... Các người đừng hiểu lầm, chỉ là gần đây trên mạng có rất nhiều người nói, vừa vặn đọc được.

Lão Lý rốt cục kịp phản ứng, vội vàng giải thích.

Từ sau khi bọn họ ghi tên chương trình AI lên trên bình đài Hồng Hoang Khai Thiên, kho số liệu hậu trường đã xuất hiện rất nhiều loại hình ảnh này, muốn không nhìn thấy cũng khó.

Trần Lâm cười cười, nói:

- Không phải loại mà anh nói, mà là một loại thú nhân khác, hung tàn hơn, càng dã tính hơn.

- Cậu nói là thú nhân có bối cảnh ma huyễn ở phương Tây à?

Hai mắt Lưu Hành sáng lên:

- Trước đó có một đoạn thời gian tôi quả thật đã nghiên cứu qua thiết kế phong cách mỹ thuật tương tự, tiến hành phá giải xương cốt, nếu như là loại này thì không có bao nhiêu độ khó.

- Hoàn cảnh sinh hoạt và lối kiến trúc thì sao?

Trần Lâm vội vàng hỏi.

Nội dung của trò chơi kia quá khổng lồ, cho dù là anh cũng không nhớ rõ, muốn hoàn toàn trở về như cũ cũng không dễ dàng.

- Những điều này cũng không thành vấn đề, gần đây tôi có mấy trợ thủ vừa vặn đang nghiên cứu phương diện này, góp nhặt

rất nhiều tư liệu.

- Được, vậy thì không thành vấn đề.

Trần Lâm nhẹ nhàng thở ra, nếu như không có kỹ thuật của đối phương ủng hộ thì sợ là hạng mục này của anh vẫn còn phải tiếp tục gác lại.

Đến lúc đó sợ là các công ty khác cũng đã sớm tuyên bố trò chơi MMO mới, chiếm trước thị trường.

Bây giờ mọi chuyện đã sẵn sàng.

Trong thời gian một năm, anh chắc là có thể tung ra trò chơi này.

- Đúng rồi, trò chơi này của cậu tên là gì?

Lưu Hành hỏi.

Trần Lâm hít sâu một hơi:

- Ma thú, trò chơi này tên là World of Warcraft! "

Hạng mục mới đã định.

Toàn bộ công ty Hồng Hoang cũng bắt đầu lu bù công việc.

Dưới sự điều phối của lão Tống và lão Lý, trò chơi mới được thành lập chuyên hạng, chuyên phụ trách khai phá tác phẩm sử thi đồ sộ này, bắt đầu chuẩn bị công việc tiền kỳ.

Trò chơi này chủ yếu là vì ứng đối với thị trường MMO tiếp theo.

Đương nhiên.

Trần Lâm cũng biết chu kỳ chế tác của nó không ngắn, cho nên

cũng không vội vã cầu thành, để cho tổ hạng mục mới chậm rãi làm việc.

Trọng tâm chủ yếu của bọn họ hiện tại.

Vẫn ở trên các trò chơi khác.

Chờ khi nào chế tác hoàn thành, thời cơ chín muồi, lại chính thức tuyên bố cũng không muộn, như vậy tóm lại có một thủ đoạn ẩn giấu.

Dù sao thì dưới tay công ty lớn nào mà không có mấy hạng mục đang nghiên cứu chứ?

Chờ đầu gió vừa đến là có thể trực tiếp lấy ra, nhanh chóng chiếm định mức thị trường.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao văn phòng nhỏ lại phát triển chậm hơn công ty lớn.

Phòng ngừa chu đáo.

Luôn luôn không sai.

Nhưng cũng chính bởi vì như vậy, kế hoạch phát triển trò chơi nhỏ của Trần Lâm đã bị nhấn chìm.

Không có nhân thủ dư thừa, tạm thời không có cách nào cân nhắc, chỉ có thể chờ đợi qua một thời gian ngắn rồi nói sau.

- Đúng rồi, lão Lý.

Rất nhanh, anh đã tìm được lão Lý đang bận rộn:

- Bản đồ của Tuyệt Địa Cầu Sinh mới làm được như thế nào rồi?

- Mấy ngày trước đã hoàn tất kiểm tra, có thể lên mạng bất cứ

lúc nào, có muốn lên luôn bây giờ không?

Lão Lý lật xem tư liệu một chút, trả lời.

- Lên đi, vừa vặn thừa dịp nhiệt độ của trận đấu chưa hạ, lại nối tiếp một đợt nhiệt độ, lượng tiêu thụ như vậy hẳn là có thể vượt qua 10 triệu.

- OK, đã rõ.

Vừa nghe đến lượng tiêu thụ là 10 triệu, tinh thần lão Lý lập tức tỉnh táo, vội vàng làm chuyện này.

Nửa giờ sau.

Một thông báo mới được phát ra, trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của rất nhiều người chơi ăn gà.

[Công ty Hồng Hoang: Cảm ơn các vị đã ủng hộ, Tuyệt Địa Cầu Sinh: Đại Đào Sát, cập nhật nội dung hoàn toàn mới vào khoảng 8h tối nay.]

[1. Thêm bản đồ mới Tuyết Quốc.]

[2. Mở ra hình thức tự định nghĩa.]

[3, Tăng lớn số lượng TP ngoại quan giả dạng.]

[4. Mở rộng chủng loại vật tư và súng ống.]

[5. Hệ thống thời tiết mới.]

[6....]

Chương 489: Chơi Thuốc Cũng Không Mạnh Như Vậy (2)

Một loạt nội dung đổi mới thật dài giống như bom nổ dưới nước, đột nhiên nổ tung vòng tròn người chơi.

- Có cập nhật! Lại có thể có cập nhật mới nhanh như vậy!

- Tôi vừa định nói một bản đồ thì có chút đơn điệu.

- Mở rộng vật tư súng ống, thoải mái!

- Ngoại quan của TP này là cái gì?

- Mẹ nó, hệ thống thời tiết cũng có rồi!

Tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, tất cả đều nhao nhao ấn mở trò chơi xem xét.

Vừa mới đến 8h tối, quả nhiên có thêm một gói cập nhật mấy chục GB, hơn nữa còn là miễn phí, cũng không bán thành DLC!

- Thua lỗ, thua lỗ, đợt này Hồng Hoang bệnh thiếu máu rồi.

Nhiều nội dung như vậy, đổi lại là công ty khác thì chỉ sợ đã sớm làm thành DLC bán rồi, sao lại có lương tâm như thế?

Dưới sự mừng rỡ, người chơi vừa ăn xong cơm tối đã tràn vào trong trò chơi, thể nghiệm nội dung hoàn toàn mới.

Quả nhiên giống như trong thông báo, có thêm một bản đồ hoàn toàn mới, một hòn đảo hình tròn bị đất tuyết bao trùm.

Sau khi lên đảo, thời tiết có khi lại biến thành mưa kèm tuyết,

thậm chí kèm theo bão tuyết, độ mô phỏng hoàn cảnh tăng lên một cấp bậc.

Một bộ phận người thì xem xét cửa hàng TP mới có.

Phát hiện bên trong lại mở ra rất nhiều trò chơi để đổi thời trang trên người.

- Oa, cái chảo này rất đẹp! Tôi muốn mua!

Trong phát sóng livestream, Âu Dương Hiểu vừa tiến vào trò chơi đã lên tiếng kinh hô, liếc mắt một cái đã nhìn trúng ngoại quan cái chảo trong cửa hàng.

Còn có nhiều cái khác như là khăn trùm đầu thỏ, súng ống, mũ cao bồi, cũng đều có thể thông qua TP, cũng chính là tiền trò chơi để đổi.

- Đi lên, đánh mấy trận kiếm lời đủ TP rồi nói sau.

Nói xong, Âu Dương Hiểu trực tiếp bắt đầu bắt đầu với hình thức một mình, đi vào trong bản đồ mới.

Đập vào mắt là một hồ nước bị đóng băng.

Người chơi trùng hợp tiến vào đứng ở trên mặt băng.

Vừa vặn lúc này.

Cô chú ý tới có mười mấy người tụ tập ở chính giữa, xếp thành mấy hàng, giống như đang tiến hành tụ hội bí mật.

Nhưng sau khi cô đi qua thì lại đột nhiên cười ra tiếng.

Bởi vì theo cô tới gần, băng tần công cộng cũng dần dần vang lên âm nhạc sống động.

Mà mười mấy người kia cũng bỗng nhiên bắt đầu chuyển

động, đi theo đám người âm nhạc nhảy lên, bọn họ vô cùng quen thuộc với vũ đạo múa búa này.

- Cái này là cái gì, lại còn đổi mới động tác vũ đạo à?

Âu Dương Hiểu không nhịn được, đám người này biết chơi.

Lúc này mới chỉ đổi mới bao lâu mà thôi.

Những người chơi khác bên cạnh thấy thế cũng đều chạy tới tham gia náo nhiệt.

Kết quả không bao lâu sau, giữa mặt băng đã biến thành một cảnh tượng quần ma loạn vũ, tiếng cười không ngừng quanh quẩn trong tần số kênh công cộng.

Cùng lúc đó.

Trong một kênh livestream khác, lão E cũng đang ra sức gào to.

- Đến đây nào, hình thức tự định nghĩa, thi đấu xe đạp điện, đua xe máy đường dài, giải thi đấu độc quyền bắt đầu, muốn tới nhanh chóng báo danh!

Không giống với những người khác.

Lão E vừa mới lên mạng đã trực tiếp nhìn thấy hình thức tự định nghĩa mới ra, triệu tập fan hâm mộ tổ chức thi đấu.

Chỉ là trận thi đấu này...

Nó rất không đứng đắn.

Thông qua hình thức tự định nghĩa, làm ra một đống quy tắc lớn hiếm thấy.

Trên bình đài hình tròn trên đỉnh chóp của trạm phát điện H, người ngồi xe đạp, các loại độc quyền sẽ cùng nhau đi ra ngoài

chạy về phía khu an toàn, lái tàu lượn đại chiến trên bầu trời...

Đủ loại tranh tài quả thực còn không hợp thói thường hơn cả tiết mục đùa giỡn.

Nhưng mà khán giả vẫn yêu thích xem cái này, phát sóng trực tiếp vô cùng náo nhiệt.

- Tôi đến rồi! Để cho tôi một vị trí!

- Trên đường về nhà, chờ tôi!

- Giải thi đấu đua xe vùng núi sao có thể không có tôi được chứ?

- Không thể nào, không thể nào? Không phải thật sự có người bị độc quyền đuổi kịp chứ?

- Quá mẹ nó, quy tắc gì mà không có, hình thức tự định nghĩa này của Hồng Hoang là muốn cười chết tôi à?

- Thua lỗ, trò chơi này bán 98 tệ quá lỗ.

Vốn cho rằng, trước khi cập nhật Tuyệt Địa Cầu Sinh đã đủ không hợp thói thường.

Kết quả không ngờ rằng sau khi cập nhật lại càng quá đáng hơn.

Trên cơ sở vốn có gia tăng các loại cách chơi nhỏ, thoáng cái đã làm cho tính chơi của trò chơi này trở nên cao hơn.

Cuối cùng.

Chỉ dùng hai tháng.

Lượng tiêu thụ của Tuyệt Địa Cầu Sinh đã lấy tư thế không thể đỡ, thành công xông vào hàng triệu lượng tiêu thụ, làm rung động

toàn bộ internet...

- Lại là một trò chơi có lượng tiêu thụ 10 triệu!

- Chẳng lẽ Hồng Hoang cắn thuốc à?

- Cắn thuốc cũng không mạnh như vậy chứ?

Các công ty lớn kinh ngạc, loại trò chơi này chỉ có một, bọn họ đã thắp hương bái Phật, nhưng Hồng Hoang lại ra hai trò chơi liên tiếp.

Tăng thêm đoạn thời gian trước vừa mới phá 10 triệu, tổng cộng có ba trò Quái Vật Liệp Nhân.

Thế này còn có thể để cho người khác sống hay không?

Phải biết rằng cộng thêm hơn hai năm qua, còn có game máy chủ bên kia độc chiếm, trò chơi có lượng tiêu thụ 10 triệu cũng chỉ mới 50 trò chơi mà thôi.

Hồng Hoang đã chiếm ba vị trí, quả thực là không hợp thói thường!

Làm cho bọn họ không thể không coi trọng, họp nghiên cứu thảo luận chuyện này.

- Thật ra nếu nghiên cứu cẩn thận thì cũng không khó phát hiện, mỗi một trò chơi của Hồng Hoang đều phải đầu tư tiền vốn rất lớn để tuyên truyền, ví dụ như Tuyệt Địa Cầu Sinh này, chi phí nghiên cứu phát minh dự đoán là 50 triệu, tuyên truyền và xử lý tranh tài đều tốn hơn 100 triệu tiền vốn, tổng cộng là gấp đôi!

- Hay là chúng ta cũng thử tuyên truyền với vốn lớn một chút, tổ chức thi đấu thể thao điện tử?

- Nói nghe nhẹ nhàng quá, trước khi trò chơi có được danh tiếng nhất định thì ai dám tùy tiện tăng lớn đầu tư? Các cổ đông

cso nguyện ý hay không!

- Đúng vậy, đám người kia đều là không thấy thỏ không thả chim ưng, trông cậy vào bọn họ còn không bằng trông cậy vào việc đầu tư vào video tuyên truyền thu hút nhiều nhà đầu hơn.

- ...

Nói xong lời cuối cùng, mấy người công ty đều trầm mặc.

Công ty đưa ra thị trường cố nhiên có công ty đưa ra thị trường tốt, thiếu tiền là có thể mở vòng hạng mục (lừa gạt) đầu tư, nhưng lại phải nhìn sắc mặt của nhà đầu tư và cổ đông.

Chương 490: Mau Mang Bánh Nướng Do Anh Vẽ Lên Đây (1)

Kiếm tiền còn phải bị đám người kia hút máu một đợt trước.

Số còn lại trên tay mình căn bản không có bao nhiêu.

Mà loại công ty cô độc như Hồng Hoang thì kiếm lời bao nhiêu đều là của mình, không kiếm được trực tiếp lành lạnh, mà lại rất khó đứng lên.

Tóm lại chính là đều có chỗ tốt.

Cho dù bọn họ hâm mộ thì cũng không thể chuyển hình.

- Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể đánh cuộc ở trên đầu gió.

- Chim Cánh Cụt và những nhà khác gần đây đều đã phái người đi đàm phán, chủ công là loại MMO, nhiều năm như vậy không có sáng kiến lớn, có lẽ đều đang nghẹn đại chiêu!

…

Hạ đi thu tới.

Trong nháy mắt kỳ nghỉ hè đã trôi qua.

Mùa hè nóng bức dần dần chuyển biến thành mùa thu di nhân.

Xem như là một mùa có nhiệt độ không khí dễ chịu nhất trong năm, mùa thu cũng là mùa thu hoạch.

Sau khi trải qua toàn bộ kỳ nghỉ hè vơ vét ác chiến, các công ty cũng đều tiến vào giai đoạn tu sinh dưỡng tức, bắt đầu chuẩn bị

cho đủ loại hoạt động cuối năm.

Tất cả giống như gió êm sóng lặng.

Lại giống như sự yên tĩnh trước khi cơn bão kéo đến.

Mà vào ngày này.

Hồng Hoang nghênh đón một bất ngờ ngoài ý muốn.

- Bilibili mời chúng ta tham gia chương trình tọa đàm à?

Trần Lâm đứng trong đoàn đội Lê Minh, nhìn công hàm lão Tống đưa tới.

- Không phải gần đây đều không có hoạt động gì à? Cho nên bên phía tổng bộ Bilibili muốn mời chúng ta qua đó tham gia tọa đàm, trực tiếp giải đáp nghi vấn tại hiện trường, có muốn tiếp nhận hay không?

Chương trình tọa đàm, loại chuyện này lão Tống đã từ chối mấy lần.

Bởi vì đối phương cũng là một chút bình đài tương đối nhỏ, không có giá trị ra sân.

Nhưng Bilibili lại khác.

Xem như là một trong những bình đài video hot nhất hiện nay, lưu lượng người xem là vô cùng khủng bố, chính xác đáng giá tham gia một chút.

Cũng vừa vặn bổ khuyết cho bọn họ tạm thời không có trò chơi công bố.

Trần Lâm cũng hiểu được đạo lý trong đó.

Suy nghĩ một chút, anh nói:

- Tiếp nhận đi, đến lúc đó tôi và lão Lý đi một chuyến.

- Muốn lão Lý đi à? Không phải sẽ không tốt lắm chứ? Tên kia có đôi khi không biết giữ mồm giữ miệng.

Lão Tống liếc mắt nhìn về phương hướng đoàn đội Ánh Sáng, phát hiện một người đầu trọc nhanh chóng rụt về, giống như đang ở xa nghe lén bọn họ nói chuyện.

Trần Lâm cười cười:

- Anh không hiểu đâu, bây giờ lão Lý ở bên ngoài còn có nhiều fan hâm mộ hơn anh nữa, hơn nữa có thể sẽ hỏi một chút về phương diện chế tác, để anh ta đi rất vừa vặn.

Sau khi trải qua mấy lần tuyên truyền CG, lão Lý đã sớm trở thành nhân vật công chúng của Hồng Hoang, có mặt loại thăm hỏi này lại không gì thích hợp hơn.

Còn về lão Tống, bởi vì phải lưu lại hạng mục giám sát, cho nên tạm thời không thể phân thân, chỉ có thể do Trần Lâm tự mình đi qua, cũng có thể công khai biểu diễn một lần.

- Được rồi, vậy thì trả lời bọn họ, thời gian định vào sáng sớm thứ sáu, như thế nào?

- Có thể.

Sau khi xác định hành trình, lão Tống cũng xoay người rời đi, cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại cho lãnh đạo cấp cao của Bilibili.

Cùng lúc đó.

Tổng bộ công ty Bilibili.

- Được, được, quyết định như vậy đi... Anh nói cái gì? Tổng giám đốc Trần của các người sẽ đích thân tới à?

Người phụ trách vốn đang nói chuyện điện thoại đột nhiên cất cao giọng hơn mấy phần, thoáng cái đã hấp dẫn ánh mắt của các nhân viên xung quanh tới.

Một hồi lâu sau.

Người đàn ông mới để điện thoại xuống.

Sau khi hít sâu một hơi, anh lập tức hô to về phía trợ thủ:

- Nhanh! Chuẩn bị cho tôi một chút, kéo quy cách tuyên truyền của buổi họp báo này lên cao nhất! Đến lúc đó ông chủ Hồng Hoang sẽ tới!

Giọng nói của anh run rẩy, hàm chứa một tia kích động khó mà ức chế.

Đám người bên cạnh nghe vậy thì trong lòng cũng cả kinh.

Vị đại lão gây dựng công ty Hồng Hoang kia lại muốn tự mình tới à?

Điều này rất khó lường.

Với danh khí của công ty Hồng Hoang bây giờ, nếu như vận hành tốt thì tuyệt đối là một tin tức lớn!

Người trợ thủ nào dám do dự, lập tức liên hệ với những phòng ban khác, vội vàng chuẩn bị.

Người đàn ông vội vàng rời đi, đuổi theo cấp báo cáo.

Nửa giờ sau.

Một banner hoàn toàn mới xuất hiện trên trang đầu của trang Bilibili.

[Hồng Hoang tọa đàm, khách quý hạng nặng!]

[Sáng thứ sáu 10 giờ, không gặp không về!]

Banner nổi bật lập tức hấp dẫn sự chú ý của đám dân mạng, tò mò đi vào.

Khi nhìn thấy Hồng Hoang, là chỉ công ty Hồng Hoang, vô số người chơi đều sôi trào.

- Mẹ nó! Công ty Hồng Hoang tọa đàm à?

- Hồng Hoang muốn tới Bilibili tọa đàm?

- Không phải là sắp công bố nội dung trò chơi mới chứ?

- Hoặc là có thông tin trò chơi gì đó bị vạch trần à?

- Rất chờ mong!

- Bilibili trâu bò, ngay cả Hồng Hoang cũng mời tới được!

Trong Bilibili không chỉ có người chơi trò chơi Hồng Hoang, mà còn có fan hâm mộ của điện ảnh anime Hồng Hoang.

Phải biết rằng mấy năm nay Hồng Hoang đã công bố không ít CG tuyên truyền ở đây.

Nhất là những anime kia, cho dù xem như là tác phẩm độc lập thì cũng không có chút vấn đề nào.

Bây giờ nhìn thấy Hồng Hoang muốn ra chương trình đàm phán, đương nhiên là mỗi người đều chờ mong không thôi, đều muốn xem thử Hồng Hoang có thể tung ra nội dung mới gì, hoặc hiểu rõ tình huống bên trong công ty Hồng Hoang cũng không tệ.

Dù sao thì rất nhiều người đều vô cùng tò mò.

Công ty mới nổi với tư thái quật khởi như sao chổi này nổi tiếng trên mạng, rốt cuộc có gì không bình thường.

- Chủ phòng, chủ phòng, anh biết lần này khách quý từ Hồng Hoang tới là ai không?

Trong phòng livestream của lão E, người xem biết được tin tức này đều nhao nhao hỏi thăm.

Dù sao thì lão E dù sao cũng là streamer có hàng triệu fan, chắc chắn có chút thông tin mật từ Bilibili mới đúng.

- Hả? Sao các người biết tôi lấy được vé vào cửa hiện trường?

Lão E kinh ngạc nói trước ống kính.

Khán giả:...

Không phải.

Ai hỏi anh chuyện này?

- Ha ha, tốt tốt, không nói đùa nữa, thật ra tôi cũng không biết khách quý lần này là ai.

Lão E cười ha hả, từ bỏ ý nghĩ cầm vé vào cửa ra trang bức.

Liên quan đến chuyện này, anh cũng chỉ vừa mới nhận được thông báo mà thôi.

Chương 491: Mau Mang Bánh Nướng Do Anh Vẽ Lên Đây (2)

Hiện trường có 200 người, có khoảng 50 người có bộ dạng giống như anh, chủ phòng UP và truyền thông có thể lấy được tư cách, còn lại thì thông qua phiếu điều tra, cũng không bán ra bên ngoài.

Cho nên bây giờ các người chơi đều rất vội vã, khắp nơi nghe ngóng đường tắt thu hoạch vé vào cửa.

Dù sao thì đi hiện trường cũng có thể đặt câu hỏi!

Bọn họ đã sớm có rất nhiều vấn đề muốn hỏi Hồng Hoang.

Thậm chí.

Trên mạng cũng bắt đầu xuất hiện bỏ phiếu.

Muốn biết nhất là chuyện gì có liên quan đến Hồng Hoang.

- Tóm lại, chỉ cần đi đến trang đầu kết nối rồi điền vấn đề vào là được, nghe nói người chơi qua trò chơi Hồng Hoang sẽ lớn hơn một chút. Lão E tiết lộ một chút tin tức nội bộ.

Lời này vừa nói ra.

Vẻ mặt khán giả lập tức vui mừng.

- Anh nói như vậy tôi cũng không mệt.

- Trò chơi Hồng Hoang, cho dù tôi chưa chơi mười trò thì cũng có tám trò, như vậy có thích hợp để lấy vé vào cửa không?

- Thời gian chơi một ngàn giờ, cầu tìm đối thủ! "

- Cười chết mất, nói thật giống như là ai chưa từng chơi vậy.

- Các anh em tôi đi trước một bước.

Trong lúc nói chuyện, khán giả nhao nhao chạy tới trang đầu, bắt đầu điền vấn đề.

Toàn bộ Bilibili cấp vô cùng náo nhiệt.

Rất nhiều phòng livestream cũng đang thảo luận chuyện này.

...

Rất nhanh chóng.

Thứ sáu đến rồi.

Sáng sớm mới vừa qua 9 giờ 30 phút, hiện trường của gian Bilibili đã đầy người.

Toàn bộ hai trăm khán giả đều có mặt, theo thứ tự an vị trên khán đài, tiếng nghị luận liên tiếp vang lên.

Trên đài cao nhất phía trước có một chiếc ghế sô pha và áp phích trò chơi Hồng Hoang, cảnh tượng càng giống như là phục chế lại quán rượu trong Hoàng Dã Đại Phiêu Khách.

- Tới đây, chiếm cái hố trước.

- Sắp bắt đầu rồi à?

- Người chơi Hồng Hoang già dặn kinh nghiệm không mời mà tới.

- Đợi không được chiếu lại, đi làm mò cá nhìn lén.

- Mò cá +1"

Lúc này, trong phòng livestream của quan phương cũng vô cùng náo nhiệt, vô số mưa đạn thổi qua.

Mặc dù chỉ là một chương trình tọa đàm nhưng nhiệt độ lại nhanh chóng tăng vọt, trong nháy mắt đã tăng lên trên 1 triệu.

Người xem ở hiện trường thì càng không cần nói nhiều.

Một đám người kích động không thôi, cầm điện thoại di động không ngừng quay phim.

- Bắt đầu!

Đột nhiên, trong đám người vang lên một tiếng hô thấp giọng, toàn bộ hội trường lập tức trở nên yên tĩnh lại.

Chỉ thấy trên sân khấu tối như mực bỗng nhiên sáng lên một mảnh ánh đèn, chiếu sáng hoàn toàn sân bãi.

Trên ghế salon ở trung ương có mấy bóng người ngồi ở chỗ đó.

Bọn họ nhận ra MC phỏng vấn của Bilibili.

Nhưng sau khi nhìn thấy hai bóng người ngồi ở bên cạnh thì lập tức sững sờ.

- Hoan nghênh các vị tham gia buổi đàm phán lần này, cũng rất vinh hạnh được mời hai vị khách quý của công ty Hồng Hoang, tôi là MC, Trương Siêu.

- Tôi là MC, Trần Băng.

Theo lời mở màn của hai người chủ trì một nam một nữ, trên màn hình lớn cũng sáng lên hai thẻ căn cước bắt mắt.

[Trần Lâm]

[Người sáng lập, CEO, tổng giám đốc công ty Hồng Hoang.]

...

[Tổng thanh tra quản lý của công ty Hồng Hoang, chủ sách lược.]

...

Hoa...

Trong nháy mắt, toàn trường xôn xao.

Rất nhiều khán giả ngồi trên ghế ở hiện trường cũng không khỏi đứng lên, phòng livestream càng là trong nháy mắt vỡ tổ.

- Ông chủ Hồng Hoang?

- Bilibili lại mời được ông chủ Hồng Hoang tới à?

- Còn có Đại Chùy Ca cũng ở đây!

- Đây cũng quá nặng rồi!

- Đó chính là người sáng lập Hồng Hoang à? Nhìn thật trẻ tuổi!

- Ha ha, đến bây giờ tôi mới biết tên của Đại Chuy Ca.

- Tôi liếc mắt một cái đã có thể nhận ra kiểu tóc của cường giả kia. (Đầu chó)"

- Ghi bút ký, nhanh chóng Ghi bút ký.

Tiếng kinh hô xen lẫn tiếng cười vang lên ở trong phòng livestream và hiện trường.

Quả nhiên giống như dự đoán của Trần Lâm, phản ứng của lão Lý ở hiện trường vô cùng tốt, thậm chí bầu không khí không nói chuyện cũng bị kéo lên.

Đợi đến khi tiếng gầm dần dần lắng xuống, hai người bọn họ cũng mở miệng nói với dưới đài:

- Xin chào mọi người, tôi là Trần Lâm, người sáng lập công ty Hồng Hoang, rất cao hứng nhận được lời mời tới tham gia hoạt động tọa đàm lần này.

- Cái gì, mọi người chắc là đều biết tôi, tổng thanh tra của công ty Hồng Hoang, ngoại hiệu Đại Chuy Ca, lát nữa khi các người hỏi vấn đề thì phải kiềm chế một chút.

Lão Lý không hổ là cây hài của Hồng Hoang.

Lời vừa mới ra miệng, toàn trường đã cười vang, thậm chí có không ít người gọi tên của Đại Chuy Ca.

Vốn nhiệt độ vừa mới qua 1 triệu cũng đã truyền miệng, tăng lên đến hơn 5 triệu.

Nhưng mà...

Rất nhiều người đều để ý nhất.

Vẫn là nội dung tương quan của Hồng Hoang.

Sau khi bắt chuyện đơn giản, MC trực tiếp tiến vào chủ đề chính.

- Đầu tiên, thật cao hứng có thể mời hai vị đến đây, Hồng Hoang xem như là công ty trò chơi nổi tiếng trong và ngoài nước, đẩy ra vô số trò chơi ưu tú và phim điện ảnh truyền hình, tin tưởng mọi người cũng đều rõ như ban ngày.

- Như vậy tôi muốn hỏi một chút, trước đây Tổng giám đốc Trần lấy thời cơ gì mới sáng lập ra công ty Hồng Hoang?

Bắt đầu vô cùng tiêu chuẩn, bắt đầu từ thiết lập Hồng Hoang, cũng coi như là mở ra một đầu cho lần thăm hỏi này.

Dù sao thì rất nhiều người đều biết.

Từ khi Hồng Hoang được thành lập đến bây giờ cũng chỉ hơn ba năm bốn năm mà thôi.

Nhưng lại biết rất ít về chuyện mới bắt đầu thiết lập Hồng Hoang.

Cho nên vấn đề vừa ra đã thu hút sự chú ý của đông đảo người, ánh mắt toàn bộ đều tập trung đến người trên màn hình.

- Cái này...

Trần Lâm suy tư trong phút chốc, chậm rãi mở miệng: Tin tưởng rất nhiều người đều biết, trò chơi thứ nhất của Hồng Hoang là Dũng Cảm Chi Tâm.

- Giống như tên của nó, nó là do tôi bỏ ra ba năm để vừa học tập vừa chế tạo độc lập.

- Chính là bởi vì tấm lòng dũng cảm này đã làm cho tôi nhận được món tiền đầu tiên trong đời, đặt nền móng cho công ty sau này.

- Chúng tôi ta cũng chỉ là may mắn, vừa vặn ngồi lên gió khởi đầu của ngành trò chơi, mới đi đến tình trạng hôm nay.

May mắn...

Vẻ mặt khán giả tràn đầy cổ quái.

Nếu như may mắn có thể làm đến loại trình độ như công ty Hồng Hoang, vậy may mắn này cũng không tránh khỏi tốt quá mức một chút.

Chương 492: Trò Chơi Mới! (1)

Ngược lại bọn họ không thể nào tin được lời nói của Trần Lâm.

Nhưng cũng làm cho hai mắt của rất nhiều người quyết tâm gây dựng sự nghiệp sáng lên.

Mặc dù chỉ là mấy câu ngắn ngủi, nhưng bọn họ lại thấy được sau lưng Trần Lâm thành công là sự nỗ lực và trả giá của việc cố gắng ba năm mài một kiếm.

Đều nói cơ hội chỉ có thể lưu cho người có chuẩn bị.

Ngay cả ông chủ Hồng Hoang người ta trước khi phát tích cũng cố gắng như vậy, bọn họ còn mặt mũi nào đi nói ông trời bất công chứ?

Đoạn phát biểu này.

Không thể nghi ngờ là một loại khích lệ đối với bọn họ.

Cũng giống như hiểu được tại sao Hồng Hoang lại thành công.

- Được rồi, cảm ơn Tổng giám đốc Trần đã trả lời.

Người xem nghị luận xong, người chủ trì lại lên tiếng, trên mặt mang ý cười, lại hỏi ra một vấn đề mà mọi người quan tâm nhất.

- Theo tôi được biết, gần đây rất nhiều công ty trò chơi đều có tin tức MMO mới được công bố, gần đây Hồng Hoang có kế hoạch này hay không?

Tới rồi!

Trong lòng khán giả chấn động, không khỏi ngừng thở.

MC này cũng đủ trực tiếp, mở màn không bao lâu đã hỏi lên vấn đề có liên quan đến nội bộ, hơn nữa còn là trực chỉ MMO loại lớn.

Phải biết rằng, trong số những người xem này có rất nhiều người chơi trung thực không phải MMO.

Bọn họ chỉ chờ đến khi các công ty mang tranh bánh nướng lên mà thôi.

Hồng Hoang xem như là công ty nổi tiếng trong nước.

Sao có thể ngay cả bánh cũng không vẽ một cái chứ?

Không thấy người ta vừa xây dựng văn kiện bắt đầu vẽ à?

…

- Dự án trò chơi mới à?

Trên sân khấu, Trần Lâm và lão Lý trao đổi ánh mắt với nhau.

Trước khi tới, bọn họ đã sớm nghĩ tới sẽ có vấn đề như vậy, cho nên ngược lại cũng không cảm thấy đắc ý.

Cuối cùng, sau khi trao đổi ánh mắt, lão Lý mở miệng trước:

- Về vấn đề này, chúng tôi đúng là có kế hoạch, hơn nữa đã đưa vào danh sách quan trọng và thành lập tiểu tổ chuyên môn phụ trách.

...

Thật sự là có à?

Khán giả kinh ngạc.

Vốn bọn họ chỉ muốn biết Hồng Hoang có dự định về năth này hay không, nhưng không ngờ lại khởi động hạng mục, còn thành lập tổ chuyên hạng!

Quả nhiên.

Không có công ty trò chơi nào sẽ bỏ qua thể loại MMORPG.

Nhất là mấy tháng gần đây, gần như mỗi một công ty lớn đều có tin tức tương tự.

Bọn họ vẫn vô cùng mong đợi về trò chơi MMORPG của Hồng Hoang, mỗi người đều rất kích động.

Ngay cả MC trên sân khấu cũng đều kích động:

- Không biết có tiện lộ ra một chút nội dung tương quan hay không?

- Đương nhiên.

Trần Lâm gật đầu, nói tiếp lời của đối phương:

- Chúng tôi dự định làm một trò chơi MMORPG không giống với MMORPG truyền thống trước đây, lấy thế giới Ma Huyễn độc chế làm bối cảnh, cùng với hệ thống nghề nghiệp và cách chơi chiến đấu hoàn toàn mới.

Bối cảnh thế giới Ma Huyễn!

Trong lòng mọi người cả kinh, MC lại vội vàng đặt câu hỏi:

- Nhưng tôi nghe nói, gần đây trong nước công bố những trò chơi MMO kia đa số đều lấy võ hiệp và tiên hiệp làm chủ, hơn nữa cách chơi này đã được diễn hoá nhiều năm, hướng tới hoàn thiện.

Bây giờ trò chơi nhập vai chủ yếu đều là tiếp tục sử dụng bộ hành trình truyền kỳ kia.

Cày quái thăng cấp, làm nhiệm vụ, tạo trang bị, còn có PK bang phái, kéo bè kéo lũ đánh nhau, nghề nghiệp chủ yếu phân chia thành cận chiến và tấn công từ xa.

Cận chiến thì da dày thịt béo, phòng ngự cao.

Tấn công từ xa thì sát thương cao, máu giấy, kỹ năng rất hoa lệ.

Đây là nhận thức của bọn họ đối với loại trò chơi này.

Cho dù là những trò chơi mới được công bố gần đây thì cũng đều mở rộng trên cơ sở này.

Ví dụ như cận chiến sẽ chia thành đao khách, kiếm sĩ, hoà thượng, quyền sư.

Tấn công từ xa sẽ chia làm các loại đạo sĩ, pháp sư, cung tiễn thủ.

Kết hợp giữa xa gần và đánh nhau, kỹ năng cuồng ném, sảng khoái.

- Loại trò chơi này ở nước ngoài đã vô cùng hoàn thiện, nhưng tôi cho rằng còn thiếu một thứ, đó là định vị nghề nghiệp, đây cũng là phương hướng mở rộng của chúng ta trong tương lai.

Giọng nói của Trần Lâm vang lên trong hội trường.

Nói trắng ra là.

Bây giờ nghề nghiệp MMO đã có thể dùng bốn chữ để hình dung.

Thu Phát nghề nghiệp!

Mặc kệ là cận chiến cũng tốt, tầm xa cũng được.

Ngoại trừ hình thái công kích khác biệt ra thì thật ra cũng không có khác biệt về bản chất.

Các người chơi so tài cũng đều là so trang bị của ai mạnh hơn, cấp độ của ai cao hơn, bảo thạch nhiều hơn, tất cả đều liên quan đến lực sát thương của nhân vật.

Cho nên lần này anh.

Muốn dẫn ra một chút thứ không giống trước đó.

Mà người xem dưới khán đài và trong phòng livestream cũng đều bị câu nói này của anh làm cho giật mình, hít sâu một hơi.

- Khai phá cách chơi nghề nghiệp mới?

- Chẳng lẽ lần này Hồng Hoang cần lật đổ cơ cấu truyền thống của MMO à?

- Không thể nào đâu phải không? Nhiều năm như vậy, bao nhiêu người nói muốn sáng tạo ra cái mới, kết quả đều vẫn là kiểu cũ.

- Nhưng vấn đề là cách chơi độc chế Đại Đào Sát của Hồng Hoang vừa rồi...

- Chính xác, năng lực sáng chế cái mới của Hồng Hoang vẫn rất mạnh.

- Làm cho tôi càng ngày càng mong đợi, rốt cuộc là trò chơi gì vậy?

- Tôi ăn cái bánh này, xin hỏi khi nào có thể bưng lên?

Trò chơi MMORPG cơ cấu nghề nghiệp hoàn toàn mới.

Chỉ riêng danh hiệu này cũng đủ để làm cho một đám người chơi động dung, giá trị chờ mong cũng đạt tới tình cảnh vô tiền khoáng hậu.

Dù sao thì bây giờ những trò chơi MMORPG kia, ví dụ như Thiên Long Bát Bộ, Chiến Quốc Vô Song, Tân Tiên Kiếm, Hành Trình Nhiệt Huyết, Có Một Cái Tính Một Cái, cũng là nạp tiền mới có thể trở nên mạnh mẽ.

Đủ loại sủng vật, pháp bảo minh văn loè loẹt.

Đại gia một chọi một trăm dễ dàng.

Người chơi bình thường tồn tại hoàn toàn chính là vì làm nền cho đại gia.

Điều này làm cho oán khí của người chơi không ngừng tăng vọt, bây giờ đã đến thời điểm sắp bộc phát.

Khó trách gần đây nhiều công ty bắt đầu đánh lên cờ hiệu "để MMORPG quay về như ban đầu", có lẽ đều cảm nhận được oán khí của người chơi.

- Tôi muốn nói một vấn đề.

Đột nhiên, một giọng nói vang lên trong hội trường.

Chỉ thấy một streamer ngồi ở trong hàng khán giả hàng đầu giơ cánh tay lên, hấp dẫn ánh mắt của mọi người tới.

Chương 493: Trò Chơi Mới! (2)

MC liếc mắt ra hiệu, nhân viên công tác bên cạnh nhanh chóng đưa lên một cái micro.

- Tôi muốn biết, nếu như đẩy ra trò chơi mới thì đến lúc đó sẽ có CG tuyên truyền mới hay không?

CG tuyên truyền?

Mọi người đều sững sờ.

Vẻ mặt lập tức trở nên quái dị.

Bọn họ lại quên mất, Hồng Hoang vẫn còn một hạng mục rất đáng chú ý, đó chính là CG trò chơi!

Thậm chí.

Ban đầu, rất nhiều người đều là bởi vì CG trò chơi mới biết đến Hồng Hoang.

Những công ty khác mua trò chơi thì tặng CG.

Mà Hồng Hoang đã mua trò chơi, còn phải mua cả CG, mẹ nó thái quá.

Cho nên lần này bọn họ hạ quyết tâm, cho dù Hồng Hoang tuyên bố CG trâu bò cỡ nào thì bọn họ cũng không mua!

- Khụ khụ...

- Tôi chỉ có thể trả lời về chuyện này là có, hơn nữa là một bộ đặc hiệu CG cỡ lớn.

Nói trắng ra chính là.

Chế tác lớn, giao tiền!

Khán giả đều không kềm được, quả nhiên giống như bọn họ đoán.

Người ta làm CG là vì tuyên truyền trò chơi, anh làm CG là vì kiếm tiền đúng không?

Còn có hiệu ứng CG cỡ lớn nữa.

Anh cũng không thể lấy ra một bộ phim điện ảnh cấp bậc Lưu Lạc Địa Cầu được chứ?

Trong lúc nghị luận.

Lại lập tức có người giơ tay lên, nhận lấy micro hỏi:

- Vậy nhân vật chính có để cho Đại Chuy Ca tới diễn hay không?

Vừa nghe thấy vậy, toàn trường cười vang.

Đại Chùy Ca này cũng quá thảm rồi, mỗi ngày bận trước bận sau, còn bị kéo đi quay CG, sắp bị đánh thành ngôi sao trong ngành giải trí rồi.

Anh bảo những tiểu thịt tươi kia phải sống như thế nào?

Ngay cả bản thân lão Lý cũng đều lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

- Các người đừng cười, chúng tôi làm vậy là vì tiết kiệm kinh phí!

Khá lắm.

Để một tổng thanh tra đi quay CG.

Hồng Hoang tiết kiệm kinh phí như thế à?

Khán giả cười lớn tiếng hơn, mưa đạn cũng là "ha ha ha" không ngừng thổi qua.

Lúc trước vẫn luôn nghe nói đến Hồng Hoang rất kỳ hoa.

Hôm nay gặp một lần, quả nhiên là thế.

Lúc nào cũng có thể làm ra hành động không tưởng tượng được.

Mà trong bầu không khí vui sướng này, người xem ở hiện trường cũng trở nên càng hoạt bát hơn, bắt đầu lớn mật đặt câu hỏi, hỏi những vấn đề mà gần đây trên mạng bỏ phiếu cao nhất.

Thậm chí trong đó còn bao gồm một chút vấn đề riêng tư.

Ví dụ như, sao đầu của lão Lý lại bị trọc?

Có bạn gái hay không...

Tóm lại vấn đề kỳ hoa gì cũng có, Trần Lâm và lão Lý cũng tránh nặng tìm nhẹ, không lộ ra quá nhiều tin tức quan trọng.

Toàn bộ lần tọa đàm kéo dài hai giờ.

Mới rốt cục kết thúc dưới tuyên đọc của MC.

Vừa mới tan cuộc.

Người xem và đại biểu truyền thông trong phòng vội vã chạy về, chỉnh lý lại thông tin mà mình đã quay và chụp lại.

Chỉ trong nửa giờ ngắn ngủi.

Các bình đài video lớn và các website game đều xuất hiện lượng lớn thông tin có liên quan đến lần tọa đàm này, dẫn đến vô

số dân mạng chưa kịp xem trực tiếp vây xem.

Sau khi nhìn thấy nội dung tổng kết phía trên thì càng là kinh hô nổi lên bốn phía.

- Mẹ nó! Hồng Hoang cũng định làm trò chơi MMORPG à?

- Hơn nữa đều đã đang khai phá!

- Cơ cấu nghề nghiệp hoàn toàn mới, còn là bối cảnh của thế giới ma huyễn, điều này sẽ không thổi quá độc ác chứ?

- Mẹ nó! Đại Chùy Ca lại không có bạn gái!

- Tôi tôi tôi! Con gái tôi mới 16 tuổi, chấp nhận làm bạn gái của Đại Chùy Ca!

- Phốc! 16 tuổi là chỉ 16 tuổi à, rất giống nha.

Khán giả chú ý một chút, kiểu gì cũng sẽ khiếp sợ, đi đến chỗ khác.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Nhưng toàn bộ đều chú ý tới tình trạng hôn nhân của lão Lý.

Phải biết rằng.

Bây giờ anh chính là tổng thanh tra chế tác, lương một năm hơn 1 triệu.

Lại thêm hạng mục kiếm tiền nhiều như vậy của Hồng Hoang, tiền thưởng một năm sợ là có mấy chục triệu.

Cho dù đã gần bốn mươi tuổi nhưng vẫn thuộc về hàng bán chạy.

Đầu trọc vốn thuộc về khuyết điểm cũng trở nên thuận mắt

hơn rất nhiều trong mấy bộ phim điện ảnh CG.

Đến mức.

Lão Lý Cương vừa trở về công ty đã nghênh đón ánh mắt quái dị của đám người Tiểu Lệ và A Quang.

- Anh Lý, vừa rồi có rất nhiều nữ sinh gọi điện thoại tới hỏi cách thức liên lạc với anh, có cần em gửi cho anh hay không?

Tiểu Lệ nín cười nói.

- Lão Lý anh thật giỏi nha, đi ra ngoài một chuyến mà diễm phúc không cạn.

A Quang lấy cùi chỏ chọc chọc lão Lý.

Còn về những nhân viên mới trẻ tuổi khác thì quăng tới ánh mắt hâm mộ.

Nếu như bọn họ cũng có nhiều cô gái chủ động liên hệ như vậy thì có lẽ nằm mơ giữa ban ngày cũng có thể cười tỉnh.

Chẳng lẽ...

Đầu trọc thật sự có thể trở nên mạnh mẽ.

Trở nên càng làm cho người ta yêu thích hơn à?

Hay là bây giờ con gái đều thích bạn trai lớn tuổi hơn cha một chút à?

- Được rồi, được rồi, đừng có nói bừa nữa.

Lão Lý tức giận lườm bọn họ một cái, "Mọi người thấy tôi giống loại trâu già gặm cỏ non kia à?

- Giống!

Các công nhân viên trăm miệng một lời.

- ...

- Tôi không thèm nói chuyện với các người nữa, nhanh đi về làm việc đi, đã làm xong hết việc của mình rồi à? Hay là tôi an bài nhiệm vụ cho các người quá ít?

Đại chiêu xuất hiện, vẻ mặt của đám người A Quang nhất thời biến đổi, toàn bộ đều như một làn khói chạy biệt tăm biệt tích.

Tiểu Lệ cũng cười hì hì, sau khi thoả mãn bát quái, cô ôm văn kiện chạy tới báo cáo công việc cho Trần Lâm.

Nhìn bóng lưng của bọn họ rời đi, lão Lý lắc đầu, đi ra bên ngoài ban công, tiếng chuông điện thoại vang lên.

- Alo, em gái, sao lại gọi điện thoại cho anh vậy?

- Hôm nay em nhìn thấy anh trên truyền hình trực tiếp, cho nên muốn nói với anh mấy vấn đề.

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói êm ái, lại giống như bệnh nặng mới khỏi có chút suy yếu.

- Có chuyện gì vậy? Là bệnh của em lại xảy ra vấn đề à?

Lão Lý chợt trở nên lo lắng.

- Không phải, anh nghĩ bậy gì vậy? Bệnh của em đã sớm khỏi rồi, chỉ là vẫn chưa hoàn toàn khôi phục mà thôi.

- Em dọa anh sợ gần chết, còn tưởng rằng em xảy ra chuyện chứ.

Lão Lý thở dài một hơi:

- Vậy em tìm anh có chuyện gì?

- Cũng không có gì, chỉ là xem livestream hôm nay, em cảm thấy anh nên tìm cho em một người chị dâu, bởi vì bệnh của em mà chậm trễ nhiều năm như vậy, anh cũng nên cân nhắc cho mình một chút.

Giọng nói của em gái dần dần thấp xuống.

Chương 494: Trò Chơi Mới! (3)

Ca ca vì trị bệnh cho cô mà bôn ba nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ cũng không suy nghĩ cho mình quá tốt, đã coi như là hết tình hết nghĩa rồi.

Mặc dù cô không nói, nhưng trong lòng lại vô cùng áy náy.

- Chuyện này... Em cũng đừng quan tâm mù quáng.

Lão Lý hít một hơi, anh nào không biết cô đang suy nghĩ gì.

- Em là em gái của anh, anh có thể không cứu em à? Hơn nữa anh không phải không muốn, chỉ là chưa gặp người thích hợp mafg thôi.

- Thật à? Vậy là tốt rồi. Cuối cùng em gái anh cũng yên tâm.

Không xoắn xuýt về chuyện nữa, sau khi nói chuyện phiếm một lát, cô cúp điện thoại, để lại lão Lý tại chỗ thở dài thở ngắn.

Nhưng cuối cùng trên mặt anh vẫn treo lên một nụ cười.

Vừa lắc đầu vừa đi vào trong phòng làm việc.

...

- Nghệ Du mời chúng ta tham gia trò chơi khai phát tiết?

Đi vào trong văn phòng của Trần Lâm, lão Lý nghe thấy giọng nói của lão Tống trước tiên.

Chỉ thấy anh đang cầm lấy một phần phong thư, vẻ mặt ngạc nhiên.

Nghệ Du.

Trong nước là một trong những bình đài trò chơi nổi tiếng.

Mặc dù không sánh bằng loại bình đài quốc tế vượt qua cả nước như Steam.

Nhưng ở trong nước cũng coi như là số một số hai.

Nhưng vấn đề là...

Bởi vì chuyện trước đó, bọn họ đã sớm đoạn tuyệt lui tới với Nghệ Du.

Bây giờ lại còn có thể nhận được thư mời của bọn họ à?

- Đã xảy ra chuyện gì à?

Lão Lý đi đến.

Trần Lâm nhìn anh một cái, nói:

- Còn không phải là nhìn thấy con gà đẻ trứng vàng này à, cũng muốn tự nuôi một con một chút.

- Ý của anh là gì? Chẳng lẽ Nghệ Du muốn mở rộng game PC để bảo vệ thế cân bằng à?

- Không kém bao nhiêu đâu.

Lão Tống ngẩng đầu lên:

- Game máy chủ có ngự tam gia bọn họ không vào được, cho nên mới đánh chủ ý tới game PC, hơn nữa tôi nghe nói mấy nhà công ty lớn trong nước cũng có ý định game PC ở thế cân bằng.

- Lão Lý nghe vậy thì sợ hãi than.

- Nếu không thì gọi là tư bản như thế nào? Lão Tống nhún vai.

Bây giờ anh đang suy nghĩ xem có nên liên hệ với nhiều bình đài hay không.

Nếu như nghiên về một nhà thì còn không bằng trực tiếp nghiên về Steam, dù sao thì chênh lệch lưu lượng vẫn còn đó.

- Tôi vừa mới xem một chút, bọn họ muốn trong thời gian ngắn tăng thêm độ dày của kho trò chơi, hẳn là không hạn chế sân thượng, nếu có dư thừa nhân thủ thì có thể tham gia một chút.

Tăng một bình đài thì tăng một con đường kiếm tiền, đối với những công ty trò chơi như bọn họ thì đương nhiên là rất vui lòng.

Nhưng điều kiện tiên quyết là phải phân chia đủ cao.

…

- Thế nào, bên Hồng Hoang đón nhận không?

Trong văn phòng của tổng bộ Nghệ Du.

Các lãnh đạo cấp cao phụ trách lần này mở cuộc họp hỏi.

- Đón nhận, nhưng bọn họ có điều kiện.

Trợ thủ có chút chần chờ trả lời.

- Điều kiện gì? Nếu như chỉ là vấn đề ăn chia thì tôi có thể làm chủ, trực tiếp cho bọn họ 80% như Steam!

Hồng Hoang bây giờ đã không còn như ngày xưa nữa.

Không thể dùng ánh mắt nhìn công ty nhỏ trước đây để đối đãi nữa.

Nếu bọn họ đã muốn làm bình đài PC, vậy đương nhiên phải tạo mối quan hệ tốt với mỗi công ty trò chơi.

Hơn nữa dưới cờ Hồng Hoang còn có ba trò chơi cấp bậc tiêu thụ 10 triệu, cho dù là đại diện của ba trò chơi kia thì cũng có thể hấp dẫn một lượng lưu lượng lớn cho bọn họ.

Nắm giữ lưu lượng người chơi.

Đây mới là chỗ kinh khủng của Hồng Hoang bây giờ.

- Chuyện tiền hoa hồng thì Hồng Hoang nói rõ ràng, nhưng ngoại trừ điều này ra thì bọn họ còn đưa ra một điều kiện, bởi vì gần đây không đủ nhân thủ, cho nên không có cách nào chế tác trò chơi cỡ lớn.

- Không có cách nào làm cỡ lớn à?

Lông mày người đàn ông nhíu chặt lại.

Vốn ý của anh là hy vọng Hồng Hoang sẽ ủng hộ một đại tác của bọn họ, như vậy nhất định có thể hấp dẫn không ít người chơi.

Nhưng hôm nay, kế hoạch này lại bị lỡ.

- Xem ra tin tức trên mạng thật sự đã đến rồi, Hồng Hoang quả nhiên đã điều động nhân thủ qua đó để phát triển trò chơi MMORPG, được rồi, trò chơi nhỏ thì trò chơi nhỏ, trước tiên làm dịu quan hệ đã rồi nói sau, ngược lại còn có những nhà khác vừa nói tới trò chơi cỡ lớn.

- Được, vậy tôi sẽ trả lời bọn họ.

Trợ thủ cũng biết, mục đích chủ yếu của lần mời Hồng Hoang này không phải là trò chơi, mà là làm dịu đi mối quan hệ do lần trước đó.

Làm một thương gia bình thường, trở mặt với công ty Game là một việc vô cùng ngu xuẩn.

Hơn nữa còn là loại tồn tại không thể bỏ qua như Hồng Hoang.

Rất nhanh, anh đã biên tập xong tin tức trả lời Hồng Hoang, mời bọn họ chạy tới ký tên phân hợp đồng.

Xong xuôi tất cả những điều này.

Người đàn ông bên cạnh cuối cùng mới thở phào nhẹ nhõm.

- Được rồi, chuyện bên Hồng Hoang đã giải quyết, chúng ta lại đi liên lạc với những nhà khác một chút, xem khi nào bọn họ có thể hoàn thành đại tác, bình đài Nghệ Du của chúng ta sẽ được thiết lập lại.

Tung ra trò chơi mới chỉ là một nguỵ trang.

Mục đích thật sự của anh chính là tuyên truyền bình đài Nghệ Du nhà mình, chuẩn bị toàn diện tiến quân vào lĩnh vực PC, cho nên trước tiên phải có đủ trò chơi chèo chống mới được.

Vì thế.

Bọn họ đã nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ phía sau.

Chính là vì mở rộng kho trò chơi của nhà mình.

Bây giờ mọi chuyện đã sẵn sàng.

Chỉ chờ trò chơi dịp nghỉ đông cuối năm ra mắt.

...

Một bên khác.

Trong công ty của Hồng Hoang.

Mấy người Trần Lâm nhận được phản hồi từ Nghệ Du cũng

mở ra cuộc họp nhỏ trong phòng họp.

- Hôm nay triệu tập mọi người tới chính là vì khai phá trò chơi cho Nghệ Du, có một dự án nhỏ cho mọi người làm.

Trần Lâm đi thẳng vào vấn đề, nói thẳng.

- Dự án nhỏ?

- Tôi nghe nói lần này Nghệ Du có mấy trò chơi offline cỡ lớn, thế rất đủ, chúng ta chỉ làm một trò chơi nhỏ, có phải sẽ không tốt lắm không?

Đám người phía dưới rối loạn, rõ ràng cũng đều hiểu qua chuyện này.

Công ty khác lấy ra đều là đại tác, mà bọn họ lại lấy ra một trò chơi nhỏ, luôn cảm thấy quái lạ chỗ nào.

- Không cần phải để ý có tốt hay không, chúng ta chỉ là tiếp nhận lời mời tham gia hoạt động mà thôi, lại không nói nhất định phải lấy ra nhiều vật lớn, cũng không đáng để đi so với những công ty lớn kia.

Trần Lâm chậm rãi mở miệng, biểu lộ lập trường của Hồng Hoang lần này.

Chương 495: Game Sandbox Đề Tài Chiến Tranh (1)

Là Nghệ Du chủ động mời bọn họ, vậy thì trò chơi gì mà phải để bọn họ quyết định, có đúng hay không.

Hơn nữa trước đó so với các công ty lớn khác đều là bởi vì bọn họ bị chèn ép, không thể không phản kích, mới tận lực lấy ra toàn bộ thực lực.

Bây giờ có việc cầu người không phải là bọn họ.

Đương nhiên không cần đối đãi quá nghiêm túc.

- Vậy... Lần này chúng ta nên làm trò chơi gì? Bên phía Ánh Sáng nhiều lắm chỉ có thể điều động mười mấy người.

Tiếp theo là lão Tống mở miệng:

- Nếu bên phía Lê Minh phải an bài người làm game online thì có lẽ chỉ có bảy tám người.

Hai đoàn đội cộng lại không sai biệt lắm là hai mươi người.

Làm trò chơi gì đúng là một vấn đề nan giải.

Dù sao thì hiện tại cũng là mùa thu, cách nghỉ đông đã không xa, còn phải suy nghĩ đến khảo nghiệm và ưu hóa trò chơi.

- Nếu thời gian đã gấp gáp như vậy thì dứt khoát từ bỏ độ chính xác hình ảnh, dựa vào cách chơi chèo chống?

Một tổ trưởng nhỏ đề nghị.

- Điều này cũng là một biện pháp không tệ.

Lão Tống gật đầu:

- Lúc trước chúng ta làm Thỏ Nhân Siêu Cấp Thất Bại Thảm Hại, chính là dựa vào loại biện pháp mưu lợi này, phản ứng cũng coi như không tệ.

- Cách chơi thì sao? Hai trò chơi này cũng là lấy động tác vượt quan làm chủ, phải nghĩ ra một cách chơi mới mới được.

- Độ chính xác hình ảnh không đủ, tôi đề nghị dứt khoát đi theo con đường sách lược, giảm bớt tỉ trọng thao tác.

- Không phải là trở về cách chơi chiến kỳ như trước đó chúng ta đã nói à? Vậy thì trực tiếp làm một cái tính toán chiến kỳ đi.

- Chiến kỳ? Ý kiến hay! Loại trò chơi này khó khăn nhất là tính toán đủ loại quy tắc, 20 người hoàn toàn đầy đủ.

Các nhân viên líu ríu, kể rõ ý nghĩ và đề nghị của mình.

Trần Lâm yên lặng nghe, trong đầu cũng dần dần hình thành ra một hình ảnh mơ hồ.

- Chiến kỳ chính là lựa chọn tốt nhất bây giờ.

Anh ta mở miệng nói, "Nếu phối hợp với cách chơi sa bàn thì các người cảm thấy thế nào?

- Sa bàn?

Mọi người nghe vậy thì rơi vào suy tư.

Lập tức, hai mắt sáng ngời.

- Sa bàn chiến tranh! Tổng giám đốc Trần, chúng ta làm sa bàn chiến tranh à?

Trong đó, một tổ trưởng rất thích loại trò chơi này, bỗng nhiên kích động lên tiếng.

Những người khác nghe vậy thì trong đầu cũng hiện ra hình ảnh mơ hồ.

Hoặc có lẽ là.

Là hồi ức của mỗi người bọn họ khi còn nhỏ.

Từng có lúc.

Bọn họ cũng đã mua đủ loại con rối binh sĩ, sau đó tụ tập lại một chỗ, tạo thành một vòng tròn, đặt binh sĩ lên trên sân chiến đấu, còn tự mình lồng tiếng.

Bịch, bich, bịch.

Biubiu tùy ý.

Cách chơi vô cùng đơn giản.

Lại có thể để cho bọn họ chơi một lần chính là đến trưa.

Kết hợp cách chơi và chiến kỳ này, ngược lại cũng không mất đi một ý tưởng hay.

Nhưng nếu như lại phối hợp với mô hình của nhân vật quỷ súc tầm thường thì lại có vẻ không quá ổn.

- Ừmm... Như vậy có phải có chút ngu xuẩn hay không?

Lão Lý nói ra lời mà mọi người muốn nói.

- Ha ha, chiến kỳ nhà khác đều hận không thể thiết lập mô hình con cờ và địa đồ đến cực hạn, thật đúng là không có người nào làm qua phong cách quỷ súc.

- Không có cách nào, loại trò chơi này vốn không có nhiều chỗ đầu tư, có thể tăng lên có hạn.

- Cách chơi hơi phong phú một chút, bù đắp thiếu hụt à?

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, rơi vào trầm tư suy nghĩ.

Nhưng không chú ý tới, Trần Lâm ngồi ở vị trí cao nhất, trên mặt bỗng nhiên nở một nụ cười.

Bây giờ.

Cuối cùng anh cũng nhớ tới hình ảnh mơ hồ kia là cái gì.

Hình như quả thật có một trò chơi phù hợp với thiết kế này.

Nghĩ tới đây, anh lại mở miệng lần nữa:

- Thử gia nhập vào hệ thống binh chủng đi, thuộc tính và cách thức công kích của mỗi binh chủng khác nhau, thông qua người chơi phối hợp tự do chiến đấu, không cần câu nệ trong ngăn cách cố định.

- Ý của Tổng giám đốc Trần là, tức thời tự do chiến đấu?

Các nhân viên phản ứng lại, trong mắt lóe lên một tia sáng.

- Đúng vậy, chính là chiến đấu tự do tức thời.

Trần Lâm gật đầu, "Chiến kỳ trước đây cũng có phân chia quân cờ khác nhau, nhưng đều hạn chế ở trong ngăn chứa, tiết tấu như vậy quá chậm, hơn nữa cánh cửa vào hố quá cao.

- Đúng vậy.

Mọi người vô cùng đồng ý với cách nói này:

- Bây giờ cách chơi của chiến kỳ càng ngày càng phức tạp, đối

với người chơi cấp cao mà nói là chuyện tốt, nhưng lại từ bỏ số lượng người chơi bình thường khổng lồ nhất.

- Cho nên, chúng ta dứt khoát đi đến tối trên đường quỷ súc, để những quân cờ quỷ súc kia quần ẩu với nhau à?

- Có thể có thể, phương án này nghe cũng không tệ lắm.

- Tôi cũng đồng ý!

Trong lúc nói chuyện, đám người đều lộ ra vẻ mặt mỉm cười.

Trò chơi Quỷ Súc à, bọn họ sở trường nhất.

Dù sao thì trước đây chính là dựa vào Quỷ Súc mới lên làm tổ trưởng.

Thấy bọn họ đều không có ý kiến, Trần Lâm trực tiếp đánh nhịp:

- Được rồi, cứ quyết định hạng mục như vậy, tôi sẽ đưa một phần phương án thay đổi nhỏ cho mọi người, lão Tống, lão Lý đi triệu tập nhân thủ trước.

- OK.

- Giao cho tôi đi.

Sau khi bố trí xong nhiệm vụ, mọi người tan họp rời đi, đi ra bên ngoài chuẩn bị, Trần Lâm trở về trong phòng làm việc của mình.

Bởi vì chưa chuẩn bị phương án trước nên anh đành phải làm lại từ đầu.

Mãi đến giữa trưa ngày thứ hai.

Mới rốt cục định ra một phương án đơn giản, in ra giao đến

trong tay tổ đội tạm thời gồm hai mươi người kia.

- Máy mô phỏng chiến tranh toàn diện?

Mấy nhân viên cầm phương án, tò mò lật xem.

- Thế nào, có khó khăn gì không?

Trần Lâm hỏi.

Trò chơi này chính là trò chơi chiến tranh mà anh đã chơi trước đó, phong cách quỷ súc tức thời.

Chủ yếu là bởi vì gần đây phương án chế tác cũng là trò chơi cỡ lớn nên làm cho anh quên, trải qua hội nghị thương thảo mới rốt cục nhớ tới.

- Không thành vấn đề!

- Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ! "

Chỉ đơn giản tra duyệt một phen, thành viên tiểu tổ tạm thời đều nhao nhao trả lời, trong mắt mang theo vẻ kinh dị.

Bởi vì phương án thiết kế này loại hình binh sĩ thật sự quá phong phú, thậm chí vượt xa bất kỳ một trò chơi chiến kỳ nào mà bọn họ từng thấy!

Chương 496: Game Sandbox Đề Tài Chiến Tranh (2)

Ví dụ như binh sĩ trường mâu, binh chắn, binh sĩ súng lửa, máy ném đá, đại pháo, xe nỏ, chiến tượng, những thứ này mới chỉ là binh chủng cơ sở nhất mà thôi.

Phía sau còn có mười mấy phân loại lớn.

Trong mỗi loại binh chủng phân loại lớn có ít nhất bảy, tám cái.

Đơn giản còn đầy đủ hơn cả bách khoa toàn thư!

- Nếu như các người có thiết kế loại tân binh gì thì cũng có thể thêm vào, chỉ cần không ảnh hưởng đến cân bằng nghiêm trọng là được.

Sau khi để lại một câu nói, Trần Lâm lập tức xoay người rời đi.

Các thành viên của tiểu tổ chuyên hạng tụ tập lại một chỗ, bắt đầu tiến hành phân phối công việc.

Như vậy, từ đầu người chia xuống, trong tay mỗi người phụ trách lập trình đều có đến mười mấy vai trò lập trình.

Độ khó nhìn rất lớn.

Nhưng bọn họ có AI Hồng Hoang ở đó, dấu hiệu cơ sở hoàn toàn có thể nhanh chóng biên soạn, sau đó lại do bọn họ tiến hành sửa chữa.

- Tính toán như vậy thì hình như cũng không mất bao nhiêu

thời gian, dứt khoát tăng cường các phương diện khác lên một chút đi, chúng ta phải dùng chất lượng hình ảnh cặn bã nhất để đánh ngã những đại tác kia!

- Yeah... "

Trong tiếng hô to, hai mươi thành viên ngồi trở lại vị trí, bắt đầu cố gắng chế tác.

Toàn bộ công ty Hồng Hoang lại chìm vào một mảnh bận rộn.

...

Thời gian thoáng cái đã trôi qua.

Trời đông giá rét đến.

Trải qua hai tháng tuyên truyền phô thiên cái địa, bình đài Nghệ Du cử hành mở đầu trò chơi cuối cùng chính thức công bố.

Tất cả công ty lớn nhỏ vì một ngày này cũng đều là tham gia hạng mục, tải trò chơi lên trên bình đài Nghệ Du.

Người chơi chỉ cần mở trang đầu là có thể nhìn thấy giao diện chuyên mục hoạt động, toàn bộ được chia thành 8 kênh, có thể nói cường độ hoạt động vô cùng lớn.

Bởi vì sự giảm đi này hoàn toàn là do Nghệ Du nhường lợi cho công ty trò chơi.

Trong đó có khác biệt do bình đài tới ứng.

- Quá sung sướng, cùng một trò chơi, trên Steam phải tốn hơn 100 tệ để mua, ở đây chỉ cần 80, 90 tệ là đã mua được.

- Có rất nhiều trò chơi trên Steam cũng ghi danh bình đài Nghệ Du!

- Lúc trước không nỡ lòng bỏ tiền, lần này cuối cùng cũng có thể ra tay.

- Mấy nhà này công bố đại tác nhìn cũng không tệ, trước tiên tải tới chơi thử xem.

- Chỉ là giảm còn 80% mà đã muốn giữ chân tôi à? Làm... Mẹ nó? Trò chơi này cũng có trên Nghệ Du à?

Vốn dĩ cơ số người chơi ở trong nước của bình đài Nghệ Du cũng không thấp, chỉ có điều không sánh được với Steam mà thôi.

Bây giờ, lực tuyên truyền lớn, cộng thêm chiến thuật cắt đứt, đương nhiên hấp dẫn càng nhiều người chơi mộ danh mà đến.

Trong đó.

Không ngờ nhiệt độ cao nhất lại chính là mấy kiểu đại tác kia.

Mặc dù còn chưa đạt đến cấp bậc 3A, nhưng cũng là tinh phẩm hiếm có, tốc độ tăng vọt của lượng tiêu thụ vô cùng lớn.

- Rất tốt, theo cục diện này, chúng ta sẽ chiếm hơn 15% thị trường trong nước, không uổng công tôi tốn giá cao để thu về mấy trò chơi này.

Tổng giám đốc Nghệ Du nhìn số liệu không ngừng tăng lên, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Số liệu này, đối với một bình đài trò chơi mà nói đã vô cùng khủng bố.

Chỉ cần đứng vững ở trong nước, vậy bọn họ có thể tiến quân ra nước ngoài, tiếp tục mở rộng lực ảnh hưởng, đến lúc đó nói không chừng có thể so được với Steam.

- Đúng rồi, lần này Hồng Hoang tuyên bố trò chơi gì?

Đột nhiên, tổng giám đốc nghĩ đến cái gì, mở miệng hỏi.

- Cái này... Giống như là một trò chơi loại Sandbox chiến tranh, thể lượng rất nhỏ. Người phụ trách hạng mục bên cạnh chần chờ trả lời.

- Chỉ có như vậy thôi à?

Tổng giám đốc thở dài:

- Cũng đúng, dù sao thì trong thời gian ngắn như vậy, có thể làm ra một trò chơi đã không tệ rồi.

- Được rồi, lần này chúng ta sẽ chú ý đến mấy đại tác kia, nhớ chú ý đến động tĩnh của bọn họ, bất cứ lúc nào cũng có thể báo cáo với tôi.

- Tôi hiểu!

Người phụ trách đáp lại một tiếng rồi vội vàng rời đi.

...

Trò chơi vẫn đang tiếp tục phát tiết.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi nửa ngày.

Đã có gần gấp năm lần trước đây, người chơi tràn vào trong bình đài Nghệ Du, tạo thành một tình huống nóng nảy.

Tất cả công ty lớn nhỏ đều dốc sức tuyên truyền trò chơi của mình.

Thậm chí một số công ty mới vừa thành lập đều thừa cơ hội này ra trận, muốn mượn sức tuyên truyền của Nghệ Du kiếm món tiền đầu tiên.

- Những công việc này ngược lại sẽ chọn thời điểm, đáng tiếc

rất nhiều trò chơi nhỏ lấy ra cũng là chút lỗi thời.

Trong một trường học ở đại học nào đó.

Hứa Ánh ngồi trước máy vi tính, ấn mở từng trang bìa trò chơi, vừa bình luận vừa lắc đầu.

- Có mấy trò nhìn vẫn được, nhưng mà giá cả quá cao, vẫn là xem mấy kiểu đại tác kia đi, nghe nói phản ứng của bọn họ cũng không tệ lắm.

Bạn cùng phòng ngồi đối diện anh cũng đang chọn trò chơi, đề nghị.

Nhưng ngay sau đó, anh bỗng nhiên sửng sốt.

Bình tĩnh nhìn trò chơi vừa mới chạy ra ngoài trên máy tính.

[Trò chơi: Trò chơi mô phỏng chiến tranh toàn diện]

[Người khai phá: Công ty Hồng Hoang.]

[Giới thiệu vắn tắt: Suất lĩnh binh chủng đến từ cổ đại, vong linh, thế giới ảo tưởng đỏ xanh làm quái, trong trò chơi khai sáng hệ vật lý vô cùng hiếm thấy này bày ra kịch chiến.]

[Loại hình: Sa bàn, chiến tranh sách lược, quỷ súc, dế điện tử]

[Giá bán: 56 tệ (giảm 8%).]

...

- Hả?

Bạn cùng phòng há hốc mồm, phát ra một tiếng nói mơ hồ giống như khảo vấn linh hồn.

- Sao vậy?

Hứa Ánh ngẩng đầu lên, nhìn về phía màn hình máy tính.

- Anh tìm máy mô phỏng chiến tranh toàn diện một chút, xem thử có phải là tôi hoa mắt hay không?

Hứa Ánh nghe vậy không nói thêm gì, nhanh chóng đánh bàn phím, đang lục soát cột đưa tên này vào, sau đó đè xuống trở về xe.

Một giây sau.

Một hình ảnh quỷ súc bắn ra.

Một đám người nhỏ như là người bị khuyết điểm trí tuệ cầm đủ loại vũ khí, mặc các trang bị phòng ngự khác nhau, giằng co trên chiến trường.

Vị trí trung tâm có hai người mặc trang phục quốc vương nâng cao vũ khí, nhìn giống như là đang chiến đấu.

Trong đội ngũ hai bên.

Thậm chí còn có bóng dáng Voi Lông Dài, Tuyết Quái, Cự Long.

Hơn nữa toàn bộ mẹ nó là dùng phong cách vẽ quỷ súc, nhìn muốn quái bao nhiêu thì chính là quái bấy nhiêu.

Chương 497: Đều Lén Chơi Trò Chơi Này Đúng Không? (1)

- Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại?

- Ha ha, đây không phải là phong cách giống như Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại à?

Hứa Ánh cười ra tiếng, lập tức nhớ tới một trò chơi mà mình từng chơi, Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại.

Mặc dù rất quỷ súc, nhưng lại bất ngờ chơi vui, lúc đó thiếu chút nữa làm cho mấy người bạn cùng phòng bọn họ cười đến mức cầm rút gân.

- Khá lắm, đây là muốn học Hồng Hoang lấy nhỏ thắng lớn à? Thật sự cho rằng trò chơi này dễ dàng như vậy à?

Mặc dù Hứa Ánh không hiểu rõ lắm về chế tác trò chơi.

Nhưng lại biết, những năm gần đây có không ít công ty mới muốn học Hồng Hoang, muốn dùng loại trò chơi có chi phí thấp này để kiếm tiền.

Kết quả đều không ngoại lệ, gần như đều thất bại.

Chỉ có một số ít nhà làm được tương đối sáng chói mới miễn cưỡng sống sót.

Cho nên con đường này cũng không phải dễ đi như thế.

- Cậu có nên nhìn lại xem thử người khai phá trò chơi này là ai không?

Lúc này, giọng nói của bạn cùng phòng truyền đến.

Người khai phá?

Hứa Ánh lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, cúi đầu xem xét.

Kết quả cả người lập tức ngây người, gắt gao nhìn chằm chằm một hàng chữ nhỏ trên trang bìa trò chơi.

[Người khai phá: Công ty Hồng Hoang.]

Phản ứng của cậu bây giờ quả thực không khác gì bạn cùng phòng.

Một mặt hoài niệm, lại đầy dấu chấm hỏi trong đầu.

- Mẹ nó... Trò chơi Sa Điêu này là do Hồng Hoang làm à?

- Tôi cũng cho rằng mình hoa mắt, nếu cậu cũng nói như vậy thì tôi cũng an tâm.

Bạn cùng phòng nín cười, càng nhìn hình ảnh trên cửa sổ trò chơi thì càng thấy được cảnh tượng sa điêu.

Đây thật sự là do công ty Hồng Hoang làm ra à?

Sợ không phải mời bao bên ngoài chứ?

Hơn nữa bọn họ cũng không ngờ rằng Hồng Hoang lại có thể vô thanh vô tức tham gia vào buổi phát tiết của trò chơi Nghệ Du, còn làm một trò chơi mới cho nơi này.

Chỉ có điều trò chơi này...

Nhìn thế nào thì kỳ hoa chính là như thế đó.

Thậm chí còn hung hăng hơn cả nhân loại thất bại thảm hại.

Nhưng xét thấy trước đây nhân loại thất bại thảm hại thành

công, hơn nữa tán thành thực lực của Hồng Hoang, anh vẫn nói:

- Hay là... Thử xem đi?

- Thử thì thử, lên!

Hai người cũng là fan hâm mộ các trò chơi của Hồng Hoang, đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Hơn nữa nhìn bộ dáng trò chơi vừa bán, hình như vẫn còn chưa có người chơi nào, vừa vặn để cho bọn họ tới làm người giám định và đánh giá của trò chơi chuyên nghiệp này, xem có phải là sa điêu giống như nhân loại thất bại thảm hại hay không.

- Tôi tải xong rồi.

- Tôi cũng sắp rồi.

Rất nhanh chóng.

Hai người tải xong, trực tiếp nhấn mở trò chơi.

[Hắc!]

[Nha!]

Hai tiếng gầm thét qua loa, thiếu chút nữa làm cho bọn họ vừa uống nước phun ra ngoài, cuối cùng không kềm được cười ra tiếng.

Ngay sau đó.

Hai đội người cao su một đỏ một xanh xuất hiện.

Hai người chèo thuyền bên trái khiêng thuyền gỗ, trực tiếp ném về phía một đội tiểu binh cầm cây gỗ bên phải, thoáng cái đã đập đội ngũ tiểu binh đến thất linh bát lạc.

- Đợi một chút, thủ đoạn tấn công của binh chủng này chính là ném thuyền ra đập người à?

Hứa Ánh cười đau hông, máy mô phỏng chiến tranh, anh còn tưởng rằng thuyền này là lấy ra để chiến đấu trên nước chứ.

Mà ngay khi giọng nói của anh vừa dứt, lựa chọn quen thuộc cũng theo đó đập vào mắt.

[Sandbox]

[Chiến dịch]

[Nhiều người.]

[Sáng ý công xưởng]

[Nội dung định chế]

[Thiết lập]

[Thoát.]

...

- Sáng ý công xưởng!

Bạn cùng phòng liếc mắt một cái đã nhìn thấy mấy chữ mấu chốt nhất.

- Trò chơi này cũng làm sáng ý công xưởng à?

- Chết cười, hình thức này phải có người chơi nhiều mới chống đỡ được.

Xem như là một người chơi thâm niên, bọn họ đều đã trải qua công xưởng tư liệu sáng ý, cũng cảm nhận được ác ý thật sâu của người chơi khác.

Cuối cùng.

Vẫn là bên Hồng Hoang sửa đổi quy tắc.

Người chơi phải tự mình thuận lợi thông quan cửa ải do mình chế tác một lần, thì mới có thể tuyên bố ra.

Điều này làm cho những nội dung sáng ý chuyên làm người buồn nôn kia ít đi rất nhiều.

- Sandbox và chiến dịch hẳn là một cách chơi, trực tiếp nhiều người hơn.

Hai người cũng không nói nhảm, lập tức tiến vào hình thức nhiều người, căn cứ vào nhắc nhở mời bạn bè tiến vào phòng đối chiến.

Sau đó bọn họ kinh ngạc phát hiện.

Trò chơi này lại có thể đối chiến trên mạng.

Chỉ cần tạo phòng không thiết lập mật mã, như vậy người chơi khác cũng có thể vào phòng để khiêu chiến.

Thật sự là chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ.

- Bản đồ... Thật ngẫu nhiên, thiết kế cũng chọn ngầm toàn bộ... Tàng trữ binh chủng chưa mở khoá là có ý gì?... Thôi mặc kệ đi, trực tiếp bắt đầu.

Thiết lập đơn giản một phen, thân là chủ phòng, anh cẩn thận mở đối cục.

Một giây sau.

Hai người xuất hiện trên một mảnh bình nguyên phong cách truyện cổ tích.

Xung quanh hiện đầy cây cối, hợp thành pháo đài tháp ma pháp, toàn bộ sân bãi sandbox bị hai đường màu đỏ và xanh từ giữa tách ra, trái hồng phải xanh, cũng đại biểu cho trận doanh của bọn họ.

- Ha ha, phong cách vẽ này cũng quá làm rồi, sợ không phải Hồng Hoang đang ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu đó chứ.

- Chúng ta phải làm gì? Oa, mẹ nó! Có thể chọn nhiều lính như vậy, là muốn chúng ta phái binh đánh nhau à?

Phong cách vẽ truyện cổ tích lại một lần nữa chọc cười hai người, đồng thời chú ý tới một loạt lựa chọn binh chủng phía dưới, lại có hơn mấy chục loại.

[Vũ khí đá][Nông dân][Viking][Hy Lạp cổ đại][Thời Trung cổ]

Hiện tại mới tạm thời mở ra năm loại lớn này, toàn bộ dựa theo phong cách thời đại phân chia.

Chính giữa hình ảnh lại ghi chú 4800.

- Tôi hiểu rồi! Chắc là chúng ta dùng số tiền này để mua binh chủng đối chiến!

Bạn cùng phòng rất nhanh phản ứng lại, kinh ngạc nói.

- Đây không phải là đấu dế à? Đấu dế online, có chút thú vị, vậy tôi cũng sẽ không khách khí.

Hiểu rõ cách chơi, Hứa Ánh chần chờ một chút, mở ra Phân loại Thời Trung Cổ phía dưới.

Trong nháy mắt.

Một loạt binh chủng xuất hiện.

Từ binh sĩ đến quốc vương, càng lên cao thì giá cả càng cao.

Không cần nghĩ cũng biết binh chủng càng quý càng lợi hại.

Chương 498: Đều Lén Chơi Trò Chơi Này Đúng Không? (2)

Không nghĩ nhiều, anh trực tiếp mãnh liệt điểm quốc vương.

Kết quả mới mua 4 cái, tiền đã dùng hết toàn bộ, một quốc vương lại muốn 1200!

Tiếp theo liếc mắt nhìn về phía bạn cùng phòng đi theo con đường nông dân, ước chừng mua một loạt mười mấy nông phu tay cầm cào cỏ và hai chiếc xe cút kít.

- Không đúng, sao anh lại có nhiều binh chủng như vậy?

- Hắc hắc, nông phu tiện nghi, chỉ có 4 quốc vương của anh, xem tôi vây đánh cậu đến chết như thế nào.

Bạn cùng phòng cười đắc ý.

Lần này, Hứa Ánh không vui.

Với hiểu biết của anh về loại trò chơi này, chiến đấu đơn thuần chắc chắn là ăn thiệt thòi.

Vội vàng sửa đổi sách lược, lùi lại ba quốc vương, đổi thành một loạt kỵ sĩ phòng ngự, dùng tiền còn lại mua mấy người trị liệu.

- Hả? Trò chơi này là phải tự mình bày trận à?

Đột nhiên, một tiếng kinh nghi từ bạn cùng phòng truyền đến.

Hứa Ánh sững sờ, lúc này mới phản ứng lại, trò chơi chiến

tranh sandbox này thật sự không giống với các loại chiến kỳ khác, vị trí đặt sau khi mua sắm binh chủng là do người chơi tự do trưng bày.

Cứ như vậy, tính chất thao tác trong đó rất lớn.

Ít nhất anh cũng biết đạo lý đặt cận chiến hàng trước và đặt viễn trình ở sau.

Cứ như vậy lại trôi qua ba bốn phút, lúc này hai người mới hài lòng xác định đội hình, bài bố trên sân hai bên.

- Bắt đầu thôi.

- Tôi nhất định sẽ thắng!

Bọn họ đều vô cùng tự tin đối với chiến trận mà mình đang chú ý bố trí, trực tiếp bắt đầu.

Theo sát sau đó.

Đội ngũ hai bên nhao nhao.

Hai chiếc xe cút kít của bạn cùng phòng một ngựa đi đầu, lao thẳng về phía đối diện.

Lại giống như là ném bowling, thoáng cái phá tan chiến trận Kỵ Sĩ của Hứa Ánh, làm cho quốc vương phía sau lộ ra.

- Thấy chưa, tôi đã nói bên này tôi tương đối trâu bò mà.

Bạn cùng phòng nhìn đội ngũ kỵ sĩ loạn thành một bầy, đắc ý cười to.

Nhưng mà lời vừa dứt, các trị liệu sư sau lưng quốc vương đã nhao nhao phát lực, bắt đầu tiến hành trị liệu cho quốc vương.

Quốc vương quỷ súc vung đại kiếm trong tay lên, chém chết

một người lái xe cút kít, kỵ sĩ ngã xuống đất cũng nhanh chóng đứng dậy theo, triền đấu với dân phu chạy tới phía sau.

Động tác tấn công yếu ớt vô lực và cảnh tượng sa điêu va chạm kia quả thực giống như là một đám gà mổ nhau.

Nhất là sau khi ống kính được rút ngắn, ngũ quan thiểu năng trí tuệ của binh sĩ kia càng có một loại tác phẩm đắc ý đẹp như học hoạt hình của sinh viên năm 3.

- Ha ha ha, động tác này cũng quá quỷ súc rồi.

- Trường kiếm kia còn chưa chạm vào người đã ngã xuống, đây là nghiêm túc à? Nga nga nga...

- Không được, tôi cười đau bụng.

Hứa Minh Ý ôm bụng với bạn cùng phòng, cười không được.

Những học sinh khác đi qua bên ngoài ký túc xá nhao nhao liếc mắt nhìn, còn cho rằng bọn họ đang bị kinh phong gì đó.

Cuối cùng.

Sau khi trải qua mấy vòng trùng sát.

Hứa Ánh dựa vào quốc vương có một phương trị liệu sư trị liệu, chém chết toàn bộ nông phu bên phía bạn cùng phòng.

[Phe xanh thắng lợi!]

- Mẹ nó, như vậy mà cũng có thể thua à? Tôi không phục, chơi lại!

- Chơi thì chơi, không ngờ quốc vương này lại trâu bò như vậy, vừa vặn thử xem trận mới.

Trong lúc hùng hổ và cười to, hai người lại bắt đầu một vòng

đối cục mới.

Rõ ràng chỉ là dùng chân để làm ra trò chơi, nhưng lại có ý tứ ngoài dự liệu, làm cho bọn họ không tự chủ đắm chìm trong đó.

Chủ yếu là phong cách vẽ này thật sự quá sung sướng.

Còn kèm theo BUFF khôi hài.

Chơi thật sự giống như đánh dế, xem ai mua được dế mạnh hơn, lợi hại hơn, cũng rất biết bắt tâm người.

Hơn nữa còn có nhiều binh chủng phong phú như vậy, mỗi một binh chủng thiết kế đều quán triệt đặc điểm sa điêu, một cái so với một cái kỳ hoa mới mẻ.

Phối hợp với đủ loại cảnh tượng địa hình, chơi như thế nào cũng không cảm thấy chán.

Ngược lại có loại cảm giác yêu thích không buông tay.

...

- Các anh em, tôi tìm được một trò chơi cười chết người không đền mạng, gọi là máy mô phỏng chiến tranh toàn diện, có ai cùng tới chơi không? (Hài hước)"

Trong một nhóm chat trò chơi nào đó, một tin tức xuất hiện.

Cũng có người phát hiện trò chơi này, bắt đầu đề cử cho mọi người.

Nhưng mà tin tức vừa mới phát ra, trong đám người lập tức sôi trào.

- Hả? Anh cũng đang chơi trò chơi này à?

- Không phải, tôi cho rằng chỉ có một mình tôi thích loại trò

chơi sa điêu này, thì ra là anh cũng đang chơi à?

- Tình huống gì? Đừng nói với tôi là tất cả mọi người đều đang chơi chứ.

- Khá lắm, một đám sắp vỡ tung ra, đều đang lén chơi trò chơi này đúng không?

- Nhưng mà nó thật sự rất thú vị, căn bản không dừng lại được ha ha.

- Hay là chúng ta tổ chức một trận thi đấu thăng cấp đi?

- Ý kiến hay! Mau thuê phòng!

Vốn là...

Những người chơi này chú ý đến mấy loại đại tác kia.

Nhưng sau khi nhìn thấy Hồng Hoang tuyên bố trò chơi mới thì đã đi qua thể nghiệm một chút.

Kết quả cả đám đều trúng độc, không ra được.

Mà trò chơi kỳ hoa như máy mô phỏng chiến tranh toàn diện cũng nhanh chóng truyền ra trong mỗi trò chơi, tổ chức thi đấu đối cục trong phòng.

Trong lúc nhất thời, tiếng cười truyền khắp các nơi.

Một người chơi mộ danh mà đến đều bị trò chơi chiến tranh sandbox kỳ hoa này làm cho nghẹn họng, cảnh tượng cực kỳ nóng nảy.

...

- Anh chắc chứ?

Bên trong tổng bộ Nghệ Du, giọng nói không thể tin vang lên.

Các lãnh đạo cấp cao phụ trách tiết khai phá trò chơi lần này ngạc nhiên nhìn nhân viên đến đây báo cáo.

- Chúng tôi vừa mới xác nhận qua, trò chơi nhỏ mà Hồng Hoang công bố kia… đã có lượng tiêu thụ hơn 10 ngàn.

Đúng vậy.

Thời gian nửa ngày.

Lượng tiêu thụ hơn 10 ngàn!

Cho dù đến bây giờ, nhân viên này cũng chưa tỉnh khỏi sự khiếp sợ.

Mặc dù thành tích này bao gồm trong toàn bộ bình đài, nhưng mấy khoản đại tác mà bọn họ chủ yếu đẩy kia, hiện tại cũng chỉ có hai mươi ngàn lượng tiêu thụ mà thôi.

Một trò chơi đầu tư nhỏ như vậy, dưới tình huống không có bao nhiêu tuyên truyền, lượng tiêu thụ lại không kém hơn những công ty lớn này bao nhiêu, mặc cho ai nghe cũng sẽ cảm thấy kinh ngạc, thậm chí không tin.

Chương 499: Loại Thủ Pháp Này Gọi Là Nghịch Thuật (1)

Nhưng sự thật là như vậy.

Bây giờ lại rõ ràng xảy ra ở trước mắt bọn họ!

- Chẳng lẽ là danh khí gần đây của Hồng Hoang có tác dụng à?

Người phụ trách nhíu mày nói:

- Không phải chứ, tôi đã xem qua trò chơi kia, phong cách quả thật không dám khen tặng, cái loại trò chơi kia mới nửa ngày mà đã bán ra hơn mười ngàn bản à?

Mặc dù trò chơi trên bình đài nhà mình bán đắt khiến anh rất cao hứng.

Nhưng điều này cũng không khỏi quá ly kỳ rồi.

Nếu như lần này Hồng Hoang lấy ra là đại tác gì, đừng nói nửa ngày phá vạn, cho dù phá 100 ngàn thì anh cũng không kinh ngạc.

Nhưng trò « Máy Mô Phỏng Chiến Tranh Toàn Diện » này thì thực sự có chút.....

- Được rồi, mặc kệ nói thế nào thì đây cũng là tin tức tốt, đưa trò chơi của bọn họ lên trang đầu, thay phiên mở rộng với mấy khoản đại tác kia.

- Như vậy có phải không tốt lắm hay không?

Nhân viên có chút chần chờ.

Dù sao thì mấy khoản đại tác kia là chủ đánh của tiết khai phát lần này, bây giờ đột nhiên cắm một trò chơi nhỏ vào, anh luôn cảm giác bức cách bị rơi sạch.

Các người chơi nhìn thấy cái này có thể suy nghĩ hay không.

Ngay cả loại trò chơi nhỏ này cũng đặt ở vị trí triển lãm nặng cân, Nghệ Du cũng quá không phóng khoáng rồi, chẳng lẽ không bỏ ra được tác phẩm quan trọng hơn sao?

- Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, tôi bảo anh làm thì anh cứ làm đi!

Người phụ trách không giải thích quá nhiều, vừa dứt lời đã xoay người rời đi, tìm ông chủ báo cáo.

Còn về nhân viên, anh chỉ là một người làm công ăn lương.

Cấp trên đã lên tiếng, đương nhiên không dám vi phạm, lập tức quay trở về an bài chuyện này.

Sau đó không lâu lắm.

Máy Mô Phỏng Chiến Tranh Toàn Diện của Hồng Hoang đã xuất hiện ở trang đầu của bình đài, nhận được sự mở rộng cùng cấp bậc với các đại tác khác.

Tin tức này vừa ra, các công ty xôn xao.

Nhất là bên xuất phẩm mấy khoản đại tác kia, vẻ mặt càng khó coi hơn.

- Nghệ Du đang làm cái gì vậy? Vậy mà lại an bài một trò chơi nhỏ mở rộng cùng khung với chúng ta.

- Chẳng lẽ trong mắt bọn họ, trò chơi đầu tư chục triệu thậm chí trăm triệu của chúng ta còn không sánh bằng trò chơi phong cách quỷ súc của Hồng Hoang à?

- Đúng là Hồng Hoang có thực lực, nhưng cũng phải xem thử bọn họ lấy ra là trò chơi gì chứ!

Mặc dù bọn họ chưa từng chơi khoản trò chơi kia của Hồng Hoang, nhưng cũng đã xem qua.

Đặt trò chơi của bọn họ cùng một chỗ với loại trò chơi nhỏ có thể tùy tiện làm ra kia, ý là trò chơi của bọn họ chỉ có loại trình độ này thôi à?

Hay là.

Trong mắt Nghệ Du, Những công ty uy tín lâu năm như bọn họ không sánh bằng Hồng Hoang à?

- Đi, điều tra xem đây rốt cuộc là chuyện thế nào.

Cao tầng công ty trực tiếp gọi điện thoại cho cấp dưới, bảo đối phương điều tra việc này.

Nhưng mà.

Vừa mới cúp máy chưa đến nửa giờ đồng hồ.

Bọn họ nhận được một tin tức vô cùng ngạc nhiên.

Lượng tiêu thụ của trò chơi Hồng Hoang.

Thế mà đã bắt kịp bọn họ!

Bên phía Nghệ Du chính là bởi vì chuyện này mới đưa Máy Mô Phỏng Chiến Tranh Toàn Diện lên trang đầu, mở rộng giống như bọn họ.

- Cái này mẹ nó cũng được à?

Một đám cao tầng đứng chết trân tại chỗ, miệng há to.

Mặc dù trò chơi của Hồng Hoang định giá thấp nên có ưu thế doanh số, nhưng ngày đầu tiên mà đã bắt kịp lượng tiêu thụ các đại tác của bọn họ thì cũng không tránh khỏi quá bất hợp lý!

Dựa vào cái gì?

Chỉ bằng vào phong cách quỷ súc kia à?

Hay là động cơ vật lý giống như não tàn kia?

Những người đã hành nghề trong ngành trò chơi nhiều năm như vậy, cảm giác tam quan của mình lại bị đổi mới một lần nữa.

Vốn dĩ muốn tìm Nghệ Du hưng sư vấn tội cũng bị nghẹn trở về, khó chịu muốn chết.

...

Mà lúc này.

Nhiệt độ của Máy Mô Phỏng Chiến Tranh Toàn Diện vẫn đang tăng trưởng.

Từ lúc mới bắt đầu là một ký túc xá, đến group chat, lại đến các vòng trò chơi, đều rơi vào phong trào đấu dế online.

Thậm chí rất nhiều chủ phòng trò chơi nhận được an lợi của fan hâm mộ, nhanh chóng livestream chơi trò chơi ma tính này.

- Ai nha! Sao tên lính này lại ngu xuẩn như vậy, chỉ đứng bất động ở đây!

- Ha ha ha, Huân Nhi mau nhìn quốc vương của cô kìa, bị kẹt ở dưới thuyền rồng.

- Đợi đã? Tên lính này thả pháo xong còn biết nổ chính mình à?

- Không được, hôm nay tôi sẽ bị cười chết ở chỗ này.....

Trong phòng livestream của Âu Dương Hiểu tràn ngập các tiếng kinh hô và cười to.

Lúc đầu cô chỉ nghe nói Hồng Hoang mới công bố một trò chơi nhỏ, cho nên gọi Huân Nhi và Tiểu Thiến tới thử chơi.

Kết quả không ngờ càng chơi càng ghiền.

Trực tiếp bị phong cách xuẩn manh xuẩn manh này gom fan.

Quan trọng nhất là.

Hiệu quả livestream của trò chơi này còn rất mạnh.

Ngay cả mưa đạn cũng nhiều hơn bình thường rất nhiều.

- Trò chơi này quá hay.

- Sao có thể có phong cách sa điêu như thế chứ? Ha ha ha...

- Cảm giác chỉ số thông minh của mình bị đè trên mặt đất dùng sức ma sát.

- Chứ còn gì nữa, trò chơi này thoạt nhìn đơn giản, nhưng tính sách lược không hề thấp chút nào.

- Hồng Hoang là lại bắt đầu phạm vào não đau nhức phong sao?

Giờ khắc này, khán giả không khỏi nhớ lại hình ảnh bị Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại chi phối lúc trước.

Cũng là chế tác nhỏ.

Cũng là phong cách ma tính.

Nhưng mà trò Chiến Tranh Toàn Diện Máy Mô Phỏng thì tốt

hơn một bậc, có loại đẹp như vỏ não thiếu hụt.

Nhưng không thể không nói.

Không nói đến phong cách.

Trò chơi này vẫn có rất nhiều ưu điểm.

Ví dụ như đã chơi là khó dứt ra được, tuyệt đối là điều mà rất nhiều trò chơi sandbox chiến đánh cờ không thể so sánh được.

Rất nhiều người chơi không quen trò chơi chiến kỳ chính là bởi vì quy tắc và phối hợp quân cờ quá phức tạp, cần rất nhiều thời gian và công sức học tập.

Nhưng trò chơi này lại khác.

Phong cách nhẹ nhàng đã làm phai nhạt chỗ thiếu hụt này, làm cho đối cục vốn dĩ tính thắng bại rất cao biến thành một trận đánh cược vui sướng không biết kết quả.

Chỉ cần động ngón tay, chọn lựa binh chủng mình thích ra sân, bày ra trận hình mình thích là có thể bắt đầu đối cục.

Chương 500: Loại Thủ Pháp Này Gọi Là Nghịch Thuật (2)

Không có quá nhiều lục đục với nhau.

Cũng không có những thứ loạn thất bát tao như đi một bước phải suy tính ba bước.

Chỉ là vui sướng thuần túy đơn giản như vậy, lại có thể trải nghiệm được tinh túy cách chơi sách lược trong bầu không khí nhẹ nhàng.

Xuất phát từ cảm nhận của người chơi.

Có thể xưng là trò chơi tốt nói chung cũng là như thế.

Thật ra cũng không có quá nhiều liên quan đến thể lượng to hay nhỏ.

Đương nhiên.

Bởi vì nội dung và phong cách hạn chế.

Loại trò chơi này lửa nhỏ một chút còn được, nhưng muốn bùng nổ chắc chắn sẽ không dễ dàng.

Cho nên Trần Lâm cũng không quá để tâm đến bên này, chỉ coi như là sản phẩm làm lúc rảnh rỗi để cho các người chơi thả lỏng một chút, thuận tiện ứng phó với lời mời của Nghệ Du.

.....

Cốc cốc cốc ——

Cửa phòng làm việc của Trần Lâm bị gõ vang.

- Vào đi.

Giọng nói vừa dứt, lão Tống đẩy cửa đi vào.

- Trần Lâm, tôi vừa nhận được tin tức, bên phía Thịnh Thú đã thương lượng được quyền đại lý của Thần Vực.

Vẻ mặt lão Tống vô cùng nghiêm túc.

- Thần Vực? Trò chơi đóng vai nhân vật ở nước ngoài rất hot gần đây à?

Trần Lâm nhíu mày, động tác này của những công ty lớn nhanh hơn rất nhiều so với dự liệu của anh.

- Đúng vậy, chính là trò chơi đề tài thần thoại phương Tây kia, nghe nói Chim Cánh Cụt và Cự Kình đều ra mặt nâng giá, muốn ngăn cản Thịnh Thú, nhưng sau đó Thịnh Thú vẫn lấy được quyền đại lý với giá 140 triệu mỗi năm.

- 140 triệu, cộng thêm việc điều chỉnh nội dung và tuyên phát trong nước, sắp đạt tới 200 triệu rồi à? Thịnh Thú thật đúng là đại thủ bút.

Phải biết rằng.

Lúc này mới chỉ là phí đại diện mà thôi.

Bình thường thì ngoại trừ phí đại diện ra thì nhà phát hành trò chơi còn được một bộ phận tiền ăn chia, chi phí ở trong đó cũng không nhỏ.

Rất hiển nhiên, Thịnh Thú là nhất định phải được đối với thị trường MMO.

Nếu không thì không thể nào bỏ được hạ vốn gốc như thế.

Nếu Thịnh Thú đã ra tay.

Vậy thì những công ty lớn khác tất nhiên sẽ không ngồi chờ chết, cũng sẽ nhanh chóng đưa ra đối sách, đến lúc đó lại là một phen long tranh hổ đấu.

- Lần này có chút khó khăn.

Trần Lâm xoa huyệt Thái Dương, kế hoạch hoàn toàn bị rối loạn bởi tin tức bất thình lình.

- Dựa theo tiến độ khai phá của chúng ta bây giờ, ít nhất phải đến tháng 3 sang năm mới có thể hoàn thành, trong khoảng thời gian này, chỉ sợ...

Lão Tống muốn nói lại thôi.

Game online không giống như game offline, người chơi có tính dính rất lớn.

Rất ít khi xuất hiện tình huống nửa đường nghỉ ngơi một đoạn thời gian lại tiếp tục chơi.

Bởi vì như vậy sẽ tụt lại phía sau nghiêm trọng.

Trò chơi cùng loại hình và trình độ, càng công bố sớm thì càng có ưu thế, nếu công bố chậm hơn thì cũng chỉ có thể hấp dẫn người chơi còn dư lại.

Quần thể người chơi chỉ có nhiều như vậy.

Một khi bị công ty khác chia cắt xong xuôi.

Bọn họ lại muốn kéo qua thì sẽ không dễ dàng như vậy.

Cũng không thể trông cậy vào những cạnh phẩm kia khuyên lui toàn bộ người chơi chứ?

- Lúc đầu tôi định dùng một trò chơi khác để phô ra thế giới quan, xem ra cần phải thay đổi kế hoạch rồi.

Trần Lâm thấp giọng nói.

Trò chơi Thế Giới Ma Thú này thật ra là lấy bối cảnh thế giới của Ma Thú Tranh Bá để kéo dài chế ra.

Mặc dù một cái là trò chơi chiến lược tức thời, một trò chơi là MMORPG, nhưng nội dung cốt truyện lại kết nối với nhau.

Ma Thú Tranh Bá tương đương với phần trước.

Không có nó trải đường, nội dung cốt truyện mở màn của Ma Thú Thế Giới sẽ khiến người chơi khó hiểu.

Mặc dù không đến mức tạo thành ảnh hưởng đối với người chơi bình thường.

Nhưng tóm lại sẽ có chỗ thiếu hụt, làm cho trò chơi này trở nên không hoàn chỉnh, có cảm giác đứt đoạn.

Với loại tình huống trước mắt này.

Có lẽ anh không có cách nào tái hiện lại con đường thành công này.

Dù sao thì phải đợi đến sau Tranh Bá 3 thì mới là nội dung cốt truyện của Thế Giới Ma Thú.

- Thôi được rồi, như vậy cũng tốt, dù sao thì thời gian cũng không còn kịp nữa, chúng ta nên tìm cách bù đắp nội dung cốt truyện đi.

Cách làm tương tự chưa chắc có hiệu quả trong những thế giới khác nhau.

Trần Lâm cũng không xoắn xuýt về những chuyện này nữa.

Dù sao thì cách chơi chiến lược tức thời ở chỗ này đã lạnh lẽo nhiều năm, căn bản không thể so sánh với nhiệt độ ở kiếp trước.

Hơn nữa anh cũng không quên.

Thủ đoạn chủ yếu của mình là CG!

Chỉ cần có đủ tài phú định chế CG, còn sợ không bù đắp được thế giới quan của trò chơi à?

Chút tự tin ấy anh vẫn phải có.

- Đổi cách bù đắp nội dung cốt truyện, ý của cậu là tuyên truyền CG?

Lão Tống đã xem qua phương án Thế Giới Ma Thú, cho nên coi như hiểu rõ thiết kế của trò chơi này, vì vậy không khỏi hỏi.

- Đại khái là vậy, không phải bây giờ đều đang lưu hành chiêu đó à? Trước tiên thả bộ phận nóng bỏng nhất ra để chế tạo IP, sau đó lại quay đầu chế tác tiền truyện, như vậy các người chơi cũng sẽ chịu bỏ tiền.

Cũng giống như Resident Evil của bọn họ, sau khi ra phần thứ 8 thì hoàn toàn có thể dùng phương thức tiền truyện để chế tác phần thứ 7, tiếp tục nội dung cốt truyện.

Loại thủ pháp này gọi là nghịch thuật.

Trong ngành trò chơi và điện ảnh truyền hình cũng không hiếm thấy.

Thậm chí còn có rất nhiều.

- Nhưng vấn đề là, như vậy cũng không giải quyết được tình huống tuyên bố trò chơi chậm trễ của chúng ta.....

Lão Tống nhắc nhở lần nữa.

Vấn đề nội dung cốt truyện của trò chơi là đã có hướng giải quyết.

Nhưng vẫn không có cách nào thay đổi sự thật là các công ty lớn khác chuẩn bị ra tay.

Nếu như là loại hình trò chơi khác thì còn dễ nói, nhưng cố tình bọn họ đều là nhìn chằm chằm vào MMO không buông.

Cho dù anh vô cùng tự tin đối với trình độ chế tác của công ty nhà mình thì trong lòng cũng không có đế.

- Ừm, đây đúng là một vấn đề.

Trần Lâm một tay sờ cằm:

- Nhưng cũng không có cách nào nữa, chúng ta đâu thể đẩy nhanh tốc độ ra mắt sớm, như vậy ngược lại sẽ gây hiệu quả ngược, trước yên lặng theo dõi kỳ biến đi, trong khoảng thời gian này tôi sẽ tìm người hỗ trợ làm CG ra trước.

- Cũng chỉ có thể như vậy thôi.

Lão Tống gật đầu.

Chương 501: Anh Danh Một Đời Bị Hủy Hoại Chỉ Trong Chốc Lát (1)

Sau đó.

Hai người lại hàn huyên một chút chuyện liên quan đến việc khai phá trò chơi rồi anh lập tức xoay người rời đi, tiến hành điều phối nhân viên.

Dưới tình huống bảo đảm chất lượng, tận khả năng tăng tốc độ chế tác lên cao.

Trong văn phòng, Trần Lâm kích hoạt máy tính, mở văn kiện ra.

- Phim điện ảnh Thế Giới Ma Thú sao?

Trong tiếng nỉ non, trong đầu anh hiện ra bộ phim nguyên bản của trò chơi này.

Đặc hiệu của bộ phim kia rất mạnh, nhưng nội dung cốt truyện lại cần sửa một chút, như vậy mới có thể càng phù hợp với nội dung trò chơi.

Còn có.

Anh nhớ rõ Gul'dan là do A Tổ diễn?

Hình như đúng là có chuyện như thế.

Lúc ấy khi vừa nghe nói thì anh đã kinh ngạc rất lâu.

…

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Chớp mắt đã qua một tuần.

Sau mấy ngày tuyên truyền rầm rộ, rốt cuộc tiết khai phát trò chơi của bình đài Nghệ Du cũng kết thúc, toàn bộ quá trình thuận lợi hơn rất nhiều so với dự đoán.

Trần Lâm nhìn lượng tiêu thụ tuần của Máy Mô Phỏng Chiến Tranh Toàn Diện, vừa vặn qua 150 ngàn.

Đối với một game đầu tư nhỏ như vậy, đây xem như là thành tích không tệ.

Dù sao thì mấy nhà đại tác kia cũng chỉ có khoảng 200 ngàn mà thôi.

- Đáng tiếc, không thể làm nổ tung mấy nhà kia.

Lão Lý nhận được số liệu hậu trường thì tiếc nuối nói.

- Trò chơi này chỉ đầu tư mấy triệu, có được thành tích này là đã không tệ rồi.

- Dù sao thì đây không phải là hạng mục chủ yếu của chúng ta.

- Đúng vậy, lão Lý anh chướng mắt, nhưng mà chúng tôi thì để ý.

Mấy nhân viên trước đó bị điều đi chế tác trò chơi này đều cười đến méo miệng.

Tuần đầu 150 ngàn, vậy lượng tiêu thụ giữ gốc cuối cùng cũng phải có 500 ngàn, đây chính là hơn 20 triệu tiền lời.

Trừ đi phí tổn, hai mươi người bọn họ có thể được phân chia

một khoản tiền thưởng không tệ, chỉ tốn hơn một tháng để làm trò chơi này thật sự là kiếm lời to.

- Được rồi, xem các ngươi vui vẻ chưa kìa, nhanh trở về tổ của mình đi, tiến độ hạng mục phải tăng tốc.

Lão Lý vỗ đầu bọn họ một cái, triệu hồi bọn họ về hạng mục Ma Thú.

Mặc dù hiệu quả của mấy người này đối với việc khai phá không lớn, nhưng có thể làm sớm hơn mấy ngày thì cũng có thể tiến hành khảo nghiệm sớm hơn mấy ngày, sẽ càng có lợi cho kế hoạch sau này của bọn họ.

Giao phó xong tất cả mọi chuyện, Lão Lý rời khỏi đoàn đội, đi vào studio trong công ty.

Khi anh mới vừa vào cửa.

Một cảnh tượng khí thế ngất trời đập vào mặt.

Một lượng lớn nhân viên công tác chạy khắp các nơi trên sân rộng, đang quay chụp các động tác dựa theo kịch bản quay phim của Trần Lâm.

Mấy diễn viên được mời tới từ bên ngoài cũng mặc trang phục động bắt, đang tiến hành thu và điều chỉnh thử dưới sự chỉ huy của đoàn đội quay phim.

Mà giáo sư Lưu Hành thì ngồi ở bên cạnh, thảo luận kịch liệt với mấy trợ thủ được gọi tới.

- Quá hoàn thiện! Thế giới quan của ma thú này cũng quá to lớn rồi!

- Thậm chí ngay cả tập tính sinh hoạt của những sinh vật huyễn tưởng này cũng làm chú thích đặc biệt!

- Đề tài nghiên cứu hiện giờ của tôi thiếu chính là cái này!

- Muốn biến toàn bộ những thứ này thành CG căn bản là không có khả năng!

- Nhưng vấn đề là chúng ta nên lấy ra đoạn ngắn nào để tiến hành hoàn nguyên?

Mấy người Lưu Hành giống như đang thảo luận lại giống như đang cãi lộn.

Trong tay bọn họ còn cầm biên niên sử ma thú mà Trần Lâm vừa mới đưa, là một chồng thật dày, làm cho mấy trợ thủ chấn động không thôi.

Lão Lý thấy thế thì tò mò đi tới.

- Giáo sư Lưu gặp phải vấn đề khó khăn gì à?

Anh vừa biết tin tức Trần Lâm muốn quay phim CG trò chơi, cho nên đặc biệt chạy tới xem một chút.

Lưu Hành đang đọc tư liệu trên máy tính thì ngẩng đầu nhìn anh một chút, bất đắc dĩ nói:

- Còn không phải nội dung kịch bản mà ông chủ của các người vừa lấy tới quá phức tạp à, chúng tôi đang thảo luận làm thế nào để hoàn nguyên sinh vật và hoàn cảnh bối cảnh được miêu tả trên đó đây.

Một trò chơi hoặc phim hay đều phải được cân nhắc thật kỹ.

Mặc dù chỉ là sinh vật tưởng tượng ra, nhưng cũng phải phù hợp với quy luật tự nhiên mới được.

Ví dụ như trong hoàn cảnh nào sẽ sinh ra sinh vật dạng gì, sẽ sinh ra loại tiến hóa nào, cấu tạo xương cốt và hình thể lớn nhỏ như thế nào.

Đây đều là những ngành học mà mấy trợ thủ của anh đang nghiên cứu.

Kết quả thì sao, vừa mới tới thì thề thốt đủ điều, vừa nhìn thấy bối cảnh khổng lồ mà Trần Lâm đưa thì tất cả đều héo.

Đây nào phải làm trò chơi.

Căn bản chính là đang sáng tạo một hệ thống thế giới độc lập khổng lồ!

Làm cho bọn họ kinh ngạc đồng thời ánh mắt lại trở nên vô cùng nóng bỏng.

Bởi vì một khi làm thành chuyện này, bọn họ sẽ tương đương với tự tay sáng tạo một hệ thống thế giới mới, cực kỳ có lợi đối với đề tài nghiên cứu của bọn họ!

Nếu như đến lúc đó trò chơi hoặc CG phát hoả.

Vậy những người phụ trách hoàn nguyên thế giới quan như bọn họ cũng sẽ nổi tiếng hơn rất nhiều, ít nhất có thành quả nghiên cứu nổi bật trong sự nghiệp.

Mà cấp bậc chức danh của bọn họ.

Chính là chậm rãi tăng lên trong từng thành quả tích lũy lại.

- Giáo sư, đề tài này giao cho tôi làm đi! Tôi có nắm chắc có thể hoàn nguyên toàn bộ bối cảnh!

Lập tức có một trợ thủ chủ động xin đi giết giặc.

- Đánh rắm! Hoàn nguyên sinh vật viễn cổ vẫn luôn là đề tài nghiên cứu của tôi, thích hợp nhất phải là tôi mới đúng!

Một người khác vội vàng đứng ra phản bác.

Mấy tên trợ thủ lao nhao, đều muốn ở lại hiệp trợ bên cạnh Lưu Hành.

Dù sao thì danh ngạch thăng tiến chức vô cùng có hạn.

- Được rồi, tôi gọi các người đến cũng không phải để cho các người tranh giành cái này!

Lưu Hành vỗ bàn một cái, một thân giáo thụ uy nghiêm dâng lên.

- Sở dĩ gọi các người đến chính là vì cho các người một cơ hội thao tác thực tế, vừa vặn kiểm tra thành quả nghiên cứu gần đây của các người, hơn nữa lần này là tới giúp sư đệ của các người, đừng có mà làm cho tôi mất mặt đấy.

- Hiểu rồi!

Mấy trợ thủ chấn động, đồng thời trả lời.

Bọn họ biết đây là khảo nghiệm mà giáo sư dành cho bọn họ, nhất định phải hoàn thành thật tốt mới được.

Sau khi thương lượng đơn giản một hồi, bọn họ bắt đầu thảo luận hoàn nguyên thế giới quan trong kịch bản.

....

Chương 502: Anh Danh Một Đời Bị Hủy Hoại Chỉ Trong Chốc Lát (2)

Không thể không nói.

Những trợ thủ mà Lưu Hành đưa tới này vẫn là có năng lực vô cùng cường đại.

Dưới sự chỉ huy của bọn họ, nhân viên tổ chế tác lập tức làm ra sửa chữa trên cơ sở tài liệu vốn có, dần dần hoàn nguyên ra cấu tạo xương cốt của các loại sinh vật.

Cuối cùng.

Một hình thái thú nhân hoàn toàn mới xuất hiện trên máy vi tính.

Thậm chí hoàn cảnh sinh hoạt và lối kiến trúc của bọn họ cũng được liệt kê ra một đống lớn sơ đồ thiết kế phác thảo.

Hình ảnh xưa nay chưa từng có làm cho một đám nhân viên Hồng Hoang tấm tắc lấy bảo lạ.

Ngay cả Trần Lâm tới xem xét tình huống cũng bị kinh ngạc.

- Lão Lưu, đây là do các người làm ra à?

Trần Lâm ngạc nhiên nhìn những kiến trúc và cấu tạo kia, cơ bản không kém gì trong trí nhớ của anh.

Thậm chí ở một số nơi còn làm ra các loại thay đổi nhỏ, làm

cho hoàn cảnh sinh hoạt của chủng tộc Thú Nhân phù hợp hơn.

Những vật này muốn anh vẽ ra toàn bộ thì thật sự là không có cách nào làm được, dù sao anh cũng chỉ nhớ được nhiều chi tiết như vậy thôi.

Nhưng lão Lưu vừa ra tay đã giải quyết vấn đề này.

Thật đúng là làm cho anh vô cùng kinh ngạc và vui mừng.

- Thế nào, tôi không lấy không kinh phí 50 triệu của cậu đúng chứ?

Lưu Hành thay đổi vẻ nghiêm túc trước đó, vừa cười vừa nói.

Các trợ thủ nghe vậy thì trong lòng giật mình.

Bọn họ từng nghe nói giáo sư kéo đến một khoản kinh phí nghiên cứu ngoài định mức, không ngờ lại là do vị sư đệ này cho.

Há miệng ra là 50 triệu.

Cái này cũng quá hào phóng rồi?

- Đúng là không có lấy không, cái này tốt hơn nhiều so với trong tưởng tượng của tôi, sao các người lại làm được?

Trần Lâm hỏi.

- Là thông qua hàm răng của bọn họ.

Một trợ thủ bên cạnh đứng ra giải thích:

- Căn cứ theo miêu tả trên biên niên sử, răng nanh hàm dưới của thú nhân ở thế giới này lớn hơn thú nhân mà chúng ta biết rất nhiều, cho nên có thể suy luận trước khi có được trí tuệ thì bọn họ sử dụng lực cắn để đi săn, sau đó thì không khó để cấu tạo thành sinh hoạt hàng ngày của bọn họ.

- Răng nanh còn tồn tại, rõ ràng còn đang trong quá trình biến dị, thân thể sẽ cường đại hơn người bình thường, xác suất lớn sẽ thành lập được văn minh bộ lạc nguyên thuỷ, cũng có ý thức tụ quần sinh hoạt.

- Điều này có chút tương tự với văn minh nguyên thuỷ của nhân loại chúng ta, nhưng lại tiên tiến hơn một chút, hẳn là đã sinh ra quan niệm thị tộc cùng với tín ngưỡng của mình.

Lưu loát nói năm phút đồng hồ, trợ thủ mới rốt cục phân tích thông tin mà bọn họ đã nhìn thấy qua cố sự bối cảnh.

Lúc trước khi Trần Lâm học thiết kế mỹ thuật với lão Lưu đã tiếp xúc qua cấu tạo xương của con người, cho nên cũng nghe hiểu được một chút.

Nhưng mấy người lão Lý bên cạnh lại lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Chỉ có thể đứng bên cạnh hô to 666, quá trâu bò.

Quả nhiên người chuyên nghiệp là có sự khác biệt.

Sau khi hiểu biết đơn giản.

Lão Lưu tiếp tục nói:

- Tôi đã xem qua kịch bản trò chơi của cậu rồi, nói thật, nội dung khổng lồ như vậy muốn dựa vào CG để đánh ra căn bản là không có khả năng.

- Tôi biết.

Trần Lâm gật đầu:

- Nếu như bắt đầu từ khởi nguyên vũ trụ thì mười bộ phim cũng chưa chắc có thể thúc đẩy đến nội dung cốt truyện trò chơi.

- Cho nên anh định làm gì? Tháng sau chúng ta còn có hạng

mục nghiên cứu khác, không thể thường xuyên tới.

- Trực tiếp bắt đầu từ khi thú nhân xâm lấn, nhấn mạnh thời kỳ hoàn nguyên sinh thái đó là được, những nội dung khác có thể chậm rãi vạch trần thông qua nội dung cốt truyện trò chơi, cái này tôi đã giao cho tổ làm game thực hiện, các người không cần để tâm.

Về phương diện nội dung cốt truyện, tổ kế hoạch của Hồng Hoang vẫn là rất mạnh.

Hoàn toàn có thể hoá giải những nội dung này, làm thành nhiệm vụ cốt truyện dung nhập vào trong trò chơi.

Bởi vì Trần Lâm vô cùng rõ ràng.

Kiếp trước, các loại cốt truyện Thế Giới Ma Thú ăn sách chính là bởi vì trong công ty náo động không ngừng, dẫn đến sự lưu động của nhân viên quá lớn.

Căn bản không thể bảo trì tính thống nhất của cốt truyện.

Cho nên lần này anh đã bỏ ra nhiều công sức xây dựng thêm tổ kế hoạch, chuyên phụ trách an bài nội dung cốt truyện, tận lực tránh tình huống ăn sách.

- Đúng rồi.

Đột nhiên, Trần Lâm nghĩ đến cái gì, lộ ra vẻ mặt gian tặc tiến đến bên cạnh Lưu Hành:

- Lão Lưu, mấy vị sư huynh này... Có hứng thú đổi nghề đến chỗ của tôi đi làm hay không? Đãi ngộ không tệ nha.

- Tên tiểu tử này khá lắm, đào người còn đào đến trên người của tôi hả?!

Lưu Hành bị chọc giận quá nên cười lên.

Mấy vị trợ thủ cũng lộ ra vẻ mặt quái dị.

Nếu như là người khác nói với giáo thụ Lưu lời này, chắc chắn giáo thụ sẽ xù lông mắng té tát, cũng chỉ có lá gan của vị sư đệ này đủ lớn.

- Không được à? Vậy quên đi, coi như tôi chưa nói.

Nhìn thấy thần sắc của mấy người, Trần Lâm đã biết kết quả, không khỏi có chút tiếc nuối.

Bọn họ không thiếu nhân viên bình thường, thiếu nhất chính là loại nhân tài mũi nhọn này.

- Được rồi, những người này tôi quả thật không thể cho cậu, nhưng anh muốn tìm nhân tài kỹ thuật chuyên nghiệp, tôi có thể an bài một chút.

- Thật sao?

Hai mắt của Trần Lâm sáng ngời.

- Cậu quên rồi à, tháng sau chính là thời gian thi nghiên cứu, dưới tay tôi cũng có một nhóm nghiên cứu sinh thạc sĩ, tiến sĩ cũng sắp lấy được học vị, có rất nhiều người nghiên cứu hạng mục liên quan đến mỹ thuật.

Lưu Hành nháy mắt ra hiệu nói.

- Anh nguyện ý giao những cục cưng bảo bối kia cho tôi à?

Trần Lâm hứng thú.

- Có gì mà không thể đưa chứ? Hiện tại người tham gia thi nghiên cứu càng ngày càng nhiều, hàng năm mọc lên như rạ, đã sớm không còn đáng giá giống như trước kia rồi, có thể tìm cho bọn họ con đường ra tốt cũng không uổng công làm thầy trò một hồi, về phần có nguyện ý đến hay không thì xem chính tạo hóa của

bọn họ.

- Được, đến lúc đó tôi sẽ đi qua tìm anh, nhớ lưu cho tôi hạt giống tốt, đừng thật giả lẫn lộn.

- Có thể là có thể, nhưng mà...

Nói xong, Lưu Hành nhếch lông mày lên, ngón cái và ngón trỏ chà xát, một bộ dáng anh hiểu mà.

Chương 503: Anh Danh Một Đời Bị Hủy Hoại Chỉ Trong Chốc Lát (3)

Bộ dáng không biết xấu hổ kia đã làm trợ thủ bên cạnh mở rộng tầm mắt.

Đây vẫn là Lưu giáo thụ không giận tự uy kia à?

Chẳng lẽ là bị người khác đoạt xá.

Nhưng mà.

Càng làm cho anh há to miệng chính là lời kế tiếp của Trần Lâm.

- 50 triệu! Kinh phí nghiên cứu lại thêm vào 50 triệu, nếu có thành quả nghiên cứu thì tôi muốn thành nhà tài trợ ưu tiên kí tên!

- Thành giao!

Lưu Hành sảng khoái đồng ý.

Mấy trợ thủ nghe vậy thì hít sâu một hơi.

Nói chuyện một hồi, giáo thụ đã lấy được 100 triệu tài chính.

Mẹ nó, tiền tới còn nhanh hơn ăn cướp!

Làm cho bọn họ đều có chút hối hận vì vừa rồi không đồng ý gia nhập Hồng Hoang.

May mắn.

Hai người không có nói quá nhiều về đề tài này.

Nói chuyện phiếm vài câu đơn giản, Trần Lâm gọi lão Lý tới, an bài cho anh một nhiệm vụ.

- Hả? Để tôi đi diễn người thú?

Nghe thấy nhiệm vụ của Trần Lâm, lão Lý lập tức ngây người tại chỗ.

Các nhân viên khác đang quay phim đầu tiên là yên tĩnh, sau đó cười vang một mảnh.

- Ha ha ha, lão Lý sắp diễn người thú à?

- Nói mới thấy, thật sự là rất thích hợp.

- Một đời anh danh bị phá hủy trong chốc lát, đến lúc đó các fan nữ của lão Lý chắc sẽ chạy hết.

- Diễn ai, Thrall à? Hay là Địa Ngục Gào Thét?

- Tôi cảm thấy Gul'dan tương đối phù hợp ha ha.

Tiếng cười không ngừng quanh quẩn trong phòng quay phim, làm cho các nhân viên bàn tán ồn ào.

Bọn họ không chờ đợi được muốn xem lão Lý diễn loại mãnh thú mặt xanh nanh vàng kia sẽ trông như thế nào.

Lão Tống đi ngang qua vốn dĩ muốn tiến đến xem thử đã xảy ra chuyện gì.

Đột nhiên cảm thấy sau lưng trở nên lạnh lẽo, vội vã cách xa vị trí phòng quay phim.

…

Sáng sớm hôm sau.

Trong phòng nghiên cứu của đại học Tân Hải.

- Các người nói xem, giáo sư Lưu tìm chúng ta đến là vì chuyện gì?

Một đám nam nữ hơn hai mươi tuổi tụ tập lại một chỗ, thấp giọng nghị luận.

Bọn họ đều là nghiên cứu sinh sắp tốt nghiệp trong giới này, ngay vừa rồi, tất cả đồng thời nhận được thông báo của giáo sư Lưu, gọi bọn họ đến phòng giáo vụ tập hợp.

- Một lần gọi nhiều người như vậy tới, khẳng định không phải là chuyện nhỏ gì.

Một nam sinh gầy yếu lo lắng nói.

- Không phải là hạng mục xảy ra vấn đề chứ?

- Anh đừng dọa tôi, nếu như xảy ra vấn đề chẳng phải là sẽ bị chửi chết à?

- Nhưng mà bên phía tôi gần đây cũng còn đang rất tốt mà?

- Có thể là tuyên bố tin tức gì hay không?

Càng nói tiếp, vẻ mặt của mấy người càng là lo lắng, lại mang theo một tia e ngại.

Dù sao thì giáo sư Lưu tức giận là vô cùng khủng bố.

Bình thường khi bọn họ làm nghiên cứu thì đã bị mắng không ít lần rồi.

Nhưng càng làm cho bọn họ lo lắng.

Là học phần của mình và đánh giá của giáo sư.

Bởi vì còn có không đến nửa năm nữa là có thể lấy được học vị, nếu như ở thời điểm này chọc giận giáo sư Lưu thì sẽ trực tiếp trừ học phần của bọn họ, thậm chí có khả năng huỷ bỏ danh ngạch tiến cử của bọn họ.

Cộp cộp cộp ——

Trong lúc mọi người khẩn trương nghị luận thì tiếng bước chân từ xa truyền đến.

Âm thanh nặng nề kia làm cho tất cả mọi người biến sắc, trong nháy mắt đã nghe ra là bước chân của giáo sư Lưu, nhao nhao ngồi thẳng người.

Quả nhiên.

Khi bước chân tới gần, một bóng người cao lớn mặc trang phục nghiên cứu màu trắng xuất hiện ở cửa chính, cầm giáo án đi vào.

- Giáo sư.

- Xin chào giáo sư!

Các học viên vội vàng đứng dậy, ánh mắt rơi xuống người vừa tới.

- Đều tới rồi à.

Lưu Hành đặt giáo án xuống, đi thẳng tới chỗ ngồi trên đài giảng.

Nét mặt của anh vô cùng bình tĩnh, không nhìn ra chút vui buồn nào, nhưng cũng làm cho trái tim của đám người phía dưới nhấc lên.

- Ngồi xuống đi.

Lưu Hành khoát khoát tay:

- Hôm nay tìm mọi người chủ yếu là vì một chuyện, không cần khẩn trương như vậy.

Các học viên nghe vậy thì lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lục tục ngồi xuống.

- Giáo sư là bởi vì chuyện đề tài nghiên cứu à?

Cuối cùng cũng có người to gan hỏi.

- Không phải.

Lưu Hành ngẩng đầu, vẻ mặt bình tĩnh liếc nhìn một vòng:

- Còn nửa năm nữa là mọi người sẽ tốt nghiệp, vốn dĩ tôi không có ý định can thiệp vào quyết định sau này của mọi người, nhưng bây giờ có một cơ hội hành nghề đặt ở trước mặt mọi người, tôi muốn hỏi một chút xem suy nghĩ của mọi người như thế nào.

- Cơ hội hành nghề!

Mọi người nghe vậy thì xôn xao lên.

Hoàn toàn không ngờ giáo sư tìm bọn họ là vì chuyện này.

Trong đó ánh mắt của mấy người cũng trở nên nóng bỏng.

Thi nghiên cứu còn không phải là vì tăng sức cạnh tranh của bản thân, sau này mới vào nghề tốt hơn à?

Công việc có thể làm cho giáo sư tự mình mở miệng thì khẳng định không kém.

Ít nhất cũng tốt hơn mấy vị thạc sĩ chạy xe giao đồ ăn trên mạng một chút phải không?

Phải biết rằng.

Hoàn cảnh làm việc bây giờ không còn như trước.

Trong thời đại khoa chính quy xuất hiện đầy đất, sức cạnh tranh của thạc sĩ đã trở nên yếu hơn nhiều.

Nếu như chọn những chuyên ngành ít được chú ý kia thì sẽ càng thảm hơn.

Đã từ lúc bắt đầu là thu nhập một tháng hơn mười ngàn 5 hiểm 1 kim 2 ngày nghỉ, hạ xuống hoàn cảnh tranh nhau cướp việc một tháng 5 ngàn 1 ngày nghỉ.

- Giáo sư, là công việc gì vậy?

Có người to gan hỏi.

- Công ty Hồng Hoang, mọi người có nghe nói tới chưa?

Lưu Hành từ tốn nói.

Lời này vừa ra.

Không ít người hơi biến sắc.

- Công ty Hồng Hoang!

- Là công ty trò chơi rất nổi tiếng gần đây à?

- Nghe nói giá trị dự đoán của bọn họ đã vượt qua 10 tỷ, không kém gì xí nghiệp cỡ lớn.

- Giáo sư có quan hệ với bên đó à?

Các học viên không tin được.

Làm sao cũng không ngờ giáo sư sẽ có liên hệ với công ty này.

Nghe nói nơi đó tùy tiện một lập trình viên đều là tiền lương trên 30 ngàn, càng đừng nhắc đến nhân viên kỹ thuật cao cấp hơn.

Nếu như có thể đi vào đó.

Không biết đã dẫn đầu trước bao nhiêu người.

Ngay cả hai vị sinh viên tiến sĩ cũng có chút động lòng.

- Còn có thể có quan hệ gì nữa? Công ty đó chính là do một tiểu tử thúi dưới tay tôi trước kia mở ra.

Lưu Hành hừ một tiếng, nhưng sự tự hào trên mặt không cách nào che giấu được.

Chương 504: Thủy Triều MMORPG Biến Đổi (1)

Nhưng các học viên lại không chú ý những điều này, ngược lại rơi xôn xao bàn tán.

Công ty Hồng Hoang.

Là học sinh trước kia của giáo sư mở à?

Sao có thể như vậy được!

- Lại nói tiếp, cậu ta cũng chỉ là một sinh viên trong lớp thiết kế mỹ thuật của tôi mà thôi.

Lưu Hành cảm khái nói.

- Lúc đó biểu hiện của cậu ta không tệ, tôi đã chuẩn bị dùng danh ngạch tiến cử cậu ta đi thi nghiên cứu, kết quả bị tiểu tử kia từ chối, còn chạy tới xây dựng một công ty trò chơi, cũng chính là công ty Hồng Hoang hiện tại.

Ầm!

Trong đầu đám người nổ vang.

Ông chủ của công ty Hồng Hoang.

Không ngờ lại thật sự là học sinh của giáo thụ!

- Được rồi, tôi nói tới đây thôi, bây giờ công ty Hồng Hoang cần rất nhiều nhân viên kỹ thuật về phương diện mỹ thuật, nếu như mọi người có ý định đầu nhập thì tôi có thể đề cử mọi người

đi qua đó.

- Nhưng có thể thông qua phỏng vấn, lấy được chức vụ gì thì phải dựa vào bản lĩnh của mình.

Bây giờ.

Trần Lâm được coi là học sinh ưu tú nhất mà Lưu Hành từng dạy dỗ, đương nhiên phải nói rõ hơn một chút về loại chuyện này, tránh cho có sau này gặp chuyện rắc rối.

Nhưng cho dù như thế.

Một đám học viên vẫn vô cùng kích động.

Sau khi tốt nghiệp có thể thu nhập một tháng hơn mười ngàn, hơn nữa năng lực càng mạnh thì thu nhập càng cao, điều này đã vượt xa mong đợi của bọn họ, đương nhiên là không ai muốn bỏ qua cơ hội lần này.

Gần như hơn phân nửa người nhanh chóng chạy tới báo danh.

Còn về những người dư lại, một là gia đình giàu có hai là đã có chỗ khác, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Sau khi thống kê xong.

Lại bàn một chút nội dung đề tài nghiên cứu, Lưu Hành đứng dậy rời đi, gửi tư liệu đăng ký cho Trần Lâm.

.....

Cùng lúc đó.

Trong công ty của Hồng Hoang.

Trần Lâm đang ở trong studio, xem xét tiến độ quay chụp CG.

- Không tệ, cứ dựa theo tư thế này di động là được.

Bên cạnh sân bãi, trên mặt Trần Lâm lộ ra ý cười, nhìn lão Lý mặc động bắt phục, cầm quải trượng khom người đi lại, lên tiếng chỉ huy.

Các nhân viên công tác khác bên cạnh thì nín cười, mặt mũi đỏ bừng.

Cuối cùng.

Rốt cuộc cũng không nhịn nổi nữa.

- Phốc ha ha ha.....

- Không được, tôi không nhịn được nữa.

- Tư thế này cũng quá kỳ quái rồi.

- Lão Lý cảm thấy thế nào?

Tiếng cười trong nháy mắt đã truyền khắp toàn bộ studio.

Lão Lý đứng trước dụng cụ động bắt cũng là lộ ra vẻ mặt u oán, nhìn về phía Trần Lâm bên cạnh.

Động tác này nhìn thế nào cũng giống như một ông lão.

Không phải đã nói là diễn người thú sao?

Chẳng lẽ là người thú lão nhân?

- OK! Cút!

Vất vả lắm.

Nhân viên phụ trách quay phim không có tay run, quay chụp toàn bộ động tác.

Lão Lý trên sân như trút được gánh nặng, cuối cùng không nhịn được hỏi:

- Tổng giám đốc Trần, nhân vật mà cậu muốn tôi diễn này cũng quá kỳ quái rồi?

Mặc dù anh đã xem kịch bản, nhưng trong ấn tượng lại giống như không có nhân vật này.

Nhưng nếu như chỉ là một người đi đường thì cũng hoàn toàn không cần tốn công tốn sức quay phim như vậy, tùy tiện tìm người đi ngang qua sân khấu là được rồi.

- Không có kỳ quái nha.

Trần Lâm đang xem hình ảnh trên thiết bị ngẩng đầu lên:

- Hình tượng của nhân vật Gul’dan chính là như vậy.

- Hả? Thì ra là anh ta?

Lão Lý ngẩn người, cuối cùng nhớ ra đại vai ác quan trọng trong kịch bản, thuật sĩ tộc người thú Gul'dan.

Đúng là mẹ nó chống quải trượng!

Dưới sự kinh ngạc, anh lập tức chạy đến trước dụng cụ, quả nhiên thấy được động tác vừa mới quay chụp của mình đã được sao chép đến một lão thú nhân lưng gù, toàn không nhìn ra là do anh diễn.

- May mắn, may mắn, không nhận ra đó là tôi diễn là được.

Lão Lý nhẹ nhàng thở ra.

Đặc hiệu của bộ phim CG này rất nhiều, nhân vật người thú bên này gần như không nhìn ra được là ai diễn, chỉ có bên phía nhân tộc mới nhìn ra được.

Chỉ cần người khác không biết anh là ai.

Vậy còn có gì để mất mặt chứ?

- Nghỉ ngơi một chút, lát nữa lại đi thu động tác của tộc trưởng thị tộc Sương Lang, xem có thích hợp hay không.

Trần Lâm nhìn nhân viên cắt nối động tác của nhân vật, nói.

- Tộc trưởng thị tộc?

Tinh thần của lão Lý chấn động.

Cái này mới phải chứ, anh nên diễn loại nhân vật khí phách chính diện một chút như vậy mới đúng.

Hoặc là diễn vai quốc vương nhân tộc cũng không phải không thể.

Cứ như vậy, trong lúc lão Lý suy nghĩ lung tung.

Rất nhanh anh đã bị Trần Lâm kéo đi quay chụp động bắt của mấy nhân vật khác, mãi cho đến giữa trưa mới được thả ra, trở về xử lý đoàn đội Hừng Đông.

Kết quả vừa mới vào cửa đã truyền đến tiếng trêu chọc của các nhân viên.

- Lão Lý, nghe nói anh bị Tổng giám đốc Trần bắt tới diễn thú nhân à?

Tổ mỹ thuật A Quang vừa cười vừa nói, chỉ thiếu viết lên trên mặt mấy chữ lớn 'cười trên nỗi đau của người khác'.

Lão Lý hung dữ trừng mắt liếc anh một cái:

- Các ngươi thì biết cái gì, tôi diễn đều là nhân vật quan trọng! Tống tổng giám đâu? Các ngươi có ai biết anh ấy đi đâu không?

Nói xong nhìn về phía đoàn đội Ánh Sáng, lại không nhìn thấy bóng dáng của lão Tống.

- Hình như là có nghiệp vụ gì muốn thương lượng, đi ra ngoài rồi ạ.

Một nhân viên mở miệng nói.

- Đi ra ngoài à? Đáng ghét, để cho anh ta trốn thoát rồi!

Lão Lý lộ ra vẻ mặt khó chịu, một bàn tay đập vào bên cạnh máy in.

Anh vốn dĩ còn nghĩ đến việc cùng lôi lão Tống xuống nước, đi quay chụp mấy nhân vật.

Kết quả tên kia lại nhạy bén như vậy, lại dùng cớ đàm phán nghiệp vụ để chạy trước, chuồn rất nhanh.

- Được rồi, được rồi, tiếp tục công việc đi, nhiệm vụ giao cho các người hôm nay đã làm xong chưa?

Nói xong, lão Lý bắt đầu tuần tra, trút hết oán khí của mình lên đám gia hoả đang cười trên nỗi đau của người khác.

.....

Chớp mắt một cái.

Lại là nửa tháng trôi qua.

Trải qua một đoạn thời gian yên lặng, một tin tức nặng ký cuối cùng cũng phá vỡ sự bình tĩnh ngắn ngủi của ngành trò chơi.

Công ty Thịnh Thú đại lý trò chơi online sắm vai nhân vật cỡ lớn Thần Dụ, trong tuần này sẽ mở ra open beta toàn diện!

Tin tức này vừa ra, toàn bộ mạng sôi trào.

Bởi vì đã thật lâu không có trò chơi MMORPG mới xuất hiện.

Chương 505: Thủy Triều MMORPG Biến Đổi (2)

- Quá nhanh, vốn tưởng rằng bọn họ sẽ công bố sau Tết Âm Lịch, không ngờ lại đổi thành trước năm!

- Mới một tháng mà đã không nhịn được động thủ rồi à?

- Cuối cùng lại bị Thịnh Thú đi trước một bước.

So với sự chờ mong của các người chơi thì những công ty lại khẩn trương hơn nhiều.

Trò chơi này xuất hiện không chỉ làm rối loạn kế hoạch của bọn họ, mà còn ảnh hưởng đến việc tuyên bố game mới của bọn họ.

Lại thêm Thần Dụ đạt được thành công lớn ở nước ngoài, có đảm bảo về chất lượng, sợ là sẽ sớm chiếm trước một bộ phận thị trường.

Có thị trường nước ngoài để tham khảo.

Đây cũng là ưu thế của trò chơi đại lý.

- Xem bộ dáng này, có lẽ những nhà khác cũng không ngồi yên được nữa.

Người sáng suốt cũng nhìn ra được.

Gần đây mấy công ty lớn vẫn luôn thổi phồng khái niệm trò chơi MMORPG mới, chính là vì lót đường cho game mới sắp công bố, tranh đoạt thị trường loại trò chơi truyền kỳ dần dần xuống

dốc.

Thịnh Thú động thủ nhanh như vậy, những công ty đối thủ khác chắc chắn không có khả năng không phản ứng lại.

Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Sau khi Thần Dụ của Thịnh Thú đăng bán một tuần, Chim Cánh Cụt và Cự Kình cũng lần lượt tuyên bố thông báo.

Trò chơi MMORPG hoàn toàn mới sẽ ra mắt vào khoảng năm sau, cũng công khai càng nhiều nội dung trò chơi và CG chiến đấu hoàn toàn mới.

Game mới của mấy công ty lớn lên sàn cùng thời điểm, những công ty khác như hổ rình mồi, có thể nói là thần tiên đánh nhau, làm cho các người chơi sung sướng một phen.

- Được được được, tụ tập một lần để tôi học phân thân thuật đúng không?

- Vẽ bánh vẽ lâu như vậy, rốt cuộc cũng chịu bưng lên.

- Thần Dụ của Thịnh Thú này nhìn không tệ, tăng lên cách chơi thăm dò hàng hải và kiến thiết gia viên, hơn nữa từ 2.5D đổi thành 3D.

- Đao Kiếm Giang Hồ của Chim Cánh Cụt cũng rất trâu bò, sáng tạo cách chơi công thành áp tiêu, đến lúc đó khẳng định rất náo nhiệt.

- Tôi tương đối xem trọng Cự Kình, thậm chí ngay cả hệ thống kết hôn cũng có.

Từ lúc loại trò chơi hành trình khai sáng ra hệ thống nạp tiền vào nhiều năm trước, sau đó đạt được thành công lớn, toàn bộ ngành game online đã nghênh đón sự tăng trưởng bùng nổ, vô số

công ty nhao nhao bắt chước.

Bây giờ.

Một nhóm trò chơi đại biểu 2.5D dần dần xuống dốc, các người chơi căm ghét chống lại hình thức hố tiền không não này, dần dần có khuynh hướng hình ảnh 3D mới phát những năm gần đây.

Làm cho ngành MMO lại nghênh đón một vòng biến hóa mới, bắt đầu từ 2.5D chuyển hướng thành tự sự 3D hùng vĩ hơn.

Vì thế, các công ty có thể nói là đào không tâm tư, khai quật ra đủ loại cách chơi mới, mánh lới mới.

Chính là vì hấp dẫn càng nhiều người chơi vào hố, để đặt vững địa vị đầu sỏ MMORPG sau này!

Hoặc nói cách khác.

Thủy triều MMORPG biến đổi sắp tới rồi!

…

Đại diện Shengqu Games mới đăng bài vẫn đang tiếp tục gây chấn động.

Chỉ trong thời gian một tuần ngắn ngủi.

Bọn họ chỉ bằng vào nhiệt độ ở nước ngoài của Thần Dụ, cùng với tuyên truyền phát hành phô thiên cái địa, hấp dẫn lượng lớn người chơi vào hố, ngày đầu tiên đã đạt được tỷ lệ người chơi hơn 1 triệu.

Lại thêm dưới cờ của Shengqu Games vốn đã có trò chơi Nhiệt Huyết Truyền Kỳ, Thế Giới Truyền Kỳ, cùng với một loạt game nhập vai 2.5D làm cơ sở đã khiến cho bọn họ có ưu thế vô cùng to lớn trên thị trường này.

Thậm chí đã có khuynh hướng trở thành bá chủ.

- Có lẽ bọn họ không ngờ rằng chúng ta lại thượng tuyến nhanh như vậy.

Trong tổng bộ Shengqu Games.

Đám cấp cao nhìn một mảnh thế cục tốt đẹp này, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý.

Bọn họ phát triển game nhập vai nhiều năm như vậy, sao số lượng người chơi có thể tùy tiện vượt qua được chứ?

- Chu kỳ khai phát của Game Client 3D quá dài, cho dù bọn họ có nhanh đến đâu thì cũng phải đợi đến đầu năm mới có thể lấy ra, chúng ta thừa cơ hội này nhanh chóng chiếm giữ thị trường là được.

- Đúng vậy, mặc dù lần này hao phí rất nhiều tài chính, nhưng thời gian chính là ưu thế, những đầu tư này là đáng giá.

- Tiếp tục tăng thêm đầu tư tuyên truyền phát hành đi, nhất định phải đè nhiệt độ của những trò chơi khác xuống!

Nghề nghiệp trò chơi thay đổi, cũng cần thời gian để thích ứng.

Mặc dù trong những năm gần đây, trò chơi 3D đã có thế hưng khởi, nhưng trước mắt lại không còn không có một người nào chân chính được coi là địa vị bá chủ, rất nhiều người còn đang tìm kiếm giai đoạn biến đổi.

Mấy kiểu mà mấy năm trước hoặc năm ngoái công bố đều ở trạng thái không nóng không lạnh, không có chút uy hiếp nào đối với bọn họ.

Có thể nói là một mảnh tốt đẹp!

Rất nhanh chóng.

Quảng cáo về Thần Dụ lại phô thiên cái địa hiện lên.

Trong thời gian ngắn chiếm cứ các mạng lưới bình đài lớn.

Cho dù là những người chơi không chơi MMO thì cũng đều có hiểu biết về trò chơi này, trong lúc nhất thời danh tiếng vô lượng.

Nhưng mà!

Các công ty lớn khác cũng rất nhanh đã đưa ra được ứng đối.

Vừa mới qua một tháng, trò chơi võ hiệp Đao Kiếm Giang Hồ của Chim Cánh Cụt đã được công bố rộng rãi.

Bằng vào cơ sở người chơi khổng lồ và cách chơi công kích thiên thành gần đây, họ đã bắt được một nhóm người chơi trung thực, dần dần đè xuống sự kiêu ngạo của Shengqu Games.

Cũng không lâu lắm.

Công ty Hoa Mỹ đột nhiên xuất hiện!

Trong tình huống mà tất cả mọi người đều không biết, bọn họ lại móc ra Tru Ma tiếp tục làm, Tru Ma 2!

Hơn nữa cũng thăng cấp đến hình ảnh 3D.

Đường đua tiên hiệp gia nhập vào chiến trường, trong lúc nhất thời quần ma loạn vũ.

- Đánh nhau, đánh nhau!

- Chẳng lẽ những công ty này đều uống phải máu gà à?

- Nhịn lâu như vậy, thời đại của trò chơi 3D cuối cùng cũng đến rồi.

- Trò chơi quá nhiều, không biết nên chơi trò nào đây.

- Rất nhiều cách chơi mới, cuối cùng cũng không cần cày quái nữa.

Các người chơi nghị luận ầm ĩ, do dự nên chơi trò chơi nào.

Có người đã tải xuống, từng người đi thử nghiệm.

Ngược lại, nhiều trò chơi như vậy, luôn có một trò thích hợp với bản thân.

- Mau nhìn kìa, Hồng Hoang cũng tuyên bố tin tức trò chơi mới!

Đột nhiên, người chơi đang chú ý hỏi ý kiến chú ý tới một thông báo mới vừa xuất hiện.

Chương 506: Ngưu Đầu Nhân Cũng Không Ăn Gạo Nhà Anh (1)

[Công ty Hồng Hoang: Trò chơi nhập vai cỡ lớn World of Warcraft, vào khoảng 10 giờ sáng ngày 28 tháng 2 sẽ mở phiên bản Open Beta, mang đến cho bạn phong thái của thế giới sử thi ma huyễn!]

Khá lắm.

Kỳ huyễn, võ hiệp, tiên hiệp, sau đó lại đến lượt ma huyễn.

Hơn nữa còn là do công ty Hồng Hoang công bố.

Làm cho bọn họ không khỏi nhớ lại mấy tháng trước, Hồng Hoang đã lộ ra trò chơi thần bí trên lần tọa đàm kia, nhịn lâu như vậy cuối cùng cũng cam lòng phóng ra à?

- Xem ra ngay cả Hồng Hoang cũng không chờ được nữa rồi.

- World of Warcraft? Tên thật là kỳ cục?

- Chẳng lẽ là toàn bộ thế giới do quái thú tạo thành à?

- Nói về đề tài Ma Huyễn thì chắc là có đồ của phe ma pháp chứ?

- Bây giờ mới tuyên bố tin tức có phải hơi muộn một chút hay không?

Ôm tò mò, rất nhiều người đều ấn mở thông báo trò chơi CG

phía dưới.

Ngay sau đó, giao diện video bắn ra.

Hình ảnh mờ tối chậm rãi sáng lên.

[Kể từ khi liên minh và bộ lạc kề vai chiến đấu, cùng chống lại quân đoàn xâm lấn, đã trôi qua 4 năm.]

[Mặc dù đã thành công cứu vãn đại lục Azeroth, nhưng hiệp nghị yếu ớt giữa bộ lạc và liên minh lại đã không còn sót lại chút gì.]

[Bây giờ, tiếng trống trận rung trời lại một lần nữa vang lên...]

Theo một hồi bộc bạch trầm thấp, một tấm da dê giống như vẽ bản đồ thế giới dần dần hiện ra.

Hai khối đại lục phân bố ở hai đầu bên trái và bên phải, một vòng xoáy khổng lồ ở giữa hoàn toàn ngăn cách.

[Xuất phẩm của công ty Hồng Hoang]

Bá!

Ánh sáng trắng loé lên, bản đồ biến mất.

Khi hình ảnh xuất hiện lần nữa, âm khúc rộng lớn bàng bạc vang lên bên tai.

Người chơi vốn còn đang nghiêm túc xem CG, lập tức bị chấn động đến mức tê cả da đầu.

- Đây là... Hòa âm à?

- Âm nhạc thật hùng vĩ!

- Bọn họ lại mời một ban nhạc tới diễn tấu à?

- Mẹ nó! Tôi nghe thôi mà đã nổi hết da gà rồi.

- Chỉ riêng bài hát này đã xài không ít tiền rồi đúng không?

Các người chơi lập tức bị kinh diễm.

Nhất là sau khi nghe quen những trò chơi như cầu nhỏ nước chảy kia phối nhạc, lại nghe loại khí thế hào hùng này, không khỏi có loại cảm giác rung động tâm linh.

Mà điều càng làm cho bọn họ rung động còn ở phía sau.

Khi âm thanh tương tự vang lên, một khuôn mặt người lùn với đầy râu mép đập vào tầm mắt, đứng ở trong một mảnh gió tuyết.

Áo lông da thú mặc trên người, rung động trái phải dưới gió tuyết thổi, hình ảnh hiệu ứng đặc biệt ngắn ngủi mấy giây ít nhất cũng phải tốn mấy trăm hơn 10 triệu.

Tiếp theo.

Ống kính kéo ra xa.

Người lùn cầm súng trong tay xem như chống đỡ, quay đầu ra hiệu với bên cạnh.

Một con gấu nâu còn lớn hơn anh xuất hiện trong màn hình, hét lớn một tiếng, cùng anh đi lại trên mặt tuyết.

- Mẹ nó! Con gấu này thật là khí phách!

- Làm cũng quá giống thật rồi!

- Anh đừng nói với tôi đây là nghề nghiệp trong trò chơi đấy.

- Nghề nghiệp? Tuần thú sư à?

- Hẳn là nghề nghiệp loại tuần thú sư.

- Không phải trọng điểm là người lùn à? Có người lùn thì chắc là sẽ có tinh linh đúng không?

Tinh linh!

Đúng vậy!

Ánh mắt của các người chơi đột nhiên sáng lên, càng chăm chú nhìn hình ảnh không rời.

Đợi đến khi người lùn đi xa và gấu nâu cùng nhau biến mất ở trong gió tuyết, hình ảnh biến thành một mảnh rừng rậm Mộng Ảo tràn đầy huỳnh quang.

Một bóng người cao gầy mặc giáp da bó sát người, tràn đầy nguyên thuỷ ngồi xổm trên mặt đất, kiểm tra vết kiếm gãy trên đất.

Mà lỗ tai của cô không giống với người bình thường, dáng vẻ vừa dài vừa nhọn, đều đang vạch trần thân phận của cô.

Tinh linh!

Thật sự là tinh linh!

Các người chơi lập tức trở nên kích động.

Nhưng một giây sau.

Tinh linh giống như nghe thấy âm thanh gì đó, bỗng nhiên cảnh giác ngẩng đầu, sau đó ném kiếm gãy chạy trong rừng rậm.

Cơ thể vốn cao gầy cũng đang chạy nhanh ra ngoài.

Lại trực tiếp biến thành một con báo săn màu tím, nhảy xuống nước.

- Hả? Đây là cái gì?

- Nghề nghiệp mới à?

- Thoạt nhìn giống như là nghề nghiệp loại biến thân.

- Thậm chí ngay cả nghề nghiệp biến thân cũng có à?

- Nói như vậy CG này tương đương với biểu thị nghề nghiệp?

- Tôi muốn chơi! Ngay cả em gái Tinh Linh này tôi cũng muốn chơi!

Đầu tiên là tuần thú sư, lại đến bây giờ là tộc Tinh Linh và biến thân thành dã thú, quả thực đã lật đổ hiểu biết của bọn họ đối với nghề nghiệp trò chơi.

Nếu như những nghề nghiệp này thật sự là có thể xuất hiện trong trò chơi thì chẳng phải Hồng Hoang sẽ trực tiếp mở ra một hệ thống nghề nghiệp hoàn toàn mới à?

Trong lúc thảo luận.

Hình ảnh lại chuyển đổi.

Đi tới trên mặt đất rách nát.

Một bóng người giống như là vong linh cầm pháp trượng trong tay, triệu hồi ra một con nham thạch cự quái hình thể khổng lồ, cả người nó tràn đầy năng lượng màu xanh lục, gầm thét lên về phía màn hình.

Triệu Hoán Sư?

Các người chơi lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, nhưng nhìn lại có chút không giống.

Lập tức vong linh biến mất, biến thành từng ngọn núi nham

thạch cao vút.

Một con người đầu trâu đứng bên cạnh đồ đằng trên đỉnh núi, trên sườn núi rơi xuống một mảnh bột phấn màu vàng.

Đó là hình tượng của nhân vật trước kia, lại một lần nữa mang đến rung động lớn cho các người chơi.

Mẹ nó, thậm chí ngay cả Ngưu Đầu Nhân cũng có à?

- Khá lắm, Ngưu Đầu Nhân đúng không?

Có người chơi không nhịn được cười.

- Ngưu Đầu Nhân thì thế nào? Ngưu Đầu Nhân cũng không ăn gạo nhà anh.

- Không biết có ăn gạo hay không, nhưng chắc chắn sẽ ăn não của anh.

- Không tệ, không tệ, tôi thích loại này. (Cười hài hước)"

- Chờ trò chơi mở ra, tôi sẽ tạo ra nhân vật Ngưu Đầu Nhân trước nhất! "

Nhìn xuyên qua màn hình CG, bọn họ đã cơ bản kết luận, lần này Hồng Hoang lại làm ra một trò chơi có bối cảnh cực kỳ hùng vĩ.

Chủng tộc phong phú quả thực vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Thậm chí có nhiều sinh vật huyễn tưởng từng xuất hiện trong phim ảnh như vậy làm cho giá trị chờ mong của bọn họ dần dần tăng lên.

Cuối cùng.

Sau khi hình ảnh của từng chủng tộc thoáng qua, giọng nói bàng bạc và hoà âm đạt đến cao trào, vang lên một hồi tiếng trống gấp rút.

Chương 507: Ngưu Đầu Nhân Cũng Không Ăn Gạo Nhà Anh (2)

- Phanh!

Một tiếng súng vang lên đánh vỡ sự yên tĩnh.

Phá vỡ cảnh tượng tường hoà vừa rồi.

Người lùn ban đầu xuất hiện trên núi tuyết chỉ huy gấu nâu bên cạnh và Ngưu Đầu Nhân ôm đồ đằng kịch chiến với nhau.

Vong Linh nâng pháp trượng lên, triệu hoán Thạch Đầu Cự Nhân xông lên chiến trường.

Nữ chiến sĩ Tinh Linh đi ra khỏi rừng rậm kia cũng gặp phải lũ Orcs trong hoang dã.

Trên tháp cao.

Trường bào của pháp sư nhân loại tung bay theo gió, hội tụ năng lượng.

Bộc phát ra một mảnh hàn băng kinh khủng, bao phủ xung quanh.

Cuối cùng tất cả đều biến mất, âm nhạc ngừng lại, hóa thành một biểu tượng trò chơi cực lớn xuất hiện ở trong màn hình.

World of Warcraft

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh.

Các người chơi ngơ ngác nhìn CG trò chơi đã phát ra, mặt mũi tràn đầy rung động và kích động.

Mặc dù chỉ là đoạn CG ngắn ngủi hơn hai phút, nhưng lại cho bọn họ thấy một thế giới ma huyễn khổng lồ.

Nhân loại, người lùn, vong linh, tinh linh, thú nhân, Ngưu Đầu Nhân...

Chỉ riêng chủng tộc hiện ra đã có hơn 6 loại.

Hơn nữa mỗi chủng tộc đều còn có nghề nghiệp khác nhau, bọn họ chưa từng thấy qua những nghề nghiệp này!

- Đây chính là trò chơi mới mà Hồng Hoang đã nói đến à?

- Cuối cùng cũng không còn là loại nhân vật âm nhu cánh tay nhỏ bắp chân kia nữa.

- Mẹ nó, Hồng Hoang thổi ngưu nhỏ đó!

- Cảnh tượng này, cách chế tác này, vừa lên đã trực tiếp phóng đại chiêu.

- Chỉ riêng hình ảnh nhân vật và nhạc nền đã hoàn toàn làm nổi bật lên mấy trò chơi khác!

- Cũng không biết trong thực tế sẽ như thế nào, chỉ có thể chờ mong!

CG trò chơi của Hồng Hoang này xuất hiện, không thể nghi ngờ là mang đến xung kích cực lớn cho thị trường quần ma loạn vũ MMORPG.

Bọn họ đều không ngờ rằng sau khi Hồng Hoang yên tĩnh lâu như vậy lại lấy ra một trò chơi có bối cảnh hùng vĩ như thế.

Một chút là làm cho MMORPG tranh vào vũng nước đục này

càng mơ hồ hơn.

Càng làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt là.

Ngay sau khi trò chơi CG được tuyên bố không bao lâu, tài khoản của Hồng Hoang lại phát ra một thông báo hoàn toàn mới.

[Công ty Hồng Hoang: Phim điện ảnh cùng tên World of Warcraft, sẽ công bố vào khoảng 8h tối nay, muốn tìm hiểu thêm về trò chơi nhiều hơn, chờ mọi người đến xem Phim điện ảnh Ma Thú!]

Đợi một chút?

Ý của anh là gì?

Hợp với cảnh vừa rồi anh chỉ phát ra video trailer, CG chân chính còn ở phía sau à!

Các người chơi không kềm được.

Nhưng nghĩ lại, phong cách của Hồng Hoang giống như là như vậy.

Không có cách nào.

Vừa rồi CG thật sự là câu nói đủ khẩu vị của bọn họ, cấp thiết muốn biết càng nhiều nội dung trò chơi hơn.

Vừa nhìn thấy thông báo này, rất nhiều người đã tràn vào các bình đài video lớn, tìm kiếm bộ phim này.

Kết quả vừa tìm đã thật sự tìm ra.

Nhưng sau khi bọn họ nhìn thấy danh sách diễn viên chính thì lại không nhịn được cười ra tiếng.

- Ha ha, diễn viên chính quả nhiên có Đại Chuy Ca.

- Lại là ngày thường ngày hãm hại Đại Chùy Ca.

- Cười chết mất, bắt lấy cái lông dê Đại Chùy Ca này vẫn luôn hao tổn.

- Hồng Hoang lại không có tiền mời diễn viên đúng không?

- Tổng thanh tra chế tác này quá thảm.

Danh sách diễn viên chính quen thuộc khiến khán giả nhịn cười không được.

Đúng như bọn họ dự đoán, tên của tổng thanh tra Hồng Hoang quả nhiên xuất hiện trên danh sách diễn viên chính, còn kèm theo một phân ảnh đầu sáng loáng kia.

Nếu như trong nước có giải thưởng Bị Hãm Hại Nhiều Nhất.

Chắc chắn không ai có thể vượt qua Đại Chùy Ca được.

Ông chủ Hồng Hoang này cũng quá ma quỷ rồi.

- Anh đừng nói, nếu như bây giờ Đại Chùy Ca rời khỏi Hồng Hoang đi đến giới văn nghệ thì ít nhất cũng phải là một minh tinh điện ảnh, lão thịt khô nổi tiếng.

Người chơi nào đó ôm bụng, cười đến mức nước mắt cũng sắp trào ra.

Tổng thanh tra của một công ty trò chơi.

Anh mạnh mẽ quay CG đánh thành ngôi sao.

Mẹ nó, thái quá.

Thậm chí một số diễn viên nhìn thấy tin tức này đều hâm mộ đến phun máu.

Bọn họ liều sống liều chết, quay phim điện ảnh, tham gia giải trí, làm chuyện xấu bát quái, biện pháp gì cũng dùng, lại còn không sánh bằng một tổng thanh tra chế tác trò chơi không chuyên nghiệp!

Còn có thiên lý hay không.

Còn có vương pháp hay không?

Càng làm cho bọn họ thổ huyết là.

Tin tức này vừa phát ra không đến hai giờ, ở trên mạng đã nhanh chóng tăng vọt, trực tiếp vọt vào top 10 trên bảng hot.

Tổng thanh tra quản lý Hồng Hoang thảm nhất

Tuy hot search này chỉ nằm trong top 10 khoảng nữa giờ.

Nhưng lại thu hút không ít sự chú ý.

Các công ty lớn cũng ngửi được mùi không giống tầm thường.

...

- Xem ra chúng ta vẫn quá coi thường năng lực tạo tinh của nghề nghiệp trò chơi, một bộ phim quảng cáo trò chơi lại có thể đẩy một người ngoài nghề lên loại nhiệt độ này.

Tổng bộ Thiên Ngu, phòng họp.

Một đám quản lý cấp cao tụ tập một chỗ, thảo luận chuyện này.

Trước đây bọn họ cũng bởi vì chuyện fan hâm mộ phản phệ mà đắc tội không ít công ty trò chơi, bị ép phải không thể không triệt tiêu diễn viên phía dưới.

Bây giờ một tổng thanh tra diễn xuất trò chơi nghiệp dư.

Dựa vào phim CG quảng cáo trò chơi, nhiệt độ lại cao như thế, quả thực làm cho bọn họ líu lưỡi.

Mặc dù gần 2 năm nay bọn họ cũng đang thử hợp tác với công ty Game, nhưng hiệu quả quá nhỏ, vẫn không có lĩnh ngộ được mấu chốt trong đó.

- Có thể chỉ là Hồng Hoang tương đối đặc biệt mới có thể xuất hiện loại tình huống này đúng không?

Một người trong đó suy đoán nói.

- Không đâu, nếu Hồng Hoang có thể thành công thì nhất định có một con đường có thể đi, chỉ là chúng ta chưa phát hiện thôi.

- Với quan hệ giữa Hồng Hoang và chúng ta, muốn hợp tác chỉ sợ không quá dễ dàng.

- Như vậy, chúng ta tìm công ty khác có thể lượng lớn hơn Hồng Hoang để hợp tác không phải là được rồi à, tôi nghe nói trước đó quản lý Tôn đã đàm phán thành công với Chim Cánh Cụt, đang quay phim đặc biệt Đao Kiếm Giang Hồ đúng không?

Trong lúc nói chuyện, một đám ánh mắt đều tập trung đến trên người một người đàn ông đeo kính mắt tư văn.

- Ừm, quả thật có chuyện này.

Quản lý Tôn gật đầu, bình tĩnh nói:

- Năm trước công ty giải trí Giang Thành chính là dựa vào một bộ Thế Giới Phía Tây mới có thể làm cho Anna chen vào tuyến đầu, cho nên tôi đã liên hệ với Chim Cánh Cụt từ rất sớm, cũng chuẩn bị cho công ty mấy công ty chơi thử xem sao.

Chương 508: Tên Của Ngươi, Gọi Là Azeroth (1)

- Có nắm chắc không?

Chủ tịch thoải mái mở miệng.

- Có!

Câu trả lời của quản lý Tôn rất khẳng định:

- Thành công của Anna chủ yếu là do nhiệt độ của trò chơi ảnh hưởng, công ty Đao Kiếm Giang Hồ này đầu tư rất lớn vào việc tuyên truyền, chỉ cần dựa theo biện pháp của Hồng Hoang để quay một bộ phim tuyên truyền thì tuyệt đối có thể một pháo may mắn!

Rất rõ ràng.

Bọn họ muốn phục chế lại con đường dùng video CG của Hồng Hoang.

Thông qua nhiệt độ nóng nảy của ngành trò chơi để tạo tinh!

Dù sao thì.

Trước đó có vết xe đổ của Anna.

Bây giờ lại có tổng thanh tra Hồng Hoang bất ngờ ra ngoài vòng.

Đã đủ để chứng minh con đường này có thể đi được thông.

Sở dĩ Hồng Hoang thành công như vậy.

Chỉ là phát hiện con đường này trước người khác một bước mà thôi.

- Được rồi, chuyện này giao cho anh xử lý toàn quyền, nhất định không thể xuất hiện bất kỳ chỗ sơ suất nào.

- Hiểu rồi!

Quản lý Tôn ngồi thẳng người, vẻ mặt tự tin.

Sau khi tan họp.

Anh vội vàng đứng dậy rời đi.

Đi hỏi thăm tình huống quay phim của Chim Cánh Cụt bên kia.

Không lâu sau, bên phía trò chơi Chim Cánh Cụt cũng công bố thông báo trò chơi mới.

Đao Kiếm Giang Hồ quay phim điện ảnh, được công chiếu vào khoảng ngày mai khi phim điện ảnh về Chim Cánh Cụt, chúc trò chơi Open Beta thành công.

Vì vậy anh mời hai diễn viên chính là một nam một nữ đang hot, đồng thời mặc cổ trang chụp một tấm áp phích tuyên truyền.

Tin tức này vừa ra.

Fan hâm mộ của hai ngôi sao lập tức điên cuồng lên.

Đập lên CP của hai người.

Nhiệt độ không kém hơn Hồng Hoang sắp công chiếu phim điện ảnh cùng tên.

- Thật là chuyện lạ mỗi năm có, năm nay đặc biệt nhiều.

- Chim Cánh Cụt cũng học được phim điện ảnh CG của Hồng

Hoang à?

- Khá lắm, mời hai ngôi sao lớn.

- Quả nhiên là tài đại khí thô.

- Cũng không biết đập như thế nào.

Động tác mới của Chim Cánh Cụt xuất hiện, thoáng cái đã thu hút sự chú ý của không ít dân mạng, nghị luận ầm ĩ ở khu vực bình luận.

Chỉ có điều...

Không giống với những ngôi sao điên cuồng kia.

Người chơi quần thể tương đối lý trí, không bởi vì loại phim điện ảnh do công ty lớn như Chim Cánh Cụt mà đổi ánh mắt nhìn, ngược lại vẻ mặt quái dị.

- Chết cười, bọn họ sẽ không cho rằng chúng ta xem phim điện ảnh CG là vì xem phim tình yêu đấy chứ?

- Trước khi quay phim quảng cáo cũng không điều tra thị trường một chút à?

- Điều tra: Đến trên xe lửa hỏi người có mua vé hay không.

- Trên đời này có hai loại phim điện ảnh, một loại là phim điện ảnh Hồng Hoang, một loại là phim điện ảnh khác.

- Lão tử đến xem Hồng Hoang làm trò.

- Làm trò +1.

Người chơi đứng đắn ai xem phim điện ảnh trò chơi cải biên chứ.

Trực tiếp tiến vào trong trò chơi chơi không thơm à?

Công ty chủ đạo thị trường quá lâu, làm cho những công ty kia luôn cho rằng bọn họ có thể tùy ý chủ đạo sở thích của các người chơi.

Nhưng bọn họ thật sự không biết.

Đó là bởi vì người chơi không có lựa chọn.

Bây giờ ngành trò chơi hưng thịnh, đủ loại trò chơi đều có, mới có thể làm cho bọn họ dần dần tìm được quyền lựa chọn tự chủ.

Đúng vậy.

Nếu anh muốn đút tôi ăn phân.

Vậy tôi có thể trực tiếp ném đi, đi ăn đồ ăn bình thường.

Đây mới là mâu thuẫn căn bản giữa người chơi và công ty.

Hồng Hoang chính là bởi vì chú ý đến thể nghiệm của người chơi, mang đến niềm vui thú cho bọn họ, mới có được sự ủng hộ lớn như vậy.

Còn về bộ trò xiếc bẫy người trước kia, cút xa bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu.

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này.

Các người chơi cũng nhao nhao rút lui.

Một lần nữa trở về thảo luận trò chơi và CG của Hồng Hoang.

- Các anh em, đã điều tra qua, chính là hai tiểu thịt tươi quay kịch bản CP, nếu thích động tác chậm xoay tròn rơi xuống đất thì có thể xem.

Trong một phòng chát trò chơi cỡ lớn nào đó, một tin tức đột nhiên phát ra.

Một giây sau.

Một loạt biểu cảm nôn mửa lập tức lướt màn hình.

- Động tác chậm xoay tròn rơi xuống đất?

- Có phải còn mang đến tính cách điêu ngoa bốc đồng hay không? Cộng thêm nam chính gác tay từ trên lầu đáp xuống?

- Mẹ nó! Đừng nói nữa, trong đầu có hình ảnh.

- Biến đi! Mau cút khỏi đầu của tôi!

- Còn không bằng tiểu ma tiên Ba Đạt.

- Phi, cái gì cũng không phải.

- Sắp 8 giờ rồi! Các anh em, tôi đi trước một bước đây!

Theo một tin tức, nhóm chat lần này mới phản ứng lại, đã sắp đến 8 giờ tối.

Trong lúc nhất thời, lượng lớn người chơi tụ tập ở mỗi bình đài điện ảnh, chờ đợi giao diện đổi mới.

Thậm chí rất nhiều sinh viên mới từ tiệm cơm tối trong ký túc xá đại học cũng đều vội vàng mở máy tính lên, muốn nhìn xem trò chơi khác biệt này của Hồng Hoang rốt cuộc là dạng gì.

Có thật sự giống như trên mạng nói hay không, có đủ loại nhân vật làm trò chơi như người lùn, tinh linh, người đầu trâu hay không.

- Có rồi, video đổi mới!

Đột nhiên, trong ký túc xá vang lên một tiếng kinh hô.

Trong lòng mọi người vốn đang dùng cơm chấn động, nhao nhao bưng hộp cơm ngồi vào bên cạnh, tập trung tinh thần.

Cũng không phải bọn họ không có máy tính của riêng mình.

Mà là toàn bộ ký túc xá cũng chỉ có một người mở video ra, đương nhiên là muốn đi qua đó cọ một chút.

Rất nhanh chóng.

Hình ảnh sáng lên.

Phim mới vừa mới công chiếu, một mảnh hư không quang ám hỗn hợp đập vào mắt, đồng thời vang lên một hồi lời bộc bạch trầm thấp.

[Vũ trụ sơ sinh, vạn vật khôi phục.]

[Thế Giới Chi Hồn, Titan giáng sinh.]

Ầm!

Một tiếng động kịch liệt vang lên.

Giống như vụ nổ Big Bang, toàn bộ màn hình bị ánh sáng trắng bao trùm, hình ảnh đều run rẩy dữ dội theo.

Đám bạn cùng phòng há to miệng nhìn một màn này.

Ngay cả cơm cũng quên ăn.

Đây là tình huống gì?

Chẳng lẽ muốn quay từ khởi nguyên vũ trụ à?

Nhưng mà chẳng kịp chờ bọn họ suy nghĩ nhiều, ánh sáng màu trắng trong hình đã dần dần tán đi.

Hỗn hợp quang ám vốn có cũng nổ tung thành mấy không gian hoàn toàn mới hình thái khác nhau, đủ loại năng lượng hình thái trôi nổi khắp nơi.

Có vũ trụ thâm thúy hắc ám vô tận, có hư không quỷ dị vặn vẹo hỗn loạn, có thiên địa phỉ thúy sinh mệnh phồn thịnh, cùng với vực sâu tràn ngập khí tức tử vong vô biên.

Chương 509: Tên Của Ngươi, Gọi Là Azeroth (2)

Đợi đến khi tất cả bình tĩnh lại.

Ống kính bắt đầu nhanh chóng rút ngắn, tiến vào trong vũ trụ ban sơ kia.

Mấy vệt sáng lướt qua, theo vụ nổ bay về các nơi trong vũ trụ.

Nhìn kỹ.

Đoàn ánh sáng kia lại là hạch tâm của từng tinh cầu sơ sinh, phiêu đãng thức tỉnh trong hư không.

[Tên của ngươi, chính là Azeroth.]

Theo một âm thanh êm ái, ống kính cuối cùng cũng khoá chặt ở trên hạch tâm của một tinh cầu lớn nhất nhưng lại tối tăm không ánh sáng.

Hạch tâm vốn đã lóe lên của nó.

Cũng vào lúc này, nó ngừng lấp lánh, hoá thành một hành tinh, giống như rơi vào trạng thái ngủ say.

[14.7 triệu tỷ năm sau...]

Hình ảnh thay đổi.

Đi tới một mảnh đất hoang vu.

Một loạt kiến trúc nguyên thuỷ cao lớn được xây dựng trong hạp cốc được đất vàng bao trùm, thoạt nhìn giống như là một bộ

tộc nguyên thuỷ còn chưa khai hóa.

Vô số bóng người chậm rãi tiến lên, kéo sự chú ý của mọi người trong ký túc xá lại.

Nhưng sau khi bọn họ thấy rõ hình dạng của những bóng người kia thì lại đồng loạt sửng sốt.

- Đây là... Thú Nhân à?

Một bạn cùng phòng bên cạnh ngơ ngác nhìn vào màn hình, từng bóng người cao lớn khôi ngô, toàn thân đeo đầy khôi giáp răng thú, giống như mãnh thú.

Không phải chính là Thú Nhân đã xuất hiện trên CG lúc trước à?

Chỉ có điều trên CG chỉ là màu xanh lá, trong phim là màu vàng, làm cho bọn họ nhất thời không phản ứng kịp.

Mãi cho đến khi...

Một khuôn mặt nhìn khá quen xuất hiện ở trước mặt ống kính.

Điều này làm cho bọn họ lại rơi vào trong đờ đẫn.

- Đại Chùy Ca! Đây không phải là Đại Chùy Ca à?

- Hả? Đây là do Đại Chùy Ca diễn à?

- Tôi thiếu chút nữa không nhận ra được!

- Cái hiệu ứng này cũng quá mạnh, trực tiếp biến một người thành Thú Nhân!

- Chậc chậc, thể trạng này, một quyền có thể làm tôi quỳ xuống đất kêu ba ba.

Đám bạn cùng phòng vừa chấn động vừa muốn cười.

Thật sự là hình ảnh trước mắt thật sự quá làm.

Khuôn mặt quen thuộc của Đại Chùy Ca phối hợp với thể trạng của thú nhân còn khoa trương hơn cả cự thú, quả thực là quá thái quá, nhưng lại không có chút nào không hài hoà!

Quả nhiên là nói về làm trò.

Công ty trò chơi khác thật sự kém Hồng Hoang quá nhiều.

Thậm chí.

Đặc hiệu trong phim cũng đã đạt đến tình cảnh lấy giả loạn thật.

Căn bản không nhìn ra có gì giả cả!

Đây mới là khủng bố nhất.

Cũng làm cho bọn họ bất tri bất giác đắm chìm trong bộ phim điện ảnh mới lạ này.

Không bao lâu sau.

Bọn họ cơ bản đã biết được chuyện xưa từ đầu đến cuối.

Các đại bộ tộc Thú Nhân cư trú tinh cầu, bị tà năng ô nhiễm, trở nên không cách nào sinh tồn.

Cuối cùng chỉ có thể dưới sự dẫn dắt của thuật sĩ bộ tộc Gul'dan, dùng năng lượng sinh mệnh của người vô tội tạo thành cánh cửa hắc ám, truyền tống đến một thế giới tên là Azeroth, đồng thời cướp đoạt tài nguyên sinh tồn bên kia.

- Khá lắm, chủng tộc xâm lấn.

- Cái tên Gul'dan này vừa nhìn đã biết chính là nhân vật phản diện.

- Không phải Azeroth chính là hành tinh vừa xuất hiện ở đoạn mở đầu kia à?

- Tôi hiểu rồi! Trò chơi chắc chắn bắt đầu từ khi thú nhân xâm lấn, người chơi ngăn cản thú nhân tấn công!

- Nhỏ, cách cục nhỏ, lấy tính cách của Hồng Hoang, sẽ đơn giản như vậy à? Tôi trực tiếp gia nhập vào trận doanh Thú Nhân hỗ trợ xâm lấn!

Đám bạn cùng phòng vừa nhìn vừa suy đoán diễn biến sau này, cùng với nội dung có thể xuất hiện ở trong trò chơi.

Hoặc có lẽ là.

Nội dung của bộ phim này.

Vốn là xuất hiện trong trò chơi à?

[Vì liên minh!]

[Vì bộ lạc!]

Tiếng gào thét đinh tai nhức óc vang lên trong ký túc xá.

Trước mặt máy tính vốn chỉ có mấy người lúc này đã tụ tập rất nhiều bóng người.

Các học viên tới cửa ký túc xá khác đều tụ tập ở đây, cùng nhau quan sát mảng lớn sử thi bối cảnh hùng vĩ này, tiếng kinh hô liên tiếp vang lên.

- Kịch bản bối cảnh thật hùng vĩ!

- Đặc hiệu này quá mạnh!

- Mỗi giây nói ít đều phải tốn hàng triệu!

- Bộ lạc liên hợp với liên minh à?

- Không có cách nào, kẻ địch quá mạnh mẽ.

- Không biết lần này có thể đánh thắng quân đoàn Nhiên Thiêu hay không.

Toàn bộ phim dài khoảng 3 giờ.

Ngay từ đầu, Thú Nhân xâm lấn, hai bên đại chiến.

Đến sau đó là kẻ địch ngoại vực xuất hiện, Kẻ Huỷ Diệt Maronos, Kẻ Tuần Khuyển Haka, Kẻ Ô Nhiễm Archimonde suất lĩnh quân đoàn Nhiên Thiêu càn quét toàn bộ quốc thổ của Ám Dạ Tinh Linh.

Một mảng lớn lửa địa ngục và vô cùng vô tận chó địa ngục san bằng cánh rừng, đốt sập thành trì thành bình địa, những nơi nó đi qua một hơi không còn, chỉ để lại ngọn lửa tà năng hừng hực cháy.

Đế Quốc của Ám Dạ Tinh Linh bị diệt, một hạo kiếp chưa từng có quét qua toàn bộ đại lục Azeroth.

Dưới sự uy hiếp sinh tồn to lớn này.

Bộ lạc và liên minh vốn đang đại chiến cũng không thể không tạm thời liên hợp.

Các chủng tộc cũng bước lên con đường cứu vớt chính mình, hoặc phấn khởi phản kháng, hoặc cả tộc trốn tránh.

Một màn cảnh tượng chiến tranh kia quét qua, làm cho nhiệt huyết của đám người trong ký túc xá sôi trào, bị thủ đoạn tự sự hùng vĩ này làm cho chấn động thật sâu.

Giống như có một thế giới ma huyễn khổng lồ chậm rãi mở ra

trước mắt bọn họ.

Cuối cùng.

Các lộ đại quân liên hợp đều tụ tập ở núi Hyjal, ngăn cản quân đoàn Nhiên Thiêu muốn cướp đoạt Thế Giới Thụ, đại chiến cũng vì vậy mà bộc phát.

Trận đại chiến này đánh đến thiên hôn địa ám.

Chiến hỏa gần như lan tràn khắp toàn bộ địa giới Hyjal.

Đại pháp sư Jaina suất lĩnh quân đội liên minh, tù trưởng Thú Nhân Thrall suất lĩnh thị tộc bộ lạc, cùng với Ám Dạ Tinh Linh và tộc Druid sinh sống ở trong Thế Giới Thụ, hình thành ba phòng tuyến, cùng nhau chống đỡ đại quân ác ma của quân đoàn Nhiên Thiêu.

Toàn bộ bầu trời đều là ánh sáng của Lửa Địa Ngục và Ma Pháp rơi xuống.

[Vì liên minh!]

[Vì bộ lạc!]

Theo hai tiếng hò hét rung động lòng người, đại quân Ác Ma mãnh liệt rốt cục bị đánh lui thành công.

Archdruid Malfurion - Furious Wind thổi lên kèn lệnh, thả ra tất cả lực lượng tinh hồn của Thế Giới Thụ và trong rừng rậm, điên cuồng thiêu đốt lãnh tụ Archimonde của đối phương.

Ầm ầm...

Vụ nổ kịch liệt làm cho Thế Giới Thụ chịu thương tổn cực kỳ nghiêm trọng, tính cả rừng cây xung quanh Thế Giới Thụ cũng bị đốt cháy hầu như không còn.

Chương 510: Lần Này Tôi Không Làm Người! (1)

Núi Hyjal gần như biến thành một vùng đất chết!

Mãi cho đến khi âm nhạc bi thương bao la hùng vĩ vang lên, chiến hỏa dần dần lắng xuống.

Lúc này, đám người trong ký túc xá mới giật mình tỉnh lại, chỉ cảm thấy da đầu như nổ tung.

- Cái này là... World of Warcraft à?

- Tuyệt đối là bối cảnh thế giới hùng vĩ nhất mà tôi từng thấy!

- Thắng, cuối cùng cũng thắng.

- Trận đại chiến cuối cùng đánh quá khốc liệt.

- Cảnh tượng hiệu ứng đặc biệt quả thực phong thần!

- Nhân loại, Thú Nhân, Người Lùn, Tinh Linh, Long tộc, Druid... Thật nhiều chủng tộc.

- Trước đó các người nói đây là CG trò chơi à? Trò chơi gì mà xâu chuỗi như vậy?

Thấy chiến đấu kết thúc, các chủng tộc lớn trở về lãnh địa của mình, bắt đầu tu sinh dưỡng tức, đám người trong ký túc xá không khỏi kích động thảo luận.

Chủ yếu là nội dung của bộ phim này thật sự là quá phong phú!

Chỉ nhìn một lần, căn bản không có cách nào hoàn toàn phát hiện các loại ám tuyến và tin tức ẩn giấu trong đó.

Thậm chí mỗi hình ảnh chợt lóe lên.

Bên trong đều có thể ẩn giấu một ít tin tức quan trọng.

Tất cả đều chậm rãi cho thấy quân đoàn Nhiên Thiêu đang chuẩn bị xâm lấn, cũng nói rõ khởi nguyên của liên minh và bộ lạc cho bọn họ.

- Liên minh và bộ lạc, tôi nhớ lúc trước tuyên bố trên CG đã có nhắc đến đúng không?

Đột nhiên, một bạn cùng phòng nghĩ đến cái gì, mở miệng nói.

- Đúng là đã nói qua, mở màn chính là liên minh bộ lạc cùng nhau chống đỡ quân đoàn Nhiên Thiêu xâm lấn, đã trôi qua bốn năm.

- Cho nên, kịch bản của trò chơi chính là bắt đầu từ năm thứ tư sau trận chiến đấu này à?

- Khá lắm, 3 giờ phim cũng chỉ là một bộ phim trailer!

- Hồng Hoang lại có thể bố trí đại cục như thế!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều chấn động.

Trò chơi MMO bình thường ra mắt, nhiều lắm chỉ giới thiệu sơ lược một chút đại bối cảnh của trò chơi, chờ sau khi trò chơi lên sẽ thông qua các gói mở rộng để chậm rãi bổ sung.

Nhưng Hồng Hoang ngược lại tốt.

Trò chơi chưa công bố đã bắt đầu mở rộng đường, hơn nữa còn mở rộng lớn như thế.

Đây là việc mà phải có tổ đội có trù tính cường đại cỡ nào mới có thể làm được?

Không thể không nói.

Sự quyết đoán của Hồng Hoang thật không phải công ty trò chơi bình thường có thể so sánh được.

Có bối cảnh thế giới hùng vĩ này làm nền tảng, làm cho bọn họ càng tò mò đối với vũ trụ Ma Thú do Hồng Hoang sáng tạo ra.

Bọn họ muốn biết, trong trò chơi có phải cũng có những chủng tộc như trên video hay không, còn có sau đại chiến, các đại chủng tộc, thậm chí liên minh và bộ lạc, lại sẽ trải qua cuộc sống như thế nào.

Thật giống như một cố sự đặc sắc nhưng chỉ kể đến một nửa.

Làm cho lòng bọn họ ngứa ngáy khó nhịn.

...

Cùng lúc đó.

Các cư dân mạng ở nơi khác cũng lục tục xem hết video về World of Warcraft này.

Ngay từ đầu tò mò, đến kinh ngạc, cuối cùng lại đến rung động.

Toàn bộ trên mạng dần dần nhấc lên một làn sóng nghị luận liên quan đến video này, tiếng kinh hô trải rộng khắp nơi.

- Tuyệt, bộ phim này thật tuyệt!

- Đặc hiệu rung động tôi một năm!

- Trận đại chiến cuối cùng kia, tôi đều phải quỳ xuống vì nể

phục.

- Kịch bản cũng vô cùng chặt chẽ không dài dòng.

- Cái này mới gọi là thế giới ma huyễn chứ.

- Thật sự yêu thế giới muôn màu muôn vẻ này!

- Một đại Sử Thi Ma Huyễn, nó xứng đáng với mấy chữ này!

Vốn đã bắt đầu, rất nhiều người đều chạy đến Hồng Hoang chỉnh hoạt.

Kết quả ngoài dự liệu, dần dần bị hấp dẫn bởi làn sóng thế giới ầm ầm trong phim.

Sinh vật thần kỳ, ma pháp cường đại, chủng tộc hiếm lạ, Thế Giới Thụ bao phủ mặt đất... Cho dù là loại nào cũng có hấp dẫn to lớn đối với bọn họ.

Thậm chí.

Rất nhiều người xem một lần còn chưa đủ, lại quay đầu nhìn mấy lần.

Cẩn thận nghiên cứu tin tức ẩn giấu trong đó.

Ví dụ như những hạch tâm của những tinh cầu mở đầu vũ trụ nổ lớn, còn có nguyên nhân thế giới Azeroth sinh ra, quân đoàn Nhiên Thiêu xuất hiện...

Nhưng chủ yếu vẫn là phân tích chủng tộc, nghề nghiệp và cách chơi của trò chơi có thể xuất hiện trong trò chơi.

Dù sao thì đây mới là chỗ mấu chốt nhất của trò chơi.

Mà điểm tán cao nhất trong đó, rõ ràng là bình luận của vị đại lão đỉnh tiêm mà các người chơi biết kia lưu lại.

[Gà Con hầm Đại Điêu: Các người có phát hiện hay không, trong hai CG này đều nhắc lại đến hai tổ chức liên minh và bộ lạc này, thậm chí trong CG đầu tiên là dùng bọn họ để làm lời mở đầu?]

[Cho nên tôi lớn gan suy đoán một chút, trò chơi hẳn là áp dụng cách chơi của song trận doanh, cũng chính là liên minh và bộ lạc, sau khi người chơi tiến vào trò chơi thì cần phải lựa chọn gia nhập trận doanh.]

[Mà trong bộ video CG thứ 2 thì thông qua trận doanh cuối cùng cũng không khó để nhìn ra, mỗi một chủng tộc đều có trận doanh riêng, ví dụ như trận doanh giữa con người và người lùn thuộc về liên minh, thú nhân và Ngưu Đầu Nhân thuộc về bộ lạc.]

[Kết hợp với lời bộc bạch ở đoạn đầu CG, hiệp nghị hợp tác giữa các bộ lạc và liên minh đã không còn sót lại chút gì, tôi có thể mạnh dạng suy đoán, nội dung trò chơi chính là dùng quan hệ giữa các bộ lạc vỡ tan, hai phe đối kháng với nhau? Cũng chính là cách chơi chiến tranh giữa các phe!]

Bình luận này cũng không phức tạp.

Nhưng vừa phát ra đã gây nên một mảng lớn tiếng kinh hô của các người chơi.

Cách chơi chiến tranh trận doanh!

Trò chơi này của Hồng Hoang lại áp dụng cách chơi này à?

Phải biết rằng.

Hiện tại tất cả trò chơi loại MMO đều áp dụng cách chơi công hội môn phái + bang phái.

Ngoại trừ bang hội chiến ra thì cơ bản đều là môn phái nghề nghiệp khác nhau, người chơi cũng không đối kháng nhiều.

Nhưng trò chơi World of Warcraft của Hồng Hoang lại trực tiếp kéo căng, chia người chơi thành hai phe cánh.

Nếu quả thật như Gà Con hầm Đại Điêu nói là hai trận doanh đối kháng.

Vậy thì người ra ngoài trời làm nhiệm vụ gặp phải người của phe đối phương chẳng phải là lập tức đánh lên à?

Nếu thật sự như vậy thì không được.

Bởi vì đây là lần đầu tiên có trò chơi PK trong sân tới bên ngoài sân.

Nói cách khác, ngoại trừ khu vực an toàn ra thì toàn bộ bản đồ trò chơi đều có thể PK!

Hình ảnh kia chỉ tưởng tượng thôi đã thấy kích thích rồi.

Chương 511: Lần Này Tôi Không Làm Người! (2)

Cũng là nội dung kịch bản trên CG hoàn mỹ.

- Được được được, tôi chỉ thích cách chơi nổ tung như vậy.

- Nhưng vấn đề là, nên gia nhập trận doanh nào mới tốt đây?

- Cái này còn phải nói à? Nhất định bên liên minh rồi! Bởi vì chỉ có liên minh mới có nhân loại.

- Thôi đi, đã là thời đại nào còn có nhân loại chứ, loại trò chơi này chơi chính là một trò chơi mới mẻ, lão tử trực tiếp chọn bộ lạc Ngưu Đầu Nhân!

- Hắc hắc, đúng rồi, nhân vật trong những trò chơi khác đều là nhân loại, lần này tôi không làm người nữa!

- Chọn bộ lạc nào à? Là Ám Dạ tinh linh của tôi không đủ tao nhã à?

- Ám Dạ tinh linh là đệ nhất thiên hạ!

Trò chơi còn chưa ra phiên bản Open Beta nhưng những suy đoán liên quan đến cách chơi đã được thảo luận rầm rộ ở các bình đài.

Nhiệt độ cao đến mức dần dần lấn át trò chơi của mấy công ty lớn.

Bởi vì so với những trò chơi gò bó theo khuôn phép này thì chỉ là gia tăng một chút cách chơi mới.

Công kích mà World of Warcraft của Hồng Hoang mang đến thật sự quá khổng lồ, gần như phá vỡ nhận thức của người chơi đối với trò chơi MMO.

Lại thêm toàn bộ video có hiệu ứng đặc biệt kéo căng trong quá trình làm phim.

Có thể nói là tràn đầy thành ý.

Làm cho giá trị mà người chơi chờ mong tăng cao đến mức trước đó chưa từng có.

...

Tập đoàn Chim Cánh Cụt.

Trong phân bộ trò chơi.

- Quả nhiên, dùng video để kéo nhiệt độ trò chơi lên là đường có thể đi được.

Một đám cao tầng ngồi trong phòng họp, nghiên cứu thảo luận chuyện này.

Bọn họ cho rằng.

Hồng Hoang thành công chính là dựa vào phim CG liên tục tuyên truyền.

- May mắn là chúng ta cũng đã chuẩn bị một bộ phim, lần này nhất định có thể một lần lấy được đầu to trong thị trường game MMO!

- Đây là tất nhiên, bộ phim này chúng ta đã bắt đầu quay từ năm ngoái, không có lý do gì không sánh bằng video của Hồng Hoang được.

- Yên tâm đi, hiện tại trên mạng, nhiệt độ thảo luận có liên

quan đến bộ phim này của chúng ta rất cao, đã xông vào top 5 hot search rồi.

Top 5 hot search, so với ngày hôm qua Hồng Hoang khó khăn lắm mới chen vào Top 10 thì cao hơn nhiều lắm.

Lưu lượng khủng bố như vậy, không có lý do gì sẽ thua.

Nếu đã như vậy, vậy thì nhanh chóng tuyên bố video đi, không thể để cho Hồng Hoang và Thịnh Thú đắc ý đi được.

Lúc này, tổng thanh tra ngồi ở vị trí chủ phòng lên tiếng, sau đó trực tiếp tan họp, đứng dậy rời khỏi phòng họp.

Người khác thì trở về bộ môn của mình, vội vàng chuẩn bị.

Trưa hôm đó.

Dưới một đợt tuyên bố đại lực bao trùm toàn bộ mạng.

Phim CG cho trò chơi Đao Kiếm Giang Hồ cũng được công chiếu, mà còn là bình đài truyền hình phim điện ảnh độc quyền truyền bá!

Chỉ trong chốc lát, lượng lớn fan hâm mộ và dân mạng tràn vào trong, các người chơi không rõ ràng cho lắm cũng bị tuyên truyền hấp dẫn, nhao nhao chạy tới xem thử.

Nhưng mà...

Kết quả lại giống như tin tức mà bọn họ thu được trước đó.

Là kịch bản của tiểu thịt tươi CP kia.

Bối cảnh ngược lại là vận dụng bối cảnh trong trò chơi.

Nhưng phối hợp với loại kịch bản nữ chính hung hăng càn quấy, nam chính cao lãnh ngạo khí thì thấy thế nào cũng có loại

cảm giác nổi da gà lên.

Theo bình luận trực tiếp ra xem.

Các loại bình luận như "A a đẹp trai quá đi", "Em yêu anh mất rồi", "Mẹ yêu con" liên tục hiện lên, lập tức làm cho toàn thân bọn họ giật mình, vội vàng rời khỏi kênh phát video.

- Mẹ nó, thiếu chút nữa bị hù chết rồi.

- Quả nhiên vẫn là phong cách này.

- Ngay cả gương mặt như cương thi kia cũng đều bị bình luận lũ lụt.

- Chuồn ngay thôi, không thể trêu vào.

- Không phải trong trò chơi cũng có loại này chứ?

- Đừng, tôi không chơi còn không được à?

Vốn một số người còn cảm thấy phong cách của World of Warcraft có chút không thể tiếp nhận, nhưng sau khi xem qua phim Đao Kiếm Giang Hồ của Chim Cánh Cụt thì bỗng nhiên đã cảm thấy những thú nhân và Ngưu Đầu Nhân kia cũng không phải không thể tiếp nhận.

Mà phản ứng của bọn họ cũng chính là phản ứng của đại đa số người chơi.

Là một người chơi, bọn họ chú ý nhiều hơn vẫn là nội dung trò chơi, không quan tâm lắm đối với loại kịch bản đập CP này.

Chỉ xem một hồi đã rời khỏi video, ngay cả một nửa cũng chưa xem xong.

Nhưng mà...

Bộ phim này được nhiều người yêu thích, vẫn là quần thể fan hâm mộ của hai tiểu thịt tươi.

Các người chơi rời khỏi cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với số liệu phát ra, thậm chí mơ hồ có tình thế vượt qua World of Warcraft.

Điều này cũng dẫn đến việc các lãnh đạo cấp cao của Chim Cánh Cụt thoải mái cười to, chúc mừng lần tuyên phát này đã thành công.

Nhưng bọn họ lại không biết.

Trong những người xem này.

Số lượng người chơi còn chưa chiếm đến 10%.

- Có chuyện gì vậy? Vì sao số người online ngày đầu tiên lại không đến 1 triệu chứ?

Tổng bộ Chim Cánh Cụt, trong bộ phận trò chơi.

Vẻ mặt người đàn ông phụ trách hạng mục Đao Kiếm Giang Hồ lần này âm trầm, nhìn số người online chậm chạp không thấy tăng lên.

Trong thời gian một tuần.

Bọn họ tiêu tốn rất nhiều tài chính để mở rộng toàn bộ mạng lưới, cộng thêm một bộ động ảnh liên điện kéo thêm nhiệt độ.

Rõ ràng là nhiệt độ thảo luận trên mạng cao như vậy.

Nhưng sau khi đến ngày công bố chính thức thì còn không đạt được 1 triệu người online, còn không bằng Thần Dụ của Thịnh Thú!

- Tổng thanh tra, có phải là người chơi đều chạy tới Thần Dụ

hay không?

Một nhân viên không nhịn được nói.

- Tuyệt đối không thể nào! Lượng phát sóng của bộ phim tuyên truyền này của chúng ta đã vượt qua con số 1 triệu, cho dù tỷ lệ chuyển đổi chỉ có 10% thì cũng phải đạt tới 1 triệu!

Mặc dù người đàn ông tức giận, nhưng lại vô cùng rõ ràng, chỉ dựa vào một trò chơi thì không thể hoàn toàn ăn toàn bộ thị trường MMO.

Mặc dù Thịnh Thú đại diện Thần Dụ có danh tiếng nước ngoài làm nền, cộng thêm việc lên mạng sớm, cao nhất cũng chỉ khó khăn lắm mới online được 3 triệu mà thôi.

Còn xa mới đạt tới giới hạn cao nhất của thị trường này!

Cho nên.

Rất có thể vấn đề xuất hiện ở trên người bọn họ!

Chương 512: Sao Trò Chơi Này Lại Là Đen Trắng Vậy? (1)

- Sao lại như vậy, chúng ta hoàn toàn dựa theo biện pháp của Hồng Hoang tiến hành tuyên truyền, mà tài nguyên đầu tư lại còn nhiều hơn rất nhiều, theo lý thuyết cho dù kém hơn nữa cũng sẽ không quá nhiều mới đúng.

Người đàn ông cau mày nhìn số liệu online đang không ngừng lưu động trên máy vi tính.

Bàn về mở rộng tài nguyên thì bọn họ còn nhiều hơn Hồng Hoang.

Bàn về nhiệt độ của video thì bọn họ cũng không thua kém Hồng Hoang bao nhiêu, thậm chí đã đến tình trạng ra vòng.

Nghĩ như thế nào cũng không thể thua được.

Trừ phi lần này Hồng Hoang cũng tính sai giống như bọn họ.

- Hay là chúng ta xem tình huống bên Hồng Hoang trước một chút? Cũng có thể là biện pháp này của bọn họ không được.

Nhân viên kia đề nghị.

Bây giờ cách ngày trò chơi khách mời mới của Hồng Hoang ra mắt cũng không đến nửa tháng.

Nếu như đến lúc đó ngay cả Hồng Hoang cũng gãy thì đã nói rõ không phải vấn đề của bản thân bọn họ, mà là vấn đề do phương pháp này.

Không nên học Hồng Hoang như thế, quay phim tuyên truyền gì chứ.

Căn bản chính là lãng phí tiền.

- Vậy cứ như vậy đi, khoảng thời gian này tiếp tục tăng cường độ tuyên truyền.

Người đàn ông trầm giọng nói.

Tập đoàn Chim Cánh Cụt không thiếu tài nguyên, cho dù đập cũng phải làm ra một lỗ hổng thị trường.

Hiện tại chính là lúc thị trường MMO rung chuyển, biểu hiện kém giai đoạn đầu cũng không thể đại biểu cái gì, còn phải xem năng lực vận hành của dây dài.

Trước đó ai không ngừng hao hết tài nguyên thì người đó sẽ rời sân trước.

Đến lúc đó, nếu bọn họ kiên trì đến cuối cùng thì không thể nghi ngờ sẽ trở thành lựa chọn duy nhất của các người chơi.

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt đã đến cuối tháng hai.

Trong tâm niệm của vô số người chơi và sự chú ý của các công ty, thời gian công ty Hồng Hoang mới công bố trò chơi mới World of Warcraft cuối cùng cũng đến.

- Nửa tháng! Anh biết nửa tháng này tôi sống như thế nào không?

- Cuối cùng cũng thượng tuyến rồi, chúng ta thật vất vả.

- Mới từ bên Thần Dụ tới, xem thử Hồng Hoang này có chơi vui hay không.

- Cũng vậy, tôi mới từ Đao Kiếm Giang Hồ tới, chơi thử trò chơi kia rồi quyết định thường trú.

- Mở cửa! Có gan thì anh mở cửa nhanh lên!

Trong khoảng thời gian này, lực tuyên truyền của Hồng Hoang cũng không nhỏ.

Cơ bản cứ cách một đoạn thời gian sẽ lộ ra một chút nội dung trò chơi, nhưng thưởng thức thì gia môn không thèm ăn được.

Nhưng đa số vẫn là người chơi đang do dự nên thường trú trong trò chơi kia để quan sát.

Dù sao thì tinh lực của người có hạn, không thể nào đồng thời chơi nhiều trò chơi như vậy, cho nên chỉ có thể chọn một trò chơi tốt nhất thích hợp với mình nhất.

Mà trò chơi này của Hồng Hoang.

Cũng đồng dạng là một trong những mục tiêu mà bọn họ chọn lựa.

Rất nhiều người đều bị bộ video ầm ầm kia hấp dẫn, mộ danh mà tới.

- Mở! Server mở rồi!

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên.

Người chơi đã sớm tải về sẵn sàng trở nên kích động, lập tức kích mở trò chơi.

Một giây sau.

Một khung hình đen tràn đầy màn hình xuất hiện, chiếm toàn bộ màn hình.

Chính giữa tầm mắt chính là một lựa chọn server, mà lại chỉ có hai lựa chọn.

[Vương quốc Đông Bộ (PVE/PVP)]

[Kalimdor (PVE/PVP)]

- Chỉ có hai server thôi à?

- Hồng Hoang cũng quá tự tin rồi chứ?

- Không sợ server bị nổ à?

- Nhưng nhiều người như vậy mới náo nhiệt.

Nhìn thấy chỉ có lựa chọn, các người chơi vừa ngạc nhiên lại mừng rỡ.

Bởi vì chơi nhiều game thủ đều biết, những trò chơi đang có trên thị trường, cho dù mở lại nhiều server thì ở trong server cuối cùng cũng sẽ biến thành quỷ phục.

Hoặc là ở một khu nhà giàu đầy đất.

Hoặc là đi khu mới thoải mái mấy tháng sau đó biến thành quỷ phục.

Mở quá nhiều server.

Chỉ là không ngừng tiêu hao tiềm lực của trò chơi mà thôi.

Bộ dáng này của Hồng Hoang, xem ra là lựa chọn cái trước, tập trung tất cả người chơi vào hai server lớn, như vậy áp lực mà server phải chịu sẽ rất lớn.

- Tổng giám đốc Trần, chúng ta thật sự không định mở thêm mấy server nữa à?

Trong công ty Hồng Hoang, lão Lý không nhịn được hỏi.

Với nhiệt độ tuyên truyền trong khoảng thời gian này của bọn họ, hai tổ Server hình như quá ít đi một chút.

Nhìn Thịnh Thú, Cự Kình và Chim Cánh Cụt người ta đi, cơ bản đều là mở ba server trong ngày đầu tiên, có nhà còn mở rộng đến năm server.

Mặc dù bọn họ tiêu tốn một khoản tiền khổng lồ để tăng dung lượng server, nhưng thoạt nhìn hai khu vực này quả thật quá keo kiệt.

- Không cần, hai cái là đủ rồi, thực tế không chịu được lại mở thêm.

Trần Lâm lắc đầu, trên mặt mang ý cười.

Anh biết rõ một trong những nguyên nhân mà World of Warcraft ngã ngựa, chính là do mở quá nhiều server.

Server càng nhiều thì người chơi bị phân lưu càng lợi hại.

Mặc dù sau đó thông qua phương thức vượt vị diện, kết hợp toàn bộ các server lại với nhau, giải quyết một bộ phận vấn đề.

Nhưng khi ở dã ngoại, mỗi khu đều thuộc về mỗi vị diện khác nhau, trừ phi tổ đội, bằng không căn bản không gặp nhau được.

Cũng bởi vì như thế mà dẫn đến người ở dã ngoại căn bản không gặp phải người khác, cách chơi PVP bị suy yếu rất lớn, từ đó dẫn phát một đợt lui hố như thủy triều.

Anh biết lúc ấy cũng là hành động bất đắc dĩ.

Dù sao thì người chơi càng ngày càng ít là sự thật.

Cho nên anh trực tiếp ngăn chặn từ căn nguyên, tăng lớn đầu tư vào server, tận khả năng nén số lượng server, đảm bảo cách chơi dã ngoại trường thịnh không suy.

...

Trong lúc hai người đang nói chuyện.

Lúc này, nhóm người chơi đầu tiên tiến vào trò chơi cũng chọn xong server, đi tới giao diện sáng tạo nhân vật.

Sau khi nhìn thấy phân bố chủng tộc của liên minh và bộ lạc hai bên, các người chơi lập tức kích động.

- Lựa chọn trận doanh! Thật sự có lựa chọn trận doanh!

- Chủng tộc cũng thế, hoàn toàn dựa theo bối cảnh kịch bản để phân chia!

- Đại lão trên mạng lại đoán đúng.

- Rất nhiều chủng tộc, hơn nữa còn phân nghề nghiệp.

Chỉ nhìn lướt qua, bọn họ đã chấn động phát hiện, chủng tộc của trò chơi này còn nhiều hơn so với trong tưởng tượng của bọn họ.

Chương 513: Sao Trò Chơi Này Lại Là Đen Trắng Vậy? (2)

[Liên minh: Nhân loại, Ám Dạ tinh linh, Chu nho, Người Lùn.]

[Bộ lạc: Thú Nhân, Vong Linh, Ngưu Đầu Nhân, Cự Ma.]

Tổng cộng có tám chủng tộc đầu tiên được lấy ra, vào trong xem xét, mỗi chủng tộc còn có thiên phú kỹ năng chuyên môn.

Ví dụ như Ám Dạ tinh linh có thể tiến vào trạng thái tiềm hành, Vong Linh có thể miễn dịch hiệu quả sợ hãi, Thú Nhân có thể tăng lên cường độ tấn công trong thời gian ngắn, cơ bản đều dựa theo đặc tính chủng tộc để thiết kế.

- Hả? Những nghề nghiệp này là gì?

Sau khi chọn chủng tộc xong, rất nhanh một số người chơi đã chú ý tới lựa chọn nghề nghiệp phía dưới.

[Chiến Sĩ, Thánh Kỵ Sĩ (Liên Minh), Thợ Săn, Druid, Đạo Tặc, Mục Sư, Pháp Sư, Thuật Sĩ, Tát Mãn (Bộ Lạc)]

- Hả? Đây là cái gì vậy?

- Rất nhiều nghề nghiệp chưa từng nghe nói.

- Mẹ nó! Thánh Kỵ Sĩ chuyên môn của Liên minh này thật huyễn khốc!

- Druid lại có kỹ năng biến thân, thì ra biến thân trong video là nghề nghiệp này?

- Quả nhiên có thợ săn mang sủng vật dã thú!

Trong lúc nhất thời, tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

Các người chơi đều bị hấp dẫn bởi nghề nghiệp phong phú và mới lạ này, ấn mở biểu thị và giới thiệu nghề nghiệp trên từng cái kỹ năng.

Đây cũng là chỗ mà Trần Lâm làm ra thay đổi.

Với trình độ chế tác hiện tại, đương nhiên không thể hoàn toàn sử dụng phong cách vẽ của phiên bản 60 của World of Warcraft.

Cho nên độ chính xác và hình tượng chất lượng của nhân vật đều được anh ưu hóa tăng lên mấy cấp độ, những kỹ năng đặc sắc dùng để biểu hiện ra nghề nghiệp kia, hoàn toàn đủ để người chơi hiểu sơ bộ về nghề nghiệp này.

- Tôi đã xây dựng nhân vật xong rồi, mấy cậu sao rồi?

Trong ký túc xá, Hứa Chú cẩn thận xoắn xuýt hơn mười phút, cuối cùng mới chọn được Thánh Kỵ Sĩ nhân loại làm ra đầu tiên.

- Tôi cũng xong rồi, tôi chọn thợ săn người lùn, hắc hắc.

- Khẩu vị gì vậy, lấy ra đầu tiên nhất định phải có muội tử Ám Dạ Tinh Linh!

- Tôi tương đối thích bộ lạc, xây một Thú Nhân Tát Mãn.

- Hả? Cậu cũng ở bộ lạc à? Ngưu Đầu Nhân Druid của tôi, thử xem nghề nghiệp biến thân này một chút, cùng nhau luyện cấp đi.

- Móa, khẩu vị của các cậu thế nào vậy? Chỉ một mình tôi chọn mục sư nhân loại à?

Nhìn nghề nghiệp hình thù kỳ quái do riêng mình sáng tạo,

mấy người bạn cùng phòng lập tức cười ra tiếng.

Không thể không nói nghề nghiệp trò chơi này của Hồng Hoang thật sự phá vỡ sức tưởng tượng của bọn họ, ngoại trừ chiến sĩ, pháp sư, thợ săn, đạo tặc ra thì không có một ai là bọn họ đã gặp qua.

Sau khi hẹn hò luyện cấp xong, mấy người rất nhanh đã tiến vào trò chơi.

Bạch!

Ánh sáng lóe lên.

Hứa Chú sáng tạo Thánh Kỵ Sĩ nhân loại xuất hiện trước một giáo đường.

[Tu viện quận phía bắc.]

- Mẹ nó! Nhiều người thật!

Vừa mới đứng vững, Hứa Chú đã bị lượng người đông nghịt trước mắt doạ sợ, liếc nhìn lại tất cả đều là nhân vật giống như cậu.

Khu vực trò chuyên góc dưới bên trái và trên đầu của mỗi nhân vật đều có tin tức chi chít không ngừng bắn ra.

- Ha ha, cuối cùng cũng tiến vào rồi.

- Các anh em nhìn tôi xây nhân vật ngầu không?

- Nơi này chính là thôn Tân Thủ à?

- Bản nhân là thanh thuần manh muội La Lỵ Âm, cầu đại ca giúp đỡ.

- Móc ra em gái còn lớn hơn tôi đúng không?

- Kỳ quái, sao lại đều là nhân loại? Chủng tộc khác đâu?

Trò chơi mới ra mắt vĩnh viễn cũng là thời điểm náo nhiệt nhất, tất cả đều là sức hấp dẫn mới lạ lại tràn đầy lực hấp dẫn như vậy.

Nhưng Hứa Vô Tình rất nhanh đã phát hiện một vấn đề.

Vì sao tất cả mọi người trong thôn Tân Thủ đều là nhân loại?

Đột nhiên, anh ngẩng đầu nhìn về phía máy tính của bạn cùng phòng, phát hiện bọn họ cũng đã đi vào trong trò chơi, nhưng vị trí và cảnh tượng lại hoàn toàn khác biệt với anh.

- Điểm khởi đầu của mỗi một chủng tộc lại không giống nhau?

Đám bạn cùng phòng rất nhanh đã phát hiện ra vấn đề, kinh ngạc lên tiếng.

Vừa đi vừa xác nhận, quả nhiên là thế.

Chỉ có Hứa Chú và một bạn cùng phòng lựa chọn chủng tộc nhân loại là ở cùng một thôn Tân Thủ.

- Thiết lập này cũng không tệ.

Bạn cùng phòng sáng mắt lên:

"Hoàn cảnh sinh hoạt khác biệt vốn đã không giống, cảm giác người lớn lập tức đến."

- Vậy chúng ta tổ đội luyện cấp trước đi.

Sau khi quen thuộc một cách đơn giản, Hứa Chú tạo thành tiểu đội với bạn cùng phòng là Mục Sư nhân loại, nhận nhiệm vụ rồi bắt đầu đến rừng rậm bên cạnh tu viện để đánh quái.

Kết quả vừa tới nơi nhận nhiệm vụ đã bị giật nảy mình.

Toàn bộ trong rừng rậm đều là người, tiểu quái vừa mới đổi mới ra đã bị một đống người điên cuồng vây đánh đến chết.

May mắn là Mục Sư cùng phòng có công kích từ xa, chỉ cần chạm đến thương tổn là có thể đưa vào trong nhiệm vụ.

Mặc dù chỉ là quá trình nhiệm vụ đơn giản, nhưng hai người vẫn chạy khắp nơi không biết mệt mỏi.

Đợi đến sau khi rời xa thôn Tân Thủ, số lượng người chơi mới ít hơn một chút, không xuất hiện tình huống không giành được quái nữa.

Nhưng cũng chính là bởi vì như vậy.

Ác mộng của bọn họ mới bắt đầu...

- A a a, chạy mau! Tiểu quái kia đuổi theo!

- Mẹ nó, đừng chạy lung tung chứ! Cậu dẫn nhện quái nhỏ bên kia tới rồi!

- Đừng! Đừng! Sài Lang ca tha mạng!

- Mẹ nó, đây là tiểu quái à? Tất cả đều là BOSS mới đúng?

Trong ký túc xá tràn ngập hai người hô to gọi nhỏ, khống chế nhân vật chạy trốn tứ phía trong rừng rậm.

Kết quả người không chạy thoát, sau lưng lại đuổi theo một đám quái nhỏ, mà lại càng đuổi càng nhiều, giống như là đoàn xe lửa, đuổi theo bọn họ.

Cuối cùng cũng không chạy qua được.

Lập tức tình thế thay đổi, bị tiểu quái sống sờ sờ vây đánh đến chết, hình tượng trò chơi cũng biến thành màu xám.

- Xảy ra chuyện vậy? Hai người gặp phải BOSS rồi à?

Những bạn cùng phòng khác bởi vì không có đội ngũ nên tiến độ tương đối chậm, còn đi theo trong đại bộ đội, cho nên đều nghi ngờ chen vào.

- Kỳ quái, màn hình của Hứa Chú cậu bị sao vậy? Tôi vừa nhìn thấy trò chơi của cậu là đen trắng, bây giờ lại nhìn thấy đen trắng.

Hứa Chú:...

Chương 514: Mục Chiến Pháp Sơ Hiện (1)

- Trò chơi này quá tà môn.

Sau khi bị đám quái nhỏ giết chết, cả khuôn mặt Hứa Chú đều nhíu chặt thành một cục.

Mẹ nó, đây còn là tiểu quái vừa mới bắt đầu đã bị bọn họ quần ẩu tới chết à?

Hai người là cậu và bạn cùng phòng chỉ là kéo theo một quần xoát mà thôi, kết quả HP ào ào giảm, bị quần xoát ngược lại trở thành của bọn họ.

- Cái này không khoa học, không nên giống như những trò chơi khác, tiểu quái chỉ là những tiểu miêu chờ bị giết thôi à?

Bạn cùng phòng cũng biểu thị không thể nào hiểu được.

Chẳng lẽ bọn họ không phải đang ở thôn Tân Thủ, là hang ổ của BOSS à?

Bên ngoài cũng là boss có bộ dáng tiểu quái à?

- Vậy còn muốn tiếp tục hay không?

Hứa Chú hỏi.

- Muốn chứ! Sao lại không muốn? Hôm nay tôi cũng không tin không đi ra khỏi thôn Tân Thủ này được!

Bạn cùng phòng không chậm trễ chút nào nói.

Hứa Chú nghe vậy thì cười.

Anh dường như có chút hiểu được tâm tình của bạn cùng phòng.

Cái trò chơi này thoạt nhìn giống như là độ khó mất cân bằng, sức mạnh của tiểu quái quá cao.

Nhưng chẳng biết tại sao, rõ ràng bị tiểu quái làm cho thê thảm như vậy, lại có loại cảm giác chưa bao giờ thể nghiệm.

Nhất là khi nhìn thấy những tiểu đội khác cũng giống như bọn họ, bị một đống tiểu quái đuổi chạy oa oa la hoảng thì càng không nở nụ cười tử tế.

Đúng rồi.

Đây chính là cảm giác mạo hiểm!

Không ai ngay từ đầu đã là anh hùng.

Cũng giống như bọn họ, từ một tên lính quèn từng bước trưởng thành.

Đây chẳng phải là chỗ tinh tuý của trò chơi nhập vai à?

- Được rồi, tiếp tục đi, hôm nay nhất định phải ra khỏi thôn Tân Thủ!

Hứa Chú tản ra hào khí, chuẩn bị ngóc đầu trở lại.

Nhưng mà một giây sau, anh lại sững sờ.

Bởi vì anh phát hiện, sau khi trò chơi này chết thì sẽ biến thành trạng thái linh hồn, tất cả mọi thứ xung quanh đều sẽ biến thành màu xám.

Muốn sống lại thì phải điều khiển linh hồn, từ mộ địa chạy

đến bên cạnh thi thể của bọn họ mới được.

Nhưng vấn đề là thi thể của bọn họ bây giờ đang ở giữa hai con tiểu quái Sài Lang Nhân, hơn nữa xung quanh tất cả đều là tiểu quái nhện đang chạy lung tung.

- Xử lý như thế nào?

Bạn cùng phòng nhìn rừng cây âm trầm, hỏi.

Vừa rồi chạy trốn hoảng hốt chạy bừa, lại chạy vào chỗ sâu, bây giờ đa số người luyện cấp còn chưa đi tới được đây.

- Hay là, phục sinh rồi lập tức chạy đi?

Hứa Chú cẩn thận cắn răng nói.

- Được rồi.

Sau đó.

Hai người rón rén khống chế linh hồn xuyên qua bầy quái, đi tới bên cạnh thi thể, hai ngôi mộ đứng trên thi thể của bọn họ đập vào tầm mắt, trên đó còn khắc chữ.

[Tứ đại giai không]

[Thế đời bất hủ.]

Khá lắm.

Chết còn trực tiếp lập bia tại chỗ đúng không?

Hai người thiếu chút nữa cười ra tiếng, quả nhiên ác thú của Hồng Hoang ở khắp mọi nơi.

- Tôi thật sự là phục lão Lục Hồng Hoang này, làm bia mộ này có ích lợi gì sao?

Hứa Chú cười mắng, không để ý đến thiết lập này.

Đi tới bên cạnh thi thể cùng bạn cùng phòng, nhắm ngay thời cơ sau đó trực tiếp phục sinh, hình ảnh vốn đang xám trắng cũng từ từ biến thành màu xanh.

- Chạy!

Hô to một tiếng.

Hai người nhấc chân chạy, đi thẳng đến phương hướng thôn Tân Thủ.

Kết quả vừa quay đầu lại, khuôn mặt đã tái mét.

Bởi vì hai con tiểu quái Sài Lang Nhân đang vờn quanh bên cạnh bọn họ cũng phát ra một tiếng cười quái dị, đuổi theo bọn họ.

- Mẹ nó! Phạm vi thù hận của tiểu quái này sao lại lớn như vậy?

- Mẹ nó, những con nhện kia lại tới rồi kìa!

Hai người luống cuống tay chân, liều mạng muốn trốn khỏi rừng rậm.

Nhưng bởi vì bị bao bọc xung quanh, lại thêm vừa mới phục sinh không phải là đầy máu, không bao lâu cả hai đã ngã xuống đất dưới sự vây công của tiểu quái, linh hồn bị truyền tống đến trong mộ địa gần đó.

Nhìn hình ảnh xám trắng trước mắt, sau khi đờ đẫn một lát, anh lại tiếp tục chạy về phía thi thể.

- Lão ta choáng nha, lại đến!

- Hôm nay lão tử nhất định phải làm lật những tiểu quái này!

Sau khi lặp lại mấy lần như thế, thời gian không phụ lòng người, cuối cùng cũng để cho bọn họ trở về trên con đường lớn ngoài rừng rậm.

Quay đầu lại, một loạt mộ bia ghi chữ [tứ đại giai không] [đời đời bất hủ] nối liền, bọn họ rốt cuộc biết những Bia mộ này có ích lợi gì...

Mẹ nó...

Chỉ dùng để trào phúng bọn họ đúng không?

Mà ngay khi hai người trở về giao nhiệm vụ thì đại bộ đội cũng bắt đầu tản ra, bắt đầu lĩnh hội được những tiểu quái kinh khủng kia.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ khu vực truyền video đều nổ tung.

- Tình huống gì vậy? Những tiểu quái này là ăn xuân dược à?

- Ha ha, quá đáng rồi, một đội năm người chúng ta bị bốn con quái nhỏ đuổi chạy.

- Chết lại phải chạy về phục sinh, phục sinh ở mộ địa bị suy yếu 10 phút thì mẹ nó thái quá!

- Khó như vậy à? Có cần chân thật như vậy hay không.

- Trò chơi này có chút thú vị, không giống như những trò chơi khác.

Hiện tại trên thị trường có rất nhiều trò chơi, toàn bộ quá trình thăng cấp cơ bản đều là theo chủ tuyến một đường đẩy, cày xong quái ở khu này, sau đó lại thay đổi nơi khác để tiếp tục cày quái, giống như là vội vàng đòi mạng.

Bởi vì chỉ có nhanh chóng đạt đến cấp độ tối đa thì hạng mục khắc kim của bọn họ mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất, dẫn dụ người chơi nạp tiền.

Điều này cũng dẫn đến cảm giác của quá trình luyện cấp rất kém.

Đánh mất niềm vui thú vốn có của trò chơi nhập vai.

Nhưng trò chơi World of Warcraft này ngay từ đầu đã cho bọn họ một cái hạ mã uy, lập tức người bị giết biến thành bọn họ.

Loại thể nghiệm mạo hiểm mới lạ này giống như mở ra cho bọn họ một cánh cửa hoàn toàn mới.

Không những không ghét bỏ quá khó, mà còn không biết mệt mỏi thăm dò khắp nơi, cùng đồng đội nghiên cứu biện pháp cày quái.

- Các anh em, mọi người có cảm thấy bản đồ của trò chơi này hơi lớn hay không?

Đột nhiên, một tin tức bắn ra trên kênh khu náo nhiệt.

Các người chơi đang luyện cấp làm nhiệm vụ tò mò mở bản đồ ra, lúc này mới chú ý tới, bọn họ vừa đi vừa nghỉ hơn nửa giờ, nhân vật trên bản đồ mới di chuyển được một chút.

Chương 515: Mục Chiến Pháp Sơ Hiện (2)

Càng làm cho bọn họ khiếp sợ là.

Lúc này, chỗ bọn họ đang đứng là Rừng Elwynn, cũng chỉ là một khu vực nhỏ trong mấy chục khu vực địa đồ.

Ngoại trừ nơi mà bọn họ đã đi qua ra thì tất cả đều bị đồ vật che lại, ấn mở còn có thể nhìn thấy tên của từng tấm bản đồ kia.

- Mẹ nó! Đây là cái gì? Bản đồ thế giới à?

- Bản đồ thế giới thật lớn!

- Dựa theo tỷ lệ này, từ phía nam đi đến tận cùng phía bắc chẳng phải là cần mấy giờ?

- Đây vẫn chỉ là Vương Quốc Đông Bộ mà thôi, phía bên kia bờ biển còn có một đại lục Kalimdor...

- Tôi có người bạn nói, hình như bộ lạc đều ở bên Kalimdor, liên minh ở Vương Quốc Đông Bộ.

Hai khối đại lục nhìn nhau từ hai bờ đại dương, ước chừng mấy chục khu vực lớn nhỏ giống như rừng rậm Erwin, quả thực làm cho người chơi giật nảy mình.

Phải biết rằng chỉ riêng vùng rừng rậm này đã làm cho bọn họ phải đi hơn nửa giờ mới thăm dò được một phần hai mươi.

Bản đồ của toàn bộ thế giới sẽ lớn bao nhiêu?

Đây thật sự là một trò chơi Open Beta mới mở à?

- Không sai, lần này Hồng Hoang đã phóng đại chiêu rồi.

Trong ký túc xá, mấy người Hứa Chú cũng đang nghiên cứu bản đồ thế giới.

Sau khi nhìn thấy địa điểm của mình hoàn toàn khác biệt về hình dạng và phong mạo, từng người đều lộ ra vẻ mặt chấn động.

Cho đến giờ phút này, bọn họ mới biết được tại sao trò chơi lại tên là World of Warcraft.

Bởi vì đây mẹ nó thật sự là một thế giới!

- Bản đồ lớn như vậy, sau này chắc là sẽ có truyền tống chứ?

Bạn cùng phòng chẹp miệng, tán thưởng nói.

Mấy người Hứa Chú Ý cũng cho là như vậy, lại lập tức tăng thêm tốc độ tiến lên làm nhiệm vụ.

Cuối cùng sau hơn một giờ, anh đã đi tới một nơi tên là Trấn Thiểm Kim.

Lúc này, trong tiểu trấn đã tụ tập một đống lớn người chơi giống như bọn họ, cấp độ phổ biến ở khoảng cấp 3 đến cấp 5.

Mới vừa đi vào đã gặp phải một đội thông báo cần tổ đội, náo nhiệt đến không chịu nổi, rõ ràng đều cảm nhận được cày quái khó khăn.

Nhưng náo nhiệt nhất vẫn là một quán rượu bên cạnh, vô số người chơi ra ra vào vào, bàn giao nhiệm vụ.

Hoặc ngồi trên ghế giao lưu chiến lược bên cạnh đống lửa, phối hợp với tiểu khúc của quán rượu bên tai, không khí cực kỳ náo nhiệt.

Hứa Chú bị thuộc tính xã giao của trò chơi này làm chấn động.

Bởi vì ở trong trò chơi khác, trên đường nhanh chóng thăng cấp căn bản không có người nào nguyện ý dừng bước lại, tới nói thêm mấy câu với một người đi đường.

Nhưng hôm nay, trong nhà trọ này lại giống như một nơi xã giao thiên nhiên, tập hợp người chơi đến từ khắp nơi trong nước, nói chuyện trời đất.

- Tôi hiểu rồi, là cảm giác đắm chìm!

Đột nhiên, Hứa Ánh bừng tỉnh.

- Trò chơi này khác với những trò chơi khác, chính là cảm giác đắm chìm! Làm cho chúng ta có loại cảm giác thân lâm kỳ cảnh mạo hiểm!

Từ lúc vừa mới bắt đầu.

Hồng Hoang công bố CG đầu tiên, đến tuyên truyền phim điện ảnh, sau đó mới công bố nội dung trò chơi.

Không có một cái nào là làm không công!

Bởi vì chính là nội dung của những lời này đã miêu tả ra một thế giới ma huyễn hùng vĩ trước đó, làm cho bọn họ rất tò mò.

Sau khi bọn họ chân chính tiến vào trò chơi thì sẽ bất tri bất giác thay vào trong đó, trở thành một thành viên trong số đông đảo mạo hiểm giả.

- Oa, các người mau đến đây xem, tôi rơi ra một cái mũ giáp!

Lúc này, lại là một tiếng kinh hô vang lên.

Bạn cùng phòng chơi Nhân Đầu Ngưu kia đánh tiểu quái rơi ra một cái mũ giáp, sau khi đeo vào, toàn bộ đầu trâu cũng bị một cái

mũ giáp hình thùng sắt bao trùm.

Sừng trâu từ hai bên cạnh vươn ra, nhìn còn có chút bá khí.

- Mũ giáp? Anh rơi ra từ đâu vậy?

- Đoạn đường này tôi đánh nhiều quái như vậy mà còn chưa góp đủ trang bị trên người đâu.

- Hả? Sau khi thay trang bị thì trang phục của nhân vật cũng sẽ thay đổi theo à?

- Trang bị trong trò chơi này cũng có hiệu quả thay trang à?

Hứa Chú nhìn thấy máy vi tính của bạn cùng phòng tụ tập trước mặt, thì ngạc nhiên không thôi.

Lúc trước bởi vì trên người cũng là nhiệm vụ cho vải thô đồ trắng, bọn họ không chú ý tới.

Nhưng bây giờ thông qua lời nhắc nhở của bạn cùng phòng, anh mới phát hiện giống như mỗi trang bị thay đổi, bộ vị giống nhau trên người nhân vật cũng sẽ thay đổi theo, giống như thời trang.

Phải biết rằng đây chỉ là trang bị phổ thông!

Chẳng phải là sau này trang bị nhiều hơn thì có thể tự do phối hợp à?

- Được được được, đến lúc đó tôi nhất định phải kiếm được một bộ khôi giáp anh tuấn!

Bạn cùng phòng nhìn pháp trượng gậy gỗ trong tay mình, bỗng nhiên có động lực.

Hứa Chú Ý ở bên cạnh cũng là âm thầm líu lưỡi.

Trò chơi này có quá nhiều cách chơi mà anh chưa từng thấy.

Điều này làm cho lòng hiếu kỳ của anh đối với trò chơi này cũng càng ngày càng đậm.

Rất nhanh chóng.

Anh đi dạo xong toàn bộ Thiểm Kim Trấn, nhận nhiệm vụ có thể nhận.

Sau khi nói chuyện với ông chủ khách sạn, anh lấy ra một đạo cụ tên là Lô Thạch, có thể trực tiếp truyền tống đến trong khách sạn mà mình đang ở, ngược lại là vô cùng thuận tiện.

Chỉ có điều...

Bọn họ lại không tìm được đồ vật truyền tống có liên quan đến địa đồ.

Ngược lại nhận được một nhiệm vụ đưa tin, bảo bọn họ đưa thư đến một nơi tên là thành Bạo Phong.

- Thành Bạo Phong không phải là chủ thành chứ?

- Hay là làm nhiệm vụ này trước đi?

Hứa Minh Long và lão Tống đều không ngờ rằng, trong lúc nhất thời, bọn họ lại có thể gặp nhau.

Trên đường vừa vặn gặp phải một người chơi Pháp Sư nhân loại bị tiểu quái đuổi theo.

Mắt thấy lượng máu của anh đã cạn, tràn ngập nguy hiểm.

Bọn họ lập tức xông tới, giúp đối phương giải quyết tiểu quái kia.

- Cảm ơn anh.

Một khung trò chuyện bắn ra trên đầu pháp sư.

- Không khách khí, anh cũng đi thành Bạo Phong đưa tin à?

Hứa Minh cẩn thận đánh ra một hàng chữ đáp lại.

Quả nhiên giống như suy đoán của anh, đối phương cũng nhận được nhiệm vụ đưa tin, chuẩn bị đi thành Bạo Phong xem thử.

Kết quả dọc theo đường đi lệch, không cẩn thận dẫn tới hai con quái nhỏ ven đường, vất vả lắm mới dựa vào chiến thuật thả diều mài chết một con, HP cũng đã thấy đáy.

Nếu không phải hai người bọn họ xuất hiện.

Có lẽ lại phải tốn không ít thời gian chạy về phục sinh.

Chương 516: Mục Chiến Pháp Sơ Hiện (3)

- Nếu như là cùng một nhiệm vụ, hay là chúng ta cùng nhau đi?

Hứa Chú Ý đề nghị.

Pháp sư:

- Được, cho tôi vào đội, tôi thấy vừa vặn các người thiếu một sát thương chủ lực.

- Thiếu một sát thương chủ lực? Có ý gì?

Lúc này, bạn cùng phòng mở miệng.

- Các người không biết à?

Pháp sư nghi ngờ hỏi lại:

- Thánh Kỵ Sĩ có một thiên phú đỡ đòn rất tốt, có thể ở phía trước kháng quái, nhưng sát thương không quá ổn, Mục Sư có thiên phú trị liệu, có thể hồi máu cho người khác, sát thương cũng không quá ổn, sao các người có thể đi đến đây?

Ý tứ của anh rất rõ ràng.

Hai người phối trí đội ngũ kỳ hoa này, sao lại sống sót đi đến nơi này.

Nhưng hai người Hứa Chú cũng không chú ý những chuyện này, mà là bị lời của anh hấp dẫn.

Thiên phú đỡ đòn?

Thiên phú trị liệu?

Chẳng lẽ không phải cũng là nghề nghiệp thu phát à?

- Các ngươi mở khóa N thử xem.

Pháp sư nói.

Anh rõ ràng là một người chơi cao cấp, hết sức quen thuộc đối với nội dung trò chơi.

Hứa Minh Ấn nhấn nút mở khoá N, quả nhiên bắn ra một giao diện thiên phú.

- Mẹ nó! Thật sự là người có thể kháng quái à?

Hứa Chú kinh ngạc nhìn giao diện trước mắt.

Anh vẫn cho rằng sau khi chọn xong nghề nghiệp này là được rồi, nhưng không ngờ mỗi nghề nghiệp còn có lựa chọn thiên phú.

9 nghề nghiệp kia đều có thiên phú, chẳng lẽ có thể diễn sinh ra vô số nhánh à?

Quan trọng nhất là.

Đây là lần đầu tiên anh nghe nói đến thiên phú phòng hộ và thiên phú trị liệu.

Bởi vì cho tới nay, trò chơi MMO đều là chức nghiệp tấn công, chưa từng nghe nói còn có chức nghiệp chuyên phụ trách kháng quái, chuyên hồi máu cho người ta.

Định vị nghề nghiệp hoàn toàn mới lại mở ra một mảnh thiên địa mới cho anh.

- Cho nên, đây chính là cơ cấu nghề nghiệp hoàn toàn mới mà trước đó Hồng Hoang đã nói à?

Bạn cùng phòng kinh ngạc nói.

Pháp sư:

- Không kém bao nhiêu đâu, tôi cũng vừa mới nghiên cứu ra, nhưng mà còn chưa tìm được nơi nào để học tập những kỹ năng này.

- Vậy thì nhất định phải có NPC như đạo sư huấn luyện chứ!

Biết nghề nghiệp của mình có thể trở nên càng kháng đánh, Hứa Chú lập tức hứng thú.

Bạn cùng phòng cũng là như thế, Mục Sư như anh có thể hồi máu và trị liệu cho người khác, tương đương với khống chế sinh tử của người khác.

Loại cảm giác này... Hình như không tệ lắm?

Hơn nữa cứ như vậy, hiệu suất luyện cấp của bọn họ cũng sẽ cao hơn một chút, không cần lại bị tiểu quái chùy nhận ra chỗ chạy loạn nữa.

Dưới sự kích động.

3 người cũng không dừng lại thêm nữa.

Tiếp tục theo đường lớn chạy tới địa điểm nhiệm vụ.

Cuối cùng sau mấy phút đồng hồ, xa xa nhìn thấy một cửa thành cực lớn cao ngất dưới tường thành, còn có thủ vệ trấn thủ hai bên cửa thành.

Trình độ to lớn nguy nga kia mạnh hơn Thiểm Kim Trấn không biết bao nhiêu lần.

Thậm chí có cảm giác áp bách đập vào mặt.

- Thật sự là chủ thành!

- Đây chính là thành Bạo Phong à?

- Hình như đã xuất hiện trong phim tuyên truyền!

Ba người Hứa Chú sợ hãi thán phục liên tục, giống như là Lưu mỗ tiến vào đại quan viên, không ngừng tới gần cửa thành.

Ánh mắt xuyên qua cửa thành, còn có thể nhìn thấy từng pho tượng khổng lồ thẳng đứng bên trong, và một con đường đá lớn trên một con sông hộ thành.

Mà ngay khi bọn họ xuyên qua nhóm thủ vệ, bước vào trong thành thì trong nháy mắt.

Giọng nói bàng bạc đột nhiên vang lên, phối hợp với cảnh tượng rộng lớn kia, làm cho da đầu bọn họ chấn động đến tê dại, giống như linh hồn xuất khiếu, cả người đều ngây người tại chỗ.

Không biết tại sao.

Trong đầu bỗng nhiên hiện ra cảnh tượng bi tráng khi lãnh tụ quân đội hô to bốn chữ lớn Vì Liên Minh.

- Âm nhạc bối cảnh này quá trâu bò!

- Nghe tôi cũng nổi da gà rồi!

Lần này, bọn họ thật sự bị rung động bởi bối cảnh phối nhạc của trò chơi này.

Khác với những trò chơi khác là cầu nhỏ nước chảy.

Âm nhạc bối cảnh của trò chơi World of Warcraft này gần như đều là loại âm khúc hào hùng khí thế, cho dù là người ngoài nghề

cũng có thể nghe được là do dàn nhạc đỉnh tiêm diễn tấu.

Lại phối hợp với cảnh tượng hùng vĩ trong trò chơi, đơn giản tăng lực lượng biểu hiện hình ảnh lên tới cực hạn, mang đến cho người chơi hai tầng xung kích thị giác và thính giác!

Đại chế tác!

Đây tuyệt đối tính là một đại chế tác!

- Mẹ nó, phô trương thế này mới gọi là chủ thành chứ.

Hứa Chú nói tục một tiếng, dần dần lấy lại tinh thần khỏi trong rung động, tiếp tục điều khiển nhân vật tiến vào trong thành thị.

Bản đồ vốn bị che kín ở thành Bạo Phong cũng theo đó mở khoá, có thể thông qua bản đồ xem xét vị trí của bọn họ bây giờ.

Nhưng vừa mở bản đồ ra thì bọn họ đã trợn tròn mắt.

Toàn bộ thành Bạo Phong gồm khu thương mại, khu pháp sư, khu thành cũ, khu người lùn, cảng...

Một loạt các khu thành liên tiếp nhau, kiến trúc bên trong đường đi càng là rắc rối phức tạp, ánh mắt nhìn người hỗn loạn.

Lớn!

Quá lớn!

Thành Bạo Phong này còn lớn hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của bọn họ, chỉ dựa vào biện pháp đi bộ thì có lẽ phải đi rất lâu mới có thể tìm kiếm xong.

- Nếu như có thú cưỡi thì tốt rồi, trò chơi này sẽ có thú cưỡi chứ?

Bạn cùng phòng không nhịn được nói.

- Chắc là có, không phải trong phim quảng cáo đều có cưỡi ngựa cưỡi sói à?

- Hay là chúng ta chia ra hành động đi? Có phát hiện gì mới thì nhớ nói một chút trong đội ngũ.

Một phen thương lượng, đội ngũ 3 người chia ra ba phương hướng, mù tìm trong thành Bạo Phong.

Chương 517: Huyệt Động Tử Vong (1)

Hứa Chú thì một đường chạy loạn, nhìn thấy kiến trúc thì chạy vào đi dạo một vòng, nhìn thấy nhiệm vụ thì lập tức nhận nhiệm vụ.

Rất nhanh anh đã đi đến một nơi có ký hiệu cánh màu xanh lam.

- Mẹ nó! Tôi phát hiện điểm truyền tống!

Một tiếng kinh hô vang lên ở trong ký túc xá.

Các bạn cùng phòng đang chìm đắm trong sự vui sướng của riêng mình đều nhao nhao quay đầu, đứng dậy tụ tập.

- Nơi nào?

- Điểm truyền tống ở đâu?

- Có thể truyền tống đến bản đồ khác không?

Vấn đề truyền tống vẫn luôn là điều mà bọn họ chú ý nhất.

Dù sao thì nơi sinh khác biệt giữa các chủng tộc, muốn cùng nhau luyện cấp thì phải chạy đến khu vực của đối phương, bằng vào cặp đùi này của bọn họ sợ là chạy gãy cũng không chắc chắn có thể chạy đến.

Thậm chí còn cách một vùng biển.

Cũng không thể trực tiếp đi qua được chứ?

- Hình như cũng không thể gọi là điểm truyền tống, hẳn là điểm phi hành mới đúng.

Hứa Chú phản ứng lại, nhìn chức năng NPC mà mình vô tình ấn mở trước mắt.

NPC kia đứng ở giữa hai con Sư Thứu, sau khi ấn mở sẽ xuất hiện một bản đồ đường bay của Sư Thứu, cơ bản trong mỗi một bản đồ đều có một điểm ký hiệu phi hành.

Chỉ có điều ngoại trừ điểm phi hành ở thành Bạo Phong là sáng ra thì những điểm phi hành khác đều là màu xám, giống như còn chưa mở khoá.

- Không phải là chúng ta phải tìm kiếm đến bên kia thì mới có thể mở khoá chứ?

Bạn cùng phòng không nhịn được suy đoán.

- Chắc là vậy.

Hứa Chú gật đầu:

- Lúc tôi vừa mới tới chính là có một dấu chấm than màu xanh lá, điểm mở khoá mới.

- Vậy thì vẫn được, chỉ cần làm nhiệm vụ đi qua thì đi mở khoá một chút, sau đó gấp rút lên đường là được rồi.

Ánh mắt của đám bạn cùng phòng tỏa sáng nói.

Bởi vì bọn họ phát hiện phương pháp chơi trong trò chơi này cũng xuất hiện giống như trong phim quảng cáo lúc trước.

Ngồi trên lưng Sư Thứu, dùng phương thức bay vượt qua bản đồ.

Đây ngược lại là thật tươi.

Rất rõ ràng.

Trò chơi này xem trọng nhất chính là chìm vào bối cảnh, sẽ không xuất hiện đồ vật bên ngoài thế giới quan.

Xem ra bọn họ muốn cùng nhau tổ đội, sợ là phải chờ thêm một đoạn thời gian.

- Hả? Đây là cái gì? Là tàu điện ngầm à?

Nhưng không ngờ, lúc này, bạn cùng phòng của thợ săn người lùn kia lại phát ra một tiếng nghi ngờ, lần nữa hấp dẫn sự chú ý của bọn họ tới.

Chỉ thấy không biết từ khi nào, tên kia đã đi đến chủ thành Thiết Lô Bảo của người lùn, đang đi dạo trong một sân ga dưới mặt đất tràn đầy cảm giác khoa học kỹ thuật.

Cái đài kia nhìn thế nào cũng giống như ga điện ngầm trong hiện thực, thậm chí còn có hai chiếc xe tải hàng rong đang đậu.

- Hả?

Đám người Hứa Chú ngây dại, vô cùng ngạc nhiên nhìn hình ảnh quái dị kia.

Bọn họ biết người lùn ở thế giới này có nghiên cứu khoa học kỹ thuật, nhưng lại không ngờ ngay cả loại vật này cũng có.

Dưới sự ngạc nhiên, bạn cùng phòng của người lùn kia đã đi lên một chiếc tàu điện ngầm vừa mới đậu, nhìn xung quanh.

Tiếp theo cũng không lâu lắm.

Con tàu điện ngầm chậm rãi bắt đầu chuyển động, kèm theo hình ảnh trước mắt anh cũng đang nhanh chóng lướt qua.

- Mẹ nó! Chạy rồi! Chiếu tàu điện ngầm này lại có thể ngồi

được à?

Bạn cùng phòng người lùn kích động không thôi, liên tục la lên.

Bọn người Hứa Chú tấm tắc lấy làm kỳ lạ, cảm thán nội dung phong phú của trò chơi này đã vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

Thật giống như khắp nơi đều là kinh hỉ.

Mà càng làm cho bọn họ khiếp sợ là.

Đợi đến khi tàu điện ngầm dừng lại, bạn cùng phòng người lùn rời khỏi đứng đài đi tới mặt đất, hình ảnh quen thuộc bỗng nhiên đập vào mắt.

- Cái này, đây không phải là thành Bạo Phong à?

- Lão Giang, anh chạy đến thành Bạo Phong à?

Hai người Hứa Chú ở Bạo Phong Thành gần như đồng thời lên tiếng, liếc mắt một cái đã nhận ra vị trí của lão Giang là thành Bạo Phong.

Lão Giang cũng hoàn toàn không ngờ tới.

Tìm lâu như vậy mà không tìm được bản đồ truyền tống, ngược lại trời đất xui khiến chạy đến chủ thành Liên Minh.

Theo lý thuyết.

Chủ thành của người lùn và con người là thông qua tàu điện ngầm liên thông với nhau à?

- Thiết kế thật tuyệt! Lão Cố, mọi người nhanh tổ đội tôi xem một chút!

Lão Giang vội vàng quay đầu la lên.

Hứa Chú khống chế nhân vật chạy đến khu thành Người lùn, quả nhiên thấy một thợ săn lùn đeo cung đứng ở bên ngoài cửa sắt, lập tức mời vào tổ.

Đội ngũ vốn chỉ có 3 người, nhưng lại mở rộng đến 4 người.

- Ha ha, như vậy chúng ta có thể cùng nhau luyện cấp, tôi thật sự là càng ngày càng thích trò chơi này rồi.

- Chính xác, đã rất lâu rồi không gặp phải trò chơi có ý tứ như vậy.

- Bây giờ bảo tôi trở về chơi Thần Dụ và Đao Kiếm Giang Hồ, có lẽ đều không chơi tiếp được nữa.

Vốn là...

Lúc mới bắt đầu.

Bọn họ chỉ là ôm tâm tính thử một lần để chơi trò chơi này, sau đó lại quyết định sẽ vào hố người nào.

Nhưng hôm nay.

Bọn họ dần dần bị hấp dẫn bởi trò chơi World of Warcraft này, cảm nhận được sự khác biệt của nó.

Bởi vì trong trò chơi này, bọn họ thật sự có một loại cảm giác mạo hiểm thăng cấp.

Mang theo phong thổ, phát hiện sự vật mới, gặp phải mạo hiểm giả chủng tộc muôn hình muôn vẻ khác biệt.

Đây là cái mà trò chơi MMO khác không có!

Mấy người nóng lòng không đợi được, đương nhiên không lãng phí thời gian nữa, lại tiếp tục thăm dò trong chủ thành.

Rất nhanh chóng.

Bọn họ tìm được đạo sư huấn luyện kỹ năng của các chức nghiệp, còn có chỗ bán thú cưỡi, cùng với đủ loại chức năng mới lạ thú vị.

Nhất là lão Giang thân là thợ săn.

Sau khi nhìn thấy thợ săn cấp 10 có thể bắt sủng vật thì đã không dời nổi bước chân, thề hôm nay nhất định phải lên tới cấp 10, tiếp theo bắt một sủng vật phong cách mới được!

Ba người khác đương nhiên không có ý kiến đối với chuyện này.

Sau khi làm quen với địa hình của chủ thành thì lập tức rời đi, đi ra bên ngoài Trấn Thiểm Kim tiếp tục làm nhiệm vụ cày quái thăng cấp.

Thuận tiện kiếm tiền học kỹ năng và mua thú cưỡi.

...

...

Chương 518: Huyệt Động Tử Vong (2)

Chớp mắt.

Hơn nửa ngày đã trôi qua.

- Nhanh, nhanh, mẹ nó, tôi sắp không chống nổi nữa rồi!

- Tiểu Lam, cô cố gắng thả diều một chút!

- Lão Giang đừng chỉ bắn một phát thôi, tôi còn chưa kéo được thù hận đâu!

- Pháp sư đối phương đi qua bên phía cậu kìa, chạy mau!

Trong một bản đồ tên là Tây Bộ hoang dã, đám người Hứa Chú kêu la om sòm, bị mấy con tiểu quái Cẩu Đầu Nhân đuổi tránh lên tránh xuống.

Phải tốn mấy phút.

Cuối cùng mới giải quyết toàn bộ quái nhỏ.

Cả đám đều đã biến thành trạng thái cạn máu.

Nhưng trong mắt Hứa Chú lại không có nhìn thấy chút thất bại nào, ngược lại hưng phấn không thôi.

- Thật sự có thể! Sau khi có thiên phú phòng hộ thì sẽ trở nên cứng rắn hơn rất nhiều, dưới tình huống có trị liệu thì có thể một lần chống ba con quái!

- Bên chúng tôi cũng vậy, có kỹ năng trào phúng kéo cừu hận

của cậu, việc tấn công cũng an toàn hơn, có thể yên tâm niệm chú pháp.

- Cạc cạc, còn không phải dựa vào chiêu trị liệu thuật này của tôi để kéo dài tính mạng cho các người à? Tôi cảm giác nghề nghiệp Mục Sư này sau này chắc chắn sẽ nổi tiếng!

Lúc này, tất cả bọn họ đã lên tới cấp 10, học tập kỹ năng mới, dần dần triển lộ ra đặc tính của mỗi nghề nghiệp.

Lúc mới bắt đầu.

Hứa Chú và bạn cùng phòng còn có chút lo lắng.

Thánh Kỵ Sĩ hy sinh năng lực tấn công để cường hóa năng lực phòng ngự, và Mục Sư chuyên chú trị liệu sẽ có vẻ vô cùng gân gà.

Dù sao thì đây là lần đầu tiên bọn họ tiếp xúc với cách chơi định vị nghề nghiệp loại này.

Nhưng theo tiểu đội một đường thăng cấp, bọn họ lại phát hiện thiết kế này tinh diệu.

Thánh Kỵ Sĩ nắm giữ chức năng tanker, không thể nghi ngờ là nhân vật thủ lĩnh của toàn bộ đội ngũ.

Có thể thay đồng đội ngăn cản phần lớn sát thương đến từ quái vật, tạo ra hoàn cảnh tấn công tốt đẹp, không cần lại bị quái vật đuổi theo chạy khắp nơi, hoặc thi pháp đến một nửa bị quái vật đánh chết.

Về phần năng lực trị liệu của Mục Sư thì liên quan đến mệnh mạch của toàn bộ đội ngũ, đảm bảo sự sống còn của các đội hữu, làm cho bọn họ nắm giữ năng lực bay liên tục mạnh hơn, có thể khiêu chiến quái vật càng cường đại hơn.

- Đây mới là phối hợp đội ngũ, không giống với các trò chơi

khác, cũng là tất cả cùng nhau tấn công, sát thương chỉ so sánh ai cao hơn.

Hứa Chú tán thưởng nói, vô cùng yêu thích vị trí tanker này.

Bởi vì mỗi lần dụ quái đều có loại cảm giác vạn người không thể khai thông, ngoài tôi ra còn ai nữa.

Thật giống như toàn bộ an toàn của đội ngũ đều nằm trong tay cậu, tạo ra một vách tường phòng ngự cho đồng đội.

- Tôi cảm giác nếu tôi rèn luyện thêm một chút thì có lẽ có thể một lần kéo được 4 con tiểu quái.

Pháp sư vừa ngồi xuống vừa nói với Lam, đồng thời giao dịch một chút nước thuốc hồi máu cho mỗi người trong đội.

Sau khi đạt đến cấp 7, cậu học được một kỹ năng Tạo Thuỷ Thuật.

Nước suối có thể tiêu hao ma pháp chế tạo, trong trạng thái không chiến đấu có thể hồi màu, là một kỹ năng rất không tệ.

- Mọi người mau nhìn kìa, đó là cái gì?

Đột nhiên, giọng nói nghi ngờ của thợ săn lão Giang vang lên, chỉ vào chỗ sâu trong quặng mỏ.

Mọi người nhìn theo tiếng kêu, chỉ thấy ở cuối quặng mỏ có một vòng xoáy màu tím giống như là cửa truyền tống xuất hiện ở đó, không biết thông đến nơi nào.

- Tôi có một nhiệm vụ hình như chính là chỉ về hướng nơi này.

- Tôi cũng có, trên đó viết, khiêu chiến Dungeon Huyệt Động Tử Vong, Độ khó Phổ Thông, đồng thời đánh giết một quái vật chỉ định?

…

Dungeon.

Không phải giống như thiên đường cày cấp và phó bản DNF à?

Trò chơi này cũng có cách chơi như vậy à?

Đám người Hứa Chú hai mặt nhìn nhau, lại hơi nghi ngờ một chút.

Không phải là trò chơi MMO chưa từng gia nhập loại cách chơi phó bản này, nhưng cơ bản đều thể hiện ra bằng hình thức Dungeon.

Xông vào trong rồi dừng lại, trừ quái vật nhiều hơn bên ngoài một chút ra thì hình như cũng không có gì khác biệt quá nhiều.

Có lẽ là Hồng Hoang sợ quá nhiều người cướp quái ở dã ngoại, nên mới chuyên môn tạo ra cái này cho người dùng nhanh chóng luyện cấp?

Bạn cùng phòng suy đoán nói.

Bọn họ cũng là bởi vì bên ngoài quá nhiều người không giành được quái, mới có thể đi theo nhiệm vụ đến loại hầm mỏ chim không thèm ỉa này.

Nếu có một nơi có thể an tâm luyện cấp quái nhiều hơn thì cũng coi như không tệ.

Hay là vào xem thử?

Pháp sư đề nghị.

- Tôi thấy cũng được, vừa rồi bên ngoài có mấy đội người, có lẽ không bao lâu nữa sẽ tiến vào.

- OK, vậy thì vào xem đi.

Làm tanker trong đội ngũ, Hứa Chú xông lên trước, trực tiếp đứng dậy đi về phía cửa vào phó bản.

Người khác theo sát phía sau, cũng nhao nhao tiến vào phó bản.

Bạch!

Hình ảnh hoán đổi.

Mấy người thuận lợi đi vào trong một hầm mỏ.

Trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy không ít quái vật gõ gõ đập đập ở bên trong, giống như đang đào khoáng thạch.

- Oa, thật nhiều quái!

Bốn người trong đội ngũ lập tức trở nên kinh hỉ.

Không ngờ dưới cơ duyên xảo hợp lại tìm được một Thiên Đường luyện cấp như thế.

- Lão Cố, cậu phụ trách lôi kéo một ít quái đi thử một chút, xem thử kinh nghiệm nhiều hay ít.

- Giao cho tôi đi!

Hiện tại Hứa Chú đã học được mấy kỹ năng phòng ngự, lại góp đủ một bộ đồ trắng, dễ dàng kéo theo bốn con quái.

Không chút do dự, anh trực tiếp xông lên phát động tấn công một con Orge và hai con Cẩu Đầu Nhân thợ mỏ gần nhất.

- Rống...

Orge nổi giận gầm lên một tiếng, nhao nhao thay đổi đầu mâu

với Cẩu Đầu Nhân, mang theo chày gỗ và cuốc chim vây quanh anh.

- Thôi đi, chỉ là ba con quái nhỏ, chẳng khó khăn gì.

Hứa Chú cười đắc ý, thậm chí cũng lười mở kỹ năng phòng ngự, trực tiếp xông lên cứng đối cứng.

Nhưng mà...

Sau một khắc.

Vẻ mặt của anh lập tức thay đổi.

Phanh!

Một tiếng động nặng nề vang lên.

Chày gỗ của Orge đập vào trên người anh, một sát thương -200 bay lên, trong nháy mắt đã làm cạn một nửa lượng máu.

- Mẹ nó! Đây là sát thương biến thái gì vậy?

Đám người trong đội ngũ hít sâu một hơi.

Hứa Chú cũng giật mình tỉnh lại khỏi cơn hãi nhiên.

- Nhanh nhanh nhanh! Nhanh hỗ trợ tôi!

- Không chịu nổi, quái nhỏ này công kích quá mạnh!

- Nhanh trốn! Chạy ra phó bản trước rồi nói sau!

Chương 519: Sủng Vật Biến Mất (1)

Sau khi dừng tay chân luống cuống, tìm được đường sống trong chỗ chết, mấy người cuối cùng cũng xuyên qua cửa vào phó bản, một lần nữa truyền tống ra bên ngoài.

Nhìn lại lượng máu của Hứa Chú, chỉ còn lại một tia.

Vẫn là bạn cùng phòng trị liệu cộng thêm kỹ năng phòng ngự của mình mới bảo trụ được một mạng nhỏ, từng người xem ra chưa tỉnh hồn.

- Quá khủng bố, tôi còn tưởng rằng sẽ chết ở trong đó rồi chứ.

Pháp sư trong đội ngũ nói.

- Tôi thảm nhất, sủng vật cương trảo heo chưa kịp triệu hồi đã chết, mất rất nhiều độ trung thành.

Thợ săn lão Giang đau lòng không thôi.

- Sao phó bản này lại không giống với những trò chơi khác lắm vậy nhỉ? Không phải nên giống với bên ngoài à?

Độ khó đột nhiên tăng lên khiến bốn người trong đội ngũ đều ngơ ngác.

Vốn cho rằng tìm được Thiên Đường luyện cấp gì đó, nhưng không ngờ lại mãnh liệt như thế, đợt quái nhỏ thứ nhất đã thiếu chút nữa làm cho bọn họ bị diệt cả đoàn.

Phải biết rằng sửa đồ tốn không ít tiền.

Tiền vàng trong giai đoạn đầu của trò chơi lại khan hiếm như vậy.

Chết một lần đủ làm bọn họ đau lòng rất lâu.

- Ha ha, anh em, các người vừa mới từ bên trong đi ra à?

Trong lúc bọn họ đang sợ hãi không thôi thì một đội ngũ khác từ đằng xa đi tới, cũng đồng dạng phát hiện cửa vào phó bản này.

Xem ra hẳn là đang luyện cấp làm nhiệm vụ gần đây, trùng hợp đi vào trong này.

Sau khi chào hỏi lẫn nhau, mấy người Hứa Chú cũng nhiệt tình bắt đầu giao lưu, cũng nói ra tình huống trong phó bản.

- Tôi khuyên mọi người không nên đi vào trong đó, mấy quái nhỏ bên trong thật sự là quá mạnh.

Hứa Chú liếc mắt nhìn phối trí đội ngũ của đối phương và bên mình, nhắc nhở.

- Không sao, chúng tôi đã chơi qua không ít trò chơi MMO, vẫn có chút trình độ, đi vào trước thử xem một chút.

Người dẫn đầu của đối phương là một chiến sĩ, đi theo lộ tuyến Tanker, hiển nhiên rất tự tin đối với kỹ thuật của mình và đồng đội.

Hứa Chú thấy thế thì liếc mắt nhìn bạn cùng phòng, cũng không tiếp tục thuyết phục, đến ngồi xuống ăn đồ ăn khôi phục.

Mấy người chiến sĩ tạm biệt một tiếng, sau đó trực tiếp tiến vào phó bản.

Bộ dáng khí thế cường hãn kia làm cho bọn họ không khỏi hoài nghi, không phải thật sự gặp phải cao thủ chứ?

Chỉ là...

Suy nghĩ này mới xuất hiện chưa đến hai phút.

Bạch!

Một vệt sáng loé lên.

Thợ săn trong đội ngũ của đối phương xuất hiện ở bên ngoài phó bản, cùng bọn họ mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Không khí yên tĩnh một hồi lâu, Hứa Chú mới hỏi:

- Cái kia... Đồng đội khác của anh đâu rồi?

Thợ săn:

- ... Chết rồi.

Tin tức vừa gửi đi, toàn bộ quặng mỏ lại ngưng kết.

...

Tin tức về giếng mỏ tử vong rất nhanh đã truyền ra.

Theo cấp độ của người chơi tăng lên, càng ngày càng nhiều người chơi phe liên minh đều biết phía Tây Bộ hoang dã, có một phó bản tên là Giếng Mỏ Tử Vong độ khó cao.

Cấp 10 thì hai lần bị miễu sát, pháp hệ bị chùy càng là một chút tàn huyết.

Độ khó cao, quả thực không hợp thói thường.

Thậm chí trên mạng cũng có thuyết pháp hiện thân của người chơi bên bộ lạc, nói mình cũng phát hiện một phó bản tương tự, tiểu đội năm người cấp 11 đi vào trực tiếp bị diệt.

Nhưng bọn họ đã đi được rất xa.

Dựa vào phối hợp đội ngũ và lối chơi thả diều, đi vào chỗ sâu trong phó bản, gặp phải một con quái vật cấp BOSS mới bị đoàn diệt.

Ảnh chụp màn hình vừa mới gửi đi.

Toàn bộ trò chơi lập tức vỡ tổ.

Vô số người chơi nhận được tin tức đều tụ tập ở bên ngoài cửa vào của hai phó bản, một mảnh cảnh tượng người đông nghịt.

- Mộ danh đến đây, trong phó bản này thật sự có BOSS à?

- Không biết đánh chết có thể làm rơi đồ hay không.

- Nghe nói kinh nghiệm của quái nhỏ trong phó bản đều nhiều hơn so với bên ngoài.

- Không phải chứ, còn có loại chuyện tốt này à?

- Có cùng nhau tiến phó bản hay không? Còn thiếu chủ lực tấn công từ xa.

- Mẹ nó, cấp 11 cầu tổ đội diệt BOSS, tổ đội nào thiếu người cho tôi vào với.

- Đội cảm tử mở tổ, ai không sợ chết thì đến đây!

Toàn bộ kênh trò chuyện khu vực phó bản gần như chật ních các loại tin tức liên quan đến phó bản, cảnh tượng còn khoa trương hơn cả khai phục.

Đánh BOSS rơi trang bị, đây là kiến thức thường thức trong trò chơi MMO.

Trong thời đại mà đa số người chơi đều mặc đồ trắng, một trang bị màu xanh lục có thể dẫn phát vây xem, trang bị cấp cao tuyệt đối là thứ mà các người chơi mong muốn có được nhất.

Thậm chí đã có đại gia mở ra trên mạng với giá cao mấy trăm ngàn, mua trang bị màu xanh lục trong trò chơi.

Chỉ cần rơi ra một món thuộc tính tốt.

Vậy coi như là bù được tiền lương vài ngày.

Cho nên trò chơi mới khai phục không đến ba ngày, hai phó bản đã trở thành nơi náo nhiệt nhất trong trò chơi.

Người chơi bên Liên Minh càng trực tiếp lấp đầy toàn bộ quặng mỏ.

Người không biết còn tưởng rằng là đang nằm sấp ở đây.

Mà nhiệt độ này.

Cũng bị hoàn toàn dẫn bạo vào ngày thứ tư.

Bởi vì trên một diễn đàn game cỡ lớn bỗng nhiên xuất hiện một ảnh chụp màn hình trang bị màu xanh lam của BOSS số 2 ở giếng mỏ tử vong.

Công Đầu Chiến Phủ (Tinh lương)

Sau khi nhặt xong khoá lại.

Búa hai tay (tốc độ 2.7)

Sát thương 42-62 (sát thương mỗi giây 19.6).

Sức chịu đựng +8.

Tinh thần +8.

Yêu cầu cấp 18.

Bán ra với giá: 30 bạc 79 đồng.

...

Không sai!

Chính là trang bị màu xanh lam!

So với trang bị màu xanh lục mà bọn họ cho rằng là trang bị Thần khí thì còn cao hơn một phẩm chất!

Hơn nữa điều kỳ quái hơn chính là.

Một chiến sĩ đại gia trong đội ngũ kia trực tiếp ra 3 ngàn tệ mua trang bị này, thanh toán tại chỗ.

Tin tức này vừa ra.

Tất cả người chơi chú ý đến động thái của World of Warcraft đều chấn động.

Cũng không phải là bởi vì giá trị của trang bị này, mà là bởi vì trong phó bản có thể ra trang bị màu xanh lam!

Chỉ cần đánh chết BOSS là có cơ hội rơi ra trang bị mà vô số người hâm mộ, còn có cái gì có thể làm cho bọn họ phấn chấn hơn so với cái này nữa chứ?

- Luyện cấp! Lập tức đi luyện cấp!

- Công lược đã nói toàn đội cấp 13 phối hợp tốt là có thể đánh tới, tôi trực đêm cày quái!

- Tôi yêu cầu cũng không cao, có thể rơi ra mấy món trang bị màu xanh lục là được rồi.

Chương 520: Sủng Vật Biến Mất (2)

- Trong phó bản hình như không chỉ có một BOSS, có thể đánh thông quan ít nhất cũng có một hai kiện trang bị.

- Đang lo không có nơi tăng lên trang bị, tôi đến phó bản!

Trong liên minh và bộ lạc, rất nhiều người chơi đạt đến yêu cầu, bắt đầu tổ đội công lược phó bản của mình.

Bởi vì bọn họ đều rõ ràng.

Sau này còn có cách chơi PK càng nặng cân hơn.

Đến lúc đó liên minh và bộ lạc gặp nhau, chính là lúc thực lực chân chính so đấu, nhất định phải nhanh chóng tăng thực lực lên!

Cũng chính là bởi vì phó bản xuất hiện.

Càng ngày càng nhiều người bắt đầu hiểu rõ cách chơi chiến pháp của trò chơi này.

Đội ngũ có năm người, phân công chức năng.

Thích xông pha chiến đấu có thể chơi tanker.

Thích đánh quái gây sát thương lớn thì có thể chơi sát thương chủ lực.

Cả hai đều không làm được, thích bày mưu nghĩ kế ở phía sau, có thể lựa chọn trị liệu phụ trợ.

Tanker, sát thương chủ lực, phụ trợ, mỗi người đều có thể từ

đó tìm được vị trí thích hợp, phát huy ưu thế của mình.

Càng hiểu rõ sâu sắc thì bọn họ càng kinh ngạc phát hiện, loại hệ thống nghề nghiệp này rất cường đại.

Không chỉ có thể thông qua phối hợp với nhau, khiêu chiến quái vật có độ khó cao hơn.

Càng làm cho mình có loại cảm giác được coi trọng.

Ừm!

Cho tới nay.

Trong các trò chơi MMO trước giờ, chỉ có mấy người có sát thương chủ lực cao nhất mới được coi trọng, những người khác là có cũng được mà không có cũng không sao.

Nhưng sau khi nghề nghiệp này định vị cách chơi xuất hiện, bọn họ bỗng nhiên biến thành tồn tại không thể thiếu trong đội ngũ.

Loại cảm giác được coi trọng này.

Thật là vô cùng mỹ diệu.

Làm cho bọn họ dần dần yêu trò chơi này.

Đối với trang bị và tăng cấp cũng càng khát cầu hơn.

Điểm này.

Cho dù là Âu Dương Hiểu đang livestream thì cũng không thể ngoại lệ.

...

Lên đi, số 2 heo, cắn mông nó!

Trong phòng livestream, từng tiếng la hét không ngừng quanh quẩn.

Vẻ mặt Âu Dương Hiểu tràn đầy phấn chấn, vừa bắn về phía BOSS, vừa chỉ huy sủng vật của mình là heo phát động tấn công.

Cô chơi chính là một thợ săn Cự Ma tộc trong bộ lạc.

Lúc này, cô đang cùng với mấy người bạn của mình chơi game lớn tổ đội khai hoang, công lược một phó bản tên là Hang Động Kêu Rên.

Độ khó của phó bản này còn trên cả Giếng Mỏ Tử Vong.

Không chỉ có rất nhiều quái vật cấp cao, mà đường đi càng khúc chiết uốn lượn, trải rộng chênh lệch cao thấp, rất dễ dàng sẽ lạc đường.

May mắn.

Bốn đồng đội của Âu Dương Hiểu đều là tuyển thủ chuyên nghiệp.

Cấp độ của đa số đều ở cấp 18 trở lên.

Mang theo cô một chủ lực nhắm gà sát thương cấp 15 coi như không tốn chút sức lực, không bao lâu đã giải quyết BOSS thứ hai là Vua Răng Độc, còn rơi ra một bộ giáp áo da màu xanh lục.

- Mẹ nó, lại giả vờ nữa.

- Vẫn là giáp da mà thợ săn có thể sử dụng!

- Chủ phòng cô là chó à?

- Tiểu đội chúng ta đánh phó bản cấp 10 ba lần, ngay cả một trang bị tôi dùng được cũng không có.

- Chẳng lẽ tỷ lệ rơi đồ ở Hang Động Kêu Rên này cao hơn à?

- Đúng, tuyệt đối là như vậy!

Trong nháy mắt trang bị này xuất hiện, mưa đạn trong phòng livestream gần như nổ tung.

Chỉ có mình chơi qua mới biết được tỷ lệ rơi đồ của trò chơi này thấp bao nhiêu.

Rất nhiều người cấp 10, trên người còn chưa có một món nào.

- Hắc hắc, đó là bởi vì bình thường tôi làm việc thiện tích đức nên mới có vận may như thế này.

Trước ống kính, Âu Dương Hiểu mừng rỡ nhận lấy trang bị, đặt ở trong bọc.

Sau đó hỏi kênh chat đội ngũ:

- Được rồi, chia đồ xong, tiếp theo nên đi đâu?

Lúc này, bọn họ đang ở trên một đài cao, cách mặt đất cao mười mấy mét, vừa vặn ở trên BOSS thứ nhất.

- Bên này có một tảng đá nổi lên, hẳn là có thể nhảy xuống.

Rất nhanh, một đồng đội trong đó đã phát hiện một khối nhô lên ở bên bờ vực, khoảng cách giữa cao vừa vặn đủ để bọn họ nhảy xuống mà không chết.

Thiết kế này lập tức làm cho hai mắt Âu Dương Hiểu sáng ngời.

- Có thể à... tôi còn tưởng rằng phải trở về đường cũ chạy xa như vậy, thì ra nơi này thiết kế gần hơn.

Dưới sự mừng rỡ, cô và mấy đồng đội cũng không chần chờ,

thông qua nhảy xuống đài cao, thuận theo bản đồ đi thẳng đến vị trí BOSS số 3.

Nhưng cô lại không chú ý tới.

Sủng vật của cô cũng không nhảy xuống cùng bọn họ.

Mà là lo lắng đi vài vòng bên cạnh đài cao, sau đó theo đường cũ trở về.

Thông qua phương thức tự động tìm đường, lựa chọn con đường có khoảng cách ngắn nhất với đội ngũ, biến mất ở chỗ sâu trong phó bản.

- Hả? Sủng vật của tôi đâu?

Đi được một khoảng cách, lúc chuẩn bị bắt đầu đánh quái, Âu Dương Hiểu bỗng nhiên phản ứng lại, nghi ngờ nhìn xung quanh.

Vốn sủng vật heo nên đi theo bên cạnh cô lại không biết biến mất khi nào, chỉ còn lại mỗi một thợ săn là cô.

- Kỳ lạ, vừa rồi khi đánh BOSS xong nó còn ở bên cạnh tôi, chẳng lẽ còn ở trên đó à?

Âu Dương Hiểu quay đầu nhìn về phía đài cao đã cách rất xa, lại không nhìn thấy sủng vật heo của mình, lập tức triệu hoán kỹ năng sủng vật mấy lần.

[Số lượng sủng vật đã đạt đến hạn mức cao nhất.]

[Số lượng sủng vật đã đạt đến hạn mức cao nhất.]

[Số lượng sủng vật...]

Liên tiếp nhắc nhở được bắn ra, biểu hiện sủng vật của cô còn sống, không có cách nào triệu hoán con thứ hai.

- Có BUG à?

Giọng nói của đồng đội vang lên.

- Cũng có thể là thẻ địa hình, không nhảy xuống cùng chúng ta.

- Phát hiện BUG trong trò chơi của Hồng Hoang thật đúng là hiếm thấy.

- Vừa Open Beta xuất hiện một chút vấn đề cũng là bình thường, lâu như vậy mới xuất hiện một vấn đề đã rất tốt rồi.

- Hay là cô thử triệu hoán một lần nữa xem?

Đúng vậy!

Phân phát ra giá trị lớn!

Nhận được nhắc nhở của bọn họ, hai mắt Âu Dương Hiểu sáng lên, chuẩn bị phân phát sủng vật.

Nhưng mà lại vào lúc này.

Một bóng dáng màu đỏ phấn xuất hiện ở phía xa, bước chân vui mừng thoát móng, hì hục chạy về phía bọn họ.

Âu Dương Hiểu tập trung nhìn vào.

Không phải đây chính là sủng vật mà mình đã mất à?

Cô lập tức mừng rỡ.

Chương 521: Thế Giới Này, Không Giống Bình Thường (1)

- Heo...

Lời còn chưa nói ra, cả người cô đã định trụ.

Sau đó bá một cái, trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Bởi vì sau lưng heo số 2 của cô có một đám quái nhỏ đang đuổi theo, rậm rạp nối thành một mảng, nhanh chóng tới gần bọn họ.

- Hít! Nhiều quái nhỏ như vậy!

- Có chuyện gì vậy? Cơ chế của phó bản à?

- Đây cũng quá nhiều rồi, sợ là quái nhỏ của nửa phó bản cũng bị kéo qua rồi?

- Không đúng, hình như không phải cơ chế, là sủng vật không có cách nào nhảy lên đài cao mới phải đi đường vòng, bị quái đuổi theo tới đây!

- Ha ha ha... Sủng vật kéo toàn bộ quái nhỏ ven đường qua.

- Mẹ nó, tôi đặt tên cho chuyện này là kéo xe lửa, mọi người thấy sao?

- Tôi nguyện xưng anh là xe lửa... Không đúng, Trư Vương Lửa!

- Heo số 2: Chủ nhân, nhìn quà tôi mang đến cho cô này.

- Xong rồi, ba so Q.

Sau khi ngây người, khán giả trong phòng rất nhanh phản ứng lại, lập tức cười vang một mảnh.

Âu Dương Hiểu và bốn đồng đội khác thì mặt đều xanh mét, vẻ mặt hoảng sợ nhìn đại quân quái nhỏ giống như thủy triều kia.

- Đừng lo lắng, chạy đi!

Đồng đội phản ứng đầu tiên hô to một tiếng, lập tức chạy, chạy thẳng đến cửa vào phó bản.

Người khác thấy thế nhao nhao bừng tỉnh, cũng vội vàng đuổi theo.

Nhưng mà...

Tốc độ của bọn họ không phải là đối thủ của quái nhỏ.

Âu Dương Hiểu đang trên đường chạy trốn nhìn lại, đại quân heo số 2 và quái nhỏ phía sau đã áp vào mông phía sau, thiếu chút nữa hồn cũng bị dọa bay.

Hả...

- Đừng! Đừng đi theo tao, mày mau tránh ra đi!

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng quanh quẩn trong phòng livestream.

Cho dù cô hô như thế nào thì heo số 2 của cũng dính lên giống như thuốc cao da chó, giống như là tranh công dạo qua một vòng bên cạnh cô.

Cuối cùng.

Ngoại trừ Chiến Sĩ Thú Nhân chạy thoát trước tiên ra thì còn

lại đều là những người chơi khác đều bị quái bao phủ, lượng máu lập tức thấy đáy.

[Bạn đã chết, có muốn thả linh hồn đến mộ địa gần nhất hay không?]

Âu Dương Hiểu ngơ ngác nhìn hình ảnh đã biến thành màu xám trắng, sắc mặt xanh lét, một trận tím một trận xanh, cách màn hình điên cuồng chửi mẹ.

Nhìn thấy cảnh này.

Khán giả càng cười không được.

- Quá mẹ nó thao đản.

- Một con sủng vật tạo thành huyết án.

- Trò chơi của Hồng Hoang quả nhiên không làm cho tôi thất vọng.

- Heo số 24 giết bốn!

- Hiệu quả của tiết mục bạo tạc.

- Đã nói cô không thích hợp chơi thợ săn rồi mà?

Sau khi hoàn thành một loạt thao tác, nhiệt độ của phòng livestream hoàn toàn tăng vọt.

Thậm chí có không ít người xem đã truyền thông tin vừa mới đăng lên mạng, truyền đến trong nhóm trò chơi, lại thêm một mồi lửa cho trò chơi này.

...

- Hai triệu online rồi à?

Tổng bộ Chim Cánh Cụt và Thịnh Thú.

Các lãnh đạo cấp cao vẫn luôn chú ý đến động tĩnh của thị trường trò chơi MMO, rất nhanh đã thông qua các loại thủ đoạn, biết được tỷ lệ người chơi online của trò chơi World of Warcraft.

Trong thời gian một tuần, người chơi online đã vượt qua 2 triệu.

Tình thế này không những vượt qua Thần Dụ có được danh tiếng chèo chống ở nước ngoài, càng trực tiếp vượt qua Chim Cánh Cụt, Đao Kiếm Giang Hồ, cùng với các công ty khác tuyên bố client game.

So với dự tính của bọn họ ngay từ đầu thì cao hơn không ít.

Nhưng mà vẫn tốt.

Hai triệu online, nhiều lắm cũng chỉ là giằng co với bọn họ mà thôi.

Cuối cùng thắng thua vẫn là so năng lực vận hành dây dài của mình, còn có năng lực ứng đối sự kiện đột phát.

Lúc này mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Chỉ xem ai chịu không nổi trước.

- Loại trạng thái giằng co này cần nhất chính là tuyên bố tài nguyên và nhân thủ, tài nguyên của nhà ai trước tiên hao tổn không, hoặc là nhân thủ không theo kịp tốc độ, nhiệt độ khẳng định sẽ giảm, bị những trò chơi khác chậm rãi xâm chiếm từng bước.

- Nói về thi đấu tài nguyên, Chim Cánh Cụt chúng ta cũng không sợ ai.

Trải qua khoảng thời gian tuyên truyền lớn này, tỷ lệ online

của Đao Kiếm Giang Hồ cũng tăng lên tới 150 vạn trở lên.

Lại thêm mấy trò chơi khách hàng gần đây tuyên bố chính là thế thái mơ hồ hình thành thế lửa lẫn nhau, không có ưu thế tuyệt đối như trò chơi kia.

Đi nhầm một bước.

Đều có thể rơi vào tình trạng cả bàn đều thua.

Điều này cũng tạo thành lực phát lực của các thương nhân lớn, liều mạng tăng cường mở rộng tài nguyên, tận khả năng chiếm cứ càng nhiều thị trường MMO.

Vì thế.

Lão Tống vẫn luôn chú ý đến chuyện này cũng rất nhanh tìm đến Trần Lâm.

- Tôi vừa mới xem một chút, rất nhiều công ty đều tăng lượng đầu tư vào tuyên truyền, chúng ta có muốn theo không?

Lão Tống sợ nhất chính là loại tình huống này.

Mặc dù Hồng Hoang đã tích góp không ít tài chính, nhưng so với những tập đoàn lớn như Chim Cánh Cụt, Thịnh Thú, Cự Kình thì vẫn có chút hạt cát trong sa mạc.

Một khi lâm vào thời gian dài giằng co.

Sợ là bọn họ ngay cả tiền vốn cũng phải quăng vào.

Đến lúc đó cho dù thành công chiếm cứ thị trường thì cũng có chút được không bù mất.

Nếu bọn họ từ bỏ cục diện vất vả chống đỡ này thì lại rất không cam lòng.

Tài chính tuyên bố lại tăng thêm gấp đôi là được, không cần thiết liều tài sản với bọn họ.

Trần Lâm ngồi tại chỗ suy tư một chút, nói.

Anh còn không có tự tin đến mức có thể liều tài sản với những công ty lớn như Chim Cánh Cụt kia.

Dù sao thì phía sau người ta chính là dựa lưng vào vô số tư bản, mà Hồng Hoang bọn họ chỉ là người cô đơn mà thôi.

Lão Tống Hiển cũng biết điều này, gật đầu nói:

- Cũng chỉ có thể làm như vậy trước.

Dứt lời, anh lập tức quay người rời đi, đi ra bên ngoài an bài công việc.

...

Trong nháy mắt.

Lại là hai ngày trôi qua.

Sau khi trải qua khoảng thời gian ấp ủ lên men, cuối cùng cũng đi tới cuối tuần người chơi sinh động nhất.

Các đại hán lớn nhao nhao tăng cường sức mạnh tuyên truyền, quảng cáo trò chơi trải rộng mạng lưới, các loại livestream trò chơi do các streamer phát hành.

Thậm chí trên các video video ngắn lớn đều là các loại video trò chơi MMO có liên quan.

Cái gì mà giẫm mạnh một phát, trước giẫm dừng trò chơi này lại, trò chơi này làm sao lại là rác rưởi, tranh thủ người chơi tán đồng, lại thuận thế nói trò chơi này làm sao làm sao tốt.

Hoặc là trực tiếp mở ra các loại động cơ MMO chi quang vượt qua cách chơi của thời đại mới, chỉ kém một chút là thổi trò chơi đến trên trời có, trên mặt đất không.

Tóm lại chỉ có anh nghĩ không ra, không có bọn họ làm không được.

Chương 522: Thế Giới Này, Không Giống Bình Thường (2)

Vì tuyên truyền có thể nói là dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Mặc dù thủ đoạn ít nhiều có chút ti tiện, nhưng thị trường chính là như thế.

Dưới sự tuyên truyền mạnh mẽ phô thiên cái địa như thế, nhiệt độ của mấy nhà trò chơi lớn như Chim Cánh Cụt Thịnh Thú một đường tăng lên, tỷ lệ người chơi online đều tăng vọt lên đến hơn hai triệu.

Thần Dụ tuyên bố trước nhất càng ép mạnh hơn là 5 triệu!

Bỏ lại World of Warcraft của Hồng Hoang ở phía sau.

Tình hình này lập tức làm cho công ty này đắc ý.

- Quả nhiên, bàn về tài nguyên thì Hồng Hoang vẫn còn quá non một chút, không nhịn được nhanh như vậy.

- Tôi thấy rất nhiều người trên mạng đều nói trò chơi kia của bọn họ quá khó, vừa không chơi được nửa giờ đã chạy tới chơi trò chơi khác.

- Có thể không khó à? Tôi đặc biệt đi thử một chút, trị số quái vật tân thủ đã tràn ra nghiêm trọng, ảnh hưởng đến trải nghiệm của người chơi, loại trò chơi này có người chơi mới là lạ.

- Vừa vặn, những người chơi kia sẽ do chúng ta tiếp thu.

Cạnh tranh trong thương nghiệp vốn không có thể diện gì để

nói.

Mắt thấy sức mạnh của khách hàng Hồng Hoang không theo kịp, các công ty khác cũng không nhịn được tới giẫm một cước, thể hiện rõ ràng sự ưu tú của trò chơi nhà mình.

Cao tầng Chim Cánh Cụt đã từng thua thiệt trên tay Hồng Hoang càng đắc ý cười ha hả.

Nhưng mà...

Chuyện đúng như bọn họ tưởng tượng à?

- Có chuyện gì vậy, chơi trò chơi này thật nhàm chán.

Trong phòng cho thuê.

Một người vừa mới nghỉ ngơi xã súc, nghi ngờ thì thầm với Thần Dụ trước máy vi tính.

Anh vừa mới bị độ khó của trò chơi World of Warcraft khuyên lui, lập tức chuyển tới trong trò chơi này.

Nhưng điều kỳ quái chính là.

Anh chơi thế nào cũng không thấy thú vị.

Cho dù là tay cầm các loại kỹ năng hoa lệ, một giây một mảng lớn, nhưng lại không cảm giác được chút vui vẻ nào trong đó.

Thật giống như anh vừa giết không phải quái vật.

Mà là một đám người gỗ vậy.

Sau này.

Anh lại liên tiếp đổi mấy trò chơi client mới trên mạng, kết quả vẫn là giống nhau, nhạt như nước ốc.

- Chẳng lẽ tôi ED điện tử à?

Người thanh niên cầm điện thoại di động lên, mở camera trước ra, bản thân hoài nghi.

Nhưng vấn đề là anh mới không đến ba mươi tuổi mà thôi, chính là lúc tinh lực thịnh vượng nhất, lại thích nhất trò chơi này.

Sao lại là ED?

Đang nghĩ ngợi.

Trên điện thoại di động bỗng nhiên bắn ra một tin tức về một nhóm trò chơi.

- Các anh em, tôi lại cút về chơi World of Warcraft đây, có cùng nhau chơi hay không?

Người thanh niên liếc mắt nhìn người đưa ra tin tức, chính là đại lão MMO trong đám.

Hơn nữa giống như anh ta vừa mới bị độ khó của World of Warcraft khuyên lui, còn mắng một câu trò chơi rác rưởi trong bầy, sau đó đổi trò chơi khác.

Lúc này mới trôi qua gần nửa ngày mà thôi.

Sao lại chạy về rồi?

- Khá lắm, sợ không phải anh bị bệnh chứ?

- Sáng nay ai mắng to trò chơi kia là rác rưởi vậy?

- Ha ha, anh cũng chạy về chơi ma thú à?

- Hả? Bây giờ nhị lăng tử cậu cũng đang chơi ma thú à?

- Ừm, không biết vì sao, sau khi chơi một vòng trò chơi khác,

đột nhiên cảm thấy ma thú rất thú vị, hiện tại đã mổ nhau với đồng đội và quái nhỏ thái kê.

- Thấy quỷ, tôi cũng có loại cảm giác này, vừa định nói.

- Mẹ nó? Thì ra các người đều có loại cảm giác này à?

Các trò chơi vốn yên tĩnh lập tức trở nên náo nhiệt.

Sau đó bọn họ chấn động phát hiện nguyên nhân mình không chơi tiếp được trò chơi khác là bởi vì World of Warcraft khuyên lui!

Mặc dù trò chơi này hơi khó một chút.

Nhưng lại thật sự có cảm giác đối kháng quái vật, có cảm giác mạo hiểm.

Không giống như mấy trò chơi khác đều là một đường đánh giết, sau đó điên cuồng giao tiếp nhiệm vụ từ khoảng trắng, nếu tiếp tục đánh giết, chơi lâu cũng sẽ mệt rã rời.

Điểm quan trọng nhất là.

Là thuộc tính nói chuyện phiếm xã giao của trò chơi này!

Bởi vì độ khó của trò chơi lớn, rất nhiều người chơi đều chạy đến kênh trò chuyện tìm đồng đội để cùng nhau luyện cấp, hoặc là làm ra các loại sự kiện Ô Long bị quái nhỏ truy sát, đánh một con quái tinh anh nào đó làm rơi đồ, chia sẻ nhiệm vụ công lược.

Làm cho toàn bộ kênh trò chuyện phiếm náo nhiệt không ngừng.

Chờ khoác lác nói chuyện phiếm nói tao.

Mà đổi thành mấy khoản cạnh phẩm bên ngoài.

Lại bởi vì tốc độ thăng cấp quá nhanh, quy trình nhiệm vụ đơn nhất không cần nghiên cứu thảo luận, dẫn đến kênh trò chuyện chỉ có một ít thông báo trò chơi và tin tức lẻ tẻ, xem ra âm u đầy tử khí.

Không khí trò chơi!

Là không khí trò chơi khác biệt!

Ngay khi thanh niên đang xem xét tin tức xã súc trong nhóm chat bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, rốt cuộc hiểu được tại sao mình lại không có hứng thú chơi những trò chơi khác.

Dưới sự ngạc nhiên, anh vội vàng đóng trò chơi lại rồi trở lại mặt bàn.

Sau khi nhìn thấy ở giữa có một biểu tượng W nằm trong hình tròn, cuối cùng anh cũng thở phào nhẹ nhõm.

- May mà mình chưa xóa.

Tiện tay nhấn vào biểu tượng, mở ra trò chơi.

Không biết vì sao lần này tâm tình của anh khi đăng nhập vào trò chơi này lại có chút không giống trước đó.

Hình như có một chút chờ mong?

Đang nghĩ ngợi.

Trò chơi sáng lên.

Pháp Sư Vong Linh mà anh sáng tạo ra trước đó đập vào mắt.

Hoà Ba Vụ: Bộ Lạc

Không dừng lại, anh bắt đầu kích hoạt trò chơi, cuối cùng lại trở về thôn Tân Thủ quen thuộc với tộc Vong Linh, trong trấn

Chuông Tang.

- Thuật Sĩ Vong Linh cấp 1, có ai làm nhiệm vụ cùng với tôi hay không?

- Tiểu đội luyện cấp tân thủ thiếu một tanker.

- Đây chính là nơi sinh ra của vong linh à? Không khí thật là tốt!

- Ha ha, vừa rồi tôi gặp phải một con quái tinh anh ở bên ngoài, đánh tới mức cạn máu rồi.

- Loại oan gia lớn? Có xem tin tức hôm nay không, kết hôn bị lừa một căn nhà thảm à?

- Tôi cũng đã xem qua thông tin này, chỉ có thể nói liếm cẩu là đáng đời!

- Không đi luyện cấp mà ở đây nói chuyện phiếm à?

Vừa mới đứng vững, vô số tin tức đã điên cuồng hiện lên trong kênh trò chuyện.

Cảnh tượng vô cùng náo nhiệt kia cuối cùng cũng làm cho anh cảm nhận được sức hấp dẫn của trò chơi này, trong lòng hào khí ngút trời.

- Hoà Ba Vụ tôi chắc chắn sẽ nổi tiếng ở Azeroth!

Chương 523: Chữ Đỏ Đều Là Quái (1)

Cuối tuần đã đến.

Làm cho thị trường MMO lại nghênh đón một đợt bạo lửa.

Một tuần này, các thương nhân lớn của các công ty lớn đã hoàn toàn bộc phát vào cuối tuần này, hấp dẫn vô số người chơi nhao nhao vào hố.

Cho dù là mấy người Hứa Chú đang làm nhiệm vụ luyện cấp thì cũng có thể cảm nhận được người chơi rõ ràng nhiều hơn.

Nhất là khi học kỹ năng về thành Bạo Phong thì càng bị cảnh tượng nóng nảy trong thành làm cho nghẹn họng, phóng tầm mắt nhìn thấy trên đường phố tất cả đều là người chơi.

- Đậu xanh rau má, người này cũng quá nhiều rồi chứ?

- Hình như còn có rất nhiều người thuộc chủng tộc khác.

Mấy người Hứa Chú chậm rãi đi vào trong thành, kinh ngạc nhìn cảnh tượng người đến người đi xung quanh.

Mà nhóm người chơi đầu tiên tiến vào trò chơi có cấp độ cao lại mặc nguyên bộ trang bị, cũng lập tức trở thành tiêu điểm chú ý của những người chơi mới kia.

- Mau nhìn kìa, có đại lão!

- Trang bị thật huyễn khốc!

- Nghe nói trò chơi này có rất nhiều trang bị khó kiếm.

- Đó là đánh trong phó bản cao cấp à?

- Phó bản còn khó hơn cả dã quái, rất nhiều đội ngũ đều bị đoàn diệt.

- Đại lão, cầu mang theo!

Nhìn tin tức xung quanh không ngừng bắn ra, lòng hư vinh của Hứa Chú được thoả mãn cực lớn, ngay cả đi đường cũng mang theo gió.

Mặc dù bây giờ bọn họ cũng mới cấp 30, nhưng đối với người mới đã trải qua dã ngoại hiểm ác thì quả thật là rất trâu bò.

Nhưng mà...

Bọn họ cũng không ở lâu.

Sau khi học xong kỹ năng và giao xong nhiệm vụ, anh lại đi ra ngoài thành lần nữa.

- Bây giờ chúng ta đã cấp 30, hay là chuyển sang nơi khác luyện cấp đi?

Hứa Chú mở ra bản đồ của Đông Bộ Vương Quốc, đề nghị.

- Cũng được, dù sao thì kinh nghiệm ở Vùng Đất Ngập Nước cũng trở nên thấp hơn.

- Đi Kinh Cức Cốc thế nào? Nơi đó vừa vặn ghi chú cấp 30 - 45.

- Cốc Kinh Cức à?

Ánh mắt Hứa Chú dời xuống, nhìn về phía đại lục phía đông của Vương Quốc Đại Lục ở khu vực cực nam kia:

- Nhìn có chút xa, hơn nữa còn chưa mở điểm phi hành.

- Sợ cái gì? Trực tiếp chạy tới, vừa vặn mở một chút điểm phi hành, không chừng sau này còn có thể dùng được nữa?

- Đúng vậy, trước đó vẫn luôn luyện cấp ở Vùng Đất Ngập Nước, cũng đến lúc đi nơi khác xem thử.

Trong một tuần, bọn họ cũng chỉ mới thăm dò được một phần năm Vương Quốc Đông Bộ mà thôi.

Thế giới trò chơi này khổng lồ, quả thực vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Hơn nữa điều làm cho bọn họ vui mừng hơn nữa chính là.

Trong bản đồ trò chơi này là không có tường không khí hoặc là đầu đọc, áp dụng hình thức bản đồ không có khe hở.

Toàn bộ đại lục Vương Quốc Đông hợp thành một thể, cho dù anh từ vùng Cực Nam chạy đến Cực Bắc cũng không có vấn đề, chỉ là cần phải hao phí rất nhiều thời gian mà thôi.

Dựa theo dự đoán của bọn họ đối với tỷ lệ của bản đồ này, chạy xong toàn bộ hành trình chỉ sợ cần mấy giờ, chỉ có thể chậm rãi thăm dò, giải phóng điểm phi hành của sư thứu bên kia, như vậy mới có thể chạy tới nhanh hơn.

So sánh như vậy.

Đường đến khu vực Kinh Cức cốc chỉ cách 2 bản đồ, hình như cũng không xa lắm.

- Đã như vậy, vậy chúng ta đi qua đi.

Dứt lời, mấy người trong đội ngũ không dừng lại nữa, từ cửa chính rời khỏi thành Bạo Phong.

...

Hai mươi phút sau.

Cuối cùng bọn họ cũng tới đích, trong một sơn cốc giống như là rừng cây viễn cổ.

Là khu vực gần biển phía nam của Vương Quốc Đông Bộ, thảm thực vật nơi này quả thật rậm rạp hơn rất nhiều so với những khu vực khác.

Tiểu đội năm người đi ở bên trong, lập tức bị cảnh tượng xanh um tùm trước mắt làm cho chấn động.

- Đây chính là Kinh Cức cốc à?

- Quá mạnh, lá cây và hoa văn đều xử lý từng chi tiết nhỏ.

- Hình như còn chưa có ai đến đây luyện cấp.

- Đội thứ nhất cũng chỉ mới qua cấp 30 mà thôi, chờ thêm mấy ngày nữa sẽ có thêm người.

- Vừa vặn, không ai cướp quái với chúng ta.

Nói xong, mấy người đều không ngăn được ánh mắt sáng ngời, có loại khoái cảm chiếm tài nguyên trước người khác một bước.

Ở bên ngoài đơn giản thử cường độ của quái vật một chút, không có vấn đề gì.

Tiểu đội năm người lập tức đẩy vào trong, bắt đầu thăm dò ở trong Kinh Cức Cốc.

Trên đường đi.

Bọn họ vượt qua rừng cây, xuyên qua cầu treo, khai hoang di tích.

Bởi vì có kinh nghiệm đi phó bản, cho nên một đường cũng là hữu kinh vô hiểm, hoàn thành mấy nhiệm vụ gặp được ven đường.

Pháp sư có điểm kinh nghiệm cao nhất cũng từ cấp 30 lên tới cấp 31, năng lực sát thương chủ lực lại một lần nữa tăng lên.

- Mọi người mau nhìn kìa! Bên kia có một con quái nhỏ dáng vẻ rất kỳ quái.

Đột nhiên, lão Giang là thợ săn trong đội ngũ la lên một tiếng.

Mọi người nhìn theo tiếng kêu, chỉ thấy một bóng dáng giống như cương thi còng lưng, trên đầu có chữ đỏ, lại có vẻ không hợp với quái vật cá sấu xung quanh.

- Chẳng lẽ là quái tinh anh à?

Vẻ mặt Hứa Chú vui mừng.

Quái vật tinh anh trong trò chơi này sẽ rơi xuống các loại trang bị đặc biệt màu xanh lá và trang bị màu xanh lam, cơ bản vừa mới ra sẽ bị một đám người chơi vây đánh.

Bây giờ lại không có người đến cướp, chẳng lẽ bọn họ có thể độc chiếm trang bị à?

- Lên, giải quyết nó trước đi!

- Quái tinh anh, tôi đến rồi đây!

- Ha ha, lại có trang bị rồi.

Mấy người còn lại đều cực kỳ kích động, không có chút lời nhảm nào, trực tiếp vọt về hướng quái cương thi kia.

Mà quái cương thi kia đụng phải bọn họ, rõ ràng cũng sửng sốt một chút, sau đó xoay người bỏ chạy.

- Hả? Con quái này còn rất thông minh, lại còn biết chạy trốn.

Hứa Chú kinh ngạc nói, vội vàng dùng bình thuốc tăng tốc mà trước đó ngẫu nhiên lấy được, thoáng cái đã đuổi kịp con quái cương thi kia.

Hàn Băng Tiễn!

Còn chưa động thủ.

Kỹ năng Hàn Băng Tiễn của Pháp Sư đã phát động, lướt qua bên cạnh anh, ba một phát nổ tung trên người Cương Thi Quái, làm cho nó tiến vào trạng thái giảm tốc.

- Pháp sư tốt lắm!

Mấy người còn lại hưng phấn reo hò, lập tức hơi đi tới khởi xướng tấn công quái cương thi.

Nhưng mà...

Một giây sau.

Từ trên người đối phương bộc phát ra một kỹ năng, liên tiếp nhắc nhở bỗng nhiên bắn ra ở trước mặt bọn họ.

Chương 524: Chữ Đỏ Đều Là Quái (2)

[Bạn bị người chơi bộ lạc "Thức Nhắm Gà" tấn công.]

Hả?

WTF?

Đám người Hứa Chú lập tức ngây người.

Sau đó đột nhiên phản ứng lại.

- Mẹ nó! Đây không phải quái! Là người chơi của bộ lạc!

- Lại có người chơi bộ lạc chạy đến bên này à?

Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng con quái tinh anh này lại là một người chơi, hơn nữa còn là từ bộ lạc bên kia chạy tới.

Đây là lần đầu tiên bọn họ gặp phải bộ lạc, trong lòng khó tránh khỏi có chút ngạc nhiên.

Bởi vì giữa các trận doanh khác nhau lại là biểu hiện chữ đỏ, nói cách khác có thể tùy ý tấn công!

- Làm sao đây? Có nên xử lý anh ta không?

Hứa Chú có chút do dự.

- Làm! Vì sao không làm? Đây đã là chữ đỏ, hơn nữa còn là trận doanh đối địch.

- Chữ đỏ đều là quái, chơi anh ta đi!

Nói xong, công kích lại lần nữa bộc phát, đổ xuống đối phương.

Người chơi của bộ lạc kia song quyền khó địch tứ thủ, trong nháy mắt đã bị đánh sạch lượng máu.

Trước khi ngã xuống đất còn gửi tin nhắn liên tiếp, giống như là đang mắng người.

Chỉ là bởi vì chủng tộc của trận doanh khác biệt nên văn tự hai bên cũng không hiểu được, biến thành một chuỗi ký hiệu loạn mã.

[Thức Nhắm Gà tử vong, vinh dự tiêu diệt quân hàm: Binh Sĩ (Thu hoạch được điểm cống hiến: 4)]

- Hả? Giết người chơi của bộ lạc còn có điểm vinh dự à?

Vẻ mặt Hứa Chú vui mừng.

Anh nhớ kỹ cách chơi PVP sau khi lên cấp 10, có thể thông qua điểm vinh dự để đổi trang bị và vật phẩm.

Đây chẳng phải là nói.

Chỉ cần anh giết đủ người của bộ lạc, thăng lên quân hàm là có thể mua được những trang bị cấp cao kia à?

- Thi thể của anh ta vẫn còn ở đây, chờ chút nữa là sẽ hồi sinh.

- Hay là... Chúng ta thủ ở đây để kiếm điểm vinh dự đi?

Lão Giang kích động, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm thi thể của bộ lạc không buông.

Lời này vừa nói ra, hai mắt người khác cũng sáng ngời, trực tiếp ngồi chờ tại chỗ.

Quả nhiên.

Chỉ khoảng hai phút sau, người chơi của bộ lạc kia lại phục sinh trong một trận ánh sáng, xuất hiện ở nơi vừa chết.

Chỉ là không đợi anh chạy trốn, mảng lớn công kích lại lần nữa rơi xuống, miểu sát anh tại chỗ, chỉ để lại một chuỗi ngữ khí thú nhân hùng hổ.

Sau này.

Anh lại thử sống lại hai lần nữa.

Lại đều bị mấy người Hứa Chú ngăn cản, lưu lại mấy tấm bia mộ.

- Chúng ta làm như vậy có phải quá tiện hay không?

- Em... Hình như thật sự có chút không đạo đức.

- Vậy thì thôi đi, giết mấy lần được rồi, luyện cấp quan trọng hơn.

Dù sao thì giữa hai bên cũng không có thâm cừu đại hận gì.

Liên tiếp giết chết đối phương mấy lần, sau khi quen thuộc cách chơi PK dã ngoại này, anh cũng từ bỏ việc ngồi chờ, đến nơi khác tiếp tục luyện cấp.

Người chơi của bộ lạc kia cũng nhân cơ hội này sống lại thoát khỏi vùng rừng rậm này, thẳng đến bờ biển phía nam.

Cứ như vậy.

Tiểu đội năm người vừa luyện cấp vừa đẩy tới.

Rất nhanh chóng, bọn họ đã tới một khu kiến trúc có tên là [Sân Thi Đấu Cổ Lạp Bash].

[Anh đã tiến vào khu vực PVP, xin chú ý an toàn.]

Khu vực PVP dã ngoại!

Nhìn thấy nhắc nhở, vẻ mặt Hứa Chú biến đổi.

Anh nhớ trước đó có người đã nói qua trong kênh trò chuyện, khu vực PVP được đánh dấu, ngoại trừ người trong đội ngũ ra, mặc kệ ai đi vào đều sẽ trực tiếp biến thành trạng thái đối địch.

Cho dù là cùng trận doanh thì cũng giống nhau!

- Loại nơi như thế này sao lại có khu vực PVP?

Mấy người tò mò đi vào trong, đồng thời cẩn thận đề phòng xung quanh.

Chỉ là rất nhanh, cặp mắt của bọn họ đã trừng lớn, gắt gao nhìn chằm chằm sân thi đấu hình tròn, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

- Rương bảo vật!

- Nơi này lại có rương bảo vật!

Không sai.

Chính là rương bảo vật!

Cứ như vậy, trong sân thi đấu không có bất kỳ che chắn nào, cũng không có bất kỳ quái vật nào.

Nào còn ngồi vững được nữa, anh vội vàng nhảy vào sân thi đấu hình tròn, đi thẳng đến rương bảo vật.

[Rương bảo vật của sân thi đấu.]

Mở ra!

Hứa Chú nhấn nút mở, trực tiếp lựa chọn mở rương bảo vật.

Sau khi đọc xong, lạch cạch một tiếng, Rương Bảo Vật mở ra, bộc phát ánh sáng màu vàng loá mắt.

Một danh sách vật phẩm cũng theo đó bắn ra.

[87 bạc 51 đồng.]

[Đồ trang sức của cao thủ trong sân thi đấu (Màu xanh lục)]

[đai lưng Thiên sứ trị liệu (Màu xanh lục)]

[Sân thi đấu có một mảnh che tay (Màu xanh lam)]

- Mẹ nó! Trang bị màu xanh lam! Còn có hai kiện trang bị màu xanh lục!

Hứa Chú trực tiếp nói tục một tiếng, làm cho trong lòng mấy đồng đội đang chờ đợi không khỏi run lên.

- Một xanh lam, hai xanh lục? Cậu xác định à?

- Rương bảo vật này cũng quá mập rồi chứ?

- Nhanh, mau gửi ảnh chụp màn hình trang bị ra tôi xem thử!

Phải biết rằng bọn họ đánh nhiều phó bản như vậy, làm nhiều nhiệm vụ như vậy, trên người cũng chỉ có một hai món trang bị màu xanh lam mà thôi.

Mở rương bảo vật này ra là có thể lấy ra một món, quả thực làm cho bọn họ giật nảy mình.

Nhất là sau khi nhìn thấy ảnh chụp của trang bị mà Hứa Chú gửi đi thì càng kích động không thôi, gọi thẳng là phát đạt.

Quả nhiên.

Dẫn trước người chơi khác đến bản đồ mới khai hoang là có ưu thế.

Sân thi đấu này thiết lập một rương bảo vật như vậy, rõ ràng chính là vì khơi lên tranh đấu giữa các người chơi.

Chờ sau này bên này người trở nên nhiều hơn, muốn cướp được rương bảo vật sẽ không dễ dàng như vậy, không ai sẽ trơ mắt nhìn anh độc chiếm cả.

- Không biết rương bảo vật còn đổi mới hay không, thừa dịp hiện tại không có ai, chúng ta dứt khoát luyện cấp ở bên cạnh trước, thế nào?

- Tán thành!

Hạ quyết tâm, tiểu đội năm người lập tức xoay người rời đi, chuẩn bị tìm một địa điểm thích hợp để luyện cấp ở gần đây.

Lại là lúc này.

Biến cố xuất hiện!

- Phanh!

Một tiếng vang nặng nề vang lên, bạn cùng phòng mục sư bị đập choáng tại chỗ.

Bốn phía vốn trống trải đột nhiên hoảng hốt, xuất hiện bốn đạo tặc vong linh, lập tức khống chế bọn họ.

Ngay cả Thánh Kỵ Sĩ còn lại là Hứa Chú cũng bị Hàn Băng Tiễn lướt qua bên ngoài sân bắn trúng, tốc độ trở nên chậm hơn.

Chương 525: Đoàn Chiến Vạn Người (1)

Một bóng dáng quen thuộc từ bên ngoài vội vàng chạy đến.

Rõ ràng là pháp sư của bộ lạc bị bọn họ giết mấy lần trước đó!

- Mẹ nó! Là người của bộ lạc, tên kia trở về gọi người của bộ lạc đến giúp đỡ!

Đám người Hứa Chú lập tức phản ứng lại, vội vàng tránh thoát khống chế tiến hành phản kích.

Nhưng mà...

Đối phương hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến.

Gọi tới đều là đạo tặc am hiểu PK nhất, dựa vào chủ lực sát thương bạo phát cường đại, thuần thục giải quyết hết mục sư và thợ săn giòn nhất.

Mặc dù Pháp Sư dựa vào kỹ năng Thiểm Thước thuấn di thoát khỏi vòng vây, nhưng vẫn bị hai đạo tặc gia tốc đuổi kịp, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Hứa Chú da dày thịt béo và một chiến sĩ khác song quyền nan địch tứ thủ, cuối cùng cũng rơi vào dưới quần ẩu.

- Chủ quan, ai biết Độc Tử kia lại đi gọi cứu binh.

Thợ săn lão Giang hùng hổ nói, chết vô cùng biệt khuất.

- Có thể lập tức gọi tới nhiều bộ lạc như vậy, chẳng lẽ gần đây

có biện pháp thông tới đại lục Kalimdor à?

- Chắc là không sai, nơi này cách bờ biển gần như vậy, tôi hoài nghi bọn họ là ngồi thuyền tới.

Trước đó khi đến thành Bạo Phong thì bọn họ đã từng ngồi thuyền đi đến những nơi khác.

Nếu như nơi này là nơi giao thông giữa hai đại lục, vậy chỉ sợ sau này cũng sẽ náo nhiệt.

Nói một cách khác.

Cái Kinh Cức cốc này.

Đây có lẽ là nơi mà hai bên sẽ va chạm nhau.

Nếu như bị đối phương chiếm cứ, vậy thì không thể nghi ngờ gì nữa, Liên minh bọn họ sẽ rơi vào thế yếu.

- Phải nhanh chóng thông báo cho người khác mới được!

Hứa Chú dứt lời, nhanh chóng mở giao diện công hội, công bố tin tức này ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, công hội nói chuyện phiếm đều sôi trào.

Tin tức càng là lấy thế càn quét, truyền khắp toàn bộ trận doanh liên minh.

- Nhanh nhanh nhanh, bên phía Kinh Cức Cốc phát hiện người chơi của bộ lạc!

- Nghe nói bên kia có rương bảo vật sân thi đấu, có thể mở ra trang bị màu xanh lam.

- Mẹ nó? Người chơi của bộ lạc tấn công rồi à?

- Mở rương bảo vật có thể mở ra trang bị màu xanh lam à?

- Vậy còn chờ gì nữa, đi Kinh Cức cốc thôi!

...

Tin tức bộ lạc xuất hiện đã trực tiếp nổ ra một đống lớn người chơi liên minh đang luyện cấp.

Bọn họ cắm đầu cày quái làm nhiệm vụ hơn một tuần, rất nhiều người chơi đối địch ngay cả gặp cũng chưa từng gặp, càng không biết là chuyện gì.

Bây giờ nhận được tin tức đối phương tấn công, còn có rương bảo vật màu xanh có thể mở ra trang bị, bọn họ đâu còn ngồi im được nữa, nhao nhao xông ra khỏi chủ thành, đi thẳng đến Kinh Cức cốc.

Các công hội lớn càng là tổ chức nhân thủ, trùng điệp tiến về phía trước.

Cùng lúc đó.

Trong trận doanh của bộ lạc ở bên kia.

Vô số người chơi lao tới cảng, cảnh tượng vô cùng nóng nảy.

Ngày thường ở Vương Quốc Đông Bộ cũng chưa từng thấy Thú Nhân, Ngưu Đầu Nhân, Cự Ma, bây giờ lại có thể thấy được khắp nơi, trải rộng trên thuyền dưới thuyền.

- Xông vịt! Đi liên minh cướp trang bị, chiếm vị trí luyện cấp!

Trong phòng livestream, Âu Dương Hiểu vừa lên tới cấp 30 đã xen lẫn trong đại bộ đội, xem náo nhiệt không chê chuyện lớn hoan hô lên.

Cảnh tượng hùng vĩ kia.

Khán giả rung động không thôi.

- Người chơi như vậy cũng quá nhiều rồi!

- Nói ít thì cũng có hơn một ngàn chứ?

- Nhưng mà vẫn không có chút cảm giác giật lag nào, server của Hồng Hoang thật sự rất mạnh.

- Nghe nói bên Liên Minh cũng bắt đầu triệu tập nhân thủ, số lượng không thấp hơn một ngàn, mà lại vẫn luôn tăng lên.

- Thiên Nhân Đoàn Chiến, như vậy cũng quá thoải mái rồi!

- Không biết đánh lên sẽ như thế nào, cũng đừng giống như Chim Cánh Cụt, trăm người trực tiếp kẹt chết.

Đối với một trò chơi MMO, người chơi phải chịu hạn chế cao nhất vẫn luôn là nơi bị người lên án.

Một trò chơi tốt có thể miễn cưỡng duy trì đoàn chiến trăm người, nếu nhiều hơn nữa có lẽ sẽ sinh ra độ trễ nghiêm trọng.

Chỉ kém một chút.

Thậm chí một tiểu đội năm người tiến vào phó bản cũng phải che giấu đồng đội che giấu kỹ năng đặc hiệu, cuối cùng làm cho chỉ có thể nhìn thấy tên của đồng đội.

Nguyên nhân trong đó đơn giản chính là ưu hóa trò chơi không đúng chỗ và server quá kém.

Mặc kệ là loại nào, đầu tư nhân lực và vật lực đều là chỉ số tăng lên hiện tại, cho nên rất ít có công ty trực tiếp kéo căng.

Dù sao thì phí dụng và tiền thuê mỗi tháng cũng không thấp.

- Oa, đến rồi! Chúng ta đến Đông bộ Vương Quốc!

Lúc này, giọng nói của Âu Dương Hiểu lại truyền đến, cắt đứt cuộc nghị luận của đám người.

Chỉ thấy sau khi bọn họ ngồi thuyền vượt qua biển, cuối cùng chậm rãi lái vào trong một cảng tên là Bảo Tàng.

Mở ra bản đồ xem xét.

Nơi này chính là vùng cực nam của Kinh Cức cốc.

Cũng chính là giới của trận doanh Liên Minh.

Đối với người chơi lần đầu tiên tới bộ lạc này thì đương nhiên là vô cùng hưng phấn, sau khi xuống thuyền lập tức đi dạo khắp nơi.

Nhận nhiệm vụ, hoặc là quen thuộc hoàn cảnh.

Đồng thời lại có chút khẩn trương.

Sợ người chơi liên minh đột nhiên xuất hiện.

Nhưng không ngờ.

Lúc này có mấy tin nhắn xuất hiện trên kênh trò chuyện khu vực.

- Các anh em, ở sân thi đấu sắp đánh nhau to, mau tới hỗ trợ!

- Liên minh chó má này lại thủ bên cạnh thi thể của chúng tôi, có ai tới cứu hay không?

- Liên minh quá nhiều người, một đám người đến, đã sắp không thủ được sân thi đấu rồi!

Nhanh như vậy đã đánh nhau rồi à?

Một đám người chơi bộ lạc vừa chạy tới thì giật mình.

Bọn họ rất rõ ràng, bên này là địa bàn của Liên Minh, cách chủ thành rất gần, chạy tới có thể nhanh hơn bộ lạc rất nhiều.

Vội vàng buông chuyện trong tay xuống, dọc theo bản đồ đi thẳng đến sân thi đấu.

Sau khi chờ đến, quả nhiên nhìn thấy có một đám người đang đánh nhau ở bên ngoài sân thi đấu, phóng tầm mắt nhìn tới tất cả đều là chữ đỏ.

Sau khi nghe ngóng một chút.

Lúc này lão mới hiểu rõ chuyện từ đầu đến cuối.

Thì ra ngay từ đầu, quân tiên phong hai bên còn bình an vô sự, ở hai bên của sân thi đấu giằng co, người cũng không tính là quá nhiều.

Kết quả thật là chết không chết.

Mấy người bị tiểu đội bộ lạc giết chết trước đó ở đây đã gọi một đống người tới báo thù, vây mấy người chơi bộ lạc kia lại.

Mấy người chơi của bộ lạc kia không nhịn được, cũng trở về kéo người, lại làm đội ngũ công hội liên minh bên này.

Chương 526: Đoàn Chiến Vạn Người (2)

Người chơi hai bên càng kéo càng nhiều, cộng thêm ngôn ngữ không thông.

Trực tiếp ma sát tiểu đội ngay từ đầu, biến thành đoàn chiến công hội.

Cuối cùng càng ngày càng nghiêm trọng, tin tức truyền về trong chủ thành của trận doanh của mình, mới có cục diện như bây giờ.

- Mẹ nó, như vậy cũng được à?

Người chơi vừa đuổi tới hiện trường thì lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, nhìn cảnh tượng đông nghịt khoa trương kia.

Nhưng rất nhanh bọn họ đã phản ứng lại.

Không phải đây chính là thời cơ tốt nhất để kiếm điểm vinh dự à?

Đâu còn nói nhảm nhiều như vậy, nhao nhao gia nhập vào trong chiến trường.

Trong lúc nhất thời.

Toàn bộ sân thi đấu đều là người chơi.

Hai bên cộng lại có khoảng mấy ngàn người, cách sân thi đấu điên cuồng tấn công, kỹ năng rậm rạp nối thành một mảng, nhiều đến mức gần như không thấy rõ.

- Đi chết đi, liên minh chó má!

Âu Dương Hiểu điều khiển thợ săn Cự Ma của mình, kích động hô to trong đám người, vừa ra sức bắn về phía đối diện.

Có loại khoái cảm đứng ở trong mưa bom bão đạn sát thương chủ lực.

Những người chơi bộ lạc khác cũng phấn chấn không thôi, hô to gọi nhỏ xông vào chiến trường, vung kỹ năng không cần tiền về phía nơi có nhiều kẻ địch nhất.

Sau khi chết, anh lại lập tức từ mộ địa chạy về phục sinh, phục sinh tiếp tục tấn công, nhắc nhở số không rõ không ngừng bắn ra.

- Quá thoải mái! Quá thoải mái!

- Đây mới gọi là kéo bè kéo lũ đánh nhau chứ!

- Giá trị vinh dự tăng còn nhanh hơn cả lúc PK!

- Đối phương lại có đại bộ đội tới!

- Xông lên, các anh em, giết sạch liên minh!

Bên bộ lạc khí thế như hồng.

Bên phía liên minh cũng không cam lòng yếu thế.

Mắt thấy chiến tuyến bị đẩy trở về, sân thi đấu sắp thất thủ, lại lập tức có lượng lớn viện quân từ thành Bạo Phong chạy đến, đẩy chiến tuyến trở về.

Người chơi hai bên càng ngày càng nhiều.

Từ hơn hai ngàn trước đó, dần dần tăng lên đến tình trạng bốn năm ngàn.

Cho đến lúc này.

Trò chơi đều chưa từng xuất hiện hiện tượng lag.

Làm cho người chơi và khán giả trong phòng livestream đều rung động.

- Quá mạnh! Năm ngàn người cùng tham gia đều không sụp.

- Cái gì mà server Thần Tiên?

- Loại cấp bậc Server này, một tháng đầu tư nói ít cũng phải mấy chục triệu!

- Hồng Hoang thật đúng là đại thủ bút.

- Vậy mà thừa dịp tôi ăn trưa lại đánh lên, chờ tôi, tôi đến ngay!

- Không chịu nổi nữa, tôi cũng muốn tải trò chơi này về chơi thử!

Cảnh tượng chiến đấu hùng vĩ khiến khán giả nóng mắt không thôi.

Không ngồi yên được nữa, nhao nhao chạy tới tải trò chơi.

Mà một chút người chơi đã chơi trò chơi này, dứt khoát ngay cả cơm trưa cũng không muốn ăn, vội vàng chạy về nhà hoặc ký túc xá bật máy tính lên, lên mạng tham gia trận đại chiến này.

Rất nhanh chóng.

Bởi vì lo lắng Server không chịu nổi, người chơi đang xem online cũng nhận được tin tức tương tự, dẫn đến một mảng lớn chấn động.

- Mẹ nó! Năm ngàn người đoàn chiến mà vẫn không lag à?

- Đã đánh nhau ở Kinh Cức Cốc rồi à?

- Vậy còn chờ gì nữa! Mau nhanh tới vớt điểm vinh dự!

- Các anh em xông lên đi! Đánh ngã mấy nhóc con của bộ lạc!

Sau khi không còn nỗi lo, những người chơi vốn đang luyện cấp ở các nơi cũng đều cưỡi Sư Thứu chạy về chủ thành, trùng điệp chạy về phía cốc Kinh Cức.

Trên đường đi.

Có thể nhìn thấy bóng dáng người đi đường kéo dài không dứt.

Vẫn luôn từ cửa thành kéo dài đến bên phía cốc Kinh Cức.

Ngay cả một số người có cấp độ không đạt tiêu chuẩn cũng đều chạy tới tham gia náo nhiệt.

...

- Ha ha ha, thoải mái!

Hiện trường Kinh Cức cốc, mấy người Hứa Chú cũng tham gia trận đại chiến này.

Bọn họ ở đây có thể nói là như cá gặp nước, chuyên chọn những tàn huyết và cấp thấp kia.

Bắt được chính là giết.

Giá trị vinh dự dâng lên ào ào.

- Tôi muốn lên, nhớ hỗ trợ tôi!

Hứa Chú hô to một tiếng, mang theo mấy kỹ năng phòng ngự của Thánh Kỵ Sĩ trên người mình, bỗng nhiên xông ra khỏi đội ngũ, đi thẳng đến đối diện.

Trong nháy mắt.

Ở giữa hai bên trận doanh của anh đã trở thành tiêu điểm của vô số người vây đánh, phô thiên cái địa tấn công về phía anh.

- Tôi ai da, may mắn là tôi có kỹ năng bảo vệ tính mạng.

Nhìn đặc hiệu tấn công gần như đầy màn hình, Hứa Chú rụt cổ một cái, nào dám dừng lại, một đầu tiến vào trong đám người bộ lạc đối diện.

[Kính dâng!]

Kỹ năng quần công rời tay, dưới chân bộc phát mảng lớn ánh sáng thánh, mang đi một mảnh tàn huyết.

Tiếp theo các loại kỹ năng tấn công dừng lại điên cuồng theo, mặc kệ đánh hay không đánh trúng.

Cuối cùng.

Thời gian của kỹ năng phòng ngự kết thúc.

Anh bị giết chết trong nháy mắt, linh hồn xuất hiện trong mộ địa kín người hết chỗ.

- Ài hắc, lần này giết 8 người, kiếm lớn rồi.

Hứa Chú cũng không tức giận bởi vì bị giết, ngược lại mừng rỡ liếc nhìn ghi chép chiến đấu.

Chỉ trong một chút vừa rồi, anh đã trực tiếp giết chết 8 người, quả nhiên cấp độ cao vẫn có ưu thế.

- Chỉ có 8 người mà thôi, chờ anh chạy xong thì tôi sẽ giết 10 người.

Trong kênh chat, giọng nói trêu chọc của pháp sư vang lên.

Anh là nghề nghiệp tấn công từ xa, vô cùng an nhàn trong chiến đấu loại này.

Một cơn bão tuyết ném tới trong đám người đối diện, nhắc nhở đánh giết đã cùng với hoạn điên, không ngừng nhảy ở trên màn hình.

Mấy đồng đội khác cũng là chủ lực ra sức sát thương, chuyên chọn kỹ năng ném nhiều người, mỗi người hưng phấn không thôi.

- Đúng không, đây mới là dáng vẻ mà MMO nên có, chứ tùy tiện mấy trăm người mà đã lag muốn chết thì chơi kiểu gì.

- Tôi vẫn là lần đầu tiên chơi qua đoàn chiến kích thích như thế, nhất định phải giết đủ vốn mới được.

- Hôm nay chỉ chờ ở đây, cũng không đi nữa!

Mặc dù trận đại chiến này là do bọn họ gây nên, nhưng nhìn thấy cảnh tượng khoa trương trước mắt vẫn bị giật nảy mình.

Người chơi hai bên trận doanh gần như trải rộng toàn bộ Kinh Cức Cốc, đầy khắp núi đồi.

Có người còn trực tiếp giết tới phía sau bọn họ, mang theo mấy người đi sau đó bị quần ẩu đến chết, ngay cả lượng máu làm sao biến mất cũng không thấy rõ.

Lộn xộn.

Trận doanh hai bên đều lộn xộn.

Trong kênh chat của các công ty lớn, từng tiếng la hét chỉ huy không ngừng vang lên, kích động phấn khởi phát động tấn công đối phương.

Chương 527: Tan Cuộc À? Đừng Mơ!

- Lão Tam, nhanh! Nhanh đi gọi tất cả thành viên công hội đến chơi trò chơi này, sau này toàn bộ chủ lực của công hội chúng ta sẽ tập vào trong trò chơi này!

- Tính sai, không ngờ cách chơi PK của trò chơi World of Warcraft này lại bùng nổ như thế, anh tranh thủ thời gian đi thu mua thêm một nhóm trang bị cao cấp trở về!

- Để cho mấy người Ngô Lượng đừng chơi Thần Dụ nữa, đều đến đây xây dựng công hội nhận người, chúng ta sẽ trở thành công hội lớn thứ nhất của liên minh!

- Bạo! Nhiệt độ của trò chơi này tuyệt đối sẽ bạo!

Một trận đại chiến rốt cục làm cho các lãnh đạo cấp cao của các công hội lớn cảm nhận được tiềm lực to lớn của World of Warcraft, nhao nhao thay đổi sách lược, triệu tập toàn bộ thành viên từ các trò chơi khác trở về.

Không vì cái gì khác.

Cũng bởi vì cách chơi PK của trò chơi này quá mạnh!

Cho dù là những người chơi già đã chơi qua vô số game MMO như bọn họ thì cũng cảm giác nhiệt huyết sôi trào, đã rất nhiều năm không thể nghiệm qua loại chiến đấu thoải mái lâm ly này.

Cho nên bọn họ rất nhanh đã đưa ra kết luận.

Trò chơi này sẽ hot!

Hơn nữa là cực kỳ hot!

Chờ hôm nay video đại chiến của trận doanh này truyền ra, tất nhiên sẽ gây nên sóng to gió lớn trong toàn bộ vòng trò chơi.

Mà bọn họ muốn làm chính là kéo tất cả chủ lực của công hội qua đó, vượt lên trước một bước chiếm cứ tài nguyên.

Cơ hội công hội của bọn họ dương danh lập vạn!

...

Trận doanh đại chiến vẫn đang tiếp tục.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người, trận chiến đấu này kéo dài ròng rã sáu giờ, từ giữa trưa đánh tới buổi chiều tối cũng không có bất kỳ dấu hiệu nào là muốn dừng lại.

Ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng, không ngừng có người chơi từ các nơi chạy đến.

Nhất là sau sáu giờ chiều, một đám người tan tầm tan học về nhà, vội vàng khó chịu đăng nhập trò chơi, lại thêm một mồi lửa cho đại chiến.

- Tan cuộc à? Đừng mơ

- Lão tử nghẹn nửa ngày rốt cục tan tầm, chính là vì tham gia đoàn chiến!

- Sao hoạt động lớn như vậy có thể thiếu tôi được chứ?

- Nhanh, bây giờ vẫn còn đánh đấy, mau qua đó giúp!

- Ha ha, đám tiểu tể tử à, tôi đến đây!

- Hôm nay tôi phải giết xuyên đối diện!

Người chơi đi làm, đi học cuối tuần cũng không phải là số ít.

Lúc ban ngày chỉ có thể lén lút quan sát.

Hiện tại được tự do, đương nhiên không chịu lãng phí từng giây từng phút, thậm chí ngay cả cơm tối cũng không ăn, mở máy vi tính chạy thẳng đến Kinh Cức Cốc.

Kết quả xem xong khá lắm, người còn nhiều hơn ban ngày.

Từ bốn, năm ngàn trước đó tăng vọt lên đến gần mười ngàn.

Làm cho người chơi trò chơi khác cũng chấn động.

…

Buổi tối cuối tuần là thời điểm người chơi đông đúc nhất trong một tuần.

Cũng là lúc tin tức được truyền bá nhanh chóng nhất.

Rất nhiều người vừa mới tan tầm tan học về nhà đã giống như ngày thường, ăn xong cơm tối thì bật máy tính lên, chuẩn bị chơi trò chơi giải trí.

Nhưng mà...

Đúng lúc này.

Một tin tức nặng ký đột nhiên lấy tư thế vô cùng tấn mãnh quét qua toàn bộ vòng tròn trò chơi.

- Các anh em, nhanh lên! Mau tới World of Warcraft, trò chơi này PK thật quá thoải mái!

- Mẹ nó, mấy ngàn người đại chiến trong cùng 1 khu vực mà server cũng không sập, làm tôi thấy nhiệt huyết sôi trào.

- Vẫn chưa ngừng đánh từ giữa trưa tới ban đêm, mấy công hội lớn đều dẫn người chạy tới chi viện, nhìn thông báo trong kênh trò chuyện mà cũng thấy nhiệt huyết sôi trào rồi náo nhiệt.

- Các streamer đều đến đó rồi, cảnh tượng kia quả thực là quá kích thích.

Chơi MMO nhiều năm như vậy, bọn họ làm sao thấy qua loại đại chiến PK quy mô này, lập tức không chờ đợi được, nhao nhao tải World of Warcraft về chơi thử.

Những người chơi khác vừa nhận được tin tức thì rung động không thôi.

Mấy ngàn người PK cùng một chỗ.

Các streamer cùng nhau ra trận?

Bọn họ tò mò chạy tới các phòng livestream lớn xem xét.

Kết quả vừa tiến vào trong phân khu của World of Warcraft, cảnh tượng PK thuần một sắc đập vào mắt.

Trong kênh livestream, tùy tiện chọn vào một phòng livestream đều là streamer và bạn của mình hô to gọi nhỏ, chỉ huy chiến đấu, xem ra rất hưng phấn.

Sau khi nhìn thấy hình ảnh của trò chơi, hai mắt bọn họ càng trợn tròn, khó có thể tin được.

Người à?

Người đếm mãi không hết.

Vẻn vẹn chỉ là một khu vực của 1 streamer mà đã có ít nhất mấy trăm người đang điên cuồng đối kháng, trái phải giằng co.

Phía sau chiến tuyến càng có nhiều người chơi liên tục không

ngừng chạy đến, gia nhập vào trong chiến đấu.

Rất nhiều đạo tặc đang ẩn nấp ở khu vực biên giới, triển khai liều mạng kịch liệt với kẻ địch lạc đàn để phục sát.

Ánh sáng của đoàn đội trị liệu phía sau lấp lóe, trợ giúp cho người chơi cấp cao ở tiền tuyến.

Sau khi bọn họ trị liệu xong, tập thể chiến sĩ nghề nghiệp tấn công, hung hăng tiến vào trong đám người đối diện, trắng trợn đồ sát.

Mỗi nghề nghiệp đều có biểu hiện riêng.

Toàn bộ cảnh tượng cực kỳ ngoạn mục.

- Mẹ nó! Trò chơi này nhìn thật sảng khoái.

- Mấy ngàn người đoàn chiến, đây cũng quá hùng vĩ rồi.

- Hơn nữa nghề nghiệp thật phong phú, mỗi loại nghề nghiệp đều có đặc điểm của mình, còn có thể phối hợp với nhau.

- Quá mạnh, cảnh tượng này quả thực tuyệt vời!

- Đã thật lâu không thấy MMO trâu bò như vậy.

- World of Warcraft phải không? Mau tải về đi!

Trong phòng livestream, khán giả nhìn cảnh chiến đấu trong nháy mắt đã bắt được trái tim của vô số người chơi, trực tiếp ném vào trong lòng việc chơi những trò chơi khác, chạy tới tải Game Online về.

Bởi vì chênh lệch quá lớn!

Anh còn chậm rãi làm nhiệm vụ thăng cấp, mỗi một lần đều làm việc giống như là người máy.

Người ta đã đánh đoàn chiến.

Hơn nữa còn là đoàn chiến cỡ lớn cấp bậc mấy ngàn người.

Sao có thể làm cho bọn họ không động lòng được?

Cho dù không hướng về đoàn chiến thì cũng đều bị hấp dẫn thật sâu bởi hoàn cảnh xã giao giữa công hội trò chơi và người chơi.

Ừm!

Chính là xã giao!

Đối với một trò chơi MMO thì thuộc tính xã giao là cực kỳ quan trọng.

Bọn họ nhìn thấy những thuộc tính xã giao khác mà cạnh phẩm không có mạnh.

Các người chơi tự phát tổ chức, cùng nhau chống đỡ kẻ địch.

Thậm chí những người không quen biết nhau cũng có thể giúp đỡ một chút khi gặp nguy nan.

Chương 528: Lôi Đình Chi Nộ, Chúc Phúc Chi Kiếm Của Trục Phong Giả

Còn có người bởi vì chết quá nhiều lần, linh hồn của người chơi ngồi xổm ở trong mộ địa nói chuyện phiếm thổi nước, cảnh tượng náo nhiệt hài hoà kia không thể nghi ngờ có lực hấp dẫn trí mạng đối với bọn họ.

Làm cho rất nhiều người còn chơi những trò chơi khác đều nhao nhao chuyển ném đến trong Chiến thuyền Thế Giới, bắt đầu hành trình mạo hiểm ma huyễn của mình.

...

Thành phố Xuyên Đô.

Tổng bộ Thịnh Thú.

Nhân viên một tay cầm bảng báo cáo vội vã chạy qua lại trong hành lang, tìm được người đang tuần tra.

- Tổng thanh tra, xảy ra chuyện lớn rồi! Số lượng người online của Thần Dụ bỗng nhiên giảm xuống hơn 500 ngàn! Hơn nữa tình huống còn đang tăng trưởng!

Giọng nói của anh tràn đầy lo lắng, ngay cả bước chân cũng nhanh hơn rất nhiều so với bình thường.

Phải biết rằng hiện tại chính là cuối tuần lưu lượng người chơi lớn nhất, cho dù số lượng người online không tăng thì cũng không nên rơi xuống lợi hại như vậy mới đúng.

Quả nhiên.

Nghe thấy anh báo cáo, vẻ mặt của tổng thanh tra chợt trầm xuống:

- Có chuyện gì vậy? Sao lại giảm nhiều như vậy?

- Nghe nói... Nghe nói là bởi vì Hồng Hoang, rất nhiều người chơi đều chạy tới chơi World of Warcraft của bọn họ.

- Hồng Hoang?

- Vâng... Đúng vậy.

Vừa biết được tin tức này, lão còn có chút không thể tin được.

Nhưng lên mạng xem một chút, lại bị giật nảy mình.

Gần như toàn bộ trên mạng đều có thảo luận về World of Warcraft, một trò chơi xuất hiện này lại càng trực tiếp xông lên top từ khóa tìm kiếm.

Đoàn chiến số 10 ngàn, ai dám đến chiến!

Ấn mở hot search xem xét, tất cả đều là hình ảnh đoàn chiến trong trò chơi.

Cho dù là một người làm trò chơi như anh thì cũng phải hãi hùng khiếp vía đối với cảnh tượng đó, càng khiếp sợ lá gan của Hồng Hoang.

Lại thật sự cam lòng đầu tư nhiều tài nguyên như vậy để kéo căng server.

Chẳng lẽ bọn họ lại tự tin trò chơi nhà mình có thể bùng nổ như vậy à?

- Hiện tại số người online của chúng ta và Hồng Hoang theo

thứ tự là bao nhiêu?

Tổng thanh tra trầm giọng hỏi.

- Giá trị cao nhất của chúng ta là 4 triệu 500 ngàn, hiện tại đã giảm xuống dưới 4 triệu, bên Hồng Hoang tạm thời không có tin tức, dự đoán khoảng 4 triệu.

- Nhanh như vậy đã đuổi kịp rồi à?

Đồng tử của người đàn ông co rụt lại.

Nếu như anh nhớ không lầm, trước hôm nay, tỷ lệ người chơi của Hồng Hoang vẫn luôn lưu động ở khoảng 1 triệu 500 ngàn, ngay cả mấy khoản cạnh phẩm khác cũng không sánh bằng.

Nhưng hôm nay mới trôi qua một ngày mà đã vọt tới tình trạng giống như bọn họ, đuổi kịp ưu thế lên mạng của bọn họ trước ba tháng!

Cái này cần nhiệt độ khủng bố cỡ nào mới có thể làm được?

- Đi, lập tức để cho bọn họ chuẩn bị một chút, công bố tin tức của gói mở rộng kế tiếp, nhất định phải ổn định thế cục lại!

- Cái này... Có phải quá sớm hay không?

- Ba tháng, cộng thêm hai tháng tuyên phát, đủ rồi, bây giờ chúng ta cần phải lưu lại người chơi, nhanh đi làm đi.

- Được rồi, tôi sẽ đi thông báo cho bọn họ.

Nói xong, nhân viên vội vàng rời đi.

Lúc đầu, bản mở rộng này của bọn họ là chuẩn bị cuối năm mới công bố, một năm một lần đổi mới lớn như vậy vừa vặn phù hợp.

Nhưng loại tình huống hiện tại chỉ có thể rút ngắn thời gian đến khoảng nửa năm, tận khả năng hấp dẫn người chơi.

Dù sao thì hiện tại Thần Dụ còn có 4 triệu người chơi online làm cơ sở, trong thời gian ngắn còn không cần lo lắng quá mức.

So sánh một chút, những công ty khác bên kia đã hỗn loạn hơn nhiều.

Cùng là trò chơi MMO, tỷ lệ người chơi online của bọn họ đều bị ảnh hưởng khác biệt.

Người chơi bị giảm xuống rất nhiều.

Một đám cao tầng cả kinh tổ chức hội nghị khẩn cấp.

Lúc trước còn đang cười trên nỗi đau của người khác, trò chơi của Hồng Hoang đã không còn nhiệt độ, lúc này vẻ mặt cũng rất khó coi, trơ mắt nhìn người chơi bị Hồng Hoang cướp đi.

Cứ kéo dài như vậy.

Tỷ lệ online của trò chơi World of Warcraft tăng lên, mà trò chơi của bọn họ không những không tăng, mà ngược lại còn dừng lại.

Nhất là Đao Kiếm Giang Hồ của Chim Cánh Cụt.

Ngay từ đầu trò chơi này chính là dùng bang chiến cỡ lớn và chiến đấu công thành làm điểm bán tuyên phát, xưng là trăm người đoàn chiến không lag.

Kết quả video đoàn chiến vạn người của Hồng Hoang vừa ra, trong nháy mắt đã biến thành trò hề, người chơi giảm gần 800 ngàn!

Tức giận đến mức cao tầng phẫn nộ đập bàn.

Các thương nhân lớn không thể làm gì khác hơn là nhanh chóng cập nhật nội dung mới trong kế hoạch, cũng tăng cường lực tuyên truyền, lúc này mới miễn cưỡng ổn định lượng người online.

Mà thế cục thị trường MMO.

Cũng bởi vì lực lượng của Hồng Hoang mới xuất hiện sinh ra thay đổi to lớn.

Chỉ là...

Bọn họ lại không ai biết.

Lúc này, Hồng Hoang đang tung ra một đại chiêu khác.

...

- Tổng giám đốc Trần, đặc hiệu của thanh Lôi Đình Chi Nộ và Chúc Phúc Chi Kiếm của Kẻ Phong Ác này có phải quá khoa trương hay không?

Trong đoàn đội Ánh Sáng, lão Lý và Trần Lâm đứng trước máy tính, nhìn hình ảnh nhân viên đang tiến hành phủ lên vũ khí.

Đó là một thanh trường kiếm hai lưỡi kiếm mở ra từ giữa, trên nắm chuôi mang theo gai nhọn lạnh lẽo bá khí.

Lưỡi kiếm sắc bén, bốc lên một luồng quang mang u lam bao trùm toàn bộ thân kiếm.

Là dễ thấy nhất, là một đoàn ánh sáng loá mắt ở trung tâm vết nứt, không ngừng lóng lánh từng tia từng tia lực lượng lôi điện, xem ra bá đạo vô song.

[Lôi Đình Chi Nộ, Chúc Phúc Chi Kiếm của Kẻ Phong Cực.]

Sau khi nhặt xong khoá lại.

Kiếm Một Tay (tốc độ 1.9)

44-115 sát thương (sát thương mỗi giây 53.9).

+16-30 sát thương tự nhiên.

+5 nhanh nhẹn.

+8 Sức chịu đựng.

+8 kháng lửa.

+9 kháng tự nhiên.

Độ bền 125/125.

Yêu cầu cấp 60.

Đánh trúng thường có xác suất: Dùng lực lượng thiểm điện tấn công kẻ địch, tạo thành 300 điểm sát thương tự nhiên đối với nó, sau đó tấn công kẻ địch gần nhất.

Mỗi lần Thiểm Điện phóng ra đều làm cho điểm kháng tự nhiên của mục tiêu giảm xuống 25 điểm, có thể tấn công 5 mục tiêu, cũng giảm xuống 20% tốc độ tấn công của mục tiêu, kéo dài 12 giây.

...

Phẩm chất của thanh vũ khí này là màu cam.

Ngay cả hiệu ứng cũng không giống với những trang bị khác, cao không biết bao nhiêu cấp bậc, cũng khó trách lão Lý lại hỏi như thế.

Chương 529: Giá Vàng Không Hợp Thói Thường (1)

Trần Lâm cười cười, nói:

- Không cần, như vậy là được, hiệu quả càng khoa trương càng tốt, chính là phải khác biệt với các trang bị khác.

Dù sao thì đây chính là một trong mấy món trang bị màu cam.

- Vậy BOSS cuối cùng này thì sao? Có muốn đổi nơi khác hay không?

Lão Lý tiếp tục hỏi thăm, nhìn về phía thiết kế quái vật trên một máy tính khác.

Chỉ thấy trong màn hình là một người khổng lồ toàn thân bốc lên ngọn lửa hừng hực, trong tay cầm một thanh cự chùy dung nham, chính là một thanh trang bị màu cam khác.

- Ừm...

Trần Lâm nhìn mô hình xây dựng trên máy vi tính, trầm tư.

Sau đó, anh vươn tay chỉ vai và đầu một chút.

- Nơi này, còn có nơi này, độ sáng nâng cao một chút, lại tăng thêm một chút gai nhọn bằng dung nham, còn có ngọn lửa mang theo bên trên cũng phải gia tăng, tôi muốn loại cảm giác lửa ngập trời kia.

Là BOSS thứ nhất của đoàn chiến, mặt bài nhất định phải căng lên.

Vì thế.

Thậm chí Trần Lâm để cho người ta phủ lên toàn bộ sân bãi chiến đấu, tăng lên mấy cấp bậc, chính là muốn biểu hiện ra cảm giác nóng rực khi chiến đấu ở trong biển lửa dung nham.

Dù sao thì đây chính là kế hoạch sau này của anh.

Một trận thi đấu long trọng điện.

Anh muốn làm cho tất cả người chơi, lần đầu tiên nhìn thấy lãnh chúa ngọn lửa Ragnar Ross đều bị rung động bởi màn này!

Cho nên lần này anh lộ ra vẻ mặt đặc biệt để bụng.

Sau khi giải quyết xong vấn đề bên sản xuất.

Anh lại đi vào trong phòng lồng tiếng, xem xét tình huống lồng tiếng của các nhân vật.

- Để lửa thuần hóa tất cả!

Tiếng rống giận xen lẫn âm thanh vang lên trong phòng thu âm, làm cho màng nhĩ mọi người chấn động.

Phụ trách phối âm cho lãnh chúa ngọn lửa là diễn viên phối âm lâu năm nổi tiếng trong nước do Trần Lâm bỏ ra nhiều tiền mời đi theo.

Chỉ một tiếng gầm gừ này đã thể hiện ra bản lĩnh phối âm của mình vô cùng nhuần nhuyễn, làm cho anh không khỏi cảm thán, tiền này quả nhiên không phí công.

Sau khi đứng ở bên ngoài nghe một hồi những giọng nói khác không có vấn đề gì, anh cũng không dừng lại nữa, đi ra bên ngoài tìm lão Tống.

- Thế nào, tỷ lệ online đã ổn định lại chưa?

- Còn đang tăng, hiện tại đã vượt qua 4 triệu 500 ngàn.

Lão Tống hít sâu một hơi, trong mắt mang theo kích động và chấn kinh.

Hai ngày cuối tuần, số lượng người online World of Warcraft của bọn họ đã từ 1 triệu 500 ngàn tăng lên đến 4 triệu 500 ngàn, ròng rã tăng vọt 3 triệu!

Phải biết rằng cho dù là Thần Dụ có Thịnh Thú đại diện, có cơ sở danh tiếng nước ngoài thì cũng chỉ có thành tích này mà thôi.

Bây giờ lại bị bọn họ dùng thời gian hai ngày đuổi kịp.

Nói không kích động là giả.

Càng đừng nói đến đoàn đội dưới tay anh, từng người đã sớm phấn khởi đến không nổi.

Bởi vì bọn họ có thể cảm nhận được.

Trò chơi này rất có thể sẽ trở thành một IP lớn dưới cờ Hồng Hoang của bọn họ, hoàn toàn có khả năng tiếp tục làm lớn!

- 4 triệu 500 ngàn à?

Hai mắt Trần Lâm sáng ngời, nhanh hơn rất nhiều so với dự đoán của anh.

Thậm chí sắp đuổi kịp trò chơi miễn phí DNF này rồi.

- Nếu đã như vậy thì chuẩn bị một chút, chờ lão Lý chế tác xong thì tuyên bố thông báo cập nhật mới đi, thuận tiện liên lạc với trận quán trước đó, trước đó thuê nửa tháng trôi qua.

- Quy mô thì sao? Có giống lần trước không?

Lão Tống hỏi.

- Không, lần này làm lớn một chút, nếu các người chơi đã nhiệt tình như vậy, vậy chúng ta cũng phải làm một trận thật lớn mới được, tiền thưởng trực tiếp tăng gấp đôi, chuyện thi đấu PVP và PVE cũng tiến hành đồng thời!

Hai ngày cuối tuần, thoáng cái đã trôi qua.

Trải qua vô số đoàn chiến lớn nhỏ, người chơi trong World of Warcraft rốt cục dần dần bình ổn lại.

Hai bên Liên Minh và Bộ Lạc giống như đã đạt thành một loại ăn ý, đều không khởi xướng đoàn chiến cỡ lớn nữa, lâm vào giai đoạn nghỉ ngơi lấy lại sức ngắn ngủi.

Cũng không phải là bởi vì đánh mệt mỏi.

Mà là chuẩn bị cho cuối tuần sau.

Nhất là sau khi trải qua đại chiến lần này, bọn họ càng cảm nhận được tầm quan trọng của cấp bậc và trang bị, cấp thiết muốn tăng lên thực lực của mình.

Đến lúc đó kéo bè kéo lũ đánh nhau ngược người là có thể sảng khoái hơn.

Điều này cũng dẫn đến giá trang bị của World of Warcraft và giá vàng một đường tăng lên, xuất hiện cục diện một kim khó cầu.

Các công hội lớn càng cố gắng triệu tập nhân thủ, tăng tốc độ luyện cấp của tập thể.

Hai server ngoại trừ đêm khuya ra thì gần như mỗi giờ mỗi phút đều ở trạng thái bạo mãn.

Thậm chí hơn nửa đêm chạy ra khỏi thành cũng có thể nhìn thấy rất nhiều cú đêm đang cày quái làm nhiệm vụ, cấp độ dẫn đầu đại bộ đội mấy cấp.

- Xế chiều hôm nay không có lớp, mau tới tổ đội!

Trong ký túc xá đại học, Hứa Chú vừa ăn trưa xong đã lập tức ngồi trước máy tính, mở trò chơi ra.

- Tới liền, hôm nay chuẩn bị đi đâu luyện cấp đây?

- Hay là làm nhiệm vụ đi? Còn có thể thuận tiện thăm dò điểm phi hành mới mở trên bản đồ.

- Phó bản cũng được, vừa có nhiều kinh nghiệm, lại còn có thể rơi đồ, nghe nói có người rơi ra trang bị màu tím trong phó bản cấp 30.

- Trang bị màu tím à? Mẹ nó tôi còn chưa đủ trang bị màu xanh lam đây.

- Vậy thì đi cày trang bị đi, còn làm nhiệm vụ gì nữa.

Vừa nghe đến trang bị màu tím, mấy người trong ký túc xá đều ngồi không yên, lập tức tập hợp tổ đội ở thành Bạo Phong, sau đó ngồi lên Sư Thứu bay vội đến vị trí phó bản cấp 30.

Trên đường bay.

Lúc đi qua trên rừng rậm trống không.

Còn có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong có người mới đang chạy, giống như lúc trước bọn họ vừa tiến vào trò chơi, bị một đống quái nhỏ cấp thấp đuổi theo trên nhảy dưới tránh.

Toàn bộ khu rừng tân thủ vẫn vô cùng náo nhiệt.

- Trò chơi này luyện cấp thật sự không tệ, mỗi lần tăng cấp đều sẽ có cảm giác mạnh hơn.

Hứa Chú cảm khái nói.

Giống như nhìn thấy bóng dáng của mình trên những bóng người mới kia.

- Đúng là rất không tệ.

Bạn cùng phòng bên cạnh gật đầu:

- Mấy trò chơi khác tôi đi xem một chút, mấy ngày đã là cấp tối đa rồi, còn chưa kịp thưởng thức quá trình mà, uổng công có nhiều nội dung như vậy.

Chương 530: Giá Vàng Không Hợp Thói Thường (2)

Trải qua khoảng thời gian luyện cấp này, bọn họ đã dần dần thăm dò sự khác biệt giữa World of Warcraft và các Game Online MMO khác.

Đó chính là trưởng thành!

Quá trình chơi các trò chơi khác, chính là đi theo chủ tuyến một đường đẩy, mỗi khi làm mấy nhiệm vụ thì sẽ cho một món trang bị quá độ, kỹ năng cũng sẽ tự động học tập.

Cho nên sẽ có một loại cảm giác.

Tất cả mọi thứ giống như đều vừa vặn.

Cường độ quái vật, uy lực kỹ năng, thậm chí thuộc tính nhân vật đều được lên kế hoạch sớm, không nhiều không ít, người chơi chỉ cần thuận theo con đường cố định là được.

Mà World of Warcraft lại khác.

Nó không có chủ tuyến cố định.

Hôm nay anh có thể cày quái ở rừng rậm tân thủ, ngày mai anh có thể đến Kinh Cức Cốc làm nhiệm vụ, hoặc là dứt khoát một mực ngâm mình ở trong phó bản, phương thức luyện cấp toàn bộ dựa vào sở thích của người chơi.

Quan trọng nhất chính là.

Mỗi lần thăng cấp, anh sẽ học một kỹ năng mới, chuẩn bị một

trang bị mới, đều có thể được xác minh và vận dụng trong quá trình luyện cấp sau đó, cảm nhận quá trình chậm rãi mạnh lên của mình.

Cũng giống như Thánh Kỵ Sĩ của Hứa Chú.

Anh là Tanker trong đội ngũ, trước đó kéo 3 con quái nhỏ đều sẽ cảm giác có chút phí sức, bất cứ lúc nào cũng có thể chết bất đắc kỳ tử.

Nhưng sau khi anh nhặt được một lá chắn màu xanh lam trong phó bản, thay thế trang bị màu xanh lá trên người thì bỗng nhiên có thể kéo theo 4 con quái nhỏ.

Loại vui sướng trưởng thành này.

Là các trò chơi tương tự khác không có được.

Càng đừng nói đến bạn cùng phòng Mục Sư trong đội ngũ.

Anh chỉ trông cậy vào trị liệu thuật tăng lên cấp độ, thêm vào mấy chục điểm sinh tồn kia, đối với sự bảo vệ sinh tồn của toàn bộ đội ngũ thì tuyệt đối là một sự tăng lên cực lớn!

- Hả? Hồng Hoang vừa gửi thông báo mới à?

Đột nhiên, một giọng nói nghi ngờ vang lên trong ký túc xá.

Thợ Săn Lão Giang thừa dịp đi đường đứng không, ấn mở quan phương của Hồng Hoang xem thử thì phát hiện thêm một tin tức mới, hơn nữa còn là tuyên bố mười mấy phút trước.

- Tin tức gì vậy? Có cập nhật mới à?

Mấy người khác lại hạ tinh thần.

Hiện tại bọn họ đều là người chơi trung thành với trò chơi này, đương nhiên vô cùng chú ý đến phương diện tin tức này.

Lão Giang cũng không nói nhảm, gửi thông báo ảnh chụp màn hình đến nhóm chat của ký túc xá tên là "cha con 301".

[Hồng Hoang Studio: Trải qua hơn nửa tháng vận doanh, số người online của World of Warcraft cuối cùng cũng đột phá 5 triệu.]

[Vì cảm ơn sự ủng hộ của các vị người chơi, chúng tôi sẽ công bố phó bản đoàn đội 40 người hoàn toàn mới vào ngày 28 tháng 4, cùng với lượng lớn nội dung, đồng thời xử lý giải thi đấu vốn khai hoang của đoàn đội lần thứ nhất, giải thi đấu đoàn đội PVP trong nước, nội dung cụ thể như sau...]

Hít!

Nhìn thấy những chữ trong hình ảnh.

Âm thanh hít mạnh lập tức truyền khắp toàn bộ ký túc xá.

- Phó bản đoàn đội 40 người!

- Đậu xanh rau má, còn có thể gọi là phó bản à?

- Anh nói với tôi là công thành tôi cũng tin!

- Vừa lên đã kích thích như vậy à?

- Ngày 28 tháng 4, còn có nửa tháng nữa mới ra mắt!

Đừng nói là bọn họ.

Ngay cả bình luận phía dưới của thông báo này cũng đã hoàn toàn vỡ tổ, khắp nơi đều là tiếng kinh hô và nghi ngờ của người chơi.

Bởi vì trong ấn tượng của bọn họ.

Loại vật như phó bản cho tới bây giờ đều có 5 người tham gia.

Cho dù nhiều hơn nữa.

Cao nhất cũng tăng gấp đôi biến thành 10 người mà thôi.

Nhưng bây giờ, Hồng Hoang lại tuyên bố thông báo, lại cho 40 người đoàn chiến!

Đối với tất cả người chơi World of Warcraft, đây không khác gì một quả bom nặng ký.

Nhưng vậy còn chưa hết!

Khi mọi người ở đây cho rằng đây đã đủ không hợp thói thường.

Lại phát hiện.

Phía dưới cùng, giải thi đấu cả nước càng rung động hơn.

[Lịch đấu giải thi đấu đoàn vốn khai hoang cả nước:]

[Chúng ta sẽ dùng đoàn đội 40 người làm đơn vị, triệu tập người chơi trong nước tham gia giải thi đấu, phàm đạt tới cấp độ tối đa cũng tạo thành đoàn đội 40 người có thể báo danh, cũng thông qua phương thức khai hoang đoàn vốn!]

[Giải nhất: 20 triệu, huân chương đoàn đội vinh dự, tiêu chí công hội Quán Quân, trang phục giới hạn.]

[Giải nhì: 10 triệu, tiêu chí công hội Á Quân, trang phục giới hạn]

[Giải ba: 5 triệu, tiêu chí công hội Quý Quân, trang phục giới hạn.]

[Giải tư: 1 triệu, trang phục giới hạn]

[Giải năm: 500 ngàn, trang phục giới hạn]

20 triệu tiền thưởng!

So với trận đấu Tuyệt Địa Cầu Sinh lúc trước thì còn tăng lên gấp đôi!

Thậm chí đồng thời còn tổ chức giải thi đấu PK đoàn đội, quán quân cũng có hơn 8 triệu!

Trong nháy mắt.

Toàn bộ vòng trò chơi đều sôi trào.

Các công hội và câu lạc bộ trò chơi lớn càng nhao nhao triệu tập, khẩn cấp tổ chức hội nghị.

- Nhanh, nhanh gọi tất cả cao tầng công hội tới, thương lượng chuyện dự thi!

- Đạt giải nhất thi đấu đoàn đội lại được thưởng đến 2 triệu, chừng này đã đủ chi tiêu nhiều năm của câu lạc bộ chúng ta rồi!

- Chúng ta nhất định phải tham gia trận đấu này! Cho dù là vì tiêu chí hay danh hiệu vinh dự của công hội quán quân kia!

- Giải thi đấu PK đoàn đội, cơ hội để Đạo Tặc Đoàn chúng ta dương danh!

Trải qua nửa năm phát triển này, ngành nghề cạnh tranh trong nước đã quật khởi mạnh mẽ, các loại thi đấu không ngừng.

Nhưng cho dù như thế.

Quy mô và tiền thưởng khổng lồ như vậy vẫn là lần đầu tiên xuất hiện ở trong nước, đã vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

Đây là cơ hội mà các công ty và câu lạc bộ trò chơi sẽ không bỏ qua, trong khoảng thời gian ngắn đã triệu tập được một lượng lớn nhân thủ, chuẩn bị khởi xướng tấn công phó bản đoàn đội 40

người.

Thậm chí các cư dân mạng chưa từng chơi qua trò chơi này đều vô cùng chú ý đến chuyện này, lại nhấc lên một đợt thảo luận kịch liệt.

Công ty MMO khác nhìn thấy vậy.

Trong lòng ghen tị nhưng lại không làm được gì.

Bởi vì khái niệm chức năng đoàn đội của Chiến Pháp Mục là Hồng Hoang ra tay trước, cho dù bọn họ muốn phục khắc thì cũng phải làm mấy tháng, đến lúc đó ngay cả cơm nguội cũng không kịp ăn.

Không có cách nào.

Cuối cùng chỉ có thể tuyên bố thông báo, tổ chức thi đấu PK.

Ít nhất về phương diện PK thì bọn họ không thể thua!

...

Chương 531: Giá Vàng Không Hợp Thói Thường (3)

Cốc cốc cốc...

Trong lúc bên ngoài đang làm cho túi bụi, thảo luận về lần sóng gió này.

Lão Tống cầm một phần bảng báo cáo, gõ vang cửa phòng làm việc của Trần Lâm.

- Vào đi.

Nghe thấy câu trả lời, lão Tống đẩy cửa đi vào, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

- Sao vậy? Gặp chuyện tốt gì à?

Trần Lâm liếc mắt một cái đã nhìn ra sự thay đổi trong ánh mắt của anh.

- Đúng là một chuyện tốt.

Lão Tống gật đầu, đưa bảng báo cáo lên trên bàn:

- Ngay vừa rồi, bên phía Xbox truyền đến tin tức, tổng cộng lượng tiêu thụ của Đại Phiêu Khách trên bình đài máy chủ đã bán được 10 triệu bản, cộng thêm lượng tiêu thụ của bình đài PC nữa là đã đạt tới 40 triệu bản!

40 triệu lượng tiêu thụ!

Cho dù đến bây giờ lão cũng còn không thể tin được, tay cầm

bảng báo cáo cũng hơi run lên.

Dù sao thì trò chơi đạt đến lượng tiêu thụ này trên toàn cầu cũng chỉ có hơn mười trò chơi mà thôi.

- Còn có.

Sau khi hít sâu một hơi, lão lại tiếp tục nói:

- Lượng tiêu thụ của Hai Người Thành Hàng cũng đạt tới 10 triệu vào đầu tuần, bây giờ chúng ta đã có 4 trò chơi cấp bậc 10 triệu.

- 4 trò à?

Hai mắt Trần Lâm sáng ngời.

Cứ như vậy, anh chỉ cần một trò chơi đạt đến lượng tiêu thụ 10 triệu nữa là có thể hoàn thành nhiệm vụ giai đoạn thứ tám rồi.

Anh vẫn vô cùng tò mò đối với nhiệm vụ giai đoạn này.

Bởi vì nó không có ghi rõ phần thưởng, hoàn toàn khác biệt so với bảy giai đoạn trước.

Nếu như anh đoán không sai.

Sau khi hoàn thành giai đoạn thứ tám này.

Chắc là sẽ xuất hiện một số thay đổi khác thường, hoặc là phần thưởng mới?

Tóm lại chính là Trần Lâm vẫn rất chờ mong.

Nghĩ tới đây, anh ta lập tức mở miệng nói:

- Số 4 không dễ nghe, dứt khoát làm tròn một chút đi, dưới cờ của chúng ta còn có trò chơi nào tương đối tiếp cận 10 triệu lượng

tiêu thụ không?

- Làm tròn một chút à?

Lão Tống nghe vậy thì vẻ mặt quái dị.

Người khác có một trò chơi đạt đến 10 triệu lượng tiêu thụ đã thắp hương bái Phật, sao anh lại giống như tiền lẻ, nói góp thì góp?

Nhưng nói đi thì nói lại.

Hình như bọn họ thật sự có một trò chơi có lượng tiêu thụ tới gần 10 triệu.

- Nhân loại thất bại thảm hại, đã 9 triệu, hay là giảm giá một chút để xông lên một lần nữa làm gì?

- Cũng được, trực tiếp giảm 50% đi, vừa vặn tuyên truyền cho World of Warcraft.

- OK.

Lão Tống đồng ý.

Tiếp theo.

Lại thương lượng một chút về công việc liên quan đến trận đấu, lúc này anh mới xoay người rời đi.

Trần Lâm thì bật máy tính lên, tiếp tục bổ sung phương án tiếp theo của World of Warcraft.

...

Một bên khác.

Trong trò chơi.

Các người chơi vẫn như cũ lửa nóng chỉ lên trời làm phó bản nhiệm vụ rơi xuống, mạo hiểm khắp đại lục Azeroth.

Đương nhiên.

PK cũng không ít.

Gần như mỗi cuối tuần đều sẽ xảy ra một lần đại chiến trận doanh, tập hợp mấy chục ngàn người chơi.

Cảnh tượng kia thật sự là quá nóng nảy.

Quả thực có thể so với chiến tranh.

Thậm chí có một lần.

Bộ lạc dẫn người chạy đến trong liên minh tiến hành đồ sát thành Bạo Phong, giết đến mức gọi là một cái thây ngang khắp đồng, mộ bia đầy đất.

Liên minh bên này tức giận, ngày hôm sau đã triệu tập nhân thủ, đi xông vào chủ thành Orgrimmar của bộ lạc.

Không ít công hội và người chơi có thực lực cường đại cũng nổi danh trong trận đại chiến này, trở thành nhân vật phong vân trong trò chơi, có thể nói là quần hùng cùng nổi lên.

Mà loại tình huống này.

Vẫn tiếp tục đến ngày 28 tháng 4, khi quân tiên phong nhao nhao đạt cấp tối đa mới rốt cục bị một tin tức cắt đứt.

Đó chính là lòng chờ mong của đoàn đội đã lâu, đổi mới từ trong lửa!

- Đến, đoàn chiến 40 người!

- Đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng có cập nhật!

- May mà vừa vặn đuổi kịp ngày cuối cùng.

- BOSS độ khó Anh Hùng có tỷ lệ rơi ra trang bị tím cao nhất, mà còn có tỷ lệ lớn rơi trang bị màu xanh?

- Mẹ nó! Như vậy cũng quá thoải mái rồi chứ?

- Lên lên lên! Hôm nay nhất định phải đánh bạo!

Sau khi trải qua mấy tuần đại chiến này, sự khao khát của các người chơi đối với trang bị manh mẽ đã đạt tới mức không có tiền khoáng hậu.

Mà Dung Hỏa Chi Tâm vốn là một phó bản cấp tối đa duy nhất hiện nay, có thể rơi ra trang bị cấp 60, đương nhiên là thánh địa mà tất cả người chơi đều đang mong đợi hướng tới, đã sớm triệu tập nhân thủ, chuẩn bị lập tức tiến hành khai hoang.

Nếu như vận khí tốt rơi ra một trang bị tím.

Cho dù không được chia thì ông chủ cũng sẽ đưa tất cả cho bọn họ vàng, đến lúc đó còn có thể kiếm một khoản tiền.

- Tôi xem thử... Bây giờ giá cả vàng thế nào.

Trong ký túc xá.

Hứa Chú nhận được tin tức vừa nhập được thông báo cập nhật xong thì lập tức ấn mở khu vực giao dịch, muốn thu một chút vàng, đến lúc đó dùng để cạnh tranh trang bị.

Nhưng mà...

Sau khi anh gõ vào phần tìm kiếm mấy chữ World of Warcraft thì ánh mắt lại bỗng nhiên trừng lớn.

- Mẹ nó! Tỉ lệ 1:5! Là 5 tệ 1 vàng? Giá vàng này là nghiêm túc à?

Hứa Chú bị giá vàng trước mắt dọa sợ.

Anh nhớ lại lúc mới bắt đầu thì cao nhất cũng chỉ 1:1 mà thôi, cũng chính là một tệ đổi một vàng.

Chỉ riêng điều này đã là giá trên trời mà anh không dám tưởng tượng.

Nhưng bây giờ lại trực tiếp tăng lên đến 1:5, mà phàm là mua bán có tỷ lệ thấp hơn thì mới xuất hiện sẽ bị mua ngay lập tức, căn bản không có bất kỳ cơ hội phản ứng nào!

- Phát đạt, phát đạt, lại tăng lên nhiều như vậy!

- Nếu như bán hết vàng thì kiếm được bao nhiêu tiền đây chứ?

Mấy người bạn cùng phòng bên cạnh lúc này cũng nhìn thấy giá vàng tăng lên, cả đám hưng phấn lên.

Bởi vì trong túi của mỗi bọn họ đều có ít nhất 1000 vàng, đều là bọn họ dành được từ việc cày phó bản làm nhiệm vụ bán trang bị, chuyển đổi thành tiền mặt chính là 5000 tệ!

Đối với một sinh viên đại học thì đây là một con số không nhỏ.

Càng đừng nhắc đến Thợ Săn Lão Giang, bỗng nhiên đứng lên giống như là bị hóa điên, hồi hộp nhìn trái nhìn phải, sau đó gắt gao nhìn chằm chằm vào máy tính.

- Nhanh, các người mau tới giúp tôi xem thử, tôi... Tôi đây là bao nhiêu tiền?

Giọng nói của anh run rẩy, hai tay đều có chút run rẩy.

Chương 532: Tôi Tên Là Ai Mộc Nước Mắt (1)

- Thế nào rồi? Kim tệ của anh biến mất rồi à?

Hứa Chú và đám bạn cùng phòng tò mò lại gần.

Nhưng mà một giây sau.

Sau khi bọn họ nhìn thấy số vàng trong thanh vật phẩm của lão Giang thì lại nhao nhao hít sâu một hơi.

[6020 vàng 49 bạc 11 đồng.]

- Mẹ nó! 6 ngàn vàng?

- Lão Giang, cậu lấy ở đâu ra nhiều vàng như vậy?

- Nói ít thì có thể bán được 30 ngàn tệ chứ?

- Mẹ nó ~ 30 ngàn!

Tất cả mọi người kinh hãi, nhìn số lượng khoa trương kia, nuốt nước miếng một cái.

Đây chính là 30 ngàn tệ, đối với bọn họ bây giờ đã là một khoản tiền lớn, thậm chí có thể nói là cực lớn.

- Tôi, không phải trước đó tôi rơi ra một trang bị màu xanh lam ở dã ngoại nên đã bán đi à? Sau đó lại tiêu hai ngàn tệ để mua vàng, muốn mua một chút trang bị và thú cưỡi thì vàng của tôi lại nhiều như vậy.

Lão Giang nói lắp ba lắp bắp, lộ ra vẻ vô cùng phấn khởi.

Đầu tư 2 ngàn, kiếm được 30 ngàn, trực tiếp tăng gấp mười lần.

Cho dù anh có lạnh lùng tĩnh lặng như thế nào thì cũng có chút không ức chế nổi.

Đám người Hứa Chú thì lại là một mặt ước mơ, sớm biết vậy thì trước đó đã bỏ ra nhiều hơn một chút mua vàng, như vậy còn có thể kiếm được một món hời.

Nhưng so với người chơi khác, bọn họ là nhóm người chơi đầu tiên đạt đến cấp độ tối đa, thân gia đã tính là tương đối phong phú, dù sao thì vàng trong trò chơi này thực sự là quá khó thu hoạch được.

Cũng không nghĩ nhiều, anh vội vàng đăng nhập tài khoản, treo vàng của mình vào khu vực giao dịch bán, sau đó vội vã cuống cuồng nhìn chằm chằm vào trang web.

Mấy phút sau.

- Bán! Thật sự bán rồi!

- Tôi cũng bán rồi!

- Đây cũng quá nhanh rồi!

Âm thanh kích động liên tiếp vang lên trong ký túc xá.

Đám bạn cùng phòng nhao nhao đứng dậy cầm điện thoại di động xem xét sổ dữ liệu, quả nhiên nhiều hơn mấy ngàn tệ, quả thực giống như đang nằm mơ.

Càng đừng nói đến lão Giang.

Trong lòng sớm đã nở hoa.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới, một trò chơi lại có thể kiếm tiền

như thế, lúc này mới không đến hai tháng mà thôi.

- Xem ra, đoàn vốn đã lên sàn, giá vàng hẳn là sẽ còn duy trì một đoạn thời gian.

- Tôi nghe nói trong công hội đang tổ chức đoàn vàng, tiền cạnh tranh trang bị sẽ được chia đều cho người khác, hay là chúng ta cũng thử một chút đi?

- Tôi thấy rồi! Trang bị trong đoàn vốn đều là trang bị cấp tối đa, một trang bị tím, ít nhất cũng có thể lấy được mấy ngàn thậm chí hơn mười ngàn vàng!

Mấy người vô cùng may mắn, trong khoảng thời gian này mình cố gắng luyện cấp mới có được ưu thế lớn như thế, có thể lập tức tiến vào đoàn vốn.

Càng may mắn là lúc trước mình kiên định không thay đổi lựa chọn trò chơi này, cũng một đường đi đến ngày hôm nay.

Đây là cơ hội tuyệt hảo để bọn họ tích luỹ tiền trong đời, nhất định phải nắm chắc mới được!

Dứt lời, anh lại một lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi.

Bắt đầu liên hệ với đoàn đội khai hoang của công hội báo danh gia nhập.

Sau đó đi theo đại đoàn 40 người, trùng điệp thẳng đến cửa vào phó bản.

...

- Nhiều người quá!

Bình đài Đấu Cá Mập, phòng livestream của Hồng Hoang.

Trò chơi vừa mới đổi mới, nơi này đã tụ tập lượng lớn người

chơi và dân mạng mộ danh mà đến.

Mà trong phòng livestream chính là hình ảnh của các đoàn đội dự thi, còn có streamer dẫn chương trình game World of Warcraft mỗi ngày.

- Được rồi, hoan nghênh mọi người quan sát cuộc thi đấu World of Warcraft do Hồng Hoang tổ chức lần này, cũng cảm ơn Tứ Lăng Khí Xa, Giang Hải Hỗ Ngu, tập đoàn Lão Cán Mụ...

Vừa mở màn, hai vị MC đã dựa theo lệ cũ tuyên đọc tên của các nhà tài trợ.

Trải qua lần trước, sau khi cuộc thi đấu Tuyệt Địa Cầu Sinh phát hỏa, lần này đều không cần nhiều lời, các xí nghiệp lớn đã tìm tới Hồng Hoang, trao đổi tài trợ quảng cáo, hơn nữa còn tất cả đều là xí nghiệp nổi tiếng trong nước.

Đội hình nhà tài trợ khoa trương kia làm cho người xem trong phòng livestream không khỏi động dung.

Ngay cả những đối thủ cạnh tranh muốn âm thầm giở trò xấu cũng không dám tùy tiện ra tay, sợ đắc tội với những công ty lớn này.

Chỉ có thể nói.

Hồng Hoang bây giờ.

Mặc dù không có tư bản, nhưng lại liên hệ rất nhiều với tư bản, đã dần dần trưởng thành là tồn tại mà toàn bộ nghiệp đoàn không thể bỏ qua!

Cho nên bọn họ chỉ có thể thay đổi sách lược, tới thỉnh kinh, học tập hình thức thi đấu của Hồng Hoang.

Rất nhanh chóng.

MC giới thiệu xong.

Bắt đầu giảng giải quy tắc của lần tranh tài này cho khán giả.

- Chúng ta áp dụng lần này chính là chế độ bài vị công lược, tổng cộng có ba độ khó, phổ thông, anh hùng, sử thi, mỗi độ khó đều có mười BOSS.

- Mười đoàn đội hạng nhất có tiến độ công lược nhanh nhất, chúng ta sẽ tiến hành hoán đổi trực tiếp, cũng tiến hành xếp hạng thời gian thực.

- Cuối cùng, đoàn đội đầu tiên đả thông độ khó sử thi chính là quán quân của giải thi đấu lần này, cứ thế mà suy ra.

Xếp hạng trong thời gian thực?

Nghe thấy tin tức này, khán giả lập tức bạo động.

Nhất là những người trong công hội và đoàn đội của câu lạc bộ kia, càng kích động không thôi.

Nói cách khác.

Nếu như tiến độ khai hoang của bọn họ nằm trong top 10 của tất cả các đoàn đội thì có thể một mực treo ở trong phòng livestream này, quảng cáo miễn phí!

Phải biết rằng đây chính là phòng livestream của Hồng Hoang.

Nhiệt độ cơ bản đều là khoảng 4 - 5 triệu.

Giá trị đỉnh càng có thể trực tiếp bức lên 10 triệu!

- Được được được, lần này nói cái gì cũng phải bảo trì top 10 mới được.

- Tình huống bên đoàn đội luyện cấp thế nào rồi? Để cho bọn

họ tăng thêm tốc độ, chuẩn bị khai hoang Dung Hỏa Chi Tâm!

- Độ khó của anh hùng và sử thi khẳng định lớn hơn so với độ khó của bình thường, cho nên lần này so là thực lực tổng hợp, ai có thể thoái thác BOSS thứ nhất thì có thể xếp trước!

Đám người này là ai, chỉ một lát sau đã hiểu được hàm nghĩa của quy tắc thi đấu, chính là đang khảo nghiệm thực lực tổng hợp và năng lực phối hợp của đoàn đội bọn họ.

Cũng không nói nhảm nhiều, sau khi đổi mới hoàn tất lập tức cấp tốc kéo theo một đoàn đội, từ điểm phi hành cưỡi Sư Thứu bay khỏi chủ thành.

Chương 533: Tôi Tên Là Ai Mộc Nước Mắt (2)

Chờ bọn họ đuổi tới hẻm núi nóng rực và bình nguyên đang bị thiêu đốt thì khán giả trong phòng livestream cũng bị cảnh tượng nóng nảy trước mắt làm cho chấn động.

Người đâu!

Người đầy khắp núi đồi!

Vô số người chơi đến từ liên minh và bộ lạc, thành quần kết đội tụ tập ở bên cạnh một ngọn núi lửa tên là Hắc Thạch Sơn.

Nhìn ra xa, một mảnh đen nghịt nối thành một mảnh.

Khung trò chuyện gần như trải rộng toàn bộ đại địa.

- Thật là hùng vĩ!

- Lượng người này cũng quá nhiều rồi!

- Hiện tại đã có nhiều cấp độ tối đa như vậy rồi à?

- Tôi cho rằng đoàn 40 người rất khó tổ chức, bây giờ xem ra là tôi không xứng.

- May mà bọn họ không đánh lên, nhiều đại lão cấp tối đa như vậy nếu đánh lên, vậy không phải là thiên hôn địa ám à?

- Đáng ghét, tôi còn kém cấp 6 mới lên cấp tối đa! Chẳng lẽ bọn họ ngay cả nửa đêm cũng bò lên luyện cấp à?

Bởi vì mục tiêu chủ yếu của lần này là đoàn vốn.

Cho nên hai bên liên minh và bộ lạc đều ăn ý không đánh nhau.

Chỉ có một số ít người cắm cờ quyết đấu trên đất trống, dẫn tới lượng lớn người chơi vây xem ồn ào, giống như một buổi thịnh hội dã ngoại.

- Tiểu Dạng, xem tôi nổ súng đây!

- Kỹ năng biến dê này thật là phiền phức! Heo heo số 2, đi lên cắn hắn!

Trong đám người, Âu Dương Hiểu điều khiển thợ săn Cự Ma tộc của mình, đang PK với một pháp sư liên minh, đánh một trận náo nhiệt.

Làm một streamer, thời gian của cô rất nhiều, lại có bạn bè dẫn đường, cũng rất nhanh đạt tới cấp độ tối đa, cùng một đoàn công hội nước bạn tới tham gia trận thi đấu khai hoang này.

Nhưng lúc này bức tranh lại không giống lắm.

Bởi vì hai người đã thái kê mổ nhau mấy phút, người này cũng không thể làm gì được người kia.

- Dẫn chương trình à, rốt cuộc là cô có được hay không?

- Chỉ có vậy thôi à? Chờ chút nữa đoàn diệt, người chết đầu tiên chính là cô đấy.

- Quá kém, ngay cả tiểu pháp sư trang bị màu xanh lục cũng không chơi lại được.

- Chỉ bằng tài nghệ này của cô đã thật sự làm cho bộ lạc chúng tôi mất mặt.

Giọng nói, còn có tiếng nói chuyện phiếm trên trò chơi, tràn đầy hư thanh.

Các fan hâm mộ và đồng bạn đều không nhịn được cười, thậm chí bắt đầu đặt cược chờ chút nữa cô sẽ chết thứ mấy.

Còn về những đoàn đội khác thì tập hợp lại một chỗ, để pháp sư và thuật sĩ mở cửa truyền tống, triệu tập thành viên, vừa thương thảo chiến thuật.

Toàn bộ Hắc Thạch Sơn đều có kim qua thiết mã, khí thế dâng trào, chuẩn bị cho việc khai hoang sắp tới.

Cho dù là ai thì cũng có thể cảm nhận được một luồng khí tức căng thẳng.

Mà chính là trong quá trình chờ đợi này.

Hình ảnh trực tiếp bỗng nhiên thay đổi, chuyển đổi đến trên biểu tượng của Hồng Hoang.

Trong lúc khán giả cho rằng sẽ đổi thành góc nhìn của các đoàn đội khác thì trong phòng livestream bỗng nhiên vang lên một trận âm thanh quen thuộc mà mạnh mẽ.

Trong bức tranh cũng xuất hiện năm bóng người trong anime.

Phân biệt lấy Thú Nhân đạo tặc, Khô Lâu pháp sư, Ngưu Đầu Nhân Chiến Sĩ, Ngưu Đầu Nhân Tát Mãn, Cự Ma thợ săn làm hình tượng, chế tác nhân vật Chi Bi, từ đằng xa chạy về phía màn hình.

Mọi người đầu tiên là sững sờ, mặc dù trên mặt tràn đầy ngạc nhiên.

- Tình huống gì vậy? Đây không phải là khúc đầu của Thánh Đấu Sĩ à?

- Ông chủ, làm sai đĩa rồi, sao lại bỗng nhiên biến thành anime của thánh đấu sĩ vậy?

- Không đúng, hình như không phải Thánh Đấu Sĩ, mà là World

of Warcraft!

- Thú Nhân, Khô Lâu, Ngưu Đầu Nhân, Cự Ma, ha ha, thật đúng là World of Warcraft.

- Không chỉ âm nhạc giống, ngay cả hình ảnh mở màn cũng giống, Thánh Đấu Sĩ Ma Thú đúng không?

Sau khi ngớ người ra, khán giả rốt cục cũng phản ứng lại.

Mẹ nó, đây lại là một anime phục khắc mở màn Thánh Đấu Sĩ, mà còn dùng nghề nghiệp kinh điển trong bộ lạc của World of Warcraft!

Càng làm cho bọn họ cười ra tiếng chính là.

Sau khi mở màn, đoạn ghita điện nhanh chóng diễn tấu xong, một biểu tượng ma thú khổng lồ xuất hiện, phía dưới còn bổ sung một tiêu đề khổng lồ.

Tôi tên là MT.

Sau đó, điệp khúc kết thúc, biểu diễn bắt đầu, ngay cả ca từ cũng đổi.

- Tôi tên là Ai Mộc Nước Mắt!

- Thân thể tường đồng vách sắt.

- Tôi chống đỡ, tôi né tránh, tôi dùng thân thể bảo vệ anh!

- Không được sợ hãi nữa!

- Tôi còn chưa ngã xuống.

- Anh em của tôi không muốn bảo tồn hoả lực nữa.

...

Ca khúc quen thuộc, ca từ khác biệt, lại phối hợp với phong cách vẽ quái ngốc của Q, rốt cục làm cho bọn họ không kềm được.

Cuối cùng cũng kịp phản ứng.

Hồng Hoang sợ bọn họ chờ đợi đến nhàm chán, lại cắm phim hoạt hình CG truyền bá ở giữa.

Hơn nữa còn là lấy World of Warcraft làm chủ đề anime, mẹ nó không hợp thói thường!

- Ngỗng ngỗng ngỗng...

- Cười chết mất, thế này cũng có thể làm thành CG, Hồng Hoang không có bình cảnh sáng tác à?

- Khá lắm, thật đúng là một bộ phim anime World of Warcraft.

- Phong cách vẽ này nhìn cũng quá ngu ngốc rồi.

- Lại còn đặc biệt mua nhạc khúc của Thánh Đấu Sĩ.

- Chỉ cần lấy được bản quyền là có thể làm loạn đúng không?

Vốn khán giả còn định nói chờ quá lâu có chút nhàm chán, bộ phim hoạt hình CG này xuất hiện, nhưng trong nháy mắt đã làm cho bọn họ trở nên náo nhiệt.

Bởi vì phong cách vẽ của nó quá ma tính!

Đột nhiên nhìn lại, quả thực là quá ngu.

Nhưng nhìn lại, lại cảm thấy rất có ý tứ.

Quan trọng nhất chính là, toàn bộ khúc nhạc này đều lấy Ngưu Đầu Nhân Tanker (MT) làm nhân vật chính.

Hơn nữa những nhân vật khác cũng đều là nghề nghiệp trong

Thế Giới Chiến Thuyền, làm cho một đám người chơi ma thú hứng thú.

Rất nhanh chóng.

Ca khúc khôi hài đã kết thúc.

[Lần thứ nhất, bước lên hành trình đi! MT!]

Phốc!

Thật sự là dùng Tanker để làm góc nhìn à?

Nhìn thấy mở màn của anime, người xem vốn là đầu trâu đứng ở ngã tư đường xem nhiệm vụ vốn xuẩn manh kia lại cười ra tiếng.

Không phải giống như lúc bọn họ vừa mới chơi trò chơi à?

Mà nhiệm vụ được ghi lại trên bản gốc chính là nhiệm vụ phó bản mà người chơi trong bộ lạc quen thuộc nhất, Răng Nanh Druid.

Thông qua phó bản Hang Động Kêu Rên là có thể thu hoạch được một thanh vũ khí màu xanh lam.

Là trang bị màu xanh lam thứ nhất mà rất nhiều người trong trò chơi thu hoạch được, cho nên gấp đến mức vô cùng rõ ràng.

- Có chút ý tứ, vậy thì thả cái này đi, tôi thích xem.

Chương 534: Khai Hoang, Dung Hỏa Chi Tâm! (1)

Tôi tên là MT, chiếu phim hoạt hình, không thể nghi ngờ là vì chuyện khai hoang thi đấu mà gia tăng một mồi lửa, làm cho cả phòng livestream trở nên náo nhiệt.

Mà kịch bản của bộ phim hoạt hình này cũng rất đơn giản.

Chính là một đám tiểu đồng bọn cùng nhau mạo hiểm cố sự.

Lấy MT nhân vật chính trưởng thành làm chủ tuyến, xông phó bản, làm nhiệm vụ, PK dã ngoại, gặp được đồng bạn mới, bị hố...

Mỗi một lần trải qua đều làm cho người chơi ma thú cảm giác thân thụ, giống như kinh lịch mạo hiểm của mình bị làm thành anime.

Mặc dù bức tranh vô cùng thô ráp, nhưng lại thấy rất ngon lành, trong lúc nhất thời đúng là quên chuyện đoàn vốn.

...

Cùng lúc đó.

Hiện trường Hắc Thạch Sơn.

Hứa Chú và mấy người bạn cùng phòng cũng đã sớm đuổi tới, trong đại đoàn công hội, vừa nghe chỉ huy của hội trưởng trong kênh trò chuyện giọng nói, vừa ở tại chỗ chỉnh lý ba lô và tiếp tế.

- Đã quá lâu không sắp xếp ba lô, một đống đồ vật loạn thất bát tao, phải bán đi một chút mới được, tránh cho chút nữa rơi ra

trang bị tím không có ô vuông.

Hứa Chú nói xong thì bắt đầu bán những vật liệu rác rưởi mà bọn họ thu hoạch được từ việc đánh quái, làm trống nhiều ô vuông ba lô.

- Chết cười, nói thật giống như cậu còn có tiền cạnh tranh.

Bên cạnh truyền đến một tiếng nhả rãnh của bạn cùng phòng.

Hứa Chú không quản cậu ta, mà là tự lo bán đồ.

Đột nhiên.

Ánh mắt của anh rơi xuống trên một quyển trục, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

[Phối phương: Dược thuỷ phòng hộ ngọn lửa cường hiệu]

[Cấp độ vật phẩm: 58]

[Cần thuật luyện kim (290)]

[Công dụng: Dạy ngươi phối trí dược thuỷ phòng hộ lửa hiệu quả mạnh mẽ.]

- Đây là cái gì?

Lão chuyển con chuột qua trên quyển trục, một nhóm tin tức bắn ra.

Thứ này...

Giống như là rơi ra khi đánh phó bản tháp Hắc Thạch trước đó à?

Lúc ấy anh còn nói giữ lại sau này chơi đùa chức nghiệp phụ luyện kim, kết quả chậm rãi đã ném sau ót.

- Thế nào rồi? Sửa sang lại ba lô còn Sửa sang lại bảo bối à?

Lúc này, bạn cùng phòng Mục Sư bên cạnh lại gần, trêu chọc nói.

Sau khi nhìn thấy quyển trục trong ba lô của Hứa Chú, lão lập tức cười ra tiếng:

- Đây không phải là quyển trục rơi ra trước đó à? Loại đạo cụ rác rưởi này mà cậu lại lưu lại lâu như vậy chưa ném đi, khó trách cả ngày nói ba lô không đủ dùng.

- Biến.

Hứa Chú cười mắng một tiếng:

- Vừa mới chơi ai biết đạo cụ nào đáng tiền, không chừng sau này thứ này bỗng nhiên trở nên quý hơn thì sao?

- Thôi đi, một tờ phương pháp điều chế rách nát có thể quý giá đến mức nào?

Bạn cùng phòng không tin, thu hồi ánh mắt chỉnh lý ba lô của mình.

Hứa Chú bĩu môi, không nói tiếp.

Sau khi chần chờ một lát, cuối cùng anh vẫn lưu lại phương pháp điều chế, tiếp tục loay hoay với những vật khác.

Mãi cho đến nửa giờ sau.

Giọng nói của hội trưởng công hội cuối cùng cũng vang lên trong kênh.

- Xuất phát!

Ra lệnh một tiếng, 40 người trùng điệp xuyên qua cổng lớn,

tiến vào trong núi Hắc Thạch.

Lúc này đã có không ít đoàn đội tiến vào trong ngọn núi, liếc mắt nhìn lại tất cả đều là người chơi.

Nhưng sự chú ý của đám người Hứa Chú không ở đây, mà là bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

Chỉ thấy trong toàn bộ núi Hắc Thạch, dung nham quay cuồng, lửa cháy hừng hực.

Một kiến trúc khổng lồ nằm ở trong núi, bốn phương thông suốt, thông tới các nơi.

Mà ở giữa dung nham, một bình đài thẳng đứng đứng vững, dùng mấy cây xiềng xích thô to kết nối với ngọn núi xung quanh.

Toàn bộ bên trong núi Hắc Thạch vô cùng hùng vĩ.

- Cửa vào đoàn vốn ở đâu?

Đây là nghi vấn mà tất cả mọi người lập tức sinh ra.

Bọn họ đều là vừa mới cập nhật, đã ngựa không dừng vó đuổi tới bên này, vốn dĩ vẫn không biết gì về tin tức của đoàn vốn, chỉ có thể dựa vào mình thăm dò.

May mắn.

Người trong đoàn đội đủ nhiều.

Dưới sự nỗ lực của mấy chục người, trong kênh nói chuyện phiếm lập tức bắn ra mấy tin tức.

- Tìm được rồi!

- Trên bình đài đối diện có một nhiệm vụ mở cửa đoàn vốn! Hình như phải làm xong mới có thể mở đoàn vốn ra!

Lại còn có nhiệm vụ mở cửa à?

Mọi người nghe vậy đều sững sờ.

Quả nhiên làm phó bản tối đa đầu tiên, muốn đi vào cũng không dễ dàng, xem ra lần này giải thi đấu khai hoang sẽ là một trận đánh lâu dài.

Nghĩ đến đây.

Các công hội đoàn đội lớn lập tức hành động, dựa theo phương pháp dò xét của thành viên, dọc theo xiềng xích to lớn trên dung nham đi đến đối diện.

Bởi vì đây là con đường duy nhất nối liền với đối diện trước mắt.

- Chậm một chút, chậm một chút, đừng để rơi vào trong nham thạch nóng chảy.

Trong đội ngũ của bộ lạc, Âu Dương Hiểu cũng đi theo công hội đoàn tới đây, cẩn thận từng li từng tí đi trên dây xích sắt.

Kết quả còn chưa đi được mấy bước, người chơi khác cũng bởi vì quá nhiều người không thấy rõ đường đi, dưới chân trượt đi nhao nhao rơi vào trong nham thạch nóng chảy.

Cảnh tượng hùng vĩ kia quả thực giống như sủi cảo, còn giống như âm thanh thịt nướng, làm cho người xem trong phòng livestream cười không được.

Cuối cùng vẫn là mục sư trong đội đứng trên bình đài, thử rất lâu, mới cuối cùng hồi sinh bọn họ.

Sau đó đi theo đám người, đi tới NPC ẩn giấu dưới đáy kiến trúc, nhận được một nhiệm vụ có tên là [cửa truyền tống Dung Hỏa Chi Tâm].

[Mục tiêu nhiệm vụ: Tiến vào vực sâu hắc thạch, tìm được một Mảnh Vỡ Dung Hỏa trong truyền tống thông với Trái Tim Dung Hỏa.]

- Hả? Còn phải đi vực sâu Hắc Thạch à?

Nhìn giới thiệu nhiệm vụ, Âu Dương Hiểu vô ý thức mở ra bản đồ, phát hiện vực sâu Hắc Thạch chính là phó bản 5 người cách đó không xa, mà lại đề cử cấp độ từ cấp 54 trở lên.

Các đoàn đội khác cũng phát hiện ra phó bản này, nghị luận ầm ĩ.

Nhưng vì tiến vào đoàn trước người khác một bước, bọn họ cũng không ở lâu, lập tức chia nhỏ đoàn đội thành mấy đội ngũ, từng nhóm tiến vào vực sâu Hắc Thạch.

Mọi người trong đội ngũ đồng tâm hiệp lực, tuyệt đối coi như là trò chơi khai phục đến nay, ngoại trừ đại chiến trận doanh ra thì đây là một lần hoạt động tập thể lớn nhất, làm cho người xem trong phòng livestream cũng không khỏi líu lưỡi.

Chương 535: Khai Hoang, Dung Hỏa Chi Tâm! (2)

- Lại còn phải đi hoàn thành từng nhóm nhiệm vụ.

- Loại thời điểm này khảo nghiệm chính là lực chấp hành của một đoàn đội.

- Đúng vậy, có loại cảm giác đồng tâm hợp lực giải quyết vấn đề.

- Đã lâu rồi tôi chưa thấy ai có cảm giác tham gia vào hoạt động như vậy.

Mưa đạn không ngừng thổi qua, vừa nhìn phim hoạt hình nhỏ trong một góc hẻo lánh vừa nghị luận ầm ĩ về phía hình ảnh.

Mà những đoàn đội tiền trạm này làm trước hết đạt tới cấp 60, đương nhiên sẽ không bị nhóm 5 người bình thường làm khó.

Không đến một giờ.

Các tiểu đội được phái đi ra ngoài đã hoàn thành nhiệm vụ trở về, thành công mở ra cánh cửa truyền tống đến Trái Tim Dung Hỏa.

Chỉ cần ở trong đoàn đội là có thể truyền tống đối thoại với NPC đến trong đoàn vốn.

- Ha ha, cuối cùng cũng có thể đi vào, tranh thủ thời gian.

Âu Dương Hiểu vốn đã có đội ngũ cố định, lập tức hoàn thành nhiệm vụ gấp gáp trở về.

Bá một cái.

Đi theo đại bộ đội truyền tống đến trong đoàn vốn.

Người bên cạnh cũng càng ngày càng nhiều, cuối cùng 40 người cũng đến đông đủ, tiến hành chỉnh đốn trong một động khẩu ở khu vực dung nham.

Nhìn thấy quái vật dung nham đang du đãng bên ngoài.

Người xem chờ lâu sau cũng chấn động tinh thần.

Nhân viên truyền bá là tri kỷ đổi màn hình của trang chủ thành đoàn đội đã tiến vào trong, hoán đổi ngẫu nhiên ở trong đoàn đội.

- Được rồi, bắt đầu đi, thử từng con trước, khảo nghiệm kỹ năng của quái nhỏ, không gánh nổi việc tiến hành cừu hận luân phiên, trị liệu nhớ kỹ nhìn chằm chằm máu của T, đừng để cậu ta ngã xuống.

Dù sao thì đây cũng là khai hoang, cho dù chỉ là độ khó phổ thông thì chỉ huy trong đoàn đội cũng vô cùng cẩn thận, làm động viên trước khi khai chiến.

Sau khi nói xong, hai người trong đoàn đội cũng đi ra phía trước, ném một kỹ năng tấn công từ xa về phía Dung Hỏa Cự Nhân ở khoảng cách gần nhất.

- Rống... "

Tiếng gào thét đinh tai nhức óc vang lên trong sơn động.

Bước chân Dung Hỏa Cự Nhân nặng nề, đuổi theo bọn họ, mặt đất chấn động, còn kèm theo đá vụn rơi xuống.

Cảnh tượng khoa trương kia.

Người không biết còn tưởng rằng là BOSS.

Kết quả ấn mở tin tức xem xét.

[Quái vật: Dung Hỏa Cự Nhân.]

[Cấp độ: 62]

[Chủng tộc: Cự Nhân (Tinh Anh)]

[Thuộc tính: Hỏa]

Khá lắm, thật đúng là một BOSS nhỏ.

So với cấp tối đa còn cao hơn hai cấp, có áp chế cấp độ.

- Trước tiên kéo trở về!

Đoàn đội chỉ huy vội vàng lên tiếng, để cho tanker lui về sơn động, dần dần mang Dung Hỏa Cự Nhân rời khỏi bầy quái.

Đợi đến khi tiến vào phạm vi an toàn, giọng nói mới lại lần nữa vang lên.

- Tấn công!

- Sát thương chủ lực chú ý cừu hận, OT lập tức dừng tay!

Trong phút chốc.

Toàn bộ đoàn đội bộc phát tấn công, kỹ năng chi chít đổ xuống, tất cả đều một mạch mời đến trên người Dung Hỏa Cự Nhân.

Âu Dương Hiểu càng hưng phấn không thôi, lập tức hạ chỉ lệnh với sủng vật bên cạnh.

- Heo heo số 2, thời điểm các người biểu hiện đã đến! Nhanh lên!

Dứt lời lập tức chép cung tên, lẫn trong đám người ngừng bắn về phía Dung Hỏa Cự Nhân.

Cảnh tượng hùng vĩ kia, làm cho người xem trong phòng livestream kinh thán không thôi.

- Bốn mươi người cùng nhau quần ẩu, đây cũng quá thoải mái rồi.

- Còn có một đội trị liệu tăng máu, muốn chết cũng khó khăn.

- Làm cho tôi cũng muốn đi thử một chút.

- Nhiều người như vậy, nếu tôi vẩy nước thì chắc là không ai sẽ phát hiện chứ?

- Tôi rất lo lắng là người có thể quá nhiều hay không, một đường đẩy qua thì không có ý nghĩa.

Khán giả suy nghĩ, cũng chính là hy vọng của các thành viên trong đoàn đội.

Công phu có cao đến đâu thì cũng sợ dao phay, nhiều người cùng tiến lên như vậy, còn lo lắng cái búa, một đường đẩy qua là xong.

Nhưng mà...

Suy nghĩ này vừa xuất hiện không bao lâu, vẻ mặt của bọn họ đã thay đổi.

- Ầm!

Một tiếng động rất lớn vang lên.

Dung Hỏa Cự Nhân giẫm một cước trên mặt đất, đánh bay tanker ra ngoài, lượng máu lập tức giảm một nửa.

Nhìn thấy cảnh này.

Mọi người hít sâu một hơi.

Phải biết rằng đây chính là chủ thản của công hội bọn họ, bình thường có trang bị phòng ngự gì cũng ưu tiên cho anh.

Thế này còn chưa xong!

Sau khi đánh bay chủ nhàn.

Dung Hỏa Cự Nhân bỗng nhiên quay đầu, không nhìn thẳng cừu hận, lao về phía đám người sát thương chủ lực.

- Mẹ nó! Mau tản ra!

- T tranh thủ thời gian trào phúng kéo trở về!

Chỉ huy nói một tiếng tục trong kênh livestream, liên tục hạ chỉ thị.

Nhưng phản ứng của anh vẫn chậm một bước.

Dung Hỏa Cự Nhân tiến vào đám người giống như sói lạc bầy dê, một quyền đánh một tiểu đệ đệ, giết chết mấy nghề nghiệp chủ lực sát thương tại chỗ.

Mà Âu Dương Hiểu cũng thình lình ở trong đó.

Cô đang ra sức bắn tên, kết quả quái vật đã xông lại cho cô một cước, màn hình trực tiếp biến thành xám trắng, cả người đều ngẩn ngơ tại chỗ.

- Không phải chứ, bên cạnh có nhiều người như vậy, dựa vào cái gì đánh tôi trước chứ?

Nhìn vẻ mặt không hiểu của cô, khán giả đều cười điên.

Đã gặp phải chuyện không may, chưa từng gặp phải chuyện xui xẻo như vậy.

- Tôi hiểu rồi, con quái nhỏ này chính là loại quái vật chuyên chọn vẩy nước để giết. (Cười) "

Có người xem trêu chọc nói.

Lần này đám người cười càng lớn hơn.

Quả nhiên.

Đoàn này vốn không làm cho bọn họ thất vọng.

Trước đó lo lắng quá đơn giản, thật sự là phí công.

Mà trong lúc bọn họ trêu chọc, T bị đánh bay cũng rất nhanh chạy đến, một kỹ năng diện rộng kéo Dung Hỏa Cự Nhân trở về, lúc này mới làm cho người khác thở phào nhẹ nhõm.

- Hả? Không phải Thuật Sĩ cậu vừa mới bị đánh một cái à? Sao còn chưa chết?

Đột nhiên, chỉ huy chú ý tới một thuật sĩ còn máu trong đoàn đội cũng bị quái vật tấn công, nhưng lại không chết, không khỏi có chút ngạc nhiên.

- Tôi cũng không rõ ràng, chẳng lẽ là bởi vì... Trang bị kháng lửa trên người tôi à?

Thuật sĩ đang gửi tin nhắn trong kênh chat, thuận tiện gửi ảnh chụp của món trang bị có thuộc tính hỏa kia lên.

Bởi vì vừa rồi anh xem ghi chép sát thương là bổ sung sát thương của ngọn lửa, cho nên mới bỗng nhiên nghĩ đến trang bị này.

Người khác thấy thế thì lập tức giật mình.

Một số chức nghiệp phụ chuyển chức luyện kim thì sắc mặt càng đại biến.

Kháng lửa!

Thứ này lại có tác dụng với đoàn vốn!

Nếu thật sự là như vậy thì...

Chương 536: Giai Đoạn Thứ Tám, Lựa Chọn Thay Đổi Hướng Đi Của Thế Giới (1)

Không dám suy nghĩ nhiều, sau khi đánh chết Dung Hỏa Cự Nhân, từng người vội vàng mở giao diện nói chuyện riêng, liên hệ bằng hữu.

Người chơi đang xem livestream cũng thay đổi vẻ mặt.

- Anh Trương, nhanh đi! Nhanh đi thu mua tất cả những thứ có liên quan đến kháng lửa! Mặc kệ giá cả cao bao nhiêu thì cũng phải lấy được!

- Lão Lưu, trang bị kháng lửa mà trước đó anh nói với tôi còn ở đó không? Cái gì? Vừa mới bán à?

- Đừng bỏ qua trang bị của phòng đấu giá, phàm là kháng lửa thì mua hết toàn bộ! Cơ hội phát tài của chúng ta đến rồi!

Điên rồi.

Tất cả người chơi đều điên rồi.

Tin tức vừa mới truyền ra, các nơi đã bắt đầu điên cuồng thu mua những đồ vật có liên quan đến kháng lửa.

Giá tiền của vật phẩm này cũng đang tăng lên nhanh chóng, cuối cùng thậm chí biến thành tình trạng có tiền mà không mua được.

Mà mấy người Hứa Chú và bạn cùng phòng trong một đoàn

đội thì sắc mặt cổ quái, ánh mắt tất cả đều tụ tập trên người Hứa Chú.

Hứa Chú sững sờ nhìn quyển trục thiếu chút nữa bị ném đi trong ba lô.

- Hình như... tôi lại muốn phát tài rồi?

Đạo cụ kháng lửa của phó bản đoàn đội gây nên chấn động, kéo dài hai ngày mới dần dần bình ổn lại.

Trong hai ngày này.

Các đoàn đội lớn vừa tham gia phó bản khai hoang, vừa thu mua đạo cụ kháng lửa.

Trong đó nóng nảy nhất chính là phương pháp điều chế thuốc nước phòng hộ ngọn lửa cường hiệu kia, bởi vì nó có thể liên tục không ngừng cung cấp thuốc kháng lửa.

Lúc giá cả cao nhất, một tấm phối phương thậm chí bán ra với giá trên trời là 3000 vàng, chuyển đổi thành tiền mặt cũng được khoảng 10 ngàn tệ!

Ngay cả giá cả tài liệu chế tác thuốc cũng đều nước lên thì thuyền lên, một đường tăng vọt.

Rất nhiều người chơi đều dựa vào cái này để kiếm một món hời, hai ngày ngắn ngủi đã kiếm lời tương đương với một tháng tiền lương, nhưng lại làm kinh động đến những dân mạng chưa từng chơi trò chơi này.

- Đậu xanh rau má, phương pháp điều chế gì đáng tiền như vậy, một tấm đã bán 10 ngàn à?

- Một trang bị rác rưởi mang thuộc tính kháng lửa cũng có thể bán mấy trăm à?

- Đồ vật trong World of Warcraft này đáng giá như vậy à?

- Đáng ghét, xem bọn họ kiếm tiền còn khó chịu hơn cả tiền tôi thua thiệt!

- Không được, tôi cũng muốn tải trò chơi về chơi thử!

Nhìn thấy diễn đàn càng ngày càng nhiều bài post kiếm tiền, đám dân mạng đều ngồi không yên, điên cuồng tràn vào trong World of Warcraft, làm cho chủng tộc của mỗi thôn tân thủ lại chật ních người.

Mà ở trên lực lượng đồng tiền gia trì.

Các đoàn đội khai hoang lớn đã diệt đoàn nhiều lần, cuối cùng cũng thuận lợi đả thông độ khó thấp nhất, rơi ra rất nhiều trang bị xanh lá và xanh lam, tăng lên một đợt thực lực cho toàn bộ đoàn.

Cho đến lúc này.

Bọn họ mới biết được, vì sao lại khó phân chia.

Hai độ khó trước đó chỉ sợ sẽ là vì để cho bọn họ dùng quá độ, khiêu chiến chân chính hẳn là ở độ khó sử thi cuối cùng!

- Kỳ quái, không phải nói có 10 BOSS à? Vì sao sau khi đánh 8 con thì không còn nữa?

Đột nhiên, một thành viên phát ra một tiếng nghi ngờ.

Những người khác cũng đều chú ý tới, đoạn đường này chỉ đánh 8 BOSS, hơn nữa không có nhắc nhở qua cửa.

Theo lý thuyết.

Còn có hai BOSS chưa đánh!

Nhưng vấn đề là bọn họ tìm một vòng, dọn dẹp sạch sẽ quái

nhỏ xung quanh, nhưng lại không phát hiện có mật đạo nào ẩn giấu.

Toàn bộ đoàn đội giống như là con ruồi cắm đầu chạy tán loạn khắp nơi.

Mãi cho đến khi.

Trong một đoàn đội liên minh nào đó, một tiểu thích khách đứng ở trên cầu một mảnh cháy, mới đột nhiên chú ý tới thông báo nhảy ra từ trên giao diện.

[Vật phẩm cần có: Thủy Chi Tinh Tụy]

- Thủy Chi Tinh Tụy?

Tiểu đạo tặc nghi ngờ nỉ non.

Sau đó nghĩ đến cái gì, anh lập tức mở túi đeo lưng ra, thật sự là có một đạo cụ tên là Thủy Chi Tinh Tụy.

Đây là phần thưởng mà lúc trước anh đã nhận được khi làm nhiệm vụ ở dã ngoại, mất rất nhiều công sức mới lấy được, thì ra là dùng ở đây!

Dưới sự vui mừng kinh hỉ.

Anh vội vàng gửi chuyện này vào trong đoàn đội.

Trong nháy mắt, toàn bộ đoàn đội đều sôi trào.

- Không sai được! Vấn đề hẳn là nằm ở trên một đám địa hỏa kia!

- Thì ra là phải tắt những ngọn lửa này đi mới có thể ra BOSS phía sau?

- Tổng cộng có 7 chỗ, cũng chính là nơi cần bảy bình Thủy Chi

Tinh Tụy?

- Mặc kệ, đi trước thử xem rồi nói sau, các người đều đi làm nhiệm vụ kia trước đi.

Lúc này, ưu thế của nhiều người đã thể hiện ra.

Sau khi hiểu được địa điểm và chi tiết của nhiệm vụ, tiểu đạo tặc đều nhao nhao chạy tới làm nhiệm vụ đạo cụ kia.

Bốn mươi người đồng tâm hiệp lực, dọc theo đường đi cười cười nói nói, đi theo hoàn thành một việc.

Loại quá trình cùng đồng bạn đánh hạ nan quan, đạt được mục tiêu này làm cho người xem trong phòng livestream đều có một cảm giác tham dự không hiểu.

Có lẽ sẽ qua rất nhiều năm sau đó.

Một số người đều nhớ kỹ điều này.

Khoảng thời gian khó quên kia.

Còn có những chiến hữu làm bạn ở bên cạnh nữa.

Không thể không nói trò chơi này thật sự làm rất tuyệt!

...

Rất nhanh chóng.

Mỗi đoàn đội đều nhận được tin tức.

Phải tiêu diệt ngọn lửa mới có thể triệu hoán hai BOSS còn lại.

Lại là một phen toàn bộ động viên kết thúc, cuối cùng bọn họ lại lần nữa trở về đoàn bản, diệt đi toàn bộ phù văn lửa.

Một giây sau.

Một tiếng gầm gừ vang lên, truyền khắp toàn bộ phó bản.

Trên một sườn núi trống trải đột nhiên xuất hiện một đội ngũ Naga, dẫn đầu chính là BOSS thứ 9 của đoàn này, quản lý Ecker Tác Đồ tư!

- Ra rồi! Lão Cửu thật sự ra rồi!

- Nhanh, mau qua đó xem!

Mọi người phấn chấn không thôi, nhao nhao chạy tới trên sườn núi, bắt đầu thử chiến lược.

BOSS này không giống với 8 BOSS trước đó, là ở vào trạng thái vô địch, chỉ có thể tấn công thủ hạ bên cạnh anh.

May mắn là độ khó của cấp phổ thông không cao.

Không đến 10 phút.

Rất nhiều đoàn đội không có gì nguy hiểm giết được BOSS này.

Sau khi BOSS này bị đánh bại cũng sẽ không chết, mà là chạy đến bên cạnh hồ dung nham to lớn ở giữa đoàn bản, rống giận nói muốn triệu hoán chủ nhân chân chính ở đây.

Chương 537: Giai Đoạn Thứ Tám, Lựa Chọn Thay Đổi Hướng Đi Của Thế Giới (2)

- Tới đây, Boss cuối cùng!

- Thì ra là vậy, phải như vậy mới có thể tìm được Boss cuối cùng!

- Xông lên! Loại thủ sát phổ thông là của chúng ta!

Mặc dù chỉ là độ khó phổ thông, nhưng bọn họ vẫn vô cùng hưng phấn.

Bởi vì đoàn đội thông quan đầu tiên sẽ tạm thời xếp vào vị trí thủ lĩnh trong đại tái, chỉ cần tiến độ không bị vượt qua thì vẫn mang theo, hiệu quả tuyên truyền kéo căng.

Chơi đùa đi.

Không phải tranh giành là mạnh hơn người khác à?

Quan trọng hơn chính là.

Mỗi lần cạnh tranh trong điện đều có rất nhiều xí nghiệp chọn đoàn đội tốt tiến hành đầu tư, tự quảng cáo cho mình.

Nếu như bọn họ biểu hiện ra thực lực cường đại, thậm chí tiềm lực đoạt giải quán quân thì chắc chắn có thể kéo theo không ít tài chính, từ đó tăng lên trên mọi phương diện đoàn đội.

Chuyện này tuyệt đối trăm lợi mà không có một hại đối với

bọn họ.

Cho nên.

Các đoàn đội lớn cũng sẽ không bỏ lỡ cơ hội thủ sát lần này, giống như uống thuốc chạy tới Hồ Dung Nham.

Ngay cả công hội đoàn của Hứa Chú cũng ở trong đó.

- Đây chính là... Nơi xảy ra đại chiến cuối cùng à?

Hứa Chú chẹp chẹp miệng, rung động nói.

Chỉ thấy giữa toàn bộ đoàn bản tràn đầy dung nham đang quay cuồng.

Thỉnh thoảng còn có cột lửa phóng lên trời, mang theo một mảnh khí lãng nóng bỏng và sương mù, hoàn toàn chính là một cảnh tượng tận thế.

- Cảnh tượng này, sợ là Hồng Hoang đã làm hơn trăm lần rồi chứ?

Người xem trong phòng livestream cũng là kinh thán không thôi.

Không hổ là phó bản đoàn đội, cảnh tượng quả nhiên to lớn hơn phó bản bình thường rất nhiều.

Mang theo lòng kính sợ, hội trưởng trong đoàn đội bắt đầu an bài chỗ đứng, phân biệt an bài tấn công từ xa trên từng vòng từng vòng nham thạch nóng chảy nhô ra.

Sau khi bảo đảm không đáng ngại.

Lúc này anh mới hít sâu một hơi.

Đi ra phía trước phát động kịch bản đối thoại của BOSS.

Mắt thấy BOSS đi ra phía trước, tất cả mọi người đều không khỏi nắm chặt con chuột, tinh thần căng thẳng.

Đúng lúc này.

Nham tương ở trung tâm đột nhiên kịch liệt quay cuồng, làm nổi lên sóng nhiệt mãnh liệt.

[Sao lại muốn đánh thức ta?]

Ầm ầm!

Theo đó là một tiếng gào thét đinh tai nhức óc.

Một thân thể lửa cực lớn chậm rãi dâng lên, mang theo âm nhạc bàng bạc mang theo cảm giác áp bách cực kỳ kịch liệt, ngạo nghễ cao vút trong toàn bộ nham tương.

Giống như một quân vương lửa cháy, quanh thân lửa nóng ngập trời, cúi đầu nhìn xuống những con sâu kiến nhỏ bé này.

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người đều ngây dại.

Mở to miệng nhìn BOSS cuối cùng bỗng nhiên xuất hiện này, da đầu của lão bị chấn động đến tê dại.

- Sức mạnh của hình ảnh thật mạnh!

- Cảnh tượng này quá rung động!

- Còn mạnh hơn cả hiệu ứng trong phim điện ảnh!

- Đây chính là BOSS cuối cùng à?

- Thật lớn! Rất đẹp trai!

- Người chơi còn không lớn bằng một ngón tay của nó!

Thân là người chơi trò chơi, đủ loại BOSS rất có lực trùng kích ra sân bọn họ đều đã gặp, mà lãnh chúa lửa này ra sân, tuyệt đối có thể đứng vào top 10 trong lòng bọn họ!

Nhất là cảm giác áp bách đập vào mặt kia, cho dù cách màn hình cũng có thể lĩnh hội rõ ràng.

Trong nháy mắt này, giống như có một cảm giác tê dại xông thẳng lên trán, làm cho bọn họ giật mình một cái.

Cũng chỉ có loại hình ảnh cực hạn này mới có thể biểu hiện.

Mới có thể làm cho bọn họ bất giác đắm chìm trong đó.

Một hồi lâu sau mới dần dần bừng tỉnh.

Vừa vặn.

BOSS Người Quản Lý và lãnh chúa ngọn lửa Ragnar Ross nói chuyện xong, bị tiện tay châm lửa chết.

Ánh mắt của lãnh chúa lửa đỏ cũng rơi vào trên người một đám người chơi.

- Dựa theo lời nói vừa rồi, lên!

Ra lệnh một tiếng, đoàn đội 40 người hoàn toàn bộc phát, triển khai tấn công mãnh liệt, tấn công rậm rạp chằng chịt đối với BOSS.

Tranh giành thủ sát giữa các đoàn đội cũng theo đó mà lộ ra.

Điều này làm cho vô số người tràn vào phòng livestream, cùng nhìn thấy tính chất lịch sử của thời khắc này!

...

Mà lúc này.

Trong công ty của Hồng Hoang.

[Chúc mừng ngài, đã đạt được giai đoạn thứ tám.]

[Xin mời chọn một trong những phần thưởng phía dưới.]

Một lời nhắc nhở quen thuộc vang lên trong đầu Trần Lâm.

Trần Lâm đang chú ý đến động tĩnh của đại tái, trong lòng lập tức cả kinh.

Xem bộ dáng này.

Chắc là tuyên truyền trò chơi trước đây có hiệu quả, cuối cùng làm cho anh đạt đến năm trò chơi có lượng tiêu thụ đạt đến 10 triệu.

Cũng chính là 5 trò chơi: Hoang Dã Đại Phiêu Khách, Thợ Săn Quái Vật, Tuyệt Địa Cầu Sinh, Hai Người Thành Hàng, Nhân Loại Thất Bại Thảm Hại.

Hơn nữa cũng giống như suy đoán của anh.

Phần thưởng của giai đoạn thứ tám này quả nhiên không giống với trước đó, lại là do chính anh lựa chọn.

Vội vàng gọi ra giao diện hệ thống xem xét.

Nhưng mà...

Sau khi anh nhìn thấy nội dung của lựa chọn thì cả người đều đứng lại.

Vẻ mặt trở nên kinh nghi bất định.

[Chọn hạng một: Mũ giáp giả lập/ Kỹ thuật trò chơi.]

[Chọn hạng hai: Kỹ thuật số hoá / Kỹ thuật thị giác]

Không sai!

Chính là mũ giáp giả lập và máy chơi game trong truyền thuyết!

Còn có mấy chữ khoa học kỹ thuật đỉnh cao như khoa học thị giác!

- Cái này...

- Là để cho tôi quyết định phương hướng phát triển khoa học kỹ thuật sau này của thế giới này à?

Trần Lâm hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên vẻ hoảng sợ.

Đứng dậy kiểm tra cửa phòng làm việc một lần, sau khi xác định đóng kỹ thì mới trở lại chỗ ngồi bên cạnh, đi qua đi lại, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Anh thật sự không ngờ.

Khen thưởng của giai đoạn thứ tám lại xuất hiện loại vật này.

Mũ giả lập và máy chơi game.

Nói trắng ra chính là kỹ thuật não cơ.

Tiến hành thôi miên chiều sâu đối với não người, đồng thời tiến vào trong tạo dựng cảnh tượng giả tưởng, có chút giống như nằm mơ giữa ban ngày, nhưng lại chân thực gấp trăm lần.

Bây giờ lĩnh vực khoa học kỹ thuật đỉnh cao của thế giới này cũng đang tiến hành thử nghiệm phương diện này.

Ví dụ như hạng mục mà thầy hướng dẫn Lưu Hành của anh đang tiến hành Não Bộ Thị Giác, chính là một trong những hạng mục chia nhỏ trong thí nghiệm não cơ, đây vẫn là hạng mục mà anh mới biết được gần đây từ trong miệng lão Lưu.

Chương 538: Giai Đoạn Thứ Tám, Lựa Chọn Thay Đổi Hướng Đi Của Thế Giới (3)

Mà lựa chọn thứ hai Kỹ Thuật Thị Giác thì càng không cần nói.

Tương đương với thế giới số hóa bằng mắt thường, mở mắt ra là có thể trực tiếp lên mạng, thậm chí tạo ra hình ảnh của trò chơi.

Các quốc gia cũng đang nghiên cứu hạng kỹ thuật này, chỉ có điều phương sách bảo mật làm rất nghiêm, anh cũng chỉ là dựa vào quan hệ nghe nói qua một chút mà thôi.

Kỹ thuật não cơ.

Kỹ thuật số hóa sinh học.

Mặc kệ bên nào lấy ra cũng sẽ tạo thành chấn động to lớn trong phạm vi toàn cầu, thậm chí sẽ bị các lãnh đạo cấp cao của các quốc gia để mắt tới!

Trần Lâm cũng không cho rằng như vậy.

Một công ty nho nhỏ như anh có thể đỡ nổi đám người nguy hiểm như lang như hổ kia.

Hệ thống muốn đẩy anh vào hố lửa à?

- Không được, tạm thời không thể để cho người khác biết chuyện này!

Hai lựa chọn này.

Không khác gì là để cho anh quyết định hướng đi khoa học kỹ thuật sau này.

Cho dù Trần Lâm có qua loa hơn nữa thì cũng không dám đưa ra quyết định dễ dàng như vậy, chỉ cảm thấy trên vai nặng trĩu.

Một mình anh làm trò chơi.

Sao anh lại nghĩ có một ngày mình có thể lấy được thứ này chứ?

Mẹ nó hệ thống chó.

Cho cái gì không tốt, hết lần này tới lần khác lại muốn cho hai thứ này.

Hiện tại anh cũng có chút hoài nghi.

Hệ thống có phải là đồ vật thất lạc của một văn minh cao cấp nào đó hay không, bằng không thì căn bản không giảng giải được những nơi phát ra những kỹ thuật này.

Nghĩ tới đây, Trần Lâm tạm thời từ bỏ lựa chọn.

Cầm điện thoại lên, muốn liên lạc với giáo sư Lưu Hành.

Nhưng chần chờ phút chốc, anh lại lần nữa thả trở về, đứng dậy rời khỏi văn phòng đi ra bên ngoài hít thở không khí.

Bây giờ điều mà anh cần nhất chính là bình tĩnh lại, cân nhắc đến lợi và hại của chuyện này.

Dù sao thì cũng không phải vội vàng đưa ra quyết định, trước tiên phải nghĩ rõ ràng rồi nói sau, tránh gặp phải phiền phức gì.

- Tổng giám đốc Trần, anh muốn đi ra ngoài à?

Lúc này, tiểu Vi vừa vặn đi qua bên cạnh, thuận miệng hỏi một

câu.

- Ừm, ra ngoài làm một ít chuyện, có việc thì liên lạc điện thoại với tôi.

Nói xong, Trần Lâm lập tức đi thang máy xuống lầu, biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

Mấy người Tiểu Vi ngơ ngác nhìn nhau, trong mắt mang theo vẻ nghi ngờ.

- Cảm giác tôi bị sai à? Tôi cảm giác tổng giám đốc Trần hình như có chút không yên lòng.

- Chẳng lẽ là yêu đương?

- Không thể nào? Tổng giám đốc Trần như vậy sẽ bị ảnh hưởng bởi tình yêu à?

- Cho dù anh ấy muốn thì cũng không có mấy người có thể xứng với anh ấy đâu?

- Ai đây chính là phiền não của người đàn ông thành công à? Tôi cũng rất muốn thể nghiệm.

- Thôi đi, ngay cả anh cũng muốn so với Tổng giám đốc Trần à?

- Ha ha, tôi nhớ là cậu vừa bị người khác đá vào tuần trước đúng không?

- Biến, là tôi đá cô ta!

Mấy người vừa nghị luận vừa trở về vị trí công việc của mình, tiếng cười mắng vang lên khắp nơi.

Không bao lâu sau.

Đã ném chuyện này ra sau ót, bắt đầu bát quái chuyện khác.

…

- Bánh rán này bao nhiêu tiền một cái?

- Hai mươi tệ.

Trên đường.

Trần Lâm đứng ở bên cạnh một bánh rán, dừng chân suy tư.

Anh biết rõ.

Hai hạng kỹ thuật này đối với anh rất nguy hiểm.

Một khi để người khác biết những kỹ thuật này bắt nguồn từ anh thì chỉ sợ nghênh đón anh sẽ là các loại chuyện ác ý, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến an toàn và tự do của anh.

Cho dù anh có giao lên thì lấy tầm quan trọng của hai hạng kỹ thuật này, khẳng định cũng sẽ trở thành đối tượng được bảo vệ trọng điểm, làm chuyện gì cũng cần chú ý cẩn thận, bó tay bó chân, cơ bản có thể nói là vô duyên với cuộc sống bình thường.

Cho nên.

Hiện tại anh chỉ có một con đường có thể đi.

Đó chính là hoàn toàn bỏ mình ra ngoài.

Trở thành người sử dụng kỹ thuật, mà không phải người đề xuất!

Dù sao thì.

Anh lại coi tự do của mình là quan trọng hơn so với bất cứ cái gì.

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, tâm tình của Trần Lâm lập tức trở nên sáng ngời, khóe miệng cũng không tự giác nổi lên ý cười.

- Nhìn cậu cười đến vui vẻ như vậy, là gặp được chuyện gì tốt à?

Bà chủ vừa bày bánh rán lên quầy, vừa hỏi.

Cô cơ bản mỗi ngày đều làm việc bên cạnh cao ốc bên đường, bày quầy bán hàng, nhìn qua hơn bốn mươi tuổi, lại mang theo một chút mỏi mệt, rất giống với rất nhiều người làm công.

- Xem như là vậy đi.

Trần Lâm gật đầu, tâm tình coi như không tệ, liếc mắt nhìn cục than nhỏ đỏ rực bên cạnh:

- Bình thường các người đều bày sạp bán hàng đến mấy giờ? Trời tối sẽ dọn quán à?

- Sao có thể để trời tối rồi mới dọn quán được, phải đặt từ bảy giờ sáng đến mười giờ tối, không giống như những ông chủ lớn như các người, mỗi ngày ở trong phòng làm việc đến năm sáu giờ tan tầm.

Đại tỷ nhếch miệng nở nụ cười, mỏi mệt lại mang theo một tia chết lặng, lại giống như tập mãi thành thói quen.

Trần Lâm nhìn lướt qua các chủ quán khác, vẻ mặt cũng bình thường không kém, đều là những người đi sớm về tối ra ngoài kiếm ăn.

Có lẽ tan tầm trở về ăn cơm tắm rửa là có thể trực tiếp đi ngủ, ngày qua ngày, căn bản không có bao nhiêu thời gian giải trí, chớ đừng nói chi là loại hoạt động xa xỉ như vui chơi.

- Các người mới là ông chủ lớn.

Trần Lâm tiếp lời nói:

- Bữa sáng của một cao ốc chúng tôi cũng còn cần nhờ các người, bằng không thì đều sẽ đói bụng.

- Ha ha, tiểu ca cậu thật biết nói chuyện.

Một chủ quán trung niên bên cạnh chen vào nói:

- Nếu chúng ta là ông chủ lớn thì không cần mỗi ngày làm đến ban đêm, muốn đi chơi chỗ nào thì đi chỗ đó.

- Cũng không phải là lạc, mỗi ngày trở về còn phải kiểm tra bọn trẻ học bài, xong làm việc cá nhân, làm xong đều là ban đêm một hai giờ.

- Nghe nói gần đây lại mở một ban phụ đạo, tôi chuẩn bị để con cái nhà chúng tôi cũng đi báo danh xem thử.

- Là nhà Tiểu Thiên Nga kia à? Tôi cũng vừa chuẩn bị báo cho con gái, trước đó...

Máy hát mở ra, các chủ quán lập tức líu ríu nói chuyện phiếm, giống như đây chính là hoạt động giải trí số lượng không nhiều của bọn họ.

Trần Lâm nhận lấy bánh bao, sau đó quay người rời đi.

Chương 539: Quái Nhỏ? Môn Thần!

Không bao lâu sau.

Anh đi tới cửa hàng may cỡ lớn gần đây, chuẩn bị đi lấy âu phục định chế trước đó.

Kết quả vừa mới vào cửa đã nhìn thấy một người đàn ông ôm sữa bột và tã lót đang đứng trước một cái tủ kính, bình tĩnh nhìn chăm chú vào trò chơi chủ trong đó.

Cuối cùng.

Người đàn ông than một tiếng.

Thu hồi ánh mắt khát vọng, vẻ mặt sa sút đi về phía quầy thu ngân.

Giữa cuộc sống và giải trí, cuối cùng anh vẫn lựa chọn cuộc sống.

- Không phải có thể lựa chọn cả hai à?

Trần Lâm tự lẩm bẩm.

Đột nhiên, anh tỉnh ngộ, rốt cuộc biết mình cần cái gì, hoặc là nói thế giới này cần cái gì.

Không sai!

Chính là thời gian!

Rất nhiều người không phải là không muốn chơi đùa, mà là

căn bản không có thời gian, cũng không có tinh lực đi làm chuyện khác.

Nhưng nếu như có một thứ có thể làm cho bọn họ ngủ ngon, đồng thời còn có thể duy trì sự thanh tỉnh, tiến vào trong thế giới giả tưởng.

Chẳng phải có thể tăng thêm rất nhiều thời gian à?

Anh giống như...

Biết lựa chọn như thế nào.

Ánh mắt Trần Lâm sáng ngời, bước chân cũng nhanh hơn mấy phần.

Sau khi cầm xong âu phục, anh lập tức ngựa không dừng vó chạy về công ty, trong ánh mắt nghi ngờ của các nhân viên xông vào trong văn phòng.

[Lựa chọn thành công!]

[Nhận được phần thưởng: Nón trò chơi ảo/ Máy chơi game kỹ thuât.]

Theo một tiếng nhắc nhở êm tai, một phần văn kiện khổng lồ được truyền đến trên máy vi tính, bộ nhớ 10T lại thiếu chút nữa bị lấp đầy!

Trần Lâm giật nảy mình.

Vội vàng mở văn kiện ra xem xét.

Máy vi tính này của anh được hệ thống bảo vệ bởi tường lửa, cho nên không cần lo lắng tư liệu bị tiết lộ.

Trước khi hành động, anh còn phải chuẩn bị một chút mới được.

Đó chính là lấy ra một phần nội dung, không thể hoàn toàn công khai, cũng coi như là lưu lại một chuẩn bị sau này cho mình.

May mắn là tất cả tư liệu đều đã được phân loại rõ ràng, chỉ là số lượng quá khổng lồ, sửa sang lại cần phải tốn không ít thời gian.

Sau khi hít sâu một hơi.

Trần Lâm bắt đầu bắt đầu chuyển động.

Toàn bộ văn phòng hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có tiếng gõ bàn phím và tiếng chuột không ngừng vang lên.

...

Cùng lúc đó.

Bên phía cuộc thi đấu, cuộc khai hoang trực tiếp vẫn đang được tiến hành trong lửa nóng chỉ lên trời.

Sau khi có kinh nghiệm độ khó phổ thông.

Các đoàn đội lớn thế như chẻ tre, trước sau đánh thông độ khó anh hùng, góp nhặt một nhóm trang bị cao cấp, thực lực được tăng lên nhiều.

Vốn dĩ.

Dung Hỏa Chi Tâm là không có độ khó phổ thông và anh hùng.

Đây cũng là điểm mà Trần Lâm thay đổi nội dung trò chơi.

Trước kia, World of Warcraft, CD của đoàn vốn vô cùng hỗn loạn, mà lại chỉ có một độ khó sử thi.

Dẫn đến độ khó quá cao, rất nhiều người chơi thực lực yếu bị từ chối ở ngoài cửa, xuất hiện trò cười là Karazhan đến Karazhan

tốt nghiệp.

Cho nên Trần Lâm đặc biệt thống nhất, làm độ khó của phiên bản trung kỳ mới xuất hiện sớm, đồng thời mỗi độ khó mỗi tuần có thể đánh một lần.

Cứ như vậy.

Những người chơi kia cho dù không đánh lại độ khó cao nhất thì cũng có thể tham gia vào trong đoàn đội này, thu hoạch được trang bị tăng lên bản thân, mà không phải chỉ có một số ít người chơi tinh anh mới có thể tiến hành.

Trò chơi xã giao.

Cho tới bây giờ đều không phải cưỡng chế.

Mà là người chơi tự phát.

Trần Lâm chính là biết rõ điểm này, mới có thể đặt mình vào hoàn cảnh người khác làm ra cải biến, làm cho trò chơi đi được lâu dài hơn, lưu lại càng nhiều người chơi hơn.

Đương nhiên.

Các người chơi đương nhiên không biết dụng ý như vậy.

Sau khi vượt qua độ khó anh hùng, lòng tự tin của các đoàn đội lớn chưa từng tăng vọt.

Chỉ đơn giản là chỉnh đốn, sau đó ngựa không dừng vó bắt đầu khởi xướng khiêu chiến với độ khó cao nhất là sử thi.

- Rất tốt, hôm nay chúng ta sẽ là đoàn đội đầu tiên thông qua độ khó của sử thi này!

Trong đoàn đội của bộ lạc, Âu Dương Hiểu mặc một thân trang bị, khí thế rất đủ, heo heo số 2 đi bên cạnh.

Lại nhìn ID của cô, số 1, khán giả thấy vậy không khỏi cười ra tiếng.

- Thông quan à? Sợ không phải là các người bị nướng hết à?

- Cả nhà heo trung liệt đều thuộc về...

- Chương trình dẫn chương trình mà anh không có ý định đổi sủng vật phong cách à?

- Xem ra người dẫn chương trình là một người nhớ tình bạn cũ. (Vững tin) "

- Nghe nói cấp độ sử thi tăng lên rất lớn, cơ chế kỹ năng gia tăng, biến thái hơn hai tên trước đó rất nhiều.

- Độ khó của anh hùng đã vượt qua, còn rơi ra nhiều trang bị xanh và tím như vậy, hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Cho dù là đoàn đội thông quan nhanh nhất thì cũng đều mới thông quan độ khó anh hùng hôm qua, sau đó 5 người vốn cày đồ tiếp tục tăng lên.

Cho nên tạm thời còn chưa có tin tức về độ khó cấp sử thi.

Hôm nay.

Là ngày cuối cùng của ngày CD đổi mới.

Nói cách khác, ai có thể đánh bại nhiều hơn một BOSS sẽ thu hoạch được trang bị tím, ưu thế của CD mới cuối tuần sẽ lớn hơn nhiều.

So chính là giành giật từng giây.

Gần như mỗi đoàn đội đều chuẩn bị tốt thuốc nước tiếp tế, bắt đầu tiến hành khai hoang đoàn vốn có độ khó cao nhất, tranh thủ đánh rơi thêm mấy BOSS.

- Được rồi, chuẩn bị sẵn sàng, lên buff!

Theo một tiếng ra lệnh của đoàn trưởng, đám người trong đoàn đội rốt cục bắt đầu chuyển động, chủ nhàn phó nhàn đi thẳng đến cửa vào hai người khổng lồ dung nham.

Hai con quái nhỏ thủ vệ này bọn họ đánh nhiều lần, sớm đã thuộc lòng con đường tấn công của bọn chúng.

Vừa vào sân đã trực tiếp kéo hai con qua.

Trong đó có một con là người phá hủy dung nham cấp 63, cấp độ áp chế đạt tới cấp 3.

Nhưng chiến sĩ chủ phòng không có chút sợ hãi nào.

Một phát kéo qua hai con quái nhỏ, vô cùng tự tin mở ra một kỹ năng nghênh đón.

- Phanh!

Một tiếng động rất lớn vang lên.

Nắm đấm của người khổng lồ đồng thời rơi xuống.

[Ca ca rất cứng rắn đã tử vong.]

Nhắc nhở được bắn ra.

Hình ảnh màu sắc lập tức biến thành xám trắng.

Chủ phòng:???

WTF?

Cái này là chết rồi à?

Chủ phòng ngơ ngác, vẻ mặt ngạc nhiên.

Không khí yên tĩnh một hồi lâu, sau đó trong đoàn mới đột nhiên giật mình tỉnh lại.

- 2T, 3T, đi lên đón quái, đánh sấm sét đi!

- Thuật sĩ, cho tôi đá linh hồn!

- Chiến phục của tiểu Đức rất cứng!

Chương 540: Người Đàn Ông Cứng Và Bền Bỉ (1)

Một loạt tiếng la lo lắng vang lên trong kênh giọng nói.

Làm một đoàn trưởng mà nói, phản ứng của anh đã tính rất nhanh.

Nhưng...

Động tác của Dung Nham Cự Nhân càng nhanh hơn.

Chỉ một cước, một kỹ năng địa chấn phạm vi lớn, cận chiến xông lên đã bị diệt sạch một mảnh.

Một người khác lại bay thẳng về phía đoàn người, mạnh mẽ đâm tới trong đám người.

- Má ơi, đám quái nhỏ này ăn xuân dược rồi à?

Nhìn Dung Nham Cự Nhân xông về phía mình, Âu Dương Hiểu bị dọa đến hoa dung thất sắc, sau đó cổ nghiêng một cái, ngã trên mặt đất, kích hoạt kỹ năng giả chết của thợ săn.

Động tác giả chết nước chảy mây trôi kia làm cho khán giả cười ra tiếng.

Nhưng mà...

Dung Nham Cự Nhân lại chết cũng không tha, đứng giữa đám người phát động địa chấn quần thương, ầm ầm giẫm một cước xuống dưới, trong nháy mắt giẫm chết một mảnh.

[Heo Heo số 1 đã tử vong.]

Âu Dương Hiểu:...

Thành viên đoàn đội:...

- Diệt đi.

Đoàn trưởng hữu khí vô lực nói.

Trong phòng livestream quan phương, người xem lại xôn xao.

Bọn họ có nghĩ qua độ khó của sử thi sẽ rất khó, nhưng không ngờ lại khó đến mức độ này.

Bị hai con quái nhỏ canh cổng diệt đoàn.

Mẹ nó, chuyện này quá bất hợp lý rồi!

Sau khi sống lại, mọi người trong đoàn đội cũng nghị luận ầm ĩ.

- Quá khoa trương, hai chiêu đã giết tôi rồi.

- Tôi ngay cả một chiêu cũng không đứng vững!

- Còn có kỹ năng địa chấn kia, độ khó anh hùng không có.

- Đây chính là độ khó sử thi à?

- Quả nhiên 2 triệu tiền thưởng không phải dễ lấy như thế.

Giờ khắc này.

Sự tự tin của bọn họ hoàn toàn bị giội tắt, lòng còn sợ hãi.

Mặc dù công kích vật lý của quái vật tộc Cự Nhân vốn đã rất cao, nhưng hai lần giây mất chủ đã thật sự làm cho bọn họ giật nảy mình.

Lại nhìn về phía hai con Dung Nham Cự Nhân hồi quy nguyên vị kia thì đều cảm giác có chút chột dạ.

- Lần này một người kéo một con đi, những T khác chuẩn bị sẵn sàng để bổ sung vị trí bất cứ lúc nào.

Trong lúc hồi phục buff, đoàn trưởng bắt đầu nghiên cứu chiến thuật trong đoàn đội.

Thấy bọn họ tạm thời không có ý định đánh, video livestream lại chuyển đổi thị giác đến các đoàn đội khác.

Điều khiến tất cả mọi người mở rộng tầm mắt chính là.

Gần như mỗi một đoàn đội đều bị diệt ở trong tay hai môn thần, bị ăn hành mà không biết tại sao.

Nếu không phải có hai trang bị độ khó tăng lên trước đó thì chỉ sợ còn không chịu nổi hơn bây giờ.

Một mực thử mấy chục lần, cuối cùng mới tìm được quyết khiếu, giải quyết thành công hai môn thần.

Chỉ là...

Nhưng bọn họ lại không biết.

Đây chỉ là bắt đầu của cực khổ mà thôi.

Bởi vì quái nhỏ phía sau càng quá đáng hơn.

Ví dụ như phải đồng thời đánh giết năm con đại cẩu, phàm là còn lại một con thì không giết chết, những con khác cũng sẽ sống lại sau một thời gian ngắn.

Lại ví dụ như phân liệt nguyên tố Hỏa vô hạn, mỗi 20 giây phân liệt một lần, sát thương chủ lực không đủ thì sau khi đánh càng nhiều, nguyên tố Hỏa đầy đất.

Rất nhiều đoàn đội thậm chí ngay cả BOSS số 1 cũng không thấy đã bị những quái nhỏ này diệt đến chết đi sống lại, gà bay chó chạy, thiếu chút nữa hoài nghi nhân sinh.

Chỉ có một số ít đoàn đội có thực lực khá mạnh.

Trải qua nửa ngày sau khi thích ứng, anh đã đi tới trước mặt lão 1.

Một mực đánh tới ban đêm, bị diệt đoàn vô số lần, mới rốt cục đánh chết lão 1 thành công, trong đoàn đội bộc phát một mảng lớn hoan hô.

- Qua rồi, cuối cùng cũng qua rồi! Vu Hồ!

Trước ống kính, Âu Dương Hiểu kích động reo hò, quét sạch tất cả mệt nhọc, trực tiếp nhảy từ chỗ ngồi.

Trong đoàn đội càng là các loại sâm banh ngưu bức, từng người phấn khởi đến không thôi.

Một cảm giác thoả mãn mãnh liệt càn quét trong lòng.

- Nhanh, nhanh đi sờ thi thể, nhìn xem rơi ra cái gì rồi?

Đám người vội vàng thúc giục, khán giả cũng tập trung tinh thần, chăm chú nhìn hình ảnh không buông.

Là đội nhóm đầu tiên tiêu diệt BOSS thứ nhất trong độ khó sử thi, đồ vật rơi ra vẫn làm cho người ta vô cùng chờ mong.

Ngay cả livestream cũng đều chuyển hình ảnh chủ yếu đến bên này, tiến hành trực tiếp sờ thi cho bọn họ.

Hô...

Dưới sự thúc giục của mọi người, đoàn trưởng cũng không có già mồm.

Sau khi nói vài câu trong kênh livestream, sắc mặt ửng hồng, anh lập tức đi lên phía trước, sờ thi thể của BOSS đang lóe ra huỳnh quang kia một cái.

Bạch!

Danh sách vật phẩm bắn ra.

Màu tím!

Màu tím!

Vẫn là màu tím!

Ba món trang bị tím, còn có hai trang bị màu xanh lam và rất nhiều đạo cụ hiếm có, làm cho người nhìn thấy hoa cả mắt, hô hấp dồn dập.

Phải biết rằng.

Trong số 5 người kia.

Có thể rơi ra một trang bị màu tím đều là mộ tổ tiên bóc khói xanh rồi, nhưng hôm nay một lần lại rơi ra nhiều như vậy.

Nếu như mỗi BOSS có thể rơi ra ba món, vậy thì tổng cộng là ba mươi món, gần như mỗi người một món, có hi vọng tốt nghiệp!

- Wow, bộ trang phục giày Thợ Săn!

Đột nhiên, Âu Dương Hiểu kinh hô một tiếng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm một chiếc giày màu tím trong danh sách.

Đây là một trong những bộ trang bị của thợ săn, có thể tăng cường uy lực của kỹ năng nghề nghiệp của thợ săn!

Người khác thì vô cùng kinh ngạc, đây là lần đầu tiên bọn họ nghe nói đến chuyện bộ trang phục này.

Thợ săn đã có trang phục.

Chẳng lẽ những nghề nghiệp khác cũng có à?

Cứ như vậy, cạnh tranh với bọn họ cũng chỉ giới hạn ở nghề nghiệp mà thôi, cơ hội thu hoạch được trang bị sẽ tăng lên rất nhiều!

Càng đừng nói đến thuật sĩ duy nhất trong đoàn đội, thiếu chút nữa cười điên lên.

Anh vốn là bị gọi tới cho đủ số lượng, tác dụng duy nhất là kéo theo người phát đường sống lại, kết quả còn có chuyện tốt này.

Rất nhanh chóng.

Trong ánh mắt chờ đợi của mọi người.

Đoàn trưởng dẫn đầu lấy ra bộ trang phụ thợ săn đặc biệt nhất kia, nói:

- Dựa theo lời nói trước đó, tanker chính có thể ưu tiên chọn trước, những người khác cạnh tranh công bằng, ai trả giá cao thì được, vậy thì các thợ săn bắt đầu đấu giá bộ trang bị này đi, nhớ kiềm chế một chút, đừng làm tổn thương hoà khí.

Trong một đoàn đội, độ cứng của tanker chính đại biểu cho hạn mức cao nhất của đoàn đội.

Cho nên rất nhiều đoàn đội đều ưu tiên trang bị cho tanker chính, đảm bảo khai hoang thuận lợi.

Tất cả mọi người đều không có ý kiến về điểm này.

Chương 541: Người Đàn Ông Cứng Và Bền Bỉ (2)

Ai bảo người ta có thực lực chứ?

Nhưng bộ trang bị của thợ săn này, mấy thợ săn trong đội không khách khí, nhao nhao đấm đấm, vô cùng tự tin nhìn vàng được chuẩn bị trong bọc của mình.

Nhưng mà...

Lại là lúc này.

- Mười ngàn vàng! Đoàn trưởng tôi ra mười ngàn vàng!

Một tin tức được gửi qua kênh đoàn đội.

Tất cả thợ săn muốn đấu giá lập tức hoá đá, sắc mặt của thành viên khác, thậm chí người xem phòng livestream đều quái dị, nhìn người phát ra tin tức này.

Chính là streamer Âu Dương Hiểu!

- Mẹ nó! Mở miệng ra chính là mười ngàn vàng, đây là phú bà à?

- Những thợ săn này quá thảm, trực tiếp bị kim chủ tuyệt sát.

- Thật đúng là phú bà, Âu Dương Hiểu kia giống như là Bilibili, có hơn 2 triệu fan, nghe nói còn là người đại diện tuyên truyền trò chơi của Hồng Hoang.

- Mười ngàn vàng, dựa theo giá vàng hiện tại là 1:3 thì cũng

phải hơn ba mươi ngàn.

- Tiền này chia đều, mỗi người có thể được phân đến 250 vàng, giá trị gần như là 750 tệ, chơi trò chơi này dễ kiếm tiền!

Một trang bị, toàn đoàn mỗi người kiếm được hơn 700 tệ, ai mà không đỏ mắt, mưa đạn trực tiếp sôi trào.

Càng đừng nói đến thành viên đoàn đội còn lại.

Bọn họ cũng không ngờ chỉ đánh một đoàn vốn lại kiếm nhiều tiền như thế, tâm tình vốn mỏi mệt bởi vì khai hoang quá dài của bọn họ đều biến mất hầu như không còn.

- Khụ khụ... Ông chủ Âu Dương ra mười ngàn vàng, còn có ai ra giá cao hơn không?

Đoàn trưởng ho nhẹ hai tiếng trên kênh thoại, hỏi thăm một chút tượng trưng.

Quả nhiên chờ một hồi lâu, không ai ra giá nữa.

Lúc này anh mới hít sâu một hơi, nói:

- Đã như vậy, vậy bộ trang phục thợ săn này chính là của bà chủ Âu Dương, dựa theo quy củ, lần sau thợ săn cạnh tranh bà chủ Âu Dương không thể tham gia, hiểu chưa?

- Tôi hiểu rồi.

Âu Dương Hiểu gửi một tin nhắn, mừng rỡ nhận lấy trang bị, trực tiếp mặc lên người, thuộc tính lập tức tăng lên một đoạn.

Mọi người nhìn thấy vậy cũng mong đợi ở trong lòng.

Đối với cạnh tranh trang bị tiếp theo cũng càng mong đợi nhiều hơn.

Lại là một phen long tranh hổ đấu qua đi.

Toàn bộ cạnh tranh còn lại đã hoàn tất.

Mỗi người trong đoàn đội đều được phân đến gần 500 vàng, sau đó tiếp tục xuất phát, thẳng đến vị trí của lão nhị.

...

Mấy ngày sau đó.

Các đoàn đội lớn đều đang cố gắng công lược BOSS.

Nhất là sau khi đoàn vốn CD mới đổi mới một nhóm trang bị, thực lực của bọn họ đều tăng vọt về chất.

Chỉ trong ba ngày ngắn ngủi.

Đã có mấy đoàn đội đẩy tới trước mặt Lão Tứ, bắt đầu tiến hành các loại thử nghiệm.

Có thể nói tiến độ giữa năm người đứng đầu đoàn đội rất khó khăn, nhanh và chậm nhất chỉ thua kẽm nhau 50% lượng máu của BOSS mà thôi.

Thậm chí đoàn đội của Âu Dương Hiểu.

Cũng đã ép tơ máu của BOSS đến còn 10%.

- Cố lên, chỉ còn 9% nữa thôi!

- T kéo BOSS lên! Đừng để nó xông vào đám người!

- Thuật sĩ, tiếp tục đuổi quái nhỏ đi! "

- Nhanh tản ra! Quái nhỏ chuẩn bị tự bạo!

- Sắp qua rồi, mọi người đứng vững!

Tiếng la lo lắng vang lên trong kênh đoàn đội.

Toàn bộ 40 người trong đoàn đội đã chết hơn phân nửa, bao gồm cả Âu Dương Hiểu thì thần kinh căng thẳng, ra sức sát thương chủ lực đối với BOSS.

7%...

5%...

3%...

1%...

[Các ngươi sẽ trả giá đắt cho sự ngu xuẩn của mình!]

Ầm!

Thân thể cao lớn của BOSS nguyên tố thổ nổ tung, hóa thành một đống đá vụn tản mát mặt đất.

Mọi người yên tĩnh một lát, sau đó đột nhiên bộc phát mảng lớn tiếng hoan hô.

- Qua rồi, cuối cùng cũng qua rồi!

- Được rồi!

- Thành công giết được Lão Tứ!

- Chúng ta là quán quân!

- Rất thoải mái!

- Mau nhìn xem nó rơi ra cái gì.

Đối với tất cả mười BOSS thì độ khó của Lão Tứ cũng không lớn, chỉ cần điều khiển tốt quái nhỏ Thổ Nguyên Tố bên cạnh đánh giết từng con, đừng để nó từ vụ nổ đến người là được.

Nhưng cho dù như vậy.

Mọi người vẫn hưng phấn không thôi.

Đoàn trưởng cũng không nói nhảm, đi thẳng tới bên cạnh thi thể, hô to một tiếng Tay đỏ chót siêu cấp, sau đó thuận thế sờ một cái.

Bạch!

Một loạt vật phẩm bắn ra.

Lại là một mảnh màu tím.

Chỉ là không đợi bọn họ reo hò đã thoáng cái bị hấp dẫn bởi một vật phẩm màu cam trên cùng, con mắt đột nhiên trừng lớn.

[Huy hiệu giam cầm của Trục Phong Giả (truyền thuyết)]

[Chỉ có một cái duy nhất, sau khi nhặt sẽ bị khóa.]

[Bộ phận nửa phải của nhà giam vĩnh hằng Sandrin.]

[Nghề nghiệp: Chiến Sĩ, Thánh Kỵ Sĩ, Người Tiềm Hành, Thợ Săn.]

[Nơi xuất xứ: Dung Hỏa Chi Tâm (Gall)]

Truyền thuyết Màu cam!

Lại có vật phẩm phẩm chất truyền thuyết!

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy thứ phẩm chất này, nhất thời đều có chút không biết làm sao, nghị luận ầm ĩ.

- Cái này... Không dễ định giá lắm, xem ra hẳn là đạo cụ rất quan trọng, các ngươi xem cạnh tranh đi.

Phẩm chất truyền thuyết, vừa nhìn đã biết là cao hơn cả sử thi

màu tím.

Đây là lần đầu tiên đoàn trưởng nhìn thấy loại vật này, chần chờ một lát mới lên tiếng.

Các đoàn viên không hiểu rõ giá trị trong đó, lại không dám tùy tiện dùng tiền để đánh cược.

Đợi một hồi, giá cả mới khó khăn lắm mới qua 1500 vàng, có lẽ là bởi vì phẩm chất truyền thuyết của nó.

- Hay là cho tôi đi? Tôi ra 3000 vàng, một đường cầm nhiều trang bị như vậy, xem như là phụ cấp cho các anh em.

Lúc này, tanker chính rất cứng rắn mở miệng nói.

Anh nhìn thấy chiến sĩ nghề nghiệp được đánh dấu trên đó, nghĩ đến có thể sẽ hữu dụng đối với mình.

- Cũng được.

Đoàn trưởng nói:

- Các người còn có ai muốn ra giá không? Nếu như không có tôi thì tôi sẽ giao cho tanker.

Chờ một hồi lâu, không ai lên tiếng.

Dù sao thì 3000 kim tệ đối với bọn họ đã coi như là một khoản tiền lớn, cũng sắp cạnh tranh được một món trang bị tím rồi, làm sao có thể dùng để mua loại vật không biết giá trị này.

Có người nguyện ý ra giá cao để lấy xuống.

Bọn họ đương nhiên là vô cùng cao hứng.

Còn Âu Dương Hiểu không thiếu tiền thì không có ý tứ ra giá, bởi vì cô đã giành được hai món trang bị tím, chẳng bằng làm

người tốt.

Dù sao thì chủ phòng bộc trực thành khẩn tăng lên cũng có ích đối với việc khai hoang của bọn họ.

- Nếu đã không có ai cạnh tranh thì vật này sẽ giành cho tanker của chúng ta.

Chương 542: Người Đàn Ông Cứng Và Bền Bỉ (3)

Đoàn trưởng coi như công bằng, hỏi một vòng không ai ra giá, lúc này mới phân cho anh chàng tanker, sau đó tiếp tục cạnh tranh trang bị tím còn lại, đoàn đội cũng trở nên náo nhiệt hơn.

Còn về thành viên không thấy trang bị mình muốn thì nhanh chóng vây quanh tanker.

- Anh Nhuyễn, sau khi anh cầm vật kia có nhắc nhở gì không?

- Có phải giống như mở hộp mù để cho anh mở ra đồ vật hay không?

- Mau nói xem có phản ứng gì không.

Mọi người lao nhao, đều muốn biết phẩm chất truyền thuyết rốt cuộc có ích lợi gì.

Phải biết rằng đây chính là 3000 vàng.

Mặc dù gần đây giá vàng đã hạ xuống đến 1:1, nhưng dù sao cũng có giá trị 3000 tệ, đương nhiên làm cho bọn họ vô cùng tò mò.

- Hả... Hình như không có phản ứng gì, lập tức phát động một nhiệm vụ dẫn đường.

Anh Nhuyễn gửi tới một tin nhắn.

- Vừa vặn mọi người muốn chỉnh đốn, tôi đi lui đoàn xem thử là nhiệm vụ gì, đến lúc đó nhớ kéo tôi.

Nói xong, anh lấy Lô Thạch ra, trực tiếp truyền tống về chủ thành Orgrimmar, đi thẳng đến địa điểm nhiệm vụ.

Không đến hai mươi phút.

Tin tức của anh lại xuất hiện lần nữa.

- Đoàn trưởng, biểu hiện nhiệm vụ còn cần một đạo cụ truyền thuyết khác cùng loại, khi BOSS Lão Ngũ bỗng nhiên bạo nổ, còn cần đánh chết BOSS cuối cùng lấy một vật liệu.

- Có nói ban thưởng gì không?

Đoàn trưởng hỏi.

- Chỉ có 5 vàng, chắc là sẽ có nhiệm vụ tiếp theo.

- Phiền phức như vậy à?

Đoàn trưởng và các đoàn viên ngạc nhiên không thôi.

Người xem trong phòng livestream càng là líu lưỡi.

Phải giết ba con BOSS mới có cơ hội góp đủ, mà lại giống như rơi ra ngẫu nhiên, độ khó của nhiệm vụ này cũng không tránh khỏi quá lớn.

Nhưng cũng bởi vì vậy.

Bọn họ đều cảm nhận được nhiệm vụ này không bình thường, có lẽ có phần thưởng kinh người gì đó.

Ôm nghi ngờ này.

Anh Nhuyễn một lần nữa về đoàn, tiếp tục tấn công BOSS.

Cuối cùng vào ban đêm, sau khi thành công đuổi theo hai đoàn đội khác, anh đã thành công đánh chết Lão Ngũ.

Sau đó dưới sự chú ý của vạn chúng, đoàn trưởng tiến lên sờ thi thể.

- Nhất định phải ra, nhất định phải ra...

Trong lòng anh Nhuyễn mặc niệm, âm thầm cầu nguyện.

Bạch!

Vật phẩm bắn ra.

Một đạo cụ quen thuộc xuất hiện ở trước mắt.

[Huy hiệu giam cầm Trục Phong Giả (truyền thuyết)]

[Chỉ có một cái duy nhất, sau khi nhặt sẽ bị khóa.]

[Bộ phận nửa trái của nhà giam vĩnh hằng Sandrin.]

[Nghề nghiệp: Chiến Sĩ, Thánh Kỵ Sĩ, Người Tiềm Hành, Thợ Săn.]

[Nơi phát ra của nó: Dung Hỏa Chi Tâm (nam tước Cổ Đại)]

- mẹ nó, thật sự rơi ra à?

- Cái gì là vận khí cứt chó?

- Đây cũng quá Âu rồi à?

Mưa đạn trực tiếp lập tức sôi trào lên.

Hôm nay bọn họ đã xem qua, ngoại trừ đoàn đội này ra thì chín đoàn đội khác ngay cả một đạo cụ truyền thuyết cũng không ra, đủ để thấy tỷ lệ rơi đồ thấp đến cỡ nào.

Muốn góp đủ không biết phải chờ bao nhiêu CD đoàn vốn.

Càng đừng nói đến anh Nhuyễn, sớm đã mừng rỡ như điên,

lần nữa bỏ ra 3000 vàng mua đạo cụ này.

- Vận khí của anh Nhuyễn cũng thật là quá tốt rồi.

- Một CD đã có hai, tổ đội khác nhìn chỉ biết khóc thét.

- Không hổ là người đàn ông cứng và bền bỉ.

- Chỉ còn thiếu vật liệu của BOSS cuối cùng là có thể hoàn thành.

- Làm cho tôi muốn xem thử nhiệm vụ này cho cái gì.

- Vậy còn chờ gì nữa, tiếp tục đẩy tới đi!

Đám người trong đoàn đội khí thế bàng bạc, tiếp tục đi về phía chỗ sâu trong phó bản.

...

Có trang bị của mấy BOSS trước đó chống đỡ.

Tiến độ khai hoang của các đoàn đội lớn cũng tăng tốc lên một bước.

Mặc dù bị diệt đến chết đi sống lại, nhưng mỗi ngày đều sẽ có tin tức BOSS được công lược thành công.

Nhiệt độ của World of Warcraft cũng đang tiếp tục tăng lên, trở thành tiết mục thảo luận nhiều nhất mà lúc rảnh rỗi người chơi hay thảo luận.

Dưới cơ bản ban tan học về nhà trước khi chơi trò chơi đều sẽ đến phòng livestream nhìn tiến độ khai hoang của các đoàn đội một chút.

Hoặc là dứt khoát chia đôi màn hình, vừa luyện cấp vừa xem trực tiếp.

Không bỏ sót bất kỳ thời khắc cao trào nào.

Cuối cùng cũng đến lúc rồi.

Sau khi trải qua một vòng CD đoàn vốn.

Thực lực của tất cả đoàn đội đã tăng vọt về chất, cơ bản mỗi người đều mặc một thân trang bị tím.

Sau khi giữ vững đến buổi tối ngày thứ ba.

Trong lúc vô số người phấn chấn hoan hô.

Một chi đoàn đội liên minh, dẫn đầu đánh giết BOSS thứ nhất trong độ khó sử thi, lãnh chúa lửa Ragnar Ross!

Lúc BOSS ngã xuống thì gầm lên một tiếng.

Khán giả xem livestream đều chấn động.

Sự nhiệt tình của khán giả và người chơi cũng lập tức đạt tới đỉnh phong, mưa đạn như núi đại hồng thủy càn quét toàn bộ phòng livestream, tạo ra một mảnh rầm rộ chưa từng có!

Điều này cũng tạo thành số lượng người chơi của World of Warcraft tăng lên nhanh chóng, thoáng cái đã bỏ xa mấy trò chơi MMO canh tranh khác, đạt tới 6 triệu 500 ngàn.

Phải biết rằng đây chính là một trò chơi thu phí!

- Đáng ghét, bị liên minh vượt lên trước!

Trong đoàn đội của bộ lạc truyền đến giọng nói hùng hổ của đám người.

Chỉ chậm hơn một chút xíu nữa là thủ sát đã thuộc về bọn họ, kết quả lại bị người khác sớm hái được quả đào.

- Chủ yếu vẫn là Thánh Kỵ Sĩ của liên minh quá mạnh, nghề nghiệp chuyên môn của bộ lạc Tát Mãn kém hai con đường, mãnh liệt đề nghị chặt chiến sĩ!

- Chiến Sĩ: Không phải chứ? Thánh Kỵ Sĩ mạnh có liên quan gì đến Chiến Sĩ chúng tôi? Muốn chặt thì phải chặt Thuật Sĩ chứ!

- Pháp sư: Không sai! Đều là pháp hệ, dựa vào cái gì mà thuật sĩ có đường, có cửa hồi sinh?

- Thuật sĩ:... WDNM!

Thời gian một ngày.

Năm người đứng đầu đoàn đội lần lượt ra lò.

Tổng cộng có ba người thuộc đội ngũ liên minh và hai người thuộc đội ngũ bộ lạc.

Mặc dù vị trí của đội ngũ của Âu Dương Hiểu vô cùng cố gắng, nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng lấy được vị trí thứ năm, cọ sát được cuối cùng.

Nhưng mà...

Bọn họ cũng vô cùng thoả mãn đối với điều này.

Dù sao thì đoàn đội hàng đầu cũng nhiều như vậy, có thể lấy được hạng mục này đã vượt qua dự tính.

Quan trọng hơn chính là.

Bọn họ vận khí tốt nha!

Một đoàn đội khác có một món truyền thuyết màu cam cũng không nổ, bọn họ lại trực tiếp bạo hai, ít nhất trên khí thế không thua.

Chương 543: World Of Warcraft, Thanh Xuân Của Vô Số Người (1)

- Thế nào, anh có lấy được vật liệu cuối cùng không?

Đoàn trưởng nhìn về phía tanker chính.

- Đã lấy được!

Giọng nói của anh Nhuyễn có vẻ hơi hưng phấn:

- Tôi cảm thấy nhiệm vụ này rất không đơn giản, có thể còn có đoạn sau nữa, đến lúc đó nhớ tới hỗ trợ.

- Được, không qua được thì nói với công hội một tiếng.

- Vậy tôi làm nhiệm vụ trước.

Anh Nhuyễn nói xong thì trực tiếp về thành Lô Thạch, cưỡi lên thú cưỡi đi thẳng đến địa điểm nhận nhiệm vụ.

Các thành viên đoàn đội khác cũng lục tục rời khỏi phó bản, kết thúc trận tranh tài khai hoang ba tuần này.

...

Một bên khác.

Trong phòng livestream quan phương.

Khán giả vẫn chưa thoả mãn, mưa đạn tuôn ra, thảo luận kịch liệt về quá trình thủ sát vừa rồi.

- Quá mạnh! Cuối cùng lại là ba đoàn đội đồng thời giết vào 10%!

- Vừa rồi nhìn lòng bàn tay của tôi đều đã xuất mồ hôi, đặc biệt là khi lượng máu còn 3%, đội quán quân tự sát xông lên, sát thương chủ lực bị đẩy vào trong nham tương.

- Đúng vậy, tấn công từ xa trực tiếp ngâm mình trong nham tương nóng chảy đến chết, chính là vì giành cho sát thương chủ lực mấy giây gây sát thương.

- Giọng nói chỉ huy của phút cuối cùng đều gọi là câm, thật sự quá rung động, có loại cảm giác như nhìn World Cup ghi bàn.

- Cũng không dễ dàng gì, phấn đấu nhiều ngày như vậy.

Rung động!

Còn có kích động!

Chính là tâm tình của tất cả khán giả lúc này.

Mặc dù các đoàn đội đã lần lượt rời sân, nhưng tâm tình kích động của bọn họ lại không hề lắng xuống, vẫn không ngừng phát ra mưa đạn.

Giống như có thể được phát tiết như vậy.

Trên các diễn đàn game online càng là thảo luận rộng rãi về lần khai hoang này, hấp dẫn vô số người chơi đến đây.

Trong đó có một bài post hot nhất.

Trực tiếp được đưa lên trang đầu.

Trong khoảnh khắc giành được thủ sát, tôi đã khóc thật lớn. Một tiểu pháp sư trong đoàn đội tự thú giết BOSS cuối tự thuật.

- Đúng vậy, tôi chính là tiểu pháp sư trong đoàn đội quán quân, một nhánh hoa.

- Rất may mắn, từ khi đoàn đội ban đầu được thành lập, tôi đã nằm trong đội ngũ dự tuyển thứ nhất, khi đó tôi còn không biết nghênh đón mình sẽ là cái gì.

- Rất nhanh, thành viên đoàn đội đã xác lập hoàn tất, nghe nói lấy được top 5 sẽ có tiền thưởng kếch xù, tôi rất kích động, tràn đầy mong đợi được đi vào trò chơi với đoàn vốn đầu tiên, Dung Hỏa Chi Tâm.

- Là đoàn vốn đầu tiên của World of Warcraft, sự rung động của Dung Hỏa Chi Tâm đối với tôi không thể nghi ngờ là vô cùng to lớn, mặc kệ cảnh tượng hay phương diện đặc hiệu của quái vật, hoặc là đoàn 40 người, loại khái niệm hoàn toàn mới này, cho dù là người khác tôi cũng không nhận ra...

- Sau này, chúng ta cùng nhau công lược BOSS, bị quái nhỏ đuổi theo, sau khi đoàn diệt ngồi cùng một chỗ ở một góc ăn cái gì đó, nói chuyện phiếm, sai lầm bị đoàn trưởng mắng là cẩu huyết lâm đầu, hoặc là ai ai ai đó quá cùi bắp bị mọi người cười nhạo.

- Tôi không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn bọn họ nói, nhìn bọn họ cười, nhìn bọn họ khoác lác, trời nam đất bắc, bắt đầu từ lúc đó, tôi có một loại cảm giác cuộc sống này... Hình như cũng không tệ?

- Đúng vậy, tôi luân lạc, luân lạc vào tình nghĩa đồng bạn mà mình đã từng khịt mũi coi thường này, cũng nhận biết rất nhiều bạn bè, hẹn nhau sau khi hạ vốn cùng nhau làm nhiệm vụ, vốn hư hỏng của nhau cũng trở nên phong phú hơn.

- Quá trình khai hoang cũng không thuận lợi, bởi vì mấy lần sai lầm, cảm xúc của đoàn trưởng sụp đổ, người thống mạ sai lầm dừng lại, bao gồm cả tôi, những lời kia nghe rất khó nghe.

- Tôi rất không cao hứng, đã từng muốn lớn tiếng phản bác, thậm chí phẫn nộ rời đi, nhưng càng nhiều hơn chính là không cam lòng, không cam lòng đồ ăn của mình, không cam lòng bởi vì mình làm hại tất cả mọi người làm lại từ đầu, mà lại đổi thành ai ngồi vào vị trí đoàn trưởng kia, cũng không thể tâm bình khí hoà...

- Từ một khắc này trở đi, tôi đã biết mình không còn là một người nữa, nhất là khi nhìn thấy tất cả mọi người đều mỏi mệt như thế, vẫn cố gắng kiên trì, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt, cũng âm thầm thề không thể sai lầm nữa.

- Cuối cùng, chúng tôi đã thành công! Thành công lấy được thủ sát!

- Đồng thời, tôi cũng khóc, khóc rất lớn tiếng, tôi không biết tại sao mình lại khóc, rõ ràng là phải cười to mới đúng, nhưng lại không khống chế nổi, căn bản không khống chế nổi.

- Đây là lần khóc chật vật nhất trong hơn hai mươi năm qua của tôi, ánh mắt mơ hồ đến mức gần như không nhìn thấy hình ảnh của trò chơi, chỉ có thể nhìn thấy đồng bạn nhảy nhót nhót, liều mạng gửi tin nhắn, trong giọng nói còn quanh quẩn tiếng la của đoàn trưởng, giống như mang theo tiếng khóc nức nở, nghe không rõ lắm.

- Có lẽ đây mới là đoàn đội.

- Thật sự cảm ơn bạn, World of Warcraft.

...

Lưu loát, viết gần một ngàn chữ.

Không có quá nhiều từ ngữ hoa lệ tinh xảo, cũng không có bất kỳ tân trang gì, chỉ là hoàn toàn từ thị giác của mình xuất phát, kể lại quá trình mình gia nhập vào đoàn đội Khai Hoang.

Chỉ có độc thoại bình thường mà chân thành như vậy, lại đả động vô số người chơi.

Nhất là những thành viên tham gia khai hoang đoàn đội kia, càng cảm nhận được cảm giác của mình, lưu lại từng phản hồi thật dài, số lượt trả lời nhiều hơn 1 triệu!

Có lẽ đối với rất nhiều người thì đây chỉ là một phó bản trong trò chơi.

Nhưng đối với bọn họ thì đây lại là một lần khắc cốt minh tâm trong đời.

Có lẽ đợi đến tương lai già đi, nhìn lại quá khứ thì cũng sẽ ngẫu nhiên nhớ tới 39 đồng bạn từng mạo hiểm cùng mình ở đại lục Azeroth kia.

Trong mắt bọn họ.

Đây đã không đơn thuần là một trò chơi.

Mà là một ký thác tinh thần.

Một khi có thể làm cho bọn họ tiến lên một mình thì mang đến cho mình một cảng ấm áp.

- Chỉ có thể nói, những trò chơi khác thua không oan.

Ngay cả anh Nhuyễn đang làm nhiệm vụ cũng nhìn thấy bài post này, trong lòng dâng lên cảm khái vô hạn.

Bây giờ nếu ai bảo anh chơi trò chơi MMO khác, có lẽ anh cũng không chơi tiếp được nữa, bởi vì trò chơi World of Warcraft này thật sự quá nổ tung!

Mà cái này.

Mới chỉ là phiên bản ban đầu của trò chơi hơn hai tháng trước

mà thôi.

Chương 544: World Of Warcraft, Thanh Xuân Của Vô Số Người (2)

- Chuẩn bị xong chưa? Anh Nhuyễn.

Lúc này, giọng nói của đồng đội truyền đến.

Giao diện của anh Nhuyễn đóng lại, nhìn về phía mười thành viên công hội trước mắt.

- Bắt đầu đi, nhiệm vụ này có thể có chút khó đánh.

Đúng như anh dự đoán, sau khi thu thập xong vật liệu cấp Truyền Thuyết, anh đã nhận được một nhiệm vụ tiếp theo, phải triệu hoán một BOSS ra đánh chết.

Cho nên để đảm bảo an toàn, anh gọi người trong công hội tới hỗ trợ.

Sau khi chuẩn bị đầy đủ thì trực tiếp kích hoạt nhiệm vụ.

Một giây sau.

Một tiếng ầm ầm vang lên.

Một con quái vật nguyên tố cực lớn xuất hiện trên đất trống, làm cho đám người giật nảy mình.

- Khá lắm, thật sự là có BOSS.

- Nếu như nhiệm vụ này không ban thưởng tốt một chút thì thật sự rất không được nha.

- Lên, giải quyết hết trước rồi nói sau.

- Nếu như rơi đồ thì anh Nhuyễn phải mời chúng tôi ăn cơm đấy.

Làm trùm Tanker của công hội, anh Nhuyễn chính là tiểu thổ hào thật sự.

Không nói vài triệu, vài chục triệu, nhưng tiện tay lấy mấy trăm ngàn vẫn là vô cùng thoải mái.

Mắt thấy nhiệm vụ đã kích hoạt, anh lập tức vung tay lên:

- Được rồi, làm xong nhiệm vụ này cho mỗi người 50G (G: Gold/Vàng).

- Mẹ nó! Anh Nhuyễn uy vũ!

Trong tiếng hoan hô, đám người lập tức vây lại phía BOSS, đồng thời phát ra tấn công mãnh liệt.

May mắn là độ khó của BOSS nhiệm vụ không cao, không bao lâu đã bị bọn họ giải quyết thành công, rơi ra một món đạo cụ nhiệm vụ.

[Phong Vân Chi Nhận (truyền thuyết)]

[Sau khi nhặt sẽ bị khóa.]

[Vật phẩm sẽ phát động một nhiệm vụ]

[Yêu cầu cấp: 60]

- Còn có nhiệm vụ tiếp theo à?

Anh Nhuyễn sửng sốt.

Nghi ngờ nhận lấy đạo cụ, trực tiếp bị khoá.

Sau đó bắn ra một nhiệm vụ.

Vốn dĩ.

Anh cho rằng đó là loại hình thu thập vật liệu, hoặc là làm nhiệm vụ chân chạy.

Nhưng sau khi nhìn thấy phần thưởng của nhiệm vụ cuối cùng thì đồng tử của anh bỗng nhiên co rụt lại, cả người đều ngây người tại chỗ.

- Thế nào rồi? Chẳng lẽ lại phải thu thập vật liệu à?

- Làm nhiều trình tự như vậy mà còn chưa hoàn thành à?

- Là ban thưởng không tốt à?

- Tôi biết ngay mà, nhiệm vụ hố cha này!

Thấy anh không nhúc nhích, đám người nổi lên nghi ngờ.

Có người thì trực tiếp hỏi thăm trong kênh chat công hội.

Cho đến lúc này.

Anh Nhuyễn mới bừng tỉnh, hô hấp dồn dập, ngay cả cánh tay cầm con chuột cũng có chút run rẩy.

Sau khi xác nhận mình không nhìn lầm, lúc này mới hít sâu một hơi.

- Mẹ nó!

Một tiếng nói tục quanh quẩn trong kênh giọng nói.

Mọi người đều đầu đầy dấu chấm hỏi.

Chẳng lẽ thật sự bị bọn họ đoán đúng à?

Cũng không có một hồi.

Một ảnh chụp màn hình trang bị xuất hiện trên kênh công hội.

[Kiếm một tay: Lôi Đình Chi Nộ, Chúc Phúc Chi Kiếm của Trục Phong Giả (truyền thuyết)]

Trong trò chơi, kênh công hội đầu tiên là yên tĩnh một lát.

Tiếp theo đột nhiên bộc phát một mảng tin tức lớn.

- Mẹ nó! Vũ khí cấp Truyền Thuyết!

- Quá qua loa rồi! Vũ khí này từ đâu ra vậy?

- Thuộc tính thật biến thái! Lại còn có hiệu quả đặc biệt!

- Phẩm chất cao nhất của trang bị không phải màu tím à?

- Đây quả thực là Thần khí cận chiến!

- Nhanh, anh Nhuyễn! Cầu xuất xứ! "

Phong Kiếm mới ra, toàn bộ công hội lập tức rơi vào trong oanh động.

Ngay cả hội trưởng làm nhiệm vụ bên ngoài cũng bị kinh động, ra hỏi thăm tình huống.

Bởi vì thuộc tính của thanh vũ khí này quá cường đại, hơn nữa còn bổ sung hiệu quả điều khiển quần thương, tuyệt đối là vũ khí mà tất cả nghề nghiệp một tay đều ước mơ có thể tốt nghiệp!

Hễ là thành viên của công hội sử dụng vũ khí một tay thì lúc này đều nóng mắt không thôi, điên cuồng hỏi đến xuất xứ.

- Hắc hắc, nói ra thì các người có thể không tin, đây chính là phần thưởng cuối cùng của nhiệm vụ đạo cụ truyền thuyết kia.

Anh Nhuyễn gửi một tin nhắn trong kênh công hội.

Lời này vừa nói ra, công hội càng sôi trào.

Bọn họ đều tự mình trải qua quá trình nhiệm vụ.

Vốn cho rằng sẽ cho một trang bị màu tím chuyên nghiệp là cao nhất, nhưng không ngờ lại trực tiếp cho phẩm chất truyền thuyết cao hơn cấp bậc!

Hối hận!

Sớm biết lúc ấy nên giành lấy.

Cũng coi như là biết.

Trên trang bị tím còn có truyền thuyết!

Mà tin tức này cũng như một trận gió lốc, rất nhanh đã truyền khắp trong và ngoài trò chơi, càng dẫn phát một mảng lớn oanh động.

Vô số công hội nghe nói chạy đến, hỏi thăm tình huống trước mặt bọn họ.

Còn anh Nhuyễn thì là đặc hiệu kéo căng phong kiếm trên trang bị, vô số người chơi chen chúc đi vào Orgrimmar, nhất thời danh tiếng vô lượng.

Trước đó anh đập vào mấy ngàn vàng.

Quá CMN giá trị!

Cũng bởi vì chuyện này, lại thêm một mồi lửa cho Dung Hỏa Chi Tâm.

Một lượng lớn người chơi cấp tối đa tràn về phía đoàn vốn, bắt đầu thử nghiệm độ khó sử thi.

Toàn bộ Hắc Thạch Sơn một mảnh lửa nóng dâng lên tận trời, ma sát không ngừng, dần dần trở thành bản đồ PK của liên minh và bộ lạc, cũng là nơi tranh đấu mới.

Sau đó không lâu lắm.

Các loại chủ đề liên quan đến đạo cụ truyền thuyết nặng cân đã bị truyền ra.

Ví dụ như đoàn trưởng của một đoàn đội nào đó nhặt được đạo cụ truyền thuyết, trực tiếp thoát khỏi PT, sau đó chạy trốn.

Lại có thể là mấy đoàn người đen đủi, ngay cả nửa bên đạo cụ cũng chưa nổ ra.

Trong đó nổ tung nhất.

Thuộc về một streamer tên là Gió Dẫn Lông Người.

Anh và thành viên công hội đánh đoàn vốn, vận khí tốt rơi ra má trái của Phong Kiếm, đoàn đội chỉ huy lấy anh làm hội trưởng, vì làm biểu tượng của công hội, đề nghị phân đạo cụ cho Gió Dẫn Lông Người.

Lúc này, một tanker đang nói chuyện phiếm, nói mình cũng muốn Phong Kiếm, nhưng lại bị Gió Dẫn Lông Người không để ý, Phong Kiếm trực tiếp bị lấy xuống.

Mưa đạn trong phòng livestream không nhìn được, nhao nhao chỉ trích Gió Dẫn Lông Người, nhưng anh cũng không quá để ý, ngược lại nhiều lần nói mình là hội trưởng trong phòng livestream, cho dù các người đi diễn đàn đăng bài viết thì tôi cũng không sợ!

Cuối cùng, lại rơi ra một đôi giày kháng lửa giành cho tanker, nhưng Gió Dẫn Lông Người lại lần nữa không nhìn các tanker khác, trực tiếp phân phối giày cho mình.

Hành động này hoàn toàn gây nên sự phẫn nộ của các thành viên khác, vì vậy anh và một thành viên khác rời khỏi phó bản, cũng rời khỏi công hội!

Chương 545: Kẻ Tội Nhân Thiên Cổ Này, Để Tôi Làm! (1)

Nhưng vậy còn chưa xong!

Sau đó trong lúc đánh lại rơi ra một món Tát Không Long Thiết, là vật liệu dùng để chế tác Song Thủ Chùy cấp truyền thuyết.

Nhưng người có danh xưng Gió Dẫn Lông Người lại nói mình cũng phải chế tác Cam Chùy, kết quả quả thực là cũng lấy được vật liệu này!

Lần này, toàn bộ vòng tròn trò chơi đều nổ tung.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy một người không biết xấu hổ như vậy.

Vô số người chơi dùng ngòi bút làm vũ khí, tức giận mắng phỉ nhổ, liên minh bên này cũng bắt đầu tự phát tổ chức, đuổi giết Gió Dẫn Lông Người ở dã ngoại.

Càng khôi hài hơn chính là.

Người chơi của bộ lạc bên cạnh nhìn thấy anh bị đuổi giết, không chỉ không giúp đỡ, còn đặc biệt nhường ra một đường, ở bên cạnh phụ trách vây xem hô cố lên.

Thật sự là một người đã đạt thành thành tựu đại thống nhất của liên minh bộ lạc.

Lại tăng thêm không ít niềm vui thú cho trò chơi này.

- Lão Lưu, hôm nay anh có rảnh không? Tôi có một chuyện rất quan trọng muốn nói với anh.

Trong văn phòng Hồng Hoang.

Trần Lâm cầm điện thoại, vẻ mặt nghiêm túc.

Trải qua mấy ngày chuẩn bị, anh đã làm xong tất cả chuẩn bị có thể nghĩ đến của mình, cũng tiêu hao rất nhiều tài chính để chế tạo một hộp đen thông tin.

Sau khi xác nhận không ngại, cuối cùng anh mới bấm số điện thoại của Lưu Hành.

Bởi vì đây là người duy nhất có thể tin tưởng trong giới nghiên cứu khoa học.

Lúc đại học đã ở chung với nhau ba năm, cộng thêm nửa năm tiếp xúc qua, anh vẫn vô cùng tin tưởng nhân phẩm của Lưu Hành.

Điều duy nhất mà anh lo lắng.

Chính là đối phương không chịu tiếp thu đề nghị của mình.

- Chuyện quan trọng à? Bây giờ tôi đang làm nghiên cứu, nếu như là có chuyện liên quan đến phương diện chỉ đạo mỹ thuật thì tôi cũng không rảnh rỗi đi giúp anh... Cẩn thận một chút! Đừng ném đồ vật đó đi!

Lưu Hành ở phía đối diện lại cho rằng đây là chuyện liên quan đến trò chơi, giọng điệu không có lấy giọng.

Trong lúc mơ hồ còn có thể nghe thấy một tiếng hô hoán, hình như đang vận chuyển thiết bị trong phòng thí nghiệm.

- Không phải là chuyện về phương diện mỹ thuật.

Trần Lâm thấp giọng nói.

- Không phải à? Vậy anh tìm tôi làm gì?

Lưu Hành hơi nghi ngờ một chút, hình như giữa anh và Hồng Hoang cũng chỉ có chút chuyện này thôi?

Nhưng mà...

Trần Lâm nói một câu tiếp theo.

Lại làm cho anh biến sắc.

- Chuyện này phải đi đến một nơi an toàn nói chuyện, phòng tối của anh còn chứ?

Phòng tối!

Con ngươi của Lưu Hành co rụt lại, vẻ mặt vốn đang tùy ý lập tức trở nên nghiêm túc.

Bởi vì căn phòng kia chỉ có khi anh và các giáo viên khác thảo luận về chủ đề cơ mật thì mới có thể dùng được, có thể ngăn cách tất cả tin tức dò xét, cũng được gọi là an phòng tin tức.

Cho dù là bọn họ.

Chưa chắc đã dùng căn phòng kia một lần trong nửa năm qua!

Đồng thời, anh còn chú ý tới, Trần Lâm không phải đang gọi số điện thoại công khai của anh, mà là số điện thoại chuyên dụng của anh.

- Được rồi, anh qua đây tìm tôi, tôi đi chuẩn bị một chút.

Lưu Hành cúp điện thoại, nói với trợ thủ vài câu, sau đó vội vã chuẩn bị.

Nếu như là người khác đến tìm anh nói như vậy thì sợ rằng anh sẽ đổ ập xuống chửi mắng một trận.

Nhưng Trần Lâm thì khác.

Trong ngành trò chơi và truyền hình điện ảnh, lão Tống đều có địa vị không thấp.

Anh nói là chuyện lớn, vậy tất nhiên là chuyện lớn đã quan trọng đến ngay cả mình cũng không thể làm!

Học sinh của mình nhờ giúp đỡ.

Anh thân là thầy hướng dẫn đương nhiên sẽ không ngồi yên không để ý đến.

Cho nên rất nhanh, anh đã cầm lên một tấm thẻ căn cước, đi vào chỗ sâu nhất trong phòng nghiên cứu, mở ra cánh cửa đã bị đóng kín hơn nửa năm không động kia.

Nửa giờ sau.

Trần Lâm vội vàng chạy đến, cũng đi vào trong phòng.

Ầm ầm...

Cửa lớn chậm rãi khép lại, ngăn cách tất cả tín hiệu bên ngoài.

Trần Lâm nhìn lướt qua, năm đó anh đã từng may mắn đi vào phòng an toàn một lần, thể xác và tinh thần cuối cùng cũng trầm tĩnh lại.

- Vội vã tìm tôi như vậy là gặp phải chuyện lớn gì à?

Lưu Hành chỉ chỉ chỗ ngồi đối diện, mở miệng trước, vẻ mặt cũng thay đổi thành ngả ngớn như thường ngày, càng ngưng trọng hơn mấy phần.

Có thể làm cho ông chủ của công ty Hồng Hoang thận trọng như thế, hình như còn nghiêm trọng hơn so với trong tưởng tượng của anh.

- Nếu như tôi nói, trong tay tôi nắm giữ đồ vật có thể thay đổi tiến trình sản nghiệp giả lập, anh có tin không?

Bạch!

Lưu Hành đột nhiên đứng dậy, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Trần Lâm.

- Anh chắc chứ?

- Xác định.

Trần Lâm gật đầu, biểu hiện vô cùng bình tĩnh.

Chính bởi vì sự bình tĩnh này mới làm cho trong lòng Lưu Hành nhấc lên một cơn sóng gió.

Anh biết rõ cách làm người của Trần Lâm.

Ngay cả phòng an toàn cũng vận dụng, chắc chắn sẽ không vô cớ lui bước.

Nói cách khác, đây là thật!

Nhưng vấn đề là...

Quá trình cải biến sản nghiệp thế giới giả lập không khỏi quá nghe rợn cả người.

Cho dù là đám nhà nghiên cứu hàng đầu trong nước thì cũng không dám nói ra lời như vậy, lão bản của một Studio trò chơi như Trần Lâm rốt cuộc lấy lực lượng ở đâu?

Đây không phải là chuyện mà người có tiền có thể làm được!

- Có thể nói cho tôi biết là cái gì không?

Lưu Hành hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng.

Không phải là anh không tin Trần Lâm, mà là chuyện này quá trọng đại, cho dù là anh cũng có chút không chắc chắn.

- Anh có nghe nói qua mũ trò chơi giả lập hay không?

Vừa mới ngồi xuống, Trần Lâm đã mở miệng.

- Mũ trò chơi giả lập? Chính là loại trò chơi dùng thiết bị đội đầu để đắm chìm kia à? Đương nhiên đã nghe nói, đồ chơi kia không phải chính là sản phẩm do khoa học kỹ thuật não cơ của chúng ta nghiên cứu diễn sinh à?

- Đúng vậy, nếu như tôi nói tôi có kỹ thuật nguyên bộ của vật kia, anh có tin không?

- Không thể nào!

Lưu Hành lập tức nghĩ đến việc bác bỏ.

Hạng kỹ thuật này là nhân viên kỹ thuật cao cấp nhất toàn cầu, nghiên cứu nhiều năm như vậy mà vẫn không có chút tiến bộ nào, anh thật sự không thể tin được Trần Lâm có thể thật sự lấy ra.

Điều này đã hoàn toàn phá vỡ tam quan của anh.

Chương 546: Kẻ Tội Nhân Thiên Cổ Này, Để Tôi Làm! (2)

- Không phải là anh làm ra AR kiểu mới, tưởng lầm là kỹ thuật giả lập chứ?

Lưu Hành hồ nghi nói.

Người phạm phải loại sai lầm này cũng không phải là số ít.

Nhưng mà...

Đáp lại anh là một USB trong tay Trần Lâm.

Giống như là ném rác đến trước mặt anh.

- Trong này là một phần tư liệu trong đó, anh xem trước một chút rồi nói sau.

- Còn chuẩn bị tư liệu à? Tôi muốn xem thử đó là cái gì.

Lưu Hành cầm lấy USB, cắm vào trong máy vi tính.

Không để ý tới Trần Lâm, anh tự lo di chuyển ngón tay trên màn hình cảm ứng, xem xét chỉ có một phần văn kiện, trên mặt còn mang theo vẻ không tin.

Nhưng dần dần.

Nét mặt của anh lập tức thay đổi.

Theo nội dung văn kiện lướt lên, ngay từ đầu anh không tin tưởng, biến thành nghi ngờ, lại đến kinh ngạc.

Mà phần kinh ngạc này cũng biến thành rung động và hãi nhiên nồng đậm sau khi anh xem hết tất cả tư liệu.

- Cái này... Tài liệu này anh lấy được từ đâu vậy?

Anh bỗng nhiên ngẩng đầu, hô hấp dồn dập, hai mắt gần như sắp trừng ra tia máu, cũng không còn thích ý thư giãn như vừa rồi nữa.

Bởi vì chỉ ghi lại thông tin trên tài liệu này đã giải quyết được mấy cửa ải đại nạn mà đầu đề thị giác của anh không thể đánh hạ.

Thậm chí có một bộ phận nội dung.

Với học thức của anh ta thì chỉ có thể miễn cưỡng xem hiểu!

Sao có thể như vậy được?

Chờ đã...

Tiểu tử này vừa rồi nói.

Đây chỉ là một phần tư liệu, trên tay anh ta còn có toàn bộ kỹ thuật à?

Đột nhiên.

Lưu Hành nhớ lại lời nói của Trần Lâm vừa rồi, chỉ cảm thấy trái tim đột nhiên ngừng đập, hai tay không khỏi run lên.

- Bây giờ chắc là anh đã tin lời tôi nói rồi chứ?

Trần Lâm mỉm cười, đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy thầy Lưu phản ứng như vậy, thật sự cảm thấy rất có ý tứ.

- Ít nói nhiều lời vô ích! Mau nói trên tay anh còn lại bao nhiêu tư liệu! Anh biết điều này đại biểu cho cái gì không?

Lưu Hành nào chú ý được nhiều như vậy, nói tới nói lui đều có chút lộn xộn, nếu như đổi thành một giáo viên già có năng lực chịu đựng kém một chút thì nói không chừng sẽ trực tiếp ngất đi.

Thấy anh gấp gáp như vậy, Trần Lâm cũng không dài dòng, nói rõ ý đồ của mình:

- Sở dĩ cho anh xem những thứ này là muốn cho anh biết, đồ chơi này trên tay tôi chính là củ khoai lang bỏng tay, thậm chí có thể sẽ hại chết tôi.

- Cái này...

Lưu Hành há miệng thở dốc, bỗng nhiên trở nên tỉnh táo lại.

Đúng vậy.

Thất phu vô tội hoài bích có tội.

Là một nhân viên nghiên cứu khoa học, anh vô cùng rõ ràng hạng kỹ thuật này quan trọng bao nhiêu, tuyệt đối có thể phá vỡ toàn bộ sản nghiệp giả lập trên thế giới!

Cho dù Trần Lâm có chút địa vị trong nước thì cũng không đủ để đảm bảo an toàn cho anh, ngược lại sẽ bị liên luỵ.

Ít nhất trong vòng ba mươi năm, lấy danh nghĩa cá nhân ra đều là đang tìm đường chết.

- Cho nên, anh định gọi tôi giúp anh liên lạc với cấp trên à?

Lưu Hành rất nhanh đã đoán ra ý đồ của Trần Lâm.

- Đúng vậy.

Trần Lâm gật đầu:

- Ảnh hưởng quá lớn, tôi quyết định giao kỹ thuật này lên, như

vậy tôi có thể danh chính ngôn thuận sử dụng.

Tư liệu đưa ra không phải là bản đầy đủ, chỉ là nguyên lý kỹ thuật cơ sở nhất, cũng không bao hàm thiết bị chế tác giả lập.

Đợi đến khi công khai, đẩy tới tiến trình khoa học kỹ thuật não cơ, vậy anh có thể không cố kỵ nữa, bắt đầu chế tạo thiết bị Game Online.

Cho nên anh cần mượn tay của quốc gia, thay mình hấp dẫn sự chú ý, cũng là biện pháp ổn thoả nhất.

Cứ như vậy.

Anh không cần lo lắng sẽ bị người khác để mắt tới.

Còn có thể sử dụng bộ phận kỹ thuật được bảo lưu lại kia, vẹn toàn đôi bên.

- Anh muốn cho người trên che giấu sự tồn tại của mình à?

Lưu Hành thông minh cỡ nào, lập tức đã đoán được dụng ý của Trần Lâm.

Đây là định bỏ mình ra ngoài, không để cho người bên ngoài biết đến tư liệu xuất phát từ tay anh.

Nhưng vấn đề là...

Một vinh dự chí cao vô thượng như thế, bao nhiêu người cầu cũng không cầu được, thật sự muốn từ bỏ như vậy à?

Có phải quá tùy tiện hay không?

- Không kém bao nhiêu đâu, anh có quan hệ gì với người cấp trên không? Tốt nhất là người có thể tin tưởng được.

- Có thì có, thậm chí tôi có thể trực tiếp đưa anh đến trong

viện nghiên cứu, trước hết để tôi chuẩn bị một chút.

Là một nhân viên nghiên cứu khoa học, Lưu Hành rất rõ ràng, kỹ thuật vượt thời đại này rốt cuộc đại biểu cho cái gì.

Thậm chí nếu mang nó ra ngoài thì sẽ nhận được một đống bài văn của nhân vật cấp bậc thủ lĩnh điên cuồng tranh đoạt, tranh làm người dẫn đường.

Nhưng Trần Lâm lại nói một câu dễ dàng như vậy, cho dù anh có muốn tỉnh táo lại thì cũng không tỉnh táo được.

Nhưng nhiều hơn vẫn là cảm động.

Chuyện lớn cực kỳ quan trọng như thế, trước tiên tìm tới anh ta để thương lượng, đủ để thấy tín nhiệm đối với anh ta.

- Anh nên biết ý nghĩa của loại kỹ thuật này, có bao nhiêu người cả đời cầu cũng không cầu được thứ gì, anh thật sự định từ bỏ phần vinh dự này, làm người sau lưng à?

Lúc này, Lưu Hành đầu tiên là một vị đạo sư, phần lớn vẫn đứng về phía Trần Lâm, suy nghĩ cho anh.

- Đồ chơi kia đối với tôi mà nói không dùng được.

Trần Lâm nhún vai.

- Tôi chỉ cần có thể sử dụng bình thường là được, cái khác không quan trọng.

Chỉ là hư danh, không cần cũng được.

Hơn nữa còn sẽ làm cho mình trở thành tiêu điểm của các quốc gia, nguy hiểm không cần nhiều lời.

Cho nên biện pháp tốt nhất chính là đẩy tới tiến trình phát triển kỹ thuật này, để anh có thể danh chính ngôn thuận sử dụng.

Nhưng ahn cũng không bắt buộc, còn nói thêm:

- Tôi biết anh cũng sợ chết, cho nên chỉ nói với anh như vậy mà thôi, nếu như anh không muốn tiến cử, vậy tôi sẽ phong lưu tư liệu, nhiều lắm thì làm chưa thấy qua.

- Đánh rắm!

Lưu Hành đỏ mặt, thiếu chút nữa bị tức chết.

- Nếu anh dám bảo lưu thì lão tử làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho anh! Trước mặt loại kỹ thuật này, mạng của chúng ta có quan trọng không? Anh tùy tiện ra ngoài bắt một nhân viên nghiên cứu học thuật, cho dù chết cũng tuyệt đối sẽ không có người nói một tiếng sợ hãi!

Chương 547: Kẻ Tội Nhân Thiên Cổ Này, Để Tôi Làm! (3)

Những năm gần đây, vì nghiên cứu ra kỹ thuật tiên tiến hơn, đã hy sinh bao nhiêu tiền bối tiên hiền.

Nói bọn họ bởi vì sợ chết mà không dám công khai tri thức, quả thực chính là xem thường tinh thần vì nghiên cứu của bọn họ!

Lưu Hành trừng mắt trợn tròn, xoắn xuýt hồi lâu.

Cuối cùng.

Anh giống như đã hạ quyết tâm, trầm giọng nói:

- Được rồi, tôi không gánh nổi tội nhân thiên cổ này, nếu như bởi vì loại chuyện này mà để vụt mất một con rồng kỹ thuật vượt thời đại, cho dù tôi chết cũng sẽ không tha thứ cho mình!

- Thật à? Đây chính là một chuyện nguy hiểm.

Trần Lâm liên tục xác nhận nói.

- Đừng xem thường tinh thần kính dâng của một nhà nghiên cứu!

Lưu Hành hung hăng trừng mắt liếc anh một cái.

Tiếp theo, vẻ mặt của anh ta cũng dịu đi, có chút phức tạp:

- Anh cần phải hiểu rõ, một khi kỹ thuật này được công bố, cho dù hối hận cũng không kịp, đây chính là điều mà bao nhiêu người cầu cũng không cầu được.

- Nghĩ rõ ràng.

Trò cười.

Kỹ thuật chủ yếu của thiết bị giả lập còn trên tay anh.

Hiện tại anh chỉ cần khoa học kỹ thuật não cơ của quốc gia làm ra đột phá để có một lý do danh chính ngôn thuận mà thôi.

- Đúng, còn có chuyện, tôi muốn mời thầy hỗ trợ.

- Có chuyện gì?

- Tôi muốn đàm phán với người cấp trên.

Có một số việc vẫn là nói rõ ràng trước mặt là tốt nhất, giao cho người khác thì anh thật sự là không yên lòng, lão Lưu này lại có chút không đáng tin cậy.

- Tôi cho là chuyện gì chứ, bao trên người tôi, tôi vẫn có chút địa vị ở viện nghiên cứu, nhưng mà anh phải đồng ý với điều kiện của tôi.

- Điều kiện gì?

- Có thể tiết lộ thêm ít tài liệu cho tôi không?

Lưu Hành xoa tay vào, một bộ dáng nháy mắt ra hiệu, trông mòn con mắt.

- Thì ra là cái này, đơn giản.

Trần Lâm lại lấy ra một cái USB, trực tiếp ném tới.

Đây là tư liệu mà anh sao lưu để đề phòng vạn nhất.

Mặc dù chỉ có một phần nhỏ, nhưng lại đủ để cho gia hỏa này đỡ thèm.

- Ai ai, anh nhẹ tay chút!

Nhìn thấy USB bị ném qua, Lưu Hành bị dọa đến hồn bay phách lạc, luống cuống tay chân đón lấy.

Sau đó như nhặt được chí bảo, quay đầu khoát khoát tay:

- Trời đã sắp tối rồi, về chuẩn bị một chút trước đi, sáng sớm ngày mai tôi sẽ mang anh tới, nhớ kỹ giữ liên lạc.

- Được rồi.

Trần Lâm không nói gì thêm, đứng dậy rời khỏi phòng an toàn.

Đi ra bên ngoài.

Trời đã hoàn toàn tối lại.

Không ai biết Trần Lâm từng tới nơi này, cũng không ai sẽ chú ý đến người đi đường bình thường không có gì lạ như anh.

Sở dĩ công khai bộ tư liệu này sớm như vậy chủ yếu là vì trải đường cho tương lai.

Dù sao thì thứ đồ như kỹ thuật não cơ này.

Không phải cứ có tư liệu là có thể lập tức biến ra.

Mà là cần phải trải qua rất nhiều nghiên cứu và thử nghiệm mới có thể thực hiện được kỹ thuật đột phá cuối cùng.

Quá trình này ngắn thì nửa năm, lâu thì ba bốn năm, cho nên nhất định phải chuẩn bị sớm mới được.

Hơn nữa.

Trần Lâm cũng không lo lắng sau khi kỹ thuật công khai.

Những công ty kia có thể làm ra thiết bị giả lập.

Nếu dễ dàng như vậy, anh sẽ không cần tốn công tốn sức như vậy, lấy ra thiết bị kỹ thuật giả lập.

Đây cũng là chuẩn bị sau khi anh đặc biệt chuẩn bị.

Mắt thấy đèn đuốc sáng trưng, anh lập tức gọi một chiếc xe taxi ở ven đường, đi về phía chỗ ở.

...

Mà lúc này.

Trong phòng an toàn.

Lưu Hành vô cùng lo lắng đi tới trước máy tính, khởi động nguồn điện.

Trên tay anh là USB mà Trần Lâm cho.

Rõ ràng chỉ là một vật cỡ một ngón tay, nhưng lại cảm giác nặng như ngàn cân, toàn bộ cánh tay đều đang run nhè nhẹ.

Bởi vì anh biết.

Mình đang cầm không phải USB.

Mà là toàn bộ tương lai của sản nghiệp giả lập!

Một khi công bố tập tư liệu này ra ngoài thì chỉ sợ toàn bộ Hoa Quốc, toàn bộ thế giới sẽ đều chấn động!

Thậm chí.

Chính thức bước vào thời đại Nguyên Vũ Trụ!

- Ba!

Lưu Hành hung hăng tác một cái trên mặt, cưỡng chế làm cho mình tỉnh táo lại.

Anh cắn răng, lại đứng dậy rời khỏi phòng an toàn trở về trong phòng thí nghiệm.

Mà vẻ mặt già nua trên mặt anh nhanh chóng thu liễm, trở về dáng vẻ ban đầu.

Chỉ có thỉnh thoảng hiện lên tinh quang mới biểu hiện ra giờ phút này trong lòng của anh không bình tĩnh.

- Vương Càn, lập tức đi đặt trước hai vé máy bay ngày mai cho tôi, phải nhanh!

Vừa mới đi vào phòng thí nghiệm, anh đã gọi trợ thủ đang chỉ huy thiết bị vận chuyển tới.

Vương Càn nghe vậy thì sững sờ, nghi ngờ nói:

- Giáo sư muốn đi làm việc à? Không phải nói mấy ngày nay phải chuẩn bị hạng mục à?

- Cho anh đi đặt trước thì anh cứ đặt trước đi, nói lời vô dụng làm gì! Hạng mục trước đó để qua một bên, chờ tôi trở về rồi nói sau!

- Được rồi, tôi lập tức đi ngay.

Vương Càn và một đám học viên bị giật nảy mình.

Mặc dù bình thường không hiếm khi thấy giáo sư Lưu mắng chửi người, nhưng hôm nay lại không biết vì sao, trên thân thể khôi ngô của giáo sư Lưu lại tản ra một luồng khí thế và uy nghiêm khác biệt với trước đó.

Khí tức của người thượng vị kia.

Giống như hùng sư gầm thét.

Làm cho bọn họ chấn động đến mức không dám lớn tiếng thở.

- Được rồi, các người chuyển xong thiết bị thì đi về nghỉ ngơi trước đi, khoảng thời gian tôi không ở đây cũng phải chuyên tâm nghiên cứu đề tài này, không được lười biếng.

Câu nói vừa dứt, Lưu Hành đã xoay người rời đi.

Cảm giác quen thuộc kia làm cho các học viên lúc này mới thở dài một hơi, càng thêm ra sức khuân đồ.

Bởi vì theo bọn họ nghĩ.

Giáo sư Lưu vội vã đi thủ đô như vậy, nhất định là đi viện nghiên cứu tổng bộ họp, quyết định hạng mục.

Đến lúc đó, bọn họ làm học sinh, cho dù chỉ là nghiên cứu ra một chút thành quả thì cũng có ích lợi cực lớn đối với tương lai của bọn họ.

Nhưng lại không biết.

Sau khi rời khỏi phòng thí nghiệm.

Lưu Hành lại khôi phục vẻ mặt lo lắng.

Vội vã trở về phòng an toàn đóng cửa lại, sau đó mở ra tư liệu Trần Lâm để lại cho anh, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

Khi nhìn thấy nội dung trong đó nặng đến 1T (1 Terabyte), hô hấp của anh thiếu chút nữa dừng lại tại chỗ.

Chương 548: Phá Vỡ Tam Quan, Thăng Quan Phát Tài Tăng Lương (1)

- Mẹ nó! Nhiều như vậy à?

Anh vốn cho rằng một phần nhỏ trong miệng Trần Lâm chỉ có mấy chục trên trăm G (Gigabyte), nhưng không ngờ lại khoa trương như thế.

Mẹ nó...

Hôm nay lão tử nhất định phải đột tử ở đây!

Kích động, phấn khởi, lại có chút không biết làm sao.

Hiện tại Lưu Hành giống như là một tên ăn mày bỗng nhiên có được núi vàng, chênh lệch to lớn làm cho anh cũng bắt đầu lo được lo mất.

Thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn về phía bốn phía đã bị đóng kín.

Sợ có người đột nhiên chạy vào cướp đi núi vàng.

Loại cảm giác đau cũng vui vẻ này, thật không phải là người nào cũng có thể chịu đựng nổi.

May mắn.

Phần tài liệu này vô cùng chi tiết.

Hơn nữa còn làm rất nhiều chia nhỏ và giải thích, tất cả đều là thuật ngữ chuyên nghiệp của ngành não bộ, vừa vặn thuộc về

hạng mục mạnh của anh.

Nhưng cũng bởi vì vậy.

Anh càng xem tiếp thì sự chấn động trong mắt càng đậm.

Đến cuối cùng càng kích động đập bàn, khi thì kinh hô khi thì cười to, thậm chí cả người đều rơi vào trong điên cuồng.

- Thì ra là vậy... Thì ra là vậy... Ha ha, cuối cùng tôi cũng hiểu rồi!

- Lại còn có thể như vậy? Thiên tài... Quả thực là thiên tài! Ha ha ha ha...

Điên rồi.

Lưu Hành hoàn toàn điên rồi.

Không phải là bị hóa điên, mà là cảm nhận được sự xung kích cực lớn, gần như làm rối loạn tâm trí của anh.

Giống như người theo đuổi chân lý cả đời đột nhiên có một ngày tìm được chân lý, đổi lại là ai thì cũng không chịu nổi.

Cứ như vậy.

Thậm chí anh còn không ngủ.

Ngoại trừ đứng dậy thực hành ra thì anh đã đợi gần mười giờ ở trong máy vi tính, cuối cùng mới xem hết tất cả tư liệu.

Đây là tình huống mà anh đã nghiên cứu thị giác, cộng thêm tư liệu phân loại chi tiết.

Nếu đổi thành người ngành học khác tới thì.

Chỉ sợ một tuần cũng chưa chắc có thể xem hết.

Mà sau khi xem hết đoạn chú thích cuối cùng, Lưu Hành lại phun ra một ngụm trọc khí, như trút được gánh nặng dựa vào ghế, hai mắt nhìn không ra gì, ngơ ngác nhìn chăm chú lên trần nhà.

Giờ khắc này.

Cả người anh giống như đều thăng hoa.

Trong phòng cũng hoàn toàn yên tĩnh.

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Cửa lớn mở ra.

Anh ta với đôi mắt quần thâm từ bên trong đi ra.

Kết quả vừa mới ra bên ngoài đã gặp phải giáo viên buổi sáng khác tới giảng bài.

- Lão Lưu, anh đang làm gì vậy? Sao lại biến thành như vậy rồi?

Lão giáo sư mặc áo khoác trắng từ đằng xa đi tới, nhìn hai mắt dày đặc của Lưu Hành và mái tóc rối bời.

Vốn thân thể cao lớn nặng hai trăm cân, giống như chỉ trong một đêm đã gầy đi, quả thực làm cho anh giật nảy mình.

- Không sao, tối hôm qua nghiên cứu hạng mục quá chăm chú quên nghỉ ngơi, anh giúp tôi nói với viện trưởng một tiếng, tôi muốn đi công tác một đoạn thời gian.

Lưu Hành khoát khoát tay, hai chân phiêu hốt đi ra bên ngoài, để lại mọi người hai mặt nhìn nhau.

...

Rất nhanh.

Lưu Hành gọi trợ thủ tới, lái xe đưa anh đến sân bay, đứng đó chờ Trần Lâm tụ hợp.

Đồng thời.

Vận dụng quyền hạn giáo sư gửi tin nhắn cho tất cả viện sĩ trong viện nghiên cứu, thông báo cho bọn họ có chuyện vô cùng quan trọng muốn tuyên bố.

Rất nhiều người đều ôm nghi ngờ, tụ tập sớm trong phòng họp.

Máy bay hạ cánh, Trần Lâm cũng tiến vào viện nghiên cứu tổng bộ cùng với Lưu Hành, nhìn thấy các vị đại lão danh chấn các phương.

Sau đó.

Cửa lớn đóng chặt, cửa sổ đóng chặt.

Không ai biết nội dung của cuộc họp kia rốt cuộc là gì.

Chỉ biết sau khi hội nghị được tiến hành một nửa thì trực tiếp đã kinh động đến phó viện trưởng viện nghiên cứu và một nhóm lớn giới nghiên cứu khoa học đã về hưu.

Thậm chí trong và ngoài toàn bộ viện nghiên cứu cũng xuất hiện lượng lớn bộ đội vũ trang, máy bay trực thăng tuần tra, phong tỏa toàn bộ phạm vi mấy chục dặm!

Trong lúc nhất thời.

Trong vòng xôn xao, nghị luận ầm ĩ.

Đều đang suy đoán chuyện gì xảy ra.

Toàn bộ trên mạng gió êm sóng lặng, tất cả tin tức có liên quan đều bị thanh trừ, không còn một mống, nghiễm nhiên có một

bộ dấu hiệu mưa gió sắp tới.

Điều này làm cho những người biết chuyện kia đều có chút hoảng hốt.

Không biết đã xảy ra chuyện lớn gì.

- anh Từ, bình thường tin tức của anh linh thông nhất, có thể nghe ngóng được một chút tin tức gì hay không?

Trong một câu lạc bộ đua xe siêu tốc nào đó, một đám công tử tập hợp ở một chỗ uống nước nói chuyện phiếm.

Bọn họ làm người trong vòng tròn, tự nhận đều nhận được tin tức, biết chuyện viện nghiên cứu bị phong tỏa.

Có người còn bị trưởng bối trong nhà ra lệnh cưỡng chế, gần đây không được gây chuyện khắp nơi, nếu không thì cũng không cứu được bọn họ.

Mà người được gọi là anh Từ thì có địa vị cao nhất trong số bọn họ, lúc này lại cau mày.

- Tôi cũng không rõ ràng, đêm qua tôi đang ngủ ngon thì ông của tôi đã bị đón đi trong đêm, hơn nữa còn xuất động một nhóm bộ đội vũ trang.

- Một nhóm bộ đội?

Mọi người nghe vậy thì hít một hơi khí lạnh.

Cuối cùng là chuyện lớn gì mà lại có thể vận dụng nhiều lực lượng vũ trang như vậy, hơn nữa còn là đón đi trong đêm.

- Tôi nhớ là ông của anh cũng đã về hưu từ sớm rồi mà?

Lại có người hỏi.

- Đúng vậy, không chỉ ông của tôi, nghe nói ngay cả lão viện trưởng cũng được mời qua, tôi đoán không bao lâu nữa sẽ có chuyện lớn xảy ra, gần đây chúng ta vẫn nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn.

- Đó là đương nhiên.

- Bây giờ anh muốn tôi đi nổ đường phố thì tôi cũng không dám, tôi hoài nghi lão đầu tử nhà tôi sẽ đánh tôi.

- Đồng cảm, tôi chưa từng thấy cha tôi nghiêm khắc như vậy, khẳng định không phải là chuyện nhỏ.

Đám người lao nhao, nhao nhao ứng hoà.

Đồng thời trong lòng càng tò mò, viện nghiên cứu bên kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ là trong nhà có khuyên bảo, bọn họ cũng không dám hỏi nhiều, chỉ dám ngầm âm thầm nghị luận.

Tất cả.

Cũng đều một lần nữa trở về bình tĩnh.

Giống như chưa xảy ra chuyện gì.

Trần Lâm công thành lui thân, một lần nữa trở về thành phố Tân Hải.

Mà tư liệu cá nhân của anh cũng trở thành cơ mật hàng đầu của quốc gia, được bảo tồn vĩnh viễn.

...

Chương 549: Phá Vỡ Tam Quan, Thăng Quan Phát Tài Tăng Lương (2)

Mấy ngày sau.

Trong công ty của Hồng Hoang.

- Mọi người yên lặng một chút, tổng giám đốc Trần có việc muốn tuyên bố.

Hai người lão Tống, lão Lý và Trần Lâm đi ra bên ngoài khu làm việc, trên mặt tràn đầy hồng quang.

Các nhân viên đang chăm chỉ làm việc nhao nhao ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

- Khụ khụ...

Trần Lâm ho nhẹ hai tiếng, tập trung ánh mắt mọi người lại.

Sau đó, lão lớn tiếng nói:

- Trải qua mấy năm phát triển, công ty Hồng Hoang chúng ta đã từ mười mấy người trước kia biến thành 700 người hiện tại, không thể rời khỏi sự nỗ lực của mọi người.

- Tôi tuyên bố, tiền lương của tất cả mọi người đều tăng lên 5%, cũng thành lập một bộ môn nghiên cứu kỹ thuật, chuyên phụ trách nghiên cứu phát minh kỹ thuật tuyến đầu như VR, AR, Mocap, sản nghiệp giả lập dưới Hồng Hoang, còn có bản mới khai phá.

- Cảm thấy mình có năng lực thiên phú về phương diện này thì có thể tìm tổng giám đốc Tống báo danh, tiền lương như cũ, cũng căn cứ năng lực cá nhân thích hợp để tăng lên.

Giọng nói vang dội truyền khắp toàn bộ khu vực làm việc.

Điều này làm cho các nhân viên đều kích động.

Tiền lương tăng lên 5%!

Còn có bộ môn mới thành lập!

Mặc kệ đối với bọn họ như thế nào thì đây cũng là tin vui rất lớn.

- Tổng giám đốc Trần!

- Cảm ơn ông chủ!

- Tổng giám đốc Trần, anh thật là đẹp trai!

- Ông chủ, tôi yêu anh! "

Tiếng la lên vang lên khắp trong và ngoài khu vực làm việc.

Các nhân viên kích động đến ồn ào.

Đột nhiên tăng tiền lương, ai có thể không cao hứng chứ?

Không giống như những công ty khác, nhắc tới tăng lương thì giống như thấy kẻ thù giết cha, không cho anh hàng cũng coi như không sai.

- Được được, tiếp tục công việc đi, nếu có ý thì đi bộ môn mới nhớ tìm Tống tổng giám đốc báo danh.

Trong những năm này, Hồng Hoang thu nạp không ít nhân tài, các ngành các nghề đều có.

Đến lúc đó lại thuê một nhóm nhân viên kỹ thuật mũi nhọn, thành lập một đoàn đội kỹ thuật giả lập vẫn là không có vấn đề.

Giống như Chim Cánh Cụt và Cự Ngạnh có đoàn đội tự mình đầu tư nghiên cứu, chuyên phụ trách nghiên cứu phát minh sản phẩm dưới cờ.

Trước đó, AI hưng khởi chính là một ví dụ lớn.

Nếu như có thể đầu tư trên 10 tỷ tài chính để nghiên cứu phát minh thì bọn họ cũng có thể làm được.

Mà lần này.

Muốn từ Hồng Hoang bọn họ.

Đến nhấc lên trận sản nghiệp giả lập này!

- Đúng rồi.

Trần Lâm quay đầu lại, nhìn về phía lão Lý:

- Tôi có một hạng mục, sau này có thể sẽ dùng đến, bên phía anh có thể rút đi bao nhiêu người?

- Không sai biệt lắm, có khoảng 50 người, có một bộ phận tạm thời phải lưu lại trong hạng mục Ma Thú để khai phá bản mới.

Lão Lý đánh giá một chút, trả lời.

Trò chơi chính là như vậy.

Một khi lên sàn sẽ luôn chiếm cứ quyền khai phá, đổi mới phiên bản và bảo trì.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao đến bây giờ bọn họ chỉ online hai ba trò.

- Năm mươi người à? Chắc là không sai biệt lắm đủ rồi, dù sao thì cũng không xác định được khi nào sẽ dùng đến hạng mục này, điều động bọn họ ra đi.

- Được, tôi có thể hỏi một chút là hạng mục gì không?

- Anh chờ chút.

Trần Lâm quay người đi trở về văn phòng, lấy ra một phần phương án từ trong tủ bảo hiểm, sau đó lại đi trở về.

Lão Lý nhận lấy tư liệu, nhìn tiêu đề phía trên, trên mặt hiện lên một tia nghi ngờ.

- Sword Art Online? Một cái tên thật kỳ quái.

Trong lúc thầm thì, anh cũng không nghĩ nhiều, thu hồi phương án rồi đi về phía đoàn đội.

Xuân qua hạ đến.

Trong nháy mắt, tháng 5 đã trôi qua.

Thời tiết vốn đang mát mẻ cũng dần dần bị ngày mùa hè chói chang thay thế.

Sau khi trải qua cuộc thi đấu cạnh tranh tháng trước, thị trường trò chơi MMO nóng nảy cũng chậm rãi lạnh đi, cuối cùng cũng bình tĩnh trở lại.

Mà kết quả của nó.

Đó là làm cho vô số người chơi và công ty mở rộng tầm mắt.

Lúc đầu, World of Warcraft bị các công ty lớn đè ép lại có thể ngược gió lật bàn trong ba tháng ngắn ngủi, giẫm lên toàn bộ những sản phẩm cạnh tranh khác, trở thành MMO bạo khoản năm nay!

Cho dù lúc trước vượt lên tuyên bố, thành tích mắt sáng nhất là Thần Dụ cũng đều thành vật làm nền, liếc mắt một cái đã thấy ngay chênh lệch.

Điều này cũng tạo thành, rất nhiều công ty Game Online bắt đầu tranh nhau bắt chước cách chơi của World of Warcraft, có người càng đánh cờ hiệu vượt xa Ma Thú, điên cuồng cọ nhiệt độ.

Trong lúc đó.

Cũng có không ít trò chơi thành tích chói sáng được tuyên bố, trên mạng nổ ra một chút nhiệt độ nhỏ.

Có thể nói là một tháng vô cùng náo nhiệt.

Chỉ là...

Những trò chơi này có hot đến đâu thì cũng không bằng một chủ đề nóng.

Đó chính là thi đại học!

Từ tháng 5 trôi qua, tháng 6 đến.

Đối với học sinh lớp 12 mà nói, đây là khoảng thời gian quan trọng nhất, rốt cục cũng tới đúng hẹn, trên mạng nhấc lên thảo luận rộng khắp.

- Ha ha, năm nay không biết lại có bao nhiêu người đi nhầm trường thi, hoặc là quên lấy chứng chỉ chuẩn khảo.

- Xe mô tô của các chú cảnh sát giao thông đã đói khát khó nhịn.

- Anh coi đó là cái gì? Năm ngoái thi xong mới nhớ tới kiểm tra cao hơn trâu bò nhất.

- Hàng năm lúc này đều là thời điểm tôi vui vẻ nhất, bởi vì tôi

đã lên đại học, ha ha ha...

- Mẹ nó! Đều đến cười trên nỗi đau của người khác đúng không? Mặc dù tôi cũng đã tốt nghiệp rồi.

- Xin tha thứ cho tôi không tử tế cười.

Mình xối mưa xong thì phải xé toang người khác.

Đây là chuyện mà đám dân mạng ngu xuẩn bình thường yêu thích làm nhất.

Nhớ ngày đó, khi bọn họ thi tốt nghiệp trung học đều là khẩn trương đến muốn chết, cảm thấy đây sẽ là một lần chuyển hướng quan trọng nhất trong cuộc sống của mình.

Nhưng sau khi đi vào xã hội lại phát hiện.

Đó chỉ là một sự chập trùng trong cuộc sống mà thôi.

Những lời này tuy nói là trêu chọc, nhưng cũng có hiệu quả an ủi, làm cho những thí sinh kia không quá khẩn trương.

Càng đừng nói đến bộ phận không tim không phổi.

Còn có mấy ngày nữa là thi rồi, còn đang nói chuyện phiếm với người khoác lác trên mạng, hai chữ hồi hộp viết như thế nào cũng không biết.

Cái này không.

Trần Lâm vừa gọi người tuyên bố một thông tin trò chơi.

Dưới đáy lập tức có thí sinh chạy tới tham gia náo nhiệt.

Chương 550: Không Học Tập Cho Tốt Thì Sẽ Giống Anh Ta Như Vậy (1)

- Lúc nào mới lên bản mới vậy? Đã qua nửa tháng rồi, đội sản xuất lừa cũng không dám nghỉ như thế.

- Sắp thi đại học, còn không trực tiếp tuyên bố trò chơi mới chúc chúng ta thi thuận lợi à?

- Đúng vậy, bình thường chúng ta cũng chơi không ít trò chơi ủng hộ Hồng Hoang.

- Gần đây yên tĩnh, có phải lại đang vụng trộm nghẹn đại chiêu hay không?

- Cho dù tùy tiện gửi một video chúc mừng để lừa gạt một chút cũng được mà.

Theo kỳ thi đại học tới gần, rất nhiều công ty đều chạy đến đây để cọ nhiệt độ, góp phần trợ uy cho thí sinh, đồng thời thuận tiện tuyên truyền trò chơi nhà mình.

Hận không thể để cho tất cả thí sinh sau khi tốt nghiệp đều chạy tới chơi trò chơi nhà bọn họ.

Chỉ có Hồng Hoang không nói một tiếng, thành đối tượng mà đám người trêu chọc.

Ngay cả những thí sinh không phải cũng chạy tới tham gia náo nhiệt.

Thấy vậy, lão Tống không còn gì để nói.

- Bọn gia hỏa này, không đi chuẩn bị kiểm tra cho tốt, còn có thời gian ở trong trò chơi này, thật sự là mê muội mất cả ý chí!

Anh cũng là làm cha.

Nếu như là con của mình thì không thể không về nhà đánh một trận.

- Một tổng thanh tra trò chơi như anh nói lời này không tốt lắm đâu?

Vẻ mặt Trần Lâm cổ quái, quả nhiên gia đình và làm việc vĩnh viễn là hai chuyện khác nhau.

- Được rồi, nói chính sự đi, anh tìm đến tôi có chuyện gì?

- Chủ yếu là chuyện tài chính quý thứ nhất và năm ngoái.

Lão Tống xấu hổ ho khan hai tiếng, lấy ra bảng báo cáo vừa mới in:

- Trải qua thống kê, tài chính của chúng ta bây giờ đã vượt qua 40 tỷ, thu nhập quý đầu tiên của năm nay càng đạt tới 15,6 tỷ, khấu trừ vận doanh và kinh phí khai phá còn có gần 10 tỷ, đã bước đầu có tư bản chống lại những công ty lớn kia.

- Nhiều như vậy à?

Lông mày Trần Lâm nhíu lại.

Cái này so với dự đoán của anh thì tốt hơn rất nhiều.

- Chủ yếu là số lượng trò chơi để hình thành sản nghiệp, Game Online cũng bắt đầu từng bước phát lực, còn có sự ủng hộ của bình đài Steam, mấy trò chơi của chúng ta đã đẩy ra nước ngoài, lượng tiêu thụ cũng có sự tăng lên khác biệt.

- Nước ngoài chiếm bao nhiêu?

- 27.3%.

- Tê...

Trần Lâm hít sâu một hơi.

Anh nhớ năm trước ngay cả 10% cũng chưa tới, năm nay lại tăng vọt gần ba lần.

Mặc dù quốc gia của bọn họ là quốc gia có nhân khẩu lớn, nhưng quốc gia nước ngoài nhiều như thế nào thì cộng lại cũng là một số lượng vô cùng khủng bố.

- Xem ra ảnh hưởng của chúng ta ở nước ngoài đã truyền ra, anh cảm thấy có nên đầu tư tài chính để tăng cường tuyên truyền ở nước ngoài hay không?

- Phải! Hơn nữa cũng là lúc này!

Lão Tống trả lời một cách chắc chắn.

Mặc dù bây giờ chúng ta đã có thực lực chống lại tư bản, nhưng sản nghiệp vẫn là quá đơn nhất, nếu như lại thêm thị trường nước ngoài thì có lẽ cũng không khác biệt lắm.

Một sản nghiệp đơn nhất muốn chống lại tư bản là rất khó.

Chỉ riêng về Chim Cánh Cụt thì sản nghiệp dây chuyền đã gần như trải rộng toàn cầu, trò chơi chỉ là một trong những ngành nghề mà bọn họ đầu tư mà thôi.

Công ty Hồng Hoang.

Một trò chơi hao tổn căn bản sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Muốn chỉ dựa vào sản nghiệp trò chơi để chống lại.

Thị trường nước ngoài là không thể thiếu.

- Đã như vậy, vậy chuyện này giao cho anh xử lý đi, trước tiên hãy an bài máy chủ ở mấy quốc gia lớn kia, mỗi một nơi tôi cho anh 3 tỷ để điều hành, đủ rồi chứ?

- Đủ rồi, nơi đặt máy chủ không cần quá nhiều người, chủ yếu xử lý chuyện tuyên truyền là được.

- Vậy thì vất vả anh đi liên hệ, tìm mấy người đáng tin cậy qua đó, gần đây hạng mục chế tác đều tạm thời giao cho lão Lý.

Thật sự đến lúc dùng người, Trần Lâm mới phát hiện dưới tay mình chỉ có lão Tống và lão Lý mới có thể sử dụng.

Quy mô nhỏ của công ty trước kia còn không có gì đáng kể.

Bây giờ chuẩn bị khai thác thị trường nước ngoài, còn muốn tổng thanh tra vận doanh tự mình đi xử lý.

Mặc dù lão Tống không nói, nhưng hai đầu lông mày mỏi mệt lại không che giấu được.

Nghĩ lại, anh cũng đã cố gắng trả giá nhiều năm như vậy cho công ty, một mực chịu mệt nhọc, cũng là lúc nên tìm người chia sẻ một chút.

- Hiện tại chúng ta cũng coi như là công ty lớn quốc tế, không thể chuyện gì cũng để anh lên được, đến lúc đó tôi lại an bài người chuyên phụ trách thị trường nước ngoài, anh phụ trách trù tính chung là được, anh cũng thế, mệt mỏi tự nghỉ ngơi, đừng cố quá sức.

- Đây chính là anh nói đó?

Ánh mắt của lão Tống sáng lên:

- Vừa vặn gần đây có người liên hệ với tôi về chuyện đại diện nước ngoài của World of Warcraft, đến lúc đó có thể cùng nhau đàm phán.

- Nhanh như vậy đã có người tới cửa rồi à?

Trần Lâm kinh ngạc nói.

- Mới đầu tôi cũng không ngờ lại nhanh như vậy, nhưng loại trò chơi phong cách ma huyễn này cũng rất được hoan nghênh ở nước ngoài, có thể nói là một công ty có thực lực coi như không tệ.

- Vậy là tốt rồi, đến lúc đó cũng nói chuyện này đi.

- Được, không có gì khác thì tôi tìm người an bài.

Lão Tống nói xong quay người rời đi, một lần nữa đóng cửa lại.

Còn về Trần Lâm thì ngồi tại chỗ, liếc mắt nhìn từng bình luận trong thông báo của quan phương.

Chỉ trong mấy phút ngắn ngủi không thấy.

Các loại bình luận trò chơi của các học sinh thi đại học lại nhiều hơn mười bài.

Sau một lát ngạc nhiên, anh bỗng nhiên sinh ra một kế sách.

Lập tức cầm điện thoại liên hệ với Tô Bằng.

- Quản lý Tô, bên kia cô còn có danh ngạch anime lên khung không?

- Đương nhiên là có, chẳng lẽ Tổng giám đốc Trần có tài nguyên mới à? Anh đã rất lâu rồi không được ánh sáng chú ý đến Bilibili của chúng tôi.

Tô Bằng ở phía đối diện vui mừng, chờ mong lâu như vậy cuối cùng cũng đến lúc sống lại, anh đang lo năm nay không có gì để lấy ra.

- Đúng là có một bộ Anime, muốn lên khung trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, bên phía anh có được không?

Trần Lâm trực tiếp nói thẳng ý đồ đến.

- Thuận tiện! Đương nhiên là thuận tiện! Chỉ cần là Tổng giám đốc Trần đến thì lúc nào cũng được!

Tô Bằng liên tục trả lời.

Chỉ sợ anh không tới.

Đến bao nhiêu tôi thu bấy nhiêu.

Chương 551: Không Học Tập Cho Tốt Thì Sẽ Giống Anh Ta Như Vậy (2)

Bằng vào danh khí của Hồng Hoang, vậy cũng phải là lưu lượng vừa lòng chứ!

- Được, vậy tôi sẽ gọi người gửi văn kiện cho các người, có thể lên thì nhanh chóng lên đi, bên tôi cũng sẽ phát thông báo hỗ trợ tuyên truyền.

- Được rồi!

Nghe Hồng Hoang nói sẽ tự tuyên truyền, Tô Bằng càng có tinh thần, vội vàng đồng ý.

...

Hai giờ sau.

Một thông báo mới xuất hiện dưới tài khoản của quan phương Hồng Hoang.

Hơn nữa chỉ có một câu vô cùng ngắn gọn.

Ráng thi đại học cho tốt, chơi cái gì mà chơi? Nếu không thì sẽ giống như anh ta!

Dưới tin nhắn còn bổ sung một ảnh chụp màn hình, còn có đường link video, thoáng cái đã làm cho người chơi ngơ ngác.

- Hả?

- Cái này là cái gì vậy?

Một đám người chơi sững sờ nhìn câu này, không nghĩ ra, còn nắm chắc hình ảnh.

Chỉ thấy trên màn hình là một nhân vật anime.

Người mặc một bộ trường bào màu đen, tay cầm trường kiếm màu đen, ánh mắt kiên nghị nhìn màn hình.

Mà sau lưng lão là một kiến trúc kỳ quái trôi nổi trên không trung, hình dáng giống như con quay.

Sword Art Online

Bốn chữ lớn dừng lại trên màn hình, kiểu chữ cứng cáp hữu lực, mang theo một tia phong mang.

Cho đến lúc này.

Các người chơi quen thuộc với tính chất của Hồng Hoang mới rốt cục phản ứng lại.

- Khá lắm, Hồng Hoang vì ăn mừng kỳ thi đại học mà trực tiếp ra một bộ anime à?

- Thật đúng là mẹ nó là anime! Ngay cả link cũng có rồi!

- Cái gì mà anime, đó là CG của trò chơi!

- A đúng đúng đúng, anime của Hồng Hoang có thể gọi là anime à?

- Tiêu đề có ý gì? Chơi đùa sẽ trở nên giống như anh ta à?

- Đây là nhân vật chính trong anime.

- Tôi thật sự muốn xem thử Hồng Hoang lại đang làm trò gì.

- Các thí sinh tiếp nhận khiêu chiến!

Tiêu đề kỳ quái, không rõ ràng cho lắm về cách phối đồ, ngược lại câu lên một đám người chơi tò mò, nhao nhao ấn mở link dẫn đến Bilibili.

Ngay cả các thí sinh không chơi cũng biết được tin tức này, chuẩn bị sau khi kiểm tra tràn vào BOSS, muốn nhìn xem rốt cuộc trò chơi này sẽ biến thành nhân vật chính trong anime gì.

- Thôi đi, tôi cũng không tin loại chuyện hoang đường này, đừng hòng gạt tôi ôn tập!

Trong một phòng tự học cao trung nào đó, các sinh viên đang ăn trưa, mượn cơ hội nghỉ trưa dùng tấm phẳng ấn mở bộ phim hoạt hình này, thoáng cái dẫn tới những sinh viên khác vây xem, băng ghế chuyển tới vừa ăn cơm vừa xem.

- Sword Art Online? Đây là CG tuyên truyền trò chơi mới của Hồng Hoang à?

- Phía dưới quả thật có nhãn hiệu CG, chắc là vậy.

- Lại dùng anime để tuyên truyền, chẳng lẽ là hai du lịch à?

- Phát ra xem chẳng phải sẽ biết à?

- Đáng tiếc chỉ mới có một tập, vừa vặn đủ để ăn cơm.

Nói xong, anh click một cái lên màn hình, trực tiếp phát toàn màn hình.

Đám người vốn còn đang thấp giọng nghị luận trong nháy mắt yên tĩnh lại, chăm chú nhìn màn hình không buông.

Bạch!

Ánh sáng sáng lên.

Đập vào mắt đầu tiên là biểu tượng quen thuộc của Hồng Hoang.

Sau đó nó xuất hiện trong đám mây, nhanh chóng lao xuống dưới.

[Năm 2032.]

[Game giả lập sinh ra]

[Toàn cầu bước vào thời đại giả lập.]

Theo mấy dòng chữ thể hiện lên, hình ảnh chuyển đổi đến một mảnh trong rừng.

Tiếp theo xông ra khỏi rừng cây, đi tới một mảnh rừng rậm xanh um tùm.

Một người một ngựa đứng trên vách đá, nhìn về phía một hòn đảo khổng lồ lơ lửng giữa không trung ở phía xa.

Nhạc nền hùng vĩ đến đây thì đột nhiên dừng lại.

- Đây chính là chủ đề của trò chơi giả lập à?

Mọi người không khỏi kinh ngạc.

Bọn họ đều đã nghe nói qua về vật này.

Nhưng bởi vì khó thực hiện cho nên độ thảo luận vẫn không cao lắm.

Giống như thám hiểm phi thuyền vũ trụ, cách thực tế của bọn họ quá xa xôi, nhiều lắm chỉ là ngẫu nhiên hưng khởi thảo luận một chút.

Bọn họ không ngờ rằng Hồng Hoang lại chọn đề tài như vậy.

Đang nghĩ ngợi.

Hình ảnh lại thay đổi.

Đi tới trong một thành thị.

Vô số người tụ tập trước mặt từng cửa hàng chữ số, ồn ào, giống như là đứng xếp hàng mua cái gì đó.

Đồng thời, một giọng nói của phóng viên cũng vang lên.

[Các vị, bắt đầu thôi!]

[Thông tin trò chơi tuần này, mời xem đường đi hiện tại, bọn họ sắp xếp Trường Long đang chờ cái gì?]

[Không sai! Chính là Game Online Sword Art Online do Hồng Hoang phát hành, tên gọi tắt là SAO!]

[Nghe nói người phía trước đã đến xếp hàng từ 3 ngày trước...]

Thông báo phía sau mọi người không nghe nữa, bởi vì nghe thấy Hồng Hoang phát hành, bọn họ đều cười ra tiếng.

- Chết cười, loại thời điểm này còn không quên làm quảng cáo di thực cho mình.

- Nếu loại trò chơi này có thể ra thì đừng nói là ba ngày, một tuần tôi cũng muốn nằm ra đất nghỉ đi xếp hàng.

- Xem ra trò chơi mới của Hồng Hoang có lẽ là trò chơi VR?

- Chắc chắn là vậy, bằng không thì cũng sẽ không dùng loại đề tài này để tuyên truyền.

- VR, tàu Titanic mấy năm trước cũng không tệ, Resident Evil cũng được, không biết lần này sẽ là dạng gì.

Bây giờ trò chơi VR tương đương với trò chơi giả lập nhái.

Bọn họ còn chưa từng thấy trò chơi giả lập chân chính, đương nhiên vô cùng tò mò, bắt đầu nghiêm túc xem bộ phim hoạt hình này.

Hình ảnh hiện lên từng màn.

Người chơi tay cầm mũ trò chơi vui vẻ ra mặt, báo chí đăng, mạng lưới bình luận, truyền thông đưa tin...

Làm một trò chơi giả lập.

Nhận được sự chú ý của các giới là chuyện đương nhiên.

Thậm chí bọn họ cảm thấy chuyện này đều nhỏ.

Nếu như đổi thành thế giới hiện thực thì khẳng định sẽ càng thêm chấn động, càng thêm điên cuồng.

- Mau nhìn kìa, là nhân vật chính!

Đột nhiên, một tiếng la lên vang lên.

Sau khi mở màn hoàn tất, hình ảnh đi vào trong một căn phòng.

Một thiếu niên quen thuộc vừa lật xem sách hướng dẫn trò chơi, vừa nghe báo cáo tin tức bên cạnh.

Giống như vậy, giống như dán ảnh chụp màn hình trên thông báo.

Chỉ là trên người không phải mặc bộ áo choàng màu đen kia, mà là một chiếc mũ lưỡi trai, quần áo thun.

Anh ta liếc mắt nhìn đồng hồ, sau đó đứng dậy nằm dài trên giường, đội mũ giáp tốt, theo hướng dẫn kết nối nguồn điện.

Mọi người nhìn thấy một màn này thì trong lòng lập tức chấn động.

- Đến rồi!

- Sắp bắt đầu rồi!

- Trò chơi giả lập trong truyền thuyết!

Trong sự chú ý của tất cả mọi người, nhân vật chính chậm rãi nhắm mắt lại, trước mắt lập tức trở nên một mảnh tối tăm.

Chương 552: Không Xong, Nút Đăng Xuất Bị Móc! (1)

[Bắt đầu kết nối!]

Ầm...

Ánh sáng trắng nổ tung.

Màn hình lại sáng lên.

Một luồng sáng năm màu xuất hiện, nhanh chóng lướt qua phạm vi tầm mắt, có loại cảm giác như xuyên qua thời không.

Tiếp theo bắn ra từng khung thể kiểm tra số hóa, toàn bộ biểu hiện thông qua.

[Nhân vật đăng nhập.]

[Còn có số liệu đăng nhập lúc Closed Beta, có cần sử dụng hay không?]

- Hả đăng nhập xong? Còn là người chơi Closed Beta?

- Hình ảnh này làm được coi như không tệ.

- Đúng vậy, rất có cảm giác khoa học kỹ thuật.

- Không phải cảm giác này đã đến rồi à?

Sau khi lựa chọn xong thì đưa vào tài khoản.

Cuối cùng trong một chùm sáng xanh trắng xen lẫn, cũng đăng nhập vào trò chơi thành công.

Nhân vật chính từ từ mở mắt, dùng góc nhìn thứ nhất nhìn cảnh vật chân thực xung quanh, nghe nhịp tim mạnh mẽ của mình.

Cô cúi đầu xuống, nhìn hai tay và hai chân của mình.

Cuối cùng.

Nắm đấm nắm chặt.

Hiển hiện ra sự hưng phấn của anh lúc này.

[Tôi trở về, thế giới này!]

Giọng nói vừa dứt, toàn bộ thân thể của anh cũng theo đó đập vào mắt.

Chỉ có điều lại làm cho mọi người đều sửng sốt.

- Hả? Sao còn thay đổi bộ dáng nữa?

- Còn trở nên đẹp trai hơn!

- Chỉ là trò chơi bóp mặt, không có kỹ thuật 6.

- Thật không biết xấu hổ, lại còn bóp mình đẹp trai như vậy.

- Chết cười, nếu đổi lại là anh thì có lẽ còn ngầu hơn cả anh ta.

Nhân vật trong trò chơi bóp mặt, đối với người chơi mà nói chỉ là chuyện bình thường.

Nhưng nhìn thấy trong trò chơi giả lập vẫn sẽ cảm thấy vô cùng mới mẻ, không nhịn được thảo luận.

Sau đó ống kính được kéo ra xa.

Nhạc nền hùng hồn vang lên.

Một loạt bóng người giống như nhân vật chính xuất hiện trong ánh sáng màu xanh lam trên quảng trường ban đầu.

Cảnh tượng hùng vĩ kia làm cho bọn họ không ngừng mong đợi.

Trò chơi giả lập à.

Nếu thật sự có thể xuất hiện thì tốt rồi.

Như vậy bọn họ cũng có thể giống như những nhân vật anime này, dùng ý nghĩ của bản thể tiến vào trong trò chơi, tự thể nghiệm một trò chơi.

Vậy thì đó là chuyện tuyệt vời cỡ nào?

Nghĩ đến chỗ sâu, một ít người chơi không nhịn được tức giận mắng:

- Mẹ nó! Nếu như tôi sinh chậm hơn mấy chục năm thì tốt biết bao, như vậy còn có thể đã làm ra trò chơi giả lập.

Đúng vậy.

Nếu như nói có thứ gì đó có thể làm cho bọn họ hận mình sinh ra quá sớm.

Trò chơi giả lập kia tuyệt đối xem như một trong số đó.

Có loại cảm giác như năm 49 nhập Quốc Quân, sau khi chia tay bạn gái trước thì trở nên xinh đẹp, vừa tốt nghiệp trường học trang điều hoà không khí.

Nói cứu chính là một người hữu duyên vô phận.

Nhưng mà...

Mặc dù bây giờ không chơi được, nhưng qua xem nghiện vẫn

được.

Cũng làm cho bọn họ càng thêm mong đợi bộ phim hoạt hình này.

Mà ngay trong lúc bọn họ đang nghị luận.

Ống kính lại kéo xa, từ nhân vật chính đến quảng trường ban đầu, lại đến toàn bộ thành thị mới.

Cuối cùng, đi tới bên ngoài toàn bộ không gian trò chơi.

Rõ ràng là một kiến trúc khổng lồ lơ lửng giữa không trung, có hình con quay, hoặc là nói phù không đảo tự!

- Không phải đây chính là thứ trên bản tuyên truyền à?

- Thì ra là một thế giới trò chơi.

Khán giả bừng tỉnh đại ngộ.

Đồng thời lại vô cùng chấn động, không gian trò chơi rộng lớn như thế, kiến trúc này lớn đến mức nào?

Hơn nữa nhìn bộ dáng này, hình như còn có rất nhiều tầng.

Nhân vật chính chỉ là tầng thứ nhất mà thôi.

- Tôi hiểu rồi! Đây là một trò chơi bò tháp! (vững tin)

Xem hết toàn bộ người đi ngang qua sân khấu, lập tức có mưa đạn trêu chọc nói.

Sau đó, tiêu đề hiển hiện.

Lời thứ nhất: Thế Giới Kiếm

Đến đây, tập 1 - Kịch Bản cuối cùng chính thức bắt đầu.

Nhân vật chính có kinh nghiệm Close Beta đương nhiên không giống như những người chơi khác, kinh hô kêu to, đi dạo khắp nơi trong thành phố.

Mà là thoát khỏi đám người, thẳng đến ngoài thành.

Phải ưu tiên chiếm cứ tài nguyên thăng cấp.

Trong lúc đó, một người chơi có ID là Klein nhìn thấy anh ta quả quyết như thế, nhìn ra thân phận người chơi của anh ta, đuổi theo tìm kiếm sự trợ giúp, muốn để nhân vật chính dạy anh ta làm sao vào tay.

Sau một hồi trò chuyện, nhân vật chính cũng đồng ý dẫn theo Klein đi dã ngoại, bắt đầu học tập chiến đấu với quái lợn rừng cấp thấp nhất.

Tất cả thoạt nhìn là bình thường như thế.

Nhưng lại không bình thường như vậy.

Nhìn thấy vậy, đám người đều say sưa vui vẻ.

Nhất là thái kê Klein và nhân vật chính học tập kỹ năng, đánh quái lợn rừng có đến có về, bọn họ giống như nhìn thấy bóng dáng của mình khi tiến vào trò chơi lần đầu tiên.

Cũng là loại ngây thơ vô tri, vô cùng hưng phấn.

Thăng một cấp cũng có thể cao hứng rất lâu.

Cứ như vậy.

Hai người tốn thời gian cả một buổi chiều để luyện cấp, luyện tập quái nhỏ.

Mãi cho đến khi hoàng hôn buông xuống, cuối cùng anh vẫn chưa thoả mãn dừng lại, chuẩn bị Đăng xuất để nghỉ ngơi.

[Sinh ra ở thời đại này thật sự là quá tốt.]

[Có thể lấy được một trong 10 ngàn vị trí đầu tiên trong danh sách xuất hàng, tôi thật sự thấy may mắn.]

Anh ngồi dưới đất, thưởng thức cảnh đẹp trong trò chơi, còn có các loại quái vật chưa từng thấy bay qua từ trên trời, trong lời nói tràn đầy cảm khái.

Sau đó, hai người lại nhàn rỗi trò chuyện một hồi, thêm bạn bè, hẹn tối nay sẽ cùng nhau luyện cấp.

Lúc này anh mới đứng dậy, chuẩn bị đăng xuất để ăn cơm chiều.

- Thật tốt, nếu có thể chơi được trò chơi như vậy, tôi chết cũng không tiếc.

- Gặp phải loại trò chơi này lại còn muốn ăn cơm à? Lá gan của tôi trực tiếp bạo rồi!

- Không phải trong tiểu thuyết có loại máy chơi game kia có thể bổ sung dinh dưỡng một tuần mà không cần đăng xuất à?

- Nếu như có vật kia thì đổi lại là tôi cũng không nỡ hạ tuyến.

- Tôi cho dù chết đói thì cũng phải nhảy xuống từ nơi này, không thể tiếp tục đăng xuất nữa!

Khán giả nghị luận ầm ĩ, lại tràn đầy ước mơ.

Nếu như mình cũng có thể giống như anime này thì tốt rồi.

Có lẽ sẽ không ngày đêm ngâm mình ở bên trong chứ?

[Hả? Không có nút đăng xuất à?]

Lúc này, một tiếng nghi ngờ vang lên.